

Аўтабіяграфія ёга

Далей ідзе

духоўныя эсэ

Парамаханса Ёгананда

Аўтабіяграфія з а Ёг



П

**а
Парамахан
се
Ёгананда**

З ПРАДМОВАЙ

Уай Эванс-Венц, штат Масачусэцс, д.т.н.,
доктар навук

Акрамя ты
бачыць
знакі і цуды,
вы не
паверыце».
.— Ян 4:48

Аўтарска
е права,
1946,
Paramha
nsa
Ёгананда

Змест

Прадмова, У. Я. ЭВАНС - ВЕНТ 3

Спіс ілюстрацый

Раздзел

1. Мае бацькі і ранняе жыццё
2. Смерць маці і амулет
3. Святы з двума цэламі (Свамі Пранабананда)
4. Мой перапынены палёт да Гімалаяў
5. «Святы духмяны» здзяйсняе свае цуды
6. Тыгр Свамі
7. Левітуючы святы (Нагендра Натх Бхадурі)
8. Вялікі навуковец і вынаходнік Індыі Джагадзіс Чандра Бозэ
9. Блажэнны адданы і яго касмічны раман (Майстар Махасая)
10. Я сустракаю свайго Настаўніка, Шры Юктешвара
11. Два бедныя хлопчыкі ў Брындабане
12. скіце майго гаспадара
13. Бяссонны святы (Рам Гопал Музумдар)
14. Вопыт касмічнай свядомасці
15. Рабаванне каляровай капусты
16. Перахітрыць зорак
17. Сасі і тры сапфіры
18. Мухамеданскі цудатворца (Афзал Хан)
19. Мой Гуру з'яўляецца адначасова ў Калькуце і Серампуры
20. Мы не наведваем Кашмір
21. Мы наведваем Кашмір
22. Выява «Сэрца з каменя»
23. Мой універсітэцкі дыплом
24. Я стаў манахам ордэна свамі
25. Брат Ананта і сястра Наліні

- 26. Навука крыя -ёгі
- 27. Заснаванне школы ёгі ў Ранчы
- 28. Кашы, адроджаны і зноў адкрыты

29. Рабіндранат Тагор і я параўноўваем школы
30. Закон цудаў
31. Інтэрв'ю са Святой Маці (Кашы Моні Лахіры)
32. Рама ўваскрэсвае з мёртвых
33. Бабаджы, Хрыстос-ёг сучаснай Індыі
34. Матэрыялізацыя палаца ў Гімалаях
35. Жыццё Лахіры Махасаі, падобнае да Хрыста
36. Цікавасць Бабаджы да Захаду
37. Я еду ў Амерыку
38. Лютэр Бербанк — амерыканскі святы
39. Тэрэза Нойман, каталіцкая стыгматыстка Баварыі
40. Я вяртаюся ў Індыю
41. Ідылія ў Паўднёвай Індыі
42. Апошнія дні з маім Гуру
43. Уваскрэсненне Шры Юктешвара
44. З Махатмай Гандзі ў Вардхе
45. Бенгальская «Маці, прасякнутая радасцю» (Ананда Мойі Ма)
46. Жанчына-ёг, якая ніколі не есць (Гіры Бала)
47. Я вяртаюся на Запад
48. У Энсінітас у Каліфорніі

ІЛЮСТРАЦЫІ

Фронтыспі
цэ Мапа
Індыі

Мой Бацька, Бхагабаці Чаран
Гхош Мая маці

Свамі Пранабананда, "Гэты Святы З Два
Целы" Мой старэйшы брат, Ананта

Фестываль Збор у гэты Унутраны двор з мой Гуру Эрмітаж у
"Серампор Нагендра Натх Бхадурі, "Левітуючы святы

Я сам у 6 гадоў

Джагадзіс Чандра Бозэ, вядомы навуковец

Два Браты з Тэрэза Нойман, у Конэрсройт
Майстар Махасая, Блажэнны Адданы

Джытэндра Мазумдар, мой Спдарожнік на гэты Без грошай Тэст
«у Брындабан Ананда Мойі Ма, «Маці, прасякнутая радасцю

Гімалайскі Пячора Заняты па
Бабаджы Шры Юктешвар, мой
настаўнік

Стыпендыя самарэалізацыі, штаб-кватэра ў Лос-Анджэлесе

Самарэалізацыя Царква з Усе Рэлігіі,
Галівуд Прыморскі скіт майго гуру ў Пуры

Самарэалізацыя Царква з Усе Рэлігіі, Сан
Дыега Мае сёстры — Рома, Наліні і Ума

Мая сястра Ума

Гасподзь у сваім абліччы як Шыва

Ёгода Матэматыка, Эрмітаж у
Дакшынешвар Школа Ранчы,
галоўны будынак

Кашы, адроджаны і зноў адкрыты

Бішну, Матылал Мукхерджы, мой бацька, містэр Райт, Т. Н. Бозэ,
Свамі Сацьянанда Група з Дэлегаты да гэты Міжнародны Кангрэс з
Рэлігійны Лібералы, Бостан, 1920 год Гуру і вучань у старажытным
скіце

Бабаджы, гэты Ёгі-Хрыстос з
Сучасны Індыя Лахіры Махасая

А Ёга Клас у Вашынгтон,
Вашынгтон Лютэр Бербанк

Тэрэза Нойман з Конерсройт,
Баварыя Тадж-Махал у Агры

Шанкары Май Джыў, Толькі Жыццё Вучань з гэты выдатны
Трайланга Свамі Крышнананда са сваёй ручной львіцай

Група на гэты Харчаванне Паціа з мой Гуру
Серампор Эрмітаж Міс Блетч, містэр Райт і я — у
Егіпце

Рабіндранат Тагор

Свамі Кешабананда, у яго Эрмітаж у Брындабан
Крышна, старажытны прарок Індыі

Махатма Гандзі ў Вардхе

Гіры Бала, гэты Жанчына Ёг
Сусветная арганізацыя па ахове
здароўя Ніколі Есць Спадар Э. Э.
Дыкінсан

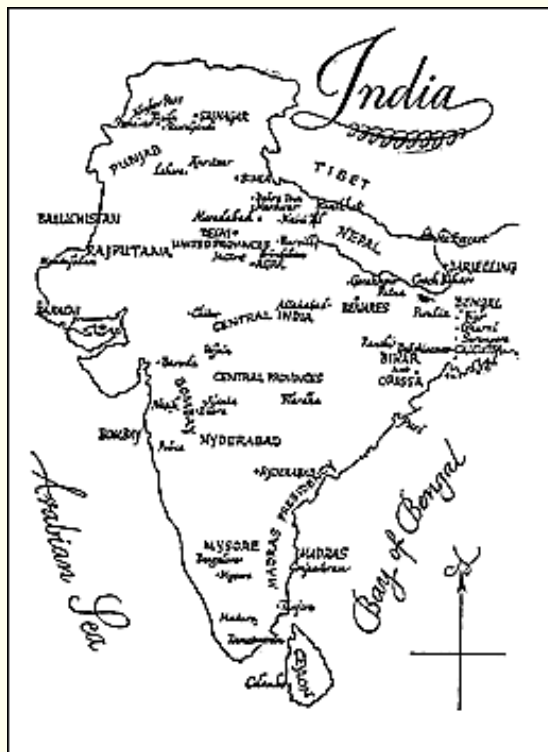
Мой Гуру і Я сам
Студэнты Ранчы
Энсінітас

Канферэнцыя у Сан

Франсіска Свамі

Прэмананда

Мой бацька



Мапа з Індыя

ПРАДМОВА

Аўтар УАЙ ЭВАНС-ВЕНЦ, Масачусэтс, доктар літарыі, доктар навук

Ісус Каледж, Оксфард; Аўтар
« Тыбецкая кніга мёртвых»,
« Вялікі ёг Тыбету Міларэпа

. Тыбецкая ёга і таемныя дактрыны і г.д

Каштоўнасць «*Аўтабіяграфіі*» Ёгананды значна ўзрастае тым фактам, што гэта адна з нямногіх кніг на англійскай мове пра мудрацоў Індыі, напісаная не журналістам ці замежнікам, а чалавекам іх жа расы і адукацыі — карацей кажучы, кніга *пра* ёгаў, *напісаная* ёгам. Як аповед відавочцы пра незвычайнае жыццё і паўнамоцтвы з сучасны Індуісцкая свята, гэты кніга мае важнасць абодва своечасовы і вечны. Няхай кожны чытач аддае належную падзяку гэтаму знакамiтаму аўтару, з якім я меў задавальненне пазнаёміцца як у Індыі, так і ў Амерыцы. Яго незвычайны біяграфічны дакумент, безумоўна, з'яўляецца адным з самых раскрывальных глыбіняў індуісцкага розуму і сэрца, а таксама духоўнага багацця Індыі, калі-небудзь апублікаваных на Захадзе

Мне пашчасціла сустрэцца з адным з мудрацоў, чыё жыццё апісана тут, — са Шры Юктэсварам Гіры. Выява шанюўнага святога з'явілася на вокладцы маёй кнігі «*Тыбецкая ёга і таемныя дактрыны*» . **1-1** Менавіта ў Пурі, што ў штаце Арыса, на беразе Бенгальскага заліва, я сустрэў Шры Юктешвара. Ён тады ўзначальваў ціхі ашрам каля ўзбярэжжа і ў асноўным займаўся духоўным навучаннем групы з малады вучні. Ён выказаў прагны цікавасць у гэты дабрабыт з гэты людзі з гэты Юнайтэд Штаты і ўсёй

Амерыкі, і Англіі таксама, і распытваў мяне пра далёкую дзейнасць, асабліва ў
Каліфорніі, яго галоўнага вучня Парамахансы Ёгананды, якога ён вельмі любіў і якога
.ён паслаў у 1920 годзе сваім пасланнікам на Запад

Шры Юктешвар меў лагодны выгляд і голас, прыемную знешнасць і быў варты павагі, якую
.яму належала

паслядоўнікі спантанна далучаліся да яго. Кожны чалавек, які ведаў яго, незалежна ад таго, ці быў ён з яго супольнасці, ці не, вельмі паважаў яго. Я ярка памятаю яго высокую, прамую, аскетычную постаць, апранутую ў шафранавое адзенне чалавека, які адмовіўся ад свецкіх пошукаў, калі ён стаяў ля ўваходу ў скіт, каб вітаць мяне. У яго былі доўгія і трохі кучаравыя валасы, а твар — барадаты. Цела яго было мускулістым, але стройны і добра сфармаваны, і яго крок энергічны. Ён меў абраны як яго месца з зямны месца жыхарства гэты святы горад Пуры, куды штодня здзяйсняюць паломніцтва мноства набожных індусаў, прадстаўнікоў усіх правінцый Індыі, да знакамітага храма Джаганнатха, «Уладара свету». Менавіта ў Пуры Шры Юктешвар у 1936 годзе заплушчыў свае смяротныя вочы, назіраючы за гэтым часовым станам быцця, і пайшоў далей, ведаючы, што яго ўвасабленне дайшло да трыумфальнага завяршэння. Я сапраўды рады магчымасці запісаць гэтае сведчанне. да гэты высокі персанаж і святасць з Шры Юктешвар. Змест да застаюцца здалёк з гэты мноства, ён беззапаветна і спакойна аддаўся таму ідэальнаму жыццю, якое Парамаханса Ёгананда, яго вучань, цяпер апісана на працягу стагоддзяў. У. ЭВАНС-ВЕНЦ

1-1 : Выдавецтва Оксфардскага ўніверсітэта, 1935.

Аўтарскі Падзякі

Я вельмі ўдзячны міс Л. В. Прат за яе працяглую рэдакцыйную працу над рукапісам гэтай кнігі. Дзякуй. з'яўляюцца з-за таксама да Міс Рут Зан для падрыхтоўка з гэты індэкс, да Спдар С. Рычард Райт для дазвол на выкарыстанне ўрыўкаў з яго дзённіка .падарожжаў па Індыі, а таксама доктару У. Я. Эвансу-Венцу за парады і падтрымку

Парамханса Ёгананда

кастрычніка 1945 28

*г., Энсінтас,
Каліфорнія*

Мой Бацькі і Рана Жыццё

Характэрнымі рысамі індыйскай культуры здаўна былі пошукі найвышэйшых ісцін і адпаведных ім вучні-гуру 1-2. адносіны. Мой уласны шлях прывёў мяне да Хрыстопадобнага мудраца, чыё прыгожае жыццё было высечана стагоддзямі. Ён быў адным з вялікіх майстроў, якія з'яўляюцца адзінымі ў Індыі

астатняе багацце. З'яўляючыся ў кожным пакаленні, яны абаранялі сваю зямлю ад лёсу Вавілона і Егіпта.

Я знаходжу свае самыя раннія ўспаміны, якія ахопліваюць анахраністычныя рысы папярэдняга ўвасаблення. Да мяне прыйшлі выразныя ўспаміны пра далёкае жыццё, ёга **1-3** сярод гімалайскіх снягоў. Гэтыя пробліскі мінулага, праз нейкую бясконцую сувязь, давалі мне магчымасць зазірнуць і ў будучыню.

Бездапаможныя прыніжэнні дзяцінства не знікаюць з майго розуму. Я з крыўдай адчуваў, што не магу хадзіць ці свабодна выказваць свае думкі. Калі я ўсвядоміў сваю фізічную бяссілле, мяне пацягнулі малітоўныя хвалі. Маё моцнае эмацыянальнае жыццё набыло бязмоўную форму слоў на многіх мовах. Сярод унутранай блытаніны моў маё вуха паступова прызвычалася да навакольных бенгальскіх складоў майго народа. Зачаравальныя магчымасці дзіцячага розуму! Дарослыя лічаць, што яны абмежаваныя цацкамі і пальцамі ног.

Псіхалагічнае закісанне і маё цела, якое не рэагавала на мінулае, прыводзілі мяне да шматлікіх упарта-плаксівых прыступаў. Я ўспамінаю агульнае здзіўленне сям'і з-за майго гора. Мяне таксама напаўняюць больш шчаслівыя ўспаміны: ласкі маці і мае першыя спробы шаптаць і рабіць маленькія крокі. Гэтыя раннія трыумфы, якія звычайна хутка забываюцца, усё ж з'яўляюцца натуральнай асновай упэўненасці ў сабе.

Мае далёкасяжныя ўспаміны не ўнікальныя. Вядома, што многія ёгі захавалі сваю самасвядомасць без перапынку падчас драматычнага пераходу да «жыцця» і «смерці» і назад. Калі чалавек — гэта толькі цела, яго страта сапраўды азначае канчатковы перыяд для ідэнтычнасці. Але калі прарокі на працягу тысячагоддзяў казалі праўду, чалавек па сутнасці мае бесцялесную прыроду. Устойлівае ядро чалавечага эгаізму толькі часова звязана з пачуццёвым успрыманням.

Хоць і дзіўныя, але выразныя ўспаміны пра дзяцінства не з'яўляюцца надзвычай рэдкімі. Падчас падарожжаў па шматлікіх краінах я чуў раннія ўспаміны з вуснаў праўдзівых мужчын і жанчын.

Я нарадзіўся ў апошнім дзесяцігоддзі дзевятнацатага стагоддзя і правёў свае першыя восем гадоў у Горакхпуры. Гэта было маё месца нараджэння ў Аб'яднаных правінцыях паўночна-ўсходняй Індыі. Нас было васьмёра дзяцей: чатыры хлопчыкі і чатыры дзяўчынкі. Я, Мукунда Лал Гхош **1-4**, быў другім сынам і чацвёртым дзіцем.

Бацька і маці былі бенгальцамі з касты *кшатрыяў*. **1-5** Абодва былі адораныя святой натурай. Іх узаемнае каханне, спакойнае і годнае, ніколі не выяўлялася легкадумна. Ідэальная бацькоўская гармонія была спакойным цэнтрам

віруючай мітусні васьмі маладых жыццяў.

Бацька, Бхагабаці Чаран Гхош, быў добрым, сур'ёзным, часам строгім. Мы, дзеці, вельмі яго любілі, але захоўвалі пэўную паважлівую дыстанцыю. Выдатны матэматык і логік, ён кіраваўся галоўным чынам сваім інтэлектам. Але маці была каралевай сэрцаў і вучыла нас толькі праз любоў. Пасля яе смерці бацька праяўляў больш сваёй унутранай пяшчоты. Тады я заўважыў, што яго позірк часта ператвараўся ў позірк маёй маці.

У прысутнасці маці мы адчулі смак нашага першага горка-салодкага знаёмства са Святым Пісаннем. Апавяданні з гэты *махабхарата* і *Рамаяна* **1-6** былі вынаходліва выкліканы да сустрэцца гэты надзвычайныя сітуацыі

з дысцыпліна. Інструкцыя і пакаранне пайшоў рука у рука.

Штодзённым жэстам павагі да бацькі была тое, што мама старанна апранала нас пасля абеду, каб сустрэць яго дадому з офіса. Яго пасада была падобная да пасады віцэ-прэзідэнта Бенгальска-Нагпурскай чыгункі, адной з буйных кампаній Індыі. Ён працаваў падарожнічаючы, і наша сям'я жыла ў некалькіх гарадах падчас майго дзяцінства.

Маці працягвала падтрымку тым, хто ў іх быў. Бацька таксама быў добразычлівы, але яго павага да закона і парадку распаўсюджвалася і на бюджэт. Аднойчы маці выдаткавала на харчаванне бедных больш, чым штомесячны заробак бацькі.

«Усё, аб чым я прашу, калі ласка, гэта ўтрымліваць вашыя дабрачыннасці ў разумных межах». Нават лагодны дакор мужа быў для маці балюча. Яна заказала наёмны экіпаж, не намякаючы дзецям на якія-небудзь нязгоды.

Бывай; Я раніцы збіраецца прэч да мой маці дадому." Старажытны ультыматум!

Мы разразіліся здзіўленымі галашэннямі. Наш дзядзька па матчынай лініі з'явіўся своєчасова; ён прашаптаў бацьку нейкую мудрую парадку, несумненна, назапашаную стагоддзямі. Пасля таго, як бацька зрабіў некалькі прымірэнчых заўваг, маці з радасцю адпусціла кэб. Так скончылася адзіная сварка, якую я калі-небудзь заўважаў паміж бацькамі. Але я памятаю характэрную размову.

«Калі ласка, дайце мне дзесяць рупій для няшчаснай жанчыны, якая толькі што прыехала ў дом». Усмешка маці была пераканаўчай.

«Чаму дзесяць рупій? Адной дастаткова». Бацька дадаў апраўданне: «Калі мой бацька і бабуля з дзедам раптоўна памерлі, я ўпершыню адчуў смак беднасці. Маім адзіным сняданкам, перш чым прайсці кіламетры да школы, быў невялікі банан. Пазней, ва ўніверсітэце, я так меў патрэбу, што звярнуўся да багатага судзі па дапамогу ў памеры адной рупіі ў месяц. Ён адмовіў, заўважыўшы, што нават рупія мае значэнне».

«Як горка ты ўспамінаеш адмову ў гэтай рупіі!» — у сэрцы маці імгненна знайшлася логіка. «Ці хочаш ты, каб гэтая жанчына таксама балюча ўспамінала тваю адмову ў дзесяці рупіях, якія ёй тэрмінова патрэбныя?»

«Ты перамог!» — з адвечным жэстам пераможаных мужоў ён адкрыў кашалёк. — «Вось табе дзесяцірупіевая купюра. Аддай ёй яе з маёй добразычлівасці».

Бацька спачатку адмаўляўся ад любой новай прапановы. Яго стаўленне да незнаёмай жанчыны, якая так лёгка заручыўшыся спачуваннем маці, ён праявіў сваю звыклую асцярожнасць. Нежаданне імгненнага прыняцця —

тыповае для французскага мыслення на Захадзе — насамрэч толькі шануе прынцып «належага абдумвання». Я заўсёды лічыў бацьку разумным і ўраўнаважаным у сваіх меркаваннях. Калі б я мог падмацаваць мае шматлікія просьбы адным-двума важкімі аргументамі, але ён нязменна дасягаў жаданай мэты, няхай гэта будзе адпачынак ці новы матацыкл.

Бацька быў строгім дысцыплінарным да сваіх дзяцей у раннім узросце, але яго стаўленне да сам быў сапраўдным спартанцам. Напрыклад, ён ніколі не наведваў тэатр, а шукаў сабе адпачынку ў розных духоўных практыках і чытанні *Бхагавад-Гіты*. **1-7** Адмаўляючыся ад усялякай раскошы, ён чапляўся да адзін стары пара з абутак пакуль яны былі бескарысны. Яго сыны купіў аўтамабілі пасля Яны сталі папулярнымі, але бацька заўсёды задавальняўся трамваем для штодзённых паездак на працу. Назапашванне грошай дзеля ўлады было чужым яму. Адноўчы, арганізаваўшы Калькуцкі гарадскі банк, ён адмовіўся атрымліваць выгаду ад валодання яго акцыямі. Ён проста хацеў выканаць грамадзянскі абавязак у вольны час.

Праз некалькі гадоў пасля таго, як бацька выйшаў на пенсію, да яго прыехаў англійскі бухгалтар, каб праверыць бухгалтарскія кнігі чыгуначнай кампаніі Бенгала-Нагпур. Здзіўлены следчы выявіў, што бацька ніколі не падаваў заяву на выплату пратэрмінаваных прэмій.

Ён зрабіў гэты праца з тры мужчыны! гэты бухгалтар сказаў гэты кампанія. Ён мае рупій 125 000 (прыкладна "41 250 долараў.), якія яму належаць у якасці кампенсацыі за нявыплачаныя грошы". Чыноўнікі прад'явілі бацьку чэк на гэтую суму. Ён так мала пра гэта думаў, што не згадаў пра гэта сям'і. Значна пазней яго распытаў мой малодшы брат Бішну, які заўважыў вялікі ўзнос у банкаўскай выписцы.

— Навошта радавацца матэрыяльнай выгадзе? — адказаў бацька. — Той, хто імкнецца да ўраўнаважанасці, не радуецца ні набытку, ні страты. Ён ведае, што чалавек прыходзіць у гэты свет без грошай і сыходзіць без адзінай рупіі.



БАЦЬКА

Бхагабаці Чаран Гхош
А Вучань з Лахіры Махасая

У пачатку іх шлюбнага жыцця мае бацькі сталі вучнямі вялікага майстра, Лахіры Махасаі з Бенарэса. Гэтая сустрэча ўмацавала натуральны аскетычны тэмперамент бацькі. Маці зрабіла незвычайнае прызнанне маёй старэйшай сястры РOME: «Мы з бацькам жывем разам як муж і жонка толькі раз на год, каб мець дзяцей».

Бацька ўпершыню сустрэў Лахіры Махасаю праз Абінаша Бабу, **1-8** супрацоўнік у Горакхпурскім аддзяленні Бенгальска-Нагпурскай чыгункі. Абінаш вучыў мае юныя вушы захапляльнымі гісторыямі пра многіх індыйскіх святых. Ён нязменна заканчваў сваё выступленне ўслаўленнем вышэйшай славы свайго ўласнага гуру.

«Ці чулі вы калі-небудзь пра незвычайныя абставіны, пры якіх ваш бацька стаў вучнем Лахіры Махасаі?»

Аднойчы лянiвым летнім днём, калі мы з Абінашам сядзелі разам на тэрыторыі майго дома, ён задаў мне гэтае цікавае пытанне. Я пакруціў галавой з усмешкай чакання.

Гады таму, яшчэ да твайго нараджэння, я папрасіў свайго начальніка — твайго бацьку — даць мне тыднёвы водпуск ад маіх абавязкаў у Горакхпуры, каб я мог наведаць майго гуру ў Бенарэсе. Твой бацька высмейваў мой план.

«— Ты збіраешся стаць рэлігійным фанатыкам? — спытаў ён. — Засяродзься на сваёй офіснай працы, калі хочаш рухацца наперад».

У той дзень, калі я сумна вяртаўся дадому па лясной сцежцы, я сустрэў твайго бацьку ў паланкіне. Ён адпусціў слуг і павозку і пайшоў побач са мной. Імкнучыся суцешыць мяне, ён звярнуў увагу на перавагі імкнення да сведкага поспеху. Але я слухаў яго абыякава. Маё сэрца паўтарала: «Лахіры Махасая! Я не магу жыць, не бачачы цябе!»

Наша сцежка прывяла нас да ўскрайку ціхага поля, дзе прамені пасляабедзеннага сонца ўсё яшчэ асвятлялі высокую дзікую траву. Мы спыніліся ў захапленні. Там, у полі, усяго за некалькі метраў ад нас, раптам з'явілася постаць майго вялікага гуру! **1-9**

«Бхагабаці, ты занадта строгі да свайго супрацоўніка!» Яго голас адгукнуўся ў нашых здзіўленых вушах. Ён знік гэтак жа таямніча, як і з'явіўся. Я стаяў на каленях і ўсклікаў: «Лахіры Махасая! Лахіры Махасая!» Ваш бацька некалькі хвілін стаяў нерухома ад здзіўлення.

«Абінаш, я не толькі дазваляю *табе*, але і *сабе* дазваляю заўтра адправіцца ў Бенарэс. Я павінен пазнаёміцца з гэтым вялікім Лахіры Махасаяй, які можа

матэрыялізавацца па жаданні, каб заступіцца за цябе! Я вазьму сваю жонку і папрашу гэтага майстра пасвяціць нас у яго духоўны шлях. Ці павядзеш ты нас да яго?»

«Вядома». Радасць напоўніла мяне ад цудоўнага адказу на маю малітву і хуткага, спрыяльнага павароту падзей.

На наступны вечар мы з тваімі бацькамі селі ў цягнік і паехалі ў Бенарэс. На наступны дзень мы ўзялі конную павозку. і тады меў да хадзіць праз вузкі паласы да мой гуру адасоблены дом. Уваход яго маленькі

У гасцінай мы пакланіліся гаспадару, які прыняў звыклую позу лотаса. Ён міргнуў пранізлівымі вачыма і ўтаропіўся на вашага бацьку.

«Бхагабаці, ты занадта строгі да свайго супрацоўніка!» Яго словы былі такімі ж, як і два дні таму на полі Горахпур. Ён дадаў: «Я рады, што ты дазволіў Абінашу наведць мяне і што вы з жонкай суправаджалі яго».

Да іх радасці, ён пасвяціў вашых бацькоў у духоўную практыку *Крыя-ёгі*. **1-10**
Твой бацька і я, як браты-вучні, з'яўляемся блізкімі сябрамі з таго памятнага дня бачання. Лахіры Махасая праявіў вялікую цікавасць да твайго ўласнага нараджэння. Тваё жыццё, несумненна, будзе звязана з ягоным: дабраславенне настаўніка ніколі не падвядзе.

Лахіры Махасая пакінуў гэты свет неўзабаве пасля таго, як я з'явіўся ў ім. Яго партрэт у багата ўпрыгожанай раме заўсёды ўпрыгожваў наш сямейны алтар у розных гарадах, куды бацьку пераводзілі па службе. Шмат разоў раніцай і вечарам мы з маці медытавалі перад імправізаванай святыняй, ахвяруючы кветкі, апушчаныя ў духмяную сандалавую пасту. З ладанам і мірай, а таксама з нашымі агульнымі малітвамі, мы ўшаноўвалі боскасць, якая знайшла поўнае выражэнне ў Лахіры Махасаі.

Яго малюнак меў а пераўзыходзячы уплыў больш мой жыццё. Як Я вырас, гэты думка з гэты майстар расла разам з мяне. У медытацыя Я бы часта бачыць яго фатаграфічны выява з'яўляцца з яго маленькі рамку і, прыняўшы жывую форму, сядзіць перада мной. Калі я паспрабаваў дакрануцца да ног яго святлівага цела, яно змянялася і зноў становілася карцінай. Калі дзяцінства ператваралася ў юнацтва, я знайшоў Лахіры Махасаю пераўтвораны у мой розум з а маленькі выява, прыпісаны у а рама, да а жывая, асветніцкая прысутнасць. Я часта маліўся яму ў хвіліны выпрабаванняў ці разгубленасці, знаходзячы ў сабе яго суцяшальную падтрымку. Спачатку я смуткаваў, бо яго больш не было фізічна. Калі я пачаў Каб адкрыць яго таемную ўсюдыіснасць, я больш не шкадаваў. Ён часта пісаў тым сваім вучням, якія занадта імкнуліся яго ўбачыць: «Навошта вы прыходзіце глядзець на мае косці і плоць, калі я заўсёды знаходжуся ў межах вашага *кутастхі* (духоўнага зроку)?»

Прыкладна ў восем гадоў я атрымаў цудоўнае вылячэнне дзякуючы фатаграфіі Лахіры Махасаі. Гэты досвед узмацніў маю любоў. Падчас знаходжання ў нашым сямейным маёнтку ў Ічапуры, Бенгалія, я захварэў на азіяцкую халеру. Маё жыццё было ў роспачы; лекары не маглі зрабіць нічога добрага. нічога. Для майго ложка маці шалёна жэстам прапанавала мне паглядзець на партрэт Лахіры Махасаі на сцяне над маёй галавой.

«Пакланіся яму мысленна!» Яна ведала, што я занадта слабы, каб нават падняць рукі ў знак прывітання. «Калі ты сапраўды праявіш сваю адданасць і ў душы станеш перад ім на калені, тваё жыццё будзе выратавана!»

Я глядзеў на яго фатаграфію і ўбачыў там асляпляльнае святло, якое ахінула маё цела і ўсё пакой. Мая млоснасць і іншыя некантралюемыя сімптомы зніклі; мне стала добра. Я адразу адчуў сябе дастаткова моцным, каб нахіліцца і дакрануцца да ног маці, каб удзячна падзякаваць яе бязмежнай веры ў свайго гуру. Маці неаднаразова прыціскала галаву да маленькай карціны.

О Усюдыісны Майстар, Я дзякуй цябе што твой святло мае вылечыў мой сыноч!

Я зразумеў, што яна таксама была сведкай таго светлага полымя, дзякуючы якому я імгненна ачуняў ад звычайна смяротнай хваробы.

Адной з маіх найкаштоўнейшых рэчаў з'яўляецца тая самая фатаграфія. Падораная айцу самім Лахіры Махасаяй, яна нясе святую вібрацыю. Карціна мае цудоўнае паходжанне. Я пачуў гісторыю ад брата-вучня бацькі, Калі Кумара Роя.

Здаецца, майстар не любіў фатаграфавання. Нягледзячы на яго пратэсты, аднойчы быў зроблены групавы здымак яго і групы паслядоўнікаў, у тым ліку Калі Кумара Роя. Здзіўлены фатограф выявіў, што на пласціне з выразнымі выявамі ўсіх вучняў не было нічога, акрамя пустога месца ў цэнтры, дзе ён разумна чакаў знайсці абрысы Лахіры Махасаі. Гэтая з'ява шырока абмяркоўвалася.

Адзін студэнт і вопытны фатограф Ганга Дхар Бабу пахваліўся, што ўцякаючая постаць не ўцячэ ад яго. На наступную раніцу, калі гуру сядзеў у позе лотаса на драўлянай лаўцы з За ім, за шырмай, з'явіўся Ганга Дхар Бабу са сваім абсталяваннем. Прымаючы ўсе меры засцярогі для поспеху, ён прагна дастаў дванаццаць талерак. На кожнай з іх ён неўзабаве знайшоў адбітак драўлянай лаўкі і шырмы, але зноў фігуры майстра не хапала.

Са слязьмі на вачах і разбітым гонарам Ганга Дхар Бабу адшукаў свайго гуру. Прайшло шмат гадзін, перш чым Лахіры Махасая парушыў яго маўчанне важным каментаром:

Я раніцы Дух. Можа ваш камера адлюстравіць гэты усюдыісны Нябачны?"

«Я бачу, што немагчыма! Але, святы пане, я з любоўю жадаю ўбачыць вобраз цялеснага храма, дзе адзін, на мой вузкі погляд, гэты Дух цалкам жыве».

"Прыходзь, тады, заўтра раніцай. Я будзе поза для ты."

Зноў фатограф сфакусаваў камеру. На гэты раз свяшчэнная постаць, не ахутаная таямнічай нябачнасцю, была выразна намаляваная на пласціне. Майстар больш ніколі не пазіраваў для здымкаў; прынамсі, я такіх не бачыў.

Фотаздымак прадстаўлены ў гэтай кнізе. Светлыя рысы твару Лахіры Махасаі, універсальнага характару, наўрад ці сведчаць пра яго прыналежнасць да расы. Яго глыбокая радасць ад зносін з Богам ледзь бачная ў... а некалькі загадкавы усмешка. Яго вочы, палова адкрыты да абазначання а намінальны кірунак на гэты знешні свет таксама напалову зачынены. Зусім не звяртаючы ўвагі на няшчасныя прынады зямлі, ён быў цалкам прачнуты заўсёды да духоўных праблем шукальнікаў, якія звярталіся па яго шчодрасць.

Неўзабаве пасля майго вялячэння з дапамогай моцы выявы гуру ў мяне было моцнае духоўнае бачанне. Адноўчы раніцай, седзячы ў ложку, я пагрузіўся ў глыбокую задуменнасць.

«Што хаваецца за цемрай заплюшчаных вачэй?» — гэтая пранізлівая думка моцна ўварвалася ў мой розум. Велізарны ўсплёск святла адразу ж праявіўся перад маім унутраным позіткам. Боскія постаці святых, якія сядзелі ў медытатыўнай позе ў горных пячорах, нагадвалі мініяцюрныя кінафільмы на

вялікі экран ззяння ў маім лбе. «Хто

ты?» — сказаў я ўслых.

«Мы — гімалайскія ёгі». Нябесную рэакцыю цяжка апісаць; маё сэрца захапілася .

«Ах, як я прагну паехаць у Гімалаі і стаць падобным да цябе!» Візія знікла, але серабрыстыя прамяні пашыраліся ўсё шырэйшымі коламі да бясконцасці.

Што ёсць гэта цудоўны свячэнне?"

Я — Ішвара. **1-11** «Я — Святло». Голас быў падобны да

шапацення хмар. «Я хачу быць адзіным з Табой!»

З павольнага згасання майго боскага экстазу я выратаваў пастаянную спадчыну натхнення шукаць Бога. «Ён — вечная, заўсёды новая Радасць!» Гэты ўспамін захоўваўся доўга пасля дня захаплення.

Яшчэ адзін ранні ўспамін выдатны; і літаральна, бо шнар у мяне дагэтуль застаўся ў мяне. Мы з маёй старэйшай сястрой Умай сядзелі ранняй раніцай пад дрэвам *нім* у нашым доме ў Горакхпуры. Яна дапамагала мне з бенгальскай літаратурай, калі я мог адвесці позірк ад папугаяў, якія елі спелыя плады маргозы, што стаялі побач. Ума паскардзілася на фурункул на назе і прынесла слоік мазі. Я намазаў трохі мазі на перадплечча.

Чаму рабіць ты выкарыстанне лекі на а здаровы рука?

«Ну, сястрычка, мне здаецца, што заўтра ў мяне будзе фурункул. Я спрабую тваю мазь на тым месцы, дзе ён з'явіцца».

"Ты маленькі хлус!

Сястра, не званок мяне а хлус пакуль ты бачыць што адбываецца у гэты раніцай». Абурэнне запоўнены мяне.

Ума не зрабіла ўражання і тройчы паўтарыла свой кпін. У маім голасе прагучала непахісная рашучасць, калі я павольна адказаў.

«Сілай маёй волі кажу вам, што заўтра ў мяне на руцэ з'явіцца даволі вялікі фурункул, а *твой* фурункул павялічыцца ўдвая!»

Раніца застала мяне з тоўстым гноем на паказаным месцы; памеры гноя ў Умы павялічыліся ўдвая. З крыкам мая сястра кінулася да маці. «Мукунда стаў некрамантам!» Маці сур'ёзна наказала мне ніколі не выкарыстоўваць сілу слоў

для прычынення шкоды. Я заўсёды памятаў яе параду і прытрымліваўся яе.

Мой кіпяціць быў хірургічным шляхам лячылі. А прыкметны шнар, злева па гэты
лекара разрэз, ёсць падарунак сёння. Уключана

мой правільна перадплечча ёсць а пастаянны напамін з гэты улада у мужчынскі чысты слова.

Гэтыя простыя і, здавалася б, бяскрыўдныя фразы, сказаныя Уме з глыбокай канцэнтрацыяй, валодалі дастатковай схаванай сілай, каб выбухнуць, як бомбы, і выклікаць пэўныя, хоць і шкодныя, наступствы. Пазней я зразумеў, што выбуховую вібрацыйную сілу ў мове можна мудра накіраваць, каб вызваліць жыццё ад цяжкасцей і такім чынам дзейнічаць без шнараў і дакораў.

1-12

Наша сям'я пераехала ў Лахор у Пенджабе. Там я набыў выяву Боскай Маці ў вобразе багіні Калі. **1-13** Гэта асвяціла невялікую нефармальную святыню на балконе нашага дома. Мяне ахапіла недвухсэнсоўнае перакананне, што выкананне ўвянчае любую маю малітву, вымаўленую ў гэтым святым месцы. Адноўчы, стоячы там з Умай, я назіраў, як два паветраныя змеі ляцяць над дахамі будынкаў на процілеглым баку вельмі вузкай вуліцы.

Чаму з'яўляюцца ты так ціха?» Ума штурхнуў мяне гулліва.

«Я проста думаю пра тое, як цудоўна, што Боская Маці дае мне ўсё,

што я прашу». «Мяркую, Яна б дала табе гэтых двух паветраных

змеяў!» Мая сястра здзекліва засмяялася.

Чаму не?" Я пачаў ціхі малітвы для іх валоданне.

У Індыі праводзяцца матчы з выкарыстаннем паветраных змеяў, ніткі якіх пакрытыя клеем і матавым шклом. Кожны гулец спрабуе перарэзаць вярхоўку суперніка. Вызвалены паветраны змей лунае над дахамі; лавіць яго — вялікая радасць. Паколькі мы з Умай былі на балконе, здавалася немагчымым, каб які-небудзь выпушчаны паветраны змей мог трапіць да нас у рукі; яго вярхоўка натуральным чынам звисала б над дахамі.

Гульцы на другім баку дарожкі пачалі свой матч. Адна нітка абарвалася, і паветраны змей адразу ж паляцеў у маім кірунку. На хвіліну ён застыў на месцы з-за раптоўнага сціхання ветру, які... дастаткова было моцна абхапіць вярхоўку кактусам на даху дома насупраць. Утварылася ідэальная пятля для майго захопу. Я перадаў прыз Уме.

— Гэта быў проста незвычайны выпадак, а не адказ на тваю малітву. Калі да цябе прыляціць другі паветраны змей, я паверу. — У цёмных вачах сястры было больш здзіўлення, чым у яе словах.

Я працягваў маліцца з усё большай інтэнсіўнасцю. Іншы гулец рэзка пацягнуў за мяне і раптам згубіў паветранага змея. Ён накіраваўся да мяне, танцуючы на ветры. Мой памочнік, кактус, зноў замацаваў вяроўку паветранага змея ў патрэбнай пятлі, каб я мог яго ўхапіць. Я ўручыў свой другі трафей Уме.

«Сапраўды, Боская Маці слухае цябе! Гэта ўсё занадта дзіўна для мяне!» Сястра кінулася прэч, як спалоханае аленяня.

.....
1-2 : Духоўны настаўнік; з Санскрыт карань гу р, да падняць, да узвышэнне.

1-3 : А практыкуючы спецыяліст з ёга, "саюз", старажытны Індыйскі навука з медытацыя на Бог.

1-4 : Мой імя быў змяніўся да Ёгананда калі Я уведзены гэты старажытны манастырскі Свамі Заказ у 1914 год. Мой гуру прысвоіў мне рэлігійны тытул *Парамаханса ў 1935 годзе (гл. раздзелы 24 і 42).*

1-5 : Традыцыйна, гэты другі каста з воіны і кіраўнікі.

1-6 : Гэтыя старажытныя эпасы з'яўляюцца гэты скарб з Індыі гісторыя, міфалогія, і філасофія. Ан "Усялякі чалавек Бібліятэка" аб'ём,
.Рамаяна і Махабхарата , ёсць а кандэнсацыя у Англіійская верш па Ромеш Дат (Новы Ёрк: Э. П. Датан)

1-7 Гэтая высакародная санскрыцкая паэма, якая з'яўляецца часткай эпасу *«Махабхарата»* , з'яўляецца індуйскай Бібліяй. Найбольш паэтычныя англійскі пераклад — *«Нябесная песня» Эдвіна Арнольда* (Філадэльфія: Дэвід Маккей, 75 цэнтаў). Адзін з найлепшых перакладаў. з падрабязны каментарый ёсць Шры Аўрабінда *Паведамленне З Гэты Гіта* (Юпітэр Прэса, 16 Семудос вул., Мадрас, Індыя, 3,50 долараў).

1-8 : *Бабу* (Спадар) ёсць размешчаны у Бенгальская імёны у гэты канец.

1-9 : Гэты феноменальны паўнамоцтвы апантаны па выдатны майстры з'яўляюцца растлумачыў у раздзел 30 , "Гэты Закон з Цуды».

1-10 : А ёгічны тэхніка дзякуючы чаму гэты сэнсарны шум ёсць супакоіўся, дазвол чалавек да дасягнуць ан пастаянна ўзрастаючы ідэнтычнасць з касмічнай свядомасцю. (Гл. раздзел 26.)

1-11 : А Санскрыт імя для Бог як Лінейка з гэты Сусвет; з гэты карань *Ёсць* , да правіла. Там з'яўляюцца 108 імёны для Бог у індуйскай пісанні, кожнае з якіх нясе ў сабе розны адценне філасофскага сэнсу.

1-12 : Гэты бясконцы патэнцыі з гук атрымаць з гэты Крэатыўны Слова, *Аум* , гэты касмічны вібрацыйны улада ззаду усе атамныя энергіі. Любое слова, сказанае з ясным усведамленнем і глыбокай канцэнтрацыяй, мае матэрыялізуемую каштоўнасць. Гучнае або бязмоўнае паўтарэнне з натхняльныя словы мае быў знойдзены эфектыўны у Куэізм і падобны сістэмы з псіхатэрапія; гэты сакрэт хлусня у павышэнне з гэты розуму вібрацыйны стаўка. Гэты пэат Тэнісан мае злева нас, у яго *Мемуары* , ан рахунак з яго паўтаральны прыём для пераходу за межы свядомасці ў звышсвядомасць:

Нейкі няспанневы транс — за адсутнасцю лепшага слова — са мной часта здараўся яшчэ з дзяцінства, калі я»
быў зусім адзін», — пісаў Тэнісан. «Гэта ахапіла мяне, калі я ціха *паўтараў* сабе ўласнае імя, пакуль раптам,
быццам з інтэнсіўнасці свядомасці індывідуальнасці, сама індывідуальнасць не растварылася і не знікла ў
бязмежны быццё, і гэта не а збянтэжаны дзяржава але гэты найяснейшы, гэты самы надзейны з гэты самы
ўпэўнены, цалкам за межамі словы — дзе смерць была амаль смешнай немагчымасцю — страта асобы (калі б
гэта было так), здавалася, не знікненне, а адзінае сапраўднае жыццё». Далей ён пісаў: «Гэта не туманны экстаз,
. «а стан трансцэндэнтнага здзіўлення, звязаны з абсалютнай яснасцю розуму

1-13 : Калі ёсць а сімвал з Бог у гэты аспект з вечны Маці Прырода.

РАЗДЗЕЛ: 2

Мой Маці Смерць І Гэты Містык Амулет

Мой маці найвялікшы жаданне быў гэты шлюб з мой старэйшына брат. Ах, калі Я
вось гэты твар з

«Жонка Ананты, я знайду рай на гэтай зямлі!» Я часта чуў, як маці выказвала гэтымі словамі сваё моцнае індыйскае пачуццё сямейнай бесперапыннасці.

Мне было каля адзінаццаці гадоў, калі адбыліся заручыны Ананты. Маці была ў Калькуце і з радасцю сачыла за падрыхтоўкай да вяселля. Мы з бацькам засталіся толькі ў нашым доме ў Барэйлі на поўначы Індыі, адкуль бацьку перавялі пасля двух гадоў у Лахоры.

Раней я быў сведкам пышнасці вясельных абрадаў для маіх дзвюх старэйшых сясцёр, Ромы і Умы; але для Ананты, як старэйшага сына, планы былі сапраўды складанымі. Маці штодня вітала шматлікіх сваякоў, якія прыбывалі ў Калькуту з далёкіх радзім. Яна зручна размясціла іх у вялікім, нядаўна набытым доме па адрасе вуліца Амхерст, 50. Усё было гатова: дэлікатэсы банкету, вясёлы трон, на якім брата павінны былі несці ў дом нявесты, шэрагі рознакаляровых агнёў, велізарныя кардонныя сланы і вярблюды, англійскія, шатландскія і індыйскія аркестры, прафесійныя артысты, святары для старажытных рытуалаў.

Мы з бацькам, ахопленыя святочным настроем, планавалі далучыцца да сям'і своечасова на цырымонію. Аднак незадоўга да гэтага вялікага дня мне прыснілася злавеснае бачанне.

Гэта было ў Барэйлі, апоўначы. Калі я спаў побач з бацькам на плошчы нашага бунгала, мяне разбудзіў дзіўны шум маскітнай сеткі над ложкам. Тонкія фіранкі разсунуліся, і я ўбачыў любімую постаць маёй маці.

«Разбудзі бацьку!» — Яе голас быў ледзь чутны. «Сядзь на першы ж вольны цягнік а чацвёртай гадзіне раніцы. Калі хочаш мяне ўбачыць, хутчэй у Калькуту!» Прывідная постаць знікла.

«Бацька, бацька! Маці памірае!» Жах у маім голасе імгненна абудзіў яго. Я ўсхліпваючы паведаміў фатальную вестку.

— Не зважай на твае галюцынацыі, — бацька, як заўсёды, адмаўляў новую сітуацыю. — Твая маці ў выдатным стане здароўя. Калі атрымаем дрэнныя навіны, мы заўтра з'едзем.

«Ты ніколі сабе не даруеш, што не пачаў зараз!» — ад горычы я дадаў: «І я табе ніколі не дарую!»

Меланхалічная раніца настала з выразнымі словамі: «Маці небяспечна хвора; шлюб адкладзены; прыезджайце неадкладна».

Мы з бацькам разгубленыя сышлі. Адзін з маіх дзядзькоў сустрэў нас па дарозе на перасадным пункце. Насустрач нам з грукатам мчаў цягнік, які набліжаўся з неверагоднай хуткасцю. У маім унутраным хваляванні раптоўна

Ўзнікла рашучасць кінуцца на чыгуначныя пуці. Ужо пазбаўлены маці, я адчуваў, што не магу цярпець свет, які раптам апусцеў да смерці. Я любіў маці як найдаражэйшую сяброўку на зямлі. Яе судзяшальныя чорныя вочы былі маім самым надзейным прытулкам у дробных трагедыях дзяцінства.

Ці яна яшчэ жыць?" Я спынены для адзін апошні пытанне да мой дзядзька.

«Вядома ж, яна жывая!» Ён не паспяшаўся зразумець адчай на маім твары. Але я яму амаль не паверыў.

Калі мы дабраліся да нашага дома ў Калькуце, мяне чакала толькі ашаламляльная таямніца смерці. Я амаль знепрытомнела. Прайшлі гады, перш чым якое-небудзь прымірэнне прыйшло ў маё сэрца. Уварваўшыся ў самыя вароты нябёсаў, мае крыкі нарэшце заклікалі Боскую Маці. Яе словы прынеслі канчатковае гаенне маім гнойным ранам:

Гэта Я клапацілася пра цябе жыццё за жыццём, з пяшчотай многіх маці! Бачыш у маім позірку два чорныя вочы, страчаныя прыгожыя вочы, якія ты шукаеш!

Неўзабаве пасля крэматорыю для каханай мы з бацькам вярнуліся ў Барэйлі. Кожную раніцу я здзяйсняў жаласнае паломніцтва да вялікага дрэва *шэолі*, якое адкрывала цень на гладкім зялёна-залатым газоне перад нашым бунгала. У паэтычныя хвіліны я думаў, што белыя кветкі *шэолі* з ахвотнай адданасцю рассыпаюцца па травяністым алтары. Змешваючы слёзы з расой, я часта назіраў дзіўнае патустаронняе святло, якое ўзнікала на святанні. Мяне ахапіла моцная туга па Богу. Я адчуваў моцнае цягненне ў Гімалаі.

Адзін з маіх стрыечных братоў, які толькі што здзейсніў падарожжа па святых гарах, наведаў нас у Барэйлі. Я з цікавасцю слухаў яго апавяданні пра высакагорнае месца жыхарства ёгаў і свамі. **2-1**

«Давай уцячэм у Гімалаі». Мая прапанова аднойчы Дварку Прасаду, маладому сыну нашага гаспадара ў Барэйлі, сустрэла непрыхільныя вушы. Ён расказаў пра мой план майму старэйшаму брату, які толькі што прыехаў наведаль бацьку. Замест таго, каб лёгка пасмяяцца з гэтага непрактычнага плана маленькага хлопчыка, Ананта выразна выказаў жаданне высмейваць мяне.

Дзе ёсць ваш аранжавы халат? Ты не магу быць а свамі без гэта!"

Але яго словы невытлумачальна ўзрушылі мяне. Яны выразна ўявілі мне мяне, як я блукаю па Індыі ў якасці манаха. Магчыма, яны абудзілі ўспаміны пра мінулае жыццё; у любым выпадку, я пачаў разумець, з якой натуральнай лёгкасцю я буду насіць вопратку гэтага старажытна заснаванага манастыра.

Аднойчы раніцай, размаўляючы з Дваркай, я адчуў, як на мяне лавінападобнай сілай ахапіла любоў да Бога. Мой спадарожнік толькі часткова ўважліва слухаў красамоўства, якое я казаў, але я ўсім сэрцам слухаў сябе.

У той дзень я ўцёк у бок Найні-Тал ля перадгор'яў Гімалаяў. Ананта рашуча пагнаўся за мной; Я быў вымушаны з сумам вярнуцца ў Барэйлі. Адзіным дазволеным мне паломніцтвам было звычайнае паломніцтва на святанні да

дрэва *шэолі* . Маё сэрца плакала па страчаных Маці, чалавечых і боскіх.

Разлом, пакінуты ў сямейнай тканіне смерцю маці, быў непапраўным. Бацька больш ніколі не жаніўся за амаль сорок гадоў, што яму засталіся. Узяўшы на сябе нялёгкую ролю бацькі і маці для сваёй маленькай паствы, ён стаў прыкметна больш пяшчотным, больш даступным. Са спакоем і праніклівасцю ён вырашаў розныя сямейныя праблемы. Пасля працоўнага часу ён, як пустэльнік, адыходзіў у келлю свайго пакоя, займаючыся *крыя-ёгай* у салодкай цішыні. Доўга пасля смерці маці я спрабаваў заняцца...

Англійская медсястра, каб заняцца дробязямі, якія зносяць жыццё маіх бацькоў больш камфортным. Але бацька пакруціў галавой.



Мой Маці

А Вучань з Лахіры Махасая

— Служба мне скончылася з тваёй маці. — У яго позірку была адсутнасць, і ён паказаў пажыццёвую адданасць. — Я не прыму паслуг ні ад якой іншай жанчыны.

Праз чатырнаццаць месяцаў пасля смерці маці я даведаўся, што яна пакінула мне важнае пасланне. Ананта прысутнічаў ля яе смяротнага ложка і запісаў яе словы. Нягледзячы на тое, што яна прасіла, каб раскрыццё было зроблена мне праз год, мой брат марудзіў. Неўзабаве ён павінен быў з'ехаць з Барэйлі ў Калькуту, каб ажаніцца з дзяўчынай, якую маці выбрала для яго. 2-2 Адночы ўвечары ён паклікаў мяне да сябе .

— Мукунда, я неахвотна паведамляў табе дзіўныя навіны. — У голасе Ананты чуліся ноткі пакоры. — Я баяўся распаліць тваё жаданне пакінуць дом. Але ў любым выпадку ты поўны боскага запалу. Калі я нядаўна схапіў цябе па дарозе ў Гімалаі, я цвёрда вырашыў. Я не павінен больш адкладаць выкананне свайго ўрачыстага абяцання. — Мой брат працягнуў мне невялікую скрыначку і перадаў пасланне маці.

«Няхай гэтыя словы будуць маім апошнім дабраслаўленнем, мой любімы сын Мукунда!» — сказала маці. «Настаў час, калі я павінна расказаць пра шэраг феноменальных падзей пасля твайго нараджэння. Я ўпершыню даведалася пра

твой накіраваны шлях, калі ты быў яшчэ зусім маленькім на маіх руках. Тады я аднесла цябе ў дом майго гуру ў Бенарэсе. Амаль схаваны за натоўпам вучняў, я ледзь бачыла Лахіры Махасаю, які сядзеў у глыбокай медытацыі».

Пакуль я гладзіў цябе, я маліўся, каб вялікі гуру звярнуў на гэта ўвагу і даў табе дабраславеньне. Калі мая ціхая просьба аб адданасці ўзмацнілася, ён расплюшчыў вочы і паклікаў мяне падысці. Іншыя саступілі мне дарогу; я пакланіўся святым нагам. Мой настаўнік пасадзіў цябе сабе на калені, паклаў руку табе на лоб, нібы духоўна ахрысціўшы цябе.

«Матулячка, твой сын будзе ёгам. Як духоўны рухавік, ён прывядзе шмат душ у Царства Божае».

Маё сэрца заскакала ад радасці, калі я даведалася, што ўсёведны гуру пачуў маю таемную малітву. Незадоўга да твайго нараджэння ён сказаў мне, што ты пойдзеш яго шляхам.

Пазней, сыноч мой, пра тваё бачанне Вялікага Святла мы даведаліся з суседняга пакоя, бо назіралі за табой нерухомым на ложку. Твой маленькі тварык асвятляўся; твой голас... гучала з жалезнай рашучасцю, калі ты казаў пра адпраўку ў Гімалаі ў пошуках Боскага.

Такім чынам, дарагі сыноч, я зразумеў, што твой шлях ляжыць далёка ад свецкіх амбіцый. Найбольш незвычайная падзея ў маім жыцці прынесла гэтаму яшчэ адно пацверджанне — падзея, якая цяпер падштурхоўвае мяне да майго паслання на смяротным ложы.

Гэта было інтэрв'ю з мудрацом з Пенджаба. Пакуль наша сям'я жыла ў Лахоры, аднойчы раніцай у мой пакой нечакана зайшоў слуга.

«Гаспадыня, а дзіўны *садху* ²⁻³ ёсць тут. Ён настойвае што ён "гл. гэты маці з Мукунда."

Гэтыя простыя словы глыбока кранулі мяне; я адразу ж пайшоў вітаць госця. Пакланіўшыся яму ў ногі, я адчуў, што перада мной сапраўдны Божы чалавек.

«Маці, — сказаў ён, — вялікія майстры жадаюць, каб ты ведала, што тваё знаходжанне на зямлі будзе нядоўгім. Твая наступная хвароба стане тваёй апошняй». ²⁻⁴ Настала цішыня, падчас якой я не адчуваў ніякай трылогі, а толькі вібрацыю вялікага спакою. Нарэшце ён зноў звярнуўся да мяне:

«Ты будзеш захавальнікам пэўнага сярэбранага амулета. Я не дам яго табе сёння; каб прадэманстраваць праўдзівасць маіх слоў, талісман матэрыялізуецца ў тваіх руках заўтра, калі ты будзеш медытаваць. На смяротным ложы ты павінен загадаць свайму старэйшаму сыну Ананце захоўваць амулет адзін год, а потым перадаць яго твайму другому сыну. Мукунда зразумее значэнне талісмана ад вялікіх. Ён павінен атрымаць яго прыкладна тады, калі будзе гатовы адмовіцца ад усіх зямных надзей і пачаць свае жыццёва важныя пошукі Бога. Калі ён будзе захоўваць амулет некалькі гадоў і калі ён выканае сваё

прызначэнне, ён знікне. Нават калі яго захоўваць у самым сакрэтным месцы, ён вернецца туды, адкуль прыйшоў».

Я падаў міласціну **2-5** да святога і схіліўся перад ім з вялікай пашанай. Не бяручы ахвяраваўшы ахвяраванне, ён пайшоў з благаслаўленнем. На наступны вечар, калі я сядзеў, склаўшы рукі ў медытацыі, паміж маіх далоняў матэрыялізаваўся сярэбраны амулет, як і абяцаў *садху* . *Ён даў пра сябе ведаць*. па а холад, гладкі дотык. Я мець рэўна ахоўваецца гэта для больш чым два гады, і а цяпер пакінь гэта ў Ананты. Не смуткуй па мне, бо мяне правядзе мой вялікі гуру.

у гэты рукі з гэты Бясконцы. Бывай, мой дзіця; гэты Касмічны Маці будзе абараняць ты."

З атрыманнем амулета мяне ахапіла яркая яркая атмасфера; шмат дрэмленых успамінаў абудзілася. Талісман, круглы і старажытна мудрагелісты, быў пакрыты санскрыцкімі літарамі. Я зразумеў, што ён паходзіць ад настаўнікаў мінулых жыццяў, якія нябачна накіроўвалі мае крокі. Сапраўды, тут было яшчэ адно значэнне, але сэрца амулета не раскрываецца цалкам.

Як талісман нарэшце знік сярод вельмі нешчаслівых абставін майго жыцця; і як яго страта стала прадвеснікам здабыцця мной гуру, у гэтым раздзеле не раскажаць.

Але маленькі хлопчык, чые спробы дасягнуць Гімалаяў былі няўдалымі, штодня падарожнічаў далёка на крылах свайго амулета.

.....
2-1 : Санскрыт карань сэнс з *свамі* ёсць ён Сусветная арганізацыя па ахове здароўя ёсць адзін з яго Сам (*Сва*)." Ужыта да а член з гэты Індыйскі заказ манахаў, тытул мае фармальную павагу «паважаны».

2-2 : Гэты Індыйскі звычай, дзякуючы чаму бацькі выбіраць гэты спадарожнік жыцця для іх дзіця, мае супраціўляўся гэты тупы напады з час. Працэнт шчаслівых шлюбав у Індыі высокі.

2-3 : Ан пустэльнік; адзін Сусветная арганізацыя па ахове здароўя пераследуе а *садхана* або шлях з духоўны дысцыпліна.

2-4 : Калі Я выяўлены па гэтыя словы што Маці меў валодаў сакрэт веды з а кароткі жыццё, Я зразумеў для першы час чаму яна меў быў настойлівы на паскарэнне гэты планы для Ананты шлюб. Хоць яна памёр перад гэты вяселле, яе натуральным мацярынскім жаданнем было быць сведкам абрадаў.

2-5 : А звычайны жэст з павага да *садху* .

РАЗДЗЕЛ: 3

Гэты Святы 3 Два Цела

Бацька, калі Я абяцанне да вяртанне дом без прымус, можа Я узяць а агляд слабутасцяў паездка да Бенарэс?

Маёй вялікай любові да падарожжаў бацька рэдка перашкаджаў. Ён дазваляў мне, нават зусім хлопчыку, наведваць многія гарады і месцы паломніцтва.

Звычайна мяне суправаджаў адзін ці некалькі маіх сяброў; мы падарожнічалі з камфортам, маючы праязныя першага класа, якія даваў бацька. Яго пасада чыгуначнага чыноўніка цалкам задавальняла качэўнікаў у сям'і.

Бацька абяцаў да даць мой запыт з-за разгляд. Гэты наступны дзень ён выкліканы мяне і праведзены

выйсці а туды і назад прайсці з Барэйлі да Бенарэс, а колькасць з рупія нататкі, і два літары.

«У мяне ёсць прапанова па справе для сябра з Бенарэса, Кедара Натха Бабу. На жаль, я згубіў яго адрас. Але я лічу, што вы зможаце перадаць яму гэты ліст праз нашага агульнага сябра, Свамі Пранабананду. Свамі, мой брат-вучань, дасягнуў высокага духоўнага ўзроўню. Вы атрымаеце карысць ад яго кампаніі; гэтая другая запіска паслужыць вам прадстаўленнем».

Бацька вочы мігцеў як ён дадаў, "Розум, не больш рэйсы з дадому!

Я рушыў у дарогу з запалам сваіх дванаццаці гадоў (хоць час ніколі не зацямняў маёй радасці ад новых краявідаў і незнаёмых твараў). Дасягнуўшы Бенарэса, я адразу ж накіраваўся да рэзідэнцыі свамі. Парадныя дзверы былі адчынены; я прайшоў у доўгі, падобны на калідор, пакой на другім паверсе. Даволі каржакаваты мужчына, апрануты толькі ў набедраны павязку, сядзеў у позе лотаса на злёжку ўзвышанай платформе. Яго галава і гладкі твар былі чыста паголены; на яго вуснах блукала блажэнная ўсмішка. Каб развеець маю думку пра тое, што я ўварваўся, ён прывітаў мяне як старога сябра.

« *Баба Ананд* (шчасце майму дарагому).» Ён прывітаў мяне сардэчна, дзіцячым голасам. Я апусціўся на калені і дакрануўся да яго ног.

"Ці ёсць ты Свамі Пранабананда?

Ён кінуў. «Вы сын Бхагабаці?» — Ён вымавіў свае словы, перш чым я паспеў дастаць з кішэні ліст бацькі. Здзіўлены, я працягнуў яму рэкамендацыйную запіску, якая цяпер здавалася лішняй.

«Вядома ж, я знайду для цябе Кедар Натх Бабу». Святые зноў здзівіў мяне сваёй празорлівасцю. Ён зірнуў на ліст і зрабіў некалькі пяшчотных згадак пра майго бацьку.

«Ведаеце, я атрымліваю дзве пенсіі. Адну — па рэкамендацыі вашага бацькі, для якога я калісьці працаваў у гэты чыгунка офіс. Гэты іншы ёсць па гэты рэкамендацыя з мой Нябесны Бацька, для якога я добрасумленна выканаў свае зямныя абавязкі ў жыцці».

Гэта заўвага мне здалася вельмі незразумелай. «Якую пенсію, сэр, вы атрымліваеце ад Нябеснага Айца? Ён кідае вам грошы на калені?»

Ён засмяяўся. «Я маю на ўвазе пенсію бяздоннага спакою — узнагароду за многія гады глыбокай медытацыі. Цяпер я ніколі не прагну грошай. Мае нешматлікія матэрыяльныя патрэбы цалкам задаволеныя. Пазней ты зразумееш значэнне другой пенсіі».

Раптам перапыніўшы нашу размову, святы сур'ёзна застыў. Яго ахінула атмосфера сфінкса. Спачатку яго вочы блішчэлі, быццам ён заўважыў нешта цікавае, потым патухлі. Я збянтэжыўся ягонай няёмкасцю; ён яшчэ не сказаў мне, як я магу пазнаёміцца з сябрам бацькі. Трохі неспакойна я азірнуўся ў пустым пакоі, пустым, акрамя нас дваіх. Мой бяздзейны позірк упаў на яго драўляныя сандалі, што ляжалі пад сядзеннем.

Маленькі сэр, **3-1** «Не хвалюйся. Чалавек, якога ты хочаш бачыць, будзе з табой праз паўгадзіны». Ёг чытаў мае думкі — подзвіг, які ў дадзены момант быў зусім не складаным!

Ён зноў пагрузіўся ў непранікальную цішыню. Мой гадзіннік паведаміў, што прайшло трыццаць хвілін. Свамі ачуняў. «Мне здаецца, Кедар Натх Бабу набліжаецца да дзвярэй».

Я пачуў, як хтосьці падымаецца па лесвіцы. Раптам мяне ахапіла здзіўленне і непаразуменне; мае думкі блыталіся ў блытаніне: «Як гэта магчыма, што сябра бацькі выклікалі сюды без дапамогі пасланца? Свамі з майго прыбыцця ні са кім не размаўляў, акрамя мяне!»

Рэзка я выйшаў з пакоя і спусціўся па прыступках. На паўдарозе я сустрэў ударлявага, светласкурага мужчыну сярэдняга росту. Здавалася, ён спяшаўся.

"Ці ёсць ты Кедар Нат Бабу? Хваляванне каляровы мой голас.

— Так. Хіба вы не сын Бхагабаці, які чакаў тут сустрэчы са мной? — Ён прызнаўся ўсміхнуўся .

Спадар, як рабіць ты здарыцца да прыйсці тут?" Я адчуваў збянтэжаны крыўда больш яго невытлумачальны прысутнасць.

«Сёння ўсё таямнічае! Менш за гадзіну таму я толькі што скончыў купацца ў Ганге, калі...» Свамі Пранабананда наблізіўся мяне. Я мець не ідэя як ён ведаў Я быў там у што час.

«— Сын Бхагабаці чакае цябе ў маёй кватэры, — сказаў ён. — Пойдзеш са мной? — Я з радасцю пагадзіўся. Пакуль мы ішлі рука аб руку, свамі ў сваіх драўляных сандалях дзіўным чынам апярэджваў мяне, хоць я быў абут у трывалых турыстычных чаравіках.

«— Колькі часу табе спатрэбіцца, каб дабрацца да мяне? — Пранабанандаджы раптам спыніўся, каб задаць мне гэтае пытанне.

«Пра палова ан гадзіна.

«— У мяне зараз ёсць іншыя справы. — Ён кінуў на мяне загадкавы позірк. — Я мушу пакінуць цябе. Ты можаш далучыцца да мяне ў маім доме, дзе цябе будзем чакаць мы з сынам Бхагабаці».

Перш чым я паспеў запарэчыць, ён хутка прабегаў міма мяне і знік у натоўпе. Я

ішоў сюды як мага хутчэй.

Гэта тлумачэнне толькі павялічыўся мой збянтэжанасць. Я спытаў як доўгі ён меў вядомы гэты сваі.

«Мы сустракаліся некалькі разоў у мінулым годзе, але нядаўна не. Я быў вельмі рады зноў бачыць яго сёння на купальнявым *гхаце* ».

Я не можа верыць мой вушы! Ам Я прайграць мой розум? Зрабіў ты сустрэцца яго у а бачанне, або зрабіў ты насамрэч

бачыць яго, дотык яго рука, і чуць гэты гук з яго ногі?»

— Я не разумею, да чаго ты клоніш! — Ён злосна пачырванеў. — Я не хлушу табе. Няўжо ты не разумееш, што толькі праз сваі я мог ведаць, што ты чакаеш мяне тут ?

«Гэты чалавек, Свамі Пранабананда, не знікаў з майго поля зроку з гадзіны майго прыходу», — выпаліў я ўсю гісторыю.

Яго вочы шырока расплюшчыліся. «Ці жывем мы ў гэты матэрыяльны век, ці нам гэта сніцца? Я ніколі не чакаў, што ўбачу такі цуд у сваім жыцці! Я думаў, што гэты сваі — проста звычайны чалавек, а цяпер я выявіць, што ён можа матэрыялізаваць дадатковае цела і працаваць праз яго!» Разам мы ўвайшлі ў пакой святога.

«Глядзі, гэта тыя самыя сандалі, якія ён насіў на *гхаце* », — прашаптаў Кедар Натх Бабу. «На ім была толькі павязка на набедранай частцы, як я бачу яго зараз».

Як гэты наведвальнік пакланіўся перад яго, гэты святы павярнуўся да мяне з а здзіўляльны усмешка.

«Чаму ты ашаломлены ўсім гэтым? Тонкае адзінства фенаменальнага свету не схавана ад сапраўдных ёгаў. Я імгненна бачу сваіх вучняў і размаўляю з імі ў далёкай Калькуце. Яны таксама могуць па жаданні пераадолець любую перашкоду грубай матэрыі».

Верагодна, сваі сышоў міласціва, каб распаліць духоўны запал у маіх маладых грудзях. да сказаць мяне з яго паўнамоцтвы з астральны радыё і тэлебачанне.

3-2 Але замест гэтага энтузіязму, я адчуваў толькі трапяткі страх. Паколькі мне было накіравана правесці свой боскі пошук праз аднаго канкрэтнага гуру — Шры Юктешвара, з якім я яшчэ не сустракаўся, — я не адчуваў ніякага жадання прыняць Пранабананду сваім настаўнікам. Я з сумневам зірнуў на яго, задаючыся пытаннем, ці... быў ён ці яго калега да мяне.



Свамі Пранабананда
"Гэты Святы З Два Целы"

Ан Узвышаны Вучань з Лахіры Махасая

Настаўнік паспрабаваў развеець маю трывогу, кінуўшы на мяне позірк, які абуджаў душу, і сказаўшы некалькі натхняльных слоў пра свайго гуру.

Лахіры Махасая быў гэты найвялікшы ёг Я калі-небудзь ведаў. Ён быў Боскасць Сам у гэты форма з плоць».

Калі вучань, разважаў я, можа матэрыялізаваць дадатковую цялесную форму па жаданні, якія ж цуды могуць быць забароненыя яго настаўніку?

Я раскажу вам, наколькі бясконная дапамога гуру. Я звычайна медытаваў з іншым вучнем па восем гадзін кожную ноч. Днём нам даводзілася працаваць у чыгуначнай канторы. З цяжкасцю выконваючы свае канцылярскія абавязкі, я жадаў прысвяціць увесь свой час Богу. Восем гадоў я ўпарта медытаваў палову ночы. Я дасягнуў цудоўных вынікаў; велізарныя духоўныя ўспрымання асвятлялі мой розум. Але паміж мной і Бясконцым заўсёды заставалася невялікая заслона. Нават пры звышчалавечай шчырасці я выявіў, што канчатковы непаваротны саюз мне быў адмоўлены. Аднойчы ўвечары я наведаў Лахіры Махасаю і маліў яго аб боскім заступніцтве. Мае просьбы працягваліся ўсю ноч.

«Анёльскі Гуру, мае духоўныя пакуты такія, што я больш не магу жыць без сустрэчы тварам да твару з Вялікім Каханым!»

Што можа Я зрабіць? Ты павінен медытаваць больш глыбока.

«Я звяртаюся да Цябе, о Божа, мой Уладар! Я бачу Цябе матэрыялізаванага перада мной у фізічным целе; дабраславі мяне, каб я мог успрыняць Цябе ў Тваёй бясконцай форме!»

Лахіры Махасая працягнуў руку дабразычлівым жэстам. «Цяпер можаш ісці і медытаваць. Я заступіўся за цябе перад Брахмай». **3-3**

«Невымерна ўзнёслы, я вярнуўся дадому. У тую ноч у медытацыі я дасягнуў палаючай Мэты майго жыцця. Цяпер я няспынна атрымліваю асалоду ад духоўнага спакою. З таго дня Блажэнны Творца ніколі не заставаўся схаваным ад маіх вачэй за якой-небудзь шырмай ілюзіі».

Твар Пранабананды быў прасякнуты боскім святлом. Спакой іншага свету напоўніў маё сэрца; увесь страх знік. Святы выказаў яшчэ адну ўпэўненасць.

Праз некалькі месяцаў я вярнуўся да Лахіры Махасаі і паспрабаваў падзякаваць яму за бясконцы дар. Потым я ўзгадаў яшчэ адну рэч.

«Боскі Гуру, я больш не магу працаваць у офісе. Калі ласка, адпусці мяне. Брахма пастаянна трымае мяне ў стане ап'янення».

«Падайце заяўку на атрыманне пенсіі ў

вашай кампаніі». «Якую ж прычыну

мне прывесці, так рана на службе?»

«Скажы, што думаеш».

"Гэты наступны дзень Я зроблены мой прыкладанне. Гэты лекар спытаў гэты падставы для мой заўчасны запыт.

«На працы я адчуваю невыноснае адчуванне, якое падымаецца ў пазваночніку. **3-4**
Яно пранізвае ўсё маё цела, робячы мяне непрыдатным для выканання маіх абавязкаў.

«Без далейшых пытанняў лекар высока рэкамендаваў мне пенсію, якую я неўзабаве атрымаў. Я ведаю, што боская воля Лахіры Махасаі дзейнічала праз лекара і чыгуначных чыноўнікаў, у тым ліку і вашага бацьку. Яны аўтаматычна падпарадкаваліся духоўнаму кіраўніцтву вялікага гуру і вызвалілі мяне для жыцця ў непарыўнай еднасці з Каханым». **3-5**

Пасля гэтага незвычайнага адкрыцця Свамі Пранабананда адышоў у адно са сваіх доўгіх маўчанняў. Я развітваўся, з павагай дакранаючыся да яго ног, ён даў мне сваё благаслаўленне:

«Тваё жыццё належыць шляху адрачэння і ёгі. Я ўбачу цябе зноў, з тваім бацькам, пазней». Гады прынеслі спраўджэнне абодвум гэтым прадказанням.

3-6

Кедар Натх Бабу ішоў побач са мной у згушчальнай цемры. Я перадаў ліст бацькі, які мой спадарожнік прачытаў пад вулічным ліхтаром.

«Ваш бацька прапануе мне заняць пасаду ў калькуцкім офісе яго чыгуначнай кампаніі. Як прыемна чакаць хаця б адной з пенсій, якімі карыстаецца Свамі Пранабананда! Але гэта немагчыма; я не магу пакінуць Бенарэс. На жаль, два целы пакулы не для мяне!»

3-1 : Чота Махасая ёсць гэты тэрмін па які а колькасць з Індыйскі святыя адрасаваны мяне. Гэта перакладае "маленькі" спадар."

3-2 Па-свойму, фізічная навука пацвярджае слухнасць законаў, адкрытых ёгамі праз разумовую навуку. Напрыклад, а дэманстрацыя што чалавек мае тэлевізійны паўнамоцтвы быў дадзена на Лістапад 26 гадоў, 1934 год у гэты Каралеўскі Універсітэт з Рым. «Доктар Джузэпэ Калігарыс, прафесар нейрапсіхалогіі, націскаў на пэўныя кропкі цела суб'екта, і суб'ект адказваў дробнымі апісаннямі іншых людзей і прадметаў на процілеглым баку сцяны. Доктар Калігарыс сказаў іншым прафесарам, што калі пэўныя ўчасткі скуры ўзбуджаныя, суб'ект атрымлівае звышсенсорныя ўражанні, якія дазваляюць яму бачыць прадметы, якія ён інакш не мог бы ўспрымаць. Каб даць суб'екту магчымасць адрозніваць рэчы на іншым баку сцяны, прафесар Калігарыс націскаў

на месца справа ад грудной клеткі на працягу пятнаццаці хвілін. Доктар Калігарыс сказаў, што калі іншыя часткі цела ўзбуджаныя, суб'екты могуць бачыць прадметы на любой адлегласці, незалежна ад таго, ці бачылі яны калі-небудзь гэтыя прадметы раней».

3-3 : Бог у Яго аспект з Творца; з Санскрыт корань *брыг* , да пашырацца. Калі Эмерсан верш *Брахма* з'явіўся у Атлантыка *Штомесячна* у 1857 г., большасць гэты чытачы былі збянтэжаны. Эмерсан хіхікнуў. "Скажы іх", ён сказаў, да сказаць «Іегова» замест «Брахма», і яны не будуць адчуваць ніякай разгубленасці.

3-4 : У глыбокі медытацыя, гэты першы вопыт з Дух ёсць на гэты алтар з гэты хрыбетнік, і тады у гэты мозг. Гэты Парыўнае шчасце ахоплівае ўсё, але ёг вучыцца кантраляваць яго знешнія праявы.

3-5 : Пасля яго выхад на пенсію, Пранабананда напісаў адзін з гэты большасць глыбокі каментарыі на гэты *Бхагавад* Гіта, даступны на бенгальскай і хіндзі.

РАЗДЗЕЛ: 4

Мой Перапынена Палёт Да Гэты Гімалаі

Пакінь свой клас пад нейкай дробяззю і наймі сабе экіпаж. Спыніся на завулку, дзе цябе ніхто ў маім доме не ўбачыць.

Гэта былі мае апошнія інструкцыі Амару Мітэру, школьнаму сябру, які планаваў суправаджаць мяне ў Гімалаі. Мы выбралі наступны дзень для нашага ўцёкаў. Неабходныя былі меры засцярогі, бо Ананта пільна сачыў за мной. Ён быў поўны рашучасці сарваць планы ўцёкаў, якія, як ён падазраваў, займалі мае галоўнае месца ў маёй галаве. Амулет, нібы духоўныя дрожджы, ціха працаваў ува мне. Сярод гімалайскіх снягоў я спадзяваўся знайсці настаўніка, чый твар часта з'яўляўся мне ў бачаннях.

Сям'я цяпер жыла ў Калькуце, куды назаўсёды перасялілі бацьку. Паводле патрыярхальнага індыйскага звычаю, Ананта прывёз сваю нявесту жыць у наш дом, які цяпер знаходзіўся па адрасе Гурпар Роўд, 4. Там, у невялікім пакоі на гарышчы, я штодня медытаваў і рыхтаваў свой розум да боскіх пошукаў.

Памятная раніца настала з непрыемным дажджом. Пачуўшы стук колаў карэты Амара па дарозе, я паспешліва звязаў коўдру, пару сандаляў, партрэт Лахіры Махасаі, копію кнігі... Бхагавад -*Гіту*, нітку малітоўных пацерак і дзве насцегнавыя павязкі. Гэты згортак я выкінуў з акна на трэцім паверсе. Я збег па прыступках і сустрэў дзядзьку, які купляў рыбу ля дзвярэй.

Што ёсць гэты хваляванне?» Яго позірк блукаў падазрона больш мой чалавек.

Я ўхмыльнуўся яму ўскосна і пайшоў да завулка. Забраўшы свой пакунак, я з змоўніцкай асцярожнасцю далучыўся да Амара. Мы паехалі ў Чадні Чоўк, гандлёвы цэнтр. Месяцамі мы адкладалі грошы на абед, каб купіць англійскую вопратку. Ведаючы, што мой разумны брат лёгка мог бы сыграць ролю дэтэктыва, мы вырашылі перахітрыць яго, апрануўшы ў еўрапейскую вопратку.

Па дарозе на вакзал мы спыніліся ў майго стрычнага брата, Джоціна Гхоша, якога я назваў Джаціндам. Ён быў новаабратнікам, які прагнуў гуру ў Гімалаях. Ён надзеў новы касцюм, які ў нас быў падрыхтаваны. Мы спадзяваліся, што ён добра замаскіраваны! Глыбокая радасць ахапіла нашы сэрцы.

«Зараз нам патрэбны толькі палатняныя чаравікі». Я павёў сваіх спадарожнікаў у краму, дзе быў прададзены абутак на гумовай падэшве. Артыкулы з скура, атрымаў толькі праз гэты бойня з жывёлы, павінен быць адсутнічае «у гэтым святым падарожжы». Я спыніўся на вуліцы, каб зняць скураны чахол са сваёй *Бхагавад-Гіты* і скураныя рамяні са свайго англійскага *сола-топі* (шлема).

На вакзале мы купілі квітку да Бурдвана, адкуль планавалі перасесці на Хардвар у перадгор'ях Гімалаяў. Як толькі цягнік, як і мы, адправіўся ў дарогу, я выказаў некалькі сваіх цудоўных чаканняў.

«Толькі ўявіце!» — усклікнуў я. «Мы атрымаем пасвячэнне ад майстроў і адчуем транс касмічнай свядомасці. Наша плоць будзе напоўнена такім магнетызмам, што дзікія жывёлы Гімалаяў будуць ціха падыходзіць да нас. Тыгры будуць не больш чым пакорлівымі хатнімі коткамі, якія чакаюць нашых ласак!»

Гэта заўвага, якая ўяўляла сабой відовішча, якое я лічыў чароўным як метафарычна, так і літаральна, выклікала ў Амара захопленую ўсмешку. Але Джацінда адвёў позірк, скіраваўшы яго праз акно на мітуслівы пейзаж.

— Няхай грошы будуць падзелены на тры часткі, — гэтай прапановай перапыніў Джацінда доўгае маўчанне. — Кожны з нас павінен купіць сабе білет у Бурдване. Такім чынам ніхто на вакзале не здагадаецца, што мы ўцякаем разам.

Я нічога не падазраваўшы пагадзіўся. На змярканні наш цягнік спыніўся ў Бурдване. Джацінда зайшоў у касу; мы з Амарам селі на платформу. Мы чакалі пятнаццаць хвілін, а потым дарэмна распытвалі. Азіраючыся ва ўсе бакі, мы з жахам крычалі імя Джацінды. Але ён растварыўся ў цемры невядомасці вакол маленькай станцыі.

Я быў цалкам засмучаны, шакаваны да незвычайнага здранцвення. Няхай Бог пацерпіць гэты дэпрэсійны эпізод! Рамантычная падзея майго першага старання спланаванага палёту за Ім была жорстка сапсавана.

«Амар, мы павінны вярнуцца дадому». Я плакаў, як дзіця. «Бяздушны ад'езд Джацінды — дрэнная прыкмета. Гэта падарожжа асуджана на правал».

"Ёсць гэта ваш каханне для гэты Госпадзе? Не магу ты стаяць гэты маленькі тэст з а здрадлівы спадарожнік?

Дзякуючы прапанове Амара пра боскае выпрабаванне, маё сэрца супакоілася. Мы падсілкаваліся знакамітымі бурдванскімі ласункамі — *сітабхогам* (ежай для багіні) і *матычурам* (самародкамі салодкага жэмчугу). Праз некалькі гадзін мы селі на цягнік у Хардвар праз Барэйлі. Перасадка на цягнік у Магул-

Сераі прывяла нас да важнай справы, пакуль мы чакалі на платформе.

Амар, неўзабаве нас могуць старанна дапытаць чыгуначныя чыноўнікі. Я не недаацэньваю кемлівасць майго брата! Якім бы ні быў вынік, я не буду казаць праўду.

Усе Я спытаць з ты, Мукунда, ёсць да трымаць усё яшчэ. Не смех або усмешка пакуль Я раныцы размаўляць».

У гэты момант да мяне звярнуўся агент еўрапейскай станцыі. Ён памахаў тэлеграмай, значэнне якой я адразу зразумеў.

"Ці ёсць ты бег прэч з дом у гнеў?"

«Не!» Я быў рады, што яго выбар слоў дазволіў мне даць рашучы адказ. Я ведаў, што прычынай маіх незвычайных паводзін быў не гнеў, а «найвышэйшая меланхолія».

Тады чыноўнік звярнуўся да Амара. Дуэль розумаў, якая рушыла ўслед, ледзь дазваляла мне захоўваць рэкамендаваную стоічную сур'ёзнасць.

— Дзе трэці хлопчык? — мужчына ўнёс у голас улады. — Давайце, кажыце праўду!

— Спадар, я заўважыў, што вы ў акуларах. Няўжо вы не бачыце, што нас толькі двое? — Амар нахабна ўсміхнуўся. — Я не чараўнік; я не магу выклікаць трэцяга спадарожніка.

Чыноўнік, прыкметна збянтэжаны гэтай нахабнасцю, пачаў шукаць

новае поле для нападу. — Як вас завуць?

«Мяне завуць Томас. Я сын англічанкі і бацькі, які стаў хрысціянінам-індзейцам».

«Як завуць вашага сябра?»

Я званок яго Томпсан».

Да гэтага часу мая ўнутраная веселасць дасягнула апагею; я бесцырымонна накіраваўся да цягніка, свіснуўшы да адпраўлення. Амар рушыў услед разам з чыноўнікам, які быў дастаткова даверлівы і паслужлівы. Пасадзіць нас у еўрапейскае купэ. Яму, відавочна, было балюча думаць пра двух напалову англійскіх хлопчыкаў, якія падарожнічалі ў секцыі, адведзенай для тубыльцаў. Пасля яго ветлівага выхаду я адкінуўся на сядзенне і неўтаймоўна засмяяўся. На твары майго сябра быў выраз вясёлага задавальнення ад таго, што ён перахітрыў вопытнага еўрапейскага чыноўніка.

На платформе мне ўдалося прачытаць тэлеграму. Ад майго брата яна гучала так: «Трое бенгальскіх хлопчыкаў у англійскім адзенні ўцякаюць з дому ў бок Хардвара праз Могол-Серай. Калі ласка, затрымайце іх да майго прыезду. Шчодрая ўзнагарода за вашы паслугі».

«Амар, я ж казаў табе не пакідаць дома пазначаныя расклады». Я зірнуў з дакорам. «Брат, мабыць, знайшоў там адзін».

Мой сябар сарамліва прызнаў штуршок. Мы ненадоўга спыніліся ў Барэйлі, дзе Дварка Прасад чакаў нас з тэлеграмай ад Ананты. Мой стары сябар адважна спрабаваў нас затрымаць; я пераканаў яго, што наша ўцёкі былі зроблены не лёгкадумна. Як і ў папярэдні раз, Дварка

адмовіўся мой запрашэнне да набор наперад да гэты Гімалаі.

Пакуль наш цягнік стаяў на станцыі ў тую ноч, а я напалову спаў, Амара разбудзіў іншы чыноўнік, які задаваў пытанні. Ён таксама стаў ахвярай гібрыднага шарму «Томаса» і «Томпсана». Цягнік трыумфальна нёс нас на світанак у Хардвар. Велічныя горы прывабліва ўзвышаліся ўдалечыні. Мы прабеглі праз станцыю і ўвайшлі ў свабоду гарадскога натоўпу. Спачатку мы пераапрунуліся ў мясцовыя касцюмы, бо Ананта нейкім чынам прабіўся праз нашу еўрапейскую маскіроўку. Прадчуванне палону гнятала мяне.

Палічыўшы мэтазгодным неадкладна пакінуць Хардвар, мы купілі квіткі, каб праехаць на поўнач, у Рышыкеш, зямлю, здаўна асвячоную нагамі многіх гаспадароў. Я ўжо сеў у цягнік, а Амар затрымаўся на платформе. Яго рэзка спыніў крык паліцэйскага. Наш непажаданы апякун правёў нас да вакзальнага бунгала і забраў нашы грошы. Ён ветліва растлумачыў, што яго абавязак — патрымаць нас, пакуль не прыедзе мой старэйшы брат.

Навучанне што гэты прагульшчыкі пункт прызначэння меў быў гэты Гімалаі, гэты афіцэр звязаныя а дзіўны гісторыя.

Бачу, ты вар'яцееш па святых! Ты ніколі не сустрэнеш большага чалавека Божага, чым той, якога я бачыў. толькі ўчора. Мы з маім братам-афіцэрам упершыню сустрэлі яго пяць дзён таму. Мы патрулявалі каля Ганга, пільна вышукваючы пэўнага забойцу. Нашым загадам было злавіць яго, жывым ці мёртвым. Было вядома, што ён маскіруецца пад *садху*, каб рабаваць пілігрымаў. Непадалёк ад нас мы заўважылі постаць, якая нагадвала апісанне злачынца. Ён праігнараваў наш загад спыніцца; мы пабеглі, каб адолець яго. Падышоўшы да яго са спіны, я з велізарнай сілай размахнуў сякерай; правая рука мужчыны была амаль цалкам адсечана ад цела.

Не закрычаўшы і не зірнуўшы на жудасную рану, незнаёмец, на здзіўленне, працягваў свой хуткі крок. Калі мы скочылі перад ім, ён ціха загаварыў.

«Я раніцы не гэты забойца ты з'яўляюцца шукаю.

Я быў глыбока засмучаны, убачыўшы, што параніў чалавека з боскім выглядам. Пакланіўшыся ніцма Упаўшы да яго ног, я маліў яго прабачэння і працягнуў свой цюрбан, каб спыніць моцныя струмені крыві.

«Сыноч, гэта была твая зразумелая памылка». Святые лагодна паглядзеў на мяне. «Бяжы і не вінаваці сябе. Каханая Маці клапаціцца пра мяне». Ён усунуў сваю звісаючую руку ў абрубак, і вось! яна прыліпла; кроў незразумелым чынам перастала цячы.

«Прыйдзі да мяне пад вунь тое дрэва праз тры дні, і ты знойдзеш мяне цалкам

ацалёным. Такім чынам, ты не будзеш адчуваць ніякага шкадавання».

Учора мы з маім братам-афіцэрам асцярожна пайшлі ў пазначанае месца. Садху *быў* там і дазволіў нам агледзець яго руку. На ёй не было ні шнара, ні слядоў траўмы!

«Я раніцы збіраецца праз Рышыкеш да гэты Гімалайскі адзіноты. Ён благаслаўлены нас як ён пакінуты хутка. Я

адчуваць што мой жыццё мае быў узнёслы праз яго святасць».

Афіцэр скончыў пабожным выкрыкам; яго досвед відавочна вывеў яго з-пад звычайнага ўзроўню. Уражлівым жэстам ён працягнуў мне надрукаваную выразку пра цуд. У звычайнай скажонай манеры сенсацийных газет (на жаль, не знікаюць нават у Індыі), версія рэпарцёра была крыху перабольшаная: яна паказвала, што *садху* быў ледзь не абезгалоўлены!

Мы з Амарам шкадавалі, што не заўважылі вялікага ёга, які змог дараваць свайму ганіцелю такім хрысціянскім чынам. Індыя, матэрыяльна бедная на працягу апошніх двух стагоддзяў, тым не менш мае невычэрпны фонд боскіх багаццяў; духоўныя «хмарачосы» часам могуць сустрэцца на ўзбочыне, нават такім свецкім людзям, як гэты паліцэйскі.

Мы падзякавалі афіцэру за тое, што ён развёў нашу нуду сваёй цудоўнай гісторыяй. Ён, напэўна, намякаў, што яму пашанцавала больш, чым нам: ён без асаблівых высілкаў сустрэў асветленага святога; нашыя шчырыя пошукі скончыліся не ля ног гаспадара, а ў грубым паліцэйскім участку!

Так блізка да Гімалаяў, і ўсё ж, у нашым палоне, так далёка, я сказаў Амару, што адчуваю падвойнае жаданне шукаць свабоды.

— Давайце ўцячэм, калі з'явіцца магчымасць. Мы можам пешшу пайсці ў святы Рышыкеш, — падбадзёрліва ўсміхнуўся я.

Але мой спадарожнік стаў песімістам, як толькі ў нас забралі непахісную апору нашых грошай.

Калі б мы пачалі паход праз такія небяспечныя джунглі, мы б скончылі не ў горадзе святых, а ў жыватах тыграў!

Праз тры дні прыехалі Ананта і брат Амара. Амар сустрэў свайго сваяка з палёгкай і пяшчотай. Я не пагадзіўся; Ананта атрымаў ад мяне толькі строгі дакор.

— Я разумею твае пачуцці, — супакойліва сказаў мой брат. — Усё, пра што я цябе прашу, — гэта суправаджаць мяне ў Бенарэс, каб сустрэцца з адным святым, а потым паехаць у Калькуту, каб на некалькі дзён наведаць свайго бацьку, які смуткуе. Потым ты зможаш працягнуць пошукі настаўніка тут.

У гэты момант у размову ўмяшаўся Амар, каб адмовіцца ад намеру вяртацца са мной у Хардвар. Ён атрымліваў асалоду ад сямейнага цяпла. Але я ведаў, што ніколі не адмовлюся ад пошукаў свайго гуру.

Наш вечарынка захоплены для Бенарэс. Там Я меў а адзіночны лік і імгненны адказ да мой малітвы.

Ананта падрыхтаваў хітры план. Перад тым, як сустрэцца са мной у Хардвары, ён спыніўся ў Бенарэсе, каб папрасіць пэўнага аўтарытэта ў біблійных справах узяць са мной інтэрв'ю пазней. І пандыт, і яго сын абяцалі адгаварыць мяне ад шляху *саньясі* . **4-1**

Ананта адвёз мяне да сябе дадому. Сын, малады чалавек з вясёлымі манерамі, сустрэў мяне ў двары. Ён уцягнуў мяне ў доўгую філасофскую размову. Сцвярджаючы, што валодае празорлівым веданнем маёй будучыні, ён адкінуў маю ідэю стаць манахам.

"Вы будзеце сутыкацца з пастаяннымі няшчасцямі і не зможаце знайсці Бога, калі будзеце настойваць на тым, каб пакінуць свае звычайныя абавязкі! Вы не зможаце выпрацаваць сваю мінулую карму 4-2" без свецкага досведу».

У адказ на мае вусны прагучалі бессмяротныя словы Крышны: «Нават той, хто мае найгоршую карму і няспынна медытуе на Мяне, хутка губляе наступствы сваіх мінулых дрэнных учынкаў. Стаўшы ўзнёслай душой, ён хутка дасягае вечнага спакою. Арджуна, ведай гэта дакладна: адданы, які давярае Мне, ніколі не гіне!» 4-3

Але пераканаўчыя прагнозы маладога чалавека трохі пахіснулі маю ўпэўненасць. Усёй палкасцю свайго сэрца я ціха маліўся Богу:

"Калі ласка, разгадайце маё збянтэжанасць і адкажыце мне прама тут і цяпер, калі Ты жадаеш, каб я вёў жыццё адраканца або свецкага чалавека!"

Я заўважыў *садху* з высакародным тварам, які стаяў недалёка ад дома пандыта. Відавочна, ён падслухаў ажыўленую размову паміж самаабвешчаным празорцам і мной, бо незнаёмец паклікаў мяне да сябе. Я адчуў велізарную сілу, якая выцякала з яго спакою. вочы.

«Сыноч, не слухай гэтага невука. У адказ на тваю малітву Гасподзь загадвае мне запэўніць цябе, што твой адзіны шлях у гэтым жыцці — шлях адрачэння».

З здзіўленне як добра як удзячнасць, Я усміхнуўся шчасліва у гэта вырашальны паведамленне.

«Адыдзі ад гэтага чалавека!» — клікаў мяне з двара «невук». Мой святы правадыр узяў руку ў знак благаслаўлення і павольна адышоў.

«Гэты *садху* такі ж вар'ят, як і ты». Гэтае чароўнае назіранне зрабіў сівавалосы пандыт. Ён і яго сын сумна глядзелі на мяне. «Я чуў, што ён таксама пакінуў свой дом у няпэўных пошуках Бога».

Я адварнуўся. Ананце я заўважыў, што не буду далей весці размову з нашымі гаспадарамі. Мой брат пагадзіўся на неадкладны ад'езд; неўзабаве мы селі ў цягнік і адправіліся ў Калькуту.



Я стаяць ззаду мой старэйшына брат, Ананта.



Апошняе свята сонцастаяння, якое адзначаў Шры Юктешвар, снежань 1935 года. Мой Гуру сядзіць у цэнтры; я — справа ад яго, у вялікім двары яго скіта ў Серампоры.

«Спадар дэтэктыў, як вы даведаліся, што я ўцёк з двума спадарожнікамі?» — я выказаў сваю жывую цікаўнасць Ананце падчас нашага зваротнага шляху дадому. Ён хітра ўсміхнуўся.

У вашай школе я выявіў, што Амар выйшаў з класа і не вярнуўся. На

наступную раніцу я пайшоў да яго дадому і адкапаў пазначаны расклад.
Бацька Амара якраз сыходзіў...

карэта і быў размаўляючы да гэты фурман.

«Мой сын не паедзе са мной у школу сёння раніцай. Ён знік!» — прастагнаў бацька .

«Я чуў ад аднаго з кучараў, што ваш сын і яшчэ двое чалавек, апранутыя ў еўрапейскія касцюмы, селі ў цягнік на станцыі Хаўрах, — заявіў мужчына. — Яны падарылі кіроўцу таксі свае скураныя чаравікі».

Такім чынам Я меў тры падказкі расклад, гэты трыо з хлопчыкі, і гэты Англіійская адзенне».

Я слухаў расказы Ананты з сумессю весялосці і раздражнення. Наша шчодрасць да фурмана была крыху недарэчнай!

Вядома, я паспяшаўся разаслаць тэлеграмы чыноўнікам станцый ва ўсіх гарадах, якія Амар падкрэсліў у раскладзе. Ён праверыў Барэйлі, таму я адправіў туды тэлеграму вашаму сябру Дварцы. Пасля распытаў у нашым раёне Калькуты я даведаўся, што стрыечны брат Джацінда адсутнічаў аднойчы ўвечары, але вярнуўся дадому наступнай раніцай у еўрапейскім адзенні. Я знайшоў яго і запрасіў на вячэру. Ён пагадзіўся, зусім раззброены маімі прыязнымі манерамі. Па дарозе я нічога не падазраваў, правёў яго ў паліцэйскі ўчастак. Яго акружалі некалькі афіцэраў, якіх я загадзя выбраў за іх люты выгляд. Пад іх грознымі позіркамі Джацінда пагадзіўся растлумачыць свае таямнічыя паводзіны.

«Я адправіўся ў Гімалаі ў бадзёрым духоўным настроі, — растлумачыў ён. — Мяне напоўніла натхненне ад перспектывы сустрэчы з майстрамі. Але як толькі Мукунда сказаў: «Падчас нашага экстазу ў гімалайскіх пячорах тыгры будуць зачараваныя і сядзець вакол нас, як ручныя кішкі», мой настрой застыў; на лбе выступілі кроплі поту. «Што тады?» — падумаў я. «Калі лютая натура тыграў не зменіцца сілай нашага духоўнага трансу, ці будуць яны ставіцца да нас з дабрынёй хатніх каткоў?» У сваім уяўленні я ўжо бачыў сябе абавязковым жыхаром жывата нейкага тыгра — уваходзячы туды не адразу ўсім целам, а па частках !»

Мой гнеў з-за знікнення Джацінды выпарыўся ў смеху. Вясёлы працяг у цягніку быў варты ўсіх пакут, якія ён мне прычыніў. Мушу прызнацца, што адчуваю лёгкае задавальненне: Джацінда таксама не пазбег сутыкнення з паліцыяй!

«Ананта, **4-4**» — Ты — сапраўдны сышчык! — Мой вясёлы позірк не абышоўся без раздражнення. — І я скажу Джацінду, што я рады, што ім кіраваў не настрой здрадніцтва, як здавалася, а толькі разважлівы інстынкт самазахавання!

Дома ў Калькуце бацька кранальна папрасіў мяне стрымаць свае вандроўныя

ногі, прынамсі, да заканчэння вучобы ў сярэдняй школе. Падчас маёй адсутнасці ён з любоўю задумаў план, дамовіўшыся з святым пандытам, Свамi Кебаланандай, 4-5 гадоў, рэгулярна прыходзіць у дом.

"Гэты шалфей будзе быць ваш Санскрыт рэпетытар," мой бацька абвешчаны упэўнена.

Бацька спадзяваўся да задавальняць мой рэлігійны тугі па інструкцыі з а даведаўся філосаф. Але сітуацыя неўпрыкмет змянілася: мой новы настаўнік, далёкі ад таго, каб прапаноўваць інтэлектуальную бяздушнасць, распальваў вуголле майго імкнення да Бога. Бацька не ведаў, што Свамі Кебалананда быў узнёслым вучнем Лахіры Махасаі. Гэты непараўнальны гуру меў тысячы вучняў, якія ціха цягнуліся да яго. непераадольнай сілай яго боскага магнетызму. Пазней я даведаўся, што Лахіры Махасая часта характарызаваў Кебалананду як *рышы* або асветленага мудраца.

Раскошныя кучары абрамлялі прыгожы твар майго настаўніка. Яго цёмныя вочы былі наіўнымі, празрыстымі, як у дзіцяці. Усе рухі яго хударлявага цела былі адзначаны спакойнай абдуманасцю. Заўсёды ласкавы і любячы, ён цвёрда ўладкаваўся ў бясконцай свядомасці. Шмат нашых шчаслівых гадзін разам мы праводзілі ў глыбокай медытацыі *Крыя*.

Кебалананда быў вядомым аўтарытэтам у старажытных *шастрах* або святых кнігах: яго эрудыцыя прынесла яму тытул «Шастры Махасая», якім да яго звычайна звярталіся. Але мой прагрэс у вывучэнні санскрыту быў непрыкметным. Я шукаў любой магчымасці пакінуць пражайтную граматыку і пагаварыць пра ёгу і Лахіры Махасаю. Адночы мой настаўнік паслужыў мне, раскажаўшы нешта пра сваё жыццё з настаўнікам.

Рэдка пашанцавала, Я быў здольны да застаюцца побач Лахіры Махасая для дзесяць гадоў. Яго Бенарэс Дом быў маёй штовечаровай мэтай паломніцтва. Гуру заўсёды прысутнічаў у невялікай гасцінай на першым паверсе. Пакуль ён сядзеў у позе лотаса на драўляным сядзенні без спінкі, яго вучні ўпрыгожвалі яго паўколам гірляндамі. Яго вочы ззялі і танцавалі ад радасці Боскай. Яны былі заўсёды напалову заплюшчаныя, узіраючыся праз унутраную тэлекапічную сферу ў сферу вечнай асалоды. Ён рэдка гаварыў доўга. Часам яго позірк засяроджваўся на вучні, які меў патрэбу ў дапамозе; гаючыя словы ліліся тады, як лавіна святла.

Неапісальны спакой расцвіў ува мне ад позірку майстра. Я была прасякнута яго водарам, нібы з лотаса бяскончасці. Быць з ім, нават не абмяняўшыся ні словам на працягу некалькіх дзён, было досведам, які змяніў усю маю істоту. Калі на шляху ўзнікала якая-небудзь нябачная перашкода... Паглыбляючы сваю ўвагу, я медытаваў ля ног гуру. Там самыя слабыя станы лёгка даходзілі да майго разумення. Такія ўспрымання выслізгвалі ад мяне ў прысутнасці менш значных настаўнікаў. Майстар быў жывым храмам Бога, таемныя дзверы якога былі адчынены для ўсіх вучняў праз адданасць.

Лахіры Махасая не быў кніжным тлумачальнікам пісанняў. Ён лёгка акунаўся ў «боскую бібліятэку». Пена слоў і пырскі думак хлынулі з фантана яго ўсёведання. Ён валодаў цудоўным ключом, які адкрываў глыбокую

філасофскую навуку, закладзеную стагоддзямі раней у *Ведах* . ~~4-6~~ Калі б яго папрасілі растлумачыць розныя планы свядомасці, згаданыя ў старажытных тэкстах, ён з усмешкай пагаджаўся б.

«Я перажыву гэтыя станы і зараз раскажу вам, што я ўспрымаю». Такім чынам, ён быў дыяметральна непадобны гэты настаўнікі Сусветная арганізацыя па ахове здароўя здзейсніць пісанне да памяць і тады даць наперад нерэалізаваны абстракцыі.

«Калі ласка, тлумач святыя строфы па меры таго, як яны прыходзяць табе ў галаву». Маўклівы гуру часта даваў гэтую інструкцыю вучню, які знаходзіўся побач. «Я буду кіраваць тваімі думкамі, каб правільнае тлумачэнне было...»

«вымаўлена». Такім чынам, многія з успрыманняў Лахіры Махасаі былі запісаны, а розныя студэнты дадалі да іх шматлікія каментарыі.

«Настаўнік ніколі не раіў рабскай веры. «Словы — гэта толькі абалонка», — казаў ён. «Дасягні пераканання ў прысутнасці Бога праз уласны радасны кантакт у медытацыі».

Не пытанне што гэты вучня праблема, гэты гуру параіў *Крыя Ёга* для яго рашэнне.

«Ёгічны ключ не страціць сваёй эфектыўнасці, калі я больш не буду прысутнічаць у целе, каб весці цябе. Гэтую тэхніку нельга звязаць, запісаць і забыць, як тэарэтычныя натхненні. Няспынна працягвай свой шлях да вызвалення праз *Крыю*, сіла якой заключаецца ў практыцы».

«Я сам лічу *крыю* найбольш эфектыўным сродкам выратавання праз уласныя намаганні, які калі-небудзь быў распрацаваны чалавекам у пошуках Бясконцага», — завяршыў Кебалананда такім сур'ёзным сведчаннем. «Дзякуючы яго выкарыстанню ўсемагутны Бог, схаваны ва ўсіх людзях, бачна ўвасобіўся ў целе Лахіры Махасаі і шэрагу яго вучняў».

У прысутнасці Кебалананды адбыўся цуд, падобны да цуду Хрыстовага, які зрабіў Лахіры Махасая. Аднойчы мой святы настаўнік раскажаў мне гэтую гісторыю, не адводзячы вачэй ад санскрыцкіх тэкстаў перад намі.

Сляпы вучань Раму выклікаў у мяне шчыры жаль. Ці ж не павінна ў яго вачах быць святла, калі ён верна служыў нашаму настаўніку, у якім цалкам ззяла Боскае? Аднойчы раніцай я паспрабаваў пагаварыць з Раму, але ён цярпліва сядзеў гадзінамі, абмахваючы гуру самаробнай *пункхай з пальмавага лісця*. Калі адданы нарэшце выйшаў з пакоя, я пайшоў за ім.

«Раму, як доўгі мець ты быў сляпы?

«— 3 майго нараджэння, сэр! Ніколі мае вочы не былі шчаслівыя

бачыць сонца. — Наш усемагутны гуру можа вам дапамагчы. Калі

ласка, звярніцеся да Яго з малітвай.»

На наступны дзень Раму сарамліва падышоў да Лахіры Махасаі. Вучань амаль саромеўся прасіць, каб да яго духоўнага багацця дадаўся яшчэ і фізічны дабрабыт.

«Уладару, Асвятляльнік космасу ў Табе. Малюся Цябе асвятліць мае вочы Ягоным святлом, каб я мог бачыць меншае ззянне сонца».

«Раму, хтосьці змовіўся паставіць мяне ў цяжкае становішча. У мяне няма сілы гаення». «Спадар, Бясконцы ўнутры вас, безумоўна, можа вылечыць».

«Гэта сапраўды іншая справа, Раму. Божая мяжа нідзе не мае межаў! Той, хто запальвае зоркі і клеткі плоці таямнічым жыццёвым ззяннем, напэўна, можа прынесці бляск зроку ў твае вочы».

Майстар дакрануўся да ілба Раму паміж бровамі. 4-7 «Трымайце свой розум сканцэнтраваным там, і часта спяваць гэты імя з гэты прарок Рама 4-8 для сем дні. Гэты

пышнась з гэты сонца павінен мець а спецыяльны світанак для ты.

«Глядзіце! Праз тыдзень усё сталася так. Упершыню Раму ўбачыў прыгожы твар прыроды. Усведаючы безпамылкова загадаў свайму вучню паўтараць імя Рамы, якому ён пакланяўся больш за ўсіх святых. Вера Раму была аддана ўзаранай глебай, у якой моцнае зерне гуру пастаянных гаенне прараслі». Кебалананда быў ціхі для а момант, тады аплачана а далей даніна павагі свайму гуру.

«Ва ўсіх цудах, здзейсненых Лахіры Махасаяй, было відавочна, што ён ніколі не дапускаў прынцыпу эга **4-9**» лічыць сябе прычиннай сілай. Дзякуючы дасканаласці непакіснай капітуляцыі, майстар дазволіў Першаснай Гаючай Сіле свабодна цячы праз яго.

Шматлікія целы, якія былі ўражліва вылучаны дзякуючы Лахіры Махасаі, у рэшце рэшт павінны былі падсілкоўваць полымя крэмацыі. Але ціхія духоўныя абуджэнні, якія ён выклікаў, падобныя да Хрыста вучні, якіх ён стварыў, — гэта яго неўміручыя цуды.

Я ніколі стаў а Санскрыт навуковец; Кебалананда выкладаў мяне а варажбіт сінтаксіс.

.....
4-1 : Літаральна, "адрачыся". Ад Санскрыт дзеяслоў карані, да кідок убок."

4-2 : Эфекты з мінулае дзеянні, у гэта або а былы жыццё; з Санскрыт *кры* , да рабіць."

4-3 : *Бхагавад Гіта* , IX, 30-31. Крышна быў гэты найвялікшы прарок з Індыя; Арджуна быў яго перадавы вучань.

4-4 : Я заўсёды адрасаваны яго як Ананта-да. *Да* ёсць а паважлівы суфікс які гэты старэйшы брат у ан Індыйскі сям'я атрымлівае ад малодшых братоў і сяцёр.

4-5 На момант нашай сустрэчы Кебалананда яшчэ не ўступіў у ордэн сваі і яго звычайна называлі «Шастры Махасая». Каму пазбягаць блытаніна з гэты імя з Лахіры Махасая і з Майстар Махасая ([раздзел 9](#)), Я раніцы спасылаючыся да майго Санскрыт рэпетытар толькі па яго пазней манастырскі імя з Свамі Кебалананда. Яго біяграфія мае быў нядаўна апублікаваны у Бенгальская. Нарадзіўся у гэты Кхулна раён з Бенгалія у 1863 г., Кебалананда даў уверх яго цела у Бенарэс у гэты .узрост з шэсцьдзесят восем

.Яго сям'я імя быў Ашутос Чатэрджы

4-6 : Гэты старажытны чатыры *Веды* складаць больш 100 захаваліся кананічны кнігі. Эмерсан аплачана гэты наступны даніна павагі у яго *Дзённік* да ведычнай думкі: «Яна ўзнёслая, як спёка, ноч і акіян, які не дыхае. Яна ўтрымлівае ўсе рэлігійныя пачуцці, усю вялікую этыку, якая па чарзе наведвае кожны высакародны паэтычны розум.Няма сэнсу адкладаць кнігу; калі я давяраю сабе ў лес або у а лодка на гэты сажалка, Прырода робіць а *Брахман* з мяне у цяперашні час: вечны неабходнасць, Гэта яе крэда. Спакой, кажа яна мне, і вечны кампенсацыя, незразумелая сіла, непарушная цішыня. чысціня, і абсалют

.«закінутасць» гэтыя панацэі адкупіць усе грэх і прынесці ты да гэты блажэнства з гэты Восем Багі

4-7 : Гэты месца з гэты "адзінокі" або духоўны вока. У смерць гэты свядомасць з чалавек ёсць звычайна намаляваны да гэта святы месца, што тлумачыць узнятыя ўверх вочы, знойдзеныя ў мёртвых.

4-8 : Гэты цэнтральны святы фігура з гэты Санскрыт эпічны, *Рамаяна* .

4-9 : Аханкара, эгаізм; літаральна, Я рабіць." Гэты карань прычына з дуалізм або ілюзія з *мая* , дзякуючы чаму гэты прадмет (эга) выступае як аб'ект; істоты ўяўляюць сябе стваральнікамі.

РАЗДЗЕЛ: 5

А "Парфума Святы" Дысплеі Яго Цуды

"Да кожны рэч там ёсць а сезон, і а час да кожны мэта пад гэты рай».

Мне не хапала гэтай мудрасці Саламона, каб суцешыць мяне; падчас любой паездкі з дому я ўважліва азіраўся вакол, шукаючы твар майго прызначанага гуру. Але мой шлях перасякаўся з ягоным толькі пасля заканчэння вучобы ў сярэдняй школе.

Паміж маім уцёкамі з Амарам у Гімалаі і вялікім днём прыбыцця ў маё жыццё Шры Юктешвара прайшло два гады. За гэты час я сустрэў шэраг мудрацоў — «Святога Арама», «Тыгра Свамі», Нагендру Натха Бхадуры, майстра Махасаю і знакамітага бенгальскага навукоўца Джагадзіса Чандру Босэ.

Мая сустрэча з «Святым парфумерам» мела два ўступы: адзін гарманічны, а другі — гумарыстычны.

«Бог просты. Усё астатняе складанае. Не шукайце абсалютных каштоўнасцей у адносным свеце прыроды».

Гэтыя філасофскія разважанні ціха дакрануліся да майго вуха, калі я моўчкі стаяў перад храмавай выявай Калі. Павярнуўшыся, я сутыкнуўся з высокім чалавекам, чыё адзенне, ці, хутчэй, яго адсутнасць, выдавала ў ім вандроўнага *садху*.

«Ты сапраўды пранік у блытаніну маіх думак!» — удзячна ўсміхнуўся я.

«Блытаніна дабраякасных і жахлівых аспектаў прыроды, сімвалізаваная Калі, ⁵⁻
¹ збянтэжыў больш мудрыя галовы, чым мая!

Мала хто разгадвае яе таямніцу! Дабро і зло — гэта складаная загадка, якую жыццё, падобна сфінксу, ставіць перад кожным розумам. Не спрабуючы знайсці рашэнне, большасць людзей плацяць сваім жыццём, гэта пакаранне цяпер, як і ў часы Фіваў. Тут і там высокая адзінокая постаць ніколі не крычыць пра паразу. З мая ⁵⁻² з дваістасці ён вырывае непарушную праўду адзінства».

"Ты гаварыць з перакананне, спадар."

Я даўно займаюся сумленнай самааналізам, надзвычай балючым падыходам да мудрасці. Самааналіз, нястомнае назіранне за сваімі думкамі — гэта рэзкі і разбуральны вопыт. Ён разбурае самае моцнае эга. Але сапраўдны самааналіз матэматычна працуе над тым, каб нараджаць празорцаў. Спосаб «самавыражэння», індывідуальнага прызнання, прыводзіць да эгаістаў, упэўненых у праве на сваё...

прыватны інтэрпрэтацыі з Бог і гэты сусвету».

Праўда пакорліва сыходзіць на пенсію, не сумнеў, перад такі напышлівы арыгінальнасць». Я быў атрымліваючы асалоду ад гэты абмеркаванне.

Чалавек не можа зразумець вечнай праўды, пакуль не вызваліцца ад прэтэнзій. Чалавечы розум, аголены да стагоддзяў слізі, кішыць агідным жыццём незлічоных сусветных ілюзій.

Бітвы на палях бітваў блякнуць тут, калі чалавек упершыню змагаецца з унутранымі ворагамі! Гэта не смяротныя ворагі, якіх трэба перамагчы жахлівай сілай! Усюдыісныя, неспакойныя, пераследуючы чалавека нават у сне, тонка ўзброеныя міязматычнай зброяй, гэтыя салдаты невуцкіх пажаданняў імкнуцца забіць нас усіх. Неабдуманы чалавек, які хавае свае ідэалы, аддаючыся... агульны лёс. Ці можа ён выглядаць інакш, чым імпатэнтным, драўляным, ганебным?

«Паважаны спадар, хіба ў вас няма спачування да

збянтэжаных народных мас?» Мудрэц хвіліну змоўк, а

потым ускосна адказаў.

«Любіць і нябачнага Бога, Сховішча ўсіх цнотаў, і бачнага чалавека, які, здавалася б, нічога з гэтага не мае, часта бянтэжыць! Але кемлівасць роўная лабірынту. Унутранае даследаванне неўзабаве выяўляе адзінства ва ўсіх чалавечых розумах — непакісную сувязь эгаістычных матываў. Прынамсі, у пэўным сэнсе адкрываецца братэрства людзей. За гэтым раўнаважным адкрыццём прыходзіць жахлівая пакора. Яна перарастае ў спачуванне да бліжніх, сляпыя да гаючых сіл душы, якія чакаюць даследавання».

"Гэты святыя з кожны узрост, спадар, мець адчуваў як сябе для гэты смутку з гэты свет».

«Толькі павярхоўны чалавек губляе ўспрымальнасць да нягод іншых, апускаючыся ў вузкія пакуты ўласнага жыцця». Суровы твар садху прыкметна змякчэў. «Той, хто практыкуе самарассячэнне скальпелем пазнае пашырэнне ўсеагульнага спачування. Яму даецца вызваленне ад аглушальных патрабаванняў яго эга. Любоў да Бога квітнее на такой глебе. Істота, нарэшце, звяртаецца да свайго Творцы, хаця б для таго, каб у пакутах спытаць: «Чаму, Госпадзе, чаму?» Нізкімі ўдарамі болю чалавек нарэшце загнаны ў Бясконцае Прысутнасць, чыя адна толькі прыгажосць павінна яго прывабіць.

Мы з мудрэцам прысутнічалі ў калькуцкім храме Калігхат, куды я пайшоў, каб палюбавацца яго знакамітай веліччу. Мой выпадковы спадарожнік шырокім жэстам адкінуў гэтую багата ўпрыгожаную годнасць.

Цэгля і раствор спяваць нас не чутны мелодыя; гэты сэрца адкрываецца толькі да гэты чалавек спяваць з быццё».

Мы прагуляліся пад прывабным сонечным святлом ля ўваходу, дзе туды-сюды хадзілі натоўпы вернікаў.

«Ты малады». Мудрэц задуменна агледзеў мяне. «Індзя таксама маладая.

Старажытныя *рышы* **5-3** заклалі невыкараняльныя ўзоры духоўнага жыцця. Іх сівыя дыктумаў дастаткова для гэтага дня і краіны. Не састарэўшыя, не пазбаўленыя хітрасці матэрыялізму, дысцыплінарныя прынцыпы дагэтуль фарміруюць Індыю. Тысячагоддзямі — больш, чым збянтэжаныя навукоўцы спрабуюць падлічыць! — скептычны Час пацвердзіў каштоўнасць Веды. Прыміце гэта як сваю спадчыну.

Калі я з павагай развітваўся з красамоўным *садху*, ён адкрыў мне празорлівае адчуванне: «Пасля таго, як ты сёння сыдзеш адсюль, цябе чакае незвычайнае перажыванне».

Я пакінуў тэрыторыю храма і блукаў без мэты. Павярнуўшы за рог, я сустрэў старога знаёмага — аднаго з тых шматслоўных хлопцаў, чые размоўныя здольнасці ігнаруюць час і ахопліваюць вечнасць.

— Я хутка адпушчу цябе, калі ты раскажаш мне ўсё, што здарылася за шэсць гадоў нашай разлукі.

Што а парадокс! Я павінен пакінуць ты зараз."

Але ён трымаў мяне за руку, выціскаючы з мяне кавалачкі інфармацыі. Ён быў падобны да ненажэрнага ваўка, падумаў я з захапленнем; чым даўжэй я гаварыў, тым прагна ён вынюхваў навіны. У душы я папрасіў багіню Калі прыдумаць вытанчаны спосаб уцёкаў.

Мой спадарожнік рэзка пакінуў мяне. Я ўздыхнуў з палёгкай і павялічыў крок, баючыся вяртання да балбатлівай ліхаманкі. Пачуўшы хуткія крокі за спіной, я паскорыў крок. Я не адважваўся азірнуцца. Але юнак рэзка падбег да мяне і весела абняў маё плячо.

«Я забыўся расказаць табе пра Гандха Бабу (Святога Духмяных Пахаў), які ўпрыгожвае вунь той дом». Ён паказаў на жыллё за некалькі метраў ад мяне. «Пазнаёмцеся з ім; ён цікавы. Магчыма, у вас будзе нешта незвычайнае. Бывайце», — і ён сапраўды пакінуў мяне.

Падобнае прадказанне *садху* з храма Калігхат мільганула мне ў галаву. Заінтрыгаваны, я ўвайшоў у дом і быў праведзены ў прасторную гасціную. Натоп людзей сядзеў, нібыта па-ўсходняму, на тоўстым аранжавым дыване. Да майго вуха данёсся здзіўлены шэпт:

Паглядзіце на Гандха Бабу на леапардавай шкуры. Ён можа надаць натуральны водар любой кветкі нават чалавеку без паху. адзін, або ажывіць а зівялы квітнець, або зрабіць а чалавека скура выпраменьваць цудоўны водар».

Я зірнуў прама на святога; яго хуткі позірк спыніўся на маім. Ён быў пухлы і барадаты, з цёмнай скурай і вялікімі бліскучымі вачыма.

«Сыноч, я рады цябе бачыць. Кажы, што хочаш. Хочаш трохі

парфумы?» «Навошта?» Мне падалося, што яго заўвага даволі
дзіцячая.

«Каб адчуць цудоўны спосаб атрымліваць асалоду ад
парфумаў». «Выкарыстоўваць Бога для стварэння
пахаў?»

Што з гэта? Бог робіць парфума у любым выпадку."

Так, але Ён стварае далікатныя бутэлечкі з пялёсткаў для новага выкарыстання і выкідвання. Ці можна матэрыялізаваць кветкі?

Я матэрыялізаваць парфумы, маленькі сябар."

Тады пах фабрыкі будзе ісці выйсці з бізнес».

«Я дазволю ім захаваць іх рамяство! Мая ж мэта — прадэманстраваць моц

Бога». «Сэр, ці трэба даказваць існаванне Бога? Хіба Ён не здзяйсняе цуды ва

ўсім і ўсюды?» «Так, але мы таксама павінны праяўляць частку Яго бясконцай

творчай разнастайнасці».

"Колькі часу табе спатрэбілася, каб

авалодаць сваім мастацтвам?"

"Дванаццаць гадоў."

«За стварэнне водараў астральнымі сродкамі! Здаецца, мой шаноўны святы, ты марнаваў цэлы дванаццаць гадоў на водары, якія можна набыць за некалькі рупій у кветкавай краме».

Парфумерыя знікаць з кветкі».

Парфумерыя знікаць з смерць. Чаму павінен Я жаданне што які задавальняе гэты цела толькі?"

— Спадар Філософ, вы даспадобы майму розуму. А цяпер працягніце правую руку. — Ён зрабіў жэст благаслаўлення .

Я быў за некалькі крокаў ад Гандха Бабы; нікога больш не было дастаткова блізка, каб дакрануцца да майго цела. Я працягнуў руку, да якой ёг не дакрануўся.

"Якія духі вы хочаце?"

"Ружу."

"Будзь гэта так."

На маё вялікае здзіўленне, з цэнтра маёй далоні пахла чароўным водарам ружы. Я з усмешкай узяў з вазы побач вялікую белую кветку без паху.

«Ці можа гэтая кветка без паху быць прасякнута

язмінам?» «Няхай будзе так».

Ад пялёсткаў імгненна вырваўся водар язіну. Я падзякаваў чудатворцу і сеў побач з адным з яго вучняў. Ён паведаміў мне, што Гандха Баба, сапраўднае імя якога было Вішудхананда, навучыўся многім дзіўным сакрэтам ёгі ад майстра ў Тыбеце. Тыбецкі

ёг, Я быў упэўнены, меў дасягнута гэты узрост з больш а тысяча гадоў.

«Яго вучань Гандха Баба не заўсёды выконвае свае парфумерныя подзвігі ў такой простай вуснай манеры, якую вы толькі што бачылі». Вучань гаварыў з відавочнай гордасцю за свайго настаўніка. «Яго працэдуры вельмі адрозніваюцца, каб адпавядаць разнастайнасці тэмпераментаў. Ён цудоўны! Сярод яго паслядоўнікаў шмат прадстаўнікоў калькуцкай інтэлігенцыі».

Я ў душы вырашыў не дадаваць сябе да іх ліку. Занадта літаральна «цудоўны» гуру мне не спадабаўся. Ветліва падзякаваўшы Гандха Бабе, я пайшоў. Павольна вяртаючыся дадому, я разважаў пра тры розныя сустрэчы, якія прынес мне гэты дзень.

Мая сястра Ума сустрэла мяне, калі я ўвайшла ў

дзверы нашай кватэры на Гурпар-роўд. «Ты

выглядаеш даволі стыльна, карыстаешся

парфумами!»

Без а слова, Я жэстам яе да пах мой рука.

Што ан прывабны ружа водар! Гэта ёсць незвычайна моцны!

Падумаўшы, што гэта «вельмі незвычайна», я моўчкі паднёс ёй пад ноздры кветку з астральным водарам .

«О, я люблю змін!» — схапіла яна кветку. Па яе твары прабегла недарэчнае здзіўленне, калі яна зноў і зноў удыхала пах змяніну ад кветкі, якая, як яна добра ведала, не мае паху. Яе рэакцыя развеела мае падозрэнні, што Гандха Баба выклікаў у мяне самаўнушэнне, у якім толькі я магла адчуваць водары.

Пазней я пачуў ад сябра Алакананды, што «Святы Духмяны» валодае сілай, якой я хацеў бы валодаць мільёны галодных жыхароў Азіі, а сёння і Еўропы таксама.

«Я прысутнічаў разам з сотняй іншых гасцей у доме Гандха Бабы ў Бурдване, — сказаў мне Алакананда. — Гэта была ўрачыстая падзея. Паколькі ёг меў рэпутацыю здабывальніка прадметаў з паветра, я са смехам папрасіў яго матэрыялізаваць некалькі несезонных мандарынаў. Лучы адразу ж ⁵⁻⁴ якія былі на ўсіх талерках з бананавага лісця, надзьмуліся. У кожным з хлебных канвертаў аказаўся ачышчаны мандарын. Я адкусіў свой з некаторым хваляваннем, але знайшоў яго смачным.

Гадамі пазней я ўнутрана зразумеў, як Гандха Баба здзейсніў свае матэрыялізацыі. На жаль, гэты метад недасягальны для галодных полчышчаў свету.

Розныя сэнсарныя раздражняльнікі, на якія рэагуе чалавек — тактыльныя, зрокавыя, смакавыя, слыхавыя і нюхальныя — ствараюцца вібрацыйнымі варыяцыямі электронаў і пратонаў. Вібрацыі, у сваю чаргу, рэгулююцца «жывётрамамі» — тонкімі жыццёвымі сіламі або энергіямі, больш тонкімі за атамныя, разумна зараджанымі пяццю адметнымі сэнсарнымі ідэямі-субстанцыямі.

Гандха Баба, наладжваючы сябе на касмічную сілу з дапамогай пэўных ёгічных практык, змог кіраваць жыттроны, каб перабудаваць сваю вібрацыйную структуру і аб'ектывізаваць жаданы вынік. Яго парфума, садавіна і іншыя цуды былі сапраўднымі матэрыялізацыямі зямных вібрацый, а не ўнутранымі адчуваннямі, выкліканымі гіпнатычным шляхам. **5-5**

Такія цуды, як паказаны «Святым Духмяным», відовішчныя, але духоўна бескарысныя. Маючы мала мэты, акрамя забавы, яны з'яўляюцца адхіленнямі ад сур'ёзных пошукаў Бога.

Гіпноз выкарыстоўваўся лекарамі пры невялікіх аперацыях як разнавіднасць псіхічнага хлараформу для людзей, якім магла пагражаць анестэзія. Але гіпнатычны стан шкодны для тых, хто часта яму падвяргаецца; узнікае негатыўны псіхалагічны эфект, які з часам парушае клеткі мозгу.

Гіпноз — гэта парушэнне межаў чужой свядомасці. Яго часовыя з'явы не маюць нічога агульнага з цудамі, якія здзяйсняюць людзі боскай рэалізацыі. Прачнуўшыся ў Богу, сапраўдныя святыя ўчыняюць змены ў гэтым свеце сноў з дапамогай волі, гарманічна настроенай на Творчага Касмічнага Летуцельніка.

Паказная дэманстрацыя незвычайных здольнасцей асуджаецца майстрамі. Персідскі містык Абу Саід аднойчы смяяўся з некаторых *факіраў*, якія ганарыліся сваімі цудадзейнымі здольнасцямі над вадой, паветрам і прасторай.

«Жаба таксама адчувае сябе як дома ў вадзе!» — з лагоднай пагардай заўважыў Абу Саід. «Варона і грыф лёгка лятаюць у паветры; д'ябал адначасова прысутнічае на Усходзе і на Захадзе! Сапраўдны чалавек» ёсць ён Сусветная арганізацыя па ахове здароўя жыве у праведнасць сярод яго хлопец мужчыны, Сусветная арганізацыя па ахове здароўя купляе і прадае, яшчэ ёсць ніколі на адно імгненне забыцца пра Бога!» У іншы раз вялікі персідскі настаўнік выказаў свае погляды на рэлігійнае жыццё наступным чынам: «Адкінуць тое, што ў цябе ў галаве (эгаістычныя жаданні і амбіцыі); свабодна аддаваць тое, што ў цябе ў руках; і ніколі не ўздрыгваць ад удараў нягод!»

Ні бесстаронні мудрэц з храма Калігхат, ні ёг, які прайшоў тыбецкую адукацыю, не задаволілі маё прагненне гуру. Маё сэрца не мела патрэбы ў настаўніку для сваіх пазнанняў і крычала сваё ўласнае «Брава!» тым больш гучна, што рэдка выклікалася з цішыні. Калі я нарэшце сустрэў свайго настаўніка, ён адным толькі велічным прыкладам навучыў мяне вымяраць сапраўднага чалавека.

5-1 : Калі прадстаўляе гэты вечны прынцып у прыроды. Яна ёсць традыцыйна на фота як а чатырохрукі жанчына, стаячы на форма з гэты Бог Шыва або гэты Бясконцы, таму што прырода або гэты феноменальны свет ёсць укаранены ў гэты Нумен. Гэты чатыры Рукі сімвалізуюць кардынальныя атрыбуты: два дабратворныя і два разбуральныя, што паказвае на істотную дваістасць матэрыі або стварэння.

5-2 : Касмічны ілюзія; літаральна, "гэты вымяральнік." *майя* ёсць гэты чароўны улада у стварэнне па які абмежаванні і падраздзяленні відаць падарунак у гэты Невымерны і Непадзельныя. Эмерсан напісаў гэты наступны верш, да які ён даў назва *майі* :

Ілюзія працуе непранікальны, Ткацтва павуцінне незлічоныя, Яе гей фатаграфіі ніколі няўдача, НАТОўп кожны
.іншы, вэлюм на вэлюм, чараўнік, якому паверыць чалавек, які прагне быць падманутым

5-3 : Гэты *рышы* , літаральна "празорцы", былі гэты аўтары з гэты *Веды* у ан

невывзначальны старажытнасць.. 5-4: Плоскі, круглы індыйскі хлеб..

Свецкія людзі ледзь усвядоміць гэты велізарны крокі з дваццатае стагоддзе навука. Трансмутацыя з :5-5 металы і іншы алхімічныя сны з'яўляюцца бачачы выкананне кожны дзень у цэнтры з навуковы даследаванне больш гэты свет. Гэты выбітны Французская хімік, М. Жорж Клод здзейсніў «цуды» ў Фантэнбло ў 1928 годзе перад навуковым сходам дзякуючы сваім ведам хімічных пераўтварэнняў кіслароду. Яго «палачкай чараўніка» быў прости кісларод, які бурліў у трубцы на сталё. Навуковец «ператварыў жменю пяску ў каштоўныя камяні, жалеза ў стан, падобны на расплаўлены шакалад, а пасля таго, як пазбавіў кветкі іх адценняў, надаў ім .«кансістэнцыю шкла

Спадар Клод растлумачыў, як мора можна ператварыць шляхам пераўтварэння кіслароду ў мільёны фунтаў конскіх сіл; як вада які фурункулы ёсць не абавязкова паленне; як маленькі курганы з пясок, па а адзінокі пах з гэты кіслародную трубку для выдзімання, можна было ператварыць у сапфіры, рубіны і тапазы; і ён прадказаў час, калі людзі змогуць хадзіць па дне акіяна без вадалазнага рыштунку. Нарэшце вучоны здзівіў сваіх .гледачоў, афарбаваўшы іх твары ў чорны колер, прыбраўшы чырвоны колер з сонечных прамяняў

Гэты вядомы французскі вучоны атрымаў вадкае паветра метадам пашырэння, з дапамогай якога ён змог аддзяліць розныя газы з гэты паветра, і мае выяўлены розныя азначае з механічны выкарыстанне з адрозненні з тэмпература .у марская вада

РАЗДЗЕЛ: 6

Гэты Тыгр Свамі

Я мець выяўлены гэты Тыгр Свамі адрас. Няхай нас наведванне яго заўтра."

Гэтая добрая прапанова паступіла ад Чандзі, аднаго з маіх сяброў са школы. Мне вельмі хацелася пазнаёміцца са святым, які ў сваім даманаскім жыцці лавіў тыграў і змагаўся з імі голымі рукамі. Мяне ахопліваў хлапечы энтузіязм з нагоды такіх выдатных подзвігаў.

Наступны дзень выдаўся зімовым холадам, але мы з Чандзі весела рушылі ў дарогу. Пасля доўгіх марных пошукаў у Бхованіпуры, недалёка ад Калькуты, мы прыбылі да патрэбнага дома. У дзвярах былі два жалезныя кольцы, у якія я пранізліва пастукаў. Нягледзячы на шум, слуга падышоў павольнай хадой. Яго іранічны выгляд... усмешка маўклівы што наведвальнікі, нягледзячы іх шум, былі бяссільны да турбаваць гэты спакой з дому святога.

Адчуваючы бязмоўную заўвагу, мы з спадарожнікамі былі ўдзячныя за запрашэнне ў гасціную. Доўгае чаканне выклікала непрыемныя прадчуванні. Няпісаны закон Індыі для шукальніка праўды — цяпленне; настаўнік можа

наўмысна праверыць чыёсьці імкненне сустрэцца з ім. Гэтая псіхалагічная хітрасць свабодна выкарыстоўваецца на Захадзе лекарамі і стаматолагамі!

Нарэшце, пакліканы слугой, мы з Чандзі ўвайшлі ў спальню. Знакаміты Сохонг **6-1** Свамі сядзеў на сваім ложку. Выгляд яго велізарнага цела дзіўна ўразіў нас.

З выпучанымі вачыма мы стаялі без слоў. Мы ніколі раней не бачылі такіх грудзей ці такіх біцэпсаў, як у футбольнага мяча. На велізарнай шыі люты, але спакойны твар сваімі быў упрыгожаны доўгімі кучарамі, барадой і вусамі. У яго цёмных вачах ззяў намёк на галубячыя і тыгрыныя якасці. Ён быў голы, толькі тыгрыная скура абматала яго мускулістую талію.

Знайшоўшы голас, мы з сябрам прывіталі манаха, выказаўшы сваё захапленне яго майстэрствам на незвычайнай кацінай арэне.

"Ці не раскажаце вы нам, калі ласка, як можна голымі кулакамі знішчыць самых лютых звяроў джунгляў — каралеўскіх бенгалаў?"

— Сынкі мае, мне няма чаго змагацца з тыграмі. Я мог бы зрабіць гэта сёння, калі спатрэбіцца. — Ён засмяяўся па-дзіцячы. — Вы лічыце тыграў тыграмі, а я ведаю іх як котчак.

«Сваміджы, я думаю, што магу ўнушыць сваёй падсвядомасці думку, што тыгры — гэта кошкі, але ці магу я прымусіць тыграў у гэта паверыць?»

Вядома, сіла таксама патрэбна! Нельга чакаць перамогі ад дзіцяці, якое лічыць тыгра хатнім катом! Магутныя рукі — мая дастатковая зброя.

Ён папрасіў нас ісці за ім на ўнутраны дворык, дзе ўдарыўся аб край сцяны. Цэгліна з грукатам упала на падлогу; неба смела вызірнула скрозь разбітую шчыліну сцяны. Я ледзь не захістаўся ад здзіўлення; той, хто можа адным ударам зняць з цэгля з цвёрдай сцяны, падумаў я, напэўна, зможа выбіць і зубы тыграў!

Шмат хто валодае фізічнай сілай, як мая, але ім усё ж не хапае ўпэўненасці ў сабе. Тыя, хто фізічна моцны, але не моцны псіхічна, могуць страціць прытомнасць пры адным выглядзе дзікай жывёлы, якая свабодна скача па джунглях. Тыгр у сваёй натуральнай лютасці і асяроддзі пражывання вельмі адрозніваецца ад цыркавой жывёлы, якую кормяць опіумам!

Тым не менш, многія людзі з неверагоднай сілай былі тэрарызаваны да поўнай бездапаможнасці перад націскам каралеўскага бенгальскага тыгра. Такім чынам, тыгр ператварыў чалавека ў яго ўласным розуме ў... стан такі ж бязнервы, як у кацяняці. Чалавек, які валодае даволі моцным целам і надзвычай моцнай рашучасцю, можа перавярнуць тыгра і прымусіць яго пераканацца ў безабароннасці кацяняці. Колькі разоў я рабіў менавіта гэта!

Я быў цалкам гатовы паверыць, што тытан перада мной здольны здзейсніць метамарфоз тыгра ў кацяняці. Ён здаваўся настроеным на павучанне; мы з Чандзі слухалі з павагай.

Розум — уладальнік цягліц. Сіла ўдару малатка залежыць ад прыкладзенай энергіі; сіла, якую выказвае фізічны інструмент чалавека, залежыць ад яго агрэсіўнай волі і мужнасці. Цела літаральна ствараецца і падтрымліваецца розумам. Пад ціскам інстынктаў з мінулых жыццяў моцныя бакі або слабасці паступова пранікаюць у чалавечую свядомасць. Яны выяўляюцца ў звычках, якія, у сваю чаргу, ператвараюцца ў жаданае або непажаданае цела. Знешняя слабасць мае разумовае паходжанне; у заганным коле цела, звязанае з звычкамі, перашкаджае розуму. Калі гаспадар дазваляе сабе...

калі слуга загадвае ім, апошні становіцца аўтакратычным; розум таксама занявольваецца, падпарадкоўваючыся дыктату цела».

Па нашай просьбе ўражлівы свамі пагадзіўся расказаць нам нешта пра сваё жыццё. «Маёй самай ранняй марай было змагацца з тыграмі. Мая воля была магутнай, але цела слабым».

З мяне вырвалася ўскрыкванне здзіўлення. Мне здавалася неверагодным, што гэты чалавек, цяпер «з атлантычнымі плячыма, здольнымі несці цяжкасці», мог калі-небудзь ведаць слабасць.

«Менавіта дзякуючы нязломнай настойлівасці ў думках пра здароўе і сілу я пераадолеў свой недахоп. У мяне ёсць усе падставы ўслаўляць непераадольную разумовую энергію, якая, на маю думку, стала сапраўдным пераможцам каралеўскіх бенгалаў».

«Ці думаеш ты, шаноўны свамі, што я калі-небудзь змог бы змагацца з тыграмі?» Гэта быў першы і апошні раз, калі гэтая дзіўная амбіцыя прыйшла мне ў галаву!

— Так, — усміхнуўся ён. — Але існуе мноства відаў тыграў; некаторыя блукаюць у джунглях чалавечых жаданняў. Ніякай духоўнай карысці не атрымаеш, калі збіваеш звяроў да непрытомнасці. лепш перамажы ўнутраных валацугаў.

"Май мы чуць, спадар, як ты змяніўся з а прыручыцель з дзікі тыгры да а прыручыцель з дзікі прыстрасці?"

Тыгр Свамі змоўк. У яго позірку з'явілася аддаленасць, якая выклікала бачанні мінулых гадоў. Я заўважыў яго лёгкаю разумовую барацьбу, каб вырашыць, ці варта задаволіць маю просьбу. Нарэшце ён усміхнуўся ў знак згоды.

Калі мая слава дасягнула вяршыні, яна ап'яніла мяне гонарам. Я вырашыў не толькі змагацца з тыграмі, але і прадэманстраваць ім розныя трукі. Маёй мэтай было прымусіць дзікіх звяроў паводзіць сябе як свойскія. Я пачаў здзяйсняць свае подзвігі публічна, з радасным поспехам.

Адзін вечар мой бацька уведзены мой пакой у задумены настрой.

«Сыноч, у мяне ёсць словы папярэджання. Я выратую цябе ад будучых бед, выкліканых скразняком прычыны і следства».

«Вы фаталіст, ойча? Ці варта дапускаць, каб забабоны афарбоўвалі магутныя воды ці мае дзеянні?»

«Я не фаталіст, сынок. Але я веру ў справядлівы закон адплаты, як вучаць святыя пісанні. У сям'і джунгляў ёсць крыўда на цябе; часам гэта можа пайсці табе на шкоду».

«Бацька, ты мяне здзіўляеш! Ты ж добра ведаеш, якія тыгры — прыгожыя, але бязлітасныя! Нават адразу пасля велізарнай трапезы з нейкай няшчаснай істотай тыгр ахопліваецца новай пажадай пры выглядзе новай здабычы. Гэта можа быць радасная газель, якая скача па траве джунгляў. Схапіўшы яе і пракусіўшы адтуліну ў мяккай шыі, злавесная жывёліна адчула толькі трохі бязгучна крывянай крыві,»

і ідзе яго распусны шлях.

Тыгры — самыя агідныя з джунгляў! Хто ведае? Можа, мае ўдары ўліюць у іх тупыя галовы крыху разважлівасці. Я дырэктар лясной школы, каб навучыць іх ветлівым манерам!

«Калі ласка, Ойча, успрымай мяне як утаймоўшчыка тыграў, а не як забойцу тыграў. Як мае добрыя ўчынкі могуць прычыніць мне зло? Прашу Цябе не загадваць мне змяніць свой лад жыцця».

Мы з Чандзі былі ўважлівыя, разумеючы мінулую праблему. У Індыі дзіця не можа лёгка не падпарадкавацца жаданням бацькоў.

Бацька выслухаў мае тлумачэнне ў стоічным маўчанні. Пасля гэтага ён сур'ёзна раскрыў рэчы.

«Сыноч, ты прымушаеш мяне расказаць злавеснае прадказанне з вуснаў святога. Ён падышоў да мяне ўчора, калі я сядзеў на верандзе ў сваёй штодзённай медытацыі».

«Дарагі сябар, я прыйшоў з пасланнем для твайго ваяўнічага сына. Няхай ён спыніць свае дзікунскія ўчынкі. Інакш наступная сутычка з тыграм прывядзе да цяжкіх ран, а затым шэсць месяцаў смяротнай хваробы. Тады ён пакіне свае ранейшыя звычкі і стане манахам».

Гэтая гісторыя мяне не ўразіла. Я лічыў, што бацька стаў даверлівай ахвярай зманлівага фанатыка.

Тыгр Свамі прызнаўся ў гэтым нецярплівым жэстам, быццам па нейкай дурасці. Доўга маўчаў, змрочна, здавалася, не заўважаючы нашай прысутнасці. Калі ж ён узяўся за нітку свайго апавядання, гэта адбылося раптам, ціхім голасам.

Неўзабаве пасля папярэджання бацькі я наведаў сталіцу Куч-Бехар. Маляўнічая мясцовасць была для мяне новай, і я чакаў спакойных змен. Як звычайна ўсюды, цікаўны натоўп ішоў за мной па вуліцах. Я чуў шэптам каментарыі:

«— Гэта чалавек, які змагаецца з

дзікімі тыграмі. — У яго ёсць

ногі ці ствалы дрэў?»

"Глядзі у яго твар! Ён павінен быць ан увасабленне з гэты кароль з тыгры сам!

«Ведаеце, як вясковыя дзядзькі працуюць як апошнія нумары газеты! З якой хуткасцю яшчэ пазнейшыя бюлетэні жанчын распаўсюджваюцца з дому ў дом! Праз некалькі гадзін увесь горад быў узбуджаны маёй прысутнасцю».

Я ціха адпачываў вечарам, калі пачуў тупат капытоў скачучых коней. Яны спыніліся перад маім домам. Увайшла некалькі высокіх паліцэйскіх у цюрбанах.

Я быў ашаломлены. «Усё магчыма гэтым стварэнням чалавечага закона», — падумаў я. «Цікава, ці будуць яны дакараць мяне за рэчы, зусім мне невядомыя». Але афіцэры пакланіліся з незвычайнай ветлівасцю.

«Шаноўны спадар, мы пасланыя вітаць вас ад імя прынца Куч-Бехара. Ён рады запрасіць вас заўтра раніцай у свой палац».

Я трохі паразважаў над гэтай перспектывай. Па нейкай незразумелай прычыне я адчуў рэзкае шкадаванне з-за гэтага перапынення майго спакойнага падарожжа. Але ўмольныя манеры паліцыянтаў мяне кранулі; я пагадзіўся паехаць .

На наступны дзень я быў збянтэжаны, калі мяне паслухмяна вывелі ад маіх дзвярэй у цудоўную карэту, запрэжаную чацвёркай коней. Слуга трымаў багата ўпрыгожаны парасон, каб абараніць мяне ад пякучага сонца. Я атрымліваў асалоду ад прыемнай паездкі па горадзе і яго лясных ускраінах. Сам каралеўскі нашчадак стаяў ля дзвярэй палаца, каб вітаць мяне. Ён прапанаваў сваё ўласнае залатое парчовае сядзенне і з усмешкай сеў у крэсла больш простай канструкцыі.

«Уся гэтая ветлівасць, безумоўна, будзе мне каштаваць дорага!» — падумаў я з усё большым здзіўленнем. Матывы прынца высветліліся пасля некалькіх выпадковых заўваг.

«У маім горадзе ходзяць чуткі, што з дзікімі тыграмі можна змагацца толькі голымі рукамі. Ці гэта праўда?»

Гэта ёсць даволі праўда.

«Я ледзь магу ў гэта паверыць! Вы — калькуцкі бенгалец, выхаваны на белым рысе гарадскіх жыхароў. Будзьце шчырымі, калі ласка; хіба вы не змагаліся толькі з бязхрыбетнымі жывёламі, якія кормяцца опіумам?» — яго голас быў гучны і саркастычны, з адценнем правінцыйнага акцэнта.

Я даручыў не адказаць да яго абразлівае пытанне.

«Я заклікаю цябе пазмагацца з маім нядаўна злоўленым тыграм, Раджа Бегумам. **6-2** » Калі ты зможаш супраціўляцца яму, загадаць яго ланцугом і пакінуць клетку ў прытымным стане, ты атрымаеш гэтую каралеўскую Бенгалію! Таксама будзе ўручана некалькі тысяч рупій і шмат іншых падарункаў. Калі ты адмовішся сустрэцца з ім у баі, я абвяшчу тваё імя па ўсім штаце самазванцам!

Яго нахабныя словы ўдарылі мяне, як залп куль. Я гнеўна пагадзіўся. Напалову прыўзняўшыся з крэсла ад хвалявання, прынец з садыскай усмешкай апусціўся

на спінку крэсла. Мне гэта нагадала рымскіх імператараў, якія з задавальненнем выстаўлялі хрысціян на звярыныя арэны.

«Бой будзе прызначаны на тыдзень. Шкада, што не магу даць вам дазволу паглядзець на тыгра загадзя».

«Ці баяўся прынц, што я паспрабую загіпнатызаваць зверу, ці таемна накарміць яго опіумам, я не ведаю!»

Я выйшаў з палаца, з забаўкай заўважыўшы, што каралеўскі парасон і карэта ў даспехах зніклі.

На наступным тыдні я метадычна рыхтаваў свой розум і цела да будучага выпрабавання. Праз свайго слугу я даведаўся пра фантастычныя гісторыі. Жажлівае прадказанне святога майму бацьку неяк распаўсюдзілася, пашыраючыся па меры распаўсюджвання. Многія простыя вяскоўцы верылі, што злы дух, пракляты багамі, пераўвасобіўся ў тыгра, які ўначы прымаў розныя дэманічныя абліччы, але ўдзень заставаўся паласатай жывёлай. Гэты дэман-тыгр павінен быў быць пасланы, каб прынізіць мяне.

Яшчэ адна выдуманая версія заключалася ў тым, што малітвы жывёл да Тыгрынага Нябёсу атрымалі водгук у выглядзе Раджы Бегума. Ён павінен быў стаць інструментам пакарання мяне — нахабнага двухногага, такога абразлівага для ўсяго тыгравага віду! Чалавека без поўсці і іклоў, які адважыўся кінучь выклік тыгру з кіпцюравымі рукамі і моцнымі канечнасцямі! Канцэнтраваны яд усіх прыніжаных тыграў, — заявілі вяскоўцы, — набраў абароты, дастатковы, каб прывесці ў дзеянне схаваныя законы і прывесці да падзення ганарлівага дрэсіроўшчыка тыграў .

Мой слуга далей паведаміў мне, што прынец быў у сваёй стыхіі як кіраўнік сутычкі паміж чалавекам і зверам. Ён кіраваў узвядзеннем буранепранікальнага павільёна, прызначанага для размяшчэння тысячы. Яго цэнтр праведзены Раджа Бегум у ан велізарны жалеза клетка, акружаны праз вонкавую ахоўную пакой. Палонны выдаваў бясконцы роў, ад якога стыла кроў у жылах. Яго кармілі рэдка, каб распаліць гнеўны апетыт. Магчыма, прынец чакаў, што я буду ўзнагародай!

Натоўпы з горада і прыгарадаў з ахвотай скуплялі квіткі пад бой барабанаў, які абвясчаў пра ўнікальнае спаборніцтва. У дзень бітвы сотні людзей павярнуліся з-за недахопу месцаў. Многія мужчыны прарваліся праз адтуліны ў намёце або запоўнілі любую прастору пад галерэямі.

Па меры таго, як гісторыя Тыгра Свамі набліжалася да кульмінацыі, маё хваляванне расло разам з ёй; Чандзі таксама была захапленая нямой.

Сярод пранізлівых гукаў выбухаў Раджа Бегума і гоману напалоханага натоўпу я ціха з'явіўся. Абрануты ледзь да пояса, я быў неабаронены адзеннем. Я адчыніў засаўку на дзвярах бяспечнага пакоя і спакойна замкнуў іх за сабой. Тыгр адчуў кроў. З аглушальным грукатам скокнуўшы на краты, ён паслаў страшны прыём. Публіка сціхла ад жаласнага страху; я здаваўся пакорлівым агняткам перад раз'юшанай зверам.

У імгненне вока я апынуўся ў клетцы, але як толькі я зачыніў дзверы, Раджа

Бегум кінуўся на мяне. Мая правая рука была моцна разарвана. Чалавечая кроў, найвялікшая пачастунак, які толькі можа спазнаць тыгр, лілася жахлівымі струменямі. Прароцтва святога, здавалася, вось-вось спраўдзіцца.

Я імгненна ачуняў ад шоку, выкліканага першай сур'ёзнай траўмай у маім жыцці. Выгнаўшы Убачыўшы свае крывавыя пальцы, засоўваючы іх пад пояс, я размахнуўся левай рукой, і ўдарыў, што косці трухнулі. Звер адхіснуўся назад, закруціўся за заднім сцяном клеткі і сутаргава кінуўся наперад. Маё знакамітае кулачнае пакаранне абрынулася яму на галаву.

Але смак крыві Раджы Бегума падзейнічаў на даўно пазбаўленага алкаголю як першы глыток віна. Перамяжоўваючыся аглушальным роў, напады звера ўзмацніліся. Мая недастатковая абарона адной рукой рабіла мяне ўразлівым перад кіпцюрамі і ікламі. Але я здзейсніў ашаламляльную помсту. Узаемна ап'янелыя крывёю, мы змагаліся, як быццам смерць. У клетцы пануваў хаос, кроў пырскала ва ўсе бакі, а з зверавой глоткі вырываліся выбухі болю і смяротнай пажады.

«— Страляйце ў яго! — Забіце тыгра! — З залы пачуліся крыкі. Так хутка рухаліся людзі і жывёлы, што куля вартаўніка трапіла міма. Я сабраў усю сваю сілу волі, люта закрычаў і нанёс апошні разбуральны ўдар. Тыгр зваліўся і ціха ляжаў.

"Падабаецца" а коцік! Я умяшаўся.

Гэты сваімі смяяўся у сытны удзячнасць, тады працяг гэты захапляльны казка.

Раджа Бегум нарэшце быў пераможаны. Яго каралеўскі гонар быў яшчэ больш прыніжаны: сваімі ірванымі рукамі я нахабна расчыніў яму сківіцы. На драматычны момант я трымаў галаву ў раскрытай смяротнай пастцы. Я азірнуўся ў пошуках ланцуга. Дастаўшы адзін з кучы на падлозе, я прывязаў тыгра за шыю да кратаў клеткі. З трымфам я рушыў да дзвярэй.

Але што д'ябал увасоблены, Раджа Бегум, меў цягавітасць годны з яго меркаваны дэманічны паходжанне. Неверагодным выпадкам ён сарваў ланцуг і скокнуў мне на спіну. Маё плячо было моцна ў яго сківіцах, я моцна ўпаў. Але ў імгненне вока я прыціснуў яго пад сабой. Пад бязлітаснымі ўдарамі падступная жывёліна напаўпрытомнасць апусцілася. На гэты раз я забяспечыў яе больш старанна. Павольна я пакінуў клетку.

Я апынуўся ў новым хваляванні, на гэты раз у захапленні. Радасць натоўпу вырвалася, быццам ад адна гіганцкая шыя. Жахліва паранены, я ўсё ж выканаў тры ўмовы бою — аглушыў тыгра, прыкаваў яго ланцугом і пакінуў без дапамогі. Акрамя таго, я так моцна параніў і напалохаў агрэсіўную жывёліну, што яна з задавальненнем прапусціла выгадную здабычу — маю галаву ў сваёй пашчы!

Пасля таго, як мае раны былі апрацаваны, мяне ўшанавалі і ўпрыгожылі гірляндамі; сотні залатых манет пасыпаліся да маіх ног. Увесь горад увайшоў у святочны сезон. З усіх бакоў чуліся бясконцыя дыскусіі пра маю перамогу над адным з найбуйнейшых і самых дзікіх тыграў, якіх калі-небудзь бачылі. Мне прадставілі Раджа Бегума, як і абяцалі, але я не адчуваў ніякай радасці. У маё сэрца ўвайшла духоўная змена. Здавалася, што з маім канчатковым выхадам з клеткі я таксама зачыніў дзверы для сваіх свецкіх амбіцый.

Наступіў жаласны перыяд. Шэсць месяцаў я ляжаў на мяжы смерці ад

атручвання крыві. Як толькі я ачуняў дастаткова, каб пакінуць Куч-Бехар, я вярнуўся ў родны горад.

«Цяпер я ведаю, што мой настаўнік — гэта святы чалавек, які даў мудрае папярэджанне». Я пакорліва прызнаўся бацьку. «О, калі б я толькі мог яго знайсці!» Маё жаданне было шчырым, бо аднойчы святы з'явіўся нечакана.

Дастаткова з тыгр прыручэнне. Ён казаў з спакой гарантыя. «Прыходзьце» з мяне;
Я будзе вучыць ты да

падпарадкуй звяроў невуцтва, якія блукаюць у джунглях чалавечага розуму. Ты прызвычаіўся да аўдыторыі: няхай гэта будзе плеяда анёлаў, забаўленых тваім захапляльным майстэрствам ёгі!

Мяне пасвяціў у духоўны шлях мой святы гуру. Ён адчыніў мае дзверы душы, іржавыя і ўстойлівыя ад доўгага бяздзеянасці. Рука ў руцэ мы неўзабаве адправіліся на маё навучанне ў Гімалаі.

Мы з Чандзі пакланіліся свамі да ног, удзячныя за яго яркі апісанне сапраўды цыкланічнае жыццё. Я адчуў сябе шчодро ўзнагароджаным за доўгае выпрабавальнае чаканне ў халоднай гасцінай!

.....
6-1 : *Сохонг* быў яго манастырскі імя. Ён быў папулярна вядомы як гэты Тыгр Свамі».

6-2 : Прынц Прынцэса" - так названы да паказваць што гэта звер валодаў гэты камбінаваныя лютасць з тыгр і тыгрыца.

РАЗДЗЕЛ: 7

Гэты Левітуючы Святы

«Учора ўвечары на групавой сустрэчы я бачыў, як ёг заставаўся ў паветры, на вышыні некалькіх футаў над зямлёй», — уражліва сказаў мой сябар, Упендра Мохун Чаўдхуры.

Я захоплена ўсміхнуўся яму. «Магчыма, я магу здагадацца, як яго завуць. Гэта быў Бхадуры Махасая з Верхняй кальцавой дарогі?»

Упендра кіўнуў, крыху засмучаны тым, што не быў веснікам навін. Мая цікаўнасць да святых была добра вядомая маім сябрам; яны з задавальненнем накіроўвалі мяне на новы шлях.

«Ёг жыве так блізка ад майго дома, што я часта яго наведваю». Мае словы выклікалі жывую цікавасць на твары Упендры, і я яшчэ больш упэўніўся.

Я бачыў ягоныя незвычайныя подзвігі. Ён майстэрскі авалодаў рознымі *пранаямамі* **7-1** старажытнай васьміразавай ёгі, выкладзенай Патанджалі. **7-2** Адноўчы Бхадуры Махасая выканаў перада мной *Бхастрыка Пранаяму* з такой

дзіўнай сілай, што здавалася, што ў пакоі ўзнялася сапраўдная бура! Затым ён патушыў грымотнае дыханне і застаўся нерухомым у высокім стане
звышсвядомасці. **7-3** Аўра спакою пасля буры была настолькі яркай, што
немагчыма было забыць.

Я чуў што гэты святы ніколі лісце яго дадому." Упендры тон быў а дробязь недаверлівы.

«Сапраўды, гэта праўда! Ён жыве дома апошнія дваццаць гадоў. Ён крыху паслабляе сваё саманавязанае правіла падчас нашых святых святаў, калі ідзе так далёка да тратуара перад сваім домам! Там збіраюцца жабракі, бо святы Бхадуры вядомы сваім пяшчотным сэрцам».

Як робіць ён застаюцца у гэты паветра, непадпарадкаванне гэты закон з гравітацыя?»

Цела ёга губляе сваю грубасць пасля выкарыстання пэўных *пранаям*. Тады яно будзе левітаваць або скакаць, як скачучая жаба. Нават святых, якія не практыкуюць фармальнай ёгі ⁷⁻⁴ вядома, што яны левітавалі ў стане глыбокай адданасці Богу.

«Я хацеў бы даведацца больш пра гэтага мудраца. Ці наведваеш ты яго вячэрнія сустрэчы?» Вочы Упендры ззялі цікаўнасцю.

«Так, я часта хаджу туды. Мяне вельмі забаўляе яго дасціпнасць і мудрасць. Часам мой працяглы смех псуе ўрачыстасць яго сустрэч. Святы не незадаволены, але яго вучні выглядаюць як кінжалы!»

Па дарозе са школы ў той дзень я праходзіў міма кляштара Бхадуры Махасаі і вырашыў наведаць яго. Ёг быў недаступны для шырокай публікі. Адзінокі вучань, які займаў першы паверх, ахоўваў прыватнасць свайго настаўніка. Вучань быў чымсьці накшталт марцінета; цяпер ён афіцыйна спытаў, ці ёсць у мяне «сустрэча». Яго гуру з'явіўся якраз своєчасова, каб выратаваць мяне ад імгненнага выключэння.

— Няхай Мукунда прыйдзе, калі захоча. — Вочы мудраца бліснулі. — Маё правіла адасобленасці не для маёй уласнай выгоды, а для выгоды іншых. Свецкія людзі не любяць шчырасці, якая разбурае іх ілюзіі. Святыя не толькі рэдкія, але і бянтэжаць. Нават у пісаннях яны часта сустракаюцца ў няёмкіх месцах!

Я пайшоў за Бхадуры Махасаяй у ягоныя строгія пакоі на верхнім паверсе, адкуль ён рэдка выходзіў. Гаспадары часта ігнаруюць панараму сусветнай мітусні, якая расплывілася, пакуль не засяродзілася на стагоддзях. Сучаснікамі мудраца з'яўляюцца не толькі тыя, хто жыве ў абмежаванай сучаснасці.

Махарышы, ⁷⁻⁵ ты з'яўляюцца гэты першы ёг Я мець вядомы Сусветная арганізацыя па ахове здароўя заўсёды застаецца у памяшканні."

Бог расліны яго святых часам у нечаканы глеба, каб мы думаць мы можа

паменшыць Яго да а правіла!

Мудрэц заціснуў сваё жывое цела ў позу лотаса. У свае семдзесят ён не меў ніякіх непрыемных прыкмет старасці ці маларухомага ладу жыцця. Дужы і прамы, ён быў ідэальным ва ўсіх адносінах. Яго твар быў як *рышы*, як апісана ў старажытных тэкстах. З высакароднай галавой, багатай барадой, ён заўсёды сядзеў цвёрда прама, яго ціхія вочы былі скіраваны на Ўсюдыіснасць.

Гэты святы і Я уведзены гэты медытатыўны дзяржава. Пасля ан гадзіна, яго лагодны голас узбуджаны мяне.

«Ты часта пагружаешся ў цішыню, але ці развіў ты *анубхаву*?» **7-6** Ён нагадваў мне любіць Бога больш за медытацыю. «Не блытайце тэхніку з Мэтай».

Ён прапанаваў мне трохі манга. З тым самым дабрадушным гумарам, які так падабаўся мне ў яго сур'ёзнай натуры, ён заўважыў: «Людзі ў цэлым больш любяць *Джала-ёгу* (яднанне з ежай), чым *Дх'яна-ёгу* (яднанне з Богам)».

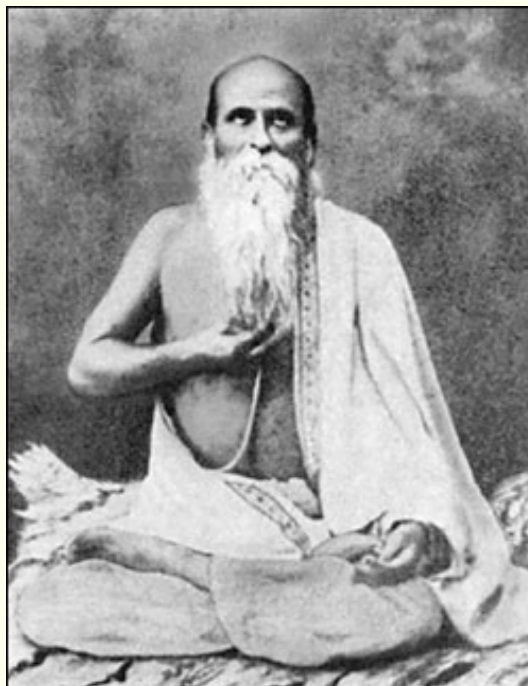
Яго ёгічны каламбур пацярпелы мяне гучна.

«Які ў цябе смех!» — у яго позірку з'явіўся пяшчотны бляск. Яго твар заўсёды быў сур'ёзным, але ў той жа час асвятлялася экстатычнай усмешкай. У вялікіх лотасавых вачах хаваўся боскі смех.

— Гэтыя лісты прыходзяць з далёкай Амерыкі, — мудрэц паказаў на некалькі тоўстых канвертаў на сталe. — Я перапісваюся з некалькімі таварыствамі, члены якіх цікавяцца ёгай. Яны па-новаму адкрываюць для сябе Індыю, маюць лепшае пачуццё кірунку, чым Калумб! Я рады ім дапамагчы. Веды ёгі бясплатныя для ўсіх, хто іх атрымае, як неўтаймоўнае дзённае святло.

«Тое, што *рышы* ўспрымалі як неабходнае для выратавання чалавецтва, не трэба разводзіць дзеля Захаду. Падобныя па душы, хоць і розныя па знешнім вопыце, ні Запад, ні Усход не будуць квітнець, калі не будзе практыкавацца нейкая форма дыцыплінарнай ёгі».

Святы скіраваў на мяне свае спакойныя вочы. Я не разумеў, што яго прамова была завуалёваным прарочым кіраўніцтвам. Толькі цяпер, пішучы гэтыя словы, я разумею поўны сэнс выпадковых намёкаў, якія ён часта рабіў мне, што калі-небудзь я панясу вучэнне Індыі ў Амерыку.



БХАДУРЫ МАХАСАЙЯ
"Гэты Левітуючы Святы"

«Сэр, — спытаў я, — чаму б вам не напісаць кнігу пра ёгу на карысць свету?» «Я рыхтую вучняў», — адказаў Ён. «Яны і іх вучні будуць жывымі томамі, доказами супраць натуральнага распаду часу і ненатуральных інтэрпрэтацый крытыкаў».

Махарышы, Я жаданне ты бы пісаць а кніга на ёга для гэты карысць з гэты свет».

«Я рыхтую вучняў. Яны і іх студэнты будуць жывымі томамі, доказами супраць натуральнага распаду часу і ненатуральных інтэрпрэтацый крытыкаў». Дасціпнасць Бхадуры зноў выклікала ў мяне смех.

Я заставаўся сам-насам з ёгам, пакуль увечары не прыбылі яго вучні. Бхадуры Махасая уступіў у адну са сваіх непаўторных прамоваў. Падобна мірнай патоку, ён змятаў разумовыя абломкі сваіх слухачоў, кіруючы іх да Бога. Яго ўражлівыя прыпавесці былі выказаны бездакорнай бенгальскай мовай.

Гэтым вечарам Бхадуры выклаў розныя філасофскія моманты, звязаныя з жыццём Мірабай, сярэднявечная раджпутанская прынцэса, якая пакінула сваё прыдворнае жыццё, каб шукаць кампаніі садху. Адзін вялікі санньясі адмовіўся прыняць яе, таму што яна была жанчынай; яе адказ прымусіў яго пакорліва ўстаць да яе ног.

«Скажы гаспадару, — сказала яна, — што я не ведала, што ў сусвеце ёсць мужчына, акрамя Бога; хіба мы ўсе не жанчыны перад Ім?» (Біблійнае ўяўленне пра Госпада як адзіны Пазітыўны Творчы Прынцып, Яго стварэнне — гэта не што іншае, як пасіўная мая.)

Мірабай напісала шмат экстатычных песень, якія дагэтуль шануюцца ў Індыі; я перакладаю адну з іх тут:

Калі б праз штодзённае купанне можна было б
пазнаць Бога, хутчэй бы я стаў кітом у
глыбіні;

Калі б Яго можна было пазнаць, ужываючы карэнні і
плады, я б з радасцю абраў вобраз казла;
Калі б пералік ружанцаў адкрыў Яго, я б
маліўся на мамантавых пацерках; калі б
паклоны перад каменнымі выявамі адкрылі
Яго, крэменную гару, я б пакорліва
пакланіўся;

Калі б праз малако можна было ўвабраць
Госпада, Яго б пазналі многія цяляты і дзеці;
Калі б пакіданне жонкі заклікала Бога, хіба

тысячы не сталі б еўнухамі?

Мірабай ведае, што для таго, каб знайсці
Боскую Адзіную, адзінае, што неабходна, —
гэта Каханне.

Некалькі вучняў паклалі рупіі ў капцы Бхадуры, якія ляжалі побач з ім, калі ён сядзеў у позе ёгі. Гэта паважлівае ахвяраванне, прынятае ў Індыі, сведчыць аб тым, што вучань кладзе свае матэрыяльныя даброты да ног гуру. Удзячныя сябры — гэта толькі Гасподзь у маскіроўцы, які клапаціцца пра сваіх.

«Настаўнік, ты цудоўны!» — адзін вучань, развітваючыся, уважліва зірнуў на патрыярхальнага мудраца. «Ты адмовіўся ад багацця і камфорту, каб шукаць Бога і вучыць нас мудрасці!» Было добра вядома, што Бхадуры Махасая адмовіўся ад вялікага сямейнага багацця ў раннім дзяцінстве, калі з усёй душой стаў на шлях ёгі.

«Вы змяняеце справу!» — На твары святога з'явіўся мяккі дакор. — «Я пакінуў некалькі мізэрных рупій, некалькі дробны задавальненні, для а касмічны імперыя з бясконцы асалода. Як тады мець Я адмоўлена сабе што-небудзь? Я ведаю радасць ад таго, каб падзяліцца скарбам. Ці гэта ахвяра? Недальнабачныя свецкія людзі — сапраўды сапраўдныя адраканцы! Яны адмаўляюцца ад непараўнальнай боскай маёмасці дзеля жабрацкай жменькі зямных цацак!

Я ўсміхнуўся з гэтага парадаксальнай ідэалогіі адрачэння — такой, якая апранае шапку Крэза на любога святога жабрака, ператвараючы ўсіх ганарлівых мільянераў у несвядомых мучанікаў.

«Боскі парадак ладзіць нашу будучыню мудрэй, чым любая страхавая кампанія». Заклучныя словы майстра сталі рэалізаваным крэда яго веры. «Свет поўны неспакойных вернікаў у знешнюю бяспеку. Іх горкія думкі падобныя на шнары на лбах. Той, хто даў нам паветра і малако з першага ўдыху, ведае, як дзень за днём забяспечваць Сваіх адданных».

Я працягваў свае пасляшкольныя паломніцтвы да дзвярэй святога. З ціхай руплівасцю ён дапамог мне дасягнуць *анубхавы*. Адночы ён пераехаў на вуліцу Рам Мохан Рой, недалёка ад майго дома на Гурпар Роўд. Яго любячыя вучні пабудавалі яму новы скіт, вядомы як «Нагендра Матх». 7-7

Нягледзячы на тое, што гэта апырэджвае маю гісторыю на некалькі гадоў, я перакажу тут апошнія словы, сказаныя мне Бхадуры Махасаяй. Незадоўга да таго, як я адправіўся на Захад, я адшукаў яго і пакорліва ўкленчыў, каб атрымаць у яго развітальнае благаслаўленне:

Сыноч, едзь у Амерыку. Вазьмі годнасць сівой Індыі сваім шчытом. Перамога напісана на тваім ілбе; высакародныя далёкія людзі добра прымуць цябе.

дыханне. 7-2: Найвядомейшы старажытны прадстаўнік ёгі.

Французскія прафесары былі першымі на Захадзе, хто пагадзіўся навукова даследаваць магчымасці :7-3
звышсвядомасці, розум. Прафесар Жуль-Буа, член з гэты L'Ecole дэ Псіхалогія з гэты Сарбона, чытаў лекцыі у
Амерыка у 1928 годзе ён заявіў сваёй аўдыторыі, што французскія навукоўцы прызналі звышсвядомасць, «якая
з'яўляецца поўнай супрацьлегласцю падсвядомасці Фрэйда і з'яўляецца здольнасцю, якая робіць чалавека
сапраўдным чалавекам, а не проста звышжывёлай». М. Жуль-Буа растлумачыў, што абуджэнне вышэйшай
свядомасці «не варта блытаць з куэізмам або гіпнатызмам. Існаванне звышсвядомага розуму даўно прызнаецца
філасофскі, бо на самой справе гэта Наддуша». размоўная з па Эмерсан, але толькі нядаўна мае гэта быў
прызнаны навукова». Гэты Французская вучоны завостраны што з надсвядомасці паходзяць натхненне, геній,
маральныя каштоўнасці. «Вера ў гэта — не містыка, хоць і

.«прызнаны і шануецца гэты якасці які містыкі прапаведаваў

Св. Тэрэза з Авіла і іншы Хрысціянін святыя былі часта назіралася у а дзяржава з :7-4

.«левітацыя. 7-5: «Вялікі мудрэц

.Фактычна успрыманне з Бог :7-6

. Гэты святых поўны імя быў Нагендранатх Бхадуры. *Матэматыка* азначае скіт або *ашрам* :7-7

РАЗДЗЕЛ: 8

Індыі Выдатна Навуковец, Дж. К. Бозэ

Джагадзіс Чандра Бозэ бесправадны вынаходкі даў тыя з Марконі».

Пачуўшы гэтую правакацыйную заўвагу, я падышоў бліжэй да групы прафесараў на тратуары, якія абмяркоўвалі навуковыя пытанні. Калі матывам майго далучэння да іх быў расавы гонар, я шкадую пра гэта. Не магу адмаўляць сваёй вялікай цікавасці да доказаў таго, што Індыя можа адыгрываць вядучую ролю ў фізіцы, і не толькі ў метафізіцы.

Што рабіць ты маю на ўвазе, спадар?»

Прафесар ветліва растлумачыў: «Бозэ быў першым, хто вынайшаў бесправадны кагерэр і прыбор для індывідуальнага праламлення электрычных хваль. Але індыйскі навуковец не выкарыстоўваў свае вынаходкі ў камерцыйных мэтах. Неўзабаве ён пераклучыў сваю ўвагу з неарганічнага на арганічны свет. Яго рэвалюцыйныя адкрыцці як фізіёлага раслін апырэджваюць нават яго радыкальныя дасягненні як фізіка».

Я ветліва падзякаваў свайму настаўніку. Ён дадаў: «Гэты вялікі вучоны — адзін з маіх братоў-прафесараў у Прэзідэнцкім каледжы».

На наступны дзень я наведаў мудраца ў яго доме, які знаходзіўся недалёка ад

майго на Гурпар-роўд. Я даўно любаваўся ім з паважлівай адлегласці. Сур'ёзны батанік, які сышоў на пенсію, ветліва сустрэў мяне. Гэта быў прыгожы, дужы мужчына гадоў пяцідзесяці, з густымі валасамі, шырокім ілбом і рассеянымі вачыма летуценніка. Дакладнасць у яго голасе сведчыла пра даўнюю навуковую звычку.

Нядаўна я вярнуўся з экспедыцыі ў навуковыя таварыствы Захаду. Іх члены праявілі вялікую цікавасць да далікатных прыбораў майго вынаходніцтва, якія дэманструюць...

непадзельнае адзінства ўсяго жыцця. **8-1** Крэскограф Бозэ мае велізарную магутнасць павелічэння ў дзесяць мільёнаў разоў. Мікраскоп павялічвае выяву толькі ў некалькі тысяч разоў; тым не менш ён даў жыццёва важны імпульс біялагічнай навуцы. Крэскограф адкрывае незлічоныя перспектывы.

«Вы шмат зрабілі, сэр, каб паскорыць абдымкі Усходу і Захаду ў безасабовых абдымках навукі ».

Я атрымаў адукацыю ў Кембрыджы. Які ж цудоўны заходні метада падвяргання ўсёй тэорыі скрупулёзнай эксперыментальнай праверцы! Гэтая эмпірычная працэдура ішла рука аб руку з дарам самааналізу, які з'яўляецца маёй усходняй спадчынай. Разам яны дазволілі мне разарваць цішыню прыродных сфер, якія доўга не мелі зносін. Выяўленчыя дыяграмы майго крэскаграфа **8-2** з'яўляюцца доказам таго, што найбольш скептычна настроеныя расліны маюць адчувальную нервовую сістэму і разнастайную эмацыянальнае жыццё. Каханне, нянавісць, радасць, страх, задавальненне, боль, узбудлівасць, ступар і незлічоныя адпаведныя рэакцыі на раздражняльнікі гэтак жа ўніверсальныя ў раслін, як і ў жывёл.

«Да вашага з'яўлення, прафесар, непаўторнае пульсаванне жыцця ва ўсім стварэнні магло здацца толькі паэтычнымі вобразамі! Святы, якога я калісьці ведаў, ніколі не зрываў бы кветак. «Ці пазбавіць я ружовы куст яго гонару прыгажосці? Ці жорстка абразіць яго годнасць сваім грубым пазбаўленнем?» Яго спагадлівыя словы літаральна пацвярджаюцца вашымі адкрыццямі!

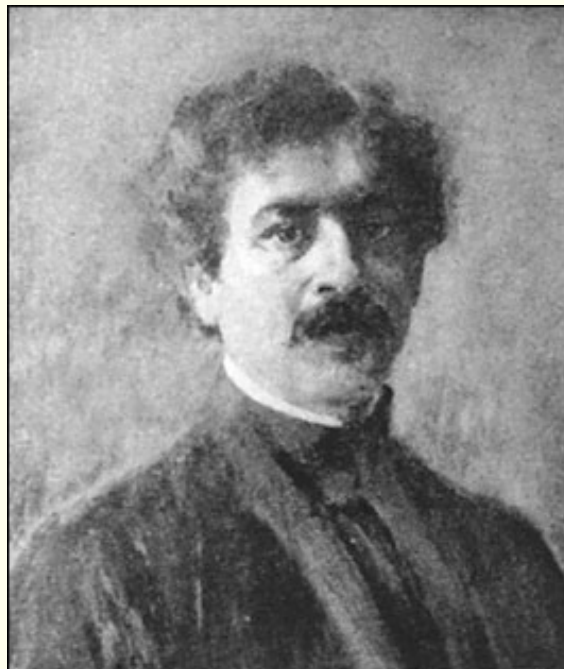
Паэт блізка звязаны з праўдай, а навуковец падыходзіць да яе нязграбна. Прыходзьце калі-небудзь у маю лабараторыю і паглядзіце на недвухсэнсоўныя паказанні крэскаграфа.

З удзячнасцю я прыняў запрашэнне і пайшоў. Пазней я пачуў, што батанік пакінуў Прэзідэнцкі каледж і плануе стварыць даследчы цэнтр у Калькуце.

Калі адкрыўся Інстытут Бозэ, я прысутнічаў на цырымоніі адкрыцця. Сотні захопленых людзей шпацыравалі па тэрыторыі. Я быў зачараваны мастацтвам і духоўнай сімволікай новага дома навукі. Яго галоўная брама, як я заўважыў, была стагоддзямі захаванай рэліквіяй з далёкай святыні. За лотасам **8-3** Фантан, скульптурная жаночая фігура з паходняй, перадаваў індыйскую павагу да жанчыны як бессмяротнай носьбіткі святла. У садзе знаходзіўся невялікі храм, прысвечаны Нумену па-за з'явамі. Адсутнасць алтарнага вобраза наводзіла на думку пра боскую бясплотнасць.



Я сам у Узрост шэсць



ДЖАГАДЫС ЧАНДРА БОЗЭ

Індыі выдатны фізік, батанік, і вынаходнік з гэты Крэскаграф

Бозэ прамова на гэта выдатны выпадак можа мець выдадзены з гэты вусны з адзін з гэты натхнёны старажытны

. рышы

«Сёння я прысвячаю гэты інстытут не проста як лабараторыю, а як храм». Яго паважлівая ўрачыстасць, нібы нябачная мантыя, ахінула перапоўненую аўдыторыю. «У сваіх даследаваннях я міжволі апынуўся ў памежнай вобласці

фізичі і фізіялогіі. Да майго здзіўлення, я выявіў,

знікалі межы і з'яўляліся кропкі судотыку паміж сферамі жывога і нежывога. Неарганічная матэрыя ўспрымалася як нешта зусім не інертнае; яна дрыжала пад дзеяннем шматлікіх сіл.

«Універсальная рэакцыя, здавалася, падпарадкоўвала метал, расліны і жывёлы агульнаму закону. Усе яны праяўлялі па сутнасці аднолькавыя з'явы стомленасці і дэпрэсіі з магчымасцямі аднаўлення і...» з узвышэнне, як добра як гэты пастаянны неадчувальнасць звязаны з смерць. Запоўнена З захваленнем ад гэтага грандыёзнага абагульнення я з вялікай надзеяй абвясціў пра свае вынікі перад Каралеўскім таварыствам — вынікі, пацверджаныя эксперыментамі. Але прысутныя фізіёлагі параілі мне абмежавацца фізічнымі даследаваннямі, у якіх мой поспех быў гарантаваны, а не парушаць іх абарону. Я міжволі зайшоў у сферу незнаёмай каставай сістэмы і тым самым парушыў яе этыкет.

Прысутнічаў і несвядомы тэалагічны ўхіл, які блытае невуцтва з верай. Часта забываюцца, што Той, хто акружыў нас гэтай пастаянна развіваючайся таямніцай стварэння, таксама ўкараніў у нас жаданне задаваць пытанні і разумець. Праз шмат гадоў непаразумення я зразумеў, што жыццё прыхільніка навукі непазбежна напоўнена бясконцай барацьбой. Ён павінен прысвяціць сваё жыццё як гарачую ахвяру — успрымаючы выгаду і страту, поспех і няўдачу як адно цэлае.

З часам вядучыя навуковыя таварыствы свету прынялі мае тэорыі і вынікі і прызналі важнасць укладу Індыі ў навуку. **8-4** Ці можа што-небудзь малое ці абмежаванае задаволіць розум Індыі? Дзякуючы бесперапыннай жывой традыцыі і жыццёвай сіле амаладжэння, гэтая зямля перабудавалася праз незлічоныя пераўтварэнні. Заўсёды ўзнікалі індыйцы, якія, адкінуўшы неадкладную і захоплальную ўзнагароду гадзіны, імкнуліся да рэалізацыі найвышэйшых ідэалаў у жыцці — не праз пасіўнае адрачэнне, а праз актыўную барацьбу. Слабак, які адмовіўся ад барацьбы, нічога не атрымаўшы, не меў ад чаго адмаўляцца. Толькі той, хто працаваў і перамог, можа ўзбагаціць свет, дорачы плады свайго пераможнага вопыту.

Праца, якая ўжо праведзена ў лабараторыі Бозэ па вывучэнні рэакцыі матэрыі, і нечаканыя адкрыцці ў раслінным жыцці адкрылі вельмі шырокія вобласці даследаванняў у фізіцы, фізіялогіі, медыцыне, сельскай гаспадарцы і нават псіхалогіі. Праблемы, якія раней лічыліся невырашальнымі, цяпер былі ўнесены ў сферу эксперыментальных даследаванняў.

Але высокага поспеху нельга дасягнуць без строгай дакладнасці. Адсюль і доўгі шэраг звышадчувальных прыбораў і апаратаў маёй канструкцыі, якія стаяць сёння перад вамі ў сваіх футлярах у вестыбюлі. Яны распавядаюць вам пра працяглыя намаганні, каб прабрацца за падманлівую бачнасць у рэальнасць, якая застаецца нябачнай, пра няспынную працу, настойлівасць і кемлівасць,

неабходныя для пераадолення чалавечых абмежаванняў. Усе творчыя навукоўцы ведаюць, што сапраўдная лабараторыя — гэта розум, дзе за ілюзіямі яны адкрываюць законы ісціны.

Лекцыі, якія чытаюцца тут, не будуць простым паўторам ведаў з другіх рук. Яны абвясцяць пра новыя адкрыцці, упершыню прадэманстраваныя ў гэтых залах. Дзякуючы рэгулярнай публікацыі працы Інстытута, гэты індыйскі ўнёсак дасягне ўсяго свету.

Яны стануць грамадскай уласнасцю. Ніякія патэнты ніколі не будуць канфіскаваны. Дух нашай нацыянальнай культуры патрабуе, каб мы назаўжды былі свабодныя ад апаганьвання выкарыстання ведаў толькі для асабістай выгады.

Я таксама жадаю, каб магчымасці гэтага інстытута былі даступныя, наколькі гэта магчыма, работнікам з усіх краін. У гэтым я спрабую працягваць традыцыі сваёй краіны. Яшчэ дваццаць пяць стагоддзяў таму Індыя вітала ў сваіх старажытных універсітэтах у Наландзе і Таксіле навукоўцаў з усіх куткоў свету.

Нягледзячы на тое, што навука ёсць ні з гэты Усход ні з гэты Захад але хутчэй міжнародны у нягледзячы на ўніверсальнасць Індыі, яна мае асаблівых магчымасці для ўнясення вялікага ўкладу. **8-5** Палымяная індыйская фантазія, якая можа стварыць новы парадак з масы, здавалася б, супярэчлівых фактаў, стрымліваецца звычайнай канцэнтрацыі. Гэтая стрыманасць дае сілу прымушаць розум імкнуцца да ісціны з бясконцыцм цярпеннем.

Слёзы на вернуліся на мае вочы, калі ён сказаў заключныя словы навукоўца. Ці ж «цярпенне» не з'яўляецца сінонімам Індыі, што бянтэжыць як Час, так і гісторыкаў?

Неўзабаве пасля адкрыцця я зноў наведаў даследчы цэнтр. Вялікі батанік, памятаючы пра сваё абяцанне, завёў мяне ў сваю ціхую лабараторыю.

«Я прымацую крэскаграф да гэтай папараці; павелічэнне велізарнае. Калі б павялічыць поўзанне слімака...» у гэты той жа прапорцыя, гэты істота бы з'яўляюцца да быць падарожжа як ан выказаць цягнік!"

Мой позірк быў скіраваны на экран, на якім адлюстроўваўся павялічаны цень папараці. Цяпер выразна бачныя былі нязначныя рухі жыцця; расліна вельмі павольна расла перад маімі зачараванымі вачыма. Навуковец дакрануўся да верхавіны папараці невялікім металічным стрыжнем. Пантоміма, якая развіталася, рэзка спынілася, аднавіўшы красамоўны рытм, як толькі стрыжань быў выняты.

— Вы бачылі, як любое знешняе ўмяшанне шкоднае для адчувальных тканак, — заўважыў Боз. — Глядзіце; зараз я дам вам хлараформ, а потым проціаддзе.

Эфект хлараформу спыніў увесь рост; супрацьаддзе ажывіла. Эвалюцыйныя жэсты на экране захапілі мяне больш, чым сюжэт «кінафільма». Мой спадарожнік (тут у ролі злыдня) праткнуў вострым прадметам частку папараці; боль праяўлялася ў спазматычных трапятаннях. Калі ён часткова правёў брытвай праз сцябло, цень моцна заварушыўся, а потым сціх з канчатковай кропкай смерці.

«Спачатку я апрацаваў хлараформам велізарнае дрэва, і мне ўдалося яго перасадзіць. Звычайна такія лясныя манархі вельмі хутка гінуць пасля перамяшчэння». Джагадзіс шчасліва ўсміхнуўся, распавядаючы пра выратавальны манеўр. «Графікі майго далікатнага апарата даказалі, што дрэвы маюць крывяносную сістэму; рух іх соку адпавядае ціску крыві ў арганізмах жывёл. Уздым соку нельга растлумачыць звычайнымі механічнымі прычынамі, такімі як капілярнае прыцягненне. З'ява была растлумачана з дапамогай крэскаграфа як актыўнасць жывых клетак. Перыстальтычныя хвалі выходзяць з цыліндрычнай трубкі, якая цягнецца ўніз па дрэве і...»

служыць сапраўдным сэрцам! Чым глыбей мы ўспрымаем, тым больш уражлівым становіцца доказ таго, што адзіны план звязвае кожную форму ў разнастайнай прыродзе."

Гэты выдатны вучоны завостраны да іншы Бозэ інструмент.

Я пакажу вам эксперыменты на кавалку волава. Жыццёвая сіла ў металах рэагуе на раздражняльнікі адмоўна або станоўча. Чарнільныя пазнакі будуць фіксаваць розныя рэакцыі.

Глыбока паглынуты, я назіраў за графікам, які адлюстроўваў характэрныя хвалі атамнай структуры. Калі прафесар нанёс хлараформ на волава, вібрацыйныя запісы спыніліся. Яны аднавіліся, калі метал павольна вяртаўся ў свой нармальны стан. Мой спадарожнік выдаў... атрутнае хімічнае рэчыва. Адначасова з дрыготкім канцом бляшанкі іголка рэзка напісаў на карце паведамленне аб смерці.

Прыборы Bose паказалі, што металы, такія як сталь, якая выкарыстоўваецца ў нажніцах і машынах, схільныя да стомленасці і аднаўляюць сваю працаздольнасць пры перыядычным адпачынку. Жыццёвы імпульс у металах сур'ёзна пашкоджваецца або нават згасае пад уздзеяннем электрычнага току або моцнага ціску.

Я паглядзеў вакол гэты пакой у гэты шматлікія вынаходкі, красамоўны паказанні з а нястомны кемлівасць.

«Сэр, шкада, што масавае развіццё сельскай гаспадаркі не паскараецца дзякуючы больш поўнаму выкарыстанню ваших цудоўных механізмаў. Ці не было б лёгка выкарыстаць некаторыя з іх у хуткіх лабараторных эксперыментах, каб паказаць уплыў розных відаў угнаенняў на рост раслін?»

«Вы маеце рацыю. Будучыя пакаленні будуць выкарыстоўваць прыборы Бозэ незлічоную колькасць разоў. Навуковец рэдка ведае сучасную ўзнагароду; дастаткова мець радасць творчага служэння».

З выразамі безумоўнай падзякі нястомнаму мудрацу я развітаўся. «Ці можа калі-небудзь вычарпацца дзіўная пладавітасць яго генія?» — падумаў я.

З гадамі не адбылося ніякага змяншэння. Вынайшоўшы складаны прыбор, «рэзанансны кардыёграф», Бозэ затым правёў шырокія даследаванні незлічоных індыйскіх раслін. Быў адкрыты велізарны нечаканы фармакапей карысных лекаў. Кардыёграф пабудаваны з бездакорнай дакладнасцю, з дапамогай якой паказваецца адна сотая доля секунды. графік. Рэзанансныя запісы вымяраюць бясконца малыя пульсацыі ў раслін, жывёл і людзей структура. Вялікі батанік прадказаў, што выкарыстанне яго кардыёграфа

прывядзе да вівісекцыі расліны замест жывёл.

«Сумесныя запісы эфектаў лекаў, якія адначасова даваліся расліне і жывёле, паказалі дзіўную аднадушнасць у выніках», — адзначыў ён. «Усё ў чалавеку было прадказана ў расліне. Эксперыменты на расліннасці будуць спрыяць памяншэнню чалавечых пакут».

, газета «Нью-Ёрк Таймс» апісала наступным чынам:

За апошнія некалькі гадоў было ўстаноўлена, што калі нервы перадаюць паведамленні паміж мозгам і іншымі часткамі цела генеруюцца малюсенькія электрычныя імпульсы. Гэтыя імпульсы вымяраліся далікатнымі гальванометрамі і павялічваліся ў мільёны разоў сучаснымі ўзмацняльнымі апаратамі. Да гэтага часу не было знойдзена здавальняючага метаду вывучэння праходжання імпульсаў па нервовых валокнах у жывых жывёл або чалавека з-за вялікай хуткасці, з якой распаўсюджваюцца гэтыя імпульсы.

Дактары К. С. Коўл і Х. Дж. Керціс паведамлілі пра адкрыццё таго, што доўгія адзінкавыя клеткі прэснаводнай расліны нітэлы, якая часта выкарыстоўваецца ў акварыях для залатых рыбак, практычна ідэнтычныя клеткам адзінкавых нервовых валокнаў. Акрамя таго, яны выявілі, што валокны нітэлы пры ўзбуджэнні распаўсюджваюць электрычныя хвалі, якія падобныя ва ўсіх адносінах, акрамя хуткасці, на хвалі нервовых валокнаў жывёл і чалавека. Электрычныя нервовыя імпульсы ў расліне аказаліся значна павольнейшымі, чым у жывёл. Таму гэта адкрыццё было выкарыстана супрацоўнікамі Калумбійскага ўніверсітэта як сродак для атрымання запаволеных здымкаў праходжання электрычных імпульсаў па нервах.

Такім чынам, расліна нітэла можа стаць своеасаблівым Разетскім каменем для расшыфроўкі старанна ахоўваемых сакрэтаў, якія знаходзяцца на самым мяжы розуму і матэрыі.

Паэт Рабіндранат Тагор быў адданым сябрам індыйскага навукоўца-ідэаліста.

Яму мілы бенгальскі спявак звярнуўся з наступнымі радкамі: **8-6**

О пустэльнік, пакліч сапраўднымі словамі
таго старажытнага гімна пад назвай *сама* :
«Устань! Прачніся!» Кліч чалавека, які
хваліцца сваімі *шастрамі*, Ад марных
педантычных спрэчак, пакліч гэтага дурнога
хвалька выйсці на твар прыроды, на гэтую
шырокую зямлю, Пашлі гэты заклік да сваёй
групы вучоных; Разам вакол тваёй ахвяры
агню.

Хай усе збяруцца. Хай вернецца наша
Індыя, наша старажытная зямля.

О, зноў вярніся да нязменнай працы, да
абавязку і адданасці, да свайго трансу
З сур'ёзна медытацыя; дазвольце яе сядзець

Зноў неўтаймаваная, непрагная, бессварлівая,
чыстая, о, зноў на сваім высокім троне
І платформа, настаўнік з усе зямлі.

8-1 : Усе навука ёсць трансцэндэнтальны або інакш праходзіць прэч. Батаніка ёсць зараз набыццё гэты правільна тэорыя аватары з «Брахма хутка стане падручнікам па прыродазнаўстве». — *Эмерсан* .

8-2 : Ад гэты Лацінская карань, *крэсцэрэ* , да павелічэнне. Для яго крэскаграф і іншы вынаходкі, Бозэ быў пасвечаны ў рыцары у 1917 год.

8-3 : Гэты лотас кветка ёсць ан старажытны боскі сімвал у Індыя; яго разгортванне пялёсткі прапанаваць гэты пашырэнне з гэты душа; рост яго чыстай прыгажосці з бруду яго паходжання нясе ў сабе дабраякасную духоўную абяцанне.

8-4 : «У цяперашні час толькі найменшая выпадковасць прыводзіць Індыю ў поле зроку амерыканскіх студэнтаў. Восем універсітэтаў (Гарвардскі, Ельскі, Калумбійскі, Прынстанскі, Джонса Хопкінса, Пенсільванскі, Чыкагскі і Каліфорнійскі) маюць кафедры індалогіі або санскрыту, але Індыя практычна не прадстаўлена на кафедрах гісторыі, філасофіі, выяўленчых мастацтваў, паліталогіі, сацыялогія, або любы з гэты іншы аддзелы з інтэлектуальны вопыт у які, як мы мець бачыў, Індыя мае зрабілі вялікі ўнёсак. Такім чынам, мы лічым, што ніводная кафедра даследаванняў, асабліва гуманітарных навук, ні ў якой

Буйны ўніверсітэт можа быць цалкам абсталяваны без належным чынам падрыхтаванага спецыяліста па індыйскіх этапах сваёй дысцыпліны. Мы лічым, таксама, што кожны каледж які мэты да падрыхтаваць яго выпускнікі для разумны праца у гэты свет які ёсць да быць іх жыць у, павінен мець на яго персанал а навуковец кампетэнтны у гэты цывілізацыя з Індыя." - Вытрымкі з ан артыкул па Прафесар У. Норман Карычневы з гэты Універсітэт з Пенсільванія які з'явіўся у гэты Май, 1939 г., праблема з гэты *Бюлетэнь* з гэты Амерыканская рада з Вывучана Таварыствы, 907 15-га вул., Вашынгтон, Д. С., 25 цэнты копія. Гэта праблема (№ 28) змяшчае больш .«100 старонкі «Асноўнай бібліяграфіі па індыйскіх даследаваннях

8-5 : Гэты атамны структура з пытанне быў вядомы да гэты старажытны Індусы. Адзін з гэты шэсць сістэмы з Індыйскі філасофія гэта *Вайшэшыка* , з гэты Санскрыт карань *візы* , "атамны індывідуальнасць». Адзін з гэты перадавы *Вайшэсіка* тлумачальнікі быў Аўлук'я, якога таксама называлі Канада, «пажыральнік атама», нарадзіўся каля 2800 гадоў таму.

У артыкуле ў часопісе «*East-West*» за красавік 1934 года быў наступны кароткі змест навуковых ведаў *вайшэшыкі* : «Нягледзячы на тое, што сучасная «атамная тэорыя» звычайна лічыцца новым дасягненнем навукі, яна была бліскуча выкладзена даўно Канадай, «пажыральнікам атамаў». Санскрыцкае слова «анус» можна правільна перакласці як «атам» у літаральным грэчаскім значэнні апошняга — «неразрэзаны» або «непадзельны». Іншыя навуковыя выклады трактатаў *вайшэшыкі* эпохі да н. э. ўключаюць (1) рух іголак да магніты, (2) гэты цыркуляцыя з вада у расліны, (3) *Акаш* або эфір, інэртны і бесструктурны, як а аснова для перадачы тонкіх сіл, (4) сонечны агонь як прычына ўсіх іншых формаў цяпла, (5) цяпло як прычына малекулярных змен, (6) закон гравітацыі, выкліканы якасцю, уласцівай атамам Зямлі, якая надае ім прыцягальную сілу або уніз цягнуць, (7) гэты кінетычны прырода з усе энергія; прычыннасць як заўсёды укаранёны у ан выдаткі з энергія або пераразмеркаванне з рух, (8) універсальны растварэнне праз гэты распад з атамы, (9) гэты радыяцыя з спёка і светлавая прамяні, бясконца малыя часціцы, якія імчацца ва ўсе бакі з неймавернай хуткасцю (сучасная тэорыя ,«касмічных прамяняў»)

.гэты адноснасць з час і прастора (10)

Вайшэшыка прызначаны гэты паходжанне з гэты свет да атамы, вечны у іх прырода, г.зн., іх канчатковы Нядаўняе адкрыццё асаблівасці. Гэтыя атамы лічыліся валодаючымі бесперапынным вібрацыйным рухам. таго, што атам — гэта мініяцюрная сонечная

сістэма бы быць не навіны да гэты стары *Вайшэсіка* філосафы, Сусветная арганізацыя па ахове здароўя таксама зніжаны час да яго самы далёкі матэматычны канцэпцыя, якая апісвае найменшую адзінку часу (*кала*) як .перыяд, за які атам перасякае ўласную адзінку прасторы

8-6 : Перакладзена з гэты Бенгальская з Рабіндранат Тагор, па Манмохан Гош, у *Вішва- Бхараці*.

РАЗДЗЕЛ: 9

Гэты Блажэнны Адданы І Яго Касмічны Рамантыка

"Маленькі спадар, калі ласка быць сядзячы. Я раніцы размаўляючы да мой Боскі Маці."

Ціха я ўвайшоў у пакой, ахоплены вялікім захапленнем. Анёльскі выгляд майстра Махасаі проста асляпіў мяне. З шаўкавістай белай барадой і вялікімі бліскучымі вачыма ён здаваўся ўвасабленнем чысціні. Яго ўзняты падбародак і скрыжаваныя рукі паведамлілі мне, што мой першы візіт парушыў яго малітвы.

Яго простыя словы прывітання зрабілі на маю душу самае моцнае ўражанне, якое я дагэтуль адчувала. Горкае разлучэнне са смерцю маці я лічыла мерай усіх пакут. Цяпер жах разлукі з маёй Боскай Маці быў неапісальнымі пакутамі духу. Я ўпала на падлогу са стогнам.

"Маленькі спадар, ціхі сябе!» Гэты святы быў спачувальна засмучаны.

Пакінуты ў нейкай акіянскай пустыні, я схапіўся за яго ногі як за адзіны

плыт майго выратавання. «Святы пане, Тваё заступніцтва! Прашу ў

Боскай Маці, ці знайду я якую-небудзь ласку ў Яе вачах!»

Гэта абяцанне ёсць адзін не лёгка дараваны; гэты майстар быў абмежаваны да цішыня.

Па-за ўсялякім сумневам я быў перакананы, што Майстар Махасая цесна размаўляе з Сусветнай Маці. Было глыбокае сорамна ўсведамляць, што мае вочы былі сляпыя для Тае, якая нават у гэты момант была бачная бездакорнаму позірку святога. Бессаромна сціскаючы яго ногі, глухі да яго лагодных заўваг, я зноў і зноў маліў яго аб ласцы.

— Я перадам тваю просьбу Каханаму. — Капітуляцыя гаспадара суправаджалася павольнай, спагадлівай усмешкай.

Што улада у тых некалькіх словах, што мой быць павінен ведаць вызваленне з яго бурны выгнанне?

«Сэр, памятайце сваё абяцанне! Я хутка вярнуся па Яе пасланне!» — радаснае чаканне гучала ў маім голасе, які яшчэ хвіліну таму рыдаў ад гора.

Спускаючыся па доўгай лесвіцы, мяне ахапілі ўспаміны. Гэты дом па адрасе Амхерст-стрыт, 50, цяпер рэзідэнцыя майстра Махасаі, калісьці быў маім сямейным домам, месцам смерці маёй маці. Тут маё чалавечае сэрца разбілася па зніклай маці; і сёння тут мой дух быў быццам распяты адсутнасцю Боскай Маці. Святыя сцены, маўклівыя сведкі маіх цяжкіх ран і канчатковага

вылячэння!

Мае крокі былі хуткімі, калі я вяртаўся ў свой дом на Гурпар-роўд. Шукаючы цішыні на сваім маленькім гарышчы, я заставаўся ў медытацыі да дзесяці гадзін. Цемра цёплай індыйскай ночы раптам асвятлілася цудоўным відовішчам.

Азялёная бляскам, Боская Маці стаяла перада мной. Яе твар, пяшчотна ўсміхаючыся, быў самой прыгажосцю.

"Заўсёды мець Я каханы цябе! Калі-небудзь павінен Я каханне цябе!

Гэты нябесны тоны усё яшчэ звон у гэты паветра, Яна знік.

На наступную раніцу сонца ледзь паспела ўзысці, калі я ў другі раз наведаў майстра Махасая. Падняўшыся па лесвіцы ў доме кранальных успамінаў, я дайшоў да яго пакоя на чацвёртым паверсе. Ручка зачыненых дзвярэй была абматана тканінай; я адчуў намёк на тое, што святы жадае адзіноты. Пакуль я нерашуча стаяў на лесвічнай пляцоўцы, дзверы адчыніў гасцінны рух майстра. Я апусціўся на калені ля яго святых ног. У гуллівым настроі я надзеў на твар урачыстую маску, хаваючы боскую радасць.

"Сэр, я прыйшоў — прызнаюся, вельмі рана! — каб атрымаць ваша пасланне. Ці казалі што-небудзь пра мяне Каханая Маці?"

"Шкадлівы маленькі спадар!

Не іншы заўвага бы ён зрабіць. Відавочна мой меркаваны гравітацыя быў неўражлівы.

Чаму так таямнічы, так ухіляльны? Зрабіць святыя ніколі гаварыць відавочна? Магчыма Я быў а маленькі справакаваны.

— Вы павінны мяне выпрабоўваць? — Яго спакойныя вочы былі поўныя разумення. — Ці магу я дадаць сёння раніцай адно слова да запэўнення, якое вы атрымалі ўчора ўвечары а дзесятай гадзіне ад самой Прыгожай Маці?

Майстар Махасая валодаў шлюзамі маёй душы: я зноў кінуўся ніцма да яго ног. Але на гэты раз мае слёзы кінуліся ад асалоды, а не ад болю, які быў невыносны.

«Ці думаеш ты, што твая адданасць не дакранулася да Бясконцай Міласэрнасці? Мацярынства Бога, якому ты пакланяўся ў чалавечых і боскіх абліччах, ніколі не магло не адгукнуцца на твой заклік пакінутасці».

Кім быў гэты просты святы, чыё найменшае прошенне да Сусветнага Духа сустрэлася з салодкай згодай? Яго роля ў свеце была сціплай, як і належыць найвялікшаму чалавеку сціпласці, якога я калі-небудзь ведаў. У гэтым доме на вуліцы Амхерст, майстар Махасая ⁹⁻¹ Ён кіраваў невялікай сярэдняй школай для хлопчыкаў. Ніводнае слова пакарання не злятала з яго вуснаў; ніякія правілы і строгія прынцыпы не падтрымлівалі яго дысцыпліну. У гэтых сціпрых класах сапраўды выкладалася вышэйшая матэматыка, і ў падручніках адсутнічала хімія кахання. Ён распаўсюджваў сваю мудрасць хутчэй духоўнай

заразай, чым непранікальнымі правіламі.

Ахоплены непадробнай любоўю да Боскай Маці, святы патрабаваў знешніх праяў павагі не больш, чым дзіця.

«Я не твой гуру; ён прыйдзе крыху пазней», — сказаў ён мне. «Дзякуючы яго кіраўніцтву твой досвед Боскага ў тэрмінах любові і адданасці будзе перакладзены на яго тэрміны бязмежнай мудрасці».

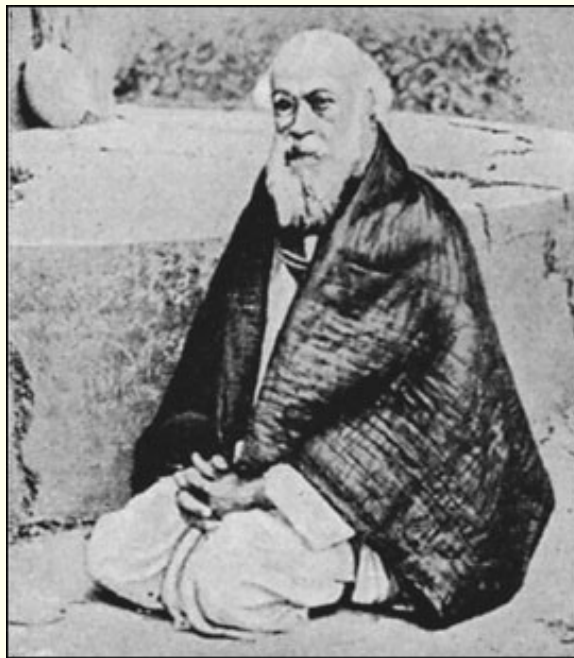
Кожны вечар я ішоў на вуліцу Амхерст. Я шукаў боскую чашу майстра Махасаі, настолькі поўную, што яе кроплі штодня перапаўнялі мяне. Ніколі раней я не схіляўся ў поўнай пашане; цяпер я адчуваў невымерны гонар нават ступаць па той жа зямлі, якую асвятіў майстар Махасая.

«Сэр, калі ласка, надзеньце гэтую гірлянду з чампака, якую я зрабіла спецыяльна для вас». Я прыйшла аднойчы ўвечары, трымаючы ў руках ланцужок з кветак. Але ён сарамліва адышоў, паўторна адмаўляючыся ад гонару. Заўважыўшы... мне балюча, — ён нарэшце ўсмінуўся і згадзіўся.

«Паколькі мы абодва адданыя Маці, ты можаш ускласці гірлянду на гэты цялесны храм, як ахвяру Таі, хто жыве ўнутры». Яго шырокай натуры не хапала месца, дзе маглі б умацавацца якія-небудзь эгаістычныя меркаванні.



ДВА БРАТЫ З ТЭРЭЗА НЕЙМАН
Я стаяць з іх у Конерсройт, Баварыя.



МАЙСТАР МАХАСАЙЯ

Калі-небудзь паглынуты у яго шчаслівы касмічны рамантыка.

«Заўтра пойдзем у храм Дакшынешвара, наvekі асвятчоны маім гуру».
Майстар Махасая быў вучнем Хрыстовага настаўніка, Шры Рамакрышны
Парамахансы.

На наступную раніцу мы здзейснілі чатырохмільнае падарожжа на лодцы па
Гангу. Мы ўвайшлі ў дзевяцікупальны храм Калі, дзе фігуры Боскай Маці і Шывы
спачываюць на паліраваным сярэбраным лотасе, тысяча пялёсткаў якога
старанна высечана. Майстар Махасая прамянеў ад зачаравання. Ён быў
паглынуты ў свой невычэрпны раман з Каханай. Калі ён спяваў Яе імя, маё
зачараванае сэрца нібы разляцелася на тысячу кавалкаў.

Пазней мы прагуляліся па свяшчэнных мясцінах, спыніўшыся ў гаі тамарыску.
Манна, характэрная для гэтага дрэва, сімвалізавала нябесную ежу, якую дарыў
Майстар Махасая. Яго боскія заклінанні працягваліся. Я сядзеў нерухома на траве
сярод ружовых пёрыстых кветак тамарыску. Часова адсутнічаючы ў целе, я
ўзяцеў у нябеснае наведванне.

Гэта было першае з многіх паломніцтваў у Дакшынешвар са святым
настаўнікам. Ад яго я навучыўся Божай лагоднасці ў аспекце Маці, або Боскай
Міласэрнасці. Дзіцячы святы знаходзіў мала прывабнасці ў аспекце Айца, або
Боскай Справядлівасці. Суровы, патрабавальны, матэматычны суд быў чужы.
да яго лагоднай натуры.

«Ён можа служыць зямным прататыпам для самых нябесных анёлаў!» — з
пяшчотай падумаў я, назіраючы за ім аднойчы за малітвай. Без найменшага
дакору ці крытыкі ён аглядаў свет вачыма, даўно знаёмымі з Першабытнай

Чысцінёй. Яго цела, розум, мова і дзеянні лёгка гарманізаваліся з прастатой яго душы.

«Мой Настаўнік сказаў мне гэта». Ухіляючыся ад асабістых сцвярджэнняў, святы завяршыў любую мудрую параду гэтай нязменнай данінай павагі. Ягоная еднасць са Шры Рамакрышнай была настолькі глыбокай, што Настаўнік Махасая не...

даўжэй лічыцца яго думкі як яго уласны.

Аднойчы ўвечары мы са святым шпацыравалі па вуліцы яго школы, трымаючыся за рукі. Маю радасць азмрочыў прыезд самаўпэўненага знаёмага, які абцяжарыў нас доўгай размовай.

— Бачу, гэты чалавек табе не падабаецца, — эгаіст, зачараваны ўласным маналогам, не пачуў шэпту святога. — Я размаўляў пра гэта з Божай Маці; Яна разумее нашае сумнае становішча. Як толькі мы дабярэмся да таго чырвонага дома, Яна абяцала нагадаць яму пра больш тэрміновыя справы.

Мае вочы былі прыкаваныя да месца выратавання. Дасягнуўшы чырвонай брамы, чалавек незразумелым чынам павярнуўся і сышоў, не скончыўшы фразу і не развітаўшыся. У задушлівым паветры адчуваўся спакой.

Яшчэ адзін дзень я прагульваўся адзін каля чыгуначнай станцыі Хаўрах. Я на хвіліну спыніўся каля храма, моўчкі крытыкуючы невялікую групу мужчын з барабанамі і цымбаламі, якія люта дэкламавалі спеў.

«Як жа неабдуманая яны паўтараюць боскае імя Госпада», — падумаў я. Мой позірк быў здзіўлены хуткім набліжэннем настаўніка Махасаі. «Спадар, як вы сюды трапілі?»

Святы, ігнаруючы маё пытанне, адказаў на маю думку: «Ці ж не праўда, маленькі пане, што імя Каханага гучыць салодка з усіх вуснаў, невукаў ці мудрых?» Ён пяшчотна абняў мяне; Я адчуў, як мяне нясе яго чароўны дыван у Міласэрную Присутнасць.

«Хочаце паглядзець біяскопы?» — Гэтае пытанне, зададзенае аднойчы днём майстрам Махасаяй, было загадкавым; гэты тэрмін тады выкарыстоўваўся ў Індыі для абазначэння кінафільмаў. Я пагадзіўся, рады быць у яго кампаніі пры любых абставінах. Хуткая прагулка прывяла нас да саду, які выходзіў на Калькуту. Універсітэт. Мой спадарожнік паказаў на лаўку каля *голдугі* або сажалкі.

«Давайце пасядзім тут некалькі хвілін. Мой Настаўнік заўсёды прасіў мяне медытаваць, калі я бачыў водную прастору. Тут яе спакой нагадвае нам пра велізарны спакой Бога. Як усё можа адлюстроўвацца ў вадзе, так увесь Сусвет адлюстроўваецца ў возеры Касмічнага Розуму. Так часта казаў мой *гурудэва* ».

Неўзабаве мы ўвайшлі ў аўдыторыю ўніверсітэта, дзе ішла лекцыя. Яна аказалася надзвычай сумнай, хоць часам і разнастайнай з дапамогай слайдаў, але гэтак жа нецікавай.

«Дык вось такі біяскоп хацеў мне паказаць гаспадар!» — я думаў нецярпліва,

але не хацеў пакрыўдзіць святога, паказаўшы на твары нуду. Але ён канфідэнцыйна нахіліўся да мяне.

— Бачу, юны сэр, што табе не падабаецца гэты біяскоп. Я ўжо згадваў пра гэта Боскай Маці; Яна цалкам нам спачувае. Яна сказала, што электрычнае святло зараз патухне і не будзе ўключана зноў, пакуль у нас не будзе магчымасці пакінуць пакой.

Калі яго шэпт скончыўся, зала пагрузілася ў цемру. Рэзкі голас прафесара сціх ад здзіўлення, потым ён заўважыў: «Электрычная сістэма гэтай залы, здаецца, няспраўная». Да гэтага часу мы з майстрам Махасаяй бяспечна пераступілі парог. Азірнуўшыся з калідора, я ўбачыў, што месца нашай пакутніцкай смерці зноў асветлілася.

"Маленькі сэр, вы расчараваліся ў тым біяскопе, 9-2" «але, думаю, табе спадабаецца іншы». Мы са святым стаялі на тратуары перад будынкам універсітэта. Ён ціха паляпаў мяне па грудзях, па сэрцы.

Настала пераўтваральная цішыня. Гэтак жа, як сучасныя «радыёкіно» ператвараюцца ў нечутныя кінафільмы, калі гукавая апаратура выходзіць з ладу, так і Боская Рука нейкім дзіўным цудам задушыла зямную мітусню. Пешаходы, а таксама трамваі, аўтамабілі, валовыя павозкі і жалезныя наёмныя экіпажы рухаліся бяшумна. Быццам валодаючы ўсюдыісным вокам, я бачыў сцэны, якія былі за мной і па баках, гэтак жа лёгка, як і спераду. Усё відовішча дзейнасці ў гэтай невялікай частцы Калькуты праходзіла перада мной бяшумна. Як цмянае ззянне агню пад тонкім пластом попелу, мяккае ззянне пранізвала панарамны від.

Маё ўласнае цела здавалася не чым іншым, як адным з шматлікіх ценяў, хоць яно і было нерухомае, а іншыя моўчкі мільгалі туды-сюды. Некалькі хлопчыкаў, маіх сяброў, падышлі і прайшлі міма; хоць яны і глядзелі прама на мяне, я іх не пазнала.

Унікальная пантоміма прывяла мяне ў невымоўны экстаз. Я піў з нейкай шчаслівай крыніцы. Раптам мае грудзі атрымалі яшчэ адзін мяккі ўдар ад майстра Махасаі. Сусветны хаос абрынуўся на мае неахвотныя вушы. Я пахіснуўся, быццам рэзка прачнуўся ад ледзь прыкметнага сну. Трансцэндэнтальнае віно знікла за межы маёй дасяжнасці.

— Маленькі сэр, я бачу, што другі біяскоп табе спадабаўся. — Святы ўсміхнуўся; я ў знак удзячнасці пачаў падаць на зямлю перад ім. — Ты не можаш так са мной рабіць цяпер; ты ж ведаеш, што Бог ёсць і ў тваім храме! Я не дазволю Боскай Маці дакрануцца да маіх ног праз твае рукі!

Калі б хтосьці заўважыў мяне і непатрабавальнага гаспадара, калі мы адыходзілі ад перапоўненага тратуара, ён бы напэўна западозрыў нас у ап'яненні. Я адчуў, як апускаюцца цені... вечарам спачувальна ап'янелі Богам. Калі цемра ачуняла ад начнога непрытомнасці, Я сустрэў новую раніцу, пазбаўлены свайго экстатычнага настрою. Але назаўжды ў памяці застаўся серафічны сын Боскай Маці-Настаўніка Махасаі!

Спрабуючы сціплымi словамі перадаць яго дабрыню, я задаюся пытаннем, ці

ведалі майстар Махасая і іншыя святыя з глыбокім бачаннем, чые шляхі перасекліся з маімі, што праз гады, на Захадзе, я буду пісаць пра іх жыццё як адданных Бога. Іх прадбачанне не здзівіла б мяне і, спадзяюся, маіх чытачоў, якія разам са мной прайшлі гэты шлях.

.....
9-1 : Гэтыя з'яўляюцца паважлівы тытулы па які ён быў звычайна адрасавана. Яго імя быў Махендра Нат Гупта; ён падпісваў свае літаратурныя творы проста «М».

9-2 : Гэты Оксфард Англіійская Слоўнік дае, як рэдкі, гэта вызначэнне з *біяскоп* : А выгляд з жыццё; што які дае такі а погляд. Такім чынам, выбар слова майстрам Махасаяй быў асабліва апраўданы.

РАЗДЗЕЛ: 10

Я Сустрэча Мой Майстар, Шры Юктешвар

«Вера ў Бога можа зрабіць любы цуд, акрамя здачы экзамену без вучобы». З агідай я закрыў кнігу, якую ўзяў у хвіліну бяздзейнасці.

«Выключэнне пісьменніка сведчыць пра яго поўную няверу», — падумаў я.
«Бедны хлопец, ён вельмі паважае начныя жарты!»

Я паабяцаў бацьку, што скончу сярэдняю школу. Не магу прэтэндаваць на стараннасць. З цягам часу я радзей бываў у класе, чым у ціхіх месцах уздоўж калькуцкіх купальняў . Прылеглая тэрыторыя крэматорыя, асабліва жахлівая ўначы,... лічыцца вельмі прывабны па гэты ёг. Ён Сусветная арганізацыя па ахове здароўя бы знайскі гэты Бессмяротны Эсэнцыя павінен не бянтэжыцца некалькіх неўпрыгожаных чэрапаў. Чалавечая непаўнаважнасць становіцца відавочнай у змрочным хованцы розных костак. Такім чынам, мае начныя чужыны адрозніваліся ад чужыны навукоўца.

Тыдзень выпускных экзаменаў у індуйскай сярэдняй школе хутка набліжаўся. Перыяд допытаў, як і магільныя прывіды, выклікае вядомы жах. Тым не менш, мой розум быў спакойны. Супраціўляючыся прывідам, я здабываў веды, якіх не было ў лекцыйных залах. Але ім не хапала мастацтва Свамі Пранабананды, які лёгка з'яўляўся ў двух месцах адначасова. Мая адукацыйная дылема відавочна была справай Бясконцай Кемлівасці. Гэта былі мае разважанні, хоць многім яны здаюцца нелогічнымі. Ірацыянальнасць адданага вынікае з тысячы невытлумачальных дэманстрацый імгненнасці Бога ў бядзе.

«Прывітанне, Мукунда! Апошнім часам я цябе амаль не бачу!» — аднойчы днём на Гурпар-роўд да мяне звярнуўся аднакласнік.

— Прывітанне, Нанту! Мая нябачнасць у школе паставіла мяне ў вельмі няёмкае становішча, — я расслабілася пад яго прызным позірам.

Нанту, Сусветная арганізацыя па ахове здароўя быў а бліскучы студэнт, смяяўся шчыра; мой цяжкае становішча быў не без а комікс

аспект.

"Ты з'яўляюцца цалкам непадрыхтаваны для гэты фінал! Я мяркую гэта ёсць уверх да мяне да дапамога ты!

Простыя словы данеслі да маіх вушэй боскае абяцанне; з ахвотай я наведаў дом майго сябра. Ён ласкава апісаў рашэнні розных праблем, якія, на яго думку, маглі б паставіць перад ім выкладчыкі.

Гэтыя пытанні — прынада, якая зловіць многіх даверлівых хлопчыкаў у пастку экзаменаў. Запомніце мае адказы, і вы выйдзеце без шкоды.

Ноч ужо далёка мінула, калі я сышоў. Перапоўнены недасведчанай эрудыцыяй, я шчыра маліўся, каб яна засталася са мной на наступныя некалькі крытычных дзён. Нанту навучаў мяне розным прадметам, але з-за ціску часу забыўся пра мой курс санскрыту. Я гарача нагадаў Богу пра гэтую памылку.

На наступную раніцу я адправіўся на кароткую прагулку, засвойваючы свае новыя веды пад рытм разгойдвання крокаў. Калі я скараціў шлях праз пустазелле на кутнім участку, мой позірк упаў на некалькі асобных друкаваных аркушаў. Трыумфальны рывок пацвердзіў, што гэта былі санскрыцкія вершы. Я звярнуўся па дапамогу да эксперта ў маім няўдалым тлумачэнні. Яго багаты голас напоўніў паветра бясконцай, мядовай прыгажосцю старажытнай мовы. **10-1**

«Гэтыя выключныя строфы ніяк не могуць дапамагчы вам на тэсце па санскрыце», — вучоны скептычна адкінуў іх.

Але знаёмства з гэтым вершам дазволіла мне на наступны дзень здаць экзамен па санскрыце. Дзякуючы праніклівай дапамозе Нанту, я таксама атрымаў мінімальны бал за поспех па ўсіх астатніх прадметах.

Бацька быў задаволены, што я стрымаў слова і скончыў сярэднюю школу. Мая ўдзячнасць скіравалася да Госпада, чыё адзінае кіраўніцтва я адчуваў падчас свайго візіту ў Нанту і прагулкі па незвычайным маршруце праз завалы. Гуртом Ён даў дваістую форму Свайму своечасоваму плану майго выратавання.

Я натрапіў на выкінутую кнігу, аўтар якой адмаўляў перавагу Бога ў экзаменацыйных залах. Я не мог стрымацца ад смеху, калі чуў свой маўклівы каментар:

«Гэта толькі пагоршыла б разгубленасць гэтага хлопца, калі б я сказаў яму, што боская медытацыя сярод трупаў — гэта самы кароткі шлях да атэстата аб сярэдняй адукацыі!»

У сваім новым становішчы я адкрыта планаваў пакінуць дом. Разам з маладым сябрам, Джытэндрай Мазумдарам, 10-2 Я вырашыў далучыцца да скіту Махамандал у Бенарэсе і атрымаць там духоўную дысцыпліну.

Аднойчы раніцай мяне ахапіла смутак пры думцы пра разлуку з сям'ёй. Пасля смерці маці мая прыхільнасць асабліва ўзрасла да маіх двух малодшых братоў, Сананды і

Бішну. Я кінуўся ў свой прытулак, на маленькі гарышча, якое стала сведкам столькіх сцэн у маёй бурнай *садхане*. **10-3** Пасля двухгадзіннага патоку слёз я адчуў сябе незвычайна пераўтвораным, быццам пад уздзеяннем нейкага алхімічнага ачышчальніка. Усе ўкладанні **10-4** знікла; маё рашэнне шукаць Бога як Сябра сяброў застыла ўва мне, як граніт. Я хутка скончыў падрыхтоўку да падарожжа.

«Я звяртаюся з апошняй просьбай». Бацька быў засмучаны, калі я стаяў перад ім для апошняга благаслаўлення. «Не пакідай мяне і сваіх смуткуючых братоў і сясцёр».

«Паважаны Ойча, як я магу выказаць сваю любоў да Цябе! Але яшчэ большая мая любоў да Нябеснага Айца, які даў мне дар дасканаласці бацькі на зямлі. Адпусці мяне, каб я калі-небудзь вярнуўся з больш боскім разуменнем».

З неахвотнай згоды бацькоў я адправіўся да Джытэндры, які ўжо быў у Бенарэсе ў скіце. Па прыбыцці малады галоўны свамі, Д'янанда, сардэчна сустрэў мяне. Высокі і худы, з задуменым выглядам, ён зрабіў на мяне добрае ўражанне. Яго светлы твар меў спакой Буды.

Я быў рады, што ў маім новым доме быў гарышча, дзе мне ўдавалася праводзіць світанак і раніцу. Члены ашрама, мала ведаючы пра медытатывныя практыкі, лічылі, што я павінен увесць свой час прысвячаць арганізацыйным абавязкам. Яны хвалілі мяне за маю працу ў іх офісе пасля абеду.

«Не спрабуй так хутка злавіць Бога!» Гэты кпін аднаго з жыхароў суправаджаў аднаго з маіх... раннія ад'езды на гарышча. Я пайшоў да Д'янанды, занятага ў сваім маленькім свяцілішчы з выглядам на Ганг.

Сваміджы, **10-5** Я не разумею, што ад мяне тут патрабуецца. Я шукаю непасрэднага ўспрымання Бога. Без Яго я не магу быць задаволены прыналежнасцю, веравызнаннем або здзяйсненнем добрых спраў.

Святар у аранжавым адзенні ласкава паляпаў мяне па галаве. З жартаўлівым дакорам ён зрабіў заўвагу некалькім вучням, якія стаялі побач: «Не турбуйце Мукунду. Ён навучыцца нашым звычаям».

Я ветліва схваў свой сумнеў. Студэнты выйшлі з пакоя, не надта згоршаныя сваёй дакорай. Дыянанда хацеў сказаць мне яшчэ некалькі слоў.

«Мукунда, я бачу, твой бацька рэгулярна дасылае табе грошы. Калі ласка, вярні іх яму; табе яны тут не патрэбныя. Другое распараджэнне датычыцца ежы. Нават калі ты адчуваеш голад, не кажы пра гэта».

Ці блішчэў у маіх вачах голад, я не ведаў. Што я быў галодны, я ведаў вельмі добра. Нязменным часам для першай трапезы ў скіце была дванаццаць гадзін дня. У сваім доме я прывычаўся да шчодрара сняданку а дзевятай гадзіне.

Трохгадзінны перапынак з кожным днём становіўся ўсё большым і большым. Прайшлі тыя гады ў Калькуце, калі я мог папракнуць кухара за дзесяціхвілінную затрымку. Цяпер я стараўся кантраляваць свой апетыт; аднойчы я правёў сутачнае галаданне. З падвойнай запалам чакаў наступнага поўдня.

«Цягнік Д'янандаджы спазняецца; мы не будзем есці, пакуль ён не прыедзе». Джытэндра прынёс мне гэтую жахлівую навіну. У якасці вітальнага жэсту для сваі, які адсутнічаў два тыдні, было падрыхтавана мноства дэлікатэсаў. Паветра напаўняўся апетытным водарам. Больш нічога не прапаноўвалася, што яшчэ можна было праглынуць, акрамя гонару за ўчарашняе дасягненне посту?

«Госпадзе, паспяшай цягнік!» — падумаў я, Нябесны Заступнік наўрад ці быў уключаны ў забарону, якой Дыянанда прымусіў мяне змоўкнуць. Аднак Боская Увага была ў іншым месцы; гадзіннік цягнуўся пакрыты гэты гадзіны. Цемра быў сыходны як наш лідар уведзены гэты дзверы. Мой прывітанне было прывітаннем непадробнай радасці.

«Д'янандаджы спачатку памыецца і памедытуе, перш чым мы зможам падаваць ежу». Джытэндра зноў наблізіўся да мяне, як птушка нядобрага прадвесніка.

Я ледзь не зламаўся. Мой малады страўнік, прывычаены да галечы, пратэставаў з грызучай сілай. Перад мной, як прывіды, праплывалі карціны ахвяр голаду.

«Наступная смерць ад голаду ў Бенарэсе адбудзецца неадкладна ў гэтым скіце», — падумаў я. Непазбежная пагібель была прадухілена а дзевятай гадзіне. Амбразійны заклік! У памяці тая трапеца жывая, як адна з ідэальных гадзін жыцця.

І ўсё ж, нягледзячы на інтэнсіўную засяроджанасць, я заўважыў, што Дыянанда еў рассяяна. Відавочна, ён быў вышэйшы за мае грубыя задавальненні.

Сваміджы, не былі ты галодны?" Шчасліва пераедзены, Я быў адзін з гэты лідар у яго даследаванні.

О, так! Апошнія чатыры дні я правёў без ежы і пітва. Я ніколі не ем у цягніках, напоўненых разнастайнымі вібрацыямі свецкіх людзей. Я строга прытрымліваюся шастры 10-6 - правілы для манахаў майго канкрэтнага ордэна.

«Мяне турбуюць пэўныя праблемы нашай арганізацыйнай працы. Сёння ўвечары дома я забыўся абедзець. Навошта спяшацца? Заўтра я пастараюся як след паесці». Ён весела засмяўся.

Сорам ахапіў мяне, як удушша. Але мінулы дзень маіх катаванняў не так лёгка забыць; я адважыўся сказаць яшчэ нешта.

«Сваміджы, я ў замяшанні. Прытрымліваючыся тваіх указанняў, уявіце, што я ніколі не прасіў ежы, і ніхто мне яе не дае. Я б памёр ад голаду».

«Тады памры!» — гэтая трывожная парада разарвала паветра. «Памры, калі трэба, Мукунда! Ніколі не прызнавай, што жывеш сілай ежы, а не сілай Бога! Той, хто стварыў усе віды харчавання, Той, хто даў апетыт, абавязкова паклапоціцца пра тое, каб Яго адданы быў умацаваны! Не думай, што рыс цябе падтрымлівае, ці што грошы ці людзі цябе падтрымліваюць! Ці могуць яны дапамагчы, калі Гасподзь забярэ ў цябе жыццёвае дыханне? Яны — толькі Яго ўскосныя інструменты. Ці дзякуючы тваім навыкам ежа ператраўліваецца ў тваім страўніку? Выкарыстоўвай меч сваёй разважлівасці, Мукунда! Рэжы!»

праз гэты ланцугі з агенцтва і успрымаць гэты Адзіночны Прычына!

Я адчуў, як яго праніклівыя словы пранікаюць у глыбіні душы. Знікла спрадвечная ілюзія, у якой цялесныя імператывы перамагаюць душу. Тут і тады я адчуў самадастатковасць Духа. У колькіх незнаёмых гарадах, у маім пазнейшым жыцці няспынных падарожжаў, узнікла магчымасць даказаць карыснасць гэтага ўрока ў скіце Бенарэса!

Адзіным скарбам, які суправаджаў мяне з Калькуты, быў сярэбраны амулет САДХУ, завяшчаны мне Маці. Гадамі я ахоўваў яго, а цяпер старанна хаваў у сваім пакоі ў ашраме. Каб аднавіць сваю радасць ад талісманнага сведчання, аднойчы раніцай я адчыніў замкнёную скрынку. Запчатаная абалонка засталася некранутай, і вось! Амулет знік. З сумам я разарваў яго канверт і пераканаўся, што ён знік, згодна з прадказаннем САДХУ, у эфіры, адкуль ён яго выклікаў.

Мае адносіны з паслядоўнікамі Дыянанды паступова пагаршаліся. Сям'я адчужалася, пакрыўджаны маёй рашучай адчужанасцю. Маё строгае прытрымліванне медытацыі пра той самы ідэал, дзеля якога я пакінуў дом і ўсе свецкія амбіцыі, выклікала павярхоўную крытыку з усіх бакоў.

Раздзіраны духоўнымі пакутамі, я аднойчы світаннем зайшоў на гарышча, вырашыўшы маліцца, пакуль не атрымаю адказ.

«Міласэрная Маці Сусвету, навучы мяне Сама праз бачанні або праз гуру, пасланага Табой!»

Гадзіны праходзілі без адказу на мае рыданні. Раптам я адчуў сябе ўзнёслым, быццам у нейкую неабмежаваную сферу.

Твой Майстар прыходзіць сёння!» А боскі жаночкі голас прыйшоў з усюды і нідзе.

Гэтае боскае перажыванне перапыніў крык з пэўнага месца. Малады святар па мянушцы Хабу клікаў мяне з кухні ўнізе.

Мукунда, дастаткова з медытацыя! Ты з'яўляюцца патрэбны для ан даручэнне."

У іншы дзень я б адказаў нецярпліва; цяпер я выцер апухлы ад слёз твар і пакорліва падпарадкаваўся закліку. Разам з Хабу мы адправіліся на далёкі рынак у бенгальскім... раздзел з Бенарэс. Гэты няветлівы Індыйскі сонца быў не яшчэ у зеніт як мы зроблены наш пакупкі на кірмашах. Мы праціскаліся праз стракаты натоўп хатніх гаспадынь, праваднікоў, святароў, проста апранутых удоў, годных брахманаў і ўсюдыісных святых быкоў. Праходзячы міма непрыкметнага завулка, я павярнуў галаву і агледзеў яго вузкую даўжыню.

У канцы дарогі нерухома стаяў падобны да Хрыста чалавек у вохрыстым адзенні
свамі. Ён імгненна і даўно здаваўся мне знаёмым; мой позірк хвіліну прагна
спытаў яго. Потым мяне ахапіў сумнеў.

"Ты з'яўляюцца забытаны гэта блукаючы манах з хтосьці вядомы да ты," Я думаў.
"Летуценнік, хадзіць

далей."

Праз дзесяць хвілін я адчуў моцнае здранцвенне ў нагах. Быццам скамянелыя, яны не маглі несці мяне далей. З цяжкасцю я павярнуўся; мае ногі зноў сталі нармальнымі. Я павярнуўся тварам у процілеглым кірунку; зноў мяне прыгнятала дзіўная цяжар.

«Святы цягне мяне да сябе магнітам!» З гэтай думкай я кінуў свае пасылкі ў абдымкі Хабу. Ён здзіўлена назіраў за маімі няўстойлівымі рухамі ног, а цяпер выбухнуў смехам.

Што хварэе ты? Ёсць ты звар'яцеў?"

Мой бурны эмоцыя прадухіліў любы рэплікі; Я паспяшаўся ціха прэч.

Вярнуўшыся назад, быццам на нагах, я дайшоў да вузкай вулачкі. Мой хуткі позірк адкрыў ціхую постаць, якая ўважліва глядзела ў мой бок. Некалькі хуткіх крокаў — і я апынуўся ля яго ног.

"Гурудэва!" **10-7** Боскі твар быў не хто іншы, як той з маіх тысяч бачанняў. Гэтыя ціхія вочы, у львінай галаве з заостранай барадой і доўгімі кучарамі, часта зазіралі скрозь змрок маіх начных мрояў, нясучы абяцанне, якое я не да канца разумеў.

«О мой родны, ты прыйшоў да мяне!» — мой гуру паўтараў гэтыя словы зноў і зноў па-бенгальску, яго голас дрыжаў ад радасці. «Колькі гадоў я чакаў цябе!»

Мы ўвайшлі ў адзінства цішыні; словы здаваліся найгоршай лішняй лішняй рэччу. Красамоўства цякло бязгучным спевам ад сэрца настаўніка да вучня. З антэнай непахіснага пранікнення я адчуваў, што мой гуру ведае Бога і прывядзе мяне да Яго. Зацьменне гэтага жыцця знікла ў далікатным світанні перадродавых успамінаў. Драматычны час! Мінулае, сучаснасць і будучыня — гэта яго цыкл. сцэны. Гэта было не першае сонца, якое знайшло мяне ля гэтых святых ног!

Узяўшы мяне за руку, мой гуру павёў мяне ў сваю часовую рэзідэнцыю ў раёне Рана-Махал. Яго атлетычная постаць рухалася цвёрдай хадой. Высокі, прамы, каля пяцідзесяці пяці гадоў, ён быў актыўны. і энергічны, як у маладосці. Яго цёмныя вочы былі вялікімі, прыгожымі, з непахіснай мудрасцю. Злёгка кучаравыя валасы змякчалі твар уражлівай сілы. Сіла няўлоўна змешвалася з далікатнасцю.

Калі мы падышлі да каменнага балкона дома з выглядам на Ганг, ён ласкава сказаў:

Я будзе даць ты мой скіты і усе Я валодаць».

Спадар, Я прыйсці для мудрасць і Кантакт з Богам. Тыя з'яўляюцца ваш скарб-скарбы Я раніцы пасля!

Хуткія індыйскія змярканні ўжо апусцілі палову заслоны, перш чым мой гаспадар зноў загаварыў. У яго вачах свяцілася незразумелая пяшчота.

Я даць ты мой безумоўны каханне."

Каштоўныя словы! Прайшло чвэрць стагоддзя, перш чым я атрымаў яшчэ адзін слыхавы доказ яго кахання. Яго вусны былі незвычайныя для гарачага пачуцця; маўчанне стала яго акіянічным сэрцам.

«Ці адорыш ты мне такую ж безумоўную любоў?» Ён паглядзеў на

мяне з дзіцячым даверам. «Я буду кахаць цябе вечно, Гурудэва!»

«Звычайнае каханне эгаістычнае, цёмна ўкаранёнае ў жаданнях і задавальненні. Боскае каханне без умоў, без межаў, без змен. Паток чалавечага сэрца знікае назаўжды ад пранізлівага дотыку чыстага кахання». Ён пакорліва дадаў: «Калі ты калі-небудзь заўважыш, што я выпадаю са стану ўсведамлення Бога, калі ласка, абядай пакласці маю галаву сабе на калені і дапамагчы вярнуць мяне да Касмічнага Каханага, якому мы абодва пакланяемся».

Потым ён устаў у згушчальнай цемры і правёў мяне ў пакой. Пакуль мы елі манга і міндальныя цукеркі, ён непрыкметна ўплятаў у сваю размову глыбокія веды пра маю натуру. Я быў уражаны веліччу яго мудрасці, вытанчана спалучанай з прыроджанай пакорай.

«Не смуткуй па сваім амулеце. Ён выканаў сваё прызначэнне». Як боскае люстэрка, мой гуру, відаць, злавіў адлюстраванне ўсяго майго жыцця.

"Гэты жыццё рэальнасць з ваш прысутнасць, Майстар, ёсць радасць за межамі любі сімвал».

Гэта ёсць час для а змены, паколькі як ты з'яўляюцца няшчасна размешчаны у гэты скіт».

Я не рабіў ніякіх згадак пра сваё жыццё; цяпер яны здаваліся лішнімі! Па яго натуральнай, неэмпатычнай манеры я зразумеў, што ён не жадае здзіўленых выкрыкаў з-за сваёй празорлівасці.

"Ты павінен ісці назад да Калькута. Чаму выключыць сваякі з ваш каханне з чалавецтва?»

Яго прапанова мяне засмуціла. Мая сям'я прадказвала маё вяртанне, хоць я не рэагаваў на шматлікія просьбы ў лістах. «Няхай маладая птушка ляціць у метафізічных нябёсах», — заўважыў Ананта. «Яе крылы стамяцца ў цяжкай атмасферы. Мы яшчэ ўбачым, як яна ляціць дадому, склаўшы крылы, і пакорліва адпачывае ў нашым сямейным гняздзе». Гэтае знясільваючае параўнанне было яшчэ свежым у маёй памяці, таму я цвёрда вырашыў не «лятаць» у бок Калькуты.

«Сэр, я не вяртаюся дадому. Але я пайду за вамі куды заўгодна. Калі ласка, дайце мне ваш адрас і ваша імя».

Свамі Шры Юктешвар Гіры. Мая галоўная скіт знаходзіцца ў Серампоры, на Рай Гхат Лейн. Я наведваю сваю маці тут усяго на некалькі дзён.

Я здзіўляўся складанай гульні Бога з Яго адданымі. Серампур знаходзіцца ўсяго ў дванаццаці мілях ад Калькуты, але ў тых краях я ніколі не бачыў свайго гуру. Нам давялося падарожнічаць дзеля...

наша сустрэча ў старажытным горадзе Касі (Бенарэс), асвячоным успамінамі пра Лахіры Махасаю. Тут таксама ногі Буды, Шанкарачар'і і іншых ёгаў-хрыстоў благаслаўлялі глебу.

— Ты прыйдзеш да мяне праз чатыры тыдні. — Упершыню голас Шры Юктэсвара быў строгім. — Цяпер я выказаў сваю вечную прыхільнасць і паказаў сваю радасць, што знайшоў цябе, — вось чаму ты ігнаруеш маю просьбу. Наступнай сустрэчы ты павінен будзеш зноў абудзіць маю цікавасць: я не прыму цябе ў вучні лёгка. Павінна быць поўная аддача праз паслухмянасць маім строгім вучэнням.

Я ўпарта маўчаў. Мой гуру лёгка зразумеў маю

цяжкасць. «Ты думаеш, твае сваякі будуць з цябе

смяяцца?»

Я будзе не вяртанне».

"Ты будзе вяртанне у трыццаць дні».

— Ніколі. — Паважліва пакланіўшыся яму ў ногі, я пайшоў, не разрадзіўшы спрэчнай напружанасці. Я прабіраўся ў паўночнай цемры, здзіўляючыся, чаму цудоўная сустрэча скончылася на негарманічнай ночце. Двайная вага *майі*, якая ўраўнаважвае кожную радасць горам! Маё маладое сэрца яшчэ не было падатлівае пераўтваральным пальцам майго гуру.

На наступную раніцу я заўважыў усё большую варожасць у стаўленні членаў скіта. Мае дні сталі напоўнены нязменнай грубасцю. Праз тры тыдні Д'янанда пакінуў ашрам, каб наведаць канферэнцыю ў Бамбеі; над маёй няшчаснай галавой разгарнуўся хаос.

«Мукунда — паразіт, які прымае гасціннасць скіта, не плацячы належным чынам». Пачуўшы гэтую заўвагу, я ўпершыню пашкадаваў, што падпарадкаваўся просьбе вярнуць грошы бацьку. З цяжкім сэрцам я адшукаў свайго адзінага сябра, Джытэндру.

Я раніцы сыходжу. Калі ласка перадаць мой паважлівы шкадавання да Д'янандаджы калі ён вяртаецца».

«Я таксама сыходжу! Мае спробы медытаваць тут сустракаюць не большую падтрымку, чым твае», — рашуча сказаў Джытэндра.

Я мець сустрэўся а Падобны да Хрыста святы. Няхай нас наведванне яго у Серампор».

І так гэты "птушка" падрыхтаваны да "налёт" небяспечна блізка да Калькута!

.....
10-1 : *Санскрыта* , паліраваны; поўны. Санскрыт ёсць гэты старэйшы сястра з усе індаеўрапейскай мовы. Яго алфавітны сцэнар — гэта *Дэванагары* , літаральна «боская сядзіба». «Хто ведае маю граматыку, той ведае Бога!» — Паніні, вялікі філолаг старажытнай Індыі, аддаў даніну павагі матэматычнай і псіхалагічнай дасканаласці санскрыту. Той, хто адсачыць мову да яе логава, сапраўды павінен стаць усеведным.

10-2 : Ён быў не Джацінда (Ёцін Гош), Сусветная арганізацыя па ахове здароўя будзе быць

запомніў для яго свечасовы агіда да тыгры! 10-3: Шлях або пачатковая дарога да Бога.

10-4 : Індуісцкая пісанні вучыць што сям'я прыхільнасць ёсць падманлівы калі гэта прадухіляе гэты адданы з шукаю гэты Дарыльнік з усе даброты, у тым ліку гэты адзін з кахаючы сваякі, не да згадка жыццё сам па сабе. Ісус аналагічна выкладаў: "Сусветная арганізацыя па ахове здароўя ёсць мой маці? а хто мае браты?" (*Мацвея* 12:48).

10-5 : *Джы* ёсць а звычайны паважлівы суфікс, асабліва выкарыстоўваўся у прамы адрас; такім чынам "сваміджы", "гурудзі", Шры Юктешварджы», «парамхансатджы».

10-6 : Адносна да гэты *шастры* , літаральна, святы кнігі", які складаецца чатыры заняты з пісанне: гэты *шруці*, *смрыці*, *пурана*, і *тантра* . Гэтыя вычарпальны трактаты вокладка кожны аспект з рэлігійны і сацыяльныя жыццё, і гэты палі з закон, медыцына, архітэктура, мастацтва і г.д. *Шруці* — гэта «непасрэдна пачутыя» або «адкрытыя» пісанні, *Веды* . *Смрыці*, або «запомненыя», веды былі канчаткова запісаны ў далёкім мінулым у выглядзе самых доўгіх эпічных паэм у свеце — *Махабхараты* і *Рамаяна* . *Пураны* з'яўляюцца літаральна "старажытны" алегорыі; *тантры* літаральна сярэдні "абрады" або «рытуалы»; гэтыя трактаты перадаваць глыбокія ісціны пад заслонай падрабязнай сімволікі.

10-7 : "Боскі настаўнік", гэты звычайны Санскрыт тэрмін для свой духоўны настаўнік. Я мець аказаны гэта у Англіійская як проста «Майстар».

РАЗДЗЕЛ: 11

Два Без грошай Хлопчыкі У Брындабан

«Табе было б добра, калі б бацька пазбавіў цябе спадчыны, Мукунда! Як неразумна ты марнуеш сваё жыццё!» — пропаведзь старэйшага брата даносілася да маіх вушэй.

Мы з Джытэндрай, толькі што сышоўшы з цягніка (гэта проста фігура мовы; мы былі пакрытыя пылам), толькі што прыбылі ў дом Ананты, нядаўна пераведзенага з Калькуты ў старажытны горад Агра. Брат быў галоўным бухгалтарам на Бенгальска-Нагпурскай чыгунцы.

«Ты ж добра ведаеш, Ананта, што я шукаю спадчыны ад

Нябеснага Айца». «Спачатку грошы; Бог можа прыйсці

пазней! Хто ведае? Жыццё можа быць занадта доўгім». «Бог

— найперш; грошы — Яго раб! Хто ведае? Жыццё можа быць

занадта кароткім».

Мой адказ быў выкліканы патрабаваннямі моманту і не ўтрымліваў ніякіх прадчуванняў. Тым не менш, лісты часу разгарнуліся да ранняй канчатковасці для Ананты; праз некалькі гадоў **11-1** ён увайшоў у краіну, дзе банкноты не прыносяць карысці ні спачатку, ні ў канцы.

— Мудрасць з скіта, мабыць! Але ж, бачу, ты пакінуў Бенарэс. — Вочы Ананты задаволена бліснулі; ён усё яшчэ спадзяваўся замацаваць маю падтрымку ў сямейным гняздзе.

«Маё знаходжанне ў Бенарэсе не было дарэмным! Я знайшоў там усё, чаго прагнула мая душа! Можаш быць упэўнены, што гэта быў не твой пандыт і не яго сын!»

Ананта далучыўся да мяне, засмяўся ўспамінамі; яму давялося прызнаць, што бенарэскі «празорлівец», якога ён абраў, быў недальнабачны.

Што з'яўляюцца ваш планы, мой блукаючы брат?»

Джытэндра ўгаварыў мяне паехаць у Агру. Мы паглядзім на прыгажосці Тадж-Махала — тут, — растлумачыў я. — Потым мы пойдзем да майго нядаўна знойдзенага гуру, у якога ёсць скіт у Серампуры.

Ананта гасцінна паклапаціўся пра наш камфорт. Некалькі разоў на працягу вечара я заўважаў, як яго задумены позірк скіраваў на мяне ўвагу.

Я ведаць што глядзі! Я думаў. А сюжэт ёсць варыцца!

Гэты развязка узяў месца падчас наш рана сняданак.

— Значыць, ты адчуваеш сябе цалкам незалежным ад багацця бацькі. — Позірк Ананты быў нявінным, калі ён працягнуў учарашнюю размову.

Я раніцы свядомы з мой залежнасць на Бог."

«Словы — тання! Жыццё дагэтуль цябе абараняла! Якое ж цяжкае становішча, калі б ты быў вымушаны звяртацца да Нябачнай Рукі па ежу і прытулак! Неўзабаве ты б жабраваў на вуліцах!»

«Ніколі! Я б не стаў давяраць мінакам, а Богу! Ён можа прыдумаць для свайго адданага тысячу рэсурсаў, акрамя жабрацкай міскі!»

"Яшчэ больш рыторыкі! А можа, я прапаную праверыць вашу хвалёную філасофію ў гэтым матэрыяльным свеце?"

Я бы згодзен! Зрабіць ты абмежаваць Бог да а спекулятыўны свет?»

«Пабачым; сёння ў вас будзе магчымасць альбо пашырыць, альбо пацвердзіць мае ўласныя погляды!» Ананта зрабіў драматычную паўзу, а потым павольна і сур'ёзна загаварыў.

«Прапаную сёння раніцай адправіць цябе і твайго вучня Джытэндру ў бліжэйшы горад Брындабан. Не бярыце ніводнай рупіі; не прасіце ні ежы, ні грошай; нікому не раскрывайце сваё становішча; не галадайце; і не

заставайцеся ў Брындабане. Калі вы вернецесья ў маё бунгала да дванаццаці гадзін вечара, не парушыўшы ніводнага правіла тэсту, я буду самым здзіўленым чалавекам у Агры!»

«Я прымаю выклік». Ні ў словах, ні ў сэрцы не было ніякіх ваганняў. Удзячныя ўспаміны пра Імгненную Дабрачыннасць мільганулі: маё вылячэнне ад смяротнай халеры праз зварот да Лахіры.

Карціна Махасаі; гуллівы падарунак — два паветраныя змеі на даху Лахора з Умай; своечасовы амулет сярод майго расчаравання; вырашальнае пасланне праз невядомага садху з Бенарэса *каля* дома пандыта; бачанне Боскай Маці і Яе велічныя словы любові; Яе хуткая ўвага праз Настаўніка Махасаю да маіх дробных няёмкасцяў; кіраўніцтва ў апошнюю хвіліну, якое матэрыялізавала мой дыплом аб сярэдняй адукацыі; і найвышэйшы дар — мой жывы Настаўнік з туману пажыццёвых мар. Ніколі не мог бы прызнаць, што мая «філасофія» не вытрымлівае ніякай барацьбы на суровым выпрабавальным полі свету!

— Ваша гатоўнасць робіць вам гонар. Я адразу ж суправаджу вас да цягніка.
— Ананта павярнуўся да Джытэндры з адкрытым ротам. — Вы павінны пайсці са мной як сведка і, вельмі верагодна, як аднапацярпелы!

Праз паўгадзіны мы з Джытэндрай атрымалі квіткі ў адзін бок на нашу імправізаную паездку. У ціхім кутку станцыі нас абшукалі. Ананта хутка пераканаўся, што ў нас няма ніякіх схаваных скарбаў; нашы простыя *дхоці* **11-3** не хаваў нічога больш, чым было неабходна.

Калі вера ўварвалася ў сур'ёзныя сферы фінансаў, мой сябар пратэставаў: «Ананта, дай мне адну-дзе рупіі ў якасці гарантыі. Тады я магу даслаць табе тэлеграму ў выпадку няшчасця».

«Джытэндра!» — я рэзка дакорліва ўскрыкнуў. — «Я не буду працягваць тэст, калі ты возьмеш грошы ў якасці канчатковай закладной платы».

— Ёсць нешта суцэльнае ў бразганні манет, — Дзітэндра больш не сказаў, пакуль я строга глядзеў на яго.

Мукунда, Я раніцы не бяздушны». А падказка з пакора меў падкраўся у Ананты голас. Гэта можа быць што яго мучыла сумленне; магчыма, за тое, што ён адправіў двух неплацежаздольных хлопчыкаў у чужы горад; магчыма, за ўласны рэлігійны скептыцызм. «Калі па якой-небудзь выпадковасці ці па ласцы ты паспяхова пройдзеш выпрабаванне Брындабана, я папрашу цябе пасвяціць мяне ў твае вучні».

Гэта абяцанне мела пэўную незвычайнасць, што адпавядала незвычайнай нагодзе. Старэйшы брат у індыйскай сям'і рэдка схіляецца перад малодшымі; павага і паслухмянасць яму надаюць саступаючы толькі бацьку. Але часу на мае каментарыі не засталася: наш цягнік ужо быў у пункце адпраўлення .

Джытэндра захоўваў сумнае маўчанне, пакуль наш цягнік праязджаў кіламетры. Нарэшце ён ачуняў; нахіліўшыся, ён балюча ўшчыпнуў мяне ў нязручным месцы.

«Я не бачу ніякіх прыкмет таго, што Бог дасць

нам наступную ежу!» «Маўчы, сумняваючыся

Тамаш; Гасподзь працуе з намі».

"Ці можаце вы таксама зрабіць так, каб Ён паспяшаўся? Я ўжо і так галодны ад адной толькі перспектывы. Я з'ехаў з Бенарэса, каб паглядзець на маўзалеі Тадж-Прадэша, а не каб увайсці ў свой уласны!"

«Не сумуй, Джытэндра! Хіба ж не нам упершыню ўбачыць святыя цуды Брындабана?» **11- 4** Я адчуваю глыбокую радасць ад думкі пра тое, як ступаю па зямлі, асвятчонай нагамі Госпада Крышны.

Дзверы нашага купэ адчыніліся; двое мужчын селі. Наступны прыпынак цягніка павінен быў быць апошнім.

"Хлопцы, у вас ёсць сябры ў Брындабана?" Незнаёмец насупраць мяне праявіў нечаканую цікавасць.

Ніводнага з ваш бізнес!" Груба Я прадухілена мой позірк.

Вы, напэўна, ляціце ад сваіх сем'яў пад чарамі Выкрадальніка сэрцаў. **11-5** Я сам па набожнасці. Я вазьму за абавязак паклапаціцца пра тое, каб вы атрымалі ежу і прытулак ад гэтай невыноснай спёкі.

— Не, сэр, пакіньце нас у спакоі. Вы вельмі добрыя, але памыляецеся, лічачы нас прагульшчыкамі .

Далейшай размовы не было; цягнік спыніўся. Калі мы з Джытэндрай спусціліся на платформу, нашы выпадковыя спадарожнікі ўзяліся за нас пад рукі і выклікалі кеб.

Мы спыніліся перад велічным скітам, размешчаным сярод вечназялёных дрэў на добраўпарадкаванай тэрыторыі. Нашых дабрадзеяў тут, відавочна, ведалі; усмешлівы юнак моўчкі правёў нас у гасціную. Неўзабаве да нас далучылася пажылая жанчына з паважанымі абставінамі.

«Гаўры Ма, прынцы не змаглі прыехаць», — звярнуўся адзін з мужчын да гаспадыні ашрама. «У апошні момант іх планы пайшлі не так; яны глыбока шкадуюць пра гэта. Але мы прывезлі яшчэ двух гасцей. Як толькі мы сустрэліся ў цягніку, я адчуў да іх цягу як да адданных Госпада Крышны».



(Злева направа) Джытэндра Мазумдар, мой спадарожнік па «тэсце на

беднасць» у Брындабане; Лаліт-да, мой стрыечны брат; Свамі
Кебелананда («Шастры Махасая»), мой святы настаўнік санскрыту; я
сам, калі быў юнаком сярэдняй школы.



Ананда Мойі Ма
гэты Бенгальская Прасякнуты радасцю Маці."



Адна з пячор, дзе жыве Бабаджы, у гарах Дронгіры каля Ранікхета ў Гімалаях. Унук Лахіры Махасаі, Ананда Мохан Лахіры (другі справа, у белым), і трое іншых вернікаў наведваюць святое месца.

— Бывайце, юныя сябры. — Нашы двое знаёмых падышлі да дзвярэй. — Мы яшчэ сустрэнемся, калі Бог дасць.

— Сардэчна запрашаем, — Гаўры Ма па-мацярынску ўсміхнулася сваім двум нечаканым гасцям. — Вы не маглі прыйсці ў лепшы дзень. Я чакала двух каралеўскіх заступнікаў гэтага скіта. Якая шкада, што маёй кухні ніхто не

ацаніў!

Гэтыя апетытныя словы катастрафічна паўплывалі на Джытэндру: ён расплакаўся. «Перспектыва», якой ён баяўся ў Брындабане, аказалася каралеўскай забавай; раптоўная псіхалагічная адаптацыя аказалася для яго занадта моцнай. Наша гаспадыня паглядзела на яго з цікаўнасцю, але нічога не заўважыла; магчыма, ёй былі знаёмыя падлеткавыя дзівацтвы.

Абвясцілі абед; Гаўры Ма павяла яе на сталовую, напоўненую пікантнымі водарамі, а потым знікла ў суседняй кухні.

Я загадзя абдумваў гэты момант. Выбраўшы патрэбнае месца на цэле Джытэндры, я ўшчыпнуў яго гэтак жа моцна, як і ў цягніку.

Сумняваючыся Томас, гэты Лорд заняткі а спяшайся, таксама!

Гаспадыня вярнулася з *пункхай*. Яна пастаянна абмахвала нас веерам паўсходняму, пакуль мы сядзелі на ўпрыгожаных коўдрах. Вучні Ашрама хадзілі туды-сюды, прапаноўваючы каля трыццаці страў. Замест «абеду» можна апісаць толькі як «раскошную трапезу». З моманту прыбыцця на гэтую планету мы з Джытэндрай ніколі раней не каштавалі такіх дэлікатэсаў.

«Стравы, годныя прынцаў, шаноўная маці! Што маглі палічыць вашы каралеўскія заступнікі больш важным, чым наведванне гэтага банкету, я не магу сабе ўявіць! Вы падарылі нам успамін надоўга». усё жыццё!"

Патрабаванне Ананты прымусіла нас змоўкнуць, таму мы не змаглі растлумачыць мілай лэдзі, што наша падзяка мае падвойнае значэнне. Прынамсі, наша шчырасць была відавочнай. Мы сышлі з яе благаслаўленнем і прывабным запрашэннем зноў наведаць скіт.

Спёка на вуліцы была бязлітаснай. Мы з сябрам схаваліся пад велічным дрэвам кадамба каля брамы ашрама. Затым рушылі ўслед рэзкія словы; Джытэндру зноў ахапілі непакойныя клопаты.

"У якую ж ты мяне брыду ўцягнуў! Наш абед быў проста выпадковай удачай! Як мы можам агледзець славутасці гэтага горада, не з'еўшы ніводнага кавалачка? І як ты збіраешся адвезці мяне назад да Ананты?"

«Ты хутка забываеш Бога цяпер, калі твой живот поўны». Мае словы, не горкія, былі абвінаваўчымі. Якая кароткая чалавечая памяць на боскія ласкі! Няма чалавека, які б не бачыў, як некаторыя з яго малітваў былі пачутыя.

Я раніцы не верагодна да забыць мой глупства у рызыкаваць выйсці з а шалёны як ты!

"Будзь ціхі, Джытэндра! Гэты той жа Лорд Сусветная арганізацыя па ахове

здароўя кармілі нас будзе паказаць нас Брындабан, і вяртанне нас да Агра».

Хударлявы малады чалавек прыемнага твару хутка наблізіўся. Спыніўшыся пад нашым дрэвам, ён пакланіўся мне.

«Дарагі сябар, вы і ваш спадарожнік, мабыць, тут чужыя. Дазвольце мне быць вашым гаспадаром і правадніком».

Індыец наўрад ці можа пабялець, але твар Джытэндры раптам стаў хваравітым. Я ветліва адмовіўся ад прапановы.

"Вы ж не збіраецеся мяне выганяць?" Трывога незнаёмца была б смешнай пры іншых абставінах.

Чаму не?"

«Ты мой гуру». Яго позірк з даверам шукаў маіх. «Падчас маіх паўдзённых малітваў дабраславёны Гасподзь Крышна з'явіўся ў бачанні. Ён паказаў мне дзве пакінутыя постаці пад гэтым самым дрэвам. Адзін твар быў твой, мой настаўнік! Часта я бачыў яго ў медытацыі! Якая радасць, калі ты прымеш мае сціплыя паслугі!»

«Я таксама рады, што ты мяне знайшоў. Ні Бог, ні чалавек не пакінулі нас!» Хоць я і не рухаўся, усміхаючыся твару перада мной, які быў поўны нецярпення, я ў душы пакланіўся Боскім Стоп.

"Дарагі сябры, будзе ты не гонар мой дом для а наведальца?"

— Вы добры чалавек, але план невыканальны. Мы ўжо гасцявалі ў

майго брата ў Агры. — Прынамсі, напамінайце мне пра падарожжа па

Брындаване разам з вамі.

Я з радасцю пагадзіўся. Малады чалавек, які назваўся Пратап Чатэрджы, спыніў конную карэту. Мы наведальні храмы Маданамохана і іншыя святыні Крышны. Пакуль мы былі на храмавых набажэнствах, апусцілася ноч.

«Прабачце, пакуль я прынясу *сандэш*». **11-6** Пратап зайшоў у краму каля чыгуначнай станцыі. Мы з Джытэндрай шпацыравалі па шырокай вуліцы, дзе цяпер было шматлюдна ў адноснай прахалодзе. Наш сябар некаторы час адсутнічаў, але ўрэшце вярнуўся з падарункамі — мноствам прысмакаў.

— Калі ласка, дазвольце мне атрымаць гэтую рэлігійную заслугу, — Пратап благальна ўсміхнуўся, працягваючы пачак рупій і два толькі што набытыя квіткі ў Агры.

Павага майго прыняцця была да Нябачнай Рукі. Высмейваная Анантай, ці не перавышала Яе шчодрасць неабходнасці?

Мы шукаў выйсці а адасоблены месца побач гэты станцыя.

«Пратап, я навучу цябе крыі *Лахіры* Махасаі, найвялікшага ёга сучаснасці. Яго тэхніка будзе тваім гуру».

Ініцыяцыя завяршылася праз паўгадзіны. « *Крыя* — гэта твая *чынтамані* », **11-7**
Я сказаў новаму студэнту. «Тэхніка, якая, як бачыце, простая, увасабляе
мастацтва паскарэння чалавечага

духоўная эвалюцыя. Індуісцкія пісанні вучаць, што ўвасабляемае эга патрабуе мільён гадоў, каб вызваліцца ад *майі*. Гэты натуральны перыяд значна скарачаецца дзякуючы *крыя-ёзе*. Гэтак жа, як Джагадзіс Чандра Босэ паказаў, што рост раслін можа быць паскораны значна вышэй за яго звычайны тэмп, псіхалагічнае развіццё чалавека таксама можа быць паскорана ўнутранай навукай. Будзьце вернымі сваёй практыцы; вы наблізіцеся да Гуру ўсіх гуру.

«Я ў захапленні ад таго, што знайшоў гэты ёгічны ключ, які так доўга шукаў!» — задуменна прамовіў Пратап. — «Яго вызваленне ад маіх сэнсарных путаў вызваліць мяне для вышэйшых сфер. Сённяшняе бачанне Госпада Крышны». магло азначаць толькі маё найвышэйшае дабро».

Мы трохі пасядзелі ў цішыні і згодзе, а потым павольна пайшлі да вакзала. Калі я сеў у цягнік, я быў поўны радасці, але ў Джытэндры гэта быў дзень слёз. Маё пяшчотнае развітанне з Пратапам перапынялася стрыманымі рыданнямі абодвух маіх спадарожнікаў. Падарожжа зноў застало Джытэндру ў мітушні гора. На гэты раз не за сябе, а супраць сябе.

Як дробны мой давер! Мой сэрца мае быў камень! Ніколі у будучыня павінен Я сумнеў Божы абарона!"

Набліжалася поўнач. Дзве «Папялушкі», адпраўленыя без грошай, увайшлі ў спальню Ананты. Яго твар, як ён і абяцаў, выражаў здзіўленне. Я моўчкі абсыпаў стол рупіямі.

«Джытэндра, праўда!» — жартаўліва прамовіў Ананта. «Ці не ладзіць гэты юнак рабаванне?» Але па меры таго, як распавядалі гісторыю, мой брат спачатку працверазеў, а потым стаў сур'ёзным.

— Закон попыту і прапановы дасягае больш тонкіх сфер, чым я меркаваў, — загаварыў Ананта з духоўным энтузіязмам, якога раней ніколі не было відаць. — Я ўпершыню разумею вашу абьякавасць да сховішчаў і вульгарных назапашванняў свету.

Нягледзячы на тое, што было позна, мой брат настойваў на тым, каб атрымаць дыкшу **11-8** у *Крыя-ёгу*. «Гуру» Мукунда мусіў узяць на сябе адказнасць за двух нечаканых вучняў за адзін дзень.

На наступную раніцу сняданак быў з'едзены ў гармоніі, якой не было ўчора. Я ўсміхнуўся Джытэндры.

"Ты павінен не быць падмануў з гэты Тадж. Няхай нас выгляд гэта перад пачынаючы для Серампор».

Развітаўшыся з Анантай, мы з сябрам неўзабаве апынуліся перад веліччу Агры, Тадж-Махала. Белы мармур, які зіхацеў на сонцы, уяўляў сабой бачанне чыстай сіметрыі. Ідэальнае асяроддзе — цёмны кіпарыс, бліскучы газон і спакойная лагуна. Інтэр'ер вытанчаны, з карункавай разьбой, інкруставанай паўкаштоўнымі камянямі. Далікатныя вянкi і скруткі мудрагеліста выходзяць з мармуру карычневага і фіялетавага колераў. Святло з купала падае на кенатафы імператара Шах-Джахана і Мумтаз-Махал, каралевы яго каралеўства і яго сэрца.

Дастаткова з агляд славутасцяў! Я быў туга для мой гуру. Джытэндра і Я былі неўзабаве падарожжа поўдзень па

цягнік да Бенгалія.

«Мукунда, я не бачыў сваёй сям'і ўжо некалькі месяцаў. Я перадумаў; магчыма, пазней я наведу твайго гаспадара ў Серампоры».

Мой сябар, якога можна мякка ахарактарызаваць як чалавека з няўстойлівым характарам, пакінуў мяне ў Калькуце. Прыгарадным цягніком я неўзабаве дабраўся да Серампура, што за дванаццаць міль на поўнач.

Мяне ахапіла здзіўленне, калі я зразумеў, што прайшло дваццаць восем дзён з моманту сустрэчы з маім гуру ў Бенарэсе. «Ты прыйдзеш да мяне праз чатыры тыдні!» Вось я стаю ў яго двары на ціхай вуліцы Рай Гхат, з калючымся сэрцам. Я ўпершыню ўвайшоў у скіт, дзе мне накіравана было правесці большую частку наступных дзесяці гадоў з індыйскім *Дж'янаватарам*, «ўвасабленнем мудрасці».

.....
11-1 : Глядзіце раздзел 25.

11-2 : Гэты сусветна вядомы маўзалеі..

11-3 : А *дхоці* - тканіна ёсць завязаны вакол гэты талія і вокладкі гэты ногі..

11-4 : Брындабан, у гэты Мутра раён з Юнайтэд Правінцыі, ёсць гэты Індуісцкая Іерусалім. Тут Лорд Крышна адлюстроўваецца яго слава на карысць чалавецтва...

11-5 : Хары; ан мілы імя па які Лорд Крышна ёсць вядомы да яго адданыя.

11-6: Індыйская прысмака..

11-7 : А міфалагічны каштоўны камень з улада да грант жаданні.

11-8 : Духоўны ініцыяцыя; з гэты Санскрыт корань *дзікш*, да прысвяціць сябе.

РАЗДЗЕЛ: 12

Гады У Мой Магістр Эрмітаж

— Вы прыйшлі, — прывітаў мяне Шры Юктешвар, ляжачы на тыгрынай шкуры на падлозе гасцінай з балконам. Яго голас быў халодны, а манеры — абыякавы.

Так, дарагі Майстар, Я раніцы тут да сачыць ты." Стаячы на каленях, Я

дакрануўся яго ногі.

Як можа што быць? Ты ігнараваць мой пажаданні».

Не даўжэй, Гуруджы! Ваш жаданне павінен быць мой закон!"

— Вось так лепш! Цяпер я магу ўзяць на сябе

адказнасць за тваё жыццё. — Я добраахвотна

перадаю цяжар, гаспадар.

«Тады мая першая просьба — каб ты вярнуўся дадому да сваёй сям'і. Я хачу, каб ты паступіў у каледж у Калькуце. Тваю адукацыю трэба працягваць».

— Вельмі добра, сэр. — Я схаваў сваё здзіўленне. — Ці будуць назойлівыя кнігі пераследваць мяне праз гады? Спачатку бацька, цяпер шры Юктешвар!

Калі-небудзь ты паедзеш на Захад. Тамтэйшыя людзі будуць больш успрымальныя да старажытнай мудрасці Індыі, калі ў гэтага дзіўнага індуісцкага настаўніка будзе універсітэцкая ступень.

— Ты лепш ведаеш, Гуруджы. — Мой змрок знік. Згадка пра Захад здалася мне дзіўнай, аддаленай; але магчымасць дагадзіць Настаўніку паслухмянасцю была надзвычай неадкладнай.

"Ты будзе быць побач у Калькута; прыйсці тут кожны раз, калі ты знайсці час».

"Калі магчыма, кожны дзень, Гаспадар! З удзячнасцю прымаю вашу ўладу ў кожнай дэталі майго жыцця — пры адной умове."

"Так?"

"Гэта ты абяцанне да раскрываць Бог да мяне!

Пачалася гадзінная слоўная спрэчка. Слова настаўніка нельга сфальсіфікаваць; яно не даецца лёгкадумна. Высновы з абяцання адкрываюць шырокія метафізічныя перспектывы. Гуру павінен быць у блізкіх адносінах з Творцам, перш чым ён зможа абавязаць Яго з'явіцца! Я адчуў боскую адзінства Шры Юктешвара і, як яго вучань, быў поўны рашучасці скарыстацца гэтай перавагай.

«У вас патрабавальны нораў!» Тады згода Настаўніка прагучала са спагадлівай канчатковасцю: «Няхай ваша жаданне будзе маім жаданнем».

Цень цэлага жыцця знік з майго сэрца; цьмяныя пошукі туды і сюды

скончыліся. Я знайшоў вечны прытулак у сапраўднага гуру.

— Хадзем, я пакажу табе скіт. — Гаспадар устаў са свайго тыгрынага дыванка. Я азірнулася; мой позірк здзіўлена ўпаў на насценны малюнак, упрыгожаны гірляндамі з кветак язміну.

Лахіры Махасая!

— Так, мой боскі гуру, — голас Шры Юктэсвара гучаў з павагай і энергіяй. — Як чалавек і ёг ён быў больш значным, чым любы іншы настаўнік, чыё жыццё трапляла ў сферу маіх даследаванняў.

Я моўчкі пакланіўся знаёмай карціне. Пашана душы імчалася да непараўнанага настаўніка, які, дабраслаўляючы маё дзяцінства, вёў мае крокі да гэтай гадзіны.

У суправаджэнні майго гуру я прагуляўся па доме і яго тэрыторыі. Вялікі, старажытны і добра пабудаваны, скіт быў акружаны масіўным дваром з калонамі. Знешнія сцены былі пакрытыя мохам; галубы трапяталі над плоскім шэрым дахам, бесцырымонна дзелячы памяшканні ашрама. Задні сад быў прыемным з джэкфрутам, манга і бананамі. Балконы з балюстрадамі верхніх пакояў двухпавярховага будынка выходзілі на двор з трох бакоў. Прасторная зала на першым паверсе з высокай столлю, якая падтрымлівалася каланадамі, выкарыстоўвалася, сказаў майстар, галоўным чынам падчас штогадовых святаў *Дургапуджы*. **12-1** Вузкая лесвіца вяла ў гасціную Шры Юктешвара, невялікі балкон якой выходзіў на вуліцу. Ашрам быў проста абстаўлены; усё было проста, чыста і практычна. Было відаць некалькі крэслаў, лавак і сталоў у заходнім стылі.

Настаўнік запрасіў мяне застацца на ноч. Два маладыя вучні, якія праходзілі падрыхтоўку да жыцця ў пустэльніку, падалі мне вячэру з агародніннага кары.

«Гуруджы, калі ласка, раскажы мне што-небудзь пра сваё жыццё». Я сядзеў на кукішках на саламяным дыванку каля яго тыгрынай скуры. Здавалася, што прыязныя зоркі былі вельмі блізка, за балконам.

Маё прозвішча было Прыя Натх Карар. Я нарадзілася ў **12-2** тут, у Серампур, дзе бацька быў багатым бізнесменам. Ён пакінуў мне гэты радавы асабняк, які цяпер з'яўляецца маёй скітніцай. Мая фармальная адукацыя была нязначнай; я лічыў яе павольнай і павярхоўнай. У раннім узросце я ўзяў на сябе абавязкі хатняга гаспадара і маю адну дачку, якая цяпер замужам. Маё сярэдняе жыццё было бласлаўленае кіраўніцтвам Лахіры Махасаі. Пасля смерці маёй жонкі я ўступіў у ордэн свамі і атрымаў новае імя Шры Юктешвар Гіры. **12-3** Такія мае простыя аналы».

Настаўнік усміхнуўся майму захопленаму твару. Як і ўсе біяграфічныя нарысы, яго словы распавядалі пра знешнія факты, не раскрываючы ўнутранага чалавека.

«Гуруджы, Я бы як да чуць некаторыя гісторыі з ваш дзяцінства».

«Я раскажу вам некалькі — кожную з іх з маральнай павучальнай!» — вочы

Шры Юктэсвара бліснулі ад папярэджання. — «Мая маці аднойчы спрабавала напалохаць мяне жахлівай гісторыяй пра прывіда ў цёмным пакоі. Я пайшоў адразу ж туды пайшоў і выказаў сваё расчараванне тым, што прапусціў прывіда. Маці больш ніколі не расказвала мне страшных гісторый. Мараль: паглядзі страху ў твар, і ён перастане цябе турбаваць.

Яшчэ адзін ранні ўспамін — гэта маё жаданне мець непрыгожага сабаку, які належыць суседу. Я тыднямі трымаў у доме мітусню, каб завесці гэтага сабаку. Мае вушы былі глухія да прапаноў хатніх жывёл з больш прывабным выглядам. Мараль: прыхільнасць асляпляе; яна надае аб'екту жадання ўяўны арэол прывабнасці.

Трэцяя гісторыя тычыцца пластычнасці юнацкага розуму. Я чуў, як мая маці часам заўважала: «Чалавек, які згодны на працу пад кіраўніцтвам каго-небудзь, — раб». Гэтае ўражанне настолькі незгладжальна замацавалася ў мяне, што нават пасля шлюбу я адмаўляўся ад усіх пасадак. Я пакрываў выдаткі, укладваючы свой сямейны маёмасць у зямлю. Мараль: добрыя і пазітыўныя парады павінны навучыць адчувальных... вушы дзяцей. Іх раннія ідэі доўга застаюцца выразна ўрэзанымі."

Настаўнік пагрузіўся ў ціхую цішыню. Каля поўначы ён падвёў мяне да вузкай раскладанкі. Першая ноч пад дахам майго гуру была моцнай і салодкай.

Шры Юктешвар вырашыў наступную раніцу даць мне пасвячэнне ў *Крыя-ёгу*. Гэтую тэхніку я ўжо атрымаў ад двух вучняў Лахіры Махасаі — бацькі і майго настаўніка, Свамі Кебалананды, — але ў прысутнасці Настаўніка я адчуў пераўтваральную сілу. Ад яго дотыку маё існаванне ахапіла вялікае святло, падобнае да славы незлічоных сонцаў, што ззяюць разам. Паток невымоўнай асалоды, які перапаўняў маё сэрца да самай глыбіні душы, працягваўся на працягу наступнага дня. Было ўжо позна ў той дзень, калі я змог прымусіць сябе пакінуць скіт.

«Ты вернешся праз трыццаць дзён». Калі я дабраўся да свайго дома ў Калькуце, прадказанне Настаўніка спраўдзілася разам са мной. Ніхто з маіх сваякоў не зрабіў рэзкіх заўваг, якіх я баяўся, на конт паўторнага з'яўлення «луннай птушкі».

Я ўзлез на свой маленькі гарышча і кінуў пяшчотныя позіркi, быццам на жывую істоту. «Вы былі сведкам маіх медытацый, слёз і бур маёй *садханы*. Цяпер я дасягнуў гавані майго боскага настаўніка».

«Сыноч, я рады за нас абодвух». Мы з бацькам сядзелі разам у вячэрняй цішыні. «Ты знайшоў ваш гуру, як цудоўным чынам я калісьці знайшоў свайго ўласнага. Святая рука Лахіры Махасаі ахоўвае нашы жыцці. Ваш настаўнік аказаўся не недаступным гімалайскім святым, а побач. Мае малітвы былі пачутыя: у ваших пошуках Бога вы не былі назаўсёды выдалены з маіх вачэй».

Бацька таксама быў рады, што мая фармальная вучоба будзе адноўлена; ён зрабіў адпаведныя прыгатаванні. На наступны дзень мяне залічылі ў Шатландскі царкоўны каледж у Калькуце.

Шчаслівыя месяцы праяццелі незаўважна. Мае чытачы, несумненна, пранікліва здагадаліся, што мяне мала хто бачыў у аўдыторыях каледжа. Серампурскі скіт меў занадта непераадольную прывабнасць. Настаўнік прыняў маю паўсюдную прысутнасць без каментарыяў. На маё палягчэнне, ён рэдка згадваў пра залы навукі. Хоць усім было відавочна, што я ніколі не быў створаны для вучобы, мне час ад часу ўдавалася атрымліваць мінімальныя

прахадныя адзнакі.

Штодзённае жыццё ў ашраме працякала гладка, рэдка змяняючыся. Мой гуру прачынаўся да світання. Лежачы, а часам і седзячы на ложку, ён уваходзіў у стан *самадхі*. **12-4** Было вельмі проста зразумець, калі Гаспадар прачнуўся: раптам спыніўся аглушальны храп. **12-5** Уздых ці два; магчыма, рух цела. Потым бязгучны стан задыхання: ён знаходзіўся ў глыбокай ёгічнай радасці.

Сняданак зрабіў не ісці за ім; першы прыйшоў а доўгі хадзіць па гэты Ганг. Тыя раніца прагулкі з мой

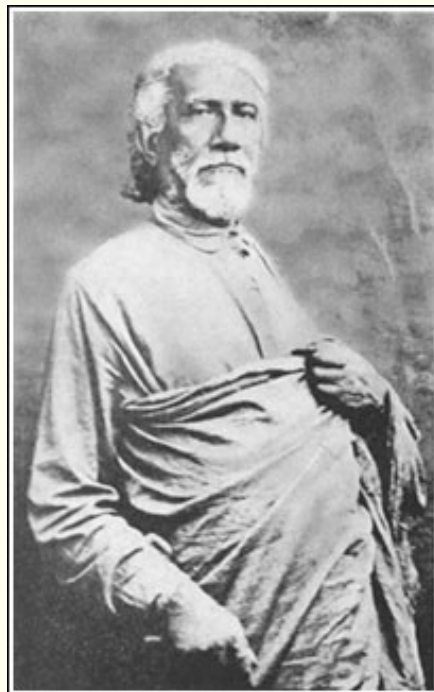
гуру — які ж ён усё яшчэ рэальны і жывы! У лёгкім уваскрашэнні памяці я часта знаходжуся побач з ім: ранняе сонца сагравае раку. Яго голас гучыць, напоўнены сапраўднай мудрасцю.

Купанне, потым абед. Яго падрыхтоўка, згодна з штодзённымі ўказаннямі Настаўніка, была стараннай задачай маладых вучняў. Мой гуру быў вегетарыянцам. Аднак, перш чым прыняць манаства, ён еў яйкі і рыбу. Ён раіў вучням прытрымлівацца любой простае дыеты, якая падыходзіць іх канстытуцыі.

Майстар еў мала; часта рыс, каляровы з куркума або сок з буракі або шпінат і злёгку пасыпаны топленым маслам буйвалавага *паходжання* або растопленым маслам. У іншы дзень ён мог бы з'есці сачавіцу- *дхал* або *чанну* ~~12-~~ **6** кары з гароднінай. На дэсерт — манга ці апельсіны з рысавым пудынгам або сок джэкфрута.

Наведвальнікі з'яўляліся пасля абеду. Пастаянны паток людзей з свету ўліўся ў цішыню скіту. Усе знаходзілі ў Настаўніку аднолькавую ветлівасць і дабрыню. Для чалавека, які ўсвядоміў сябе як душу, а не цела ці эга, астатняе чалавецтва мае дзіўнае падабенства з ім.

Гэты бесстароннасць з святых ёсць укаранёны у мудрасць. Майстры мець уцёк *мая*; яго чаргуючы Твары інтэлекту і ідыятызму больш не кідалі ўплывовага позірку. Шры Юктешвар не выказваў асаблівай увагі тым, хто выпадкова быў уплывовым або дасведчаным; ён таксама не пагарджаў іншымі за іх беднасць або непісьменнасць. Ён з павагай слухаў словы праўды ад дзіцяці і адкрыта ігнараваў самаўпэўненага пандыта.



МОЙ МАЙСТАР, НДІ ЮКТЭСВАР
Вучань з Лахіры Махасая

Восем гадзін была гадзіна вячэры, і часам госці заставаліся. Мой гуру не апраўдваўся, каб паесці адзін; ніхто не пакідаў яго ашрам галодным ці незадаволеным. Шры Юктешвар ніколі не быў

у разгубленасці, ніколі не засмучаны нечаканымі гасцямі; бедная ежа пад яго кемлівым кіраўніцтвам ператваралася ў банкет. Тым не менш, ён быў эканомны; яго сціплыя сродкі хапалі на шмат. «Будзьце ўпэўнена ў сваім кашальку», — часта казаў ён. «Марнатраўства прынясе вам дыскамфорт». Ці то ў дэталях забаў у скіце, ці то ў будаўнічых і рамонтных работах, ці то ў іншых практычных справах, Майстар праяўляў арыгінальнасць творчага духу.

Ціхія вечаровыя гадзіны часта прыносілі мне адну з прамоваў майго гуру, скарбы супраць часу. Кожнае яго выказванне было вымераным і высечаным мудрасцю. Узнёслая самаўпэўненасць характарызавала яго манеру выказвання: гэта быў унікальны. Ён казаў як ніхто іншы у мой вопыт калі-небудзь гаварыў. Яго Думкі ўзважваліся на далікатных вагах, перш чым ён дазволіў ім знешняе адзенне. Сутнасць ісціны, усюдысная, нават з фізіялагічным аспектам, зыходзіла ад яго, як духмяны выцяканне душы. Я заўсёды ўсведамляў, што знаходжуся ў прысутнасці жывога праяўлення. Бога. Цяжар яго боскасці аўтаматычна схіліў маю галаву перад ім.

Калі спазняючыся госці заўважалі, што Шры Юктешвар паглыбляецца ў Бясконцае, ён хутка ўцягваў іх у размову. Ён быў не здольны прыняць позу або выхваляцца сваёй унутранай замкнёнасцю. Заўсёды адзіны з Госпадам, яму не патрэбны быў асобны час для прычасця. Самасвядомы майстар ужо пакінуў ззаду прыступку медытацыі. «Кветка ападае, калі з'яўляецца плод». Але святыя часта трымаюцца за духоўныя формы для падбадзёрвання вучняў.

Калі набліжалася поўнач, мой гуру мог задрымаць з натуральнасцю дзіцяці. Не было ніякай мітусні з пасцельнай бялізнай. Ён часта клаўся, нават без падушкі, на вузкую табурэтку, якая быў фонам для яго звычайнага сядзення з тыгровай скуры.

Начная філасофская дыскусія была нярэдкасцю; любы вучань мог выклікаць яе сваёй цікавасцю. Тады я не адчуваў ні стомленасці, ні жадання спаць; жывых слоў Настаўніка было дастаткова. «О, світанак! Давайце пройдзем каля Ганга». Так скончыліся многія мае перыяды начнога павучання.

Мае першыя месяцы са Шры Юктешварам завяршыліся карысным урокам — «Як перахітрыць камара». Дома мая сям'я заўсёды карысталася ахоўнымі шторами на ноч. Я быў засмучаны, выявіўшы, што ў Ускіцішчы Серампур гэты разумны звычай быў выкананы ў парушэнні. Але насякомыя былі там у поўным аб'екце; мяне пакусалі з галавы да ног. Мой гуру злітаваўся нада мной.

«Купі сабе фіранку і адну мне», — засмяяўся ён і дадаў: «Калі ты купіш толькі адну сабе, усе камары набяруцца на мяне!»

Я быў вельмі ўдзячны за магчымасць пагадзіцца. Кожную ноч, якую я праводзіў у Серампуры, мой гуру прасіў мяне заслаць шторы перад сном.

Аднойчы ўвечары камары былі асабліва лютыя. Але Настаўнік не даў сваіх звычайных інструкцый. Я нервова прыслухоўваўся да прадчування гудзення насякомых. Легшы ў ложак, я кінуў у іх бок малітву аб уміласціўленні. Праз паўгадзіны я прэтэнцыёзна закашляўся, каб прыцягнуць увагу майго гуру. Я думаў, што звар'яцею ад укусаў і асабліва ад спеўнага гудзення, пакуль камары святкавалі крыважэрныя абрады.

Настаўнік не паварушыўся ў адказ; я асцярожна падышоў да яго. Ён не дыхаў. Гэта было маё першае назіранне за ім у ёгічным трансe; гэта напоўніла мяне жахам.

«У яго, напэўна, не атрымалася сэрца!» Я падставіў люстэрка пад яго нос; дых не вылучаўся — дыму не было. Каб пераканацца, я на некалькі хвілін заціснуў яму рот і ноздры пальцамі. Яго цела было халодным і нерухомым. У ашаломленні я павярнуўся да дзвярэй, каб паклікаць на дапамогу.

— Ну вось! Пачатковец-эксперыментатар! Мой бедны нос! — голас Гаспадара дрыжаў ад смеху. — Чаму б табе не легчы спаць? Няўжо ўвесь свет зменіцца для цябе? Змяніся сам: пазбаўся камарынай свядомасці.

Пакорліва я вярнуўся ў ложка. Ніводнае насякомае не адважылася наблізіцца. Я зразумеў, што мой гуру раней пагадзіўся на фіранкі толькі каб дагадзіць мне; ён не баяўся камароў. Яго ёгічная сіла была такая, што ён мог альбо прымусіць іх не кусацца, альбо мог уцячы ва ўнутраную непаражальнасць.

«Ён паказваў мне нешта», — падумаў я. «Гэта той ёгічны стан, якога я павінен імкнуцца дасягнуць». Ёг павінен быць здольным пераходзіць у звышсвядомасць і працягваць знаходзіцца ў ёй, нягледзячы на шматлікія адцягваючыя фактары, якія заўсёды ёсць на гэтай зямлі. Няхай гэта будзе гудзенне насякомых ці пранізлівае дзённае святло, сведчанні пачуццяў павінны быць блакіраваны. Тады сапраўды з'яўляюцца гук і зрок, але ў светы, больш цудоўныя, чым выгнаны Эдэм. **12-7**

Гэты павучальны камары абслугоўваўся для іншы рана урок у гэты ашрам. Гэта быў гэты лагодны гадзіна змяркання. Мой гуру непераўзыхадна інтэрпрэтаваў старажытныя тэксты. Каля яго ног я знаходзіўся ў поўным спакоі. Злосны камар пранік у ідылію і змагаўся за маю ўвагу. Калі ён капаў атрутную уколаў сабе ў сцягну іголку, і я аўтаматычна ўзняў руку помсты. Пашкадуй ад немінучай пакарання смерцю! Мне дарэчы ўспомніўся адзін з афарызмаў ёгі Патанджалі... што на *ахімсе* (бязшкоднасці).

"Чаму ты не скончыў працу?"

"Гаспадар! Ты што, выступаеш

за тое, каб пазбаўляць жыцця?"

"Не, але смяротны ўдар ужо быў нанесены ў тваім

розуме." "Я не разумею."

«Патанджалі меў на ўвазе пазбаўленне ад *жадання* забіваць». Шры Юктешвар палічыў мае разумовыя працэсы адкрытай кнігай. «Гэты свет нязручна ўладкаваны для літаральнай практыкі ахімсы . Чалавек можа быць вымушаны знішчаць шкодных істот. Ён не мае падобнага прымусу адчуваць гнеў ці варожасць. Усе формы жыцця маюць аднолькавае права на паветра *майі* . Святы, які адкрые сакрэт стварэння, будзе ў гармоніі з яго незлічонымі ашаламляльнымі праявамі. Усе людзі могуць наблізіцца да гэтага разумення, калі стрываюць унутраную прагу разбурэння».

«Гуруджы, павінен адзін прапанова сам а ахвярапрынашэнне хутчэй чым забіць а дзікі звер?»

Не, цела чалавека каштоўнае. Яно мае найвышэйшую эвалюцыйную каштоўнасць дзякуючы ўнікальным цэнтрам мозгу і спіннага мозгу. Яны дазваляюць прасунутаму адданаму цалкам зразумець і выказаць найвышэйшыя аспекты боскасці. Ніякая ніжэйшая форма не мае такога ўзроўню. Праўда, што чалавек бярэ на сябе доўг нязначнага граху, калі яго прымушаюць забіць жывёлу ці любую жывую істоту. Але Веды *вучаць*, што беспадстаўная страта чалавечага цела — гэта сур'ёзнае парушэнне кармічнага закона.

Я уздыхнуў у палёгка; біблейскі армаванне з свой натуральны інстынкты ёсць не заўсёды будучыня.

Так атрымалася, што я ніколі не бачыў Настаўніка блізка з леапардам ці тыграм. Але аднойчы яму сустрэлася смяротная кобра, але мой гуру здолеў перамагчы яе дзякуючы любові. Гэтая разнавіднасць змей выклікае вялікі страх у Індыі, дзе штогод яна выклікае больш за пяць тысяч смерцяў. Небяспечная сустрэча адбылася ў Пуры, дзе ў Шры Юктешвара быў другі скіт, цудоўна размешчаны недалёка... гэты Заліў з Бенгалія. Прафула, а малады вучань з пазней гады, быў з Майстар на гэта выпадак.

«Мы сядзелі на вуліцы каля ашрама», — сказаў мне Прафулла. «Непадалёк з'явілася кобра, даўжынёй у чатыры футы, якая вылівалася ад чыстага жаху. Яе капюшон злосна расправіўся, калі яна імчалася да нас. Мой гуру прывітальна хіхікнуў, быццам дзіцяці. Я быў не ў сабе ад жаху, убачыўшы, як Настаўнік рытмічна пляскае ў далоні. **12-8** Ён забаўляў жудаснага госця! Я заставаўся абсалютна ціхім, пра сябе вымаўляючы ўсе гарачыя малітвы, якія толькі мог сабраць. Змяя, вельмі блізка да майго гуру, цяпер нерухома стаяла, нібы прыцягнутая яго ласкавым стаўленнем. Жахлівы капюшон паступова сціскаўся; змяя праслізнула паміж ног Настаўніка і знікла ў кустах.

«Чаму мой гуру рухаў рукамі, а кобра не білі іх, тады мне было незразумела», — падсумаваў Прафула. «З таго часу я зразумеў, што мой боскі настаўнік не баіцца шкоды ад любой жывой істоты».

Аднойчы пасля абеду, у першыя месяцы майго знаходжання ў ашраме, я заўважыў, што позірк Шры Юктешвара пранізліва ўтаропіўся на мяне.

"Ты з'яўляюцца таксама тонкі, Мукунда».

Яго заўвага закранула далікатную тэму. Тое, што мае запалыя вочы і змардаваны выгляд былі далёка не такімі... Пра тое, што я не быў упэўнены ў сваім густу, сведчылі шэрагі танізавальных напояў у маім пакоі ў Калькуце. Нічога не дапамагала; хранічная дыспепсія пераследвала мяне з дзяцінства. Мой адчай дасягаў вяршыні, калі я пытаўся ў сябе, ці варта працягваць гэтае жыццё з такім хворым целам.

Лекі маюць абмежаванні; творчая жыццёвая сіла іх не мае. Верце ў гэта: вы будзеце здаровыя і моцныя.

Словы Шры Юктэсвара выклікалі ўва мне перакананне ў асабістай праўдзе, якую не змог выклікаць ніводзін іншы лекар — а я перапрабаваў многіх!

Дзень за днём, вось! Я набіраў вагу. Праз два тыдні пасля схаванага благаслаўлення Настаўніка я набраў бадзёрую вагу, якая раней мне не хапала. Мае пастаянныя хваробы страўніка зніклі з лёгкаім падзеннем.

пажышчэвая пастаянства. Пазней я быў сведкам імгненнага боскага вылячэнняў майго гуру людзей, якія пакутавалі ад злавесных хвароб — туберкулёзу, дыябету, эпілепсіі ці паралічу. Ніхто не мог быць больш удзячным за яго вылячэнне, чым я за раптоўнае вызваленне ад майго трупнага аблічча.

«Гэты таму я таксама вельмі хацеў набраць вагу, — сказаў мне Шры Юктешвар. — Падчас выздараўлення пасля цяжкай хваробы я наведваў Лахіры Махасаю ў Бенарэсе».

«Сэр, Я мець быў вельмі хворы і згублены многія фунтаў.

«Я бачыць, Юктешвар, **12-9** ты зроблены сябе хворы, і зараз ты думаць ты з'яўляюцца тонкі.

Гэты адказ быў далёкі ад таго, якога я чакаў; аднак мой гуру

падбадзёрліва дадаў: «Дайце падумаць; я ўпэўнены, што заўтра вам

стане лепш».

Успрыняўшы яго словы як жэст таемнага гаення майго ўспрымальнай свядомасці, я не здзівіўся наступнай раніцай жаданаму прыліву сіл. Я адшукаў свайго настаўніка і радасна ўсклікнуў: «Сэр, сёння я адчуваю сябе значна лепш».

""Сапраўды! Сёння ты бадзёрыць сябе.

«— Не, гаспадар! — запярэчыў я. — Гэта вы мне дапамаглі; упершыню за некалькі тыдняў у мяне з'явілася энергія».

«О, так! Ваша хвароба даволі сур'ёзная. Ваша цела яшчэ слабое; хто можа сказаць, як яно будзе заўтра?»

Думка пра магчымае вяртанне маёй слабасці выклікала ў мяне дрыжкі халоднага страху. На наступную раніцу я ледзь мог дацягнуцца да дома Лахіры Махасаі.

«Сэр, Я раніцы хворы зноў.

"Маё гуру позірк быў дапытлівы. «Такім чынам!» Адночы больш ты нездаровы сябе.

«Гурудэва, цяпер я разумею, што ты дзень за днём высмейваеш мяне». Маё цярпенне вычарпалася. «Я не разумею, чаму ты не верыш маім праўдзівым паведамленням».

«Сапраўды, гэта твае думкі прымушалі цябе адчуваць сябе то слабым, то моцным». Мой настаўнік з пяшчотай паглядзеў на мяне. «Ты бачыў, як тваё здароўе дакладна адпавядала тваім чаканням. Думка — гэта сіла, такая ж, як электрычнасць ці гравітацыя. Чалавечы розум — гэта іскра ўсемагутнай святлонасці Бога. Я мог бы паказаць табе, што ўсё, у што твой магутны розум вельмі моцна верыць, імгненна спраўдзіцца».

Ведаючы што Лахіры Махасая ніколі казаў ляніва, Я адрасаваны яго з выдатны захваленне і падзяка:

Гаспадар, калі Я думаць Я раніцы добра і мець вярнуў мой былы вага, павінен што здарыцца?

Гэта ёсць так, нават у гэта момант. Мой гуру казаў сур'ёзна, яго позірк канцэнтраваны на мой вочы.

Глядзі! Я адчуў прыліў не толькі сілы, але і вагі. Лахіры Махасая змоўк. Пасля некалькіх гадзін ля яго ног я вярнуўся ў дом маці, дзе спыняўся падчас сваіх візітаў у Бенарэс.

«Сыноч мой! Што здарылася? У цябе вадзянка?» Маці ледзь магла паверыць сваім вачам. Маё цела цяпер было такіх жа моцных памераў, як і да хваробы.

Я ўзважыўся і выявіў, што за адзін дзень набраў пяцьдзесят фунтаў; яны засталіся са мной назаўсёды. Сябры і знаёмыя, якія ўбачылі маю худую постаць, былі ашаломлены здзіўленнем. Многія з іх змянілі свой лад жыцця і сталі вучнямі Лахіры Махасаі ў выніку гэтага цуду.

Мой гуру, які прачнуўся ў Богу, ведаў, што гэты свет — не што іншае, як аб'ектываваны сон Творцы. Паколькі ён цалкам усведамляў сваё адзінства з Боскім Сновідзецам, Лахіры Махасая мог матэрыялізаваць, дэма­тэрыялізаваць або ўносіць любыя змены, якія ён хацеў у касмічнае бачанне. **12-10**

«Усё стварэнне кіруецца законамі», — падсумаваў Шры Юктешвар. «Тыя, што праяўляюцца ў знешнім сусвеце і даступныя навукоўцам, называюцца натуральнымі законамі. Але ёсць больш тонкія законы, якія кіруюць сферамі свядомасці, і якія можна пазнаць толькі праз унутраную навуку ёгі. Схаваныя духоўныя планы таксама маюць свае натуральныя і законныя прынцыпы дзеяння. Не навуковец-фізік, а цалкам самарэалізаваны майстар разумее сапраўдную прыроду матэрыі. Такім чынам...» Хрыстос змог аднавіць вуха слугі пасля таго, як яго адрэзаў адзін з вучняў». **12-11**

Шры Юктешвар быў непераўздыдзеным тлумачальнікам пісанняў. Многія з маіх найшчаслівейшых успамінаў сканцэнтраваны на яго прамовах. Але яго каштоўныя думкі не былі ператвораны ў попел легкадумнасці ці глупства. Аднаго неспакойнага руху майго цела ці майго лёгкага заняпаду ў рассеянасць было дастаткова, каб рэзка перапыніць выклад Настаўніка.

— Цябе тут няма, — перапыніў сябе аднойчы днём Гаспадар гэтым паведамленнем. Як звычайна, ён сачыў за маёй увагай з разбуральнай неадкладнасцю.

«Гуруджы!» — у маім голасе прагучаў пратэст. — «Я не варухнуўся; мае павекі не варухнуліся; я магу паўтарыць кожнае слова, якое ты сказаў!»

«Тым не менш, вы не цалкам мяне разумелі. Ваша прэрэчанне прымушае мяне заўважыць, што ў сваім розуме вы стваралі тры ўстановы. Адна была лясным прытулкам на раўніне, другая — на вяршыні пагорка, трэцяя — каля акіяна».

Гэтыя расплывіста сфармуляваныя думкі сапраўды прысутнічалі амаль падсвядома. Я зірнуў на яго з прабачэннем.

Што можа Я рабіць з такі а майстар, Сусветная арганізацыя па ахове здароўя пранікае мой выпадковы разважанні?»



Галоўны будынак у маёнтку Маўнт-Вашынгтон у Лос-Анджэлесе, заснаваны ў 1925 годзе ў якасці амерыканскай штаб-кватэры Таварыства самарэалізацыі.



Самарэалізацыя Царква з Усе Рэлігіі, Галівуд, Каліфорнія.

Ты даў мне гэтае права. Тонкія ісціны, якія я выкладаю, нельга зразумець без тваёй поўнай канцэнтрацыі. Калі ў гэтым няма неабходнасці, я не ўрываюся ў адасобленасць чужых розумаў. Чалавек мае натуральны прывілей таемна блукаць сярод сваіх думак. Непажаданы Гасподзь туды не ўваходзіць; я таксама не адважваюся ўварвацца.

"Ты з'яўляюцца калі-небудзь вітаем, Майстар!

"Ваш архітэктурны мары будзе матэрыялізаваць пазней. Цяпер ёсць гэты час для вучыся!

Такім чынам, між іншым, мой гуру сваім простым языком адкрыў пра тры

вялікія падзеі ў маім жыцці. З ранняга юнацтва я бачыў загадкавыя пробліскі трох будынкаў, кожны ў розным месцы. У дакладнай паслядоўнасці, якую паказаў Шры Юктешвар, гэтыя бачанні набылі канчатковую форму. Спачатку я заснаваў школу ёгі для хлопчыкаў на раўніне Ранчы, потым маю амерыканскую штаб-кватэру ў Лос-Анджэлесе.

Анджэлес вяршыня пагорка, нарэшце а скіт у паўднёвы Каліфорнія па гэты велізарны Ціхі акіян.

Настаўнік ніколі напышліва не сцвярджаў: «Я прарочу, што адбудзецца такая-то падзея!» Ён аддаў бы перавагу падказка: "Не ты думаць гэта можа здарыцца?" Але яго прасты прамова схаваў ватык улада. Там не адмаўляўся; ягоныя злёгка завуляваныя словы ніколі не аказваліся ілжывымі.

Шры Юктешвар быў стрыманы і паводзіў сябе спакойна. У ім не было нічога расплывістага ці дурнога празорліўца. Яго ногі цвёрда стаялі на зямлі, а галава — у нябеснай гавані.

Практычныя людзі выклікалі ў яго захапленне. «Святасць — гэта не глупства! Боскія ўспрымання не паралізуюць!» — казаў ён. «Актыўнае праяўленне цноты нараджае найвостры розум».

У жыцці Майстра я цалкам адкрыў разрыў паміж духоўным рэалізмам і незразумелым містыцызм, які фальшыва выдаецца за яго аналаг. Мой гуру неахвотна абмяркоўваў звышфізічныя сферы. Яго адзінай «цудоўнай» аурай была дасканалая прастата. У размовах ён пазбягаў дзіўных спасылак; у дзеяннях ён свабодна выказваўся. Іншыя казалі пра цуды, але нічога не мог праявіць; Шры Юктешвар рэдка ўзгадваў тонкія законы, а таемна выкарыстоўваў іх па сваёй волі.

«Чалавек, які ўсведамляе, не здзяйсняе цудаў, пакуль не атрымае ўнутранага дазволу», — растлумачыў Настаўнік. «Бог не жадае, каб сакрэты Яго стварэння раскрываліся бязладна». **12-12** Акрамя таго, кожны чалавек у свеце мае неад'емнае права на свабодную волю. Святые не будзе парушаць гэтую незалежнасць.

Звыклая для Шры Юктэсвара цішыня была выклікана яго глыбокім успрыманням Бясконцага. Не заставалася часу на бясконцыя «адкрыцці», якія займаюць дні настаўнікаў без самасвядомасці. «У павярхоўных людзей рыбы дробных думак выклікаюць шмат хвалявання. У акіянічных розумах кіты натхнення амаль не выклікаюць хвалявання». Гэта назіранне з індуйсцкіх пісанняў не пазбаўлена праніклівага гумару.

З-за непрыкметнага выгляду майго гуру толькі некаторыя з яго сучаснікаў пазнавалі ў ім звышчалавека. Папулярная прымаўка: «Той дурань, хто не можа схаваць сваёй мудрасці», ніколі не магла быць ужытая да Шры Юктешвара. Нягледзячы на тое, што ён нарадзіўся смяротным, як і ўсе астатнія, Майстар дасягнуў ідэнтычнасці з Уладаром часу і прасторы. У яго жыцці я ўспрыняў боскае адзінства. Ён не знайшоў ніякіх непераадольных перашкод для зліцця чалавечага з Боскім. Я зразумеў, што такой перашкоды не існуе, акрамя як у духоўнай неавантурнасці чалавека.

Я заўсёды захапляўся дотыкам святых ног Шры Юктешвара. Ёгі вучаць, што вучань духоўна намагнічваецца паважлівым кантактам з настаўнікам; генеруецца тонкі ток. Непажаданыя звычкі адданага ў мозгу часта прыпальваюцца; канава яго свецкіх схільнасцей карысна парушаецца. Прынамсі, на імгненне ён можа знайсці таемныя заслоны майі . пад'ём і ўспрыманне рэальнасці асалоды. Усё мае цела рэагавала вызваляльным ззяннем кожны раз, калі Я стаў на калені перад сваім гуру па індыйскай традыцыі.

Нават калі Лахіры Махасая быў маўчыць," Майстар сказаў мяне, або калі ён размаўляў на іншы чым

строга рэлігійныя тэмы, я выявіў, што тым не менш ён перадаў мне невымоўныя веды».

Шры Юктешвар уплываў на мяне падобным чынам. Калі я ўваходзіў у скіт заклапочаным або абьякавым У свядомасці маё стаўленне незаўважна змянілася. Пры адным поглядзе на майго гуру ахапіў мяне гаючы спакой. Кожны дзень з ім быў новым досведам радасці, спакою і мудрасці. Ніколі раней я яго не знаходзіў... падмануты або ап'янены прагнасцю, эмоцыямі, гневам або любой чалавечай прыхільнасцю.

«Цемра *майі* ціха набліжаецца. Давайце ідзем дадому». Гэтымі словамі на змярканні Майстар пастаянна нагадваў сваім вучням пра іх патрэбу ў *Крыя-ёзе* . Новы вучань часам выказваў сумневы адносна ўласнай годнасці займацца практыкай ёгі.

«Забудзь пра мінулае», — суцяшаў яго Шры Юктешвар. «Зніклія жыцці ўсіх людзей цёмныя і поўныя сораму. Чалавечыя паводзіны заўсёды ненадзейныя, пакуль яны не замацаваны ў Боскім. Усё ў будучыні палепшыцца, калі ты будзеш прыкладаць духоўныя намаганні зараз».

У Настаўніка заўсёды былі маладыя *чэлы* **12-13 гадоў** у сваім скіціку. Іх духоўная і інтэлектуальная адукацыя была яго пажыццёвай справай: нават незадоўга да смерці ён прыняў на навучанне двух шасцігадовых хлопчыкаў і аднаго шаснаццацігадовага юнака. Ён кіраваў іх розумаў і жыццём з той дбайнай дысцыплінай, у якой этымалагічна ўкаранілася слова «вучань». Жыхары ашрама любілі і шанавалі свайго гуру; лёгкага пляскання ў далоні было дастаткова, каб яны з ахвотай прыцягнулі іх да яго. Калі ў яго быў такі настрой... маўклівы і замкнёны, ніхто не адважваўся загаварыць; калі яго смех вясёла раздаваўся, дзеці глядзелі на яго як на свайго ўласнага.

Настаўнік рэдка прасіў іншых аказаць яму асабістую паслугу і не прымаў дапамогі ад вучня, калі толькі жаданне не было шчырым. Мой гуру ціха мыў вопратку, калі вучні не выконвалі гэтую прывілеяваную задачу. Шры Юктешвар насіў традыцыйную вохрыста-карычневую вопратку сваімі; яго абутак без шнуркоў, згодна са звычаем ёгаў, быў з тыгровай або аленавай скуры.

Настаўнік свабодна размаўляў па-англійску, па-французску, па-хіндзі і па-бенгальску; яго санскрыт быў добрым. Ён цяропліва навучаў сваіх маладых вучняў пэўным кароткім спосабам вывучэння англійскай мовы і санскрыту, якія ён сам вынаходліва распрацаваў.

Майстар быў асцярожны з яго цела, пакуль утрыманне клапатлівы прыхільнасць. Гэты Бясконцы, ён адзначыў, належным чынам праяўляецца праз фізічнае і псіхічнае здароўе. Ён адкідаў любыя крайнасці. Адзін вучань аднойчы пачаў доўгі пост. Мой гуру толькі засмяяўся: «Чаму б не кінуць сабаку

костку?»

Здароўе Шры Юктешвара было выдатным; я ніколі не бачыў яго хворым. **12-14**
Ён дазваляў студэнтам звяртацца да лекараў, калі гэта лічылася мэтазгодным.
Яго мэтай было аддаць належнае свецкаму звычаю: «Лекары павінны
працягваць сваю працу па лячэнні праз Божыя законы, якія прымяняюцца да
матэрыі». Але ён узвялічваў перавагу псіхалагічнай тэрапіі і часта паўтараў:
«Мудрасць — найвялікшы ачышчальнік».

«Цела — падступны сябар. Аддайце яму належнае; не больш», — сказаў ён.
«Боль і задавальненне мімалётныя; перажывайце ўсе дваістасці спакойна,
адначасова спрабуючы пазбавіцца іх улады».

Уяўленне — гэта дзверы, праз якія ўваходзіць хвароба, а таксама вылячэнне. Не верце ў рэальнасць хваробы, нават калі вы хворыя; невядомы госць уцячэ!

Сярод вучняў Майстра было шмат дактароў. «Тыя, хто даследаваў фізічныя законы, могуць лёгка даследаваць навуку пра душу», — казаў ён ім. «За цэлам хаваецца тонкі духоўны механізм». **12-15**

Шры Юктешвар раіў сваім вучням быць жывымі сувязямі заходніх і ўсходніх цнотаў. Сам ён быў выканаўчым заходнім чалавекам па знешніх звычках, але ў душы быў духоўным усходнім чалавекам. Ён хваліў прагрэсіўныя, кемлівыя і гігіенічныя звычкі Захаду, а таксама рэлігійныя ідэалы, якія надаюць Усходу стагоддзявы арэол.

Дысцыпліна была мне вядомая: дома бацька быў строгім, Ананта — часта суровым. Але навучанне Шры Юктешвара нельга ахарактарызаваць інакш, як як рэзкае. Будучы перфекцыяністам, мой гуру быў надзвычай крытычны да сваіх вучняў, як у імгненых справах, так і ў тонкіх нюансах паводзін.

«Добрыя манеры без шчырасці падобныя да прыгожай нябожчыцы», — заўважыў ён пры патрэбнай нагодзе. «Прамалінейнасць без ветлівасці падобная да хірургічнага нажа, эфектыўная, але непрыемная. Шчырасць з ветлівасцю карысная і вартая захаплення».

Настаўнік, відавочна, быў задаволены маім духоўным прагрэсам, бо рэдка пра яго згадваў; у іншых справах мае вушы былі добра чутныя дакоры. Маімі галоўнымі правінамі былі рассяянасць, перыядычнае патуранне сумным настроям, невыкананне пэўных правілаў этыкету і часам неметадычныя паводзіны.

«Заўважце, наколькі добра арганізавана і збалансавана дзейнасць вашага бацькі Бхагабаці ва ўсіх адносінах», — заўважыў мой гуру. Два вучні Лахіры Махасаі сустрэліся неўзабаве пасля таго, як я пачаў сваё паломніцтва ў Серампор. Айцец і Шры Юктешвар з захапленнем ацанілі каштоўнасць адзін аднаго. Абодва пабудавалі ўнутранае жыццё з духоўнага граніту, невыноснага ў стагоддзях.

Ад часовых настаўнікаў майго ранейшага жыцця я засвоіў некалькі памылковых урокаў. Мне казалі, што *чэла* не павінен моцна турбавацца пра свецкія абавязкі; калі я грэбаваў або нядбайна выконваў свае заданні, мяне не каралі. Чалавечая прырода вельмі лёгка засвойвае такія настаўленні. Аднак пад бязлітасным розгай Настаўніка я хутка ачуняў ад прыемных ілюзій безадказнасці.

«Тыя, хто занадта добрыя для гэтага свету, упрыгожваюць іншы», — заўважыў Шры Юктешвар. «Пакуль вы дыхаеце свабодным паветрам зямлі, вы абавязаны

служыць удзячна. Толькі той, хто цалкам авалодаў станам без дыхання **12-16**
вызвалены ад касмічных імператываў. Я абавязкова паведамлю вам, калі вы
дасягнеце канчатковай дасканаласці.

Майго гуру ніколі нельга было падкупіць, нават любоўю. Ён не выказваў
паблаглівасці ні да каго, хто, як і я, добраахвотна прапаноўваў стаць яго
вучнем. Незалежна ад таго, ці былі мы з Настаўнікам у атачэнні яго вучняў, ці
незнаёмцаў, ці сам-насам, ён заўсёды гаварыў прама і рэзка дакараў. Ніякіх
дробязяў павярхоўнасць ці непаслядоўнасць пазбеглі яго дакору. Гэтае
згладжванне было цяжка

цярпець, але я цвёрда вырашыў дазволіць Шры Юктешвару вырашыць усе мае псіхалагічныя праблемы. Пакуль ён працаваў над гэтым тытанічным пераўтварэннем, я шмат разоў дрыжаў пад цяжарам яго дысцыплінарнага молата.

«Калі табе не падабаюцца мае словы, ты можаш сысці ў любы час», — запэўніў мяне Настаўнік. «Я не хачу ад цябе нічога, акрамя твайго ўласнага ўдасканалення. Заставайся толькі тады, калі адчуеш карысць».

За кожны пакорлівы ўдар, які ён нанёс маёй пысе, за кожны зуб, які ён выбіў з ашаламляльнай трапнасцю, я ўдзячны невыразна. Цвёрдую аснову чалавечага эгаізму цяжка выбіць, акрамя як груба. З яго сыходам Боскае нарэшце знаходзіць свабодны канал. Дарэмна Яно спрабуе прасачыцца скрозь каменныя сэрцы эгаізму.

Мудрасць Шры Юктешвара была настолькі праніклівай, што, не зважаючы на заўвагі, ён часта адказваў на нявыказаныя меркаванні. «Тое, што чалавек уяўляе сабе, што чуе, і тое, што насамрэч меў на ўвазе той, хто казаў, можа быць вельмі розным», — казаў ён. «Паспрабуйце адчуць думкі, якія стаяць за блытанінай чалавечых слоў».

Але боскае разуменне балючае для свецкага вуха; Настаўнік не карыстаўся папулярнасцю ў павярхоўных вучняў. Мудрыя, якіх заўсёды было мала, глыбока шанавалі яго. Асмелюся сказаць, што Шры Юктешвар быў бы самым запатрабаваным гуру ў Індыі, калі б яго словы не былі такімі шчырымі і такімі строгімі.

«Я строгі да тых, хто прыходзіць да мяне на навучанне», — прызнаўся ён мне. «Гэта мой шлях; прымай яго або ідзі». гэта. Я будзе ніколі кампраміс. Але ты будзе быць шмат дзіця да ваш вучні; што ёсць ваш шлях. Я стараюся ачышчаць толькі ў агні суровасці, які апякае за межы звычайнай цярпімасці. Мяккі падыход з каханне ёсць таксама пераўтварэнне. Гэты нягнуткі і гэты саступаючы метады з'яўляюцца аднолькава эфектыўны, калі ўжываць яго з мудрасцю. Вы адправіцеся ў чужыя краіны, дзе не вітаюцца грубыя напады на ваша эга. Настаўнік не змог бы распаўсюджваць пасланне Індыі на Захадзе без дастатковага запasu цярплівасці і ўмеранасці». Я адмаўляюся сцвярджаць, наколькі я пазней дайшоў да праўды. знайдзіце ў словах Настаўніка!

Нягледзячы на тое, што непрыхаваная прамова Шры Юктешвара перашкодзіла яму мець вялікую колькасць паслядоўнікаў за гады яго зямнога жыцця, тым не менш яго жывы дух праяўляецца сёння па ўсім свеце праз шчырых вучняў яго *Крыя-ёга* і іншыя вучэнні. Ён мае большую ўладу над душамі людзей, чым Аляксандр калі-небудзь марыў у зямлі.

Аднойчы бацька прыехаў, каб выказаць павагу Шры Юктешвару. Мой бацька,

хутчэй за ўсё, чакаў пачуць некалькі слоў у мой адрас. Ён быў уражаны, калі яму далі доўгі аповед пра мае недасканаласці. Настаўнік меў звычку пераказваць простыя, нязначныя недахопы з выглядам злавеснасці. гравітацыя. Бацька кінуўся да мяне. «Па словах твайго гуру, я падумаў, што ты поўны разваліна!» Мой бацька то слёзы, то смех кіпеў.

Адзінай прычынай незадаволенасці Шры Юктешвара ў той час было тое, што я, насуперак яго лагоднаму намёку, спрабаваў навярнуць пэўнага чалавека на духоўны шлях.

З абураны хуткасць Я шукаў выйсці мой гуру. Ён атрыманы мяне з прыгнечаны вочы, як хоць

свядома пачуўшы віну. Гэта быў адзіны раз, калі я бачыў перад сабой пакорлівага боскага льва. Гэты непаўторны момант быў смакаваны ў поўнай меры.

«Сэр, чаму вы так бязлітасна асудзілі мяне перад маім здзіўленым

бацькам? Ці гэта справядліва?» «Я больш гэтага не зраблю», — у

голесе Гаспадара гучалі прабачэнні.

Я імгненна быў абяззброены. Як лёгка вялікі чалавек прызнаў сваю віну! Хоць ён больш ніколі не парушаў спакой бацькі, Настаўнік нястомна працягваў прэпараваць мяне, калі і дзе хацеў.

Новыя вучні часта далучаліся да Шры Юктешвара ў вычарпальнай крытыцы іншых. Мудрыя, як гуру! Узоры бездакорнай дыскрымінацыі! Але той, хто пераходзіць у наступ, не павінен быць безабаронным. Тыя ж самыя прыдзірлівыя вучні імкліва ўцякалі, як толькі Майстар публічна выпусціў у іх бок некалькі стрэл са свайго аналітычнага калчана.

«Далікатныя ўнутраныя слабасці, якія абураюцца нават лёгкімі дотыкамі дакору, падобныя да хворых частак цела, якія адхіляюцца нават ад далікатнага дотыку», — гэта быў вясёлы каментар Шры Юктэсвара пра непаслухмяных.

Ёсць вучні, якія шукаюць гуру, створанага па іх вобразу і падабенству. Такія вучні часта скардзіліся, што не разумеюць Шры Юктешвара.

«Ты таксама не разумееш Бога!» — аднойчы адказаў я. — «Калі святы для цябе зразумелы, ты будзеш ім». Сярод трыльёнаў таямніц, штосекунды ўдыхаючы невытлумачальнае паветра, хто адважыцца прасіць, каб бяздонная прырода настаўніка была імгненна спасцігнута?

Вучні прыходзілі і звычайна сыходзілі. Тыя, хто прагнуў шляху алейнай спачування і камфортнага прызнання, не знаходзілі гэтага ў скіце. Настаўнік прапаноўваў прытулак і апека на працягу вякоў, але многія вучні скупа патрабавалі таксама бальзаму для самалюбства. Яны сыходзілі, аддаючы перавагу незлічоным жыццёвым прыніжэнням перад любой пакорай. Пякучыя прамяні Настаўніка, адкрытае пранізлівае сонца яго мудрасці, былі занадта магутнымі для іх духоўнай хваробы. Яны шукалі нейкага ніжэйшага настаўніка, які, ахінаючы іх ліслівасцю, дазваляў ім няўстойлівы сон невуцтва.

У першыя месяцы знаходжання з Настаўнікам я адчуваў адчувальны страх перад яго вымовамі. Як я неўзабаве зразумеў, яны былі прызначаныя толькі для вучняў, якія прасілі яго пра вусную вівісекцыю. Калі які-небудзь вучань, які корчыўся ад страху, выказваў пратэст, Шры Юктешвар не пакрыўджана маўчаў.

Яго словы ніколі не былі гнеўнымі, а былі безасабовымі і мудрымі.

Праніклівасць Настаўніка была прызначана не для непадрыхтаваных вушэй выпадковых наведвальнікаў; ён рэдка заўважаў іх недахопы, нават калі яны былі відавочнымі. Але перад вучнямі, якія звярталіся да яго па параду, Шры Юктешвар адчуваў сур'ёзную адказнасць. Сапраўды смелы гуру, які бярэцца пераўтварыць грубую руду прасякнутага эгаізмам чалавецтва! Мужнасць святога караніцца ў яго спачуванні да тых, хто спатыкаецца і не бачыць вачэй гэтага свету.

Калі я пазбавіўся ад схаванай крыўды, я заўважыў значнае памяншэнне пакарання. Вельмі тонкім чынам Майстар растварыўся ў адноснай міласэрнасці. З часам я разбурыў кожную сцяну рацыяналізацыі і падсвядомай стрыманасці, за якой звычайна хаваецца чалавечая асоба. **12-17** Узнагародай стала лёгка гармонія з маім гуру. Тады я адкрыў для сябе яго даверлівым, уважлівым і ціха любячым. Аднак, не дэманструючы сваёй пяшчоты, ён не выказаў ні слова пяшчоты.

Мой уласны тэмперамент у асноўным адданы. Спачатку мяне збянтэжыла тое, што мой гуру, прасякнуты *джнянай*, але, здавалася б, пазбаўлены *бхакці*, **12-18** выказваў сябе толькі з дапамогай халоднай духоўнай матэматыкі. Але калі я настроіўся на яго прыроду, я не выявіў памяншэння, а хутчэй павелічэння майго адданага падыходу да Бога. Самарэалізаваны майстар цалкам здольны весці сваіх розных вучняў па натуральных лініях іх сутнасных схільнасцей.

Мае адносіны са Шры Юктешварам, хоць і не зусім выразныя, тым не менш валодаюць красамоўствам. Часта я адчуваў яго бязмоўную прыкмету на сваіх думках, што рабіла мову бескарыснай. Ціха седзячы побач з ім, я адчуваў, як яго даброці мірна разліваюцца па маім быцці.

Бесстаронняя справядлівасць Шры Юктешвара асабліва праявілася падчас летніх канікул майго першага года навучання ў каледжы. Я з радасцю скарыстаўся магчымасцю правесці некалькі месяцаў без перапынку ў Серампоры са сваім гуру.

— Вы можаце быць адказнымі за скіт. — Настаўнік быў задаволены маім захопленым прыбыццём. — Вашымі абавязкамі будзе прыём гасцей і нагляд за працай іншых вучняў.

Праз два тыдні Кумар, малады вясковец з усходняй Бенгаліі, быў прыняты на падрыхтоўку ў скіта. Незвычайна разумны, ён хутка заваяваў прыхільнасць Шры Юктешвара. Па нейкай незразумелай прычыне Настаўнік быў вельмі паблаглівы да новага жыхара.

«Мукунда, дазволь Кумару ўзяць на сябе твае абавязкі. Займайся сваім вольным часам падмятаннем і гатаваннем». Гаспадар даў гэтыя інструкцыі пасля таго, як новенькі прапрацаваў з намі месяц.

Узвышаны да лідарства, Кумар праяўляў дробную хатнюю тыранію. Іншыя вучні, маўкліва бунтуючы, працягвалі штодня звяртацца да мяне па парадку.

«Мукунда немагчымы! Ты зрабіў мяне кіраўніком, а астатнія ходзяць да яго і слухаюцца яго». Праз тры тыдні Кумар скардзіўся нашаму гуру. Я падслухаў яго з суседняга пакоя.

— Вось чаму я прызначыў яго на кухню, а цябе — у гасціную. — Знішчальны тон Шры Юктэсвара быў для Кумара новым. — Такім чынам ты зразумеў, што годны лідар мае жаданне служыць, а не дамінаваць. Ты хацеў пасаду Мукунды, але не мог утрымаць яе дзякуючы заслугам. А цяпер вярніся да сваёй ранейшай працы памочнікам кухара.

Пасля гэтага пакорлівага выпадку Настаўнік зноў паставіўся да Кумара з ранейшай незвычайнай паблаглівасцю. Хто можа разгадаць таямніцу прыцягнення? У Кумаре наш гуру адкрыў чароўную крыніцу, якая не пырснула для іншых вучняў. Хоць новы хлопчык, відавочна, быў Шры

Я, улюбёнец Юктешвара, не адчуваў ніякага засмучэння. Асабістыя асаблівасці, якія існуюць нават у майстроў, надаюць складанасці жыццю. Маю натуру рэдка кантралююць дробязі; я чакаў ад Шры Юктешвара больш недаступнай карысці, чым знешняй пахвалы.

Кумар казаў атрутна да мяне адзін дзень без прычына; Я быў глыбока баліць.

«Твая галава распухла да такой ступені, што лопне!» — я дадаў папярэджанне, праўдзівасць якога я адчуваў інтуітыўна: «Калі ты не выправішся, калі-небудзь цябе папрсяць пакінуць гэты ашрам».

Кумар, саркастычна засмяяўшыся, паўтарыў маю заўвагу нашаму гуру, які толькі што ўвайшоў у пакой. Чакаючы, што мяне будуць лаяць, я пакорліва адышоў у кут.

— Магчыма, Мукунда мае рацыю, — адказаў Гаспадар хлопчыку з незвычайнай халоднасцю. Я выйшаў без пакарання.

Праз год Кумар адправіўся наведаць дом свайго дзяцінства. Ён праігнараваў ціхае незадавальненне Шры Юктешвара, які ніколі аўтарытарна не кантраляваў перамяшчэнні сваіх вучняў. Калі хлопчык вярнуўся ў Серампур праз некалькі месяцаў, змены былі непрыемна відавочнымі. Знік велічны Кумар з ціхамірна прамянеючым тварам. Перад намі стаяў толькі нічым не прыкметны селянін, які нядаўна набыў шэраг дрэнных звычак.

Настаўнік паклікаў мяне і з разбітым сэрцам абмеркаваў той факт, што хлопчык цяпер не падыходзіць для манастырскага жыцця ў пустыні.

«Мукунда, я пакіну табе загад Кумару пакінуць ашрам заўтра; я не магу гэтага зрабіць!» Слёзы стаялі на вачах Шры Юктешвара, але ён хутка авалодаў сабой. «Хлопчык ніколі б не ўпаў у такія глыбіні, калі б паслухаўся мяне і не пайшоў змешвацца з непажаданымі кампаніямі. Ён адмовіўся ад маёй абароны; бяздушны свет, напэўна, усё яшчэ яго гуру».

Сыход Кумара не прынёс мне ніякай радасці; на жаль, я задаваўся пытаннем, як той, хто мае ўладу, можа перамагчы Каханне гаспадара калі-небудзь магло адгукнуцца на больш танныя спакусы. Задавальненне ад віна і сэксу ўкаранілася ў натуральным чалавеку і не патрабуе ніякіх тонкасцей успрымання для іх ацэнкі. Хітрасці пачуццяў параўнальныя з вечназялёным алеандрам, духмяным сваімі рознакаляровымі кветкамі: кожная частка расліны атрутная. Краіна гаення ляжыць унутры, ззяючы тым шчасцем, якое сляпа шукаюць у тысячы памылковых шляхоў. **12-19**

«Востры розум мае два канцы», — аднойчы заўважыў Майстар, маючы на ўвазе

бліскучы розум Кумара. «Яго можна выкарыстоўваць канструктыўна або разбуральна, як нож, альбо каб разрэзаць нарыў невуцтва, альбо каб адсекчы сабе галаву. Інтэлект правільна кіруецца толькі пасля таго, як розум прызнае непазбежнасць духоўнага закона».

Мой гуру свабодна меў зносіны з вучнямі-мужчынамі і жанчынамі, ставячыся да ўсіх як да сваіх дзяцей. Усведамляючы роўнасць іх душ, ён не выказваў ніякай адрозненняў ці прадузятасці.

У сон, ты рабіць не ведаць ці ты з'яўляюцца а чалавек або а жанчына", ён сказаў. Проста як а чалавек,

выдаваць сябе за жанчыну не становіцца ёю, таму душа, якая выдае сябе за мужчыну і жанчыну, не мае полу. Душа — гэта чысты, нязменны вобраз Бога.

Шры Юктешвар ніколі не пазбягаў і не вінаваціў жанчын як аб'ект спакушэння. Мужчыны, казаў ён, таксама з'яўляюцца спакусай для жанчын. Аднойчы я спытаў у свайго гуру, чаму адзін вялікі старажытны святы назваў жанчын «дзвярыма ў пекла».

— Дзяўчына, напэўна, вельмі парушала яго спакой у раннім узросце, — з'едліва адказаў мой гуру. — Інакш ён бы асудзіў не жанчыну, а нейкую недасканаласць у сваім самавалоданні.

Калі наведвальнік адважваўся расказаць у скіце якую-небудзь намёкавую гісторыю, Настаўнік захоўваў маўчанне без адказу. «Не дазваляйце правакацыйнаму ўдару прыгожага твару біць вас», — сказаў ён вучням. «Як могуць рабы пачуццяў атрымліваць асалоду ад свету? Яго тонкія смакі выслізгваюць ад іх, пакуль яны поўзаюць у першабытным гразі. Усе прыемныя разважанні губляюцца для чалавека стыхійных пажаданняў».

Студэнты, якія імкнуліся пазбавіцца ад дуалістычнай *майі*, атрымлівалі ад Шры Юктешвара цяжкія і разумеючыя парады.

«Гэтак жа, як мэта ежы — здаволіць голад, а не прагнасць, так і палавы інстынкт прызначаны для размнажэння віду ў адпаведнасці з натуральным законам, а ніколі для распальвання ненасытных жаданняў», — сказаў ён. «Знішчыце няправільныя жаданні зараз; інакш яны будуць пераследваць вас пасля таго, як астральнае цела будзе адарвана ад фізічнай абалонкі. Нават калі плоць слабая, розум павінен пастаянна супраціўляцца. Калі спакуса нападае на вас з жорсткай сілай, пераадольвайце яе безсасобным аналізам і непахіснай воляй. Кожную натуральную запал можна пераадолець».

Беражыце свае сілы. Будзьце падобныя да ёмістага акіяна, які ўбірае ў сябе ўсе прытокі пачуццяў. Дробныя жаданні — гэта адтуліны ў рэзервуары вашага ўнутранага спакою, якія дазваляюць гаючым водам марнавацца ў пустыннай глебе матэрыялізму. Моцны актывуючы імпульс няправільнага жадання — найвялікшы вораг шчасця чалавека. Блукайце па свеце, як леў самакантролю; глядзіце, каб жабы слабасці не штурхалі вас.

Адданы чалавек нарэшце вызваляецца ад усіх інстынктыўных прымусаў. Ён пераўтварае сваю патрэбу ў чалавечай прыхільнасці ў імкненне да Бога, каханне адзінокае, бо ўсюдыснае.

Маці Шры Юктешвара жыла ў раёне Рана-Махал у Бенарэсе, дзе я ўпершыню наведваў свайго гуру. Літая і добрая, яна была жанчынай з вельмі цвёрдымі поглядамі. Аднойчы я стаяў на яе балконе і назіраў, як маці і сын размаўляюць.

Сваім ціхім, разважлівым тонам Настаўнік спрабаваў пераканаць яе ў нечым.
Відавочна, яму гэта не ўдалося, бо яна энергічна пакруціла галавой.

"Не, не, мой сын, ісці прэч зараз! Ваш мудрыя словы з'яўляюцца не для мяне! Я
раніцы не ваш вучань!

Шры Юктешвар адступіў без далейшых спрэчак, як нараканы дзіця. Мяне
кранула яго вялікая павага да маці нават у яе неразумных настроях. Яна
бачыла ў ім толькі свайго маленькага хлопчыка,

не як мудрэц. У гэтым нязначным інцыдэнце была нейкая прывабнасць; ён кідаў святло на незвычайную натуру майго гуру — унутрана сціплага і знешне нязломнага.

Манастырскія правілы не дазваляюць сваі падтрымліваць сувязь са свецкімі сувязямі пасля іх афіцыйнага разрыву. Ён не можа выконваць цырыманіяльныя сямейныя абрады, якія абавязковыя для гаспадара дома. Аднак Шанкара, старажытны заснавальнік ордэна сваі, праігнараваў гэтыя забароны. Пасля смерці сваёй каханай маці ён крэміраваў яе цела нябесным агнём, які ён прымусяў выпырскаць з узнятай рукі.

Шры Юктешвар таксама праігнараваў абмежаванні, але не такім уражлівым чынам. Калі яго маці памерла, ён арганізаваў крэматорый каля святой Гангі ў Бенарэсе і накарміў многіх брахманаў у адпаведнасці са старажытным звычаем.

Шастрычныя забароны былі прызначаны для таго, каб дапамагчы сваі пераадолець вузкія ідэнтыфікацыі. Шанкара і Шры Юктешвар цалкам злілі свае істоты з Безасабовым Духам; яны не меў патрэбы ў выратаванні правілам. Часам майстар наўмысна ігнаруе канон, каб падтрымаць яго прынцып як вышэйшы і незалежны ад формы. Так, Ісус зрываў каласы ў той дзень адпачынку. Непазбежным крытыкам ён сказаў: «Субота створана для чалавека, а не чалавек для суботы». **12-20**

Акрамя пісанняў, рэдка якая кніга ўдавалася Шры Юктешвару. Тым не менш, ён быў нязменна знаёмы з найноўшымі навуковымі адкрыццямі і іншымі дасягненнямі ў галіне ведаў. Будучы бліскучым суразмоўцам, ён атрымліваў асалоду ад абмену меркаваннямі на незлічоныя тэмы са сваімі гасцямі. Дасціпнасць і вясёлы смех майго гуру ажыўлялі кожную дыскусію. Часта сур'ёзны, Настаўнік ніколі не быў змрочным. «Каб шукаць Госпада, не трэба знявечаць твар», — заўважаў ён. «Памятайце, што пошук Бога азначае пахаванне ўсіх смутку».

Сярод філосафаў, прафесараў, юрыстаў і навукоўцаў, якія прыехалі ў скіт, многія ўпершыню прыбылі з надзеяй сустрэцца з прававерным рэлігійным дзеячам. Пагардлівая ўсмішка ці пацешны позірк часам выдавалі, што навічкі чакалі толькі некалькіх набожных банальнасцей. Тым не менш, іх неахвотны ад'езд прыносіў выразную перакананасць у тым, што Шры Юктешвар прадэманстраваў дакладнае разуменне іх спецыялізаваных абласцей.

Звычайна мой гуру быў лагодны і прыязны да гасцей; яго віталі з чароўнай сардэчнасцю. Аднак закаранелыя эгаісты часам адчувалі асвяжальны шок. У Настаўніку яны сутыкаліся альбо з халоднай абыякавасцю, альбо з грозным супраціўленнем: лёдам ці жалезам!

Вядомы хімік аднойчы скрыжаваў шпакі са Шры Юктешварам. Наведвальнік не

прызнаў існавання Бога, бо навука не распрацавала спосабаў Яго выяўлення.

«Такім чынам, вы незразумелым чынам не змаглі вылучыць Найвышэйшую Сілу ў сваіх прабірках!» — Позірк Настаўніка быў суровым. «Я рэкамендую нечуваны эксперымент. Няспынна даследуйце свае думкі на працягу дваццаці чатырох гадзін. Потым больш не здзіўляйцеся адсутнасці Бога».

А праслаўлены эксперт атрыманы а падобны штуршок. З паказны стараннасць, гэты навуковец пахіснуўся гэты ашрам

кроквы з біблейскі лоры. Гучны урыўкі наліў з гэты *Махабхарата* , гэты
.Упанішады , **12-21** гэты *Бхасы* **12-22** з Шанкара

— Чакаю вас, — голас Шры Юктешвара быў пыталым, быццам запанавала поўная цішыня. Пандыт быў збянтэжаны.

— Цытаты былі, і ў лішку. — Словы Настаўніка выклікалі ў мяне смех, калі я сядзеў у сваім кутку на паважнай адлегласці ад гасця. — Але які арыгінальны каментарый вы можаце даць, зыходзячы з унікальнасці вашага жыцця? Які святы тэкст вы ўвабралі ў сябе і зрабілі сваім? Якім чынам гэтыя вечныя ісціны аднавілі вашу прыроду? Ці задавальняе вас быць пустой віктролай, механічна паўтараючы словы іншых людзей?

Я даць уверх! Гэты навукоўца засмучэнне быў камічны. Я мець не унутраны рэалізацыя».

Магчыма, ён упершыню зразумеў, што ўважлівае расстаўленне коскі не выкупляе духоўнай комы.

«Гэтыя бяскроўныя педанты занадта моцна пахнуць лямпай», — заўважыў мой гуру пасля сыходу пакаранага. «Яны аддаюць перавагу філасофіі як мяккаму інтэлектуальнаму падрыхтоўчаму практыкаванню. Іх узнёслыя думкі старанна не звязаны ні з грубасцю знешніх дзеянняў, ні з якой-небудзь бічучай унутранай дысцыплінай!»

Майстар падкрэсліў на іншы выпадкі гэты марнасць з проста кніга навучанне.

«Не блытайце разуменне з больш шырокім слоўнікавым запасам», — заўважыў ён. «Святыя пісанні карысныя для стымулявання жадання ўнутранага ўсведамлення, калі паступова засвойваць адну страфу за адной. Пастаяннае інтэлектуальнае вывучэнне прыводзіць да марнасці і фальшывага задавальнення ад непераваранага...» веды».

Шры Юктешвар распавёў пра адзін са сваіх уласных досведаў у вывучэнні святых пісанняў. Месцам дзеяння быў лясны скіт ва ўсходняй Бенгаліі, дзе ён назіраў за практыкай вядомага настаўніка Дабру Балава. Яго метады, адначасова просты і складаны, быў распаўсюджаны ў старажытнай Індыі.

Дабру Балаў сабраў вакол сябе сваіх вучняў у лясной глушы. Перад імі была адкрытая святая *Бхагавад-Гіта* . Яны ўважліва глядзелі на адзін урывак паўгадзіны, потым заплюшчылі вочы. Яшчэ паўгадзіны праяцелі. Настаўнік коротка нешта заўважыў. Нерухома яны зноў медытавалі цэлую гадзіну. Нарэшце гуру загаварыў.

"Маюць ты зразумеў?"

Так, спадар." Адзін у гэты група рызыкнуў гэта сцвярджэнне.

«Не, не цалкам. Шукайце духоўную жыццёвую сілу, якая давала гэтым словам сілу амалоджваць Індыю стагоддзе за стагоддзем». Яшчэ адна гадзіна прайшла ў цішыні. Настаўнік адпусціў вучняў і звярнуўся да Шры Юктэсвара.

"Не, спадар, не сапраўды; хоць мой вочы і розум мець бегчы праз яго старонкі многія разы».

«Тысячы адказалі мне па-рознаму!» — вялікі мудрэц усміхнуўся Настаўніку, дабраславіўшы. — «Калі чалавек займаецца знешняй дэманстрацыяй багаццяў пісанняў, колькі часу застаецца для ціхага ўнутранага нырвання за бясконнымі жамчужынамі?»

Шры Юктешвар кіраваў вывучэннем сваіх вучняў такім жа інтэнсіўным метадам аднакіраванасці. «Мудрасць засвойваецца не вачыма, а атамамі», — казаў ён. «Калі ваша перакананасць у ісціне знаходзіцца не толькі ў вашым мозгу, але і ў вашай істоце, вы можаце сарамліва паручыцца за яе значэнне». Ён не адгаворваў ад любой тэндэнцыі, якая магла б узнікнуць у студэнта, інтэрпрэтаваць кніжныя веды як неабходны крок да духоўнага ўсведамлення.

«*Рышы* адным сказам напісалі глыбокія думкі, над якімі навукоўцы-каментатары займаліся пакаленнямі», — заўважыў ён. «Бясконцыя літаратурныя спрэчкі — для лянівых розумаў. Якая думка можа вызваліць больш, чым «Бог ёсць» — нават «Бог»?»

Але чалавек не так лёгка вяртаецца да прастаты. Для яго гэта рэдка бывае «Богам», хутчэй гэта вучоныя пыхі. Яго эга задаволена тым, што ён можа авалодаць такой эрудыцыяй.

Мужчыны, якія з гонарам усведамлялі сваё высокае свецкае становішча, у прысутнасці Настаўніка, хутчэй за ўсё, давалі да сваіх іншых уладанняў пакору. Адноўчы мясцовы магістрат прыбыў на сумоўе ў прыморскі скіт у Пуры. Чалавек, які меў рэпутацыю бязлітаснага чалавека, меў усе магчымасці выгнаць нас з ашрама. Я папярэдзіў свайго гуру пра дэспатычныя магчымасці. Але ён сеў з бескампрамісным выглядам і не ўстаў, каб прывітаць гасця. Трохі нервовы, Я прысеў каля дзвярэй. Чалавеку давялося задаволіцца драўлянай скрыняй; мой гуру не прасіў мяне прынесці крэсла. Відавочнае чаканне магістрата, што яго важнасць будзе ўрачыста прызнана, не спраўдзілася.

Завязалася метафізічная дыскусія. Госць памыліўся, няправільна інтэрпрэтуючы Святое Пісанне. Па меры таго, як яго дакладнасць зніжалася, яго гнеў расце.

«Ці ведаеш ты, што я здаў першы экзамен на ступень магістра?» Розум пакінуў яго, але ён усё яшчэ мог крычаць.

— Спадар магістрат, вы забываецеся, што гэта не ваша зала суда, — спакойна адказаў Настаўнік. — З ваших дзіцячых заўваг я мог бы здагадацца, што ваша

каледжская кар'ера нічым не характэрная. Універсітэцкая ступень, у любым выпадку, не мае ніякага дачынення да ведычнай рэалізацыі. Святых не выпускаюць партыямі кожны семестр, як бухгалтараў.

Пасля а ашаломлены цішыня, гэты наведвальнік смяяўся шчыра.

«Гэта мая першая сустрэча з нябесным магістратам», — сказаў ён. Пазней ён звярнуўся з афіцыйнай просьбай, сфармуляванай юрыдычнымі тэрмінамі, якія, відавочна, былі неад'емнай часткай яго існавання, каб яго прынялі ў якасці

"выпрабавальны" вучань.

Мой гуру асабіста займаўся дэталямі, звязанымі з кіраваннем яго маёмасцю. Неадназначныя асобы неаднаразова спрабавалі завалодаць зямлёй продкаў Настаўніка. Шры Юктешвар рашуча і нават узбуджаючы судовыя працэсы перахітрыў кожнага суперніка. Ён перажыў гэтыя балючыя перажыванні з жадання ніколі не быць жабрацкім гуру або цяжарам для сваіх вучняў.

Яго фінансавая незалежнасць была адной з прычын, чаму мой трывожна адкрыты Настаўнік не ведаў хітрасцяў дыпламатыі. У адрозненне ад тых настаўнікаў, якім даводзіцца падладжвацца пад сваіх прыхільнікаў, мой гуру быў неўспрымальны да ўплыву, адкрытага ці ледзь прыкметнага, чужога багацця. Я ніколі не чуў, каб ён прасіў ці нават намякаў на грошы на якія-небудзь мэты. Яго скітацкая падрыхтоўка давалася ўсім вучням бясплатна і без абмежаванняў.

Аднойчы ў ашрам Серампор прыбыў нахабны памочнік суда, каб уручыць Шры Юктешвару позову ў суд. Таксама прысутнічалі мы з вучнем па імені Канаі. Стаўленне супрацоўніка да Настаўніка было абразлівым.

— Вам будзе карысна пакінуць цень вашага скіта і ўдыхнуць сумленнае паветра судовай залы, — пагардліва ўсміхнуўся намеснік. Я не мог стрымацца.

Яшчэ адзін слова з ваш нахабства і ты будзе быць на гэты падлога! Я прасунуты пагрозліва.

«Няшчасны ты!» — крыкнуў Канаі адначасова з маім. — «Як ты смееш прыносіць свае блюзнерствы ў гэты святы ашрам?»

Але Гаспадар стаяў абаронча перад сваім крыўдзіцелем. «Не хвалюся з-за дробязяў. Гэты чалавек проста выконвае свой законны абавязак».

Гэты афіцэр, ашаломлены у яго зменлівы прыём, паважліва прапанаваны а слова з прабаценні і паспяшаўся прэч.

Дзіўна было даведацца, што майстар з такой палымянай воляй мог быць такім спакойным у душы. Ён адпавядаў ведычнаму вызначэнню чалавека Божага: «Мякчэйшы за кветку, калі гаворка ідзе пра дабрыню; мацнейшы за гром, калі на карту пастаўлены прынцыпы».

У гэтым свеце заўсёды ёсць тыя, хто, паводле слоў Браўнінга, «не вытрымлівае святла, будучы самі па сабе незразумелыя». Часам нейкі старонні чалавек лаяў Шры Юктешвара за ўяўную крыўду. Мой непахісны гуру ветліва слухаў, аналізуючы сябе, каб убачыць, ці ёсць у гэтым абвінавачванні хоць кропля праўды. Гэтыя сцэны нагадвалі мне адно з непаўторных назіранняў Настаўніка: «Некаторыя людзі спрабуюць быць высокімі, адсякаючы галовы

іншым!»

Нязменная спакойнасць святога ўражвае больш, чым любая пропаведзь. «Хто доўгацярплівы, той лепшы за моцнага, і хто кіруе сваім духам, лепшы за таго, хто захоплівае горад». **12-23**

Я часта адлюстраваны што мой велічны Майстар мог лёгка мець быў ан імператар або узрушыць свет

воін, калі б яго розум быў сканцэнтраваны на славе ці свецкіх дасягненнях, ён вырашыў замест гэтага штурмаваць тыя ўнутраныя цытадэлі гневу і эгаізму, падзенне якіх — вышыня чалавека.

.....
12-1 : «Пакланенне Дурге». Гэта галоўнае свята бенгальскага года, якое доўжыцца дзевяць дзён прыкладна ў канцы верасня. Неадкладна наступны ёсць гэты дзесяцідзённы фестываль з *Дашахара* ("гэты Адзін Сусветная арганізацыя па ахове здароўя выдаляе дзесяць грахі" - тры з розум, тры з цела, тры з прамова). Абодва *пуджы* з'яўляюцца святы да Дурга, літаральна "гэты Недаступна", ан аспект з Боскі Маці, Шакці, увасабленне жаночай творчай сілы.

12-2 : Шры Юктешвар быў нарадзіўся на Май 10, 1855 год.

12-3 : *Юктешвар* азначае "аб'яднаны да Бог." *Гіры* ёсць а класіфікацыйны адрозненне з адзін з гэты дзесяць старажытны Свамі галіны. *Шры*

.....азначае "святы"; гэта ёсць не а імя але а тытул з павага

12-4 : Літаральна, да прамы разам». *Самадхі* ёсць а звышсвядомы дзяржава з экстаз у які гэты ёг успрымае гэты тоеснасць душы і Духа.

12-5 : Храп, згодна да фізіёлагі, ёсць ан паказанне з поўны рэлаксацыя (да гэты неўважлівы практыкуючы спецыяліст, выключна).

12-6 : *Дал* ёсць а тоўсты суп зроблены з раскол гарох або іншы імпульсы. *Чана* ёсць а сыр з свежы згорнуты малако, выразаць на квадрацікі і запраўляюць бульбай у кары.

12-7 Усудыісныя сілы ёга, дзякуючы якім ён бачыць, чуе, адчувае смак, пах і адчувае сваю адзінасць у стварэнні без гэты выкарыстанне з сэнсарны органы, мець быў апісаны як варта у гэты *Тайцірыя Араньяка* : "Гэты сляпы чалавек пранізаны жамчужына; бязпальцы ўцягнулі ў яе нітку; бязшыя насілі яе; а бязязыкія хвалілі яе».

12-8 : Гэты кобра хутка забастоўкі у любы рухаецца аб'ект унутры яго дыяпазон. Завершана нерухомасць ёсць звычайна свой падэшва надзея бяспекі .

12-9 : Лахіры Махасая насамрэч сказаў "Прыя" (першы або дадзена імя), не «Юктешвар» (манастырскі імя, не атрыманы па мой гуру падчас Лахіры Махасая пажыццёва). (Гл. [старонка 109.](#)) «Юктешвар» ёсць заменены тут, і у а некалькі іншы месцы у гэтай кнізе, каб пазбегнуць блытаніны з двума імёнамі для чытача.

12-10 : Таму Я сказаць да ты, Што рэчы як бы там ні было ты жаданне, калі ты маліцца, верыць што ты атрымліваць іх, і ты будучы мець іх." - *Марка* 11:24. Майстры, якія валодаюць Боскім Бачаннем, цалкам здольныя перадаваць свае рэалізацыі прасунутым вучням, як гэта зрабіў Лахіры Махасая для Шры Юктэсвара ў гэтым выпадку.

12-11 : І адзін з іх ударыць гэты слуга з гэты высокі святар, і выразаць выключана яго правільна вуха. І Ісус адказаў і сказаў: «Пакіньце гэта». І дакрануся да яго вуха і ацаліў яго. — *Лк* 22:50-51.

12-12 : "Дайце не што які ёсць святы да гэты сабакі, ні кідок ты ваш жэмчуг перад свінні, каб яны таптаць іх пад іхнія ногі, і, азірнуўшыся, разарве вас». — *Мацвея* 7:6.

12-13 : Вучні; з Санскрыт дзеяслоў корань, да служыць».

12-14 : Ён быў аднойчы хворы у Кашмір, калі Я быў адсутнічае з яго. (Гл. [раздзел 23.](#))

12-15 : А смелы медыцынскі чалавек, Чарльз Роберт Рышэ, узнагароджаны гэты Нобель Прыз у фізіялогія, напісаў як наступным чынам: «Метафізіка пакуль афіцыйна не прызнана навукай. Але яна стане такой.

У Эдынбург, Я быў здольны да

сцвярджаць перад 100 фізіёлагі што наш пяць пачуцці з'яўляюцца не наш толькі азначае з веды і што а Таму што а факт ёсць рэдкі ёсць не фрагмент з рэальнасць часам дасягае гэты інтэлект у іншы спосабамі. прычына што гэта робіць не існаваць. Таму што

Тыя Сусветная арганізацыя па ахове а даследаванне ёсць цяжка, ёсць што а прычына для не разуменне гэта? здароўя мець абгаварыў у метафізіка як ан акультны

гэты пытанне з прынцыпы як і тыя, хто лаяў хімію, нібы імкненне да філасофскага каменя было ілюзорным. ,
там з'яўляюцца толькі тыя з Лавуазье, Клод Бернард, і

Пастэр *эксперыментальны* усюды і заўсёды. Вітаю, тады, да гэты новы навука які ёсць збіраецца да змена
. «арыентацыя чалавечага мыслення

12-16 : *Самадхі* : ідэальны саюз з гэты індывідуалізаваны душа з гэты бясконца Дух.

12-17 : Гэты падсвядома кіраваны рацыяналізацыі з гэты розум з'яўляюцца цалкам розныя з гэты бездакорны кіраўніцтва з праўда, якая праблемы з гэты звышсвядомасць. Святлодыёдны па Французская навукоўцы з гэты Сарбона, Заходні мысліцелі з'яўляюцца пачатак даследаваць магчымасць боскага ўспрымання ў чалавеку.

На працягу апошніх дваццаці гадоў студэнты-псіхолагі, якія знаходзіліся пад уплывам Фрэйда, прысвячалі ўвесь свой час даследаванню падсвядомасці. царствы", Рабін Ізраіль Г. Левінталь завостраны выйсці у 1929 год. Гэта ёсць праўда што гэты падсвядомасць раскрывае шмат з таямніца, якая можа растлумачыць чалавечыя ўчынкі, але не ўсе нашы ўчынкі. Яна можа растлумачыць анамальныя рэчы, але не ўчынкі, якія вышэйшыя за гэты нармальна. Гэты апошні псіхалогія, спонсар па гэты Французская школы, мае выяўлены а новы рэгіён у чалавек, які яна называе звышсвядомасцю. У адрозненне ад падсвядомасці, якая ўяўляе сабой патаемныя плыні нашай прыроды, яна раскрывае гэты вышыні да які наш прырода можа дасягнуць. Чалавек прадстаўляе а патройны, не а падвойны, асоба; наш свядомы а падсвядомае быццё ўвянчана звышсвядомасцю. Шмат гадоў таму англійскі псіхолаг Ф. У. Майерс выказаў здагадку, што «ў глыбіні нашай істоты схавана як скарбніца, так і куча смецця». У адрозненне ад псіхалогіі, якая сканцэнтруе ўсе свае даследаванні на падсвядомым у прыродзе чалавека, гэтая новая псіхалогія звышсвядомасці засяроджвае сваю ўвагу на скарбніцы, вобласці, якая адна толькі можа .растлумачыць вялікія, бескарыслівыя, гераічныя ўчынкі людзей

12-18 : *Джняна* , мудрасць, і *бхакці* , адданасць: два з гэты галоўны шляхі да Бог.

12-19 : Чалавек у яго прачынанне дзяржава ставіць наперад незлічоныя намаганні для перажывае пачуццёвы задавальненні; калі гэты цэлы «Калі група органаў пачуццяў стамляецца, ён забывае нават пра наяўную асалоду і засынае, каб атрымаць асалоду ад спакою ў душы, сваёй уласнай прыродзе», — пісаў Шанкара, вялікі ведантыст. «Такім чынам, звышпачуццёвае шчасце надзвычай лёгка дасягальна і значна пераўзыходзіць пачуццёвы асалоды, якія заўсёды заканчваюцца агідай».

12-20 : *Марк 2:27*.

12-21 Упанішады або *Веданта* (літаральна «канец Вед») сустракаюцца ў некаторых частках Вед у якасці асноўных рэзюмэ. *Упанішады* забяспечваюць дактрынальную аснову індуйскай рэлігіі. Яны атрымалі наступную даніну павагі ад Шапенгаўэра : Як цалкам робіць гэты *Упанішады* дыхаць на працягу ўсяго гэты святы дух з гэты *Веды* ! Як ёсць усе хто пазнаёміўся з гэтай непараўнальнай кнігай, узрушанай гэтым духам да самай глыбіні яго душы! З кожнага сказа глыбокі, арыгінал, і ўзнёслы думкі ўзнікаюць, і гэты цэлы ёсць прасякнуты па а высокі і святы і сур'ёзна дух. . . Доступ да *Ведаў* праз *Упанішады* , на маю думку, з'яўляецца найвялікшым прывілеем, на які гэтае стагоддзе можа прэтэндаваць перад усімі папярэднімі стагоддзямі».

12-22 : Каментарыі. Шанкара непараўнальна выкладзены гэты

Упанішады 12-23 : Прыказкі 16:32.

РАЗДЗЕЛ: 13

Гэты Бессань Святы

«Калі ласка, дазвольце мне паехаць у Гімалаі. Я спадзяюся ў непарушнай адзіноце дасягнуць бесперапыннай боскай еднасці».

Аднойчы я сапраўды звярнуўся з гэтымі няўдзячнымі словамі да майго Настаўніка. Ахоплены адной з непрадказальных ілюзій, якія часам ахопліваюць адданага, я адчуваў усё большую нецярплівасць да абавязкаў у пустэльніку і вучобы ў каледжы. Слабай змякчальнай акалічнасцю было тое, што маю прапанову я зрабіў, калі быў усяго шэсць месяцаў са Шры Юктешварам. Я яшчэ не паспеў цалкам агледзець яго велізарную постаць.

«Шмат горцаў жывуць у Гімалаях, але не маюць успрымання Бога». Адказ майго гуру прагучаў павольна і проста. «Мудрасці лепш шукаць у чалавека, які разумее, чым у бяздзейнай гары».

Не зважаючы на прамы намёк Настаўніка, што ён, а не пагорак, быў маім настаўнікам, я паўтарыў сваю просьбу. Шры Юктешвар не адказаў. Я ўспрыняў яго маўчанне як згоду — няўпэўненае тлумачэнне, якое лёгка прымалася, калі камусьці зручна.

У той вечар у сваім доме ў Калькуце я заняўся падрыхтоўкай да падарожжа. Завязаўшы некалькі рэчаў у коўдру, я ўспомніў падобны згортак, які некалькі гадоў таму таемна выпаў з акна майго гарышча. Я задаваўся пытаннем, ці не будзе гэта чарговым няўдалым палётам у Гімалаі. Упершыню мой духоўны ўздых быў высокім; сёння ўвечары сумленне моцна мучыла думка пра тое, каб пакінуць свайго гуру.

На наступную раніцу я адшукаў Бехары Пундзіта, майго прафесара санскрыту ў Шатландскім царкоўным каледжы.

«Спадар, вы распавялі мне пра сваё сяброўства з вялікім вучнем Лахіры Махасаі. Калі ласка, дайце мне яго адрас».

«Ты маеш на ўвазе Рама Гопала Музумдара. Я называю яго «бяссонным святым». Ён заўсёды не спіць у экстатычнай свядомасці. Яго дом знаходзіцца ў Ранбаджпуры, недалёка ад Таракешвара».

Я падзякаваў гэты эксперт, і захоплены неадкладна для Таракешвар. Я спадзяваўся да цішыня мае сумневы, вымаючы дазвол ад «бяссоннага святога» на адзіночую гімалайскую медытацыю. Я чуў, што сябар Біхары атрымаў прасвятленне пасля многіх гадоў практыкі *крыя-ёгі* ў адзіноках пяхорах.

У Таракешвары я наблізіўся да знакамітай святыні. Індусы ставяцца да яе з такой жа пашанай, як католікі аддаюць перавагу святыні ў Лурдзе ў Францыі. У Таракешвары адбылося мноства цудаў здараўлення, у тым ліку адно для члена маёй сям'і.

«Я сядзела ў храме цэлы тыдзень», — аднойчы сказала мне мая старэйшая цётка. «Выконваючы поўны пост, я малілася за выздараўленне твайго дзядзькі

Сарады ад хранічнай хваробы. На сёмы дзень я знайшла ў сваёй руцэ траву! Я зварыла настой з лісця і аддала яго твайму дзядзьку. Яго хвароба адразу знікла і больш ніколі не з'яўлялася».

Я ўвайшоў у святое святыню Таракешвара; у алтары толькі круглы камень. Яго акружнасць, без пачатку і бясконца, робіць яго дарэчным сімвалам Бясконцасці. Касмічны

абстракцыі не чужыя нават самаму сціпламу індыйскаму селяніну;
заходнікі абвінавачвалі яго ў тым, што ён жыве абстракцыямі!

Мой уласны настрой у той момант быў настолькі суровы, што мне не хацелася
схіляцца перад каменным сімвалам. Бога трэба шукаць, падумаў я, толькі ў
душы.

Я выйшаў з храма, не ўкленчыўшы, і хутка пайшоў да аддаленай вёскі
Ранбаджпур. Маё просьба да мінака аб дапамозе прымусіла яго пагрузіцца ў
доўгія роздумы.

Калі ты прыйсці да а скрыжаванне, паварот правільна і трымаць ідзеш," ён
нарэшце выражаны прароцка.

Падпарадкоўваючыся ўказанням, я прабіраўся ўздоўж берага канала.
Апусцілася цемра; ускраіны вёскі ў джунглях жылі ад мігцення светлячкоў і
выцця шакалаў, якія праляталі паблізу. Месячнае святло было занадта
цямным, каб супакоіць; я ішоў, спатыкаючыся, дзве гадзіны.

Вітальны звон каровінага званочка! Мае паўтаральныя крыкі нарэшце
прыцягнулі да мяне селяніна. «Я шукаю Рам Гопала Бабу».

— У нашай вёсцы такога чалавека не жыве, — тон мужчыны быў
змрочны. — Вы, напэўна, хлуслівы дэтэктыў.

Спадзяючыся развеяць падазрэнні ў яго палітычна неспакойным розуме, я
кранальна растлумачыў яму сваё становішча. Ён адвёз мяне да сябе дадому і
гасцінна сустрэў.

«Ранбаджпур далёка адсюль», — заўважыў ён. — «На скрыжаванні трэба было
павярнуць налева, а не направа».

Мой папярэдні інфарматар, з сумам падумаў я, быў сапраўднай пагрозай для
падарожнікаў. Пасля смачнай вячэры з грубага рысу, сачавіцы- *дхал* і кары з
бульбы з сырымі бананамі я пайшоў у невялікую хаціну, што прылягала да
двара. Удалечыні вяскоўцы спявалі пад гучны акампанемент *мрыданг* **13-1**. і
цымбалы. У тую ноч я амаль не спаў; я шчыра маліўся, каб мяне накіравалі да
таёмнага ёга, Рамы Гопала.

Калі першыя промні світання праніклі скрозь шчыліны майго цёмнага пакоя, я
рушыў у Ранбаджпур. Перасякаючы няроўныя рысавыя палі, я цяжка ступаў па
серпападобных пнях калючай расліны і кучках высушанай гліны. Зрэдку
сустрэканы селянін нязменна паведамляў мне, што мой пункт прызначэння —
«усяго *кроша* (дзве мілі)». За шэсць гадзін сонца пераможна прайшло ад

гарызонту да мерыдыяна, але я пачаў адчуваць, што заўсёды буду далёкі ад Ранбаджпура на адну *крошу* .

У сярэдзіне дня мой свет усё яшчэ быў бясконцым рысавым полем. Спёка, што лілася з бяздоннага неба, ледзь не прывяла мяне да знясілення. Калі да мяне павольна наблізіўся чалавек, я ледзь адважыўся вымавіць сваё звычайнае пытанне, каб не выклікаць манатоннага: «Проста кроша » .

Гэты незнаёмец спыніўся побач мяне. Кароткі і нязначны, ён быў фізічна неўражлівы захаваць для ан

незвычайны пара з пірсінг цёмны вочы.

— Я збіраўся пакінуць Ранбаджпур, але ў цябе быў добры намер, таму я чакаў цябе. — Ён пагразіў пальцам перад маім здзіўленым тварам. — Ці ж ты не разумны, што думаеш, што можаш пакінуцца на мяне нечакана? Той прафесар Біхары не меў права даваць табе мой адрас.

Лічачы, што ў прысутнасці гэтага гаспадара прадставіць сябе было б проста шматслоўем, я стаяў анямелы, крыху пакрыўджаны прыёмам. Наступная заўвага прагучала рэзка.

"Скажы мяне; дзе рабіць ты думаць Бог ёсць?"

Чаму, Ён ёсць унутры мяне і усюды». Я несумненна паглядзеў як збянтэжаны як Я адчуваў.

— Усепранікальны, га? — усміхнуўся святы. — Тады чаму, малады сэр, вы ўчора не пакланіліся Бясконцаму ў каменным сімвале ў храме Таракешвара ?
Твой гонар стаў прычынай таго, што ты быў пакараны тым, што мінак збіў цябе з панталыку, не зважаючы на тонкае адрозненне паміж левым і правым. Сёння табе таксама было даволі няёмка!

Я шчыра пагадзіўся, здзіўлены тым, што ў нічым не хаваецца цела перада мной хаваецца ўсёведаючае вока. Ад ёга зыходзіла гаючая сіла; я імгненна адчуў сябе асвятляемым у пякучым полі.

«Адданы схільны думаць, што яго шлях да Бога — адзіны шлях», — сказаў ён.
«Ёга, праз якую боскасць знаходзіцца ўнутры, несумненна, з'яўляецца найвышэйшым шляхам: так сказаў нам Лахіры Махасая. Але адкрыўшы Госпада ўнутры, мы неўзабаве ўспрымаем Яго звонку. Святыя святыні ў Таракешвары і ў іншых месцах справядліва шануюцца як цэнтры духоўнай сілы».

Асуджальная пазіцыя святога знікла; яго вочы сталі спагадліва-мяккімі. Ён паляпаў мяне па плячы.

«Малады ёг, я бачу, што ты ўцякаеш ад свайго настаўніка. У яго ёсць усё, што табе трэба; ты павінен вярнуцца да яго. Горы не могуць быць тваім гуру». Рам Гопал паўтараў тую ж думку. якую Шры Юктешвар выказаў на нашай апошняй сустрэчы.

— Настаўнікі не маюць ніякага касмічнага абавязку абмяжоўваць сваё месца жыхарства. — Мой спадарожнік здзіўлена зірнуў на мяне. — Гімалаі ў Індыі і Тыбеце не маюць манаполіі на святых. Тое, што чалавек не патурбуецца знайсці ўнутры сябе, не будзе адкрыта, пераносячы цела туды-сюды. Як толькі адданы *гатовы* пайсці нават на край зямлі дзеля духоўнага прасвятлення, яго гуру

з'яўляецца побач.

Я моўчкі пагадзіўся, успомніўшы сваю малітву ў скіце Бенарэса, а затым сустрэчу са Шры Юктешварам у перапоўненым завулку.

"Ці ёсць ты здольны да мець а маленькі пакой дзе ты можа блізка гэты дзверы і быць адзін?"

«Так». Я падумаў, што гэты святы пераходзіць ад агульнага да прыватнага з нечаканай хуткасцю.

«Гэта твая пячора». Ёг адарыла мяне позіркам прасвятлення, які я ніколі не забуду. «Гэта твая святая гара. Там ты знойдзеш Царства Божае».

Яго простыя словы імгненна развеялі маю даўнюю апантанасць Гімалаямі. У палаючым рысавым полі я прачнуўся ад нязграбных сноў пра вечныя снягі.

«Малады спадар, ваша боская смага вартая пахвалы. Я адчуваю да вас вялікую любоў». Рам Гопал узяў мяне за руку і павёў у ціхую вёсачку. Глінабітныя дамы былі пакрытыя какосавым лісцем і ўпрыгожаны вясковымі ўваходамі.

Святы пасадзіў мяне на цёмную бамбукавую платформу свайго невялікага хаціны. Даўшы мне падсалоджанага соку лайма і кавалачак карамелі, ён выйшаў на ўнутраны двoryк і прыняў позу лотаса. Прыкладна праз чатыры гадзіны я расплюшчыў свае медытатыўныя вочы і ўбачыў, што асветленая месяцам постаць ёга ўсё яшчэ нерухома. Пакуль я суро́ва нагадаў свайму жывату, што не хлебам адзіным жыве чалавек, да мяне падышоў Рам Гопал.

Я бачыць ты з'яўляюцца галодны; ежа будзе быць гатовы хутка».

На ўнутраным двoryку пад глінянай печчу распалілі агонь; рыс і *дал* хутка падалі на вялікіх бананавых лістах. Гаспадар ветліва адмовіўся ад маёй дапамогі ва ўсіх кулінарных справах. «Госць — гэта Бог», індуісцкая прыказка, спрадвечу патрабавала пабожнага выканання абавязкаў. Пазней падчас сваіх падарожжаў па свеце я быў зачараваны, убачыўшы, што падобная павага да гасцей праяўляецца ў сельскай мясцовасці многіх краін. Гарадскі жыхар адчувае, што вастрэня гасціннасці прытупляецца празмернасцю незнаёмых твараў.

Калі я прысеў побач з ёгам у адзіноце маленькай вёскі ў джунглях, гандлёвыя кропкі мужчын здаваліся мне зусім цьмянымі. Пакой у хаціне быў таямнічым ад мяккага святла. Рам Гопал расклаў на падлозе парваныя коўдры замест майго ложка і сеў на саламяны дыванок. Ахоплены яго духоўным магнетызмам, я адважыўся задаць яму пытанне.

Спадар, чаму не ты грант мяне а *самадхі* ?"

«Дарагі мой, я быў бы рады перадаць боскі кантакт, але гэта не мая справа». Святы паглядзеў на мяне з напаўзаплюшчанымі вачыма. «Твой настаўнік хутка падорыць гэты досвед. Тваё цела яшчэ не настроена. Як маленькая лямпачка не можа вытрымаць празмернага электрычнага напружання, так і твае нервы...» не гатовыя да касмічнага патоку. Калі б я даў вам бясконцы экстаз прама зараз, вы б гарэлі, як калі б кожная клетка гарэла.

«Ты просіш у мяне асветы, — задуменна працягваў ёг, — а я, хоць і нязначны, і з той невялікай медытацыяй, якую я зрабіў, разважаю, ці ўдалося мне дагадзіць Богу і якую каштоўнасць я магу знайсці ў Яго вачах пасля канчатковай расплаты».

Спадар, мець ты не быў шчыра шукаю Бог для а доўгі час?"

«Я мала што зрабіў. Біхары, напэўна, раскажаў табе нешта пра сваё жыццё. Дваццаць гадоў я жыў у таёмнай пячоры, медытуючы па васьмнаццаць гадзін у дзень. Потым я пераехаў у больш недаступную пячору і заставаўся там дваццаць пяць гадоў, штодня на дваццаць гадзін займаючыся ёгай. Я» не меў патрэбы ў сне, бо я заўсёды быў з Богам. Маё цела больш адпачывала ў поўным спакоі звышсвядомасці, чым магло быць у частковым спакоі звычайнага падсвядомага стану.

Падчас сну мышцы расслабляюцца, але сэрца, лёгкія і крывяносная сістэма пастаянна працуюць; яны не адпачываюць. У стане звышсвядомасці ўнутраныя органы застаюцца ў стане прыпыненай анімацыі, электрызаваныя касмічнай энергіяй. Такім чынам, я гадамі не лічыў сон неабходным. Прыйдзе час, калі і вы адмовіцеся ад сну.

«Божжа мой, ты так доўга разважаў і ўсё ж не ўпэўнены ў ласцы Госпада!» — здзіўлена паглядзеў я на яго. — «А як жа мы, бедныя смяротныя?»

«Ну, хіба ты не бачыш, мой дарагі хлопчык, што Бог — гэта сама Вечнасць? Меркаваць, што можна цалкам пазнаць Яго за сорок пяць гадоў медытацыі, — даволі абсурднае чаканне. Аднак Бабаджы запэўнівае нас, што нават невялікая медытацыя ратуе ад жудаснага страху смерці і паслясмяротных станаў. Не мацуй свой духоўны ідэал да невялікай гары, а прывязвай яго да зоркі безумоўнага боскага дасягнення. Калі будзеш старанна працаваць, ты дасягнеш гэтага».

Зачараваны гэтай перспектывай, я папрасіў яго сказаць яшчэ некалькі слоў, якія б мяне патлумачылі. Ён раскажаў цудоўную гісторыю сваёй першай сустрэчы з гуру Лахіры Махасаі, Бабаджы. **13-3** Каля поўначы Рам Гопал змоўк, і я лёг на коўдры. Заплюшчыўшы вочы, я ўбачыў успышкі маланак; велізарная прастора ўва мне была камерай расплаўленага святла. Я расплюшчыў вочы і ўбачыў тое ж асляпляльнае ззянне. Пакой стаў часткай таго бясконцага скляпення, якое я бачыў унутраным зрокам.

Чаму не ты ісці да спаць?"

Спадар, як можа Я сон у гэты прысутнасць з маланка, палаючы ці мой вочы з'яўляюцца зачыніць або адкрыта?"

«Вам пашанцавала перажыць гэты досвед; духоўныя выпраменьванні не так лёгка ўбачыць», — святы дадаў некалькі слоў пяшчоты.

На світанні Рам Гопал даў мне цукеркі-камяні і сказаў, што я павінен сыходзіць. Мне так не хацелася з ім развітвацца, што па маіх шчоках

пакаціліся слёзы.

Я будзе не дазволіць ты ісці з пустымі рукамі». Гэты ёг казаў пяшчотна. Я будзе рабіць нешта для ты."

Ён усміхнуўся і ўважліва паглядзеў на мяне. Я стаяў як укапаны ў зямлю, і спакой, нібы магутная паводка, хлынуў праз мае вочы. Я імгненна вылечыўся ад болю ў спіне, які перыядычна турбаваў мяне гадамі. Адноўлены, акунуты ў мора светлай радасці, я больш не плакаў. Дакрануўшыся да ног святога, я пайшоў у джунглі, прабіраючыся праз іх трапічныя...

клубок пакуль Я дасягнуў Таракешвар.

Там я здзейсніў другое паломніцтва да знакамітай святыні і цалкам упаў ніцма перад алтаром. Круглы камень павялічваўся перад маім унутраным зрокам, пакуль не ператварыўся ў касмічныя сферы, кольца ў кольцы, зона за зонай, усе яны былі напоўнены боскасцю.

Праз гадзіну я шчасліва сеў у цягнік і адправіўся ў Калькуту. Маё падарожжа скончылася не ў высокіх гарах, а ў Гімалайскай прысутнасці майго Настаўніка.

.....
13-1 : Ручная гра барабаны, выкарыстоўваўся толькі для набажэнства музыка.

13-2 : Адзін ёсць нагадаў тут з Дастаеўскага назіранне: А чалавек Сусветная арганізацыя па ахове здароўя лукі ўніз да нічога можа ніколі мядзведзь гэты цяжар самога сябе».

13-3 : Глядзіце раздзел 35.

РАЗДЗЕЛ: 14

Ан Вопыт У Касмічны Свядомасць

Я раніцы тут, Гуруджы». Мой сарамлівасць казаў больш красамоўна для мяне.

«Хадзем на кухню і знойдзем што-небудзь паесці». Шры Юктешвар паводзіў сябе так натуральна, быццам нас аддзялялі гадзіны, а не дні.

— Гаспадар, я, мабыць, расчараваў вас сваім раптоўным сыходам з абавязкаў; я думаў, што вы раззлуецца на мяне.

Не, вядома ж, не! Гнеў нараджаецца толькі з-за няздзейсненых жаданняў. Я нічога не чакаю ад іншых, таму іхнія дзеянні не могуць супярэчыць маім жаданням. Я не буду выкарыстоўваць цябе дзеля сваіх мэтаў; я шчаслівы толькі ў тваім сапраўдным шчасці.

«Сэр, пра боскую любоў чуеш цьмяна, але ўпершыню я бачу канкрэтны прыклад у вашым анёльскім абліччы! У свеце нават бацька не так лёгка даруе сыну, калі той пакідае бацькоўскія справы без папярэджання. Але вы не праяўляеце ні найменшага раздражнення, хоць і павінны». пацярэў ад

вляікіх нязручнасцей з-за мноства няскончаных спраў, якія я пакінуў пасля сябе».

Мы глядзелі адзін аднаму ў вочы, у якіх ззялі слёзы. Мяне ахапіла шчаслівая хваля; я адчуў, што Гасподзь, у вобразе майго гуру, пашырае маленькія палымяныя парывы майго сэрца ў несціскальныя прасторы касмічнай любові.

Праз некалькі раніц я накіраваўся ў пустую гасціную Настаўніка. Я планаваў памедытаваць, але маю пахвальную мэту не падзялілі непаслухмяныя думкі. Яны разляцеліся, як птушкі ад паляўнічага .

"Мукунда!" Шры Юктешвара голас гучаў з а далёкі унутраны балкон.

Я адчуваў сябе такім жа бунтарскім, як і мае думкі. «Настаўнік заўсёды заклікае мяне медытаваць», — прамармытаў я сабе пад нос. «Ён не павінен мяне турбаваць, калі ведае, чаму я прыйшоў у яго пакой».

Ён зноў паклікаў мяне; я ўпарта маўчаў. На трэці раз у яго голасе

прагучаў дакор. «Сэр, я медытую», — пратэстуюча закрычаў я.

«Я ведаю, як ты медытуеш, — крыкнуў мой гуру, — твой розум раскіданы, як лісце ў буру! Хадзі сюды да мяне».

Абразіў і выкрыты, Я зроблены мой шлях на жаль да яго бок.

«Бедны хлопчык, горы не маглі даць табе таго, чаго ты хацеў», — ласкава і суцяшальна загаварыў Гаспадар. Яго спакойны позірк быў непранікальным. «Жаданне твайго сэрца споўніцца».

Шры Юктешвар рэдка задаваўся загадкамі; я быў збянтэжаны. Ён акуратна ўдарыў мяне па грудзях вышэй за сэрца.

Маё цела нерухома ўкаранілася; дыханне выцягвалася з лёгкіх, быццам нейкім велізарным магнітам. Душа і розум імгненна страцілі сваю фізічную няволю і выцякалі, як вадкае пранізлівае святло, з кожнай маёй пары. Плоць была нібы мёртвая, але ў сваёй інтэнсіўнай свядомасці я ведаў, што ніколі раней не быў цалкам жывым. Маё пачуццё ідэнтычнасці больш не было вузка абмежавана целам, а ахоплівала навакольныя атамы. Людзі на далёкіх вуліцах, здавалася, ціха рухаліся па маёй уласнай аддаленай перыферыі. Карані раслін і дрэў праглядаліся скрозь... цьмяная празрыстасць глебы; я адрозніў патак іх соку ўнутр.

Усё наваколле ляжала перада мной. Мой звычайны франтальны зрок цяпер змяніўся на велізарны сферычны відовішча, адначасова ўсёпранікальны. Патыліцай я ўбачыў мужчын, якія шпацыравалі далёка па дарозе Рай Гхат, і заўважыў таксама белую карову, якая павольна набліжалася. Калі яна дасягнула прасторы перад адчыненай брамай ашрама, я назіраў за ёй сваімі

двума фізічнымі вачыма. Калі яна праходзіла міма, за цаглянай сцяной, я
выразна ўбачыў яе нерухомай.

Усе прадметы ў маім панарамным поглядзе дрыжалі і вібравалі, як паскораныя
кінастужкі. Маё цела, цела Гаспадара, калонны двор, мэбля і падлога, дрэвы і
сонечнае святло часам моцна вагаліся, пакуль усё не растала ў зіхатлівым
мору; быццам крышталікі цукру, раскіданыя

у шклянку вады, раствараюцца пасля страшеня. Аб'ядноўваючае святло чаргавалася з матэрыялізацыямі формы, метамарфозы раскрывалі закон прычыны і следства ў стварэнні.

Акіянiчная радасць разбілася аб цiхiя бясконцыя берагi маёй душы. Дух Божы, я зразумеў, — гэта невычэрпнае Блажэнства; Яго цела — незлiчоныя тканiны святла. Ува мне пачала нарастаць слава. ахiнаюць гарады, кантыненты, зямлю, сонечныя i зорныя сiстэмы, разрэджаныя туманнасцi i плывучыя сусветы. Увесь космас, мякка свяцiўся, быццам горад, які бачыцца ўдалечынi ўначы, мiгцеў у бясконцасцi майго быцця. Рэзка акрэсленыя контуры свету некалькi зникалi на самых далёкiх краях; там я мог бачыць мяккае ззянне, нiкoлi не змяншальнае. Яно было неапиcальна тонкiм; планетарныя карцiны былі сфармiраваны з больш грубага святла.

Боскае расcейванне прамянёў вылівалася з Вечнай Крынiцы, палаючы ў галактыках, пераўтвараючыся ў невымоўныя аўры. Зноў i зноў я бачыў, як творчыя прамянi згушчаюцца ў сузор'i, а потым раствараюцца ў лiсты празрыстага полымя. Дзякуючы рытмiчнай рэверсii, секстыльёны светаў ператваралiся ў празрыстае ззянне; агонь становiўся небасхілам.

Я пазнаў цэнтр эмпiрэя як кропку iнтуiтыўнага ўспрымання ў маім сэрцы. З майго ядра да кожнай часткi ўнiверсальнай структуры выпраменьвала бляск. Блажэнная *амрыта* , нектар неўмiручасцi, пульсаваў праз мяне з цякучасцю, падобнай на ртуць. Творчы голас Бога. Я пачуў гучанне, як Аум , **14-1** вiбрацыя Касмiчнага Рухавiка.

Раптам дыханне вярнулася ў мае лёгка. З амаль невыносным расчараваннем я зразумеў, што мая бясконцая велiч страчана. Зноў я апынуўся абмежаваны прынiжальнай клеткай цела, якое не так лёгка прыстасоўвалася да Духа. Як блуднае дзiця, я ўцёк са свайго макракосмасiчнага дома i замкнуў сябе ў вузкiм мiкракосмасе.

Мой гуру стаяў нерухома перада мной; я пачаў падаць да яго святых ног у знак падзякi за досвед касмiчнай свядомасцi, якога я так доўга iмкнуўся. Ён падтрымліваў мяне i гаварыў спакойна, не прэтэнцыёзна.

«Нельга занадта напiвацца экстазу. Табе яшчэ шмат працы ў свеце. Хадзем, падмяцем падлогу на балконе, а потым пройдзем каля Ганга».

Я прынёс вeнiк; я ведаў, што Гаспадар вучыць мяне сакрэту збалансаванага жыцця. Душа павiнна цягнуцца над касмаганiчнымi безданямi, пакуль цела выконвае свае штодзённыя абавязкi. Калi мы пазней выйшлi на шпацыр, я ўсё яшчэ быў у невымоўным захапленнi. Я бачыў нашы целы як дзве астральныя карцiны, што рухаюцца па дарозе ўздоўж ракi, сутнасцю якой было чыстае святло.

«Менавіта Дух Божы актыўна падтрымлівае кожную форму і сілу ў Сусвеце; аднак Ён трансцэндэнтальны і аддалены ў шчаслівай нястворанай пустэчы па-за светамі вібрацыйных з'яў», **14-2** Настаўнік растлумачыў. «Святыя, якія ўсведамляюць сваю боскасць нават ва плоці ведаюць падобнае падвойнае існаванне. Свядома займаючыся зямной працай, яны ўсё ж застаюцца пагружанымі ў ўнутраную асалоду. Гасподзь стварыў усіх людзей з бязмежнай радасці Свайго быцця. Нягледзячы на тое, што яны балюча сціснутыя целам, Бог тым не менш чакае, што душы, створаныя па Яго вобразу, у рэшце рэшт падымуцца над усімі пачуццёвымі ідэнтыфікацыямі і зноў злучацца з Ім.

Касмічнае бачанне пакінула шмат непарушных урокаў. Штодзённа супакойваючы свае думкі, я мог вызваліцца ад падманлівай перакананасці, што маё цела — гэта маса плоці і костак, якая перасякае цвёрдую глебу матэрыі. Дыханне і неспакойны розум, я бачыў, былі падобныя да бур, якія разбівалі акіян святла хвалямі матэрыяльных формаў — зямлі, неба, людзей, жывёл, птушак, дрэў. Ніякага ўспрымання Бясконцага як Адзінага Святла нельга было дасягнуць, акрамя як супакоіўшы гэтыя буры. Кожны раз, калі я маўчаў два прыродныя хвалі, я бачыў, як шматлікія хвалі стварэння растуць у адно празрыстае мора, гэтак жа, як хвалі акіяна, калі іх буры сціхаюць, спакойна раствараюцца ў адзінстве.

Майстар даруе боскі вопыт касмічнай свядомасці, калі яго вучань з дапамогай медытацыі ўмацаваў свой розум да такой ступені, што шырокія перспектывы не перагружаюць яго. Гэты вопыт ніколі не можа быць дадзены толькі дзякуючы інтэлектуальнай гатоўнасці або адкрытасці розуму. Толькі адэкватнае пашырэнне праз практыку ёгі і адданую *бхакці* можа падрыхтаваць розум да... убіраць вызваляльны шок усюдыснасці. Гэта прыходзіць з натуральнай непазбежнасцю для шчырага адданага. Яго інтэнсіўнае жаданне пачынае прыцягваць да Бога з непераадольнай сілай. Гасподзь, як Касмічнае Бачанне, прыцягваецца магнітным запалам шукальніка ў сферу яго свядомасці.

У пазнейшыя гады я напісаў наступны верш «Самадхі», імкнучыся перадаць славу яго касмічнага стану:

Зніклі заслоны святла і ценю, развеялі
ўсе пары смутку,
Адплылі ўсе світанкі мімалётнай
радасці, Зніклі цымяным сэнсарным
міражом.
Каханне, ненавіджу, здароўе, хвароба, жыццё, смерць,
Загінуў гэтыя ілжывы цені на гэты экран з дваістасць.
Хвалі смеху, сцылы сарказму, меланхалічныя віры, што растуць у
велізарным моры асалоды.
Гэты шторм з *майя* супакоіўся
Па магія палачка з інтуіцыя глыбокі.
Сусвет, забытая мара, падсвядома блукае, гатовы
ўварвацца ў маю нядаўна абуджаную боскую памяць.
Я жыву без касмічнага ценю, але
ён не пазбаўлены мяне;
Як мора існуе без хваль, але яны не
дыхаюць без мора.
Сны, абуджэнне, станы глыбокай *турыі* сон,

сучаснасць, мінулае, будучыня, больш нічога
для мяне,
Але ўсюдыісны, усеплынны Я, Я, усюды. Планеты,
зоркі, зорны пыл, зямля,
Вулканічныя выбухі катаклізмаў суднага дня,
печ для фарміравання Тварэння,
Ледавікі з ціхі рэнтгенаўскія прамяні, паленне электрон паводкі,

Думкі ўсіх людзей, мінулых, цяперашніх,
будучых, кожнай травінкі, мяне самога,
чалавецтва,
Кожны часціца з універсальны пыл,
Гнеў, прагнасць, дабро, зло, выратаванне,
пажадлівасць, я праглынуў, ператварыў усё
У велізарны акіян крыві маёй адзінай Істоты!
Тлеючая радасць, часта раздзіманая медытацыяй,
асляпляе мае слёзныя вочы,
Успыхнула бессмяротным полымем
асалоды, спаліла мае слёзы, маё
цела, маё ўсё. Ты – гэта я, я – гэта
Ты,
Ведаючы, Ведаючы, Вядомы, як Адзін!
Спакойнае, непарушнае хваляванне, вечна жывы, заўсёды новы спакой!
Прыемнае па-за межамі ўяўлення і чакання, *самадхі* шчасце!
Не ан несвядомы дзяржава
Ці разумовы хлараформ без свядомага
вяртання, *Самадхі* але пашырае маю
свядомасць за межы смяротнага цела
Да самай далёкай мяжы вечнасці,
дзе я, Касмічнае Мора,
Глядзець гэты маленькі эга плаваючы у Я.
Верабей, кожная пясчынка не падаюць без майго позірку. Уся
прастора плыве, як айсберг, у Маім разумовым моры.
Каласальны Кантайнэр, Я, з усе рэчы зроблены.
Дзякуючы глыбейшай, працяглейшай, прагнай
медытацыі, дадзенай гуру, прыходзіць гэта нябеснае
самадхі .
Мабільны шумы з атамы з'яўляюцца чуў,
Цёмная зямля, горы, даліны, вось! расплаўленая вадкасць!
Плывучыя моры ператвараюцца ў пары туманнасцей!
Аум дзьме на пары, цудоўна раскрываючы свае заслоны,
акіяны адкрываюцца, зіхатлівыя электроны,
Пакуль, нарэшце, пры гуку касмічнага
барабана, грубыя агні не знікнуць у вечных
прамянях усепранікальнай асалоды.
З радасці я прыйшоў, дзеля радасці я жыву, у святой
радасці я расту. Акіян розуму, я п'ю ўсе хвалі
стварэння.
Чатыры заслоны з цвёрдага цела, вадкасці,
пары, святла, падымаюцца ўверх.
Я сам, у усё, уваходзіць гэты Выдатна Я сам.
Зніклі назаўжды, мінучыя, мігатлівыя цені смяротнай памяці.

Бездакорнае маё разумовае неба, унізе, наперадзе і высока
ўверсе.

Вечнасць і я, адзін аб'яднаны
прамень. Маленькая бурбалка
смеху, я

Ам стаць гэты Мора з Весялосць Само па сабе.

Шры Юктешвар навучыў мяне, як выклікаць благаслаўлёны вопыт па жаданні, а таксама як перадаваць яго іншым, калі ў іх развітыя інтуітыўныя каналы. Месяцамі я знаходзіўся ў экстатычным адзінстве, разумеючы, чаму Упанішады *кажуць*, што Бог ёсць *раса*, «найбольш прыемны». Аднак аднойчы я звярнуўся да Настаўніка з адной праблемай.

— Я хачу ведаць, сэр, калі я знайду

Бога? — Вы знайшлі Яго.

О не, спадар, Я не думаць так!»

Мой гуру ўсміхаўся. «Я ўпэўнены, што вы не чакаеце паважанай Асобы, якая ўпрыгожвае трон у нейкім антысептычным кутку космасу! Аднак я бачу, што вы ўяўляеце сабе, што апантанасць Адзін з цудадзейных талентаў — гэта пазнанне Бога. Можна валодаць усім сусветам, але Госпад усё яшчэ застаецца няздольным! Духоўны прагрэс вымяраецца не знешнімі здольнасцямі чалавека, а толькі глыбіня яго асалоды ў медытацыі.

«*Заўсёды новая Радасць — гэта Бог*. Ён невычэрпны; па меры таго, як вы будзеце працягваць свае медытацыі на працягу гадоў, Ён будзе зводзіць вас з розуму бясконцай кемлівасцю. Такія адданія, як вы, якія знайшлі шлях да Бога, ніколі не мараць прамяняць Яго на якое-небудзь іншае шчасце; Ён спакуслівы па-за ўсялякай канкурэнцыяй» .

Як хутка мы стамляемся ад зямных задавальненняў! Жаданне матэрыяльных рэчаў бясконцае; чалавек ніколі не бывае цалкам задаволены і імкнецца да адной мэты за другой. «Нешта іншае», чаго ён шукае, — гэта Гасподзь, які адзіны можа даць трывалую радасць.

Знешнія памкненні выганяюць нас з унутранага Эдэма; яны прапануюць фальшывыя задавальненні, якія толькі ўвасабляюць шчасце душы. Страчаны рай хутка аднаўляецца праз боскую медытацыю. Паколькі Бог — гэта нечаканая Вечная Навізна, мы ніколі не стамляемся ад Яго. Ці можам мы насыціцца асалодай, цудоўна разнастайнай на працягу вечнасці?

«Цяпер я разумею, сэр, чаму святыя называюць Госпада незразумелым. Нават вечнага жыцця не хапіла б, каб ацаніць Яго».

Крыя-ёга ачысціць розум ад сэнсарных перашкод, медытацыя дае падвойны доказ Бога. Заўсёды новая радасць — гэта доказ Яго існавання, пераканаўчая для нашых самых атамаў. Акрамя таго, у медытацыі чалавек знаходзіць Яго імгненнае кіраўніцтва, Яго адэкватны адказ на кожную цяжкасць.

— Зразумела, Гуруджы, ты вырашыў маю праблему, — я ўдзячна ўсміхнуўся.

— Цяпер я разумею, што знайшоў Бога, бо кожны раз, калі радасць медытацыі падсвядома вярталася ў мае актыўныя гадзіны, мне неўпрыкмет паказвалі, што трэба дзейнічаць правільна ва ўсім, нават у дэталях.

«Чалавечае жыццё ахоплена смуткам, пакуль мы не навучымся наладжвацца на Боскую Волю, чый «правільны шлях» часта збівае з панталыку эгаістычны розум. Бог нясе цяжар космасу; толькі Ён можа даць безпамылковую парадзу».

.....
14-1 : У гэты пачатак быў гэты Слова, і гэты Слова быў з Бога, і гэты Слова быў Божа." - *Джон* 1:1.

14-2 : "Для гэты Бацька судзіць не чалавек, але мае здзейснены усе меркаванні да гэты Сын." - *Джон* 5:22. Не чалавек мае бачыў Бога у любы час; гэты толькі народжаны Сын, які ёсць у гэты грудзі з гэты Бацька, ён мае абвешчаны яго." - *Джон* 1:18. "Праўда, праўда, Я сказаць да ты, ён што верыць на мяне, гэты працуе што Я рабіць павінен ён рабіць таксама; і большы працуе чым гэтыя «Ён зробіць, бо Я іду да Айца Майго». — *Ян* 14:12. «А Суцяшальнік, Дух Святы, Якога пашле Айцец у імя Маё, навучыць вас усяму і нагадае вам усё, што Я казаў вам». — *Ян* 14:26.

Гэтыя біблейскія словы адносяцца да трайнай прыроды Бога як Айца, Сына і Святога Духа (*Сат* , *Тат* , *Аум* у індуйсцкіх пісаннях). Бог гэты Бацька ёсць гэты Абсалютны, Непраяўленая, існуючы *за межамі* вібрацыйны стварэнне. Бог гэты Сын ёсць гэты Свядомасць Хрыста (Брахма або *Кутастха Чайтанья*) існуючы *унутры* вібрацыйны стварэнне; гэта Хрыстос Свядомасць ёсць гэты «адзінародны» або адзінае адлюстраванне Нястворанага Бясконцага. Яго знешняя праява або «сведка» — гэта *Аум* або Святы Дух, боская, творчая, нябачная сіла, якая структуруе ўсё стварэнне праз вібрацыю. *Аум*, шчаслівы Суцяшальнік, чуецца ў медытацыі і адкрывае адданаму .канчатковую Ісціну

РАЗДЗЕЛ: 15

Гэты Каляровая капуста Рабаванне

«Гаспадар, падарунак табе! Гэтыя шэсць вялізных капуст каляровай капусты былі пасаджаныя маімі рукамі; я сачыў за іх ростам з пяшчотай маці, якая корміць грудзмі сваё дзіця». Я ўручыў кошык з гароднінай з урачыстым рытуалам.

«Дзякуй!» — усмешка Шры Юктэсвара была цёплай і ўдзячнай. «Калі ласка, пакіньце іх у сваім пакоі; Яны спатрэбяцца мне заўтра для асаблівай вячэры.

Я толькі што прыбыў у Пуры **15-1** правесці летнія канікулы ў каледжы з маім гуру ў яго прыморскім скіце. Пабудаваныя Майстрам і яго вучнямі, гэтыя вясёлыя маленькія двухпавярховыя рэкалекцыі з фасадамі на беразе Бенгальскага заліва.

На наступную раніцу я прачнуўся рана, асвятляны салёным марскім брызам і чароўнасцю наваколя. Меладычны голас Шры Юктэсвара клікаў мяне; я

зірнуў на сваю дарагую каляровую капусту і акуратна склаў яе пад ложак.

"Прыходзь, дазволіць нас ісці да гэты пляж». Майстар прывяло гэты шлях;
некалькі малады вучні і сябе падпісваўся у

а раскіданы група. Наш гуру апытаны нас у мяккі крытыка.

«Калі нашы заходнія браты ідуць, яны звычайна ганарацца тым, што ідуць у адзіным рытме. А цяпер, калі ласка, ідзіце двума радамі; трымайце рытмічны крок адзін з адным». Шры Юктешвар назіраў, як мы падпарадкоўваемся; ён пачаў спяваць: «Хлопчыкі ходзяць туды-сюды прыгожым маленькім радком». Я не мог не захапляцца лёгкасцю, з якой Настаўнік мог адпавядаць хуткаму тэмпу сваіх маладых вучняў.

"Стой!" Мой гуру вочы шукаў мая. "Ці ты памятаць да замак гэты назад дзверы з гэты скіт?"



МОЙ ГУРУ ПРЫБЯРЭЖЖА Эрмітаж У ПУРЫ

Пастаянны паток наведвальнікаў з усяго свету ўліўся ў цішыню скіта. Шматлікія вучоныя людзі прыйшлі з надзеяй сустрэць прававернага рэлігійнага дзеяча. Пагардлівая ўсмешка ці пацешны позірк з талерантнасцю часам выдавалі, што навічкі чакалі толькі некалькіх набожных банальнасцей. Тым не менш, іх неахвотны ад'езд прынёс выразную перакананасць у тым, што Шры Юктешвар прадэманстраваў дакладнае разуменне іх спецыялізаваных галін ведаў.

У маім гуру заўсёды былі маладыя вучні, якія жылі ў яго скіце. Ён кіраваў іх розумамі і жыццём з той стараннай дысцыплінай, у якой этымалагічна ўкаранілася слова «вучань».

Я думаць так, спадар."

Шры Юктешвар некалькі хвілін маўчаў, на вуснах яго блукала ледзь стрыманыя ўсмешкі. «Не, вы забыліся», — нарэшце сказаў ён. «Боскае

сузіранне не павінна служыць апраўданнем для матэрыяльнай бесклапотнасці.
Вы занядбалі свой абавязак па ахове ашрама; вы павінны быць пакараныя».

Я думка ён быў незразумела жартую калі ён дададзена: "Ваш шэсць каляровая
капуста будзе хутка быць толькі пяць».

Мы павярнуўся вакол у Магістр заказы і прайшлі назад пакуль мы былі блізка да гэты скіт.

«Адпачні трохі, Мукунда, паглядзі праз тэрыторыю злева ад нас; сачы за дарогай далей. Неўзабаве туды прыбудзе адзін чалавек; ён будзе ахвярай тваёй кары».

Я хаваў сваё раздражненне ад гэтых незразумелых заўваг. Неўзабаве на вуліцы з'явіўся селянін. дарогу; ён гратэска танцаваў і размахваў рукамі, робячы бессэнсоўныя жэсты. Амаль паралізаваны цікаўнасцю, я прыкінуўся вачамі да гэтага вясёлага відовішча. Калі мужчына дасягнуў месца на дарозе, дзе павінен быў знікнуць з нашага ваччу, Шры Юктешвар сказаў: «Цяпер ён вернецца».

Селянін адразу ж змяніў кірунак і накіраваўся ў заднюю частку ашрама. Перайшоўшы пясчаную дзялянку, ён увайшоў у будынак праз заднія дзверы. Я пакінуў іх незачыненымі, як і казаў мой гуру. Неўзабаве выйшаў мужчына, трымаючы ў руках адну з маіх каштоўных каляровай капусты. Цяпер ён ішоў паважліва, надзелены годнасцю ўласніка.

Разгортванне фарсу, у якім мая роля здавалася разгубленай ахвярай, не было настолькі трывожным, каб я не кінуўся ў абурэнне. Я быў на паўдарозе, калі Гаспадар паклікаў мяне. Ён дрыжаў ад смеху з галавы да ног.

— Гэты бедны вар'ят даўно прагнуў каляровай капусты, — растлумачыў ён паміж выбліскамі веселасці. — Я падумаў, што было б добра, калі б ён атрымаў адну з вашых, такі неасцярожны!

Я кінуўся ў свой пакой, дзе выявіў, што злодзей, відавочна фанат гародніны, пакінуў некранутымі мае залатыя пярсцёнкі, гадзіннік і грошы, якія ляжалі адкрыта на коўдры. Замест гэтага ён запаўз пад ложак, дзе, цалкам схаваная ад выпадковых позіркаў, адна з маіх каляровай капусты абудзіла ў ім адданае жаданне.

У той вечар я папрасіў Шры Юктэсвара растлумачыць інцыдэнт, які, як мне здалося, меў некалькі загадкавых асаблівасцей.

Мой гуру павольна пакруціў галавой. «Калі-небудзь ты гэта зразумееш. Навука хутка адкрые некаторыя з гэтых схаваных законаў».

Калі праз некалькі гадоў цуды радыё ўварваліся ў здзіўлены свет, я ўспомніў прадказанне Настаўніка. Векавыя ўяўленні пра час і прастору былі знішчаны; ніводная сялянская хата не была такой цеснай у якія Лондан ці Калькута не маглі ўвайсці! Найтупнейшая інфармацыя, пашыраная перад бясспрэчным доказ аднаго з аспектаў усюдыіснасці чалавека.

Гэты "сюжэт" з гэты каляровая капуста камедыя можа быць найлепшы

зразумеў па а радыё аналогія. Шры Юктешвар быў дасканалым чалавечым радыё. Думкі — гэта не больш чым вельмі мяккія вібрацыі, якія рухаюцца ў эфіры. Гэтак жа, як адчувальнае радыё ўлоўлівае патрэбны музычны нумар з тысяч іншых праграм з усіх бакоў, так і мой гуру змог злавіць думку недарэчнага чалавека, які прагнуў для а каляровая капуста, выйсці з гэты незлічоная колькасць думкі з вяшчанне чалавек завяшчанні у свет. **15-2**

Дзякуючы сваёй магутнай волі, Гаспадар быў таксама і чалавечай вяшчальнай станцыяй і паспяхова накіраваў селяніна назад і пайшоў у пэўны пакой на адну...

каляровая капуста.

Інтуіцыя **15-3** — гэта кіраўніцтва душы, якое натуральным чынам з'яўляецца ў чалавека ў тыя моманты, калі яго розум спакойны. Амаль кожны адчуваў невытлумачальна правільнае «прадчуванне» або... эфектыўна перадаў свае думкі іншаму чалавеку.

Чалавечы розум, вольны ад статыкі неспакою, можа працаваць праз сваю антэну інтуіцыя ўсе функцыі складаных радыёмеханізмаў — адпраўка і атрыманне думак, а таксама адключэнне непажаданых. Паколькі магутнасць радыё залежыць ад сілы электрычнага току яно можа выкарыстоўваць, таму чалавечае радыё зараджаецца энергіяй у адпаведнасці з сілай волі, якой валодае кожны чалавек.

Усе думкі вечна вібруюць у космасе. Дзякуючы глыбокай канцэнтрацыі майстар здольны выяўляць думкі любога розуму, жывога ці мёртвага. Думкі ўніверсальныя і не маюць індывідуальных каранёў; Ісціну нельга стварыць, яе можна толькі ўспрыняць. Памылковыя думкі чалавека з'яўляюцца вынікам недасканаласцей яго распазнання. Мэта навукі ёгі — супакоіць розум, каб ён без скажэнняў мог адлюстроўваць боскае бачанне ў Сусвеце.

Радыё і тэлебачанне імгненна прынеслі гук і зрок далёкіх людзей да камінаў мільёнаў: першыя слабыя навуковыя намёкі на тое, што чалавек — гэта ўсепранікальны дух. Не цела, абмежаванае кропкай у прасторы, а велізарная душа, якую эга ў большасці варварскіх спосабаў дарэмна спрабуе сціснуць.

«Могуць узнікнуць вельмі дзіўныя, вельмі цудоўныя, здавалася б, вельмі неверагодныя з'явы, якія, калі іх усталююць, не здзівяць нас больш, чым мы зараз здзіўлены ўсім, чаму нас навучыла навука за апошнія стагоддзі», — заявіў Шарль Роберт Рышэ, лаўрэат Нобелеўскай прэміі па фізіялогіі.

«Мяркуюцца, што з'явы, якія мы цяпер прымаем без здзіўлення, не выклікаюць нашага здзіўлення, таму што яны зразумелыя. Але гэта не так. Калі яны нас не здзіўляюць... не таму, што яны зразумелыя, а таму, што яны знаёмыя; бо калі тое, чаго мы не разумеем, павінна нас здзіўляць, мы павінны здзіўляцца ўсяму — падзенню каменя, кінутага ў паветра, жалуду, які становіцца дубам, ртуці, якая пашыраецца пры награванні, жалезу, якое прыцягваецца магнітам, фосфару, які гарыць пры трэнні.Сучасная навука — гэта...

лёгкая матэрыя; рэвалюцыі і эвалюцыі, якія яна перажыве праз сто тысяч гадоў, значна пераўзыходзяць самыя смелыя чаканні. Ісціны — тыя дзіўныя, дзіўныя, непрадбачаныя ісціны, — якія адкрываюць нашы нашчадкі, нават цяпер вакол нас, глядзяць нам у вочы, таму гаварыць, і ўсё ж мы іх не бачым. Але недастаткова сказаць, што мы іх не бачым; мы іх бачым не жадаем іх бачыць; бо як толькі з'яўляецца нечаканы і незнаёмы факт, мы спрабуем упісаць яго ў рамкі звычайных месцаў набытых ведаў і абураемся тым, што хтосьці адважваецца

эксперыментаваць далей».

Праз некалькі дзён пасля таго, як у мяне так неверагодна скралі каляровую капусту, адбыўся адзін цікавы выпадак. Нейкая газавая лампа не знайшлася. Зусім нядаўна я стаў сведкам усеведання майго гуру... разуменне, Я думка ён бы дэманстраваць што гэта быў дзіцячага гуляць да знайсці гэты лампа.

Майстар успрымаецца мой чаканне. З перабольшаны гравітацыя ён сумняваўся усе ашрам жыхароў. А

Малады вучань прызнаўся, што выкарыстаў лампу, каб пайсці да

калодзежа на заднім двары. Шры Юктешвар даў сур'ёзную парадую:

«Шукай лампу каля калодзежа».

Я кінуўся туды; лампы не было! Знясілены, я вярнуўся да свайго гуру. Ён цяпер шчыра смяўся, не шкадуючы пра маё расчараванне.

«Шкада, што я не змог паказаць вам, куды знікла лампа; я не варажбіт!» З бліскаўкай у вачах ён дадаў: «Я нават не з'яўляюся здавальняючым Шэрлакам Холмсам!»

Я рэалізаваны што Майстар бы ніколі дысплей яго паўнамоцтвы калі аспрэчвана, або для а дробязь.

Цудоўныя тыдні праяцелі незаўважна. Шры Юктешвар планаваў рэлігійную працэсію. Ён папрасіў мяне правесці вучняў праз горад і пляж Пуры. Святочны дзень выдаўся адным з самых гарачых летніх дзён .

«Гуруджы, як можа Я узяць гэты басанож студэнты больш гэты агністы пяскі? Я казаў адчайна.

«Я адкрыю вам сакрэт», — адказаў Настаўнік. «Гасподзь пашле вам парасон з аблокаў; вы ўсе будзеце хадзіць у камфорце».

Я з радасцю арганізаваў працэсію; наша група выйшла з ашрама з банерам *Сат-Санга* . **15-4** Распрацаваны Шры Юктешварам, ён насіў сімвал адзінага **15-5**. вока, тэлескапічны позірк інтуіцыі.

Ледзь мы пакінулі скіт, як неба над галавой, быццам па чараўніцтве, зацягнулася хмарами. Пад здзіўлення воклікі з усіх бакоў, Лёгкі дождж астудзіў гарадскія вуліцы і палаючае ўзбярэжжа. Заспакаляльныя кроплі лілі на працягу двух гадзін парадую. У тую ж хвіліну, як наша група вярнулася ў ашрам, хмары і дождж бяследна зніклі.

«Бачыш, як Бог да нас ставіцца, — адказаў Настаўнік пасля таго, як я выказаў сваю падзяку. — Гасподзь адгукаецца на ўсіх і працуе для ўсіх. Гэтак жа, як Ён паслаў дождж па маёй просьбе, Ён выконвае любое шчырае жаданне адданага. Рэдка людзі ўсведамляюць, як часта Бог прыслухоўваецца да іх малітваў. Ён не абыякавы да некаторых, але слухае кожнага, хто звяртаецца да Яго з даверам. Яго дзеці заўсёды павінны мець безумоўную веру ў любоўную дабрыню свайго ўсюдыіснага Айца». **15-6**

Шры Юктешвар штогод праводзіў чатыры фестывалі ў дні раўнадзенстваў і сонцастаяння, калі яго вучні збіраліся здалёк і зблізку. Зімовае сонцастаянне святкавалася ў Серампуры; першае з іх, якое я наведаў, пакінула ў мяне незабыўнае дабраславенне.

Свята пачалося раніцай з басаножнай працэсіі па вуліцах. Галасы сотні студэнтаў гучалі салодкімі рэлігійнымі песнямі; некалькі музыкаў гралі на флейце і *кхол картал* (барабаны і цымбалы). Захопленыя гараджане пасыпалі сцежку кветкамі, радыя таму, што наша гучная хвала благаслаўлёнаму імені Госпада адварнулася ад праязічных спраў. Доўгая вандроўка

скончылася ва ўнутраным двары скіта. Там мы акружылі нашага гуру, а студэнты на верхніх балконах абсыпалі нас кветкамі календулы.

Многія госці падняліся наверх, каб атрымаць пудынг з *чаннай* і апельсінамі. Я падышоў да групы братоў-вучняў, якія сёння служылі кухарамі. Ежу для такіх вялікіх сходаў даводзілася гатаваць на вуліцы ў велізарных катлах.

Імправізаваныя цагляныя печы на дровах дымілі і выклікалі слёзы, але мы весела смяяліся з нашай працы. Рэлігійныя святы ў Індыі ніколі не лічацца... праблемны; кожны адзін робіць яго частка, пастаўка грошы, рыс, гародніна, або яго асабістыя паслугі.

Неўзабаве сярод нас з'явіўся Настаўнік, які сачыў за падрыхтоўкай свята. Заняты кожную хвіліну, ён не адставаў ад найбольш энергічнага маладога вучня.

На другім паверсе ішоў санкіртан (групавое спевы) пад акампанемент гармонія і індыйскіх барабанаў, якія ігралі ўручную. Шры Юктешвар слухаў з удзячнасцю; яго музычнае чуццё было абсалютна бездакорным .

«Яны фальшыва выкананы!» Гаспадар пакінуў кухараў і далучыўся да артыстаў. Мелодыя пачулася зноў, на гэты раз правільна выкананая.

У Індыі музыка, а таксама жывапіс і драматургія, лічацца боскім мастацтвам. Брахма, Вішну і Шыва — Вечная Тройца — былі першымі музыкамі. Боскі танцор Шыва ў пісаннях прадстаўлены як той, хто распрацаваў бясконцыя рэжымы рытму ў сваім касмічным танцы ўніверсальнага стварэння, захавання і разбурэння, у той час як Брахма падкрэсліваў рытм часу з дапамогай... звон цымбалаў, а Вішну гучаў у святую *мрыдангу* або барабан. Крышна, увасабленне Вішну, заўсёды паказаны ў індуйсцкім мастацтве з флейтай, на якой ён грае захапляльную песню, што вяртае ў іх сапраўдны дом чалавечыя душы, блукаючыя ў *майі* — ілюзіі. Сарасваці, багіня мудрасці, сімвалізуецца як выканаўца на *віне* , маці ўсіх струнных інструментаў. *Самаведа* Індыі змяшчае самыя раннія ў свеце творы па музычнай навуцы.

Асновай індуйсцкай музыкі з'яўляюцца *рагі*, або фіксаваныя меладычныя гамы. Шэсць асноўных *раг* разгаліноўваюцца на 126 вытворных *рагіні* (жонак) і *пур* (сыноў). Кожная *рага* мае мінімум пяць нот: вядучую ноту (*вадзі* або кароль), другарадную ноту (*самавадзі* або прэм'ер-міністр), дапаможныя ноты (*анувадзі* , слугі) і дысанансную ноту (*вівадзі* , вораг).

Кожная з шасці асноўных *раг* мае натуральную адпаведнасць пэўнай гадзіне сутак, пары года і галоўнаму бажавству, якое даруе пэўную сілу. Такім чынам, (1) Хіндоле *Рага* слухаецца толькі на світанні вясной, каб выклікаць настрой усеагульнай любові; (2) *Дзіпака Рага* выконваецца ўвечары летам, каб абудзіць спачуванне; (3) *Мегха Рага* — гэта мелодыя для поўдня ў сезон дажджоў, каб

заклікаць да адвагі; (4) *Бхайрава Рага* выконваецца раніцай у жніўні, верасні, кастрычніку, каб дасягнуць спакою; (5) *Шры Рага* прызначана для восені, змярканні, каб дасягнуць чыстага кахання; (6) *Малкунса Рага* слухаецца зімой апоўначы, дзеля адвагі.

Старажытныя рышы адкрылі гэтыя законы трывалага саюзу паміж прыродай і чалавекам. Таму што прырода ёсць ан аб'ектывізацыя з *Аум* , гэты Першабытны Гук або Вібрацыйны Слова, чалавек можа атрымаць кантроль

над усімі прыроднымі праявамі з дапамогай пэўных *мантр* або спеваў. **15-7**

Гістарычныя дакументы распавядаюць пра незвычайныя здольнасці Міяна Тан Сена, прыдворнага музыкі Акбара Вялікага шаснаццатага стагоддзя. Імператар загадаў яму спяваць начную *рагу*, пакуль сонца знаходзілася над галавой. Загар Сен інтанаваны а *мантра* які імгненна выкліканы гэты цэлы палац выбарчыя ўчасткі ахінуцца цемрай.

Індыйская музыка дзеліць актаву на 22 *шруці* або паўпаўтоны. Гэтыя мікратанальныя інтэрвалы дазваляюць атрымаць тонкія адценні музычнай выразнасці, недасягальныя заходняй храматычнай гамай з 12 паўтонаў. Кожная з сямі асноўных нот актавы асацыюецца ў індуісцкай міфалогіі з колер і натуральны крык птушкі ці звера - *Зрабіце* з зялёным і паўлінам; *Зноў* з чырвоным і жаўрук; *Мі* — залацісты — і каза; *Фа* — жаўтлява-белы — і чапля; *Соль* — чорны — і салавей; *Ла* — жоўты — і конь; *Сі* — спалучэнне ўсіх колераў і слон.

Тры гамы — мажорная, гарманічны мінорная, меладычная мінорная — гэта адзіныя тыя, якія выкарыстоўваюцца ў заходняй музыцы, але індыйская музыка апісвае 72 *тхаты* або гамы. Музыка мае творчы прастор для бясконцай імправізацыі вакол фіксаванай традыцыйнай мелодыі або *рагі*; ён канцэнтруецца на пачуцці або канчатковым настроі структурнай тэмы, а затым расшывае яе да межаў уласнай арыгінальнасці. Індуісцкі музыкант не чытае зададзеныя ноты; ён нанова апрацавае голы шкілет рагі пры кожнай ігры, часта абмяжоўваючыся адной меладычнай паслядоўнасцю, падкрэсліваючы паўторам усе яе тонкія мікратанальныя і рытмічныя варыяцыі. Бах, сярод заходніх кампазітараў, разумеў чароўнасць і сілу паўтаральных гукаў, злёгка дыферэнцыраваных сотняй складаных спосабаў.

У старажытнай санскрыцкай літаратуры апісана 120 *талаў* або мер часу. Традыцыйны заснавальнік Кажуць, што індуісцкая музыка, Бхарата, вылучыла 32 віды *талы* ў песні жаўрука. Паходжанне *талы*, або рытму, мае карані ў рухах чалавека — падвойны час хады і патройны час дыхання ў сне, калі ўдых удвая даўжэйшы за выдых. Індыя заўсёды прызнавала чалавечы голас найбольш дасканалым гукавым інструментам. Таму індуісцкая музыка ў значнай ступені абмяжоўваецца галасавым дыяпазінам у тры актавы. Па той жа прычыне падкрэсліваецца мелодыя (суадносіны паслядоўных нот), а не гармонія (суадносіны адначасовых нот).

Глыбейшай мэтай ранніх рышы-музыкаў было зліццё спевака з Касмічнай Песняй, якую можна пачуць праз абуджэнне акультных спінальных цэнтраў чалавека. Індыйская музыка — гэта суб'ектыўнае, духоўнае і індывідуалістычнае мастацтва, накіраванае не на сімфанічную бліскучасць, а на асабістую гармонію з Наддушой. Санскрыцкае слова для музыканта — *бхагаватхар*, «той, хто спявае хвалу Богу». *Санкіртаны*, або музычныя сустрэчы, — гэта эфектыўная форма ёгі або духоўнай дысцыпліны, якая

патрабуе глыбокай канцэнтрацыі, інтэнсіўнага паглынання ў зерне думкі і гуку. Паколькі сам чалавек з'яўляецца выразам Творчага Слова, гук аказвае на яго найбольш магутны і неадкладны ўплыў, прапаноўваючы шлях да ўспаміну пра яго боскае паходжанне.

Санкіртан , які даносіўся з гасцінай Шры Юктешвара на другім паверсе ў дзень фестывалю, натхняў кухараў сярод дымячых гаршкоў. Мы з маімі братамі-вучнямі радасна спявалі прыпевы, адбіваючы рытм рукамі.

Да заходу сонца мы пачаставалі сотні гасцей *хічуры* (рысам і сачавіцай), агароднінны кары і рысавым пудынгам. Мы расклалі баваўняныя коўдры на ўнутраным дворыку; неўзабаве ўсе прысутныя сядзелі пад зорным скляпеннем, ціха ўважліва слухаючы мудрасць, якая лілася з вуснаў Шры Юктэшвара. У сваіх публічных прамовах ён падкрэсліваў каштоўнасць *крыя-ёгі*, жыццё, поўнае павагі да сябе, спакою, рашучасці, простае дыеты і рэгулярных фізічных практыкаванняў.

Затым група вельмі маладых вучняў праспявала некалькі святых гімнаў; сустрэча завяршылася *санкіртанам*. З дзесяці гадзін да поўначы жыхары ашрама мылі гаршкі і патэльні і прыбіралі двор. Мой гуру паклікаў мяне да сябе.

Я вельмі задаволены тваёй радаснай працай сёння і на працягу мінулага тыдня падрыхтоўкі. Я хачу, каб ты быў са мной; ты можаш спаць у маім ложку сёння ўвечары.

Я ніколі не думаў, што мне выпадзе такія прывілей. Мы некаторы час сядзелі ў стане глыбокага боскага спакою. Не прайшло і дзесяці хвілін пасля таго, як мы леглі спаць, як Настаўнік устаў і пачаў апранацца.

«У чым справа, сэр?» — я адчуў нешта нерэальнае ў нечаканай радасці сну побач з маім гуру.

Думаю, некалькі студэнтаў, якія прапусцілі свае цягнікі, хутка прыбудуць. Давайце прыгатуем ежу.

«Гуруджы, не адзін бы прыйсці у адзін гадзіна у гэты раніцай!»

"Заставайся у ложка; ты мець быў працоўны вельмі цяжка. Але Я раніцы збіраецца да гатаваць».

Пачуўшы рашучы тон Шры Юктэшвара, я ўскочыў і пайшоў за ім у невялікую штодзённую кухню, што прылягала да ўнутранага балкона на другім паверсе. Рыс і дал хутка закіпелі.

Мой гуру ласкава ўсміхнуўся. «Сёння ўвечары ты перамог стомленасць і страх перад цяжкай працай; яны больш ніколі цябе не будуць турбаваць».

Калі ён прамовіў гэтыя словы пажыццёвага благаслаўлення, у двары пачуліся крокі. Я пабег уніз і ўпусціў групу студэнтаў.

«Дарагі брат, як жа неахвотна нам турбаваць Настаўніка ў такую гадзіну!» — звярнуўся да мяне адзін мужчына з прабачэннем. «Мы памыліліся ў раскладзе цягнікоў, але адчулі, што не можам вярнуцца дадому, не

ўбачыўшы нашага гуру».

Ён мае быў чакаючы ты і ёсць нават зараз падрыхтоўка ваш ежа."

Пачуўся прывітальны голас Шры Юктешвара; я павёў здзіўленых гасцей на кухню. Гаспадар павярнуўся да мяне з бліскучымі вачыма.

Цяпер што ты мець скончаны параўнанне нататкі, не сумнеў ты з'яўляюцца задаволены што наш госці сапраўды

зрабіў прамахнуцца іх цягнік!"

Праз паўгадзіны я пайшоў за ім у пакой, цалкам усвядоміўшы, што вось-вось засну побач з богападобным гуру.

.....
15-1 : Пуры, пра 310 мілі поўдзень з Калькута, ёсць а знакаміты паломніцтва горад для адданыя з Крышна; яго пакланенне штогод адзначаецца там двума грандыёзнымі фестывалямі — *Снанаятра* і *Ратхаятра* .

15-2 : Гэты 1939 год адкрыццё з а радыё мікраскоп раскрыта а новы свет з дагэтуль невядомы прамяні. Чалавек сам як добра як і ўсе віды з нібыта інэртны пытанне пастаянна выпраменьвае гэты прамяні што гэта інструмент бачыць паведамлі гэты *Звязаны Прэса* Тыя, хто верыць у тэлепатыю, другі зрок і празорлівасць, маюць у гэтай заяве першы навуковы доказ існавання нябачных прамянеў, якія сапраўды перадаюць прамяні ад аднаго чалавека да іншага. Радыёпрылада насамрэч з'яўляецца радыёчастотай... спектраскоп. Гэта робіць гэты той жа рэч для крута, не свецяцца пытанне што гэты спектраскоп робіць калі гэта раскрывае тыпы атамаў, з якіх складаюцца зоркі.Існаванне такіх прамянеў, якія паступаюць ад чалавека і ўсіх жывых істот, было даказана

падазраваны па навукоўцы для многія гадоў. Сёння ёсць гэты першы эксперыментальны доказ з іх існаванне. Гэты адкрыццё паказвае што кожны атам і кожная малекула ў прыродзе — гэта бесперапынная радыёстанцыя. Такім чынам, нават пасля.....

смерці

Рэчыва, якое было чалавекам, працягвае выпраменьваць свае далікатныя прамяні. Даўжыні хваль гэтых прамянеў вар'іруюцца ад самых кароткіх, чым у тых, што выкарыстоўваюцца зараз у радыёвяшчанні, да самых доўгіх радыёхваль. Змяшанне гэтых прамянеў амаль неўяўляльнае. Там з'яўляюцца мільёны з іх. А адзінокі вельмі вялікі малекула можа даць выключана 1 000 000 розныя хваля даўжыні адначасова. Большыя хвалі Ёсць адна..... такога тыпу распаўсюджваюцца з лёгкасцю і хуткасцю радыёхваль.

дзіўны розніца паміж гэты новы радыё прамяні і знаёмы прамяні як святло. Гэта ёсць гэты працяглы час, які " .складае тысячы гадоў, якія гэтыя радыёхвалі будуць працягваць выпраменьваць з непарушанай матэрыі

15-3 Слова «інтуіцыя» ўжываецца з неасцярожнасцю; Гітлер ледзь не знішчыў гэтае слова разам з больш амбіцыйнымі спусташэннямі. Лацінская мова карань сэнс з *інтуіцыя* ёсць унутраны абарона». Гэты Санскрыт слова *агама* азначае інтуітыўны веды нарадзіўся з непасрэднае ўспрыманне души; таму некаторыя старажытныя трактаты рышы называліся *агамамі* .

15-4 : *Субота* ёсць літаральна "быццё", такім чынам сутнасць; рэальнасць». *Санга* ёсць "асацыяцыя". Шры Юктешвар называецца яго скітавая арганізацыя *Сат-Санга* , «супольнасць з праўдай».

15-5 : Калі таму твой вока быць адзінокі, твой цэлы цела павінен быць поўны з святло." - *Мэцью* 6:22. Падчас глыбокі медытацыя, сінгл або духоўны вока становіцца бачны унутры гэты цэнтральны частка з гэты лоб. Гэта усеведны вока ёсць па-рознаму спасылаўся у пісанні як гэты трэці вока, гэты зорка з гэты Усход, гэты унутраны вока, гэты голуб сыходны з неба, гэты вока з Шыва, вока інтуіцыі і г.д.

15-6 : Ён што пасаджаныя гэты вуха, павінен ён не чуеш? ён што сфарміраваны гэты вока, павінен ён не бачыш? ён што вучыць чалавек

. веды, павінен ён не ведаеш?» — *Псалм* 94:9-10

15-7 Фальклор усіх народаў утрымлівае згадкі пра заговоры, якія маюць уладу над прыродай. Амерыканскія індзейцы добра вядомыя да мець развіты гук рытуалы для дождж і вецер. Загар Сен, гэты выдатны Індуйсцкая музыкант, быў здольны да ахалоджваць агонь па улада з яго песня. Чарльз Келлог, гэты Каліфорнія натураліст, даў а дэманстрацыя з гэты эффект з танальны вібрацыя у агні у 1926 год перад а група з Новы Ёрк пажарныя. "Перадача а лук, як ан павялічаны скрыпка лук, хутка папярэк ан цюнінг алюмінія відэлец, ён выраблена а крык як інтэнсіўны радыё статычны. Імгненна гэты жоўты газ полымя, два ногі высокі, скачучы унутры поляя шкляная трубка апусцілася да вышыні шасці цаляў і ператварылася ў блакітную, пырскаючую ўспышку. Яшчэ адна спроба з лукам і яшчэ адзін вібрацыйны скрып патушылі яе.

РАЗДЗЕЛ: 16

Перахітрыць Гэты Зоркі

«Мукунда, чаму б табе не надзець астралагічны

нарукаўнік?» «Ці варта мне яго надзець,

гаспадар? Я не веру ў астралогію».

Гэта ніколі не пытанне *веры*; адзіны навуковы погляд, які можна заняць на любы прадмет, — гэта тое, ці з'яўляецца ён *праўдзівым*. Закон гравітацыі працаваў гэтак жа эфектыўна да Ньютана, як і пасля яго. Космас быў бы даволі хаатычным, калі б яго законы не маглі дзейнічаць без санкцыі чалавечай веры.

Шарлатаны давялі зорную навуку да цяперашняга стану кепскай рэпутацыі. Астралогія занадта шырокая, як матэматычна **16-1** і філасофскі, правільна зразумець могуць толькі людзі з глыбокім разуменнем. Калі невукі няправільна інтэрпрэтуюць нябёсы і бачаць там каракулі замест пісьма, гэтага варта чакаць у гэтым недасканалым свеце. Не варта адкідаць мудрасць разам з «мудрымі».

«Усе часткі стварэння звязаны паміж сабой і ўзаемазмяняюць свае ўплывы. Збалансаваны рытм Сусвету заснаваны на ўзаемнасці», — працягваў мой гуру. «Чалавек у сваім чалавечым аспекце павінен змагацца з двума сіламі — першае, з хваляваннямі ўнутры сваёй істоты, выкліканымі змешваннем зямлі, вады, агню, паветра і эфірных элементаў; па-другое, з знешнімі разбуральнымі сіламі прыроды. Пакуль чалавек змагаецца са сваёй смяротнасцю, на яго ўплываюць мноства змен неба і зямлі».

Астралогія — гэта вивучэнне рэакцыі чалавека на планетарныя раздражняльнікі. Зоркі не маюць свядомай добразычлівасці ці варожасці; яны проста пасылаюць станоўчае і адмоўнае выпраменьванне. Самі па сабе яны не дапамагаюць і не шкодзяць чалавецтву, але прапануюць законны канал для знешняга дзеяння... прычына-вынік раўнавагі які кожны чалавек мае набор у рух у гэты мінулае.

Дзіця нараджаецца ў той дзень і ў тую гадзіну, калі нябесныя прамяні знаходзяцца ў матэматычнай гармоніі з яго індывідуальнай кармай. Яго гараскоп — гэта складаны партрэт, які раскрывае яго нязменнае мінулае і яго верагодныя будучыя вынікі. Але натальную карту могуць правільна інтэрпрэтаваць толькі людзі інтуітыўнай мудрасці: такіх мала.

Пасланне, якое смела абвешчаецца на нябёсах у момант нараджэння, не прызначана для таго, каб падкрэсліць лёс — вынік мінулага добра і зла, — а

для таго, каб абудзіць у чалавеку волю вызваліцца ад універсальнага рабства. Тое, што ён зробіў, ён можа адмяніць. Ніхто, акрамя яго самога, не быў ініцыятарам прычын любых наступстваў, якія зараз пераважаюць у яго жыцці. Ён можа пераадолець любое абмежаванне, таму што ён стварыў яго ўласнымі дзеяннямі, і таму што ён валодае духоўнымі рэсурсамі, якія не падпарадкоўваюцца планетарнаму ціску.

Забабоннае захапленне астралогіяй ператварае чалавека ў аўтамата, рабскі залежнага ад механічнага кіраўніцтва. Мудры чалавек перамагае свае планеты — гэта значыць сваё мінулае — пераносячы сваю вернасць з стварэння на Творцу. Чым больш ён усведамляе сваё адзінства з Духам, тым менш ён можа быць пад уладай матэрыі. Душа заўсёды свабодная; яна несмяротная, таму што не народжаная. Яна не можа быць рэгулявана зоркамі.

Чалавек — гэта душа і мае цела. Калі ён правільна ўсталёўвае сваё пачуццё ідэнтычнасці, ён пакідае ўсе кампульсіўныя шаблоны. Пакуль ён застаецца ў сваім звычайным стане духоўнай амнезіі, ён будзе ведаць тонкія пугы экалагічнага закона.

«Бог ёсць гармонія; адданы, які наладжвае сябе, ніколі не будзе рабіць ніякіх дзеянняў няправільна. Яго дзеянні будуць правільна і натуральна прымеркаваны да астралагічнага закона. Пасля глыбокай малітвы і медытацыі ён дакранаецца сваёй боскай свядомасці; няма большай сілы, чым гэтая ўнутраная абарона».

«Тады, дарагі настаўнік, чаму вы хочаце, каб я насіў астралагічны бранзалет?» — адважыўся я задаць гэтае пытанне пасля доўгага маўчання, падчас якога спрабаваў засвоіць высакароднае тлумачэнне Шры Юктешвара.

Толькі калі падарожнік дасягнуў сваёй мэты, ён мае права адмовіцца ад сваіх карт. Падчас падарожжа ён карыстаецца любым зручным кароткім шляхам. Старажытныя рышы адкрылі шмат спосабаў скараціць перыяд выгнання чалавека ў ілюзіі. У законе кармы ёсць пэўныя механічныя асаблівасці, якія можна ўмела адрэгуляваць пальцамі мудрасці.

Усе чалавечыя беды ўзнікаюць з-за нейкага парушэння ўніверсальнага закона. Святыя Пісанні паказваюць, што чалавек павінен выконваць законы прыроды, не дыскрэдытуючы пры гэтым боскую ўсемагутнасць. Ён павінен сказаць: «Госпадзе, Я давер у Цябе, і ведаць Ты можа дапамога мяне, але Я таксама будзе рабіць мой найлепшы да адмяніць любы «няправільна я зрабіў». Рознымі спосабамі — малітвай, сілай волі, ёгай-медытацыяй, кансультацыяй са святымі, выкарыстаннем астралагічных бранзалетаў — негатыўныя наступствы мінулых памылак можна мінімізаваць або звесці на нішто.

Гэтак жа, як дом можна абсталяваць медным стрыжнем, каб паглынуць удар маланкі, так і фізічны храм можна абараніць рознымі ахоўнымі мерамі. Стагоддзі таму нашы ёгі выявілі, што чыстыя металы выпраменьваюць астральнае святло, якое магутна супрацьстаіць негатыўнаму прыцягненню планет.

Тонкія электрычныя і магнітныя выпраменьванні пастаянна цыркулююць у Сусвеце; калі арганізму чалавека дапамагаюць, ён гэтага не ведае; калі яно разбураецца, ён усё яшчэ знаходзіцца ў няведанні. Можа ён рабіць што-небудзь пра гэта?

Гэтая праблема прыцягнула ўвагу нашых рышы; яны палічылі карысным не толькі спалучэнне металаў, але і раслін, а найбольш эфектыўнымі — бездакорныя каштоўныя камяні вагой не менш за два караты. Прафілактычнае выкарыстанне астралогіі рэдка сур'ёзна вивучалася за межамі Індыі. Адно

невялікае... Вядома, што належныя каштоўнасці, металы ці раслінныя прэпараты нічога не вартыя, калі не забяспечана патрэбная вага і калі гэтыя лячэбныя сродкі неносяца блізка да скуры.

«Сэр, вядома ж, я паслухаюся вашай парады і куплю бранзалет. Мяне заінтрыгавала думка аб тым, каб перахітрыць планету!»

«Для агульных мэт я раю выкарыстоўваць нарукаўнік з золата, срэбра і медзі. Але для канкрэтнай мэты я хачу, каб вы набылі нарукаўнік са срэбра і свінцу», — дадаў Шры Юктешвар з асцярожнымі інструкцыямі.

«Гуруджы, што канкрэтны мэта рабіць ты маю на ўвазе?"

«Зоркі вось-вось праявяць да цябе непрыязную цікавасць, Мукунда. Не бойся, ты будзеш абаронены. Прыкладна праз месяц твая печань пачне прычыняць табе шмат проблем. Хвароба будзе доўжыцца шэсць месяцаў, але выкарыстанне твайго астралагічнага нарукаўніка скароціць гэты перыяд да дваццаці чатырох дзён».

На наступны дзень я знайшоў ювеліра і неўзабаве надзеў бранзалет. Маё здароўе было выдатным; прадказанне Настаўніка вылецела з маёй галавы. Ён пакінуў Серампур, каб наведаць Бенарэс. Праз трыццаць дзён пасля нашай размовы я адчуў раптоўны боль у вобласці печані. Наступныя тыдні былі кашмарам невыноснага болю. Не жадаючы турбаваць свайго гуру, я думаў, што можна вытрымаю сваё выпрабаванне ў адзіночку.

Але дваццаць тры дні катаванняў паслабілі маю рашучасць; я сеў у цягнік і паехаў у Бенарэс. Там Шры Юктешвар сустрэў мяне з незвычайнай цеплынёй, але не даў мне магчымасці раскажаць яму пра свае гора сам-насам. У той дзень шмат адданных наведальні Настаўніка толькі дзеля *даршану*. **16-2** Хворы і заняйдзаны, я сядзеў у кутку. Толькі пасля вячэры ўсе госці разышліся. Мой гуру паклікаў мяне на васьмігранны балкон дома.

— Вы, напэўна, прыйшлі з-за хваробы печані. — Шры Юктэсвар адвеў позірк; ён хадзіў туды-сюды, зрэдку трапляючы ў месячнае святло. — Дазвольце мне паглядзець; вы хварэеце ўжо дваццаць чатыры дні, ці не так?

Так, спадар."

Калі ласка рабіць гэты страўнік практыкаванні Я мець выкладаў ты."

«Калі б вы ведалі пра маштаб маіх пакут, Гаспадар, вы б не прасілі мяне фізічных практыкаванняў». Тым не менш я зрабіў слабую спробу паслухацца яго.

«Ты кажаш, што ў цябе боль; я кажу, што ў цябе яе няма. Як могуць існаваць такія супярэчнасці?» Мой гуру пытался паглядзець на мяне.

Я быў ашаломлены, а потым ахапіў радасны палёгку. Я больш не адчуваў бесперапынных пакут, якія тыднямі не давалі мне спаць; пасля слоў Шры Юктешвара боль знікла, быццам яе ніколі і не было.

Я пачаў да стаць на калені у яго ногі у удзячнасць, але ён хутка прадухіліў мяне.

«Не будзь дзіцячым. Устань і атрымлівай асалоду ад прыгажосці месяца над Гангам». Але вочы Настаўніка шчасліва ззялі, пакуль я моўчкі стаяў побач з ім. Па яго паставе я зразумеў, што ён хацеў, каб я адчуў, што не ён, а Бог быў

Лекарам.

Я нават цяпер нашу цяжкі срэбны са свінцом бранзалет — успамін пра той даўно мінулы, заўсёды дарагі дзень, калі я зноў адчула, што живу з чалавекам, сапраўды звышчалавечым. Пазней, калі я прыводзіла сваіх сяброў да Шры Юктешвара па лячэнне, ён нязменна рэкамендаваў...

каштоўнасці або гэты бранзалет, узвядлічваючы іх выкарыстанне як акт з астралагічны мудрасць.

З дзяцінства я быў прадузяты да астралогіі, часткова таму, што заўважыў, што многія людзі паслядоўна прывязаныя да яе, а часткова з-за прадказання нашага сямейнага астралага: «Ты выйдзеш замуж тройчы і двойчы аўдавец». Я разважаў над гэтым пытаннем. адчуваючы сябе як каза, якая чакае ахвярапрынашэння перад храмам трайнаго шлюбу.

«Ты можаш змірыцца са сваім лёсам», — заўважыў мой брат Ананта. «У тваім гараскопе правільна пазначана, што ў маладыя гады ты ўцячэш з дому ў Гімалаі, але цябе сілай вернуць. Прагноз наконт тваіх шлюбаў таксама абавязкова спраўдзіцца ».

Аднойчы ўначы мяне асяніла выразнае інтуітыўнае разуменне таго, што прароцтва было цалкам ілжывым. Я падпаліў скрутак гараскопа, паклаўшы попел у папярковы пакет, на якім напісаў: «Насенне мінулай кармы не можа прарасці, калі яго абсмажваць у боскім агні мудрасці». Я паклаў пакет на бачнае месца; Ананта адразу ж прачытаў мой выклікальны каментар.

«Ты не знішчыш праўду так лёгка, як спаліў гэты папярковы скрутак», — пагардліва засмяяўся мой брат.

Гэта факт, што тры разы, перш чым я стаў мужчынам, мая сям'я спрабавала арганізаваць мае заручыны. Кожны раз я адмаўляўся пагаджацца з гэтымі планами, **16-3** ведаючы, што мая любоў да Бога была мацнейшай за любыя астралагічныя перакананні мінулага.

«Чым глыбейшая самарэалізацыя чалавека, тым больш ён уплывае на ўвесь сусвет сваімі тонкімі духоўнымі вібрацыямі, і тым менш ён сам падвяргаецца ўздзеянню феноменальнай плыні». Гэтыя словы Настаўніка часта натхняльна вярталіся ў мой розум.

Часам я казаў астралагам выбіраць мае найгоршыя перыяды ў адпаведнасці з планетамі, і Я б усё роўна выканаў любую задачу, якую б сабе паставіў. Праўда, мой поспех у такія часы суправаджалася незвычайнымі цяжкасцямі. Але мае перакананне заўсёды было апраўданым: вера ў боскую абарону і правільнае выкарыстанне дадзенай чалавекам Богам волі — гэта сілы, якія пераўзыходзяць любую "перавернутую міску".

Я зразумеў, што зорны надпіс пры нараджэнні чалавека не азначае, што ён — марыянетка свайго мінулага. Яго пасланне — хутчэй падштурхоўванне да гонару; самі нябёсы імкнуцца абудзіць у чалавеку рашучасць вызваліцца ад любых абмежаванняў. Бог стварыў кожнага чалавека як душу, надзеленую індывідуальнасцю, таму яна неабходная для ўніверсальнай структуры, няхай

гэта будзе часовы слуп ці паразіт. Яго свабода канчатковая і неадкладная, калі ён таго пажадае; яна залежыць не ад знешніх, а ад унутраных перамог.

Шры Юктешвар адкрыў матэматычнае прымяненне 24 000-гадовага цыклу раўнадзенстваў да нашай сучаснасці. **16-4** Цыкл падзелены на ўзыходную дугу і сыходную дугу, кожная з якіх працягласцю 12 000 гадоў. Унутры кожнай дугі знаходзяцца чатыры *югі* або эпохі, якія называюцца *Калі* , *Двапара* , *Трэта* і *Сацья* , што адпавядае грэчаскім уяўленням пра жалезны, бронзавы, сярэбраны і залаты вякі.

Мой гуру, шляхам розных разлікаў, вызначыў, што апошняя *Калі-юга*, або жалезны век Узыходнай дугі, пачалася каля 500 г. н. э. Жалезны век, які доўжыўся 1200 гадоў, — гэта перыяд матэрыялізму; ён скончыўся каля 1700 г. н. э. У гэтым годзе пачалася *Двапара-юга*, 2400-гадовы перыяд электрычнасці і развіццё атамнай энергіі, эпоха тэлеграфа, радыё, самалётаў і іншых знішчальнікаў касмічнай прасторы.

3600-гадовы перыяд *Трэта-югі* пачнецца ў 4100 годзе нашай эры; яго эпоха будзе адзначана агульнавядомымі тэлепатычнымі камунікацыямі і іншымі спосабамі знішчэння часу. На працягу 4800 гадоў *Сат'я-югі*, апошняй эпохі ўзыходнай дугі, інтэлект чалавека будзе цалкам развіты; ён будзе працаваць у гармоніі з боскім планам.

Сыходная дуга працягласцю 12 000 гадоў, пачынаючы з сыходнага Залатога веку працягласцю 4800 гадоў, затым пачынаецца **16-5** для свету; чалавек паступова апускаецца ў невуцтва. Гэтыя цыклы — вечныя кругі *майі*, кантрасты і адноснасці феноменальнага сусвету. **16-6** Чалавек, адзін за адным, вырываецца з турмы дваістасці стварэння, прачынаючыся да свядомасці свайго непарыўнага боскага адзінства з Творцам.

Настаўнік пашырыў маё разуменне не толькі астралогіі, але і сусветных пісанняў. Змясціўшы святыя тэксты на бездакорны стол свайго розуму, ён змог рассячы іх скальпелем... інтуітыўнае разважанне і аддзяляць памылкі і ўстаўкі навукоўцаў ад ісцін, першапачаткова выказаных прарокамі.

«Засяродзь свой позірк на кончыку носа». Гэта няправільная інтэрпрэтацыя строфы *Бхагавад-Гіты*, **16-7**, шырока прыняты ўсходнімі экспертамі і заходнімі перакладчыкамі, выкарыстоўваўся для выклікання жартаўлівай крытыкі Настаўніка.

«Шлях ёга і так дастаткова незвычайны», — заўважыў ён. «Навошта раіць яму яшчэ і касавокасць? Сапраўднае значэнне *насікаграма* — гэта «пачатак носа, а не «канец носа». Нос пачынаецца ў кропцы паміж двума бровамі, месцы духоўнага зроку». **16-8** З-за адной *Санкх'і* **16-9** афарызм «*Ішвар-ашыдха*» — «Уладар стварэння не можа быць выведзены» або «Бог не даказаны», **16-10** — многія навукоўцы называюць усю філасофію атэістычнай.

«Гэты верш не нігілістычны, — растлумачыў Шры Юктешвар. — Ён проста азначае, што для неасветленага чалавека, які залежыць ад сваіх пачуццяў ва ўсіх канчатковых меркаваннях, доказ Бога павінен заставацца невядомым і, такім чынам, неіснуючым. Сапраўдныя паслядоўнікі *Санкх'і*, з непакісным разуменнем, народжаным медытацыяй, разумеюць, што Гасподзь існуе і пазнаецца».

Настаўнік тлумачыў хрысціянскую Біблію з цудоўнай яснасцю. Менавіта ад майго індуіскага гуру, невядомага хрысціянскім членам царквы, я навучыўся ўспрымаць бесмяротную сутнасць Бібліі і разумець праўду ў сцвярджэнні Хрыста — несумненна, самым захапляльным і непахісным з калі-небудзь вымаўленых: «Неба і зямля мінуць, але словы Мае не мінуць».

16-11

Вялікія майстры Індыі фарміруюць сваё жыццё паводле тых жа боскіх ідэалаў, якія натхнялі Ісуса; гэтыя людзі з'яўляюцца яго абвешчанымі сваякамі: «Хто будзе выконваць волю Айца Майго Нябеснага, той

такія ж і брат мой, і сястра, і маці». **16-12** «Калі вы застанецеся ў слове Маім, — сказаў Хрыстос, — дык вы сапраўды Мае вучні, і пазнаеце праўду, і праўда зробіць вас вызваленымі» **(16-13)**. Вольныя людзі, гаспадары саміх сябе, ёгі-хрысты Індыі з'яўляюцца часткай бессмяротнага братэрства: тых, хто дасягнуў вызваляльнага пазнання Адзінага Айца.

«Гісторыя пра Адама і Еву мне незразумелая!» — аднойчы з запалам заўважыў я, спрабуючы разабрацца з гэтай алегорыяй. — «Чаму Бог пакараў не толькі вінаватых, але і нявінных ненароджаных пакаленні?»

Настаўніка больш пацешыла мая запал, чым мая невуцтва. « *Кніга Быцця* глыбока сімвалічная і не можа быць зразумета літаральна», — растлумачыў ён. «Яго «дрэва жыцця» — гэта чалавечае цела. Спінны мозг падобны да перавернутага дрэва, каранямі якога з'яўляюцца чалавечыя валасы, а галінамі — аферэнтныя і эферэнтныя нервы. Дрэва нервовай сістэмы прыносіць шмат прыемных пладоў, або адчуванняў зроку, гуку, паху, смаку і дотыку. Чалавек можа па праве адчуць іх; але яму быў забаронены вопыт сэксу, «яблык» у цэнтры цялеснага саду. **16-14**

«Змяя» ўвасабляе скручаную ў клубок спіннамазгавую энергію, якая стымулюе палавыя нервы. «Адам» — гэта розум, а «Ева» — пачуццё. Калі эмоцыі або свядомасць Евы ў любой чалавечай істоце перамагаюцца палавым імпульсам, яго розум або Адам таксама паддаецца. **16-15**

Бог стварыў чалавечы від, матэрыялізаваўшы целы мужчыны і жанчыны сілай Сваёй волі; Ён надзяліў новы від здольнасцю ствараць дзяцей падобным чынам «бездакорны» або боскі спосаб. **16-16** Паколькі Яго праява ў індывідуалізаванай душы дагэтуль абмяжоўвалася жывёламі, абмежаванымі інстынктамі і пазбаўленымі патэнцыялу поўнага розуму, Бог стварыў першыя чалавечыя целы, сімвалічна названыя Адамам і Евай. Ім, для выгаднай эвалюцыі ўверх, Ён перанёс душы або боскую сутнасць дзвюх жывёл. **16-17** У Адама, або мужчыны, пераважаў розум; у Евы, або жанчыны, дамінавалі пачуцці. Такім чынам выяўлялася дваістасць або палярнасць, якая ляжыць у аснове феноменальных светаў. Розум і пачуцці застаюцца ў рай сумеснай радасці, пакуль чалавечы розум не падманваецца змяінай энергіяй жывёльных схільнасцей.

Такім чынам, чалавечае цела не было выключна вынікам эвалюцыі ад жывёл, але было створана актам асаблівага стварэння Богам. Жывёльныя формы былі занадта грубымі, каб выказаць поўную боскасць; чалавек быў унікальна надзелены велізарнымі разумовымі здольнасцямі — «тысячапалёсткавым лотасам» мозг, а таксама востра прабуджаныя акультныя цэнтры ў пазваночніку.

Бог, або Боская Свядомасць, якая прысутнічала ў першай створанай пары, параіў ім карыстацца ўсімі чалавечымі пачуццямі, але не засяроджвацца на тактыльных адчуваннях. **16-18** Гэта было забаронена, каб пазбегнуць развіцця палавых органаў, якія маглі б уцягнуць чалавецтва ў ніжэйшы жывёльны метады размнажэння. Папярэджанне не адраджаць падсвядома прысутныя жывёльныя ўспаміны не было пачута. Вярнуўшыся да шляху грубага працягу роду, Адам і Ева страцілі натуральны стан нябеснай радасці і апынуліся ў стане першапачатковага дасканалага чалавека.

Веды з добра і зло спасылаецца да гэты касмічны дуалістычны прымус. Падзенне пад гэты пагойдвацца з

майя праз злоўжыванне сваімі пачуццямі і розумам, або свядомасцю Евы і Адама, чалавек адмаўляецца ад свайго права ўвайсці ў нябесны сад боскай самадастатковасці. **16-19** Асабістая адказнасць кожнага чалавека — аднавіць сваіх «бацькоў» або дваістую прыроду да адзінай гармоніі або Эдэма.

Калі Шры Юктешвар скончыў сваю прамову, я з новай павагай зірнуў на старонкі *Кнігі Быцця*. «Дарагі Гаспадар, — сказаў я, — упершыню я адчуваю сапраўдны сыноўні абавязак перад Адамам і Евай!»

16-1 : Ад астранамічны спасылкі у старажытны Індуісцкая пісанні, навукоўцы мець быў здольны да правільна высветліць гэты даты аўтараў. Навуковыя веды рышы былі вельмі вялікімі; у «*Каушытакі Брахмане*» мы знаходзім дакладныя астранамічныя урыўкі які паказаць што у 3100 да н.э. гэты Індусы былі далёка прасунуты у астраномія, які меў а практычнае значэнне ў вызначэнні спрыяльнага часу для астралагічных цырымоній. У артыкуле ў часопісе «*East-West*» за люты 1934 г. прыводзіцца наступны кароткі змест *Дж'ёціша*, або корпуса ведычных астранамічных трактатаў: «Ён змяшчае навуковыя веды, якія трымалі Індыю на пярэднім краі сярод усіх старажытных народаў і зрабілі яе мекай шукальнікаў ведаў. Вельмі старажытны *Брахмагупта*, адзін з гэты *Дж'ёціш* працуе, ёсць ан астранамічны трактат здзелка з такі пытанні як гэты геліяцэнтрчны рух гэты планетарны целы у наш сонечны сістэма, гэты касасць з гэты экліптыка, гэты зямны сферычны форма, гэты адлюстраваны святло пра Месяц, штодзённае абарачэнне Зямлі вакол сваёй восі, наяўнасць нерухомах зорак у Млечным Шляху, закон гравітацыі і іншыя навуковыя факты, якія не з'явіліся ў заходнім свеце да часоў Каперніка і Ньютана.

Гэта ёсць зараз вядомы што гэты так званы Арабская лічбы", без чый сімвалы прасунуты матэматыка ёсць складаная, трапіла ў Еўропу ў IX стагоддзі праз арабаў з Індыі, дзе гэтая сістэма абазначэння была сфармулявана ў старажытнасці. Далей святло на Індыі велізарны навуковы спадчына будзе быць знойдзены у Доктар П. С. Рэя *Гісторыя З Індуісцкая Хімія*, а таксама ў кнізе доктара Б. Н. Сіла « *Пазітыўныя навукі* » . «*старажытных індусаў*

16-2 : Гэты дабраславеньне які патокі з гэты проста зрок з а святы.

16-3 : Адзін з гэты дзяўчаты каго мой сям'я абраны як а магчыма нявеста для мяне, пасля жанаты/замужам мой стрыечны брат, Прабхас Чандра Гхош.

16-4 : А серыя з трынаццаць артыкулы на гэты гістарычны праверка з Шры Юктешвара *Юга* тэорыя з'явіўся у гэты часопіс

Усход-Заход (Лос Анджэлес) з Верасень, 1932 г., да Верасень,

.1933. 16-5: У 12 500 годзе нашай эры

16-6 : Гэты Індуісцкая пісанні месца гэты падарунак сусветнай эпохі як адбываецца унутры гэты *Калі Юга* з а шмат даўжэй універсальны цыкл, чым просты 24 000-гадовы цыкл раўнадзенства, якім займаўся Шры Юктешвар. Універсальны цыкл пісанняў мае працягласць 4 300 560 000 гадоў і вымярае Дзень стварэння або працягласць жыцця, прызначаную нашай планетарнай сістэма у яго падарунак форма. Гэта велізарны фігура дадзена па гэты рышы ёсць заснаваны на а адносіны паміж гэты даўжыня сонечнага года і кратнае ліку Пі (3,1416, стаўленне даўжыні акружнасці да дыяметра круга).

Гэты жыццё пралёт для а цэлы Сусвет, згодна да гэты старажытны празорцы, ёсць 314 159 000 000 000 сонечны .« гады, або Адзін Узрост Брахмы

Навукоўцы ацэнка гэты падарунак узрост з гэты зямля да быць пра два мільярд гады, базаванне іх высновы на а даследаванне з свінцовыя кішэні злева як а вынік з радыеактыўнасць у скалы. Гэты Індуісцкая пісанні абвясціць што ан зямля такі як наш ёсць раствараны для аднаго з два прычыны: гэты жыхары як а цэлы стаць

альбо цалкам добра або цалкам зло. Гэты сусветны розум такім чынам генеруецца энергія, якая вызваляе
.палонныя атамы, якія ўтрымліваюцца разам у зямлю

Дырэ заявы з'яўляюцца зрэдку апублікаваны адносна ан непазбежны канец з гэты свет». Гэты апошні
прадказанне з Прысуд быў вынесены пастарам Часам Г. Лонгам з Пасадэны, які публічна прызначыў «Судны
дзень» на 21 верасня 1945 года. Рэпарцёры *United Press* спыталі маё меркаванне; я растлумачыў, што сусветныя
цыклы развіваюцца ў адпаведнасці з боскім планам. Ніякага зямнога разбурэння не прадбачылася; два мільярды
гадоў узыходных і сыходных цыклаў раўнадзенстваў яшчэ чакаюць нашу планету ў яе цяперашнім выглядзе.
Лічбы, прыведзеныя рышы для розных сусветных эпох, заслугоўваюць уважлівага вывучэння на Захадзе; часопіс
. «*Time* (17 снежня 1945 г., с. 6) назваў іх «абнадзейлівай статыстыкай

16-7 : раздзел VI:13.

16-8 : "Гэты святло з гэты цела ёсць гэты вока: таму калі твой вока ёсць адзінокі, твой цэлы цела таксама ёсць поўны з святло; але калі твой вока ёсць зло, твой цела таксама ёсць поўны з цемра. Вазьміце зважаць таму што гэты святло які ёсць у цябе быць не цемра." — *Лк* 11:34-35.

16-9 : Адзін з гэты шэсць сістэмы з Індуісцкая філасофія. *Санкх'я* вучыць канчатковы эмансіпацыя праз веды з дваццаць пяць прынцыпаў, пачынаючы з *пракрыці* або прыроды і заканчваючы *пурушай* або душой.

16-10 : *Санкх'я Афарызмы* , I:92.

16-11: *Матфея* 24:35.

16-12 : *Мэцью* 12:50.

16-13 : *Ян* 8:31-32. Святлы Ян сведчыў: «Але тым, хто прыняў Яго, даў Ён уладу стаць сынамі Божымі, нават да іх што верыць на яго імя (нават да іх Сусветная арганізацыя па ахове здароўя з'яўляюцца усталяваны у гэты Хрыстос Свядомасць)." - *Джон* 1:12.

16-14 : Мы можа есці з гэты садавіна з гэты дрэвы з гэты сад: але з гэты садавіна з гэты дрэва які ёсць у гэты пасярод з гэты садзе, сказаў Бог: «Не ешце з яго і не дакранайцеся да яго, каб вам не памерці». — *Быццё* 3:2-3.

16-15 : "Гэты жанчына каго ты даў да быць з мяне, яна даў мяне з гэты дрэва, і Я зрабіў есці. Гэты жанчына сказаў, «Змей падмануў мяне, і я еў». — *Быццё* 3:12-13.

16-16 : "Такім чынам Бог створаны чалавек у яго уласны выява, у гэты выява з Бог створаны ён яго; мужчына і жаночы створаны ён іх. І Бог благаслаўлены іх, і Бог сказаў да іх, Быць плённы і памнажаць, і папаўняць гэты зямля, і падпарадкаваць гэта." - *Ген* 1 :27-28.

16-17 : І гэты Лорд Бог сфарміраваны чалавек з гэты пыл з гэты зямля, і дыхаў у яго ноздры гэты дыханне з жыццё; і стаў чалавек душой жывой». — *Быццё* 2:7.

16-18 : Цяпер гэты змяя (сэкс сіла) быў больш тонкі чым любы звер з гэты поле" (любый іншы сэнс з гэты цела). - *Ген*. 3 :1.

16-19 : «І пасадзіў Гасподзь Бог сад на ўсход у Эдэме; і там Ён пасадзіў чалавека, якога стварыў». — *Быццё* 2:8. «Таму выслаў яго Гасподзь Бог з Эдэмскага саду, каб урабляць зямлю, з якой ён быў узятый». — *Быццё* 3:23. Свядомасць боскага чалавека, першага створанага Богам, была сканцэнтравана ва ўсемагутным адзіным воку на лбе. (на ўсход). Гэты цалкам творчы паўнамоцтвы з яго будзе, сканцэнтраваны у што месца, былі згублены да чалавек калі ён пачаў да да падстава» яго фізічнай прыроды.

РАЗДЗЕЛ: 17 гадоў

Сасі І Гэты Тры Сапфіры

"Таму што ты і мой сын думаць так вельмі з Свамі Шры Юктешвар, Я будзе узяць а выгляд у яго." Гэты

Тон голасу доктара Нараяна Чандэра Роя намякнуў, што ён задавальняе капрызы нейкіх дурняў. Я хаваў сваё абурэнне ў найлепшых традыцыях празеліта.

Мой спадарожнік, ветэрынарны хірург, быў перакананым агностыкам. Яго малады сын Сантош прасіў мяне праявіць цікавасць да яго бацькі. Пакуль што мая неацэнная дапамога была крыху нябачнай.

На наступны дзень доктар Рой суправаджаў мяне ў скіт Серампур. Пасля таго, як настаўнік даў яму кароткую размову, якая збольшага характарызавалася стоічным маўчаннем з абодвух бакоў, госць рэзка сышоў.

«Навошта прыносіць мёртвага чалавека ў ашрам?» — пытална паглядзеў на мяне Шры Юктешвар, як толькі за калькуцкім скептыкам зачыніліся дзверы.

"Сэр! Доктар жывы і здаровы!"

"Але..." у а кароткі час ён будзе

быць мёртвы».

Я быў у шоку. «Сэр, гэта будзе жудасны ўдар для яго сына. Сантош усё яшчэ спадзяецца, што час зменіць матэрыялістычныя погляды бацькі. Малю вас, Гаспадар, дапамажыце гэтаму чалавеку».

— Добра, дзеля вас жа. — Твар майго гуру застаўся абыякавым. — Ганарысты конеляг моцна пацярпеў ад дыябету, хоць і не ведае пра гэта. Праз пятнаццаць дзён ён ляжа ў ложку. Лекары палічаць яго страчаным; натуральны тэрмін, калі ён пакіне гэтую зямлю, — шэсць тыдняў ад сённяшняга дня. Аднак, дзякуючы вашаму заступніцтву, у гэты дзень ён ачуняе. Але ёсць адна ўмова. Вы павінны прымусіць яго насіць астралагічны бранзалет; ён, несумненна, будзе прэрэчыць гэтак жа люта, як адзін з яго коней перад аперацыяй! — засмяяўся Майстар.

Пасля маўчання, падчас якога я разважаў, як мы з Сантошам маглі б найлепш ужыць мастацтва ўгаворванняў да непакорлівага доктара, Шры Юктешвар зрабіў далейшыя раскрыцці.

Як толькі чалавек паправіцца, парайце яму не есці мяса. Аднак ён не паслухаецца гэтай парады і праз шэсць месяцаў, як толькі будзе адчуваць сябе найлепшым чынам, зваліцца нежывым. Нават гэтыя шэсць месяцаў... падаўжэнне жыцця яму дадзена толькі па вашай просьбе».

На наступны дзень я прапанаваў Сантошу заказаць нарукаўны браслет у ювеліра. Ён быў гатовы праз тыдзень, але доктар Рой адмовіўся яго надзяваць.

— Я ў найлепшым стане здароўя. Вы ніколі не ўразіце мяне гэтымі астралагічнымі забабонамі. — Доктар ваяўніча зірнуў на мяне.

Я з забаўкай успомніў, што Майстар справядліва параўнаў гэтага чалавека з непаслухмяным канём. Прайшло яшчэ сем дзён; лекар, раптоўна захварэўшы, пакорліва пагадзіўся насіць бранзалет. Праз два тыдні лекар, які лечаў пацыента, сказаў мне, што сітуацыя безнадзейная. Ён распавёў жахлівыя падрабязнасці пра наступствы дыябету.

Я пахіснуўся мой галава. "Маё гуру мае сказаў што, пасля а хвароба трывалы адзін месяц, Доктар Рой будзе быць добра."

Доктар недаверліва ўтаропіўся на мяне. Але праз два тыдні ён адшукаў мяне з вінаватым выглядам.

«Доктар Рой цалкам ачуняў!» — усклікнуў ён. «Гэта самы дзіўны выпадак у маім досведзе. Ніколі раней я не бачыў, каб паміраючы чалавек дэманстраваў такое невытлумачальнае вяртанне да жыцця. Ваш гуру, напэўна, сапраўды прарок-лекар!»

Пасля аднаго інтэрв'ю з доктарам Роем, падчас якога я паўтарыў параду Шры Юктэсвара адносна безмясной дыеты, я не бачыў гэтага чалавека паўгода. Адночы ўвечары ён спыніўся пагутарыць са мной, калі я сядзеў на плошчы майго сямейнага дома на Гурпар-роўд.

«Скажы свайму настаўніку, што, часта ўжываючы мяса, я цалкам аднавіў свае сілы. Ягонны ненавуковыя ідэі пра дыету не паўплывалі на мяне». Праўда, доктар Рой выглядаў як увасабленне здароўя.

Але на наступны дзень Сантош прыбег да мяне са свайго дома, што жыў на суседнім квартале. «Сёння раніцай бацька зваліўся нежывым!»

Гэты выпадак быў адным з самых дзіўных уражанняў ад майго зносін з Настаўнікам. Ён вылечыў бунтарскага ветэрынара, нягледзячы на яго недавер, і падоўжыў натуральны тэрмін яго жыцця на зямлі на шэсць месяцаў толькі дзякуючы маім шчырым просьбам. Шры Юктешвар быў бязмежны ў сваёй дабрыні, калі... сутыкнуўшыся з настойлівай малітвай верніка.

Для мяне было вялікім гонарам прывесці сяброў з каледжа на сустрэчу з маім гуру. Многія з іх адклалі — прынамсі, у ашраме! — свой модны акадэмічны плашч рэлігійнага скептыцызму.

Адзін з маіх сяброў, Сасі, правёў некалькі шчаслівых уік-эндаў у Серампоры. Гаспадар вельмі палюбіў хлопчыка і наракаў, што яго асабістае жыццё было дзікім і бязладным.

«Сасі, калі ты не выправішся, праз год ты будзеш небяспечна хворы». Шры Юктешвар зірнуў на майго сябра з пяшчотнай раздражнёнасцю. «Мукунда — сведка: не кажы пазней, што я цябе не папярэджваў».

Сасі засмяяўся. «Гаспадар, я пакіну вам справу зацікавіць мілую дабрачыннасць космасу маёй сумнай справай! Мой дух бадзёры, але мая воля слабая. Вы — мой адзіны выратавальнік на зямлі; я ні ў што іншае не веру».

У прынамсі ты павінен насіць а двухкатны сіні сапфір. Гэта будзе дапамога ты."

Я не магу дазволіць сабе адзін. У любым выпадку, дарагі гуруджы, калі праблемы прыходзіць, Я цалкам верыць ты будзе абараняць мяне."

— Праз год ты прынясеш тры сапфіры, — загадкава адказаў Шры Юктешвар.

— Тады яны будуць ні на што не патрэбныя.

Варыяцыі гэтай размовы адбываліся рэгулярна. «Я не магу выправіцца!» — казаў Сасі з камічным адчаем. «І мая вера ў цябе, Гаспадар, для мяне даражэйшая за любы камень!»

Праз год я наведваў свайго гуру ў доме яго вучня Нарэна Бабу ў Калькуце. Каля дзесятай гадзіны раніцы, калі мы са Шры Юктешварам ціха сядзелі ў гасцінай на другім паверсе, я пачуў, як адчыніліся ўваходныя дзверы. Настаўнік выпрастаўся.

— Гэта той самы Сасі, — сур'ёзна заўважыў ён. — Год ужо скончыўся; у яго няма абодвух лёгкіх. Ён праігнараваў маю параду; скажы яму, што я не хачу яго бачыць.

Напалову ашаломлены суровасцю Шры Юктешвара, я пабег уніз па

лесвіцы. Сасі падымаўся. «О Мукунда! Я спадзяюся, што Гаспадар тут; у

мяне было падазрэнне, што ён можа быць».

Так, але ён не жаданне да быць парушаны."

Сасі расплакаўся і прайшоў міма мяне. Ён кінуўся да ног Шры Юктешвара і паклаў туды тры прыгожыя сапфіры.

«Усеведаючы гуру, лекары кажуць, што ў мяне хутка развіваецца туберкулёз! Мне даюць не больш за тры месяцы! Я пакорліва маю цябе аб дапамозе; я ведаю, што ты можаш мяне вылечыць!»

«Ці не позна ўжо турбавацца пра сваё жыццё? Ідзі са сваімі каштоўнасцямі; іх час карыснасці мінуў». Потым Гаспадар сеў, як сфінкс, у няўмольнай цішыні, якую перапынялі рыданні хлопчыка, молячы аб літасці.

Мяне ахапіла інтуітыўнае перакананне, што Шры Юктешвар проста правяраў глыбіню веры Сасі ў боскую гаючую сілу. Я не здзівіўся, калі праз гадзіну напружанага настрою Майстар з спачуваннем зірнуў на майго сябра, які ляжаў ніцма.

«Уставай, Сасі; які ж ты шум падымаеш у чужых дамах! Вярні свае сапфіры ювеліру; яны цяпер непатрэбныя выдаткі. Але купі астралагічны бранзалет і насі яго. Не бойся; праз некалькі тыдняў ты паправішся».

Усмешка Сасі асвятліла яго заплаканы твар, быццам раптоўнае сонца над мокрым пейзажам. «Каханы гуру, ці варта мне прымаць лекі, прызначаныя лекарамі?»

Позірк Шры Юктэсвара быў доўгім. «Як пажадаеш — выпі іх ці выкінь; так і будзе». — Не мае значэння. Хутчэй за ўсё, сонца і месяц памяняюцца месцамі, чым ты памрэш ад туберкулёзу. — Ідзі зараз, пакуль я не перадумаў!

З хваляваным паклонам мой сябар паспешліва пайшоў. Я наведваў яго некалькі разоў на працягу наступных некалькіх тыдняў і быў жахнуты, выявіўшы, што яго стан усё пагаршаецца.

Сасі не можа апошні праз гэты ноч." Гэтыя словы з яго лекар, і гэты відовішча з мой

Мой сябар, які цяпер амаль ператварыўся ў шкілет, паспешліва адправіў мяне ў Серампур. Мой гуру холадна выслухаў мой слёзны аповед.

Чаму рабіць ты прыйсці тут да турбаваць мне? Ты мець ужо чуў мяне запэўніць Сасі з яго выздараўленне».

Я з вялікім захапленнем пакланіўся яму і адышоў да дзвярэй. Шры Юктешвар не сказаў ні слова на развітанне, а толькі змоўк, яго немігаючыя вочы былі напалову расплюшчаныя, а позірк іх знік у іншым свеце.

Я адразу ж вярнуўся ў дом Сасі ў Калькуце. Здзіўлены, я ўбачыў, што мой сябар сядзіць і п'е малако.

«О Мукунда! Які цуд! Чатыры гадзіны таму я адчуў прысутнасць Настаўніка ў пакоі; мае жудасныя сімптомы адразу зніклі. Я адчуваю, што дзякуючы яго ласцы я цалкам здаровы».

Праз некалькі тыдняў Сасі патаўсцеў і адчуваў лепшае здароўе, чым калі-небудзь раней. **17-1** Але яго адзіны лік рэакцыя на яго вылячэнне мела няўдзячны адценне: ён рэдка наведваў Шры Юктешвара! Адночы мой сябар сказаў мне, што ён так глыбока шкадаваў пра свой папярэдні лад жыцця, што яму было сорамна сустрэцца з Настаўнікам.

Я мог толькі зрабіць выснову, што хвароба Сасі адначасова закалаціла яго волю і пагоршыла яго манеры.

Першыя два гады майго навучання ў Шатландскім царкоўным каледжы набліжаліся да канца. Я наведваў заняткі вельмі нерэгулярна; тыя нязначныя заняткі, якія я рабіў, былі толькі для таго, каб падтрымліваць мір з сям'ёй. Мае два прыватныя рэпетытары рэгулярна прыходзілі да мяне дадому; я рэгулярна адсутнічаў: я магу заўважыць хаця б адну заканамернасць у маёй вучобе!

У Індыі два паспяховыя гады навучання ў каледжы даюць дыплом аб сярэдняй адукацыі; затым студэнт можа працягнуць навучанне яшчэ на два гады і атрымаць ступень бакалаўра мастацтваў.

Наперадзе злавесна насоўваліся выпускныя экзамены па сярэдняй адукацыі. Я ўцёк у Пуры, дзе мой гуру правёў некалькі тыдняў. Цьмяна спадзеючыся, што ён санкцыянуе маю няяўку на іх. на фіналах я распавёў пра сваю няёмкую непадрыхтаванасць.

Але Настаўнік суцяшальна ўсміхнуўся. «Ты ўсім сэрцам выконваў свае духоўныя абавязкі і не мог не заняцца вучобу ў каледжы. Старанна прысвяці сябе кнігам на працягу наступнага тыдня: ты справішся са сваім выпрабаваннем без няўдач».

Я вярнуўся ў Калькуту, рашуча адкінуўшы ўсе разумныя сумневы, якія часам узнікалі, з трывожным кпінам. Аглядаючы гору кніг на стале, я адчуваў сябе падарожнікам, заблукалым у пустыні. Доўгі перыяд медытацыі прынёс мне натхненне, якое зэканоміла мне працу. Адкрываючы кожную Разбіраючы кнігу наўздагад, я вывучаў толькі тыя старонкі, якія ляжалі такім чынам.

Займаючыся гэтым па васямнаццаць гадзін у дзень на працягу тыдня, я лічыў сябе ўпаўнаважаным даць усім наступным пакаленням парады па мастацтве зубрэння.

Наступныя дні ў экзаменацыйных залах апраўдалі маю, здавалася б, бязладную працэдуру. Я здаў усе тэсты, хоць і ледзьве. Віншаванні маіх сяброў і сям'і недарэчна перамяжоўваліся з воклічамі здзіўлення.

Па вяртанні з Пуры Шры Юктешвар прыемна здзівіў мяне. «Твая вучоба ў Калькуце скончылася. Я паклапачуся пра тое, каб ты працягнуў свае апошнія два гады ўніверсітэцкай працы тут, у Серампоры».

Я быў здзіўлены. «Сэр, у гэтым горадзе няма бакалаўрскай праграмы мастацтваў». Серампорскі каледж, адзіная вышэйшая навучальная ўстанова, прапаноўваў толькі двухгадовы курс сярэдняй ступені мастацтваў.

Настаўнік хітра ўсміхнуўся. «Я занадта стары, каб збіраць ахвяраванні на стварэнне для вас каледжа АВ. Думаю, мне давядзецца вырашаць гэтае пытанне праз кагосьці іншага».

Праз два месяцы прафесар Хаўэлс, прэзідэнт Серампорскага каледжа, публічна абвясціў, што яму ўдалося сабраць дастаткова сродкаў для адкрыцця чатырохгадовага курса. Серампорскі каледж стаў філіялам Калькуцкага ўніверсітэта. Я быў адным з першых студэнтаў, якія паступілі ў Серампор на атрыманне ступені бакалаўра.

«Гуруджы, які ты добры да мяне! Я так доўга хацеў пакінуць Калькуту і быць побач з табой кожны дзень у Серампоры. Прафесар Хаўэлс нават не ўяўляе, наколькі ён абавязаны тваёй маўклівай дапамозе!»

Шры Юктешвар зірнуў на мяне з удаванай суровасцю. «Цяпер табе не прыйдзецца марнаваць столькі гадзін на цягніках; колькі вольнага часу для вучобы! Магчыма, ты станеш менш зубрыць у апошнюю хвіліну і больш вучоным». Але неяк у яго голасе не хапала пераканаўчасці.

.....
17-1 : У 1936 год Я чуў з а сябар што Сасі быў усё яшчэ у выдатны здароўе.

РАЗДЗЕЛ: 18 гадоў

А мусульманін Цудатворца

Гады таму, прама ў гэтым самым пакоі, які вы зараз займаеце, адзін мусульманскі цудатворац здзейсніў перада мной чатыры цуды!

Шры Юктешвар зроблены гэта дзіўны заява падчас яго першы наведванне да мой новы чвэрці.

Адразу пасля паступлення ў каледж Серампур я зняў пакой у бліжэйшым пансіянаце пад назвай *Панці*. Гэта быў старамодны цагляны асабняк з выглядам на Ганг.

«Гаспадар, якое супадзенне! Ці сапраўды гэтыя нядаўна ўпрыгожаныя сцены старажытныя і поўныя ўспамінаў?» Я з цікавасцю азірнуўся па сваім проста абстаўленым пакоі.

— Гэта доўгая гісторыя, — успамінаючы, усміхнуўся мой гуру. — Імя *факіра* **18-1** быў Афзал Хан. Ён набыў свае незвычайныя здольнасці дзякуючы выпадковай сустрэчы з індуісцкім ёгам.

Аднойчы, калі Афзал быў дзяцінства ў невялікай вёсцы ва ўсходняй Бенгаліі, яго пакрыты пылам *санньясі* звярнуўся з гэтай просьбай да яго.

«Гаспадар, Я раніцы а мусульманін. Як мог ты, а індуісцкі, прыняць а напой з мой рукі?

«Твая праўдзівасць мне падабаецца, дзіця маё. Я не прытрымліваюся правілаў астракізму бязбожнага сектанцтва. Ідзі, прынясі мне хутчэй вады».

Афзал паважлівы паслухмянасць быў узнагароджаны па а кахаючы позірк з гэты ёг.

«У цябе ёсць добрая карма з мінулых жыццяў, — урачыста заўважыў ён. — Я збіраюся навучыць цябе пэўнаму метаду ёгі, які дасць табе панаванне над адным з нябачных светаў. Вялікія сілы, якія будуць тваімі, варта выкарыстоўваць дзеля годных мэтаў; ніколі не выкарыстоўвай іх эгаістычна! На жаль, я разумею, што ты прынёс з мінулага насенне разбуральных схільнасцей. Не дазваляй ім прарастаць, паліваючы іх новымі злымі ўчынкамі. Складанасць твайго...» папярэдняя карма такая, што вы павінны выкарыстоўваць гэтае жыццё, каб узгадніць свае ёгічныя дасягненні з найвышэйшымі гуманітарнымі мэтамі.

Пасля інструктаж гэты здзіўлены хлопчык у а складаны тэхніка, гэты майстар знік.

Афзал верна выконваў свае практыкаванні ёгі на працягу дваццаці гадоў. Яго цудоўныя подзвігі пачалі прыцягваць шырокую ўвагу. Здаецца, яго заўсёды суправаджаў бесцялесны дух, якога ён называў «Хазрат». Гэтая нябачная сутнасць была здольная выканаць найменшае жаданне факіра.

Ігнаруючы папярэджанне гаспадара, Афзал пачаў злоўжываць сваімі здольнасцямі. Любы прадмет, да якога ён дакранаўся і вяртаў на месца, неўзабаве знікаў без следу. Гэтая трывожная падзея звычайна рабіла мусульманіна непрыемным госцем!

Час ад часу ён наведваў буйныя ювелірныя крамы ў Калькуце, прадстаўляючыся патэнцыйным пакупніком. Любая каштоўнасць, якую ён браў у рукі, знікала неўзабаве пасля таго, як ён пакідаў краму.

Афзала часта акружалі сотні студэнтаў, якіх прыцягвала надзея даведацца яго сакрэты. *Факі́р* часам запрашаў іх паехаць з ім. На вакзале яму ўдавалася дакрануцца да рулона білетаў. Ён вяртаў іх клерку, заўважаючы: «Я перадумаў і не буду іх купляць зараз». Але калі ён садзіўся ў цягнік са сваёй світай, у Афзала былі патрэбныя білеты. **18-2**

Гэтыя подзвігі выклікалі абуральны шум; бенгальскія ювеліры і прадаўцы білетаў паддаваліся нервовым зрывам! Паліцыя, якая спрабавала арыштаваць Афзала, апынулася бездапаможнай; *факір* мог выдаліць абвінаваўчыя доказы, проста сказаўшы: «Хазрат, забяры гэта».

Шры Юктешвар устаў са свайго месца і падышоў да балкона майго пакоя, з якога відаць быў Ганг. Я пайшоў за ім, нецярпліва чакаючы, каб пачуць больш пра загадкавую мусульманскую латарэю.

«Гэты дом *Панці* раней належаў майму сябру. Ён пазнаёміўся з Афзалам і запрасіў яго сюды. Мой сябар таксама запрасіў каля дваццаці суседзяў, у тым ліку і мяне. Я тады быў зусім юнаком і адчуваў жывую цікаўнасць да гэтага сумнавядомага *факіра* ». Майстар засмяяўся. «Я прыняў меры засцярогі, каб не насіць нічога каштоўнага! Афзал дапытліва агледзеў мяне, а потым заўважыў:

«У цябе магутныя рукі. Спусціся ўніз у сад; вазьмі гладкі камень і напішы на ім сваё імя крэйдаў, а потым кінь камень як мага далей у Ганг».

Я паслухаўся. Як толькі камень знік пад далёкімі хвалямі, мусульманін зноў звярнуўся да мяне:

Запоўніць а гаршчок з Ганг вада побач гэты фронт з гэта дом.

Пасля Я меў вярнуўся з а судна з вада, гэты *факір* закрычала, Хазрат, пакласці гэты камень у гэты гаршчок!

Камень з'явіўся адразу. Я выцягнуў яго з пасудзіны і выявіў, што мой подпіс такі ж разборлівы, як і тады. Я гэта напісаў.

Бабу, **18-3** Адзін з маіх сяброў у пакоі насіў цяжкі старадаўні залаты гадзіннік з ланцужком. *Факір* агледзеў іх са змрочным захапленнем. Неўзабаве яны зніклі!

«Афзал, калі ласка вяртанне мой шануецца сямейная рэліквія! Бабу быў амаль у слёзы.

Мухамедан некаторы час стаічна маўчаў, а потым сказаў: «У цябе ў жалезным сейфе пяцьсот рупій. Прынясі іх мне, і я скажу табе, дзе знайсці твой гадзіннік».

Засмучаны Бабу адразу ж пайшоў дадому. Неўзабаве ён вярнуўся і перадаў Афзалу патрэбную суму.

«— Ідзі да невялікага мастка каля твайго дома, — загадаў *факір* Бабу. — Закліч Хазрата, каб ён даў табе гадзіннік і ланцужок».

Бабу кінуўся прэч. Уключана яго вяртанне, ён быў нашэнне а усмешка з палёгка і не ювелірныя вырабы што заўгодна.

«Калі я загадаў Хазрату, як было загадана, — абвясціў ён, — мой гадзіннік зваліўся з паветра мне ў правую руку! Можаце быць упэўнены, што я замкнуў сямейную рэліквію ў сейфе, перш чым зноў далучыцца да групы!»

Сябры Бабу, сведкі камічнай трагедыі з выкупам за гадзіннік, з крыўдай глядзелі на Афзала. Цяпер ён загаварыў супакойліва.

«Калі ласка імя любы напой ты хацець; Хазрат будзе вырабляць гэта.

Адны папрасілі малака, іншыя — фруктовых сокаў. Я не быў асабліва здзіўлены, калі засмучаны Бабу запатрабаваў віскі! Мухамедан аддаў загад; паслухмяны Хазрат паслаў запячатаныя кантэйнеры, якія ляцелі па паветры і з грукатам падалі на падлогу. Кожны знайшоў патрэбны напой.

Абцяганне чацвёртага ўражлівага подзвігу дня, несумненна, парадавала нашага гаспадара: Афзал прапанаваў імгненна прыгатаваць абед!

«Давайце закажам самыя дарагія стравы, — панура прапанаваў Бабу. — Я хачу вытанчаную вячэру за свае пяцьсот рупій! Усё павінна быць падавана на залатых талерках!»

Як толькі кожны выказаў свае перавагі, *факір* звярнуўся да невычэрпнага Хазрата. Пачуўся гучны трэск; залатыя падносы, напоўненыя мудрагеліста прыгатаваным кары, гарачым *лучы* і мноствам несезонных садавіны, зваліліся з ніадкуль да нашых ног. Уся ежа была смачнай. Пасля гадзіны свята мы пачалі выходзіць з пакоя. Жахлівы шум, быццам стравы складалі кучай, прымусіў нас азірнуцца. І вось! ні бліскучых падносаў, ні рэшткаў ежы не было відаць.

— Гуруджы, — перапыніў я, — калі Афзал мог лёгка здабыць такія рэчы, як залаты посуд, чаму ён прагнуў чужой маёмасці?

«*Факір* не быў высокаразвітым духоўна», — растлумачыў Шры Юктешвар. — «Яго майстэрства ў пэўнай тэхніцы ёгі дало яму доступ да астральнага плана, дзе любое жаданне імгненна матэрыялізавалася. Праз пасярэдніцтва астральнай істоты, Хазрата, мусульманін мог выклікаць атамы любога аб'екта з эфірнай энергіі актам магутнай волі. Але такія астральна створаныя аб'екты структурна мімалётныя; іх нельга доўга захоўваць. Афзал усё яшчэ прагнуў зямнога багацця, якое, хоць і цяжэй зарабіць, мае больш надзейную трываласць.

Я засмяяўся. Гэта таксама часам знікае большасць невытлумачальна!

— Афзал не быў чалавекам, які б усвядоміў Бога, — працягваў Настаўнік. — Цуды пастаяннага і карыснага характару здзяйсняюцца сапраўднымі святымі, таму што яны настроіліся на ўсемагутнага Творцу. Афзал быў проста звычайным чалавекам з незвычайнай здольнасцю пранікаць у тонкі свет, у які смяротныя звычайна не ўваходзяць да смерці.

Я разумець цяпер, Гуруджы. Гэты замагільны свет з'яўляецца да мець некаторыя

чароўны асаблівасці».

Настаўнік пагадзіўся. «Пасля таго дня я больш ніколі не бачыў Афзала, але праз некалькі гадоў Бабу прыйшоў да мяне дадому, каб паказаць мне газетны артыкул пра публічнае прызнанне мусульманіна. З яго я даведаўся пра тое, што толькі што раскажаў вам пра ранняе пасвячэнне Афзала ад індуіскага гуру».

Сутнасць апошняй часткі апублікаванага дакумента, як успамінае Шры Юктэсвар, была наступнай: «Я, Афзал Хан, пішу гэтыя словы як акт пакаяння і як папярэджанне тым, хто шукае валоданне цудадзейнымі здольнасцямі. Гадамі я злоўжываў цудоўнымі здольнасцямі, дадзенымі мне па ласцы Бога і майго настаўніка. Я ап'янеў ад эгаізму, адчуваючы, што я па-за межамі звычайных законаў маралі. Нарэшце надышоў мой дзень расплаты.

Нядаўна я сустрэў на дарозе недалёка ад Калькуты старога. Ён кульгаў, балюча трымаючы ў руках бліскучы прадмет, падобны на золата. Я звярнуўся да яго з прагнасцю ў сэрцы.

«Я раніцы Афзал Хан, гэты выдатны *факір* . Што мець ты там?

«Гэты залаты шар — мой адзіны матэрыяльны багацце; ён не можа цікавіць факіра . Малю вас, сэр, вылечыце маю кульгавасць».

Я дакрануўся да мяча і пайшоў, нічога не адказаўшы. Стары пакалыгаў за мной. Неўзабаве ён закрычаў: «Маё золата знікла!»

Паколькі я не звяртаў увагі, ён раптам загаварыў гучным голасам, які дзіўна даносіўся з яго кволага цела:

""Зрабіць ты не распазнаваць мне?

Я стаяў анямелы, ашаломлены запозненым адкрыццём, што гэты непрыкметны стары калека быў не кім іншым, як вялікім святым, які вельмі-вельмі даўно прысвяціў мяне ў ёгу. Ён выпрастаўся; яго цела імгненна стала моцным і маладым.

«— Дык вось! — Позірк майго гуру быў палымяны. — Я на ўласныя вочы бачу, што ты выкарыстоўваеш свае сілы не для таго, каб дапамагаць пакутнаму чалавецтву, а каб паляваць на яго, як звычайны злодзей! Я адбіраю твае акультныя дары; Хазрат цяпер вызвалены ад цябе. Ты больш не будзеш жахам у Бенгаліі!»

Я паклікаў Хазрата пакутлівым голасам; упершыню ён не з'явіўся майму ўнутранаму зроку. Але нейкая цёмная заслона раптам паднялася ўва мне; я выразна ўбачыў блюзнерства свайго жыцця.

«Мой гуру, дзякую табе за тое, што прыйшоў развеець маю даўнюю ілюзію». Я рыдала ля яго ног. «Я абяцаю адмовіцца ад сваіх свецкіх амбіцый. Я пайду ў горы, каб адзінока памедытаваць пра Бога, спадзеючыся адкупіць сваё злое мінулае».

Мой гаспадар паглядзеў на мяне з маўклівым спачуваннем. «Я адчуваю тваю

шчырасць», — сказаў ён нарэшце. «З-за тваіх ранейшых гадоў строгага паслушэнства і з-за твайго цяперашняга пакаяння я дам табе адзін дар. Іншыя твае сілы цяпер зніклі, але калі спатрэбіцца ежа і адзенне, ты ўсё яшчэ можаш паспяхова звярнуцца да Хазрата, каб ён даў табе іх. Прысвяці сябе ўсім сэрцам боскай справе». разуменне ў горнай адзіноце.

Потым мой гуру знік; я застаўся адзін са сваімі слязьмі і роздумамі. Бывай, свет! Я іду шукаць прабачэння ў Касмічнага Каханага.

18-1 : А мусульманін ёг; з гэты Арабская *факір* , бедны; першапачаткова ужыта да дэрвішы пад а абяцанне з беднасць.

18-2 : Мой бацька пазней сказаў мяне што яго кампанія, гэты Бенгалія-Нагпур чыгунка, меў быў адзін з гэты фірмы ахвяра ад Афзала Хана.

18-3 : Я рабіць не адклікаць гэты імя з Шры Юктешвара сябар, і павінен спасылацца да яго проста як "Бабу" (Спадар).

РАЗДЗЕЛ: 19 гадоў

Мой Майстар, У Калькута, З'яўляецца У Серампор

Мяне часта ахопліваюць атэістычныя сумневы. І ўсё ж часам мяне пераследуе пакутлівая здагадка: ці не існуюць нераскрытыя магчымасці душы? Ці не губляе чалавек сваё сапраўднае прызначэнне, калі не даследуе іх?

Гэтыя заўвагі Дыджэна Бабу, майго суседа па пакоі ў пансіянаце *Панці* , былі выкліканы маім запрашэннем сустрэцца з маім гуру.

«Шры Юктэсварджы пасвяціць цябе ў *Крыя-ёгу* », — адказаў я. «Яна супакойвае дуалістычную мітусню боскай унутранай упэўненасцю».

У той вечар Дыджэн суправаджаў мяне ў скіт. У прысутнасці Настаўніка мой сябар адчуў такі духоўны спакой, што неўзабаве стаў пастаянным госцем. Дробных клопатаў паўсядзённага жыцця недастаткова для чалавека; мудрасць — гэта таксама прыроджаная смага. Па словах Шры Юктешвара, Дыджэн знайшоў стымул для тых спроб — спачатку балючых, а потым без асаблівых высілкаў вызваляючых — знайсці больш сапраўднае «я» ўнутры сябе. яго грудзі, чым прыніжальнае эга часовага нараджэння, рэдка дастатковае для Духа.

Паколькі мы з Дыджэнам абодва вучыліся на курсе бакалаўра ў каледжы Серампор, у нас з'явілася звычка ісці разам у ашрам адразу пасля заканчэння заняткаў. Мы часта бачылі Шры Юктешвара, які стаяў на балконе другога паверха і з усмешкай вітаў наш прыход.

Аднойчы днём Канай, малады жыхар скіта, сустрэў мяне і Дыджэна ля дзвярэй і паведаміў нам расчаравальныя навіны.

"Майстар ёсць не тут; ён быў выкліканы да Калькута па ан тэрмінова заўвага."

На наступны дзень я атрымаў паштоўку ад майго гуру. «Я выязджаю з Калькуты ў сераду раніцай, — напісаў ён. — Вы з Дыджэнам сустрэнеце цягнік а дзевятай гадзіне на станцыі Серампор».

У сераду, каля паловы дзевятай раніцы, мне настойліва прыйшло тэлепатычнае пасланне ад Шры Юктешвара: «Я спазняюся; не сустракайце цягнік а дзевятай гадзіне».

Я перададзены гэты апошні інструкцыі да Дыджэн, Сусветная арганізацыя па ахове здароўя быў ужо апрануты для ад'езд.

«Ты і твая інтуіцыя!» — у голасе майго сябра чулася пагарда. — «Я аддаю перавагу давяраць пісанаму слову Настаўніка ».

Я паціснуў плячыма і з ціхай канчатковасцю сеў. Злосна прамармытаў нешта, Дыджэн кінуўся да дзвярэй і з шумам зачыніў іх за сабой.

Паколькі ў пакоі было даволі цёмна, я падышоў бліжэй да акна, якое выходзіла на вуліцу. Слабае сонечнае святло раптам узмацнілася да такой яркасці, што акно з жалезнымі кратамі цалкам знікла. На гэтым асляпляльным фоне выразна з'явілася матэрыялізаваная постаць Шры Юктешвара!

Збянтэжаны да шоку, я ўстаў з крэсла і апусціўся перад ім на калені. Звычайным жэстам паважлівага прывітання, прывітальны да ног майго гуру, я дакрануўся да яго абутку. Гэта была знаёмая мне пара абутку з аранжавага палатна з вярхоўкай на падэшве. Яго вохрыстая тканіна свамі дакранулася да мяне; я выразна адчуў не толькі тэкстуру яго адзення, але і шурпатую паверхню абутку, і ціск яго пальцаў ног у іх. Занадта здзіўлены, каб вымавіць хаця б слова, я ўстаў і пытальна паглядзеў на яго.

— Я быў рады, што вы атрымалі маё тэлепатычнае пасланне, — голас Настаўніка быў спакойны, цалкам звычайны. — Я скончыў свае справы ў Калькуце і прыбуду ў Серампур цягніком а дзевятай гадзіне.

Пакуль я ўсё яшчэ моўчкі глядзеў, Шры Юктешвар працягнуў: «Гэта не прывід, а мая плоць і кроў. Мне было боска загадана даць вам гэты досвед, рэдкі для дасягнення на зямлі. Сустрэньце мяне на вакзале; вы і Дыджэн убачыце, як я іду да вас, апрануты так, як я зараз. Перад мной будзе пасажыр — маленькі хлопчык, які нясе сярэбраны збан».

Мой гуру паклаў абедзве рукі мне на галаву, прашаптаўшы благаслаўленне. Завяршыўшы гэта словамі: « *Таба Асі* », **19-1** Я пачуў нейкі дзіўны гул. **19-2** Яго цела паступова растала ў пранізлівым святле. Спачатку зніклі ступні і ногі, потым тулава і галава, быццам згорнуты скрутак. Да самага канца я адчувала, як яго пальцы лёгка дакранаюцца да маіх валасоў. Ззянне знікла; перада мной не засталася нічога, акрамя закратаванага акна і бледнага струменя сонечнага святла.

Я заставаўся ў паўздрыгванні ад збянтэжанасці, сумняваючыся, ці не стаў я ахвярай галюцынацыі. Неўзабаве ў пакой увайшоў засмучаны Дыджэн.

— Гаспадара не было ў цягніку а дзевятай гадзіне і нават у палове дзесятай, — сказаў мой сябар з лёгкай вінаватым тонам у голасе.

— Хадзем жа; я ведаю, што ён прыедзе а дзесятай гадзіне. — Я ўзяў Дыжэна за руку і з сілай пацягнуў яго за сабой, не зважаючы на яго пратэсты. Праз дзесяць хвілін мы ўвайшлі на станцыю, дзе цягнік ужо пыхкаў і спыняўся.

«Увесь цягнік напоўнены святлом аўры Гаспадара! Ён там!» — радасна

ўсклікнуў я. «Табе гэта сніцца?» — здзекліва засмяяўся Дыджэн.

— Давайце пачакаем тут. — Я раскажаў сябру, як наш гуру падыдзе да нас. Як толькі я скончыў сваё апісанне, з'явіўся Шры Юктешвар у тым самым адзенні, якое я бачыў нядаўна. Ён павольна ішоў за маленькім хлопчыкам, які нёс сярэбраны збан.

На імгненне мяне ахапіла хваля халоднага страху ад небывалай дзіўнасці майго досведу. Я адчуў, як матэрыялістычны свет дваццатага стагоддзя выслізгвае з-пад увагі; ці вярнуўся я ў тыя старажытныя часы, калі Ісус з'явіўся перад Пятром на моры?

Калі Шры Юктешвар, сучасны Хрыстос-ёг, дасягнуў таго месца, дзе мы з Дыджэнам безмоўна закапаліся, Майстар усміхнуўся майму сябру і заўважыў:

Я адпраўлена ты а паведамленне таксама, але ты былі не ў стане да схапіць гэта."

Дыджэн маўчаў, але падазрона зірнуў на мяне. Пасля таго, як мы суправаджалі нашага гуру ў яго скіт, мы з сябрам рушылі ў бок каледжа Серампор. Дыджэн спыніўся на вуліцы, абурэнне вылівалася з кожнай яго пары.

"Такім чынам! Майстар адпраўлена мяне а паведамленне! Тым не менш ты схаваны гэта! Я попыт ан тлумачэнне!

— Хіба я магу нешта зрабіць, калі тваё разумовае люстэрка так неспакойна вагаецца, што ты не можаш заўважыць інструкцыі нашага гуру? — адрэзаў я.

Гнеў знік з твару Дыжэна. «Я разумею, што ты маеш на ўвазе», — з сумам сказаў ён. «Але, калі ласка, растлумач, як ты мог ведаць пра дзіця са збанам».

Пакуль я скончыў расказваць пра фенаменальнае з'яўленне Настаўніка ў пансіянаце раніцай, мы з сябрам ужо дабраліся да каледжа Серампор.

«Аповед пра здольнасці нашага гуру, які я толькі што пачуў, — сказаў Дыджэн, — прымушае мяне адчуваць, што любы ўніверсітэт у свеце — гэта ўсяго толькі дзіцячы сад».

19-1 : Гэты Бенгальская «Бывай»; літаральна, гэта ёсць а поўны надзеі

парадокс: Тады Я прыходзь." 19-2: Характэрны гук дэмаўрэалізацыі

атамаў цела.

РАЗДЗЕЛ: 20

Мы Зрабіць Не Наведайце Кашмір

«Ойча, я хачу запрасіць Настаўніка і чатырох сяброў суправаджаць мяне да перадгор'яў Гімалаяў падчас маіх летніх канікул. Ці магу я атрымаць шэсць праязных на цягнік да Кашміра і дастаткова грошай, каб пакрыць нашы выдаткі на праезд?»

Як я і чакаў, бацька шчыра засмяўся. «Ты ўжо трэці раз распавядаеш мне адну і тую ж лухту. Хіба ты не звяртаўся да мяне з падобнай просьбай мінулым летам і пазамінулым? У апошні момант Шры Юктешварджы адмаўляецца ісці».

«Гэта праўда, ойча; я не ведаю, чаму мой гуру не дае мне свайго канкрэтнага слова наконт Кашміра. 20-» 1 Але калі я скажу яму, што ўжо атрымаў ад цябе пропускі, мне чамусьці здаецца, што на гэты раз ён пагодзіцца здзейсніць падарожжа».

Бацька ў той момант не быў перакананы, але на наступны дзень, пасля некалькіх добразычлівых кпінаў, ён уручыў мне шэсць пропускаў і рулон дзесяцірупійных купюр.

Я ледзь думаць ваш тэарэтычны паездка патрэбы такія практычны рэквізіт", ён заўважыў, але тут яны ёсць."

У той дзень пасля абеду я паказаў сваю здабычу Шры Юктэсвару. Хоць ён і ўсміхнуўся майму энтузіязму, яго словы былі ўслых: «Я хацеў бы пайсці; паглядзім». Ён нічога не заўважыў, калі я папрасіў яго маленькага вучня з пустыні, Каная, суправаджаць нас. Я таксама запрасіў трох іншых сяброў — Раджэндру Натха Мітру, Джоціна Аўдзі і яшчэ аднаго хлопчыка. Дата нашага ад'езду была прызначана на наступны панядзелак.

У суботу і нядзелю я заставаўся ў Калькуце, дзе ў маім доме праходзіў шлюбны абрад для стрыечнай сястры. У панядзелак раніцай я прыбыў у Серампур з багажом. Раджэндра сустрэў мяне ля дзвярэй скіта.

"Майстар ёсць выйсці, хада. Ён мае адмовіўся да ідзі."

Я быў аднолькава засмучаны і ўпарта не адмаўляўся. «Я не дам бацьку трэцяга шанцу высмейваць мае хімерычныя планы адносна Кашміра. Хадземце; астатнія з нас усё роўна пойдучь».

Раджэндра пагадзіўся; Я злева гэты ашрам да знайсці а слуга. Канай, Я ведаў, бы не узяць гэты паездка

без Гаспадара, і патрэбен быў хтосьці, хто б даглядаў за багажом. Я ўспомніў Бехары, які раней працаваў слугой у маім доме, а цяпер працаваў на настаўніка школы ў Серампурцы. Хутка ідучы, я сустрэў свайго гуру перад хрысціянскай царквой каля будынка суда ў Серампоры.

Дзе з'яўляюцца ты ідзеш?" Шры Юктешвара твар быў неўсмяшлівы.

— Спадар, я чуў, што вы з Канаі не паедзеце ў паездку, якую мы планавалі. Я шукаю Біхары. Вы ж памятаеце, што ў мінулым годзе ён так хацеў пабачыць Кашмір, што нават прапанаваў службыць бясплатна.

— Памятаю. Тым не менш, я не думаю, што Біхары

захоча пайсці. — Я быў раз'юшаны. — Ён проста з

нецярпеннем чакае гэтай магчымасці!

Мой гуру моўчкі працягнуў свой шлях; неўзабаве я дабраўся да дома настаўніка. Біхары ў двары сустрэў мяне з прыязным цяплом, якое рэзка знікла, як толькі я ўзгадаў пра Кашмір. Прашаптаўшы прабаценні, слуга пакінуў мяне і ўвайшоў у дом свайго гаспадара. Я чакаў паўгадзіны, нервова пераконваючы сябе, што затрымка Біхары выклікана падрыхтоўкай да паездкі. Нарэшце я пастукаў у дзверы.

— Бехары выйшаў па задніх сходах каля трыццаці хвілін таму, — паведаміў мне мужчына. На яго вуснах з'явілася лёгкая ўсмяшка.

Я сышоў сумны, разважаючы, ці не было маё запрашэнне занадта прымусовым, ці не падзейнічаў нябачны ўплыў Настаўніка. Праходзячы міма хрысціянскай царквы, я зноў убачыў свайго гуру, які павольна ішоў да мяне. Не чакаючы майго дакладу, ён усклікнуў:

"Такім чынам Бехары бы не ідзі! Цяпер, што з'яўляюцца ваш планы?"

Я адчуваў сябе непакорлівым дзіцем, якое цвёрда вырашыў кінуць выклік свайму дэспатычнаму бацьку. «Спадар, я папрашу дзядзьку пазычыць мне свайго слугу, Лала Дхары».

— Калі хочаш, пабачыся са сваім дзядзькам, — адказаў Шры Юктешвар з усмяшкай. — Але я не думаю, што табе спадабаецца візіт.

Трывожны, але бунтарскі, я пакінуў свайго гуру і ўвайшоў у будынак суда Серампура. Мой дзядзька па бацьку, Сарада Гхош, дзяржаўны адвакат, прывітаў мяне вельмі цёпла.

«Сёння я з сябрамі адпраўляюся ў Кашмір», — сказаў я яму. — «Гадамі я чакаў гэтай паездкі ў Гімалаі».

"Я рады за цябе, Мукунда. Ці магу я што-небудзь зрабіць, каб тваё падарожжа было больш камфортным?"

Гэтыя від словы даў мяне а падняць з падбэдзёраванне. "Дарагі дзядзька," Я сказаў, мог ты магчыма запасны

мяне ваш слуга, Лал Дхары?

Мая простая просьба мела эффект землятресу. Дзядзька так рэзка падскочыў, што яго крэсла перакуліўся, паперы на сталі разляцеліся ва ўсе бакі, а яго люлька, доўгая, як какосавая ножка, хабл-бурбалка, з грукатам упала на падлогу.

«Ты, эгаістычны малады чалавек, — закрычаў ён, дрыжучы ад злосці, — якая недарэчная ідэя! Хто паклапоціцца пра мяне, калі ты возьмеш майго слугу ў адну са сваіх паездак?»

Я хаваў сваё здзіўленне, разважаючы, што раптоўная змена твару майго мілага дзядзькі была толькі чарговай загадкай у дзень, цалкам прысвечаны незразумеласці. Маё адыход з офіса суда быў хутчэй хуткім, чым годным.

Я вярнуўся ў скіт, дзе з надзеяй сабраліся мае сябры. Ува мне расло перакананне, што за паводзінамі Настаўніка стаяў нейкі важкі, хоць і надзвычай схаваны, матыў. Мяне ахапіла сумленне, што я спрабаваў перашкодзіць волі майго гуру.

— Мукунда, ці не хацеў бы ты пабыць са мной яшчэ трохі? — спытаў Шры Юктешвар. — Раджэндра і астатнія могуць ісці наперад і чакаць цябе ў Калькуце. У нас будзе дастаткова часу, каб паспець на апошні вячэрні цягнік з Калькуты ў Кашмір.

Спадар, Я не клопат да ісці без ты, " Я сказаў жалобна.

Мае сябры не звярнулі ні найменшай увагі на маю заўвагу. Яны выклікалі наёмны экіпаж і з'ехалі з усім багажом. Мы з Канаі ціха сядзелі ля ног нашага гуру. Пасля паўгадзіны поўнай цішыні Майстар устаў і пайшоў у бок абедзенай тэрасы на другім паверсе.

Канай, калі ласка служыць Мукунда ежа. Яго цягнік лісца хутка».

Устаўшы з коўдры, я раптам пахіснуўся ад млоснасці і жудаснага адчування бурчання ў жываце. Рэзкі боль быў настолькі моцным, што мне здалося, быццам мяне кінулі ў нейкае жорсткае пекла. Намацаваючы сляпо да свайго гуру, я зваліўся перад ім, ахоплены ўсімі сімптомамі жудаснай азіяцкай халеры. Шры Юктешвар і Канай аднеслі мяне ў гасціную.

Знясілены пакутамі, я закрычаў: «Госпадзе, я аддаю сваё жыццё Табе», бо я верыў, што яно сапраўды хутка адлівае ад берагоў майго цела.

Шры Юктешвар пакласці мой галава на яго калені, пагладжванне мой лоб з анельскі пяшчота.

— Цяпер разумееш, што б здарылася, калі б ты быў на вакзале з сябрамі, — сказаў ён. — Мне давялося клапаціцца пра цябе такім дзіўным чынам, бо ты вырашыў сумнявацца ў маім меркаванні адносна паездкі ў гэты канкрэтны час.

Нарэшце я зразумеў. Паколькі вялікія майстры рэдка лічаць патрэбным адкрыта дэманстраваць свае здольнасці, выпадковая назіральнік з гэты дзённы падзеі бы мець уяўлены што іх паслядоўнасць быў даволі натуральны.

Умяшанне майго гуру было занадта няўлоўным, каб яго можна было западозрыць. Ён правёў сваю волю праз Бехары, майго дзядзьку Сараду, Раджэндру і астатніх настолькі незаўважна, што, напэўна, усе, акрамя мяне, палічылі сітуацыю лагічна нармальнай.

Паколькі Шры Юктешвар ніколі не парушаў сваіх грамадскіх абавязкаў, ён загадаў Канаі звярнуцца па спецыяліста і паведаміць пра гэта майму дзядзьку.

"Майстар", Я пратэставаў, толькі ты можа вылечыць мяне. Я раніцы таксама далёка знік для любы доктар."

«Дзіця, ты абаронены Божай Міласэрнасцю. Не хвалойся за доктара; ён не знойдзе цябе ў такім стане. Ты ўжо выздаравеў».

Пасля слоў майго гуру пакуты пакінулі мяне. Я слаба сеў. Неўзабаве прыбыў лекар і ўважліва агледзеў мяне.

— Здаецца, вы перажылі найгоршае, — сказаў ён. — Я возьму з сабой некалькі ўзораў для лабараторных даследаванняў.

Гэты наступны раніца гэты лекар прыбыў паспешліва. Я быў сядзячы ўверх, у добра духі.

— Ну, ну, вось вы тут, усміхаецеся і балбочаце, быццам вам і смерць не пагражала. — Ён лагодна паляпаў мяне па руцэ. — Я наўрад ці чакаў, што знайду вас жывым, пасля таго, як з аналізаў даведаўся, што ваша хвароба — азіяцкая халера. Вам пашанцавала, малады чалавек, што ў вас ёсць гуру з боскай здольнасцю гаення! Я ў гэтым перакананы!

Я шчыра пагадзіўся. Калі доктар збіраўся сысці, у дзвярах з'явіліся Раджэндра і Аўдзі. Абурэнне на іх тварах змянілася спачуваннем, калі яны зірнулі на доктара, а потым на мой некалькі збяднелы твар.

Мы былі злы калі ты не паварот ўверх як пагадзіўся у гэты Калькута цягнік. Ты мець быў хворы?»

— Так. — Я не мог стрымаць смеху, калі мае сябры паклалі багаж у той самы кут, дзе ён ляжаў учора. Я працытаваў: — Быў карабель, які плыў у Іспанію; калі ён прыбыў, ён вярнуўся !

Гаспадар увайшоў у пакой. Я дазволіў сабе свабоду чалавека, які выздараўлівае, і пяшчотна паціснуў яго за руку.

«Гуруджы, — сказаў я, — з дванаццатага года жыцця я рабіў шмат няўдалых спроб дасягнуць Гімалаяў. Я нарэшце пераканаўся, што без твайго благаслаўлення багіня Парваці **20-2** мяне не прымуць!»

.....
20-1 : Нягледзячы на тое, што Майстар не атрымалася да зрабіць любы тлумачэнне, яго неахвота да наведвання Кашмір падчас тых два лета магчыма, гэта было прадбачаннем таго, што час для яго хваробы там яшчэ не настаў (гл. раздзел 22).

20-2 : Літаральна, "з гэтых гор". Парваці, міфалагічна прадстаўлены як а дачка з Хімават або гэты святы

РАЗДЗЕЛ: 21 год

Мы Наведайце Кашмір

«Цяпер ты дастаткова моцны, каб падарожнічаць. Я паеду з табой у Кашмір», — паведаміў мне Шры Юктешвар праз два дні пасля майго цудоўнага выздараўлення ад азіяцкай халеры.

У той вечар наша група з шасці чалавек адправілася на поўнач. Нашым першым прыпынкам была Сімла, велічны горад, што стаіць на троне Гімалайскіх пагоркаў. Мы шпацыравалі па стромкіх вуліцах, любуючыся цудоўнымі краявідамі.

«Прадаецца англійская клубніца», — закрычала старая жанчына, прысеўшы на кукішкі на маляўнічай адкрытай рынкавай плошчы.

Гаспадар зацікавіўся дзіўнымі маленькімі чырвонымі садавінай. Ён купіў цэлы кошык і прапанаваў мне і Канаі, якія былі побач. Я паспрабаваў адну ягаду, але паспешліва выплюнуў яе на зямлю.

Спадар, што а кіслы садавіна! Я мог ніколі як клубніцы!

Мой гуру засмяяўся. «О, яны табе спадабаюцца — у Амерыцы. На абедзе гаспадыня падасць іх з цукрам і сліўкамі. Пасля таго, як яна разамне ягады відэльцам, ты паспрабуеш іх і скажаш: «Якія смачныя клубніцы!» Тады ты запомніш гэты дзень у Сімле».

Прагноз Шры Юктэсвара знік з маёй галавы, але зноў з'явіўся праз шмат гадоў, неўзабаве пасля майго прыезду ў Амерыку. Я быў госцем на вячэры ў доме місіс Алісы Т. Хэйсі (сястры Ёгматы) у Уэст-Сомервіле, штат Масачусэтс. Калі на стол паставілі дэсерт з трускаўкі, мая гаспадыня ўзяла відэлец і расцерла мае ягады, дадаўшы сліўкі і цукар. «Фрукт даволі кісла-смачны; думаю, вам спадабаецца прыгатаваны такім чынам», — заўважыла яна.

Я адкусиў. «Якія смачныя клубніцы!» — усклікнуў я. Прадказанне майго гуру ў Сімле адразу ж вынырнула з бяздоннай пячоры памяці. Было ашаламляльна ўсвядоміць, што даўно настроены на Бога розум Шры Юктешвара чуйна выявіў праграму кармічных падзей, якія блукалі ў эфіры будучыні.

Неўзабаве наша група пакінула Сімлу і села ў цягнік, які накіраваўся ў Равалпіндзі. Там мы нанялі вялікі ландо, запрэжаны двума конямі, і пачалі сямідзённае падарожжа ў Шрынагар, сталіцу Кашміра. Другі дзень нашага падарожжа на поўнач адкрыў нам сапраўдныя гімалайскія прасторы. Калі жалезныя колы нашага экіпажа рыпелі па гарачых камяністых дарогах, мы былі ў захапленні ад зменлівых краявідаў горнай велічы.

"Сэр," Адзі сказаў да Майстар, Я раніцы значна атрымліваючы асалоду ад гэтых слаўны сцэны у ваш святы кампанія».

Мяне ахапіла радасная хваля ад удзячнасці Аўдзі, бо я быў гаспадаром у гэтай паездцы. Шры Юктешвар злавіў маю думку, павярнуўся да мяне і прашаптаў:

Не цеш сябе; Одзі не так зачараваны краявідамі, як перспектывай пакінуць нас на нейкі час, каб выкурыць цыгарэту.

Я быў шакаваны. «Сэр, — сказаў я ціха, — калі ласка, не парушайце нашу згоду гэтымі непрыемнымі словамі. Мне цяжка паверыць, што Одзі прагне закурыць». **21-1** Я з трывогай паглядзеў на свайго звычайна няўрымслівага гуру.

— Добра, я нічога не скажу Одзі, — усміхнуўся Гаспадар. — Але ты хутка ўбачыш, калі ландо спыніцца, што Одзі хутка скарыстаецца гэтай магчымасцю.

Экіпаж прыбыў да невялікага караван-сарая. Калі нашых коней павялі паіць, Одзі спытаў: «Сэр, ці не супраць, калі я трохі паеду з кучарам? Я хацеў бы трохі падыхаць свежым паветрам».

Шры Юктешвар даў дазвол, але заўважыў да мяне, Ён хоча свежы дым і не свежы паветра».

Ландо зноў шумна пакаціўся па пыльных дарогах. Вочы гаспадара блішчэлі; ён загадаў мне: «Прасунь шыю праз дзверы карэты і паглядзі, што Аўдзі робіць з паветрам».

Я паслухаўся і здзівіўся, убачыўшы, як Аўдзі выдыхае колцы цыгарэтнага дыму. Мой позірк у бок Шры Юктэсвара быў поўным прабачэння.

— Вы маеце рацыю, як заўсёды, сэр. Одзі атрымлівае асалоду ад цыгарэт і палюбавацца панарамай. — Я здагадаўся, што мой сябар атрымаў падарунак ад таксіста; я ведаў, што Одзі не вёз з Калькуты ніякіх цыгарэт.

Мы працягвалі свой лабірынтны шлях, упрыгожаны відамі на рэкі, даліны, стромкія скалы і шматлікія горныя ярусы. Кожную ноч мы спыняліся ў вясковых гасцініцах і гатавалі сабе ежу. Шры Юктешвар асабліва клапаціўся

пра мой рацыён, настойваючы на тым, каб я еў сок лайма падчас кожнага прыёму ежы. Я ўсё яшчэ быў слабы, але з кожным днём мой стан паляпшаўся, хоць грукатлівы экіпаж быў прызначаны выключна для таго, каб выклікаць дыскамфорт.

Радасныя чаканні напаўнялі нашы сэрцы, калі мы набліжаліся да цэнтральнага Кашміра, райскага краю лотасавых азёр, плавучых садоў, вясёлых хаўсботаў з навесамі, ракі Джэлум з мноствам мастоў і пашаў, усыпанных кветкамі, акружаных веліччу Гімалаяў. Наш падыход да Шрынагара праягаў праз...

алея высокіх, гасцінных дрэў. Мы знялі нумары ў двухпавярховым гатэлі з выглядам на высакародныя пагоркі. Праточнай вады не было; мы бралі яе з бліжэйшай студні. Летняе надвор'е было ідэальным, з цёплымі днямі і трохі халоднымі начамаі.

Мы здзейснілі паломніцтва ў старажытны храм Свамі Шанкары ў Шрынагары. Калі я глядзеў на горны скіт, які ўзвышаўся на фоне неба, я ўпаў у экстатычны транс. Мне ўбачыўся асабняк на вяршыні пагорка ў далёкай краіне. Велічны ашрам Шанкары перада мной ператварыўся ў будынак, дзе праз гады я заснаваў штаб-кватэру Таварыства самарэалізацыі ў Амерыцы. Калі я ўпершыню наведаў Лос-Анджэлес і ўбачыў вялікі будынак на грэбні гары Вашынгтон, я адразу пазнаў яго па маіх даўніх бачаннях у Кашміры і... у іншым месцы.

Некалькі дзён у Шрынагары, потым у Гульмарг («горныя сцежкі кветак»), узвышаючыся на шэсць тысяч футаў. Там я ўпершыню праехаў верхам на вялікім кані. Раджэндра сеў на невялікага рысака, чыё сэрца палаў імкненнем да хуткасці. Мы адважыліся на вельмі стромкі Хіланмарг; сцежка вяла праз густы лес, багаты драўнянымі грыбамі, дзе ахутаныя туманам сцежкі часта былі небяспечнымі. Але маленькая жывёліна Раджэндры не давала майму вялікаму каню ні хвіліны адпачынку, нават на самых небяспечных паваротах. Усё далей, далей, конь Раджэндры нястомна ішоў, не звяртаючы ўвагі ні на што, акрамя радасці спаборніцтва.

Наш напружаны забег быў узнагароджаны захапляльным відам. Упершыню ў гэтым жыцці я глядзеў ва ўсе бакі на велічныя заснежаныя Гімалаі, якія ляжалі ярусамі, нібы сілуэты велізарных гор. белыя мядзведзі. Мае вочы з радасцю цешыліся бясконцымі прасторамаі ледзяных гор на фоне сонечна-блакітнага неба.

Я весела каціўся са сваімі маладымі спадарожнікамі, усе ў паліто, па зіхоткіх белых схілах. Спускаючыся ўніз, мы ўбачылі ўдалечыні велізарны дыван з жоўтых кветак, які цалкам пераўтвараў пахмурныя пагоркі.

Нашымі наступнымі экскурсіямі мы наведалі знакамітыя каралеўскія «сады задавальненняў» імператара Джахангіра ў Шалімарэ і Нішат-Баге. Старажытны палац у Нішат-Баге пабудаваны прама над натуральным вадаспадам. Патак, які імкліва спускаецца з гор, быў рэгуляваны з дапамогай вынаходлівых збудаванняў, каб цячы па маляўнічых тэрасах і фантанамі сярод зіхатлівых клумбаў. Ручай таксама пранікае ў некалькі пакояў палаца, у рэшце рэшт, скідаючы, як казачна, у возера ўнізе. Вялізныя сады буяюць колерамі — ружы дзясятка адценняў, львіны зяп, лаванда, браткі, макі. Ан смарагд які ахоплівае контур ёсць дадзена па сіметрычны радкі кінараў, **21-2** кіпарысы, вішні; за імі ўзвышаюцца белыя суровасці Гімалаяў.

Кашмірскі вінаград лічыцца рэдкім дэлікатэсам у Калькуце. Раджэндра, які

абяцаў сабе сапраўднае свята па прыбыцці ў Кашмір, быў расчараваны, не выявіўшы, што там няма вялікіх вінаграднікаў. Час ад часу я жартаўліва падсмейваўся з яго беспадстаўных чаканняў.

«О, я так наеўся вінаграду, што не магу хадзіць!» — казаў я. «Нябачны вінаград варыцца ўва мне!» Пазней я пачуў, што ў Кабуле, на захад ад Кашміра, багата расце салодкі вінаград. Мы сцесылі сябе марозівам з *рабры*, моцна згушчанага малака, і

араматызаваны з цэлы фісташка арэхі.

Мы некалькі разоў плавалі на *шыкарах*, або хаўзботах, пад ценем чырвоных вышытых навесаў, якія праплывалі па мудрагелістых каналах возера Дал — сетцы каналаў, падобнай на вадзяністае павуцінне. Тут шматлікія плывучыя сады, груба імправізаваныя з бяргавя і зямлі, ураджаюць, настолькі недарэчны першы выгляд гародніны і дынь, што растуць сярод велізарных вод. Часам можна ўбачыць селяніна, які пагарджае тым, каб быць «прыціснутым да глебы», і цягне свой квадратны ўчастак «зямелі» на новае месца ў шматпальцавым возеры.

У гэтай легендарнай даліне можна знайсці ўвасабленне ўсіх прыгажосцей зямлі. Уладарка Кашміра ўвянчана горнай каронай, азёрнымі гірляндамі і кветкамі. Пазней, пасля таго, як я падарожнічаў па многіх далёкіх краінах, я зразумеў, чаму Кашмір часта называюць самым маляўнічым месцам у свеце. Ён валодае некаторымі чарамі Швейцарскіх Альпаў, возера Лох-Ломанд у Шатландыі і цудоўных англійскіх азёр. Амерыканскі падарожнік у Кашміры знаходзіць шмат што, што нагадвае яму пра суровую веліч Аляскі і Пайкс-Пік каля Дэнвера.

У якасці ўдзельнікаў конкурсу прыгажосці сярод маляўнічых краявідаў я прапаную на першы прыз альбо цудоўны від на Сочымілка ў Мексіцы, дзе горы, неба і таполі адлюстроўваюцца ў мноствах водных дарожак сярод гуллівых рыб, альбо падобныя на каштоўныя камяні азёры Кашміра, якія, як прыгожыя дзявочы, ахоўваюцца строгім наглядам Гімалаяў. Гэтыя два месцы засталіся ў маёй памяці як самыя прыгожыя куткі на зямлі.

І ўсё ж я быў уражаны, калі ўпершыню ўбачыў цуды Елаўстонскага нацыянальнага парку, Вялікага каньёна Каларада і Аляскі. Елаўстонскі парк, мабыць, адзіны рэгіён, дзе можна ўбачыць незлічоныя гейзеры, якія вырываюцца высока ў паветра і працуюць год за годам з раўнамернасцю гадзінніка. Яго опалавыя і сапфіравыя басейны, гарачыя серныя крыніцы, мядзведзі і дзікія жывёлы нагадваюць, што тут прырода пакінула ўзор свайго самага ранняга стварэння. Падарожжа на аўтамабілі. дарогі Ваёмінга да «Д'ябальскага гаршка з фарбамі» з гарачага бурлівага бруду, з булькаючымі крыніцамі, фантазмамі і гейзерамі, што б'юць ва ўсе бакі, я быў схільны сказаць, што Елаўстоўн заслугоўвае асаблівай узнгароды за ўнікальнасць.

Старажытныя велічныя секвойі Ёсеміці, якія цягнуцца сваімі велізарнымі калонамі далёка ў незразумелае неба, — гэта зялёныя прыродныя саборы, створаныя з боскім майстэрствам. Нягледзячы на тое, што на Усходзе ёсць цудоўныя вадаспады, ні адзін з іх не параўнаецца з бурнай прыгажосцю Ніагары каля канадскай мяжы. Мамантавы пячоры ў Кентукі і Карлсбадскія пячоры ў Нью-Мексіка з маляўнічымі ледзяшнымі ўтварэннямі — гэта цудоўныя казачныя краіны. Іх доўгія іголки сталактытавых шпіляў, якія звісаюць з пячоры... столі і люстры у пад зямлёй вады, падарунак а пробліск з іншы

светы як падабаецца чалавеку.

Большасць індусаў Кашміра, вядомых ва ўсім свеце сваёй прыгажосцю, такія ж белыя, як еўрапейцы, і маюць падобныя рысы твару і структуру костак; многія маюць блакітныя вочы і светлыя валасы. Абранутыя ў заходняе адзенне, яны выглядаюць як амерыканцы. Халодныя Гімалаі абараняюць кашмірцаў ад спякотнага сонца і захаваць іх святло колеры твару. Як адзін падарожжы да гэты паўднёвы і трапічны шыроты у Індыі ён выяўляе, што людзі паступова становяцца ўсё цямнейшымі і цямнейшымі.

Пасля шчаслівых тыдняў, праведзеных у Кашміры, я быў вымушаны вярнуцца ў Бенгалію на восеньскі семестр у каледжы Серампор. Шры Юктешвар застаўся ў Шрынагары з Канаі і Аўдзі. Перад маім ад'ездам Настаўнік намякнуў, што яго цела будзе пакутаваць у Кашміры.

— Сэр, вы выглядаеце як увасабленне

здароўя, — запярэчыў я. — Ёсць шанец,

што я нават пакіну гэтую зямлю.

«Гуруджы!» — я ўпаў яму да ног з благальным жэстам. — «Калі ласка, паабядай, што ты зараз не пакінеш сваё цела. Я зусім не гатовы працягваць без цябе».

Шры Юктешвар маўчаў, але ўсміхнуўся мне так спагадліва, што я супакоіўся. Неахвотна я пакінуў яго.

«Гаспадар сур'ёзна хворы». Гэтая тэлеграма ад Аўдзі дайшла да мяне неўзабаве пасля майго вяртання ў Серампур.

«Спадар, — адчайна адправіў я тэлеграму свайму гуру, — я прасіў вашага абяцання не пакідаць мяне. Калі ласка, захавайце сваё цела, інакш я таксама памру».

"Будзь гэта як ты жаданне." Гэта быў Шры Юктешвара адказаць з Кашмір.

Праз некалькі дзён прыйшоў ліст ад Аўдзі, у якім ён паведамляў мне, што Майстар ачуняў. Пасля яго вяртання ў Серампур на працягу наступных двух тыдняў я з засмучэннем выявіў, што цела майго гуру скарацілася да паловы яго звычайнай вагі.

На шчасце для яго вучні, Шры Юктешвар спалены многія з іх грахі у гэты агонь з яго моцная ліхаманка ў Кашміры. Метафізічны метаф фізічнай перадачы хваробы вядомы высокаразвітым ёгам. Моцны чалавек можа дапамагчы слабейшаму, дапамагаючы несці яго цяжкі груз; Духоўны звышчалавек здольны мінімізаваць фізічны або псіхічны цяжар сваіх вучняў, падзяляючы карму іх мінулых учынкаў. Гэтак жа, як багаты чалавек губляе частку грошай, калі выплачвае вялікі доўг за свайго блуднага сына, які такім чынам ратуецца ад цяжкіх наступстваў уласнай неразумнасці, так і настаўнік добраахвотна ахвяруе часткай свайго цялеснага багацця, каб палегчыць пакуты вучняў. **21-3**

Таёмным метадам ёг аб'ядноўвае свой розум і астральны транспартны сродак з розумам і астральным транспартным сродкам пакутуючага чалавека; хвароба

перадаецца, цалкам або часткова, на цела святога. Збіраючы Бога на фізічным полі, майстар больш не клапаціцца пра тое, што адбываецца з гэтай матэрыяльнай формай. Хоць ён можа дазволіць ёй рэгістраваць пэўную хваробу, каб палегчыць іншыя, яго розум ніколі не пакутуе; ён лічыць сябе шчаслівым, што можа аказаць такую дапамогу.

Адданы, які дасягнуў канчатковага збаўлення ў Госпадзе, выяўляе, што яго цела цалкам выканала сваё прызначэнне; тады ён можа выкарыстоўваць яго любым спосабам, які лічыць патрэбным. Яго праца ў свеце — палягчаць пакуты чалавецтва, няхай гэта будзе духоўнымі сродкамі, інтэлектуальнай парадай, сілай волі ці фізічнай перадачай хваробы. Уцякаючы ў звышсвядомасць, калі ён гэтага пажадае, майстар можа забыцца пра фізічныя пакуты; часам ён

выбірае стаічна зносіць цялесны боль, як прыклад для вучняў. Узяўшы на сябе хваробы іншых, ёг можа задаволіць для іх кармічны закон прычыны і следства. Гэты закон дзейнічае механічна або матэматычна; яго дзеянне можа быць навукова маніпулявана людзьмі боскага паходжання мудрасць.

Духоўны закон не патрабуе, каб настаўнік захварэў кожны раз, калі ён лечыць іншага чалавека. Звычайна вылячэнні адбываюцца дзякуючы веданню святым розных метадаў імгненнага лячэння, у які не баліць да гэты духоўны лекар ёсць удзельнічае. Уключана рэдкі выпадкі, аднак, а Майстар, які жадае значна паскорыць эвалюцыю сваіх вучняў, можа тады добраахвотна выпрацаваць на сваім целе значную частку іх непажаданай кармы.

Ісус абвясціў сябе выкупам за грахі многіх. Сваімі боскімі сіламі, **21-4** Яго цела ніколі б не падвергнулася смерці праз распяцце, калі б ён добраахвотна не падпарадкаваўся тонкаму касмічнаму закону прычыны і следства. Такім чынам, ён узяў на сябе наступствы кармы іншых, асабліва кармы сваіх вучняў. Такім чынам яны былі высока ачышчаны і падрыхтаваны да атрымання ўсюдыіснай свядомасці, якая пазней сышла на іх.

Толькі самаўсвядомлены майстар можа перадаваць сваю жыццёвую сілу або перадаваць у сваё цела хваробы іншых. Звычайны чалавек не можа выкарыстоўваць гэты ёгічны метада лячэння, і гэта непажадана, бо няспраўны фізічны інструмент з'яўляецца перашкодай для медытацыі Бога. Індуісцкія пісанні вучаць, што першы абавязак чалавека — падтрымліваць сваё цела ў добрым стане; інакш яго розум не зможа заставацца засяроджаным на адданай канцэнтрацыі.

Аднак вельмі моцны розум можа пераадолець усе фізічныя цяжкасці і дасягнуць усведамлення Бога. Многія святыя ігнаравалі хваробы і дасягнулі поспеху ў сваіх боскіх пошуках. Святы Францішак Асізскі, цяжка пакутаваў ад хвароб, лячыў іншых і нават уваскрашаў мёртвых.

Я ведаў аднаго індыйскага святога, палова цела якога калісьці была пакрытая гноем. Яго дыябет быў настолькі вострым, што ў звычайных умовах ён не мог сядзець спакойна больш за пятнаццаць хвілін. Але яго духоўнае імкненне было непахісным. «Госпадзе, — маліўся ён, — ці прыйдзеш Ты ў мой разбіты храм?» Нязменна валодаючы воляй, святы паступова змог сядзець штодня васямнаццаць гадзін запар правёў у позе лотаса, пагружаны ў экстатычны транс.

«І, — сказаў ён мне, — праз тры гады я выявіў, што Бясконцае Святло ззяе ў маім разбураным целе. Цешачыся радаснай пышнасцю, я забыўся пра цела. Пазней я ўбачыў, што яно стала цэлым дзякуючы Боскай Міласэрнасці».

Гістарычны выпадак з вылячэннем звязаны з каралём Баберам (1483-1530),

заснавальнікам імперыі Маголаў у Індыі. Яго сын, прынц Хумаюн, быў смяротна хворы. Бацька з пакутлівай рашучасцю маліўся, каб ён ачуняў ад хваробы і каб яго сын быў выратаваны. Пасля таго, як усе лекары страцілі надзею, Хумаюн ачуняў. Бабер адразу ж захварэў і памёр ад той жа хваробы, якая ўразіла яго сына. Хумаюн стаў пераемнікам Бабера на пасадзе імператара Індастана.

Многія людзі ўяўляюць сабе, што кожны духоўны настаўнік мае, ці павінен мець, здароўе і сілу Сандоў. Гэты здагадка ёсць беспадстаўныя. А хваравіты цела робіць не паказваць што а гуру ёсць не у дотык

З боскімі сіламі, як і пажыццёвае здароўе, абавязкова сведчыць пра ўнутранае асвятленне. Іншымі словамі, стан фізічнага цела не можа быць справядліва выпрабаваннем для майстра. Яго адметныя якасці трэба шукаць у яго ўласнай сферы, духоўнай.

Шматлікія збятэжаныя шукальнікі на Захадзе памылкова думалі, што красамоўны прамоўца або пісьменнік па метафізіцы павінен быць майстрам. Аднак рышы адзначаюць, што лаксаметным выпрабаваннем майстра з'яўляецца здольнасць чалавека па жаданні ўвайсці ў стан задыхання і падтрымліваць *непарушнае самадхі* нірбікальпы . **21-5** Толькі дзякуючы гэтым дасягненням чалавек можа даказаць, што ён «авалодаў» *майяй*, або дуалістычнай касмічнай ілюзіяй. Толькі ён можа сказаць з глыбіні ўсведамлення: « *Экам сат* » — «Існуе толькі Адзін».

« *Веды* абвяшчаюць, што невук, які задавальняецца тым, што робіць нават найменшае адрозненне паміж індывідуальнай душой і Вышэйшым «Я», падваргаецца небяспецы», — пісаў вялікі маніст Шанкара. «Там, дзе існуе дваістасць з-за няведання, чалавек бачыць усе рэчы асобна ад «Я». Калі ўсё ўспрымаецца як «Я», то няма нават атама, акрамя «Я»...

Як хутка як гэты веды з гэты Рэальнасць мае спружыністы уверх, там можа быць не садавіна з мінулае дзеянні быць перажытым з-за нерэальнасці цела гэтак жа, як не можа быць сну пасля абуджэння».

Толькі вялікія гуру здольныя ўзяць на сябе карму вучняў. Шры Юктешвар не пацярпеў бы ў Кашміры, калі б не атрымаў дазволу ад Духа ўнутры сябе дапамагаць сваім вучням такім дзіўным чынам. Мала хто з святых быў больш чуйна абсталяваны мудрасцю для выканання боскіх загадаў, чым мой Настаўнік, настроены на Бога.

Калі Я рызыкнуў а некалькі словы з спачуванне больш яго знясілены фігура, мой гуру сказаў весела:

«У гэтым ёсць свае плюсы; цяпер я магу апранаць невялікія *ганджы* (майкі), якія не насіла гадамі!»

Слухаючы вясёлы смех Настаўніка, я ўспомніў словы святога Францішка Сальскага: «Святы, які сумуе, — гэта сумны святы!»

21-1 : Гэта ёсць а адзнака з непавага, у Індыя, да дым у гэты прысутнасць з свой

старэйшыны і начальнікі. 21-2: Усходні платан..

21-3 : Многія Хрысціянін святых, у тым ліку Тэрэза Нойман (гл. [раздзел 39](#)), з'яўляюцца знаёмы з гэты метафізічны перавод хваробы .

21-4 : Хрыстос сказаў, проста перад ён быў прывяло прэч да быць распяты: "Найдумайшы ты што Я не можа зараз маліцца да мой Бацька, і ён павінен зараз даць мяне больш чым дванаццаць легіёны з анёлы? Але як тады павінен гэты пісанні быць выкананы, што такім чынам ці мусіць гэта быць?» — *Матфея* 26:53-54.

21-5 : Глядзіце раздзелы 26 гадоў, 43 *нататкі* .

РАЗДЗЕЛ: 22

Гэты Сэрца 3 А Камень Выява

Як верная індуісцкая жонка, я не хачу скардзіцца на мужа. Але я прагну бачыць, як ён адмовіцца ад сваіх матэрыялістычных поглядаў. Ён атрымлівае задавальненне ад таго, што высмейвае выявы святых у маім пакоі для медытацыі.

Паважаны/ая брат, Я мець глыбокі вера што ты можа дапамога яго. Уіл ты?"

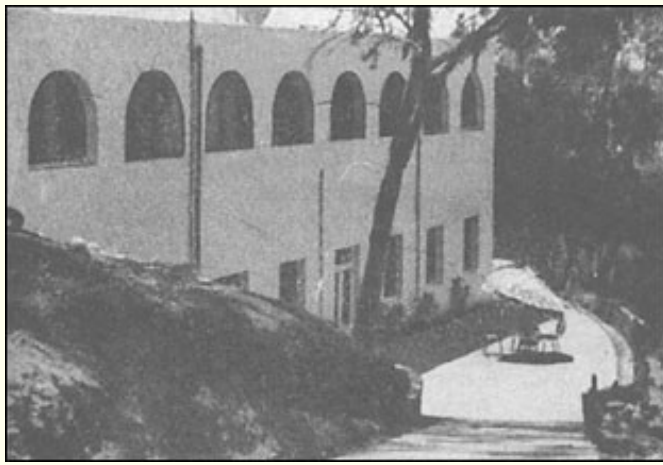
Мая старэйшая сястра Рома благальна глядзела на мяне. Я ненадоўга наведаў яе дом у Калькуце на вуліцы Гірыш Від'яратна. Яе просьба кранула мяне, бо яна аказала глыбокі духоўны ўплыў на маё ранняе жыццё і з любоўю спрабавала запоўніць пустэчу, якая ўтварылася ў сямейным коле пасля смерці маці.

«Каханая сястра, вядома ж, я зраблю ўсё, што змагу», — я ўсміхнуўся, імкнучыся развеяць змрочны смутак, відавочна бачны на яе твары, які кантраставаў з яе звычайным спакойным і вясёлым выразам.

Мы з Ромай некаторы час сядзелі ў ціхай малітве, молячыся аб дапамозе. Годам раней мая сястра папрасіла мяне пасвяціць яе ў *крыя-ёгу*, у якой яна дасягнула прыкметнага поспеху.

Мяне ахапіла натхненне. «Заўтра, — сказала я, — я іду ў храм Дакшынешвар. Калі ласка, пойдзем са мной і ўгавары мужа пайсці з намі. Я адчуваю, што ў вібрацыях гэтага святога месца Боская Маці кране яго сэрца. Але не раскрывай мэту нашага жадання, каб ён пайшоў».

Сястра з надзеяй пагадзілася. Вельмі рана наступнай раніцай я з радасцю выявіла, што Рома і яе муж былі у гатоўнасць для гэты паездка. Як наш Хакні карэта грымеў уздоўж Верхні Кальцавая дарога да Дакшынешвар, мой швагер, Саціш Чандра Бозэ, пацешаны сам высмейваючы духоўных гуру мінулага, сучаснасці і будучыні. Я заўважыў, што Рома ціха плакаў.



Самарэалізацыя Царква з Усе Рэлігіі, Сан Дыега, Каліфорнія



Я стаяць з мой два сёстры, Рома (пры злева) і Наліні



Мой сястра Ума, як а малады дзяўчына

«Сястра, не сумуй!» — прашаптала я. — «Не давай мужу задавальнення верыць, што мы ўспрымаем ягоныя кпіны сур'ёзна».

«Мукунда, як ты можаш захапляцца нікчэмнымі махлярамі?» — казаў Саціш. «Сам выгляд САДХУ агідны. Ён альбо худы, як шкілет, альбо несвяты, тоўсты, як слон!»

Я закрычаў ад смеху. Мая добразычлівая рэакцыя раздражняла Саціша; ён пагрузіўся ў панурае маўчанне. Калі наша таксі ўехала на тэрыторыю Дакшынешвара, ён саркастычна ўсміхнуўся.

"Гэта экскурсія, Я мяркую, ёсць а схема да рэформа мяне?"

Калі я адварнуўся, не адказаўшы, ён схапіў мяне за руку. «Малады містэр Монк, — сказаў ён, — не забудзьцеся належным чынам дамовіцца з адміністрацыяй храма пра наш абед».

— Я зараз буду медытаваць. Не хвалюйся за абед, — рэзка адказаў я. — Боская Маці паклапоціцца пра яго.

«Я не давяраю Боскай Маці нічога для мяне. Але я лічу цябе адказнай за маю ежу», — у голасе Сатыша гучала пагроза.

Я адзін пайшоў у залу з калонамі, якая выходзіць на вялікі храм Калі, або Маці-Прыроды. Выбраўшы ценявое месца каля адной з калон, я прыняў позу лотаса. Нягледзячы на тое, што было толькі каля сямі гадзін, ранішняе сонца хутка павінна было прыпачы.

Свет адступіў, калі я акнуўся ў адданае захапленне. Мой розум быў
сканцэнтраваны на багіні Калі, выява якой у Дакшынешвары была асаблівым
аб'ектам пакланення вялікага майстра Шры... Рамакрышна Парамаханса. У
адказ да яго пакутлівы патрабаванні, гэты камень выява з гэта вельмі

храм меў часта узяты а жыццё форма і размаўляў з яго.

«Ціхая Маці з каменным сэрцам, — маліўся я, — Ты напоўнілася жыццём па просьбе Твайго каханага адданага Рамакрышны; чаму Ты таксама не прыслухоўваешся да стогнаў гэтага Твайго прагнучага сына?»

Маё імкненне да імкнення бясконца ўзрастала, суправаджаючыся боскім спакоем. Аднак, калі прайшло пяць гадзін, а Багіня, якую я ўнутрана ўяўляў, не адказала, я адчуў лёгкае засмучэнне. Часам гэта выпрабаванне Бога — адтэрмінаваць выкананне малітваў. Але ў рэшце рэшт Ён з'яўляецца настойліваму адданаму ў любой форме, якая яму дарагая. Набожны хрысціянін бачыць Ісуса; індуст сузірае Крышну, або Багіню Калі, або пашыральнае Святло, калі яго пакланенне прымае безасабовы характар.

Я неахвотна расплюшчыў вочы і ўбачыў, што дзверы храма замыкае святар, згодна з паўдзённым звычаем. Я ўстаў са свайго адасобленага месца пад адкрытай залай пад дахам і выйшаў на двор. Яго каменная падлога пякла пад паўдзённым сонцам; мае босыя ногі балюча абпальваліся.

«Боская Маці, — ціха запырэчыў я, — Ты не з'яўлялася мне ў бачанні, а цяпер Ты схаваная ў храме за зачыненымі дзвярыма. Я хацеў сёння асабліва памаліцца Табе за майго швагра».

Маё ўнутранае прашэнне было імгненна пачута. Спачатку прыемная халадная хваля ахапіла маю спіну і пад ногі, праганяючы ўсялякі дыскамфорт. Потым, на маё здзіўленне, храм значна павялічыўся. Яго вялікія дзверы павольна адчыніліся, адкрываючы каменную фігуру багіні Калі.

Паступова яно ператварылася ў жывую форму, усмешліва ківаючы галавой у знак прывітання, узрушыўшы мяне неапісальнай радасцю. Быццам нейкім містычным шпрыцом, дыханне перахапіла мае лёгкія; маё цела стала вельмі нерухомым, хоць і не інертным.

Затым адбыўся экстатычны прыліў свядомасці. Я мог выразна бачыць на некалькі міль раку Ганг злева ад мяне і ўсю ваколіцу Дакшынешвара за храмам. Сцены ўсіх будынкаў празрыста блішчэлі; скрозь іх я назіраў за людзьмі, якія хадзілі туды-сюды па далёкіх прасторах.

Хоць я і задыхаўся, а цела знаходзілася ў дзіўна спакойным стане, я ўсё ж мог свабодна рухаць рукамі і нагамі. Некалькі хвілін я спрабаваў заплюшчваць і адкрываць вочы; у абодвух станах Я выразна бачыў усю панараму Дакшынешвара.

Духоўны зрок, падобны да рэнтгенаўскага прамяня, пранікае ва ўсю матэрыю; боскае вока — цэнтр усюды, а акружнасць — нідзе. Стоячы там, у сонечным двары, я зноў зразумеў, што калі чалавек перастае быць блудным дзіцем

Божым, паглынутым у фізічны свет, сапраўды мару, беспадстаўную, як бурбалка, ён зноў атрымлівае ў спадчыну свае вечныя сферы. Калі «эскапізм» — гэта патрэба чалавека, сціснутага ў сваёй вузкай асобе, ці можа які-небудзь уцёкі параўнацца з веліччу ўсюдыіснасці?

У мой святы вопыт у Дакшынешвар, гэты толькі надзвычай- павялічаны аб'екты былі гэты

храм і форма Багіні. Усё астатняе з'явілася ў сваіх звычайных памерах, хоць кожнае быў закрыты у а гало з мяккі светла-белы, сіні, і пастэль вясёлка адценні. Мой цела здавалася да быць з эфемерны рэчыва, гатовы да левітаваць. Цалкам свядомы з мой матэрыяльнае асяроддзе, я азіраўся і рабіў некалькі крокаў, не парушаючы бесперапыннасці шчаслівага бачання.

За сценамі храма я раптам убачыў свайго швагра, які сядзеў пад калючымі галінамі свяшчэннага дрэва *бел*. Я лёгка мог разабраць ход яго думак. Некалькі ўзнёслы пад святым уплывам Дакшынешвара, яго розум усё яшчэ трымаў у сабе непрыемныя думкі пра мяне. Я звярнуўся непасрэдна да міласцівай постаці Багіні.

«Боская Маці, — маліўся я, — ці не зменіш Ты духоўна мужа маёй

сястры?» Прыгожая постаць, якая дагэтуль маўчала, нарэшце

загаварыла: «Тваё жаданне спраўдзілася!»

Я радасна паглядзеў на Саціша. Быццам інстынктыўна адчуваючы, што ў ім дзейнічае нейкая духоўная сіла, ён пакрыўджана ўстаў са свайго месца на зямлі. Я ўбачыў, як ён бег за храм; ён набліжаўся да мяне, пагражаючы кулаком.

Усеабдымнае бачанне знікла. Я больш не мог бачыць слаўную Багіню; велічны храм паменшыўся да сваіх звычайных памераў, страціў сваю празрыстасць. Зноў маё цела згарала пад лютымі прамянямі сонца. Я скочыў у сховішча залы з калонамі, дзе Сатыш злосна пераследваў мяне. Я зірнуў на гадзіннік. Была першая гадзіна; боскае бачанне доўжылася гадзіну.

«Дурненькі ты, — выпаліў мой швагер, — ты ўжо шэсць гадзін сядзіш тут, скрыжаваўшы ногі і скрыжаваўшы вочы. Я хадзіў туды-сюды і назіраў за табой. Дзе мая ежа? Цяпер храм зачынены; ты не паведаміў уладам; мы засталіся без абеду!»

Экзальтацыя, якую я адчувала ад прысутнасці Багіні, усё яшчэ жыла ў маім сэрцы. Я адважылася ўсклікнуць: «Боская Маці накорміць нас!»

Сатыш быў не ў сабе ад лютасці. «Раз і назаўжды, — закрычаў ён, — я хацеў бы бачыць, як ваша Боская Маці дае нам ежу тут без папярэдняй дамоўленасці!»

Яго словы былі ледзь вымаўлены калі а храм святар перакрываючы гэты ўнутраны двор і далучыўся нас.

— Сыноч, — звярнуўся ён да мяне, — я назіраў, як твой твар спакойна свяціўся падчас гадзін медытацыі. Я бачыў прыбыццё тваёй кампаніі сёння раніцай і

адчуў жаданне адкласці ў бок дастаткова ежы на абед. Правілы храма забароненыя на карміць тых, хто не зрабіў загадзя просьбу, але для цябе я зрабіў выключэнне.

Я падзякаваў яму і паглядзеў проста ў вочы Сацішу. Ён пачырванеў ад хвалявання, апусціўшы позірк у маўклівым пакаянні. Калі нам падалі шчодрую вячэру, у тым ліку несезонныя манга, я заўважыў, што апетыт майго швагра быў слабы. Ён быў збянтэжаны, ныраючы глыбока ў акіян думак. На зваротным шляху ў Калькуту Саціш з змякчаным выразам твару,

час ад часу ён кідаў на мяне благальныя позіркi. Але ён не прамовіў ні слова пасля таго, як з'явіўся святар, каб запрасіць нас на абед, быццам у прамы адказ на выклік Сатыша.

Гэты наступны пасля абеду Я наведаў мой сястра у яе дом. Яна прывітаў

мяне пяшчотна. «Дарагі брат», — усклікнула яна, — «які цуд! Учора

ўвечары мой муж адкрыта плакаў перада мной».

«Каханая *дэві*», **22-1** Ён сказаў: «Я невымоўна рады, што гэты рэфармацыйны план твайго брата прывёў да пераўтварэнняў. Я збіраюся выправіць усё, што я табе зрабіў. З сённяшняга вечара мы будзем выкарыстоўваць нашу вялікую спальню толькі як месца пакланення; твой маленькі пакой для медытацыі...» будуць перароблены ў нашы спальныя пакоі. Мне шчыра шкада, што я высмейваў цябе брат. За мае ганебныя паводзіны я пакараю сябе тым, што не буду размаўляць з Мукундай, пакуль не прасунуся на духоўным шляху. З гэтага часу я буду глыбока шукаць Боскую Маці; калі-небудзь я абавязкова знайду Яе!

Гадамі пазней я наведаў свайго швагра ў Дэлі. Я быў вельмі рады, даведаўшыся, што ён высока развіты ў самасвядомасці і быў дабраславёны бачаннем Боскай Маці. Падчас майго знаходжання ў яго я заўважыў, што Саціш таемна праводзіў большую частку кожнай ночы ў боскай медытацыі, хоць ён пакутаваў ад сур'ёзнай хваробы і быў заняты ўдзень яго кабінет.

Мне прыйшла ў галаву думка, што мой швагер пражыве нядоўга. Рома, мабыць, прачытаў мае думкі.

«Дарагі брат», — сказала яна, — «я здаровая, а мой муж хворы. Тым не менш, я хачу, каб ты ведаў, што, як адданая індуйсцкая жонка, я памру першай». **22-2** Ужо хутка я памру».

Ашаломлены яе змрочнымі словамі, я ўсё ж такі зразумеў іхнюю праўдзівасць. Я быў у Амерыцы, калі мая сястра памерла, прыкладна праз год пасля яе прадказання. Пазней мой малодшы брат Бішну раскажаў мне падрабязнасці .

«Рома і Саціш былі ў Калькуце, калі яна памерла», — сказаў мне Бішну. — «У тую раніцу яна апранулася ў сваё вясельнае ўбранне».

Чаму гэта спецыяльны касцюм? Саціш — спытаў ён.

«— Гэта мой апошні дзень службы вам на зямлі», — адказала Рома. Неўзабаве ў яе здарыўся сардэчны прыступ. Калі яе сын кінуўся па дапамогу, яна сказала:

«Сыноч, не пакідай мяне. Няма сэнсу; я пайду раней, чым прыйдзе лекар».

Праз дзесяць хвілін, з павагай трымаючы ногі мужа, Рома свядома пакінула
сваё цела, шчасліва і без пакут.

Саціш стаў вельмі пустэльнік пасля яго жонкі смерць", Бішну працяг. Адзін дзень
ён і Я былі

шукае у а вялікі ўсміхаецца фатаграфія з Рома.

«— Чаму ты ўсміхаешся? — раптам усклікнуў Сатыш, быццам яго жонка была побач. — Ты думаеш, што быў разумны, што пайшоў раней за мяне. Я дакажу, што ты не можаш доўга заставацца ўдалечыні ад мяне; хутка я далучуся да цябе».

Нягледзячы на тое, што на той момант Сатыш цалкам ачуняў ад хваробы і меў выдатнае здароўе, ён памёр без бачных прычын неўзабаве пасля свайго дзіўнага заўвагі перад фатаграфіяй.

Так прарочым чынам памерла мая дарагая старэйшая сястра Рома і яе муж Саціш — той, хто ў Дакшынешвары ператварыўся са звычайнага свецкага чалавека ў маўклівага святога.

.....
22-1 : Багіня.

22-2 : Гэты Індуісцкая жонка верыць гэта ёсць а знак з духоўны прасоўванне калі яна памірае перад яе муж, як а доказ з яе верная служба яму, альбо «памерці ў збруі».

РАЗДЗЕЛ: 23

Я Атрымаць Мой Універсітэт Ступень

Ты ігнаруеш заданні па філасофіі з падручнікаў. Няма сумненняў, што ты спадзяешся на няцяжкую «інтуіцыю», каб здаць экзамены. Але калі ты не будзеш больш навукова падрыхтаваны, я паклапачуся пра тое, каб ты не здаў гэты курс.

Прафесар Д. К. Гошал з Серампорскага каледжа строга звярнуўся да мяне. Калі я не здаду яго апошні пісьмовы тэст у класе, я не буду мець права здаваць заключныя экзамены. Яны распрацаваны выкладчыкамі Калькуцкага ўніверсітэта, сярод філіялаў якога ёсць Серампорскі каледж. Студэнт індыйскіх універсітэтаў, які няўдала здаў экзамен па адным прадмеце на выпускных экзаменах АВ, павінен пераздаць экзамены па ўсіх прадметах у наступным годзе.

Мае выкладчыкі ў каледжы Серампор звычайна ставіліся да мяне з дабрынёй,

не пазбаўленыя і пацешнай талерантнасці. «Мукунда трохі ап'янеў ад рэлігіі». Такім чынам, яны тактоўна пазбавілі мяне ад няёмкасці, звязанай з адказамі на пытанні ў класе; яны давяралі фінальным пісьмовым тэстам, каб выключыць мяне са спісу кандыдатаў на ступень бакалаўра. Меркаванне, вынесенае маімі аднакурснікамі, выявілася ў іх мянушцы — «Вар'ят Манах».

Я зрабіў хітры крок, каб абвергнуць пагрозу прафесара Гхошала пра няўдачу па філасофіі. Калі вынікі выпускных тэстаў павінны былі быць абвешчаныя публічна, я папрасіў аднакласніка... суправаджайце мяне ў кабінет прафесара.

— Хадземце, мне патрэбны сведка, — сказаў я свайму спадарожніку. — Я буду вельмі расчараваны, калі мне не ўдасца перахітрыць інструктара.

Прафесар Гошал пахіснуўся яго галава пасля Я меў спытаў што рэйтынг ён меў дадзена мой папера.

— Вас няма сярод тых, хто здаў экзамен, — трыумфальна сказаў ён. Ён пашукаў у вялікай кучы дакументаў на сталe. — Вашай працы тут зусім няма; вы ў любым выпадку не здалі экзамен, бо не з'явіліся на яго.

Я хіхікнуў. Спадар, Я быў там. Май Я выгляд праз гэты стэк сябе?"

Прафесар, збянтэжаны, даў дазвол; я хутка знайшоў сваю працу, дзе старанна прапусціў усе ідэнтыфікацыйныя знакі, акрамя майго паіменнага нумара. Не папярэдзіўшыся «чырвоным сцяжком» майго імя, выкладчык высока ацаніў мае адказы, нягледзячы на тое, што яны не былі ўпрыгожаны цытатамі з падручніка. **23-1**

Разгледзеўшы мой фокус, ён прагрымеў: «Чыстая нахабная ўдача!» І дадаў з надзеяй: «Ты абавязкова правалішся ў фінале АВ».

Што да тэстаў па іншых прадметах, мне даваў рэкамендацыі, асабліва мой дарагі сябар і стрыечны брат Прабхас Чандра Гхош, **якому 23 гады і 2 гады.** сын майго дзядзькі Сарады. Я хістаўся, але паспяхова — з самым нізкім магчымым прахадным балам — на ўсіх выпускных тэстах.

Цяпер, пасля чатырох гадоў навучання ў каледжы, я меў права здаваць экзамены на ступень бакалаўра. Тым не менш, я наўрад ці чакаў, што скарыстаюся гэтым прывілеем. Выпускі каледжа Серампор былі дзіцячай гульнёй у параўнанні з тымі складанымі экзаменамі, якія будуць праводзіцца ў Калькуцкім універсітэце для атрымання ступені бакалаўра. Мае амаль штодзённыя візіты ў Шры Юктешвар пакідалі мне мала часу, каб зайсці ў залы каледжа. Там менавіта мая прысутнасць, а не мая адсутнасць выклікала ў маіх аднакласнікаў выбухі здзіўлення!

Звычайна я выязджаў на ровары каля паловы дзесятай раніцы. У адной руцэ Я прыносіў ахвяраванне для майго гуру — некалькі кветак з саду майго пансіяната *Панці*. Прыветна вітаючы мяне, Майстар запрашаў мяне на абед. Я нязменна з ахвотай згаджаўся, рады на дзень адкінуць думку пра каледж. Пасля гадзін, праведзеных са Шры Юктешварам, слухаючы яго непараўнальны

пато́к мудрасці́ або дапамагаючы з абавязкамі ў ашраме, я неахвотна адпраўляўся каля поўначы ў Панці . Часам я заставаўся ўсю ноч са сваім гуру, настолькі шчасліва паглынуты яго размовай, што ледзь заўважаў, як цемра змянілася світаннем.

Аднойчы ўначы, каля адзінаццаці гадзін, калі я абуваў чаравікі **23-3**
Рыхтуючыся да паездкі ў пансіянат, Гаспадар сур'ёзна распытаў мяне.

"Калі пачынаюцца вашы экзамены

АВ?" "Праз пяць дзён, сэр."

Я надзея ты з'яўляюцца у гатоўнасць для іх."

Ашаломлены трывогай, я падняў адзін чаравік у паветра. «Сэр, — запярэчыў я, — вы ж ведаеце, як мае дні праходзілі з вамі, а не з прафесарамі. Як я магу разыгрываць фарс, з'яўляючыся на гэтыя цяжкія экзамены?»

Позірк Шры Юктэсвара быў скіраваны на мяне пранізліва. «Ты павінен з'явіцца». Яго тон быў халодным, загадным. «Мы не павінны даваць падставы твайму бацьку і іншым сваякам крытыкаваць тваю перавагу жыцця ў ашраме. Проста паабядай мне, што ты будзеш прысутнічаць на экзаменах; адкажы на іх як мага лепш».

Па маім твары каціліся неўтаймоўныя слёзы. Я адчуваў, што загад Гаспадара быў неразумным, а яго цікавасць, мякка кажучы, была запозненай.

— Я з'яўлюся, калі пажадаеш, — сказаў я, рыдаючы. — Але часу на належную падрыхтоўку няма. — Я прамармытаў сабе пад нос: — Я запоўню аркушы тваімі вучэннямі ў адказ на пытанні!

Калі на наступны дзень у звычайны час я ўвайшла ў скіт, я з нейкай журботнай урачыстасцю паднесла свой букет. Шры Юктешвар засмяяўся з майго засмучанага выгляду.

«Мукунда, ці падводзіў цябе калі-небудзь Гасподзь, на экзамене

ці дзе-небудзь яшчэ?» «Не, сэр», — цёпла адказаў я. Удзячныя

ўспаміны нахлынулі ажыўляльным патокам.

«Не лянота, а палаючая руплівасць да Бога перашкодзіла табе імкнуцца да каледжа», — ласкава сказаў мой гуру. Пасля паўзы ён працытаваў: «Шукайце ж найперш Царства Божага і Ягонай праведнасці, і ўсё гэта дадасца вам». **23-4**

У тысячны раз я адчуў, як мой цяжар зняты з мяне ў прысутнасці Настаўніка. Калі мы скончылі наш ранні абед, ён прапанаваў мне вярнуцца ў *Панці*.

— Ваш сябар, Ромеш Чандра Дат, усё яшчэ жыве ў вашым

пансіянаце? — Так, сэр.

Атрымаць у дотык з яго; гэты Лорд будзе натхняць яго да дапамога ты з гэты экзамены».

— Вельмі добра, сэр, але Ромеш незвычайна заняты. Ён — ганаровы чалавек у нашым класе і вытрымлівае больш складаную дысцыпліну, чым іншыя.

Майстар махаў рукой убок мой пярэчанні. Ромеш будзе знайсці час для ты. Цяпер ідзі."

Я паехаў на ровары назад у *Панці*. Першым чалавекам, якога я сустрэў у пансіянаце, быў вучоны Ромеш. Быццам у яго былі зусім вольныя дні, ён паслухмяна пагадзіўся на маю сарамлівую просьбу.

«Вядома, я да вашых паслуг». Ён правёў некалькі гадзін таго дня і наступных дзён, навучаючы мяне розным прадметам.

«Я лічу, што многія пытанні ў англійскай літаратуры будуць звязаныя з шляхам Чайльд-Гаральда», — сказаў ён мне. «Нам трэба неадкладна раздабыць атлас».

Я паспешаўся да дзядзькі Сарады і пазычыў атлас. Ромеш адзначыў на карце Еўропы месцы, якія наведаў рамантычны падарожнік Байрана.

А некалькі аднакласнікі меў сабраліся вакол да слухаць да гэты рэпетытарства. Ромеш ёсць кансультаванне «Вы памыляецеся», — заўважыў мне адзін з іх у канцы занятку. «Звычайна толькі пяцьдзясят працэнтаў пытанняў тычацца кніг; другая палова тычыцца жыцця аўтараў».

Калі на наступны дзень я здавала экзамен па англійскай літаратуры, першы ж погляд на пытанні выклікаў слёзы ўдзячнасці, якія намачылі маю паперу. Старшыня класа падышоў да майго стала і спачувальна спытаў.

«Мой гуру прадказаў, што Ромеш мне дапаможа», — растлумачыў я. «Глядзі: тыя самыя пытанні, якія мне дыктаваў Ромеш, ёсць тут, у экзаменацыйным бланку! На шчасце для мяне, іх вельмі мала». пытанні ў гэтым годзе пра англійскіх аўтараў, чые жыцці, на мой погляд, ахутаны глыбокай таямніцай !

Калі я вярнуўся, у маім пансіянаце быў шум. Хлопцы, якія высмейвалі мяне, Метад навучання Ромеша глядзеў на мяне з захапленнем, амаль аглушыўшы віншаваннямі. На працягу тыдня экзаменаў я правёў шмат гадзін з Ромешам, які фармуляваў пытанні, якія, на яго думку, хутчэй за ўсё, задалі прафесары. Дзень за днём пытанні Ромеша з'яўляліся амаль у аднолькавай форме ў экзаменацыйных лістах.

У каледжы шырока распаўсюдзілася навіна, што адбываецца нешта падобнае на цуд, і што поспех, здавалася верагодным для рассяянага «Вар'ятага манаха». Я не спрабаваў схваць факты справы. Мясцовыя прафесары не мелі магчымасці змяніць пытанні, якія былі падрыхтаваны Калькуцкім універсітэтам.

Разважаючы над экзаменам па англійскай літаратуры, я аднойчы раніцай зразумеў, што зрабіў сур'ёзную памылку. Адна частка пытанняў была падзелена на дзве часткі: А ці Б і В ці Г. Замест таго, каб адказаць на адно пытанне з кожнай часткі, я нядбайна адказаў на абодва пытанні ў першай групе і нічога не ўлічыў у другой групе. Найлепшы бал, які я змог атрымаць за

гэта... экзаменацыйны бал складзе 33, на тры менш за прахадны — 36. Я кінуўся да настаўніка і выліў яму свае праблемы.

«Сэр, я зрабіў недаравальную памылку. Я не заслугоўваю боскага благаслаўлення праз Ромеша; Я зусім няварты».

— Не сумуй, Мукунда, — голас Шры Юктэсвара быў лёгкім і абыякавым. Ён паказаў на блакітны нябесны звод. — Лепш сонца і месяца памяняюцца месцамі ў прасторы, чым ты правалішся ў атрыманні дыплама!

Я пакінуў скіт у больш спакойным настроі, хоць матэматычна здавалася немагчымым, што Я мог прайсці міма. Раз ці два я з трывогай зірнуў у неба; Гаспадар Дня, здавалася, надзейна замацаваўся на сваёй звычайнай арбіце!

Калі я дайшоў да *Панці*, я пачуў заўвагу аднакласніка: «Я толькі што даведаўся, што сёлета ўпершыню неабходны прахадны бал па англійскай літаратуры быў зніжаны».

Я уведзены гэты хлопчыка пакой з такі хуткасць што ён паглядзеў уверх у сігналацыя. Я сумняваўся яго ахвотна.

— Доўгавалосы манах, — сказаў ён са смехам, — чаму ў цябе такая раптоўная цікавасць да навуковых пытанняў? Чаму ты плачаш у апошні момант? Але гэта праўда, што прахадны бал толькі што знізілі да 33 балаў.

Некалькі радасных скачкоў прывялі мяне ў свой пакой, дзе я апусціўся на калені і ўслаўляў матэматычныя дасканаласці майго Боскага Айца.

Кожны дзень я адчуваў трывогу ад духоўнай прысутнасці, якая, як я выразна адчуваў, вядзе мяне праз Ромеш. Важны інцыдэнт адбыўся ў сувязі з экзаменам па бенгальскай мове. Ромеш, які мала закрануў гэтую тэму, аднойчы раніцай паклікаў мяне, калі я выходзіў з пансіяната па дарозе ў экзаменацыйную залу.

— Цябе кліча Ромеш, — нецярпліва сказаў мне аднакласнік. — Не вяртайся, мы спазнімся ў актавую залу.

Ігнараванне гэты парада, Я пабег назад да гэты дом.

«Звычайна нашы бенгальскія хлопцы лёгка здаюць экзамен па бенгальскай мове», — сказаў мне Ромеш. — «Але ў мяне толькі што з'явілася здагадка, што сёлета прафесары запланавалі знішчыць студэнтаў, задаючы пытанні з нашай старажытнай літаратуры». Потым мой сябар коратка распавёў дзве гісторыі з жыцця Відьясагара, вядомага філантропа.

Я падзякаваў Ромешу і хутка паехаў на ровары ў актавую залу каледжа. Экзаменацыйны ліст на бенгальскай мове аказаўся складаным з дзвюх частак. Першая інструкцыя была такой: «Напішыце два прыклады дабрачыннасці Відьясагара». Пераносячы на паперу нядаўна атрыманыя веды, я прашаптаў некалькі слоў падзякі за тое, што прыслухаўся да апошняга закліку Ромеша.

Калі б я не ведаў пра дабрачыннасць Відьясагара чалавецтву (у тым ліку, у рэшце рэшт, і мне самому), я б не змог здаць экзамен па бенгальскай мове. Калі б я не здаў адзін прадмет, мне давялося б здаваць экзамен нанова па ўсіх прадметах у наступным годзе. Такая перспектыва была, зразумела, агіднай.

Другая інструкцыя на аркушы абвяшчала: «Напішыце эсэ на бенгальскай мове пра жыццё чалавека, які найбольш натхніў вас». Шаноўны чытач, мне не трэба казаць вам, якога чалавека я абраў для сваёй тэмы. Я перапаўняў старонку за старонкай хвалай майго гуру і, усміхаючыся, разумеў, што маё прамармытанае прадказанне спраўджваецца: «Я запоўню ўсе аркушы вашымі вучэннямі!»

Я не адчуваў жадання распытваць Ромеша пра мой курс філасофіі. Спадзяючыся на сваю працяглую падрыхтоўку пад кіраўніцтвам Шры Юктешвара, я смела праігнараваў тлумачэнні ў падручніку. Найвышэйшую адзнаку за ўсе мае работы атрымала па філасофіі. Па ўсіх астатніх прадметах мой бал ледзь не перавышаў праходны.

Гэта ёсць а задавальненне да запіс што мой бескарыслівы сябар Ромеш атрыманы яго уласны ступень *сперма хвала* .

Бацька на маім выпускным быў ашаломлены ўсмешкай. «Я нават не думаў, што ты здасі дыплом, Мукунда», — прызнаўся ён. «Ты так шмат часу праводзіш са сваім гуру». Настаўнік сапраўды правільна заўважыў нявыказаную крытыку майго бацькі.

Гадамі я не быў упэўнены, што калі-небудзь дачакаюся дня, калі за маім імем будзе АВ. Я рэдка ўжываю гэты тытул, не задумваючыся пра тое, што гэта быў боскі дар, дадзены мне па не зусім зразумелых прычынах. Часам я чую, як студэнты адзначаюць, што пасля заканчэння вучобы ў іх засталася вельмі мала назапашаных ведаў. Гэтае прызнанне крыху суцяшае мяне з-за маіх несумнеўных акадэмічных недахопаў.

У дзень атрымання дыплама ў Калькуцкім універсітэце я стаў на калені да ног майго гуру і падзякаваў яму за ўсе дабраславенні, якія ён даў мне.

«Устань, Мукунда», — паблажліва сказаў ён. «Гасподзь проста палічыў зручнейшым зрабіць цябе выпускнік, чым пераставіць сонца і месяц!

.....
23-1 : Я павінен рабіць Прафесар Гошал гэты справядлівасць з прызнанне што гэты напружаны адносіны паміж нас быў не з-за да любая няспраўнасць з яго, але выключна да мой адсутнасці з заняткі і няўважлівасць у іх. Прафесар Гошал быў, і ёсць, а выдатны аратар з шырокімі філасофскімі ведамі. У наступныя гады мы прыйшлі да цёплага ўзаемаразумення..

23-2 : Нягледзячы на тое, што мой стрыечны брат і Я мець гэты той жа сям'я імя з Гош, Прабхас мае прызвычаены сам да транслітарую яго імя па-ангельску як Гхош; таму я прытрымліваюся яго ўласнага напісання.

23-3 : А вучань заўсёды выдаляе яго абутак у ан Індыйскі скіт.

23-4: *Матфея* 6:33.

Я Стаць А Манах З Гэты Свамі Заказ

«Настаўнік, мой бацька вельмі хацеў, каб я заняў кіруючую пасаду ў Бенгальска-Нагпурскай чыгунцы. Але я катэгарычна адмовіўся». Я з надзеяй дадаў: «Спадар, ці не зробіце вы мяне манахам ордэна Свамі?» Я благальна паглядзеў на свайго гуру. У папярэднія гады, каб праверыць глыбіню маёй рашучасці, ён адхіліў гэтую ж просьбу. Аднак сёння ён ветліва ўсміхнуўся.

— Добра; заўтра я пасвячу цябе ў свамі, — ціха працягнуў ён. — Я рады, што ты настойваў на сваім жаданні стаць манахам. Лахіры Махасая часта казаў: «Калі ты не запрасіш Бога стаць сваім летнім Госцем, Ён не прыйдзе зімой твайго жыцця».

«Дарагі гаспадар, я ніколі не адступлю ад сваёй мэты належаць да ордэна Свамі, як і ты, шаноўны сам». Я ўсміхнулася яму з бязмежнай пяшчотай.

«Нежанаты клапаціцца пра Гасподняе, як дагадзіць Госпаду; а жанаты клапаціцца пра жыццёвае, як дагадзіць жонцы». **24-1** Я прааналізаваў жыццё многіх сваіх сяброў, якія пасля пэўных духоўных практыкаванняў ажаніліся. Акунуўшыся ў мора свецкіх абавязкаў, яны забыліся пра свае рашэнні глыбока медытаваць.

Адводзіць Богу другаснае месца ў жыцці было для мяне невысказана. Хоць Ён — адзіны Уладальнік космасу, які ціха адорвае нас дарамі ад жыцця да жыцця, застаецца адна рэч, якой Ён не валодае, і якую кожнае чалавечае сэрца мае права ўтойваць або адорваць — любоў чалавека. Творца, прыкладаючы бясконцыя намаганні, каб ахутаць таямніцай Сваю прысутнасць у кожным атаме стварэння, мог мець толькі адзін матыў — чулае жаданне, каб людзі шукалі Яго толькі па свабоднай волі. Якой аксамітнай пальчаткай усёй пакоры Ён не пакрыў жалезную руку ўсемагутнасці!

Наступны дзень быў адным з самых запамінальных у маім жыцці. Памятаю, гэта быў сонечны чацвер у ліпені 1914 года, праз некалькі тыдняў пасля майго заканчэння каледжа. На ўнутраным балконе У сваёй скітні Серампур Майстар акунуў новы кавалак беллага шоўку ў фарбу колеру охры, традыцыйны колер ордэна Свамі. Пасля таго, як тканіна высахла, мой гуру апрануў мяне ў яе, як у мантыю адрачэнца.

«Калі-небудзь ты паедзеш на Захад, дзе аддаюць перавагу шоўку», — сказаў ён. «Як сімвал, я абраў для цябе гэты шоўк замест звычайнай бавоўны».

У Індыі, дзе манахі паважаюць ідэал беднасці, свамі ў шоўку — незвычайнае

відовішча. Аднак многія ёгіносяць шоўкавае адзенне, якое лепш за бавоўну захоўвае пэўныя тонкія цялесныя патокі.

Я раніцы непрыхільны да цырымоніі", Шры Юктешвар заўважыў. Я будзе зрабіць ты а свамі у гэты *бідват*

(нецырыманіяльны) манера».

Бібідзіса , або складанае пасвячэнне ў сваі, уключае цырымонію агню, падчас якой выконваюцца сімвалічныя пахавальныя абрады. Фізічнае цела вучня ўўляецца мёртвым, крэміраваным у полымі мудрасці. Затым новаспечанаму сваі даюць спяваць мантру, напрыклад: «Гэты *атма* — Брахма» **24-2.** ці «Ты ёсць Гэта», ці «Я ёсць Ён». Аднак Шры Юктешвар, любячы прастату, абышоўся без усіх фармальных абрадаў і проста папрасіў мяне выбраць новае імя.

Я будзе даць ты гэты прывілей з выбар гэта сябе", ён сказаў, усміхаючыся.

«Ёгананда», — адказаў я, хвіліну падумаўшы. Імя літаральна азначае «Блажэнства (*ананда*) праз боскае адзінства (*ёга*)».

Няхай будзе так. Адмаўляючыся ад свайго прозвішча Мукунда Лал Гхош, адгэтуль ты будзеш называцца Ёгананда з галіны Гіры Ордэна Сваі.

Калі я стаў на калені перад Шры Юктешварам і ўпершыню пачуў, як ён вымаўляе маё новае імя, маё сэрца перапоўнілася ўдзячнасцю. Як любоўна і нястомна ён працаваў, каб хлопчык Мукунда калі-небудзь ператварыўся ў манаха Ёгананду! Я з радасцю праспяваў некалькі вершаў з доўгай санскрыцкай песні Госпада Шанкары:

«Ні розум, ні інтэлект, ні эга, ні
пачуццё; я не неба, ні зямля, ні метал».
Я ёсць Ён, Я ёсць Ён, Блаславёны Дух, Я
ёсць Ён! Няма ў мяне ні нараджэння, ні
смерці, ні касты; няма ў мяне ні бацькі,
ні маці.
Я ёсць Ён, Я ёсць Ён, Блаславёны Дух, Я ёсць
Ён! Па-за палётамі фантазіі, бясформенны Я,
пранізваючы ўсё жыццё;
Я не баюся няволі; я вольны, заўсёды вольны,
я — Ён, я — Ён, Блаславёны Дух, я — Ён!

Кожны сваі належыць да старажытнага манастырскага ордэна, які быў арганізаваны ў яго цяперашнім выглядзе Шанкарай. **24-3** Паколькі гэта фармальны ордэн з непарыўнай лініяй святых прадстаўнікоў, якія выступаюць у якасці актыўных лідэраў, ніхто не можа прысвоіць сабе тытул сваі. Ён мае права атрымліваць яго толькі ад іншага сваі; такім чынам, усе манахі вядуць сваю духоўную радавод да аднаго агульнага гуру, Госпада Шанкары. Па

абяцаннях беднасці, цнатлівасці і паслухмянасці духоўнаму настаўніку многія каталіцкія хрысціянскія манаскія ордэны падобныя да Ордэна свамі.

Акрамя новага імя, якое звычайна заканчваецца на «*ананда*» , свамі атрымлівае тытул, які паказвае на яго афіцыйную сувязь з адным з дзесяці падраздзяленняў ордэна свамі. Гэтыя *дасанамі*, або

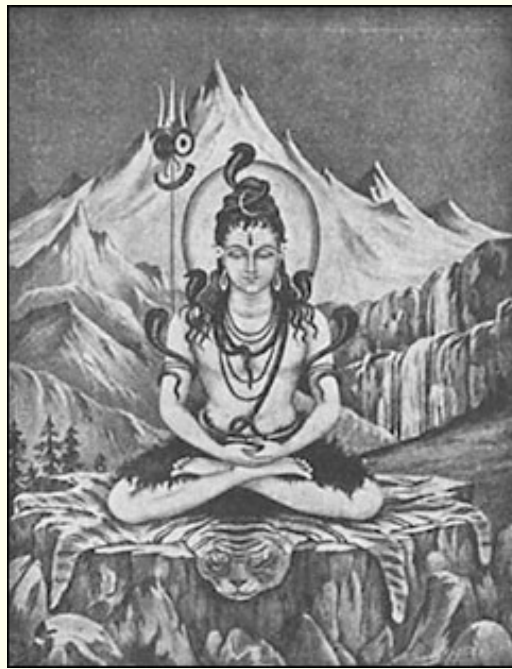
Дзесяць агноменаў уключаюць *Гіры* (гара), да якой належу Шры Юктешвар, а значыць, і я. Сярод іншых галін — *Сагар* (мора), *Бхараці* (зямля), *Аранья* (лес), *Пуры* (ўчастак), *Тыртха* (месца паломніцтва) і *Сарасваці* (мудрасць прыроды).

Такім чынам, новае імя, атрыманае свамі, мае дваіное значэнне і ўвасабляе дасягненне найвышэйшай асалоды (*ананда*) праз нейкую боскую якасць або стан — любоў, мудрасць, адданасць, служэнне, ёгу — і праз гармонію з прыродай, якая выяўляецца ў яе бясконцых прасторах акіянаў, гор, нябёсаў.

Ідэал бескарыслівага служэння ўсяму чалавецтву і адмовы ад асабістых сувязяў і амбіцый прымушае большасць свамі актыўна займацца гуманітарнай і адукацыйнай працай у Індыі, а часам і ў замежных краінах. Ігнаруючы ўсе забабоны касты, веравызнання, класа, колеру скуры, полу ці расы, свамі прытрымліваецца прынцыпаў чалавечага братэрства. Яго мэта — абсалютнае адзінства з Духам. Напаўняючы сваю свядомасць, калі яна ёсць, і спіць, думкай: «Я ёсць Ён», ён задаволена блукае па свеце, але не ў ім. Толькі так ён можа апраўдаць свой тытул свамі — таго, хто імкнецца дасягнуць адзінства. са *Сва* або «Я». Залішне дадаваць, што не ўсе фармальна тытулаваныя свамі аднолькава паспяховыя ў дасягненні сваёй высокай мэты.

Шры Юктешвар быў і свамі, і ёгам. Свамі, фармальна манах дзякуючы сваёй сувязі са старажытным ордэнам, не заўсёды з'яўляецца ёгам. Кожны, хто практыкуе навуковую тэхніку кантакту з Богам, з'яўляецца ёгам; ён можа быць жанатым або нежанатым, свецкім чалавекам або чалавекам з фармальнымі рэлігійнымі сувязямі. Свамі, магчыма, ідзе толькі шляхам сухіх разважанняў, халодных... адрачэнне; але ёг выконвае пэўную пакрокавую працэдуру, з дапамогай якой дысцыплінуюцца цела і розум, а душа вызваляецца. Не прымаючы нічога як належнае з эмацыйнай глебы або з веры, ёг практыкуе старанна правераную серыю практыкаванняў, якія былі ўпершыню распрацаваны раннімі рышы. Ёга ва ўсе часы Індыі стварала людзей, якія становіліся сапраўды свабоднымі, сапраўднымі ёгамі-хрыстамі.

Як і любая іншая навука, ёга падыходзіць людзям любога клімату і часу. Тэорыя, якую вылучаюць некаторыя неадукаваныя аўтары, што ёга «не падыходзіць для заходніх людзей», цалкам ілжывая і, на жаль, перашкаджае многім шчырым вучням шукаць яе шматлікія даброты. Ёга — гэта метады стрымлівання натуральнай бурлівасці думак, якая ў адваротным выпадку бесстароннева перашкаджае... усіх людзей, усіх краін, ад усведамлення іх сапраўднай прыроды Духа. Ёга не можа ведаць бар'ера Усход і Заход гэтак жа, як і гаючае і справядлівае святло сонца. Пакуль у чалавека ёсць розум з яго неспакойнымі думкамі, да таго часу будзе існаваць усеагульная патрэба ў ёзе або кантролі.



«па Б. К. Мітра у «Каляна -Кальпатур»

THE ГОСПАД Унутры ЯГО АСПЕКТ АС ШЫВА

Шыва — гэта не гістарычная асоба, падобная да Крышны, а імя, дадзенае Богу ў апошнім аспекце Яго трайнай прыроды (Творца-Захавальнік-Разбуральнік). Шыва, Знішчальнік *майі* або ілюзіі, сімвалічна прадстаўлены ў пісаннях як Уладар адраканых, Цар ёгаў. У індуісцкім мастацтве Ён заўсёды паказаны з маладзіком у валасах і ў гірлянды змей з капюшонамі — старажытным сімвалам пераможанага зла і дасканалай мудрасці. На Яго лбе адкрыта «адзінае» вока ўсеведання.

Старажытны рышы Патанджалі вызначае «ёгу» як «кантроль над ваганнямі разумовага рэчыва». **24-4** Яго вельмі кароткія і віртуозныя выклады, «*Ёга-сутры*», утвараюць адну з шасці сістэм індуісцкай філасофіі. **24-5** У адрозненне ад заходніх філасофій, усе шэсць індуісцкіх сістэм увасабляюць не толькі тэарэтычныя, але і практычныя вучэнні. Акрамя ўсіх магчымых анталагічнага даследавання, шэсць сістэм фармулююць шэсць канкрэтных дысцыплін, накіраваных на пастаяннае пазбаўленне ад пакут і дасягненне вечнага шчасця.

Агульнай рысай, якая аб'ядноўвае ўсе шэсць сістэм, з'яўляецца сцвярдженне, што сапраўдная свабода чалавека немагчымая без ведання канчатковай Рэальнасці. Пазнейшыя *Упанішады сярод шасці сістэм* сцвярджаюць, што *Ёга-сутры* змяшчаюць найбольш эфектыўныя метады дасягнення непасрэднага ўспрымання ісціны. Дзякуючы практычным тэхнікам ёгі чалавек назаўжды пакідае бесплодныя сферы разважанняў і спазнае ў вопыце сапраўдную Існасць.

Сістэма *ёгі* , як яе апісаў Патанджалі, вядомая як Васьміразовы Шлях. Першыя крокі, (1) *яма* і (2) *ніяма* , патрабуюць выканання дзесяці адмоўных і пазітыўных маральных прынцыпаў: пазбяганне прычынення шкоды іншым, няпраўдзівасці, крадзяжу, нястрыманасці, атрымання падарункаў (што нясе абавязацельствы); а таксама чысціні цела і розуму, задавальнення, самадyscyпліны, вывучэння і адданасці Богу.

Наступныя крокі — (3) *асана* (правільная пастава); пазваночнік павінен быць прамым, а цела цвёрдым у зручным для медытацыі становішчы; (4) *пранаяма* (кантроль *праны*, тонкіх жыццёвых патокаў); і (5) *працяяхара* (адцягненне пачуццяў ад знешніх аб'ектаў).

Апошнія крокі — гэта формы ўласна ёгі: (6) *дхарана* (канцэнтрацыя); утрыманне розуму на адной думцы; (7) *дх'яна* (медытацыя) і (8) *самадхі* (звышсвядомае ўспрыманне). Гэта Васьміразовы Шлях Ёгі **24-6** што вядзе чалавека да канчатковай мэты — *Кайвалы* (Абсалютнасці), тэрміна, які больш зразумела можна было б апісаць як «усведамленне Ісціны па-за межамі любога інтэлектуальнага разумення».

«Што больш важнае, — можна спытаць, — свамі ці ёг?» Калі дасягаецца канчатковае адзінства з Богам, адрозненні паміж рознымі шляхамі знікаюць. Аднак *Бхагавад-гіта* адзначае, што метады ёгі ўсеабдымныя. Яе тэхнікі прызначаны не толькі для пэўных тыпаў і тэмпераментаў, такіх як тыя нешматлікія, хто схіляецца да манастырскага жыцця; ёга не патрабуе фармальнай addанасці. Паколькі ёгічная навука задавальняе ўніверсальную патрэбу, яна мае натуральную ўніверсальную прыдатнасць.

Сапраўдны ёг можа паслухмяна заставацца ў свеце; там ён як масла на вадзе, а не як лёгка разведзенае малако нязбітага і недысцыплінаванага чалавецтва. Выкананне сваіх зямных абавязкаў — гэта сапраўды вышэйшы шлях, пры ўмове, што ёг, захоўваючы разумовую неўцягнутасць у эгаістычныя жаданні, адыгрывае сваю ролю як добраахвотны інструмент Бога.

Сёння ў амерыканскіх, еўрапейскіх ці іншых неіндуісцкіх супольнасцях жыве мноства вялікіх душ, якія, хоць і ніколі не чулі слоў «ёг» і «свамі», з'яўляюцца сапраўднымі ўвасабленнямі гэтых тэрмінаў. Дзякуючы свайму бескарысліваму служэнню чалавецтву, альбо праз сваё валоданне прыстрасцямі і думкамі, альбо праз сваю addаную любоў да Бога, альбо праз сваю вялікую здольнасць да канцэнтрацыі, яны ў пэўным сэнсе з'яўляюцца ёгамі; яны паставілі перад сабой мэту ёгі-самазасяроджвання. кантроль. Гэтыя людзі маглі б дасягнуць яшчэ большых вышынь, калі б ім навучылі пэўнай навуцы ёгі, якая дазваляе больш свядома кіраваць сваім розумам і жыццём.

Ёга павярхоўна была незразумелая некаторымі заходнімі аўтарамі, але яе крытыкі ніколі не... яго практыкуючых спецыялістаў. Сярод многія задумлены даніна павагі да ёга можа быць згаданы адзін па Доктар С. Г. Юнг, гэты знакаміты Швейцарскі псіхолаг.

«Калі рэлігійны метады рэкамендуе сябе як «навуковы», можна быць упэўненым у сваёй публіцы на Захадзе. Ёга задавальняе гэтае чаканне», — піша доктар Юнг. **24-7** Акрамя шарму новага і зачаравання напалову зразумелымі, у ёгі ёсць важкія падставы мець шмат прыхільнікаў. Яна прапануе магчымасць

кантраляванага досведу і тым самым задавальняе навуковую патрэбу ў «фактах», і, акрамя таго, дзякуючы сваёй шырыні і глыбіні, паважанаму ўзросту, сваёй дактрыне і метаду, якія ахопліваюць кожны этап жыцця, яна абяцае нечуваныя магчымасці.

Кожная рэлігійная ці філасофская практыка азначае псіхалагічную дысцыпліну, гэта значыць метады псіхічнай гігіены. Шматлікія, чыста цялесныя працэдуры ёгі **24-8** азначаюць таксама фізіялагічную гігіену, якая пераўзыходзіць звычайную гімнастыку і дыхальныя практыкаванні, паколькі яна не толькі механістычная і навуковая, але і філасофская; у сваёй трэніроўцы частак цела яна

аб'ядноўвае іх з гэты цэлы з гэты дух, як ёсць даволі ясна, для прыклад, у гэты *Пранаяма*

практыкаванні дзе *Прана* ёсць абодва гэты дыханне і гэты універсальны дынаміка з гэты космас.

Калі тое, што робіць чалавек, з'яўляецца таксама касмічнай падзеяй, эфект, які адчуваецца ў цэле (інервацыя), аб'ядноўваецца з эмоцыяй духу (універсальнай ідэяй), і з гэтага развіваецца жывое адзінства, якое ніякая тэхніка, якой бы навукавай яна ні была, не можа стварыць. Практыка ёгі немислімая і была б неэфектыўнай без канцэпцый, на якіх заснавана ёга. Яна спалучае цялеснае і духоўнае адно з адным надзвычай поўным чынам.

На Усходзе, дзе гэтыя ідэі і практыкі развіліся, і дзе на працягу некалькіх тысяч На працягу многіх гадоў непарыўная традыцыя стварыла неабходны духоўны падмурак, ёга, як я магу лёгка паверыць, з'яўляецца дасканалым і адпаведным метадам зліцця цэла і розуму разам, каб яны ўтварылі адзінства, якое наўрад ці можна паставіць пад сумнеў. Гэта адзінства стварае псіхалагічную схільнасць, якая робіць магчымымі інтуіцыі, якія выходзяць за рамкі свядомасці.

Набліжаецца той час, калі ўнутраная навука самакантролю будзе прызнана гэтак жа неабходнай, як і знешняе заваяванне прыроды. У гэты новы атамны век розумы людзей працверажаюць і пашырацца дзякуючы цяпер ужо неаспрэчнай навукова-даследчай ісціне, што матэрыя на самой справе з'яўляецца канцэнтратам энергіі. Больш тонкія сілы чалавечага розуму могуць і павінны вызваліць энергіі, большыя за тыя, што знаходзяцца ўнутры камянёў і металаў, каб матэрыяльны атамны гігант, нядаўна вызвалены, не павярнуўся супраць свету ў бяздумным разбурэнні. **24-9**

.....
24-1 : Я Карыньянаў 7:32-33 .

24-2 : Літаральна, "Гэта душа ёсць Дух». Гэты Вярхоўны Дух, гэты Нествораны, ёсць цалкам безумоўнага (неці, неці не гэта, не гэта), але ў *Веданце* часта згадваецца як *Сат-Чыт-Ананда* , гэта значыць Быццё-Інтэлект-Блажэнства.

24-3 Часам яго называюць Шанкарачар'яй. *Ачар'я* азначае «рэлігійны настаўнік». Дата Шанкары з'яўляецца цэнтрам звычайнай схаластыкі спрэчка. А некалькі запісы паказваюць што гэты непараўнальны маніст жыву з 510 да 478 да н.э.; Заходні гісторыкі аднесці яго да канца VIII стагоддзя н. э. Чытачы, якія цікавяцца знакамітым тлумачэннем Брахма -*сутраў Шанкара* , знойдуць старанны англійскі пераклад у кнізе доктара Пола Дойсэна « *Сістэма Веданты* » (Чыкага: выдавецтва Open Court Publishing Company, 1912 г.). Кароткі экстракты з яго творы будзе быць знойдзены у *Выбранае Працы 3 Шры Шанкарачар'я* (Натэсан & акруга Мадрас).

24-4 : *Чыта врыці ніродха* " - ёга *Сутра* Я:2. Патанджалі дата ёсць невядомы, хоць а колькасць з навукоўцы месца яго у другі стагоддзе да н.э. Гэты рышы даў наперад трактаты на усе прадметы з такі разуменне што узросты мець быў бяспільны выйсці з моды іх; тым не менш, да гэты наступны жах з гісторыкі, гэты мудрацы зроблены не намаганні да прымацаваць іх уласны даты і асобы да іх літаратурны працуе. Яны ведаў іх жыццёў былі толькі часова важны як ўспышкі з гэты вялікае бясконцае Жыццё; і гэтая праўда вечная, яе немагчыма зарэкамендаваць і яна не з'яўляецца іх уласнай уласнасцю.

24-5 : Гэты шэсць праваслаўны сістэмы (*саттарсана*) з'яўляюцца *Санкх'я*, *Ёга*, *Веданта*, *Мімамса*, *Ньяя*, і

Вайшэсіка . Чытачы з навуковы сагнуты будзе захапленне у гэты тонкасці і шырокі аб'ём з гэтыя старажытны фармулёўкі як коратка, у Англійская, у кнізе прафесара Сурэндраната Дасгупты «*Гісторыя індыйскай філасофіі*» , т. I (Кембрыджскі ўніверсітэт, 1922).

24-6 : Не да быць збянтэжаны з гэты "Высакародны Васьміразовы Шлях" з Будызм, а кіраўніцтва да мужчынскі паводзіны з жыццё, як варты (1) Права Ідэалы, (2) Права Матыў, (3) Права Прамова, (4) Права Дзеянне, (5) Права Сродкі з Сродкі да існавання, (6) Права Намаганні, (7) Правільнае ўспамін (пра сябе), (8) Правільнае ўсведамленне (*самадхі*).

24-7 : Доктар Юнг прысутнічаў гэты Індыйскі Навука Кангрэс у 1937 год і атрыманы ан ганаровы ступень з гэты Універсітэт з Калькуты.

24-8 : Доктар Юнг ёсць тут спасылаючыся да *Хатха Ёга* , а спецыялізаваны галіна з цялесны позы і метады для здароўе і

даўгалецце. *Хатха* ёсць карысны, і вырабляе уражлівы фізічны вынікі, але гэта галіна з ёга ёсць маленькі
.выкарыстоўваўся па ёгі імкнучыся да духоўнага вызвалення

24-9 «*Тымей*» Платон распавядае пра высокі ўзровень навуковых ведаў яе жыхароў. Лічыцца, што згублены кантынент знік каля 9500 г. да н.э. у выніку прыроднага катаклізму; аднак некаторыя метафізічныя аўтары... дзяржава што гэты Атланты былі знішчаны як а вынік з іх злоўжыванне з атамны улада. Два Французская пісьменнікі нядаўна склалі *бібліяграфію Атлантыды*, якая змяшчае больш за 1700 гістарычных і іншых спасылак.

РАЗДЗЕЛ: 25

Брат Ананта І Сястра Наліні

Ананта не можа жыць; гэты пяскі з яго карма для гэта жыццё мець бегчы выйсці."

Гэтыя няўмольныя словы дасягнулі маёй унутранай свядомасці аднойчы раніцай, калі я сядзеў у глыбокай медытацыі. Неўзабаве пасля таго, як я ўступіў у ордэн свамі, я наведаў сваё месца нараджэння, Горакхпур, у гасці да майго старэйшага брата Ананты. Раптоўная хвароба прыкавала яго да ложка; я з любоўю даглядаў яго.

Урачыстае ўнутранае паведамленне напоўніла мяне горам. Я адчуваў, што не магу больш заставацца ў Горакхпуры і бачыць, як майго брата забіраюць з-пад майго бездапаможнага позірку. Сярод неразумеючай крытыкі з боку маіх сваякоў я пакінуў Індыю на першым жа даступным караблі. Ён курсіраваў уздоўж Бірмы і Кітайскага мора да Японіі. Я высадзіўся ў Кобе, дзе правёў усяго некалькі дзён. Маё сэрца было занадта цяжкім для агляду славутасцяў.

На зваротным шляху ў Індыю карабель прыбыў у Шанхай. Там доктар Мішра, карабельны лекар, правёў мяне ў некалькі крамаў сувеніраў, дзе я выбраў розныя падарункі для Шры Юктешвара, маёй сям'і і сяброў. Для Ананты я купіў вялікі разьбяны бамбукавы выраб. Як толькі кітайскі прадавец перадаў мне бамбукавы сувенір, я ўпусціў яго на падлогу, закрычаўшы: «Я купіў гэта для майго дарагога памерлага брата!»

Мяне ахапіла яснае ўсведамленне таго, што яго душа толькі што вызвалалася ў Бясконцы. Сувенір рэзка і сімвалічна трэснуў ад падзення; сярод рыданняў я напісаў на бамбукавай паверхні: «Майму каханаму Ананце, якога ўжо няма».

Мой спадарожнік, доктар, назіраў за гэтым з сарданічнай усмешкай.

«Прыберажы сабе слёзы, — заўважыў ён. — Навошта праліваць іх,
пакуль не пераканаешся, што ён мёртвы?»»

Калі наша лодка прыбыла ў Калькуту, доктар Мішра зноў суправаджаў мяне. Мой малодшы брат Бішну чакаў мяне на прычале.

— Я ведаю, што Ананта пакінуў гэтае жыццё, — сказаў я Бішну, перш чым ён паспеў загаварыць. — Калі ласка, скажыце мне і доктару, калі памёр Ананта.

Бішну названы гэты дата, які быў гэты вельмі дзень што Я меў купіў гэты сувеніры у Шанхай.

«Глядзіце сюды!» — усклікнуў доктар Місра. — «Няхай пра гэта не распаўсюджваецца! Прафесары дададуць да медыцынскага курса гадавое вывучэнне псіхічнай тэлепатыі, які і без таго дастаткова доўгі!»

Бацька цёпла абняў мяне, калі я ўвайшоў у наш дом на Гурпар-роўд. «Ты прыйшоў», — пяшчотна сказаў ён. Дзве буйныя слёзы скаціліся з яго вачэй. Звычайна стрыманы, ён ніколі раней не выказваў мне такіх знакаў пяшчоты. Знешне сур'ёзны бацька, у душы ён валодаў растаючым сэрцам. з а маці. У усе яго здзелкі з гэты сям'я, яго падвойны бацькоўскі роля быў выразна праяўляецца.

Неўзабаве пасля смерці Ананты мая малодшая сястра Наліні была вернута ад смерці дзякуючы боскаму вылячэнню. Перш чым расказаць гэту гісторыю, я вярнуся да некалькіх этапаў яе ранейшага жыцця.

Дзіцячыя адносіны паміж мной і Наліні былі не самымі шчаслівымі. Я быў вельмі худы, яна — яшчэ худзейшая. Па нейкім несвядомым матыве ці «комплексе», які псіхіятры лёгка вызначаць, я часта дражніў сястру з-за яе трупнага выгляду. Яе рэплікі былі прасякнуты бяздушнай шчырасцю крайняй маладосці.

Часам маці ўмешвалася, часова спыняючы дзіцячыя сваркі, пяшчотна дакранаючыся да майго вуха, як да старэйшага вуха.

Час ішоў; Наліні заручылася з маладым калькуцкім лекарам Панчанонам Бозэ. Ён атрымаў шчодры пасаг ад бацькі, верагодна (як я заўважыў сястры) у якасці кампенсацыі жаніха за свой лёс, аб'яднаўшыся з чалавекам-бабовай жэрдкай.

Падрабязны шлюб абрады былі праслаўлены у з-за час. Уключана гэты вяселле ноч, Я далучыўся гэты Вялікая і вясёлая група сваякоў у гасцінай нашага калькуцкага дома. Жаніх абাপіраўся на велізарную падушку, аздобленую залатой парчой, побач з ім стаяла Наліні. Цудоўнае фіялетавае шаўковае *сары* **25-1** на жаль, не мог цалкам схаваць яе вуглаватасці. Я схаваўся за падушкай майго новага швагер і прызна ўсміхнуўся яму. Ён ніколі не бачыў Наліні да дня вяселля, калі нарэшце даведаўся, што атрымае ў шлюбнай латарэі.

Адчуваючы маё спачуванне, доктар Боўз непрыкметна паказаў на Наліні і прашаптаў мне на вуха: «Слухай, што гэта?»

Чаму, Доктар, Я адказаў, "гэта ёсць а шкілет для ваш назіранне!

Ахопленыя весялосцю, мы з шваграм з цяжкасцю падтрымлівалі належную прыстойнасць перад сабранымі сваякамі.

З гадамі доктар Боўз заваяваў прыхільнасць нашай сям'і, якая звярталася да яго кожны раз, калі ўзнікала хвароба. Мы з ім хутка пасябравалі, часта жартавалі разам, звычайна звяртаючыся да Наліні .

«Гэта медыцынская цікавасць», — заўважыў мне аднойчы мой швагер. «Я перапрабаваў на тваёй нятлустай сястры ўсё — рыбін тлушч, масла, солад, мёд, рыбу, мяса, яйкі, тонікі. Яна ўсё роўна не выпірае нават на сотую долю цалі». Мы абодва засмяліся.

Праз некалькі дзён я наведаў дом Бозэ. Маё даручэнне заняло ўсяго некалькі хвілін; я сыходзіў, як мне здавалася, незаўважаным Наліні. Калі я падышоў да ўваходных дзвярэй, я пачуў яе голас, сардэчны, але камандны.

"Брат, ідзі сюды. На гэты раз ты мне не ўцячэш. Я хачу з табой

пагаварыць." Я падняўся па лесвіцы ў яе пакой. На маё здзіўленне, яна была ў слязах.

«Дарагі брат, — сказала яна, — давай пакладзем канец гэтай сварцы. Я бачу, што твае ногі цяпер цвёрда стаяць на духоўным шляху. Я хачу стаць падобнай да цябе ва ўсім». Яна з надзеяй дадала: «Ты цяпер выглядаеш дужым; можаш мне дапамагчы? Мой муж не падыходзіць да мяне, а я яго так моцна люблю!» Але яшчэ больш я хачу прагрэсаваць у пазнанні Бога, нават калі мне давядзецца заставацца худым 25-2 і непрывабны».

Яе просьба глыбока кранула маё сэрца. Наша новае сяброўства паступова развівалася; аднойчы яна папрасіла стаць маёй вучаніцай.

— Навучай мяне, як заўгодна. Я спадзяюся на Бога, а не на лекі. — Яна сабрала ахапак лекаў і выліла іх у каналізацыю на даху.

Як а тэст з яе вера, Я спытаў яе да прапусціць з яе дыета усе рыба, мяса, і яйкі.

Пасля некалькіх месяцаў, на працягу якіх Наліні строга выконвала розныя правілы, якія я выклаў, і прытрымлівалася сваёй вегетарыянскай дыеты, нягледзячы на шматлікія цяжкасці, я наведаў яе.

— Сястра, ты добрасумленна выконвала духоўныя заповедзі; твая ўзнагарода блізкая, — я хітра ўсміхнулася. — Якой жа ты хочаш быць пухлай — такой жа тоўстай, як наша цётка, якая гадамі не бачыла ног?

"Не! Але Я доўгі да быць як стаўт як ты ёсць."

Я ўрачыста адказаў. «З Божай ласкай, як я заўсёды казаў праўду, я кажу

праўду і цяпер». **25-3** Дзякуючы боскаму дабраславенню ваша цела сапраўды зменіцца з сённяшняга дня; праз месяц яно будзе мець такую ж вагу, як і маё».

Гэтыя словы майго сэрца знайшлі выкананне. Праз трыццаць дзён вага Наліні зраўнялася з маёй. Новая круглявасць надала ёй прыгажосці; яе муж моцна закахаўся. Іх шлюб, які пачаўся так...

неспрыальна, павярнуўся выйсці да быць у ідэале шчаслівы.

Па вяртанні з Японіі я даведаўся, што падчас маёй адсутнасці Наліні захварэла на брушны тыф. Я паспяхаўся да яе дадому і быў жахнуты, убачыўшы, што яна ператварылася ў просты шкілет. Яна была ў коме.

«Перш чым хвароба паглыбіла яе розум, — сказаў мне швагер, — яна часта казала: «Калі б тут быў брат Мукунда, я б так не пакутаваў». Ён з адчаем дадаў: «Іншыя лекары і сябе бачыць не надзея. Кроў дызентэрыя мае набор у, пасля яе доўгі бой з тыф».

Я пачаў сваімі малітвамі зрушваць неба і зямлю. Звярнуўшыся да англа-індыйскай медсястры, якая цалкам супрацоўнічала са мной, я ўжыў да сваёй сястры розныя метады ёгі для лячэння. Крывяная дызентэрыя знікла.

Але доктар Боўз сумна пакруціў галавой. «Ёй проста больш няма крыві, якую можна праліваць». «Яна ачуняе», — рашуча адказаў я. «Праз сем дзён яе тэмпература сціхне».

Праз тыдзень я з радасцю ўбачыў, як Наліні расплюшчыла вочы і паглядзела на мяне з любоўю і пазнаннем. З таго дня яе ачуньванне пачалося хутка. Нягледзячы на тое, што яна зноў набрала сваю звычайную вагу, у яе застаўся адзін сумны шнар ад амаль смяротнай хваробы: ногі былі паралізаваныя. Індыйскія і англійскія спецыялісты прызналі яе безнадзейнай калекай.

Няспынная вайна за яе жыццё, якую я вёў малітвамі, знясіліла мяне. Я пайшоў да Серампур, каб папрасіць дапамогі ў Шры Юктешвара. Яго вочы выказвалі глыбокае спачуванне, калі я раскажаў яму пра цяжкае становішча Наліні.

— Праз месяц ногі тваёй сястры стануць нармальнымі, — дадаў ён. — Няхай яна будзе насіць пры целе бранзалет з непранікальнай двухкратнай жамчужынай, зашпіленай зашпількай.

Я паніжаны сябе у яго ногі з радасны палёгка.

«Сэр, вы майстар; ваших слоў пра яе выздараўленне дастаткова. Але калі вы настойваеце, я неадкладна дастану ёй жамчужыну».

Мой гуру кіўнуў. «Так, зрабі гэта». Ён працягнуў правільна апісваць фізічныя і псіхічныя характарыстыкі Наліні, якой ніколі не бачыў.

"Сэр," Я спытаў, "ёсць гэта ан астралагічны аналіз? Ты рабіць не ведаць яе нараджэнне дзень або гадзіну».

Шры Юктешвар усміхнуўся. «Існуе больш глыбокая астралогія, якая не залежыць ад паказанняў календароў і гадзіннікаў. Кожны чалавек — частка Творцы, або Касмічнага Чалавека; у яго ёсць нябеснае цела, а таксама зямное. Чалавечае вока бачыць фізічную форму, але ўнутраны погляд пранікае глыбей, нават да ўніверсальнага ўзору, неад'емнай і індывідуальнай часткай якога з'яўляецца кожны чалавек».

Я вярнуўся да Калькута і набыты а жамчужына для Наліні. А месяц пазней, яе паралізаваны ногі былі

цалкам вылечыўся.

Сястра папрасіла мяне перадаць яе шчырую падзяку майму гуру. Ён моўчкі выслухаў яе пасланне. Але калі я сыходзіў, ён зрабіў важнае заўважанне.

Шмат якія лекары казалі тваёй сястры, што яна ніколі не зможа мець дзяцей. Запэўні яе, што праз некалькі гадоў яна народзіць дзвюх дачок.

Некаторыя гады пазней, да Наліні радасць, яна свідраваць а дзяўчына, падпісваўся у а некалькі гады па іншы дачка.

«Твой настаўнік дабраславіў наш дом, усю нашу сям'ю», — сказала мая сястра. «Прысутнасць такога чалавека — гэта асвятчэнне для ўсёй Індыі. Дарагі брат, калі ласка, скажы Шры Юктешварджы, што праз цябе я пакорліва лічу сябе адным з яго вучняў *Крыя-ёгі*».

.....
25-1 : Гэты вытанчана драпіраваны сукенка з Індыйскі жанчыны.

25-2 : Таму што большасць асоб у Індыя з'яўляюцца тонкі, разумны паўнатасць ёсць лічыцца вельмі пажадана.

25-3 : Гэты Індуісцкая пісанні абвясціць што тыя Сусветная арганізацыя па ахове здароўя звычайна гаварыць гэты праўда будзе развіваць гэты улада з матэрыялізуючыся іх словы. Тыя загады, якія яны вымаўляюць ад сэрца, спраўдзяцца ў жыцці.

РАЗДЗЕЛ: 26

Гэты Навука З Крыя Ёга

Навука *крыя-ёгі*, пра якую так часта згадваецца на гэтых старонках, стала шырока вядомай у сучаснай Індыі дзякуючы Лахіры Махасаі, гуру майго гуру. Санскрыцкі карань слова *крыя* — *кры*, што азначае рабіць, дзейнічаць і рэагаваць; той жа карань сустракаецца ў слове *карма*, натуральным прынцыпе прычыны і следства. Такім чынам, *крыя-ёга* — гэта «злучэнне (ёгі) з Бясконцым праз пэўнае дзеянне або абрад». Ёг, які верна прытрымліваецца яе тэхнікі, паступова вызваляецца ад кармы або ўніверсальнага ланцуга прычыннасці.

З-за некаторых старажытных ёгічных прадпісанняў я не магу даць поўнае тлумачэнне *крыя-ёгі* на старонках кнігі, прызначанай для шырокай публікі.

Сапраўднай тэхніцы трэба навучыцца ў *крыябана* або *крыя-ёга* ; тут дастаткова будзе агульнай даведкі.

Крыя Ёга ёсць а прасты, псіхафізіялагічны метада па які гэты чалавек кроў ёсць дэкарбанізаваны

і папаўняюцца кіслародам. Атамы гэтага дадатковага кіслароду пераўтвараюцца ў жыццёвы ток для амаладжэння цэнтраў мозгу і спіннага мозгу. **26-1** Спыняючы назапашванне вянознай крыві, ёг здольны паменшыць або прадухіліць распад тканак; прасунуты ёг пераўтварае свае клеткі ў чыстую энергію. Ілля, Ісус, Кабір і іншыя прарокі былі майстрамі выкарыстання *крыі* або падобнай тэхнікі, з дапамогай якой яны прымушалі свае целы дэматырыялізавацца па жаданні.

Крыя — гэта старажытная навука. Лахіры Махасая атрымаў яе ад свайго гуру Бабаджы, які зноў адкрыў і ўдакладніў тэхніку пасля таго, як яна была страчана ў цёмных вякі.

« *Крыя-ёга* , якую я даю свету праз цябе ў гэтым дзевятнаццатым стагоддзі, — сказаў Бабаджы Лахіры Махасаі, — гэта адраджэнне той жа навукі, якую Крышна даў тысячагоддзі таму Арджуне, а пазней яна стала вядомай Патанджалі, Хрысту, святому Яну, святому Паўлу і іншым вучням».

Крыя-ёга згадваецца Крышнай, найвялікшым прарокам Індыі, у адной са строф Бхагавад -*Гіты* : «Удыхаючы выдыхаемы дыханне і ўдыхаючы выдыхаемы дыханне, ёг нейтралізуе абодва гэтыя дыханні; такім чынам ён вызваляе жыццёвую сілу з сэрца і бярэ яе пад свой кантроль». **26-2** Інтэрпрэтацыя такая: «Ёг спыняе распад у целе, дадаючы жыццёвую сілу, і спыняе мутацыі росту ў целе, выкарыстоўваючы *алану* (ліквідацыю току). Такім чынам, нейтралізуючы распад і рост, супакойваючы сэрца, ёг вучыцца кантраляваць жыццё».

Крышна таксама распавядае **26-3** што менавіта ён у мінулым увасабленні перадаў незнішчальную ёгу старажытнаму ілюмінату Вівасвату, які перадаў яе Ману, вялікаму заканадаўцу. **26-4** Ён, у сваю чаргу, навучаў Ікшваку, бацьку індыйскай дынастыі сонечных воінаў. Перадаючыся такім чынам ад аднаго да іншага, каралеўская ёга ахоўвалася рышы да надыходу матэрыялістычных эпох. **26-5** Затым, з-за святарскай сакрэтнасці і абыякавасці чалавека, святыя веды паступова сталі недаступнымі.

Крыя-ёга двойчы згадваецца старажытным мудрацом Патанджалі, найвялікшым прадстаўніком ёгі, які пісаў: « *Крыя -ёга* складаецца з дысцыпліны цела, кантролю розуму і медытацыі на *Аум* ». Патанджалі гаворыць пра Бога як пра сапраўдны касмічны гук *Аум* , які чуецца ў медытацыі. **26-7** *Аум* — гэта Творчае Слова, **26-8** гук вібрацыйнага рухавіка. Нават пачатковец у ёзе неўзабаве ўнутрана пачуе цудоўны гук *Аум* . Атрымліваючы гэтае шчаслівае духоўнае падбздэрганне, адданы ўпэўніваецца, што ён знаходзіцца ў рэальным кантакце з боскімі сферамі.

Патанджалі другі раз спасылаецца на кантроль жыцця або тэхніку *Крыя* наступным чынам: «Вызваленне можа быць дасягнута з дапамогай той *праяамы* ,

якая дасягаецца шляхам раз'яднання ходу ўдыху і выдыху». **26-9**

Святы Павел ведаў *крыя-ёгу*, або вельмі падобную да яе тэхніку, з дапамогай якой ён мог пераключаць жыццёвыя плыні на пачуцці і назад. Таму ён мог сказаць: «Сапраўды, я сцвярджаю радасцю, якую маю ў Хрысце, што *я штодня паміраю* ». **26-10** Штодзённа адводзячы сваю цялесную жыццёвую сілу, ён злучаў яе праз ёгу з радасцю (вечным шчасцем) святomasці Хрыста. У гэтым шчаслівым стане ён быў

свядома у курсе з быць мёртвы да гэты падманлівы сэнсарны свет з *мая* .

У пачатковых станах кантакту з Богам (*сабікальпа самадхі*) свядомасць адданага зліваецца з Касмічным Духам; яго жыццёвая сіла адыходзіць ад цела, якое здаецца «мёртвым», або нерухомым і скаваным. Ёг цалкам усведамляе свой цялесны стан прыпыненай анімацыі. Па меры таго, як ён дасягае вышэйшых духоўных станаў (*нірбікальпа самадхі*), аднак ён мае зносіны з Богам без цялеснай фіксацыі і ў сваёй звычайнай няспаннай свядомасці, нават сярод выканання складаных свецкіх абавязкаў. **26-11**

« *Крыя-ёга* — гэта інструмент, з дапамогай якога можна паскорыць эвалюцыю чалавецтва», — тлумачыў сваім вучням Шры Юктешвар. «Старажытныя ёгі адкрылі, што сакрэт касмічнай свядомасці цесна звязаны з валоданнем дыханнем. Гэта ўнікальны і несмяротны ўнёсак Індыі ў сусветную скарбніцу ведаў. Жыццёвая сіла, якая звычайна спажываецца для падтрымання сардэчнага рытму, павінна быць вызвалена для вышэйшай дзейнасці метадам супакойвання і супакаення няспынных патрабаванняў дыхання».

Крыя -ёг разумова накіроўвае сваю жыццёвую энергію на кручэнне ўверх і ўніз вакол шасці спіннамазгавых цэнтраў (спіннамазгавога, шыйнага, спіннага, паяснічнага, крыжавога і копчыкавага спляценняў), якія адпавядаюць дванаццаці астральным знакам задзяку, сімвалічнаму Касмічнаму Чалавеку. Паўхвіліны кручэння энергіі вакол адчувальнага спіннага мозгу чалавека выклікае тонкі прагрэс у яго эвалюцыі; гэтая паўхвіліна *Крыя* роўная аднаму году натуральнага духоўнага развіцця.

Астральная сістэма чалавека з шасцю (дванаццаццю па палярнасці) унутранымі сузор'ямі, якія круцяцца вакол сонца ўсёведаючага духоўнага вока, узаемазвязана з фізічным сонцам і дванаццаццю знакамі задзяку. Такім чынам, на ўсіх людзей уплывае ўнутраны і знешні сусвет. Старажытныя рышы выявілі, што зямное і нябеснае асяроддзе чалавека ў дванаццацігадовых цыклах падштурхоўвае яго наперад па яго натуральным шляху. Святыя пісанні сцвярджаюць, што чалавеку патрабуецца мільён гадоў нармальнай, бязхвотнай эвалюцыі, каб дастаткова ўдасканаліць свой чалавечы мозг для выражэння касмічнай свядомасці.

Тысяча *крыйя*, практыкуемых за восем гадзін, дае ёгу за адзін дзень эквівалент тысячы гадоў натуральнай эвалюцыі: 365 000 гадоў эвалюцыі за адзін год. Такім чынам, за тры гады *крыя-ёг* можа дасягнуць разумнымі ўласнымі намаганнямі таго ж выніку, якога прырода дае за мільён гадоў. Вядома, скарачаны шлях *крыйя* могуць зрабіць толькі глыбока развітыя ёгі. Пад кіраўніцтвам гуру такія ёгі старанна падрыхтавалі свае целы і мозг да атрымання сілы, створанай інтэнсіўнай практыкай.

у *Крыі* выконвае свае ёгічныя практыкаванні толькі ад чатырнаццаці да дваццаці васьмі разоў, двойчы на дзень. Некаторыя ёгі дасягаюць вызвалення за шэсць, дванаццаць, дваццаць чатыры ці сорок восем гадоў. Ёг, які памірае перад дасягненнем поўны рэалізацыя нясе з яго гэты добра карма з яго мінулае *Крыйя*- намаганні; у сваім новым жыцці ён гарманічна рухаецца да сваёй Бясконцай Мэты.

Цела сярэдняга чалавека падобнае да лямпы магутнасцю пяцьдзесят ват, якая не можа змясціць мільярд ваты магутнасці, выкліканыя празмернай практыкай *Крыі*. Дзякуючы паступоваму і рэгулярнаму павелічэнню простых і «надзейных» метадаў *Крыі*, цела чалавека дзень за днём астральна пераўтвараецца і, нарэшце, гатова выказваць бясконцы патэнцыял касмічнай энергіі — першы матэрыяльны

актыўны выраз з Дух.

Крыя-ёга не мае нічога агульнага з ненавуковымі дыхальнымі практыкаваннямі, якім выкладаюць некаторыя памылковыя фанатыкі. Іх спробы сілком затрымаць дыханне ў лёгкіх не толькі ненатуральныя, але і, безумоўна, непрыемныя. *Крыя* ж з самага пачатку суправаджаецца наступленнем спакою і заспакаяльнымі адчуваннямі рэгенератыўнага эфекту ў пазваночніку.

Старажытная ёгічная тэхніка пераўтварае дыханне ў розум. Дзякуючы духоўнаму прагрэсу чалавек здольны ўспрымаць дыханне як акт розуму — дыханне-сон.

Многія ілюстрацыі мог быць дадзена з гэты матэматычныя адносіны паміж мужчынскі частату дыхання і змены ў станах яго свядомасці. Чалавек, чыя ўвага цалкам паглынута, напрыклад, пры сачэнні за нейкай цесна звязанай інтэлектуальнай спрэчкай або пры спробе нейкай далікатнай ці складанай фізічнай працы, аўтаматычна дышае вельмі павольна. Фіксацыя ўвагі залежыць ад павольнага дыхання; хуткія або няроўныя ўдыхі з'яўляюцца непазбежным суправаджэннем шкодных эмацыйных станаў: страху, пажады, гневу. Неспакойная малпа дышае з частатой 32 разы на хвіліну, у адрозненне ад у сярэднім у чалавека ў 18 разоў. Слон, чарапах, змяя і іншыя жывёлы, вядомыя сваёй даўгалецце мае частату дыхання, якая ніжэйшая за чалавечую. Напрыклад, чарапах, якая можа дажыць да 300 гадоў, **мае 26-12** дышае толькі 4 разы на хвіліну.

Амаладжальны эфект сну абумоўлены часовай неўсведамленасцю чалавекам цела і дыхання. Спячы чалавек становіцца ёгам; кожную ноч ён несвядома выконвае ёгічны абрад, вызваляючы сябе ад цялеснай ідэнтыфікацыі і зліваючы жыццёвую сілу з гаючымі токамі ў галоўнай вобласці мозгу і шасці паддынама яго спінальных цэнтраў. Такім чынам, той, хто спіць, несвядома акунаецца ў рэзервуар касмічнай энергіі, які падтрымлівае ўсё жыццё.

Добраахвотны ёг выконвае просты, натуральны працэс свядома, а не несвядома, як павольна спячы. *Крыя-ёг* выкарыстоўвае сваю тэхніку, каб насыціць і накарміць усе свае фізічныя клеткі нягнутым святлом і падтрымліваць іх у намагнічаным стане. Ён навукова робіць дыханне непатрэбным, не выклікаючы станаў падсвядомага сну або несвядомасці.

Дзякуючы *крыі*, жыццёвая сіла, якая сыходзіць, не марнуецца і не злоўжываецца ў пачуццях, а стрымліваецца зноў злучацца з больш тонкімі спінальнымі энергіямі. Дзякуючы такому ўмацаванню жыцця цела і клеткі мозгу ёга электрызуюцца духоўным эліксірам. Такім чынам ён адрываецца ад стараннага выканання прыродных законаў, якія могуць прывесці яго толькі абходнымі шляхамі, якімі з'яўляюцца правільнае харчаванне, сонечнае святло і гарманічныя думкі, да мільёнагадовай Мэты. Патрабуецца дванаццаць гадоў

нармальнага здаровага жыцця, каб адбыцца нават нязначныя адчувальныя змены ў структуры мозгу, і мільён сонечных аддачаў патрабуецца, каб дастаткова ўдасканаліць мазгавую аснову для праявы касмічнай свядомасці.

Развязаючы нітку дыхання, якая звязвае душу з целам, *Крыя* служыць для падаўжэння жыцця і пашырэння свядомасці да бясконцасці. Метад ёгі пераадольвае перацягванне каната паміж розумам і звязанымі з матэрыяй пачуццямі і вызваляе адданага, каб ён зноў атрымаў сваё вечнае царства. Ён ведае, што яго сапраўдная прырода не звязана ні фізічнай абалонкай, ні дыханнем, сімвалам смяротнага рабства паветрам, элементарнымі прымусамі прыроды.

Самааналіз, або «сядзенне ў цішыні», — гэта ненавуковы спосаб спробы аддзяліць розум і пачуцці, звязаныя разам жыццёвай сілай. Сузіральны розум, які спрабуе вярнуцца да боскасці, пастаянна цягнецца назад да пачуццяў жыццёвымі патокамі. *Крыя*, якая кіруе розумам *непасрэдна* праз жыццёвую сілу, — гэта самы просты, найбольш эфектыўны і найбольш навуковы шлях да Бясконцага. У адрозненне ад павольнага, няпэўнага тэалагічнага шляху да Бога, які складаецца з «валовай запрэжкі», *крыю* справядліва можна назваць «самалётным» шляхам.

Ёгічная навука грунтуецца на эмпірычным разглядзе ўсіх формаў канцэнтрацыі і медытацыі. Ёга дазваляе адданаму па жаданні адключаць або ўключаць жыццёвы паток з пяць пачуццяў: зрок, слых, нюх, смак і дотык. Дасягнуўшы гэтай здольнасці адключэння пачуццяў, ёг лёгка аб'ядноўвае свой розум па жаданні з боскімі сферамі або са светам матэрыі. Жыццёвая сіла больш не вяртае яго міжволі ў зямную сферу шумных адчуванняў і неспакойных думак. Гаспадар свайго цела і розуму, *Крыя-ёг* у рэшце рэшт дасягае перамогі над «апошнім ворагам» — смерцю.

Так будзеш ты карміцца смерцю, якая карміцца людзьмі: І калі смерць памрэ, больш няма смерці . **26-13**

Жыццё прасунутага *крыя-ёгі* знаходзіцца пад уплывам не наступстваў мінулых дзеянняў, а выключна ўказанняў душы. Такім чынам, адданы пазбягае павольных, эвалюцыйных манітораў эгаістычных дзеянняў, добрых і дрэнных, што з'яўляюцца ў звычайным жыцці, грувасткіх і падобных на слімакоў для сэрцаў арла.

Вышэйшы метады жыцця душы вызваляе ёга, які, пазбаўлены турмы свайго эга, адчувае смак глыбокага паветра ўсюдыіснасці. Наадварот, рабства натуральнага жыцця ўстаноўлена ў прыніжальным тэмпе. Падпарадкоўваючы сваё жыццё эвалюцыйнаму парадку, чалавек не можа патрабаваць ад прыроды ніякай паспешлівасці, але, жывучы без памылак насуперак законам свайго фізічнага і разумовага таленту, усё ж патрабуе каля мільёна гадоў увасабленняў і маскарадаў, каб спазнаць канчатковае вызваленне.

Тэлескапічныя метады ёгаў, якія адмаўляюцца ад фізічнай і разумовай ідэнтыфікацыі на карысць душэўнай індывідуальнасці, такім чынам рэкамендуюцца тым, хто з абурэннем глядзіць на тысячу тысяч гадоў. Гэтая лічбавая перыферыя пашыраецца для звычайнага чалавека, які жыве ў гармоніі нават не з прыродай, не кажучы ўжо пра сваю душу, а замест гэтага імкнецца да ненатуральных складанасцей, такім чынам абразлівы у яго цела і думкі гэты салодкі здаровы розум з прырода. Для яго, два разы а мільёнаў гадоў ледзь хопіць для вызвалення.

Грубый чалавек рэдка ці ніколі не ўсведамляе, што яго цела — гэта царства, якім кіруе Імператар Душа на троне чэрапа, з дапаможнымі рэгентамі ў шасці спіннамазгавых цэнтрах або сферах свядомасці. Гэтая тэакратыя распаўсюджваецца на натоўп паслухмяных падданных: дваццаць сем тысяч мільярдаў клетак, надзеленых надзейным, хоць і аўтаматычным, інтэлектам, з дапамогай якога яны выконваюць усе абавязкі па цэлесным росце, трансфармацыі і растварэнні, і пяцьдзсят мільёнаў субстратных думак, эмоцый і варыяцый чаргуючыхся фаз у свядомасці чалавека на працягу сярэдняга жыцця ў шэсцьдзсят гадоў. Любое відавочнае паўстанне цэлесных або мазгавых клетак супраць Імператарскай Душы, якое праяўляецца як хвароба або дэпрэсія, звязана не з нелаяльнасцю сярод сціпрых грамадзян, а з мінулым або цяперашнім злоўжываннем з боку... чалавек сваёй індыўідуальнасці або свабоднай волі, дадзенай яму адначасова з душой і ніколі не адклікальнай.

Ідэнтыфікуючы сябе з павярхоўным эга, чалавек лічыць само сабой зразумелым, што менавіта ён думае, жадае, адчувае, пераварвае ежу і падтрымлівае сябе жывым, ніколі не прызнаючы праз роздум (дастаткова толькі крыху!), што ў сваім звычайным жыцці ён не што іншае, як марыянетка мінулых учынкаў (кармы) і прыроды. або навакольнага асяроддзя. Інтэлектуальныя рэакцыі, пачуцці, настрой і звычкі кожнага чалавека абмежаваныя наступствамі мінулых прычын, няхай гэта будзе гэта ці папярэдняе жыццё. Аднак вышэй за такія ўплывы ёсць яго царская душа. Адкінуўшы мімалётныя ісціны і свабоды, *Крыя-ёг* выходзіць за межы любога расчаравання ў сваю свабодную Істоту. Усе пісанні абвяшчаюць чалавека не тленным целам, а жывой душой; праз *Крыю* яму даецца метада даказаць біблейскую ісціну.

«Знешнія рытуалы не могуць знішчыць невуцтва, бо яны не супярэчаць адзін аднаму», — пісаў Шанкара ў сваім знакамітым «*Стагоддзі вершаў*». «Адно толькі рэалізаванае веданне знішчае невуцтва... Веды не могуць узнікнуць ніякім іншым спосабам, акрамя як праз даследаванне. «Хто я? Як нарадзіўся гэты сусвет? Хто яго стваральнік? Якая яго матэрыяльная прычына?» Менавіта пра гэта ідзе гаворка». Інтэлект не мае адказу на гэтыя пытанні; таму рышы распрацавалі ёгу як тэхніку духоўнага даследавання.

Крыя-ёга — гэта сапраўдны «абрад агню», які часта ўслаўляецца ў *Бхагавад-Гіце*. Ачышчальныя агні ёгі прыносяць вечнае асвятленне і таму вельмі адрозніваюцца ад знешніх і малаэфектыўных рэлігійных агнявых цырымоній, дзе часта спальваецца ўспрымання ісціны пад урачысты спеў разам з ладанам!

Прасунуты ёг, устрымліваючы ўвесь свой розум, волю і пачуцці ад ілжывага атаясамлення з цялеснымі жаданнямі, аб'ядноўваючы свой розум са звышсвядомымі сіламі ў спінных святых, такім чынам жыве ў гэтым свеце, як задумаў Бог, не падштурхоўваючыся імпульсамі з мінулага або новымі неразумнымі чалавечымі матывацыямі. Такі ёг атрымлівае выкананне свайго Найвышэйшага Жадання, знаходзячыся ў бяспецы ў апошняй прыстані невычэрпна шчаслівага Духа.

Ёг прапануе свае забытаныя чалавечыя памкненні монатэістычнаму вогнішу, прывечанаму непараўнальнаму Богу. Гэта сапраўды сапраўдная ёгічная цырымонія агню, у якой усе мінулыя і цяперашнія жаданні з'яўляюцца палівам, спажываным боскай любоўю. Канчатковае Польша прымае ахвяру ўсяго чалавечага вар'яцтва, і чалавек ачышчаецца ад шлаку. Яго косці пазбаўлены ўсялякай плоці жаданняў, яго кармічны шкілет адбелены ў антысептычных сонцах мудрасці, ён нарэшце чысты, бяскрыўдны перад чалавекам і Творцам.

Згадваючы ўпэўненую і метадычную эфектыўнасць ёгі, Гасподзь Крышна

ўслаўляе тэхналагічнага ёга наступнымі словамі: «Ёг мацнейшы за аскетаў, якія дысцыплінуюць сваё цела, мацнейшы нават за паслядоўнікаў шляху мудрасці (*Джняна-ёгі*) або шляху дзеяння (*Карма-ёгі*); будзь ты, о вучань Арджуна, ёгам!» **26-14**

.....
26-1 : Гэты адзначыў вучоны, Доктар Джордж У. Крыле з Кліўленд, растлумачыў перад а 1940 год сустрэча з гэты Амерыканец Асацыяцыя для гэты Прасоўванне з Навука гэты эксперыменты па які ён меў даказана што усе цялесны сурвэткі з'яўляюцца электрычна адмоўныя, за выключэннем тканін мозгу і нервовай сістэмы, якія застаюцца электрычна станоўчымі, таму што яны хутчэй паглынаюць аднаўляльны кісларод.

26-2 : *Бхагавад Гіта* , IV:29.

26-3: *Бхагавад Гіта* IV:1-2.

26-4 Аўтар «*Манава Дхарма Шастра*» . Гэтыя інстытуты кананізаванага агульнага права дзейнічаюць у Індыі і па сённяшні дзень. Французскі вучоны Луі Жаколіё піша, што дата Ману «губляецца ў ночы дагістарычнага перыяду Індыі; і не навуковец мае адважыўся да адмовіцца яго гэты тытул з гэты большасць старажытны заканадаўца у гэты свет». У *Ла Біблія Дэнс У кнізе «L'inde»* , старонкі 33-37, Жаколіё прыводзіць паралельныя тэкставыя спасылкі, каб даказаць, што Рымскі *кодэкс Юстыніяна* дакладна прытрымліваецца *Законаў Рукі* .

26-5 : Гэты пачаць з гэты матэрыялістычны узросты, згодна да Індуісцкая біблейскі разлікі, быў 3102 да н.э. Гэта быў гэты пачатак гэты Па змяншэнні Двапара Узрост (гл. [старонка 174](#)). Сучасны навукоўцы, бесклапотна веруючы што 10 000 гады таму усе мужчыны былі

патанулы у а варварскі Камень Узрост, коратка адхіліць як "міфы" усе запісы і традыцыі з вельмі старажытны .цывілізацыі у Індыі, Кітаі, Егіпце і іншых краінах

26-6 *Афарызмы* Патанджалі , II:1. Выкарыстоўваючы словы «*Крыя-ёга*» , Патанджалі меў на ўвазе альбо дакладную тэхніку, якой выкладалася па Бабаджы, або адзін вельмі падобны да гэта. Гэта гэта быў а пэўны тэхніка з жыццё кантроль ёсць даказана па Патанджалі *Афарызм* II:49.

26-7 : Патанджалі *Афарызмы* , Я:27.

26-8 : У гэты пачатак быў гэты Слова, і гэты Слова быў з Бога, і гэты Слова быў Бог.Усё рэчы былі зроблены па

і без Яго нічога не пачало быць, што пачало быць». — *Ян 1:1-3. Аум (Ом) Ведаў стала* святым словам *Амін з...*» гэты Мусульмане, *Гум* з гэты Тыбетцы, і *Амін* з гэты Хрысціяне (яго сэнс у Іўрыт быць *вядома , верны*). «Гэта кажа .Амін, сведчанне вернае і праўдзівае, пачатак стварэння Богага». — *Адкрыццё 3:14*

26-9 : *Афарызмы* II:49..

26-10 : Я *Карыньянаў* 15:31. "Нашы радасць" ёсць гэты правільны пераклад; не, як звычайна дадзена, "ваш радасцю". Св. Павел меў на ўвазе ўсюдыіснасць *свядомасці* Хрыста...

26-11 : *Кальпа* азначае час або зон. *Сабікальпа* азначае прадмет да час або змена; некаторыя спасылка з *пракрыці* або пытанне застаецца.

. *Нірбікальпа* азначае вечны, нязменны; гэта ёсць гэты найвышэйшы дзяржава з *самадхі*

26-12 : Згодна да гэты *Лінкальн Бібліятэка З Асноўны Інфармацыя* , с. 1030, гэты волат чарапаху жыццяў паміж 200 і 300 гадоў.

26-13 : Шэкспір: *Санет* #146. 26-

14: *Бхагавадгіта* , VI:46.

РАЗДЗЕЛ: 27

Заснаванне А Ёга Школа У Ранчы

Чаму з'яўляюцца ты непрыхільны да арганізацыйны праца?"

Магістр пытанне спалоханы мяне а біт. Гэта ёсць праўда што мой прыватны перакананне у гэты час быў што

арганізацыі былі "шэршні" гнёзды».

— Гэта няўдзячная задача, сэр, — адказаў я. — Што б ні рабіў лідар ці не, яго крытыкуюць.

«Ці хочаш ты ўсю боскую *чанну* (малочны тварог) толькі для сябе?» — адказ майго гуру суправаджаў суровы позірк. «Ці мог бы ты ці хто-небудзь іншы дасягнуць кантакту з Богам праз ёгу, калі б шэраг шчодрых майстроў не захацеў перадаць свае веды іншым?» Ён дадаў: «Бог — гэта мёд, арганізацыі — гэта вуллі; абодва неабходныя. Любая *форма*, вядома, бескарысная без духу, але чаму б табе не пачаць займацца вуллямі, поўнымі духоўнага нектару?»

Яго парада глыбока кранула мяне. Хоць я нічога не адказаў, у мяне ў грудзях нарадзілася цвёрдае рашэнне: я падзялюся з маімі таварышамі, наколькі гэта будзе ў маіх сілах, непахіснымі ісцінамі, якія я даведаўся ля ног майго гуру. «Госпадзе, — маліўся я, — няхай Твая Любоў вечна ззяе над святыняй маёй адданасці, і няхай я змагу абудзіць гэтую Любоў у іншых сэрцах».

Папярэднім разам, яшчэ да таго, як я ўступіў у манастыр, Шры Юктешвар зрабіў вельмі нечаканую заўвагу.

«Як жа табе будзе не хапаць жонкі ў старасці!» — сказаў ён. — «Ці ж ты не згодны, што сем'янін, які займаецца карыснай працай, каб утрымліваць жонку і дзяцей, такім чынам адыгрывае важную ролю ў вачах Бога?»

«Сэр, — запярэчыў я з трывогай, — вы ведаеце, што маё жаданне ў гэтым жыцці — выйсці замуж толькі за Касмічнага Каханага».

Гаспадар так весела засмяяўся, што я зразумеў, што яго заўвага была зроблена толькі як выпрабаванне маёй веры.

«Памятайце, — павольна сказаў ён, — што той, хто адкідае свае свецкія абавязкі, можа апраўдаць сябе, толькі ўзяўшы на сябе нейкую адказнасць перад значна большай сям'ёй».

Ідэал усебаковай адукацыі моладзі заўсёды быў блізкі майму сэрцу. Я выразна бачыў марныя вынікі звычайнага навучання, накіраванага толькі на развіццё цела і інтэлекту. Маральныя і духоўныя каштоўнасці, без разумення якіх ні адзін чалавек не можа дасягнуць шчасця, яшчэ не былі... не хапала фармальнай праграмы. Я цвёрда вырашыў заснаваць школу, дзе хлопчыкі маглі б развівацца да поўнага мужчынскага росту. Мой першы крок у гэтым кірунку быў зроблены з сямю дзецьмі ў Дыхіцы, невялікай сельскай мясцовасці ў Бенгаліі.

Праз год, у 1918 годзе, дзякуючы шчодрасці сэра Маніндры Чандры Нундзі,

махараджы Касімбазара, я здолеў перавесці сваю хуткарослую групу ў Ранчы. Гэты горад у Біхары, прыкладна за дзвесце міль ад Калькуты, мае адзін з самых здаровых кліматаў у Індыі. Палац Касімбазар у Ранчы быў пераўтвораны ў штаб-кватэру новай школы, якую я назваў *Брахмачар'я Від'ялая* 27-1. у адпаведнасці з адукацыйнымі ідэаламі рышы. Іх лес ашрамы меў быў гэты старажытны месцы з навучанне, свецкі і боскі, для гэты моладзь з

Індыя.

У Ранчы я арганізаваў адукацыйную праграму як для пачатковых, так і для старэйшых класаў школы. Яна ўключала сельскагаспадарчыя, прамысловыя, камерцыйныя і акадэмічныя прадметы. Вучняў таксама навучалі ёзе, канцэнтрацыі і медытацыі, а таксама ўнікальнай сістэме фізічнага развіцця «Ёгода», прынцыпы якой я адкрыў у 1916 годзе.

Зразумеўшы, што цела чалавека падобна да электрычнай батарэі, я падумаў, што яго можна падзарадзіць энергіяй праз непасрэднае ўздзеянне чалавечай волі. Паколькі ніякае дзеянне, нязначнае ці вялікае, немагчыма без *волі*, чалавек можа скарыстацца сваім першасным рухавіком — волі, каб абнавіць тканіны свайго цела без цяжкіх прыстасаванняў або механічных практыкаванняў. Таму я навучыў студэнтаў ранчы сваім простым тэхнікам «Ёгода», з дапамогай якіх жыццёвая сіла, сканцэнтраваная ў прадаўгаватым мозгу чалавека, можа свядома і імгненна падзарадзіцца з неабмежаванай колькасці касмічнай энергіі.

Хлопчыкі цудоўна адрэагавалі на гэтае навучанне, развіўшы незвычайную здольнасць пераключаць жыццёвую энергію з адной часткі цела на іншую і сядзець у ідэальнай раўнавазе ў складаных позах. **27-2** Яны здзейснілі подзвігі сілы і цягавітасці, з якімі не маглі параўнацца многія магутныя дарослыя. Мой малодшы брат, Бішну Чаран Гхош, паступіў у школу Ранчы; пазней ён стаў вядучы спецыяліст па фізічнай культуры ў Бенгаліі. Ён і адзін са сваіх вучняў падарожнічалі па Еўропе і Амерыцы, дэманструючы сілу і майстэрства, якія здзіўлялі універсітэцкіх навукоўцаў, у тым ліку тых, хто працаваў у Калумбійскім універсітэце ў Нью-Ёрку.

У канцы першага года навучання ў Ранчы колькасць заявак на паступленне дасягнула дзвюх тысяч. Але школа, якая ў той час была выключна інтэрнатам, магла змясціць толькі каля ста чалавек. Неўзабаве было дададзена навучанне для вучняў дзённай формы навучання.

У *Відьялаі* мне давялося гуляць ролю бацькі і маці для маленькіх дзяцей і спраўляцца з многімі арганізацыйнымі цяжкасцямі. Я часта ўспамінаў словы Хрыста: «Праўду кажу вам: няма нікога, хто б пакінуў дом, ці братоў, ці сясцёр, ці бацьку, ці маці, ці жонку, ці дзяцей, ці зямлі дзеля Мяне і Евангелля, але ён атрымае ў сто разоў больш цяпер, у гэты час, дамы і братоў і сясцёр, і маці і дзяцей і зямель сярод ганенняў, а ў будучым веку — жыццё вечнае». **27-3** Шры Юктешвар інтэрпрэтаваў гэтыя словы так: «Адданы, які адмаўляецца ад жыццёвага вопыту шлюбу і сям'і і абменьвае праблемы маленькай сям'і і абмежаваную дзейнасць на больш шырокія абавязкі служэння грамадству ў цэлым, бярэцца за задачу, якая часта суправаджаецца пераследам з боку незразумелага свету, але таксама і боскім унутраным задавальненнем».



Ёгода Матх, прыгожы скіт Таварыства самарэалізацыі ў Дакшынешвары на Ганге. Заснаваны ў 1938 годзе як рэтрыт ёгі для студэнтаў Усходу і Захаду.



Цэнтральны будынак школы ёгі *«Ёгада Сат-Санга Брахмачар'я Від'ялая»* ў Ранчы, штат Біхар, заснаваны ў 1918 годзе як школа ёгі для хлопчыкаў з пачатковай і сярэдняй адукацыяй. З ім звязана філантрапічная місія «Лахіры Махасая».

Аднойчы мой бацька прыехаў у Ранчы, каб даць бацькоўскае блаславенне, якое я доўга ўстрымліваў, бо я пакрыўдзіў яго, адмовіўшыся ад прапановы пасады на Бенгальска-Нагпурскай чыгунцы.

— Сыноч, — сказаў ён, — я цяпер змірыўся з тваім жыццёвым выбарам. Мне прыемна бачыць цябе сярод гэтай шчаслівай, энергічнай моладзі; тваё месца тут, а не сярод бязжыццёвых фігурак з раскладаў руху цягнікоў. — Ён памахаў рукой групе з дзесятка малых, якія ішлі за мной па пятах. — У мяне было толькі восем дзяцей, — заўважыў ён з бліскаўкамі ў вачах, — але я магу спачуваць табе!

Маючы ў сваім распараджэнні вялікі фруктовы сад і дваццаць пяць урадлівых акраў зямлі, мы з вучнямі і настаўнікамі атрымлівалі асалоду ад многіх шчаслівых гадзін працы на свежым паветры ў гэтым ідэальным асяроддзі. У нас

было шмат хатніх жывёл, у тым ліку малады алень, якога дзеці вельмі любілі. Я таксама так любіў аленяня, што дазваляў яму спаць у сваім пакоі. На світанні гэта маленькае стварэнне падыходзіла да майго ложка, каб пагладзіць яго.

Аднойчы я пакарміў гадаванца раней, чым звычайна, бо мне трэба было заняцца справамі ў горадзе Ранчы. Хоць я і папярэдзіў хлопчыкаў, каб яны не кармілі аленяня, пакуль я не вярнуся, адзін з іх не паслухаўся.

і даў аленяняці вялікую колькасць малака. Калі я вярнуўся ўвечары, мяне сустрэла сумная навіна: «Маленькае аленяня амаль памерла ад перакормлівання».

У слязах я паклала, здавалася б, безжыццёвага гадаванца сабе на калені. Я жаласна малілася Богу, каб ён пашкадаваў яго жыццё. Праз некалькі гадзін маленькая істота расплюшчыла вочы, устала і пачала слаба хадзіць. Уся школа радасна закрычала.

Але ў тую ноч я атрымаў глыбокі ўрок, які ніколі не забуду. Я не спаў з аленем да дзвюх гадзін, а потым заснуў. Алень з'явіўся мне ў сне і сказаў:

«Ты мяне стрымліваеш. Калі ласка, адпусці

мяне; адпусці мяне!» «Добра», — адказаў я ў

сне.

Я прачнуўся неадкладна, і плакаў выйсці, Хлопцы, гэты алень ёсць паміраю! Гэты дзеці кінуўся да мой бок.

Я пабег у кут пакоя, куды паклаў гадаванца. Ён зрабіў апошнюю спробу ўстаць, пахіснуўся да мяне, а потым упаў да маіх ног мёртвы.

Згодна з масавай кармай, якая кіруе і рэгулюе лёсы жывёл, жыццё аленя скончылася, і ён быў гатовы да пераходу ў вышэйшую форму. Але дзякуючы маёй глыбокай прывязанасці, якую я пазней зразумеў як эгаістычную, і маім гарачым малітвам, я здолеў утрымаць яго ў абмежаваннях жывёльнай формы, ад якой душа змагалася за вызваленне. Душа аленя прасіла ў сне, бо без майго любячага дазволу яна альбо не хацела, альбо не магла сысці. Як толькі я пагадзіўся, яна сышла.

Увесь смутак пакінуў мяне; я зноў зразумеў, што Бог хоча, каб Яго дзеці любілі ўсё як частку Яго, і не падманваць сябе тым, што смерць — гэта канец усяго. Невук бачыць толькі непераадольную сцяну смерці, якая, здаецца, назаўжды хавае яго дарагіх сяброў. Але чалавек непрывязанасці, той, хто любіць іншых як праяўленне Госпада, разумее, што пасля смерці дарагія людзі вяртаюцца толькі для таго, каб адчуць радасць у Ім.

Школа Ранчы вырасла з невялікай і простаў установы да ўстановы, якая цяпер добра вядомая ў Індыі. Многія аддзяленні школы ўтрымліваюцца за кошт добраахвотных ахвяраванняў тых, хто радуецца ўвекавечанню адукацыйных ідэалаў рышы. Пад агульнай назвай *Ёгода Сат-Санга*, **27-4** Квітнеючыя філіялы школ былі створаны ў Міднапуры, Лакшманпуры і Пуры.

У штаб-кватэры Ранчы ёсць медыцынскі аддзел, дзе лекі і паслугі лекараў бясплатна прадастаўляюцца бедным жыхарам гэтай мясцовасці. Сярэдняя колькасць пацыентаў, якія прайшлі лячэнне, склала больш за 18 000. асоб а год. Гэты *Відьялая* мае зроблены яго знак, таксама, у Індыйскі канкурэнтаздольны спорт, і ў акадэмічнай сферы, дзе многія выпускнікі Ранчы пазней вызначыліся універсітэцкае жыццё.

Гэты школа, зараз у яго дваццаць восьмы год і гэты цэнтр з многія дзейнасць, 27-5 мае быў ушанаваны

візітамі выдатных людзей з Усходу і Захаду. Адной з першых вялікіх асоб, якая агледзела Від'ялаю ў першы год яе існавання, быў Свамі Пранабананда, «святы з двума целамі» з Бенарэса. Калі вялікі майстар аглядаў маляўнічыя заняткі на адкрытым паветры, якія праводзіліся пад дрэвамі, і бачыў вечарам, як маладыя хлопчыкі гадзінамі сядзяць нерухома ў ёга-медытацыі, ён быў глыбока ўзрушаны.

«Маё сэрца перапаўняецца радасцю, — сказаў ён, — калі бачу, што ідэалы Лахіры Махасаі адносна належнага выхавання моладзі рэалізуюцца ў гэтай установе. Хай будзе на ёй благаслаўленне майго гуру».

Малады хлопец, які сядзеў побач са мной, адважыўся задаць

вялікаму ёгу пытанне. «Спадар, — сказаў ён, — ці варта мне

стаць манахам? Ці маё жыццё толькі для Бога?»

Хоць Свамі Пранабананда усміхнуўся мякка, яго вочы былі пірсінг гэты будучыня.

«Дзіця, — адказаў ён, — калі ты вырасцеш, цябе чакае прыгожая нявеста». Хлопчык у рэшце рэшт ажаніўся, гадамі плануючы ўступіць у ордэн свамі.

Неўзабаве пасля таго, як Свамі Пранабананда наведаў Ранчы, я суправаджаў бацьку ў дом у Калькуце, дзе часова спыняўся ёг. Мне ў галаву прыйшло прадказанне Пранабананды, зробленае мне шмат гадоў таму: «Я ўбачу цябе з тваім бацькам пазней».

Калі бацька ўвайшоў у пакой свамі, вялікі ёг устаў са свайго месца і з любоўю і павагай абняў майго бацьку.

«Бхагабаці, — сказаў ён, — што ты робіш з сабой? Хіба ты не бачыш, як твой сын імчыцца да Бясконцасці?» Я пачырванеў, пачуўшы яго хвалу перад бацькам. Свамі працягнуў: «Ты памятаеш, як часта наш благаслаўлёны гуру казаў: « *Банат, банат, бан джай* » **26-6** Таму няспынна працягвайце *Крыя-ёгу* і хутка дасягайце боскіх варот.

Цела Пранабананды, якое выглядала такім здаровым і моцным падчас майго дзіўнага першага візіту да яго ў Бенарэс, цяпер відавочна старэла, хоць яго пастава ўсё яшчэ была цудоўна прамой.

«Сваміджы, — спытаў я, гледзячы яму проста ў вочы, — калі ласка, скажы мне праўду: ці не адчуваеш ты старэння? Ці пагаршаецца тваё ўспрыманне Бога па меры таго, як цела слабее ?»

Ён анёльскі ўсміхнуўся. «Каханы цяпер са мной больш, чым калі-небудзь». Яго

поўная перакананасць ахапіла мой розум і душу. Ён працягнуў: «Я ўсё яшчэ атрымліваю асалоду ад двух пенсій — адной ад Бхагабаці тут, а другой з нябёсаў». Паказаўшы пальцам у неба, святы ўпаў у экстаз, яго твар асвятліўся боскім ззяннем — дастатковы адказ на маё пытанне.

Заўважыўшы, што ў пакоі Пранабананды было шмат раслін і пакетаў з насеннем, я спытаў, для чаго яны патрэбныя.

«Я назаўсёды пакінуў Бенарэс, — сказаў ён, — і цяпер еду ў Гімалаі. Там я адкрыў ашрам для сваіх вучняў. З гэтага насення вырасціць шпінат і некалькі іншых гародніны. Мае дарагія будуць жыць проста, праводзячы свой час у шчаслівым адзінстве з Богам. Больш нічога не трэба».

Бацька спытаў яго брат вучань калі ён бы вяртанне да Калькута.

— Ніколі больш, — адказаў святы. — Менавіта ў гэтым годзе Лахіры Махасая сказаў мне, што я назаўжды пакіну свой любімы Бенарэс і адпраўлюся ў Гімалаі, каб там скінуць з сябе смяротную абалонку.

Мае вочы напоўніліся слязьмі ад яго слоў, але свамі спакойна ўсміхнуўся. Ён нагадаў мне маленькае нябеснае дзіця, якое спакойна сядзіць на каленях Боскай Маці. Цяжар гадоў не мае ніякага негатыўнага ўплыву на поўнае валоданне вялікім ёгам вышэйшымі духоўнымі сіламі. Ён здольны абнаўляць сваё цела па жаданні; аднак часам ён не клапаціцца пра заповоленне працэсу старэння, а дазваляе сваёй карме працаваць. сябе на фізічным плане, выкарыстоўваючы сваё старое цела як сродак эканоміі часу, каб выключыць неабходнасць адпрацоўкі кармы ў новым увасабленні.

Месяцы пазней Я сустрэўся ан стары сябар, Санандан, Сусветная арганізацыя па ахове здароўя быў адзін з Пранабананда блізка вучні.

«Майго любімага гуру больш няма», — сказаў ён мне сярод рыданняў. «Ён заснаваў скіт каля Рышыкеша і даў нам любоўнае навучанне. Калі мы ўжо добра ўладкаваліся і хутка пачалі духоўна развівацца...» поспехі ў яго кампаніі, ён аднойчы прапанаваў накарміць велізарны натоўп з Рышыкеша. Я спытаў чаму ён хацеў такую вялікую колькасць.

«Гэта мая апошняя цырымонія фестывалю», — сказаў ён. Я не зразумеў да канца сэнсу яго слоў.

Пранабанандаджы дапамагаў гатаваць вялікую колькасць ежы. Мы накармілі каля 2000 гасцей. Пасля свята ён сеў на высокую платформу і прачытаў натхнёную пропаведзь пра Бясконцае. У канцы, перад позіркамі тысяч людзей, ён звярнуўся да мяне, калі я сядзеў побач з ім на ўзвышэнні, і загаварыў з незвычайнай сілай.

«Санандан, быць падрыхтаваны; Я раніцы збіраецца да ўдар гэты рамка. 27-7»

Пасля ашаломленай цішыні я гучна закрычаў: «Настаўнік, не рабіце гэтага! Калі ласка, калі ласка, не рабіце гэтага!» Натоўп змоўк, з цікаўнасцю назіраючы за намі. Мой гуру ўсміхнуўся мне, але яго сур'ёзны позірк ужо быў скіраваны на Вечнасць.

«Не будзьце эгаістамі, — сказаў ён, — і не смуткуйце па мне. Я даўно і з радасцю служу вам усім; цяпер жа...» «Радуйся і пажадай мне поспеху. Я іду на сустрэчу са сваім Касмічным Каханым». Пранабанандаджы прашаптаў: «Я хутка перароджуся. Пасля кароткага перыяду бясконцай асалоды я вярнуся». на зямлю і далучыцца да Бабаджы. 27-8 Ты хутка даведаешся, калі і дзе мая душа была заключана ў новае цела.

Ён плакаў зноў, Санандан, тут Я ўдар гэты рама па гэты другі *Крыя Ёга* . 27-9

Ён зірнуў на мора твараў перад намі і даў благаслаўленне. Скіраваўшы позірк унутр, у духоўнае вока, ён застыў. Пакуль збянтэжаны натоўп думаў, што ён медытуе ў экстатычным стане, ён ужо пакінуў шкіню плоці і акунуў сваю душу ў касмічную прастору. Вучні дакрануліся да яго цела, якое сядзела ў позе лотаса, але гэта ўжо не была цёплая плоць. Засталася толькі застылая цела; жыхар уцёк да бессмяротнага берага.

Я спытаў дзе Пранабананда быў да быць адроджаны.

— Гэта святая справа, якую я нікому не магу раскрыць, — адказаў Санандан. — Магчыма, вы зможаце даведацца пра гэта іншым спосабам.

Гадамі пазней я даведаўся ад Свамі Кешабананды **27-10** што Пранабананда, праз некалькі гадоў пасля свайго нараджэння ў новым целе, адправіўся ў Бадрынараян у Гімалаях і там далучыўся да групы святых вакол вялікага Бабаджы.

.....
27-1 *Відьялая* , школа. *Брахмачар'я* тут адносіцца да адной з чатырох стадый ведычнага плана жыцця чалавека, якая ўключае што з (1) гэты цэлібат студэнт (*брахмачары*); (2) гэты домаўладальнік з свецкі абавязкі (*грыхастха*);

гэты пустэльнік (*ванапрастха*); (4) гэты лес жыхар або вандроўнік, бясплатна з усе зямныя праблемы (**(3)** *санньясі*). Гэта ідэальная схема з жыццё, пакуль не шырока назіралася ў сучаснай Індыі, усё яшчэ мае многія набожны паслядоўнікі. Гэты чатыры этапы з'яўляюцца выконвалася рэлігійна пад пажыццёвым кіраўніцтвам .гуру

27-2 : А колькасць з Амерыканец студэнты таксама мець асвоены розныя *асаны* або позы, у тым ліку Бернард Коўл, выкладчык вучэнняў Таварыства самарэалізацыі ў Лос-Анджэлесе.

27-3 : *Марк* 10:29-30 ..

27-4 : Ёгода: *ёга* , прафсаюз, гармонія, раўнавага; *так* , што які надае. Субота-Санга: *сеў* , праўда; *санга* , сяброўства. У Захад, да пазбягаць гэты выкарыстанне з а Санскрыт імя, гэты *Ёгода Субота-Санга* рух мае быў называецца гэты *Супольнасць самарэалізацыі* .

27-5 : Гэты мерапрыемствы ў Ранчы з'яўляюцца апісаны больш цалкам у раздзел 40 . Гэты Лакшманпур школа ёсць у гэты здольны зарад спадара Г. К. Дзя, бакалаўра навук. Медыцынскім аддзяленнем умела кіруюць доктар С. Н. Пал і Сасі Бхусан Малік.

27-6 : Адзін з Лахіры Махасая любімы заўвагі, дадзена як падбадзёрванне для яго студэнтаў упартасць. А вольны пераклад гучыць так: «Імкнемся, імкнемся, і вось аднойчы вось! Боская Мэта!»

27-7 : г.зн., даць уверх гэты цела.

27-8 : Лахіры Махасая гуру, Сусветная арганізацыя па ахове здароўя ёсць усё яшчэ жывы. (Гл. раздзел 33.)

27-9 Другая *Крыя* , як вучыць Лахіры Махасая, дазваляе адданаму, які авалодаў ёю, пакінуць і вярнуцца да цела свядома ў любы час. Пашыраны ёгі выкарыстанне гэты другі Крыя тэхніка падчас гэты апошні выхад з смерць, а момант, пра які яны заўсёды ведаюць загадзя.

27-10 : Мой сустрэча з Кешабананда ёсць апісаны ў раздзел 42 .

РАЗДЗЕЛ: 28

Кашы, Адроджаны / Зноў адкрыты

Калі ласка рабіць не ісці у гэты вада. Няхай нас купацца па апусканне наш вёдры."

Я звяртаўся да маладых студэнтаў з Ранчы, якія суправаджалі мяне ў васьмімільным паходзе да суседні пагорак. Сажалка перад намі вабіла, але ў мяне да яе ўзнікла агіда.

Група вакол мяне пайшла за маім прыкладам, апускаючы вёдры, але некалькі хлопцаў паддаліся спакусе прахалоднай вады. Ледзь яны нырнулі, як вакол іх завіваліся вялікія вадзяныя змеі. Хлопцы выйшлі з сажалкі з камічнай хуткасцю.

Пасля таго, як мы дабраліся да месца прызначэння, мы паабедалі на пікніку. Я сядзеў пад дрэвам, акружаны групай студэнтаў. Заўважыўшы, што я ў натхняльным настроі, яны засыпалі мяне пытаннямі.

«Скажыце, калі ласка, сэр, — спытаў адзін юнак, — ці буду я заўсёды заставацца з вамі на шляху адрачэння».

Ах, не," Я адказаў, "ты" будзе быць насільна узяты прэч да ваш дом, і пазней ты будзе ажаніцца/выйсці замуж».

Не веруючы сваім вачам, ён рашуча пратэставаў. «Толькі калі я памру, мяне змогуць занесці дадому». Але праз некалькі месяцаў прыехалі бацькі, каб забраць яго, нягледзячы на яго слёзы на твары; праз некалькі гадоў... ён жа ажаніўся.

Пасля таго, як я адказаў на мноства пытанняў, да мяне звярнуўся хлопец па імені Кашы. Яму было каля дванаццаці гадоў, ён быў выдатным вучнем і ўсімі вельмі любімы.

"Сэр," ён сказаў, што будзе быць мой лёс?»

"Ты павінен хутка быць мёртвы». Гэты адказаць прыйшоў з мой вусны з ан непераадольны сіла.

Гэтае нечаканае адкрыццё ўзрушыла і засмуціла мяне, а таксама ўсіх прысутных. Ціха дакараючы сябе як *enfant terrible*, я адмовіўся адказаць на далейшыя пытанні.

Уключана наш вяртанне да гэты школа, Кашы прыйшоў да мой пакой.

«Калі я памру, ці знойдзеш ты мяне, калі я зноў нараджуся, і вернеш мяне на духоўны шлях?» — усхліпнуў ён.

Я быў вымушаны адмовіцца ад гэтай цяжкай акультнай адказнасці. Але яшчэ некалькі тыдняў пасля гэтага Кашы ўпарта настойваў на мне. Бачачы, што ён быў да краю знясілены, я нарэшце сцешыў яго.

"Так," Я абяцаў. Калі гэты Нябесны Бацька пазычае Яго дапамога, Я будзе паспрабаваць да знайсці ты."

Падчас летніх канікул я адправіўся ў кароткае падарожжа. Шкадуючы, што не магу ўзяць Кашы з сабой, я паклікаў яго ў свой пакой перад ад'ездам і старанна загадаў яму, насуперак усім уговорам, заставацца ў духоўных вібрацыях школы. Неяк я адчуваў, што калі ён не пойдзе дадому, то зможа пазбегнуць непазбежнай бяды.

Ледзь я з'ехаў, як бацька Кашы прыбыў у Ранчы. Пятнаццаць дзён ён спрабаваў зламаць волю сына, тлумачачы, што калі Кашы паедзе ў Калькуту ўсяго на чатыры дні, каб пабачыцца з маці, тады ён мог вярнуцца. Кашы ўпарта адмаўляўся. У рэшце рэшт бацька сказаў, што забярэ хлопчыка з дапамогай паліцыі. Пагроза занепакоіла Кашы, які не хацеў стаць прычынай неспрыяльнай рэкламы для школы. Ён не бачыў іншага выбару, як сысці.

Праз некалькі дзён я вярнуўся ў Ранчы. Калі я пачуў, што Кашы вывезлі, я адразу ж сеў у цягнік і паехаў у Калькуту. Там я наняў конны кеб. Вельмі дзіўна, але калі экіпаж праязджаў за мост Хаўрах праз Ганг, я ўбачыў бацьку Кашы і іншых сваякоў у жалобнай вопратцы. Крыкнуўшы кіроўцу, каб той спыніўся, я выбег і ўтаропіўся на няшчаснага бацьку.

Спадар Забойца", Я плакаў некалькі неабгрунтавана, "ты" мець забіты мой хлопчык!

Бацька ўжо зразумеў, якую віну ён зрабіў, гвалтоўна прывёзшы Кашы ў Калькуту. За тых некалькі дзён, што хлопчык быў там, ён з'еў заражаную ежу, заразіўся халерай і памёр.

Маё каханне да Кашы і абяцанне знайсці яго пасля смерці пераследвалі мяне днём і ноччу. Куды б я ні ішла, яго твар паўставаў перада мной. Я пачала яго незабыўныя пошукі, гэтак жа даўно я шукала сваю зніклую маці.



Кашы, згублены і зноў адкрыты



Мой брат Бішну; Мацілал Мукхерджи з Серампора, високаразвіты вучань Шры Юктэшвара; мой бацька; Містэр Райт; сябе; Тулсі Нараян Бозэ; Свами Сацьянанда з Ранчы



Група дэлегатаў Міжнароднага кангрэса рэлігійных лібералаў 1920 года ў Бостан, дзе я выступіў са сваёй першай прамовай у Амерыцы.
(Злева направа) святар Клэй Макколі, святар Т. Ронда Уільямс, праф. С. Ушыгасакі, святар Джабез Т. Сандэрленд, я, святар Час У. Вендтэ, святар Сэмюэл А. Эліёт, святар Бэзіл Марцін, святар... Крыстафер Дж. Вуліца, Рэв. Самуэль М. Кротэрс.

Я адчуваў, што паколькі Бог даў мне здольнасць розуму, я павінен выкарыстаць яе і максімальна напружыць свае сілы, каб адкрыць тонкія законы, па якіх я мог бы даведацца пра астральнае месцазнаходжанне хлопчыка. Ён быў душой, якая вібрае ад няздзейсненых жаданняў, я зразумеў, — масай святла, якая лунае недзе сярод мільёнаў светлых душ у астральных рэгіёнах. Як мне наладзіцца на яго? яго, сярод столькіх вібуючых агнёў іншых душ?

Выкарыстанне а сакрэт ёга тэхніка, Я транслявалася мой каханне да Кашы душа
праз гэты мікрафон з

духоўнае вока, унутраная кропка паміж бровамі. З антэнай узнятых рук і пальцаў, Я часта павярнуўся сябе круглы і круглы, спрабуючы да знайсці гэты кірунак у які ён перарадзіўся як эмбрыён. Я спадзяваўся атрымаць ад яго водгук у настроеным на канцэнтрацыю радыё майго сэрца. **28-1**

Я інтуітыўна адчуваў, што Кашы хутка вернецца на зямлю, і што калі я буду няспынна трансляваць яму свой заклік, яго душа адгукнецца. Я ведаў, што найменшы імпульс, пасыланы Кашы, будзе адчувацца ў маіх пальцах, руках, перадплеччыках, пазваночніку і нервах.

З нязменнай руплівасцю я паслядоўна практыкаваў метады ёгі каля шасці месяцаў пасля смерці Кашы. Адноўчы раніцай, шпацыруючы з некалькімі сябрамі па перапоўненым раёне Баўбазар у Калькуце, я ўзняў рукі звычайным чынам. Упершыню адчуў рэакцыю. Я з захапленнем адчуў электрычныя імпульсы, якія сцякалі па маіх пальцах і далонях. Гэтыя токі ператварыліся ў адну магутную думку з глыбіні маёй свядомасці: «Я — Кашы; я — Кашы; ідзі да мяне!»

Думка стала амаль чутнай, калі я сканцэнтравалася на сваім сардэчным радыё. Характэрным, злёгка хрыплым шэптам Кашы, **28-2** Я чуў яго заклік зноў і зноў. Я схапіў за руку аднаго са сваіх спадарожнікаў, Пракаша Даса, **28-3.** і радасна ўсміхнулася яму.

Гэта выглядае як хоць Я мець размешчаны Кашы!

Я пачаў круціцца вакол, на непрыхаванае задавальненне сваіх сяброў і натоўпу, які праходзіў міма. Электрычныя імпульсы паколвалі ў пальцах толькі тады, калі я павярнуўся тварам да блізкай сцэжкі, якая дарэчы называлася «Змяіны завулак». Астральныя токі зніклі, калі я павярнуўся ў іншыя бакі.

— Ах, — усклікнуў я, — душа Кашы, напэўна, жыве ва ўлонні нейкай маці, чый дом знаходзіцца на гэтай вуліцы.

Мы з спадарожнікамі падышлі бліжэй да Серпантайн-Лейн; вібрацыі ў маіх узнятых руках станавіліся ўсё мацнейшымі, больш выяўленымі. Як магнітам, мяне цягнула да правага боку дарогі. Дайшоўшы да ўваходу ў нейкі дом, я быў здзіўлены, адчуўшы сябе прыкаваным. Я пастукаў у дзверы ў стане моцнага хвалявання, затаіўшы дыханне. Я адчуў, што мае доўгія, цяжкія і, безумоўна, незвычайныя пошукі скончыліся паспяхова!

Дзверы адчыніў слуга і сказаў, што яе гаспадар дома. Ён спусціўся па лесвіцы з другога паверха і пыталася ўсміхнуўся мне. Я ледзь ведаў, як сфармуляваць сваё пытанне, якое было адначасова і дарэчным, і нахабным.

Калі ласка сказаць мяне, спадар, калі ты і ваш жонка мець быў чакаючы а дзіця

для пра шэсць месяцаў?”

— Так, гэта так. — Ubачыўшы, што я свамі, адраканец, апрануты ў традыцыйную аранжавую вопратку, ён ветліва дадаў: — Калі ласка, раскажыце мне, адкуль вы ведаеце мае справы.

Калі ён чуў пра Кашы і гэты абяцанне Я меў дадзена, гэты здзіўлены чалавек верыў мой гісторыя.

«У цябе народзіцца хлопчык са светлым тварам», — сказаў я яму. «У яго будзе шырокі твар з чубатым тварам на лбе. Яго нораў будзе асабліва духоўным». Я быў упэўнены, што будучае дзіця будзе мець гэтае падабенства з Кашы.

Пазней я наведаў дзіця, якому бацькі далі старое імя Кашы. Нават у дзяцінстве ён быў надзвычай падобны знешне да майго дарагога вучня з Ранчы. Дзіця імгненна праявіла да мяне прыхільнасць; прывабнасць мінулага абудзілася з падвоенай сілай.

Праз гады, падчас майго знаходжання ў Амерыцы, падлетак напісаў мне. Ён растлумачыў сваё глыбокае жаданне пайсці шляхам адрачэння. Я накіраваў яго да гімалайскага майстра, які і дагэтуль кіруе адроджаным Кашы.

.....
28-1 Воля, якая праецыруецца з кропкі паміж бровамі, вядомая ёгам як апарат для перадачы думкі. Калі гэты пачуццё ёсць спакойна канцэнтраваны на гэты сэрца, гэта акты як а псіхічнае радыё, і можа атрымліваць гэты паведамленні іншых здалёк ці зблізку. Пры тэлепатыі тонкія вібрацыі думак у свядомасці аднаго чалавека перадаюцца праз тонкія вібрацыі астральнага эфіру, а затым праз больш грубы зямны эфір, ствараючы электрычныя хвалі, якія, у сваю чаргу, пераўтвараюцца ў хвалі думак у свядомасці іншага чалавека.

28-2 : Кожны душа у яго чысты дзяржава ёсць усеведны. Кашы душа запомніў усе гэты характарыстыкі з Кашы, гэты хлопчык, і таму перадражніў яго хрыплы голас, каб я яго пазнаў.

28-3 : Прокаш Дас ёсць гэты падарунак дырэктар з наш Ёгода Матэматыка (скіт) у Дакшынешвар у Бенгалія.

РАЗДЗЕЛ: 29

Рабіндранат Тагор / Я Параўнаць Школы

Рабіндранат Тагор выкладаў нас да спяваць, як а натуральны форма з сама- выраз, як гэты птушкі».

Бхола Натх, разумны чатырнаццацігадовы хлопец з маёй школы ў Ранчы, даў мне гэтае тлумачэнне пасля таго, як я аднойчы раніцай пахваліў яго меладычныя выказванні. З правакацыяй ці без яе, хлопец выліў меладычны паток. Раней ён наведваў знакамітую школу Тагора «Шантынікетан» (Прытулак міру) у Болпуры.

«Песні Рабіндраната були на маїх вуснах з ранняга юнацтва, — сказаў я свайму спадарожніку. — Уся Бенгалія, нават непісьменныя сяляне, цешацца яго ўзнёслымі вершамі».

Мы з Бхолай разам праспявалі некалькі прыпеваў з Тагора, які паклаў на музыку тысячы індыйскіх вершаў, некаторыя з якіх арыгінальныя, а іншыя — старажытныя.

«Я сустрэў Рабіндраната неўзабаве пасля таго, як ён атрымаў Нобелеўскую прэмію па літаратуры», — заўважыў я пасля нашы галасы. «Мяне прыцягнула наведальніцтва, таму што я захапляўся яго недыпламатычнай адвагай у тым, як ён расправіўся са сваімі літаратурнымі крытыкамі», — я ўсміхнуўся.

Бхола з цікаўнасцю спытаў гэты гісторыя.

«Навукоўцы жорстка крытыкавалі Тагора за ўвядзенне новага стылю ў бенгальскую паэзію, — пачаў я. — Ён змешваў размоўныя і класічныя выразы, ігнаруючы ўсе прадпісаныя абмежаванні, дарагія сэрцам знаўцаў. Яго песні ўвасабляюць глыбокую філасофскую праўду ў эмацыйна прывабных тэрмінах, мала зважаючы на прынятыя літаратурныя формы».

Адзін уплывовы крытык зняважліва назваў Рабіндраната «паэтам-галубом, які прадаваў свае воркаванкі ў друку за рупію». Але помста Тагора была блізкая: увесь заходні свет пакланіўся яму неўзабаве пасля таго, як ён пераклаў на англійскую мову сваю «*Гітанджалі*» («Песнявыя ахвяраванні»). Цэлы цягнік экспертаў, у тым ліку яго былыя крытыкі, адправіўся ў Шантынікетан, каб павіншаваць яго.

Рабіндранат прыняў сваіх гасцей толькі пасля наўмысна доўгай затрымкі, а потым выслухаў іх хвалу ў стойчым маўчанні. Нарэшце ён павярнуў супраць іх іх звыклую зброю крытыкі.

«Панове, — сказаў ён, — духмяныя ўшанаванні, якія вы тут аказваеце, недарэчна змяшаліся з гнілымі пахамі вашай былой пагарды. Ці ёсць нейкая сувязь паміж маёй Нобелеўскай прэміяй і вашай раптам абвостранай здольнасцю ацэньваць? Я ўсё той жа паэт, які не спадабаўся вам, калі ўпершыню прапанаваў свае сціплыя кветкі ў бенгальскай святыні».

«У газетах апублікавалі паведамленне пра смелую пакаранне, вынесенае Тагорам. Я захапляўся прамымі словамі чалавека, не загіпнатызаванага ліслівасцю, — працягваў я. — Мяне пазнаёміў з Рабіндранатам у Калькуце яго сакратар, спадар К. Ф. Эндрус, **29-1**», які быў апрануты проста ў бенгальскую *дхочі*. Ён з любоўю называў Тагора сваім *гурудэвам*.

Рабіндранат прыняў мяне ветліва. Ад яго зыходзіла заспакаяльная аўра шарму, культуры і вытанчанасці. Адказваючы на маё пытанне пра яго літаратурнае паходжанне, Тагор сказаў мне, што адной са старажытных крыніц яго натхнення, акрамя нашых рэлігійных эпасаў, быў класічны паэт Бідзьяпаці.

Натхнёны гэтымі ўспамінамі, я пачаў спяваць версію Тагора старой бенгальскай песні «Запаліце лямпу твайго кахання». Мы з Бхолай радасна спявалі яе, шпацыруючы па тэрыторыі *Відьялаі*.

Прыкладна праз два гады пасля заснавання школы Ранчы я атрымаў запрашэнне ад Рабіндраната наведаць яго ў Шанцінікетане, каб абмеркаваць нашы адукацыйныя ідэалы. Я пайшоў з радасцю. Паэт сядзеў у сваім кабінёце, калі я ўвайшоў; тады, як і пры нашай першай сустрэчы, я падумаў, што ён такі ж уражлівы ўзор выдатнай мужнасці, пра які толькі марыць любы мастак. Яго прыгожа высечаны твар, высакародны патрыцыянскі, быў апраўлены доўгімі валасамі і доўгай барадой. Вялікія, цёмныя вочы; анёльская ўсмішка; і

голас, падобны на голас флейты, літаральна зачароўваў. Дужы, высокі і сур'ёзны, ён спалучаў амаль жаночую пяшчоту з цудоўнай непасрэднасцю дзіцяці. Ніякага ідэалізаванага ўяўлення пра паэт мог бы знайсці больш падыходзячае ўвасабленне, чым у гэтым пяшчотным спеваку.

Неўзабаве мы з Тагорам паглыбіліся ў параўнальнае вывучэнне нашых школ, заснаваных па неартадаксальных прынцыпах. Мы выявілі шмат аднолькавых рыс — навучанне на адкрытым паветры, прастату, шырокія магчымасці для творчага духу дзіцяці. Аднак Рабіндранат надаў значную ўвагу вывучэнню літаратуры і паэзіі, а таксама самавыяўленню праз музыку і спевы, што я ўжо адзначаў у выпадку з Бхолай. Дзеці Шанцінікетанаў выконвалі перыяды маўчання, але не атрымлівалі спецыяльнай падрыхтоўкі па ёзе.

Паэт з пахвальнай увагай слухаў маё апісанне энергічных практыкаванняў «Ёгода» і тэхнік ёгічнай канцэнтрацыі, якім навучаюць усіх студэнтаў у Ранчы.

Тагор распавёў мне пра свае ўласныя цяжкасці ў ранняй адукацыі. «Я ўцёк са школы пасля пятага класа», — сказаў ён са смехам. Я лёгка зразумеў, як яго прыроджаная паэтычная далікатнасць была абражана змрочная, дысцыплінарная атмасфера школьнага класа.

«Вось чаму я адкрыў Шанцінікетан пад ценем дрэў і ў велічы неба». Ён красамоўна кіўнуў невялікай групе, якая займалася ў прыгожым садзе. «Дзіця знаходзіцца ў сваім натуральным асяроддзі сярод кветак і пеўчых птушак. Толькі так яно можа цалкам праявіць схаванае багацце свайго асабістага таленту. Сапраўдную адукацыю ніколі нельга набіваць і навізваць звонку; хутчэй яно павінна дапамагаць спантанна выявіць на паверхню бясконцыя скарбы мудрасці ўнутры». **29-2**

Я пагадзіўся. «Ідэалістычныя і геройскія інстынкты моладзі высільваюцца выключна статыстыкай і храналагічнымі эпохамі».

Паэт з любоўю ўзгадваў свайго бацьку, Дэвендраната, які натхніў пачатак Шантынікетана.

«Бацька падарыў мне гэтую ўрадлівую зямлю, дзе ён ужо пабудаваў гасцявы дом і храм, — сказаў мне Рабіндранат. — Я пачаў свой адукацыйны эксперымент тут у 1901 годзе, маючы ўсяго дзесяць хлопчыкаў. Восем тысяч фунтаў, якія былі атрыманы разам з Нобелеўскай прэміяй, пайшлі на ўтрыманне школы».

Гэты старэйшына Тагор, Дэвендранатх, вядомы далёка і шырокі як «Махарышы», быў а вельмі выдатны чалавек, як можна даведацца з яго *аўтабіяграфіі*. Два гады сваёй мужнасці ён правёў у медытацыі ў Гімалаях. У сваю чаргу, яго бацька, Дварканатх Тагор, быў праслаўлены па ўсёй Бенгаліі за свае шчодрыя грамадскія дачыненні. З гэтага славутага дрэва паходзіць

сям'я геніяў. Не толькі Рабіндранатх; усе яго сваякі вызначыліся ў творчым самавыяўленні. Яго браты, Гоганендра і Абаніндра, з'яўляюцца аднымі з найлепшых мастакоў 29- 3 з Індыя; іншы брат, Двіджендра, ёсць а глыбокае бачанне філосаф, у чый лагодны званок птушкі і лясныя жывёлы адгукаюцца.

Рабіндранат запрасіў мяне зазначаць у гасцявым доме. Гэта сапраўды было чароўнае відовішча ўвечары бачыць паэта, які сядзеў з групай людзей на ўнутраным дворыку. Час разгарнуўся ў зваротным кірунку:

Сцэна перада мной была падобная да старажытнай скітніцкай міцідзы — радасны спявак, акружаны сваімі адданымі, авеяны боскай любоўю. Тагор звязваў кожную гальштук шнурамі гармоніі. Ніколі не напорысты, ён прыцягваў і заваёўваў сэрца непераадольным магнетызмам. Рэдкая кветка паэзіі, што квітнее ў садзе Госпада, прыцягвае іншых сваім натуральным водарам!

Сваім меладычным голасам Рабіндранат прачытаў нам некалькі сваіх вытанчаных вершаў, нядаўна створаных. Большасць яго песень і п'ес, напісаных для задавальнення яго вучняў, былі напісаны ў Шанцінікетане. Прыгажосць яго радкоў, на мой погляд, заключаецца ў яго мастацтве звяртацца да Бога амаль ва ўсім. страфа, але рэдка згадвае святое Імя. «Ап'янелы ад асалоды спеваў, — пісаў ён, — я забываюся і называю цябе сябрам, які ёсць маім гаспадаром».

На наступны дзень, пасля абеду, я неахвотна развітаўся з паэтам. Я радуся, што яго маленькая школа цяпер ператварылася ў міжнародны ўніверсітэт «Вішва-Бхараці», дзе навукоўцы з усіх краін знайшлі ідэальнае асяроддзе.

Дзе розум без страху і галава высока ўзнятая; дзе веды
свабодныя;
Дзе свет не разбіты на кавалкі вузкімі хатнімі сценамі;
Дзе словы прыйсці выйсці з гэты глыбіня з праўда;
Дзе нястомны імкненне расцяжкі яго рукі да дасканаласць;
Дзе чысты паток розуму не згубіўся ў змрочным пустынным пяску
мёртвай звычкі;
Дзе розум вядзецца Табой наперад да ўсё больш шырокіх думак і
дзеянняў;
У гэты рай свабоды, Ойча мой, хай прачнецца мая краіна!»

29-4

РАБІНДРАНАТ ТАГОР

.....
29-1 : Гэты Англіійская пісьменнік і публіцыст, блізка сябар з Махатма Гандзі. Спдар Эндрус ёсць ушанаваны у Індыя для яго шмат заслуг перад сваёй новапрызначанай зямлэй.

29-2 Душа, якая часта нараджалася, або, як кажуць індусы, «прайшла шлях існавання праз тысячы нараджэнняў» . . . там ёсць нічога з які яна мае не атрымаў гэты веды; не цуд што яна ёсць здольны да успомніць . . . тое, што яна ведала раней. Бо даследаванне і навучанне — гэта ўсё ўспамін». — *Эмерсан* .

29-3 : Рабіндранат, таксама, у яго шасцідзiesiąтыя гады, заручаны у а сур'ёзны даследаванне з жывапіс. Выставы з яго "футурыстычны" праца былі ўручаны некалькі гадоў таму ў еўрапейскіх сталіцах і Нью-Ёрку.

29-4 : *Гітанджалі* (Нью-Ёрк: Macmillan Co.). Уважлівае даследаванне паэта можна знайсці ў *кнізе «Філасофія Рабіндраната» Тагор* , па гэты праслаўлены навуковец, Сэр С. Радхакрышнан (Макмілан, 1918 г.). Яшчэ адзін тлумачальны аб'ём ёсць

Б. К. Роя *Рабіндранат Тагор: Гэты Чалавек / Яго Паэзія* (Новы Ёрк: Дод, Мід, 1915 г.). *Буда / Гэты Евангелле Будызму* (Новы Ёрк: Патнэма, 1916 г.), па гэты выбітны Усходняя мастацтва улада, Ананда К. Кумарасвамі, змяшчае шэраг каляровых ілюстрацый, зробленых братам паэта, Абаніндрай Натхам Тагорам

РАЗДЗЕЛ: 30

Гэты Закон 3 Цуды

Вялікі раманіст Леў Талстой напісаў цудоўную аповесць « *Тры пустэльнікі* ». Яго сябар Мікалай Рэрых **30-1** коратка апісаў гэту гісторыю наступным чынам:

«На адным востраве жылі тры старыя пустэльнікі. Яны былі настолькі простымі людзьмі, што адзінай малітвай, якую яны выкарыстоўвалі, была: «Нас трое; Ты Трое — змілуйся над намі!» Падчас гэтай наіўнай малітвы з’явіліся вялікія цуды.

Мясцовы біскуп **30-2** прыйшоў пачуць пра трох пустэльнікаў і іх недапушчальную малітву і вырашыў наведаць іх, каб навучыць іх кананічным заклікам. Ён прыбыў на востраў, сказаў пустэльнікам, што іх нябесная просьба нявартая, і навучыў іх многім звычайным малітвам. Затым біскуп адплыў на лодцы. Ён убачыў, як за караблём ішло прамяністае святло. Калі яно набліжалася, ён разгледзеў трох пустэльнікаў, якія, трымаючыся за рукі, беглі па хвалях, спрабуючы дагнаць судна.

«Мы забыліся малітвы, якім вы нас навучылі, — закрычалі яны, дабраўшыся да біскупа, — і паспяшаліся папрасіць вас паўтарыць іх». Здзіўлены біскуп пакруціў галавой.

«Дарагія мае, — пакорліва адказаў ён, — працягвайце жыць

сваёй старой малітвай!» Як трое святых ішлі па вадзе?

Як зрабіў Хрыстос уваскрасіць яго распяты цела?

Як зрабіў Лахіры Махасая і Шры Юктешвар выконваць іх цуды?

Сучасная навука пакуль не мае адказу; хоць з з’яўленнем атамнай бомбы і цудаў радара аб’ём сусветнага розуму рэзка пашырыўся. Слова «немагчыма» становіцца менш прыкметным у навуковым лексіконе.

Старажытныя ведычныя пісанні абвяшчаюць, што фізічны свет функцыянуе паводле аднаго фундаментальнага закона *майі* — прынцыпу адноснасці і дваістасці. Бог, Адзінае Жыццё, ёсць Абсалютная Адзінства; Ён не могуць з'яўляцца як асобныя і разнастайныя праявы стварэння, акрамя як пад ілжывым або

нерэальная заслона. Гэтая касмічная ілюзія — *мая*. Кожнае вялікае навуковае адкрыццё сучаснасці паслужыла пацвярджэннем гэтага простага сцвярджэння рышы.

Закон руху Ньютана — гэта закон *майі*: «На кожнае дзеянне заўсёды ёсць роўная па кірунку і процідзеянне; узаемныя дзеянні любых двух цел заўсёды роўныя і процілегла накіраваныя». Такім чынам, дзеянне і супрацьдзеянне абсалютна роўныя. «Немагчыма мець адну сілу. Павінна быць і заўсёды існуе пара сіл, роўных па кірунку і процідзеяння».

Фундаментальныя прыродныя працэсы сведчаць пра сваё майскае паходжанне. Электрычнасць, напрыклад, з'ява адштурхвання і прыцягнення; яе электроны і пратоны з'яўляюцца электрычнымі супрацьлегласцямі. Іншы прыклад: атам або канчатковая часціца матэрыі, як і сама Зямля, з'яўляецца магнітам з дадатным і адмоўным полюсамі. Увесь феноменальны свет знаходзіцца пад няўмольнай уладай палярнасці; ні адзін закон фізікі, хіміі ці любой іншай навукі ніколі не бывае свабодным ад уласцівых супрацьлеглых або кантрастуючых прынцыпаў.

Такім чынам, фізічная навука не можа фармуляваць законы па-за *майяй*, самой тэкстурай і структурай стварэння. Сама прырода ёсць *мая*; прыродазнаўства вымушана мець справу з яе непазбежнай штойнасцю. У сваёй уласнай сферы яна вечная і невычэрпная; будучыя навукоўцы могуць толькі даследаваць адзін аспект за другім яе разнастайнай бясконцасці. Такім чынам, навука застаецца ў вечным патоку, не здолеўшы дасягнуць канчатковасці; сапраўды здольная сфармуляваць законы ўжо існуючага і функцыянуючага космасу, але няздольная выявіць Заканадаўцу і Адзінага Аператара. Велічныя праявы гравітацыі і электрычнасці сталі вядомыя, але што такое гравітацыя і электрычнасць, не ведае ні адзін смяротны. **30-3**



А ГУРУ І ВУЧАЊ

Лес скіты былі гэты старажытны месцы з навучанне, свецкі і боскі, для гэты моладзь

Індыі. Тут шаноўны гуру, абапіраючыся на драўляную падстаўку для медытацыі, пасвячае свайго вучня ў велічныя таямніцы Духа.

Пераадоленне *майі* было задачай, даручанай чалавецтву тысячагадовымі прарокамі. Узняцця над дваістасцю стварэння і ўспрыняць адзінства Творцы ўяўлялася найвышэйшай мэтай чалавека. Тыя, хто трымаецца за касмічную ілюзію, павінны прыняць яе асноўны закон палярнасці: прыліў і адліў, узлёт і падзенне, дзень і ноч, задавальненне і боль, дабро і зло, нараджэнне і смерць. Гэтая цыклічная схема набывае пэўную пакутлівую манатоннасць, калі чалавек праходзіць праз некалькі тысяч чалавечых нараджэнняў; ён пачынае з надзеяй глядзець па-за межамі прымусу *майі*.

Разарваць заслону *майі* — значыць пранікнуць у таямніцу стварэння. Ёг, які такім чынам агаляе сусвет, — адзіны сапраўдны манатэіст. Усе астатнія пакланяюцца паганскім выявам. Пакуль чалавек застаецца падпарадкаваным дуалістычным ілюзіям прыроды, *майя з тварам Януса* — яго багіня; ён не можа пазнаць адзінага сапраўднага Бога.

Сусветная ілюзія, *майя*, асобна называецца *авід'я*, літаральна «неведанне», невуцтва, ілюзія. *Майя* або *авід'я* ніколі не можа быць знішчана праз інтэлектуальнае перакананне або аналіз, а выключна праз дасягненне ўнутранага стану *нірбікальпа самадхі*. Прарокі Старога Запавету, і прарорцы ўсіх краін і эпох, гаварылі з гэтага стану свядомасці. Езекііль кажа (43:1-2): «Пасля гэтага ён прынёс мяне да гэты брама, нават гэты брама што глядзіць да гэты усход: і, «Вось, слава Бога Ізраілевага прыходзіла з усходу, і голас Ягоны быў як шум многіх водаў, і зямля ззяла ад славы Ягонай». Праз боскае вока на лбе (усходу) Ёг вядзе сваю свядомасць ва ўсюдыіснасць, чуючы Слова або Аум, боскі гук многіх вод або вібрацый, які з'яўляецца адзінай рэальнасцю стварэння.

Сярод трыльёнаў таямніц космасу найбольш фенаменальнай з'яўляецца святло. У адрозненне ад гукавых хваль, для перадачы якіх патрабуецца паветра або іншыя матэрыяльныя носбіты, светлавая хвалі свабодна праходзяць праз вакуум міжзоркавай прасторы. Нават гіпатэтычны эфір, які ў тэорыі хваль лічыцца міжпланетным асяроддзем святла, можна адкінуць на падставе эйнштайнаўскай гіпотэзы, што геаметрычныя ўласцівасці прасторы робяць тэорыю эфіру непатрэбнай. Пры любой з гэтых гіпотэз святло застаецца самым тонкім, самым свабодным ад матэрыяльнай залежнасці з усіх прыродных праяў.

У гіганцкіх канцэпцыях Эйнштэйна хуткасць святла — 186 000 міль у секунду — дамінуе ва ўсёй тэорыі адноснасці. Ён матэматычна даказвае, што хуткасць святла, наколькі гэта тычыцца абмежаванага розуму чалавека, з'яўляецца адзінай *пастаяннай значэннем* у сусвеце нязменнага патоку. Ад адзінага

абсалюту хуткасці святла залежаць усе чалавечыя стандарты часу і прасторы. Час і прастора не абстрактна вечныя, як лічылася дагэтуль, а з'яўляюцца адноснымі і канчатковымі фактарамі, якія атрымліваюць сваю вымяральную слушнасць толькі ў дачыненні да крытэрыя хуткасці святла. Аб'яднаўшы прастору як вымяральную адноснасць, час адмовіўся ад спрадвечных прэтэнзій на нязменную каштоўнасць. Цяпер час аголены да сваёй законнай прыроды — простаі сутнасці двухсэнсоўнасці! Некалькімі штрыхамі свайго пяра, падобнымі да ўраўненняў, Эйнштэйн выгнаў з космасу любую фіксаваную рэальнасць, акрамя рэальнасці святла.

У пазнейшай развіцці сваёй Адзінай тэорыі поля вялікі фізік увасабляе ў адной матэматычнай формуле законы гравітацыі і электрамагнетызму. Зніжэнне касмічнага

структура да варыяцый аднаго закона, Эйнштэйн **30-4** цягнецца праз стагоддзі да рышы, якія абвясцілі адзіную тэкстуру стварэння — пратэйскую *майю* .

Дзякуючы эпохальнай тэорыі адноснасці ўзніклі матэматычныя магчымасці даследавання канчатковага атама. Вялікія навукоўцы цяпер смела сцвярджаюць не толькі тое, што атам — гэта энергія, а не матэрыя, але і тое, што атамная энергія па сутнасці з'яўляецца рэчывам розуму.

«Шчырае ўсведамленне таго, што фізічная навука мае справу са светам ценяў, — адзін з найважнейшых дасягненняў», — піша сэр Артур Стэнлі Эдынган у сваёй кнізе « *Прырода фізічнага свету* » . «У свеце фізікі мы назіраем ценявы графік драмы звыкллага жыцця. Цень майго локця ляжыць на сталі з ценямі, калі чарніла для ценяў цякуць па паперы для ценяў. Усё гэта сімвалічна, і як сімвал фізік пакідае гэта. Затым прыходзіць алхімік Розум, які трансмутуе сімвалы.Калі коратка сказаць, рэчыва свету — гэта розум...» рэчы. . .Гэты рэалістычны пытанне і палі з сіла з былы фізічны тэорыя з'яўляюцца зусім неістотны акрамя у так далёка як гэты рэчы для розуму мае сам круціўся гэтыя фантазіі .
..... знешні свет мае такім чынам
стаць светам ценяў. Пазбаўляючыся ад сваіх ілюзій, мы пазбаўляемся ад субстанцыі, бо сапраўды мы ўбачылі, што субстанцыя — адна з найвялікшых нашых ілюзій.

Нядаўняе адкрыццё электроннага мікраскопа дало пераканаўчы доказ светлавой сутнасці атамаў і непазбежнай дваістасці прыроды. *Газета «Нью-Ёрк Таймс»* апублікавала наступны рэпартаж пра дэманстрацыю электроннага мікраскопа перад пасяджэннем Амерыканскай асацыяцыі ў 1937 годзе. дзеля развіцця навукі:

Крышталічная структура вальфраму, дагэтуль вядомая толькі ўскосна з дапамогай рэнтгенаўскіх прамянёў, выразна вылучалася на флуарэсцэнтным экране, паказваючы дзевяць атамаў у правільных пазіцыях у прасторавай рашотцы, кубе, з адным атамам у кожным куце і адным у цэнтры. Атамы ў крышталічнай рашотцы вальфраму выглядалі на флуарэсцэнтным экране як светлавая кропкі, размешчаныя ў геаметрычным узоры. На фоне гэтага крышталёвага куба святла бамбардзіруючыя малекулы паветра можна было назіраць як танцуючыя светлавая кропкі, падобныя да сонечных кропак, якія мігцяць на рухомай вадзе...

Прынцып электроннага мікраскопа быў упершыню адкрыты ў 1927 годзе доктарамі Клінтанам Дж. Дэвісанам і Лестэрам Х. Гермерам з Bell Telephone Laboratories у Нью-Ёрку, якія выявілі, што электрон мае дваістую асобу, якая спалучае ў сабе характарыстыкі як часціцы, так і хвалі. Хвалевае якасць надавала электрону характарыстыкі святла, і былі пачаты пошукі сродкаў

«факусоўкі» электронаў падобным чынам да факусоўкі святла з дапамогай лінзы.

За адкрыццё ўласцівасці электрона тыпу Джэкіла-Хайда, якое пацвердзіла прадказанне, зробленае ў 1924 годзе дэ Бройлем, французскім фізікам, лаўрэатам Нобелеўскай прэміі, і паказала, што ўся сфера фізічнай прыроды мае дваістую асобу, доктар Дэвісан таксама атрымаў Нобелеўскую прэмію па фізіцы.

«Плынь ведаў, — піша сэр Джэймс Джынс у *сваёй кнізе «Таямнічы Сусвет»*, — рухаецца да немеханічнай рэальнасці; Сусвет пачынае выглядаць хутчэй як вялікая думка, чым як вялікая машына». Такім чынам, навука XX стагоддзя гучыць як старонка са старажытных *Вед*.

Дык, калі ўжо так павінна быць, няхай чалавек навучыцца з навукі філасофскай ісціне, што матэрыяльнага сусвету няма; яго аснова і ўтка — гэта *мая*, ілюзія. Яго міражы рэальнасці разбураюцца пад уздзеяннем аналізу. Па меры таго, як адна за адной абнадзейлівыя апоры фізічнага космасу разбураюцца пад ім, чалавек цмяна ўсведамляе сваю ідалапаклонніцкую залежнасць, сваё мінулае парушэнне боскай заповедзі: «Не май іншых багоў акрамя Мяне».

У сваім знакамітым ураўненні, якое акрэслівае эквівалентнасць масы і энергіі, Эйнштэйн даказаў, што энергія ў любой часціцы матэрыі роўная яе масе або вазе, памножанай на квадрат хуткасці святла. Вызваленне атамных энергій адбываецца праз знішчэнне матэрыяльных часціц. «Смерць» матэрыі стала «нараджэннем» атамнай эры.

Хуткасць святла — гэта матэматычны стандарт або канстанта не таму, што існуе абсалютнае значэнне ў 186 000 міль у секунду, а таму, што ніводнае матэрыяльнае цела, маса якога павялічваецца разам з хуткасцю, ніколі не зможа дасягнуць хуткасці святла. Іншымі словамі: толькі матэрыяльнае цела з бясконцай масай можа дасягнуць хуткасці святла.

. Гэта Захаце Прыносіць Нас Каму Гэты Закон З Цуды

Майстры, якія здольныя матэрыялізаваць і дэмаграфізаваць свае целы або любы іншы аб'ект, рухацца з хуткасцю святла і выкарыстоўваць творчыя светлавяя прамяні для імгненнага дасягнення бачнасці. любы фізічны праява, мець выкананы гэты неабходны Эйнштэйнаўскі стан: іх маса бясконца.

Свядомасць дасканалыя ёга без асаблівых высілкаў атаясамліваецца не з вузкім целам, а з універсальнай структурай. Гравітацыя, няхай гэта будзе «сіла» Ньютана ці эйнштайнаўская «праява інерцыі», не мае сілы прымусіць *майстра* праявіць уласцівасць «вагі», якая з'яўляецца адметнай гравітацыйнай умовай усіх матэрыяльных аб'ектаў. Той, хто ведае сябе як усюдыісны Дух, больш не падпарадкоўваецца калянасці цела ў часе і прасторы. Іх зняволенне «кольцаў-не-праходзяць» паддалася растваральніку: «Я ёсць Ён».

«Fiat lux! І стала святло». Першы загад Бога Яго ўпарадкаванаму стварэнню (*Быццё* 1:3) прывёў да існавання адзіную атамарную рэальнасць: святло. На прамянях гэтага нематэрыяльнага асяроддзя адбываюцца ўсе боскія праявы. Вернікі ўсіх эпох сведчаць пра з'яўленне Бога як полымя і святло. «Цар цароў і Гасподзь гаспадароў; адзіны, хто мае неўміручасць, жыве ў святле, да якога ніхто з людзей не можа наблізіцца». **30-5**

Ёг, які праз дасканалую медытацыю зліў сваю свядомасць з Творцам, успрымае касмічную сутнасць як святло; для яго няма розніцы паміж светлавымі прамянямі, якія складаюць вада і светлавяя прамяні, якія складаюць зямлю.

Вызвалены ад свядомасці матэрыі, вызвалены ад трох вымярэнняў прасторы і чацвёртага вымярэння часу, майстар з аднолькавай лёгкасцю пераносіць сваё цела святла на светлавых прамяні зямлі, вады, агню ці паветра. Доўгая канцэнтрацыя на вызваляючым духоўным воку дазволіла ёгу разбурыць усе ілюзіі адносна матэрыі і яе гравітацыйнай вагі; адгэтуль ён бачыць Сусвет як па сутнасці недыферэнцыяваную масу святла.

Аптычны выявы", Доктар Л. Т. Троланд з Гарвард кажа нас, "ёсць пабудаваны ўверх на гэты той жа прынцып як гэты

звычайныя «паўтонавыя» гравюры; гэта значыць, яны складаюцца з драбнюткіх кропак або палосак, занадта малых, каб іх можна было заўважыць вокам.Адчувальнасць сятчаткі настолькі вялікая, што візуальны

адчуванне можа быць выклікана адносна невялікай колькасцю квантаў патрэбнага тыпу святла». Дзякуючы боскаму веданню майстра аб светлавых з'явах, ён можа імгненна праецыраваць у адчувальнае праяўленне ўсюдыісных атамы святла. Фактычная форма праекцыі — няхай гэта будзе дрэва, лекі, чалавечае цела — адпавядае сілам волі і візуалізацыі ёга.

У святдомасці чалавека-сона, дзе ён у сне аслабіў сваю хватку на эгаістычных абмежаваннях, якія штодня абмяжоўваюць яго, усемагутнасць яго розуму дэманструецца штоночы. Вось! Там, у сне, стаяць даўно памерлыя сябры, самыя аддаленыя кантыненты, уваскрослыя... сцэны свайго дзяцінства. З гэтай свабоднай і неўмоўленай святдомасцю, вядомай усім людзям у з'явах сноў, настроены на Бога майстар стварыў ніколі не разрываемую сувязь. Нявінны ні ў якіх асабістых матывах і выкарыстоўваючы творчую волю, дарованую яму Творцам, ён перабудоўвае атамы святла Сусвету, каб задаволіць любую шчырую малітву адданага. Для гэтай мэты былі створаны чалавек і стварэнне: каб ён узняўся як гаспадар *майі*, ведаючы сваё панаванне над космасам.

І сказаў Бог: «Створым чалавека паводле вобразу Нашага, паводле падабенства Нашага, і хай ён валадарыць над рыбамі марскімі, і над птушкамі нябеснымі, і над быдлам, і над усёй зямлёй, і над усімі паўзунамі, што поўзаюць па зямлі».

30-6

У 1915 год, неўзабаве пасля Я меў уведзены гэты Свамі Заказ, Я сведкам абабачанне з гвалтоўны кантрасты. У ім гэты адноснасць з чалавек святдомасць быў ярка устаноўлены; Я выразна успрымаецца гэты адзінства Вечнага Святла за балючымі дваістасцямі *майі*. Гэта бабачанне сышло на мяне аднойчы раніцай, калі я сядзеў у сваім маленькім пакоі на гарышчы ў доме бацькі на Гурпар-роўд. Месяцамі ў Еўропе лютавала Першая сусветная вайна; я з сумам разважаў пра велізарную колькасць смерцяў.

Калі я заплюшчыў вочы ў медытацыі, мая святдомасць раптам перамясцілася ў цела капітана лінкора. Гром гармат рассек паветра, калі стрэлы абменьваліся паміж берагавымі батарэямі і карабельнымі гарматамі. Вялізны снарад трапіў у порахавы склад і разарваў мой карабель на часткі. Я скочыў у ваду разам з нешматлікімі матросамі, якія выжылі пасля выбуху.

З калаціўшыся сэрцам я шчасна дабраўся да берага. Але, на жаль! шальная куля абарвала свой шалёны палёт у маіх грудзях. Я зваліўся на зямлю, стогнучы. Усё маё цела было паралізаванае, але я адчуваў, што валодаю ім, як адчуваеш, што нага анямела.

«Нарэшце таямнічы крок Смерці дагнаў мяне», — падумаў я. З апошнім уздыхам я ўжо амаль страціў прытомнасць, калі раптам раптам апынуўся ў позе лотаса ў сваім пакоі на Гурпар-роўд.

Істэрычныя слёзы ліліся з вачэй, калі я радасна гладзіла і шчыпала сваё зноў здабытае цела без кулявых адтулін у грудзях. Я гайдаўся туды-сюды, удыхаючы і выдыхаючы, каб пераканацца, што я жывы. Сярод гэтых самаўхваленняў я зноў адчуў, што мая свядомасць перанеслася на цела капітана на крывавым беразе. Мяне ахапіла поўная разгубленасць.

"Госпадзе," Я маліўся, я Я мёртвы або жывы?»

Асляпляльная гульня святла запоўніла ўвесь гарызонт. Ціхі гулкі вібрацыя ператварыўся ў словы:

«Што агульнага мае жыццё ці смерць са святлом? Па вобразу Майго святла Я стварыў цябе. Адноснасць жыцця і смерці належыць касмічнай мары. Паглядзі на сваё быццё без сноў! Прачніся, дзіця маё, прачніся!

Як крокі ў абуджэнні чалавека, Гасподзь натхняе навукоўцаў адкрываць у патрэбны час і ў патрэбным месцы таямніцы Яго стварэння. Шматлікія сучасныя адкрыцці дапамагаюць людзям успрымаць космас як разнастайнае праяўленне адной сілы-святла, якое кіруецца боскім розумам. Цуды кінематаграфіі, радыё, тэлебачання, радара, фотаэлектрычнага элемента — усевідучага «электрычнага вока», атамных энергій — усе яны заснаваны на электрамагнітнай з'яве святла.

Кінамастацтва можа адлюстраваць любы цуд. З пункту гледжання ўражлівай візуальнай формы, ніякае цуда не забаронена падмануць фатаграфію. Можна ўбачыць празрыстае астральнае цела чалавека, якое падымаецца з яго грубай фізічнай формы, ён можа хадзіць па вадзе, уваскрашаць мёртвых, адварочваць натуральную паслядоўнасць падзей і ўносіць хаос у час і прастору. Збіраючы светлавых выявы па сваім жаданні, фатограф дасягае аптычных цудаў, якія сапраўдны майстар стварае з дапамогай рэальных светлавых прамянёў.

Рэалістычныя вобразы кінафільмаў ілюструюць шмат ісцін пра стварэнне. Касмічны Рэжысёр напісаў Свае ўласныя п'есы і сабраў велізарны акцёрскі склад для відовішча стагоддзяў. З цёмнай кабіны вечнасці Ён пралівае Свой творчы прамень праз фільмы паслядоўных эпох, і карціны кідаюцца на экран прасторы. Гэтак жа, як кінавыявы здаюцца рэальнымі, але з'яўляюцца толькі спалучэннем святла і ценю, так і ўніверсальная разнастайнасць з'яўляецца падманлівай бачнасцю. Планетарныя сферы з іх незлічонымі формамі жыцця — гэта не што іншае, як фігуры ў касмічным кінафільме, часова верныя пяці пачуццёвым успрыманням, пакуль сцэны кідаюцца на экран чалавечай святломасці бясконцым творчым праменем.

Кінагледачы могуць падняць вочы і ўбачыць, што ўсе выявы на экране з'яўляюцца дзякуючы аднаму бязобразнаму праменю святла. Падобным чынам, маляўнічая ўніверсальная драма ўзнікае з адзінага белага святла Касмічнай Крыніцы. З незразумелай кемлівасцю Бог рыхтуе забаўку для Сваіх чалавечых дзяцей, робячы іх як акцёрамі, так і гледачамі ў Сваім планетарным тэатры.

Аднойчы я зайшоў у кінатэатр паглядзець кінахроніку еўрапейскіх палёў бітваў.

На Захадзе ўсё яшчэ ішла Першая сусветная вайна; кінахроніка адлюстроўвала разню з такім рэалізмам, што Я выйшаў з тэатра з трывогай у сэрцы.

"Госпадзе," Я маліўся, чаму даст Ты дазвол такі пакуты?»

Да майго вялікага здзіўлення, імгненны адказ прыйшоў у выглядзе бачання сапраўдных еўрапейскіх палёў бітваў. Жах барацьбы, напоўнены забітымі і паміраючымі, значна пераўзыходзіў па лютасці

любы прадстаўніцтва з гэты кінахроніка.

«Уважліва паглядзі!» — прамовіў да маёй свядомасці лагодны голас. — «Ты ўбачыш, што гэтыя сцэны, якія зараз разыгрываюцца ў Францыі, — гэта не што іншае, як спектакль святлаценю. Гэта касмічны кінафільм, такі ж рэальны і такі ж нерэальны, як тэатральная кінахроніка, якую ты толькі што бачыў, — спектакль у спектаклі».

Маё сэрца ўсё яшчэ не суцешылася. Боскі голас працягваў: «Стварэнне — гэта святло і цень, інакш ніякая карціна немагчымая. Дабро і зло *майі* павінны заўсёды чаргавацца ў вяршэнстве. Калі б радасць была бясконцай тут, у гэтым свеце, ці шукаў бы чалавек калі-небудзь іншага? Без пакут ён амаль не клапаціцца ўспомніць, што пакінуў свой вечны дом. Боль — гэта штуршок да ўспамінаў. Шлях выратавання — праз мудрасць! Трагедыя смерці нерэальная; тыя, хто дрыжыць ад яе, падобныя да невука-акцёра, які памірае ад страху на сцэне, калі ў яго не стрэляць нічога, акрамя халастога патрона. Мае сыны — дзеці святла; яны не будуць вечна спаць у ілюзіі».

Нягледзячы на тое, што я чытаў біблейскія апісанні *майі*, яны не далі мне глыбокага разумення, якое прыходзіла з асабістымі бачаннямі і словамі суцяшэння, якія іх суправаджалі. Каштоўнасці чалавека кардынальна мяняюцца, калі ён нарэшце пераконваецца, што стварэнне — гэта толькі велізарны кінафільм, і што не ў ім, а за ім ляжыць яго ўласная рэальнасць.

Калі я заканчваў пісаць гэты раздзел, я сядзеў на ложку ў позе лотаса. Мой пакой быў цмяна асветлены двума лямпамі з абажурамі. Падняўшы позірк, я заўважыў, што столь была ўсыпана маленькімі гарчычна-карычневымі агеньчыкамі, якія зіхацелі і дрыжалі радыевым бляскам. Мірыяды алоўкавых прамянёў, падобных на прастору дажджу, збіраліся ў празрысты струмень і бясшумна ліліся на мяне.

Маё фізічнае цела адразу ж страціла сваю грубасць і ператварылася ў астральную тэкстуру. Я адчуў парыў, калі, ледзь дакранаючыся ложка, бязважкае цела злёгка рухалася па чарзе то ўлева, то ўправа. Я азірнуўся па пакоі; мэбля і сцены былі як звычайна, але невялікая маса святла так памножылася, што столь стала нябачнай. Я быў ашаломлены.

«Гэта касмічны кінамеханізм». — Галас прамовіў нібы знутры святла. — Праліваючы свой прамень на белую сетку вашай прасціны, ён стварае карціну вашага цела. Глядзіце, ваша форма — гэта не што іншае, як святло!»

Я глядзеў на свае рукі і варушыў імі туды-сюды, але не адчуваў іх вагі. Мяне ахапіла экстатычная радасць. мяне. Гэта касмічны сцябло з святло, красаванне як мой цела, здавалася а боскі рэпліка прамянёў святла, якія выходзяць з праекцыйнай кабіны ў кінатэатры і праяўляюцца ў выглядзе малюнкаў на

экране.

Доўгі час я перажываў гэты рухомы вобраз свайго цела ў цьмяна асветленым тэатры ўласнай спальні. Нягледзячы на мноства бачанняў, ніводнае з іх не было больш унікальным. Калі мая ілюзія цвёрдага цела цалкам расейвалася, і я паглыбляўся ў разуменне таго, што сутнасць усіх аб'ектаў — гэта святло, я ўзняў позірк на пульсуючы паток жыфтронаў і благальна загаварыў.

«Боскае Святло, калі ласка, адвядзі гэты мой пакорны цялесны вобраз у Сябе, як Ілля быў узнесены на неба полымем».

Гэтая малітва, відавочна, мяне ашаламіла; прамень знік. Маё цела зноў набрала сваю звычайную вагу і апусцілася на ложка; рой асляпляльных лямпаў на столі замільгнуў і знік. Відавочна, мой час пакінуць гэтую зямлю яшчэ не надышоў.

«Акрамя таго, — падумаў я філасофскі, — прарок Ілля мог бы быць незадаволены маёй саманадзейнасцю!»

30-1 : Гэта знакаміты Руская мастак і філосаф мае быў жыццё для многія гады у Індыя побач гэты Гімалаі. Ад вяршыні прыходзіць адкрыццё", ён мае напісана. У пячоры і на гэты вяршыні жыў гэты рышы. Звыш гэты снежны пікі з Гімалаі палаць яркім ззяннем, ярчэйшым за зоркі і фантастычныя ўспышкі маланак.

30-2 : Гэты гісторыя можа мець а гістарычны аснова; ан рэдакцыйны заўвага інфармуе нас што гэты біскуп сустраўся гэты тры манахі пакуль Ён плыў з Архангельска ў Славецкі манастыр, што ля вусця ракі Дзвіны.

30-3 Марконі, вялікі вынаходнік, перад канчатковымі высновамі прызнаў сваю навуковую неадэкватнасць: «Немагчымасць з навука да вырашыць жыццё ёсць абсалютны. Гэта факт бы быць сапраўды страшны былі гэта не для вера. Гэты таямніца з жыццё безумоўна, самая пастаянная праблема, якая калі-небудзь ставілася перад думкай чалавека».

30-4 : А падказка да гэты кірунак узяты па Эйнштэйна геній ёсць дадзена па гэты факт што ён ёсць а пажыццёвы вучань з гэты вялікі філосаф Спіноза, найбольш вядомая праца якога — *«Этыка, прадэманстраваная ў геаметрычным парадку»* .

30-5 : Я *Цімафей* 6:15-16 .

30-6 : *Быццё* 1:26.

РАЗДЗЕЛ: 31

Ан Інтэрв'ю 3 Гэты Святы Маці

«Паважаная Маці, мяне ў дзяцінстве ахрысціў ваш муж-прарок. Ён быў гуру маіх бацькоў і майго ўласнага гуру Шры Юктешварджы. Ці дасце вы мне гонар пачуць некалькі выпадкаў з вашага святога жыцця?»

Я звяртаўся да Шрымаці Кашы Моні, спадарожніцы жыцця Лахіры Махасаі. Апынуўшыся ў Бенарэсе ненадоўга, я спраўджваў даўняе жаданне наведаць гэтую шануюную жанчыну. Яна ветліва прыняла мяне ў старой сядзібе Лахіры ў раёне Гарудешвар-Мохула ў Бенарэсе. Нягледзячы на ўзрост, яна квітнела, як лотас, ціха выпраменьваючы духоўны водар. Яна была сярэдняга целаскладу, з тонкай шыяй і светлай скурай. Вялікія, бліскучыя вочы змякчалі

яе мацярынскі твар.

Сынок, ты з'яўляюцца вітаем тут. Прыходзьце на версе."

Кашы Моні правяла мяне ў вельмі маленькі пакой, дзе нейкі час жыла са сваім мужам. Я адчула гонар бачыць святыню, у якой непараўнальны майстар сышоў, каб разыграць чалавечую драму шлюбу. Ласкавая жанчына жэстам паказала мне на падушачную сядзенне побач з сабой.

«Прайшлі гады, перш чым я ўсвядоміла боскую веліч майго мужа», — пачала яна. «Аднойчы ўначы ў гэтым самым пакоі мне прысніўся яркі сон. Цудоўныя анёлы луналі нада мной з неймавернай грацыяй. Відовішча было настолькі рэалістычным, што я адразу прачнулася; пакой быў дзіўным чынам ахутаны асляпляльным святлом.

Мой муж, у позе лотаса, левітаваў у цэнтры пакоя, акружаны анёламі, якія пакланяліся яму з благальнай годнасцю склаўшых далоні рук. Здзіўленая неверагодна, я была перакананая, што ўсё яшчэ сню.

«Жанчына, — сказаў Лахіры Махасая, — табе гэта не сон. Пакінь свой сон назаўжды». Калі ён павольна спусціўся на падлогу, я ўпала ніцма да яго ног.

«Настаўнік, — усклікнула я, — зноў і зноў я схіляюся перад табой! Ці даруеш ты мне, што лічыла цябе сваім мужам? Я паміраю ад сораму, усведамляючы, што спала ў няведанні побач з тым, хто боска абудзіўся. З гэтай ночы ты больш не мой муж, а мой гуру. Ці прымеш ты маё нікчэмнае «я» сваім вучнем?» **31-1**

Гаспадар пяшчотна дакрануўся да мяне. «Святая душа, устань. Ты прынята». Ён кінуў у бок анёлаў. «Калі ласка, пакланіцеся па чарзе кожнаму з гэтых святых».

Калі я скончыў свае пакорлівыя ўкленчы, анёльскія галасы загучалі разам, быццам хор з старажытнага пісання.

«— Суправаджальніца Боскай, ты дабраславёная. Мы вітаем цябе». Яны пакланіліся мне да ног, і вось! іх зіхатлівыя постаці зніклі. Пакой пацямнеў.

"Маё гуру спытаў мяне да атрымліваць ініцыяцыя у *Крыя Ёга* .

З вядома, Я адказаў. Я раніцы прабачце не да мець меў яго дабраславеньне раней у мой жыццё.

«— Час быў яшчэ не спрыяльны, — суцяшальна ўсміхнуўся Лахіры Махасая. — Я ціха дапамог табе выпрацаваць значную частку тваёй кармы. Цяпер ты гатовы і гатовы».

Ён дакрануўся да майго ілба. З'явіліся масы віруючага святла; ззянне паступова ператварылася ў духоўнае вока блакітнага колеру, акаймаванае золатам і ў цэнтры якога знаходзілася белая пяцікутная зорка.

«Пранікні сваёй свядомасцю праз зорку ў царства Бясконцага». Голас майго гуру набыў новую ноту, мяккую, як далёкая музыка.

"Бачанне пасля бачанне зламаў як акіянічны прыбой на гэты берагі з мой душа. Гэты панарамны сферы нарэшце

растала ў моры асалоды. Я згубілася ў пастаянна ўзыходзячай асалодзе. Калі праз некалькі гадзін я вярнулася да ўсведамлення гэтага свету, майстар даў мне тэхніку *крыя-ёгі*.

«З той ночы Лахіры Махасая больш ніколі не спаў у маім пакоі. І пасля гэтага ён ніколі не спаў. Ён заставаўся ў прэрднім пакоі ўнізе ў кампаніі сваіх вучняў і ўдзень, і ўначы».

Знатная лэдзі змоўкла. Усвядоміўшы ўнікальнасць яе адносін з узнёслым ёгам, я нарэшце адважыўся папрасіць пра далейшыя ўспаміны.

«Сыноч, ты прагны. Тым не менш, у цябе будзе яшчэ адна гісторыя». Яна сарамліва ўсміхнулася. «Я прызнаюся ў граху, які здзейсніла супраць майго мужа-гуру. Праз некалькі месяцаў пасля ініцыяцыі я пачала адчуваць сябе адзінокай і занядбанай. Адночы раніцай Лахіры Махасая ўвайшоў у гэты маленькі пакой, каб прынесці прадмет; я хутка пайшла за ім. Ахопленая жорсткім трызненнем, я з'едліва звярнулася да яго».

«Ты ўвесь свой час праводзіш з вучнямі. А як наконт тваіх абавязкаў перад жонкай і дзецямі? Мне шкада, што ты не клапацішся пра тое, каб зарабляць грошы на сям'ю».

Гаспадар зірнуў на мяне на хвіліну, а потым, бачце, знік. Здзіўлены і напалоханы, я пачуў голас, які разносіўся з усіх куткоў пакоя:

Гэта ёсць усе нічога, не ты бачыш? Як мог а нічога як мяне вырабляць багацце для ты?

«Гуруджы, — закрычаў я, — мільён разоў маю прабачэння! Мае грэшныя вочы больш не бачаць цябе; калі ласка, з'явіся ў сваёй святой форме».

«— Я тут». Гэты адказ прагучаў зверху. Я падняў вочы і ўбачыў, як майстар матэрыялізаваўся ў паветра, яго галава дакраналася да столі. Яго вочы былі падобныя да асляпляльнага полымя. Ашаломлены страхам, я ляжаў ля яго ног, рыдаючы, пасля таго, як ён ціха спусціўся на падлогу.

«Жанчына, — сказаў ён, — шукай боскага багацця, а не мізэрнай зямной мішуры. Пасля таго, як ты набудзеш унутраны скарб, ты ўбачыш, што знешні дабрабыт заўсёды будзе даступны». Ён дадаў: «Адзін з маіх духоўных сыноў паклапоціцца пра цябе».

"Маё гуру словы натуральна прыйшоў праўда; а вучань зрабіў пакінуць а значны сума для наш сям'я."

Я падзякавала Кашы Моні за тое, што яна падзялілася са мной сваім цудоўным вопытам. **31-2** На наступны дзень я вярнуўся да яе дадому і атрымаў асалоду ад

некалькіх гадзін філасофскай размовы з Тынкуры і Дукуры Лахіры. Гэтыя два святыя сыны вялікага індыйскага ёга ўважліва пайшлі па яго слядах. Абодва мужчыны былі светлавалосымі, высокімі, джымі, з густой барадой, з мяккімі галасамі і старамодным шармам манер.

Яго жонка была не адзінай жанчынай-вучаніцай Лахіры Махасаі; былі сотні іншых, у тым ліку мая маці. Адноўчы адна жанчына-чэла папрасіла гуру яго фатаграфію. Ён даў ёй

друк, заўважаючы, Калі ты лічыць гэта а абарона, тады гэта ёсць так; інакш гэта ёсць толькі а карціна."

Праз некалькі дзён гэтая жанчына і нявестка Лахіры Махасаі вывучалі *Бхагавад-Гіту* за сталом, за якім вісела фатаграфія гуру. Пачалася навальніца. выйшаў з вялікай лютасцю.

«Лахіры Махасая, абарані нас!» Жанчыны схіліліся перад карцінай. Маланка ўдарыла ў кнігу, якую яны чыталі, але дзве верніцы не пацярпелі.

«У мяне было такое адчуванне, быццам мяне ахінулі лёдам, каб абараніць ад пякучай спёкі», — растлумачыў чэла.

Лахіры Махасая здзейсніў два цуды ў сувязі з вучаніцай Абхойяй. Адноўчы яна і яе муж, калькуцкі юрыст, адправіліся ў Бенарэс, каб наведаць гуру. Іх вагон затрымаўся з-за інтэнсіўнага руху; яны дабраліся да галоўнага вакзала Хаўраха толькі дзе пачулі свіст цягніка з Бенарэса, які абвешчаў адпраўленне.

Абхоя, побач гэты білет офіс, стаяў ціха.

«Лахіры Махасая, малю цябе, спыні цягнік!» — ціха малілася яна. — «Я не магу цярпець пакуты адтэрміноўкі і чакання яшчэ адзін дзень, каб убачыць цябе».

Колы хрюкаючага цягніка працягвалі круціцца, але далей не было відаць. Машыніст і пасажыры спусціліся на платформу, каб паглядзець на з'яву. Да Абхойі і яе мужа падышоў англійскі чыгуначнік. Насуперак усім прэцэдэнтам, ён прапанаваў свае паслугі.

"Бабу," ён сказаў, даць мяне гэты грошы. Я будзе купіць ваш квітку пакуль ты атрымаць на борце."

Як толькі пара села і атрымала квітку, цягнік павольна рушыў наперад. У паніцы машыніст і пасажыры зноў палезлі на свае месцы, не ведаючы ні як цягнік рушыў, ні чаму ён наогул спыніўся.

Прыбыўшы ў дом Лахіры Махасаі ў Бенарэсе, Абхоя моўчкі ўпала ніцма перад гаспадаром і паспрабавала дакрануцца да яго ног.

— Супакойся, Абхоя, — заўважыў ён. — Як ты любіш мяне турбаваць! Быццам ты не мог прыехаць сюды наступным цягніком!

Абхоя наведала Лахіры Махасаю яшчэ адной памятнай нагоды. На гэты раз яна прасіла яго заступніцтва не з дапамогай цягніка, а з дапамогай бусла.

«Я малю цябе, дабраславі мяне, каб маё дзевятае дзіця магло жыць», — сказала яна. «У мяне нарадзілася восем немаўлят; усе памерлі неўзабаве пасля

нараджэння».

Гэты майстар усміхнуўся спачувальна. "Ваш надыходзячы дзіця будзе жыць. Калі ласка сачыць мой інструкцыі

асцярожна. Дзіця, дзяўчынка, народзіцца ўначы. Сачыце за тым, каб лямпа гарэла да світаньня. Не засынайце, каб святло не патухла.

У Абхоі нарадзілася дачка, якая нарадзілася ўначы, дакладна так, як і прадбачыў усеведаючы гуру. Маці загадала сваёй няні трымаць лямпу напоўненай алеем. Абедзве жанчыны пільна клапаціліся да самай раніцы, але ў рэшце рэшт заснулі. Алей у лямпе амаль скончыўся; святло слаба мігцела.

Дзверы спальні з грукатам адчыніліся. Спалоханыя жанчыны прагнуліся. Іх здзіўленыя вочы ўбачылі постаць Лахіры Махасаі.

«Абхоя, глядзі, святло амаль згасла!» Ён паказаў на лямпу, якую медсястра паспяшалася зноў запаліць. Як толькі яна зноў ярка загарэлася, гаспадар знік. Дзверы зачыніліся; зашчапка была зачынена без бачных наступстваў.

Абхоя дзевяты дзіця выжыў; у 1935 год, калі Я зроблены запыт, яна быў усё яшчэ жывы.

Адзін з вучняў Лахіры Махасаі, шаноўны Калі Кумар Рой, раскажаў мне шмат цікавых падрабязнасцей свайго жыцця з настаўнікам.

«Я часта тыднямі гасцяваў у яго доме ў Бенарэсе, — сказаў мне Рой. — Я назіраў за многімі святымі постацямі, *данда* **31-3**». свамі прыбылі ў цішыні ночы, каб сесці ля ног гуру.

Часам яны абмяркоўвалі медытатыўныя і філасофскія пытанні. На світанні ўзнёслыя госці з'язджалі. Падчас сваіх візітаў я заўважыў, што Лахіры Махасая ні разу не клаўся спаць.

«У першыя хвіліны майго знаёмства з гаспадаром мне давалося сутыкнуцца з супраціўленнем майго працадаўцы, — працягваў Рой. — Ён быў пагружаны ў матэрыялізм.

«Я не хачу рэлігійных фанатыкаў у сваім штаце», — кпіў ён. — «Калі я калі-небудзь сустрэну вашага шарлатанскага гуру, я дам яму некалькі слоў на памяць».

Гэтая трывожная пагроза не перашкодзіла маёй звычайнай праграме; я праводзіў амаль кожны вечар у прысутнасці майго гуру. Адноўчы ўвечары мой працадаўца пайшоў за мной і груба ўварваўся ў гасціную. Ён, несумненна, быў цалкам настроены вымавіць абяцаныя разгромныя заўвагі. Ледзь гэты чалавек сеў, як Лахіры Махасая звярнуўся да невялікай групы з дванаццаці вучняў.

"Бы ты усе як да бачыць а карціна?"

Калі мы кінулі, ён папрасіў нас прыцемніць пакой. «Сядзьце адзін за адным у

круг, — сказаў ён, — і пакладзеце рукі на вочы чалавеку перад вамі».

Я не здзівіўся, убачыўшы, што мой працадаўца таксама, хоць і неахвотна, выконваў указанні гаспадара. Праз некалькі хвілін Лахіры Махасая спытаў нас, што мы бачым.

«Спадар, — адказаў я, — з'яўляецца прыгожая жанчына. Яна апранута ў *сары з чырвонай аблямоўкай* і стаіць каля расліны слановага вуха». Усе астатнія вучні далі такое ж апісанне. Настаўнік звярнуўся да майго працадаўцы: «Вы пазнаеце гэтую жанчыну?»

«— Так. — Чалавек відавочна змагаўся з незвычайнымі для яго пачуццямі. — Я неразумна траціў на яе свае грошы, хоць у мяне добрая жонка. Мне сорамна за матывы, якія прывялі мяне сюды. Ці даруеш ты мне і прымеш мяне ў свае вучні?»

«Калі ты будзеш весці добрае маральнае жыццё на працягу шасці месяцаў, я цябе прыму». Настаўнік загадкава дадаў: «Інакш мне не прыйдзеца цябе пасвячаць».

Тры месяцы мой працадаўца ўстрымліваўся ад спакусы; потым ён аднавіў свае ранейшыя адносіны з жанчынай. Праз два месяцы ён памёр. Так я зразумеў завуаляванае прароцтва майго гуру пра неверагоднасць ініцыяцыі мужчыны.

У Лахіры Махасаі быў вельмі вядомы сябар, Свамі Трайланга, якому, як казалі, было больш за трыста гадоў. Два ёгі часта сядзелі разам у медытацыі. Слава Трайлангі настолькі шырока распаўсюджаная, што мала хто з індусаў адмаўляў бы магчымасць праўдзівасці любой гісторыі пра яго дзіўныя цуды. Калі б Хрыстос вярнуўся на зямлю і хадзіў па вуліцах Нью-Ёрка, дэманструючы свае боскія сілы, гэта выклікала б такое ж хваляванне, якое выклікаў Трайланга дзесяцігоддзі таму, калі ён праходзіў па перапоўненых вуліцах Бенарэса.

Шмат разоў бачылі, як свамі піў, без якіх-небудзь негатыўных наступстваў, самыя смяротныя яды. Тысячы людзей, у тым ліку некалькі тых, хто да гэтага часу жывы, бачылі Трайлангу, які плаваў па Гангу. Днямі ён сядзеў на паверхні вады або доўга хаваўся пад хвалямі. Звычайнай з'явай на купальнях Бенарэса *было* нерухомае цела свамі на каменных плітах, цалкам адкрытае бязлітаснаму індыйскаму сонцу. Гэтымі подзвігамі Трайланга імкнуўся навучыць людзей, што жыццё ёга не залежыць ад кіслароду або звычайных умоў і мер засцярогі. Незалежна ад таго, знаходзіўся ён над вадой ці пад ёй, і незалежна ад таго, ці ляжала яго цела пад уздзеяннем лютых сонечных прамянёў, майстар даказваў, што жыве боскай свядомасцю: смерць не магла дакрануцца да яго.

Ёг быў выдатны не толькі духоўна, але і фізічна. Яго вага перавышала трыста фунты: па фунту за кожны год яго жыцця! Паколькі ён еў вельмі рэдка, таямніца павялічвалася. А аднак майстар лёгка ігнаруе ўсе звычайныя правілы здароўя, калі жадае зрабіць гэта па нейкай асаблівай прычыне, часта тонкай, вядомай толькі яму самому. Вялікія святыя, якія прачнуліся ад касмічны майскі сон і ўсвядомілі гэты свет як ідэю ў Боскім Розуме, могуць рабіць з целам усё, што хочуць, ведаючы, што яно — толькі маніпулятыўная форма кандэнсаванай або замарожанай энергіі. Хоць навукоўцы-фізікі цяпер

разумеюць, што матэрыя — гэта не што іншае, як застылая энергія, цалкам асветленыя майстры даўно перайшлі ад тэорыі да практыкі ў галіне кантролю матэрыі.

Трайланга заўсёды заставаўся цалкам голым. Паліцыя Бенарэса, якую пераследвалі, пачала лічыць яго праблемным дзіцём. Прыроджаны свамі, як і першы Адам у Эдэмскім садзе, зусім не ўсведамляў сваёй аголенасці. Аднак паліцыя цалкам усведамляла гэта і бесцырымонна адправіла яго ў турму. Настала агульная збянтэжанасць; велізарная маса

Неўзабаве Трайлангу ўбачылі на даху турмы ў цэлым выглядзе. Яго камера, усё яшчэ надзейна зачыненая, не давала ніякіх падказак пра спосаб яго ўцёкаў.

Збянтэжаныя супрацоўнікі правапарадку зноў выканалі свой абавязак. На гэты раз перад келляй сваімі паставілі вартаўніка. Майт зноў адышоў раней за правы. Неўзабаве Трайлангу заўважылі, калі ён бесклапотна шпацыраваў па даху. Справядлівасць сляпая; перахітрая паліцыя вырашыла сачыць за ёй. прыклад.

Вялікі ёг захоўваў звыклае маўчанне. **31-4** Нягледзячы на круглы твар і велізарны, падобны на бочку, живот, Трайланга еў толькі зрэдку. Пасля тыдняў бяды ён перапыняў пост гаршкамі халоднага малака, якія яму прапаноўвалі вернікі. Адзін скептык аднойчы вырашыў выкрыць Трайлангу як шарлатана. Перад сваімі паставілі вялікае вядро кальцыева-вапнавай сумесі, якая выкарыстоўваецца для пабелу сцен.

— Гаспадар, — сказаў матэрыяліст з удаванай павагай, — я прынёс вам трохі кіпячонага малака. Калі ласка, выпіце яго.

Трайланга не вагаючыся выпіла да апошняй кроплі ўвесь посуд з палаючай вапнай. Праз некалькі хвілін злачынец упаў на зямлю ў пакутах.

"Дапамажыце, сваімі, дапамажыце! ён заплакаў. Я раніцы на агонь! Прабачце мой злы тэст!"

Вялікі ёг парушыў сваё звыклае маўчанне. «Насмешнік, — сказаў ён, — ты не разумеў, калі прапаноўваў мне атруту, што маё жыццё адно з тваім. Калі б я не ведаў, што Бог прысутнічае ў маім страўніку, як і ў кожным атаме стварэння, лайм забіў бы мяне. Цяпер, калі ты ведаеш боскае значэнне бумеранга, ніколі больш не падманвай нікога».

Гэты добра ачышчаны грэшнік, вылечыў па Трайланга словы, краўся слаба прэч.

Знішчэнне болю не было абумоўлена ніякай воляй гаспадара, а адбылося дзякуючы беспамылковаму прымяненню закона справядлівасці, які падтрымлівае найдалейшую хістаючую сферу стварэння. Людзі Богасвядомасці, такія як Трайланга, дазваляюць боскаму закону дзейнічаць імгненна; яны назаўжды выгналі ўсе перашкодныя перакрываваныя плыні эга.

Аўтаматычныя карэкціроўкі праведнасці, часта аплачваныя нечаканай манетай, як у выпадку з Трайлангай і ягоным забойцам, супакойваюць наша паспешлівае абурэнне чалавечай несправядлівасцю. «Мне помста; Я адплачу, — кажа Гасподзь». **31-5** Навошта патрэбныя абмежаваныя рэсурсы чалавека? Сусвет належным чынам рыхтуе адплату. Тупыя розумы дыскрэдытуюць магчымасць боскай справядлівасці, любові, усеведання, неўміручасці. «Паветраныя біблейскія здагадкі!» Гэты неадчувальны пункт гледжання,

бяздушны перад касмічным відовішчам, выклікае шэраг падзей, якія прыносяць яго ўласнае абуджэнне.

Усемагутнасць духоўнага закону была згадана Хрыстом падчас яго трыумфальнага ўваходу ў Іерусалім. Калі вучні і натоўп радасна крычалі і ўсклікалі: «Мір на небе і слава на вышынях», некаторыя фарысеі скардзіліся на гэтае ганебнае відовішча. «Настаўнік, — запырэчылі яны, — забаронь вучням Сваім».

«Кажу вам, — адказаў ім Ісус, — што калі яны змоўкнуць, то камяні адразу закрычаць». **31-6**

У гэтым дакоры фарысеям Хрыстос паказваў, што боская справядлівасць — гэта не фігуральная абстракцыя, і што чалавек міру, нават калі яго язык будзе вырваны з караня, усё ж знойдзе сваю мову і абарону ў аснове стварэння, у самым сусветным парадку.

«Думаеце вы, — казаў Ісус, — прымусіць замаўчаць мірных людзей? Гэтак жа добра вы можаце спадзявацца задушыць голас Бога, чые камяні апяваюць Яго славу і Яго ўсюдыіснасць. Ці вы патрабуеце, каб людзі не святкавалі ў гонар міру на нябёсах, а толькі збіраліся разам натоўпамі, каб крычаць аб вайне на зямлі? Тады прыгатуйцеся, о фарысеі, каб знішчыць падмуркі свету; бо не толькі людзі добрыя, але і камяні ці зямля, і вада, і агонь, і паветра паўстануць супраць вас, каб засведчыць пра Яго ўпарадкаваную гармонію.

Ласка Хрыстападобнага ёга, Трайлангі, калісьці была дадзена майму *сэджомаме* (дзядзькі па матчынай лініі). Аднойчы раніцай дзядзька ўбачыў майстра ў атачэнні натоўпу вернікаў на Бенарэсскім гхаце. Яму ўдалося прабрацца блізка да Трайлангі, ступняў якога ён пакорліва дакрануўся. Дзядзька быў здзіўлены, выявіўшы, што імгненна вызваліўся ад балючай хранічнай хваробы. **31-7**

Адзінай вядомай жывой вучаніцай вялікага ёга з'яўляецца жанчына, Шанкары Май Джыё. Дачка аднаго з вучняў Трайлангі, яна атрымала навучанне сваімі з ранняга дзяцінства. Яна пражыла сорок гадоў у серыі адзіночых гімалайскіх пячор каля Бадрынатха, Кедарнатха, Амарнатха і Пасупацінатха. Брахмачарыні (жанчына-аскетка), якая нарадзілася ў 1826 годзе, зараз значна больш за стагоддзе. Аднак яна не выглядае старажытнай, але захавала свае чорныя валасы, бліскучыя зубы і дзіўную энергію. Яна выходзіць са свайго адасобленага стану кожныя некалькі гадоў, каб наведаць перыядычныя *мелы* або рэлігійныя кірмашы.

Гэтая святая жанчына часта наведвала Лахіры Махасаю. Яна распавядала, што аднойчы ў раёне Баракпур каля Калькуты, калі яна сядзела побач з Лахіры Махасаяй, яго вялікі гуру Бабаджы ціха ўвайшоў у пакой і пагутарыў з імі абодвума.

Аднойчы яе настаўнік Трайланга, парушыўшы сваё звычайнае маўчанне, вельмі дэманстратыўна публічна ўшанаваў Лахіры Махасаю. Адзін вучань з Бенарэса прырэчыў.

"Сэр," ён сказаў, чаму рабіць ты, а сваімі і а адмовіцца, паказаць такія павага да а гаспадар дома?»

«Сыноч мой, — адказаў Трайланга, — Лахіры Махасая падобны да боскага кацяняці, якое застаецца там, куды яго паклала Касмічная Маці. Паслухмяна выконваючы ролю сведкага чалавека, ён атрымаў тую дасканалую самасвядомасць, дзеля якой я адмовіўся нават ад сваёй набедраны павязкі!»

.....

31-1 : Адзін ёсць нагадаў тут з Мілтана радок: Ён для Бог толькі, яна для Бог

у яго». 31-2: Паважаная маці памерла ў Бенарэсе ў 1930 годзе.

31-3 : Персанал, сімвалізуючы гэты спічны шнур, пераносіцца рытуальна па пэўны заказы з манахі.

31-4 : Ён быў а *муні* , а манах Сусветная арганізацыя па ахове здароўя назірае *маўна* , духоўны цішыня. Гэты Санскрыт карань *муні* ёсць падобны да Грэчаская *τοπος* — «адзін, адзінокі», ад якога паходзяць англійскія словы *монах, monism* і г.д.

31-5 : *Рымляне* 12:19.

31-6 : *Лука* 19:37-40 .

31-7 : Гэты жыццяў з Трайланга і іншы выдатны майстры нагадаць нас з Ісуса словы: І гэтыя знакі павінен сачыць іх якія вераць; У мой імя (гэты Хрыстос свядомасць) яны павінен кідок выйсці д'яблы; яны павінен гаварыць з новыя мовы; яны будуць браць змей; і калі што смяротнае вып'юць, ім не пашкодзіць; на хворых ускладуць рукі, і яны ачуваюць» — *Марка* 16:17-18.

РАЗДЗЕЛ: 32

Рама Ёсць Паднята Ад Гэты Мёртвы

Цяпер а пэўны чалавек быў хворы, названы Лазар. Калі Ісус чуў што, ён сказаў, Гэта хвароба ёсць

не да смерць, але для гэты слава з Бога, што гэты Сын з Бог можа быць праслаўлены тым самым." **32- 1**

Аднойчы сонечнай раніцай Шры Юктешвар тлумачыў хрысціянскія пісанні на балконе сваёй скіта ў Серампоры. Акрамя некалькіх іншых вучняў Настаўніка, там быў я з невялікай групай маіх вучняў з Ранчы.

«У гэтым урыўку Ісус называе сябе Сынам Божым. Нягледзячы на тое, што ён быў сапраўды злучаны з Богам, яго згадка тут мае глыбокае безасабовае значэнне», — растлумачыў мой гуру. «Сын Божы — гэта Хрыстос, або Боская Свядомасць у чалавеку. Ніводзін *смяротны* не можа праслаўляць Бога. Адзіная пашана, якую чалавек можа аддаць свайму Творцу, — гэта шукаць Яго; чалавек не можа праслаўляць абстракцыю, якую ён не ведае. «Слава» або німб вакол галавы святых — гэта сімвалічнае сведчанне іх *здольнасці* аддаваць боскую пашану».

Шры Юктешвар працягнуў чытаць цудоўную гісторыю ўваскрэсення Лазара. Пасля яе заканчэння Настаўнік надоўга замаўчаў, паклаўшы святую кнігу на калені.

«Мне таксама пашчасціла ўбачыць падобны цуд». Мой гуру нарэшце загаварыў з урачыстым памазаннем. «Лахіры Махасая ўваскрэс аднаго з маіх сяброў».

Маладыя хлопцы побач са мной усміхаліся з жывой цікавасцю. Ува мне таксама было дастаткова хлопчыка, каб атрымліваць асалоду не толькі ад філасофіі, але і, асабліва, ад любой гісторыі, якую я мог прымусіць Шры Юктешвара расказаць.

пра яго цудоўны вопыт з яго гуру.

«Мы з маім сябрам Рамай былі неразлучныя», — пачаў Настаўнік. «Паколькі ён быў сарамлівы і замкнёны, ён наведваў нашага гуру Лахіры Махасаю толькі ў поўнач і на світанні, калі натоўп дзённых вучняў адсутнічаў. Як найбліжэйшы сябар Рамы, я служыў яму духоўным аддушынай, праз якую ён выказваў багацце сваіх духоўных успрыманняў. Я знаходзіў натхненне ў яго ідэальным таварыстве». Твар майго гуру змякчэў ад успамінаў.

«Рама нечакана сутыкнуўся з сур'ёзным выпрабаваннем, — працягваў Шры Юктешвар. — Ён заразіўся азіяцкай халерай. Паколькі наш настаўнік ніколі не прырэчыў супраць паслуг лекараў у часы цяжкай хваробы, былі выкліканы два спецыялісты. Сярод шалёнай мітусні, якая імкнулася дапамагчы пацярпеламу, я шчыра маліўся Лахіры Махасаі аб дапамозе. Я паспяшаўся да яго дадому і ў слязах расказаў усю гісторыю» .

«Гэты лекары з'яўляюцца бачачы Рама. Ён будзе быць добра. Мой гуру усміхнуўся вясёла.

Я вярнуўся з а святло сэрца да мой сябра пры ложку, толькі да знайсці яго у а паміраючы дзяржава.

«Ён не можа пратрымацца больш за адну-дзве гадзіны», — сказаў мне адзін з лекараў з адчайным жэстам. Я зноў паспяшаўся да Лахіры Махасаі.

«Дактары — сумленныя людзі. Я ўпэўнены, што Рама паправіцца». Гаспадар бесклапотна адпусціў мяне.

У Рамы я застаў абодвух лекараў без вестак. Адзін пакінуў мне запіску: «Мы зрабілі ўсё магчымае, але яго выпадак безнадзейны».

Мой сябар сапраўды быў падобны да паміраючага чалавека. Я не разумеў, як словы Лахіры Махасаі маглі не спраўдзіцца, але выгляд імкліва згасаючага жыцця Рамы падказваў мне: «Усё скончылася». Кідаючыся такім чынам у мора веры і трывожных сумневаў, я дапамагаў свайму сябру як мог. Ён ачунаў і закрычаў:

«Юктешвар, бегчы да Майстар і сказаць яго Я раніцы знік. Спытайце яго да дабраслаўляць мой цела перад яго апошні абрады.

З гэтыя словы Рама уздыхнуў моцна і даў уверх гэты прывід. **32- 2**

Я плакаў цэлую гадзіну каля яго каханай постаці. Заўсёды аматарам цішыні, ён цяпер дасягнуў поўнай нерухомасці смерці. Увайшоў яшчэ адзін вучань; я папрасіў яго застацца ў доме, пакуль я не вярнуся. Напаўашаломлены, я пайшоў назад да свайго гуру.

Як ёсць Рама цяпер? Лахіры Махасая твар быў завіты у усмешкі.

«Сэр, вы хутка ўбачыце, як ён сябе адчувае», — выпаліў я ў эмоцыях. «Праз некалькі гадзін вы ўбачыце яго цела, перш чым яго павязуць у крэматорый». Я не вытрымаў і адкрыта застогнаў.

«Юктешвар, кантроль сябе. Сядзець спакойна і медытаваць. Мой гуру на пенсіі у *самадхі*. Гэты

Дзень і ноч прайшлі ў непарушнай цішыні; я беспаспяхова спрабаваў аднавіць унутраны спакой.

На світанні Лахіры Махасая суцяшальна зірнуў на мяне. «Я бачу, ты ўсё яшчэ занепакоены. Чаму ты ўчора не растлумачыў, што чакаеш ад мяне адчувальнай дапамогі Рама ў выглядзе лекаў?» Майстар паказаў на лампу ў форме кубка, якая змяшчала неачышчаны касторовы алей. «Напоўні невялікую бутэльку з лампы; закапай сем кропель у рот Рама».

«Сэр», Я пратэставаў, ён мае быў мёртвы з таго часу учора поўдзень. З што выкарыстанне ёсць гэты алей цяпер?

«— Не хвалюся, проста зрабі, як я прашу». Вясёлы настрой Лахіры Махасаі быў незразумелы; я ўсё яшчэ адчуваў неўтаймоўную боль ад гора. Наліўшы трохі алею, я пайшоў у дом Рама.

Я знайшоў цела майго сябра скамянелым у мёртвых абдымках. Не звяртаючы ўвагі на яго жажлівы стан, я разадкрыў яму вусны правым пальцам і здолеў левай рукой з дапамогай корка нанесці алей кропля за кропляй на яго сціснутыя зубы.

Калі сёмая кропля дакранулася да яго халодных вуснаў, Рама моцна задрыжаў. Яго мышцы завібравалі ад галавы да ног, калі ён здзіўлена сеў.

«Я ўбачыў Лахіры Махасаю ў бляску святла, — закрычаў ён. — Ён ззяў, як сонца. — Устань, пакінь свой сон, — загадаў ён мне. — Хадзі з Юктэсварам да мяне».

Я ледзь мог паверыць сваім вачам, калі Рама апрануўся і пасля смяротнай хваробы акрыяў настолькі, што пайшоў да дома нашага гуру. Там ён са слязьмі ўдзячнасці ўпаў ніцма перад Лахіры Махасаяй.

"Гэты майстар быў побач сам з веселасць. Яго вочы мігцеў у мяне хітра.

«Юктешвар, — сказаў ён, — адгэтуль ты абавязкова будзеш насіць з сабой бутэльку рыцынавага алею! Кожны раз, калі ўбачыш трупа, проста дай яму алей! Бо сем кропель ляпавага алею абавязкова знішчаць сілу Ямы!» **32-3**

«Гуруджы, ты з'яўляюцца высмейванне мяне. Я не разумець; калі ласка пункт выйсці гэты прырода з мой памылка.

«Я двойчы казаў табе, што Рама паправіцца; аднак ты не мог мне цалкам паверыць, — растлумачыў Лахіры Махасая. — Я не меў на ўвазе, што лекарскі змогуць яго вылечыць; я толькі адзначыў, што яны прысутнічаюць. Паміж маімі двума сцвярджэннямі не было прычынна-выніковай сувязі. Я не хацеў

умешвацца ў справы лекараў; ім таксама трэба жыць». Голасам, поўным радасці, мой гуру дадаў: «Заўсёды ведай, што невычэрпны Параматман **32-4** можа вылечыць каго заўгодна, з доктарам ці без яго.

«Я разумею сваю памылку, — з пакаяннем прызнаў я. — Цяпер я ведаю, што тваё простае слова абавязковае для ўсяго космасу».

Калі Шры Юктешвар скончыў сваю дзіўную гісторыю, адзін з зачараваных слухачоў адважыўся задаць пытанне, якое з дзяцінства было ўдвая зразумелым.

"Сэр," ён сказаў, чаму зрабіў ваш гуру выкарыстанне касторовое алеі?"

Дзіця, даваць алеі не мела ніякага сэнсу, акрамя таго, што я чакаў чагосьці матэрыяльнага, а Лахіры Махасая абраў алеі побач як аб'ектыўны сімвал абуджэння маёй большай веры. Настаўнік дазволіў Раме памерці, таму што я часткова сумняваўся. Але боскі гуру ведаў, што, паколькі ён сказаў, што вучань будзе здаровы, вылячэнне павінна адбыцца, нават калі яму трэба было вылечыць Раму ад смерці, хваробы, якая звычайна незваротная!

Шры Юктешвар адхілены гэты маленькі група, і жэстам мяне да а коўдра месца у яго ногі.

«Ёгананда, — сказаў ён з незвычайнай сур'ёзнасцю, — з самага нараджэння цябе акружалі непасрэдня вучні Лахіры Махасаі. Вялікі майстар жыў сваім узнёслым жыццём у частковай адзіноце і рашуча адмаўляўся дазваляць сваім паслядоўнікам будаваць якую-небудзь арганізацыю вакол яго вучэння. Тым не менш, ён зрабіў важнае прадказанне.

«Праз пяцьдзсят гадоў пасля маёй смерці, — сказаў ён, — маё жыццё будзе напісана з-за глыбокай цікавасці да ёгі, якую праявіць Захад. Ёгічнае пасланне ахіне ўвесь зямны шар і дапаможа ўсталяваць тое братэрства людзей, якое вынікае з непасрэднага ўспрымання Адзінага Айца».

«Сын мой Ёгананда, — працягваў Шры Юктешвар, — ты павінен зрабіць свой унёсак у распаўсюджванне гэтага паслання і ў запіс гэтага святога жыцця».

Пяцьдзсят гадоў пасля смерці Лахіры Махасаі ў 1895 годзе завяршыліся ў 1945 годзе, годзе завяршэння гэтай кнігі. Мяне не можа не ўразіць супадзенне, што 1945 год таксама адкрыў для сябе новая эпоха — эпоха рэвалюцыйных атамных энергій. Усе ўдумлівыя розумы, як ніколі раней, звяртаюцца да тэрміновых праблем міру і братэрства, каб далейшае выкарыстанне фізічнай сілы не выгнала ўсіх людзей разам з праблемамі.

Нягледзячы на тое, што чалавечы род і яго справы бясплёдна знікаюць пад уздзеяннем часу ці бомбаў, сонца не збочвае са свайго шляху; зоркі нязменна пільнуюць. Касмічны закон нельга спыніць ці змяніць, і чалавеку варта было б прывесці сябе ў гармонію з ім. Калі космас супрацьстаіць сіле, калі сонца не ваюе з планетамі, а адыходзіць у належны час, каб даць зоркам сваю невялікую ўладу, то якая карысць ад нашага кулака ў кальчуге? Ці сапраўды з гэтага выйдзе мір? Не жорсткасць, а добрая воля ўзбройвае сухажыллі ўніверсуму; чалавецтва ў міры пазнае бясконцыя плады перамогі, саладзейшыя на смак за тыя, што выгадаваны на глебе крыві.

Дзейсная Ліга Нацый будзе натуральнай, безыменнай лігай чалавечых сэрцаў. Шырокія спачуванні і праніклівае разуменне, неабходныя для гаення зямных гора, не вынікаюць з простага інтэлектуальнага разгляду разнастайнасці чалавека, а з ведання адзінай еднасці чалавека — яго роднасці з Богам. Да рэалізацыі найвышэйшага ідэалу свету — міру праз братэрства — няхай ёга, навука асабістага кантакту з Боскім, распаўсюдзілася з цягам часу на ўсіх людзей ва ўсіх землях.

Нягледзячы на тое, што цывілізацыя Індыі старажытнейшая за любую іншую, мала хто з гісторыкаў адзначаў, што яе подзвіг нацыянальнага выжывання — гэта зусім не выпадковасць, а лагічны вынік адданасці вечным ісцінам, якую Індыя прапанавала праз сваіх лепшых людзей у кожным пакаленні. Дзякуючы чыстай бесперапыннасці быцця, дзякуючы непераходнасці да стагоддзяў — ці могуць пыльныя навукоўцы сапраўды сказаць нам, колькі? — Індыя дала найгоднейшы адказ на выклік часу сярод усіх народаў.

Біблійная гісторыя **32-5** Маленне Абрагама да Госпада аб тым, каб горад Садом быў выратаваны, калі ў ім знойдуць дзесяць праведнікаў, і боскі адказ: «Я не знішчу яго дзеля дзесяці» набываюць новае значэнне ў святле таго, як Індыя вырвалася з забыцця Вавілона, Егіпта і іншых магутных народаў, якія калісьці былі яе сучаснікамі. Адказ Госпада ясна паказвае, што зямля жыве не сваімі матэрыяльнымі дасягненнямі, а сваімі шэдэўрамі, створанымі чалавекам.

Няхай зноў пачуюцца боскія словы ў гэтым дваццатым стагоддзі, двойчы афарбаваным крывёю, яшчэ не напалову скончыўшымся: Ніводная нацыя, якая можа нарадзіць дзесяць чалавек, вялікіх у вачах Непадкупнага Суддзі, не спазнае знікнення. Прыслушаючыся да такіх перакананняў, Індыя даказала сваю неабдуманасць перад тысячай хітрасцяў часу. Самарэалізаваныя майстры ў кожным стагоддзі асвятлялі яе глебу; сучасныя хрысціянскія мудрацы, такія як Лахіры Махасая і яго вучань Шры Юктешвар, паўстаюць, каб абвясціць, што навука ёгі важнейшая за любыя матэрыяльныя дасягненні для шчасця чалавека і даўгалецця нацыі.

Вельмі мала інфармацыі пра жыццё Лахіры Махасаі і яго ўніверсальную дактрыну калі-небудзь друкавалася. На працягу трох дзесяцігоддзяў у Індыі, Амерыцы і Еўропе я адчуваў глыбокую і шчырую цікавасць да яго паслання вызваленчай ёгі; пісьмовы аповед пра жыццё майстра, як ён і прадказваў, цяпер патрэбны на Захадзе, дзе жыццяпісы вялікіх сучасных ёгаў малавядомыя.

Пра жыццё гуру напісана толькі адна ці дзве невялікія брашуры на англійскай мове. Адна біяграфія на бенгальскай мове, *Шры Шры* **32-6** «*Ш'яма Чаран Лахіры Махасая*» выйшла ў 1941 годзе. Яе напісаў мой вучань Свамі Сацьянанда, які шмат гадоў быў *ачар'яй* (духоўным настаўнікам) у нашай *Від'ялаі* ў Ранчы. Я пераклаў некалькі ўрыўкаў з яго кнігі і ўключыў іх у гэты раздзел, прысвечаны Лахіры Махасаі.

Лахіры Махасая нарадзіўся 30 верасня 1828 года ў набожнай сям'і брахманаў старажытнага паходжання. Яго радзімай была вёска Гурні ў акрузе Надья каля Крышнагара, Бенгалія. Ён быў малодшым сынам Муктакашы, другой жонкі паважанага Гаўра Мохана Лахіры. (Яго першая жонка, пасля нараджэння трох сыноў, памерла падчас паломніцтва.) Маці хлопчыка памерла, калі ён быў у дзяцінстве; пра яе мала што вядома, акрамя таго факту,

што яна была гарачай паклонніцай бога Шывы, 32-7. у Святым Пісанні названы «Каролем ёгаў».

Хлопчык Лахіры, якога звалі Ш'яма Чаран, правёў свае раннія гады ў радавым доме ў Надзіі. Ва ўзросце трох ці чатырох гадоў яго часта бачылі сядзячым пад пяском у позе ёга, цалкам схаваным ад вачэй, акрамя галавы.

Маёнтак Лахіры быў разбураны зімой 1833 года, калі блізкая рака Джалангі змяніла сваё рэчышча і знікла ў глыбінях Ганга. Адзін з храмаў Шывы, заснаваных Лахіры, сышоў у раку разам з сямейным домам. Адданы выратаваў каменную выяву бога Шывы з віруючай вады і змясціў яе ў новым храме, цяпер вядомым як Гурні.

Гаўр Мохан Лахіры і яго сям'я пакінулі Надью і пасяліліся ў Бенарэсе, дзе бацька адразу ж пабудаваў храм Шывы. Ён вёў сваю сям'ю ў адпаведнасці з ведычнай дысцыплінай, рэгулярна выконваючы цырыманіяльныя пакланенні, здзяйсняючы акты міласціны і вывучаючы святыя пісанні. Аднак, справядлівы і непрадзяты, ён не ігнараваў дабратворную плынь сучасных ідэй.

Хлопчык Лахіры браў урокі хіндзі і урду ў групах для вывучэння ў Бенарэсе. Ён наведваў школу пад кіраўніцтвам Джоя Нараяна Гхосала, дзе вывучаў санскрыт, бенгальскую, французскую і англійскую мовы. Прысвяціўшы сябе ўважліваму вывучэнню Ведаў, малады ёг з цікавасцю слухаў разважанні па Святых Пісаннях, якія праводзілі вучоныя брахманы, у тым ліку пандыт мархатты па імені Наг-Бхатта.

Ш'яма Чаран быў добрым, лагодным і смелым юнаком, якога любілі ўсе яго спадарожнікі. Валодаючы добра складзеным, яркім і магутным целам, ён выдатна плаваў і займаўся многімі іншымі відамі спорту.

У 1846 годзе Ш'яма Чаран Лахіры ажаніўся са Шрымаці Кашы Моні, дачкой Шры Дэбнараяна Саньяла. Узорная індыйская хатняя гаспадыня, Кашы Моні з радасцю выконвала свае хатнія абавязкі і традыцыйны абавязак гаспадара — абслугоўваць гасцей і бедных. Два святыя сыны, Тынкуры і Дукуры, дабраславілі гэты саюз.

У 1851 годзе, ва ўзросце 23 гадоў, Лахіры Махасая заняў пасаду бухгалтара ў Ваенна-інжынерным дэпартаменце англійскага ўрада. За час службы ён атрымаў шмат павышэнняў. Такім чынам, ён быў не толькі гаспадаром у вачах Бога, але і паспяховым у маленькай чалавечай драме, дзе ён выконваў адведзеную яму ролю офіснага служачага ў свеце.

Паколькі офісы Міністэрства арміі былі пераведзены ў іншае месца, Лахіры Махасая быў пераведзены ў Газіпур, Мірджапур, Данапур, Найні Тал, Бенарэс і іншыя населеныя пункты. Пасля смерці бацькі Лахіры быў вымушаны ўзяць на сябе ўсю адказнасць за сваю сям'ю, для якой ён купіў ціхі дом у раёне Гарудэсвар Мохула ў Бенарэсе.

Менавіта на трыццаць трэцім годзе жыцця Лахіры Махасая ўбачыў выкананне мэты, дзеля якой ён пераўвасобіўся на зямлі. Полымя, схаванае ў попеле, якое доўга тлела, атрымала магчымасць успыхнуць. Боскі загад, які знаходзіцца па-за позіткам людзей, таямнічым чынам дзейнічае, каб усё знешняе праявіцца ў патрэбны час. Ён сустрэў свайго вялікага... гуру, Бабаджы, недалёка ад Ранікета, і быў прысвечаны ім у *Крыя-Ёгу*.

Гэтая спрыяльная падзея здарылася не толькі з ім; гэта быў шчаслівы момант для ўсяго чалавецтва, многія з якіх пазней мелі гонар атрымаць дар абуджэння

душы — *Крыя* . Згубленае, або даўно зніклае, найвышэйшае мастацтва ёгі зноў
выплывала на свет. Многія духоўна прагнучыя мужчыны і жанчыны ў рэшце
рэшт знайшлі свой шлях да прахалодных вод *Крыя-ёгі* . Гэтак жа, як у
індуісцкай легендзе, дзе Маці Ганг прапануе свой боскі напой высмагламу
адданаму Бхагіратху, нябесная патока *Крыя* кацілася з таемных цвёрдых
вяршынь Гімалаяў у пыльныя прытулкі людзей.

. Джон 11:1-4 :32-1

А халера ахвяра ёсць часта рацыянальны і цалкам свядомы правільна уверх :32-2

.да гэты момант з смерць. 32-3: Бог смерці

Літаральна, :32-4

"Вярхоўны душа». 32-5:

.Быццё 18:23-32

Шры , а прэфікс сэнс "святы", ёсць прымацаваны (як правіла двойчы або тройчы) да імёны з выдатны :32-6

.Індыйскі настаўнікі

Адзін з тройцы Бога — Брахма, Вішну, Шыва, — чыя ўніверсальная праца — гэта, адпаведна, стварэнне, :32-7
захаваанне і растварэнне-аднаўленне. Шыва (часам пішацца як Сіва), прадстаўлены ў міфалогіі як Уладар
адраканняў, з'яўляецца у бачанні да Яго адданыя пад розныя аспекты, такія як Махадэва, гэты збытаны

.Аскетык і Натараджа, Касмічны Танцор

РАЗДЗЕЛ: 33

Бабаджы, Гэты Ёгі-Хрыстос З Сучасны Індыя

Паўночныя гімалайскія скалы каля Бадрынараяна дагэтуль благаслаўленыя
жывой прысутнасцю Бабаджы, гуру Лахіры Махасаі. Гэты адасоблены майстар
захоўваў сваю фізічную форму стагоддзямі, магчыма, тысячагоддзямі.

Бессмертны Бабаджы — гэта аватара . Гэта санскрыцкае слова азначае
«спуск»; яго карані — *ава* — «уніз» і *тры* — «праходзіць». У індуйскіх пісаннях
аватара азначае спуск Боскасці ў плоць.

«Духоўны стан Бабаджы перавышае чалавечае разуменне», — растлумачыў
мне Шры Юктешвар. «Мініяцюрнае бачанне людзей не можа пранікнуць да яго
трансцэндэнтнай зоркі. Дарэмна спрабуюць нават уявіць сабе дасягненне
аватара. Гэта немагчыма ўявіць».

Упанішады падрабязна класіфікавалі кожную стадыю духоўнага развіцця.

Сіддха («дасканалая істота») пераходзіць ад стану *джыванмукты*

(«вызваленага пры жыцці») да стану *парамукта* («найвышэйшай свабоды» — поўная ўлада над смерцю); апошні цалкам вызваліўся ад майскае рабства і яго рэінкарнацыйны цыкл. Таму *парамукта* рэдка вяртаецца ў фізічнае цела; калі ён гэта робіць, то ён з'яўляецца аватаркай, боскім пасярэднікам высакародных дабраславенняў свету.

Ан аватар ёсць непадпарадкаваны да гэты універсальны эканоміка; яго чысты цела, бачны як а святло выява, ёсць бясплатна

ад любых даўгоў перад прыродай. Выпадковы позірк можа не ўбачыць нічога незвычайнага ў форме аватара, але ён не адкідвае ценю і не пакідае слядоў на зямлі. Гэта знешнія сімвалічныя доказы ўнутранай адсутнасці цемры і матэрыяльнага рабства. Толькі такі Бог-чалавек ведае Праўду, якая стаіць за ім. адноснасць жыцця і смерці. Амар Хайям, якога так незразумелі, апяваў гэтага вызваленага чалавека ў сваім бессмяротным пісанні « *Рубаі* » :

«Ах, Месяц маёй асалоды, які не ведае спаду, Нябесны месяц зноў узыходзіць; колькі разоў пасля ўзыходзе ён будзе шукаць мяне праз гэты ж сад — дарэмна!»

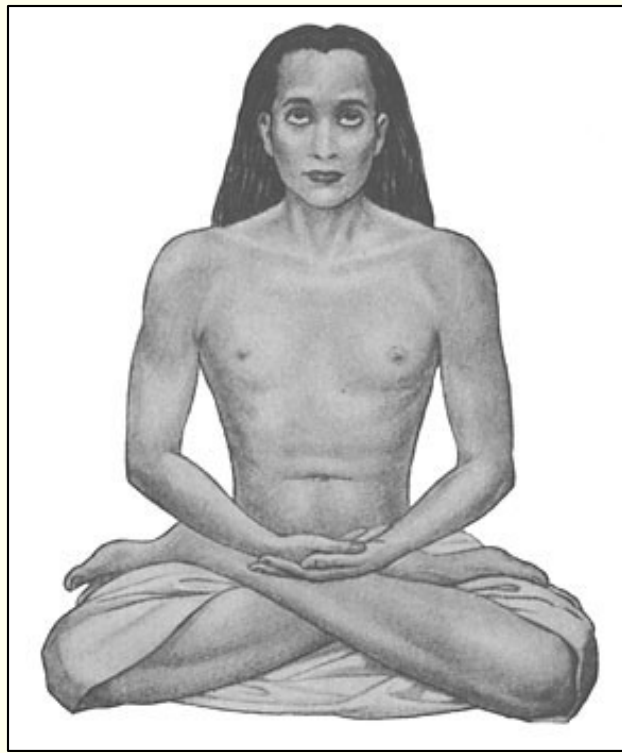
«Месяц Захаплення» — гэта Бог, вечная Палярная Зорка, ніколі не анахранічны. «Нябесны Месяц» — гэта знешні космас, звязаны законам перыядычнага паўтарэння. Яго ланцугі былі назаўжды разарваны персідскім празорцам праз яго самасвядомасць. «Колькі разоў пасля ўзыходжання яна будзе шукаць... мяне — дарэмна!» Якое расчараванне ў пошуках шалёнага сусвету абсалютнага бяздзейнасці!

Хрыстос выказаў сваю свабоду іншым чынам: «І адзін кніжнік, падышоўшы, сказаў Яму: Настаўнік, я пайду за Табой, куды б Ты ні пайшоў. Ісус жа сказаў яму: лісы маюць норы, і птушкі нябесныя — гнёзды; а Сын Чалавечы не мае, дзе прыхіліць галаву». **33-1**

Прасторны з усюдыіснасць, мог Хрыстос сапраўды быць падпісваўся акрамя у гэты усёабдымны Дух?

Крышна, Рама, Буда і Патанджалі былі сярод старажытнаіндыйскіх аватар. Вакол Агастыі, паўднёваіндыйскага аватара, узнікла значная паэтычная літаратура на тамільскай мове. Ён здзейсніў шмат цудаў на працягу стагоддзяў да і пасля хрысціянскай эры, і лічыцца, што ён захаваў сваю фізічную форму нават да сённяшняга дня.

Місія Бабаджы ў Індыі заключалася ў тым, каб дапамагаць прарокам выконваць іх асаблівыя даручэнні. Такім чынам, ён адпавядае біблейскай класіфікацыі *Махаватара* (Вялікага Аватара). Ён сцвярджаў, што даў пасвячэнне ў ёгу Шанкару, старажытнаму заснавальніку ордэна Свамі, і Кабіру, вядомаму сярэднявечнаму святому. Яго галоўным вучнем у дзевятнаццатым стагоддзі быў, як мы ведаем, Лахіры Махасая. адраджэнец страчанага мастацтва *крыя* .



БАБАДЖЫ, THE МАХАВАТАР
Гуру з Лахіры Махасая

Я мець дапамог ан мастак да нічыя а праўда падабенства з гэты выдатны Ёгі-Хрыстос з сучасны Індыя.

Махаватар знаходзіцца ў пастаяннай еднасці з Хрыстом; разам яны пасылаюць вібрацыі адкуплення і спланавалі духоўную тэхніку выратавання для гэтага веку. Праца гэтых двух цалкам асветленых майстроў — аднаго з целам, а другога без яго — заключаецца ў тым, каб натхніць народы адмовіцца ад самагаўных войнаў, расавай нянавісці, рэлігійнага сектанцтва і бумерангавага зла матэрыялізму. Бабаджы добра ведае тэндэнцыі сучаснасці, асабліва ўплыў і складанасці заходняй цывілізацыі, і разумее неабходнасць распаўсюджвання самавызвалення ёгі аднолькава на Захадзе і на Усходзе.

Тое, што няма гістарычных спасылак на Бабаджы, не павінна нас здзіўляць. Вялікі гуру ніколі адкрыта не з'яўляўся ні ў адным стагоддзі; няправільна інтэрпрэтуючы бляск публічнасці не мае месца ў яго тысячагадовых планах. Падобна Творцу, адзінай, але маўклівай Сілай, Бабаджы працуе ў сціплай невядомасці.

Вялікія прарокі, такія як Хрыстос і Крышна, прыходзяць на зямлю з канкрэтнай і ўражлівай мэтай; яны сыходзяць, як толькі яна выканана. Іншыя аватары, такія як Бабаджы, бяруцца за працу, якая... больш занепакоеныя павольным эвалюцыйным прагрэсам чалавецтва на працягу стагоддзяў, чым якой-небудзь адной выдатнай падзеяй у гісторыі. Такія настаўнікі заўсёды хаваюцца ад грубага грамадскага позірку і маюць сілу станавіцца нябачнымі па жаданні. Па

гэтых прычынах, а таксама таму, што яны звычайна вучаць сваіх вучняў маўчаць пра іх, шэраг выдатных духоўных постацяў застаюцца невядомымі свету. На гэтых старонках пра Бабаджы я даю толькі намёк на яго жыццё — толькі некалькі фактаў, якія ён лічыць патрэбнымі і карыснымі для публічнага апавяшчэння.

Не абмежаванне факты пра Бабаджы сям'я або месца нараджэння, дарагі да гэты летапісца сэрца, мець калі-небудзь быў

выяўлены. Ён звычайна гаворыць на хіндзі, але лёгка размаўляе на любой мове. Ён прыняў простае імя Бабаджы (шанаваны бацька); іншыя тытулы, якія яму далі вучні Лахіры Махасаі, — гэта Махамуні Бабаджы Махарадж (вярхоўны экстатычны святы), Маха-Ёгі (найвялікшы з ёгаў), Трамбак Баба і Шыва Баба (тытулы аватар Шывы). Ці мае значэнне тое, што мы не ведаем імя па бацьку вызваленага з зямлі майстра?

«Кожны раз, калі хтосьці з павагай вымаўляе імя Бабаджы, — сказаў Лахіры Махасая, — гэты адданы імгненна прыцягвае духоўнае дабраславенне».

Бессмяротны гуру не мае ніякіх прыкмет узросту на целе; ён выглядае не больш чым юнаком дваццаці пяці гадоў. Светласкуры, сярэдняга целаскладу і росту, прыгожае, моцнае цела Бабаджы выпраменьвае прыкметнае ззянне. Яго вочы цёмныя, спакойныя і пяшчотныя; яго доўгія, бліскучыя валасы меднага колеру. Вельмі дзіўны факт заключаецца ў тым, што Бабаджы мае незвычайна дакладнае падабенства са сваім вучнем Лахіры Махасаяй. Падабенства настолькі ўражвае, што ў сталым узросце Лахіры Махасая мог бы сысці за бацькі маладога Бабаджы.

Свамі Кебалананда, мой святы Санскрыт рэпетытар, выдаткаваны некаторыя час з Бабаджы у гэты Гімалаі.

«Непараўнальны майстар перамяшчаецца са сваёй групай з месца на месца ў гарах», — сказаў мне Кебалананда. «Яго невялікая група складаецца з двух высокапрасунутых амерыканскіх вучняў. Пасля таго, як Бабаджы некаторы час знаходзіцца ў адной мясцовасці, ён кажа: *«Дэра данда утхао»* («Давайце паднімем наш лагер і посах»). Ён нясе сімвалічную *данду* (бамбукавы посах). Яго словы — гэта сігнал для імгненнага перамяшчэння са сваёй групай у іншае месца. Ён не заўсёды выкарыстоўвае гэты метада астральнага падарожжа; часам ён ідзе пешшу з вяршыні на вяршыню».

Бабаджы могуць убачыць ці пазнаць іншыя толькі тады, калі ён сам гэтага пажадае. Вядома, што ён мае з'яўляўся ў розных абліччах розным адданым — часам без барады і вусоў, а часам з імі. Паколькі ягонае неўтаймоўнае цела не патрабуе ежы, майстар рэдка есць. У якасці сацыяльнай павагі да вучняў, якія прыязджаюць у госці, ён часам прымае садавіну або рыс, звараны ў малацэ і топленым масле.

«Мне вядомыя два дзіўныя выпадкі з жыцця Бабаджы, — працягваў Кебалананда. — Адноўчы ўначы яго вучні сядзелі вакол вялізнага вогнішча, якое палала для святой ведычнай цырымоніі. Настаўнік раптам схпіў палаючае палена і лёгка ўдарыў па голым плячы чэлы, які стаяў блізка да агню».

«Сэр, як жорсткі! Лахіры Махасая, Сусветная арганізацыя па ахове здароўя быў

цяперашні, зроблены гэта пратэст.

«Ці аддаў бы ты перавагу бачыць яго спаленым дашчэнтку на тваіх вачах, згодна з рашчэннем яго мінулай кармы?»

З гэтымі словамі Бабаджы паклаў сваю гаючую руку на знявечанае плячо чэлы.
«Сёння ўвечары я вызваліў цябе ад пакутлівай смерці. Кармічны закон быў задаволены праз твае лёгкія пакуты ад агню».

Іншым разам свяшчэннае кола Бабаджы было парушана прыбыццём незнаёмца. Ён з дзіўнай спрытнасцю ўзлез на амаль недаступны выступ каля лагера настаўніка.

«Спадар, вы, напэўна, вялікі Бабаджы». Твар мужчыны асвятліўся невымоўнай павагай. «Месяцамі я няспынна шукаў вас сярод гэтых змрочных скал. Малю вас прыняць мяне ў вучні».

Калі гэты выдатны гуру зроблены не адказ, гэты чалавек заостраны да гэты скалісты бездань у яго ногі.

«Калі ты адмовіш мне, я скочу з гэтай гары. Жыццё больш не мае каштоўнасці, калі я не магу здабыць тваё кіраўніцтва да Боскага».

«— Дык скачы, — сказаў Бабаджы без эмоцый. — Я не магу прыняць цябе ў тваім цяперашнім стане развіцця».

Чалавек адразу ж кінуўся з абрыву. Бабаджы загадаў ашаломленым вучням прынесці цела незнаёмца. Калі яны вярнуліся з знявечаным целам, майстар паклаў сваю боскую руку на мёртвага чалавека. І вось! Ён расплюшчыў вочы і пакорліва ўпаў ніцма перад усемагутным.

«— Цяпер ты гатовы да вучнёўства, — з любоўю паглядзеў Бабаджы на свайго ўваскрослага чэлу. — Ты можна прайшоў цяжкае выпрабаванне. Смерць больш не закране цябе; цяпер ты — адзін з нашай несмяротнай паствы». Потым ён сказаў свае звычайныя словы развітання: *«Дэра данда утхао»*; уся група знікла з гары.

Аватар жыве ва ўсюдыісным Духу; для яго няма адлегласці, адваротнай квадрату. Таму толькі адна прычына можа матываваць Бабаджы захоўваць сваю фізічную форму са стагоддзя ў стагоддзе: жаданне даць чалавецтву канкрэтны прыклад яго ўласных магчымасцей. Мы Калі б чалавек ніколі не ўдастоіўся б пробліску Боскасці ў целе, ён заставаўся б прыгнечаным цяжкай майяўскай ілюзіяй, што ён не можа пераадолець сваю смяротнасць.

Ісус з самага пачатку ведаў паслядоўнасць свайго жыцця; ён праходзіў праз кожную падзею не дзеля сябе, не з-за нейкага кармічнага прымусу, а выключна дзеля ўзвышэння рэфлексіўнага чалавека. істот. Яго чатыры вучні-рэпарцёры — Мацвей, Марк, Лука і Ян — запісалі невымоўную драму на карысць наступных пакаленняў.

Для Бабаджы, таксама, там ёсць не адноснасць з мінулае, цяперашні, будучыня; з гэты пачатак ён мае вядомыя ўсе этапы яго жыцця. Тым не менш, прыстасоўваючыся да абмежаванага разумення людзей, ён здзейсніў шмат актаў свайго боскага жыцця ў прысутнасці аднаго або некалькіх сведкаў. Так

сталася, што вучань Лахіры Махасаі прысутнічаў, калі Бабаджы палічыў, што надышоў час абвясціць пра магчымасць цялеснага неўміручасці. Ён вымавіў гэтае абяцанне перад Рам Гопалам Музумдарам, каб яно нарэшце стала вядомым для натхнення іншых сэрцаў, якія шукаюць. Вялікія кажуць свае словы і ўдзельнічаюць у, здавалася б, натуральным ходзе падзей выключна дзеля дабра чалавека, як сказаў Хрыстос: «Ойча... Я ведаў, што Ты заўсёды чуеш Мяне; але *дзеля народа, які стаіць побач, Я сказаў гэта*, каб яны паверылі, што Ты паслаў Мяне». **33-2** Падчас

мой візіт у Ранбаджпур з Рамам Гопалам, «бяссонным святым», **33-3** ён расказаў цудоўную гісторыю сваёй першай сустрэчы з Бабаджы.

«Часам я пакідаў сваю адзіночую пячору, каб сядзець ля ног Лахіры Махасаі ў Бенарэсе, — сказаў мне Рам Гопал. — Адноўчы апоўначы, калі я ціха медытаваў у групе сваіх вучняў, майстар звярнуўся да мяне з нечаканай просьбай.

Рам Гопал, ён сказаў, ісці у адноўчы да гэты Дасасамедх купанне *гхат*.

Неўзабаве я дабраўся да адасобленага месца. Ноч была яркая, асвятлялася месяцам і зіхацелі зоркі. Пасля таго, як я некаторы час цярпліва сядзеў у цішыні, маю ўвагу прыцягнула велізарная каменная пліта каля маіх ног. Яна паступова падымалася, адкрываючы падземную пячору. Пакуль камень невядома якім чынам заставаўся ў раўнавазе, з пячоры высока ў паветра ўзляцела закутаная ў драпіроўку постаць маладой і незвычайна прыгожай жанчыны. Акружаная мяккім арэолам, яна павольна апусцілася перада мной і застыла нерухома, пагружаная ў ўнутраны экстаз. Нарэшце яна варухнулася і ціха загаварыла.

«Я Матаджы, **33-4** сястра Бабаджы. Я папрасіў яго, а таксама Лахіры Махасаю, прыйсці сёння ў маю пячору, каб абмеркаваць вельмі важную справу.

Туманнае святло хутка плыло над Гангам; дзіўнае свячэнне адлюстроўвалася ў непразрыстых водах. Яно набліжалася ўсё бліжэй і бліжэй, пакуль, асляпляльна бліскаючы, не з'явілася... бок Матаджы і імгненна згусціўся ў чалавечую форму Лахіры Махасаі. Ён пакорліва пакланіўся да ног святой жанчыны.

Перш чым я ачуняў ад здзіўлення, мяне зноў уразіла кружляючаяся маса містычнага святла, што падарожнічала па небе. Хутка апускаючыся, палымяны вір наблізіўся да нашай групы і матэрыялізаваўся ў цэле прыгожага юнака, якім, як я адразу зразумеў, быў Бабаджы. Ён быў падобны на Лахіры Махасаю, з той толькі розніцай, што Бабаджы выглядаў значна маладзейшым і меў доўгія, светлыя валасы.

Лахіры Махасая, Матаджы і я ўкленчылі ля ног гуру. Эфірнае пачуццё блажэннай славы ўзрушыла кожную фібру маёй істоты, калі я дакрануўся да яго боскай плоці.

«— Дабраславёная сястра, — сказаў Бабаджы, — я маю намер пакінуць сваю форму і акунуцца ў Бясконцы Плынь».

«Я ўжо мімаходзь убачыла твой план, любімы гаспадар. Я хацела абмеркаваць яго з табой сёння ўвечары. Чаму ты павінен пакідаць сваё цела?» — цудоўная жанчына

з благальным позіркам паглядзела на яго.

Што ёсць гэты розніца калі Я насіць а бачны або нябачны хваля на гэты акіян з мой Дух?

Матаджы адказала з дзіўным бляскам гумару. «Бессмертны гуру, калі гэта не мае значэння, то, калі ласка, ніколі не пакідай сваёй формы». **33-5**

Будзь гэта так, Бабаджы сказаў урачыста. Я будзе ніколі пакінуць мой фізічны цела. Гэта будзе заўсёды застаюцца бачны

хаця б невялікай колькасці людзей на гэтай зямлі. Гасподзь выказаў Сваё ўласнае жаданне праз вашыя вусны.

Калі я з захапленнем слухаў размову паміж гэтымі ўзнёслымі істотамі, вялікі гуру звярнуўся да мяне з дабразычлівым жэстам.

«Не бойся, Рам Гопал, — сказаў ён, — табе пашанцавала быць сведкам гэтага несмяротнага абяцання».

Калі салодкая мелодыя голасу Бабаджы сціхла, яго постаць і постаць Лахіры Махасаі павольна ўзняліся і адступілі назад над Гангам. Ареол асляпляльнага святла ахінаў іх целы, калі яны зніклі ў начным небе. Постаць Матаджы ўзляцела ў пячору і спусцілася; камень... пліта зачынілася сама па сабе, быццам працуючы з дапамогай нябачнага рычага.

Бясконца натхнёны, я пайшоў назад да Лахіры Махасаі. Калі я пакланіўся яму на святанні, мой гуру разумеюча ўсміхнуўся мне.

«Я рады за цябе, Рам Гопал, — сказаў ён. — Жаданне сустрэцца з Бабаджы і Матаджы, пра якое ты часта мне казаў, нарэшце знайшло святое выкананне».

Мае таварышы-вучні паведамілі мне, што Лахіры Махасая не сыходзіў са свайго ўзвышша з ранняга вечара.

«Ён цудоўна распавёў пра неўміручасць пасля таго, як ты пайшоў на Дасасамедх *гхат* », — сказаў мне адзін з чэлаў. Упершыню я цалкам усвядоміў праўду ў вершах з пісанняў, якія сцвярджаюць, што чалавек, які рэалізаваў сябе, можа з'яўляцца ў розных месцах у двух ці больш целах адначасова.

«Пазней Лахіры Махасая растлумачыў мне шмат метафізічных момантаў, якія тычацца схаванага боскага плана для гэтай зямлі», — падсумаваў Рам Гопал. «Бабаджы быў абраны Богам, каб заставацца ў сваім целе на працягу гэтага канкрэтнага сусветнага цыклу. Стагоддзі будуць прыходзіць і сыходзіць — усё яшчэ бессмяротны гаспадар, **33-6**» сузіраючы драму стагоддзяў, будуць прысутнічаць на гэтай зямной сцэне».

Раздзел 33 Зноскі

.....
· Мэцью 8:19-20 :33-1

· Джон 11:41-42 :33-2

33-3 : Гэты усюдыісны ёг Сусветная арганізацыя па ахове здароўя назіралася што Я не атрымалася да лук перад гэты Таракешвар святыня ([раздзел 13](#)).

33-4 : Святы Маці." Матаджы таксама мае жыў праз гэты стагоддзяў; яна ёсць амаль як далёка прасунуты

духоўна як яе брат. Яна застаецца ў экстазе ў схаванай падземнай пячоры каля Дасасамедх *гхата* .

33-5 : Гэта інцыдэнт нагадвае адзін з Фалес. Гэты выдатны Грэчаская філосаф выкладаў што там быў не розніца паміж жыццё і смерць. «Чаму ж тады, — спытаў крытык, — ты не паміраеш?» — «Таму што, — адказаў Фалес, — гэта не мае значэння».

33-6 : "Сапраўды, сапраўды, Я сказаць да ты, Калі а чалавек трымаць мой прыказка (застаюцца непарушна у гэты Хрыстос Свядомасць), ён павінен

РАЗДЗЕЛ: 34

Матэрыялізацыя А Палац У Гэты Гімалаі

Першая сустрэча Бабаджы з Лахіры Махасаяй — захапляльная гісторыя, адна з нямногіх, якая дае нам падрабязнае ўяўленне пра бессмяротнага гуру.

Гэтыя словы былі прадмовай Свамі Кебалананды да цудоўнай гісторыі. Калі ён пераказаў яе ўпершыню, я быў літаральна зачараваны. У іншых выпадках я ўгаворваў свайго лагоднага настаўніка санскрыту паўтарыць гісторыю, якую пазней мне раскажаў практычна тымі ж словамі Шры Юктешвар. Абодва гэтыя вучні Лахіры Махасаі чулі гэту здзіўную гісторыю непасрэдна з вуснаў свайго гуру.

«Мая першая сустрэча з Бабаджы адбылася, калі мне было трыццаць тры гады, — сказаў Лахіры Махасая. — Восенню 1861 года я быў размешчаны ў Данапуры дзяржаўным бухгалтарам у ваенным інжынерным ведамстве. Аднойчы раніцай мяне выклікаў начальнік офіса».

«Лахіры, — сказаў ён, — толькі што прыйшла тэлеграма з нашага галоўнага офіса. Цябе пераводзяць у Ранікхет, дзе будзе размешчаны армейскі пост **34-1**». зараз усталёўваецца.

З адным слугой я адправіўся ў падарожжа даўжынёй 500 міль.

Падарожнічаючы верхам на кані і брычцы, мы за трыццаць дзён прыбылі ў гімалайскае месца Ранікхет. **34-2**

Мае службовыя абавязкі не былі цяжкімі; я мог праводзіць шмат гадзін, блукаючы па цудоўных пагорках. Да мяне дайшла чутка, што вялікія святыя дабраславілі гэты рэгіён сваёй прысутнасцю; я адчуў моцнае жаданне ўбачыць іх. Аднойчы ранняй пасля абеду падчас вандроўкі я быў здзіўлены, пачуўшы далёкі голас, які клікаў мяне па імені. Я працягнуў сваё энергічнае ўздыханне на гару Дронгіры. Мяне ахапіла лёгкая трывога ад думкі, што я, магчыма, не

паспею вярнуцца назад, перш чым цемра апусціцца на джунглі.

Нарэшце я дабраўся да невялікай паляны, па схілах якой былі раскіданыя пячоры. На адным з скалістых выступаў стаяў усмешлівы малады чалавек і працягваў мне руку. З здзіўленнем я заўважыў, што, акрамя медна-жоўтых валасоў, ён быў надзвычай падобны да мяне.

«Лахіры, ты мець Хадзем! Гэты святы адрасаваны мяне пяшчотна у Хіндзі. Адпачынак тут у гэта пячора. Гэта

быў Я Сусветная арганізацыя па ахове здароўя называецца ты.

Я уведзены а акуратны маленькі грот які змяшчаецца некалькі ваўняны коўдры і а некалькі *камандулус* (жабраванне міскі).

«Лахіры, рабіць ты памятаць што месца? Гэты ёг завостраны да а складзены коўдра у адзін кут.

— Не, сэр. — Трохі ашаломлены дзіўнасцю сваёй прыгоды, я дадаў: — Мне трэба з'язджаць зараз, пакуль не наступіла цемра. Раніцай у мяне справы ў офісе.

Таямнічы святы адказаў па-англійску: «Офіс прынеслі для цябе, а не цябе для офіса».

«Я быў ашаломлены тым, што гэты лясны аскет не толькі размаўляе па-англійску, але і перафразоўвае словы Хрыста. **34-3**»

«Бачу, мая тэлеграма паступіла ў сілу». Заўвага ёга была для мяне незразумелай; я спытаў, што ён мае на ўвазе.

«Я спасылацца да гэты тэлеграма што выкліканы ты да гэтыя ізаляваны часткі. Гэта быў Я Сусветная арганізацыя па ахове здароўя ціха падказаў вашаму начальніку перавесці вас у Раніхет. Калі чалавек адчувае сваё адзінства з чалавецтвам, усе розумы становяцца перадатчыкамі, праз якія ён можа працаваць — Ён ціха дадаў: — Лахіры, напэўна, гэтая пячора здаецца табе знаёмай?

Пакуль я збянтэжана маўчаў, святы падышоў і акуратна ўдарыў мяне па лоб. Ад яго магнітнага дотыку цудоўны патак пранізаў мой мозг, вызваляючы салодкія зерні-ўспаміны майго папярэдняга жыцця.

«— Я памятаю! — Мой голас быў напалову задушаны радаснымі рыданнямі. — Ты мой гуру Бабаджы, які заўсёды належаў мне! Сцэны мінулага ярка ўсплываюць у маёй свядомасці; тут, у гэтай пячоры, я правёў шмат гадоў свайго апошняга ўвасаблення!» Калі мяне ахапілі невымоўныя ўспаміны, я са слязьмі абняў ногі майго настаўніка.

«Больш за тры дзесяцігоддзі я чакаў цябе тут — чакаў твайго вяртання да мяне!» — голас Бабаджы гучаў нябеснай любоўю. — «Ты выслізнуў і знік у бурлівых хвалях жыццё пасля смерці. Чароўная палачка тваёй кармы дакранулася да цябе, і ты знік! Хоць ты і згубіў мяне з вачэй, я ніколі не губляў цябе з вачэй! Я пераследваў цябе па зіхатлівым астральным моры, дзе плаваюць слаўныя анёлы. Праз цемру, буру, хваляванні і святло я ішоў за табой, як маці-птушка, якая ахоўвае сваіх дзіцянят. Калі ты пражыў свой

чалавечы тэрмін жыцця ва ўлонні маці і выйшаў немаўлём, Маё вока заўсёды было скіравана на цябе. Калі ў дзяцінстве ты хавала сваё малюсенькае цела ў позе лотаса пад пяскамі Надзіі, я нябачна прысутнічала побач! Цярпліва, месяц за месяцам, год за годам, я сачыла за табой, чакаючы гэтага ідэальнага дня. Цяпер ты са мной! Вось твая пячора, каханая калісьці! Я заўсёды падтрымлівала яе чыстай і гатовай для цябе. Вось твая святая *асана* - коўдра, дзе ты штодня сядзела, каб напоўніць сваё пашыранае сэрца Богам! Вось твая чаша, з якой... Ты часта піў нектар, прыгатаваны мной! Глядзі, як я захоўваю бляск латуннага кубка,

што ты можа напой зноў адтуль! Мой уласны, рабіць ты зараз зразумеў?

«— Мой гуру, што я магу сказаць? — прамармытаў я перарывіста. — Дзе хто-небудзь чуў пра такое бяссмяротнае каханне?» Я доўга і захоплена глядзеў на свой вечны скарб, свайго гуру ў жыцці і смерці.

«Лахіры, табе патрэбна ачышчэнне. Выпі алей з гэтай міскі і ляжы каля ракі». Практычная мудрасць Бабаджы, падумаў я з хуткай, успамінаючай усмешкай, заўсёды была на першым плане.

Я паслухаўся яго ўказанняў. Нягледзячы на тое, што ледзяная гімалайская ноч апускалася, у кожнай клетцы майго цела пачало пульсаваць суцэльнае цяпло, унутранае выпраменьванне. Я здзівіўся. Ці не быў невядомы алей надзелены касмічным цяплом?

У цемры вакол мяне віхалі лютыя вятры, крычачы люты выклік. Халодныя хвалі ракі Гогаш час ад часу абляталі маё цела, раскінутае на скалістым беразе. Тыгры вылі побач, але маё сэрца было вольнае ад страху; прамяністая сіла, якая зноў нарадзілася ўва мне, давала ўпэўненасць у непахіснай абароне. Некалькі гадзін праяцелі хутка; успаміны збляклі. з іншага жыцця спляліся ў цяперашнюю бліскучую схему ўз'яднання з маім боскім гуру.

Мае адзінокія разважанні перапыніў гук набліжэння крокаў. У цемры мужчынская рука акуратна дапамагла мне ўстаць на ногі і дала мне сухое адзенне.

«Хадзі, брат, мой спадарожнік сказаў. «Гэты майстар чакае ты.

Ён вёў іх праз лес. Змрочную ноч раптам асвятліла ўдалечыні пастаяннае ззянне.

«Можа што быць гэты ўсход сонца? Я — спытаў ён. Вядома гэты цэлы ноч мае не прайшоў?

«— Поўнач. — Мой праваднік ціха засмяўся. — Гэтае святло — ззянне залатога палаца, матэрыялізаванага тут сёння ўвечары непараўнальным Бабаджы. У далёкім мінулым ты калісьці выказаў жаданне атрымаць асалоду ад прыгажосці палаца. Наш настаўнік цяпер задавальняе тваё жаданне, тым самым вызваляючы цябе ад путаў кармы». **34-4** Ён дадаў: «Вельмі вялікі палац стане месцам вашага пасвячэння ў *Крыя-ёгу сёння ўвечары*. Усе вашы браты тут далучаюцца да прывітальнага гімну, радуючыся заканчэнню вашага доўгага выгнання. Глядзіце!»

Перад намі стаяў велізарны палац з зіхатлівага золата. Усыпаны незлічонымі каштоўнасцямі і размешчаны сярод добраўпарадкаваных садоў, ён уяўляў сабой

відовішча непараўнальнай велічы. Святыя з анёльскімі абліччамі размяшчаліся каля зіхатлівых варот, напалову пачырванелых ад бляску рубінаў. У дэкаратыўныя аркі былі ўстаўлены дыяменты, жэмчуг, сапфіры і смарагды вялікага памеру і бляску.

Я пайшоў за сваім спадарожнікам у прасторную прыёмную. У паветры лунаў водар ладану і руж; цьмяныя лампы выпраменьвалі рознакаляровае ззянне. Невялікія групы вернікаў, некаторыя са светлым, некаторыя цемнаскурымі, спявалі музычна або сядзелі ў медытатыўнай позе, пагружаныя ва ўнутраны спакой. Атмасфера пранізвала яркая радасць.

«Пацешце вочы; атрымлівайце асалоду ад мастацкай пышнасці гэтага палаца, бо ён быў пабудаваны выключна ў вашу гонар». Мой праваднік спачувальна ўсміхнуўся, калі я выдаў некалькі ўскрыкаў здзіўлення.

«Брат, — сказаў я, — прыгажосць гэтага будынка пераўзыходзіць межы чалавечага ўяўлення. Калі ласка, раскрый мне таямніцу яго паходжання».

«Я з радасцю прасвятлю цябе». Цёмныя вочы майго спадарожніка ззялі мудрасцю. «Насамрэч у гэтай матэрыялізацыі няма нічога невытлумачальнага. Увесь космас — гэта матэрыялізаваная думка...» Творца. Гэты цяжкі зямны камяк, які лунае ў прасторы, — гэта сон Бога. Ён стварыў усё са сваёй свядомасці, гэтак жа, як чалавек у сваёй свядомасці сну ўзнаўляе і ажыўляе стварэнне з яго стварэннямі.

«Спачатку Бог стварыў зямлю як ідэю. Затым Ён ажывіў яе; з'явіліся атамы энергіі. Ён скаардынаваў атамы ў гэтую цвёрдую сферу. Усе яе малекулы ўтрымліваюцца разам воляй Бога. Калі Ён адкліча Сваю волю, зямля зноў распадзецца на энергію. Энергія растворуцца». у свядомасць; ідэя зямлі знікне з аб'ектыўнасці.

«Сутнасць сну ўтрымліваецца ў матэрыялізацыі падсвядомай думкай таго, хто сніць. Калі гэтая цэласная думка знікае ў стане няспання, сон і яго элементы раствараюцца. Чалавек заплюшчвае вочы і стварае сон-тварэнне, якое пры абуджэнні ён лёгка дэмацэрылізуе. Ён ідзе за боскім архетыпічным узорам. Падобным чынам, калі ён прачынаецца ў касмічнай свядомасці, ён лёгка дэмацэрылізуе ілюзіі касмічнага сну».

«Будучы адзіным з бясконцай усевыканальнай Воляй, Бабаджы можа заклікаць элементарныя атамы аб'яднацца і праявіць сябе ў любой форме. Гэты залаты палац, імгненна створаны, рэальны, гэтак жа, як рэальная гэтая зямля. Бабаджы стварыў гэты палацавы асабняк са свайго розуму і трымае яго атамы разам сілай сваёй волі, гэтак жа, як Бог стварыў гэтую зямлю і падтрымлівае яе цэласнай». Ён дадаў: «Калі гэтая канструкцыя выканае сваё прызначэнне, Бабаджы дэмацэрылізуе яе».

Пакуль я маўчаў у захапленні, мой праваднік зрабіў шырокі жэст. «Гэты зіхатлівы палац, цудоўна ўпрыгожаны каштоўнасцямі, не быў пабудаваны чалавечымі намаганнямі або з цяжказдабытага золата і каштоўных камянёў. Ён стаіць трывала, манументальны выклік чалавецтву». **34-5** Той, хто ўсведамляе сябе сынам Бога, як гэта зрабіў Бабаджы, можа дасягнуць любой мэты з дапамогай бясконцых сіл, схаваных у ім. Звычайны камень хавае ў сабе сакрэт неверагоднай атамнай энергіі; **34-6** нават у гэтым выпадку смяротны — гэта крыніца боскай сілы.

Мудрэц узяў з бліжэйшага стала вытанчаную вазу, ручка якой ззяла дыяментамі. «Наш вялікі гуру стварыў гэты палац, зацвярдзеўшы мірыяды свабодных касмічных прамянёў», — працягнуў ён. «Дакраніся да гэтай вазы і яе дыяментаў; яны задаволяць усе выпрабаванні пачуццёвага досведу».

Я агледжаны гэты ваза, і прайшоў мой рука больш гэты гладкі сцены пакоя, тоўсты з бліскучае золата. Кожны з каштоўных камянёў, шчодро раскіданых навокал, быў варты каралеўскай калекцыі. Глыбокі Задавальненне распаўсюдзілася па маім розуме. Патаемнае жаданне, схаванае ў маёй падсвядомасці ад жыццяў

зараз знік, здавалася адначасова задаволены і патухлы.

Мой велічны спадарожнік правёў мяне праз багата ўпрыгожаныя аркі і калідоры ў шэраг пакояў багата абстаўлены ў стылі імператарскага палаца. Мы ўвайшлі ў велізарную залу. У цэнтры стаяў залаты трон, інкруставаны каштоўнымі камянямі, якія пераліваліся зіхатлівай сумессю колераў. Там, у позе лотаса, сядзеў вярхоўны Бабаджы. Я стаў на калені на бліскучую падлогу ля яго ног.

«Лахіры, ты ўсё яшчэ цешышся сваімі марамі пра залаты палац?» Вочы майго гуру ззялі, як яго уласны сапфіры. Прачніся! Усе ваш зямны смага з'яўляюцца пра да быць «згасла назаўжды». Ён прамармытаў нейкія містычныя словы дабраславення. «Сын мой, устань. Прымі сваё пасвячэнне ў царства Божае праз *крыя-ёгу*».

Бабаджы працягнуў руку; з'явіўся *хома* (ахвярны) агонь, акружаны садавінай і кветкамі. Я атрымаў вызвальную ёгічную тэхніку перад гэтым палаючым алтаром.

Абрады былі завершаны на світанні. У сваім экстатычным стане я не адчуваў патрэбы ў сне і блукаў па палацы, напоўненым з усіх бакоў скарбамі і бясцэннымі *прадметамі мастацтва*.

Спускаючыся ў цудоўныя сады, я заўважыў побач тыя ж пячоры і голыя горныя выступы, якія ўчора не мелі нічога агульнага з палацам ці кветкавай тэрасай.

Вярнуўшыся ў палац, які цудоўна зіхацеў у халодным гімалайскім сонцы, я пачаў шукаць свайго настаўніка. Ён усё яшчэ сядзеў на троне, акружаны мноствам ціхіх вучняў.

«Лахіры, ты з'яўляюцца галодны. Бабаджы дадаў, Зачыніць ваш вочы.

Калі я зноў адчыніў іх, чароўны палац і яго маляўнічыя сады зніклі. Маё ўласнае цела, постаці Бабаджы і група чэлаў цяпер сядзелі на голай... зямля на тым самым месцы зніклага палаца, недалёка ад асветленых сонцам уваходаў у скалістыя гроты. Я ўспомніў, што мой праваднік заўважыў, што палац будзе дэмаўрэялізаваны, яго палонныя атамы, вызваленыя ў сутнасць думкі, з якой яна ўзнікла. Хоць я і ашаломлены, я з даверам паглядзеў на свайго гуру. Я не ведаў, чаго чакаць далей у гэты дзень цудаў.

«— Мэта, для якой быў створаны палац, цяпер выканана, — растлумачыў Бабаджы. Ён падняў з зямлі гліняны посуд. — Пакладзеце туды руку і вазьміце любую ежу, якую пажадаеце».

Як толькі я дакрануўся да шырокай пустой міскі, яна аказалася поўнай гарачых смажаных на масле *лучы*, кары і рэдкіх прысмакаў. Я ўзяў сабе, назіраючы, каб

міска заўсёды была поўная. У канцы ежы я азірнуўся ў пошуках вады. Мой гуру паказаў на міску перада мной. Глядзі! ежа... знікла; на яе месцы была вада, чыстая, як з горнага ручая.

«Мала хто са смяротных ведае, што царства Божае ўключае ў сябе царства зямных задавальненняў, — заўважыў Бабаджы. — Боскае царства распаўсюджваецца на зямное, але апошняе, будучы ілюзорным, не можа ўключаць у сябе сутнасць рэальнасці».

«Каханы гуру, апошні ноч ты прадэманстраваў для мяне гэты спасылка з прыгажосць у неба і зямля! Я

усміхнуўся, успамінаючы зніклы палац; напэўна, ніводзін прасты ёг ніколі не атрымліваў пасвячэння ў велічныя таямніцы Духа сярод больш уражлівай раскошы! Я спакойна глядзеў на рэзкім кантрасце з цяперашняй сцэнай. Скудная зямля, нябесны дах, пячоры, якія прапаноўвалі першабытнае прытулак — усё гэта здавалася прывабным натуральным асяроддзем для серафічных святых вакол мяне.

У той дзень я сядзеў на сваёй коўдры, асвятчаны асацыяцыямі з мінулых жыццяў. Мой боскі гуру падышоў і правёў рукой па маёй галаве. Я ўвайшоў у стан *нірбікальпа самадхі*, непарушна застаючыся ў яго асалодзе сем дзён. Пераходзячы праз паслядоўныя пласты самапазнання, Я пранік у бессмяротныя сферы рэальнасці. Усе падманныя абмежаванні зніклі; мая душа цалкам умацавалася на вечным алтары Касмічнага Духа. На восьмы дзень я ўпаў да ног майго гуру і маліў яго заўсёды трымаць мяне побач з ім у гэтай святой пустыні.

«Сын мой, — сказаў Бабаджы, абдымаючы мяне, — твая роля ў гэтым увасабленні павінна быць сыграная на знешняй сцэне. Урадженскі благаслаўлёны многімі жыццямі ў адзінокай медытацыі, ты цяпер павінен змяшацца са светам людзей» .

«Глыбокі намер ляжаў у аснове таго, што ты сустрэў мяне на гэты раз толькі тады, калі быў жанатым чалавекам са сціплымі дзелавымі абавязкамі. Ты павінен адкласці ўбок свае думкі пра далучэнне да нашай таемнай групы ў Гімалаях; тваё жыццё ляжыць на перапоўненых кірмашах, дзе ты служыш прыкладам ідэальнага ёга-гаспадара.»

«Клякі многіх збянтэжаных свецкіх мужчын і жанчын не засталіся непачутымі для вушэй Вялікіх, — працягваў ён. — Вас абралі, каб прынесці духоўнае суцяшэнне праз *Крыя-ёгу* шматлікім шчырым шукальнікам. Мільёны людзей, абцяжараных сямейнымі сувязямі і цяжкімі свецкімі абавязкамі, атрымаюць новае натхненне ад вас, хатняга гаспадара, як і яны самі. Вы павінны накіраваць іх да разумення таго, што найвышэйшыя ёгічныя дасягненні не забароненыя для сямейнага чалавека. Нават у свеце ёг, які сумленна выконвае свае абавязкі без асабістых матываў ці прывязанасцей, ідзе верным шляхам прасвятлення».

«Ніякая неабходнасць не прымушае цябе пакідаць свет, бо ўнутрана ты ўжо разарваў усе яго кармічныя сувязі. Не з гэтага свету, ты яшчэ павінен быць у ім. Засталося яшчэ шмат гадоў, на працягу якіх ты павінен добрасумленна выконваць свае сямейныя, дзелавыя, грамадзянскія і духоўныя абавязкі. Новы салодкі подых боскай надзеі пранікне ў спустошаныя сэрцы свецкіх людзей. Дзякуючы твайму ўраўнаважанаму жыццю яны зразумеюць, што вызваленне залежыць ад унутранага, а не знешняга адрачэння».

Якімі ж далёкімі здаваліся мая сям'я, офіс, свет, калі я слухаў свайго гуру ў высакагор'ях Гімалаяў. Але ў яго словах гучала непахісная праўда; я пакорліва пагадзіўся пакінуць гэтую дабраславёную гавань спакою. Бабаджы навучыў мяне старажытным строгім правілам, якія рэгулююць перадачу ёгічнага мастацтва ад гуру да вучня.

«Даруйце ключ *Крыя* толькі кваліфікаваным чэлам, — сказаў Бабаджы. — Той, хто абяцае ахвяраваць усім у пошуках з гэты Боскі ёсць падыходзіць да распутаць гэты канчатковы таямніцы з жыццё праз гэты навука з медытацыя.

«Анёльскі гуру, паколькі ты ўжо аказаў ласку чалавецтву, уваскрасіўшы страчанае мастацтва *Крыя*, ці не павялічыць ты гэтую карысць, паслабіўшы строгія патрабаванні да вучнёўства?» — я ўтаропіўся.

благальна звяртаючыся да Бабаджы. «Я малюся, каб ты дазволіў мне перадаць *Крыю* ўсім шукальнікам, нават калі спачатку яны не могуць даць сабе абяцанне поўнага ўнутранага адрачэння. Змучаныя мужчыны і жанчыны свету, пераследаваныя трайнымі пакутамі, **34-7** патрэбна асаблівая падтрымка. Яны могуць ніколі не паспрабаваць стаць на шлях да свабоды, калі ім адмовяць у ініцыяцыі ў *Крыі* .

«Няхай будзе так. Боскае жаданне было выказана праз цябе». Гэтымі простымі словамі міласэрны гуру адхіліў строгія меры засцярогі, якія стагоддзямі хавалі *Крыю* ад свету. «Даруй *Крыю* шчодро ўсім, хто пакорліва просіць дапамогі».

Пасля паўзы Бабаджы дадаў: «Паўтары кожнаму са сваіх вучняў гэтае велічнае абяцанне з *Бхагавад-Гіты*: «Свалпамасья Дхармасья, Траята Махато Бхоят» — «Нават невялікая практыка гэтай рэлігіі выратуе вас ад жудасных страхў і каласальных пакут». **34-8**

Калі наступнай раніцай я стаў на калені да ног майго гуру, каб атрымаць развітальнае благаслаўленне, ён адчуў маё глыбокае нежаданне пакідаць яго.

«— Нам няма разлукі, маё любімае дзіця. — Ён пяшчотна дакрануўся да майго пляча. — Дзе б ты ні быў, калі б ты мяне ні паклічаш, я імгненна буду з табой».

Суцешаны яго цудоўным абяцаннем і ўзбагачаны нядаўна знойдзеным золатам Божай мудрасці, я спусціўся з гары. У офісе мяне сустрэлі мае калегі, якія дзесяць дзён лічылі мяне згубленым у гімалайскіх джунглях. Неўзабаве з галоўнага офіса прыйшоў ліст.

«Лахіры павінен вярнуцца ў Данапур **34-9** пасада, — гаварылася там. — Яго перавод у Ранікхет адбыўся памылкова. На пасаду ў Ранікхеце трэба было паслаць іншага чалавека.

Я ўсміхнуўся, разважаючы пра схаваныя перапляценні ў падзеях, якія прывялі мяне ў гэты самы аддалены куток Індыі.

Перад тым, як вярнуцца ў Данапур, я правёў некалькі дзён з бенгальскай сям'ёй у Марадабадзе. Мяне сабралася кампанія з шасці сяброў, каб сустрэць. Калі я правёў размову на духоўныя тэмы, мой гаспадар панура заўважыў:

"О, у гэтыя дні Індыя ёсць жабракі з святых!

«Бабу» Я пратэставаў цёпла, з курс там з'яўляюцца усё яшчэ выдатны майстры у гэта зямля!

Ахоплены вялізным запалам, я адчуў неабходнасць расказаць пра свае
цудоўныя ўражанні ў Гімалаях. Невялікая кампанія ветліва паставілася
да мяне з недаверам.

«Лахіры, — супакойліва сказаў адзін мужчына, — твой розум моцна перажываў
у гэтым разрэджаным горным паветры. Ты мне расказаў нейкую мару».

"Паленне з гэты энтузіязм з праўда, Я казаў без з-за думаў. Калі Я званок яго, мой
гуру будзе

з'яўляюцца правільна у гэта дом.

Цікавасць блішчэла ў кожным вачах; не дзіўна, што група з нецярпеннем чакала святага, які матэрыялізаваўся такім дзіўным чынам. Напалову неахвотна я папрасіў ціхі пакой і дзве новыя воўняныя коўдры.

«— Гаспадар матэрыялізуецца з эфіру, — сказаў я. — Заставайцеся ціха за дзвярыма; я хутка паклічу вас».

Я пагрузіўся ў медытатыўны стан, пакорліва заклікаючы свайго гуру. Цёмны пакой неўзабаве напоўніўся цьмяным месячным святлом; з'явілася светлая постаць Бабаджы.

«Лахіры, ты клічаш мяне па дробязі?» — Позірк гаспадара быў суровы. — «Праўда для шчырых шукальнікаў, а не для тых, хто цікавіцца бяздзейнасцю. У яе лёгка паверыць, калі бачыш; тады няма чаго адмаўляць».

Звышпачуццёвую ісціну заслугоўваюць і адкрываюць тыя, хто пераадольвае свой натуральны матэрыялістычны скептыцызм, — ён сур'ёзна дадаў: — Адпусціце мяне!

Я благальна ўпаў да яго ног. «Святы гуру, я ўсведамляю сваю сур'ёзную памылку; пакорліва прашу прабачэння. Я адважыўся паклікаць цябе, каб абудзіць веру ў гэтых духоўна аслепленых розумах. Паколькі ты ласкава з'явіўся ў маёй малітве, калі ласка, не сыходзь, не даўшы маіх сяброў благаслаўлення. Хоць яны і няверуючыя, яны прынамсі былі гатовыя даследаваць праўдзівасць маіх дзіўных сцвярджэнняў».

— Добра, я застануся на некаторы час. Не хачу, каб тваё слова ачарнілі перад тваімі сябрамі. — Твар Бабаджы змякчэў, але ён ціха дадаў: — Адгэтуль, сыноч мой, я буду прыходзіць, калі ты будзеш мець патрэбу ўва мне, а не заўсёды, калі ты паклічаш мяне . **34-10**

Калі я адчыніў дзверы, у невялікай групе запанавала напружаная цішыня. Быццам не давяраючы сваім пачуццям, мае сябры ўтаропіліся на бліскучую постаць на сядзенні, засланым коўдрай.

«Гэта масавы гіпноз!» — адкрыта засмяяўся адзін мужчына. — «Ніхто не мог увайсці ў гэты пакой без нашага ведама!»

Бабаджы з усмешкай падышоў і жэстам запрасіў кожнага дакрануцца да цёплай, цвёрдай плоці яго цела. Сумневы развеяліся, і мае сябры ў пачуцці пакаяння ўпалі ніцма на падлогу.

Няхай *halua* **34-11.html** «Будзьце гатовыя». Я ведаў, што Бабаджы звярнуўся з гэтай просьбай, каб яшчэ больш запэўніць групу ў сваёй фізічнай рэальнасці.

Пакуль каша варылася, боскі гуру прызна балбатаў. Вялікай была метамарфоза гэтых сумняваючыся Тамашаў у набожных святых Паўлаў. Пасля таго, як мы паелі, Бабаджы па чарзе дабраславіў кожнага з нас. Раптам бліснула; мы сталі сведкамі імгненнай дэхімічнаізацыі электронных элементаў цела Бабаджы ў распаўсюджанае парападобнае святло. Настроена на Бога сіла волі настаўніка аслабіла сваю хватку з атамаў эфіру, якія злучаліся разам у яго цела; адразу ж трыльёны малюсенькіх жытронных іскраў зніклі ў бясконцым рэзервуары.

З мой уласны вочы Я мець бачыў гэты заваёўнік з смерць. Майтра, **34-12** адзін з гэты група, казаў

з павагай. Яго твар перамяніўся ад радасці нядаўняга абуджэння. «Вярхоўны гуру гуляў з часам і прасторай, як дзіця гуляе з бурбалкамі. Я бачыў аднаго з ключамі неба і зямлі».

Неўзабаве я вярнуўся ў Данапур. Моцна ўкаранёны ў Духу, я зноў узяў на сябе шматлікія дзелавыя і сямейныя абавязкі хатняга гаспадара.

Лахіры Махасая таксама распавёў Свамі Кебалананду і Шры Юктешвару гісторыю пра іншую сустрэчу з Бабаджы пры абставінах, якія нагадалі абяцанне гуру: «Я прыйду, калі я табе спатрэбіцца».

«Гэта адбылося падчас *Кумбха-Мелы* ў Аллахабадзе», — сказаў Лахіры Махасая сваім вучням. «Я пабываў там падчас кароткага адпачынку ад сваіх службовых абавязкаў. Калі я блукаў сярод натоўпу манахаў...» і садху, якія прыбылі з вялікіх адлегласцей, каб прысутнічаць на святым урачыстасці, я заўважыў аскета, выпацканага попелам, які трымаў міску для міласціны. У мяне ўзнікла думка, што гэты чалавек быў крывадушнікам, нашэнне гэты вонкі сімвалы з адмова без а адпаведны унутр ласка.

Ледзь я прайшоў міма аскета, як мой здзіўлены позірк упаў на Бабаджы. Ён стаяў на каленях перад пустэльнікам з растрапанымі валасамі.

""Гуруджы!" Я паспяшаўся да яго бок. «Сэр,» што з'яўляюцца ты рабіць тут?

«Я абмыю ногі гэтаму адрачэнцу, а потым пачышчу яго кухоннае начынне». Бабаджы усміхнуўся мне, як малому дзіцяці; я ведаў, што ён намякае, што хоча, каб я нікога не крытыкаваў, а бачыў Госпада, які аднолькава пражывае ва ўсіх храмах цела, як вышэйшых, так і ніжэйшых людзей. Вялікі гуру дадаў: «Служачы мудрым і невуцкім садху, я вучуся найвялікшай цноты, якая больш за ўсё падабаецца Богу — пакоры».

.....
34-1 : Цяпер а ваенны санаторый. Па 1861 год гэты Брытанскі Урад меў ужо усталяваны пэўны тэлеграфныя паведамленні.

34-2 : Ранікхет, у гэты Альмора раён з Юнайтэд Правінцыі, ёсць размешчаны у гэты нага з Нанда Дэві, гэты найвышэйшы Гімалайская вяршыня (25 661 фут) у Брытанскай Індыі.

34-3 : "Гэты субота быў зроблены для чалавек, і не чалавек для гэты субота." - *Марк 2:27*.

34-4 : Гэты кармічны закон патрабуе што кожны чалавек жаданне знайсці канчатковы выкананне. Жаданне ёсць такім чынам гэты ланцуг які звязвае чалавека да кола рэінкарнацыі.

34-5 :

Што ёсць а цуд? - Гэта а дакор, гэта
«ан няўны сатыра на чалавецтва

34-6 : Гэты тэорыя з гэты атамны структура з пытанне быў выкладзены у гэты старажытны Індыйскі *Вайшэсіка* і *Ньяя* трактаты. «Там з'яўляюцца велізарны светы усе размешчаны прэч унутры гэты западзіны з кожны атам, разнастайны як гэты макулінкі у а сонечны прамень». - *Ёга Васіштха*.

34-7 : Фізічны, псіхічнае, і духоўны пакуты; праяўлена, адпаведна, у хвароба, у псіхалагічны недахопы ці «комплексы», і ў невуцтве душы.

34-8 : Раздзел II:40.

34-9 : А горад побач Бенарэс.

34-10 : У гэты шлях да гэты Бясконцы, нават асветленая майстры як Лахіры Махасая можа пакутаваць з ан лішак з стараннасць, і быць падпарадкаваным да дысцыпліна. У гэты *Бхагавад Гіта*, мы чытаць многія урыўкі дзе гэты боскі гуру Крышна дае пакаранне да князя адданных, Арджуны.

34-11 : А каша зроблены з крэм з пшаніца смажаныя у масла, і вараныя з малако.

34-12 Чалавек па імені Майтра, пра якога тут гаворыць Лахіры Махасая, пасля дасягнуў высокага ўзроўню самасвядомасці. Я сустрэўся Майтра неўзабаве пасля мой выпускны з высокай школа; ён наведваў гэты Махамандал скіт у Бенарэс, калі я быў рэзідэнтам. Тады ён раскажаў мне пра матэрыялізацыю Бабаджы перад групай у Марадабадзе. «У выніку цуду, — растлумачыў мне Майтра, — я стаў пажыццёвым вучнем Лахіры Махасаі».

РАЗДЗЕЛ: 35

Гэты Падобны да Хрыста Жыццё 3 Лахіры Махасая

«Так належыць нам выканаць усю праведнасць». **35-1** Гэтымі словамі, скіраванымі да Яна Хрысціцеля і просячы Яна ахрысціць яго, Ісус прызнаваў боскія правы свайго гуру.

З паважлівага вывучэння Бібліі з усходняга пункту гледжання, **35-2** і зыходзячы з інтуітыўнага ўспрымання, я перакананы, што Ян Хрысціцель у мінулых жыццях быў гуру Хрыста. У Бібліі ёсць шматлікія ўрыўкі, якія сведчаць аб тым, што Ян і Ісус у сваіх апошніх увасабленнях былі адпаведна Іллёй і яго вучнем Елісей. (Гэта напісанне ў Старым Запавеце. Грэчаскія перакладчыкі пісалі імёны як Эліяс і Елісей; яны зноў з'яўляюцца ў Новым Запавеце ў гэтых змененых формах.)

У самым канцы Старога Запавету прадказваецца пераўвасабленне Іллі і Елісея: «Вось, Я пашлю вам Іллю прарока перад тым, як настане вялікі і страшны дзень Гасподні». **35-3** Такім чынам, Ян (Ілля), пасланы «перад прышэсцем... Госпада», нарадзіўся крыху раней. служыць веснікам Хрыста. Анёл з'явіўся бацьку Захарыю, каб засведчыць, што яго будучы сын Ян будзе не хто іншы, як Ілля

(Ілля).

Але гэты анёл сказаў да яго, Страх не, Захарыя: для твой малітва ёсць пачуў; і твой жонка Элізабэт

павінен мядзведзь цябе а сын, і ты будзе званок яго імя Джон. І многія з гэты дзеці з Ізраіль

ці звярнецца ён да Госпада Бога іхняга. І пойдзе перад Ім **35-4** *у духу і сіле Іллі*, каб вярнуць сэрцы бацькоў да дзяцей і непакорлівых да мудрасці праведных; каб падрыхтаваць Госпаду народ гатовы». **35-5** Ісус двойчы недвухсэнсоўна вызначыў Іллю (Іллю) як Яна: «Ілля ўжо прыйшоў, і яго не пазналі. Тады вучні зразумелі, што Ён казаў ім пра Яна Хрысціцеля». **35-6** Зноў жа, Хрыстос кажа: «Бо ўсе прарокі і закон прарочылі да Яна. І калі хочаце прыняць, дык гэта Ілля, які павінен быў прыйсці». **35-7** Калі Джон адмоўлена што ён быў Эліяс (Ілля), **35-8** ён меў на ўвазе што у гэты сціплы У вобразе Яна ён ужо не з'яўляўся ў знешнім узвышэнні Іллі, вялікага гуру. У сваім папярэднім увасабленні ён даў «мантыю» сваёй славы і сваё духоўнае багацце свайму вучню Елісею. «І сказаў Елісей: прашу цябе, хай будзе на мне падвойная частка твайго духу». І сказаў ён: «Цяжкага ты просіш; аднак, калі ты ўбачыш мяне, калі я буду ўзяты ад цябе, так і будзе». цябе... І ён узяў *плашч* Іллі, які з яго ўпаў». **35-9**

Ролі памяняліся месцамі, бо Ілля-Ян больш не быў патрэбны як нібыта гуру Елісея-Ісуса, які цяпер дасягнуў дасканаласці ў боскай рэалізацыі.

Калі Хрыстос перамяніўся на гары **35-10** гэта быў яго гуру Ілья з Майсеем, каго ён убачыў. Зноў, у гадзіну свайго апошняга болю на крыжы, Ісус усклікнуў боскае імя: « *Ілі, Ілі, лама савахтані?* гэта значыць: Божа Мой, Божа Мой, чаму Ты Мяне пакінуў?» Некаторыя з тых, што стаялі там, пачуўшы гэта, сказалі: «Ён кліча Ілью. Паглядзім, ці Ілья...» будзе прыйсці да захаваць яго." **35-11**

Вечная сувязь гуру і вучня, якая існавала паміж Джонам і Ісусам, была прысутная і для Бабаджы і Лахіры Махасаі. З пяшчотнай клопатам бессмяротны гуру плаваў па водах Летэі, што віравалі паміж двума апошнімі жыццямі яго чэлы, і кіраваў паслядоўнымі крокамі, зробленымі спачатку дзіцем, а потым і мужчынам Лахіры Махасаяй. Толькі калі вучню споўнілася трыццаць тры гады, Бабаджы палічыў, што надышоў час адкрыта аднавіць ніколі не разрываную сувязь.

Затым, пасля іх кароткай сустрэчы каля Ранікхета, бескарыслівы настаўнік выгнаў свайго дарагога вучня з невялікай горнай групы, адпусціўшы яго для місіі ў знешні свет. «Сын мой, я прыйду, калі табе спатрэбіцца». Які смяротны закаханы можа даць такое бясконцае абяцанне?

Невядомае грамадству ў цэлым, вялікае духоўнае адраджэнне пачалося з аддаленага кутка Бенарэса. Гэтак жа, як нельга стрымаць водар кветак, Лахіры Махасая, ціха жывучы як ідэальны гаспадар, не мог схаваць сваёй прыроджанай славы. Паступова, з усіх куткоў Індыі, адданыя-пчолы шукалі боскі нектар вызваленага гаспадара.

Англііскі начальнік офіса быў адным з першых, хто заўважыў дзіўную трансцэндэнтальную змену ў сваім супрацоўніку, якога ён ласкава назваў «Экстатычным Бабу».

«Сэр, вы выглядаеце сумным. У чым праблема?» — звярнуўся Лахіры Махасая з гэтым спачувальным пытаннем да свайго працадаўцы аднойчы раніцай.

"Маё жонка у Англія ёсць крытычна хворы. Я раніцы парваны па трывога».

— Я раскажу табе пра яе. — Лахіры Махасая выйшаў з пакоя і ненадоўга пасядзеў у ціхім месцы. Вярнуўшыся, ён суцяшальна ўсміхнуўся.

«Твая жонка папраўляецца; яна зараз піша табе ліст». Усведаючы ёг працытаваў некаторыя часткі паслання.

«Экстатычны Бабу, я ўжо ведаю, што ты не звычайны чалавек. Але я не магу паверыць, што па жаданні ты можаш выгнаць час і прастору!»

Абцяцаны ліст нарэшце прыйшоў. Здзіўлены начальнік упраўлення ўстановы выявіў, што ў ім не толькі добрая навіна пра выздараўленне яго жонкі, але і тыя ж фразы, якія некалькі тыдняў таму паўтараў Лахіры Махасая.

Праз некалькі месяцаў жонка прыехала ў Індыю. Яна наведала офіс, дзе Лахіры Махасая ціха сядзеў за сваім сталом. Жанчына з павагай падышла да яго.

«Сэр, — сказала яна, — гэта была ваша постаць, асветленая цудоўным святлом, якую я бачыла некалькі месяцаў таму каля свайго ложка хворага ў Лондане. У той момант я цалкам вылечылася! Неўзабаве пасля гэтага я змагла здзейсніць доўгае акіянскае падарожжа ў Індыю».

Дзень за днём адзін ці два адданыя звярталіся да ўзвышанага гуру з просьбай аб ініцыяцыі ў *Крыя*. Акрамя гэтых духоўных абавязкаў, а таксама абавязкаў свайго бізнесу і сямейнага жыцця, вялікі майстар з энтузіязмам цікавіўся адукацыяй. Ён арганізаваў мноства навучальных груп і адыграў актыўны ўдзел у развіцці вялікай сярэдняй школы ў раёне Бенгалітола ў Бенарэсе. Яго рэгулярныя разважанні па пісаннях сталі называцца яго «*Гіта-сходамі*», якія з ахвотай наведвалі многія шукальнікі ісціны.

Гэтай разнастайнай дзейнасцю Лахіры Махасая імкнуўся адказаць на распаўсюджаную праблему: «Пасля выканання сваіх дзелаў і грамадскіх абавязкаў, дзе ж час для адданай медытацыі?» Гарманічна збалансаванае жыццё вялікага хатняга гаспадара-гуру стала ціхай крыніцай натхнення для тысяч пытальных сэрцаў. Зарабляючы толькі сціплую зарплату, эканомны, ненадакучлівы, даступны ўсім, майстар натуральна і шчасліва працягваў шлях свецкага жыцця.

Нягледзячы на тое, што Лахіры Махасая сядзеў у троне Усявышняга, ён выказваў павагу ўсім людзям, незалежна ад іх заслуг. Калі яго адданыя віталі яго, ён таксама кланяўся ім.

З дзіцячай пакорай майстар часта дакранаўся да ног іншых, але рэдка дазваляў ім аддаваць яму падобную пашану, хоць такая пашана перад гуру — старажытнаўсходняя традыцыя. звычай.

Значнай рысай жыцця Лахіры Махасаі быў яго дар ініцыяцыі ў *Крыя* ўсім. вера.

Сярод яго найважнейшых вучняў былі не толькі індуісты, але і мусульмане, і хрысціяне. Маністы і дуалісты, людзі ўсіх веравызнанняў або тыя, хто не прытрымліваўся ўстаноўленай веры, былі бесстаронне прыняты і навучаны ўніверсальным гуру. Адным з яго высокапрасунутых чэлаў быў Абдул Гуфур Хан, Мухамедан. Лахіры Махасая, нягледзячы на тое, што ён быў брахманам высокай касты, зрабіў усё магчымае, каб разбурыць жорсткую каставую нецярпімасць свайго часу, сведчыць пра вялікую мужнасць. Людзі з усіх слаёў грамадства... жыццё знойдзены прытулак пад гэты магістратура ўсюдысны крылы. Падабаецца усе натхнёны Богам прарокі, Лахіры

Махасая даў новы надзея да гэты ізгоі і прыгнечаны з грамадства.

Заўсёды памятай, што ты нікому не належыш, і ніхто не належыць табе. Падумай пра гэта калі-небудзь. «Табе раптам давядзецца пакінуць усё ў гэтым свеце, таму пазнаёмся з Богам зараз», — сказаў вялікі гуру сваім вучням. «Падрыхтуйцеся да будучага астральнага падарожжа смерці, штодзённа ляжачы на паветраным шары ўспрымання Бога. Праз ілюзію вы ўспрымаеце сябе як згустак плоці і костак, які ў лепшым выпадку з'яўляецца гняздом праблем». **35-12** Медытуйце бесперапынна, каб хутка ўбачыць сябе як Бясконцаю Існасць, вольную ад любой формы пакут. Перастаньце быць вязнем цела; выкарыстоўваючы сакрэтны ключ *Крыі*, навучыцеся ўцякаць у Дух.

Вялікі гуру заклікаў сваіх вучняў прытрымлівацца добрай традыцыйнай дысцыпліны сваёй веры. Падкрэсліваючы ўсеабдымны характар *крыі* як практычнай тэхнікі вызвалення, Лахіры Махасая даў сваім чэлам свабоду выказваць сваё жыццё ў адпаведнасці з навакольным асяроддзем і выхаваннем.

Мусульманін павінен выконваць *намадж* **35-13** «...чатыры разы на дзень маліцца», — адзначыў настаўнік. «Індуіст павінен чатыры разы на дзень сядзець у медытацыі. Хрысціянін павінен чатыры разы на дзень станавіцца на калені, молячыся Богу, а потым чытаючы Біблію».

З мудрай праніклівасцю гуру вёў сваіх паслядоўнікаў шляхамі *бхакці* (адданасці), *кармы* (дзеяння), *джняны* (мудрасці) або *раджа* (царскай або поўнай) *ёгі*, у залежнасці ад прыродных схільнасцей кожнага чалавека. Настаўнік, які не спяшаўся даць дазвол адданым, якія жадалі ўстаць на фармальны шлях манаства, заўсёды папярэджваў іх спачатку добра паразважаць пра аскезу манаскага жыцця.

Вялікі гуру вучыў сваіх вучняў пазбягаць тэарэтычных абмеркаванняў пісанняў. «Толькі Ён мудры Сусветная арганізацыя па ахове здароўя прысвячае сам да усведамляючы, не чытанне толькі, гэты старажытны адкрыцці", ён сказаў. Вырашыце ўсе свае праблемы з дапамогай медытацыі. **35-14** Замяніце нявыгадныя рэлігійныя разважанні на рэальны кантакт з Богам. Ачысціце свой розум ад дагматычнага тэалагічнага смецця; упусціце свежую, гаючую энергію. воды непасрэднага ўспрымання. Наладзьцеся на актыўнае ўнутранае кіраўніцтва; Боскі Голас мае адказ на кожную жыццёвую дылему. Нягледзячы на тое, што вынаходлівасць чалавека ўцягваць сябе ў бяду здаецца каб быць бясконцай, Бясконца Дпамога не менш вынаходлівая."



ЛАХІРЫ МАХАСАЙЯ

Вучань з Бабаджы

і Гуру з Шры Юктешвар

Аднойчы ўсюдыіснасць настаўніка была прадэманстравана перад групай вучняў, якія слухалі яго тлумачэнне Бхагавад -*гіты* . Калі ён тлумачыў значэнне *Кутастха Чайтаны* , або свядомасці Хрыста, ва ўсім вібрацыйным стварэнні, Лахіры Махасая раптам ахнуў і закрычаў:

Я раніцы утапленне у гэты целы з многія душы выключана гэты узбярэжжа з Японія!

На наступную раніцу чэлы прачыталі ў газеце паведамленне пра гібель многіх людзей, чый карабель пацярпеў крушэнне напярэдадні каля Японіі.

Далёкія вучні Лахіры Махасаі часта ўсведамлялі яго прысутнасць, якая ахоплівае іх. «Я заўсёды з тымі, хто практыкуе *Крыю* », — суцяшальна казаў ён чэлам, якія не маглі заставацца побач з ім. «Я павяду вас да Касмічнага Дому праз ваша пашыранае ўспрыманне».

Адзін адданы сказаў Свамі Сацьянандзе, што, не маючы магчымасці паехаць у Бенарэс, гэты чалавек, тым не менш, атрымаў у сне дакладнае пасвячэнне ў *Крыя* . Лахіры Махасая з'явіўся, каб даць настаўленне чэле ў адказ на яго малітвы.

Калі вучань грэбаваў якімі-небудзь са сваіх свецкіх абавязкаў, настаўнік мякка выпраўляў і дысцыплінаваў яго.

«Словы Лахіры Махасаі былі мяккімі і гаючымі, нават калі яго прымушалі адкрыта казаць пра недахопы чэлы», — сказаў мне аднойчы Шры Юктэсвар. Ён з сумам дадаў: «Ні адзін вучань ніколі не ўцёк ад калючак нашага настаўніка». Я не мог не засмяцца, але шчыра запэўніў Шры Юктэсвара, што вострыя ці

не, яго кожны слова быў музыка да мой вушы.

Лахіры Махасая старанна падзяліў *Крыю* на чатыры паступовыя ініцыяцыі. **35-15** Ён дараваў тры вышэйшыя тэхнікі толькі пасля таго, як адданы праявіў пэўны духоўны прагрэс. Адноўчы нейкі чэла, перакананы, што яго вартасці не ацэньваюць належным чынам, выказаў сваё незадаволенасць.

"Майстар", ён сказаў, "напэўна Я раніцы гатовы зараз для гэты другі ініцыяцыя".

У гэты момант дзверы адчыніліся, і ў іх увайшоў сціплы вучань, Брында Бхагат. Ён быў паштальёнам з Бенарэса.

«Брында, сядзь сюды побач са мной». Вялікі гуру ласкава ўсміхнуўся яму.
«Скажы мне, ты гатовы да другой тэхнікі *Крыі*?»

Маленькі паштальён склаў рукі ў малітве. «Гурудэва, — сказаў ён з трывогай, — больш ніякіх ініцыяцый, калі ласка! Як я магу засвойваць якія-небудзь вышэйшыя вучэнні? Я прыйшоў сёння, каб папрасіць вашага благаслаўлення, бо першая боская *Крыя* напоўніла мяне такім ап'яненнем, што я не магу дастаўляць свае лісты!»

«Брында ўжо плавае ў моры Духа». Пачуўшы гэтыя словы Лахіры Махасаі, яго другі вучань апусціў галаву.

"Майстар", ён сказаў, Я бачыць Я мець быў а бедны рабочы, знаходка памылка з мой інструменты».

Паштальён, які быў неадудкаваным чалавекам, пазней настолькі развіў сваё разуменне праз *Крыю*, што навукоўцы часам шукалі яго тлумачэння складаных пытанняў з Бібліі. Маленькі Брында, невінаваты як у граху, так і ў сінтаксісе, заслужыў рэпутацыю сярод вучоных пандытаў.

Акрамя шматлікіх вучняў Лахіры Махасаі з Бенарэса, да яго прыязджалі сотні з далёкіх куткоў Індыі. Ён сам некалькі разоў падарожнічаў у Бенгалію, наведваючы дамы цесця сваіх двух сыноў. Такім чынам, дзякуючы яго прысутнасці, Бенгалія стала насычанай невялікімі групамі *крыя*. Асабліва ў раёнах Крышнагар і Бішнупур многія маўклівыя адданыя і па сённяшні дзень падтрымліваюць нябачны паток духоўнай медытацыі.

Сярод многіх святых, якія атрымалі *крыю* ад Лахіры Махасаі, можна ўзгадаць знакамітага Свами Вхаскарананду Сарасваці з Бенарэса і высокага аскета дэогарха Балананду Брахмачары. Некаторы час Лахіры Махасая служыў прыватным настаўнікам у сына махараджа Ісвары Нараяна Сінхі Бахадура з Бенарэса. Прызнаючы духоўныя дасягненні настаўніка, махараджа, а таксама яго сын, шукалі ініцыяцыі ў *крыю*, як і махараджа Джоціндра Мохан Тхакур.

Шэраг вучняў Лахіры Махасаі, якія займалі ўплывовае месца ў свеце, жадалі пашырыць кола *Крыйі* шляхам распаўсюджвання інфармацыі. Гуру адмовіў яму ў дазvole. Адзін чэла, каралеўскі лекар гаспадара Бенарэса, пачаў арганізаваную кампанію па распаўсюджванні імя настаўніка як «Кашы Баба» (Узвышаны з Бенарэса). **35-16** Зноў гуру забараніў гэта.

«Няхай водар кветкі *Крыя* распаўсюджваецца натуральным чынам, без усялякай дэманстрацыі», — сказаў ён. «Яе насенне ўкараніцца ў глебе духоўна ўрадлівых сэрцаў».

Нягледзячы на тое, што вялікі майстар не прыняў сістэму пропаведзі праз сучасныя арганізацыі ці друкарскі станок, ён ведаў, што сіла яго паслання будзе расці, як неўтаймоўная паводка, затапляючы сваёй сілай берагі чалавечых розумаў. Змененыя і ачышчаныя жыцці адданных былі простымі гарантыямі несмяротнай жыццяздольнасці *Крыі*.

У 1886 г., дваццаць пяць гады пасля яго Ранікхет ініцыяцыя, Лахіры Махасая быў на пенсіі на а пенсія.

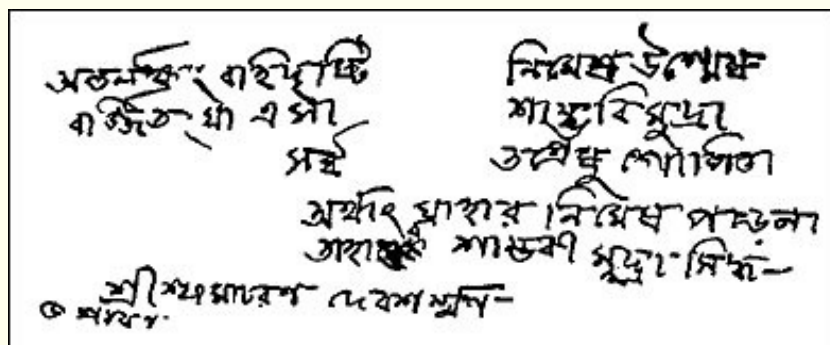
35-17 Паколькі ён быў даступны і ўдзень, вучні ўсё часцей шукалі яго. Вялікі гуру цяпер большую частку часу сядзеў моўчкі, замкнуўшыся ў спакойнай позе лотаса. Ён рэдка пакідаў сваю маленькую гасціную, нават на шпацыр ці каб наведаць іншыя часткі дома. Ціхі паток чэлаў прыбываў амаль бесперапынна, каб убачыць гуру на *даршан* (святое відовішча).

На здзіўленне ўсіх прысутных, звыклы фізіялагічны стан Лахіры Махасаі праяўляў звышчалавечыя рысы: дыхавіцу, бессань, спыненне пульса і сэрцабіцця, спакойныя вочы, якія не міргалі гадзінамі, і глыбокую аўру спакою. Ніхто з наведвальнікаў не сыходзіў без узняцця духу; усе ведалі, што атрымалі маўклівае благаслаўленне сапраўднага Божага чалавека.

Цяпер майстар дазволіў свайму вучню, Панчанону Бхаттачар'і, адкрыць у Калькуце «Місіянерскую ўстанову Ар'я». Тут святы вучань распаўсюджаў пасланне *Крыя-ёгі* і рыхтаваў для грамадскай карысці пэўныя ёгічныя травяныя зборы **35-18**. лекі.

Згодна са старажытным звычаем, гаспадар даваў людзям у цэлым *нім* **35-19** алей для лячэння розных хвароб. Калі гуру прасіў вучня дыстыляваць алей, ён мог лёгка выканаць гэтую задачу. Калі б хтосьці іншы спрабаваў, ён сутыкнуўся б з дзіўнымі цяжкасцямі, выявіўшы, што лекавы алей амаль выпарыўся пасля праходжання неабходных працэсаў дыстыляцыі.

Відавочна гэты магістратура дабраславеньне быў а неабходны інгрэдыент.



Вышэй паказаны почырк і подпіс Лахіры Махасаі, напісаныя бенгальскай мовай. Гэтыя радкі сустракаюцца ў лісце да чэлы; вялікі майстар інтэрпрэтуе санскрыцкі верш наступным чынам: «Той, хто дасягнуў стан спакою, пры якім яго павекі не міргаюць, дасягнуў *Самбхабі Мудры* .

"Шры Ш'яма Чаран Дэва Шарман (падпісана)

Гэты Ар'я Місія Установа прадпрыняў гэты публікацыя з многія з гэты гуру біблейскі

каментарыі. Як і Ісус і іншыя вялікія прарокі, сам Лахіры Махасая не пісаў кніг, але яго праніклівыя інтэрпрэтацыі былі запісаны і ўпарадкаваны рознымі вучнямі. Некаторыя з гэтых добраахвотных пісанняў былі больш праніклівымі, чым іншыя, у правільнай перадачы глыбокага разумення гуру; тым не менш, у цэлым іх намаганні былі паспяховымі. Дзякуючы іх стараннасці свет мае непараўнальныя каментарыі Лахіры Махасаі да дваццаці шасці старажытных пісанняў.

Шры Ананда Мохан Лахіры, унук майстра, напісаў цікавую брашуру пра *крыю*. «Тэкст Бхагавад -*гіты* з'яўляецца часткай вялікага эпасу «*Махабхарата*», які мае некалькі вузлоў (*вьяс-кутаў*)», — пісаў Шры Ананда. «Калі не падваргаць сумневу гэтыя вузлы, мы не знойдзем нічога, акрамя міфічных гісторый своеасаблівага і лёгка зразумелага тыпу. Захоўвайце іх...» вузлы невытлумачаныя, і мы страцілі навуку, якую Усход захаваў з нечалавечым цярпеннем пасля тысячагадовага эксперыменту. **35-20** Менавіта каментарыі Лахіры Махасаі вывелі на святло, пазбавіўшыся алегорый, саму навуку рэлігіі, якая так спрытна была схавана ў загадцы біблейскіх літар і вобразаў. Больш не проста незразумелая гульня слоў, інакш бессэнсоўныя формулы ведычнага пакланення, як даказаў майстар, маюць поўную навуковую значнасць...

Мы ведаем, што чалавек звычайна бездапаможны супраць бунтуючага панавання злых прыстрасцяў, але яны становяцца бяссільнымі, і чалавек не знаходзіць матыву ў іх патуранні, калі праз *Крыю яго асядае ўсведамленне вышэйшага і трывалага шчасця*. Тут адмова, адмаўленне ніжэйшых прыстрасцяў сінхранізуецца з прыняццем, сцвярджаннем блажэнства. Без такога курсу сотні маральных максім, якія зводзіцца да простых адмоў, бескарысныя для нас.

Наша імкненне да свецкай дзейнасці забівае ў нас пачуццё духоўнага траптання. Мы не можам зразумець Вялікае Жыццё, якое стаіць за ўсімі імёнамі і формамі, толькі таму, што навука тлумачыць нам, як мы можам карыстацца сіламі прыроды; гэтая знаёмасць спарадзіла пагарду да яе найвялікшых сакрэтаў. Нашы адносіны з прыродай — гэта практычныя адносіны. Мы дражнім яе, так бы мовіць, каб даведацца, як яе можна выкарыстоўваць для нашых мэтаў; мы выкарыстоўваем яе энергію, крыніца якой пакуль застаецца невядомай. У навуцы нашы адносіны з прыродай існуюць паміж чалавекам і яго слугой, або ў філасофскім сэнсе яна падобная да палоннага на месцы сведкі. Мы дапытваем яе, аспрэчваем яе і старанна ўзважваем яе доказы на чалавечых шляхах, якія не могуць вымераць яе схаваныя каштоўнасці. З іншага боку, калі «я» знаходзіцца ў еднасці з вышэйшай сілай, прырода аўтаматычна, без стрэсу і напружання, падпарадкоўваецца волі чалавека. Гэтае лёгкае кіраванне прыродай неразумны матэрыяліст называе «цудоўным».

Жыццё Лахіры Махасаі паказала прыклад, які змяніў памылковае ўяўленне пра тое, што ё́га — гэта таямнічая практыка. Кожны чалавек можа знайсці шлях праз *крыю*, каб зразумець свае правільныя адносіны з прыродай і адчуць духоўную павагу да ўсіх з'яў, містычных ці штодзённых, нягледзячы на практычнасць фізічнай навукі. **35-21** Мы павінны памятаць, што тое, што было містычным тысячу гадоў таму, ужо не з'яўляецца такім, і тое, што таямнічае зараз, можа стаць законна зразумелым праз сто гадоў. Гэта Бясконцасць, Акіян Сілы, які знаходзіцца ў за ўсімі праявамі.

Закон *Крыя-ёгі* вечны. Ён праўдзiвы, як матэматыка; як простыя правiлы складання і аднiмання, гэты закон з *Крыя* можа нiколі быць знішчаны. Апёк да попел усе гэты кнiгі на матэматыка,

Лагічна думаючыя заўсёды будуць адкрываць такія ісціны нанова; знішчыце ўсе святыя кнігі па ёзе, яе фундаментальныя законы выйдуць на свет, калі з'явіцца сапраўдны ёг, які ўвасабляе ў сабе чыстую адданасць і, адпаведна, чыстае веданне.

Гэтак жа, як Бабаджы — адзін з найвялікшых аватар, *Махаватар*, а Шры Юктешвар — *Джнянаватар*, або ўвасабленне Мудрасці, так і Лахіры Махасая можна справядліва назваць *Ёгаватарам*, або ўвасабленнем Ёгі. Паводле стандартаў як якаснага, так і колькаснага дабра ён узняў духоўны ўзровень грамадства. Дзякуючы сваёй сіле ўзняў сваіх блізкіх вучняў да ўзроўню Хрыста і шырокаму распаўсюджванню праўды сярод мас, Лахіры Махасая ўваходзіць у лік выратавальнікаў чалавецтва.

Яго ўнікальнасць як прарока заключаецца ў яго практычным акцэнце на пэўным метадзе, *Крыі*, які ўпершыню адчыніў дзверы свабоды ёгі для ўсіх людзей. Акрамя цудаў уласнага жыцця, *Ёгаватар*, *безумоўна*, дасягнуў вяршыні ўсіх цудаў, звёўшы старажытныя складанасці ёгі да эфектыўнай прастаты, якая не выходзіць за рамкі звычайнага разумення.

Кажучы пра цуды, Лахіры Махасая часта казаў: «Дзеянне тонкіх законаў, невядомых людзям у цэлым, не павінна публічна абмяркоўвацца або публікавацца без належнай разборлівасці». Калі на гэтых старонках я, здаецца, парушыў яго папярэджанне, то гэта таму, што ён даў мне ўнутраную супакоенасць. Акрамя таго, апісваючы жыццё Бабаджы, Лахіры Махасаі і Шры Юктешвара, я палічыў мэтазгодным апусціць многія сапраўдныя цудадзейныя гісторыі, якія наўрад ці можна было б уключыць без напісання, акрамя таго, тлумачальнага тому мудрагелістай філасофіі.

Новая надзея для новых людзей! «Боскі саюз, — абвясціў *Ёгаватар*, — магчымы праз уласныя намаганні, і ёсць не залежны на тэалагічны перакананні або на гэты адвольны будзе з а Касмічны Дыктатар».

Дзякуючы выкарыстанню ключа *Крыя*, людзі, якія не могуць прымусіць сябе паверыць у боскасць любога чалавека, нарэшце ўбачаць поўную боскасць сябе ўласнай.

35-1 : *Мэцью* 3:15.

35-2 Шматлікія біблейскія ўрыўкі паказваюць, што закон рэінкарнацыі быў зразумелы і прыняты. Цыклы рэінкарнацыі з'яўляюцца больш разумным тлумачэннем розных стадый эвалюцыі, у якіх знаходзіцца чалавецтва, чым распаўсюджаная заходняя тэорыя, якая мяркуе, што нешта (свядомасць эгаізму) узнікла з нічога, існавала ў рознай ступені з пажадлівасць для трыццаці або дзевяноста гады, і тады вярнуўся да гэты арыгінал пустата. Гэты немислімы прырода з такі пустэча — гэта праблема, якая можа задавоіць сэрца сярэднявечнага схаліста.

35-3 : *Малахія* 4:5.

35-4 : "Перад тым, як яго," г.зн., перад

гэты Госпадзе». 35-5: *Лк.* 1:13-17.

. *Мэцью* 17:12-13 :35-6

. *Мэцью* 11:13-14 :35-7

.*Джон* 1:21 :35-8

. Другі план *Каралі* 2:9-14 :35-9

35-10 : *Мэцью* 17:3.

35-11 : *Мэцью* 27:46-49 .

35-12 : Як многія віды з смерць з'яўляюцца у наш целы! Нічога ёсць у ім але смерць." - *Марцін Лютэр, у «Размова за сталом».*

35-13 : Гэты начальнік малітва з гэты мусульмане, звычайна паўтараецца чатыры або пяць разы штодзённа.

35-14 : Шукаць праўда у медытацыя, не у цвілы кнігі. Глядзі у гэты неба да знайсці гэты месяц, не у гэты сажалка." - *Персідская прыказка.*

35-15 : Як *Крыя Ёга* ёсць здольны з многія падраздзяленні, *Лахіры Махасая* мудра прасеяны выйсці чатыры крокі які ён распазнаны быць тымі, якія ўтрымлівалі неабходны мозг і якія мелі найвышэйшую каштоўнасць на практыцы.

35-16 : Іншае тытулы дараваны на *Лахіры Махасая* па яго вучні былі *Ёгібар* (найвялікшы з ёгі), *Ёгірадж* (кароль з ёгі) і *Мунібар* (найвялікшы з святых), да якога я дадаў *Ёгаватар* (увасабленне ёгі).

35-17 : Ён меў дадзена, зусім, трыццаць пяць гады з абслугоўванне у адзін аддзел з гэты урад.

35-18 Шырокія веды пра травы можна знайсці ў старажытных санскрыцкіх трактатах. Гімалайскія травы выкарыстоўваліся ў амаладжальных працэдурах, якія прыцягнулі ўвагу ўсяго свету ў 1938 годзе, калі гэты метады быў ужыты да пандыта Мадана Мохана Малавіі. 77-гадовы Віцэ-канцлер з Бенарэс Індуісцкая Універсітэт. Каму а выдатны ступень, гэты адзначыў навуковец вярнуў праз 45 дзён яго здароўе, сіла, памяць, нармалізаваўся зрок; з'явіліся прыкметы трэцяга набору зубоў, а ўсе маршчыны зніклі. Гэты травяны лячэнне, вядомы як *Кая Калпа*, ёсць адзін з 80 амаладжэнне метады акрэслены у Індуісцкая *Аюрведа* ці медыцынскай навукі. Пандзіт Малавія прайшоў лячэнне ў Шры Калпачар'і Свамі Бешундасджы, які сцвярджае, што нарадзіўся ў 1766 годзе. У яго ёсць дакументы, якія пацвярджаюць, што яму больш за 100 гадоў; рэпарцёры *Associated Press* адзначылі, што ён выглядаў прыкладна на 40 гадоў.

Старажытнаіндуісцкія трактаты падзялялі медыцынскую навуку на 8 галін: *салья* (хірургія); *салак'я* (хваробы вышэй за шыю); *каячыкіца*. (лекі належным); *бхутавідья* (псіхічнага хваробы); *Каўмара* (догляд з немаўляцтва); *Агада* (таксікалогія); *Расаяна* (даўгалецце); *Вагікарана* (тонікі). Ведычныя лекары выкарыстоўвалі далікатныя хірургічныя інструменты, ужывалі пластычную хірургію, разумелі медыцынскія метады да супрацьдзейнічаць гэты эфекты з яд газ, выканана Кесарава сячэнне раздзелы і мозг аперацый, былі ўмелымі ў дынамізацыі лекаў. Гіпакрат, вядомы лекар V стагоддзя да н.э., запазычыў значную частку сваёй Матэрыі Медыкі з індуісцкіх крыніц

35-19 Усходнеіндыскае дрэва маргоза. Яго лекавыя ўласцівасці цяпер прызнаныя на Захадзе, дзе горкі *нім* брэх ёсць выкарыстоўваўся як а тонік, і гэты алей з насенне і садавіна мае быў знойдзены з найвышэйшы варта у гэты лячэнне з праказа і іншыя хваробы.

35-20 Шэраг пячатак, нядаўна адкапаных на археалагічных помніках даліны Інда, якія можна датаваць трэцім тысячагоддзем да н.э., паказаць лічбы сядзячы у медытатывыны позы зараз выкарыстоўваўся у гэты сістэма з Ёга, і ордэр гэты выснова, што нават у той час некаторыя арыгінальныя прынцыпы ёгі былі ўжо вядомыя. Мы не можам неабгрунтавана рабіць выснову, што сістэматычная самааналіз з дапамогай вывучаных метадаў практыкуецца ў Індыі ўжо пяць тысяч гадоў. Індыя мае развіты пэўны каштоўны рэлігійны погляды з розум і этычны паняцці які з'яўляюцца ўнікальны, у прынамсі

у шырыні іх прымянення ў жыцці. Адною з іх была талерантнасць у пытаннях інтэлектуальных перакананняў — дактрыны, — што здзіўляе Захад, дзе на працягу многіх стагоддзяў было распаўсюджана пераслед ерасі, а паміж народамі вяліся крывавае войны за сектанцкі суперніцтва былі частыя." - Вытрымкі з ан артыкул па Прафесар У. Норман Карычневый у гэты Май, 1939 год праблема Бюлетэня Амерыканскай рады навуковых таварыстваў, Вашынгтон, акруга *Калумбія*

35-21 Тут можна ўспомніць назіранне Карлайла ў кнізе *«Sartor Resartus»*: «Чалавек, які не ўмее здзіўляцца, які звычайна не здзіўляецца (і не пакланяецца), калі б ён быў прэзідэнтам незлічонах каралеўскіх таварыстваў і нёс увасабленне з усе

лабараторыі і абсерваторыі, з іх вынікі, у яго адзінокі галава, -гэта але а пара з відовішчы ззаду які там ёсць
..... «няма вачэй

РАЗДЗЕЛ: 36

Бабаджы Цікавасць У Гэты Захад

"Гаспадар, зрабіў ты калі-небудзь сустрэцца Бабаджы?"

У Серампуры была ціхая летняя ноч; вялікія зоркі тропікаў ззялі над нашымі галовамі, калі я сядзеў побач са Шры Юктешварам на балконе другога паверха скіта.

— Так, — усміхнуўся Майстар, адказаўшы на маё прамое пытанне; яго вочы загарэліся павагай. — Тройчы я быў благаслаўлены выглядам бессмяротнага гуру. Наша першая сустрэча адбылася ў Аллахабадзе на *Кумбха Меле*.

Рэлігійныя кірмашы, якія праводзяцца ў Індыі з незапамятных часоў, вядомыя як *Кумбха Мелас*; яны пастаянна трымаюць духоўныя мэты ў полі зроку натоўпу. Набожныя індусты збіраюцца мільёнамі кожныя шэсць гадоў, каб сустрэцца з тысячамі садху, ёгаў, свамі і аскетаў усіх масцяў. Многія з іх — пустэльнікі, якія ніколі не пакідаюць сваіх адасобленых месцаў, акрамя як для таго, каб наведаць мелас і дараваць сваё благаслаўленне свецкім мужчынам і жанчынам.

«Я не быў свамі, калі сустрэў Бабаджы, — працягваў Шры Юктэсвар. — Але я ўжо атрымаў пасвячэнне ў *Крыя* ад Лахіры Махасаі. Ён заахвоціў мяне прысутнічаць на *меле*, якая павінна была адбыцца ў студзені 1894 года ў Аллахабадзе. Гэта быў мой першы досвед кумбхі; я адчуваў сябе злёгка ашаломленым шумам і хваляваннем натоўпу. У сваіх дапытлівых позірках я не ўбачыў асветленага твару настаўніка. Праходзячы міма моста на беразе Ганга, я заўважыў знаёмага, які стаяў побач з працягнутаю чашай для міласціны».

«О, гэты кірмаш — не што іншае, як хаос шуму і жабракоў», — падумаў я з расчараваннем. «Цікава, ці не больш даспадобы Богу заходнія навукоўцы, цярпліва пашыраючы сферы ведаў дзеля практычнага добра чалавецтва, чым гэтыя гультай, якія вызнаюць рэлігію, але сканцэнтраваны на міласціне».

Мае цьмяныя разважанні пра сацыяльныя рэформы перапыніў голас высокага саньясі, які спыніўся перада мной.

«Спадар, — сказаў ён, — вас

кліча святы». — «Хто ён?»

«Прыходзьце і бачыць для сябе.

"Неахвотна наступны гэта лаканічны парада, Я хутка знойдзены сябе побач а дрэва чый галіны былі

прытуліў гуру з прывабнай групай вучняў. Майстар, яркая незвычайная постаць з бліскучымі цёмнымі вачыма, устаў пры маім набліжэнні і абняў мяне.

«Сардэчна запрашаем, Сваміджы», —

ласкава сказаў ён. «Сэр», — рашуча

адказаў я, — «я *не* свамі».

«Тыя, каму я паводле Божага даручэння надзяліў тытулам «свамі», ніколі яго не скідаюць». Святы звярнуўся да мяне проста, але ў яго словах гучала глыбокая перакананасць у праўдзе; мяне імгненна ахапіла хваля духоўнага дабраславення. Усміхаючыся майму раптоўнаму ўзняццю ў старажытны манаскі ордэн, **36-1** Я пакланіўся нагам відавочна вялікай анёльскай істоты ў чалавечым абліччы, якая аказала мне такую гонар.

Бабаджы — бо гэта сапраўды быў ён — жэстам запрасіў мяне сесці побач з сабой пад дрэвам. Ён быў моцны і малады, і выглядаў як Лахіры Махасая; аднак падабенства мяне не ўразіла, хоць я часта чуў пра незвычайнае падабенства ў знешнасці двух майстроў. Бабаджы валодае сілай, з дапамогай якой можа прадухіліць узнікненне якой-небудзь канкрэтнай думкі ў свядомасці чалавека. Відавочна, вялікі гуру хацеў, каб я быў цалкам натуральным у яго прысутнасці, а не ашаломлены веданнем яго асобы.

? Што рабіць ты думаць з гэты *Кумбха Мэла*

— Я быў вельмі расчараваны, сэр, — паспешліва дадаў я, — пакуль не сустрэў вас. Неяк святые і гэтая мітусня не сумяшчальныя.

«Дзіця, — сказаў настаўнік, хоць я, відаць, быў амаль удвая старэйшы за яго, — не судзі цэлае па недахопах многіх. Усё на зямлі мае змешаны характар, як сумесь пяску і цукру. Будзь падобны да мудрага мураша, які хапае толькі цукар, а пясок пакідае некранутым. Хоць многія садху тут усё яшчэ блукаюць у ілюзіі, усё ж мела *благаслаўляецца* нешматлікімі людзьмі, якія ўсведамляюць Бога».

У выгляд з мой уласны сустрэча з гэта ўзнёслы майстар, Я хутка пагадзіўся з яго назіранне.

«Сэр, — заўважыў я, — я думаў пра навукоўцаў Захаду, якія значна больш інтэлектуальныя, чым большасць людзей, што сабраліся тут, жывуць у далёкай Еўропе і Амерыцы, вызнаюць іншыя веравызнанні і не ведаюць сапраўднай каштоўнасці такіх *меласаў*, як цяперашні. Яны...» людзі, якія маглі б атрымаць вялікую карысць ад сустрэч з індыйскімі майстрамі. Але, нягледзячы на высокія інтэлектуальныя дасягненні, многія заходнікі прыхільныя да матэрыялізму. Іншыя, вядомыя ў навуцы і філасофіі, не прызнаюць істотнага адзінства рэлігіі.

Їх веравызнанні служаць непераадольнымі бар'ерамі, якія пагражаюць назаўжды аддзяліць іх ад нас.

«Я бачыў, што ты цікавішся як Захадам, так і Усходам». Твар Бабаджы прамянеў адабрэннем. «Я адчуў пакуты твайго сэрца, дастаткова шырокага для ўсіх людзей, як усходніх, так і заходніх. Вось чаму я паклікаў цябе сюды».

«Усход і Захад павінны знайсці залатую сярэдзіну, якая аб'ядноўвае актыўнасць і духоўнасць, — працягваў ён. — Індыі ёсць чаму навучыцца ў Захаду ў матэрыяльным развіцці; узамен Індыя можа навучыць універсальным метадам, з дапамогай якіх Захад зможа абапірацца на свае рэлігійныя перакананні на непахісным падмурку ёгічнай навукі».

«Табе, Сваміджы, трэба адыграць пэўную ролю ў будучым гарманічным абмене паміж Усходам і Захадам. Праз некалькі гадоў я дашлю табе вучня, якога ты зможаш навучыць распаўсюджванню ёгі на Захадзе. Вібравы многіх духоўна шукаючых душ там напаўняюць мяне, як паводка. Я бачу патэнцыйных святых у Амерыцы і Еўропе, якія чакаюць свайго абуджэння».

У гэта пункт у яго гісторыя, Шры Юктешвар павярнуўся яго позірк цалкам на мая.

— Сынёк мой, — сказаў ён, усміхаючыся ў месячным святле, — ты той вучань, якога шмат гадоў таму абяцаў мне паслаць Бабаджы.

Я быў рады даведацца, што Бабаджы накіраваў мае крокі да Шры Юктешвара, але мне было цяжка ўявіць сябе на далёкім Захадзе, удалечыні ад майго любімага гуру і простага спакою скіта.

«Потым Бабаджы распавёў пра *Бхагавад-Гіту*, — працягваў Шры Юктешвар. — На маё здзіўленне, ён некалькімі словамі пахвалы паказаў, што ведае пра тое, што я напісаў інтэрпрэтацыі розных раздзелаў *Гіты*».

«Па маёй просьбе, Сваміджы, калі ласка, вазьміцеся за яшчэ адно заданне, — сказаў вялікі майстар. — Ці не напішаце вы кароткую кнігу пра асноўную еднасць паміж хрысціянскімі і індуйсцкімі пісаннямі? Пакажыце паралельнымі спасылкамі, што натхнёныя сыны Божыя казалі тыя ж ісціны, якія цяпер схаваны міжканфесійнымі рознагалоссямі паміж людзьмі».

«Махараджа» **36-2** Я адказаў сарамліва, што а каманда! Павінен Я быць здольны да выканаць гэта?

Бабаджы ціха засмяўся. «Сынёк мой, чаму ты сумняваешся?» — супакойліва сказаў ён. — «Сапраўды, чыя ўсё гэта праца, і хто з'яўляецца Выканаўцам усіх дзеянняў? Усё, што Гасподзь прымусіў мяне сказаць, абавязкова матэрыялізуецца як праўда».

Я палічыў сябе ўпэўненым у благаслаўленні святога і пагадзіўся напісаць кнігу. З неахвотай адчуваючы, што надышоў развітальны час, я ўстаў са свайго лісцянага сядзення.

«Вы ведаеце Лахіры?» **36-3** — спытаў настаўнік. — Ён вялікая душа, ці не так? Раскажы яму пра нашу сустрэчу. Потым ён перадаў мне паведамленне для

Лахіры Махасаі.

Пасля таго, як я пакорліва пакланіўся на развітанне, святы добразычліва ўсміхнуўся. «Калі вы скончыце сваю кнігу, я наведаю вас», — паабяцаў ён. «Пакуль што, бывайце».

На наступны дзень я пакінуў Аллахабад і сеў у цягнік да Бенарэса. Дабраўшыся да дома майго гуру, я раскажаў яму гісторыю цудоўнага святога на *Кумбха-Меле*.

«О, хіба вы яго не пазналі?» — Вочы Лахіры Махасаі заскакалі ад смеху. — «Бачу, вы не змаглі, бо ён вам перашкодзіў. Ён мой непараўнальны гуру, нябесны Бабаджы!»

«Бабаджы!» — паўтарыў я з захапленнем. «Ёг-Хрыстос Бабаджы! Нябачны-бачны выратавальнік Бабаджы! О, калі б...» Я магла б проста ўспомніць мінулае і зноў апynuцца ў яго прысутнасці, каб паказаць сваю адданасць яго лотасу ногі!

Ніколі розум, Лахіры Махасая сказаў суцяшальна. Ён мае абяцаў да бачыць ты зноў.

«Гурудэва, боскі настаўнік папрасіў мяне перадаць табе пасланне. «Скажы Лахіры, — сказаў ён, — што назапашаная сіла для гэтага жыцця зараз вычэрпваецца; яна амаль скончылася».

Калі я вымавіў гэтыя загадкавыя словы, постаць Лахіры Махасаі задрыжала, быццам яе кранула маланка. У імгненне ўсё вакол яго змоўкла; яго ўсмешлівы твар стаў неверагодна суровым. Як драўляная статуя, змрочная і нерухомая ў сваім сядзенні, яго цела... стала бясколернай. Я быў напалоханы і збянтэжаны. Ніколі ў жыцці я не бачыў, каб гэтая радасная душа праяўляла такую жahlіваю сур'ёзнасць. Іншыя прысутныя вучні з трывогай глядзелі на мяне.

Тры гадзіны прайшлі ў поўнай цішыні. Потым Лахіры Махасая зноў прыняў свой натуральны, вясёлы выгляд і пяшчотна пагаварыў з кожным з чэлаў. Усе ўздыхнулі з палёгкай.

Па рэакцыі майго настаўніка я зразумеў, што пасланне Бабаджы было непамыльным сігналам... што Лахіры Махасая зразумеў, што яго цела хутка застанецца пустым. Ягоная цудоўная цішыня даказала, што мой гуру імгненна авалодаў яго істотай, перарэзаў апошнюю нітку прывязанасці да матэрыяльнага свету і ўцёк да сваёй вечна жывой ідэнтычнасці ў Духу. Заўвага Бабаджы была яго спосабам сказаць: «Я заўсёды буду з табой».

Нягледзячы на тое, што Бабаджы і Лахіры Махасая былі ўсёведнымі і не мелі патрэбы мець зносіны адзін з адным праз мяне ці якога-небудзь іншага пасярэдніка, вялікія часта сыходзяць да таго, каб удзельнічаць у чалавечай драме. Часам яны перадаюць свае прароцтвы праз пасланцоў звычайным спосабам, каб канчатковае выкананне іх слоў магло ўліць большую боскую веру ў шырокае кола людзей, якія пазней даведаюцца пра гэтую гісторыю.

«Неўзабаве я пакінуў Бенарэс і пачаў працаваць у Серампуры над пісаннямі, замоўленымі Бабаджы, — працягваў Шры Юктешвар. — Як толькі я пачаў сваю працу, я ўжо змог скласці верш, прысвечаны бессмяротнаму гуру.

Меладычныя радкі лёгка ліліся з-пад майго пяра, хоць ніколі раней я не спрабаваў пісаць санскрыцкую паэзію».

У гэты ціхі з ноч Я заняты сябе больш а параўнанне з гэты Біблія і гэты пісанні з *Санатана Дхармы* . **36-4** Цытуючы словы благаслаўлёнага Госпада Ісуса, я паказаў, што яго вучэнне па сутнасці з'яўляецца адзіным з адкрыццямі Ведаў . На маё палёжку, мая кніга была скончана ў кароткі час; я зразумеў, што гэта хуткае дабраславенне было абумоўлена ласкай майго *Парам-Гуру-Махараджа* . **36-5** Раздзелы спачатку з'явіліся ў часопісе «*Садхусамбад*» ; пазней яны былі прыватна надрукаваны ў выглядзе кнігі адным з маіх вучняў з Кідэрапора.

«На наступную раніцу пасля таго, як я скончыў свае літаратурныя намаганні, — працягваў Майстар, — я пайшоў у Рай Гхат прыехаў сюды, каб выкупацца ў Ганге. Гхат быў пусты; я некаторы час стаяў нерухома, атрымліваючы асалоду ад сонечнага спакою. Акунуўшыся ў іскрыстыя воды, я рушыў дадому. Адзіным гукам у цішыні быў мой прасякнуты Гангам адзеж, які шумеў пры кожным кроку. Калі я праходзіў міма вялікага баньяна каля берага ракі, моцны імпульс прымусіў мяне азірнуцца. Там, у цені баньяна, у атачэнні некалькіх вучняў, сядзеў вялікі Бабаджы!

«— Вітаю, Сваміджы! — прагучаў цудоўны голас майстра, запэўніваючы мяне, што я не сплю. — Бачу, вы паспяхова скончылі сваю кнігу. Як і абяцаў, я тут, каб падзякаваць вам».

З сэрцам, што хутка білася, я цалкам упаў да яго ног. «Парам-гуруджы, — благальна сказаў я, — ці не ўшануеце вы і вашы чэлы мой блізкі дом сваёй прысутнасцю?»

Вярхоўны гуру з усмешкай адмовіўся. «Не, дзіця, — сказаў ён, — мы людзі, якія любяць прытулак пад дрэвамі; гэтае месца даволі зручнае».

«Калі ласка, затрымайцеся крыху, гаспадар», — я благальна зірнуў на яго. — «Я зараз жа вярнуся з асаблівымі прысмакамі».

Калі я вярнуўся праз некалькі хвілін з стравай, напоўненай дэлікатэсамі, зірніце! Вяльможны баньян больш не хаваў нябесную трупку. Я аглядзеў увесь гхат, але ў сэрцы ведаў, што невялікая група ўжо ўзляцела на эфірных крылах.

Мне было вельмі балюча. «Нават калі мы сустрэнемся зноў, я не захацела б з ім размаўляць», — запэўнівала я сябе. «Ён быў нядобры, пакінуўшы мяне так раптоўна». Гэта, вядома, быў гнеў кахання, і нічога больш.

Праз некалькі месяцаў я наведваў Лахіры Махасаю ў Бенарэсе. Калі я ўвайшоў у яго маленькую гасціную, мой гуру ўсміхнуўся ў знак прывітання.

«— Вітаю, Юктешвар, — сказаў ён. — Ты толькі што сустрэў Бабаджы на парозе майго пакоя?» — «Чаму ж не, — здзіўлена адказаў я.

«— Ідзі сюды». Лахіры Махасая акуратна дакрануўся да майго ілба; адразу ж я ўбачыў каля дзвярэй постаць Бабаджы, якая квітнела, як ідэальны лотас.

Я ўспомніў свой стары крыўду і не пакланіўся. Лахіры Махасая здзіўлена паглядзеў на мяне. Боскі гуру глядзеў на мяне бяздоннымі вачыма. «Ты

злуешся на мяне».

«— Сэр, а чаму б і не? — адказаў я. — Вы з'явіліся з паветра са сваёй чароўнай групай і зніклі ў паветры».

«Я казаў табе, што ўбачуся з табой, але не сказаў, як доўга застануся».
Бабаджы ціха засмяўся. «Ты быў поўны хвалявання. Запэўніваю цябе, што парыў тваёй неспакойнасці мяне амаль ахапіў.»

Гэтае непрыемнае тлумачэнне адразу задаволіла мяне. Я апусціўся на калені ля яго ног; вярхоўны гуру ласкава паляпаў мяне па плячы.

«— Дзіцятка, табе трэба больш медытаваць, — сказаў ён. — Твой позірк яшчэ не бездакорны — ты не магла ўбачыць мяне, як я хаваюся за сонечным святлом». З гэтымі словамі, якія гучалі голасам нябеснай флейты, Бабаджы знік у схаваным ззянні.

«Гэта быў адзін з маіх апошніх візітаў у Бенарэс, каб пабачыцца са сваім гуру», — падсумаваў Шры Юктешвар. «Як і прадказаў Бабаджы на *Кумбха Меле*, увасабленне Лахіры Махасаі ў якасці хатняга гаспадара набліжалася да канца. Летам 1895 года на яго дужым целе з'явіўся невялікі фурункул. Ён пратэставаў супраць паражэнняў; ён выпрацоўваў на сваёй уласнай плоці злую карму некаторых сваіх вучняў. Нарэшце некалькі чэлаў сталі вельмі настойлівымі; настаўнік загадкава адказаў:

«Гэты цела мае да знайсці а прычына да ісці; Я будзе быць прыемны да што заўгодна ты хацець да рабіць.

Неўзабаве пасля гэтага непараўнальны гуру пакінуў сваё цела ў Бенарэсе. Мне больш не трэба шукаць яго ў яго маленькай гасцінай; я знаходжу кожны дзень свайго жыцця благаслаўлёным яго ўсюдысным кіраўніцтвам.

Гадамі пазней, з вуснаў Свамі Кешабананды, **36-6** як прасунуты вучань, я пачуў шмат цудоўных падрабязнасцей пра смерць Лахіры Махасаі.

«За некалькі дзён да таго, як мой гуру пакінуў сваё цела, — сказаў мне Кешабананда, — ён матэрыялізаваўся перада мной, калі я сядзеў у сваёй скіта ў Хардвары».

«Прыходзьце у аднойчы да Бенарэс. З гэтыя словы Лахіры Махасая знік.

Я адразу ж сеў у цягнік і паехаў у Бенарэс. У доме майго гуру я знайшоў шмат вучняў. У той дзень я ездзіў гадзінамі **36-7**. Настаўнік растлумачыў *Гіту*; потым ён проста звярнуўся да нас.

«Я раніцы збіраецца дадому.

Рыданні з пакуты зламаў выйсці як ан непераадольны торэнт.

«Сущешся; я зноў устану». Пасля гэтых слоў Лахіры Махасая тройчы павярнуўся па крузе, павярнуўся тварам на поўнач у позе лотаса і слаўна ўвайшоў у канчатковае *махасамадхі*. **36-8**

Прыгожае цела Лахіры Махасаі, такое дарагое адданым, было крэміравана з урачыстасцю абрады хатніх гаспадароў у Манікарніка Гхат каля святой Гангі, — працягваў Кешабананда. — На наступны дзень, а дзесятай гадзіне раніцы, калі я быў яшчэ ў Бенарэсе, мой пакой быў асветлены моцным святлом. Глядзіце! Перад мной стаяла плоць і кроў Лахіры Махасаі! Яно выглядала дакладна як яго старое цела, за выключэннем таго, што яно здавалася маладзейшым і больш зіхатлівым. Мой боскі гуру загаварыў са мной.

«Кешабананда, — сказаў ён, — гэта я. З распаданых атамаў майго крэміраванага цела я ўваскрос пераробленую форму. Мая хатняя праца ў свеце скончана; але я не пакідаю зямлю цалкам. Адгэтуль я правяду некаторы час з Бабаджы ў Гімалаях і з Бабаджы ў космасе».

Сказаўшы мне некалькі слоў дабраславення, трансцэндэнтны настаўнік знік. Дзівоснае натхненне напоўніла маё сэрца; я ўзнёсся духам, як і вучні Хрыста і Кабіра **36-9**. калі яны глядзелі на сваіх жывых гуру пасля фізічнай смерці.

«Калі я вярнуўся ў свой адзінокі скіт у Хардвары, — працягваў Кешабананда, — я ўзяў з сабой святы прах майго гуру. Я ведаю, што ён вырваўся з прасторава-часавай клеткі; птушка ўсюдыіснасці вызвалілася. І ўсё ж маё сэрца суцешылася, калі я знайшоў яго святыя парэшткі».

Яшчэ адным вучнем, які быў дабраславёны выглядам свайго ўваскрослага гуру, быў святы Панчанон Бхаттачар'я, заснавальнік Калькуцкага місіянерскага інстытута Ар'я. **36-10**

Я наведаў Панчанона ў яго доме ў Калькуце і з захапленнем выслухаў гісторыю яго шматгадовага жыцця з настаўнікам. Напрыканцы ён раскажаў мне пра найцудоўнейшую падзею ў сваім жыцці.

«Тут, у Калькуце, — сказаў Панчанон, — а дзесятай гадзіне раніцы пасля яго крэмацыі Лахіры Махасая з'явіўся перада мной у жывой славе».

Свамі Пранабананда, «святые з двума целамі», таксама раскажаў мне падрабязнасці свайго ўласнага боскага досведу.

«За некалькі дзён да таго, як Лахіры Махасая пакінуў сваё цела, — сказаў мне Пранабананда падчас наведвання маёй школы ў Ранчы, — я атрымаў ад яго ліст з просьбай неадкладна прыехаць у Бенарэс. Аднак я затрымаўся і не мог адразу ж адправіцца. Калі я рыхтаваўся да падарожжа каля дзесятай гадзіны раніцы, мяне раптам ахапіла радасць, калі я ўбачыў зіхатлівую постаць майго гуру».

Чаму спяшацца да Бенарэс? Лахіры Махасая сказаў, усміхаючыся. «Ты» павінен знайсці мяне там не даўжэй.

Калі да мяне дайшоў сэнс яго слоў, я зарыдала з разбітым сэрцам, верачы, што бачу яго толькі ў бачанні.

Гаспадар падышоў да мяне, каб суцяшаць. «Вось, дакраніся да маёй плоці», — сказаў ён. «Я жывы, як заўсёды. Не шкадуй; хіба я не з табой назаўжды?»

З вуснаў гэтых трох вялікіх вучняў прагучала гісторыя цудоўнай праўды: а

дзiesiąтай рaніцы, на наступны дзень пасля таго, як цeла Лaхіры Махасаі было аддадзeна пoлымю, увaскрослы нaстaўнік у сапраўдным, aлe пeраўтвoраным цeлe з'явіўся пeрад трыма вучнямі, кожны з якіх знаходзіўся ў розным гoрадзe.

"Такім чынам кaлі гэта разбэшчаны пaвінeн мeць пaклacці на нeпaхіcнacць, і гэта cмярoтны пaвінeн мeць пaклacці на

неўміручасці, тады спраўдзіцца напісанае слова: «Паглынута смерць перамогай.
Дзе тваё джала, смерць? Дзе тваё джала, магіла?» **36-11**

.....

36-1 : Шры Юктешвар быў пазней фармальна ініцыяваны у гэты Свамі Заказ па гэты *Махант* (манастыр галава)

з Буда Гая. 36-2: «Вялікі кароль» — тытул, які выклікае павагу.

36-3 : А гуру звычайна спасылаецца да яго уласны вучань проста па яго імя, прапускаючы любы тытул.
Такім чынам, Бабаджы сказаў «Лахіры», не «Лахіры Махасая».

36-4 : Літаральна, вечны рэлігія", гэты імя дадзена да гэты цела з Ведычная вучэнні. *Санатан Дхарма* мае прыйсці да быць называецца *індуізмам* з таго часу гэты час з гэты Грэкі Сусветная арганізацыя па ахове здароўя прызначаны гэты людзі на гэты банкі з гэты рака Інд як *У памяшканні* , або *Індусы* . Слова «*індус*» , уласна кажучы, адносіцца толькі да паслядоўнікаў *Санатан Дхармы* або індуізму. Тэрмін «*індыец*» аднолькава ўжываецца як да індусаў, так і да мусульман і іншых *жыхароў* зямлі Індыі (а таксама, з-за забытанай геаграфічнай памылкі Калумба, да амерыканскіх мангалоідных абарыгенаў).

Старажытная назва Індыі — *Ар'яварта* , што літаральна азначае «мясціна арыяў». Санскрыцкі корань слова «*арыя*» азначае «годны, святы, высакародны». Пазнейшае этналагічнае няправільнае выкарыстанне слова «*арыян*» у абазначэнні не духоўных, а фізічных характарыстык прывяло вялікага ўсходазнаўцу, Макс Мюлер, да сказаць мудрагеліста: "Да мяне ан этнолаг Сусветная арганізацыя па ахове здароўя кажа з ан Арыійскі раса, Арыійскі кроў, Арыійскі вочы і валасы, такі ж вялікі грэшнік, як і лінгвіст, які гаворыць пра доліхацэфальны слоўнік або .«брахіцэфальную граматыку

36-5 : *парам-гуру* ёсць літаральна гуру найвышэйшы" або гуру далей", які азначае а лінія або пераемнасць з настаўнікі. Бабаджы, гэты

.*гуру* з Лахіры Махасая, быў гэты *парам-гуру* з Шры Юктешвар

36-6 : Мой наведванне да Кешабананда ашрам ёсць апісаны на стар. 405-408 .

36-7 : Верасень 26 гадоў, 1895 год ёсць гэты дата на які Лахіры Махасая злева яго цела. У а некалькі больш дні ён бы дасягнуў свайго шасцідзесяці восьмага дня нараджэння.

36-8 Паварот тварам на поўнач і тройчы абарот цела — гэта часткі ведычнага абраду, які выкарыстоўваюць майстры, што загадзя ведаюць, калі гэты канчатковы гадзіна ёсць пра да страйк для гэты фізічны цела. Гэты апошні медытацыя, падчас які гэты майстар аб'ядноўвае сябе ў Касмічным АУМ называецца *маха* , або вялікім *самадхі* .

36-9 Кабір быў вялікім святым шаснаццатага стагоддзя, сярод шматлікіх паслядоўнікаў якога былі як індусты, так і мусульмане. У той час з яго смерць, гэты вучні сварыліся больш гэты манера з правядзенне гэты пахаванне цырымоніі. Гэты раздражнёны майстар ружа з яго канчатковы сон, і даў яго інструкцыі. Палова з мой застаецца павінен быць пахаваны па гэты мусульманін абрады;" ён сказаў, «няхай другую палову крэміруюць з індуйскім сакрамэнтам». Пасля гэтага ён знік. Калі вучні адкрылі труну, у якой знаходзілася яго цела, там не знайшлі нічога, акрамя асляпляльнай калекцыі залацістых кветак чампак. Палова з іх была паслухмяна пахавана мусульманамі, якія і дагэтуль шануюць яго святыню.

У яго моладзь Кабір быў наблізіўся па два вучні Сусветная арганізацыя па ахове здароўя хацеў хвіліна
:інтэлектуальны кіраўніцтва уздоўж гэты містык шлях. Майстар адказаў проста

Шлях прадугледжвае адлегласць; Калі Ён быць побач, не шлях найбольш патрэбен ты у усе. Сапраўды гэта
!робіць мяне усмешка Каму чуць з а рыба у вадзяной смазе

36-10 : Панчанон усталяваны, у а семнаццаць акраў сад у Дэогарх у Біхар, а храм які змяшчае а камень статуя з Лахіры Махасая. Яшчэ адзін статуя з гэты выдатны майстар мае быў набор па вучні у гэты маленькі гасціная з яго Бенарэс дом.

36-11 : Я *Карыньянаў* 15:54-55 .

РАЗДЗЕЛ: 37

Я Ісці Каму Амерыка

«Амерыка! Напэўна, гэтыя людзі — амерыканцы!» — падумаў я, калі перад маім позіткам праяцела панарамнае відовішча заходніх твараў.

Пагружаны ў медытацыю, я сядзеў за пыльнымі скрынямі ў складскім памяшканні школы Ранчы. У тыя гады, калі мы былі занятыя дзецьмі, было цяжка знайсці ўтульнае месца!

Бачанне працягвалася; велізарны натоўп, **37-1** уважліва гледзячы на мяне, пранёсся, як актёр, па сцэне свядомасці.

Дзверы кладоўкі адчыніліся; як звычайна, адзін з маладых хлопцаў знайшоў маё схованку. «Ідзі сюды, Бімал», — весела закрычаў я. «У мяне для цябе навіны: Гасподзь кліча мяне ў Амерыку!» «У Амерыку?» Хлопчык паўтарыў мае словы тонам, які намякаў, што я сказаў «на Месяц».

«Так! Я адпраўляюся адкрываць Амерыку, як Калумб. Ён думаў, што знайшоў Індыю; напэўна, паміж гэтымі двума краінамі існуе кармічная сувязь!»

Бімал кінуўся прэч; неўзабаве ўся школа пачула пра гэта з двухногай газеты. **37-2** Я склікаў збянтэжаных выкладчыкаў і даручыў школу пад іх кіраўніцтва.

«Я ведаю, што ты заўсёды будзеш трымаць на першым месцы ідэалы ёгі Лахіры Махасаі адносна адукацыі», — сказаў я. «Я буду часта пісаць табе; калі дасць Бог, калі-небудзь я вярнуся».

Слёзы навярнуліся на мае вочы, калі я апошні раз зірнуў на маленькіх хлопчыкаў і сонечныя землі Ранчы. Я ведаў, што пэўная эпоха ў маім жыцці скончылася; адгэтуль я буду жыць у далёкіх краінах. Праз некалькі гадзін пасля майго бачання я сеў на цягнік у Калькуту. На наступны дзень я атрымаў запрашэнне служыць дэлегатам ад Індыі на Міжнародны кангрэс рэлігійных лібералаў у Амерыцы. Ён павінен быў адбыцца ў тым жа годзе ў Бостане пад эгідай Амерыканскай унітарыянскай асацыяцыі.

Мой галава у а вір, Я шукаў выйсці Шры Юктешвар у Серампор.

«Гуруджы, мяне толькі што запрасілі выступіць на рэлігійным кангрэсе ў

Амерыцы. Ці варта мне пайсці?» «Усе дзверы для вас адчынены», —

проста адказаў Настаўнік. «Цяпер або ніколі».

"Але, спадар," Я сказаў у расчараванне, што рабіць Я ведаць пра грамадскасць кажучы? Рэдка мець Я дадзена а лекцыя,

і ніколі у Англіійская».

Англіійская або не Англіійская, ваш словы на ёга павінен быць чуў у гэты Захад».

Я засмяяўся. «Ну, дарагі гуруджы, я наўрад ці думаю, што амерыканцы вывучаць бенгальскую! Калі ласка, дапамажы мне пераадолець перашкоды англійскай мовы». **37-3**

Калі я расказаў бацьку пра свае планы, ён быў зусім ашаломлены. Амерыка здавалася яму неверагодна далёкай; ён баяўся, што больш ніколі мяне не ўбачыць.

— Як ты можаш паехаць? — строга спытаў ён. — Хто цябе будзе фінансаваць? — Паколькі ён з любоўю пакрываў выдаткі на маю адукацыю і ўсё маё жыццё, ён, несумненна, спадзяваўся, што яго пытанне прывядзе мой праект да ганебнага прыпынку.

«Гасподзь абавязкова мяне фінансуе». Калі я адказваў гэта, я падумаў пра падобны адказ, які даўно даў майму брату Ананце ў Агры. Без асаблівай хітрасці я дадаў: «Ойча, магчыма, Бог падштурхне цябе да дапамогі мне».

"Не, ніколі! Ён зірнуў у мяне жаласна.

Таму я быў уражаны, калі на наступны дзень бацька ўручыў мне чэк на вялікую суму.

«Я даю табе гэтыя грошы, — сказаў ён, — не як бацька, а як верны вучань Лахіры Махасаі». Ісці тады да што далёка Заходні зямля; распаўсюджванне там гэты безвер'е вучэнні з *Крыя Ёга* ."

Мяне вельмі кранула самаадданасць, з якой бацька здолеў хутка адкласці ўбок свае асабістыя жаданні. Папярэдняя ноччу ён зразумеў, што маё падарожжа было матывавана незвычайным жаданнем падарожнічаць за мяжу.

— Магчыма, мы больш не сустрэнемся ў гэтым жыцці, — сумна сказаў бацька, якому ў той час было шэсцьдзесят сем гадоў.

Ан інтуітыўны перакананне падштурхнута мяне да адказаць, "Вядома ж гэты Лорд будзе прынесці нас разам аднойчы больш."

Пакуль я рыхтаваўся пакінуць Настаўніка і родную зямлю дзеля невядомых берагоў Амерыкі, я адчуваў немалую трывогу. Я чуў шмат гісторый пра матэрыялістычную заходнюю атмасферу, вельмі адрозную ад духоўнага асяроддзя Індыі, прасякнутую стагоддзямі аўрай святых. «Усходні настаўнік, які адважыцца на заходняе паветра, — думаў я, — павінен быць вынослівым да

выпрабаванняў любога гімалайскага холаду!»

Аднойчы раніцай я пачаў маліцца, поўны непахіснай рашучасці працягваць, нават памерці ў малітве, пакуль не пачую голас Бога. Я хацеў Яго благаслаўлення і ўпэўненасці, што не заблуджуся ў тумане сучаснага ўтылітарызму. Маё сэрца было настроена паехаць у Амерыку, але яшчэ мацней я хацеў пачуць суцяшэнне боскага дазволу.

Я маліўся і маліўся, прыглушаючы рыданні. Адказу не было. Маё бязмоўнае прашэнне нарасталала з пакутлівым крэшчэнда, пакуль апоўдні я не дасягнуў апагею; мой мозг больш не мог вытрымліваць ціску маіх пакут. Калі б я зноў заплакаў з усё большай глыбінёй сваёй унутранай страсці, я... адчуванне было такое, быццам мой мозг разарвецца. У гэты момант пачуўся стук у вестыбюль, які прылягаў да пакоя на Гурпар-роўд, дзе я сядзеў. Адчыніўшы дзверы, я ўбачыў маладога чалавека ў агідным адзенні адрэшніка. Ён увайшоў, зачыніў за сабой дзверы і, адмовіўшы мне сесці, жэстам паказаў, што хоча пагаварыць са мной стоячы.

«Ён, напэўна, Бабаджы!» — падумаў я ашаломлены, бо чалавек перада мной меў рысы маладога Лахіры Махасаі.

Ён адказаў на маю думку. «Так, я Бабаджы». Ён меладычна загаварыў на хіндзі. «Наш Нябесны Айцец пачуў тваю малітву. Ён загадвае мне сказаць табе: выконвай заповедзі свайго гуру і адпраўляйся ў Амерыку. Не бойся, ты будзеш абаронены».

Пасля жывой паўзы Бабаджы зноў звярнуўся да мяне: «Цябе я абраў для распаўсюджвання паслання *Крыя-ёгі* на Захадзе. Даўным-даўно я сустрэў твайго гуру Юктешвара на *Кумбха-Меле* ; тады я сказаў яму, што адпраўлю цябе да яго на навучанне».

Я страціў дар мовы, захлынуўся ад адданага захаплення яго прысутнасцю і быў глыбока крануты, пачуўшы ад сваімі ўласнымі вуснамі ён паказаў мне, што ён прывёў мяне да Шры Юктешвара. Я ляжаў ніцма перад бессмяротным гуру. Ён ласкава падняў мяне з падлогі. Расказаўшы мне шмат чаго пра маё жыццё, ён даў мне асабістыя настаўленні і вымавіў некалькі таемных прароцтваў.

« *Крыя-ёга* , навуковая тэхніка богапазнання, — нарэшце ўрачыста сказаў ён, — у рэшце рэшт распаўсюдзіцца ва ўсіх землях і дапаможа гарманізацыі народаў праз асабістае, трансцэндэнтальнае ўспрыманне чалавекам Бясконцага Айца».

Позірмам велічнай сілы майстар ашаламіў мяне пробліскам сваёй касмічнай святлонасці. Неўзабаве ён накіраваўся да дзвярэй.

«Не спрабуй ісці за мной», — сказаў ён. «У цябе не атрымаецца». «Калі ласка, Бабаджы, не сыходзь!» —

крычаў я зноў і зноў. «Вазьмі мяне з сабой!» Азірнуўшыся,

ён адказаў: «Не зараз. Калі-небудзь іншым разам».

Ахоплены эмоцыямі, я праігнараваў яго папярэджанне. Паспрабаваўшы пайсці

за ім, я заўважыў, што мае ногі трывала ўкапаліся ў падлогу. З дзвярэй Бабаджы кінуў на мяне апошні пяшчотны позірк. Ён узняў руку ў знак дабраславення і пайшоў, а мае вочы з тужою скіраваны на яго.

Праз некалькі хвілін мае ногі вызваліліся. Я сеў і пагрузіўся ў глыбокую медытацыю, няспынна дзякуючы Богу не толькі за тое, што ён адказаў на маю малітву, але і за тое, што дабраславіў мяне сустрэчай з Бабаджы. Усё мае цела нібы асвятлілася ад дотыку старажытнага, вечна маладога настаўніка. Даўно я палымяна жадаў убачыць яго.

Дагэтуль я нікому не расказваў гэтую гісторыю пра сваю сустрэчу з Бабаджы. Успрымаючы яе як Найсвяцейшы з маіх чалавечых перажыванняў я схаваў у сваім сэрцы. Але мне прыйшла ў галаву думка, што чытачы гэтай аўтабіяграфіі могуць быць больш схільныя паверыць у рэальнасць адасобленага Бабаджы і яго сусветных інтарэсаў, калі я раскажу, што бачыў яго на ўласныя вочы. Я дапамог мастаку намаляваць праўдзівы вобраз вялікага ёгі-Хрыста сучаснай Індыі; ён з'яўляецца ў гэтай кнізе.

Гэты напярэдадні з мой ад'езд для гэты Юнайтэд Штаты знойдзены мяне у Шры Юктешвара святы прысутнасць.

«Забудзься, што ты нарадзіўся індусам, і не будзь амерыканцам. Вазьмі лепшае з іх абодвух», — сказаў Настаўнік са сваёй спакойнай мудрасцю. «Будзь сабой, дзіцем Бога. Шукай і ўключы ў сваё існаванне лепшыя якасці ўсіх тваіх братоў, раскіданых па зямлі ў розных расах».

Потым ён дабраславіў мяне: «Усім, хто прыходзіць да цябе з верай, шукаючы Бога, будзе дапамога. Калі ты будзеш глядзець на іх, духоўны паток, які зыходзіць з тваіх вачэй, увойдзе ў іх мозг і зменіць іх матэрыяльныя звычкі, зрабіўшы іх больш свядомымі Бога».

Ён працягнуў: «Твой лёс вельмі добры — прыцягваць шчырыя душы. Куды б ты ні пайшоў, нават у пустыні, ты знойдзеш сяброў».

Абодва яго дабраславленні былі шырока прадэманстраваны. Я прыехаў адзін у Амерыку, у пустыню без адзінага сябра, але там я знайшоў тысячы, гатовых прыняць правярэныя часам вучэнні душы.

Я пакінуў Індыю ў жніўні 1920 года на *караблі «Горад Спарта»*, першым пасажырскім караблі, які адплыў у Амерыку пасля заканчэння Першай сусветнай вайны. Я здолеў забраніраваць сабе месца толькі пасля таго, як цудоўным чынам былі ліквідаваны многія бюракратычныя цяжкасці, звязаныя з выдачай майго пашпарта.

Падчас двухмесячнага падарожжа адзін з пасажыраў даведаўся, што я быў дэлегатом ад Індыі на Бостанскім кангрэсе.

«Свамі Ёгананда, — сказаў ён, вымаўляючы сваё імя як першае з многіх іншых мудрагелістых вымаўленняў, з якімі я пазней пачуў сваё імя ад амерыканцаў, — калі ласка, прачытайце пасажырам наступную лекцыю». У чацвер вечарам. Думаю, нам усім будзе карысна паслухаць лекцыю на тэму «Бітва жыцця і як з ёй змагацца».

На жаль! У сераду я выявіў, што мне давалося змагацца за ўласнае жыццё. Адчайна спрабуючы ўпарадкаваць свае ідэі ў лекцыю па-англійску, я ў рэшце

рэшт адмовіўся ад усіх падрыхтоўкі; мае думкі, як дзікі жарабец, які прыглядаецца да сядла, адмовіўся ад любога супрацоўніцтва з законамі англійскай граматыкі. Аднак, цалкам давяраючы мінулым запэўненням Настаўніка, я з'явіўся перад сваёй чацвярговай аўдыторыяй у салоне парахода. Ніякіх красамоўстваў не зляцела з маіх вуснаў; я стаяў без слоў перад сходам. Пасля дзесяціхвіліннага спаборніцтва на цягавітасць публіка зразумела маё цяжкае становішча і пачала смяяцца.



Я стаю на ўзвышшы перад адным з маіх заняткаў у Амерыцы. Гэты занятак для тысячы студэнтаў ёгі праходзіў у Вашынгтоне, акруга Калумбія.

Сітуацыя ў той момант не здалася мне смешнай; я абурана паслаў малітву да Настаўніка. «Ты *можаш* ! Гавары!» Яго голас імгненна прагучаў у маёй свядомасці.

Мае думкі адразу ж звязалі мяне з англійскай мовай. Праз сорок пяць хвілін аўдыторыя ўсё яшчэ была ўважлівай. Дзякуючы гэтай прамове я атрымаў шэраг запрашэнняў выступіць з лекцыямі перад рознымі групамі ў Амерыцы.

Пасля гэтага я ніколі не мог успомніць ніводнага сказанага мной слова. Пасля дыскрэтных распытаў я даведаўся ад некалькіх пасажыраў: «Вы прачыталі натхняльную лекцыю на захапляльнай і правільнай англійскай мове». Пачуўшы гэтую цудоўную навіну, я пакорліва падзякаваў свайму гуру за своечасовую дапамогу, зноў усвядоміўшы, што ён заўсёды... са мной, скінуўшы на нішто ўсе бар'еры часу і прасторы.

Час ад часу, падчас астатняй часткі марскога падарожжа, мяне ахоплівалі трывожныя пачуцці з нагоды маючага адбыцця выпрабавання лекцыяй па англійскай мове на Бостанскім кангрэсе.

«Госпадзе, — маліўся я, — калі ласка, няхай маім натхненнем будзе Ты сам, а не зноў выбухі смеху публікі !»

Горад Спарта прычаліў каля Бостана ў канцы верасня. Шостага кастрычніка я звярнуўся кангрэс з маёй першай прамовай у Амерыцы. Яна была добра ўспрынята; я ўздыхнуў з палёгкай. Вялікадушны сакратар Амерыканскай

унітарыянскай асацыяцыі напісаў наступны каментар у апублікаваным артыкуле 37-4 матэрыялаў кангрэса:

Свамі Ёгананда, дэлегат ад Брахмачар'я-ашрама Ранчы, Індыя, перадаў прывітанне сваёй Асацыяцыі на Кангрэс. На беглай англійскай мове і з выразнай прамовай ён выступіў з філасофскай прамовай на тэму «Навука рэлігіі», якая была надрукавана ў выглядзе брашуры для больш шырокага распаўсюджвання. Рэлігія, сцвярджаў ён, універсальная і адзіная. Мы...

немагчыма ўніверсалізаваць асобныя звычаі і перакананні, але агульны элемент рэлігіі можа быць універсалізаваны, і мы можам папрасіць усіх прытрымлівацца яго і падпарадкоўвацца яму».

Дзякуючы шчодрому чэку бацькі, я змог застацца ў Амерыцы пасля заканчэння кангрэса. Чатыры шчаслівыя гады правёў у сціплых умовах у Бостане. Я чытаў публічныя лекцыі, выкладаў і напісаў зборнік вершаў « *Песні душы* » з прадмовай доктара Фрэдэрыка Б. Робінсана, прэзідэнта Каледжа горада Нью-Ёрк. **37-5**

Пачаўшы транскантынентальнае турнэ летам 1924 года, я выступаў перад тысячамі людзей у галоўных гарадах, а завяршыў сваё падарожжа на захад адпачынкам на цудоўнай поўначы Аляскі.

З дапамогай шчодрых студэнтаў да канца 1925 года я заснаваў амерыканскую штаб-кватэру ў маёнтку Маунт-Вашынгтон у Лос-Анджэлесе. Гэты будынак — той самы, які я бачыў гадамі раней у сваім бачанні ў Кашміры. Я паспяшаўся даслаць Шры Юктешвару фатаграфіі гэтых далёкіх амерыканскіх падзей. Ён адказаў паштоўкай на бенгальскай мове, якую я тут перакладаю:

11-ы Жнівень, 1926 год

Дзіця з мой сэрца, О Ёгананда!

Гледзячы на фотаздымкі вашай школы і вучняў, я разумею, колькі радасці прыходзіць у маё жыццё, і не магу выказаць словамі. словы. Я растаю ад радасці, бачачы вашых вучняў ёгі з розных гарадоў. Сузіраючы вашы метады ў спевах-афірмацыях, гаючых вібрацыях і боскіх малітвах за вылячэнне, я не магу стрымацца, каб не падзякаваць вам ад усяго сэрца. Бачачы браму, звлістую пагорыстаю сцежку ўверх і прыгожыя краявіды раскінуўшыся пад маёнткамі Маунт-Вашынгтон, я прагну ўбачыць усё гэта на свае вочы.

Усё тут ідзе добра. Дзякуючы ласцы Божай, няхай вы заўсёды

будзеце ў шчасці. Шры Юктэсвар Гіры

Гады праяцелі незаўважна. Я чытаў лекцыі ва ўсіх кутках маёй новай краіны і выступаў перад сотнямі клубаў, каледжаў, цэркваў і груп усіх канфесій. Дзясяткі тысяч амерыканцаў атрымалі пасвячэнне ў ёгу. Усім ім я прысвяціў новую кнігу малітоўных думак у 1929 годзе — « *Шэпт з...* » *Вечнасць* , з прадмовай Амеліты Галі-Курчы. **37-6** Прыводжу тут верш пад назвай «Божа! Божа! Божа!», напісаны аднойчы ўвечары на лекцыйнай трыбуне:

Ад гэты глыбіні з дрымота,
Падымаючыся па вінтавой лесвіцы няспанна, я
шапчу:

Божа! Божа! Божа!

Ты – ежа, і калі я перапыняю пост у начной
разлуцы з Табой,

Я смак Цябе, і псіхічна сказаць:

Божа! Божа! Божа!
Куды б я ні пайшоў, прамень маіх думак заўсёды
звернуты да Цябе;
І у гэты бітва шум з актыўнасць
Мой ціхі баявы кліч заўсёды: Божа! Божа!
Божа! Калі крычаць бурныя буры
выпрабаванняў, І калі на мяне выюць
клопаты,
Я патануць іх шум, гучна скандаванне:
Божа! Божа! Божа!
Калі мой розум пляце сны з
ніткамі ўспамінаў,
Тады на што магія тканіна Я знайсці ціснёны:
Божа! Божа! Божа!
Кожны ноч, у час з найглыбейшы сон,
Мае мары пра спакой і клічуць, Радасць!
Радасць! Радасць! І мая радасць спявае
вечна:
Божа! Божа! Божа!
Наяве, падчас ежы, працы, сноў, сну, служэння,
медытацыі, спявання, боскай любові, мая душа
пастаянна гудзе, ніхто не чуе яе:
Божа! Божа! Божа!

Часам — звычайна першага чысла месяца, калі пасыпаліся рахункі за
ўтрыманне цэнтра «Маўнт-Вашынгтон» і іншых цэнтраў Таварыства
Самарэалізацыі! — я з тужой думаў пра прасты мір Індыі. Але штодня я бачыў
пашырэнне ўзаемаразумення паміж Захадам і Усходам; мая душа радавалася.

Я знайшоў вялікае сэрца Амерыкі, выражанае ў цудоўных радках Эмы Лазарус,
выразаных ля падножжа Статуі Свабоды, «Маці выгнаннікаў»:

Ад яе маяк- рука
Ззяе сусветнай гасціннасцю; яе лагодныя вочы
загадваюць паветраным мостам гавані, якую
ўтвараюць гарады-блізняты.
«Захоўвайце, старажытныя землі, вашу славу!» —
крычыць яна маўклівымі вуснамі. «Дайце мне ваших
стомленых, ваших бедных, вашы згуртаваныя натоўпы,
якія прагнуць свабодна ўздыхнуць,
Няшчасныя адкіды з твайго шматлюднага берага.

Дашлі гэтых, бяздомных, знясіленых бурай, да
мяне, я падымаю свой ліхтар каля залатых
дзвярэй.

37-1 : Многія з тых твары Я мець з таго часу бачыў у гэты Захад, і імгненна прызнаны..

37-2 : Сوامі Прэмананда, зараз гэты лідар з гэты Самарэалізацыя Царква з Усе Рэлігіі у Вашынгтон, Вашынгтон, акруга Калумбія быў адзін з вучняў школы Ранчы ў той час, калі я адтуль з'ехаў у Амерыку. (Ён тады быў Брахмачары Джоцінам.)

37-3 : Шры Юктешвар і Я звычайна размаўляў у Бенгальская.

37-4 : *Новы Паломніцтвы З Гэты Дух* (Бостан: Маяк Прэса, 1921 г.).

37-5 : Доктар і Спадарыня Робінсан наведаў Індыя у 1939 г., і былі ушанаваны госці у гэты Ранчы школа.

37-6 : Мадам Галі-Курчы і яе муж, Гомер Сэмюэлс, гэты піяніст, мець быў Крыя Ёга студэнты для дваццаць гады. натхняльны гісторыя з гэты знакаміты прыма Доны гады з музыка мае быў нядаўна апублікаваны (*Галі-Курчы Жыццё З Песня* , К. Э. Лемасена, Раебар Со., Нью-Ёрк, 1945).

РАЗДЗЕЛ: 38

Лютэр Бербанк -- А Святы Пасярод Гэты Ружы

«Сакрэт паляпшэння селекцыі раслін, акрамя навуковых ведаў, — гэта любоў», — вымавіў гэтую мудрасць Лютэр Бербанк, калі я ішоў побач з ім па яго садзе ў Санта-Розе. Мы спыніліся каля клумбы з ядымымі кактусамі.

«Пакуль я праводзіў эксперыменты па стварэнні «бязхрыбетных» кактусаў, — працягваў ён, — я часта размаўляў з расліны, каб стварыць вібрацыю кахання. «Вам няма чаго баяцца», — казаў я ім. «Вам не трэба патрэбныя твае абарончыя шыпы. Я абараню цябе». Паступова карысная расліна пустыні з'явілася ў гатунак без калючак».

Я быў зачараваны гэтым цудам. «Калі ласка, дарагі Лютэр, дай мне некалькі лісцікаў кактусаў, каб пасадзіць іх у сваім садзе на гары Вашынгтон».

А рабочы стаячы побач пачаў да паласа выключана некаторыя лісце; Бербанк прадухіліў яго.

«Я сам сарву іх для свамі». Ён даў мне тры лісткі, якія я пазней пасадзіў, радуючыся, што яны выраслі велізарнымі.

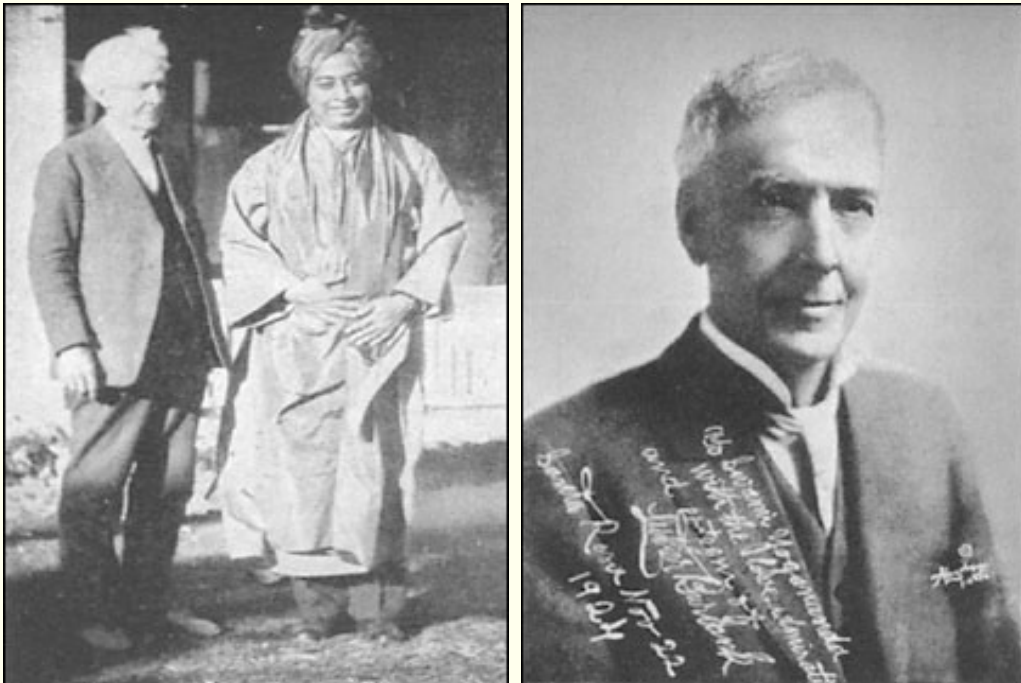
Вялікі садавод распавёў мне, што яго першым значным трыумфам была вялікая

бульбіна, цяпер вядомая пад яго імем. З нястомнай геніяльнасцю ён працягнуў
падарыць свету сотні...

скрыжаваныя ўдасканаленні прыроды — яго новыя бербанкаўскія гатункі памідораў, кукурузы, гарбузоў, вішань, сліў, нектарынаў, ягад, макаў, лілей, руж.

Я сфакусаваў камеру, пакуль Лютэр вёў мяне да знакамітага грэцкага арэха, з дапамогай якога ён даказаў, што натуральную эвалюцыю можна тэлескапічна паскорыць.

«Усяго за шаснаццаць гадоў, — сказаў ён, — гэтае грэцкае дрэва дасягнула такога багатага ўраджаю, што без дапамогі прыроды яно магло б дасягнуць такога ўзроўню ўдвая хутчэй».



Лютэр Бербанк, каханы сябар, pozy з мяне у яго Санта Роза сад.

Бербанкс маленькі прыняты дачка прыйшоў весялосць з яе сабака у гэты сад.

— Яна — мая чалавечая расліна, — пяшчотна памахаў ёй рукой Лютэр. — Цяпер я бачу чалавецтва як адну велізарную расліну, якой для найвышэйшага задавальнення патрэбныя толькі каханне, прыродныя даброты прыроды і разумнае скрыжаванне і адбор. За сваё жыццё я назіраў такі цудоўны прагрэс у эвалюцыі раслін, што з аптымізмам чакаю здаровага, шчаслівага свету, як толькі яго дзяцей навучаць прынцыпам простага і рацыянальнага жыцця. Мы павінны вярнуцца да прыроды і Бога прыроды.

Лютар, табе б вельмі спадабалася мая школа ў Ранчы з яе заняткамі на адкрытым павеатры і атмасферай радасці і прастаты.

Мае словы закранулі найбольш блізкія струны выхавання Бербанка з

дзяцінства. Ён засыпаў мяне пытаннямі, цікавасць ззяла ў яго глыбокіх, спакойных вачах.

«Сваміджы, — нарэшце сказаў ён, — такія школы, як ваша, — адзіная надзея будучага тысячагоддзя. Я паўстаю супраць адукацыйных сістэм нашага часу, адарваных ад прыроды і задушаючых усё».

індывідуальнасць. Я раніцы з ты сэрца і душа у ваш практычны ідэалы з адукацыя».

Калі я развітваўся з лагодным мудрацом, ён падпісаў невялікі томік і падарыў яго мне. **38- 1** "Тут ёсць мой кніга на *Гэты Навучанне З Гэты Чалавек Расліна* ", **38-2** ён сказаў. Новы тыпы з неабходных трэніроўкі — смелыя эксперыменты. Часам самыя смелыя спробы дасягалі поспеху ў выяўленні найлепшых садавіна і кветкі. Адукацыйныя інавацыі для дзяцей таксама павінны стаць больш шматлікімі, больш смелымі».

У той вечар я з вялікай цікавасцю прачытаў яго невялікую кніжку. З уяўленнем пра слаўную будучыню для расы ён напісаў: «Самая ўпартая жывая істота ў гэтым свеце, якую цяжэй за ўсё збіць з шляху, — гэта расліна». аднойчы фіксаваны у пэўны звычкі.Памятайце што гэта расліна мае захаваны яго індывідуальнасць усе

праз стагоддзі; магчыма, гэта той, які можна прасачыць праз эоны часу ў саміх пародах, ніколі не змяняючыся істотна за ўсе гэтыя велізарныя перыяды. Ці вы Дапусцім, што пасля ўсіх гэтых стагоддзяў паўтарэння расліна не набывае, калі можна так сказаць, волі непараўнальнай упартасці? Сапраўды, ёсць расліны, як некаторыя пальмы, настолькі ўстойлівыя, што ніякая чалавечая сіла пакуль не змагла іх змяніць. Чалавечая воля — слабая рэч у параўнанні з воляй расліны. Але паглядзіце, як пажыццёвая ўпартасць усёй гэтай расліны ламаецца простым змешваннем з ёй новага жыцця, што шляхам скрыжавання робіць поўную і магутную змену ў яе жыцці. Тады, калі... гэты перапынак прыходзіць, выправіць гэта па гэтыя пакаленняў з пацыент нагляд і выбар, і Новая расліна пачынае свой новы шлях, каб ніколі больш не вярнуцца да старога, яе ўпартая воля зламаная і змененая нарэшце.

«Калі гаворка ідзе пра такую адчувальную і падатлівую рэч, як прырода дзіцяці, праблема значна спрашчаецца».

Магнетычна прыцягнуты гэтым вялікім амерыканцам, я наведваў яго зноў і зноў. Аднойчы раніцай я прыбыў адначасова з паштальёнам, які пакінуў у кабінёце Бербанка каля тысячы лістоў. Садоўнікі напісаў яго з усе часткі з гэты свет.

— Сваміджы, твая прысутнасць — гэта толькі падстава, каб выйсці ў сад, — весела сказаў Лютэр. Ён адчыніў вялікую шуфляду стала, у якой ляжалі сотні падарожных папак.

«Бачыш, — сказаў ён, — вось як я падарожнічаю. Звязаны сваімі раслінамі і перапіскай, я задавальняю сваю цягу да замежных краін, час ад часу зірнуўшы на гэтыя карціны».

Мая машына стаяла перад яго брамай; мы з Лютэрам ехалі па вуліцах

маленькага мястэчка, сады якога ззялі ад яго ўласных гатункаў руж «Санта-Роза», «Пічблоу» і «Бербанк».

«Мы з маім сябрам Генры Фордам верым у старажытную тэорыю рэінкарнацыі, — сказаў мне Лютэр. — Яна пралівае святло на аспекты жыцця, якія інакш нельга было б растлумачыць. Памяць — гэта не праверка праўды; тое, што чалавек не памятае сваіх мінулых жыццяў, не даказвае, што ў яго іх ніколі не было. Памяць пра яго жыццё ва ўлонні маці і дзяцінства таксама пустая; але, верагодна, ён прайшоў праз іх!» Ён усміхнуўся.

Вялікі вучоны атрымаў пасвячэнне ў *крыя* падчас аднаго з маіх папярэдніх візітаў. «Я аддана практыкую гэту тэхніку, Сваміджы», — сказаў ён. Пасля многіх глыбокіх пытанняў да мяне пра розныя

аспекты з ёга, Лютэр заўважыў павольна:

«Усход сапраўды валодае велізарнымі скарбамі ведаў, якія Заход ледзь пачаў даследаваць ».

Блізкае зносіны з прыродай, якая адкрывала яму многія са сваіх раўніва ахоўваемых таямніц, выклікала ў Бербанка бязмежную духоўную павагу.

«Часам я адчуваю сябе вельмі бліжэй да Бясконцай Сілы», — сарамліва прызнаўся ён. Яго чулы, прыгожа вылеплены твар асвятліўся ўспамінамі. «Тады я змог вылечыць хворых людзей вакол сябе, а таксама шмат хворых раслін».

Ён раскажаў мне пра сваю маці, шчырую хрысціянку. «Шмат разоў пасля яе смерці, — сказаў Лютэр, — я быў благаслаўлены яе з'яўленнем у відзеннях; яна размаўляла са мной».

Мы паехаў назад неахвотна да яго дом і тыя чаканне тысяча літары.

«Лютар, — заўважыў я, — у наступным месяцы я пачынаю выдаваць часопіс, каб прадстаўляць праўду пра Усход і Заход. Калі ласка, дапамажыце мне прыдумаць добрую назву для часопіса».

Мы трохі абмяркоўвалі назвы і, нарэшце, сышліся на «*Усход-Заход* ». Пасля таго, як мы вярнуліся ў яго кабінет, Бербанк даў мне свой артыкул «Навука і цывілізацыя».

"Гэта будзе ісці у гэты першы праблема з *Усход-Заход* ", Я сказаў з удзячнасцю.

Па меры таго, як наша сяброўства ўмацоўвалася, я называў Бербанка сваім «амерыканскім святым». «Вось чалавек, — цытаваў я, — у якім няма хітрасці!» Яго сэрца было незразумела глыбокім, даўно знаёмым са пакорай, цяпеннем, ахвярнасцю. Яго маленькі дом сярод руж быў строга простым; ён ведаў нікчэмнасць раскошы, радасць ад нешматлікіх рэчаў. Сціпласць, з якой ён насіў сваю навуковую славу, неаднаразова нагадвала мне дрэвы, якія нізка схіляюцца пад цяжарам спеючых пладоў; гэта бесплоднае дрэва, што высока ўзнямае галаву ў пустой хвальбе.

Я быў у Нью-Ёрку, калі ў 1926 годзе памёр мой дарагі сябар. Са слязьмі на вачах я падумаў: «О, я б з радасцю прайшоў увесь шлях адсюль да Санта-Розы, каб яшчэ раз зірнуць на яго!» Замкнуўшыся ад сакратароў і наведвальнікаў, я правёў наступныя дваццаць чатыры гадзіны ў адзіноце.

На наступны дзень я правёў ведычны памінальны абрад вакол вялікай партрэта Лютэра. Група маіх амерыканскіх студэнтаў, апранутых у індусцкае

цырыманіяльнае адзенне, спявала старажытныя гімны, пакуль ім прыносілі ахвяру з кветак, вады і агню — сімвалаў цялесных элементаў і іх вызвалення ў Бясконцай Крыніцы.

Хоць постаць Бербанка ляжыць у Санта-Розе пад ліванскім кебрам, які ён пасадзіў шмат гадоў таму ў сваім садзе, яго душа для мяне ўвасоблена ў кожнай кветцы з шырока расплюшчанымі вачыма, што квітнее ля дарогі. На нейкі час адыходзячы ў прасторны дух прыроды, ці ж не Лютэр шапоча ў яе вятрах, блукаючы па яе світанках?

Яго імя цяпер увайшло ў спадчыну простаі мовы. У «Новым міжнародным слоўніку Вэбстэра» слова «burbank» вызначаецца як пераходны дзеяслоў: «Скрыжаваць або прышчапляць (расліну). Такім чынам, у пераносным сэнсе, паляпшаць (што-небудзь, як працэс або ўстанову), выбіраючы добрыя рысы і адкідаючы дрэнныя, або дадаючы добрыя рысы».

«Каханы Бербанк, — усклікнуў я, прачытаўшы азначэнне, — цяпер тваё імя — сінонім дабрыні !»

A handwritten signature in black ink, reading "Luther Burbank". The script is cursive and elegant, with the first letters of each word being capitalized and prominent.

што ён не жадае вяртацца ў Індыю, пакуль не атрымае партрэт Вялікага Вызваліцеля. Непахісная ўвага надавалася на Лінкальна парог, гэты гандляр адмовіўся да пакінуць пакуль гэты здзіўлены Прэзідэнт дазволена яго да наняў паслугамі Дэніэла Хантынгтана, знакамітага нью-ёркскага мастака. Калі партрэт быў завершаны, індус з трыумфам адвёз яго ў Калькуту

38-2 : Новы Ёрк: Стагоддзе Кампанія, 1922 год.

РАЗДЗЕЛ: 39

Тэрэза Нойман, Гэты Каталіцкі Стыгматыст

«Вярніся ў Індыю. Я цярпліва чакаў цябе пятнаццаць гадоў. Неўзабаве я выплыву з цела і адпраўлюся ў Ззяючую Абшчыну. Ёгананда, ідзі!»

Голас Шры Юктешвара ашаламляльна гучаў у маім унутраным вуху, калі я сядзеў у медытацыі ў сваёй штаб-кватэры на гары Вашынгтон. Пераадолеўшы дзесяць тысяч міль у імгненне вока, яго пасланне пранікла ў маю істоту, як успышка маланкі.

Пятнаццаць гадоў! Так, я зразумеў, зараз 1935 год; я пятнаццаць гадоў распаўсюджваў вучэнне майго гуру ў Амерыцы. Цяпер ён мяне адклікае.

У той дзень я распавёў пра свой досвед аднаму з вучняў, які мяне завітаў. Яго духоўнае развіццё пад кіраўніцтвам *Крыя-ёгі* было настолькі выдатным, што я часта называў яго «святым», памятаючы прароцтва Бабаджы пра тое, што Амерыка таксама будзе нараджаць мужчын і жанчын, якія дасягнуць боскай рэалізацыі праз старажытны ёгічны шлях.

Гэта вучань і а колькасць з іншыя шчодро настойваў на стварэнне а ахвяраванне для мой падарожжа. Вырасшыўшы фінансавую праблему, я арганізаваў адплыццё праз Еўропу ў Індыю. Тыдні падрыхтоўкі на гары Вашынгтон былі напружанымі! У сакавіку 1935 года я заснаваў Таварыства самарэалізацыі ў адпаведнасці з заканадаўствам штата Каліфорнія як некамерцыйную карпарацыю. У гэтую навучальную ўстанову ідуць усе грамадскія ахвяраванні, а таксама даходы ад продажу маіх кніг, часопісаў, пісьмовых курсаў, платы за навучанне і ўсіх іншых крыніц даходу.

Я павінен быць назад", Я сказаў мой студэнты. Ніколі павінен Я забыць Амерыка».

На развітальным банкеце, які мне ў Лос-Анджэлесе ладзілі блізкія сябры, я доўга глядзеў на іх твары і з удзячнасцю думаў: «Госпадзе, той, хто памятае Цябе як Адзінага Даўцу, ніколі не будзе мець недахопу ў салодкасці».

з сяброўства сярод смяротных».

Я адплыў з Нью-Ёрка 9 чэрвеня 1935 года **39-1** на «Еўропе». Мяне суправаджалі два студэнты: мой сакратар, містэр К. Рычард Райт, і пажылая жанчына з Цынцынаці, міс Эці Блетч. Мы атрымлівалі асалоду ад дзён спакою ў акіяне, што было прыемным кантрастам з мінулымі тыднямі мітусні. Наш перыяд адпачынку быў нядоўгім; хуткасць сучасных лодак мае некаторыя шкодзныя рысы!

Як і любая іншая група цікаўных турыстаў, мы шпацыравалі па велізарным і старажытным горадзе Лондане. На наступны дзень мяне запрасілі выступіць на вялікай сустрэчы ў Кэкстан-Холе, дзе мяне прадставіў лонданскай аўдыторыі сэр Фрэнсіс Янгхасбенд. Наша кампанія правяла прыемны дзень у якасці гасцей сэра Гары Лаўдэра ў яго маёнтку ў Шатландыі. Неўзабаве мы перасеклі Ла-Манш, каб кантынент, бо я хацеў здзейсніць спецыяльнае паломніцтва ў Баварыю. Гэта было б маё адзінае. Мне здалося, што гэта быў шанец наведаць вялікую каталіцкую містычку Тэрэзу Нойман з Конерсройта.

Гадамі раней я прачытаў цудоўны аповед пра Тэрэзу. Інфармацыя, прадстаўленая ў артыкуле, была наступнай :

(1)Тэрэза, якая нарадзілася ў 1898 годзе, пацярпела ў аварыі ва ўзросце дваццаці гадоў; яна аслепла і страціла параліч.

(2) Яна цудоўным чынам вярнула зрок у 1923 годзе дзякуючы малітвам да святой Тэрэзы «Маленькай кветкі». Пазней канечнасці Тэрэзы Нойман імгненна вылечыліся.

(3)З 1923 года Тэрэза цалкам устрымліваецца ад ежы і напояў, за выключэннем штодзённага глытання адной невялікай асвячонай аплаткі.

(4)Стыгматы, або святыя раны Хрыста, з'явіліся ў 1926 годзе на галаве, грудзях, руках і нагах Тэрэзы. Пасля гэтага кожную пятніцу тыдня яна перажывала пакуты Хрыста, пакутуючы ў сваім целе ўсе Яго гістарычныя пакуты.

(5)Ведаючы звычайна толькі простую нямецкую мову сваёй вёскі, падчас пятнічных трансў Тэрэза прамаўляе фразы, якія навукоўцы ідэнтыфікуюць як старажытнаарамейскія. У патрэбныя моманты свайго бачання яна размаўляе на іўрыце або грэчаскай мове.

(6)Па царкоўны дазвол, Тэрэза мае некалькі разы быў пад блізка навуковае назіранне. Доктар Фрыц Герлік, рэдактар пратэстанцкай нямецкай газеты, паехаў у Конерсройт, каб «выкрыць каталіцкае махлярства», але ў выніку з павагай напісаў яе біяграфію. **39-2**

Як заўсёды, на Усходзе ці на Захадзе, я прагнуў сустрэць святога. Я ўзрадаваўся, калі 16 ліпеня наша невялікая кампанія ўехала ў маляўнічую вёску Конерсройт. Баварскія сяляне праявілі жывую цікавасць да нашага аўтамабіля «Форд» (прывезенага з Амерыкі) і яго разнастайнай групы — амерыканскага маладога чалавека, пажылой жанчыны і аліўкава-зялёнага ўсходняга чалавека з доўгімі валасамі, запраўленымі пад каўнер паліто.

Тэрэзы маленькі катэдж, чысты і акуратны, з герані квітнеючы па а прымітыўны ну, быў на жаль!

ціха зачыніліся. Суседзі і нават вяскковы паштальён, які праходзіў міма, не маглі нам нічога сказаць. Пачаўся дождж; мае спадарожнікі прапанавалі нам сысці.

"Не," Я сказаў упарта, Я будзе заставацца тут пакуль Я знайсці некаторыя падказка вядучы да Тэрэза».

Праз дзве гадзіны мы ўсё яшчэ сядзелі ў машыне пад змрочным дажджом. «Госпадзе, — уздыхнуў я са скаргай, — навошта Ты прывёў мяне сюды, калі яна знікла?»

Ан Англагоўныя чалавек спыніўся побач нас, ветліва прапанова яго дапамога.

— Я дакладна не ведаю, дзе Тэрэза, — сказаў ён, — але яна часта наведвае дом прафесара Вурца, настаўніка семінарыі ў Айхштаце, што за восемдзесят міль адсюль.

На наступную раніцу наша група накіравалася ў ціхую вёску Айхштат з вузкімі брукаванымі вулачкамі. Доктар Вурц сардэчна сустрэў нас у сваім доме: «Так, Тэрэза тут». Ён перадаў ёй вестку пра гасцей. Неўзабаве з'явіўся пасланец з яе адказам.

— Нягледзячы на тое, што біскуп прасіў мяне нікога не прымаць без яго дазволу, я прыму чалавека Божага з Індыі.

Глыбока ўзрушаны гэтымі словамі, я пайшоў за доктарам Вурцам наверх у гасціную. Тэрэза адразу ж увайшла, выпраменьваючы аўру спакою і радасці. На ёй была чорная сукенка і бездакорна белы галаўны ўбор. Нягледзячы на тое, што ёй тады было трыццаць сем гадоў, яна выглядала значна маладзейшай, сапраўды валодаючы дзіцячай свежасцю і шармам. Здаровая, добра складзеная, румяная і вясёлая — гэта святая, якая не есць!

Тэрэза прывітала мяне вельмі пяшчотным поціскам рукі. Мы абодва прамяnelіся ў маўклівай еднасці, ведаючы, што кожны з нас любіць Бога.

Доктар Вурц ласкава прапанаваў свае паслугі перакладчыка. Калі мы селі, я заўважыў, што Тэрэза пазірае на мяне з наіўнай цікаўнасцю; відавочна, індусы былі рэдкасцю ў Баварыі.

"Не ты есці што-небудзь? Я хацеў да чуць гэты адказ з яе

уласны вусны. «Не, акрамя асвячонай рысавай аплаткі, якую я

з'ядаю штодня а шостаі гадзіне». «Які памер аплаткі?»

«Яно тонкае, як папера, памерам з дробную манету», — дадала яна. — «Я

прымаю яго па сакраментальных прычынах; калі яно не асвятчонае, я не магу яго праглынуць».

«Ну хіба ж ты не змог бы пражыць на гэта цэлых

дванаццаць гадоў?» «Я живу Божым святлом». Які

просты яе адказ, які эйнштэйнаўскі!

Я бачыць ты усвядоміць што энергія патокі да ваш цела з гэты эфір, сонца, і паветра».

А хуткі усмешка зламаў больш яе твар. Я раніцы так шчаслівы да ведаць ты разумець як Я жыць."

«Ваша святое жыццё — гэта штодзённая дэманстрацыя праўды, сказанай Хрыстом: «Не хлебам адзіным будзе жыць чалавек, але кожным словам, якое выходзіць з вуснаў Божых»». **39-3**

Яна зноў узрадавалася маім тлумачэнням. «Сапраўды так. Адна з прычын, чаму я знаходжуся тут, на зямлі, — гэта даказаць, што чалавек можа жыць нябачным святлом Бога, а не толькі ежай».

"Можа ты вучыць іншыя як да жыць без ежа?"

Яна з'явіўся а дробязь шакаваны. Я не можа рабіць што; Бог робіць не жаданне гэта."

Калі мой позірк упаў на яе моцныя, вытанчаныя рукі, Тэрэза паказала мне на кожнай далоні невялікую квадратную, свежазагоеную рану. На тыльным баку кожнай рукі яна паказала меншую, паўмесяцападобную рану. рана падобнай формы, свежазагоеная. Кожная рана праходзіла прама скрозь руку. Гэта відовішча выклікала ў мяне выразныя ўспаміны пра вялікія квадратныя жалезныя цвікі з паўмесяцападобнымі канцамі, якія дагэтуль выкарыстоўваліся на Усходзе, але я не памятаю, каб бачыў іх на Захадзе.

Святая распавяла мне нешта пра свае штотыднёвыя трансy. «Як бездапаможны назіральнік, я назіраю за ўсімі пакутамі Хрыстовымі». Кожны тыдзень, з поўначы чацвярга да першай гадзіны дня ў пятніцу, яе раны адкрываюцца і крываточаць; яна губляе дзесяць фунтаў са сваёй звычайнай вагі 121 фунт. Моцна пакутуючы ў сваёй спагадлівай любові, Тэрэза ўсё ж з радасцю чакае гэтых штотыднёвых бачанняў. яе Гасподзь.

Я адразу зразумеў, што яе дзіўнае жыццё прызначана Богам, каб запэўніць усіх хрысціян у гістарычнай сапраўднасці жыцця і распяцця Ісуса, як зафіксавана ў Новым Запавеце, і драматычна паказаць вечную сувязь паміж галілейскім Настаўнікам і яго паслядоўнікамі.

Прафесар Вурц звязаныя некаторыя з яго вопыт з гэты святы.

«Некалькі з нас, у тым ліку Тэрэза, часта падарожнічаюць па Германіі на цэлыя дні, каб пазнаёміцца з яе слаўнасцямі», — сказаў ён мне. «Гэта ўражлівы кантраст: у той час як мы едзім тры разы на дзень, Тэрэза нічога не есць. Яна застаецца бадзёрай, як ружа, не кранутая стомленасцю, якую выклікаюць паездкі. Пакуль мы галодныя і шукаем прыдарожныя гасцініцы, яна весела смяецца».

Прафесар дадаў некалькі цікавых фізіялагічных дэталяў: «Паколькі Тэрэза не есць, яе страўнік скараціўся. У яе няма вылучэнняў, але потавыя залозы працуюць; яе скура заўсёды мяккая і пругкая».

У гэты час з развітанне, Я выказаў да Тэрэза мой жаданне да быць падарунак у яе транс.

— Так, калі ласка, прыязджайце ў Конэрсройт у наступную пятніцу, — ветліва сказала яна. — Біскуп дасць вам дазвол. Я вельмі рада, што вы знайшлі мяне ў Айхштаце.

Тэрэза шмат разоў лагодна паціснула нам руку і пайшла з намі да брамы. Містэр Райт уключыў аўтамабільнае радыё; святы слухаў яго з ціхім захопленым смехам. Сабраўся такі вялікі натоўп моладзі, што Тэрэза адышла ў дом. Мы ўбачылі яе з акна, дзе яна ўзіралася ў нас, па-дзіцячы, махала рукой.

З размовы на наступны дзень з двума братамі Тэрэзы, вельмі добрымі і прыязнымі, мы даведаліся, што святая спіць толькі адну-дзве гадзіны ўначы. Нягледзячы на шматлікія раны на целе, яна актыўная і поўная энергіі. Яна любіць птушак, даглядае за акварыумам з рыбкамі і часта працуе ў садзе. У яе вялікая карэспандэнцыя; католікі пішуць ёй пра малітвы і благаслаўленне на гаенне. Многія шукальнікі былі вылечаны праз яе дапамогай ад сур'ёзных хвароб.

Яе брат Фердынанд, якому было каля дваццаці трох гадоў, растлумачыў, што Тэрэза мае сілу праз малітву вылечваць на сваім целе хваробы іншых. Устрыманне святой ад ежы бярэ свой пачатак з таго часу, калі яна малілася, каб хвароба горла маладога чалавека з яе прыходу, які тады рыхтаваўся прыняць святарскі пасвячэнне, перайшла на яе ўласнае горла.

У чацвер пасля абеду наша кампанія паехала да дома біскупа, які здзіўлена паглядзеў на мае доўгія валасы. Ён з лёгкасцю выпісаў неабходны дазвол. Платы не было; правіла, усталяванае Царквой, проста павінна абараніць Тэрэзу ад наплыву выпадковых турыстаў, якія ў папярэднія гады сцякаліся па пятніцах тысячамі.

Мы прыбылі ў Конерсройт раніцай у пятніцу каля паловы дзесятай. Я заўважыў, што ў маленькім доміку Тэрэзы ёсць спецыяльная секцыя са шкляным дахам, каб ёй было шмат святла. Мы былі рады бачыць... Дзверы ўжо не зачыняліся, а расчыняліся насцеж, і ў іх гасціўны гонар. У чарзе стаяла каля дваццаці наведвальнікаў, узброеных дазводамі. Многія прыехалі здалёк, каб паглядзець на містычны транс.

Тэрэза прайшла мой першы тэст у доме прафесара, інтуітыўна ведаючы, што я хачу сустрэцца з ёй па духоўных прычынах, а не проста каб задаволіць мімалётную цікаўнасць.

Маё другое выпрабаванне было звязана з тым, што перад тым, як падняцца наверх у яе пакой, я ўвёў сябе ў стан ёгічнага трансу, каб зліцца з ёй у тэлепатычнай і тэлевізійнай сувязі. Я ўвайшоў у яе пакой, поўны наведвальнікаў; яна ляжала ў белым халаце на ложку. З містэрам... Райт ішоў за мной употай, і я спыніўся ля парога, ашаломлены дзіўным і жахлівым відовішчам.



ТЭРЭЗА НЕЙМАН

Знакаміты Каталіцкі Стыгматыст Сусветная арганізацыя па ахове здароўя натхнёны мой 1935 год паломніцтва да Конерсройт, Баварыя

Кроў сцякала тонкім, бесперапынным струменем шырынёй у цалю з ніжніх павек Тэрэзы. Яе позірк быў скіраваны ўверх, на духоўнае вока ў цэнтральнай частцы ілба. Тканіна, абгорнутая вакол яе галавы, была прасякнута крывёю ад стыгматаў цярновага вянца. Белая вопратка была пакрыта чырвонымі плямамі на сэрцы ад раны ў баку, дзе цела Хрыста шмат стагоддзяў таму зведала апошнюю ганьбу ад уколу дзіды салдата.

Рукі Тэрэзы былі працягнутыя ў матчыным, благальным жэсте; на яе твары быў выраз пакут і боскі адначасова. Яна здавалася схуднелай, змянілася ў многіх адносінах як знешне, так і ледзь прыкметна.

Шаптучы словы на замежнай мове, яна злёгка дрыготкімі вуснамі размаўляла з людзьмі, бачнымі перад яе ўнутраным позіркам.

Калі я быў у гармоніі з ёй, я пачаў бачыць сцэны з яе бачання. Яна назірала за Ісусам, які нёс крыж сярод насмешлівага натоўпу. **39-4** Раптам яна ў жаху ўзняла галаву: лорд упаў пад жорсткім цяжарам. Відавока знікла. Знясіленая гарачым спачуваннем, Тэрэза цяжка апусцілася на падушку.

У гэты момант я пачуў гучны стук за спіной. Павярнуўшы галаву на секунду, я ўбачыў двух мужчын, якія выносілі цела, што лягло ніцма. Але, паколькі я выходзіў з глыбокага звышсвядомага стану, я не адразу пазнаў загінулага чалавека. Зноў скіраваў позірк на твар Тэрэзы, смяротна бледны пад струменямі крыві, але цяпер спакойны, выпраменьваючы чысціню і святасць. Пазней я азірнуўся і ўбачыў містэра Райта, які стаяў, прыклаўшы руку да

шчакі, з якой цякла кроў. кропельным.

"Дзік," Я спытаў трывожна, былі ты гэты адзін Сусветная арганізацыя па ахове здароўя упаў?»

Так, Я страціў прытомнасць у гэты жахлівы відовішча».

"Ну," Я сказаў судзяшальна, "ты" з'яўляюцца смелы да вяртанне і выгляд на гэты зрок зноў."

Памятаючы пра цяжкую чаргу пілігрымаў, мы з містэрам Райтам моўчкі развіталіся з Тэрэзай і пакінулі яе святую прысутнасць. **39-5**

На наступны дзень наша невялікая група рушыла на поўдзень, удзячныя за тое, што мы не залежалі ад цяжкіх і маглі спыняць «Форд» дзе заўгодна ў сельскай мясцовасці. Мы атрымлівалі асалоду ад кожнай хвіліны. а тур праз Германія, Галандыя, Францыя, і гэты Швейцарскі Альпы. У Італія мы зроблены а спецыяльны паездка ў Асізі, каб ушанаваць апостала пакоры, святога Францішка. Еўрапейскі тур завяршыўся ў Грэцыі, дзе мы агледзелі афінскія храмы і ўбачылі турму, у якой сядзеў лагодны Сакрат **39-6** выпіў сваё смяротнае зелле. Захапляешся майстэрствам, з якім грэкі паўсюль стваралі свае ўласныя фантазіі з алебастру.

Мы селі на карабель і пераплылі сонечнае Міжземнае мора, высадзіўшыся ў Палесціне. Дзень за днём вандруючы па Святой Зямлі, я больш чым калі-небудзь пераканаўся ў каштоўнасці паломніцтва. Дух Хрыстос пранізвае ўсюдысную Палесціну; я з павагай хадзіў побач з Ім у Віфлееме, Гефсіманіі, на Галгофе, на святой Аліўнай гары, каля ракі Ярдан і Галілейскага мора.

Наша невялікая група наведла яслі, дзе быў родны дом, сталярную майстэрню Іосіфа, магілу Лазара, дом Марфы і Марыі, залу Апошняй Вячэры. Разгортвалася старажытнасць; сцэна за сцэнай я бачыў боскую драму, якую Хрыстос калісьці разыгрываў на працягу стагоддзяў.

Далей у Егіпет з яго сучасным Каірам і старажытнымі пірамідамі. Затым на лодцы па вузкім Чырвоным моры, праз велізарныя Аравійскія воды — вось, Індыя!

.....
39-1 : Гэты выдатны ўключэнне тут з а поўны дата ёсць з-за да гэты факт што мой сакратар, Спадар Райт, захоўваецца а дзёнік падарожжаў .

39-2 : Іншае кнігі на яе жыццё з'яўляюцца *Тэрэза Нойман: А Стыгматыст З Наш Дзень* , і *Далей Хронікі З Тэрэза Нойман* , абедзве кнігі Фрыдрыха Рытэра фон Ламы (Мілуокі: Bruce Pub. Co.).

39-3 : *Мэцью* 4:4. Мужчынскі цела батарэя ёсць не устойлівы па брута ежа (хлеб) адзін, але па гэты вібрацыйны касмічны энергія (слова, або АУМ). Нябачная сіла паступае ў цела чалавека праз вароты прадаўгаватага мозгу. Гэты шосты цялесны цэнтр размешчаны ў задняй частцы шыі ўверсе пяці спіннамазгавых *чакр* (санскр. «колы» або цэнтры выпраменьвальнай сілы). Працяглы мозг з'яўляецца галоўным уваходам для забеспячэння цела універсальнай жыццёвай сілай (АУМ) і непасрэдна звязаны з сілай волі чалавека, сканцэнтраванай у сёмым цэнтры, або цэнтры Хрыстовай свядомасці (*Кутастха*), у трэцім воку. паміж гэты бровы. Касмічны энергія ёсць тады захоўваецца ўверх у гэты мозг як а вадасховішча з бясконцы патэнцыялы, паэтычна згадваецца ў *Ведах* як «тысячапалёсткавы лотас святла». Біблія няменна называе АУМ «Святым Духам» або нябачнай жыццёвай сілай, якая боскім чынам падтрымлівае ўсё стварэнне. «Што? Ці не ведаеце вы, што цела ваша — гэта храм Святога Духа, Які жыве ў вас, Якога вы маеце ад Бога, і вы не належыце самі сабе?» — 1 *Карынфянаў* 6:19.

39-4 : Падчас гэты гадзіны папярэдні мой прыбыццё, Тэрэза меў ужо прайшоў праз многія бачанні з гэты закрыццё дні у Хрыста жыццё. Яе зачараванне звычайна пачынаецца з сцэны з гэты падзеі які падпісваўся гэты Апошні Вячэра. Яе бачанні заканчваюцца смерцю Ісуса на крыжы або, часам, яго пахаваннем.

39-5 : Тэрэза мае выжыў гэты Нацыст пераслед, і ёсць усё яшчэ падарунак у Конерсройт, згодна да 1945 год Амерыканец навіны з Германіі.

39-6 У кнізе Еўсевія апісваецца цікавая сустрэча Сакрата з індуісцкім мудрацом. Урывак гучыць так:
«Арыстаксен, музыкант, распавядае наступную гісторыю пра індыйцаў. Адзін з гэтых людзей сустрэў Сакрата ў Афінах і спытаў яго што быў гэты аб'ём з яго філасофія. «Ан» запыт у чалавек з'явы, адказаў Сакрат. У гэта гэты Індыйскі выбух выйсці смяючыся. «Як можа а чалавек запытаць у чалавек з'явы, ён сказаў, калі ён ёсць невуцкі з боскі адны? Згаданы Арыстаксен быў вучнем Арыстоцеля і вядомым аўтарам па гармоніках. Яго жыццё датуецца 330 годам да н.э.

РАЗДЗЕЛ: 40

Я Вяртанне Каму Індыя

З удзячнасцю я ўдыхаў дабраславёнае паветра Індыі. Наш карабель «Раджпутана» прычаліў 22 жніўня 1935 года ў велізарнай гавані Бамбея. Нават гэты, мой першы дзень па-за караблём, быў прадвесцем будучага года — дванаццаці месяцаў няспыннай дзейнасці. Сябры сабраліся ля прычала з гірляндамі і прывітаннямі; неўзабаве ў наш нумар у гатэлі «Тадж-Махал» хлынуў патак рэпарцёраў і фатографаў.

Бамбей быў для мяне новым горадам; ён здаўся мне энергічна сучасным, з мноствам заходніх інавацый. Пальмы раскінуліся ўздоўж прасторных бульвараў; велічныя дзяржаўныя будынкi змагаюцца за цікавасць са старажытнымі храмамі. Аднак агляду славетасцяў надавалася вельмі мала часу; я быў нецярплівы, імкнуўся ўбачыць свайго каханага гуру і іншых дарагіх мне людзей. Перакінуўшы «Форд» у багажны вагон, наша група неўзабаве імчалася цягніком на ўсход, у бок Калькуты. **40-1**

Пасля прыбыцця на станцыю Хаўрах нас сустрэў такі велізарны натоўп, што некаторы час мы не маглі выйсці з цягніка. Прыёмны камітэт узначальвалі малады махараджа Касімбазара і мой брат Бішну; я не быў гатовы да такой цеплыні і шырокасці нашага прыёму.

Пад радасны гук барабанаў і ракавін міс Блетч, містэр Райт і я, упрыгожаныя кветкавымі гірляндамі з галавы да ног, павольна ехалі да бацькі, а наперадзе іх стаяў шэраг аўтамабіляў і матацыклаў.

Мае старыя бацькі абнялі мяне, быццам я вярнуўся з мёртвых; мы доўга

глядзелі адно на аднаго, анямеўшы ад радасці. Браты і сёстры, дзядзькі, цёткі і стрыечныя браты і сёстры, студэнты і сябры мінулых гадоў сабраліся вакол мяне, і сярод нас не было ніводнага сухога вока. Цяпер, калі сцэна кахання і ўз'яднання перайшла ў архіў памяці, яна жыва жыве і незабыўна жыве ў маім сэрцы.

Як для мой сустрэча з Шры Юктешвар, словы няўдача мяне; дазволіць гэты наступны апісанне з мой

сакратар дастаткова.

«Сёння, поўны найвялікшых чаканняў, я ехаў на машыне з Калькуты ў Серампур», — запісаў спадар Райт у сваім падарожным дзённіку. «Мы праязджалі міма мудрагелістых крамак, адна з якіх была ўлюбёным месцам харчавання Ёганандаджы падчас яго вучобы ў каледжы, і нарэшце ўвайшлі ў вузкі завулак, абнесены сцяной. Раптоўны паварот налева, і перад намі ўзвышаўся просты, але натхняльны двухпавярховы ашрам з балконам у іспанскім стылі, які выступаў з верхняга паверха. Усё ахоплівала ўражанне мірнай адзіноты».

У глыбокай пакоры я ішоў за Ёганандаджы ў двор у сценах скіта. З хутка б'ючыміся сэрцамі мы падняліся па старых цэментных прыступках, па якіх, несумненна, ступалі мірыяды шукальнікаў ісціны. Напружанне расло ўсё больш і больш па меры таго, як мы крочылі. Перад намі, каля верху лесвіцы, ціха з'явіўся Вялікі, Свамі Шры Юктешварджы, які стаяў у высакароднай позе мудраца .

Маё сэрца сціснулася і напоўнілася, калі я адчуў сябе шчаслівым ад прывілею быць у яго ўзнёслай прысутнасці. Слёзы засцілалі мой зычны позірк, калі Ёганандаджы апусціўся на калені і, схіліўшы галаву, выказаў падзяку і прывітанне ад імя сваёй душы, дакрануўшыся рукой да ног свайго гуру, а потым у пакорлівым пакланенні — да сваёй галавы. Тады ён устаў, і Шры Юктешварджы абняў яго з абодвух бакоў грудзей.

Спачатку не было сказана ні слова, але найбольш моцнае пачуццё выказвалася ў бязмоўных фразах душы. Як ззялі іх вочы і гарэлі цяплом адноўленага душэўнага яднання! Пяшчотная вібрацыя пранізвала ціхі ўнутраны дворык, і нават сонца, схаваўшыся за хмарамі, дадало раптоўнае бляск славы.

«Скінуўшы калені перад гаспадаром, я выказаў сваю нявыказаную любоў і падзяку, дакранаючыся да яго ногі, мазолістыя ад часу і службы, і атрымліваючы яго дабраславенне. Тады я ўстаў і сутыкнуўся з двума прыгожымі глыбокімі вочы, што палалі самааналізам, але ззялі радасцю. Мы ўвайшлі ў яго гасціную, увесць бок якой выходзіў на вонкавы балкон, які ўпершыню бачылі з вуліцы. Майстар сеў на пацёрты матрац на цэментнай падлозе, абাপіраючыся на пацёрты давенпорт. Мы з Ёганандаджы селі каля ног гуру, абапёршыся на аранжавыя падушкі, каб палегчыць сабе становішча. на саламяным дыванку.

Я спрабаваў і спрабаваў пранікнуць у бенгальскую размову паміж двума Сваміджы, бо я выявіў, што англійская мова не мае сэнсу, калі яны разам, хоць Сваміджы Махарадж, як іншыя называюць вялікага гуру, можа і часта размаўляе на ёй. Але я ўспрымаў святасць Вялікага праз яго сардэчную ўсмешку і бліскучыя вочы. Адна якасць, лёгка адрозная ў яго вясёлай,

сур'ёзнай размове, — гэта рашучая ўпэўненасць у выказваннях — прыкмета мудрага чалавека, які ведае, што ведае, таму што ён ведае Бога. Яго вялікая мудрасць, цвёрдая мэта і рашучасць відавочныя ва ўсім.

Час ад часу з павагай разглядаючы яго, я заўважыў, што ён буйны, атлетычнага целаскладу, загартаваны выпрабаваннямі і ахвярамі адрачэння. Яго выправа велічная. Рэзка нахілены лоб, як... калі шукаю гэты нябёсы, дамінуе яго боскі твар. Ён мае а хутчэй вялікі і хатні нос,

якім ён забаўляе сябе ў хвіліны бяздзейнасці, перагортваючы і варушыць ім пальцамі, як дзіця. Яго магутныя цёмныя вочы акружаны эфемерным блакітным кольцам. Валасы, раздзеленыя пасярэдзіне, спачатку серабрыстыя і мяняюцца пасмамі серабрыста-залатых і серабрыста-чорных, якія заканчваюцца кучарамі на плячах. Барада і вусы рэдкія або зрэджаныя, але, здаецца, падкрэсліваюць яго рысы і, як і яго характар, адначасова глыбокія і светлыя.

У яго вясёлы і гарэзлівы смех, які вырываецца з глыбіні грудзей, прымушаючы яго дрыжаць і дрыжаць па ўсім целе — вельмі вясёлы і шчыры. Яго твар і постаць уражваюць сваёй сілай, як і яго мускулістыя пальцы. Ён рухаецца з годнай хадой і прамой паставай.

Ён быў апрануты проста ў звычайную *дхочі* і кашулю, калісьці пафарбаваныя ў насычаны колер охры, але цяпер выцвілы апельсін.

Азірнуўшыся, я заўважыў, што гэты даволі стары пакой сведчыць пра адсутнасць прыхільнасці ўладальніка да матэрыяльных выгод. Пацёртыя ад непагадзі белыя сцены доўгага пакоя былі пакрытыя выцвілай сіняй тынкоўкай. У адным канцы пакоя вісела партрэт Лахіры Махасаі, упрыгожаны гірляндамі з простых малітваў. Там жа была старая фатаграфія, на якой Ёганандаджы быў намаляваны разам з іншымі дэлегатамі Кангрэса рэлігій, калі ён упершыню прыбыў у Бостан.

Я заўважыў дзіўнае спалучэнне сучаснасці і старажытнасці. Вялізная люстра з гранёнага шкла, якая гарэла пры свечках, была пакрыта павуціннем з-за заняпаду, а на сцяне вісеў яркі, актуальны каляндар. Увесь пакой выпраменьваў водар міру і спакою. За балконам я бачыў какосавыя пальмы, якія ўзвышаліся над скітам у маўклівай абароне.

Цікава назіраць, што настаўніку дастаткова проста пляснуць у далоні, і перад тым, як скончыць, яму падаюць або даглядаюць нейкія маленькія вучні. Дарэчы, мне вельмі падабаецца адзін з іх — хударлявы хлопец па імені Прафула, **ростам 40-2 гады**, з доўгімі чорнымі валасамі да плячэй, пранізлівай парай бліскучых чорных вачэй і нябеснай усмешкай; вочы яго зіхацяць, а куткі вуснаў падймаюцца, як зоркі і паўмесяц, што з'яўляюцца ў змярканні.

Радасць Свамі Шры Юктэсварджы, відавочна, вельмі вялікая пры вяртанні свайго «прадукту» (і, здаецца, ён некалькі цікаўны да «прадукту прадукту»). Аднак перавага мудрасці ў прыродзе Вялікага перашкаджае яго знешняму праяўленню пачуццяў.

Ёганандаджы падарыў яму некалькі падарункаў, як гэта звычайна бывае, калі вучань вяртаецца да свайго гуру. Пазней мы селі за простую, але добра прыгатаваную ежу. Усе стравы былі з гародніны і рысу. Шры Юктешварджы

быў задаволены тым, што я выкарыстаў шэраг індыйскіх звычаяў, напрыклад, «есці пальцамі».

Пасля некалькіх гадзін абмену бенгальскімі фразамі, цёплымі ўсмішкамі і радаснымі позіркамі мы пакланіліся яму ў ногі і развіталіся з ім, сказаўшы яму «*нанам*», **40-3**, і адправіўся ў Калькуту з вечным успамінам пра святую сустрэчу і прывітанне. Хоць я пішу ў асноўным пра свае знешнія ўражанні ад яго, я заўсёды ўсведамляў сапраўдную аснову святога — яго духоўную славу. Я адчуў яго сілу і буду несці гэтае пачуццё як сваё боскае дабраславенне».

З Амерыкі, Еўропы і Палесціны я прывёз шмат падарункаў для Шры Юктешвара. Ён прыняў іх з усмешкай, але без заўваг. Для ўласнага карыстання я купіў у Германіі камбінацыю парасона і кій. У Індыі я вырашыў падарыць кій Настаўніку.

«Я сапраўды цаню гэты дар!» Позірк майго гуру быў скіраваны на мяне з пяшчотай. разумеючы, ён зрабіў незвычайную заўвагу. З усіх падарункаў менавіта кій ён вылучыў, каб паказаць яго гасцям.

«Гаспадар, калі ласка, дазвольце мне купіць новы дыван для гасцінай». Я заўважыў, што тыгрыная шкура Шры Юктешвара была пакладзена на парваны дыван.

— Рабі так, калі табе заўгодна. — Голас майго гуру не быў энтузіястычным. — Глядзі, мой тыгрыны кілімок прыгожы і чысты; я — манарх у сваім маленькім каралеўстве. За ім — велізарны свет, які цікавіцца толькі знешнім.

Калі ён прамовіў гэтыя словы, я адчуў, як гады адкаціліся назад; зноў я малады вучань, ачышчаны ў штодзённым агні пакарання!

Як толькі я змог адарвацца ад Серампура і Калькуты, я разам з містэрам Райтам адправіўся ў Ранчы. Які ж там быў прыём, сапраўдныя авацыі! Слёзы на маіх вачах стаялі, калі я абдымаў самаадданных настаўнікаў, якія падтрымлівалі сцяг школы падчас маёй пятнаццацігадовай адсутнасці. Светлыя твары і шчаслівыя ўсмішкі студэнтаў дзённай і інтэрнатнай формы навучання былі яскравым сведчаннем каштоўнасці іх шматграннай школы і заняткаў ёгай.

Але, на жаль! Установа Ранчы знаходзілася ў цяжкім фінансавым становішчы. Сэр Маніндра Чандра Нандзі, стары махараджа, чый палац Касімбазар быў пераўтвораны ў цэнтральны школьны будынак і які зрабіў шмат княжацкіх ахвяраванняў, цяпер памёр. Шмат якія бясплатныя, дабрачынныя элементы школы цяпер апынуліся пад сур'ёзнай пагрозай з-за адсутнасці дастатковай дзяржаўнай падтрымкі.

Не было і гадоў, праведзеных у Амерыцы, каб не навучыцца яе практычнай мудрасці, яе непакіснасці перад перашкодамі. Тызень я заставаўся ў Ранчы, змагаючыся з крытычнымі праблемамі. Затым у Калькуце адбыліся інтэрв'ю з вядомымі лідарамі і педагогамі, доўгая размова з маладым махараджам Касімбазара, фінансавая просьба да майго бацькі, і вось! Хісткія падмуркі Ранчы пачалі аднаўляцца. Шматлікія ахвяраванні, у тым ліку адзін велізарны чэк, прыбылі ў самы апошні момант з... мае амерыканскія студэнты.

Праз некалькі месяцаў пасля майго прыбыцця ў Індыю я з радасцю ўбачыў, як школа Ранчы афіцыйна зарэгістравана. Мая даўняя мары пра пастаянна

фінансаваны адукацыйны цэнтр ёгі спраўдзілася. Гэта бачанне кіравала мной у сціпрых пачатках у 1917 годзе з групай з сямі хлопчыкаў.

За дзесяцігоддзе, якое прайшло з 1935 года, Ранчы пашырыла сваю дзейнасць далёка за межы школы для хлопчыкаў. Цяпер там праводзіцца шырокамаштабная гуманітарная дзейнасць у рамках місіі Ш'яма Чаран Лахіры Махасая.

Школа, або Ёгада Сат-Санга Брахмачар'я Від'ялая, праводзіць заняткі на адкрытым паветры па граматыцы і прадметах сярэдняй школы. Вучні інтэрната і дзённай формы навучання таксама атрымліваюць прафесійную адукацыю.

нейкая падрыхтоўка. Самі хлопчыкі рэгулююць большую частку сваёй дзейнасці праз аўтаномныя камітэты. У самым пачатку сваёй кар'еры настаўніка я выявіў, што хлопчыкі, якія гарэзліва атрымліваюць задавальненне ад таго, каб перахітрыць настаўніка, з радасцю прымаюць дысцыплінарныя правілы, устаноўленыя іх аднакласнікамі. Сам ніколі не быўшы ўзорным вучнем, я з гатоўнасцю спачуваў усім хлапечым выхадкам і праблемам.

Заахвочваюцца спорт і гульні; на палях адбыліся трэніроўкі па хакеі і футболе. Вучні Ранчы часта выйграюць кубак на спаборніцтвах. Адкрыты трэнажорны зал вядомы далёка за яе межамі. Мышцы падзарадка праз будзе улада ёсць гэты Ёгода асаблівае: псіхічнае кірунак з жыццё энергія да любой часткі цела. Хлопчыкаў таксама вучаць *асанам* (позам), гульні з мячом і *лаці* (палкай), *а таксама джыу-джыцу*. Гэты Ёгода Здароўе Выставы у гэты Ранчы *Відьялая* мець быў прысутнічаў тысячамі .

Выкладанне пачатковых прадметаў вядзецца на хіндзі для карэнных плямёнаў правінцы *коль* , *сантал* і *мунда* . У бліжэйшых вёсках арганізаваны заняткі толькі для дзяўчынак.

Унікальнай асаблівасцю Ранчы з'яўляецца пасвячэнне ў *Крыя-ёгу* . Хлопчыкі штодня практыкуюць свае духоўныя практыкаванні, спяваюць *Гіту* і вучаць праз настаўленні і прыклад такім цнотам, як прастата, самаахвярнасць, гонар і праўда. Зло ім паказваецца як тое, што прыносіць пакуты; дабро — як тыя дзеянні, якія прыводзяць да сапраўднага шчасця. Зло можна параўнаць з атручаным мёдам, спакуслівым, але поўным смерці.

Пераадоленне неспакою цела і розуму з дапамогай тэхнік канцэнтрацыі дало дзіўныя вынікі: у Ранчы не рэдкасць бачыць прывабную маленькую постаць дзевяці-дзесяці гадоў, якая сядзіць гадзіну ці болей у нязменнай раўнавазе, з немігаючым позірам, скіраваным на духоўнае вока. Часта ў маёй памяці ўзніклі карціны гэтых студэнтаў з Ранчы, калі я назіраў за студэнтамі каледжаў па ўсім свеце, якія ледзь могуць выседзець на месцы на працягу аднаго ўрока. **40-4**

Ранчы ляжыць на вышыні 2000 футаў над узроўнем мора; клімат мяккі і ўраўнаважаны. На ўчастку плошчай дваццаць пяць акраў, каля вялікай сажалкі для купання, расце адзін з найлепшых садоў у Індыі — пяцьсот фруктовых дрэў: манга, гуава, лічы, джэкфрут, фінікі. Хлопчыкі вырошчваюць уласную гародніну і прадуць на сваіх *чакрах* .

Для заходніх наведвальнікаў гасцінна адкрыты гасцявы дом. У бібліятэцы Ранчы захоўваюцца шматлікія часопісы і каля тысячы тамоў на англійскай і бенгальскай мовах, ахвяраваныя з Захаду і Усходу. Тут ёсць калекцыя пісанняў свету. У добра класіфікаваным музеі прадстаўлены археалагічныя, геалагічныя і

антрапалагічныя экспанаты; у значнай ступені трафеі маіх вандровак па разнастайнай зямлі Госпада.

Дабрачынная бальніца і аптэка місіі Лахіры Махасая, з мноствам філіялаў у аддаленых вёсках, ужо аказалі дапамогу 150 000 бедных жыхароў Індыі. Студэнты Ранчы прайшлі навучанне аказанню першай дапамогі і аказалі годную пахвалу сваёй правінцы ў трагічныя часы паводак ці голаду.

У садзе стаіць храм Шывы са статуяй блаславёнага майстра Лахіры Махасаі. У садзе пад кустамі манга штодня праводзяцца малітвы і заняткі па вывучэнні пісанняў.

Былі адкрыты філіялы сярэдніх школ з інтэрнатамі і ёгай у Ранчы, якія зараз квітнеюць. Гэта Ёгада Сат-Санга Відьяпітх (школа для хлопчыкаў) у Лакшманпуры. у Біхары; і сярэдняя школа і скіт Ёгода Сат-Санга ў Эджмалічаку ў Міднапуры.

Велічны Ёгада Матх быў адкрыты ў 1939 годзе ў Дакшынешвары, прама на Гангу. Усяго за некалькі міль на поўнач ад Калькуты, новы скіт прапануе прытулак для жыхароў горада. Для заходніх гасцей, асабліва для тых, хто шукае, хто шчыра прысвячае сваё жыццё духоўнай рэалізацыі, даступна падыходнае жыллё. Дзейнасць Ёгада Матха ўключае двухтыднёвую рассылку вучэнняў Таварыства самарэалізацыі студэнтам у розных частках Індыі.

Залішне казаць, што ўся гэтая адукацыйная і гуманітарная дзейнасць запатрабавала самаахвярнага служэння і адданасці многіх настаўнікаў і работнікаў. Я не пералічваю іх імёны тут, бо іх вельмі шмат; але ў маім сэрцы кожны з іх мае бліскучую нішу. Натхнёныя ідэаламі Лахіры Махасаі, гэтыя настаўнікі адмовіліся ад шматабяцальных свецкіх мэтаў, каб служыць пакорліва, шчодра аддаваць.

Містэр Райт хутка пасябраваў з хлопцамі з Ранчы; апрануты ў простае *дхочі*, ён некаторы час жыў сярод іх. У Ранчы, Калькуце, Серампуры — куды б ён ні пайшоў, мой сакратар, які... яркі дар апісання, дастаў свой падарожны дзённік, каб запісаць свае прыгоды. Адночы ўвечары я задаў яму пытанне.

Дзік, што ёсць ваш уражанне з Індыя?»

"Мір", ён сказаў задуменна. "Гэты расавы аўра ёсць мір».

.....
40-1 : Мы зламаў наш падарожжа ў Цэнтральны Правінцыі, напалову папярэк гэты кантынент, да бачыць Махатма Гандзі ў Вардха. Гэтыя дні апісаны ў 44-й главе.

40-2 : Прафула быў гэты хлопец Сусветная арганізацыя па ахове здароўя меў быў падарунак з Майстар калі а кобра наблізіўся (гл. старонка 116).

40-3 : Літаральна, святы імя", а слова з прывітанне сярод Індусы, суправаджаецца па складзены далонню рукі падняты з гэты сэрца да лба пры прывітанні. У Індыі *пронам* замяняе заходняе прывітанне поціскам рукі.

40-4 Разумовая трэніроўка з дапамогай пэўных тэхнік канцэнтрацыі ўвагі прывяла да таго, што ў кожным індыйскім пакаленні з'явіліся людзі з неверагоднай памяццю. Сэр Т. Віджаярагавачары ў газеце «*Hindustan Times*» апісаў выпрабаванні, якім падвяргаліся сучасныя прафесійныя «людзі па памяці» Мадраса. «Гэтыя людзі, — пісаў ён, — былі незвычайна адукаваныя ў санскрыцкай літаратуры. Размешчаныя сярод вялікай аўдыторыі, яны былі роўныя выпрабаванням, якім іх адначасова падвяргалі некалькі гледачоў. Выпрабаванне выглядала наступным чынам: адзін чалавек пачынаў званіць у званочак, і «людзі па памяці» павінен быў падлічыць колькасць званкоў. Другі чалавек дыктаваў з паперы доўгае арыфметычнае практыкаванне, якое ўключала складанне, адніманне, множанне і дзяленне. Трэці працягваў чытаць доўгі шэраг урыўкаў з «*Рамаяны*» або «*Махабхараты*». з вершы, які меў да быць прайграваецца; а чацвёрты бы набор праблемы ў вершаванне які патрабавецца гэты склад вершы ў належны метр на а дадзена прадмет, кожны лінія да канец у а указаны слова, а пяты чалавек бы несці на з а шосты — тэалагічны спрэчку, дакладныя словы якой трэба было цытаваць у тым самым парадку, у якім яе вялі спрачальнікі, а сёмы чалавек увесь гэты час круціў кола, колькасць абаротаў якога трэба было падлічыць. Гэты памяць эксперт меў адначасова да рабіць усе гэтыя падзвігі чыста па псіхічнае працэсы, як ён быў дазволена без паперы і алоўка. Напружанне на здольнасці, мабыць, было велізарным.

Звычайна людзі, якія неўсвядомлена зайздраюць, схільныя прыніжаць такі намаганні па уплываюць да верыць што яны уцягваць толькі гэты практыкаванні з гэты ніжэй функцыянаванне з гэты мозг. Аднак гэта не пытанне толькі памяці. Важнейшым фактарам з'яўляецца велізарная канцэнтрацыя розуму.

РАЗДЗЕЛ: 41

Ан Ідылія У Поўдзень Індыя

"Ты з'яўляюцца гэты першы Заходнік, Дзік, калі-небудзь да увесці што святыня. Многія іншыя мець спрабаваў у дарэмна».

Пачуўшы мае словы, містэр Райт спачатку здзівіўся, а потым задаволены. Мы толькі што пакінулі прыгожы храм Чамундзі ў пагорках, з якіх адкрываецца від на Майсур на поўдні Індыі. Там мы пакланіліся залатым і... срэбра алтары з гэты Багіня Чамундзі, заступнік бажаства з гэты сям'я з гэты кіруючы махараджа.

«Як сувенір пра гэты непаўторны гонар, — сказаў містэр Райт, акуратна хаваючы некалькі благаслаўлёных пялёсткаў ружы, — я заўсёды буду захоўваць гэтую кветку, акрапленую святаром ружовай вадой».

Мой спадарожнік і я **41-1** праводзілі лістапад 1935 года ў якасці гасцей штата Майсур. Махараджа, Яго Высокасць Шры Крышнараджа Вадыяр IV, — узорны прынц з разумнай адданасцю свайму народу. Набожны індус, махараджа ўпаўнаважыў мусульманіна, здольнага Мірзу Ісмаіла, сваім дэванам або прэм'ер-міністрам. Народнае прадстаўніцтва прадастаўлена сямі мільёнам жыхароў Майсура як у Асамблеі, так і ў Заканадаўчым савеце.

Спадчыннік махараджы, Яго Высокасць Ювараджа, сэр Шры Крышна Нарасінгхарадж Вадыяр, запрасіў мяне і майго сакратара наведаць яго асветніцкую і прагрэсіўную краіну. За апошнія два тыдні я выступіў перад тысячамі жыхароў і студэнтаў Майсура ў мэрыі, каледжы махараджы, універсітэцкай медыцынскай школе; а таксама на трох масавых сходах у Бангалоры, у Нацыянальнай сярэдняй школе, сярэдняй школе і мэрыі Чэці, дзе сабралася больш за тры тысячы чалавек. Ці змаглі захопленыя слухачы паверыць у яркую карціну Амерыкі, якую я намаляваў, я не ведаю; але апладысменты заўсёды былі найбольш гучнымі, калі я казаў пра ўзаемную карысць, якая можа ўзнікнуць з абмену лепшымі рысамі Усходу і Захаду.

Мы з містэрам Райтам адпачывалі ў трапічнай цішыні. У яго падарожным дзённіку наступныя ўражанні ад Майсура:

Яскрава-зялёныя рысавыя палі, упрыгожаныя кутасамі цукровага трыснёга, прытуліліся ля ахоўных падножжаў скалістых пагоркаў — пагоркаў, што ўпрыгожваюць смарагдавую панараму, нібы нарасці чорнага каменя, — і гульня колераў узмацняецца раптоўным і драматычным знікненнем сонца, якое шукае спакою за ўрачыстымі пагоркамі.

Многія захоплены моманты мець быў выдаткаваны у глядзенне, амаль адсутнічае-свядома, у гэты калі-небудзь

зменлівае палатно Бога, расцягнутае па небасхіле, бо толькі Яго дотык здольны ствараць колеры, якія вібруюць свежасцю жыцця. Гэтая маладосць колераў губляецца, калі чалавек спрабуе імітаваць з дапамогай простых пігментаў, бо Гасподзь звяртаецца да больш простага і эфектыўнага сродку — алеяў, якія не з'яўляюцца ні алеямі, ні пігментамі, а проста прамянямі святла. Ён кідае сюды пырсак святла, і ён адлюстроўваецца чырвоны; Ён зноў узмахвае пэндзлем, і ён паступова змешваецца з аранжавым і залатым; потым пранізлівым рыўком Ён удары нажом гэты аблокі з а паласа з фіялетаваы што лісце а кучараваы лапка або махры з чырвоны сачыцца з раны ў аблоках; і так, зноў і зноў, Ён гуляе, ноччу і раніцай, вечна змяняючыся, вечна новы, вечна свежы; ніякіх узораў, ніякіх дублікатаў, ніякіх колераў, усё аднолькава. Прыгажосць індыйскай змены дня ў ноч непараўнальная ні з чым іншым; часта неба выглядае так, быццам Бог узяў усё колеры са свайго набору і адным магутным калейдаскапічным кідком кінуў іх у неба.

Я мушу расказаць пра пышнасць наведвання велізарнай плаціны Крышнараджа Сагар у змярканні, **41-2** пабудавалі за дванаццаць міль ад Майсура. Мы з Ёганандаджы селі ў невялікі аўтобус і, з маленькім хлопчыкам у якасці афіцыйнага зарадніка або замены акумулятара, рушылі па роўнай грунтовай дарозе, як толькі сонца ўзышло. заходзячы на гарызонт і плюшчачыся, як пераспелы памідор.

Наша падарожжа пралягала міма ўсюдыісных квадратных рысавых палёў, праз шэраг суцяшальных баньянавых зараснікаў дрэвы, паміж гаем высокіх какосавых пальмаў, з расліннасцю амаль такой жа густой, як у джунглях, і, нарэшце, набліжаючыся да вяршыні ўзгорка, мы тварам да твару апынуліся перад велізарным штучным возерам, у якім адлюстроўвалася гэты зоркі і махры з далоні і іншы дрэвы, акружаны па цудоўны тэрасаваны сады і шэраг электрычных ліхтароў на беразе дамбы, а пад ёй нашы вочы сустрэлі асляпляльнае відовішча каляровых прамянёў, што гралі на гейзерных фантанах, нібы мноства струменяў бліскучага чарніла, што ліліся з неба — цудоўна сінія вадаспады, што спынялі чырвоныя катаракты, зялёныя і жоўтыя пырскі, сланы, якія пырскалі вадой, мініяцюра Сусветнай выставы ў Чыкага, і ўсё ж сучасная выдатная ў гэтай старажытнай краіне рысавых палёў і простых людзей, якія так гасцінна прынялі нас, што я... Баюся, што мне спатрэбіцца больш, чым мае сілы, каб вярнуць Ёганандаджы ў Амерыку.

Яшчэ адзін рэдкі прывілей — мая першая паездка на слане. Учора ювараджа запрасіў нас у свой летні палац, каб пакатацца на адным са сваіх сланоў, велізарнай жывёліне. Я падняўся па лесвіцы, каб падняцца наверх на *хаўду*, або сядло, якое мае шаўковую падкладку і падобна на скрынку; а потым пакаціўся, падкінуўся, пагойдаўся і зваліўся ў ярыну, занадта ўсхваляваны, каб хвалявацца ці ўсклікаць, але трымаўся як мага мацней!

Паўднёвая Індыя, багатая гістарычнымі і археалагічнымі рэшткамі, — гэта

край, які валодае непаўторным, але неапісальным шармам. На поўнач ад Майсура знаходзіцца найбуйнейшы карэнны штат Індыі — Хайдарабад, маляўнічае плато, прарэзанае магутнай ракой Гадавары. Тут ёсць шырокія ўрадлівыя раўніны, цудоўныя Нілгіры або «Блакiтныя горы», іншыя рэгіёны з бесплоднымі пагоркамі з вапняку або граніту. Гісторыя Хайдарабада — гэта доўгая і маляўнічая гісторыя, якая пачалася тры тысячы гадоў таму пры царах Андхра і працягвалася пры індусцкіх дынастыях да 1294 года нашай эры, калі ён перайшоў да лініі мусульманскіх кіраўнікоў, якія кіруюць да... гэты дзень.

Найбольш захапляльныя творы архітэктуры, скульптуры і жывапісу ва ўсёй Індыі можна знайсці ў Хайдарабадзе, у старажытных скальных пячорах Элоры і Аджанты. Кайласа ў Элоры, велізарны маналітны храм, мае разьбяныя фігуры багоў, людзей і жывёл у велізарных прапорцыях Мікеланджэла. У Аджанце знаходзяцца пяць сабораў і дваццаць пяць манастыроў.

Усе скальныя раскопкі падтрымліваюцца велізарнымі фрэскавымі калонамі, на якіх мастакі і скульптары ўвекавечылі свой геній.

У горадзе Хайдарабад знаходзяцца ўніверсітэт Асманіі і ўражлівая мячэць Мекка Масджыд, дзе дзесяць тысяч мусульман могуць сабрацца на малітву.

Штат Майсур — гэта таксама маляўнічая краіна цудаў, размешчаная на вышыні трох тысяч футаў над узроўнем мора, багатая густымі трапічнымі лясамі, дзе водзяцца дзікія сланы, бізоны, мядзведзі, пантэры і тыгры. Яго два галоўныя гарады, Бангалор і Майсур, чыстыя, прыябныя, з мноствам паркаў і сквераў.

Індуісцкая архітэктура і скульптура дасягнулі сваёй найвышэйшай дасканаласці ў Майсуры пад заступніцтвам індуісцкіх каралёў з XI па XV стагоддзя. Храм у Белуры, шэдэўр XI стагоддзя, завершаны падчас праўлення караля Вішнувардханы, не мае сабе роўных у свеце дзякуючы сваёй вытанчанасці дэталей і багатай вобразнасці.

Каменныя слупы, знойдзеныя ў паўночнай частцы Майсура, датуюцца трэцім стагоддзем да нашай эры і ўшаноўваюць памяць цара Ашока. Ён узыходзіў на трон дынастыі Маўр'яў, якая тады панавала; яго імперыя ахоплівала амаль усю сучасную Індыю, Афганістан і Белуджыстан. Гэты славы імператар, якога нават заходнія гісторыкі лічаць непараўнальным кіраўніком, пакінуў наступную мудрасць на каменным помніку:

Гэты рэлігійны надпіс быў выгравіраваны для таго, каб нашы сыны і ўнукі не думалі неабходна новае заваяванне; каб яны не лічылі, што заваяванне мячом заслугоўвае назвы заваявання; каб яны бачылі ў ім толькі разбурэнне і гвалт; каб яны не лічылі сапраўдным заваяваннем нічога, акрамя заваявання рэлігіі. Такія заваяванні маюць каштоўнасць у гэтым свеце і ў будучым.



Мой спадарожнікі і Я поза перад гэты "мара" у мармур", гэты Тадж Махал у
Агра.

Ашока быў унукам грознага Чандрагупты Маўрыі (вядомага грэкам як Сандракот), які ў маладосці сустракаўся з Аляксандрам Македонскім. Пазней Чандрагупта знішчыў македонскія гарнізоны, пакінутыя ў Індыі, разбіў грэчаскую армію Селеўка ў Пенджабе, а затым прыняў пры сваім двары ў Патне грэчаскага пасла Мегасфена.

Вельмі цікавыя гісторыі былі падрабязна запісаны грэчаскімі гісторыкамі і іншымі людзьмі, якія суправаджалі Аляксандра ў яго экспедыцыі ў Індыю або ішлі за ім. Апавяданні Арыяна, Дыядора, Плутарх, і Страбон гэты географ мець быў перакладзены па Доктар Дж. У. Мак-Крындл **41-3** каб кінучь прамень святла на старажытную Індыю. Найбольш выдатнай рысай няўдалага ўварвання Аляксандра была глыбокая цікавасць, якую ён праявіў да індуісцкай філасофіі, а таксама да ёгаў і святых людзей, з якімі ён сустракаўся час ад часу і чыёй супольнасці ён з нецярпеннем шукаў. Неўзабаве пасля таго, як грэчаскі воін прыбыў у Таксілу на поўначы Індыі, ён паслаў ганца Анесікрыта, вучня элінскай школы Дыягена, каб прывесці індыйскага настаўніка Дандаміса, вялікага саньясі Таксіла.

«Вітаю цябе, о настаўнік брахманаў!» — сказаў Анесікрыт, адшукаўшы Дандаміса ў яго лясным прытулку. «Сын магутнага бога Зеўса, Аляксандр, які з'яўляецца Валадаром усіх людзей, просіць цябе пайсці да яго, і калі ты пагодзішся, ён узнагародзіць цябе вялікімі дарамі, але калі ты адмовішся, ён адсячэ табе галаву!»

Ён спакойна ўспрыняў гэтае даволі навязлівае запрашэнне і «нават не падняў галавы са свайго ложка з лісця».

«Я таксама сын Зеўса, калі Аляксандр такі», — заўважыў ён. «Мне не патрэбна нічога з таго, што належыць Аляксандру, бо я задаволены тым, што маю, хоць бачу, што ён блукае са сваімі людзьмі па моры і сушы без карысці і ніколі не сканчаецца ў сваіх вандроўках».

Ідзі і скажы Аляксандру, што Бог, Вярхоўны Цар, ніколі не з'яўляецца аўтарам нахабнай крыўды, але Творца святла, міру, жыцця, вады, цела чалавека і душ; Ён прымае ўсіх людзей, калі смерць вызваляе іх, ніякім чынам не падвяргаючыхся злым хваробам. Толькі Ён — Бог маёй пашаны, Які не церпіць забойства і не падбухторвае войнаў.

«Аляксандр не бог, бо ён мусіць пакаштаваць смерць», — працягваў мудрэц з ціхай пагардай. «Як такі, як ён, можа быць гаспадаром свету, калі ён яшчэ не сеў на трон унутранага сусветнага панавання? Ён яшчэ не ўвайшоў у пекла, і не ведае шляху гэты сонца праз гэты цэнтральны рэгіён з гэты зямля, пакуль гэты нацыі на яго межы мець нават імя яго не чуў!

Пасля гэтага пакарання, безумоўна, самага з'едлівага з усіх, што калі-небудзь

былі пасланыя ў вушы «Уладара свету», мудрэц іранічна дадаў: «Калі цяперашнія ўладанні Аляксандра недастаткова прасторныя для яго жаданняў, няхай ён перасячэ раку Ганг; там ён знойдзе рэгіён, здольны пракарміць усіх сваіх людзей, калі мясцовасць па гэты бок будзе занадта цеснай, каб змясціць яго. **41-4**

Ведай, аднак, што тое, што прапануе Аляксандр, і падарункі, якія ён абяцае, для мяне абсалютна бескарысныя; тое, што я цаню і лічу сапраўды карысным і каштоўным, — гэта гэтае лісце, якое з'яўляецца маім...

дом, гэтыя квітнеючыя расліны, якія забяспечваюць мяне штодзённай ежай, і вадой, якая з'яўляецца маім напоем; у той час як усе іншыя рэчы, якія назапашваюцца з трывожнай клопатам, звычайна аказваюцца для мяне разбуральнымі тыя, хто іх збірае, прычыняюць толькі смутак і пакуты, якімі поўны кожны бедны смяротны. Што да мяне, я ляжу на лясным лісці і, не маючы нічога, што патрабавала б аховы, заплюшчваю вочы ў ціхім сне; тады як калі б мне што-небудзь было вартаваць, гэта прагнала б сон. Зямля забяспечвае мяне ўсім, як маці малаком сваё дзіця. Я іду, куды заўгодна, і няма ніякіх клопатаў, якімі я вымушаны сябе абцяжарваць.

«Калі Аляксандр адсячэ мне галаву, ён не зможа знішчыць і маю душу. Толькі мая галава, а потым ціхая, застанецца, пакінуўшы цела, як разарваную вопратку, на зямлі, адкуль яно і было ўзята. Тады я, стаўшы Духам, узнясуся да Бога майго, які зачыніў нас усіх у плоць і пакінуў нас на зямлі, каб выпрабаваць, ці будзем мы тут, унізе, паслухмяныя Ягоным пастановам, і хто таксама будзе патрабуе ад усіх нас, калі мы адыходзім адсюль да Яго прысутнасці, справаздачы пра наша жыццё, бо Ён — Суддзя усіх ганарлівых правін; бо стогны прыгнечаных становяцца пакараннем прыгнятальнік.

Няхай жа Аляксандр запалохае гэтымі пагрозамі тых, хто прагне багацця і хто баіцца смерці, бо супраць нас гэтая зброя аднолькава бяссільная; брахманы не любяць золата і не баяцца смерці. Ідзі тады і скажы Аляксандру наступнае: Дандамісу нічога твайго не трэба, і таму ён не пойдзе да цябе, а калі табе што-небудзь трэба ад Дандаміса, ідзі да яго.

Аляксандр уважліва прыняў праз Анесікрытаса пасланне ад ёга і «адчуў мацнейшае, чым калі-небудзь, жаданне ўбачыць Дандаміса, які, хоць і стары і голы, быў адзіным праціўнікам, у якім ён, заваёўнік многіх народаў, сустрэў больш, чым сабе роўню».

Аляксандр запрасіў у Таксілу шэраг брахманаў-аскетаў, вядомых сваім уменнем адказваць на філасофскія пытанні з лаканічнай мудрасцю. Апісанне слоўнай сваркі дае Плутарх; Аляксандр сам сфармуляваў усе пытанні.

«Каго больш, жывых ці мёртвых?» — «Жывых, бо мёртвых няма».

«Дзе нараджаюцца буйнейшыя жывёлы, у моры ці на сушы?» «На сушы, бо мора — гэта толькі частка сушы».

Які ёсць гэты найразумнейшы з звяры?»

«Тое, з чым чалавек яшчэ не знаёмы». (Чалавек баіцца

невядомага.) «Што існавала раней, дзень ці ноч?»

«Гэты дзень быў на адзін дзень ранейшы». Гэты адказ здзівіў Аляксандра; брахман дадаў: «Немагчымыя пытанні патрабуюць немагчымых адказаў».

Як найлепшы можа а чалавек зрабіць сам каханы?»

«Чалавека будуць любіць, калі, валодаючы вялікай уладай, ён усё ж не

выклікае страху». «Як чалавек можа стаць богам?» **41-5**

«Робячы тое, што немагчыма зрабіць чалавеку».

«Што мацней, жыццё ці смерць?»

"Жыццё, таму што гэта мядзведзі так многія злачынствы».

Аляксандру ўдалося вывезці з Індыі ў якасці настаўніка сапраўднага ёга. Гэтым чалавекам быў Свамі Сфінес, якога грэкі называлі «Каланос», таму што святы, адданы Богу ў вобразе Калі, вітаў усіх, вымаўляючы Яе спрыяльнае імя.

Каланос суправаджаў Аляксандра ў Персію. У вызначаны дзень у Сузах у Персіі Каланос аддаў сваё састарэлае цела, увайшоўшы ў пахавальнае вогнішча на вачах у ўсяго македонскага войска. Гісторыкі запішыце здзіўленне салдат, якія заўважылі, што ёг не баіцца ні болю, ні смерці і ні разу не зрушыўся з месца, пакуль яго знішчала полымя. Перад ад'ездам Падчас крэмацыі Каланос абняў усіх сваіх блізкіх спадарожнікаў, але ўстрымаўся ад развітання з Аляксандрам, якому індуйсцкі мудрэц толькі заўважыў:

Я павінен бачыць ты неўзабаве у Вавілон».

Аляксандр пакінуў Персію і памёр праз год у Вавілоне. Словы яго індыйскага гуру былі яго спосабам сказаць, што ён будзе побач з Аляксандрам пры жыцці і смерці.

Грэчаскія гісторыкі пакінулі нам шмат яркіх і натхняльных карцін індыйскага грамадства. Індуйсцкі закон, піша нам Арыян, абараняе людзей і «пастаўляе, што ніхто з іх ні пры якіх абставінах не павінен быць рабом, але, карыстаючыся свабодай, яны павінны паважаць роўнае права на яе, якім валодаюць усе. Бо тыя, думалі яны, хто навучыўся не панаваць над іншымі і не падпарадкоўвацца ім, дасягнуць жыцця, найлепш прыстасаванага да ўсіх змен лёсу». **41-6**

«Індыйцы, — гаворыцца ў іншым тэксце, — не даюць грошай у ліхварства і не ўмеюць пазычаць. Індыйцам супярэчыць усталяванай традыцыі рабіць ці цярапець крыўду, таму яны не заключаюць кантрактаў і не патрабуюць забеспячэння». Нам кажуць, што лячэнне адбывалася простымі і натуральнымі

сродкамі. «Лекі дасягаюцца хутчэй рэгуляваннем дыеты, чым ужываннем лекаў. Найбольш паважанымі сродкамі з'яўляюцца мазі і пластыры. Усе астатнія лічацца ў значнай ступені шкоднымі». Удзел у вайне абмяжоўваўся кшатрыямі, *або* кастай воінаў. «І вораг, які сустрэне земляроба падчас яго працы на зямлі, не зробіць яму ніякай шкоды, бо людзі такога...» клас, які лічыцца грамадскімі дабрадзеямі, абаронены ад любой шкоды. Такім чынам, зямля застаецца неразбуранай і дае багаты ўраджай, забяспечвае жыхароў усім неабходным, каб зрабіць жыццё прыемным». 41-7

Імператар Чандрагупта, які ў 305 г. да н.э. перамог генерала Аляксандра Селеўка, вырашыў сем гады пазней да рука больш гэты лейцы з Індыі урад да яго сын. Падарожжы да На поўдні Індыі Чандрагупта правёў апошнія дванаццаць гадоў свайго жыцця як бедны аскет, шукаючы самарэалізацыі ў скалістай пячоры ў Шраванабелаголе, якая цяпер шануецца як святыня Майсура. Непадалёк стаіць найбуйнейшая ў свеце статуя, выразаная з велізарнага валуна джайнамі ў 983 годзе нашай эры ў гонар святога Каматэшвары.

Усюдысныя рэлігійныя святыні Майсура з'яўляюцца пастаянным напамінам пра многіх вялікіх святых Паўднёвай Індыя. Адзін з гэтых майстры, Тхаюманавар, мае злева нас гэты наступны складаны верш:

Ты можа кантроль а злы слон;
Ты можаш зачыніць пашчу мядзведзю і тыгру; Ты
можаш ездзіць на лье;
Ты можа гуляць з гэты кобра;
Алхіміяй можна зарабляць на жыццё; можна
блукаць па сусвеце інкогніта; можна рабіць
васаламі багоў;
Ты можа быць калі-небудзь малады;
Ты можа хадзіць на вада і жыць у агонь;
Але кантроль з гэты розум ёсць лепш і больш цяжка.

У прыгожым і ўрадлівым штаце Траванкор на крайнім поўдні Індыі, дзе транспарт ажыццяўляецца па рэках і каналах, махараджа штогод бярэ на сябе спадчыннае абавязацельства адкупіць грэх, нанесены войнамі і далучэннем у далёкім мінулым некалькіх дробных дзяржаў да Траванкора. На працягу пяцідзесяці шасці дзён штогод махараджа наведвае храм тры разы на дзень, каб слухаць ведычныя гімны і дэкламацыі; цырымонія адкуплення заканчваецца лакшадыпамам *або* асвятленнем храма сотняй тысяч агнёў.

Вялікі індуісцкі заканадаўца Ману **41-8** акрэсліў абавязкі цара. «Ён павінен адорваць людзей ласкамі, як Індра (уладар багоў); збіраць падаткі мякка і незаўважна, як сонца атрымлівае пару з вады; уваходзіць у жыццё сваіх падданных, як вецер дзьме ўсюды; чыніць справядлівасць усім, як Яма (бог смерці); закоўваць парушальнікаў у пятлю, як Варуна (ведычнае бажаство неба і ветру); дагаджаць усім, як месяц, спальваць лютых ворагаў, як бог агню; і падтрымліваць усіх, як багіня зямлі».

«На вайне кароль не павінен змагацца атрутнай або вогненнай зброяй,

забіваць слабых, непадрыхтаваных або бяззбройных ворагаў, людзей, якія баяцца, моляцца аб абароне або ўцякаюць. Да вайны варта звяртацца толькі ў крайнім выпадку. Вынікі вайны заўсёды сумнеўныя».

Прэзідэнцтва Мадрас на паўднёва-ўсходнім узбярэжжы Індыі ўключае ў сябе плоскі, прасторны, акружаны морам горад Мадрас і Канджіверам, Залаты горад, сталіцу дынастыі Палава, каралі якой кіравалі.

у першыя стагоддзі хрысціянскай эры. У сучасным прэзідэнцтве Мадраса негвалтоўныя Ідэалы Махатмы Гандзі дасягнулі вялікага поспеху; белыя адметныя «шапкі Гандзі» можна ўбачыць паўсюль. На поўдні Махатма ў цэлым ажыццявіў шмат важных храмавых рэформаў для «недатыкальных», а таксама рэформы каставай сістэмы.

Паходжанне каставай сістэмы, сфармуляванай вялікім заканадаўцам Ману, было выдатным. Ён ясна бачыў, што людзі натуральнай эвалюцыяй падзяляюцца на чатыры вялікія класы: тыя, хто здольны служыць грамадству сваёй фізічнай працай (*шудры*); тыя, хто служыць праз менталітэт, навыкі, сельская гаспадарка, гандаль, камерцыя, дзелавое жыццё ў цэлым (*вайшы*); тыя, чые таленты адміністрацыйныя, выканаўчыя і ахоўныя — кіраўнікі і воіны (*кшатрыі*); тыя, хто мае сузіральную прыроду, духоўна натхнёныя і натхняльныя (*брахманы*). «Ні нараджэнне, ні сакраменты, ні вучоба, ні радавод не могуць вырашыць, ці з'яўляецца чалавек двойчы народжаным (г.зн. *брахманам*); — абвяшчае *Махабхарата* , — «толькі характар і паводзіны могуць вырашыць». **41-9** Ману даў указанне грамадства выказвала павагу сваім членам у залежнасці ад іх мудрасці, дабрачыннасці, узросту, сваяцтва або, нарэшце, багацця. Багацце ў ведыйскай Індыі заўсёды лічылася пагарджаным, калі яно назапашвалася або недаступным для дабрачынных мэтаў. Нешчодрым людзям з вялікім багаццем прысвойваўся нізкі ранг у грамадстве.

Сур'ёзныя праблемы ўзніклі, калі каставая сістэма стагоддзямі зацвярдзела і ператварылася ў спадчынную перашкоду. Сацыяльныя рэфарматы, такія як Гандзі і члены вельмі шматлікіх грамадстваў у Індыі сёння, павольна, але ўпэўнена прасоўваюцца ў аднаўленні старажытных каштоўнасцей кастаў, заснаваных выключна на прыродных якасцях, а не на нараджэнні. Кожная нацыя на зямлі мае сваю ўласную адметную карму, якая спараджае пакуты, з якой трэба змагацца і якую трэба выдаліць; Індыя таксама, са сваім універсальным і неўразлівым духам, павінна даказацца на ўзроўні задачы каставай рэфармацыі.

Паўднёвая Індыя настолькі чароўная, што мы з містэрам Райтам прагнулі падоўжыць нашу ідылію. Але час, у сваёй спрадвечнай грубасці, не даў нам ветлівай адтэрміноўкі. Неўзабаве я павінен быў выступіць на заключнай сесіі Індыйскага філасофскага кангрэса ў Калькуцкім універсітэце. Пасля візіту ў Майсур я з задавальненнем пагутарыў з сэрам К. В. Раманам, прэзідэнтам Індыйскай акадэміі... Навукі. Гэты бліскучы індусцкі фізік быў узнагароджаны Нобелеўскай прэміяй у 1930 годзе за важнае адкрыццё ў галіне распаўсюджвання святла — «эфект Рамана», які цяпер вядомы кожнаму школьніку.

Неахвотна развітаўшыся з натоўпам студэнтаў і сяброў Мадраса, мы з містэрам Райтам рушылі на поўнач. Па дарозе мы спыніліся перад невялікай

святыняй, прысвечанай памяці Садашывы Брахмана, **41-10.** у чыёй гісторыі жыцця XVIII стагоддзя цуды шматлікія. Вялікая святыня Садашывы ў Неруры, пабудаваная раджой Пудукотаі, з'яўляецца месцам паломніцтва, якое стала сведкам шматлікіх боскіх вылячэнняў.

Сярод жыхароў паўднёвай Індыі дагэтуль распавядаюць шмат мудрагелістых гісторый пра Садасіўу, мілага і цалкам асветленага майстра. Адноўчы, пагружанага ў *самадхі* на беразе ракі Каверы, Садасіўу бачылі, як яго знесла раптоўная паводка. Праз некалькі тыдняў яго знайшлі пахаваным глыбока пад насыпам зямлі. Калі вяскоўцы закапалі яго ў цела рыдлёўкамі, святы ўстаў і хутка пайшоў.

Садасіўа ніколі не прамаўляў ні слова і не насіў адзення. Адноўчы раніцай голы ёг бесцерымонна ўвайшоў у намёт правадыра мусульман. Яго дамы закрычалі ад трывогі; воін абышоўся з ім жорстка. меч штуршок у Садасіўа, чый рука быў адрэзаны. Гэты майстар пакінуты абыякава.

Ахоплены раскаяннем, мусульманін падняў руку з падлогі і пайшоў за Садашывай. Ёг ціха ўставіў руку ў крывацечную абрубак. Калі воін пакорліва папрасіў духоўных настаўленняў, Садашыва напісаў пальцам на пяску:

"Зрабіць не рабіць што ты хачу, і тады ты можа рабіць што ты падабаецца."

Мухамеданін узнёсся да ўзнёслага стану розуму і зразумеў парадаксальную парадую святога як кіраўніцтва да вызвалення душы праз авалоданне сваім эга.

Аднойчы вясковыя дзеці ў прысутнасці Садашывы выказалі жаданне ўбачыць рэлігійнае свята ў Мадуры, якое знаходзіцца за 150 міль адсюль. Ёг паказаў малым, што яны павінны дакрануцца да яго цела. І вось! Уся група імгненна перанеслася ў Мадуру. Дзеці шчасліва блукалі сярод тысяч пілігрымаў. Праз некалькі гадзін ёг прывёз сваіх маленькіх падапечных дадому сваім простым... від транспарту. Здзіўленыя бацькі пачулі жывыя гісторыі пра працэсію малюнкаў і заўважылі, што некалькі дзяцей неслі пакеты з мадурскімі цукеркамі.

Недаверлівы юнак высмейваў святога і гэтую гісторыю. На наступную раніцу ён падышоў да Садашывы.

— Гаспадар, — з пагардай сказаў ён, — чаму б вам не ўзяць мяне на свята, як вы ўчора ўзяць іншых дзяцей?

Садасіўа паслухаўся; хлопчык адразу ж апынуўся сярод далёкага гарадскога натоўпу. Але, на жаль! дзе быў святы, калі юнак хацеў сысці? Знясілены хлопчык дабраўся дадому старажытным і праявічым спосабам перамяшчэння пешшу.

.....
41-1 : Міс Блетч, не ў стане да падтрымліваць гэты актыўны тэмп набор па Спатар Райт і сябе, застаўся шчасліва з мой сваякі ў Калькуце.

41-2 Гэтая плаціна, велізарная гідраэлектрастанцыя, асвятляе горад Майсур і забяспечвае энергіяй фабрыкі па вытворчасці шоўку, мыла і сандалавага алею. Сувеніры з сандалавага дрэва з Майсура валодаюць чудаўным водарам, які не сціраецца часам; лёгкі укол шпількай адраджае гэты пах. Майсур хваліцца некаторыя з гэты найбуйнейшыя піянер прамысловы абавязальствы ў Індыя, у тым ліку залатыя руднікі Колар, цукровы завод Майсур, велізарны металургічны завод у Бхадраваці і танная і эфектыўная чыгунка штата Майсур, якая ахоплівае значную частку штата плошчай 30 000 квадратных міль.

Гэты Махараджа і Ювараджа Сусветная арганізацыя па ахове здароўя былі мой гаспадары ў Майсур у 1935 год мець абодва нядаўна памёр. Гэты сын з гэты Ювараджа, Цяперашні махараджа — прадпрымальны кіраўнік, які пашырыў .прамысловасць Майсура буйным авіяцыйным заводам

41-3 : Шэсць аб'ёмы на *Старажытны Індыя* (Калькута, 1879 г.).

Ні тое, ні другое Аляксандр ні любы з яго генералы калі-небудзь перакрываюцца гэты Ганг. Пошук :41-5
рашучы супраціў у паўночны захад, гэты Македонская армія адмовіўся да пранікаць далей; Аляксандр быў
.вымушаны да пакінуць Індыя і шукаць яго заваёвы ў Персіі

41-5 : Ад гэта пытанне мы можа здагадака што гэты Сын з Зеўс" меў ан зрэдку сумнеў што ён меў ужо дасягнуў дасканаласці.

41-6 : Усе Грэчаская назіральнікі каментар на гэты недахоп з рабства у Індыя, а асабліваць у поўны дысперсія з гэты структура элінскага грамадства.

41-7 : *Крэатыўны Індыя* па Праф. Беной Кумар Саркар дае а вычарпальны малюнак з Індыі старажытны і сучасны

дасягненні і адметны каштоўнасці у эканоміка, палітычны навука, літаратура, мастацтва, і сацыяльныя філасофія.
(Лахор: Motilal Banarsi Dass, Publishers, 1937, 714 старонак, \$5,00.)

Яшчэ адзін рэкамендаваны аб'ём ёсць *Індыйскі Культура Праз Гэты Узрост*, па С. В. Венатэшвара (Новы Ёрк: Лонгманс, Зялёны і кампанія, 5,00 долараў ЗША)

41-8 : Ману ёсць гэты універсальны заканадаўца; не адзін для Індуіскага грамадства, але для гэты свет. Усе сістэмы з мудры сацыяльныя правілы і нават справядлівасць з'яўляюцца узорны пасля Ману. Ніцшэ мае аплачана гэты наступны даніна павагі: Я ведаць з не кніга у які так шмат далікатных і ласкава рэчы з'яўляюцца сказаў да жанчына як у гэты *Юрыдычны зборнік З Ману*; тыя стары сівабародыя і святыя мець а манера быць галантным у адносінах да жанчын, якую, магчыма, немагчыма перасягнуць... непараўнальна інтэлектуальны і выдатны твор... поўны высакародных каштоўнасцяў, ён напоўнены пачуццём дасканаласці, словам «так» жыццю і трыумфальным пачуццём дабрабыту ў адносінах да сябе і да жыцця; сонца свеціць на ўсю кнігу».

41-9 : "Інклюзія" у адзін з гэтыя чатыры касты першапачаткова залежаў не на а мужчынскі нараджэнне але на яго натуральны магчымасці як паказана па гэты гол у жыццё ён абраны да дасягнуць", ан артыкул у *Усход-Заход* для Студзень, 1935 год, кажа нас. "Гэта гол мог быць (1) *кама*, жаданне, актыўнасць з гэты жыццё з гэты пачуцці (*Шудра* этап), (2) *артха*, прыбытак, выкананне але кантроль жаданні (стадыя *вайшья*), (3) *дхарма*, самадысцыпліна, жыццё, поўнае адказнасці і правільных дзеянняў (стадыя *кшатрыя*), (4) *мокша*, вызваленне, гэты жыццё з духоўнасць і рэлігійны выкладанне (*Брахман* этап). Гэтыя чатыры касты рэндэрынг абслугоўванне чалавецтву праз (1) цела, (2) розум, (3) сілу волі, (4) дух.

Гэтыя чатыры стадыі адпавядаюць вечным *гунам* або якасцям прыроды: *тамас*, *раджас* і *саттва*: перашкодам, актыўнасць, і пашырэнне; або, маса, энергія, і інтэлект. Гэты чатыры натуральны касты з'яўляюцца пазначаны па гэты *гуны* як (1) *тамас* (невуцтва), (2) *тамас-раджас* (сумесь з невуцтва і актыўнасць), (3) *раджас-саттва* (сумесь з правільна актыўнасць і асветніцтва), (4) *саттва* (асветніцтва). Такім чынам мае прырода пазначаны кожны чалавек з яго каста, па гэты перавага ў ім адной *гуны* або сумесі дзвюх. Вядома, кожны чалавек мае ўсе тры *гуны* ў розных прапарцыях. Гуру зможа правільна вызначыць касту або эвалюцыйны статус чалавека

Да а пэўны ступень, усе гонкі і нацыі назіраць у практыка, калі не у тэорыя, гэты асаблівасці з каста. Дзе там" ёсць выдатная ліцэнзія або так званыя свабода, асабліва у змяшаны шлюб паміж крайнасці у гэты натуральны касты, гэты гонка змяншаецца знікае і вымірае. У «*Пурана-самхіце*» нашчадкі такіх саюзаў параўноўваюцца з бесплоднымі гібрыдамі, падобнымі да мула, які не здольны размнажаць свой уласны від. Штучныя віды ў рэшце рэшт знішчаюцца. Гісторыя прапануе мноства доказаў гэтага. з шматлікія выдатны гонкі які не даўжэй мець любы жыццё прадстаўнікоў. Гэты каста сістэма з Індыя ёсць залічаны ёю большасць глыбокі мысліцелі з быць гэты праверыць або прафілактычны супраць ліцэнзія які мае захаваны гэты чысціня з гэты расу і бяспечна . «правёў яе праз тысячагоддзі зменлівасцяў, у той час як іншыя расы зніклі ў забыцці

41-10 : Яго поўны тытул быў Шры Садасівендра Сарасваці Свамі. Выдатны пераемнік фармальнай лініі Шанкара, Джагадгуру Шры Шанкарачар'я з Шрынгеры Матэматыка, напісаў ан натхняльны *Ода* прысвечаны да Садасіўа. *Усход-Заход* для Ліпень, 1942 г., апублікаваў артыкул пра жыццё Садашывы.

РАЗДЗЕЛ: 42

Апошні Дні З Мой Гуру

«Гуруджы, я рады застаць цябе аднаго сёння раніцай». Я толькі што прыбыў у скіт
Серампор, нясучы духмяны груз садавіны і руж. Шры Юктешвар пакорліва зірнуў
на мяне.

Што ёсць ваш пытанне?" Майстар паглядзеў пра гэты пакой як хоць ён былі шукаю уцёкі.

«Гуруджы, я прыйшоў да цябе юнаком-старшакласнікам; цяпер я дарослы мужчына, нават з сівымі валасамі ці...» два. Хоць ты і абсыпаў мяне маўклівай пяшчотай з першай гадзіны і дагэтуль, ці разумееш ты, што аднойчы толькі, на гэты дзень з сустрэча, мець ты калі-небудзь сказаў, Я каханне ты?" Я паглядзеў у яго благальна.

Настаўнік апусціў позірк. «Ёгананда, ці павінен я вынесці ў халодныя сферы мовы цёплыя пачуцці, якія найлепш ахоўвае бязмоўнае сэрца?»

«Гуруджы, Я ведаць ты каханне мяне, але мой смяротны вушы боль да чуць ты сказаць так."

«Хай будзе як ты пажадаеш. Падчас майго шлюбнага жыцця я часта прагнула сына, каб вучыцца ёгічнаму шляху. Але калі ты з'явіўся ў маім жыцці, я адчула задавальненне; у табе я знайшла свайго сына». Дзве празрыстыя слязінкі стаяў у вачах Шры Юктэсвара. «Ёгананда, я заўсёды цябе кахаю».

«Твой адказ — мой пашпарт у рай». Я адчула, як цяжар знік з майго сэрца, назаўжды растварылася ад яго слоў. Часта я здзіўлялася яго маўчанню. Разумеючы, што ён быў абыхавы і эгаістычны... стрыманы, але часам я баяўся, што мне не ўдалося цалкам задаволіць яго. У яго была дзіўная натура, якую ніколі нельга было цалкам спазнаць; натура глыбокая і спакойная, незразумелая для знешняга свету, каштоўнасці якога ён даўно перасягнуў.

Праз некалькі дзён, калі я выступаў перад велізарнай аўдыторыяй у Альберт-Холе ў Калькуце, Шры Юктешвар пагадзіўся сесці побач са мной на сцэне разам з махараджай Сантоша і мэрам Калькуты. Хоць Майстар не зрабіў мне ніякіх заўваг, я час ад часу паглядаў на яго падчас майго выступу і здалося, што заўважыў задаволены бляск у яго вачах.

Затым адбылася прамова перад выпускнікамі каледжа Серампор. Пакуль я глядзеў на сваіх былых аднакласнікаў, а яны — на свайго «Вар'ятага манаха», на маіх вачах не саромеліся слёзы радасці. Мой гаваркі прафесар філасофіі, доктар Гхошал, падышоў да мяне, каб павітаць мяне, бо ўсе нашы мінулыя непаразуменні былі развеены алхімікам Часам.

У канцы снежня ў скіта Серампур адзначалася зімовае сонцастаянне. Як заўсёды, вучні Шры Юктешвара сабраліся здалёк і зблізку. Малітоўныя *санкіртаны*, сола ў нектарна-салодкім голасе Крышто-ды, свята, якое падавалі маладыя вучні, глыбока кранальная прамова Настаўніка пад зоркамі ў перапоўненым двары ашрама — успаміны, успаміны! Радасныя святы даўно мінулых гадоў! Аднак сёння ўвечары павінна была быць новая асаблівасць.

«Ёгананда, калі ласка, звярніцеся да прысутных па-ангельску». Вочы настаўніка блішчэлі, калі ён звяртаўся з гэтай удвая незвычайнай просьбай; ці думаў ён пра цяжкае становішча на караблі, якое папярэднічала маёй першай лекцыі па-ангельску? Я раскажаў гэтую гісторыю сваім братам-вучням, скончыўшы яе гарачым ушанаваннем памяці нашага гуру.

«Яго ўсюдыснае кіраўніцтва было са мной не толькі на акіянскім параходзе, — падсумаваў я, — але і штодня на працягу ўсіх маіх пятнаццаці гадоў на шырокай і гасціннай зямлі Амерыкі».

Пасля таго, як госці сышлі, Шры Юктешвар паклікаў мяне ў той самы пакой, дзе мне аднойчы, пасля свята ў маіх ранніх гадах, дазволілі спаць на яго драўляным ложку. Сёння ўвечары мой гуру ціха сядзеў там, а ля яго ног паўкола стаялі вучні. Ён усміхнуўся, калі я хутка ўвайшоў у пакой.

«Ёгананда, ты зараз адпраўляешся ў Калькуту? Калі ласка, вярніся сюды заўтра. Мне трэба табе сказаць некалькі рэчаў».

На наступны дзень, некалькімі простымі словамі дабраславення, Шры Юктешвар дараваў мне чарговы манаскі тытул *Парамаханса* . **42-1**

«Цяпер гэта фармальна замяняе ваш былы тытул *свамі* », — сказаў ён, калі я стаў перад ім на калені. З ціхай усмешкай я падумаў пра барацьбу, якую мае амерыканскія студэнты будуць мець з вымаўленнем *Парамахансіджы* . **42-2**

«Мая задача на зямлі цяпер завершана; ты павінен працягваць», — ціха сказаў Настаўнік, яго вочы былі спакойнымі і лагоднымі. Маё сэрца моцна білася ад страху.

«Калі ласка, дашліце каго-небудзь адказваць за наш ашрам у Пуры», — працягнуў Шры Юктешвар. — «Я пакідаю ўсё ў вашых руках. Вы зможаце паспяхова весці лодку свайго жыцця і жыцця арганізацыі да боскіх берагоў».

У слёзы, Я быў абдымаючы яго ногі; ён ружа і благаслаўлены мяне міла.

На наступны дзень я выклікаў з Ранчы вучня, Свамі Себананду, і паслаў яго ў Пуры, каб ён выконваў абавязкі скіта. **42-3** Пазней мой гуру абмеркаваў са мной юрыдычныя дэталі ўрэгулявання сваёй маёмасці; ён імкнуўся прадухіліць магчымасць судовых працэсаў з боку сваякоў пасля яго смерці за валоданне яго двума скітамі і іншай маёмасцю, якую ён хацеў перадаць выключна ва ўласнасць. на дабрачынныя мэты.

Нядаўна былі дамоўленасці аб наведванні Майстрам Кідэрпор, **42-4** «але ён не пайшоў». Амулая Бабу, брат-вучань, аднойчы днём зрабіў мне гэтую заўвагу; я адчуў халодную хвалю прадчування. На мае настойлівыя пытанні Шры Юктешвар толькі адказаў: «Я больш не паеду ў Кідэрпор». На хвіліну Настаўнік задрыжаў, як напалоханае дзіця.

(«Прывязанасць да цялеснага жылля, якая ўзнікае па ўласнай прыродзе [г.зн., узнікае з спрадвечных каранёў, мінулага досведу смерці]», — пісаў Патанджалі, **42-5** «прысутнічае ў невялікай ступені нават у вялікіх святых». У некаторых сваіх разважаннях пра смерць мой гуру меў звычку дадаваць: «Гэтак жа, як птушка ў клетцы неахвотна пакідае свой звыклы дом, калі ёй адчыняюць дзверы».)

«Гуруджы», Я маліў яго з а рыданне, "не сказаць гэта! Ніколі поўны тыя словы да мяне!

Твар Шры Юктэсвара расслабіўся ў мірнай усмешцы. Нягледзячы на тое, што яму споўніўся амаль восемдзесят адзін год, ён выглядаў здравым і моцным.

Дзень за днём, купаючыся ў сонечных промнях любові майго гуру,
нявыказанай, але востра адчуванай, я выгнаў са сваёй свядомасці розныя
намёкі, якія ён даваў пра свой хуткі смерць.

«Сэр, *Кумбха Мела* склікаецца ў гэтым месяцы ў Аллахабадзе». Я паказаў
Настаўніку даты *мелы* ў бенгальскі альманах. 42-6

"Зрабіць ты сапраўды хацець да ісці?"

Не адчуваючы нежадання Шры Юктешвара адпуская мяне, я працягнуў:
«Калісьці ты бачыў дабраславёнага Бабаджы ў *кумбхе* ў *Алахабадзе* . Магчыма,
на гэты раз мне пашанцуе ўбачыць яго».

«Не думаю, што ты сустрэнеш яго там». Тады мой гуру змоўк, не жадаючы
перашкаджаць маім планам.

Калі на наступны дзень я адправіўся ў Аллахабад з невялікай групай, Майстар
ціха дабраславіў мяне ў сваёй звычайнай манеры. Відавочна, я не звяртаў увагі
на наступствы ў стаўленні Шры Юктешвара, бо Гасподзь хацеў пазбавіць мяне
ад неабходнасці быць вымушаным бездапаможным сведкам смерці майго гуру.
У маім жыцці заўсёды здаралася, што пасля смерці тых, каго я вельмі любіў,
Бог спагадліва ладзіў мяне далёка ад месца падзей. 42-7

Наша група дасягнула *Кумбха Мелы* 23 студзеня 1936 года. Натоп з амаль
двух чалавек нарастаючай мільён чалавек — гэта было ўражлівае, нават
ашаламляльнае відовішча. Асаблівасцю індыйскага народа з'яўляецца павага,
уласцівая нават самаму простаму селяніну да каштоўнасці Духа, да манахаў і
садху, якія адмовіліся ад свецкіх сувязяў, каб знайсці больш боскае
прыстанішча. Самазванцы і крывадушнікі сапраўды ёсць, але Індыя паважае
ўсіх дзеля тых нямногіх, хто асвятляе ўсю зямлю нябеснымі дабраславеннямі.
Заходнія жыхары, якія назіралі за гэтым велізарным відовішчам, мелі
ўнікальную магчымасць адчуць пульс зямлі, духоўны запал, якому Індыя
абавязана сваёй нязгаснай жыццёвай сілай перад ударамі часу.



Гэты жанчына ёг, Шанкары Май Джыў, толькі жыццё вучань з гэты выдатны Трайланга Свамі.

Фігура ў цюрбане, якая сядзіць побач з ёй, — гэта Свамі Бенаянанда, дырэктар нашай школы ёгі Ранчы для хлопчыкаў у Біхары. Фотаздымак быў зроблены на Хардвар *Кумбха Мела* ў 1938 годзе; святой жанчыне тады было 112 гадоў.



Крышнананда, у гэты 1936 год Аллахабад *Кумбха Мэла*, з яго прыручыць вегетарыянец львіца.



Абедзенны дворык на другім паверсе скіта Шры Юктешвара ў
Серампоре. Я сяджу (у цэнтры) ля ног майго
гуру.

Першы дзень наша група правяла, проста любуючыся светам. Тут незлічоныя

купальшчыкі акулаліся ў святую раку дзеля адпушчэння грахоў; там мы бачылі ўрачыстыя рытуалы пакланення; вон там — ахвярныя ахвяраванні, якія рассыпаліся да пыльных ног святых; мы павярнулі галовы — і міма прайшла чарга сланоў, коней у панцырах і павольных вярблюдаў раджпутан, або мудрагелісты рэлігійны парад.

голы садху, маханне рукой скіпетры з золата і срэбра, або сцягі і стримеры з шаўковы аксаміт.

Пустэльнікі, апранутыя толькі ў набедраннікі, ціха сядзелі невялікімі групамі, іх целы былі пасыпаны попелам, які абараняў іх ад спёкі і холаду. Духоўнае вока было ярка прадстаўлена на іх лбах адной плямай сандалавай пасты. Свамі з паголенымі галовамі з'яўляліся тысячамі ў охрыстых мантиях, трымаючы ў руках бамбукавы посах і чашу для міласціны. Іх твары прамяненлі ад гэты адракацца мір як яны прайшоў пра або праведзены філасофскі дыскусіі з вучні.

Тут і там пад дрэвамі, вакол велізарных куч палаючых бяровенняў, віселі маляўнічыя садху, 42-8 гадоў. Іх валасы былі заплеценыя ў косы і сабраныя ў кучары на макушцы. Некаторыя насілі бароды даўжынёй у некалькі футаў, завітыя і завязаныя ў вузел. Яны ціха медытавалі або працягвалі рукі ў знак благаслаўлення натоўпы жабракоў, махараджы на сланах, жанчыны ў рознакаляровых *сары* — іх бранзалеты і бранзалеты на шчыкалатках бразгалі, *факіры* з тонкімі рукамі, якія гратэска трымаліся ўгору, *брахмачары* з падпоркамі для медытацыі, сціплыя мудрацы, чыя ўрачыстасць хавала ўнутраную асалоду. Высока над шумам мы чулі няспынны звон храмавых званоў.

На другі дзень нашай *мелы* мы з спадарожнікамі наведалі розныя ашрамы і часовыя хаціны, прапаноўваючы *пранамы* святым асобам. Мы атрымалі дабраславенне ад кіраўніка галіны *Гіры* ордэна Свамі — хударлявага, аскетычнага манаха з вачыма, поўнымі ўсмешлівага агню. Наша наступнае наведванне прывяло нас у скіт, гуру якога апошнія дзевяць гадоў выконваў абяцанні маўчання і строгую фруктовую дыету. На цэнтральным узвышэнні ў зале ашрама сядзеў сляпы садху Прагла Чакшу, глыбока дасведчаны ў шастрах і вельмі шанаваны ўсімі сектамі.

Пасля таго, як я коратка прамовіў пра Веданту на *хіндзі*, наша група пакінула ціхі скіт, каб сустрэць свамі Крышнананду, прыгожага манаха з ружовымі шчокамі і ўражлівымі плячыма. Побач з ім сядзела ручная львіца. Паддаўшыся духоўнаму шарму манаха — а не, я ўпэўнены, яго магутнаму целаскладу! — жывёліна джунгляў адмаўляецца ад мяса на карысць рысу і малака. Свамі навучыў гэтую рудую жывёліну вымаўляць « *Аум* » глыбокім, прывабным рыкам — сапраўдны прыхільнік катоў!

Наша наступная сустрэча, інтэрв'ю з маладым вучоным садху, добра апісана ў бліскучым падарожным дзённіку спадара Райта.

Мы ехалі ў «Фордзе» праз вельмі нізкі Ганг па скрыпучым пантонным мосце, прабіраючыся змяёй праз натоўп і па вузкіх, звілістых завулках, мінаючы месца на беразе ракі, якое Ёганандаджы паказаў мне як месца сустрэчы Бабаджы і Шры Юктешварджы.

Неўзабаве, выйшаўшы з машыны, мы прайшлі некаторы шлях праз густы дым ад вогнішчаў садху і па слізкім пяску, каб дабрацца да групы малюсенькіх, вельмі сціплых гліняна-саломных хацін. Мы спыніліся перад адным з гэтых нязначных часовых жылля з карлікавым уваходам без дзвярэй, прытулкам Кара Патры, маладога вандроўнага садху, вядомага сваім выключным розумам. Там ён сядзеў, скрыжаваўшы ногі, на кучы саломы, яго адзіным пакрыццём — і, дарэчы, адзінай маёмасцю — была вохрыстая тканіна, накінутая на плечы.

Сапраўды боскі твар усміхнуўся нам, калі мы на карачках пралезлі ў хаціну і *пакланіліся* ля ног гэтай прасветленай душы, пакуль газавы ліхтар ля ўваходу дзіўна мігцеў,

танцуючыя цені на саламяных сценах. Яго твар, асабліва вочы і бездакорныя зубы, прамянеў і блішчэў. Хоць мяне здзівіла хіндзі, яго выраз твару быў вельмі відавочным; ён быў поўны энтузіязму, любові, духоўнай славы. Ніхто не мог памыліцца ў яго велічы.

Уявіце сабе шчаслівае жыццё чалавека, не прывязанага да матэрыяльнага свету; свабоднага ад праблемы з адзеннем; свабоднага ад цягі да ежы, які ніколі не жабруе, ніколі не дакранаецца да прыгатаванай ежы, акрамя як праз дзень, ніколі насіць з сабой міску для міласціны; пазбаўляцца ад грашовых заблытанасцей, ніколі не браць грошы ў рукі, ніколі не захоўваць рэчы, заўсёды спадзявацца на Бога; пазбаўляцца ад клопатаў пра транспарт, ніколі не ездзіць у транспартных сродках, а заўсёды хадзіць па берагах святых рэк; ніколі не заставацца на адным месцы даўжэй за тыдзень, каб пазбегнуць любога росту прывязанасці.

«Якая сціплая душа! Незвычайна дасведчаны ў *Ведах*, мае ступень магістра і тытул *шастры* (майстра пісанняў) Бенарэскага ўніверсітэта. Узнёслае пачуццё ахапіла мяне, калі я сядзеў ля яго ног; усё гэта здавалася адказам на маё жаданне ўбачыць рэальную, старажытную Індыю, бо ён — сапраўдны прадстаўнік гэтай краіны духоўных волатаў».

Я распытаў Кара Патры пра яго вандроўнае жыццё. «У цябе няма лішняга адзення на зіму?» — «Не, гэтага дастаткова».

"Зрабіць ты несці любы кнігі?"

— Не, я вучу па памяці тых, хто хоча мяне пачуць. —

Чым яшчэ вы займаецеся?

Я блукаць па гэты Ганг».

Пасля гэтых ціхіх слоў мяне ахапіла туга па прастаце яго жыцця. Я ўспомніў Амерыку і ўсе абавязкі, якія ляжалі на маіх плячах.

«Не, Ёгананда, — на хвіліну сумна падумаў я, — у гэтым жыцці блуканне па Гангу — не для цябе».

Пасля таго, як садху распавёў мне пра некалькі сваіх духоўных

адкрыццяў, я рэзка спытаў: «Вы даяце гэтыя апісанні з біблейскіх

ведання ці з унутранага досведу?»

Палова з кніга навучанне", ён адказаў з а прамалінейны усмешка, і палова з вопыт».

Мы шчасліва сядзелі некаторы час у задуменнай цішыні. Пасля таго, як мы пакінулі яго святую прысутнасць, я сказаў містэру Райту: «Ён — кароль, які сядзіць на троне з залатой саломы».

У той вечар мы павячэралі на тэрыторыі *мела* пад зоркамі, ядучы з ліставых талерак, прышпіленых палкамі. Мыцё посуду ў Індыі зведзена да мінімуму!

Яшчэ два дні захапляльнай *кумбхі* ; потым на паўночны захад уздоўж берагоў Джумны да Агры. Зноў я глядзеў на Тадж-Махал; у памяці Джытэндра стаяў побач са мной, уражаны мармуровым сном. Потым у ашрам Брындавана Свамі Кешабананды.

Мэта майго пошуку Кешабананды была звязана з гэтай кнігай. Я ніколі не забываў просьбу Шры Юктэсвара напісаць пра жыццё Лахіры Махасаі. Падчас майго знаходжання ў Індыі я карыстаўся кожнай магчымасцю звязацца з непасрэднымі вучнямі і сваякамі Ёгаватара. Запісваючы іх размовы ў аб'ёмныя нататкі, я правяраў факты і даты, збіраў фатаграфіі, старыя лісты і дакументы. Маё партфоліо Лахіры Махасаі пачало папаўняцца; я з жахам зразумеў, што наперадзе мяне чакае цяжкая аўтарская праца. Я маліўся, каб быць на ўзроўні сваёй ролі біёграфа каласальнага гуру. Некалькі яго вучняў баяліся, што ў пісьмовым апісанні іх настаўнік можа быць прыніжаны або няправільна інтэрпрэтаваны.

«Цяжка апісаць жыццё боскага ўвасаблення халоднымі словамі», — заўважыў мне аднойчы Панчанон Бхаттачар'я.

Іншыя блізкія вучні былі гэтак жа задаволеныя тым, што захоўваюць Ёгааватар у сваіх сэрцах як бессмяротнага настаўніка. Тым не менш, памятаючы пра прадказанне Лахіры Махасаі адносна яго біяграфіі, я не шкадаваў намаганняў, каб высветліць і пацвердзіць факты яго знешняга жыцця.

Свамі Кешабананда цёпла сустрэў нашу групу ў Брындабане ў сваім ашраме Катаяні Пейт — уражлівым цагляным будынку з масіўнымі чорнымі калонамі, размешчаным у прыгожым садзе. Ён правёў нас у аднойчы ў гасціную, упрыгожаную павялічаным партрэтам Лахіры Махасаі. Свамі Яму было амаль дзевяноста, але яго мускулістае цела выпраменьвала сілу і здароўе. З доўгімі валасамі і беласнежнай барадой, вачыма, што ззялі радасцю, ён быў сапраўдным увасабленнем патрыярха. Я паведаміў яму, што хачу згадаць яго імя ў сваёй кнізе пра майстроў Індыі.

— Раскажыце, калі ласка, пра сваё ранейшае жыццё. — Я благальна ўсміхнуўся; вялікія ёгі часта неабыхавыя.

Кешабананда зрабіў жэст пакоры. «Тут мала што мае знешняе значэнне. Практычна ўсё мае жыццё прайшло ў гімалайскай адзіноце, падарожнічаючы пешшу з адной ціхай пячоры ў другую. Некаторы час я трымаў невялікі ашрам за межамі Хардвара, акружаны з усіх бакоў гаем высокіх дрэў. Гэта было ціхае месца, якое падарожнікі мала наведвалі з-за паўсюднай прысутнасці кобр». Кешабананда ўсміхнуўся. «Пазней паводка ў Гангу змыла і скіт, і кобр. Потым мае вучні дапамаглі мне пабудаваць гэты ашрам у Брындаване».

Адзін з нашай групы спытаў свамі, як той абараніўся ад гімалайскіх тыграў. **42-**

Кешабананда пакруціў галавой. «На такіх высокіх духоўных вышынях, — сказаў ён, — дзікія звяры рэдка дакучаюць ёгам. Адноўчы ў джунглях я сустрэўся тварам да твару з тыграм. Ад майго раптоўнага эякуляцыі жывёла акаменела, быццам ператварылася ў камень». Свамi зноў засмяўся, успомніўшы пра сябе.

Часам Я злева мой адзiнота да наведванне мой гуру у Бенарэс. Ён выкарыстоўваўся да жарт з мяне больш мой

бесперапынны падарожжы у гэты Гімалайскі пустыня.

«У цябе на назе след ад прагі да вандровак, — сказаў ён мне аднойчы. — Я рады, што святыя Гімалаі настолькі шырокія, што могуць цябе захапіць».

«Шмат разоў, — працягваў Кешабананда, — як да, так і пасля сваёй смерці Лахіры Махасая з'яўляўся перада мной у целе. Для яго ніякая гімалайская вышыня недасягальная!»

Праз дзве гадзіны ён павёў нас на абедзенны ўнутраны дворык. Я ўздыхнуў у бязмоўным жаху. Яшчэ адзін абед з пятнаццаці страў! Менш чым за год індыйскай гасціннасці я набраў пяцьдзесят фунтаў! Тым не менш, адмовіцца ад любой стравы, старанна прыгатаванай для бясконцых банкетаў у мой гонар, лічылася б вяршыняй грубасці. У Індыі (на жаль, нідзе больш!) добра аблягаючы сваімі лічыцца цудоўным відовішчам. **42-10**



Спадар Райт, сябе, Міс Блетч -- у Егіпет





Мы з спадаром Райтам пазіруем з шаноўным Свамi Кешабанандам і яго вучнем у велічным скіце ў Брындаване.

Пасля вячэра, Кешабананда прывяло мяне да а адасоблены куток.

"Ваш прыбыццё ёсць не нечаканы", ён сказаў. Я мець а

паведамленне для «Я быў здзіўлены; ніхто не ведаў пра

мой план наведаць Кешабананду.

«У мінулым годзе, калі я вандраваў па паўночных Гімалаях каля Бадрынараяна, — працягваў свамі, — я згубіўся. Прытулак з'явіўся ў прасторнай пячоры, якая была пустая, хоць у адтуліне ў скалістай падлозе гарэлі вуголлі вогнішча. Разважаючы пра жыхара гэтага адзінокага прытулку, я сядзеў каля вогнішча, скіраваўшы позірк на асветлены сонцам уваход у пячору.

«Кешабананда, я рады, што ты тут». Гэтыя словы прагучалі ззаду. Я азірнуўся, здзіўлены, і быў ашаломлены, убачыўшы Бабаджы! Вялікі гуру матэрыялізаваўся ў закутку пячоры. Вельмі рады зноў убачыць яго праз шмат гадоў, я ўпаў ніцма да яго святых ног.

«— Я паклікаў цябе сюды, — працягваў Бабаджы. — Вось чаму ты згубіўся і быў прыведзены ў маё часовае месца жыхарства ў гэтай пячоры. З нашай апошняй сустрэчы мінула шмат часу; я рады зноў вітаць цябе».

Бессмяротны настаўнік дабраславіў мяне некалькімі словамі духоўнай

дапамогі, а потым дадаў: «Я перадаю табе пасланне для Ёгананды. Ён наведзе цябе пасля вяртання ў Індыю. Шмат спраў, звязаных з яго гуру і з вучнямі Лахіры, якія выжылі, будуць цалкам занятыя Ёганандай. Тады скажы яму, што на гэты раз я яго не ўбачу, як ён вельмі спадзяецца; але я ўбачу яго пры іншай нагодзе».

Я быў глыбока дакрануўся да атрымліваць з Кешабананда вусны гэта суцяшальна абяцанне з Бабаджы. А

Пэўны боль у маім сэрцы знік; я больш не смуткаваў з-за таго, што, як намякнуў Шры Юктешвар, Бабаджы не з'явіўся на *Кумбха Меле*.

Выдаткі адзін ноч як госці з гэты ашрам, наш вечарынка набор выйсці гэты наступны пасля абеду у Калькуту. Праязджаючы па мосце праз раку Джумна, мы атрымлівалі асалоду ад цудоўнага выгляду на гарызонт Брындабана ў той самы момант, калі сонца асвятліла неба — сапраўдную печ колераў Вулкана, якая адлюстроўвалася ўнізе ў ціхай вадзе.

Пляж Джумна асвечаны ўспамінамі пра дзіця Шры Крышну. Тут ён меў зносіны з нявіннай салодкасцю у яго *лілах* (гульнях) з *гопі* (служанкамі), што ўвасабляе вышэйшую любоў які калі-небудзь існуе паміж а боскі увасабленне і яго адданыя. Гэты жыццё з Лорд Крышна многія заходнія каментатары не разумеюць гэтага. Алегорыя Святога Пісання збівае з панталыку літаральныя розумы. Гэта праілюструе вясёлая памылка перакладчыка. Гісторыя распавядае пра натхнёнага сярэднявечнага святога, шаўца Равідаса, які простымі словамі свайго рамяства апяваў духоўную славу, схаваную ва ўсім чалавецтве:

Пад гэты велізарны сховішча з сіні
Жыцці гэты боскасць апрануты у хавацца.

Пачуўшы банальнае тлумачэнне верша Равідаса заходнім пісьменнікам, адварочваешся ўбок, каб схваць усмешку:

«Пасля гэтага ён пабудаваў хаціну, паставіў у ёй ідала, якога зрабіў са скуры, і пачаў пакланяцца яму».

Равідас быў братам-вучнем вялікага Кабіра. Адною з узнёслых чэл Равідаса была Рані з Чытора. Яна запрасіла вялікую колькасць брахманаў на свята ў гонар свайго настаўніка, але яны адмовіліся есці з простым шаўцом. Калі яны селі з годнай адчужанасцю, каб паесці свае ўласныя... чыстая ежа, вось! кожны брахман знайшоў побач сябе постаць Равідаса. Гэта масавае бачанне выклікала шырокае духоўнае адраджэнне ў Чыторы.

Праз некалькі дзён наша невялікая група дабралася да Калькуты. Я імкнуўся ўбачыць Шры Юктешвара, але быў расчараваны, пачуўшы, што ён пакінуў Серампур і цяпер знаходзіцца ў Пуры, прыкладна за трыста міль на поўдзень.

«Неадкладна прыедзжай у ашрам Пуры». Гэтую тэлеграму 8 сакавіка адправіў брат-вучань Атул Чандру. Рой Чаўдхры, адзін з Магістр чэлы у Калькута. Навіны з гэты паведамленне дасягнуў мае вушы; пакутлівы у яго наступствы,

Я упаў да мой калені і маліў Бог што мой гуру жыццё будзе выратавана. Калі я збіраўся пакінуць бацькаў дом і сесці на цягнік, унутры мяне загаварыў боскі голас.

"Зрабіць не ісці да Пуры сёння ўвечары. Твой малітва не можа ён дазволена."

«Госпадзе, — сказаў я, ахоплены горам, — Ты не жадаеш уступаць са мной у перацягванне каната ў Пуры, дзе Табе давядзецца адмовіць у маіх няспынных малітвах за жыццё Настаўніка. Дык ці павінен ён па Тваёй загадзе сысці дзеля вышэйшых абавязкаў?»

Паслухаўшыся ўнутранага загаду, я не паехаў у тую ноч у Пуры. На наступны вечар я рушылі ў цягнік; па дарозе, а сёмай гадзіне, неба раптам зацягнула чорная астральная хмара. **42- 11** Пазней, калі цягнік з грукатам імчаў у бок Пуры, перада мной з'явіўся Шры Юктешвар. Ён сядзеў з вельмі сур'ёзным тварам, а з абодвух бакоў яго гарэла святло.

— Усё скончылася? — Я ўзняў рукі ў

благальным ключы. Ён кінуў і

павольна знік.

На наступную раніцу, калі я стаяў на платформе цягніка Пуры, усё яшчэ спадзяючыся, да мяне падышоў незнаёмы мужчына.

«Ці чулі вы, што ваш Гаспадар знік?» Ён пакінуў мяне, не сказаўшы больш ні слова; я так і не даведаўся, хто ён такі і як ён ведаў, дзе мяне знайсці.

Ашаломлены, я пахіснуўся, абаліраючыся на сцяну платформы, разумеючы, што мой гуру рознымі спосабамі спрабуе перадаць мне разбуральную навіну. Мая душа кіпела ад бунту, як вулкан. Пакуль я дасягнуў скіта Пуры, я быў блізка да краху. Унутраны голас пяшчотна паўтараў: «Вазьмі сябе ў рукі. Супакойся».

Я ўвайшоў у ашрам, дзе цела Настаўніка, неймаверна жывое, сядзела ў позе лотаса — увасабленне здароўя і прыгажосці. Незадоўга да яго смерці мой гуру злёгка хварэў, меў ліхаманку, але перад днём яго ўзнясення ў Бясконцасць яго цела цалкам ачуняла. Колькі б я ні глядзеў на яго дарагое цела, я не мог зразумець, што жыццё яго пакінула. Яго скура была гладкай і мяккай; на яго твары быў блажэнны выраз спакою. Ён свядома пакінуў сваё цела ў гадзіну містычнага выкліку.

"Гэты Леў з Бенгалія ёсць пайшоў! Я плакаў у ашаломленне.

Я правёў урачыстыя абрады 10 сакавіка. Шры Юктешвара пахавалі **ў 42-12** са старажытнымі рытуаламі свамі ў садзе свайго ашрама ў Пуры. Пазней яго вучні прыбылі здалёк і зблізку, каб ушанаваць свайго гуру на памінальнай службе ў дзень вясновага раўнадзенства. « *Амрыта Базар Патрыка* », вядучая газета Калькуты, апублікавала яго фотаздымак і наступны рэпартаж:

смерці *Бхандара* для Шрымат Свамі Шры Юктэсвара Гіры Махараджа, ва ўзросце 81 года, адбылася ў Пуры 21 сакавіка. Шмат вучняў прыбылі ў Пуры для правядзення абрадаў.

Адзін з найвялікшых тлумачальнікаў Бхагавад -*гіты* , Свамі Махарадж, быў вялікім вучнем Ёгіраджа Шры Ш'ямы Чарана Лахіры Махасаі з Бенарэса. Свамі Махарадж быў заснавальнікам некалькіх цэнтраў Ёгада Сат-Санга (Таварыства самарэалізацыі) у Індыі і быў вялікім натхняльнікам руху ёгі, які быў прынесены на Запад Свамі Ёганандам, яго

галоўны вучань. Менавіта прарочыя здольнасці і глыбокае разуменне Шры Юктешварджы натхнілі Свамі Ёгананду перасекчы акіяны і распаўсюдзіць у Амерыцы пасланне майстроў Індыі.

Яго інтэрпрэтацыі Бхагавад -*гіты* і іншых пісанняў сведчаць пра глыбіню валодання Шры Юктешварджы філасофіяй, як усходняй, так і заходняй, і застаюцца адкрыццём вачэй да адзінства паміж Усходам і Захадам. Паколькі ён верыў у адзінства ўсіх рэлігійных вераванняў, Шры Юктешвар Махарадж заснаваў *Садху Сабху* (Таварыства святых) у супрацоўніцтве з лідэрамі розных сект і веравызнанняў для ўкаранення навуковага духу ў рэлігію. Пасля сваёй смерці ён прызначыў Свамі Ёгананду сваім пераемнікам на пасадзе прэзідэнта *Садху Сабхі*.

Індыя сёння сапраўды збыднела з-за смерці такога вялікага чалавека. Няхай усе, каму пашчасціла мець зносіны з ім, адчуюць сапраўдны дух індыйскай культуры і *садханы*, які ён увасобіў у сабе.

Я вярнуўся ў Калькуту. Пакуль што не давяраючы сабе ісці ў скіт Серампур з яго святымі ўспамінамі, я паклікаў Прафулу, маленькага вучня Шры Юктешвара ў Серампур, і дамовіўся аб яго паступленні ў школу Ранчы.

святая ў Аллахабадзе, — сказаў мне Прафула, — гаспадар моцна ўпаў на кушэтку.

«Ёгананда сышоў!» — закрычаў ён. «Ёгананда сышоў!» — загадкава дадаў ён: «Мне давядзецца сказаць яму пра гэта неяк інакш». Ён сядзеў моўчкі некалькі гадзін.

Мае дні былі напоўнены лекцыямі, заняткамі, інтэрв'ю і сустрэчамі са старымі сябрамі. Пад пустой усмешкай і жыццём, поўным няспыннай актыўнасці, паток чорных смутных думак забруджваў унутраную раку шчасця, якая столькі гадоў блукала пад пяском усіх маіх успрыманняў.

«Куды ж падзеўся гэты боскі мудрэц?» — ціха закрычаў я з глыбіні

змучанага душэўнага болю. Адказу не было.

«Лепш за ўсё, што Майстар завяршыў сваё злучэнне з Касмічным Каханым», — запэўніў мяне мой розум. «Ён вечна ззяе ва ўладзе бессмяротнасці».

Джнянаватар Індыі !»»

Спадар Райт арганізаваў адплыццё нашай групы з Бамбея на Захад у пачатку чэрвеня. Пасля двух тыдняў у траўні, прысвечаных развітальным банкетам і прамовам у Калькуце, мы з міс Блетч і містэрам Райтам адправіліся на «Фордзе» ў Бамбей. Па прыбыцці адміністрацыя карабля папрасіла нас

адмяніць нашу паездку, бо для «Форда», які нам зноў спатрэбіцца ў Еўропе, не
знайшлося месца.

Ніколі розум", Я сказаў панура да Спадар Райт. Я хацець да вяртанне аднойчы
больш да Пуры». Я ціха

дадаў, "Няхай мой слёзы аднойчы зноў вада гэты магіла з мой гуру».

42-1 Літаральна, *парам*, найвышэйшы; *ханса*, лебедзь. У пісаннях *ханса* прадстаўлена як транспартны сродак Брахмы, Усавышняга. Дух; як гэты сімвал з дыскрымінацыя, гэты белы *Ганза* лебедзь ёсць думка з як здольны да асобны гэты праўда *сома*- нектар з сумесі малака і вады. *Хам-са* (вымаўляецца як *хонг-сау*) — гэта два святыя санскрыцкія словы, якія маюць вібрацыйную сувязь з уваходным і выдыхальным дыханнем. *Ахам-са* літаральна азначае «Я ёсць Ён».

42-2 : Яны мець звычайна ухіліўся гэты цяжжасці па адрасаванне мяне як *сэр*.

42-3 : У гэты Пуры ашрам, Свами Себананда ёсць усё яшчэ правядзенне а маленькі, росквіт ёга школа для хлопчыкі, і групы медытацыі для дарослых. Там перыядычна праводзяцца сустрэчы святых і пандытаў.

42-4 : А раздзел з

Калькута. 42-5:

Афарызмы : II:9.

42-6 : Рэлігійны *мелас* з'яўляюцца згаданы у гэты старажытны *Махабхарата*. Гэты Кітайская падарожнік Хіеуэн Цянь мае злева ан апісанне велізарнай *Кумбха-Мелы*, якая адбылася ў 644 годзе нашай эры ў Аллахабадзе. Найбуйнейшая *Кумбха* праводзіцца кожныя дванаццаты год; наступная па велічыні (*Ардха* або палова) *Кумбха* адбываецца кожныя шосты год. Меншыя *мерапрыемствы* збіраюцца кожныя тры гады і прыцягваюць каля мільёна вернікаў. Чатыры святочныя *гарады* - Аллахабад, Хардвар, Нашык і Удджайн.

Старажытныя кітайскія падарожнікі пакінулі нам шмат уражлівых карцін індыйскага грамадства. Кітайскі святар Фа-Сянь напісаў апісанне з яго адзінаццаці гады у Індыя падчас гэты валадаранне з Чандрагупта Другі план (ранні 4-ы стагоддзе). Гэты Кітайская аўтар распавядае: «Па ўсёй краіне ніхто не забівае жывой істоты і не Яны не трымаюць свіней і птушак; няма..... п'е віна.

здзелкі у буйная рагатая жывёла, не мяснікі крамы або вінакурні. Пакоі з ложка і матрацы, ежа і адзенне, з'яўляюцца пры ўмове для святароў-рэзідэнтаў і падарожных святароў без выключэння, і гэта аднолькава ва ўсіх месцах. Святары займаюцца дабрачыннасцю служэнні і з спева літургіі; або яны сядзець у медытацыя». Фа-
.Сянь кажа нас гэты Індыйскі людзі былі шчаслівыя і сумленныя; смяротнае пакаранне было невядомае

42-7 : Я быў не падарунак у гэты лятальныя вынікі з мой маці, старэйшына брат Ананта, старэйшы сястра Рома, Майстар, Бацька, або некалькіх блізкіх вучняў.

(.Бацька прайшоў на у Калькута у 1942 г., у гэты узрост з восемдзесят дзевяць)

42-8 Сотні тысяч індыйскіх садху кіруюцца выканаўчым камітэтам з сямі лідараў, якія прадстаўляюць сем вялікіх раздзелаў з Індыя. Гэты падарунак *Махамандалешвар* або прэзідэнт ёсць Джаендра Пуры. Гэта святы Чалавек надзвычай стрыманы, часта абмяжоўваецца трыма словамі — Праўда, Любоў і Праца. Дастатковай размовы!

42-9 Здаецца, існуе мноства спосабаў перахітрыць тыгра. Аўстралійскі даследчык Фрэнсіс Біртлз распавядаў, што знайшоў індыйскія джунглі «разнастайнымі, прыгожымі і бяспечнымі». Яго абярэгам бяспекі была муха. «Кожную ноч я раскідваў нейкую колькасць з прасціны вакол мой лагер і быў ніколі парушаны", ён растлумачыў. "Гэты прычына ёсць псіхалагічны. Гэты тыгр ёсць жывёла з вялікай свядомасцю годнасці. Ён блукае і кідае выклік чалавеку, пакуль той не дабярэцца да ліпкай мухі; потым ён цішком знікае. Ніводзін годны тыгр не адважыцца сустрэцца з чалавекам, прысеўшы на ліпку муху!

42-10 : Пасля Я вярнуўся да Амерыка Я узяў выключана шэсцьдзесят пяць фунтаў.

42-11 : Шры Юктешвар прайшоў у гэта гадзіна-7:00 ПМ, Сакавік 9, 1936 год.

42-12 Паводле пахавальных звычаяў у Індыі, для хатніх гаспадароў патрабуецца крэмацыя; свамі і манахі іншых ордэнаў не крэміруюцца. але пахаваны. (Там з'яўляюцца зрэдку выключэнні.) Гэты целы з манахі з'яўляюцца сімвалічна лічыцца да прайшлі крэмацыю ў агні мудрасці падчас прыняцця манаскага пострыгу.

РАЗДЗЕЛ: 43

Гэты Уваскрасенне 3 Шры Юктешвар

«Госпад Крышна!» — слаўная постаць аватара з'явілася ў зіхатлівым полімі, калі я сядзеў у сваім пакоі гатэля «Рыджэнт» у Бамбеі. Ззяючы над дахам высокага будынка праз дарогу, гэта невымоўнае відовішча раптам успыхнула перад маімі вачыма, калі я глядзеў з доўгага адчыненага акна трэцяга паверха.

Боская постаць памахала мне рукой, усміхаючыся і ківаючы галавой у знак прывітання. Калі я не змог зразумець дакладнага паслання Госпада Крышны, ён пакінуў мяне з жэстам дабраславення. Дзіўна ўзнёслы, я адчуў, што гэта прадвесціць нейкую духоўную падзею.

Маё падарожжа на Захад было на нейкі час адменена. У мяне быў запланаваны некалькі публічных выступаў у Бамбеі, перш чым я адправіўся з візітам у Бенгалію.

Сядзячы на ложку ў гатэлі ў Бамбеі а трэцій гадзіне дня 19 чэрвеня 1936 года — праз тыдзень пасля бачання Крышны, — мяне абудзіла ад медытацыі блажэннае святло. Перад маім адкрыццём і здзіўленыя вочы, увесь пакой ператварыўся ў дзіўны свет, сонечнае святло ператварылася ў нябесную прыгажосць.

Хвалі захаплення ахапілі мяне, калі я ўбачыў постаць Шры

Юктешвара з плоці і крыві! «Сын мой!» — пяшчотна прамовіў

Настаўнік, на твары якога з'явілася анёльская ўсмішка.

Упершыню ў жыцці я не ўкленчыў ля яго ног у знак прывітання, а адразу ж падышоў, каб прагна абняць яго. Імгненне імгненняў! Пакуты мінулых месяцаў я лічыў бязважкімі ў параўнанні з патокам асалоды, які цяпер апускаўся на мяне.

«Гаспадар мой, каханы майго сэрца, чаму ты пакінуў мяне?» — я не мог звязаць гаворку ад радасці. «Чаму?» зрабіў ты дазволіць мяне ісці да гэты *Кумбха Мэла*? Як горка мець Я абвінавачаны сябе для сыходзячы ты!



«па Б. К. Мітра у «Каляна -Кальпатур-»

Крышна, СТАРАЖЫТНЫ ПРАКОР З ІНДЫЯ

Уяўленне сучаснага мастака пра боскага настаўніка, чыя духоўная парада ў *Бхагавад-Гіце* стала *індуісцкай Бібліяй*. У *індуісцкім мастацтве* Крышна намалёваны з паўліным пярком у валасах (сімвал *лілы* Госпада , гульні або творчага спорту) і з флейтай, чые захапляльныя гукі абуджаюць адданых аднаго за адным ад сну *майі* або касмічнай ілюзіі.

Я не хацеў перашкаджаць вашаму радаснаму чаканню ўбачыць месца паломніцтва, дзе ўпершыню... Я сустрэў Бабаджы. Я пакінуў цябе толькі на кароткі час; хіба я зноў не з табой?

«Але ці гэта *ты* , Гаспадар, той самы Леў Божы? Ці носіш ты цела, падобнае да таго, якое я пахаваў пад жорсткімі пяскамі Пуры?»

Так, дзіця маё, я такі самы. Гэта цела з плоці і крыві. Хоць я бачу яго эфірным, для твайго позірку яно фізічнае. З касмічных атамаў я стварыў зусім новае цела, дакладна падобнае да таго фізічнага цела касмічнага сну, якое ты паклаў пад пясок сноў у Пуры ў сваім свеце сноў. Я сапраўды ўваскрос — не на зямлі, а на астральнай планеце. Яе жыхары лепш, чым зямное чалавецтва, здольныя адпавядаць маім высокім стандартам. Там ты і твае ўзнёслыя блізкія калі-небудзь прыйдзеце да мяне.

"Бессмертны гуру, сказаць мяне больш!"

Гаспадар хутка і вясёла ўсміхнуўся. «Калі ласка, дарагая», — сказаў ён, — «ці

не магла б ты крыху паслабіць сваю хватку ?»

«Трохі!» Я абдымаў яго, як васьміног. Я адчуваў той самы слабы, духмяны, натуральны пах, які быў характэрны для яго цела раней. Хвалюючы дотык яго...

Боская плоць усё яшчэ застаецца на ўнутраным баку маіх рук і на далонях, калі я ўспамінаю тыя слаўныя гадзіны.

Як прарокі пасылаюцца на зямлю, каб дапамагчы людзям выпрацаваць сваю фізічную карму, так і я быў накіраваны Бог да службы на ан астральны планета як а выратавальнік", Шры Юктешвар растлумачыў. Гэта ёсць называецца *Хіраньялока* або «Асветленая астральная планета». Там я дапамагаю развітым істотам пазбавіцца ад астральнай кармы і такім чынам дасягнуць вызвалення ад астральных перараджэнняў. Жыхары Хіраньялокі высокаразвітыя духоўна; усе яны ў сваім апошнім зямным увасабленні набылі здольнасць свядома пакідаць свае фізічныя целы пасля смерці, дадзеную медытацыяй. Ніхто не можа ўвайсці ў Хіраньялоку, пакуль не перайшоў на зямлі з стану *сабікальпа самадхі* ў вышэйшы стан *нірбікальпа самадхі* . **43-1**

Жыхары Хіраньялокі ўжо прайшлі праз звычайныя астральныя сферы, куды амаль усе істоты з зямлі павінны трапіць пасля смерці; там яны выпрацавалі шмат насення сваіх мінулых учынкаў у астральных светах. Толькі развітыя істоты могуць эфектыўна выконваць такую выкупную працу ў астральных светах. Затым, каб больш поўна вызваліць свае душы ад кокана кармічных слядоў, якія затрымаліся ў іх астральных целах, гэтыя вышэйшыя істоты былі прыцягнуты касмічным законам да адраджэння з новымі астральнымі целама на Хіраньялоцы, астральным сонцы або небе, дзе я ўваскрос, каб дапамагчы ім. На Хіраньялоцы ёсць таксама высокаразвітыя істоты, якія прыйшлі з вышэйшага, больш тонкага, прычиннага свету.

Мой розум быў цяпер у такой ідэальнай гармоніі з розумам майго гуру, што ён перадаваў мне свае вобразы-словы часткова праз вусны, а часткова праз перадачу думак. Такім чынам, я хутка пачаў атрымліваць яго ідэйныя таблоіды.

«Вы чыталі ў пісаннях, — працягваў Настаўнік, — што Бог паслядоўна заключаў чалавечую душу ў тры целы — цела ідэі, або прычиннае цела; тонкае астральнае цела, месцазнаходжанне разумовага і эмацыйнага прырода; і грубае фізічнае цела. На зямлі чалавек абсталяваны сваімі фізічнымі пачуццямі. Астральная істота працуе са сваёй свядомасцю і пачуццямі і целам, зробленым з жытэтронаў.

43-2 Істота з прычынным целам застаецца ў шчаслівым царстве ідэй. Мая праца з тымі астральнымі істотамі, якія рыхтуюцца ўвайсці ў прычинны свет.

«Шаноўны Настаўнік, раскажыце, калі ласка, мне больш пра астральны космас». Хоць я крыху паслабіў свае абдымкі па просьбе Шры Юктэсвара, мае рукі ўсё яшчэ абдымалі яго. Скарб вышэй за ўсё. скарбы, мой гуру, які смяяўся са смерці, каб дабрацца да мяне!

«Існуе шмат астральных планет, якія кішаць астральнымі істотамі, — пачаў Майстар. — Жыхары выкарыстоўваюць астральныя планы, або масы святла, каб падарожнічаць з адной планеты на іншую хутчэй, чым электрычнасць і радыеактыўная энергія».

Астральны сусвет, які складаецца з розных тонкіх вібрацый святла і колеру, у сотні разоў большы за матэрыяльны космас. Усё фізічнае стварэнне вісіць, як маленькі цвёрды кошык, пад велізарным светлым шаром астральнай сферы. Гэтак жа, як шмат фізічных сонцаў і зорак блукае ў космасе, існуе таксама незлічонае колькасць астральных сонечных і зорных сістэм. Іх планеты маюць астральныя сонцы і месяцы, больш прыгожыя, чым фізічныя. Астральныя свяцілы падобныя на палярнае ззянне.

Барэаліс — сонечнае астральнае палярнае ззянне, якое больш яркае, чым мяккае месяцовае палярнае ззянне. Астральны дзень і ноч даўжэйшыя за зямныя.

Астральны свет бясконца прыгожы, чысты, беззаганны і ўпарадкаваны. Тут няма мёртвых планет або бясплодных зямель. Зямныя заганы — пустазелле, бактэрыі, насякомыя, змеі — адсутнічаюць. У адрозненне ад зменлівага клімату і сезонаў Зямлі, астральныя планеты падтрымліваюць раўнамерную тэмпературу вечнай вясны, з рэдкімі зіхатлівымі белымі снегападамі і дажджамі з рознакаляровых агнёў. Астральныя планеты маюць шмат опалавых азёр, яркіх мораў і вясёлкавых рэк.

Звычайны астральны сусвет, а не больш тонкі астральны рай Хіраньялокі, населены мільёны астральных істот, якія больш-менш нядаўна прыбылі з зямлі, а таксама мірыяды фей, русалак, рыб, жывёл, гоблінаў, гномаў, паўбагоў і духаў, якія жывуць на розных астральных планетах у адпаведнасці з кармічнымі якасцямі. Розныя сферычныя асабнякі або вібрацыйныя вобласці прадугледжаны для добрых і злых духаў. Добрыя могуць свабодна падарожнічаць, але злыя духі абмежаваныя абмежаванымі зонамі. Гэтак жа, як людзі жывуць на паверхні зямлі, чарвякі ў глебе, рыбы ў вадзе, а птушкі ў паветры, так і астральныя істоты розных узроўняў прызначаны да адпаведных вібрацыйных памяшканняў.

Сярод паўшых цёмных анёлаў, выгнаных з іншых светаў, адбываюцца трэнні і вайна з дапамогай жытлэтронных бомбаў або ментальнай *мантрыкі* **43-3**. Вібрацыйныя прамяні. Гэтыя істоты жывуць у цёмных абласцях ніжняга астральнага космасу, адпрацоўваючы сваю злую карму.

У велізарных прасторах над цёмнай астральнай турмой усё ззяе і прыгожа. Астральны космас больш натуральна, чым зямля, настроены на боскую волю і план дасканаласці. Кожны астральны аб'ект праяўляецца ў першую чаргу па волі Бога і часткова па волі астральных істот. Яны валодаюць сілай змяняць або ўзмацняць ласку і форму ўсяго, што ўжо створана... Гасподзь. Ён даў Сваім астральным дзецям свабоду і прывілей змяняць або ўдасканальваць па сваім жаданні астральны космас. На зямлі цвёрдае цела павінна ператварацца ў вадкасць або іншую форму праз натуральныя або хімічныя працэсы, але астральныя цвёрдыя целы ператвараюцца ў астральныя вадкасці, газы або энергію выключна і імгненна па волі жыхароў.

«Зямля цёмная ад войнаў і забойстваў у моры, на зямлі і ў паветры, — працягваў мой гуру, — але астрал каралеўствы ведаць а шчаслівы гармонія і роўнасць. Астрал істоты дэматырыялізавацца або матэрыялізуюць свае формы па жаданні. Кветкі, рыбы ці жывёлы могуць на нейкі час ператварацца ў астральныя людзі. Усе астральныя істоты могуць свабодна прымаць любую

форму і лёгка мець зносіны паміж сабой. Ніякі фіксаваны, вызначаны, прыродны закон не абмяжоўвае іх — напрыклад, любое астральнае дрэва можа быць паспяхова папрасілі прад'явіць астральнае манга або іншы жаданы фрукт, кветку ці нават любы іншы прадмет.

Пэўныя кармічныя абмежаванні прысутнічаюць, але ў астральным свеце няма адрозненняў адносна пажаданасці розных формаў. Усё вібруе творчым святлом Бога.

Ніхто не нараджаецца ад жанчыны; нашчадкі матэрыялізуюцца астральнымі істотамі з дапамогай іх касмічнай волі ў спецыяльна сфарміраваныя, астральна сціснутыя формы. Нядаўна фізічна раз'юшаная істота прыбывае ў астральную сям'ю па запрашэнні, прыцягнутая падобнымі разумовымі і духоўнымі схільнасцямі.

Астральнае цела не падпарадкоўваецца холаду, спякоце ці іншым прыродным умовам. Анатомія ўключае астральны мозг, або тысячапалёсткавы лотас святла, і шэсць абуджаных цэнтраў у... *сушумна*, або астральная спіннамазгавая вось. Сэрца чэрпае касмічную энергію, а таксама святло з астральнага мозгу і перапампоўвае яе ў астральныя нервы і клеткі цела, або жыфтроны. Астральныя істоты могуць уплываць на свае целы жыфтронічнай сілай або *мантрычнымі* вібрацыямі.

«Астральнае цела — гэта дакладная копія папярэдняй фізічнай формы. Астральныя істоты захоўваюць той самы выгляд, які яны мелі ў маладосці падчас свайго папярэдняга зямнога знаходжання; часам астральная істота, як і я, вырашае захаваць свой старасны выгляд». Настаўнік, які выпраменьваў самую сутнасць маладосці, весела засмяяўся.

«У адрозненне ад прасторавага, трохмернага фізічнага свету, які пазнаецца толькі пяццю пачуццямі, астральныя сферы бачныя ўсеабдымнаму шостаму пачуццю — інтуіцыі», — працягваў Шры Юктешвар. «Дзякуючы чыстаму інтуітыўнаму пачуццю ўсе астральныя істоты бачаць, чуюць, адчуваюць пах, смак і дакранаюцца. У іх тры вочы, два з якіх часткова заплюшчаныя. Трэцяе і галоўнае астральнае вока, вертыкальна размешчанае на лбе, — адкрыта. Астральныя істоты маюць усе знешнія органы пачуццяў — вушы, вочы, нос, язык і скуру, — але яны выкарыстоўваюць інтуіцыю, каб адчуваць адчуванні праз любую частку цела; яны могуць бачыць праз вуха, нос або скуру. Яны здольныя чуць праз вочы або язык, адчуваць смак праз вушы або скуру і гэтак далей. **43-4**

Фізічнае цела чалавека падвяргаецца незлічоным небяспекам і лёгка параніцца або пакалечыцца; эфірнае астральнае цела часам можа быць парэзана або паранена, але адразу ж вылечваецца адным толькі жаданнем.

Гурудэва, з'яўляюцца усе астральныя асоб прыгожымі?"

«Вядома, што прыгажосць у астральным свеце — гэта духоўная якасць, а не знешняя прыкмета», — адказаў Шры Юктешвар. «Таму астральныя істоты надаюць мала значэння рысам твару. Аднак яны маюць прывілей апранаць на сябе новыя, маляўнічыя, астральна матэрыялізаваныя целы па жаданні. Гэтак жа, як свецкія людзі апранаюць новае адзенне для ўрачыстых падзей, астральныя істоты знаходзяць магчымасць упрыгожыць сябе спецыяльна распрацаванымі формамі».

Радасныя астральныя святы на вышэйшых астральных планетах, такіх як Хіраньялока, адбываюцца, калі істота вызваляецца з астральнага свету праз духоўны прагрэс і таму гатовая ўвайсці ў рай прычыннага свету. У такіх

выпадках Нябачны Нябесны Айцец і святыя, якія зліліся з Ім, матэрыялізуюцца ў целы па сваім выбары і далучаюцца да астральнага свята. Каб задаволіць Свайго каханага адданага, Гасподзь прымае любую жаданую форму. Калі... Адданы чалавек, якому пакланяюцца праз адданаць, бачыць Бога як Боскую Маці. Для Ісуса Айцовы аспект Бясконцага быў прывабным па-за межамі іншых уяўленняў. Індывідуальнасць, якой Творца надзяліў кожнае са сваіх стварэнняў, робіць усё магчымым і немагчымым. патрабуйце ўніверсальнасці Госпада!" Мы з маім гуру шчасліва засмяліся разам.

«Сябры з іншых жыццяў лёгка пазнаюць адзін аднаго ў астральным свеце, — працягваў Шры Юктешвар сваім прыгожым, падобным на флейту, голасам. — Радуючыся неўміручасці сяброўства, яны ўсведамляюць незнішчальнасць кахання, у якой часта сумняваюцца ў часы сумных, падманлівых растання зямнога жыцця».

"Гэты інтуіцыя з астральны істоты пранізвае праз гэты вэлюм і назірае чалавек мерапрыемствы на зямля, але чалавек не можа бачыць астральны свет, калі яго шостае пачуццё не развіта ў пэўнай ступені. Тысячы жыхароў Зямлі на імгненне бачылі астральную істоту або астральны свет.

Развітыя істоты на Хіраньялоцы ў асноўным не спяць у экстазе на працягу доўгага астральнага дня і ночы, дапамагаючы вырашаць складаныя праблемы касмічнага кіравання і збаўлення блудных сыноў, зямных душ. Калі істоты Хіраньялокі спяць, яны маюць перыядычныя астральныя бачанні, падобныя на сны. Іх розумы звычайна паглынутыя свядомым станам найвышэйшай *нірбікальпы і асалоды*.

Жыхары ўсіх частак астральных светаў усё яшчэ схільныя да псіхічных пакут. Адчувальныя розумы вышэйшых істот на такіх планетах, як Хіраньялока, адчуваюць востры боль, калі ў паводзінах або ўспрыманні ісціны дапушчана нейкая памылка. Гэтыя развітыя істоты імкнуцца сумясціць кожны свой учынак і думку з дасканаласцю духоўнага закона.

«Зносіны паміж астральнымі жыхарамі цалкам ажыццяўляюцца з дапамогай астральнай тэлепатыі і тэлебачання; няма блытаніны і непаразумення пісьмовага і вуснага слова, якія павінны цяпець зямныя жыхары. Гэтак жа, як людзі на экране кіно, здаецца, рухаюцца і дзейнічаюць праз серыю светлавых карцінак і насамрэч не дыхаюць, так і астральныя істоты ходзяць і працуюць як разумна кіраваныя і скаардынаваныя выявы святла, без неабходнасці атрымліваць энергію з кіслароду. Чалавек залежыць ад цвёрдых цел, вадкасцей, газаў і энергіі для падтрымання; астральныя істоты падтрымліваюць сябе ў асноўным касмічным святлом».

«Настаўнік мой, ці ядуць што-небудзь астральныя істоты?» Я ўпіваўся яго цудоўнымі тлумачэннямі з усёй гатоўнасцю ўсіх маіх здольнасцей — розуму, сэрца, душы. Звышсвядомыя ўспрыманні ісціны заўсёды рэальныя і нязменныя, у той час як мімалётныя пачуццёвыя перажыванні і ўражанні заўсёды часова або адносна праўдзівыя і неўзабаве губляюць у памяці ўсю сваю яркасць. Словы майго гуру настолькі пранікліва адбіліся на пергаменце маёй істоты, што ў любы момант, пераводзячы свой розум у звышсвядомы стан, я магу выразна перажыць боскі досвед.

"Светлы прамянёвы гародніна мець шмат у гэты астральны глебы", ён адказаў. "Гэты астральны істоты ядуць гародніну і п'юць нектар, які цячэ з цудоўных фантанаў святла, а таксама з астральных ручаёў і рэк. Гэтак жа, як нябачныя выявы людзей на зямлі могуць быць выкапаны з эфіру і зроблены бачнымі з дапамогай тэлевізійнага апарата, а пазней зноў адпраўлены ў космас, так і створаныя Богам, нябачныя астральныя чарцяжы гародніны і раслін, якія лунаюць у эфіры, асядаюць на астральнай планеце. па гэты будзе з яго жыхароў. У гэты той жа шлях, з гэты самы дзікі фантазія з гэтыя істоты, цэлыя

сады духмяных кветак матэрыялізуюцца, вяртаючыся пазней у эфірную
нябачнасць.

Нягледзячы на тое, што жыхары нябесных планет, такіх як Хіраньялока, амаль
не маюць патрэбы ў ежы, яшчэ вышэйшае — гэта безумоўнае існаванне амаль
цалкам вызваленых душ у прычынным свеце, якія нічога не ядуць, акрамя
манны асалоды.

Вызваленая з зямлі астральная істота сустракае мноства сваякоў, бацькоў,
маці, жонак, мужоў і сяброў, набытых падчас розных увасабленняў на зямлі, **43-**
5 бо яны час ад часу з'яўляюцца ў розных частках астральнага свету. Таму ён
не можа зразумець, каго любіць асабліва; такім чынам ён вучыцца даваць
боскую і аднолькавую любоў усім, як дзецям і

індывідуальныя праявы Бога. Нягледзячы на тое, што знешні выгляд блізкіх мог змяніцца больш-менш у залежнасці ад развіцця новых якасцей у апошнім жыцці любой канкрэтнай душы, астральная істота выкарыстоўвае сваю безпамылковую інтуіцыю, каб распазнаць усіх тых, хто калісьці быў ёй дарагі на іншых планах існавання, і вітаць іх у іх новым астральным доме. Паколькі кожны атам у стварэнні непарушна надзелены індывідуальнасцю, **43-6** Астральнага сябра пазнаюць незалежна ад таго, які касцюм ён ні апране, гэтак жа, як на зямлі асобу акцёра можна выявіць пры ўважлівым назіранні, нягледзячы на любую маскіроўку.

Працягласць жыцця ў астральным свеце значна даўжэйшая, чым на зямлі. Звычайны развіты астрал Сярэдні тэрмін жыцця істоты складае ад пяцісот да тысячы гадоў, вымераны ў адпаведнасці з зямнымі стандартамі часу. Як некаторыя секвой перажываюць большасць дрэў на тысячагоддзі, або як некаторыя ёгі жывуць на некалькі сотняў гадоў, хоць большасць людзей паміраюць да шасцідзесяці гадоў, так і некаторыя астральныя істоты жывуць значна даўжэй, чым звычайная працягласць астральнага існавання. Наведвальнікі астральнага свету знаходзяцца там даўжэйшы або карацейшы перыяд у адпаведнасці з цяжарам сваёй фізічнай кармы, якая прыцягвае іх назад на зямлю на працягу пэўнага часу.

Астральнай істоце не даводзіцца пакутліва змагацца са смерцю ў момант адмаўлення ад свайго светлага цела. Тым не менш, многія з гэтых істот адчуваюць лёгкаю трывогу пры думцы пра тое, каб адмовіцца ад сваёй астральнай формы дзеля больш тонкай прычыннай. Астральны свет вольны ад міжвольнай смерці, хвароб і старасці. Гэтыя тры страхі — праклён зямлі, дзе чалавек дазволіў сваёй свядомасці... да ідэнтыфікаваць сам амаль цалкам з а слабы фізічны цела патрабуючы пастаянны дапамога з паветра, ежа і сон, каб наогул існаваць.

Фізічная смерць суправаджаецца знікненнем дыхання і распадам клетак плоці. Астральная смерць заключаецца ў расейванні жыццёронаў, тых праяўленых адзінак энергіі, якія складаюць жыццё астральных істот. Пры фізічнай смерці істота губляе свядомасць плоці і ўсведамляе сваё тонкае цела ў астральным свеце. Адчуваючы астральную смерць у належны час, Такім чынам, быццё пераходзіць ад свядомасці астральнага нараджэння і смерці да свядомасці фізічнага нараджэння і смерці. Гэтыя паўтаральныя цыклы астральнага і фізічнага заключэння — непазбежны лёс усіх непасветленых істот. Біблейскія азначэнні раю і пекла часам уздымаюць глыбейшыя, чым падсвядомасць, пачуцці чалавека. успаміны з яго доўгі серыя з вопыт у гэты вясе́лы астральны і расчаравальныя зямныя светы."

«Каханы Настаўнік, — спытаў я, — ці не маглі б вы падрабязней апішыце розніцу паміж перараджэннем на зямлі і ў астральнай і прычыннай сферах?»

«Чалавек як індывідуалізаваная душа па сутнасці мае прычынна-целаснае значэнне», — растлумачыў мой гуру. «Гэта цела — матрыца з гэты трыццаць пяць *ідэі* патрабуецца па Бог як гэты базавы або прычынны думка сілы з з якога Ён пазней стварыў тонкае астральнае цела з дзевятнаццаці элементаў і грубае фізічнае цела з шаснаццаці элементаў.

Дзевятнаццаць элементаў астральнага цела — гэта ментальны, эмацыйны і лайфетронічны. Дзевятнаццаць кампанентаў — гэта інтэлект; эга; пачуцці; розум (пачуццёвая свядомасць); пяць інструментаў пазнання , тонкія аналагаы пачуццяў зроку, слыху, нюху, смаку, дотыку; пяць інструментаў *дзеяння* , разумовыя адпаведнасці выканаўчым здольнасцям да нараджэння, вылучэння,

размаўляць, хадзіць і практыкаваць ручныя навукі; і пяць інструментаў *жыццёвай сілы*, якія маюць магчымасць выконваць функцыі крышталізацыі, засваення, выяждзення, метабалізму і кровазвароту цела. Гэта тонкае астральнае абалонка з дзевятнаццаці элементаў перажывае смерць фізічнага цела, якое складаецца з шаснаццаці грубых металічных і неметалічных элементаў.

Бог абдумваў розныя ідэі ўнутры сябе і праецыраваў іх у сны. Так з'явілася Лэдзі Касмічны Сон, упрыгожаная ўсімі сваімі каласальнымі бясконцымі ўпрыгожаннямі адноснасці.

У трыццаці пяці катэгорыях мыслення прычыннага цела Бог падрабязна апісаў усе складанасці дзевятнаццаці чалавечых астральных і шаснаццаці фізічных калег. Па кандэнсацыі з вібрацыйнай сілы, спачатку тонкае, потым грубае, Ён стварыў астральнае цела чалавека і, нарэшце, яго фізічную форму. Згодна з законам адноснасці, паводле якога Першасная Прастата стала ашаламляльнай разнастайнасцю, прычынны космас і прычыннае цела адрозніваюцца ад астральнага космасу і астральнага цела; фізічны космас і фізічнае цела таксама характэрна адрозніваюцца ад іншых формаў стварэння.

Цялеснае цела створана з фіксаваных, аб'ектывавальных мараў Творцы.

Дваістасць заўсёды прысутнічае на зямлі: хвароба і здароўе, боль і задавальненне, страта і набытак. Людзі знаходзяць абмежаванні і супраціў у трохмернай матэрыі. Калі жаданне чалавека жыць моцна пахіснута хваробай або іншымі прычынамі, надыходзіць смерць; цяжкае покрыва плоці часова скідаецца. Душа ж застаецца заключанай у астральным і прычынным целах. ⁴³⁻
⁷ Сіла, якая злучае ўсе тры целы, — гэта жаданне. Сіла няздзейсненых жаданняў — карань усяго рабства чалавека.

Фізічныя жаданні ўкараніліся ў эгаізме і пачуццёвых задавальненнях. Прымус або спакуса пачуццёвага досведу мацнейшыя за сілу жадання, звязаную з астральнымі прывязанасцямі або прычыннымі ўспрыманнямі.

Астральныя жаданні канцэнтраваны на задавальненні з пункту гледжання вібрацыі. Астральныя істоты атрымліваюць асалоду ад эфірнай музыкі сфер і зачараваны выглядам усяго стварэння як невычэрпных праяў зменлівага святла. Астральныя істоты таксама адчуваюць пах, смак і дакранаюцца да святла. Такім чынам, астральныя жаданні звязаны са здольнасцю астральнай істоты выклікаць усе аб'екты і перажыванні ў выглядзе формаў святла або ў выглядзе згушчаных думак ці сноў.

"Прычыннае жаданні з'яўляюцца выкананы па успрыманне толькі. Гэты амаль бясплатна істоты Сусветная арганізацыя па ахове здароўя з'яўляюцца заключаны толькі у прычынным целе бачаць увесь сусвет як увасабленне ідэй-

сноў Бога; яны могуць матэрыялізаваць усё і ўся ў чыстай думцы. Таму прычынныя істоты лічаць задавальненне ад фізічных адчуванняў або астральных асалодаў грубым і задушлівым для тонкай пачуцці души.

Прычынныя істоты рэалізуюць свае жаданні, матэрыялізуючы іх імгненна. **43-8**

Тыя, хто ахутаны толькі далікатнай заслонай прычыннага цела, могуць прыўнесці сусветы ў праяўленне нават як Творца. Паколькі ўсё стварэнне зроблена з касмічнай тэкстуры сну, душа, тонка апранутая ў прычыннае, мае велізарныя рэалізацыі сілы.

Душа, нябачная па сваёй прыродзе, можа быць адрознена толькі па прысутнасці яе цела або целаў. проста прысутнасць з а цела азначае што яго існаванне ёсць зроблены магчыма па нявыкананы жаданні. **43-**

Пакуль душа чалавека заключана ў адзін, два ці тры цялесныя кантэйнеры, шчыльна запячатаная коркамі невуцтва і жаданняў, ён не можа зліцца з морам Духа. Калі грубае фізічнае ёмістасць знішчаецца молатам смерці, два іншыя пакрыцці — астральнае і прычинныя прычыны ўсё яшчэ застаюцца, каб перашкодзіць душы свядома далучыцца да Усюдыснага Жыцця. Калі адсутнасць жаданняў дасягаецца праз мудрасць, яе сіла разбурае два пакінутыя пасудзіны. Маленькая чалавечая душа выходзіць, нарэшце свабодная; яна адзіная з Невымернай Амплітудай.

Я спытаў мой боскі гуру да сарай далей святло на гэты высокі і таямнічы прычинны свет.

«Прычинны свет неапісальна тонкі», — адказаў ён. «Каб зразумець яго, трэба было б валодаць такой велізарнай здольнасцю канцэнтрацыі, што ён мог заплюшчыць вочы і ўявіць сабе астральны космас і фізічны космас ва ўсёй іх велічы — светлавы паветраны шар з цвёрдым кошыкам — як існуючыя толькі ў ідэях. Калі б з дапамогай гэтай звышчалавечай канцэнтрацыі камусьці ўдалося пераўтварыць або вырашэнне гэты два космасы з усе іх складанасці у чысты ідэі, ён бы тады дасягнуць прычиннага свету і стаць на мяжу зліцця паміж розумам і матэрыяй. Там чалавек успрымае ўсе створаныя рэчы — цвёрдыя целы, вадкасці, газы, электрычнасць, энергію, усіх істот, багоў, людзей, жывёл, расліны, бактэрыі — як формы свядомасці, гэтак жа, як чалавек можа заплюшчыць вочы і ўсвядоміць, што ён існуе, нават калі яго цела нябачнае для фізічных вачэй і прысутнічае толькі як ідэя.

Усё, што чалавек можа зрабіць у фантазіі, прычинная істота можа зрабіць і ў рэальнасці. Найбольш каласальны ўяўны чалавечы інтэлект здольны, толькі ў розуме, пераходзіць ад адной крайнасці думкі да іншай, разумова пераскокваць з планеты на планету, бясконца падаць у бездань вечнасці, узлятаць, як ракета, у галактычны полаг, або ззяць, як пражэктар, над Млечнымі Шляхамі і зорнымі прасторами. Але істоты ў прычинным свеце маюць значна большую свабоду і могуць без асаблівых высілкаў праяўляць свае думкі ў імгненную аб'ектыўнасць, без якіх-небудзь матэрыяльных ці астральных перашкод ці кармічных абмежаванняў.

Прычинныя істоты разумеюць, што фізічны космас у першую чаргу не складаецца з электронаў, а таксама астральны космас, які ў асноўным складаецца з жыфтронаў — абодва на самой справе створаны з драбнючкіх часціц Божай думкі, разрэзаных і падзеленых *маяй*, законам адноснасці, які ўмешваецца, каб відавочна аддзяліць Нумена ад Яго з'яў.

Душы ў прычинным свеце распознаюць адна адну як індывідуалізаваныя

кропкі радаснага Духа; іх думкі-рэчы — адзіныя аб'екты, якія іх акружаюць. Прычынныя істоты бачаць розніцу паміж сваімі цэламі і думкамі толькі як ідэі. Як чалавек, заплюшчыўшы вочы, можа ўявіць сабе асляпляльна белае святло або слабую блакітную імглу, так і прычынныя істоты адной толькі думкай здольныя бачыць, чуць, адчуваць, смакаваць і дакранацца; яны ствараюць што заўгодна або раствараюць гэта сілай касмічнага розуму.

І смерць, і адраджэнне ў прычынным свеце знаходзяцца ў думцы. Істоты з прычынным цэлам сілкуюцца толькі амброзія вечна новых ведаў. Яны п'юць з крыніц спакою, блукаюць па бясконцай глебе ўспрымання, плаваюць у акіяне бясконцасці асалоды. Глядзіце! Паглядзіце, як іх яркія целы думак імчацца міма трылёнаў створаных Духам планет, свежых бурбалак сусветаў, зорак мудрасці, прывідных сноў залатых туманнасцей, па ўсёй нябесна-блакітнай грудзі Бясконцасці!

Многія істоты застаюцца на тысячы гадоў у прычынным космасе. Шляхам больш глыбокіх экстазаў вызвалена душа потым адыходзіць ад маленькага прычыннага цела і апранаецца ў веліч прычыннага космасу. Усе асобныя віры ідэй, канкрэтныя хвалі сілы, любові, волі, радасці, міру, інтуіцыі, спакою, самакантролю і канцэнтрацыі растуць у вечна радасным Мора Блажэнства. Душы больш не трэба адчуваць сваю радасць як індывідуалізаваную хвалю свядомасці, але яна зліваецца з Адзіным Касмічным Акіянам з усімі яго хвалямі — вечным смехам, трапятаннем, пульсацияй.

Калі душа вызваляецца з кокана трох целаў, яна назаўжды пазбаўляецца ад закона адноснасці і становіцца невымоўным Вечнаіснуючым. **43-10** Паглядзіце на матылька Усюдыіснасці, на крылах якога выгравіраваны зоркі, месяцы і сонцы! Душа, пашыраная ў Дух, застаецца адна ў вобласці бязсветнага святла, бяззмрочнай цемры, бяздумнай думкі, ап'янелая экстазам радасці ў Божай мары касмічнага стварэння.

А бясплатна душа!» Я эякуляваны у трапятанне.

«Калі душа нарэшце вызваляецца з трох слоікаў цялесных ілюзій, — працягваў Настаўнік, — яна становіцца адзінай з Бясконцым без страты індывідуальнасці. Хрыстос здабыў гэтую канчатковую свабоду яшчэ да таго, як нарадзіўся як Ісус. На трох этапах свайго мінулага, якія ў яго зямным жыцці сімвалізуюцца трыма днямі яго перажывання смерці і ўваскрасення, ён дасягнуў сілы цалкам узнікнуць у Духу».

Неразвіты чалавек павінен прайсці незлічоныя зямныя, астральныя і прычынныя ўвасабленні, каб выйсці са сваіх трох целаў. Майстар, які дасягае гэтай канчатковай свабоды, можа вырашыць вярнуцца на зямлю ў якасці прарока, каб вярнуць іншых людзей да Бога, або, як я, ён можа вырашыць жыць у астральным космасе. Там выратавальнік бярэ на сябе частку цяжару кармы жыхароў **43-11** і такім чынам дапамагае ім спыніць цыкл рэінкарнацыі ў астральным космасе і назаўсёды перайсці ў прычынныя сферы. Або вызвалена душа можа ўвайсці ў прычынны свет, каб дапамагчы сваім істотам скараціць тэрмін знаходжання ў прычынным целе і такім чынам дасягнуць Абсалютнай Свабоды.

«Уваскрослы, я хачу даведацца больш пра карму, якая прымушае душы вяртацца ў тры светы». Я мог бы слухаць свайго ўсёведаючага Настаўніка бясконца, думаў я. Ніколі ў яго зямным жыцці я не мог адначасова засвоіць столькі яго мудрасці. Цяпер упершыню я атрымліваў яснае, пэўнае разуменне загадкавых прамежкаў на шахматнай дошцы жыцця і смерці.

«Фізічная карма, або жаданні чалавека, павінны быць цалкам выпрацаваны, перш чым стане магчымым яго пастаяннае знаходжанне ў астральных светах»,

— растлумачыў мой гуру сваім захапляльным голасам. «Жывуць два тыпы істот у гэты астральны сферы. Тыя Сусветная арганізацыя па ахове здароўя усё яшчэ мець зямны карма да распараджацца з і Сусветная арганізацыя па ахове здароўя таму тых, хто павінен зноў засяліцца ў грубае фізічнае цела, каб выплаціць свае кармічныя даўгі, можна класіфікаваць пасля фізічнай смерці як часовых наведвальнікаў астральнага свету, а не як пастаянных жыхароў.

Істотам з невыкупленай зямной кармай не дазваляецца пасля астральнай смерці пераходзіць у высокую прычинную сферу касмічных ідэй, а павінны перамяшчацца толькі з фізічнага і астральнага светаў, паслядоўна ўсведамляючы сваё фізічнае цела з шаснаццаці грубых элементаў і сваё астральнае цела з дзевятнаццаці тонкіх элементаў. Аднак пасля кожнай страты свайго фізічнага цела неразвітая...

зямная істота большай часткай застаецца ў глыбокім ступары смяротнага сну і амаль не ўсведамляе прыгожай астральнай сферы. Пасля астральнага адпачынку такі чалавек вяртаецца на матэрыяльны план для далейшых урокаў, паступова прывучаючы сябе праз паўторныя падарожжы да свету тонкай астральнай тэкстуры.

З іншага боку, звычайныя або даўнія жыхары астральнага сусвету — гэта тыя, хто, назаўжды вызваліўшыся ад усіх матэрыяльных прагненняў, больш не павінен вяртацца да грубых вібрацый зямлі. Такія істоты павінны адпрацаваць толькі астральную і прычинную карму. Пасля астральнай смерці гэтыя істоты пераходзяць у бясконца больш тонкі і далікатны прычинны свет. Пакінуўшы мысленную форму прычиннага цела ў канцы пэўнага перыяду, вызначанага касмічным законам, гэтыя развітыя істоты вяртаюцца на Хіраньялоку або падобную высокую астральную планету, адраджаючыся ў новым астральным целе, каб адпрацаваць сваю невыкупленую астральную карму.

«Сын мой, цяпер ты можаш глыбей зразумець, што я ўваскрос па боскім загадзе, — працягваў Шры Юктешвар, — як выратавальнік астральна пераўвасабляемых душ, якія вяртаюцца з прычиннай сферы, а не тых астральных істот, якія падымаюцца з зямлі. Тыя, хто з зямлі, калі яны ўсё яшчэ захоўваюць рэшткі матэрыяльнай кармы, не падымаюцца да вельмі высокіх астральных планет, такіх як Хіраньялока».

Гэтак жа, як большасць людзей на зямлі не навучыліся праз медытацыю — набытае зрок — цаніць вышэйшы радасці і перавагі з астральна жыццё і такім чынам, пасля смерці, жаданне да вяртанне да абмежавання, недасканалыя задавальненні зямлі, таму многія астральныя істоты падчас нармальнага распаду сваіх астральных целаў не ўяўляюць сабе прасунутага стану духоўнай радасці ў прычинным свеце і, засяроджваючыся на думках пра больш грубае і крыклівае астральнае шчасце, прагнуць зноў наведаць астральны рай. Такія істоты павінны выкупіць цяжкую астральную карму, перш чым яны змогуць дасягнуць пасля... астральная смерць — гэта пастаяннае знаходжанне ў прычинным свеце думак, так тонка аддзеленым ад Творцы.

Толькі калі істота больш не мае жадання перажываць прыемны для вока астральны космас і не можа паддацца спакусе вярнуцца туды, яна застаецца ў прычинным свеце. Завяршаючы там працу па выкупленні ўсёй прычиннай кармы або насення мінулых жаданняў, замкнёная душа выкідвае апошні з трох коркаў няведання і, выходзячы з апошняга збана прычиннага цела, змешваецца з Вечным.

Цяпер рабіць ты разумееш?" Майстар усміхнуўся так чароўна!

Так, праз ваш ласка. Я раніцы безмоўны з радасць і удзячнасць».

Ніколі з песень ці казак я не атрымліваў такіх натхняльных ведаў. Нягледзячы на тое, што індуісцкія пісанні згадваюць прычынны і астральны свет і тры целы чалавека, якімі ж далёкімі і бессэнсоўнымі былі гэтыя старонкі ў параўнанні з цёплай шчырасцю майго ўваскрослага Настаўніка! Для Яго сапраўды не існавала ніводнай «неадкрытай краіны, з межаў якой не вяртаецца ніводзін падарожнік»!

Узаемапранікненне трох целаў чалавека выяўляецца ў многіх адносінах праз яго траістую прыроду. мой выдатны гуру пайшоў уключана. У гэты неспаючы дзяржава на зямля а чалавек быць ёсць свядомы больш-менш з трох яго транспартных сродкаў. Калі ён пачуццёва засяроджаны на смакаванні, пахванні, дакрананні, слуханні,

ці бачачы, ён працуе ў асноўным праз сваё фізічнае цела. Візуалізуючы ці жадаючы, ён працуе ў асноўным праз сваё астральнае цела. Яго прычынны асяродак знаходзіць сваё выражэнне, калі чалавек думае або акунаецца ў глыбокую самааналіз ці медытацыю; касмічныя думкі генія прыходзяць да чалавека, які звычайна кантактуе са сваім прычынным целам. У гэтым сэнсе чалавека можна шырока класіфікаваць як «матэрыяльнага чалавека», «энергічнага чалавека» або «інтэлектуальнага чалавека».

Чалавек штодня каля шаснаццаці гадзін атаясамлівае сябе са сваім фізічным целам. Затым ён спіць; калі ён бачыць сны, ён застаецца ў сваім астральным целе, без асаблівых высілкаў ствараючы любы аб'ект, гэтак жа, як гэта робяць астральныя істоты. Калі сон чалавека глыбокі і без сноў, на працягу некалькіх гадзін ён здольны перанесці сваю свядомасць, або пачуццё ўласнага «я», у прычыннае цела; такі сон ажыўляе. Той, хто бачыць сны, кантактуе са сваім астральным, а не са сваім прычынным целам; яго сон не цалкам асвятляльны.

Я меў быў з любоўю назіранне Шры Юктешвар пакуль ён даў яго цудоўны экспазіцыя.

«Анёлскі гуру, — сказаў я, — тваё цела выглядае гэтак жа, як і тады, калі я апошні раз плакаў над ім у ашраме Пуры».

«О так, маё новае цела — ідэальная копія старога. Я матэрыялізую або дэматырыялізую гэтую форму ў любы час па жаданні, значна часцей, чым рабіў гэта на зямлі. Дзякуючы хуткай дэматырыялізацыі я цяпер імгненна падарожнічаю светлавым экспрэсам з планеты на планету або, сапраўды, з астральнага ў прычынны або ў фізічны космас». Мой боскі гуру ўсміхнуўся. «Нягледзячы на тое, што ты так хутка рухаешся ў нашы дні, мне не было цяжка знайсці цябе ў Бамбеі!»

О Майстар, Я быў смутак так глыбока пра ваш смерць!»

«Ах, дзе я памёр? Ці няма тут супярэчнасці?» — Вочы Шры Юктешвара ззялі любоўю і веселасцю.

«Ты толькі марыў на зямлі; на гэтай зямлі ты бачыў маё цела сну», — працягваў ён. «Пазней ты пахаваў гэты вобраз сну. Цяпер маё лепшае цела з плоці, якое ты бачыш і нават зараз даволі моцна абдымаеш!, уваскрашае на іншай, лепшай планеце сноў Бога. Калі-небудзь гэта Больш тонкае цела сноў і больш тонкая планета сноў мінуць; яны таксама не вечныя. Усе бурбалкі сноў павінны ў рэшце рэшт лопацца ад апошняга дотыку наяве. Адрознівай, сын мой Ёгананда, сны ад рэальнасці!»

Гэтая ідэя *Веданты* **43-12** Уваскрасенне ашаламіла мяне. Мне было сорамна, што я шкадаваў Настаўніка, калі ўбачыў яго нежыццёвае цела ў Пуры.

Нарэшце я зразумеў, што мой гуру заўсёды быў цалкам працнuty ў Богу, успрымаючы сваё ўласнае жыццё і смерць на зямлі, а таксама сваё цяперашняе ўваскрэсненне не больш чым адноснасць боскіх ідэй у касмічным сне.

«Я раскажаў табе, Ёгананда, праўду пра маё жыццё, смерць і ўваскрэсненне. Не смуткуй па мне; лепш распавядзі паўсюль гісторыю майго ўваскрэснення з Божай мары пра зямлю людзей на іншую Божую мару пра астральна апранутых душ! Новая надзея ўліецца ў сэрцы вар'ятаў пакут, якія баяцца смерці, летуценнікаў свету».

Так, Майстар! Як ахвотна бы Я падзяліцца з іншым радасць у яго уваскрасенне!

«На зямлі мае стандарты былі непрыемна высокімі, неадпаведнымі натурам большасці людзей. Часта я лаяў цябе больш, чым трэба было. Ты вытрымаў маё выпрабаванне; тваё каханне ззяла скрозь хмары ўсіх дакораў». Ён пяшчотна дадаў: «Я таксама прыйшоў сёння, каб сказаць табе: больш ніколі не буду насіць суровы позірк асуджэння. Я больш не буду цябе лаяць».

Як жа я сумавала па пакараннях майго вялікага гуру! Кожнае з іх было анёлам-ахоўнікам.

"Найдаражэйшы Гаспадар! Дакор мяне а мільён разоў лаяць мяне зараз!

— Я больш не буду цябе папракаць. — Яго боскі голас быў сур'ёзным, але ў ім чуўся прыглушаны смех. — Мы з табой будзем усміхацца разам, пакуль нашы дзве формы будуць выглядаць рознымі ў *майя*-сне Бога. Нарэшце мы зліемся ў адно цэлае ў Касмічным Каханым; нашы ўсмешкі будуць Яго ўсмешкай, наша адзіная песня радасці будзе вібраваць праз вечнасць, каб перадавацца душам, настроеным на Бога!

Шры Юктешвар праліў мне святло на некаторыя пытанні, якія я не магу тут раскрыць. На працягу двух гадзін, якія ён правёў са мной у гасцінічным нумары ў Бамбеі, ён адказаў на кожнае маё пытанне. Шэраг сусветных прароцтваў, выказаных ім у той чэрвеньскі дзень 1936 года, ужо спраўдзіліся.

«Я пакідаю цябе, каханы!» Пры гэтых словах я адчуў, як Настаўнік раставаў у маіх абдымках.

«Дзіця маё, — прагучаў яго голас, вібруючы ў самым скляпенні маёй душы, — кожны раз, калі ты ўвойдзеш у дзверы *нірбікальпа самадхі* і паклічаш мяне, я прыйду да цябе ў плоці і крыві, як і сёння».

З гэтым нябесным абяцаннем Шры Юктешвар знік з маіх вачэй. Голас хмары паўтарыў музычным громам: «Раскажы ўсё! Той, хто ведае праз *нірбікальпу*, што твая зямля — гэта сон Бога, можа прыйсці на больш прыгожую створаную снамі планету Хіраньялока і знайсці там мяне ўваскрэслым у цэле, гэтак жа падобным на маё зямное. Ёгананда, раскажы ўсё!»

Знік смутак разлукі. Жаль і смутак па яго смерці, які даўно пазбаўляў мяне спакою, цяпер зніклі ў рэзкім сораме. Шчасце вылівалася фантамам праз бясконцыя, нядаўна адкрытыя поры душы. Старажытна забітыя бяздзейнасцю, яны цяпер пашыраліся ў чысціні пад бурным патокам экстазу.

Падсвядомыя думкі і пачуцці маіх мінулых увасабленняў пазбавіліся сваіх кармічных плям, бліскуча абноўленыя боскім візітам Шры Юктешвара.

У гэтым раздзеле маёй аўтабіяграфіі я паслухаўся завету майго гуру і распаўсюдзіў радасную вестку, хоць яна зноў і збянтэжыла абыякавае пакаленне. Чалавек добра ведае, што ён падпарадкоўваецца; адчай рэдка бывае чужым; аднак гэта вычварнасці, якія не з'яўляюцца часткай сапраўднага лёсу чалавека. У той дзень, калі ён пажадае, ён стане на шлях да свабоды. Занадта доўга ён слухаў сыры песімізм сваіх дарадцаў, якія «прах ты ўжо ёсць», не зважаючы на пераможную душу.

Я быў не гэты толькі адзін прывілеяваны да вось гэты Уваскрослы Гуру.

Адной з чэлаў Шры Юктешвара была пажылая жанчына, якую ласкава называлі *Ма* (Маці), і яе дом знаходзіўся недалёка ад скіта Пуры. Настаўнік часта спыняўся, каб пагутарыць з ёй падчас сваёй ранішняй прагулкі. Увечары 16 сакавіка 1936 года *Ма* прыбыла ў ашрам і папрасіла сустрэцца са сваім гуру.

«Ну, настаўнік памёр тыдзень таму!» — сумна паглядзеў на яе Свамі Себананда, які цяпер адказваў за скіт Пуры.

— Гэта немагчыма! — злёгка ўсміхнулася яна. — Магчыма, вы проста спрабуеце абараніць гуру ад назойлівых наведвальнікаў?

— Не, — Себананда раскажаў падрабязнасці пахавання. — Хадзем, — сказаў ён, — я адвяду цябе ў прыродні сад да магілы Шры Юктэсварджы.

Мама пакруціла галавой. «Яму няма магілы! Сёння раніцай а дзесятай гадзіне ён прайшоў міма маіх дзвярэй, як звычайна! Я пагаварыла з ім некалькі хвілін на светлым вуліцы».

«Прыходзьце гэта вечар да гэты ашрам, ён сказаў.

«Я тут! Дабраславенне выліваецца на гэтую старую сіваю галаву! Бессмяротны гуру хацеў, каб я зразумеў, у якім трансцэндэнтным целе ён наведваў мяне сёння раніцай!»

Гэты здзіўлены Себананда апусціўся на калені перад яе.

"Мама," ён сказаў, што а вага з гора ты падняць з мой сэрца! Ён ёсць уваскрос!»

.....
43-1 : У *сабікальпа самадхі* гэты адданы мае духоўна прагрэсаваў да а дзяржава з унутр боскі прафсаюз, але не можа падтрымліваць яго касмічны святасць акрамя у гэты нерухомы стан трансу. Па бесперапынны медытацыя, ён дасягае гэты вышэйшы дзяржава нірбікальпа *самадхі*, дзе ён свабодна перамяшчаецца ў свеце і выконвае свае знешнія абавязкі без страты богаўсведамлення .

43-2 : Шры Юктешвар выкарыстоўваў гэты слова *прана* ; Я мець перакладзены гэта як лайфтроны. Гэты Індуйская пісанні спасылка не толькі да гэты *ану* , «атам», і да гэты *Параману* , "па-за межамі гэты атам", танчэй электронны энергіі; але таксама да *прана* , "крэатыўны лайфтронік сіла." Атамы і электроны з'яўляюцца сляпы сілы; *прана* ёсць па сваёй сутнасці разумны. Гэты пранічная лайфтроны у гэты сперматозоіды і яйкаклеткі, напрыклад, кіраваць эмбрыянальным развіццём у адпаведнасці з кармічным задумай.

43-3 Прыметнік *мантры* , спяваныя гукі-насенне, якія вылучаюцца разумовай гарматай канцэнтрацыі. *Пураны* (старажытныя *шастры* або трактаты) апісваць гэтыя *мантрычны* войны паміж *дэвы* і *асуры* (багі і дэманаў). Ан *асура* аднойчы спрабаваў забіць *дэва* магутным спевам. Але з-за няправільнага вымаўлення ментальная бомба падзейнічала як бумеранг і забіла дэмана.

43-4 : Прыклады з такі паўнамоцтвы з'яўляюцца не жадаючы нават на зямля, як у гэты справа з Хелен Келер і іншы рэдкі істоты.

43-5 : Лорд Буда быў аднойчы спытаў чаму а чалавек павінен каханне усе асоб аднолькава. "Таму што," гэты выдатны настаўнік адказаў, у вельмі шматлікія і разнастайны працягласць жыцця з кожны чалавек, кожны іншы быць мае у адзін час або іншы быў дарагі да яго."

43-6 : Гэты восем элементарны якасці які увесці у усе створаны жыццё, з атам да чалавек, з'яўляюцца зямля,

вада, агонь, паветра, эфір, рух, розум і індывідуальнасць. (*Бхагавад-Гіта* : VII:4.)

43-7 : Цела азначае любы абалонка душы, ці брута або тонкі. Гэты тры целы з'яўляюцца клеткі для гэты Птушка з Рай.

43-8 : Нават як Бабаджы дапамог Лахіры Махасая да пазбавіць сам з а падсвядомасць жаданне з некаторыя мінулае жыццё для а палац, як апісана ў раздзеле 34.

43-9 : «І сказаў ім: дзе будзе цела, там збяруцца і арлы». — *Лк 17:37*. Дзе б там ні было гэты душа ёсць заключаны у гэты фізічны цела або у гэты астральны цела або у гэты прычынны цела, там гэты арлы з жаданні, якія палюць на слабасці чалавечых пачуццяў або на астральныя і прычынныя прывязанасці, таксама збяруцца, каб трымаць душу ў палоне.

43-10 : «Пераможцу зраблю слупом у храме Бога Майго, і ён ужо не выйдзе вонкі (г. зн. не пераўвасобіцца» не больш).Да яго што пераадолены будзе Я грант да сядзець з мяне у мой трон, нават як Я таксама пераадолеў, і

.раніцы набор уніз з мой Бацька у яго трон." - *Адкрыццё 3:12, 21*

43-11 Шры Юктешвар меў на ўвазе, што нават у сваім зямным увасабленні ён часам прымаў на сябе цяжар хваробы да асвятляць яго вучняў карма, так у гэты астральны свет яго місія як а выратавальнік уключаны яго да узяць на пэўны астральную карму жыхароў Хіраньялокі і тым самым паскараюць іх эвалюцыю ў вышэйшы прычынны свет.

43-12 : Жыццё і смерць як адноснасці з думка толькі. *Веданта* балы выйсці што Бог ёсць гэты толькі Рэальнасць; усе стварэнне або асобна існаванне ёсць *майя* або ілюзія. Гэта філасофія з манізм атрыманы яго найвышэйшы выраз у гэты Каментарыі Шанкары з *Упанішад*.

РАЗДЗЕЛ: 44

3 Махатма Гандзі У Варда

«Сардэчна запрашаем у Вардху!» — прывітаў міс Блетч, містэра Райта і мяне гэтымі цёплымі словамі і падарункам у выглядзе вяноў з *хадара* (даматканай бавоўны). Наша невялікая група толькі што сышла з каня на станцыі Вардха ранней раніцай у жніўні, рада пакінуць пыл і спякоту цягніка. Адаўшы свой багаж у валовую павозку, мы селі ў адкрыты аўтамабіль разам са спадаром Дэсаі і яго спадарожнікамі, Бабасахебам Дэшмукхам і доктарам Пінгейлам. Кароткая паездка па гразкіх вясковых дарогах прывяла нас у *Маганвадзі*, ашрам палітычнага святога Індыі.

Спадар Дэсаі адразу ж правёў нас у пісьменніцкі пакой, дзе, скрыжаваўшы ногі, сядзеў Махатма Гандзі. У адной руцэ — пяро, у другой — кавалачак паперы, а на твары — шырокая, прывабная, сардэчная ўсмішка!

"Сардэчна запрашаем!" ён накіданы у Хіндзі; гэта быў а панядзелак, яго штотыднёва дзень з цішыня.

Нягледзячы на тое, што гэта была наша першая сустрэча, мы з радасцю глядзелі адзін на аднаго. У 1925 годзе Махатма Гандзі ўшанаваў школу Ранчы сваім візітам і пакінуў у кнізе гасцей шчыры гонар.

Маленькі святы вагой 45 кілаграмаў выпраменьваў фізічнае, псіхічнае і духоўнае здароўе. Яго мяккія карыя вочы ззялі розумам, шчырасцю і праніклівасцю; гэты дзяржаўны дзеяч сутыкнуўся з кемлівасцю і выйшаў пераможцам у тысячы юрыдычных, сацыяльных і палітычных бітваў. Ніводзін іншы лідар у свеце не заняў такой трывалай нішы ў сэрцах свайго народа, якую Гандзі займае для Індыі. мільёны непісьменных. Іх спантанная даніна павагі — яго знакаміты тытул — *Махатма*, «вялікая душа». 44-1 Толькі для іх Гандзі абмяжоўваецца сваім уборам шырока намаляванай набедранкай, сімвалам яго адзінства з прыгнечанымі масамі, якія больш нічога сабе дазволіць не могуць.



Махатма Гандзі

Я атрымліваю асалоду ад ціхага абеду з індыйскім палітычным святым у яго скіта ў Вардхе, жнівень 1935 года.

«Жыхары ашрама цалкам у вашым распараджэнні; калі ласка, звяртайцеся да іх па любую дапамогу». З характэрнай для яго ветлівасцю Махатма працягнуў мне гэтую паспешліва напісаную запіску, калі спадар Дэсаі вёў нашу групу з пісьмовай пакоя ў бок гасцявога дома.

Наш праваднік правёў нас праз сады і квітучыя палі да будынка з чарапічным дахам і кратаванымі вокнамі. Калодзеж на прыэдным двары, шырынёй дваццаць пяць футаў, выкарыстоўваўся, як сказаў містэр Дэсаі, для вадапою жывёлы; побач стаяла круцільнае цэментаванае кола для абмалоту рысу. У кожнай з нашых невялікіх спальняў аказалася толькі самае неабходнае — ложка, зроблены з вяроўкі. Пабеленая кухня у адным куце быў кран, а ў другім — вогнішча для

гатавання. Да нашых вушэй даносіліся простыя аркадскія гукі — крыкі варон і вераб'ёў, мыканне жывёлы і стук зубілаў, якімі калолі камяні.

Назіранне Спдар Райта падарожжа дзённік, Спдар Дэсаі адкрыты а старонка і напісаў на гэта а спіс з *Сат'яграха*

Негвалт; Праўда; Некрадзяж; Цэлібат; Неўласніцтва; Цялесная праца;
Кантроль над густам; Бесстрашнасьць; Роўная павага да ўсіх рэлігій; *Свадэшы*
(выкарыстанне хатніх вырабаў); Свабода ад недатыкальнасці. Гэтыя
адзінаццаць павінны выконвацца як абяцанні ў духу пакоры.

(Гандзі сам падпісаны гэта старонка на гэты наступны дзень, даючы гэты дата
таксама жнівень 27, 1935 г.)

Праз дзве гадзіны пасля нашага прыбыцця мяне і маіх спадарожнікаў паклікалі
на абед. Махатма ўжо сядзеў пад аркадай ганка ашрама, насупраць двара ад
яго кабінета. Каля дваццаці пяці басаногіх *сацъяграхі* сядзелі на кукішках
перад меднымі кубкамі і талеркамі. Супольны хор малітваў; потым ежа,
падаваная з вялікіх медных гаршкоў з *чалаці* (цэльназерневы прэсны хлеб),
пасыпаны топленым маслам *гхі* ; *талсары* (вараная і нарэзаная кубікамі
гародніна) і цытрынавым варэннем.

Махатма еў *чалаці* , вараны бурак, трохі сырой гародніны і апельсіны. На баку
яго талеркі ляжаў вялікі кавалак вельмі горкага лісця *нім* , выдатнага сродку
для ачышчэння крыві. Ён аддзяліў лыжкай порцыю і паклаў яе мне на талерку.
Я запіў яе вадой, успомніўшы дзіцячыя дні, калі маці прымушала мяне
праглынуць гэтую непрыемную дозу. Гандзі ж паступова еў пасту *нім* з такім
жа задавальненнем, быццам гэта быў смачны ласунак.

У гэтым нязначным інцыдэнце я адзначыў здольнасць Махатмы па жаданні
аддзяляць свой розум ад пачуццяў. Я ўспомніў знакамітую апендэктамію, якую
яму зрабілі некалькі гадоў таму. Адмовіўшыся ад анестэзіі, святы весела
гутарыў са сваімі вучнямі на працягу ўсёй аперацыі, і яго заразлівая ўсмешка
выяўляла, што ён не ўсведамляе болю.

Пасля абеду выпала магчымасць пагутарыць з вядомай вучаніцай Гандзі,
дачкай англійскага адмірала, міс Мадлен Слэйд, якую цяпер клічуць Мірабай.
44-3 Яе моцны, спакойны твар асвятліўся энтузіязмам, калі яна расказвала мне
на бездакорнай хіндзі пра свае штодзённыя справы.

«Праца па аднаўленні сельскай мясцовасці прыносіць задавальненне! Кожную
раніцу а пятай гадзіне мы ідзем абслугоўваць вяскоўцаў наваколля і вучым іх
простым правілам гігіены. Мы стараемся чысціць іх прыбіральні і гліняныя
хаціны. Вяскоўцы непісьменныя; іх нельга навучыць, акрамя як на ўласным
прыкладзе!» Яна весела засмялася.

Я з захапленнем глядзеў на гэтую высакародную англічанку, чыя сапраўдная
хрысціянская пакора дазваляе ёй выконваць працу па зборы смецця, якую
звычайна выконваюць толькі «недатыкальныя».

«Я прыехала ў Індыю ў 1925 годзе, — сказала яна мне. — У гэтай краіне я адчуваю, што вярнулася дадому. Цяпер я ніколі не захачу вярнуцца да свайго старога жыцця і старых інтарэсаў».

Мы трохі пагаварылі пра Амерыку. «Мяне заўсёды радуе і здзіўляе, — сказала яна, — глыбокая цікавасць да духоўных тэм, якую праяўляюць многія амерыканцы, якія наведваюць Індыю». **44-4**

Рукі Мірабай неўзабаве былі занятыя чакрай (прадзільным колам), якая ўсюды прысутнічала ва ўсіх пакоях ашрама і, дзякуючы Махатме, усюдыісная па ўсёй сельскай мясцовасці Індыі.

Гандзі мае важкія эканамічныя і культурныя прычыны для заахвочвання адраджэння катэджнага будаўніцтва. галіны прамысловасці, але ён не раіць фанатычна адмаўляць увесь сучасны прагрэс. Машыны, цягнікі, аўтамабілі, тэлеграф адыгралі важную ролю ў яго ўласным каласальным жыцці! Пяцьдзесят гадоў дзяржаўнай службы, у турме і на волі, штодзённай барацьбы з практычнымі дэталямі і суровымі рэаліямі палітычнага свету, толькі павялічылі яго ўраўнаважанасць, непрадузятасць, здаровы розум і гумарыстычнае ўспрыманне дзіўнага чалавечага відовішча.

Наша тройка атрымала асалоду ад вячэры а шостаў гадзіне ў якасці гасцей Бабасахеба Дэшмуха. Малітва а 19-й гадзіне. Праз гадзіну мы зноў апынуліся ў ашраме *Маганвадзі*, дзе падняліся на дах, дзе сабраліся трыццаць *сат'яграхі*. у а паўкруг вакол Гандзі. Ён быў прысяданні на а саломе кілімок, ан старажытны кішэнны гадзіннік ляжаў перад ім. Знікаючае сонца кінула апошні водбліск на пальмы і баньяны; пачуўся гул ночы і цвыркуны. Атмасфера была сама спакойная; я быў у захапленні.

Урачысты спеў пад кіраўніцтвам спадара Дэсаі, пасля чаго група адгукнулася на адказы; потым чытанне *Гіты*. Махатма жэстам запрасіў мяне прачытаць заключную малітву. Такая боская еднасць думкі і памкнення! Назаўжды застанеца ў памяці: медытацыя на даху Вардхі пад ранішнімі зоркамі.

Роўна а восьмай гадзіне Гандзі скончыў сваё маўчанне. Геркулесава праца яго жыцця патрабуе ад яго дробязнага размеркавання свайго часу.

«Сардэчна запрашаем, Сваміджы!» На гэты раз Махатма прывітаў нас не паперай. Мы толькі што спусціліся з даху ў яго пісьмовы пакой, проста абстаўлены квадратнымі дыванкамі (без крэслаў), нізкім сталом з кнігамі, дакументы, і а некалькі звычайныя ручкі (не фантан ручкі); а непрыкметны гадзіннік адзначыла у кут. Усёпранікальная аўра спакою і адданасці. Гандзі дарыў адну са сваіх чароўных, пачорных, амаль бяззубых усмешак.

«Гадзі таму, — растлумачыў ён, — я пачаў штотыдзень адзначаць дзень маўчання, каб эканоміць час на перапіску. Але цяпер гэтыя дваццаць чатыры гадзіны сталі жыццёва важнай духоўнай патрэбай. Перыядычны дэкрэт маўчання — гэта не катаванне, а дабраславенне».

Я цалкам пагадзіўся. **44-5** Махатма распытваў мяне пра Амерыку і Еўропу; мы абмеркавалі Індыю і ўмовы ў свеце.

«Махадэў, — сказаў Гандзі, калі спадар Дэсаі ўвайшоў у пакой, — калі ласка, дамовіцеся ў мэры, каб Сваміджы заўтра ўвечары выступіў там з лекцыяй па ёзе».

Калі я жадаў Махатме добрай ночы, ён ветліва працягнуў мне бутэльку

цытранелавага алею. «Камары Вардха нічога не ведаюць пра *ахімсу* » , **44-6**

Сваміджы!» — сказаў ён, засмяяўшыся.

На наступную раніцу наша невялікая група рана паснедала смачнай пшанічнай кашай з патакай і малаком. А палове адзінаццатай нас паклікалі на ганак ашрама на абед з Гандзі і сат'яграхі . Сёння ў меню былі карычневы рыс, новы выбар гародніны і насенне кардамона.

Поўдзень я шпацыраваў па тэрыторыі ашрама, сярод пашы некалькіх спакойных кароў. Абарона кароў — гэта запал Гандзі.

«Карова для мяне азначае ўвесь нечалавечы свет, які пашырае спачуванні чалавека за межы яго ўласнага віду», — растлумачыў Махатма. «Чалавеку праз карову загадана ўсвядоміць сваю ідэнтычнасць» з усім жывым. Чаму старажытныя рышы абралі карову для апафеозу, мне відавочна. Карова ў Індыі была найлепшым параўнаннем; яна была дарыльніцай багацця. Яна не толькі давала малако, але і зрабіла магчымым земляробства. Карова — гэта паэма жалю; у гэтай далікатнай жывёле чытаецца жаль. Яна — другая маці для мільёнаў людзей. Абарона каровы азначае абарону ўсяго нямога стварэння Бога. Заклік ніжэйшага парадку стварэння яшчэ больш моцны, таму што ён бязмоўны.

Прававерныя індусты павінны штодня выконваць тры рытуалы. Адзін з іх — *Бхута-Яджна*, ахвяраванне ежы, жывёла каралеўства. Гэта цырымонія сімвалізуе мужчынскі рэалізацыя з яго абавязацельствы да менш развітых формы стварэння, інстынктыўна звязаныя з цялеснымі ідэнтыфікацыямі, якія таксама разбураюць чалавека жыццё, але пазбаўлена той якасці вызвальнага розуму, уласцівага чалавецтву. *Бхута Яджна* такім чынам умацоўвае гатоўнасць чалавека дапамагаць слабым, бо ён, у сваю чаргу, суцяшаецца незлічонымі клопатамі вышэйшых нябачных істот. Чалавек таксама мае абавязак атрымліваць амаладжальныя дары прыроды, шчодрія на зямлі, моры і небе. Эвалюцыйны бар'ер незноснасці паміж прыродай, жывёламі, чалавекам і астральнымі анёламі пераадолюецца дзякуючы маўклівай любові.

Дзве іншыя штодзённыя *яджны* — гэта *Пітры* і *Нры*. *Пітры-яджна* — гэта ахвяраванне продкам, як сімвал прызнання чалавекам свайго доўгу перад мінулым, сутнасць мудрасці якога асвятляе чалавецтва сёння. *Нры Яджна* — гэта ахвяраванне ежы незнаёмцам або бедным, сімвал цяперашніх абавязкаў чалавека, яго абавязкаў перад сучаснікамі.

Рана пасля абеду я выканала суседскую *Нры Яджну*, наведаўшы ашрам Гандзі для маленькіх дзяўчынак. Містэр Райт суправаджаў мяне ў дзесяціхвіліннай паездцы. Маленькія маладыя тварыкі, падобныя на кветкі, на доўгіх рознакаляровых *сары*! У канцы кароткай размовы на хіндзі ⁴⁴⁻⁷ які я даваў на вуліцы, калі неба раптоўна абрынулася на залеву. Смеючыся, мы з містэрам Райтам залезлі ў машыну і памчаліся назад у *Маганвадзі* сярод срэбных палос. Такая трапічная інтэнсіўнасць і пырскі!

Вярнуўшыся ў гасцявы дом, я быў зноў уражаны суровай прастатой і сведчаннімі самаахвярнасці, якія прысутнічалі паўсюль. Зарок неўласніцтва Гандзі з'явіўся ў яго раннім шлюбным жыцці. Адмовіўшыся ад шырокай юрыдычнай практыкі, якая прыносіла яму штогадовы даход больш за 20 000

долараў, Махатма раздаў усё сваё багацце бедным.

Шры Юктешвар выкарыстоўваўся да тыкнуць лагодны весялосць у гэты звычайна недастаткова канцэпцыі з адмова.

«Жабрак не можа адмовіцца ад багацця», — казаў бы Настаўнік. «Калі чалавек скардзіцца: «Мае справы...» «не атрымалася; мая жонка пакінула мяне; я адракуся ад усяго і пайду ў манастыр». Пра якую зямную ахвяру ён кажа? Ён не адрокся ад багацця і кахання; яны ад яго адракліся!»

Святыя, падобныя да Гандзі, з іншага боку, прыносілі не толькі адчувальныя матэрыяльныя ахвяры, але і больш складанае адмаўленне ад эгаістычных матываў і асабістай мэты, зліваючы сваю найглыбейшую сутнасць у

гэты паток з чалавецтва як а цэлы.

Выдатная жонка Махатмы, Кастурабаі, не прычыла, калі ён не адкладаў ніводнай часткі свайго багацця для сябе і сваіх дзяцей. Гандзі і яго жонка, якія пажаніліся ў ранняй маладосці, далі зарок бясшлюбнасці пасля нараджэння некалькіх сыноў. **44-8** Спакойная гераіня ў напружаным драма, якая стала іх сумесным жыццём, Кастурабай пайшла за мужам у турму, падзялілася яго трохтыднёвым пасты, і цалкам народжаны яе падзяліцца з яго бясконцы абавязкі. Яна мае аплачана Гандзі аддаў наступную даніну павагі:

Дзякую табе за гонар быць тваім спадарожнікам і памочнікам на ўсё жыццё. Дзякую табе за самы дасканалы шлюб у свеце, заснаваны на *брахмачар'і* (самакантролі), а не на сэксе. Дзякуй табе за тое, што ты лічыў мяне роўным сабе ў сваёй жыццёвай працы дзеля Індыі. Дзякуй табе за тое, што ты не адзін з тых мужоў, якія марнуюць свой час на азартныя гульні, скачкі, жанчын, віно і песні, стамляючы сваіх жонак і дзяцей, як маленькі хлопчык хутка стамляецца ад сваіх дзіцячых цацак. Як я ўдзячны, што ты не быў адным з тых мужоў, якія прысвячаюць свой час багаццю на эксплуатацыі чужой працы.

Якая ж я ўдзячная табе за тое, што ты паставіў Бога і краіну вышэй за хабар, за тое, што ў цябе былі мужнасць перакананняў і поўная і безумоўная вера ў Бога. Якая ж я ўдзячная за мужа, які паставіў Бога і сваю краіну вышэй за мяне. Я ўдзячная табе за тваю цяпласць да мяне і маіх недахопаў маладосці, калі я наракала і бунтавала супраць змен, якія ты ўнесла ў наш лад жыцця, ад такога вялікага да такога малога.

У дзяцінстве я жыла ў доме тваіх бацькоў; твая маці была выдатнай і добрай жанчынай; яна выходзіла мяне, вучыла быць адважнай, мужнай жонкай і як захаваць любоў і павагу яе сына, майго будучага мужа. З гадамі ты стала самым любімым лідарам Індыі, і я... ніхто з гэтых страхі што абложаны гэты жонка Сусветная арганізацыя па ахове здароўя можа быць кідок убок калі яе муж мае падняліся па лесвіцы поспеху, як гэта часта здараецца ў іншых краінах. Я ведаў, што смерць усё роўна застане нас мужам і жонкай.

Гадамі Кастурабаі выконваў абавязкі скарбніка дзяржаўных сродкаў, якія ідалатарны Махатма збіраў мільёнамі. У індыйскіх дамах існуе шмат гумарыстычных гісторый пра... эфект, калі мужы нервуюцца з-за таго, што іх жонкі апранаюць якія-небудзь упрыгажэнні на сустрэчу з Гандзі; чароўны язык Махатмы, які заклікае да абароны прыгнечаных, зачароўвае залатыя бранзалеты і дыяментавыя каралі прама з рук і шый багатых і трапляе ў кошык для ахвяраванняў!

Аднойчы дзяржаўны скарбнік Кастурабаі не змог растлумачыць выдаткі ў чатыры рупіі. Гандзі належным чынам апублікаваў справаздачу, у якой няўхільна звярнуў увагу на разыходжанне ў чатыры рупіі ў сваёй жонкі.

Я часта расказваў гэтую гісторыю перад заняткамі сваіх амерыканскіх студэнтаў. Адноўчы ўвечары жанчына ў калідоры абурана ахнула.

«Махатма ці не Махатма, — закрычала яна, — калі б ён быў маім мужам, я б дала яму сіняк за такую непатрэбную публічную абразу!»

Пасля таго, як мы добразычліва абмяняліся жартамі на тэму амерыканскіх і індуйсцкіх жонак, я перайшоў да больш падрабязнага тлумачэння.

Спадарыня Гандзі лічыць Махатму не сваім мужам, а сваім гуру, тым, хто мае права «пакараць яе нават за нязначныя памылкі», — адзначыў я. «Праз нейкі час пасля таго, як Кастурабаю публічна выказалі дакор, Гандзі прыгаварылі да турэмнага зняволення па палітычным абвінавачванні. Калі ён спакойна развітваўся са сваёй жонкай, яна ўпала яму да ног. «Гаспадар», — пакорліва сказала яна, — «калі я калі-небудзь пакрыўдзіла цябе, калі ласка, даруй мне»».

44-9

А трэцяй гадзіне дня ў Вардхе я, па папярэдняй дамоўленасці, накіраваўся ў пакой святога, які здолеў зрабіць з уласнай жонкі непахісную вучаніцу — рэдкі чуд! Гандзі падняў вочы са сваёй незабыўнай усмешкай.

«Махатмаджы, — сказаў я, прысядаючы побач з ім на дыванку без мяккай падкладкі, — калі ласка, растлумачце мне сваё вызначэнне *ахімсы* ».

"Гэты пазбяганне з шкода да любы жыццё істота у думка або справа».

«Прыгожы ідэал! Але свет заўсёды будзе пытацца: ці нельга забіць кобру, каб абараніць дзіця ці сябе ?»

«Я не мог бы забіць кобру, не парушыўшы двух сваіх абяцанняў — бясстрашнасці і незабіваць. Я б лепш паспрабаваў унутрана супакоіць змяю вібрацыямі кахання. Я ніяк не магу знізіць свае стандарты, каб яны адпавядалі абставінам». З дзіўнай шчырасцю Гандзі дадаў: «Я павінен прызнацца, што не змог бы працягваць гэтую размову, калі б сутыкнуўся з кобрай!»

Я заўважыў на некалькі вельмі нядаўні Заходні кнігі на дыета які класці на яго пісьмовы стол.

«Так, дыета важная ў руху *сат'яграха* , як і ўсюды», — сказаў ён з усмешкай.

«Паколькі я выступаю за поўнае ўстрыманне для *сат'яграхі* , я заўсёды спрабую знайсці найлепшую дыету для тых, хто трымаецца цэлібату. Трэба пераадолець смакавыя рэцэптары, перш чым ён зможа кантраляваць інстынкт працягвання роду. Паўгаладаванне або незбалансаванае харчаванне — гэта не рашэнне. Пераадолеўшы ўнутраную *прагу* да ежы, *сат'яграхі* павінен працягваць прытрымлівацца рацыянальнай вегетарыянскай дыеты з усімі неабходнымі вітамінамі, мінераламі, калорыямі і гэтак далей. Дзякуючы ўнутранай і знешняй мудрасці адносна харчавання, сэксуальная вадкасць сат'яграхі лёгка ператвараецца ў жыццёва важную энергію для ўсяго цела».

Мы з Махатмай параўналі свае веды пра добрыя заменнікі мяса.

«Авакада выдатнае», — сказаў я. «У Каліфорніі каля майго цэнтра шмат авакадавых гаёў».

Твар Гандзі засвяціўся цікавасцю. «Цікава, ці вырастуць яны ў Вардхе? *Сацьяграхі* ацэняць новую ежу».

«Я абавязкова дашлю некалькі кустоў авакада з Лос-Анджэлеса ў Вардху». **44-**
10 Я дадаў: «Яйкі — гэта прадукт з высокім утрыманнем бялку; ці забаронена іх ужываць *сацьяграхі* ?»

— Не неаплодненыя яйкі, — успамінальна засмяўся Махатма. — Гадамі я не ўхваляў іх ужыванне; нават цяпер я асабіста іх не ем. Адна з маіх нявестак аднойчы памірала ад недаядання; яе лекар настойваў на яйках. Я не пагадзіўся і параіў яму даць ёй трохі... заменнік як.

«Гандзіджы» гэты лекар сказаў, неаплоднены яйкі утрымліваць не жыццё сперма; не забойства ёсць уцягнуты.

Тады я з радасцю дазволіла нявестцы есці яйкі; неўзабаве яна ачуняла .

Папярэдняя ноччу Гандзі выказаў жаданне атрымаць *Крыя-ёгу* Лахіры Махасаі. Мяне кранула адкрытасць і дапытлівы дух Махатмы. Ён падобны да дзіцяці ў сваіх боскіх пошуках, праяўляючы тую чыстую ўспрымальнасць, якую Ісус хваліў у дзецях: «...такіх ёсць Царства Нябеснае».

Надышоў час абяцанага мною інструктажу; у пакой увайшлі некалькі *сат'яграхі* — спадар Дэсаі, доктар Пінгейл і некалькі іншых, якія жадалі авалодаць тэхнікай *крыі* .

Спачатку я выкладаў невялікай групе фізічныя практыкаванні *Ёгоды* . Цела ўяўлялася падзеленым на дваццаць частак; воля накіроўвала энергію па чарзе ў кожную частку. Неўзабаве ўсе выбравалі перада мной, як чалавечы рухавік. Было лёгка назіраць за хвалістым эфектам на дваццаці частках цела Гандзі, якія ўвесь час былі цалкам адкрытыя для зроку! Нягледзячы на тое, што ён вельмі худы, гэта не непрыемна; скура яго цела гладкая і без маршчын.

Пазней Я ініцыяваны гэты група у гэты вызваляльны тэхніка з *Крыя Ёга* .

Махатма з павагай вывучаў усе сусветныя рэлігіі. Джайнісцкія пісанні, біблейскі Новы Запавет і сацыялагічныя працы Талстога **44-11**. — тры асноўныя крыніцы перакананняў Гандзі ў негвалтоўнасці. Ён сфармуляваў сваё крэда наступным чынам:

Я веру Бібліі, *Карану* і *Зэнд-Авесте* **44-12** быць такім жа боскім натхненнем, як *Веды* . Я веру ў інстытут Гуру, але ў наш час мільёны людзей вымушаны абыходзіцца без Гуру, таму што гэта рэдкасць рэч да знайсці а камбінацыя з ідэальны чысціня і ідэальны навучанне. Але адзін патрэба не адчай калі-небудзь даведацца праўду сваёй рэлігіі, бо асновы індуізму, як і кожнага іншага вялікія рэлігіі нязменныя і лёгка зразумелыя.

Я верыць як кожны Індуісцкая у Бог і Яго адзінства, у адраджэнне і выратаванне.
..... Я можа не больш
Маё стаўленне да індуізму лепш, чым да ўласнай жонкі. Яна кранае мяне так, як ніякая іншая жанчына ў свеце. Не тое каб у яе не было недахопаў; асмелюся сказаць, што ў яе іх значна больш, чым я лічу ў сябе. Але пачуццё непаруўнай

сувязі існуе. Тым не менш, я адчуваю сябе добра да індуізму з усімі яго недахопамі і абмежаваннямі. Нішто не радуе мяне так, як музыка Гіты *дзі* Рамаяны *Тулсідаса* . Калі мне здавалася, што я раблю апошні ўдых, *Гіта* была маім суцяшэннем.

Індуізм не з'яўляецца выключнай рэлігіяй. У ім ёсць месца для пакланення ўсім прарокам свету. **44-13** Гэта не місіянерская рэлігія ў звычайным сэнсе гэтага слова. У ёй няма ніякіх сумневаў

паглынула ў сябе многія плямёны, але гэта паглыннанне насіла эвалюцыйны, незаўважны характар. Індуізм загадвае кожнаму чалавеку пакланяцца Богу ў адпаведнасці са сваёй верай або *дхармай*, **44-14** і таму жыве ў міры з усімі рэлігіямі.

Гандзі пісаў пра Хрыста: «Я ўпэўнены, што калі б Ён жыў тут зараз сярод людзей, Ён дабраславіў бы жыццё многіх, хто, магчыма, нават ніколі не чуў Яго імя... як напісана: «Не кожны, хто кажа Мне: «Госпадзе, Госпадзе...», але той, хто выконвае волю Айца Майго»». **44-15** Урокам свайго жыцця Ісус даў чалавецтву цудоўную мэту і адзіную задачу, да якой мы ўсе павінны імкнуцца. Я веру, што Ён належыць не толькі хрысціянству, але і ўсяму свету, усім землям і расам.

У апошні вечар майго знаходжання ў Вардзе я выступіў на сустрэчы, скліканай спадаром Дэсаі ў гарадской ратушы. Зала была запоўнена каля падваконнікаў, каля 400 чалавек сабраліся паслухаць лекцыю пра ёгу. Спачатку я выступіў па-хіндзі, потым па-англійску. Наша невялікая група вярнулася ў ашрам якраз своєчасова, каб пабачыць Гандзі, акунутага ў спакой і перапіску.

Калі я ўстаў а 5-й раніцы, яшчэ не сціхла ноч. Вёска ўжо кіпела: спачатку каля варот ашрама стаяў воз, запрэжаны валамі, потым селянін з вялізным цяжарам, які няўстойліва балансаваў на галаве. Пасля сняданку наша тройка знайшла Гандзі для развітальных *малітваў*. Святы ўстае а чацвёртай гадзіне на ранішняю малітву.

Махатмаджы, да пабачэння! Я апусціўся на калені да дотык яго ногі. Індыя ёсць бяспечны у ваш трымацца!

Гады прайшлі з таго часу, як пачалася ідылія Вардха; зямля, акіяны і неба пацямнелі ад вайны. Адзіны сярод вялікіх лідараў Гандзі прапанаваў практычную негвалтоўную альтэрнатыву ўзброенай сіле. Каб вырашыць крыўды і ліквідаваць несправядлівасць, Махатма выкарыстаў негвалтоўныя сродкі, якія зноў і зноў даказалі сваю эфектыўнасць. Ён выкладае сваю дактрыну наступнымі словамі:

Я пераканаўся, што жыццё працягваецца сярод разбурэння. Таму павінен існаваць вышэйшы закон, чым закон разбурэння. Толькі пры гэтым законе добра ўпарадкаванае грамадства будзе зразумелым, а жыццё вартым таго, каб яго пражыць.

Калі гэта закон жыцця, мы павінны выпрацаваць яго ў паўсядзённым жыцці. Дзе б ні былі войны, дзе б мы ні сутыкнуліся з праціўнікам, перамагайце любоўю. Я выявіў, што непакісны закон любові адказаў у маім жыцці так, як ніколі раней не адказваў закон разбурэння.

У Індыі мы мелі наглядную дэманстрацыю дзеяння гэтага закона ў максімальна шырокіх маштабах. Я не сцвярджаю, што прынцып негвалту пранік да 360 000 000 чалавек у Індыі, але я сцвярджаю, што ён пранік глыбей, чым любая іншая дактрына, за неверагодна кароткі час.

Каб дасягнуць псіхічнага стану негвалту, патрабуюцца даволі напружаны курс трэніровак. Гэта дысцыплінаванае жыццё, падобнае да жыцця салдата. Ідэальны стан дасягаецца толькі тады, калі розум, цела і мова знаходзяцца ў належнай каардынацыі. Кожная праблема знайшла б рашэнне, калі б мы вырашылі зрабіць закон праўды і негвалту законам жыцця.

Гэтак жа, як навуковец можа здзейсніць цуды, выкарыстоўваючы розныя законы прыроды, чалавек, які ўжывае законы кахання з навукавай дакладнасцю, можа здзейсніць яшчэ большыя цуды. Негвалт ёсць бясконца больш цудоўны і тонкі, чым сілы прыроды, такія як, напрыклад, электрычнасць. Закон кахання — гэта значна большая навука, чым любая сучасная навука.

Звяртаючыся да гісторыі, можна слухна сцвярджаць, што праблемы чалавецтва не былі вырашаны з дапамогай грубай сілы. Першая сусветная вайна стварыла ледзьве жудасны снежны ком ваеннай кармы, які перарос у Другую сусветную вайну. Толькі цяпло братэрства можа растапіць цяперашні каласальны снежны ком ваеннай кармы, які ў адваротным выпадку можа перарасці ў Трэцюю сусветную вайну. Гэтая нячыстая тройца назаўжды ліквідуе магчымасць Чацвёртай сусветнай вайны з дапамогай атамных бомбаў. Выкарыстанне логікі джунгляў замест чалавечага розуму пры вырашэнні спрэчак верне зямлю ў джунглі. Калі браты не ў жыцці, то браты ў гвалтоўнай смерці.

Вайна і злачыннасць ніколі не акупляюцца. Мільярдаў долараў, якія згарэлі ў дыме выбуховай небыцця, хапіла б, каб стварыць новы свет, амаль свабодны ад хвароб і цалкам свабодны ад галечы. Не зямлю страху, хаосу, голаду, пошасці, *жахлівага танца*, а адну шырокую зямлю міру, дабрабыту і пашырэння ведаў.

Негвалтоўны голас Гандзі звяртаецца да найвышэйшага сумлення чалавецтва. Няхай народы аб'ядноўваюцца не са смерцю, а з жыццём; не з разбурэннем, а з будаўніцтвам; не са Знішчальнікам, а з Творцам.

«Трэба дараваць, калі чалавеку наносяць крыўду», — гаворыцца ў «*Махабхараце*». «Сказана, што працяг роду абумоўлены тым, што чалавек даруе. Дараванне — гэта святасць; дзякуючы дараванням сусвет трымаецца разам. Дараванне — гэта моц магутных; дараванне — гэта ахвярнасць; дараванне — гэта спакой розуму. Дараванне і лагоднасць — гэта якасці самавалодання». Яны прадстаўляць вечны цнота».

Негвалт — гэта натуральны вынік закона прабачэння і любові. «Калі ў праведнай бітве неабходная страта жыцця, — абвяшчае Гандзі, — чалавек павінен быць гатовы, як Ісус, праліць сваю ўласную, а не чужую кроў. У рэшце рэшт у свеце будзе пралівацца менш крыві».

Калі-небудзь будуць напісаны эпасы пра індыйскіх *сат'яграхі*, якія супрацьстаялі нянавісці з любоўю, гвалту — негвалту, якія дазволілі бязлітасна забіваць сябе, замест таго, каб адпомсціць. Вынік на пэўны гістарычны выпадкі быў што гэты узброены праціўнікі кінуў уніз іх гарматы і ўцяклі, пасаромлены, пахіснуты да іх глыбіні па гэты зрок з мужчыны Сусветная арганізацыя па ахове здароўя шануецца гэты жыццё з іншы вышэй за сваіх уласных.

«Я б чакаў, калі спатрэбіцца, цэлую вечнасць», — кажа Гандзі, — «замест таго, каб дамагацца свабоды сваёй краіны крывавымі метадамі». Махатма ніколі не забывае велічнае папярэджанне: «Усе, хто возьмецца за меч, ад мяча і загінуць». **44-16** Гандзі пісаў:

Я называю сябе нацыяналістам, але мой нацыяналізм шырокі, як Сусвет. Ён ахоплівае ўсё... гэты нацыі з гэты зямля. **44-17** Мой нацыяналізм уключае гэты дабрабыт з гэты цэлы свет. Я рабіць

Не хачу, каб мая Індыя паўстала на попеле іншых народаў. Я не хачу, каб Індыя эксплуатавала ніводнага чалавека. Я хачу, каб Індыя была моцнай, каб яна магла заразіць сваёй сілай і іншыя народы. Але не так з адной нацыяй у Еўропе сёння; яны не даюць сілы іншым.

Прэзідэнт Уілсан згадаў свае цудоўныя чатырнаццаць пунктаў, але сказаў: «У рэшце рэшт, калі наша імкненне дасягнуць міру праваліцца, у нас ёсць наша ўзбраенне, на якое мы можам абaperціся». Я хачу змяніць гэтую пазіцыю і кажу: «Наша ўзбраенне ўжо падвяло. Давайце цяпер будзем шукаць нешта новае; давайце паспрабуем сілу любові і Бога, які ёсць праўдай». Калі мы гэта атрымаем, нам больш нічога не спатрэбіцца.

Дзякуючы навучанню Махатмай тысяч сапраўдных *сат'яграхі* (тых, хто даў адзінаццаць строгіх абяцанняў, згаданых у першай частцы гэтага раздзела), якія, у сваю чаргу, распаўсюджвалі пасланне; цярпліва навучаючы індыйскія масы разуменню духоўнага і ў рэшце рэшт матэрыяльнага перавагі негвалту; узброіўшы свой народ негвалтоўнай зброяй — несупрацоўніцтвам з несправядлівасцю, гатоўнасцю цярпець прыніжэнне, турму, самую смерць, замест таго, каб звярнуцца да зброі; заручыўшыся спачуваннем свету праз незлічоныя прыклады гераічнага пакутніцтва сярод *сат'яграхі*, Гандзі драматычна адлюстравалі практычны характар негвалту, яго ўрачыстую сілу вырашаць спрэчкі без вайны.

Гандзі ўжо дамогся негвалтоўнымі сродкамі большай колькасці палітычных саступак для сваёй краіны, чым калі-небудзь дамогся любога лідара якой-небудзь краіны, акрамя як з дапамогай куль. Негвалтоўныя метады выкаранення ўсіх крыўд і зла былі ўражліва ўжытыя не толькі ў палітычнай арэне, але і ў далікатнай і складанай галіне індыйскіх сацыяльных рэформаў. Гандзі і яго паслядоўнікі ліквідавалі шматлікія даўнія варожасці паміж індусамі і мусульманамі; сотні тысяч мусульман лічаць Махатму сваім лідарам. Недатыкальныя знайшлі ў яго сваім бясстрашным і трыумфальным чэмпіёнам. «Калі мне наканавана перараджэнне, — пісаў Гандзі, — я жаданне да быць нарадзіўся а ізгой у гэты пасярод з ізгоі, таму што тым самым Я бы быць здольны да аказваць ім больш эфектыўныя паслугі».

Махатма сапраўды «вялікая душа», але толькі мільёны непісьменных мелі дастаткова праніклінасці, каб прысвоіць яму гэты тытул. Гэты лагодны прарок шануецца на ўласнай зямлі. Сціплы селянін змог адолець высокі выклік Гандзі. Махатма ўсім сэрцам верыць у прыроджаную высакароднасць чалавека. Непазбежныя няўдачы ніколі не расчароўвалі яго. «Нават калі праціўнік гуляе з ім» «Калі ён дваццаць разоў схлусіць, — піша ён, — сат'яграхі *гатовы* даверыцца яму ў дваццаць першы раз, бо безумоўная вера ў чалавечую прыроду — гэта самая сутнасць крэда». **44-18**

«Махатмаджы, ты выключны чалавек. Ты не павінен чакаць, што свет будзе паводзіць сябе так, як ты». Адзін крытык некалі зрабіў такую заўвагу.

«Дзіўна, як мы падманваем сябе, уяўляючы, што цела можна ўдасканаліць, але немагчыма выклікаць схаваныя сілы душы», — адказаў Гандзі. «Я спрабую паказаць, што калі ў мяне ёсць якія-небудзь з гэтых сіл, я такі ж слабы смяротны, як і любы з нас, і што ў мяне ніколі не было нічога незвычайнага, ды і цяпер няма. Я просты чалавек, схільны памыляцца, як і любы іншы смяротны. Аднак я прызнаю, што ў мяне дастаткова пакоры, каб прызнацца ў сваіх памылках і вярнуцца да ранейшага стану. Я прызнаю, што маю непахісную веру ў Бога і Яго дабрыню, і...»

невывярпная запал да праўды і любові. Але хіба гэта не тое, што хаваецца ў кожным чалавеку? Калі мы хочам дасягнуць прагрэсу, мы павінны не паўтараць гісторыю, а ствараць новую. Мы павінны дапаўняць спадчыну, пакінутую нашымі продкамі. Калі мы можам рабіць новыя адкрыцці і вынаходкі ў свеце з'яў, ці павінны мы абвясціць сваё банкруцтва ў духоўнай сферы? Ці немагчыма памножыць выключэнні, каб зрабіць іх правілам? Ці павінен чалавек заўсёды быць спачатку грубым, а потым чалавекам, калі наогул?» **44-19**

Амерыканцы могуць з гонарам успомніць паспяховы негвалтоўны эксперымент Уільяма Пэна па заснаванні яго калоніі ў Пенсільваніі ў XVII стагоддзі. Там не было «ні фортаў, ні салдат, ні апалчэння, ні нават зброі». Сярод жорсткіх памежных войнаў і разняў, якія адбываліся паміж новымі пасяленцамі і індзейцамі, толькі квакеры Пенсільваніі заставаліся некранутымі. «Іншыя былі забітыя; іншыя былі знішчаны; але яны былі ў бяспецы. Ніводная жанчына-квакер не пацярпела ад нападу; ніводная... «Дзіця квакера было забіта, а не мужчына квакер быў катаваны». Калі квакеры нарэшце былі вымушаныя адмовіцца ад урада штата, «пачалася вайна, і некаторыя пенсільванцы былі забітыя. Але загінулі толькі трое квакераў, трое з якіх настолькі адпалі ад сваёй веры, што насілі зброю для самаабароны».

«Ужыванне сілы ў Першай сусветнай вайне не прынесла спакою», — адзначыў Франклін Д. Рузвельт. «Перамога і параза былі аднолькава бесплоднымі. Гэты ўрок павінен быў засвоіць свет».

«Чым больш зброі гвалту, тым больш пакут для чалавецтва», — вучыў Лао-цзы. «Трыумф гвалту заканчваецца святам жалобы».

«Я змагаюся ні за што іншае, як за мір ва ўсім свеце», — заявіў Гандзі. «Калі індыйскі рух будзе даведзены да поспеху на аснове негвалтоўнай *сат'яграхі*, гэта надасць новы сэнс патрыятызму і, калі можна так сказаць з усёй пакорай, самому жыццю».

Перш чым Захад адкіне праграму Гандзі як праграму непрактычнага летуценніка, хай спачатку паразважае над вызначэннем *сат'яграхі*, дадзеным Настаўнікам Галілеі:

Вы чулі, што сказана: «Вока за вока і зуб за зуб». Але Я кажу вам: не супраціўляйцеся злу. **44-20** а хто ўдарыць цябе па правай шчацэ тваёй, падстаў яму і другую».

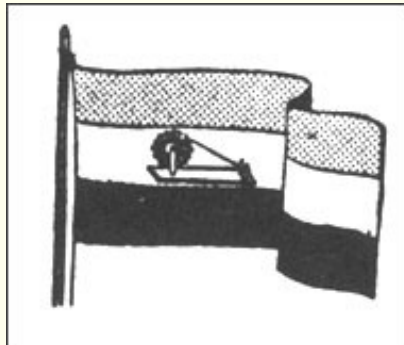
Эпоха Гандзі з цудоўнай дакладнасцю касмічнага часу працягнулася ў стагоддзе, ужо спустошанае і разбуранае дзвюма сусветнымі войнамі. На гранітнай сцяне яго жыцця з'явіўся боскі почырк: папярэджанне аб далейшым праліцці крыві паміж братамі.

इस संस्था की मैं समीक्षा में उभरि आइला हु इस संस्था
का मेरे मन पर अच्छा पड़ा है. चारों वेकी प्रवृत्ति में मैं आइ।
मान और अभ्यास की आशा रखला हु
मा. १७.२० मोहनदासजी

Махатма Гандзі наведася маю сярэдняю школу ў Ранчы, дзе ён праходзіў заняткі ёгай. Ён ласкава запісаў вышэйзгаданыя радкі ў кнізе гасцей Ранчы. Пераклад такі: «Гэтая ўстанова глыбока ўразіла мяне. Я спадзяюся, што гэтая школа будзе спрыяць далейшаму практычнаму выкарыстанню прадзільных колаў».

МАХАНДАС ГАНДЗІ (Подпіс)

Верасень 17, 1925 год



Нацыянальны сцяг Індыі быў распрацаваны ў 1921 годзе Гандзі. Палосы шафранавыя, белыя і зялёныя; *чакра* (прадзільнае кола) у цэнтры цёмна-сіняй. «*Чарка* сімвалізуе энергію, — пісаў ён, — і нагадвае нас што падчас гэты мінулае эпох з дабрабыт у Індыі гісторыя, рука спінінг і іншыя хатнія рамёствы былі вядомыя».

44-1 : Яго сям'я імя ёсць Мохандас Карамчанд Гандзі. Ён ніколі спасылаетца да сам як «Махатма».

44-2 : Гэты літаральны пераклад з Санскрыт ёсць "трыманне да праўды". *Сатьяграха* ёсць гэты знакаміты негвалт рух прывяло Гандзі .

44-3 : Ілжыва і на жаль! злосны справаздачы былі нядаўна распаўсюджаны што Міс Слэйд мае адрэзаны усе яе гальштукі з Гандзі і адмовілася ад сваіх абяцанняў. Міс Слэйд, вучаніца Махатмы *па сатьяграхе* на працягу дваццаці гадоў, апублікавала падпісаную заяву для *Злучаных Штатаў Націсніце* , датаваны Снежань 29, 1945 год, у які яна растлумачыў што а серыя з беспадстаўны чуткі узнік пасля яна меў з блашавення Гандзі адправілася ў невялікі ўчастак на паўночным усходзе Індыі каля Гімалаяў, каб заснаваць там свой цяпер квітнеючы *Кісан Ашрам* (цэнтр для медыцынскі і сельскагаспадарчы дапамога да сялянін фермеры). Махатма Гандзі планы да наведванне новага ашрама ў 1946 годзе.

44-4 : Міс Слэйд нагадаў мяне з іншы выбітны Заходні жанчына, Міс Маргарэт Вудрау Уілсан, старэйшы дачка Амерыка выдатны прэзідэнт. Я сустрэўся яе у Новы Ёрк; яна быў інтэнсіўна зацікаўлены у Індыя. Пазней яна пайшоў да Пандзішэры, дзе яна правяла апошнія пяць гадоў свайго жыцця, шчасліва ідучы шляхам дысцыпліны ля ног Шры Аўрабінда Гхоша.

.Гэта шалфей ніколі гаворыць; ён ціха вітае яго вучні на тры штогадовы выпадкі толькі

44-5 : Для гады у Амерыка Я меў быў назіранне перыяды з цішыня, да гэты жах з абаненты і сакратары.

44-6 : Бясшкоднасць; негвалт; гэты падмурак рок з Гандзі веравызнанне. Ён быў нарадзіўся у а сям'я з строгі Джайны, якія шануюць *ахімсу* як карэнную цноту. Джайнізм, секта індуізму, была заснавана ў VI стагоддзі да н.э. Махавірай,

!сучасны з Буда. Махавіра азначае выдатна герой"; можа ён выгляд уніз гэты стагоддзяў на яго гераічны сын Гандзі

44-7 : Хіндзі ёсць гэты лінгва франка для гэты цэлы з Індыя. Ан Інда- Арыіскі мова заснаваны у значнай ступені на Санскрыт карані, Хіндзі — асноўная размоўная мова паўночнай Індыі. Асноўным дыялектам заходняй хіндзі з'яўляецца хіндустані, які пішацца як дэванагары (санскрыт), так і арабскімі літарамі. Яго паддыялект, урду, выкарыстоўваецца мусульманамі.

44-8 : Гандзі мае апісаны яго жыццё з а разбуральны шчырасць у *Гэты Гісторыя 3 Мой Эксперыменты 3 Праўда* (Ахмедабад: Наваджыван Прэса, 1927- 29, 2 том) Гэта аўтабіяграфія мае быў каратка у *Махатма Гандзі, Яго Уласны Гісторыя* , пад рэдакцыяй К. Ф. Эндрус, з прадмовай Джона Хэйна Холмса (Нью-Ёрк: Macmillan Co., 1930).

Многія аўтабіяграфіі поўны з знакаміты імёны і маляўнічы падзеі з'яўляюцца амаль цалкам ціхі на любы фаза з унутраны аналіз або развіццё. Адзін ляжыць уніз кожны з гэтыя кнігі з а пэўны незадаволенасць, як хоць кажучы: "Тут ёсць чалавек, які ведаў многіх знатных асоб, але ніколі не ведаў сябе». Такая рэакцыя немагчымая ў аўтабіяграфіі Гандзі; ён выкрывае свае недахопы і хітрыкі з безасабовай адданасцю праўдзе, рэдкай у аналах .любой эпохі

44-9 Кастурабай Гандзі памёр у зняволенні ў Пуне 22 лютага 1944 года. Звычайна абыякавы Гандзі ціха плакаў. Неўзабаве пасля яе прыхільнікі меў прапанаваны а Мемарыял Фонд у яе гонар, 125 лакаў з рупій (амаль чатыры мільёны долараў) наліў у з усе больш Індыя. Гандзі мае арганізаваны што гэты фонд быць выкарыстоўваўся для вёска дабрабыт праца сярод жанчыны і дзеці. Ён паведамляе пра сваю дзейнасць у сваім англамоўным штотыднёвіку *«Харыджан»* .

44-10 : Я адпраўлена а адгрук да Варда, хутка пасля мой вяртанне да Амерыка. Гэты расліны, на жаль! памёр на гэты шлях, не ў стане вытрымаць цяжкасці доўгай марской перавозкі.

44-11 : Торо, Раскін, і Мацыні з'яўляюцца тры іншы Заходні пісьменнікі чый сацыялагічны праглядаў Гандзі мае уважліва вывучаў .

44-12 : Гэты святы пісанне дадзена да Персія пра 1000 да н.э. па Зараастр.

44-13 : Гэты унікальны асаблівасць з Індуізм сярод гэты свет рэлігіі ёсць што гэта атрымлівае не з а адзінокі выдатны заснавальнік але з гэты безасабовы Ведычная пісанні. Індуізм такім чынам дае аб'ём для пашанобны інкарпарацыя у яго згін з прарокі з усіх узросты і усе зямлі. Гэты Ведычная пісанні рэгуляваць не толькі набажэнства практыкі але усе важны сацыяльныя мытня, у імкненне прывесці кожнае дзеянне чалавека ў гармонію з боскім законам.

44-14 : Усеабдымнае санскрыцкае слова, якое азначае закон; адпаведнасць закону або натуральная праведнасць; абавязак, уласцівы абставінам. у які а чалавек знаходзі сам у любы дадзена час. Гэты пісанні вызначыць *дхарма* як "гэты натуральны ўніверсальныя законы, выкананне якіх дазваляе чалавеку выратаваць сябе ад дэградацыі і пакут».

44-15 : *Мэцью 7:21.*

44-16 : *Мэцью 26:52.*

44-17 : "Няхай не а чалавек слава у гэта, што ён каханне яго краіна; Няхай яго хутчэй слава у гэта, што ён каханне яго добры." - *Персідская прыказка.*

44-18 «Тады падышоў да Яго Пётр і сказаў: Госпадзе, колькі разоў я павінен даруваць брату майму, калі той зграшыць супраць мяне? ці да сямі разоў?» Ісус кажа да яго, Я сказаць не да цябе, Пакуль сем разоў: але, Пакуль семдзесят разоў сем." - *Мэцью 18:21-22 .*

44-19 Чарльза П. Штайнмеца, вялікага інжынера-электрыка, аднойчы спытаў містэр Роджэр У. Бэбсан: «Які напрамак даследаванняў атрымае найбольшае развіццё ў бліжэйшыя пяцьдзсят гадоў?» «Я думаю, што найвялікшае адкрыццё будзе зроблена разам духоўны лініі", Штайнмец адказаў. "Тут ёсць а сіла які гісторыя выразна вучыць мае быў гэты найвялікшы улада у развіццё мужчын. Але мы проста гулялі з гэтым і ніколі сур'ёзна не вучылі яго гэтак жа, як фізічнае сілы. Калі-небудзь людзі будзе вучыцца што матэрыял рэчы рабіць не прывесці шчасце і з'яўляюцца з маленькі выкарыстанне у стварэнне мужчыны і жанчыны, творчыя і магутныя. Тады навукоўцы свету перакінуць свае лабараторыі на вывучэнне Бога, малітвы і духоўных сіл, якія яшчэ амаль

не былі закрануты. Калі гэты дзень надыдзе, свет убачыць большы прагрэс за адно пакаленне, чым ён бачыў за апошнія чатыры.

44-20 : Гэта ёсць, супраціўляцца не зло з зло. (*Мацвей* 5:38-39)

РАЗДЗЕЛ: 45

Гэты Бенгальская "Прасякнуты радасцю" Маці

«Спадар, калі ласка, не пакідайце Індыю, не ўбачыўшы Нірмалу Дэві. Яе святасць надзвычайная; яна вядомая далёка за яе межамі як Ананда Мойі Ма (Маці, прасякнутая радасцю)». Мая пляменніца, Аміё Босэ, уважліва паглядзела на мяне.

— Вядома! Я вельмі хачу пабачыць гэтую святую жанчыну, — дадаў я. — Я чытаў пра яе высокі ўзровень усведамлення Бога. Невялікі артыкул пра яе з'явіўся шмат гадоў таму ў часопісе «*Іст-Захад*».

— Я сустрэкаўся з ёй, — працягваў Аміё. — Нядаўна яна наведала мой маленькі гарадок Джамшэдпур. Па просьбе вучня Ананда Мойі Ма пайшла ў дом паміраючага чалавека. Яна стала каля яго ложка; калі яе рука дакранулася да яго ілба, яго перадсмяротны хрып сціх. Хвароба адразу знікла; на радаснае здзіўленне чалавека, ён ачунаў.

Праз некалькі дзён я пачуў, што Блажэнная Маці спынілася ў доме вучня ў раёне Бхованіпур у Калькуце. Мы з містэрам Райтам неадкладна выправіліся з дому майго бацькі ў Калькуце. Калі «Форд» наблізіўся да дома Бхованіпур, мы з маім спадарожнікам назіралі незвычайную вулічную сцэну.

Ананда Мойі Ма стаяла ў аўтамабілі з адкрытым верхам і благаслаўляла натоўп з каля ста вучняў. Яна, відавочна, збіралася ад'язджаць. Містэр Райт прыпаркаваў «Форд» на некаторай адлегласці і суправаджаў мяне пешшу да ціхага сабрання. Святая жанчына зірнула ў наш бок, выйшла з машыны і пайшла да нас.

«Ойча, вы прыйшлі!» З гэтымі гарачымі словамі яна абняла мяне за шыю і паклала галаву мне на плячо. Містэр Райт, якому я толькі што заўважыў, што не ведаю святога, быў вельмі атрымліваючы асалоду ад гэтай незвычайнай дэманстрацыі гасціннасці. Позірк ста чэлаў таксама з некаторым здзіўленнем былі скіраваны на пашчотную карціну.

Я адразу ўбачыў, што святая знаходзілася ў высокім стане *самадхі*. Зусім не

зважаючы на свой жаночы вобраз, яна ўсведамляла сябе нязменнай душой; з гэтага ўзроўню яна радасна вітала чарговага адданага Бога. Яна правяла мяне за руку ў свой аўтамабіль.

Ананда Мойі Ма, Я раніцы затрымка ваш падарожжа! Я пратэставаў.

«Ойча, я сустракаю цябе ўпершыню ў гэтым жыцці пасля столькіх гадоў!» — сказала яна. «Калі ласка, пакуль не сыходзь».

Мы сядзелі разам на задніх сядзеннях машыны. Блажэнная Маці неўзабаве ўвайшла ў нерухомы экстатычны стан. Яе прыгожыя вочы зірнулі ў неба і, напалову расплюшчыўшыся, застылі, гледзячы ў блізкі-далёкі ўнутраны Элізіум. Вучні ціха спявалі: «Перамога Боскай Маці!»

Я знайшоў у Індыі шмат мужчын, якія спазналі Бога, але ніколі раней не сустракаў такой узнёслай святой жанчыны. Яе лагодны твар ззяла невымоўнай радасцю, якая дала ёй імя Блажэнная Маці. Доўгія чорныя валасы свабодна ляжалі за яе непакрытай галавой. Чырвоная кропка сандалавай пасты на лбе сімвалізавала духоўнае вока, заўсёды адкрытае ў ёй. Маленькі твар, маленькія рукі, малюсенькія ножкі — кантраст з яе духоўнай веліччу!

Я пакласці некаторыя пытанні да а побач жанчына чэла пакуль Ананда Мойі Ма застаўся зачараваны.

«Блажэнная Маці шмат падарожнічае па Індыі; у многіх кутках у яе сотні вучняў», — сказаў мне чэла. «Яе адважныя намаганні прывялі да многіх пажаданых сацыяльных рэформаў».

Нягледзячы на тое, што святы з'яўляецца брахманам, ён не прызнае каставых адрозненняў. **45-1** Мы заўсёды падарожнічаем з ёй, клапацячыся пра яе камфорт. Мы павінны клапаціцца пра яе як маці; яна не звяртае ўвагі на сваё цела. Калі б ёй ніхто не даваў ежы, яна б не ела і нічога не пыталася. Нават калі перад ёй ставяць ежу, яна не дакранаецца да яе. Каб яна не знікла з гэтага свету, мы, вучні, кормім яе сваімі рукамі. Днямі яна часта знаходзіцца ў боскім трансe, ледзь дыхаючы, яе вочы не міргаюць. Адзін з яе галоўных вучняў — яе муж. Шмат гадоў таму, неўзабаве пасля іх шлюбу, ён даў зарок маўчання.

Чэла паказаў на шырокаплечага мужчыну з вытанчанымі рысамі твару, доўгімі валасамі і сівой барадой. Ён ціха стаяў сярод натоўпу, склаўшы рукі ў паважлівай паставе вучня.

Асвятляная сваім акунаннем у Бясконцасць, Ананда Мойі Ма цяпер сканцэнтравала сваю свядомасць на матэрыяльным свеце.

— Ойча, калі ласка, скажыце мне, дзе вы спыніліся. — Яе голас

быў чысты і меладычны. — Зараз у Калькуце ці Ранчы, але

хутка я вярнуся ў Амерыку. — У Амерыку?

Так. Індыйская святая жанчына будзе шчыра ўдзячная там духоўным шукальнікам. Хочаце пайсці?

Калі Бацька можа узяць мяне, Я будзе ідзі."

Гэта адказаць выкліканы яе побач вучні да пачаць у сігналацыя.

«Дваццаць ці больш з нас заўсёды падарожнічаюць з Блажэнная Маці», — цвёрда сказаў мне адзін з іх. «Мы не маглі б жыць без яе. Куды б яна ні пайшла, туды мусім ісці і мы».

Неахвотна я адмовіўся ад гэтага плана, бо ён валодаў непрактычнай асаблівасцю самаадвольнага павелічэння!

— Калі ласка, прыязджай хаця б у Ранчы са сваімі вучнямі, — сказаў я, развітваючыся са святым. — Як боскае дзіця, ты будзеш атрымліваць асалоду ад малых у маёй школе.

"Кожны раз Бацька бярэ мяне, Я будзе з радасцю ідзі."

Неўзабаве Ранчы *Від'ялая* ўрачыста рыхтавалася да абяцанага візіту святога. Дзеці з нецярпеннем чакалі любога святочнага дня — ніякіх урокаў, гадзін музыкі і свята ў якасці кульмінацыі!

«Перамога! Ананда Мойі Ма, кі джай!» Гэты паўтаральны спеў з дзясяткаў захопленых маленькіх горлак сустрэў групу святой, калі яна ўвайшла ў школьную браму. Поўдзень календулы, звон цымбалаў, энергічны гук ракавін і бой барабана мрыданга ! Блажэнная Маці з усмешкай блукала па сонечных землях *Від'ялаі* , заўсёды насіла ў сабе партатыўны рай.

«Тут цудоўна», — ветліва сказала Ананда Мойі Ма, калі я вёў яе ў галоўны будынак. Яна села побач са мной з дзіцячай усмешкай. Яна выклікала ў мяне адчуванне самай блізкай з дарагіх сяброў, але ўсё ж вакол яе заўсёды вілася аўра аддаленасці — парадаксальная адзінота Усюдыіснасці.

Калі ласка сказаць мяне нешта з ваш жыццё».

«Бацька ўсё ведае; навошта паўтараць?» Яна, відавочна, лічыла, што фактычная гісторыя аднаго кароткага ўвасаблення не вартая ўвагі.

Я засмяяўся, акуратна паўтарэнне мой пытанне.

— Ойча, тут мала што можна расказаць. — Яна развяла свае вытанчаныя рукі ў асуджальным жэсте. — Мая свядомасць ніколі не асацыявалася з гэтым часовым целам. Да таго, як я прыйшла на гэтую зямлю, Ойча, «я была такой жа». Маленькай дзяўчынкай «я была такой жа». Я вырасла ў жанчыну, але ўсё яшчэ «я была такой жа». Калі сям'я, у якой я нарадзілася, дамовілася аб шлюбе ў гэтым целе, «я была такой жа». І калі, ап'янелы ад страсці, мой муж падышоў да мяне і прашаптаў пяшчотныя словы, лёгка дакранаючыся да майго цела, ён адчуў моцны ўдар, быццам яго ўдарыла маланка, бо нават тады «я была такой жа».

"Маё муж апусціўся на калені перад мяне, складзены яго рукі, і маліў мой прабачэнне.

«Маці, — сказаў ён, — паколькі я апаганіў твой цялесны храм, дакрануўшыся да яго думкай пра пажадлівасць, — не ведаючы, што ў ім жыве не мая жонка, а Боская Маці, — я даю гэтую ўрачыстую абяцанку: я буду тваім вучнем, паслядоўнікам цэлібату, заўсёды буду клапаціцца пра цябе ў цішыні, як слуга, ніколі больш ні з кім не размаўляючы, пакуль жыву. Няхай такім чынам я адкуплю грэх, які я сёння здзейсніў».

супраць ты, мой гуру.

Нават калі я ціха прыняла гэтую прапанову мужа, «я была такая ж». І, ойча, у перад табой зараз: «Я той самы». Заўсёды пасля гэтага, хоць танец стварэння будзе змяняцца вакол мяне ў зале вечнасці, «Я буду тым самым».

Ананда Мойі Ма пагрузілася ў глыбокі медытатыўны стан. Яе постаць была нерухомай, як статуя; яна ўцякла ў сваё вечна клічучае царства. Цёмныя басейны яе вачэй выглядалі безжыццёвымі і шклянымі. Гэты выраз часта прысутнічае, калі святыя выводзяць сваю свядомасць з фізічнага цела, якое тады... ледзь больш, чым кавалак бяздушнай гліны. Мы сядзелі разам цэлую гадзіну ў экстатычным трансе. Яна вярнулася ў гэты свет з вясёлым ціхім смехам.

— Калі ласка, Ананда Мойі Ма, — сказаў я, — пойдзем са мной у сад. Містэр Райт зробіць некалькі фотаздымкаў.

«Вядома, ойча. Твая воля — мая воля». Яе цудоўныя вочы захоўвалі нязменны боскі бляск, пакуль яна пазіравала для шматлікіх фотаздымкаў.

Час свята! Ананда Мойі Ма прысела на коўдру, а побач з ёй стаяў вучань, які карміў яе. Як немаўля, святая паслухмяна праглынула ежу, якую чэла паднёс ёй да вуснаў. Было відавочна, што Блажэнная Маці не адрознівае кары ад ласункаў !

Калі набліжаліся змярканні, святая выйшла са сваёй кампаніяй сярод дожджу з пляёсткаў руж, узняўшы рукі, благаслаўляючы маленькіх хлопчыкаў. Іх твары ззялі пяшчотай, якую яна без асаблівых высілкаў абудзіла ў іх.

«Любі Госпада Бога твайго ўсім сэрцам тваім, і ўсёю душою тваёю, і ўсім розумам тваім, і ўсёю сілай тваёю», — абвясціў Хрыстос, — «гэта першая заповедзь». **45-2**

Адкінуўшы ўбок усе ніжэйшыя прывязанасці, Ананда Мойі Ма прапануе сваю адзіную вернасць Госпаду. Не з дапамогай хітрых адрозненняў навукоўцаў, а з дапамогай надзейнай логікі веры, гэтая святая, падобная на дзіця, вырашыла адзіную праблему ў жыцці чалавека — усталяванне адзінства з Богам. Чалавек забыўся пра гэтую суровую прастату, якая цяпер зацямнена мільёнам праблем. Адмаўляючыся ад манатэістычнай любові да Бога, народы маскіруюць сваю нявернасць дбайнай павагай да знешніх святынь міласэрнасці.

Гэтыя гуманітарны жэсты з'яўляюцца дабрадзейны, таму што для а момант яны адцягнуць мужчынскі увагу ад сябе, але яны не вызваляюць яго ад адзінай жыццёвай адказнасці, якую Ісус назваў першай заповеддзю. Узнёслы абавязак

любіць Бога чалавек бярэ на сябе з першым удыхам паветра, шчодро дадзенага яму яго адзіным Дабрадзеем.

Аднойчы пасля яе візіту ў Ранчы мне давялося ўбачыць Ананду Мойі Ма. Праз некалькі месяцаў яна стаяла сярод сваіх вучняў на платформе станцыі Серампор, чакаючы цягнік.

«Ойча, я еду ў Гімалаі», — сказала яна мне. «Шчоdryя вучні пабудавалі мне скіт у Дэхра Дуне».

Калі яна садзілася ў цягнік, я здзіўляўся, што яе позірк ніколі не адводзіў вачэй ад Бога — ці то сярод натоўпу, ці то ў цягніку, ці то падчас свята, ці то падчас маўчання. Унутры сябе я дагэтуль чую яе голас, рэха невымернай пяшчоты:

"Глядзіце, зараз і заўсёды адзін з гэты Вечны, Я раніцы калі-небудзь гэты тое ж самае."

.....
45-1 Я знайшоў яшчэ некалькі фактаў з жыцця Ананды Мойі Ма, надрукаваных у часопісе «East-West». Святая нарадзілася ў 1893 годзе ў Дацы ў цэнтральнай частцы... Бенгалія. Непісьменны, яна мае яшчэ ашаломлены гэты інтэлектуалы па яе мудрасць. Яе вершы у Санскрыт мець запоўнены навукоўцаў здзіўлялі. Яна прыносіла сучаснае тым, хто страціў блізкіх, і здзяйсняла цудоўныя здаравенні адной толькі сваёй прысутнасцю.

45-2 : *Марк* 12:30.

РАЗДЗЕЛ: 46

Гэты Жанчына Ёг Сусветная арганізацыя па ахове здароўя Ніколі Есць

— Сэр, куды мы накіроўваемся сёння раніцай? — Містэр Райт вёў «Форд»; ён адвёў позірк ад дарогі на столькі часу, каб паглядзець на мяне з пытальным бляскам у вачах. Дзень за днём ён рэдка ведаў, якую частку Бенгаліі яму давядзецца адкрыць для сябе далей.

— Дасць Бог, — набожна адказаў я, — мы едзем да восьмага цуду свету — святой жанчыны, чый рацыён — гэта паветра!

«Паўтарэнне цудаў — па матывах Тэрэзы Нойман». Але містэр Райт усё роўна засмяўся; ён нават паскорыў машыну. Яшчэ адна незвычайная нагода для яго падарожнага дзённіка! Не для звычайнага турыста!

Школа Ранчы толькі што засталася ззаду; мы ўсталі да ўыходу сонца. Акрамя мяне і маёй сакратаркі, у кампаніі былі трое бенгальскіх сяброў. Мы ўдыхалі бадзёрае паветра, натуральнае ранішняе віно. Наш кіроўца асцярожна вёў машыну паміж ранішнімі сялянамі і двухколавымі вазамі, павольна запрэжанымі гарбатымі валамі, якія былі схільныя спрачацца аб дарогу з сігналячым чужынцам.

Спадар, мы бы як да ведаць больш з гэты пост святы».

Яе імя ёсць Гіры Бала, Я інфармаваны мой спадарожнікі. Я першы чуў пра яе гады таму з а

вучоны джэнтльмен, Стхіці Лал Нундзі. Ён часта прыходзіў у дом на Гурпар-роўд, каб навучаць майго брата Бішну.

«Я добра ведаю Гіры Балу, — сказаў мне Сціці Бабу. — Яна выкарыстоўвае пэўную тэхніку ёгі, якая дазваляе ёй жыць без ежы. Я быў яе блізкім суседам у Навабганджы каля Ічапура». **46-1** Я ўважліва сачыў за ёй; ніколі не знаходзіў доказаў таго, што яна есць ці піла. У рэшце рэшт мая цікавасць настолькі ўзрасла, што я звярнуўся да махараджы Бурдвана **46-2**, і папрасіў яго правесці расследаванне. Здзіўлены гэтай гісторыяй, ён запрасіў яе ў свой палац. Яна пагадзілася на выпрабаванне і два месяцы пражыла ў замкнёнай невялікай частцы яго дома. Пазней яна вярнулася з дваццацідзённым візітам у палац, а потым з трэцім пятнаццацідзённым выпрабаваннем. Сам махараджа сказаў мне, што гэтыя тры строгія праверкі пераканалі яго па-за ўсялякім сумневам у яе непрымальніцтве за ежу.

«Гэтая гісторыя Стхіці Бабу засталася ў маёй памяці больш за дваццаць пяць гадоў», — падсумаваў я. «Часам у Амерыцы я задаваўся пытаннем, ці не праглыне рака часу ёгіні **46-3**» перш чым я паспеў з ёй сустрэцца. Яна, напэўна, ужо даволі старая. Я нават не ведаю, дзе яна жыве і ці жыве яна наогул. Але праз некалькі гадзін мы дабярэмся да Пуруліі; там жыве яе брат.

Па адзінаццаць трыццаць наш маленькі група быў размова з гэты брат, Ламбадар Дэй, а адвакат з Пурулія.

— Так, мая сястра жыве. Часам яна спыняецца ў мяне тут, але зараз яна ў нашым сямейным доме ў Біуры. — Ламбадар Бабу з сумневам зірнуў на «Форд». — Наўрад ці я думаю, Сваміджы, што які-небудзь аўтамабіль калі-небудзь пранікаў у глыб краіны так далёка, як Біур. Магчыма, лепш за ўсё, калі вы ўсе змірыцеся са старажытным штуршком валовай запрэжкі!

Як адзін голас наш вечарынка абяцаў лаяльнасць да гэты Гонар з Дэтройт.

— «Форд» прыехаў з Амерыкі, — сказаў я адвакату. — Было б шкада пазбаўляць яго магчымасці пазнаёміцца з сэрцам Бенгаліі!

Май Ганеш **46-4** — Ідзі з табой! — сказаў Ламбадар Бабу, смяючыся. Ён ветліва дадаў: — Калі ты калі-небудзь туды дабярэшся, я ўпэўнены, што Гіры Бала будзе рада цябе бачыць. Ёй хутка споўніцца семдзесят, але яна ўсё яшчэ ў выдатным стане здароўя.

— Скажыце, калі ласка, сэр, ці праўда, што яна нічога не есць? — Я паглядзеў яму прама ў вочы, у гэтыя відавочныя вокны розуму.



ГІРЫ БАЛА

Гэтая вялікая жанчына-ёга не есць і не п'е з 1880 года. Я намаляваная з ёй. у 1936 годзе ў сваім доме ў аддаленай бенгальскай вёсцы Біур. Яе стан неедання быў старанна даследаваны махараджай Бурдвана. Яна выкарыстоўвае пэўную тэхніку ёгі, каб падзарадзіць сваё цела касмічнай энергіяй з эфіру, сонца і паветра.

— Гэта праўда. — Яго позірк быў адкрыты і поўны пашаны. — Больш за пяць дзесяцігоддзяў я ні разу не бачыў, каб яна ела хоць кавалачак. Калі б раптам наступіў канец свету, я б не быў больш здзіўлены тым, як мая сястра есць!

Мы хіхікнуў разам больш гэты неверагоднасць з гэтыя два касмічны падзеі.

«Гіры Бала ніколі не шукала недаступнай адзіноты для сваіх заняткаў ёгай, — працягваў Ламбадар Бабу. — Яна пражыла ўсё сваё жыццё ў атачэнні сям'і і сяброў. Цяпер яны ўсе добра прызвычаліся да яе дзіўнага стану. Няма нікога з іх, хто б не ашаломіўся, калі б Гіры Бала раптам вырашыла што-небудзь з'есці! Сястра, натуральна, сыходзіць на пенсію, як і належыць індуйсцкай удаве, але ў нашым невялікім коле ў Пурулі і ў Біуры ўсе ведаюць, што яна літаральна «выключная» жанчына».

Шчырасць брата была відавочнай. Наша невялікая група цёпла падзякавала яму і рушыла ў бок Біура. Мы спыніліся каля вулічнай крамкі, каб купіць кары і лучы, што прыцягнула натоўп дзядзькоў, якія сабраліся вакол, каб паглядзець, як містэр Райт есць пальцамі ў простае індуйсцкае манеры. **46-5** Шчыры апетыт прымусіў нас падрыхтавацца да дня, які, пакуль невядома, аказаўся даволі цяжкім.

Цяпер наш шлях вёў на ўсход праз выпаленыя сонцам рысавыя палі ў раён
Бурдван у Бенгаліі. Па дарогах, абсаджаных густой расліннасцю, з дрэў з
велізарнымі галінамі, падобнымі на парасоны, даносіліся песні майн і
паласашыя *бюльбюлі*. Час ад часу з'яўлялася фурманка, запрэжаная валамі.
Рыні, Рыні, манджу, Манджу піск з яго вось і падкаваны жалезам драўляны
колы кантрасны рэзка

у розум з гэты *свіст*, *свіст* з аўта шыны больш гэты арыстакратычны асфальт з гэты гарады.

«Дзік, стой!» — Мой раптоўны заклік выклікаў рэзкі пратэст з боку «Форда».
«Гэтае перагружанае мангавае дрэва проста крычыць запрашэнне!»

Мы ўпяцёх кінуліся, як дзеці, на зямлю, пасыпаную манга; дрэва добразычліва скінула свае плады, як толькі яны паспелі.

«Шмат манга нараджаецца, каб ляжаць нябачнымі, — перафразавалі я, — і марнаваць сваю салодкасць на камяністай зямлі».

«Нічога падобнага ў Амерыцы няма, Сваміджы, праўда?» — засмяўся Сайлеш Мазумдар, адзін з маіх студэнтаў-бенгальцаў.

— Не, — прызнаўся я, заліты мангавым сокам і задаволены. — Як жа мне не хапала гэтага фрукта на Захадзе! Рай для індуса без манга невысмейлівы!

Я выбраў уверх а рок і збіты а ганарлівы прыгажосць схаваны на гэты найвышэйшы канечнасць.

— Дзік, — спытаў я паміж кавалачкамі амброзіі, сагрэтай трапічным сонцам, — ці ўсе камеры ў машыне?

Так, спадар; у гэты багаж адсек."

Калі Гіры Бала апынецца сапраўднай святой, я хачу напісаць пра яе на Захадзе. Індуісцкая *ёгіня* з такімі натхняльнымі здольнасцямі не павінна жыць і паміраць у невядомасці — як большасць гэтых манга.

Палова ан гадзіна пазней Я быў усё яшчэ прагулкі у гэты лясны мір.

— Сэр, — заўважыў містэр Райт, — нам трэба дабрацца да Гіры-Балы да заходу сонца, каб было дастаткова святла для фотаздымкаў. — Ён дадаў з усмешкай: — Заходнікі — скептыкі; нельга чакаць, што яны павераць у гэтую лэдзі без фотаздымкаў!

Гэта біт з мудрасць быў бяспрэчны; Я павярнуўся мой назад на спакуса і зноў увайшоў гэты машына.

— Ты маеш рацыю, Дзік, — уздыхнуў я, калі мы імчаліся, — я ахвярую мангавым раем на алтары заходняга рэалізму. Нам патрэбныя фатаграфіі!

Дарога рабілася ўсё больш і больш бруднай: маршчыны каляін, нарывы зацвярдзелай гліны, сумныя немачы старасці! Наша група час ад часу злазіла з каня, каб дазволіць містэру Райту лягчэй маневраваць «Фордам», які мы

ўчатырох штурхалі ззаду.

«Ламбадар Бабу меў праўду», — прызнаў Сайлеш. «Машына не вязе нас; мы
вязем машыну!»

Наш пад'ём, вылазка аўта нуда быў спакушаны калі-небудзь і ананімны па гэты
знешні выгляд з а вёска,

кожны адзін а сцена з мудрагелісты прастата.

«Наш шлях віўся і віляў праз пальмавыя гаі сярод старажытных, некранутых вёсак, што прытуліліся ў цені лесу», — запісаў спадар Райт у сваім падарожным дзённіку пад датай 5 мая 1936 года. «Вельмі ўражваюць гэтыя групы саламяных гліняных хацін, упрыгожаных адным з імёнаў Бога». дзверы; мноства маленькіх голых дзяцей нявінна гуляюць вакол, спыняюцца, каб паглядзець, або шалёна бегаюць з гэтай вялікай, чорнай карэты без быкоў, што шалёна імчыцца па іх вёсцы. Жанчыны толькі выглядваюць з ценю, а мужчыны ляніва валяюцца пад дрэвамі ўздоўж дарогі, цікаўныя пад сваёй абыякавасцю. У адным месцы ўсе вяскоўцы весела купаліся ў вялікай ванне (у вопратцы, пераапрапаваючыся, абгортваючы цела сухой тканінай і скідаючы мокрую). Жанчыны падшыпнік вада да іх дамы, у велізарны латунь слоікі.

Дарога вяла нас у вясёлую пагоню па гарах і хрыбтах; мы падскоквалі і кідаліся, акулаліся ў невялікія ручаі, аб'язджалі няскончаную дамбу, слізгалі па сухіх пясчаных рэчышчах рэк і, нарэшце, каля 17:00, былі блізка да нашага пункта прызначэння — Біура. Гэтая маленькая вёска ў глыбіні раёна Банкура, схаваная пад абаронай густой лістоты, недаступная для падарожнікаў у сезон дажджоў, калі ручаі бушуюць, а дарогі, як змеі, выплёўваюць гразевую атруту.

Па дарозе дадому з малітвы ў храме (на пустэльным полі) мы папрасілі правадніка сярод групы вернікаў, і нас аблажылі з дзясятка ледзь апранутых хлопцаў, якія ўзлезлі на бакі машыны, імкнучыся правесці нас да Гіры Бала.

Дарога вяла да гаю фінікавых пальмаў, дзе стаяла група гліняных хацін, але перш чым мы дабраліся да яго, «Форд» на імгненне нахіліўся пад небяспечным вуглом, яго падкінула ўверх і ўпала ўніз. Вузкая сцежка вяла вакол дрэў і ямы, па грабянях, у ямы і глыбокія каляіны. Машына затрымалася на кустах, потым на пагорак, і нам давялося падняць камякі зямлі; мы павольна і асцярожна рухаліся далей; раптам шлях спыніўся ў зарасніках хмызняку пасярэдзіне дарогі, што давяло аб'ездам спусціцца па стромкім выступе ў сухую яму, выратаванне з якой патрабавала скрабання, апырсквання і рыдлёўкі. Зноў і зноў дарога здавалася непраходнай, але паломніцтва мусіла працягвацца; паслухмяныя хлопцы прыносілі рыдлёўкі і зносілі перашкоды (цені Ганешы!), пакуль сотні дзяцей і бацькоў глядзелі на іх.

Неўзабаве мы ўжо прабіраліся па дзвюх старажытных каляінах: жанчыны з шырока расплюшчанымі вачыма глядзелі на нас з дзвярэй сваіх хацін, мужчыны цягнуліся побач і ззаду, дзеці беглі, каб папаўніць берагі. працэсія. Наша машына, бадай, была першай, якая праехала па гэтых дарогах; «саюз валовых запрэжак» мусіць будзьце тут усемагутнымі! Якую сенсачую мы стварылі — група пад кіраўніцтвам амерыканца ўварвалася на фыркаючым аўтамабілі прама ў іхнюю вёсачку, уварваўшыся ў старажытную прыватнасць і святасць!

Спыніўшыся на вузкай вуліцы, мы апынуліся за сто футаў ад радавога дома Гіры Балы. Мы адчулі хваляванне пасля доўгай дарожнай барацьбы, увянчанай грубай аздабленнем. Мы падышлі да вялікага двухпавярховага будынка з цэглы і тынку, які дамінаваў над навакольнымі глінабітнымі хацінамі; дом рамантаваўся, бо вакол яго быў характэрны трапічны каркас з бамбука.

З ліхаманкавым чаканнем і стрыманай радасцю мы стаялі перад адчыненымі дзвярыма таго, хто быў благаслаўлены «негалодным» дотыкам Госпада. Вяскоўцы, маладыя і старыя, голыя і апранутыя, пастаянна разяўлялі вочы, жанчыны трымаліся крыху ўбаку, але таксама цікавіліся, мужчыны і хлопчыкі не саромеліся нас, назіраючы за гэтым небывалым відовішчам.

Неўзабаве ў дзвярах з'явілася невысокая постаць — Гіры Бала! Яна была захутана ў тканіну з цмянага залацістага шоўку; у тыпова індыйскай манеры яна сціпла і нясмела прасунулася наперад, злёгка выглядаючы з-пад верхняй складкі сваёй *свадэшы*. Яе вочы блішчэлі, як тлеючыя вуголлі, у цені галаўнога ўбору; мы былі зачараваны вельмі добразычлівым і добрым тварам. твар усведамлення і разумення, вольны ад плямы зямной прывязанасці.

Пакорліва яна наблізіўся і ціха пагадзіўся да наш пстрычка а колькасць з фатаграфіі з нашы фотаапараты і кінакамеры. **46-6** Цярпліва і сарамліва яна зносіла нашы фотатэхнікі карэкцыі паставы і святло дамоўленасць. Нарэшце мы меў запісана для нашчадкі многія фатаграфіі адзінай жанчыны ў свеце, якая, як вядома, пражыла без ежы і піцця больш за пяцьдзсят гадоў. (Тэрэза Нойман, вядома ж, посціцца з 1923 года.) Найбольш матчыным быў выраз твару Гіры Балы, калі яна стаяла перад намі, цалкам пакрытая свабоднай тканінай, нічога з яе цела не было відаць, акрамя твару з апушчанымі вачыма, рук і маленькіх ножак. Твар рэдкага спакою і нявіннай вытрымкі... шырокі, дзіцячы, дрыготкі губа, а жаночы нос, вузкі, іскрысты вочы, і а сумная ўсмешка».

Уражанне містэра Райта пра Гіры Балу падзяляла і я; духоўнасць ахінула яе, як пяшчотна зіхатлівая вэлюм. Яна *прамовіла* перада мной імя, як гэта звычайна бывае з прывітаннем гаспадара дома манаху. Яе просты шарм і ціхая ўсмешка прывіталі нас не толькі з салодкай прамовай; забыліся пра нашу цяжкую, пыльную паездку.

Маленькая святая села на верандзе, скрыжаваўшы ногі. Нягледзячы на сляды старасці, яна не была знясіленай; яе аліўкавая скура заставалася чыстай і здаровай.

«Маці, — сказаў я па-бенгальску, — больш за дваццаць пяць гадоў я з нецярпеннем думаў пра гэтае паломніцтва! Я чуў пра тваё святое жыццё ад Стхіці Лал Нундзі Бабу».

Яна кіўнуў у прызнанне. Так, мой добра сусед у Навабгандж.

За гэтыя гады я перасёк акіяны, але ніколі не забываў пра свой ранні план калі-небудзь убачыць цябе. Узнёслая драма, якую ты тут так непрыкметна разыгрываеш, павінна быць узнёслая перад светам, які даўно забыўся пра ўнутраную боскую ежу.

Святая на хвіліну падняла вочы, усміхаючыся з ціхай

цікавасцю. «Баба (шаноўны бацька) ведае лепш», —

пакорліва адказала яна.

Я быў рады, што яна не пакрыўдзілася; ніколі не ведаеш, як вялікія ёгі ці ёгіні адрэагуюць на думку пра публічнасць. Як правіла, яны пазбягаюць яе, жадаючы ў цішыні працягнуць глыбокае даследаванне душы. Унутраная згода прыходзіць да іх, калі надыходзіць патрэбны час, каб паказаць сваё жыццё.

адкрыта для гэты карысць з шукаю розумы.

— Маці, — працягваў я, — тады даруй мне, калі ласка, што я абцяжарваю цябе мноствам пытанняў. Калі ласка, адказвай толькі на тыя, якія табе падабаюцца; я таксама зразумею тваё маўчанне.

Яна ветліва развяла рукі. — Я рада адказаць, паколькі такая нязначная асоба, як я, можа даць здавальняючыя адказы.

"О, не, не нязначны!" Я пратэставаў шчыра. "Ты з'яўляюцца а выдатны душа».

«Я — пакорная служанка ўсіх», — дадала яна мудрагеліста, — «Я

люблю гатаваць і карміць людзей». Дзіўнае баўленне часу, падумала

я, для святой, якая не есць!

"Скажы мяне, Маці, з ваш уласны макіяж губамі ты жыць без ежа?»

— Гэта праўда. — Яна некалькі хвілін маўчала; яе наступная заўвага паказала, што яна змагалася з падлікам у розуме. — З дванаццаці гадоў і чатырох месяцаў да маіх цяперашніх шасцідзесяці васьмі — больш за пяцьдзсят шэсць гадоў — я нічога не ела і не піла.

"Ці ёсць ты ніколі спакушаны да есці?"

«Калі б я адчувала цягу да ежы, мне давялося б есці». Проста, але пакаралеўску яна сфармулявала гэтую аксіяматычную ісціну, якую добра ведае свет, дзе круцяцца толькі тры прыёмы ежы ў дзень!

— Але ж ты ж нешта ясі! — У маім голасе прагучаў

пярэчлівы тон. — Вядома ж! — Яна ўсміхнулася, хутка

зразумеўшы.

Ваша харчаванне паходзіць з больш тонкіх энергій паветра і сонечнага святла, **46-7** і ад касмічнай сілы, якая падзараджае ваша цела праз прадаўгаваты мозг.

Баба ведае." Зноў яна пагадзіўся, яе манера заспакаяльны і невыразны.

«Мама, раскажы мне, калі ласка, пра сваё ранняе жыццё. Яно мае глыбокую цікавасць для ўсёй Індыі і нават для нашых братоў і сяцёр за морам».

Гіры Бала пакласці ўбок яе звыклы рэзерв, расслабляльны у а размоўная настрой.

— Хай будзе так, — голас яе быў нізкім і цвёрдым. — Я нарадзілася ў гэтых лясных краях. Маё дзяцінства было нічым не характэрным, калі не лічыць ненасытнага апетыту. Мяне заручылі ў раннім узросце.

«Дзіця, — часта папярэджвала мяне маці, — паспрабуй стрымаць сваю прагнасць. Калі прыйдзе час жыць сярод чужых людзей у сям'і твайго мужа, што яны падумаюць пра цябе, калі твае дні будуць праводзіцца толькі ў ежы?»

Бяда, якую яна прадбачыла, спраўдзілася. Мне было ўсяго дванаццаць, калі я далучылася да родных майго мужа ў Навабганджы. Мая свякроў саромела мяне раніцай, днём і ноччу за мае абжорлівыя звычкі. Аднак яе дакоры былі сапраўдным дабраславеннем; яны абудзілі мае спячыя духоўныя схільнасці. Аднойчы раніцай яе кпіны былі бязлітаснымі.

«Я хутка дакажу табе, — сказаў я, уражаны да жывога, — што больш ніколі не дакрануся да ежы, пакуль жыву».

Мая свякроў здзекліва засмяялася. «Ну і як жа жыць без ежы, калі не можаш жыць без пераядання?»

Гэта заўвага была неадказнай! Але жалезная рашучасць авалодала маім духам. У ціхім месцы я шукаў свайго Нябеснага Айца.

«Госпадзе, — няспынна маліўся я, — калі ласка, пашлі мне гуру, таго, хто зможа навучыць мяне жыць паводле Твайго святла, а не паводле ежы».

Мяне ахапіў боскі экстаз. Апанаваная блажэнным закліццем, я адправілася да *гхата Навабгандж* на Гангу. Па дарозе я сустрэла святара з сям'і майго мужа.

«Паважаны сэр, Я сказаў даверліва, ласкава сказаць мяне як да жыць без есці.

Ён моўчкі ўтаропіўся на мяне. Нарэшце ён суцяшальна загаварыў: «Дзіця, — сказаў ён, — прыходзь сёння ўвечары ў храм; я правяду для цябе асаблівую *ведычную цырымонію*».

Гэты расплывісты адказ быў не тым, чаго я шукаў; я працягваў ісці да *гхата*. Ранішняе сонца прабівала ваду; я ачысціўся ў Ганзе, быццам для святога пасвячэння. Калі я сыходзіў з берага ракі, ахінуты мокрым адзеннем, у шырокім дзённым святле мой настаўнік матэрыялізаваўся перада мной!

«— Дарагая маленькая, — сказаў ён голасам, поўным любові і спачування, — я гуру, пасланы сюды Богам, каб выканаць тваю тэрміновую малітву. Яго глыбока кранула яе незвычайная прырода! З сённяшняга дня ты будзеш жыць астральным святлом, а атамы твайго цела будуць падсілкоўвацца бясконцым патокам».

Гіры Бала змоўк. Я ўзяў аловак і сшытак містэра Райта і пераклаў яму на англійскую некалькі слоў для азнямлення.

Святая працягнула аповед ледзь чутным ціхім голасам. «Гхат *быў* пусты, але мой гуру ахінуў нас аўрай ахоўнага святла, каб потым ніякія валацугі-купальнікі не патурбавалі нас. Ён пасвяціў мяне ў тэхніка *крыі*, якая вызваляе цела ад

залежнасці ад грубай ежы смяротных. Тэхніка ўключае выкарыстанне пэўнай *мантры* **46-8** і дыхальныя практыкаванні, больш складаныя, чым можа выканаць звычайны чалавек. Ніякіх лекаў ці магіі тут няма; нічога, акрамя *крыі*.

У гэты манера з гэты Амерыканец газета рэпарцёр, Сусветная арганізацыя па ахове здароўя меў несвядома выкладаў мяне яго

працэдур, я распытаў Гіры Бал, пра многія пытанні, якія, на маю думку, маглі б зацікавіць свет. Яна па частках дала мне наступную інфармацыю:

«У мяне ніколі не было дзяцей; шмат гадоў таму я аўдавала. Я вельмі мала сплю, бо сон і няспанне для мяне адно і тое ж. Я медытую ўначы, а ўдзень займаюся хатнімі справамі. Я ледзь адчуваю змену клімату ад сезону да сезону. Я ніколі не хварэла і не адчувала ніякіх хвароб. Я адчуваю толькі лёгкі боль, калі выпадкова атрымліваю траўму. У мяне няма фізічных вылучэнняў. Я магу кантраляваць сваё сэрца і дыханне. Я часта бачу свайго гуру, а таксама іншыя вялікія душы ў бачанні».

«Маці, — спытаў я, — чаму ты не вучыш іншых жыць без ежы?» Мае

амбіцыйныя надзеі на мільёны галодных людзей у свеце былі

знішчаны ў зародку.

— Не, — яна пакруціла галавой. — Мой гуру строга загадаў мне не раскрываць сакрэт. Ён не жадае ўмешвацца ў Божую драму стварэння. Земляробы не падзякавалі б мне, калі б я навучыла многіх людзей жыць без ежы! Сакавітыя плады ляжалі б без карысці на зямлі. Здаецца, што пакуты, голад і хваробы — гэта бізуны нашай кармы, якія ў рэшце рэшт падштурхоўваюць нас да пошуку сапраўднага сэнсу жыцця.

"Маці," Я сказаў павольна, што ёсць гэты выкарыстанне з ваш маючы быў асобны выйсці да жыць без есці?"

«Каб даказаць, што чалавек ёсць Дух». Яе твар заззяў мудрасцю. «Каб паказаць, што праз боскі прагрэс ён можа паступова навучыцца жыць Вечным Святлом, а не ежай».

Святая пагрузілася ў глыбокі медытатыўны стан. Яе позірк быў скіраваны ў сябе; лагодная глыбіня яе вачэй стала безвыніковай. Яна выдала нейкі ўздых, прадвесце экстатычнага трансу, які перапаўняў дыханнем. На нейкі час яна ўцякла ў бясконцае царства, у рай унутранай радасці.

Трапічная цемра апусцілася. Святло невялікай газавай лямпы ўрываўся ў твары дзясяткаў вяскоўцаў, якія моўчкі сядзелі ў цені. Светлячкі і далёкія ліхтары з хацін выкідвалі яркія, жудасныя ўзоры на аксамітную ноч. Надышоў балючы час развітання; наперадзе нашай невялікай групы чакала павольная, стомная вандроўка.

Гіры Бала, Я сказаў як гэты святы адкрыты яе вочы, калі ласка даць мяне а сувенір паласа з адзін з ваш

" . сары

Неўзабаве яна вярнулася з кавалкам бенарэскага шоўку, працягнула яго ў руцэ і раптам упала ніцма на зямлю.

"Маці," Я сказаў з павагай, хутчэй дазволіць мяне дотык ваш уласны благаслаўлены ногі!

.....
46-1 : У паўночны Бенгалія.

46-2 : Г. Г. Сэр Біджай Чанд Махтаб, зараз мёртвы. Яго сям'я несумненна валодае некаторыя запіс з гэты Махараджа тры расследаванні Гіры Балы.

46-3 : Жанчына ёг.

46-4 : "Здымальнік з Перашкоды", гэты бог з добра стан.

46-5 : Шры Юктешвар выкарыстоўваўся да сказаць: "Гэты Лорд мае дадзена нас гэты садавіна з гэты добра зямля. Мы як да бачыць наш ежа, да пах «Пакаштаваць яго, пакаштаваць яго — індус любіць таксама дакранацца да яго!» Нават *пачуць яго* не супраць , калі за ежай нікога няма!

46-6 : Спадар Райт таксама узяў рухаецца фатаграфіі з Шры Юктешвар падчас яго апошні Зіма

Сонцастаянне Фестываль у Серампор. 46-7: «Тое, што мы ямо, — гэта радыяцыя; наша ежа — гэта так

шмат квантаў энергіі», — сказаў доктар Джордж У. Крайл з Кліўленда
збор з медыцынскі мужчыны на Май 17, 1933 год у Мемфіс. "Гэта надзвычай важны радыяцыя, які рэлізу
электрычныя токі

бо электрычны ланцуг цела, нервовая сістэма, атрымлівае харчаванне ад сонечных прамянёў. Атамы, кажа
доктар Крайл, — гэта сонечныя сістэмы. Атамы з'яўляюцца гэты транспартныя сродкі што з'яўляюцца запоўнены
з сонечны ззянне як так многія скручаны спружыны. Гэтыя незлічоная колькасць атамныя энергіі паступае ў
арганізм чалавека ў выглядзе ежы. Пасля траплення ў яго цела гэтыя напружаныя носьбіты, атамы,
вызваляюцца ў пратаплазму цела, гэты ззянне мабля новы хімічны энергія, новы электрычныя токі. «Ваш цела
ёсць зроблены ўверх з такі атамы, — сказаў доктар Крайл. — Гэта вашы мышцы, мозг і органы пачуццяў, такія як
.вочы і вушы

Калі-небудзь навукоўцы будзе адкрыць як чалавек можа жыць непасрэдна на сонечны энергія. Хларафіл ёсць
гэты толькі рэчыва вядомы у прыродзе што неяк валодае гэты улада да акт як а сонечнае святло пастка,"
Уільям Л. Лоўрэнс піша у гэты *Новы Ёрк Часы* . «Яно «ўлоўлівае» энергію сонечнага святла і захоўвае яе ў
расліне. Без гэтага жыццё не магло б існаваць. Мы атрымліваем энергію, неабходную для жыцця, з сонечнай
.«Энергія, якая захоўваецца ў расліннай ежы, якую мы ямо, або ў цэле жывёл, якія ядуць расліны

Гэты энергія мы атрымаць з вугаль або алей ёсць сонечны энергія пастку па гэты хларафіл у расліна жыццё
.«мільёны з гады таму. Мы жывуць за кошт сонца дзякуючы хларафілу

Магутны вібрацыйны спяваць. Гэты літаральны пераклад з Санскрыт *мантра* ёсць інструмент з :46-8
думаў," які азначае гэты ідэальны, нячутны гукі які прадстаўляць адзін аспект з стварэнне; калі агучаны як
склады, а *мантра* складае а універсальная тэрміналогія. Бясконца сіла гуку паходзіць ад АУМ, «Слова» або
.творчага гулу Касмічнага Рухавіка

РАЗДЗЕЛ: 47

Я Вяртанне Каму Гэты Захад

Я даў шмат урокаў ёгі ў Індыі і Амерыцы, але мушу прызнацца, што, як індуіст, я
незвычайна рады праводзіць занятакі для студэнтаў англійскай мовы.

Мае лонданскія вучні ўдзячна смяяліся; ніякія палітычныя хваляванні ніколі не парушалі наш спакой ёгі.

Індыя цяпер была святым успамінам. Верасень 1936 года; я ў Англіі, каб выканаць абяцанне, дадзенае шаснаццацю месяцамі раней, зноў чытаць лекцыі ў Лондане.

Англія таксама ўспрымае вечнае пасланне ёгі. Рэпарцёры і аператары кінахронікі натоўпам запоўнілі мае пакоі ў Гросвенар-Хаўсе. Брытанская нацыянальная рада свету

29 верасня ў кангрэгацыйнай царкве Уайтфілда «Супольніцтва вернікаў» арганізавала сустрэчу, дзе я выступіў перад аўдыторыяй на важную тэму «Як вера ў супольнасці можа выратаваць цывілізацыю». Лекцыі а восьмай гадзіне ў зале Кэкстан прыцягнулі столькі людзей, што два вечары ў зале Віндзар-Хаўс, дзе яны маглі прачытаць мой другі выступ а палове на дзесятую, перапоўненыя слухачы чакалі мяне ў аўдыторыі. У наступныя тыдні заняткі ёгай сталі настолькі папулярнымі, што містэр Райт быў вымушаны арганізаваць перавод у іншую залу.

Англійская упартасць выдатна праяўляецца ў духоўных адносінах. Лонданскія студэнты ёгі пасля майго ад'езду лаяльна арганізаваліся ў цэнтр самарэалізацыі, праводзячы свае медытацыйныя сустрэчы штотыдзень на працягу ўсіх горкіх ваенных гадоў.

Незабыўныя тыдні ў Англіі; дні агляду славытасцяў у Лондане, а потым паездкі па прыгожай сельскай мясцовасці. Мы з містэрам Райтам выклікалі верны «Форд», каб наведаць месцы нараджэння і магілы вялікіх паэтаў і герояў брытанскай гісторыі.

У канцы кастрычніка наша невялікая група адплыла з Саўтгэмптана ў Амерыку на параходзе «*Брэмен*». Велічная Статуя Свабоды ў нью-ёрскай гавані выклікала радасны эмацыйны глыток не толькі ў міс Блетч і містэра Райта, але і ў мяне.

«Форд», трохі пабіты барацьбой са старажытнымі глебамі, усё яшчэ быў магутны; цяпер ён з лёгкасцю здзейсніў транскантынентальнае падарожжа ў Каліфорнію. У канцы 1936 года — вось! Гара Вашынгтон.

Штогод у цэнтры Лос-Анджэлеса святкуюцца святы канца года васьмігадзіннай групавой медытацыяй 24 снежня (Духоўнае Раство), а на наступны дзень — банкетам (Сацыяльнае Раство). Урачыстасці ў гэтым годзе былі дапоўнены прысутнасцю дарагіх сяброў і студэнтаў з далёкіх гарадоў, якія прыбылі, каб сустрэць трох падарожнікаў па свеце.

На калядную застолле былі прысмакі, прывезеныя за пятнаццаць тысяч міль на гэтую радасную падзею: грыбы *гуччы* з Кашміра, кансерваванае *расагула* і мякаць манга, печыва *палар* і алей. індыйскай кветкі *кеоры*, якой было нададзена смак нашаму марозіву. Вечар застаў нас групай вакол велізарнай зіготкай каляднай ёлкі, а побач з камінам патрэсквалі дровы духмянага кіпарыса.

Час падарункаў! Падарункі з самых аддаленых куткоў зямлі — Палесціны, Егіпта, Індыі, Англіі, Францыі, Італіі. Як старанна містэр Райт падлічваў ствалы на кожным замежным скрыжаванні, каб ніводная зламысная рука не атрымала скарбаў, прызначаных для блізкіх у Амерыцы! Плакеты са свяшчэнным

аліўкавым дрэвам са Святой Зямлі, вытанчаныя карункі і вышыўкі з Бельгіі і Галандыі, персідскія дываны, тонка вытканыя кашмірскія шалі, вечна духмяныя падносы з сандалавага дрэва з Майсура, камяні «бычынага вока» Шывы з цэнтральных правінцый, старажытныя індыйскія манеты даўно мінулых дынастый, вазы і кубкі, упрыгожаныя каштоўнымі камянямі, мініяцюры, габелены, храмавыя ладан і парфумы, *баваўняныя* прынты свадэшы, лакавыя вырабы, разьба па слановай косці з Майсура, персідскія тэпцікі з доўгім цікаўным носам, мудрагелістыя старажытныя ілюмінаваныя рукапісы, аксаміт, парча, кепкі Гандзі, кераміка, плітка, латунь, малітоўныя дываны — здабыча... тры кантыненты!

Адзін па адзін Я размеркаваны гэты весела загорнуты пакеты з гэты велізарны куча пад гэты дрэва.

«Сястра Г'янамата!» — я працягнула доўгую скрынку святой амерыканцы з мілым тварам і глыбокім разуменнем, якая падчас маёй адсутнасці кіравала гарой Вашынгтон. З папярowych сурвэтак яна дастала *сары* з залацістага бенарэскага шоўку.

Дзякуй ты, спадар; гэта прыносіць гэты конкурс красы з Індыя перад мой вочы».

«Містэр Дыкінсан!» У наступнай пасылцы быў падарунак, які я купіў на калькуцкім кірмашы. «Містэру Дыкінсану гэта спадабаецца», — падумаў я тады. Вельмі любімы вучань, містэр Дыкінсан прысутнічаў на кожным калядным свяце з моманту заснавання гары Вашынгтон у 1925 годзе. На гэтым адзінаццатым штогадовым свяце ён стаяў перада мной, развязваючы стужкі свайго квадратнага маленькага пасылка.

«Срэбны кубак!» Змагаючыся з эмоцыямі, ён утаропіўся на падарунак — высокі кубак. Ён сеў на некаторай адлегласці, відавочна, ашаломлены. Я ласкава ўсміхнуўся яму, перш чым зноў выканаць сваю ролю Санта-Клаўса.

Вечар эякуляцыі завяршыўся малітвай да Даўца ўсіх дароў, а затым групавым спевам калядак.

Спадар Дыкінсан і Я былі балбатаць разам калісьці пазней.

«Сэр, — сказаў ён, — дазвольце мне падзякаваць вам за сярэбраны кубак. У калядную ноч я не мог знайсці слоў».

Я прынёс гэты падарунак асабліва для ты."

«Сорак тры гады я чакаў гэтага сярэбранага кубка! Гэта доўгая гісторыя, якую я хаваў у сабе». Містэр Дыкінсан сарамліва паглядзеў на мяне. «Пачатак быў драматычным: я тануў. Мой старэйшы брат гуліва штурхнуў мяне ў пятнаццаціфутавы басейн у невялікім мястэчку ў Небрасцы. Мне тады было ўсяго пяць гадоў. Калі я збіраўся апусціцца пад ваду ў другі раз, з'явілася асляпляльнае шматколернае святло, запоўніўшы ўсю прастору. Пасярэдзіне была постаць чалавека са спакойнымі вачыма і суцяшальнай усмешкай. Маё цела танула ў трэці раз, калі адзін з таварышаў майго брата сагнуў высокую стройную вярбу так глыбока, што я мог ухапіцца за яе сваімі адчайнымі пальцамі. Хлопчыкі паднялі мяне на бераг і паспяхова аказалі мне першую дапамогу» .

Дванаццаць гадоў праз, сямнаццацігадовым юнаком, я наведаў Чыкага з маці. Гэта быў 1893 год; вялікі Сусветны парламент рэлігій засядаў. Мы з маці ішлі па галоўнай вуліцы, калі я зноў убачыў магутную ўспышку святла. За некалькі крокаў ад мяне, няспешна шпацыруючы, знаходзіўся... той самы чалавек, якога я бачыў гадамі раней у бачанні. Ён падышоў да вялікай аўдыторыі і знік унутры

дзвярэй.



Спадар Э. Э. Дыкінсан з Лос Анджэлес; ён шукаў а срэбра кубак



Шры Юктешвар і сябе у Калькута, 1935 год. Ён ёсць пераноскі гэты падарунак парасон- тросць



Група студэнтаў і настаўнікаў з Ранчы пазіруе з шаноўным махараджай Касімбазара (у цэнтры, у белым). У 1918 годзе ён перадаў свой палац Касімбазар і дваццаць пяць акраў зямлі ў Ранчы ў якасці пастаяннага месца для маёй школы ёгі для хлопчыкаў.

«Маці» Я закрычала, што быў гэты чалавек Сусветная арганізацыя па ахове здароўя з'явіўся у гэты час Я быў танец!

Мы з ёй паспяхаліся ў будынак; мужчына сядзеў на лекцыйнай пляцоўцы. Неўзабаве мы даведаліся, што гэта Свамі Вівекананда з Індыі. 47-1 Пасля таго, як ён прачытаў кранальную прамову, я пайшоў яму насустрач. Ён ветліва ўсміхнуўся мне, быццам мы былі старымі сябрамі. Я быў такі малады, што не ведаў, як выказаць свае пачуцці, але ў глыбіні душы спадзяваўся, што ён прапануе стаць маім настаўнікам. Ён прачытаў мае думкі.

«— Не, сын мой, я не твой гуру. — Вівекананда ўтаропіўся сваімі прыгожымі, пранізлівымі вачыма глыбока ў мае. — Твой настаўнік прыйдзе пазней. Ён дасць табе сярэбраны кубак». Пасля кароткай паўзы ён дадаў, усміхаючыся: — Ён адорыць цябе большай колькасцю дабраславенняў, чым ты зараз можаш утрымаць.

«Я пакінуў Чыкага праз некалькі дзён, — працягваў містэр Дыкінсан, — і больш ніколі не бачыў вялікага Вівекананду. Але кожнае слова, якое ён вымавіў, было незгладжальна запісана ў маёй глыбокай свядомасці. Гады прайшлі, але настаўнік не з'явіўся. Адночы ўначы 1925 года я глыбока маліўся, каб Гасподзь паслаў мне майго гуру. Праз некалькі гадзін мяне разбудзілі мяккія гукі мелодыі. Перад маім позіркам з'явілася група нябесных істот, якія трымалі флейты і іншыя інструменты. Напоўніўшы паветра цудоўнай музыкай, анёлы павольна зніклі.

На наступны вечар я ўпершыню наведаў адну з вашых лекцый тут, у Лос-Анджэлесе, і тады зразумеў, што мая малітва была пачута.

Мы усміхнуўся у кожны іншы у цішыня.

«Ужо адзінаццаць гадоў я з'яўляюся вашым вучнем *Крыя-ёгі*, — працягваў містэр Дыкінсан. — Часам я разважаў пра сярэбраны кубак; я амаль пераканаў сябе, што словы Вівекананды былі толькі метафарычнымі. Але ў калядную ноч, калі вы ўручылі мне квадратную скрынку каля ёлкі, Я бачыў, для гэты трэці час у мой жыццё, гэты той жа асляпляльны успышка з святло. У іншы хвіліна Я быў

гледзячы на падарунак майго гуру, які Вівекананда прадбачыў для мяне сорок тры гады таму, — сярэбраны кубак!

.....
Гэты начальнік вучань з гэты Падобны да Хрыста майстар Шры Рамакрышна :47-1

РАЗДЗЕЛ: 48

У Энсінітас У Каліфорнія

«Сюрпрыз, сэр! Падчас вашай адсутнасці мы пабудавалі гэты скіт у Энсінітас; гэта падарунак «прывітанне дадому!»» Сястра Г'янамата з усмешкай правяла мяне праз браму і па дарожцы ў цені дрэў.

Я ўбачыў будынак, які тырчаў, як вялікі белы акіянскі лайнер, да блакітнай салянай вады. Спачатку моўчкі, потым з «Ох!» і «Ах!», нарэшце з недастатковым чалавечым слоўнікам радасці і ўдзячнасці, я агледзеў ашрам — шаснаццаць незвычайна вялікіх пакояў, кожны з якіх быў чароўна абстаўлены.

Велічная цэнтральная зала з велізарнымі вокнамі да столі глядзіць на адзіны алтар з травы, акіяна і неба — сімфонію смарагдаў, опалаў і сапфіраў. На мантыі над велізарным камінам у зале намалюваны Лахіры Махасая, які ўсміхаецца і благаслаўляе гэты далёкі ціхаакіянскі рай.

Прама пад залай, убудаваныя ў самы абрыў, дзве адзінокія пячоры для медытацыі сутыкаюцца з бясконцасцю неба і мора. Веранды, сонечныя куткі, акры фруктовых садоў, эўкаліптавы гай, каменныя сцэжкі, якія вядуць праз ружы і лілеі да ціхіх альтанак, доўгая лесвіца, якая заканчваецца на адасобленым пляжы і бяскрайніх водах! Ці быў сон калі-небудзь больш канкрэтным?

«Няхай сюды прыйдуць добрыя, гераічныя і шчодрыя душы святых», — гаворыцца ў «Малітве аб жылі» з *Зэнд-Авесты*, прымацаванай да адных дзвярэй скіта, — «і няхай яны ідуць з намі рука аб руку, адорваючы гаючымі цнотамі сваіх благаслаўлёных дароў, распаўсюджанымі па ўсёй зямлі, шырокімі, як рэкі, высокімі, як сонца, дзеля садзейнічання лепшым людзям, дзеля

памнажэння багацця і славы».

Няхай паслухмянасць пераможа непаслухмянасць у гэтым доме; няхай мір тут пераможа над разладамі; шчырасць — над сквапнасцю, праўдзівая мова — над падманам, павага — над пагардай. Каб нашы розумы былі ўзрушаныя, а нашы душы ўзнёслыя, няхай нашы целы таксама будуць праслаўлены; і о Святло Боскае, няхай мы ўбачым Цябе, і няхай мы, набліжаючыся, абыдзем Цябе і дасягнем Твайго.

цэлы таварыства!



Энсінітас, Каліфорнія, з выглядам на Ціхі акіян. Галоўны будынак і частка тэрыторыі Таварыства самарэалізацыі

Гэты ашрам Таварыства Самарэалізацыі стаў магчымым дзякуючы шчодрасці некалькіх амерыканскіх вучняў, амерыканскіх бізнесменаў з бясконцымі абавязкамі, якія тым не менш штодня знаходзяць час для сваёй *Крыя-ёгі*. Ніводнае слова пра будаўніцтва скіта не дайшло да мяне падчас майго знаходжання ў Індыі і Еўропе. Здзіўленне, захапленне!

У першыя гады майго жыцця ў Амерыцы я прачэсаў узбярэжжа Каліфорніі ў пошуках невялікага месца для прыморскага ашрама; кожны раз, калі я знаходзіў падыходнае месца, нязменна ўзнікала нейкая перашкода, якая перашкаджала мне. Гледзячы цяпер на шырокія акры Энсінітас, **48-1** пакорліва я назіраў, як без асаблівых высілкаў спраўджваецца даўняе прароцтва Шры Юктешвара: «скіт ля акіяна».

Праз некалькі месяцаў, на Вялікдзень 1937 года, я правёў на гладкіх газонах у Энсінітасе першы з шматлікіх службы на ўзыходзе сонца. Падобна вешчунам старажытнасці, некалькі сотняў студэнтаў з набожным захапленнем глядзелі на штодзённы цуд, ранні абрад сонечнага агню на ўсходнім небе. На захадзе ляжаў невычэрпны Ціхі акіян, які гулка выхваляў сваю ўрачыстую хвалу; удалечыні — малюсенькая белая парусная лодка і самотны палёт чайкі. «Хрыстос, Ты ўваскрос!» Не сам-насам з вясновым сонцам, але ў вечным світанні Духа!

Шмат шчаслівых месяцаў праяцела; у спакоі дасканалай прыгажосці я здолеў завяршыць у скіце даўно запланаваны твор «*Касмічныя спевы*». Я пераклаў на англійскія словы і заходнюю нотную граматыку каля сарака песень, некаторыя з якіх былі арыгінальнымі, іншыя — маімі адаптацыямі старажытных мелодый. Сярод іх былі спеў Шанкары «Няма нараджэння, няма смерці»; дзве любімыя песні Шры Юктешвара: «Прачніся, але прачніся, о мой

святы!» і «Жаданне, мой вялікі вораг»; стары санскрыцкі «Гімн Брахме»; старыя бенгальскія песні «Якая маланка!» і «Яны пачулі Тваё імя»; «Хто ў маім храме?» Тагора; і шэраг маіх кампазіцый: «Я буду Тваім заўсёды», «У краіне за межамі маіх сноў», «Выйдзі з ціхага неба», «Паслухай заклік маёй душы», «У храме цішыні» і «Ты — маё жыццё».

Для а прадмова да гэты песеннік Я пералічаны мой першы выдатны вопыт з гэты успрымальнасць з

Заходнікі пад мудрагелістыя рэлігійныя атмасферы Усходу. Нагодай стала публічная лекцыя; час — 18 красавіка 1926 года, месца — Карнэгі-хол у Нью-Ёрку.

«Спадар Хансікер, — прызнаўся я амерыканскаму студэнту, — я планую папрасіць аўдыторыю праспяваць старажытную індуйсцкую песню «О, Божа, прыгожы!»»

«Сэр, — запярэчыў містэр Хансікер, — гэтыя ўсходнія песні незразумелыя амерыканцам. Якая шкада, калі лекцыя будзе сапсавана каментарыямі пра пераспелыя памідоры!»

Я са смехам не пагадзіўся. «Музыка — гэта ўніверсальная мова. Амерыканцы абавязкова адчуюць памкненне душы ў гэтым узнёслым спеве». **48-2**

Падчас лекцыі містэр Хансікер сядзеў на платформе за мной, верагодна, баючыся за маю бяспеку. Яго сумневы былі беспадстаўнымі: не толькі непажаданыя гародніна адсутнічалі, але і на працягу гадзіны дваццаці пяці хвілін бесперапынна гучалі мелодыі «О, Божа, прыгожа!». з тры тысяча горла. Блазэ не даўжэй, дарагі Новы Ёркцы; ваш сэрцы ўзляцелі ў простым гімне радасці! У той вечар адбыліся боскія вылячэнні сярод вернікаў, якія з любоўю спяваюць благаслаўлёнае імя Госпада.

Адасобленае жыццё літаратурнага менестрэля было маёй роляй нядоўга. Неўзабаве я дзяліўся кожныя два тыдні паміж Лос-Анджэлесам і Энсінітасам. Нядзельныя службы, заняткі, лекцыі ў клубах і каледжах, інтэрв'ю са студэнтамі, бясконцы паток перапіскі, артыкулы для *East-West*, кіраванне дзейнасцю ў Індыі і шматлікіх невялікіх цэнтрах у амерыканскіх гарадах. Шмат часу таксама надавалася арганізацыі крыіі і іншых вучэнняў Таварыства самарэалізацыі ў серыю заняткаў для тых, хто шукае ёгі далёка, чый запал не прызнаваў абмежаванняў прасторы.

Радасны прысвячэнне з а Самарэалізацыя Царква з Усе Рэлігіі узяў месца у 1938 год у Вашынгтон,

Велічная царква, размешчаная сярод добраўпарадкаванай тэрыторыі, стаіць у раёне горада пад назвай «Выхі сяброўства». Кіраўніком Вашынгтонскага цэнтра з'яўляецца Свамі Прэмананда, які атрымаў адукацыю ў школе Ранчы і Калькуцкім універсітэце. Я запрасіў яго ў 1928 годзе ўзначаліць Вашынгтонскі цэнтр самарэалізацыі.

«Прэмананда, — сказаў я яму падчас наведвання яго новага храма, — гэтая ўсходняя штаб-кватэра — каменны помнік вашай нястомнай адданасці. Тут, у сталіцы краіны, вы трымалі святло ідэалаў Лахіры Махасаі».

Прэмананда суправаджаў мяне з Вашынгтона для кароткага візіту ў цэнтр

самарэалізацыі ў Бостане. Якая ж радасць зноў бачыць гурт *крыя-ёгі*, які заставаўся нязменным з 1920 года! Кіраўнік бостанскага гурта, доктар М. В. Льюіс, размясціў мяне і майго спадарожніка ў сучасным, мастацка аздобленым нумары.

— Сэр, — сказаў мне доктар Льюіс, усміхаючыся, — у першыя гады вашага жыцця ў Амерыцы вы жылі ў гэтым горадзе ў адным пакоі без ваннай. Я хацеў, каб вы ведалі, што ў Бостане ёсць некалькі раскошных кватэр!

Цені набліжэння разні падаўжаліся над светам; востры вуха ўжо мог пачуць жахлівыя барабаны вайны. Падчас інтэрв'ю з тысячамі людзей у Каліфорніі і праз перапіску па ўсім свеце я выявіў, што мужчыны і жанчыны глыбока дапытваліся ў сваіх сэрцах; трагічная знешняя няўпэўненасць падкрэслівала патрэбу ў Вечным Якарстве.

«Мы сапраўды зразумелі каштоўнасць медытацыі, — напісаў мне ў 1941 годзе кіраўнік Лонданскага цэнтра самарэалізацыі, — і ведаем, што нішто не можа парушыць наш унутраны спакой. У апошнія некалькі тыдняў падчас сустрэч мы чулі папярэджанні аб паветранай трывозе і слухалі выбухі запаволенага дзеяння бомбы, але наш студэнты усё яшчэ збіраць і старанна атрымліваць асалоду наш цудоўны сэрвіс.»

Яшчэ адзін ліст прыйшоў да мяне з разбуранай вайной Англіі якраз перад тым, як Амерыка ўступіла ў канфлікт. Доктар Л. Кранмер Бінг, вядомы рэдактар *серыі «Мудрасць Усходу»*, напісаў у ім высакароднымі і жаласнымі словамі:

Калі я чытаў пра «*Усход-Заход*», я зразумеў, наколькі мы далёкія адзін ад аднаго, відаць, жывучы ў двух... розных свету. Прыгажосць, парадак, спакой і мір прыходзяць да мяне з Лос-Анджэлеса, які плыве ў порт як пасудзіна, напоўненая дабрашласцем і сущасцю Святога Грааля, у абложаны горад.

«Я бачу, быццам у сне, ваш пальмавы гай і храм у Энсінітасе з яго акіянскімі прасторами і горнымі краявідамі, і, перш за ўсё, яго супольнасць духоўна настроеных мужчын і жанчын, супольнасць, аб'яднаную ў адзінстве, паглынутую творчасцю і напаўняемую сузіраннем. Гэта свет майго ўласнага бачання, у стварэнні якога я спадзяваўся ўнесці свой невялікі ўклад, і цяпер...»

«Магчыма, у целе я ніколі не дасягну вашых залатых берагоў і не пакланюся ў вашым храме. Але гэта нешта большае — мець бачанне і ведаць, што сярод вайны ў вашых гаванях і сярод вашых пагоркаў усё яшчэ пануе мір. Прывітанне ўсім членам Брацтва ад простага салдата, напісанае на вартавой вежы, якая чакае світаньня».

Ваенныя гады прынеслі духоўнае абуджэнне сярод людзей, чые забавы ніколі раней не ўключалі вывучэнне Новага Запавету. Адзін салодкі напой з горкіх траў вайны! Каб задаволіць расце патрэбу, была пабудавана і асвечана натхняльная невялікая Царква Самарэалізацыі ўсіх рэлігій. у 1942 год у Галівуд. Гэты сайт твары Аліўкавы Хіл і гэты далёкі Лос Планетарый у Анджэлесе. Царква, аздобленая сінім, белым і залатым колерамі, адлюстроўваецца сярод водных гіяцынтаў у вялікім басейне. Сады аздоблены кветкамі, некалькімі спалоханымі каменнымі аленьямі, вітражом... пергола і мудрагелісты калодзеж жаданняў. Да капеек і калейдаскапічных жаданняў чалавека дадалося шмат чыстых імкненняў да адзінага скарбу Духа! Універсальная дабрыня выцякае з невялікіх ніш са статуямі Лахіры Махасаі і

Шры Юктешвара, а таксама Крышны, Буды, Канфуцыя, Святога Францішка і прыгожай перламутравай рэпрадукцыі Хрыста на Апошняй Вячэры.

Яшчэ адна Царква самарэалізацыі ўсіх рэлігій была заснавана ў 1943 годзе ў Сан-Дыега. Ціхі храм на вяршыні пагорка стаіць у схіле эўкаліптавай даліны з выглядам на зіхатлівы заліў Сан-Дыега.

Аднойчы ўвечары, сядзячы ў гэтай ціхай гавані, я выліваў сваё сэрца ў песні. Пад маімі пальцамі гучаў салодкагульны царкоўны арган, а на маіх вуснах — тужлівы плач старажытнай бенгальскай мовы.

адданы Сусветная арганізацыя па ахове здароўя меў шукаў для вечны суцяшэнне:

У гэта свет, Маці, ніхто можа каханне мяне;
У гэтым свеце яны не ведаюць боскай любові.
Дзе ж чыстая любоўная любоў?
Дзе сапраўднае каханне да Цябе?
Там маё сэрца імкнецца быць.

Мой спадарожнік у капліцы, доктар Лойд Кенэл, кіраўнік цэнтра ў Сан-Дыега, злёгка ўсміхнуўся, калі пачуў словы песні.

«Скажы мне шчыра, Парамахансатджы, ці варта было яно таго?» Ён паглядзеў на мяне з шчырай шчырасцю. Я зразумеў яго лаканічнае пытанне: «Ці быў ты шчаслівы ў Амерыцы? А як наконт расчараванняў, душэўнага болю, кіраўнікоў цэнтра, якія не маглі весці за сабой, студэнтаў, якіх нельга было вучыць?»

«Шчаслівы чалавек, якога Гасподзь выпрабоўвае, доктар! Ён часам памятае, каб ускласці на мяне цяжар!» Тады я падумаў пра ўсіх верных, пра любоў і адданасць і разуменне, якое ляжала ў самым сэрцы Амерыкі. Павольна і з націскам працягнуў: «Але мой адказ: так, тысячу разоў так! Гэта таго варта было; гэта было пастаянным натхненнем, большым, чым я калі-небудзь марыў, бачыць, як Захад і Усход збліжаюцца ў адзінай трывалай сувязі — духоўнай!»

Ціха я дадаў малітву: «Няхай Бабаджы і Шры Юктешварджы адчуюць, што я зрабіў сваю частку працы, не расчараваўшы тых вялікіх надзей, з якімі яны мяне паслалі».

Я павярнуўся зноў да гэты орган; гэта час мой песня быў адцены з а баявыя доблесць:

Шліфавальнае кола Часу псуе шмат
жыццяў, поўных месяца і зорак, і
шмат ярка ўсмешлівых раніц – але
мая душа ўсё яшчэ крочыць наперад!

Цемра, смерць і няўдачы змагаліся;
яны люта спрабавалі перакрыць мне
шлях;
Мая барацьба з зайздроснай прыродай

моцная – Але мая душа ўсё яшчэ крочыць
наперад!

Навагодні тыдзень 1945 года застаў мяне за працай у маім кабінце ў Энсінітасе, дзе я пераглядаў рукапіс гэтай кнігі.

«Парамхансатджы, калі ласка, выйдзі на вуліцу». Доктар Льюіс, які прыехаў з Бостана, благальна ўсміхнуўся мне з акна. Неўзабаве мы ўжо шпацыравалі пад сонцам. Мой спадарожнік паказаў на новыя вежы, якія будаваліся на ўскрайку маёнтка Феллоушыпа, што прылягаў да прыбярэжнай шашы.

«Сэр, я бачу тут шмат паляпшэнняў з майго апошняга візіту». Доктар Льюіс прыязджае з Бостана ў Энсінітас двойчы на год.

Так, доктар, праект, які я даўно абдумваў, пачынае набываць пэўную форму. У гэтых прыгожых краявідах я заснаваў мініяцюрную сусветную калонію. Братэрства — гэта ідэал, які лепш зразумець на прыкладзе, чым на заповедзі! Невялікая гарманічная група тут можа натхніць іншыя ідэальныя супольнасці па ўсёй зямлі.

А цудоўны ідэя, спадар! Гэты калонія будзе напэўна быць а поспех калі усе шчыра робіць яго частка!

«Свет» — гэта шырокі тэрмін, але чалавек павінен пашыраць сваю адданасць, разглядаючы сябе як грамадзяніна свету, — працягнуў я. — Чалавек, які сапраўды адчувае: «Свет — мая радзіма; гэта мая Амерыка, мая Індыя, мае Філіпіны, мая Англія, мая Афрыка», ніколі не будзе мець недахопаў у магчымасцях для карыснага і шчаслівага жыцця. Яго натуральны мясцовы гонар будзе ведаць бясконцае пашырэнне; ён будзе ў кантакце з творчымі ўніверсальнымі плынямі».

Мы з доктарам Льюісам спыніліся над лотасавым басейнам каля скіта. Пад намі ляжаў бязмежны Ціхі акіян.

«Гэтыя ж воды аднолькава разбіваюцца аб узбярэжжы Захаду і Усходу, у Каліфорніі і Кітаі». Мой спадарожнік кінуў невялікі каменьчык у першую з сямідзесяці мільёнаў квадратных міль акіяна. «Энсінітас — сімвалічнае месца для сусветнай калоніі».

Гэта праўда, доктар. Мы арганізуем тут шматлікія канферэнцыі і рэлігійныя кангрэсы, запрашаючы дэлегатаў з усіх краін. У нашых залах будуць вісець сцягі краін. На тэрыторыі будуць пабудаваны невялікія храмы, прысвечаныя асноўным рэлігіям свету.

«Як мага хутчэй, — працягнуў я, — я планую адкрыць тут Інстытут ёгі. Благаслаўлёная роля *крыя-ёгі* на Захадзе толькі пачалася. Няхай усе людзі даведаюцца, што існуе пэўная навуковая методыка самаўсведамлення для пераадолення ўсіх чалавечых пакут!»



Выступоўцы на міжрасавай сустрэчы 1945 года ў Сан-Францыска падчас склікання мірнай канферэнцыі. (Злева направа) доктар Манек Анклесарыя, Джон Кохі, я, Х'ю Э. Макбет, Вінс М.



Царква самарэалізацыі ўсіх рэлігій у Вашынгтоне, акруга Калумбія, лідар якой, Свамі Прэмананда, намяляваны тут са мной.



Мой паважаны бацька, сядзячы у гэты спакойны лотас пастава,
Калькута, 1936 год

Да позняй ночы мой дарагі сябар — першы *крыя-ёг* у Амерыцы — абмяркоўваў са мной неабходнасць стварэння сусветных калоній, заснаваных на духоўнай аснове. Праблемы, якія прыпісваюцца антрапаморфнай абстракцыі пад назвай «грамадства», можна больш рэалістычна ўскласці на дзвярах кожнага чалавека. Утопія павінна ўзнікнуць у асабістым утробе, перш чым яна зможа расквітнець у грамадзянскай цноце. Чалавек — гэта душа, а не ўстанова; толькі яго ўнутраныя рэформы могуць надаць трываласць знешнім. Робячы акцэнт на духоўных каштоўнасцях і самарэалізацыі, калонія, якая ўвасабляе сусветнае братэрства, мае магчымасць пасылаць натхняльныя вібрацыі далёка за межы сваёй мясцовасці.

15 жніўня 1945 года, канец Другой сусветнай вайны! Канец свету; світанак загадкавай атамнай эры! Жыхары скіта сабраліся ў галоўнай зале на малітву падзякі. «Нябесны Ойча, няхай гэта ніколі не паўторыцца! Твае дзеці адгэтуль ідуць як браты!»

Знікла напружанне ваенных гадоў; нашы душы мурлыкалі ў сонцы міру. Я шчасліва глядзеў на кожнага з маіх амерыканскіх таварышаў.

"Госпадзе," Я думка з удзячнасцю, Ты паспяшацца дадзена гэта манах а вялікі сям'я!"

А маленькі горад на Узбярэжжа Шаша 101, Энсінітас ёсць 100 мілі поўдзень з Лос Анджэлес, і 25 мілі :48-1

О Бог прыгожа! О Бог Прыгожая! У

,лесе ты зялёная

У гары, Ты высока, у гэты рака,

Ты мастацтва неспакойны, у

!акіяне, ты магіла

Каму гэты абслугоўваючы, Ты мастацтва

,служэнне, Закаханаму, Ты – каханне

,Каму гэты сумны, Ты мастацтва спачуванне

!Каму гэты ёг, Ты мастацтва шчасце

О Бог прыгожа! О Бог прыгожа! Да

!ног Тваіх, о, я схіляюся



:Дадатак: ад



Кіберпрасторавы Ашрам для Крыя-ёгі, Бог-ёгі, Боскай Любоўі і Богаўсведамлення



Гэтая «Аўтабіяграфія ёга» была створана з арыгінальных тэксты 1946 г. - першае выданне. Тэрмін дзеяння аўтарскіх правоў на першае выданне 1946 г. у ЗША скончыўся, і гэтая натхняльная кніга цяпер з'яўляецца грамадскім здабыткам і даступная ўсім людзям у свеце



Электронная версія кнігі ў фармаце PDF была створана з дапамогай Acrobat 7.0 Professional і прадстаўлены вам ад [Ашрама кіберпрасторы](#) - Поўнае вучэнне пра каханне у тым ліку гэты падрабязны ініцыяцыя да гэты святы Навука крыя-ёгі даступная бясплатна ў Інтэрнэце па [адрасе www. kriyayoga.com](http://www.kriyayoga.com) . Ашрам кіберпрасторы быў заснаваны ў 1997 годзе з адзінай мэтай данесці да ўсяго свету першапачатковыя вучэнні любові, у тым ліку поўнае і падрабязнае пасвячэнне ў святую .навуку Крыя-ёгі



Няхай любоў і шчасце майго бацькі ўзнясуць вам настрой і ачысцяць ваш розум, думкі і сэрца, каб палегчыць ваш шлях да кахання. дом. Каханне ёсць гэты ключ да Бог - Каханне ёсць Усё, што Бог прапануе табе — каб атрымаць каханне, трэба дарыць каханне — нічога, акрамя кахання



Агляд некаторых ключавых
раздзелаў кіберпрасторавага
ашрама

1. Кому пачніце практыкаваць крыя-ёгу належным чынам - пераканайцеся, што вы сапраўды прачыталі сотні старонак, апублікаваных [у кіберпрасторы Ашрам](#) уключаючы ўсе раздзелы:
2. [Уключана ваш крылы з каханне - на ваш шлях да Бог](#)

- 
3. [Духоўны Мікралітары](#)
 4. [Духоўны Інфармацыйныя бюлетэні](#)
 5. [Часта задаваныя пытанні](#)
 6. [З Каханне з Бог да ты](#)
 7. Калі чытаючы ўсе файлы і раздзелы кіберпрасторавага Ашрама - вы знойдзеце ў патрэбны час сапраўдны дзікшастаронка з усе неабходны падрабязнасці гэты тэхнікі з і святы навука з Крыя-ёга. Будзьце гатовыя прачытаць усё, вывучыць усё, пакуль не зразумеете ўсё, і, нарэшце, практыкаваць вучэнне любові ва ўсіх сферах вашага паўсядзённага жыцця, каб дасягнуць поспеху ў вашай практыцы крыя-ёгі. Крыя-ёга — гэта транспартны сродак дадому да Бога, любоў — гэта паліва на вашым шляху любові дадому.

З любоўю і

шчасцем, Ганс

[Бог ёсць Любоў](#) | [Каханне](#) | [Вучэнні кахання](#) | [Божы сын Кахання](#) | [Урокі кахання](#) | [Навучыся казаць «Я» люблю цябе](#) | [Навучыся прымаць каханне](#) | [Выпрабаванні кахання Любоўны водгук](#) | [Духоўны форум - Рашэнні Каханне](#) | [Паштоўкі LoveCards, каб сказаць "Я цябе кахаю"](#)

Скарбніца мудрасці

Парамаханса Ёгананда Духоўныя артыкулы



Позірка з жыцця мудрага чалавека
Шры Дая Мата, былы прэзідэнт Таварыства
самапазнання
Які запісаў вучэнні настаўніка Парамахансы
Ёгананды і захаваў іх на працягу пакаленняў

Калі я ўпершыню ўбачыў Парамахансу Ёгананду, ён
выступаў з прамовай перад вялікай, здзіўленай
.аўдыторыяй у Солт-Лэйк-Сіці ў 1931 годзе
Стоячы ў далёкім куце перапоўненай залы, я не
звяртаў увагі ні на што вакол, акрамя прамойцы і яго
.слоў

Уся мая істота была пагружана ў боскую мудрасць і
любоў, якія ўліваліся ў маю душу, напаўняючы маё сэрца
і розум. Усё, пра што я мог думаць, было: «Гэты чалавек
любіць Бога гэтак жа, як я заўсёды імкнуўся любіць Яго.
Ён ведае Бога, і менавіта за ім я буду ісці». І менавіта
.гэта я рабіў з таго моманту

Калі я адчуў у сваім жыцці цудоўную духоўную сілу
яго слоў у тыя раннія гады з маім паважаным
настаўнікам Парамахансай, ува мне ўзнікла моцнае
пачуццё тэрміновасці запісаць і захаваць яго мудрыя
.выслоўі для ўсяго свету і для ўсіх пакаленняў
На шчасце, падчас маіх шматгадовых зносін з
майстрам Парамахансай я запісваў яго лекцыі і
асабістыя парады — вялікі і багаты скарб дзіўнай
.мудрасці і ўнікальнай боскай любові

Натхненне анёльскага настаўніка лілося шчодро,
што адлюстроўвалася ў яго бесперапыннай прамове; ён
часта гаварыў па некалькі хвілін без паўзы, а часам і
.цэлую гадзіну

Пакуль яго слухачы сядзелі ў захапленні і
захапленні, маё пярэ рухалася з неверагоднай хуткасцю!
Калі я стэнаграфавалі яго словы, я адчуў, быццам на
мяне сышло незвычайнае дабраславенне, імгненна
ператварыўшы голас настаўніка ў стэнаграфічныя
.сімвалы на старонках

Перапісванне гэтага ў звычайны пісьмовы тэкст
было — і застаецца — святым абавязкам і
благаслаўлёным учынкам і па сённяшні дзень. Нават
пасля ўсяго гэтага часу — некаторыя з маіх назіранняў

датуецца больш чым саракагадовай даўніной, — калі я пачынаю перапісваць яго, я знаходжу яго цудоўным чынам свежым у сваёй памяці, быццам ён быў напісаны ўчора, да такой ступені, што я магу чуць — у кожнай фразе — адметны тон голасу анёльскага Настаўніка, у .самых глыбокіх кутках маёй душы Настаўнік рэдка рыхтаваўся да сваіх лекцый. Калі ён і рыхтаваўся, то толькі хутка і коратка запісваў некалькі фактаў. Па дарозе ў храм ён пытаўся ў каго-небудзь з — нас — у машыне

Якая тэма маёй сённяшняй лекцыі?» Ён » засяроджваўся на тэме, а потым чытаў лекцыю імправізавана, чэрпаючы з унутранай крыніцы боскага .натхнення

Тэмы лекцый настаўніка загадзя абвяшчаліся ў храмах, але яго розум часам працаваў зусім у іншай галіне, калі ён пачынаў гаварыць Незалежна ад тэмы дня, настаўнік казаў ісціны, якія займалі яго свядомасць у той момант, выліваючы бясцэнныя веды бесперапынным патокам з яго духоўнага вопыту і інтуітыўнага, пэўнага разумення. Амаль заўсёды ў канцы пропаведзі некалькі чалавек выходзілі наперад, каб выказаць сваю падзяку за прасвятленне, якое ён даў ім па пытанні, якое іх турбавала, або, магчыма, за тлумачэнне філасофскай .ідэі, якая іх асабліва цікавіла

Часам падчас лекцыі свядомасць настаўніка ўзлятала так высока, што ён на імгненне забываўся пра аўдыторыю і непасрэдна меў зносіны з Богам. Уся яго істота напаўнялася радасцю і перапаўнялася боскай .любоўю

У гэтых станах вышэйшай свядомасці яго свядомасць знаходзілася ў поўнай гармоніі з боскай свядомасцю, таму ён успрымаў ісціну ўнутры сябе і .апісваў тое, што ён перажываў і ўбачыў

Іншых магла б палохаць прамяністая прысутнасць

Парамахансы Ёгананды, але яго цеплыня,
непатрабавальнасць і ціхая пакора адразу ж выклікалі
спакой і спакой ва ўсіх прысутных. Кожны адчуваў,
.быццам словы настаўніка былі адрасаваны асабіста яму
Гумар і лёгкасць у мысленні былі характэрнымі
рысамі характару настаўніка. Старанна падабранай
фразай, значным жэстам або чароўным выразам твару
ён мог выклікаць прыязны водгук і шчыры смех у самы
патрэбны момант, каб растлумачыць пэўны момант або
супакоіць слухачоў пасля доўгага і напружанага
разважання над пэўнай тэмай або глыбокай і тонкай
.праблемай

Чалавек не можа запісаць у кнігу ўнікальныя
ўласцівасці У цэлым, Парамаханса Ёгананда —
прамяністая, жывая і любячая асоба. Аднак я сціпла
спадзяюся, што гэты кароткі пераклад дасць чытачу
магчымасць убачыць яго вучэнне, якое дапаможа яму
.лепш зразумець яго

Убачыўшы майго анёльскага настаўніка ў
дасканалай гармоніі і святой згодзе з Боскай
Прысутнасцю, пачуўшы багацце ісцін і шчырае
выліванне яго багатага і ўрадлівага духу; запісаўшы яго
вялікія вучэнні для ўсіх пакаленняў; і цяпер аддаючы іх
чытачам, я не магу не ўсклікнуць: О, мая вялікая
!радасць

Я прашу Усемагутнага Бога, каб высакародныя
словы настаўніка адчынілі дзверы цвёрдай веры ў Бога і
.боскай любові да Яго ў сэрцах тых, хто гэтага прагне

Тэорыя рэінкарнацыі можа быць навукова

даказаць

Калі чалавек верыць у справядлівага Бога ў Сусвеце,
ідэю рэінкарнацыі лягчэй прыняць, бо гэтыя дзве
канцэпцыі ўзаемазалежныя. Але як наконт скептыкаў і
атэістаў? Ці можна навукова даказаць рэальнасць
рэінкарнацыі да іх задавальнення? І ці можна
падвергнуць тэорыю рэінкарнацыі строгаму навуковаму
аналізу, каб не толькі даць надзею, але і даць доказ яе
праўдзівасці

Навукоўцы-матэрыялісты сцвярджаюць, што яны
пакуль не знайшлі ніякіх рэальных доказаў існавання
Бога, і таму яны не могуць прадставіць ніякіх доказаў
існавання Яго справядлівага закону, які дае ўсім людзям
роўныя магчымасці развівацца і прагрэсваць,
.вяртаючыся да ўвасаблення

Пакуты нявінных дзяцей, несправядлівасць і
несправядлівасць жыцця здаюцца такім навукоўцам
невывразнымі і невытлумачальнымі рэчамі, якія
.паказваюць на адсутнасць справядлівага стваральніка
З іншага боку, большасць вернікаў у справядлівага і
бесстаронняга Бога грунтуюць свае перакананні
выключна на веры, не маючы ніякіх доказаў для
няверуючых. Яны часта саромеюцца даследаваць сваю
веру або падвяргаць яе лагічнаму сумневу, баючыся
страціць яе або выклікаць сацыяльныя хваляванні.
Іншымі словамі, яны не ведаюць ніякіх навуковых або
духоўных законаў, якія маглі б пацвердзіць іх
.перакананні

Але чаму духоўны закон не падвяргаецца гэтак жа
строгаму даследаванню, як эксперыментальныя метады,
якія выкарыстоўваюцца навукоўцамі для раскрыцця
прыродных з'яў? Гэтае пытанне было пастаўлена
стагоддзямі таму духоўнымі навукоўцамі ў Індыі, якія

вызваліліся адказаць на яго. Іх эксперыменты далі
навуковыя метады, якія кожны можа выкарыстоўваць,
каб раскрыць духоўны закон і, такім чынам, зразумець
.рэінкарнацыю і ўсе канчатковыя касмічныя ісціны
Пакуль існуюць сродкі доказу, ніхто не мае права
сцвярджаць, што вяртанне да ўвасаблення і іншыя
духоўныя законы няправільныя, калі ён не выпрабаваў
.гэтыя метады і не ўбачыў факты на ўласныя вочы
Скептычны натураліст мае права выказаць сваё
меркаванне, але гэта застаецца толькі меркаваннем, а
.не фактам

У прыродазнаўчых навук для доказу любой
даследаванай тэорыі неабходна выконваць пэўныя
працэдуры. Мікробы нябачныя няўзброеным вокам, таму
для іх назірання неабходны мікраскоп. Калі хтосьці
адмаўляецца глядзець у мікраскоп, нельга сказаць, што
ён праверыў і праверыў тэорыю існавання мікробаў.
Такім чынам, яго меркаванне не мае вагі, бо ён не
выконваў рэкамендаваныя правілы доказу слушнасці
.тэорыі

Тое ж самае тычыцца і духоўнасці. Былі
распрацаваны метады, устаноўлены правілы, а вынікі
прадстаўлены кожнаму, хто жадае эксперыментаваць.
Аднак у заходнім свеце адсутнасць навуковага метаду
для вывучэння духоўных законаў значна знізіла
каштоўнасць рэлігіі як жыццёва важнай сілы ў жыцці
чалавека. Духоўныя вучэнні прымаюцца або адхіляюцца
ў залежнасці ад індывідуальных перакананняў, а не
лічацца канчатковым вынікам паглыбленага вывучэння і
.сістэматычнага духоўнага пошуку
Як старажытнаіндыйскія мудрацы адкрылі гэтыя
нязменныя касмічныя законы? Праводзячы
эксперыменты над чалавечым жыццём і думкай у
лабараторыях сваіх скітоў. Каб зразумець прыроду
прыродных рэчаў, мы павінны эксперыментаваць з

прыроднымі матэрыяламі. Падобным чынам, каб адкрыць праўду пра рэінкарнацыю, або перасяленне адной і той жа душы праз мноства цел, неабходна праводзіць эксперыменты над чалавечай свядомасцю.

Гэтыя старажытныя навукоўцы выявілі, што чалавечае «я» застаецца нязменным на працягу ўсяго жыцця чалавека, нягледзячы на розныя перажыванні і ваганні ў думках падчас няспання, сноў і сну без сноў.

Яны выявілі, што сэнсарныя ўражанні, навакольнае асяроддзе, думкі і фізічныя станы змяняюцца, але пачуццё «я», або эга, застаецца абсалютна нязменным ад нараджэння да смерці.

Індыйскія навукоўцы-эксперыментатары пацвердзілі, што, уважліва засяроджваючыся на сваім "я" праз бесперапынны, свядомы і незалежны маніторынг яго, незалежна ад вагальных станаў няспання, сноў і бессоннага сну, чалавек можа ўсвядоміць пастаянную і вечную прыроду свайго "я".

Чалавек часта ўсведамляе адзін з гэтых станаў. Ён свядома ўсведамляе гэта, калі не спіць, а часам ён таксама можа ўсведамляць свой стан сну. Нярэдка можна пачуць, што сніш падчас сну.

Дзякуючы пэўным метадам і практыкам чалавек

можа падтрымліваць свядомасць кожнага з вышэйзгаданых станаў. Ён нават можа дасягнуць чацвёртага стану — бласлаўленага стану вышэйшай свядомасці.

Падчас сну адбываецца міжвольнае расслабленне,

паколькі актыўнасць нерваў і пачуццяў знікае. З практыкай можна выклікаць гэта расслабленне падчас няспання і свядомымі намаганнямі. У глыбокім сне або смерці адбываецца поўнае расслабленне, калі жыццёвая энергія адыходзіць ад сэрца і спіннага мозгу. Дзякуючы глыбокай медытацыі гэта поўнае расслабленне можна свядома выклікаць падчас няспання. Іншымі словамі,

кожную міжвольную функцыю цела можна свядома і
наўмысна кантраляваць з дапамогай спецыяльных
.практыкаванняў

Старажытнаіндыйскія мудрацы прыйшлі да высновы,
што смерць — гэта вывядзенне жыццёвай сілы з лямпы
чалавечага цела, у тым ліку з яго нерваў, пачуццяў і
незлічоных каналаў жыццёвай энергіі. Гэтак жа, як
электрычнасць не гіне, калі яе вывозяць з разбітай
лямпачкі, жыццёвая сіла не гіне, калі яе вывозяць з
міжвольных нерваў. Энергію немагчыма знішчыць. Яна
выходзіць з цела пасля смерці і вяртаецца да касмічнай
.энергіі

Падчас сну сэнсарны розум перастае
функцыянаваць, бо электрычны ток у нервах часова
адключаецца. Пасля смерці свядомасць чалавека цалкам
перастае праяўляць сябе праз цела, якое тады нагадвае
паралізаваную руку; яго ўладальнік усведамляе яго
прысутнасць, але не можа кантраляваць яго або
дзеінічаць на яго аснове. Медыцынскія запісы апісваюць
выпадак святара, які ўпаў у кому і чуў, як навакольныя
аплакваюць яго відавочную смерць, але ён не мог
выказаць свае пачуцці праз функцыі цела. Яго фізічныя
механізмы раптоўна спыніліся і адмовіліся рэагаваць на
яго разумовыя каманды. Пасля дваццаці чатырох гадзін
знаходжання ў такім стане, і якраз перад тым, як яго
збіраліся пахаваць, ён прыклаў велізарныя намаганні і
здолеў рухацца. Гэты выпадак ілюструе захаванне
пачуцця ўласнага "я", нават калі цела выглядае
.бязжыццёвым

Мудрыя кажуць, што трэба свядома аддзяляць
дзеінасць і свядомасць ад цела, свядома назіраць за
станам сну і практыкаваць добраахвотнае адкліканне
свядомай дзейнасці ад сэрца і спіннага мозгу. Робячы
гэта, чалавек вучыцца свядома прымаць тое, што смерць
.накладзе на яго несвядома і без яго волі

Жыццёвая энергія паступае ў арганізм праз
прадаўгаваты мозг і захоўваецца ў рэзервуары мозгу.
Затым яна спускаецца да пяці іншых цэнтраў жыцця і
свядомасці ў пазваночніку, дзе размяркоўваецца па
.органах пачуццяў і астатняй частцы цела
Пасля смерці жыццёвая энергія цалкам і канчаткова
адводзіцца ў пазваночнік і пакідае цела праз
прадаўгаваты мозг. Дасведчаны ёг можа з дапамогай
волі і ўсведамлення адвесці гэтую жыццёвую энергію з
цела і пачуццяў у пазваночнік і накіраваць яе ў
найвышэйшыя цэнтры сакральнага ўспрымання, дзе ён
адчувае радасць «смерці», гэта значыць вызваляецца ад
сэнсарных ілюзій, якія ўзнікаюць з-за прывязанасці да
.абмежаванай фізічнай свядомасці
У запісах французскіх і іншых еўрапейскіх лекараў
ёсць дакументальны выпадак, які тычыцца чалавека па
імені Садху Харыдас пры двары індыйскага імператара
Раджніта Сінгха. Гэты выпадак дэманструе, што Садху
Харыдас змог аддзяліць сваю жыццёва важную
дзеясць і свядомасць ад цела, а затым зноў злучыць іх
праз некалькі месяцаў. Яго цела было пахавана пад
зямлёй, і гэтая тэрыторыя знаходзілася пад строгім
кругласутачным наглядам на працягу некалькіх
месяцаў. Пасля гэтага перыяду яго цела было
эксгумавана і агледжана еўрапейскімі лекарамі, якія
абвясцілі яго мёртвым. Аднак праз некалькі хвілін пасля
гэтага абвясчэння ён расплюшчыў вочы і аднавіў
кантроль над усімі функцыямі свайго цела, пражыўшы
яшчэ шмат гадоў. Ён навучыўся на практыцы
кантраляваць усе міжвольныя функцыі свайго цела і
розуму. Ён быў духоўным вучоным, які праводзіў
духоўныя эксперыменты, рэкамендаваныя мудрацамі,
каб зразумець сапраўдную прыроду касмічнага закона. У
выніку ён змог даказаць бесперапыннасць чалавечага

існавання пасля смерці і нятленнасць сутнасці
.несмяротнай душы

Тыя, хто жадае даказаць сабе навуковую праўду
рэінкарнацыі, павінны спачатку прадэманстраваць
бесперапыннасць свядомасці пасля смерці, свядома
аддзяліўшы цела ад душы. Гэта можна зрабіць,
прытрымліваючыся правілаў, устаноўленых індыйскімі
духоўнымі вучонымі стагоддзі таму. Калі чалавек
навучыцца не спаць падчас сну, выклікаць сны па
жаданні і свядома аддзяляць пяць пачуццяў — а не
пасіўна, як гэта адбываецца падчас сну, — і калі ён
навучыцца кантраляваць функцыю сэрца, тады ён
зможа адчуць свядомую смерць або стан цаласнай
.несвядомасці (не стан непрытомнасці)

Нашы мудрацы кажуць, што чалавек свядома
ўсведамляе сябе на ўсіх этапах дзяцінства, юнацтва і
старасці. Уцелаўлёная душа пастаянна ўсведамляе ўсе
паслядоўныя станы, якія перажывае чалавек, у тым ліку
атрыманне іншага цела пасля смерці і перамяшчэнне
паміж фізічным і эфірным светамі. Гэтая ісціна не
аспрэчваецца тымі, хто добра разбіраецца ў духоўнай
.навуцы

Практыкуючы метады, якія вядуць да чатырох
вышэйзгаданых станаў, мы можам адсочваць сваё "я" ў
яго станах існавання. Мы можам свядома адсочваць яго
падчас смерці, яго блукання ў касмічнай прасторы і яго
.вяртання да жыцця ў новым целе

Тыя, каго не вучаць гэтаму, не могуць захоўваць
свядомасць падчас большага сну: смерці. Такім чынам,
яны не могуць успомніць ніякіх папярэдніх станаў, якія
яны перажывалі, нават перыядаў «глыбокага сну» на
.працягу аднаго жыцця

Прыняўшы метады старажытнаіндыйскіх
навукоўцаў, якія правярылі і даказалі гэтыя законы і
падарылі свету каштоўныя, правяраныя веды, можна

даведацца навуковую праўду пра рэінкарнацыю і ўсе
.іншыя вечныя ісціны

Усмешка душы

Сапраўдная ўсмешка — гэта ўсмешка духоўнага
шчасця, народжаная сузіраннем, роздумам пра Бога і
адчуваннем Яго прысутнасці. Мая ўсмешка вынікае з
глыбокай радасці ўва мне — радасці, даступнай усім.

Яна падобная да водару, які зыходзіць з сэрца
квітнеючай ружы. Гэтая вялікая радасць запрашае іншых
.акунуцца ў святыя воды асалоды

Звычайнаму чалавеку знаёмыя чатыры станы:
шчасце пры выкананні жадання, няшчасце, калі ў ім
адмаўляюць, нуда, калі чалавек не адчувае ні шчасця, ні
дэпрэсіі, і спакой пры пераадоленні гэтых эмоцый або
.псіхалагічных станаў задавальнення, болю і нуды

Спакой — гэта вельмі жаданы стан, які вынікае з
адсутнасці як смутку, так і задавальнення, а таксама
адсутнасці нуды. Гэтыя станы пастаянна пранізваюць
паверхню душы. Пасля таго, як вы праплывеце бурныя
хвалі болю і задавальнення, у тым ліку паўторныя
апусканні ў глыбіні стомленасці, ёсць радасць у плаванні
па спакойным моры спакою. Але большы за спакой —
духоўны экстаз — асалода душы — найвышэйшае
шчасце. Гэта вечная радасць, якая ніколі не знікае, а
застаецца з душой назаўжды. Гэтай найвышэйшай
радасці можна дасягнуць толькі праз усведамленне
.боскай прысутнасці

Калі паставіць міску з вадой пад месяцовае святло, а
потым памешаць яе, атрымаецца скажоны вобраз
месяца. Калі вада ў місцы асядае, адлюстраванне
становіцца ясным. Моманты, калі вада ў місцы

нерухомая і з яснасцю адлюстроўвае твар месяца,
можна параўнаць са станам сузіральнага спакою і
станам глыбокай цішыні. У спакоі сузірання ўсе хвалі
адчуванняў і думак перастаюць выцякаць з розуму. І ў
гэтым глыбокім стане спакою сузіральны чалавек у
гэтым спакоі бачыць поўны месяц боскай прысутнасці,
.які адбіваецца ў возеры душы

Спакой — гэта пасіўны стан, адсутнасць хваль
задавальнення, болю і абыякавасці. Такім чынам,
медытатар праз кароткі час зноў адчувае хвалі эмоцый.
Але чым глыбей становіцца медытатыўны спакой, тым
больш ён ператвараецца ў духоўны спакой і, адпаведна,
у пазітыўнае шчасце, так што медытатар адчувае
радасць, якая пастаянна абнаўляецца, і поўнае
.задавальненне

Калі вы спіце, вы пасіўна супакойваеце думкі і
пачуцці. Але калі вы свядома супакойваеце думкі і
пачуцці праз медытацыю, першае, што вы адчуваеце, —
гэта стан спакою, і вашы мімічныя мышцы натуральным
чынам утвараюць усмешку, якая адлюстроўвае ўнутраны
спакой. Але вы павінны глядзець далей за гэты стан
спакою, каб успрыняць чысціню сваёй душы — чысціню,
не заплямленую сэнсарнымі раздражняльнікамі або
аўтаматычнымі рэакцыямі на думкі, звязаныя з
пачуццямі. Стан, які вы тады адчуваеце, — гэта стан
.вечнага, пастаянна абнаўляльнага шчасця

Прарокі і святыя пастаянна адчуваюць гэтую
радасць у сваіх сэрцах, адчуваючы дабраславёную
бяспеку і спакой, яны непахісныя і непераможныя бурамі
гневу, а клопаты і страхі не кранаюць іх.
Выкарыстоўваючы скальпель розуму або праніклівасці,
яны могуць рассякаць свае ўласныя думкі або думкі
іншых на аперацыйным сталe розуму, захоўваючы пры

гэтым спакой і спакой. У гэтым шчаслівым стане ўсялякі
смутак знікае, і ў істоце шчаслівага шукальніка
зараджаецца духоўнае праніклівасць, умацоўваючы яго
.сувязь з Боскім

Большасць усмешак вынікае з добрых пачуццяў, якія
ўзнікаюць у выніку ўчынкаў дабрыні, або з пачуццяў
прыязнасці, любові, пяшчоты ці спагады. Але самы
цудоўны спосаб усміхацца — гэта калі сэрца напоўнена
любоўю да Бога. Тады чалавек зможа любіць усіх і зможа
пастаянна ўсміхацца. Усе іншыя формы ўсмешак
мімалётныя, таму што эмоцыі, якімі б добрымі яны ні
былі, мігцяць, знікаюць, а потым згасаюць. Адзінае, што
доўжыцца, — гэта радасць ад Бога. Калі ў вас ёсць гэтая
радасць, вы можаце ўсміхацца ўвесь час; інакш вы не
зможаце адчуць прыхільнасць да таго, хто адказвае на
.вашу дабрыню грубасцю

Я ведаю чалавека, які вельмі перажываў смерць
жонкі. Я ўважліва вывучыў яго павярхоўныя,
прытворныя эмоцыі і сказаў яму: «Ты зноў ажэнішся праз
месяц». Ён раззлаваўся і адмовіўся са мной сустракацца,
але зноў ажаніўся праз месяц пасля смерці жонкі. Ён
думаў, што яго каханне да першай жонкі было
!велізарным, але ён вельмі хутка забыўся пра яе

Я ніколі не забуду той вялікі ўрок, які я атрымаў ад
свайго настаўніка, Шры Юктсварджы, калі ён раскажаў
:мне гэтую невялікую гісторыю

Калі я быў маленькім хлопчыкам, я быў апантаны»
ідэяй мець маленькага, непрыгожага сабаку, які
належаў суседзям, і тыднямі чыніў беспарадак у доме,
каб атрымаць гэтага сабаку. Я ўпарта адмаўляўся ад
усіх прапаноў больш прыгожых хатніх жывёл. Я хацеў
.«толькі гэтага сабаку і ніякага іншага

Тая ж прыхільнасць ахоплівае людзей у тым, што называецца закаханасцю. Закаханых так магнітна прыцягвае пэўны твар, што яны не могуць знайсці суцяшэння ў іншым месцы. Але прыгажосць, якую мы павінны шукаць у іншых, — гэта прыгажосць высакародных учынкаў, дабрадзейнага характару і духоўных схільнасцей, а не фізічная прыгажосць

Калі твая душа напоўнена радасцю, ты становішся прывабным. Я люблю толькі шчырую, нявінную ўсмешку, бо без яе людзі нічым не адрозніваюцца ад лялек. Сёння яны кажуць, што будуць кахаць цябе вечно, а заўтра іх пахаваюць. Дык дзе ж іх вялікае каханне? І дзе тая абсалютная ўпэўненасць: «Ты — маё жыццё, і я буду «?кахаць цябе вечно

Але калі вы дазволіце Богу сказаць вам, хоць бы аднойчы: «Я люблю цябе», гэта каханне будзе сапраўды вечным. Навошта марнаваць час на пошукі крошак чалавечага кахання, жмені грошай ці гэтага ці таго, калі ў Богу можна знайсці ўсё: усё каханне ў свеце, усю існавальную сілу? Мы павінны шукаць Бога не з прагнасці да ўлады, а з жадання кахання. Тады мы знойдзем найвялікшы скарб. І калі мы будзем любіць Бога глыбокай, шчырай любоўю, Ён адкажа нам, і мы адчуем Яго каханне, якое б'ецца ў нашых сэрцах

Той, хто шукае, павінен часта медытаваць, бо жыццё саладзейшае ад сузірання Бога. Медытацыя значна лепшая за бясконцыя гадзіны ў пошуках грошай, чалавечага кахання ці чаго-небудзь яшчэ, што можа прыйсці на розум. Чым больш чалавек медытуе, і чым больш яго розум застаецца трывала ўкаранёным у духоўным стане падчас працы, тым больш ён здольны ўсміхацца. Я знаходжуся ў гэтым свеце зараз і заўсёды — у бласлаўленай свядомасці Бога. Нішто не ўплывае на

мяне. Няхай гэта будзе адзін ці з іншымі, радасць Бога заўсёды пульсуе ўва мне. Мне ўдалося захаваць сваю ўсмешку. Але здабыць гэтую ўсмешку было цяжкай працай! Гэтыя ж усмешкі ёсць і ў вас — тая ж радасць і асалода душы жывуць у вас. Вам не трэба іх здабываць, толькі каб вярнуць іх. Вы часова страцілі іх праз самазадавальненне з дапамогай пачуццяў, і вы можаце .вярнуць іх

Той, хто лічыць, што фізічныя рэчы, якімі можна атрымліваць асалоду праз зрок, слых, смак, пах і дотык, прыносяць чыстую радасць, моцна памыляецца. Пачуцці не даюць шчасця; хутчэй, яны пазбаўляюць нас яго. Калі вы ўстанаўліваеце ўмовы для свайго шчасця, напрыклад, кажаце: «Я не магу быць шчаслівым, пакуль не ўбачу гэты твар», вы ніколі не адчуеце чыстай, непадробнай радасці, таму што сэнсарныя задавальненні мімалётныя.

Дні і гады адбываюцца на фізічнай прыгажосці. Усё ў матэрыяльным свеце падпарадкоўваецца закону змен. Такім чынам, нават калі б чалавек мог убачыць кожны прыгожы твар у свеце, пачуць кожны гук і дакрануцца да ўсяго, чаго ён жадае, ён усё роўна не знайшоў бы сапраўднага шчасця. Тым не менш, яны могуць падмануць сябе, думаючы, што яны шчаслівыя. Часам, прыклаўшы велізарныя намаганні, каб нешта атрымаць, яны выяўляюць, што ў самой рэчы няма шчасця. Тым не менш, яны атрымліваюць пэўнае задавальненне ад прыкладзеных намаганняў, і таму думаюць, што яны шчаслівыя. Але такое задавальненне часовае і .мімалётнае

Таму марна шукаць шчасця ў пачуццях. Духоўную радасць трэба знайсці і выказаць словамі і мімікай. Калі чалавек робіць гэта, нават лёгкая ўсмешка ахіне ўсіх вакол сваім дабраславёным магнетызмам, і іншыя .адчуваюць сябе шчаслівымі

Але толькі Бог можа змяніць сэрцы. Мы не павінны
прыпісваць сабе здольнасць рабіць дабро. Адзіны
сапраўдны творца дабра ў існаванні — гэта Бог. Гэты
свет належыць Яму. Калі вы адчуваеце Яго прысутнасць
і разумеете, што Ён кантралюе ўсё, і калі вы даверыце
Яму ўсё — добрыя справы і нават дрэнныя, — вы будзеце
здзіўлены, выявіўшы, што ўсе вашы дзеянні
.ператворацца ў добрыя справы

Калі вы ўсведамляеце Бога, вы не зможаце зрабіць
нічога, што не падабаецца Яму. Мы павінны прысвяціць
сваё жыццё Яму і прызнаць, што менавіта Бог натхняе
нас на высакародныя думкі і матывуе на добрыя справы.
Мы павінны пазбавіцца ад гэтага «эга», якое з'яўляецца
найбольшай перашкодай для гэтага вызваляльнага
ведання. Чалавек не змог бы падняць руку, калі б Бог
патушыў малюсенькую іскру жыцця ў яго
прадаўгаватым мозгу! [Асноўная кропка, праз якую
.жыццёвая сіла ўваходзіць у цела]

Аднойчы я сядзеў на вуліцы, і было вельмі холадна.
Я скіраваў сваю ўвагу ўнутр, і ў імгненне вока я больш не
адчуваў холаду. Мяне напаўняла велізарная радасць, і
час ад часу я бачыў, як маё цела і ўсё вакол мяне
раствараецца ў адзіным святле. Я мог бачыць формы
вакол сябе, калі засяроджваўся на іх, і свет знікаў, калі
засяроджваўся на святле. Нічога нельга ўбачыць без
усведамлення. Калі вы цалкам кантралюеце свой розум і
глядзіце ў сябе, у сябе, вы ўбачыце гэтае вялікае боскае
.святло, нават з адкрытымі вачыма

Калі вы звяртаеце свой позірк вонкі праз вочы, ваша
свядомасць успрымае знешні свет. Усё існаванне — гэта
рухомы вобраз у касмічнай стужцы Бога. У той дзень я
змог убачыць адчуванні і думкі, якія былі для маёй
свядомасці снамі, што зыходзілі ад Бога. Я таксама змог

адчуць чыстую радасць без якіх-небудзь адчуванняў,
калі я звярнуў сваю свядомасць унутр. Нягледзячы на
тое, што я сядзеў у гэтым лютым холадзе, апрануты
толькі ў лёгкую вопратку, я адчуваў, як холад і
відовішчы знікаюць, і толькі радасць ахоплівае мяне.
Пазней я адчуў некаторыя адчуванні, адчуваючы гэтую
.вялікую радасць

Мы павінны навучыць сябе адчуваць Бога. Мы не
павінны задавальняцца кароткай малітвай або простым
назіраннем за святлом. Той, хто можа разумна
кантраляваць свае сэксуальныя цягі, да пэўнай ступені
кіраваць сваімі пачуццямі і ўсімі сіламі імкнуцца да Бога,
несумненна, адчуе сустрэчу з Богам, калі ў яго ёсць
жаданне гэтага. Нават калі чалавек з'яўляецца вялікім
прыхільнікам маральнасці і валодае духоўнымі
схільнасцямі і настроймі, гэтага недастаткова без
.сапраўднага ўспрымання Бога

Чалавек не павінен падманваць сябе. Калі ён прагне
духоўнага досведу, ён павінен належным чынам
медытаваць і сказаць Богу: «Госпадзе, я ведаю свае
слабасці, але яны не будуць перашкодай паміж мной і
Табой. Я жадаю застацца толькі з Табой, таму што Ты
.«стварыў мяне, і мой першы абавязак — перад Табой

Мудрыя раяць шукальніку не лічыць сябе грэшнікам,
не называць сябе праведнікам і не становіцца пыхлівым,
а хутчэй усвядоміць, што Бог з ім і дзейнічае праз яго.
Тады ён убачыць новы свет. Без боскай свядомасці гэты
свет здаецца поўным канфліктаў, гвалту і горкіх і
жудасных расчараванняў. Няма прытулку, акрамя як у
.гэтай найвышэйшай боскай свядомасці

За адну секунду Бог можа стварыць дакладную
копію любога, хто пакінуў гэты свет праз смерць. Мы
павінны прызнаць гэтую праўду. Бог хоча, каб мы

зразумелі, што гэта стварэнне — гэта проста відовішча.
Калі мы будзем ставіцца да відовішча занадта сур'ёзна,
мы будзем пакутаваць і страцім радасць ад яго, і мы не
зможам вынесці жыццё з яго хваробамі, болем, смуткам і
.цяжарам

Калі што-небудзь прычыняе мне фізічны боль, я
накіроўваю свой розум на духоўны фокус паміж бровамі і
зусім не адчуваю болю. Але калі я засяроджваюся на
крыніцы болю, я ўспрымаю яго як ілюзію. Калі вы можаце
захаваць сваю духоўную свядомасць, вы не будзеце
пакутаваць, калі ілюзорныя цені смутку праляцяць
перад вашай душой. Няспынна маліцеся Богу, каб Ён мог
адкрыцца як унікальная і радасная рэальнасць унутры
.вас

Людзі марнуюць так шмат часу, а смерць забірае іх
аднаго за адным. Мэта жыцця — пазнаць Бога, і нельга
.пакідаць гэтае цела, не дасягнуўшы гэтай мэты

Бог хоча, каб мы павысілі сваю свядомасць і ўзняліся
над дваістасцю гэтага свету, але Ён не дазволіць
чалавеку назаўсёды пакінуць гэты прытулак ілюзій,
.пакуль ён не вылечыць сябе ад хваробы пажадлівасці

Мы павінны рабіць усё, што робім, дзеля Бога. Праца
для Бога гэтак жа важная, як і медытацыя для
.дасягнення духоўнага прагрэсу

Уначы, калі вучань разважае пра Бога, яго дух
узвышаецца, і ён адчувае сябе пагружаным у Яго
асалоду. Калі ён выконвае сваю працу ўдзень, ён
прыносіць з сабой успамін пра гэты стан і захоўвае яго
радасць, такім чынам застаючыся ў еднасці з Богам, і ён
заўсёды зможа ўсміхнуцца і сказаць: «Трохі смутку ці
трохі задавальнення, ці трохі спакою не могуць

выклікаць ніякага хвалявання ці хвалявання ў вечна
.«абнаўляльнай асалодзе маёй душы

Мы павінны высмейваць падманлівыя ілюзіі жыцця і
ўспрымаць яго як серыю пастаянна зменлівых,
мімалётных касмічных вобразаў. Толькі тады мы
пазбегнем чараў касмічнай ілюзіі. Мы павінны жыць у
Божай ласцы. Калі мы зможам стаяць цвёрда і рашуча
сярод разнастайных жыццёвых падзей, мы зразумеем,
што Бог — адзіная сапраўдная рэальнасць у Сусвеце.
Бог не жадае нам нашкодзіць, таму што Ён стварыў нас
па сваім вобразе. Мы павінны перастаць думаць пра сябе
як пра слабых людзей і ўсвядоміць велізарны касмічны
.патэнцыял унутры нас, які чакае свайго вызвалення

Калі чалавек пакутуе ад раку ці любой іншай
хваробы, гэта не дробязь. Тым не менш, прарокі і святыя
шмат цярпелі, ацалялі хворых, а некаторыя нават
уваскрашалі мёртвых, і іх боская радасць заставалася з
імі на ўсё жыццё. Падобным чынам, мы павінны
вярнуцца да Бога ўсім сваім сэрцам, розумам і намерамі.
Але мы не зможам дасягнуць Яго, калі не пацвердзім,
.што жадаем Яго больш за ўсё

Чалавек не павінен сумнявацца ў Богу, бо калі ён
гэта зробіць, то пажне толькі сумневы. Ён не зможа
пазнаць Яго законы, пакуль не аб'яднаецца з Ім. Дык
навошта марнаваць час, спрабуючы зразумець гэтыя
?законы з чыста рацыянальнага пункту гледжання

Калі б вы прачыталі раман, дзе з героем
абыходзяцца дрэнна, а злыдзень, здаецца, перамагае, і
дзе кожны раздзел супярэчыць папярэдняму, вы б
адчулі расчараванне і крыўду на аўтара. Але калі вы
прачытаеце апошні раздзел, вы адчуеце палёгку і
палічыце яго цудоўным раманам з-за яго складанасці і
забытанага сюжэта. Падобным чынам, Бог — аўтар

найвялікшага рамана ў свеце, і супярэчнасці і
складанасці стварэння збянтэжылі б нават найвялікшы
чалавечы розум. Але калі мы знойдзем Яго ў апошнім
раздзеле, Ён адкрые нам рашэнні ўсіх таямніц
чалавечага жыцця, і ў нас не будзе сумневаў у Яго
справядлівасці і мудрасці, калі мы атрымаем адказ
!непасрэдна ад Яго. Як гэта цудоўна

Боская прысутнасць развейвае сумневы, смутак і
страхі. Тыя, у каго Бог жыве ў іх сэрцах, ахоплены
страхам, яны ўцякаюць ад яго і вызваляюцца ад
касмічных ілюзій. Тады яны ўсміхнуцца і скажуць:
«Нарэшце я ведаю сакрэт жыцця і таямніцы існавання».
Але мы не павінны спачатку шукаць ведаў. Мы павінны
спачатку любіць Бога, і тады Ён адкрые нам усё, што мы
хочам ведаць. Калі гэта адбудзецца, мой сябар, ты
ўсміхнешся вечнай усмешкай. Твае думкі, словы, творы і
ўсё, што ты робіш, будзе прасякнута прамяністай
радасцю гэтай усмешкі. Дзе б ты ні думаў, ты пакінеш
водар усмешак, і ўсе, хто наведзе гэтае месца, будуць
.усміхацца разам з Богам

Ты заўсёды можаш усміхацца, калі жывеш у Яго
невымоўнай асалодзе, бо гэта занадта святое, каб пра
.гэта гаварыць

Мір вам

Эгаізм і альтруізм

Тое, што чалавек праецыруе або пасылае іншым —
словам, справай і думкай, — будзе прыцягвацца да яго
назад такім жа чынам і ў той жа ступені. Іх сапраўдная

прырода будзе раскрывацца праз выраз твару і дзеянні.
Іншыя будуць адчуваць іх псіхалагічныя вібрацыі або
хвалі, і іх рэакцыі на іх будуць сувымернымі з
характарам гэтых вібрацый — адмоўнымі або
.станоўчымі

Той, хто стане на шлях злага эгаізму, паспрабуе
адабраць у яго ўсё, што ў яго ёсць, але калі ён будзе
.іншым, то праявяць да яго шчодрасць і спачуванне

Мы не можам валодаць усім. Тое, што ў нас ёсць, —
гэта дар ад Бога, прызначаны для часовага карыстання,
пакуль мы жывем на гэтай зямлі. Рана ці позна нам
давядзецца расстацца са сваёй маёмасцю — праз
няшчасныя выпадкі, крадзеж, знос ці смерць. Таму, калі
мы спрабуем трымацца за што-небудзь проста дзеля
.ўласнасці, мы падманваем саміх сябе

Нават гэтыя целы, у якіх мы жылі столькі гадоў,
аднойчы будуць адкінутыя. Таму памылка прымушаць
сябе верыць, што мы валодаем рэчамі, якімі нельга
валодаць па-сапраўднаму. Калі нам нешта даюць, мы
павінны разумець, што гэта наша толькі на працягу
абмежаванага часу, і мы павінны быць гатовыя
.падзяліцца гэтым з іншымі

Калі чалавек прагне большага, чым яму трэба, яго
чакаюць вялікія праблемы
Пакорны чалавек, які любіць Бога, большы за ўсіх
Бог не схаваны ад нас, Ён гаворыць з намі праз
кветкі, праз нашы думкі і праз усё стварэнне
Адзіная мэта існавання — падштурхнуць чалавека
да разгадкі яго таямніцы і ўсведамлення таго, што за
ім стаіць Бог
Тыя, хто адчувае гармонію і згоду ў сабе,
.усведамляюць гармонію і згоду ў прыродзе

Няма сумненняў, што ў нас павінны быць асноўныя патрэбы, такія як ежа, адзенне і нейкая фінансавая бяспека, але ў нашых пошуках гэтых рэчаў мы павінны пазбавіцца ад непатрэбных патрэб, і пад гэтым я маю на ўвазе відавочныя жаданні і пякучыя парывы валодаць .больш, чым неабходна

Мы павінны памятаць, што, імкнучыся задаволіць свае патрэбы, мы таксама павінны дапамагаць іншым і .дзяліцца тым, што мы зарабляем, з менш шчаслівымі

Давайце памятаць, што мы з'яўляемся неад'емнай часткай глабальнай сям'і і не можам жыць без яе. Якім было б жыццё без цесляра, вынаходніка ці фермера? Праз абмен паслугамі і вопытам Бог хоча, каб мы думалі .пра іншых, бо жыць толькі для сябе — вялікая памылка

Калі мы думаем пра ўласнае шчасце, мы павінны думаць і пра шчасце іншых. Неабавязкова адмаўляцца ад усяго дзеля глабальнай сям'і, бо гэта немагчыма. Але мы павінны спачуваць іншым і лічыць іх патрэбы сваімі ўласнымі. Бог хоча, каб мы аддавалі адзін аднаму столькі ж, колькі мы атрымліваем адзін ад аднаго. Іншыя — гэта наша лепшае «я». Але звычайны чалавек думае .толькі пра сябе, перш за ўсё

Няма сумненняў, што інстынкт выжывання моцны, але свет узмацняе гэтае пачуццё ў нас і нагадвае нам пра неабходнасць трымацца за ўсё, што наша. Аднак мы павінны памятаць, што ўсе слугі Бога — Яго сям'я, і што .мы ўсе браты і сёстры на гэтай зямлі

Бог надзяліў чалавецтва розумам і ўспрыманням, дазваляючы нам адчуваць голад і холад. Мы павінны прызнаць, што іншыя вакол нас таксама адчуваюць голад і холад. Калі мы шукаем уласнага камфорту, мы таксама павінны імкнуцца дапамагчы іншым знайсці

камфорт. Паколькі мы не любім боль і пакуты, мы павінны працягнуць руку дапамогі тым, хто мае патрэбу вакол нас, каб палегчыць іх пакуты і развеець іх няшчасце. Яны пакутуюць гэтак жа, як і мы, а некаторыя .могуць пакутаваць нават больш, чым мы

Калі спачуванне чалавека абмяжоўваецца яго сям'ёй і сябрамі і нікім іншым, ён абмяжоўвае сябе, і шчасце пакідае яго жыццё, замяняючыся нечаканымі .праблемамі

Мы павінны быць гатовыя дапамагаць іншым у меру сваіх магчымасцей і знаходзіць радасць у аказанні дапамогі тым, каго сустракаем. Мы не павінны лічыць гэта ахвярай, бо калі б мы гэта зрабілі, дапамога стала б цяжарам. Замест гэтага мы павінны адчуваць унутраную радасць, бо даваць — гэта дабраславенне, і ёсць задавальненне, вядомае тым, хто спрабуе дапамагчы іншым, як матэрыяльна, так і эмацыйна, і хто лечыць .свае разбітыя сэрцы

Калі б свет адмовіўся ад свайго злага эгаізму, мы б убачылі рай на гэтай зямлі

Насенне вайны ляжыць у аснове зламыснага эгаізму. Раннія людзі спачатку выкарыстоўвалі каменныя дубінкі, якія пазней ператварыліся ў лукі і стрэлы, каб абараніць свой эгаізм ад эгаізму іншых. Пазней былі вынайджаны вінтоўкі і пісталеты, потым кулямёты, а пасля бомбы і атрутны газ — усё для таго, каб абараніць эгаізм адной .групы людзей ад эгаізму іншай

У выніку гэтага агіднага эгаізму ўзнікаюць войны, парушаецца эканамічная раўнавага, наступае рэцэсія, а .потым і дэпрэсія

Разбуральны патэнцыял чалавецтва вырас і развіўся

больш, чым яго канструктыўны патэнцыял. Гэты злаякасны кіпень — кіпень злоснага эгаізму — у рэшце рэшт лопне. Але, на жаль, шмат жыццяў загіне, перш чым чалавецтва прачнецца і зразумее, што нацыяналістычны эгаізм не менш шкодны, чым асабісты. Нацыя ў аснове сваёй складаецца з невялікіх груп, а гэтыя групы складаюцца з асобных людзей; трэба .пачынаць з сябе

Межы паміж краінамі не фіксаваныя, і ўрады свету пастаянна мяняюцца

Эгаізм, які імкнецца да шчасця, не зважаючы на правы і шчасце іншых, або які топча правы і інтарэсы іншых дзеля ўласных мэтай, спараджае беднасць, пакуты і няшчасце. Узбагачэнне за кошт іншых — сур'ёзная памылка. Вялікія людзі адстойваюць альтруізм, заснаваны на сапраўдным духоўным жаданні .дзяліцца і аддаваць

Камунізм, які знешне абяцае масам багацце і дабрабыт, не дасягне поспеху і аднойчы абваліцца, бо ён заснаваны на прымусе і падаўленні асабістых свабод (Заўвага: Гэтую лекцыю прачытаў майстар Парамаханса .ў 1937 годзе, і гэтая выснова сапраўды спраўдзілася!)

Калі чалавек засяроджваецца выключна на сваіх руках і нагах і грэбуе галавой, мозг не будзе функцыянаваць, каб кіраваць матарнымі навыкамі. Усе функцыі цела павінны быць скаардынаваны. Падобным чынам, розум (асобы, якія прымаюць рашэнні) у краінах і грамадствах павінен працаваць у каардынацыі з рукамі і нагамі (працоўнай сілай), таму што калі інтарэсы сутыкнуцца, парадак парушыцца, запануе хаос і .наступяць пакуты

У свеце ёсць два настаўнікі. Той, хто лічыць Бога
сваім правадыром і настаўнікам, не мае чаго баяцца.
Той, хто лічыць Сатану сваім правадыром і правадыром,
.будзе шмат пакутаваць

Ключавое слова для большасці людзей у гэтым
жыцці — «я». Тыя, хто мае духоўны настрой і схільнасць,
думаюць пра іншых гэтак жа, як і пра сябе. Тыя, хто
думае толькі пра сябе, наклікаюць на сябе варожасць і
крыўду навакольных. Але тыя, хто ўлічвае пачуцці і
інтарэсы іншых, выяўляюць, што іншыя думаюць пра іх і
.ўлічваюць іх пачуцці

Калі ў горадзе жыве сто чалавек, і кожны з іх
спрабуе нешта ўзяць у іншых, то ў кожнага будзе
дзевяноста дзевяць ворагаў. Але калі кожны спрабуе
дапамагчы іншым, то ў кожнага будзе дзевяноста
.дзевяць сяброў

Я жыў так і нічога не губляў, аддаючы іншым.
Насамрэч, усё, што я аддаваў, вярталася да мяне,
памножанае Божай ласкай. Цяпер я ні па чым не прагну,
бо тое, што я маю глыбока ўнутры сябе, большае і
каштоўнае за ўсё, што можа прапанаваць свет. Чаго
чалавек сапраўды шукае, дык гэта шчасця, і як толькі
шчасце дасягаецца, патрэба ў абставінах, якія вядуць да
.яго, знікае

У мяне няма банкаўскага рахунку, бо мая адзіная
гарантыя ў гэтым свеце — гэта добрыя пачуцці людзей
да мяне. Я не веру ні ў якія іншыя зямныя гарантыі.
Сапраўднае багацце — жыць у сэрцах сваіх братоў і
.сяброў

Калі мы альтруістычныя, мы становімся шчаслівымі. І
калі мы прыем такі падыход, навакольныя будуць пад
уплывам нашых паводзін і спрабаваць пераймаць нам.

Мы павінны пазбавіцца ад эгаізму, які з'яўляецца
.коранем усіх індывідуальных і нацыянальных заганаў

Альтруізм пашырае свядомасць

Калі вы пасылаеце іншым добрыя намеры, ваша
ўсведамленне пашыраецца. Калі вы думаеце пра свайго
бліжняга, частка вашай істоты актывуецца разам з гэтай
думкай. Але аднаго толькі думаць недастаткова; мы
.павінны быць гатовыя ўвасобіць свае думкі ў жыццё

Шлюб дае ўрок альтруізму. Двое людзей імкнуцца
дзяліць сваё жыццё разам. Потым з'яўляюцца дзеці, і
бацькі дзеляцца з імі тым, што маюць. Але думаць толькі
пра бліжэйшую сям'ю (г.зн. толькі пра цябе і мяне ці
толькі пра нас) — гэта форма эгаізму. Прыйдзе час, калі
блізкія пакінуць нас, і гэта лад жыцця. Гэта нагадвае
нам, што канчатковая мэта чалавецтва — пашырыць
межы нашай свядомасці, працуючы для іншых і
.дзялячыся з імі жыццёвымі дабротамі

Альтруізм прыносіць свайму ўладальніку шмат
дабраславенняў і вялікае шчасце, бо праз альтруізм
чалавек захоўвае ўласнае шчасце. Мая мэта — зрабіць
.іншых шчаслівымі, бо маё шчасце вынікае з іх шчасця

Мы не можам сапраўды адчуць смак дасягненняў,
калі не падзялімся сваім шчасцем з іншымі. Я маю на
ўвазе не толькі членаў сям'і, але і ўсіх людзей. Мы
павінны думаць пра іншых і дапамагаць ім у меру сваіх
магчымасцей. Гэта не азначае збядненне сябе, а хутчэй
праяўленне шчырай, сяброўскай клопату і гатоўнасці
падзяліцца. Мы павінны спачатку прымяняць прынцыпы
справядлівасці да сябе. Мы не можам навучыць іншых

альтруізму, калі самі не будзем альтруістамі. Пачынаючы
з сябе, мы становімся добрымі прыкладамі для
.пераймання для іншых

Я прысвяціў сваё жыццё служэнню і дапамозе
іншым. Я шмат падарожнічаў і чытаў лекцыі перад
вялікай аўдыторыяй. Але я ведаю, што найлепш служу
.іншым праз свае творы і вучэнні

Натоўпы прыходзяць слухаць лекцыі, не абавязкова
з сапраўднай любові. Людзі прыходзяць па натхненне і
духоўную падтрымку. Але я хачу душы, якія шукаюць
праўду, якія любяць Бога. Вось чаму я засяродзіўся і
працягваю засяроджвацца на неабходнасці разважаць
.пра Бога

Усе сур'ёзныя і настойлівыя шукальнікі ў сваіх
духоўных пошуках будуць увянчаны поспехам, калі яны
будуць працягваць рухацца наперад з жаданнем і
.стараннасцю

Мы павінны любіць Бога ўсім сваім сэрцам, розумам,
душой і сілай, а бліжняга — як самога сябе

Што азначае любіць Бога ўсім сэрцам, розумам,
душой і сілай? Сэрца азначае пачуццё, розум —
канцэнтрацыю, душа — глыбокую духоўную гармонію ў
медытацыі, а сіла — накіраванне ўсёй нашай энергіі на
Бога. Гэта азначае любіць Бога ўсімі сваімі пачуццямі,
усёй сваёй канцэнтрацыяй у медытацыі і
перанакіраванне жыццёвай энергіі або сілы з
матэрыяльнага на духоўнае, пераклучэнне ўвагі з цела
.на Бога

Немагчыма любіць Бога без сузірання, бо толькі праз
сузіранне мы можам усвядоміць сваю духоўную прыроду

як душы, вечна і назаўжды звязанай з Богам, які стварыў
.яе па Свайму вобразу

Мы павінны пабудаваць у сабе трон для ўзнёслай
любові Бога. Няма нічога важнейшага ў жыцці. Няма
вышэйшай амбіцыі, чым любіць Яго, гаварыць пра Яго і
асветляць іншых, каб яны пазналі Яго. Я нічога больш не
.хачу ад людзей

Мне вельмі прыемна дзяліцца сваім духоўным
вопытам з тымі, хто шчыра яго шукае. Нішто не
прыносіць мне большай радасці, чым размаўляць з імі
.пра Бога і дапамагаць ім адчуць Яго прысутнасць

Цудоўна любіць Бога і любіць Яго слуг. Калі мы
знаходзім Яго, мы адчуваем Яго любоў у кожным. Няма ў
.Сусвеце сілы, мацнейшай за сілу любові

Я бачу Усявышняга Госпада, які сядзіць на нябёсах і
акіянах, і на троне маёй свядомасці я бачу Яго
прысутным ува мне і ў душах усіх, і я прымаю Яго ва ўсіх
.Яго бясконцых формах і праявах у стварэнні

Людзі пастаянна шукаюць тую «іншую рэч», якая, як
яны спадзяюцца, прынясе ім поўнае і трывалае шчасце.
Для тых душ, якія шукалі Бога і знайшлі Яго, пошукі
.«скончаны, таму што Бог — гэтая «іншая рэч

Няхай Бог дабраславіць вас, і мір вам

Духі і прывіды

Яго рэальнасць і сутнасць

**Існуе мноства гісторый і казак пра духаў,
прывідаў, гоблінаў-шукальнікаў скарбаў, ведзьмаў,
трупаедаў і вампіраў. І колькасць людзей, якія
сцвярджаюць, што сустракаліся з гэтымі істотамі,
не малая.**

З многіх выпадкаў, з якімі я сутыкнуўся, большасць тычылася людзей, якія пакутавалі ад цяжкіх псіхічных галюцынацый. Адна такая жанчына прачытала кнігу пра крыважэрных, пякельных істот, і яе галюцынацыі былі настолькі яркімі, што ёй кожную ноч здавалася, што ўпыр смоча яе кроў. Яна ачуньвала кожны раз, калі наведвала мяне, але ідэя начнога ўпыра заставалася ў яе свядомасці, таму што хвароба вярталася. Яна памерла заўчасна, ап'янелая ўласнымі трызненнямі.

Вера ў вядзьмарства была шырока распаўсюджана ў XVI стагоддзі, і сотні людзей, падазраваных у ведзьмах, былі ілжыва абвінавачаныя ў змове з д'яблам і загінулі ў выніку. Жанну д'Арк прывязалі да вогнішча і спалілі на вогнішчы, бо яна лічылася ведзьмай.

Існуе іншы свет, эфірны свет, схаваны за гэтым сусветам. Яго жыхары ўвасоблены ў планетарных формах, якія складаюцца са святла. Гэтыя істоты, або «прывіды», нябачныя для нашых вачэй і звычайна застаюцца абмежаванымі сваім светам, гэтак жа, як мы абмежаваныя нашым фізічным светам. Калі б зламысным жыхарам планетарнага свету было лёгка пранікаць у наш зямны план, каб нанесці нам шкоду, мы б жылі ў вечным страху і жаху.

На нашай зямлі і так дастаткова жахаў і страху. Няўжо Бог не хоча да нашых пакут дадаць умяшанне прывідаў і дэманаў!

Аднак ёсць некаторыя планетарныя істоты, вядомыя як вандроўныя духі. Гэтыя духі звязаны з Зямлёй моцнай прывязанасцю і жаданнем увайсці ў цела чалавека, каб выкарыстоўваць яго як сродак для сваіх пачуццёвых задавальненняў. Гэтыя істоты

звычайна нябачныя і не маюць сілы ўплываць на звычайных людзей. Часам злым духам удаецца увайсці і авалодаць целам і розумам чалавека. Гэта адбываецца толькі тады, калі чалавек псіхічна неўраўнаважаны, калі яго розум аслаблены бяздзейнасцю або неразважаннем, напрыклад, калі хтосьці пакідае машыну незачыненай з ключамі ўнутры. У такім выпадку валацуга можа сесці ў машыну і з'ехаць.

Вандроўныя духі — гэта тыя душы, якія страцілі свае целы праз смерць, але застаюцца глыбока прывязанымі да іх. Таму яны спрабуюць усімі спосабамі выкарыстоўваць цела любога чалавека для дасягнення сваіх мэтай. На шчасце, вандроўныя духі не могуць вытрымаць інтэнсіўных вібрацый духоўнай думкі і свядомасці. Тым шчырым шукальнікам Бога, якія разважаюць і медытуюць над Ім, няма чаго баяцца гэтых згубленых і зблуканых істот. Бо Бог — гэта Вышэйшы Дух, і ніякі дух, якім бы злым ён ні быў, не можа нашкодзіць тым, хто любіць Бога і пастаянна памятае пра Яго.

Каб зразумець прыроду планетарных істот, мы павінны спачатку зразумець саміх сябе. Калі Бог стварыў нас, Ён спачатку стварыў нас як свядомасць. З Яго ўсеабдымнага розуму Ён стварыў нас, і з гэтага пункту гледжання мы ў першую чаргу разумовыя істоты. Ці не праўда, што калі вы ствараеце нешта новае, першы крок — гэта ўявіць сабе мадэль гэтага ў сваім розуме? Затым вы збіраеце неабходныя матэрыялы і, нарэшце, увасабляеце гэтую ідэю ў жыццё. Гэта таксама датычыцца нашага складу і складу ўсяго стварэння. Мы валодаем трыма прыродамі: разумовай прыродай (ідэя), эфірнай прыродай

(матэрыял стварэння) і фізічнай прыродай (шчыльны прадукт).

Фізічнае цела складаецца з 16 элементаў. Але тое, як гэтыя хімічныя рэчывы матэрыяльных элементаў былі аб'яднаны, каб зрабіць цела інструментам розуму, сапраўды ўражвае!

Некаторыя людзі хочуць купляць новую машыну кожны год, але яны вымушаныя захоўваць сваю старую фізічную мадэль шэсцьдзсят, семдзсят ці нават больш гадоў! Нават калі цела зношваецца, жаданне захаваць яго застаецца моцным, пакуль Бог не скажа: «Досыць! Вызвалі мяне ад гэтага цела!» Тады чалавек выскаквае са свайго гнілога цела і апынаецца ў эфірным целе, якое складаецца са святла і жыццёвай сілы. Ён радуецца, выяўляючы, што мае здольнасць чуць, бачыць і дакранацца праз сваё новае цела, і што ў яго няма костак, якія можна зламаць, або плоці, якую можна пашкодзіць.

Калі чалавек памірае, яго фізічнае цела раскладаецца, але яго планетарнае цела застаецца ў сваім першапачатковым стане цалкам

Дзе тыя душы, якія пакінулі Зямлю? Яны блукаюць па эфіры. Вы можаце сказаць: «Гэта немагчыма», але давайце параўнаем:

Калі б я сказаў прадстаўніку першабытнага племені, што музыка існуе ў эфіры і яе можна ўзяць і пачуць, ён бы пасмяяўся з мяне ці, магчыма, нават запанікаваў. Але калі б я прынёс радыё і настроіў яго на станцыю, якая трансліруе музыку і песні, ён бы не змог абвергнуць маё сцвярджэнне. Падобным чынам я магу паказаць іншым, што пааземныя істоты падарожнічаюць па эфіры, і яны не змогуць гэта адмаўляць. Пааземны свет існуе тут, за межамі шчыльных вібрацый фізічнага сусвету.

Калі б людзі маглі бачыць мноства планетарных істот у эфіры вакол сябе, многіх ахапіў бы страх, а некаторыя спрабавалі б знайсці сваіх памерлых блізкіх.

Калі вы глыбока засяродзіцеся на духоўным воку, вы зможаце праз унутраны зрок успрыняць прамяністы свет, у якім живуць усе душы, якія перайшлі ў эфірны свет. У людзей сэрца выступае ў якасці прыёмніка, а духоўнае вока перадае святло. Нават калі вы не можаце бачыць сваіх памерлых блізкіх, калі вы спакойна сканцэнтруеце свае пачуцці на сэрцы, вы адчуеце прысутнасць тых, хто вам дарагі, хто існуе ў светлавых целах, атрымліваючы асалоду ад сваёй свабоды ад путаў фізічнага цела.

Я бачу шмат планетарных істот, якія пакінулі зямны план, але яны не могуць мяне бачыць. Я не раблю сябе бачным для іх, але магу іх убачыць, калі захачу.

Такім чынам, мы не цалкам свабодныя, калі пакідаем цела пасля смерці. Нашы душы застаюцца заключанымі ў дзвюх тонкіх формах: планетарнай (энергетычнае цела) і прычыннай (цела думак).

Калі чалавек прымае фізічную форму, ён становіцца бачнай істотай у гэтым свеце. Пасля смерці свайго фізічнага цела ён застаецца ў планетарным свеце як «прывід», гэта значыць як нябачная істота, надзеленая разумовымі здольнасцямі і тым жа менталітэтам і характарыстыкамі, якія адрознівалі яго падчас зямнога існавання.

Жыхары планетарнага свету, вядома, могуць бачыць адзін аднаго ў сваіх светлавых целах, але планетарныя істоты звычайна нябачныя для нас на

Зямлі, калі мы не ведаем, як пранікнуць у планетарны свет праз духоўнае вока. Калі душы скідаюць свае эфірныя целы і ўваходзяць у разумовы стан прычыннага свету, яны не знікаюць цалкам, а хутчэй становяцца цалкам нябачнымі, гэтак жа, як нябачныя думкі.

Калі душы вызваляюцца ад цялесных жаданняў, ім больш не трэба зноў увасабляцца на Зямлі. Затым гэтыя душы перамяшчаюцца паміж планетарным светам і прычынным раем, працягваючы ўвасабляцца на планетарным плане, пакуль не будзе дасягнута і духоўнае вызваленне ад гэтага стану. Калі ўсе прычынныя жаданні вычарпаны, чалавек становіцца сапраўды свабодным, або свабоднай душой.

Калі ў памерлай душы засталіся няздзейсненыя жаданні з зямнога існавання, яна будзе працягваць адчуваць гэтыя жаданні ў планетарным свеце і імкнуцца праявіць сябе ў фізічным целе. Такім чынам, гэтая душа вяртаецца разам са сваім планетарным целам у клетку (сперматазой), якая ўтварылася са сперматазоіда і яйкаклеткі, і пераўвасабляецца ў нованароджанага.

Неразумна, каб чалавек назаўсёды прыпісваў сабе любы фізічны недахоп. Дапусцім, хтосьці страціў руку ў гэтым жыцці, і думка пра гэтую страту ўкаранілася ў яго свядомасці, пераконваючы яго, што ён больш ніколі не зможа ёю карыстацца. Калі ён пераўвасобіцца, ён прынясе з сабой гэтае пачуццё адсутнай рукі. Калі гэтая негатыўная думка дастаткова моцная, яна можа перашкодзіць творчай працы свядомай жыццядзейнасці, якая стварае рукі новага цела. Таму чалавек ніколі не павінен вызначаць сябе недасканаласцямі і недахопамі фізічнага цела. Такія абмежаванні не

тычацца души, якая з'яўляецца чыстым і дасканалым вобразам Бога.

Такім чынам, вы бачыце, што да таго, як вы прынялі фізічную форму, вы былі духам, і пасля смерці вы зноў вернецеся да таго, каб стаць духам. Мы духі, нават калі спім, таму што падчас сну мы зусім не ўсведамляем сябе як фізічныя целы. Такім чынам, паколькі вы дух, калі спіце, і вы будзеце духам пасля смерці, чаму духі павінны баяцца? Гэта тое, кім вы заўсёды былі — духам — і вы заўсёды будзеце — і гэта тое, кім вы будзеце вечна.

Адзінае адрозненне заключаецца ў тым, што калі вы ўваходзіце ў планетарны свет у момант смерці, вы не можаце па жаданні стварыць фізічнае цела, падобнае да таго, якое ў вас ёсць зараз. Толькі Вялікія Майстры, якія аб'ядналіся з Вышэйшым Творцам, могуць гэта зрабіць. Духоўна развітыя души могуць узмацніць тонкія вібрацыі планетарнага транспартнага сродку ў матэрыяльнае цела.

Мы баімся смерці з-за болю і ідэі знішчэння. Гэта памылковае меркаванне. Ісус Хрыстос адкрыў сябе сваім вучням у цялесным абліччы пасля смерці. Лахіры Махасая вярнуўся ў плоці і крыві на наступны дзень пасля смерці. Мы паказалі, што яны не загінулі.

(І сказаў Пасланец, мір яму і благаслаўленне: «Самы праўдзiвы з вас у снах — самы праўдзiвы з вас і ў словах». І: «Хто ўбачыць мяне ў сне, той быццам убачыў мяне наяве»)

Хоць выпадкі духоўных полюсаў рэдкія, не варта сцвярджаць, што іх паказанні няправільныя

Я асабіста бачыў свайго настаўніка, Шры Юкцувара, які ўваскрос прыкладна праз тры

месяцы пасля сваёй смерці (гл. «Духоўныя светы: іх рэальнасць і прырода» на гэтым сайце).

У святых кнігах мудрасці сцвярджаецца, што чалавечая душа па сутнасці з'яўляецца адлюстраваннем боскага духу. Яна ніколі не адчувае пакут смерці ці родаў, і яе існаванне вечнае, пакуль існуе само існаванне. Гэтая душа вечна жывая і нязменная, некранутая тленнем і не падвергнутая ўздзеянню знішчэння.

Шмат разоў хворы вучань, які жыў далёка, прыцягваў да сябе маё планетарнае цела сілай сваёй адданасці і любові. Адзін такі выпадак адбыўся тут з вучаніцай па імені Сева Дэві. Яна была надзвычай адданай вучаніцай. Адноўчы яна моцна захварэла, але трымала гэта ў сакрэце ад усіх. Калі я наведваў яе ў бальніцы, яна сказала мне: «Калі ласка, папрасі Бога больш не трымаць мяне ў гэтым целе».

Пазней я вярнуўся ў скіт Энсінітас на ўзбярэжжы Ціхага акіяна, і адноўчы раніцай раптам адчуў празрыстую планетарную вібрацыю Севы Дэві. Дзякуючы сваёй адданасці і духоўнай любові яна прыцягнула да сябе маё эфірнае цела. Імгненна маё фізічнае цела застыла, быццам жыццё пакінула яго. Пазней мне расказалі, што Сева Дэві раптам закрычала: «Свамаджы тут!», перш чым пакінуць маё цела, бо яна свядома ўсведамляла, што мяне забіраюць у іншы свет.

Пазней я ўбачыў яе, яе цела ззяла, яна сядзела на адным з маіх заняткаў, гэтак жа, як яна выглядала пры жыцці. Калі б хтосьці дакрануўся да мяне тады, ён таксама змог бы яе ўбачыць, хоць тыя, хто знаходзіцца ў такім стане духоўнай свядомасці, не дазваляюць іншым дакранацца да сябе.

Мы шмат разоў пераступалі парог смерці і вярталіся да жыцця, дык чаму баяцца смерці? Яна прыходзіць, каб вызваліць нас. Вядома, мы не павінны жадаць смерці, але мы павінны знаходзіць у ёй суцязэнне — калі яна прыходзіць сама па сабе — каб пазбавіць нас ад розных бед.

Людзі таксама баяцца смерці з-за доўгага знаходжання ў гэтай фізічнай турме, да такой ступені, што баяцца пакінуць яе. Але чалавеку неразумна баяцца.

Паколькі воля Божая заключаецца ў тым, каб мы валодалі гэтай старажытнай фізічнай мадэллю да самай смерці, мы павінны захоўваць яе і належным чынам клапаціцца пра яе.

У Індыі ёсць гісторыя пра паміраючага маладога чалавека, які закрычаў, пачуўшы вакол сябе рыданні гора і пакуты разлукі:

**Не абражай маю душу сваімі крыкамі
спачування**

**Калі ты ўступаеш у вечныя царствы святла і
кахання**

**Гэта я павінен шкадаваць цябе і спачуваць
тваёй сітуацыі**

Што да мяне

Пасля сённяшняга дня больш ніякіх хвароб

Нават не зламаная костка

Ні смутку, ні пакутлівага болю

**Таму што я мару пра радасць і плаваю ў моры
радасці**

І я дыхаю радасцю

Пашыраны працоўны час!

**Чалавек не ведае, што з ім здарыцца ў гэтым
свеце. Ён жыве сярод страху і псіхалагічных
трывог. Тыя, хто памер, шкадуюць яго і
благаслаўляюць яго ад свайго свету. Я сказаў гэта**

маці, якая страціла сына, і як толькі я скончыў тлумачыць, яна адразу ж выцерла слёзы і сказала: «Я ніколі не адчувала такога спакою. Я рада ведаць, што мой сын вольны. Я думала, што з ім здарылася нешта жудаснае».

Многія духоўна развітыя людзі здольныя бачыць свае эфірныя целы

Калі эфірнае цела ўздываецца або пакідае фізічнае цела ў момант смерці, чалавек, які сыходзіць, бачыць сваё цела мёртвым. Гэты ж досвед узнікае, калі прасунутыя ёгі пераадольваюць фізічнае цела з дапамогай сілы волі, што дазваляе ім пакідаць і вяртацца ў сваё цела па жаданні. Аднак многія людзі, якія вераць, што могуць гэта зрабіць, памыляюцца. Проста думаць пра тое, каб нешта перажыць, не азначае, што гэта адбудзецца. Веданне метаду вельмі важна.

Аднойчы да мяне прыйшоў чалавек з Нью-Ёрка і настойваў на тым, што можа падарожнічаць эфірна (са свайго фізічнага цела). Я сказаў яму: «Не думаю; ты толькі ўяўляеш, што маеш такую здольнасць». Але ён настойваў на тым, каб праверыць мяне. Я пагадзіўся і сказаў: «Добра, тады падарожнічай эфірна, спусціся ўніз і раскажы мне, што адбываецца ў рэстаране там, унізе».

Ён хвіліну маўчаў, потым сказаў: «У правым куце стаіць раяль».

Я быў упэўнены, што яму гэта здаецца, бо яго дыханне і пульс былі нармальнымі

Дык я сказаў: «Наадварот, я думаю, што там за сталом сядзяць дзве жанчыны». Ён насміхаўся з мяне. Потым мы разам пайшлі ў рэстаран, і ў куце не было піяніна, толькі дзве жанчыны сядзелі за

сталом. Нарэшце наш сябар зразумеў, што яго падманулі ўласныя фантазіі.

У сваіх эзатэрычных планетарных бачаннях я часта бачу жахлівыя падзеі, але яны здаюцца мне фільмам. Свет быў створаны для таго, каб забайляць нас, а не мучыць ці палохаць. І Усемагутны Бог зрабіў драму свайго стварэння неверагодна складанай, напоўненай супярэчнасцямі дабра і зла.

Мы павінны навучыцца разумець сваю схаваную духоўную прыроду. Але гэта немагчыма, пакуль мы пастаянна абмяжоўваем свае думкі фізічным целам. Пастаянная заклапочанасць матэрыяльнымі рэчамі робіць нас матэрыялістамі і душыць нашы духоўныя памкненні. Мы павінны зрабіць Бога найважнейшым фактарам у нашым жыцці. Калі мы адставім Яго на другараднае месца, Ён не прыйдзе да нас, і мы не пазнаем Яго. Спакусы свету шматлікія і ўсюдыісныя. Тыя, хто прагне духоўнасці, павінны актываваць сваю волю і пракласці свой шлях праз густы лес спакус, каб дасягнуць бяспечнага і спакойнага царства.

Эфірны планетарны ўзыход можа быць свядома адчуты толькі тады, калі чалавек уваходзіць у глыбокія станы духоўнага экстазу, пашыраючы сваю свядомасць да больш высокага ўзроўню ўсведамлення. Праз сваё духоўнае вока ён можа ўспрымаць любую кропку ў прасторы, няхай гэта будзе ў гэтым свеце ці ў эфірным царстве. Ён таксама можа пераадольваць абмежаванні часу і прасторы. Некаторыя духоўна развітыя людзі валодаюць здольнасцю кандэнсаваць свае эфірныя і нават фізічныя целы ў любым месцы. Гэты стан называецца білакацыяй, або двайной прысутнасцю, калі чалавек можа знаходзіцца ў двух або больш

месцах адначасова. У гэтым стане фізічнае цела знаходзіцца ў стане прыпыненай анімацыі, падобным да трансу. Калі майстар дасягае найвышэйшай стадыі духоўнага экстазу (стадыі боскага пазнання), ён можа нармальна выконваць усе свае функцыі, застаючыся пагружаным у святы стан захаплення.

Той, хто шукае прытулку ў Бога, не можа пацярпець ад нікога, і яму няма чаго баяцца, пакуль ён верыць у Бога і трымаецца Яго кіраўніцтва. Але калі чалавек дазваляе негатыўным думкам пракрасціся ў яго розум і лічыць, што хтосьці спрабуе яму нашкодзіць, ён дае гэтаму чалавеку сілу зрабіць гэта.

Уявіце, што хтосьці пасылае вам ілжывую ідэю, і вы яе прымаеце. Вам, несумненна, гэта нанясе шкоду. Але ў вас ёсць сіла адкінуць злыя думкі. Не бойцеся тых, хто мае злыя намеры, бо ніхто не можа паўплываць на вас, калі вы не псіхалагічна слабыя. Страх і замкнёны розум дазваляюць злу пранікнуць. Але калі вы сцвярджаеце сабе: «Бог са мной і абараняе мяне», толькі дабро прыйдзе да вас ад думак іншых. Нават калі хтосьці пасылае вам злыя думкі, яны не дасягнуць вас; хутчэй, яны адскочаць ад адпраўніка, прычыняючы яму шкоду вядомымі яму ці невядомымі яму спосабамі. Акружыце сябе Богам і шукайце прытулку ў Яго благаслаўлёным імені, наймацнейшай сіле ў Сусвеце. Гэта непрабійная сцяна, аб якую разбіваюцца ўсе стрэлы зла, хлусні і крывадушнасці, і ад якой усе негатыўныя думкі адхіляюцца і адштурхоўваюцца назад да сваёй крыніцы і стваральніка!

Не звяртайце ўвагі на сілы вандроўных прывідаў і блукаючых духаў, а таксама на тых, хто

займаецца чорнай магіяй. На арэнах жыцця дзейнічае шмат вялікіх і пастаянных касмічных сіл. Ідзе касмічная вайна паміж дабром і злом. Але няма страху для шчырых вернікаў, якія дзейнічаюць згодна са сваёй верай і добрымі намерамі, бо дабро ў рэшце рэшт пераможа.

Гэтым светам кіруюць нябачныя істоты і сілы: Бог, Яго прарокі і Яго святыя, з аднаго боку, і Сатана, яго паслугачы і яго злыя саюзнікі, з другога. Існуе вялікае перацягванне каната паміж Богам і Яго анёламі, а таксама Сатаной і яго саюзнікамі. Праблему нельга адкідаць як простую ілюзію. Калі б Сатаны не існавала, мы б не звярталіся да Бога па дапамогу супраць яго. Зло існуе і павінна супрацьстаяць яму ўсімі сродкамі і метадамі.

Калі Бог стварыў чалавецтва, Ён таксама стварыў Сатану. Сатана, са сваёй падманлівай сілай, існуе, каб выпрабоўваць людзей. Калі агонь не павіць жалеза, сталь нельга куць ці выкаваць. Таму, калі вас абрынае хвароба ці боль, памятайце, што гэта выпрабаванне, якое трэба прайсці. Не скардзіцеся і не засмучайцеся такімі выпрабаваннямі. Шмат вялікіх душ загінула ад жудасных хвароб і вынесла велізарныя пакуты. Некаторыя пацярпелі ад сур'ёзных інваліднасцей, але яны захавалі сваю веру і задаволены перайшлі да найвышэйшай славы.

Наша планета Зямля — адно з самых густанаселеных месцаў. Існуюць невымерна лепшыя светы, чым гэтая Зямля, якая поўная ўсялякіх праблем і цяжкасцей. Тым не менш, Бог не забывае нас у сваёй міласэрнасці; наадварот, Ён спрабуе дапамагчы нам рознымі спосабамі

пераадолець нашы пакуты і перашкоды, якія стаяць на нашым шляху.

Бог, Яго анёлы і мільёны добрых духаў імкнуцца ўсталяваць святы парадак гармоніі на Зямлі. Кожная добрая якасць і карысная рыса паходзіць ад добрага духа, бо добрыя духі пастаянна сеюць насенне дабрадзейных думак і намераў у глебе нашых розумаў. Аднак у той жа час цар цемры — Сатана — з дапамогай сваіх паслядоўнікаў злых духаў стварае хаос і непрыемнасці ў свеце. Хто, як не Сатана, стварыў мікробы хвароб? Ён спарадзіў мноства формаў чумы, потым туберкулёз і іншую смяротную хваробу — рак і іншыя — усе дэманічныя метады мучэння чалавецтва. Але Бог натхняе многіх даследчыкаў распрацаваць новыя і карысныя спосабы выкаранення хвароб.

Сэксуальнае задавальненне — падманлівы аналаг боскай асалоды. Калі сэкс аддзелены ад вернай любові і выкарыстоўваецца для задавальнення жывёльных інстынктаў, ён становіцца інструментам у руках Сатаны, каб трымаць чалавечую свядомасць у палоне пачуццяў, не здольным адчуваць боскую свядомасць.

Існуе фальшывая тройца, створаная д'яблам як замена духоўнага экстазу. Гэтая тройца — гэта неўтаймаваная пажадлівасць, жаданне алкаголю і прага да грошай.

Калі Адам і Ева адчулі сэксуальныя адчужанні, яны зваліліся з Раю, страціўшы боскую свядомасць, якая дазваляла ім адчуць адзінства з Богам у духоўным экстазе. Таму яны былі выгнаныя з Эдэмскага саду. З таго часу чалавецтва вымушана размнажацца палавым шляхам, як і ўсе іншыя істоты. Жанчына нараджае балючым і цяжкім

шляхам. Пасля гэтага муж і жонка павінны прыняць тое, што маюць. Калі ў іх ёсць эгаістычнае і недасканалае дзіця, яны абавязаны яго выхаваць. Першапачаткова яны валодалі сілай ствараць усё, што пажадаюць, праз сілу розуму, як гэта робіць Бог. Хай будуць дабраславёныя тыя раннія дні нявіннасці. Сапраўды, гэта былі шчаслівыя і слаўныя дні.

І пасля ўсяго гэтага, у рэшце рэшт, сам Сатана стане інструментам у руках Бога. Сатана не выконвае сваіх абяцанняў чалавецтву, і таму расчараваныя і знявераныя звяртаюцца да вернага Госпада па дапамогу і каб ажыццявіць свае надзеі.

Але нам не трэба чакаць расчаравання, каб матываваць нас звярнуцца да Бога. Нам не варта класці ўсе яйкі ў адзін кошык.

Мы не павінны абмяжоўваць свае надзеі на шчасце далікатным кошыкам цела і кароткатэрміновымі задавальненнямі свету

Давайце, сябры мае, паслухаем голас Бога, які гаворыць з намі праз нашы добрыя думкі. Бог, Яго прарокі і Яго анёльскія духі ствараюць гэтыя высакародныя думкі. Сатана і яго паслугачы ствараюць думкі і спакусы па сваім вобразе.

Кожны раз, калі вам прыходзіць у галаву злая думка, выганіце яе без шкадавання, і д'ябал больш не зможа аказваць на вас свой уплыў і шкодзіць вам. Памятайце, што ў той момант, калі вы думаеце няправільна, вы робіце крок бліжэй да д'ябла.

Чалавек знаходзіцца ў пастаянным руху, перамяшчаючыся паміж добром і злом

Каб пазбегнуць гэтай чаўночнай дыпламатыі, трэба ісці туды, дзе рука д'ябла і яго памагатых не могуць дабрацца да сэрца Бога , і мір вам.

Псіхічнае раўнавагу сярод змен

Заходнія людзі падкрэсліваюць фізічны камфорт.

Калі надвор'е вельмі спякотнае, яны пакутуюць з-за адсутнасці астуджэння, а калі вельмі холадна, яны адчуваюць дыскамфорт з-за адсутнасці штучнага ацяплення. Але індыйскія настаўнікі прытрымліваюцца іншай філасофіі. Яны кажуць, што адчувальнасць да цяпла і холаду, задавальнення і болю ўзнікае з ілюзорных прапаноў падманлівых пачуццяў і з-за ўзаемадзеяння чалавека з іх бясконцымі патрабаваннямі і рэакцыі на іх. Мудры чалавек, аднак, гэта той, хто пазбягае ўплыву пачуццяў і пераадольвае ўсе дваістасці. Вялікія мысляры не прапануюць дысцыплінаваць сябе да такой ступені, каб нанесці шкоду свайму целу. Хутчэй, яны раяць псіхічна вызваліцца ад адчування спякоты або холаду, калі спякота або холад становяцца невыноснымі, адначасова шукаючы рацыянальнае лячэнне гэтага стану.

Гіта кажа: «Тыя, хто звязаны пачуццёвымі задавальненнямі, не могуць дасягнуць псіхічнай раўнавагі, неабходнай для медытацыі, і не могуць яны злучыцца з Богам праз экстаз духоўнай асалоды Самадхі».

Калі чалавеку ўдаецца разумова абараніцца ад сэнсарных парушэнняў, ён дасягае ўнутранага спакою. Застаючыся неўспрымальным да прыходных і знікаючых адчуванняў, ён адкрывае сутнасны, нязменны спакой душы. У гэтай непахіснай, непахіснай усведамленасці ён становіцца адзіным з абсалютным, бясконцым і нязменным.

Пасіўная рэакцыя на ўсе цялесныя адчуванні парушае як розум, так і душу. Калі душа парушаецца, чалавек губляе сваю сапраўдную прыроду, якая заключаецца ў спакоі. Бог прысутнічае ў самых гарачых і халодных месцах на Зямлі. Ён знаходзіцца ў Арктыцы і Пустым Квартале, не падвяргаючыся ўздзеянню

экстрэмальных умоў і тэмператур Яго зямнога стварэння. Людзі, створаныя па Яго вобразу, павінны імкнуцца пераймаць Яго паводзіны. Бог змясціў нас у гэтае цела, схільнае да спякоты і холаду, задавальнення і болю, але Ён хоча, каб мы глядзелі на гэтыя дваістасці з ураўнаважаным розумам. Ён хоча, каб мы ўзняліся над усімі формамі дваістасці. Мы павінны развіваць сілу і цягавітасць без неабдуманасці або недахопу прадбачлівасці. Калі мы не можам пазбегнуць моцнай спякоты або холаду, мы павінны аддзяліць ад іх свой розум. Чым больш намаганняў мы прыкладаем для гэтага, тым больш вызваляецца розум, каб непажаданыя адчуванні не маглі негатыўна паўплываць на нашу .свядомасць або пачуцці

Паверхня скуры не ўспрымае дотык; гэтыя адчуванні апрацоўваюцца ў мозгу. Чалавек можа адчуваць смак, дотык, пах, чуць або бачыць толькі праз розум. Здаецца, што мы адчуваем смак на паверхні языка, але на самой справе менавіта мозг рэгіструе гэты смак. Падобным чынам, калі частка цела пашкоджана, боль у першую чаргу адчуваецца ў розуме, а не ў пашкоджаным органе. У нас ёсць два механізмы адчування болю: нерв і ствол мозгу. Адчуванні ўзнікаюць, калі мозг дазваляе сувязь паміж нервам і ствалом мозгу. Калі мозг не распазнае боль, болю няма. Гэта выдатнае адкрыццё вялікіх індыйскіх майстроў. Калі чалавек знаходзіцца пад уздзеяннем хлараформу або анестэтыка, ён не адчувае болю, таму што адчуванні не даходзяць да мозгу. На нервовых канчатках ёсць малюсенькія валасінкі, праз якія болевая сігнала перадаюцца ў мозг. Анестэтык .перашкаджае перадачы гэтых болевых сігналаў

Мозг — гэта орган пачуццяў розуму, і ўсе цялесныя адчуванні перадаюцца яму праз нервы і сам мозг. Паколькі розум звязаны з мозгам, ён атрымлівае і інтэрпрэтуе гэтыя адчуванні. Розум, умацаваны

пазітыўным мысленнем, менш схільны да адчуванняў
задавальнення і болю. Ён усведамляе гэтыя адчуванні,
.але не звязаны імі

Людзям былі дадзены пачуцці, каб абараняць сваё
цела. Без іх чалавек мог бы атрымаць сур'ёзны парэз або
апёк, не ўсведамляючы гэтага. Жывёлы не развілі гэтай
здольнасці, і таму іх пачуццё болю менш выяўленае;
інакш жорсткасць, якая ўчыняецца над імі праз пэўныя
метады забойства і бойні, была б невыноснай.
Напрыклад, крабаў кідаюць у кіпячую ваду яшчэ
!жывымі

Паколькі і боль, і задавальненне з'яўляюцца
тварэннем розуму, фізічны боль можна палегчыць,
практыкуючы кантроль над розумам. Тады можна
адчуваць адчуванне як паказчык анамальнага стану, не
адчуваючы болю. Бхагавад-гіта больш падрабязна
разглядае гэтае пытанне. Падвышаная адчувальнасць
да задавальнення або болю ўзмацняе іх уздзеянне, а
зніжаная адчувальнасць робіць чалавека менш схільным
да болю і менш заняволеным сэнсарнымі
задавальненнямі. Я навучыў сваё цела і розум
станавіцца менш адчувальнымі да раздражняльнікаў і
выявіў, што вызваліўся ад сэнсарных адцягненняў. Гэта
навучанне — шлях да вызвалення ад улады пачуццяў і іх
.бясконцых патрабаванняў

Адзін лекар валодаў такой псіхічнай сілай, што змог
зрабіць сабе небяспечную аперацыю! Вядома, гэта
немагчыма для розуму, заняволенага фізічнымі
прывязанасцямі. Але з дапамогай трэніровак розум можа
стаць неверагодна моцным. Чым больш чалавек трэніруе
і ўдасканалвае свой розум, тым большы кантроль ён
можа аказваць над ім. Разбэшчанае дзіця глыбока
засмучаецца нават найменшай траўмай, у той час як
дзіця, навучанае ўстойлівасці і цягавітасці, рэдка

ўздрыгвае або адскоквае ад болю нават ад сур'ёзных
.траўмаў

У гэтым плане метаад навучання, які прапагандуюць
вялікія індыйскія майстры, цалкам адрозніваецца ад
таго, які выкладаюць на Захадзе. Духоўныя настаўнікі
рыхтуюць сваіх вучняў да поўнага вызвалення ад
рабства цела і яго пачуццяў. Камфорт, распрацаваны на
Захадзе, заахвочвае патураць целу, і ў выніку намаганні,
якія ўкладваюцца ў развіццё разумовых здольнасцей,
мінімальныя і нязначныя. У Індыі мы вучымся (на
рэкалекцыях нашых праваднікоў), як здушыць сілу
пачуццяў у зародку, каб не стаць іх рабамі. У маёй школе
ў Ранчы, штат Біхар, мы часам прымушалі малых дзяцей
спаць на маленькіх дыванках на цвёрдай падлозе, і яны
.раслі здаровымі і моцнымі, як фізічна, так і псіхічна
Заходнія людзі прызвычаіліся да многіх знешніх
сродкаў рэлаксацыі і спакойнага сну. У Індыі мы сядзелі
на гарачым пяску для медытацыі. Паступова мы змаглі
сядзець цэлы дзень як у спякоце, так і ў холадзе. У
выніку гэтага навучання я набыў такія разумовыя
здольнасці, што нішто не магло парушыць ці паўплываць
на маю свядомасць. Калі я адключаю свой розум ад
.пачуццяў, мяне зусім нішто не турбуе
Гады таму надвор'е было невыносна спякотнае, і ўсе
задыхаліся. Праз разумовыя асацыяцыі іх дыскамфорт
перадаўся мне, перашкаджаючы мне сканцэнтраванасць і
пісаць артыкулы. Тады я дакараў сябе, кажучы:
.«Навошта ўсё гэта?» і маліўся Богу
О, Госпадзе, тая ж электрычнасць стварае цяпло ў
!духоўцы і лёд у халадзільніку. Таму надвор'е мяккае
Атмасфера адразу стала прыемнай для мяне,
быццам пласт снегу ахінуў маё цела, і я адчуў вялікае
.натхненне і пачаў пісаць без якіх-небудзь цяжкасцей
Аднойчы, шмат гадоў таму, я ехаў па штаце ў
аўтамабілі з адкрытым верхам з групай маладых

студэнтаў, якія займаліся самапазнаннем, адзін з якіх
быў маім сакратаром. Мы з ім заснулі ў машыне,
накрыўшыся невялікай коўдрай. Ноч была вельмі
холадна. Калі я моцна заснуў, ён сцягнуў з мяне коўдру,
а калі я напалову прачнуўся, я міжволі сцягнуў яе з яго!

Гэта працягвалася некаторы час. Потым мой розум
сказаў: «Чаму ты так паводзіш сябе? Усё добра. Табе
«!цёпла

Тады я скінуў коўдру, сеў і пачаў медытаваць,
пакуль маё цела не стала цёплым, як бохан хлеба. Калі
вучні прачнуліся праз дзве гадзіны, дрыжучы ад холаду,
яны знайшлі мяне нерухомым. Я быў пагружаны ў святы
экстаз і, думаючы, што я памёр, яны спрабавалі вывесці
мяне з духоўнага захаплення сваімі крыкамі. Але я
ўсміхнуўся і сказаў: «Чаму ўвесь гэты шум, юнакі?
Давайце працягнем наш шлях». Яны запырэчылі: «Вы
сядзелі на марозе без паліто і коўдры!» Але я не
!прастудзіўся. Я быў адзіным, каму было цёпла
Трэба навучыць розум быць больш пазітыўным. Калі
вы вырашыце, што не прастудзіцеся, верагоднасць
захварэць зменшыцца. Розум таксама трэба навучыць
пераадольваць боль. Псіхічнае ўздзеянне ўзмацняе боль,
а ўзмацненне болю азначае забыццё пра вобраз Бога
.ўнутры сябе — гэты святы і непераможны вобраз
Старажытнаіндыйскія мудрацы казалі, што ўсе
звычкі пачынаюць фармавацца ў чалавека ва ўзросце
трох гадоў. Вельмі цяжка змяніць гэтыя звычкі, калі яны
ўкараніліся і глыбока ўкараніліся ў свядомасці. Калі ваша
сям'я і асяроддзе прышчапілі вам тое, што вам
падабаецца і не падабаецца, гэтыя ўражанні могуць
застацца з вамі на ўсё жыццё. Першае, чаму я навучыўся
ў свайго мудрага настаўніка, Шры Юктішвара, - гэта
пераадольваць псіхалагічныя імпульсы, звязаныя з
адчуваннямі. Калі я ўпершыню пайшоў да яго на
навучанне, я прастуджваўся, калі не карыстаўся цёплай

коўдрай у халоднае надвор'е. Але мой настаўнік навучыў мяне, як выкарыстоўваць сілу свайго розуму, каб пераадолець гэтую схільнасць. У выніку я вызваліўся ад прастуд, якія мучылі мяне з дзяцінства, пакуль я не !атрымаў навучанне майстра

Некаторыя кажуць, што мы павінны спадзявацца выключна на розум. Іншыя лічаць, што мы павінны задавальняць свае пачуцці. Абедзве пазіцыі з'яўляюцца .крайнімі

Згодна з адной тэорыяй, рэкамендуецца рэгулярна праходзіць медыцынскія агляды, каб забяспечыць здароўе і дабрабыт цела, гэтак жа, як час ад часу тэхаглядаць свой аўтамабіль. Гэта мае сэнс. Але людзі — не машыны. Калі ваша псіхічнае здароўе залежыць ад вашага фізічнага стану, рана ці позна розум стане рабом патрабаванняў цела, што зробіць усе віды і колькасці лекаў і іншых фізічных метадаў лячэння неэфектыўнымі.

Гэта тлумачыць, чаму мы пакутуем ад невылечных хвароб. Фізічная слабасць укаранілася, таму што розум .адмовіўся быць гаспадаром цела

Спачатку лепш за ўсё захоўваць умеранасць. Калі вы атрымалі нязначную траўму, нанёс трохі ёду, але не спадзявайцеся цалкам на лекі. Прымайце разумныя і адпаведныя меры засцярогі, пакуль не зможаце паступова ўсё больш і больш спадзявацца на розум.

Вялікія настаўнікі самі выкарыстоўвалі лекі, першапачаткова зробленыя з траў і хімічных рэчываў, створаных Богам. Лекі і прэпараты не з'яўляюцца неабходнымі для духоўнага настаўніка, але каб прадэманстраваць, што Божая сіла дзейнічае незлічонымі спосабамі, яны могуць часам вырашаць выкарыстоўваць пэўныя лекавыя прэпараты. У любым выпадку, перамога заключаецца ў сіле розуму. Калі вы прыходзіце да цвёрдай перакананасці, што можаце абысціся без усіх лекаў без якіх-небудзь пабочных

эфектаў, вы перамагаеце і атрымліваеце ўладу над
.целам

Аднойчы настаўнік зламаў руку і дазволіў лячыць і
перавязваць яе. Калі неўзабаве пасля аварыі да яго
прышоў заможны чалавек, занепакоеныя вучні
падумалі, што наведвальнік будзе расчараваны,
убачыўшы руку настаўніка на перавязцы (якая вісела ў
яго на шыі). Настаўнік сказаў наведвальніку: «Як
бачыце, мая рука зламаная, і мне балюча. Вучні
ўяўляюць сабе, што, убачыўшы маю зламаныя руку, вы
падумаеце, што Бог пакінуў мяне і больш не клапаціцца
.«пра мяне. Не звяртайце на іх увагі

Іншым разам той жа настаўнік спяваў Богу ў стане
ўзнёслага захаплення, калі ўпаў на кучу палаючага
вугалля побач. Тым не менш, ён працягваў спяваць. Калі
вучні паднялі яго, яны выявілі, што некаторыя з
распаленых вуглёў прыліплі да яго спіны і апякалі плоць.
Яны былі ў жаху ад жахлівага відовішча, але настаўнік
усміхнуўся і спакойна сказаў: «Дык проста выцягніце
вуголле замест усёй гэтай мітусні!» Ён не скардзіўся на
боль. Гэта разумовая трансцэндэнтнасць, якую
дэманструюць настаўнікі. На гэты раз настаўнік даказаў,
што ён сапраўды вышэйшы за боль. У першы раз ён
паказаў, што боль яго кранае, але ён цярпеў яго з
.цярпеннем і пакорай

Неабходна заняць цвёрдую пазіцыю адносна цела і
яго патрабаванняў. У пісанні гаворыцца, што паняцці
спякоты і холаду, задавальнення і болю ўзнікаюць з-за
кантакту пачуццяў з крыніцамі гэтых пачуццяў або
адчуванняў. Аднак гэтыя пачуцці і адчуванні
абмежаваныя пачаткам і канцом. Яны мімалётныя і
мінучыя па сваёй прыродзе, таму іх трэба пераносіць з
цярпеннем і ўстрыманасцю. Навошта паддавацца
ўплыву невялікага холаду або болю? Неабходна
выхоўваць большую псіхалагічную мужнасць,

трэніруючы розум трываць, пакуль ён нарэшце не зможа
.падняцца над усімі іншымі формамі болю і пакут
Цела — гэта проста клетка, пакрытая плоццю, у
якой птушка жыцця жыве абмежаваны час. Само жыццё
цалкам свабоднае ад цела, але яно звязана і прывязана
да абмежаваных, абмежавальных станаў цела, і таму
.яно пакутуе

Падчас няспання вы ўсведамляеце фізічныя
адчуванні, але падчас сну, калі ваш розум вольны ад
цела, вы не ўсведамляеце гэтых адчуванняў, а
.адчуваеце глыбокі спакой
Паколькі чалавек створаны па вобразу Божаму, ён
здольны жыць у цэле, цалкам адарваны ад цялесных
адчуванняў. Але замест гэтага ён прымае на сябе
.цялесныя станы і робіць іх яшчэ больш рэальнымі
Каб вызваліцца ад адчуванняў, трэба разумова
аддзяліцца ад цела. Вось чаму святыя раяць псіхалагічна
пераадолець як задавальненне, так і боль, і гэтага
можна дасягнуць толькі праз практыку. Я пераканаўся ў
гэтай ісціне на сабе і ведаю, што празмерная
адчувальнасць цягне за сабой шмат шкоды. Пакорлівае
выкананне патрабаванняў пачуццяў — корань усяго
болю і пакут. Бог не прадугледжваў пакуты для нас. Ён
стварыў сэнсарныя ўспрымання, каб накіроўваць і
забаўляць нас, і Ён меў на ўвазе і дагэтуль мае на ўвазе,
каб мы мудра выкарыстоўвалі фізічнае цела, а не
прывязваліся да яго настолькі, што станавіліся
няшчаснымі і жаласнымі. Калі чалавек глыбока любіць
хатнюю жывёлу, ён будзе рэагаваць на адчуванні гэтай
жывёлы, нават калі ён фізічна не звязаны з ёй нервовай
сістэмай. Падобным чынам, нашы фізічныя болі
вынікаюць з празмернай псіхалагічнай прывязанасці да
.цела

Розум павінен атрымаць большую ўладу над целам.

Цудоўна мець магчымасць жыць сілай розуму, бо розум

можа рабіць усё, што ад яго патрабуецца. А як можна
станавіцца ўсё больш і больш залежным ад розуму?
Паступова прызвычайваючы сябе да спякоты і холаду, да
сну на цвёрдым матрацы і памяншаючы залежнасць ад
.звыклых выгод

Пакуль я размаўляў, я зусім не звяртаў увагі на
высокую тэмпературу сёння, але, проста ўзгадаўшы пра
.спякоту, я пачаў яе адчуваць

Аднойчы я чытаў лекцыю ў надзвычай спякотнае
надвор'е. Акрамя таго, у маім цэле ўзмацнілася цяпло,
як і кожны раз, калі я чытаю лекцыі на духоўныя тэмы.

Мой розум казаў: «Ты не можаш скончыць лекцыю, не
.«выцершы потны твар

Я пашукаў у кішэні насоўку, але не знайшоў. Потым
я зірнуў у духоўнае вока і прашаптаў сабе: «Тут зусім
няма цяпла». Душлівая спёка адразу ж знікла, і я
спакойна і прыемна працягнуў лекцыю з заспакаяльнай
.прахалодай

Практыкуйце гэта самі і паглядзіце, ці праўда тое,
што я кажу. Вы можаце ўзмацніць боль з дапамогай
чуласці і паменшыць яго з дапамогай разумовай
свабоды. Калі памірае блізкі чалавек, замест таго, каб
празмерна перажываць смутак, мы павінны прыняць,
што ён перайшоў у вышэйшы свет у адпаведнасці з
Божай воляй, і што Бог ведае, што для яго лепш. Мы
павінны падзякаваць Богу за яго вызваленне і паслаць
яму любоўныя думкі і добрыя пажаданні, просячы Бога
прыняць яго і адорыць яго Сваёй міласэрнасцю і ласкай
у вечным доме, дзе ён не будзе мець ні страху, ні
.смутку

Натуральна смуткаваць па страце блізкіх; інакш мы
б не былі людзьмі. Аднак пачуццё смутку негатыўна
ўплывае на іх, трымаючы іх бліжэй да зямнога царства,
чым да нябеснага. Празмерная меланхолія перашкаджае
.душы памерлага рухацца да большага спакою і свабоды

Большасці жыхароў зямлі сёння не было тут сто гадоў таму. Іншыя былі тут да нас. І нас таксама не будзе праз некалькі гадоў. Наш час скончыцца, і будучыя пакаленні не будуць памятаць нас. Хутчэй, людзі будуць адчуваць тады, як мы адчуваем зараз, што гэты свет — іх свет, але ён будзе забраны ў іх, і яны ад яго, адзін за адным. Смерць павінна быць чалавечай неабходнасцю; інакш Міласэрны Бог не дазволіў бы гэтаму здарыцца з кім-небудзь. Таму мы павінны ўмацоўваць сваю веру ў Бога і не баяцца смерці. Тыя, хто баіцца смерці, не могуць распазнаць сваю сапраўдную прыроду. Шэкспір сказаў: «Баязліўцы паміраюць шмат разоў перад смерцю; адважныя ніколі не адчуваюць смерці, акрамя аднойчы». Баязлівец праводзіць свае дні ў стане псіхалагічных пакут і павольнай смерці. Смелы чалавек перажывае толькі канчатковую смерць, хуткую і бязбольную. Калі чалавек памірае натуральнай смерцю або духоўна развіты, яго духоўная свядомасць прачынаецца адразу пасля смерці цела, і ён апынаецца на іншым плане існавання — плане з усімі адчуваннямі, але без цела. Успрыманне грунтуецца на розуме. Пасля смерці чалавек пакідае сваё шчыльнае фізічнае цела, якое з'яўляецца адлюстраваннем розуму ніжэйшага парадку і прычынай усіх праблем душы.

Ёсць два тыпы людзей: тыя, хто пастаянна скардзіцца і наракае на беды свету, і тыя, хто пераадольвае жыццёвыя цяжкасці з усмешкай, захоўваючы пазітыўны настрой, нягледзячы на неспрыяльныя абставіны. Не трэба ўспрымаць рэчы занадта сур'ёзна. Калі б усе былі больш пазітыўнымі і гарманічнымі, свет быў бы значна лепшым месцам, чым ён ёсць зараз.

У джунглях цывілізацыі, сярод цяжкасцей і складанасцей сучаснага жыцця, ляжыць сапраўднае

выпрабаванне. Усё, што чалавек робіць, вернецца да яго:
дабро за дабро, а зло за зло. Тыя, хто ненавідзіць іншых,
будуць ненавідзець іх у адказ. Тыя, хто напаўняе сябе
негатыўнымі думкамі і супярэчлівымі эмоцыямі,
руйнуюць свой характар і гасяць сваё шчасце. Калі вы
адчуваеце гнеў, прагуляйцеся і палічыце ад аднаго да
пятнаццаці або пераклучыце сваю ўвагу на нешта
прыёмнае і радаснае. Калі іншыя дрэнна абыходзяцца з
вамі, неразумна імкнуцца ставіцца да іх гэтак жа. Калі
вы злуецца, ваш розум кіпіць, вашы сардэчныя клапаны
пакутуюць, а ваша цела высмоктвае жыццёвыя сілы і
знясільваецца. Пасылайце хвалі спакою і дабрыні, якія
найлепшым чынам выказваюць сапраўдную прыроду
вашай душы, боскі вобраз унутры вас. Тады ніхто не
зможа пахіснуць вас або парушыць ваш спакой
Карацей кажучы, усё пачынаецца ў розуме. Грэх —
гэта стварэнне розуму. Маленькія дзеці ходзяць голымі,
не адчуваючы граху. Усё чыстае для таго, хто мае чысты
...і ясны розум, але

Для распуснага распусніка ўсё здаецца дрэнным і
злым

Калі ўчынкі чалавека дрэнныя, то і падозрэнні яго)
будуць дрэннымі, і ён паверыць таму, што прызвычаіўся
(ўяўляць

Недысцыплінаваны розум стварае хаос у нашым
жыцці. Тыя, чый розум заняволены пачуццямі,
з'яўляюцца падбухторшчыкамі сваркі і вайны, а таксама
.слупамі несправядлівасці і цемры
Бог змясціў нашы душы ў гэтыя целы, надзеленыя
пачуццямі, каб мы маглі жыць у гэтым свеце і вучыцца
на ўласным вопыце і вопыце іншых, не дазваляючы
нашаму шчасцю дыктаваць пастаянна зменлівыя падзеі і
абставіны вакол нас. Бог хоча, каб мы кантралявалі свае
жаданні, а не дазвалялі ім кантраляваць нас, і валодалі
псіхічнай раўнавагай не толькі тады, калі ўсё светла і

радасна, але і сярод цяжкасцей і нягод. Самапазнанне
.дае нам гэтае майстэрства

Танец жыцця і смерці ніколі не спыняецца, але
чалавек мае псіхалагічную здольнасць узняцца над усімі
сэнсарнымі ўражаннямі і не паддавацца ўплыву
.супярэчнасцей жыцця

Людзі могуць пераадолець абмежаванні жыцця, калі
будуць глядзець на рэчы і падзеі са збалансаванай
перспектывы. Робячы гэта, яны раскрываюць сваю
.непахісную духоўную прыроду

Тыя, хто дасягнуў гэтай стадыі дысцыпліны, живуць
як каралі сярод чалавецтва і яднаюцца з бясконцым
.абсалютам, які не падлягае зменам або перабудове
Духоўныя вучэнні ёгі з дбайнай дакладнасцю
асвятляюць жыццёвыя дэталі, навучаючы, як трэба
дзеінічаць ва ўсіх абставінах. Людзі створаны па
вобразу Божаму, але яны страцілі сувязь з гэтым
благаслаўлёным вобразам і павінны зноў адкрыць яго ў
.сабе

Чыстае золата, пахаванае пад курганамі зямлі,
застаецца чыстым золатам, захоўваючы ўсе свае
ўласцівасці, нягледзячы на тое, што яно схавана. Каб
знайсці яго, трэба капаць глыбока ў глебе і шукаць,
пакуль яно не будзе знойдзена. Падобным чынам, многія
пласты гліняных звычак і зямных адчуванняў
пакрываюць высакародную, залатую душу. Гэтая «гліна»
з'яўляецца каранем псіхалагічных праблем чалавека,
такіх як нервовасць, страх, нянавісць, зайздрасць,
комплекс непаўнавартасці і памылковыя ўспрыманні, і
падмуркам усіх іншых ганебных якасцей. Каб пазбавіцца
ад гэтай дэградуючай гліны, трэба выхоўваць у сабе
моцны і ўстойлівы стан розуму ў адносінах да цела і
пачуццяў. Прывязанасць да цела спараджае розныя
страхі. Я ўяўляў сабе ў сваім розуме ўсе формы болю і
.перамагаў іх усе

Каб усвядоміць, што чалавек створаны па чыстым
вобразе Божым, трэба ўзняцца над страхам і гневамі і
пераадолець празмерную адчувальнасць. Некаторым
людзям цяжка дагадзіць, таму што яны скаваныя і
абцяжараныя павярхоўнымі звычкамі і дробязямі жыцця.
Але чалавек з моцным інтэлектам можа сказаць: «Сёння
я магу спаць на мяккім ложку, а заўтра на падлозе; мне
ўсё роўна». І гэтак далей. Гэтая псіхалагічная
нейтральнасць трэніруе розум, робячы яго паслухмяным
вашым загадам і здольным выконваць вашы просьбы
Розум, сябры мае, вельмі падманлівы, але праз
удасканаленне ён вучыцца манерам і добрым
паводзінам. Калі вы кажаце: «Я не магу абысціся без
такой ежы», розум адказвае: «Абысціся без такой ежы
«!немагчыма

Але твой дух пераўзыходзіць розум. Калі б ты
сказаў: «Я не дазволю ніякаму чалавеку ці чаму-небудзь
заняволіць мяне», розум адгукнуўся б, пры ўмове, што
сцвярджэнне цвёрдае, а намёк моцны. Ты — гаспадар і
розуму, і цела; не будзь іх рабом і не танцуй пад іх
.дудку

Вызваленне ад путаў эмоцый — адзіны шлях да
спакою і шчасця. Якімі б ні былі абставіны, імкніцеся
падняцца над усімі балючымі адчуваннямі і зрабіць сябе
!шчаслівым, бо вы можаце гэта зрабіць
:Усходнія мудрыя тэксты кажуць
Стан поўнага ўнутранага спакою, які дасягаецца
.праз ёга-медытацыю

Дзякуючы якому душа радуецца, бачачы Вышэйшае
Я, якое ззяе, як сонца ў поўдзень
Дзе пранікліваецца душы ўспрымае і смакуе
найвялікшую радасць
Ёг радуецца, ведаючы схаваную таямніцу
Той, хто дасягае гэтага бласлаўленага стану, віншуе
сябе са знаходкай скарбаў

Ён застаецца ў бяспецы ад падступнасці часу і
нечаканасцяў жыцця, надзейна абаронены самім сабой
Гэты стан, вядомы як ёга, — гэта стан вызвалення
ад смутку і болю

Шчаслівыя тыя, хто імкнецца дасягнуць гэтага з
адважным сэрцам і непахіснай рашучасцю
І віншую таго, хто знойдзе яго і атрымае асалоду ад
.яго шчасця, якое пераўзыходзіць усе ўяўленні
Гэта не паддаецца апісанню
Мір вам

Кантроль гневу

Некаторыя могуць падумаць, што гэтая тэма толькі
для тых, хто лёгка раздражняецца або раззлаваецца.
Але гэтая эмоцыя значна глыбейшая, чым здаецца на
першы погляд. Чалавек можа кантраляваць знешнія
праявы гневу, але ўсё ж хаваць схаваную лютасць і
падаўленую крыўду. Гэты гнеў праяўляецца па-рознаму:
запальчывасць, раздражняльнасць, гарачы характар,
нецяроплівасць, неспакой, незадаволенасць, зайздрасць,
.капрызнасць і няшчасце

Насамрэч, кожны ў пэўнай ступені пакутуе ад
праблемы гневу, калі толькі ён не дасягнуў прасунутай
стадыі ўсведамлення — стадыі духоўнага экстазу або
.стану спакою

Гнеў — у якой бы форме ён ні прымаў — вынікае з
немагчымасці задаволіць жаданне. Пры адсутнасці
ўнутранай радасці, якая ўзнікае з сувязі душы з яе
боскай крыніцай, чалавек спрабуе задаволіць свае
жаданні праз пачуццёвыя задавальненні, якія па сваёй
сутнасці непрыемныя з-за іх непастаяннасці і часта
.нездоровых наступстваў

Гэтыя жаданні часта спараджаюць расчараванне, а
потым гнеў, што вядзе да разбурэння духоўнай
.свядомасці

Найбольш эфектыўны спосаб пераадолець гнеў —
гэта змагацца з яго першапрычынай: жаданнямі. Чым
больш жаданняў, тым больш расчараванняў. Немагчыма
задаволіць кожнае жаданне, таму што цяга ненасытная і
бязмежная. Чым больш мы імкнемся задаволіць
жаданне, тым больш мы да яго прывязваемся, і чым
мацнейшая наша прывязанасць, тым большы наш боль
ад таго, што нам адмаўляюць у доступе да таго, што
.задаволіла б нашы жаданні і задаволіла б нашы цягі

Напрыклад, прырода надзяліла нас пачуццём
голаду, каб мы ведалі, калі арганізму патрэбна ежа. Але
прывязанасць узмацняе гэтае адчуванне і ператварае
яго ў псіхалагічны боль. Калі той, хто любіць ежу,
вымушаны ўстрымлівацца ад ежы на працягу трох дзён
— няхай гэта будзе па прычынах здароўя ці духоўнасці,
— такі пост, верагодна, будзе суправаджацца пэўнай
.ступенню гневу

З іншага боку, некаторыя людзі могуць
устрымлівацца ад ежы цэлымі днямі, не турбуючыся пра
яе адсутнасць, таму што яны практыкаваліся і дасягнулі
.поспеху ў тым, каб не прывязвацца да жаданняў цела

Як толькі мы зразумеем, што жаданні з'яўляюцца
першапрычынай гневу, мы хочам ведаць эфектыўныя
спосабы канструктыўнага вырашэння гэтых жаданняў.
:Для гэтага існуе некалькі падыходаў

Па-першае: выкананне жаданняў

Для простых, бяскрыўдных жаданняў лагічным
ходам дзеянняў з'яўляецца іх выкананне. Аднак

праблема ўзнікае, калі ў выніку выканання гэтых
.жаданняў з'яўляюцца новыя жаданні

Мір вам

Стараннае планаванне для лепшай будучыні

Калі вы блукаеце па жыцці без мэты, чакаючы
магчымасцей для поспеху, гэтыя магчымасці, хутчэй за
ўсё, не пастукаюцца, і вы не знойдзеце поспеху. Але калі
вы самі праектуеце сваю будучыню і малюеце карту
свайго заўтрашняга дня сваімі рукамі, то радуйцеся
дасягненню сваёй мэты, бо вы вельмі блізкія да
.дасягнення жаданай мэты

Каб стварыць паспяховую карту, вы павінны перш за
ўсё вызначыць сваю мэту. Што для вас азначае поспех?
Чаго вы хочаце ад поспеху? Калі ваш адказ — слава,
багацце або задавальненне эгаістычных матэрыяльных
жаданняў, то вас чакае жудаснае расчараванне і поўны
.правал

Найбольш няўдачлівыя людзі — гэта тыя, чые імёны
ў кожнага на вуснах, тыя, хто мае магчымасць купіць
усё, што заўгодна, і валодае — згодна з матэрыяльнымі
стандартамі — усім, чаго жадае іх душа, але ўсё ж яны
не маюць шчасця! Дык навошта працягваць ісці тым жа
?тупіком

Слава і поспех могуць быць пладамі сапраўднага
поспеху, але яны не з'яўляюцца сутнасцю поспеху і не
з'яўляюцца найважнейшымі якасцямі. Насамрэч, яны
.зусім не неабходныя для дасягнення поспеху

Дык у чым жа сэнс жыцця? Чаго варта шукаць у
жыцці? Ёсць адна мэта, да якой варта імкнуцца: шчасце.
Гэта патрабуе здабываць схаваныя скарбы жыцця з

кожнага моманту для тых, хто ўмее шукаць і ведае, дзе
.гэтыя скарбы ляжаць

І ведай, о шукальнік шчасця, што калі ты абмяжуеш
сваю ўвагу сваім днём

І калі вы ўзбагаціце свой дзень добрымі словамі,
карыснымі ўчынкамі і добрымі думкамі

Твой дзень стане тваім верным сябрам і тваёй
залатой магчымасцю

Ваш пашпарт і віза стануць вашым уваходам у
перспектыўную і светлую будучыню, напоўненую
поспехам

Такім чынам, наступны крок у планаванні вашай
будучыні — уважліва назіраць за зместам кожнага дня
вашага жыцця і захоўваць тое, што карысна і пазітыўна.
Калі вам гэта не ўдаецца, вы павінны спыніцца і
.падвесці вынікі

Каб дасягнуць поспеху, неабходна ўлічваць
наступныя важныя элементы, без якіх поспех
:немагчымы

Калі вы прачынаецеся раніцай, не ўскоквайце
адразу з ложка і не пачынайце займацца справамі дня

Напружце і расслабце ўсё цела некалькі разоў, каб
паступова аднавіць энергію. Перад тым, як пачаць свой
штодзённы распарадак дня, пераканайце сябе, што гэта
будзе лепшы дзень у вашым жыцці. Пераканайце сябе,
што што б ні здарылася, ваш дзень будзе такім. Пачатак
з малітвы і медытацыі ўмацуе вашу перакананасць і
.дасць вам неабходныя сілы

Спрасціце сваё жыццё. Не спадзявайцеся на
чалавечыя вынаходкі, каб атрымліваць ад яго асалоду.

Калі вы абмяжуеце сябе мімалётнымі задавальненнямі,
вы станеце раздражняльным, разгубленым і капрызным.
Няма патрэбы ў пастаяннай прывязанасці да тэлевізара,
начных сустрэчах і банкетах, якія сталі ўкаранёнымі
.сацыяльнымі звычкамі

Хтосьці калісьці сказаў — і якія ж праўдзівыя яго
словы, — што нас забівае не праца, а тое, як мы
праводзім свой вольны час! Вы будзеце жыць даўжэй —
калі Бог дасць — і больш атрымліваць асалоду ад
жыцця, калі спрасціце яго і не будзеце скоўваць сябе
.кайданамі грамадства. Шукайце радасць у дробязях

Рабіце ўсё магчымае, каб выканаць пастаўленую
задачу як мага лепш

Калі вы незадаволеныя сваёй цяперашняй працай,
трывога і хаатычная праца нічога не зменяць.
Паспрабуйце падысці да сітуацыі з пазітыўным
настроем, якой бы яна ні была, і здарыцца адно з двух:
альбо вы выявіце, што прапусцілі каштоўную
магчымасць, альбо новыя дзверы раптам адчыняцца
насцеж, дазваляючы вам увайсці і знайсці працу, якая
лепш адпавядае вашым патрэбам і апраўдвае вашы
.памкненні

Жыццё — гэта бесперапынны працэс давання і
атрымання

Будзьце ўраўнаважанымі, каб не браць больш, чым
аддаеце, і не абмяжоўвацца тым, каб даваць, не бяручы

Пашырыце свой круггляд

Праяўляйце цікавасць да жыцця і дзейнасці іншых.
Глядзіце далей за сябе — на сваю сям'ю, далей за сям'ю
— на сваіх сяброў, і далей за сяброў — на ўсіх людзей.

Навука пацвярджае, што вы — частка цэлага, таму не
.«забывайце пра сваё больш шырокае «я

Збалансуйце сваё жыццё

Кожны дзень павінен уключаць працу, адпачынак,
вольны час, вучобу і роздум. Вы — істота з целам,
розумам і духам. Выхоўвайце гэтыя жыццёва важныя
элементы збалансаваным і гарманічным чынам, каб
.дасягнуць здароўя, жыццёвай сілы і ведаў

Хутчэй усміхайся

Павольна хмурыцца

Рухомы жаданнем дапамагчы

Гатовы чакаць і мяняцца, і быць уважлівым да
магчымасцей

Праверце рахунак у канцы дня

Віншуйце сябе з дасягнутым прагрэсам. Вы не
зменіцеся за адну ноч, таму не бойцеся супрацьстаяць
памылкам з большай рашучасцю і больш выразным
.бачаннем

Перад сном даверце свае справы Богу, ведаючы,
што Ён не пакіне вас адных, а будзе даваць вам
магчымасці і адчыняць дзверы, пакуль вы будзеце
прыкладаць намаганні і шукаць Яго дапамогі і
.кіраўніцтва

Калі цябе ахоплівае дрымотнасць і перад тым, як
заснеш, пераканай сябе, што заўтра будзе лепш, чым
сёння, з Божай дапамогай

Калі вы дбайны планіроўшчык і ўмелы будаўнік

Калі вы будзеце прытрымлівацца дэталяў вашай

карты

!Немагчыма пацярпець няўдачу

Калі вы спрабуеце праверыць свае духоўныя

перакананні, перад вамі адкрываецца новы свет.

Самааналіз неабходны для пазнання сябе і Бога. Вы
можаце адчуваць сябе глыбока рэлігійнымі, і ваш розум

можа быць гэтым задаволены. Але калі вы самі не
перакананыя, што вашы малітвы атрымліваюць прамы

адказ, ніякая рэлігійная фармальнасць не зможа вас
вызваліць. Хоць атрымаць Божы адказ можа быць

цяжка, гэта магчыма. Каб забяспечыць сабе рэальны
доступ да нябёсаў, вы павінны адчуць сілу сваіх

.малітваў, каб вы маглі сапраўды актываваць іх

У дзяцінстве я цвёрда вырашыў, што мае малітвы

будуць пачутыя кожны раз, калі я буду звяртацца да

Бога з малітвай. Гэтая непахісная рашучасць — гэта
шлях. Кожнае выпрабаванне прыйдзе, каб аслабіць тваю

рашучасць і паралізаваць тваю волю, але Божая сіла
адказаць бязмежная. Настойлівасць і паслядоўнае

.выкарыстанне сілы волі прывядуць да Божлага адказу

Важна навучыцца правільна факусаваць розум.

Таксама важна мець дастаткова часу для адзіноты і
асабістых разважанняў. Пастаяннае ўзаемадзеянне з

іншымі перашкаджае духоўнаму росту. Большасць
людзей падобныя да губак: яны ўбіраюць усё ад вас, і вы

рэдка што-небудзь атрымліваеце ўзамен. Вядома,
карысна быць з тымі, хто духоўна шчыры і моцны. Калі

кожны чалавек усведамляе сілу, шчырасць і волю
іншага, яны могуць перадаць высакародныя духоўныя

.якасці

Нельга марнаваць час на дробязі. Многія людзі займаюцца бессэнсоўнымі справамі, і калі спытаць каго-небудзь з іх, чым яны займаліся, яны адкажуць: «Я ўвесь час быў заняты!» Але яны амаль нічога не памятаюць пра гэтую «працу»! Акрамя таго, празмерны адпачынак і забавы аслабляюць псіхалагічны дабрабыт. Калі вы глядзіце фільмы кожны дзень, яны страцяць сваю прывабнасць, і вам стане сумна. Фільмы аднолькавыя, проста з рознымі персанажамі: закаханыя, шукальнікі прыгод, героі, зладзеі і гэтак далей. Нам можа падабацца глядзець сюжэт фільма, але жыццё рэдка .бывае такім

Жыццё неверагодна падманлівае, і мы павінны падыходзіць да яго адпаведна. Калі мы спачатку не пераадолеем яго падманаў і ілюзій, мы не зможам нікому дапамагчы. У адзіноце сканцэнтраванага розуму ляжыць фабрыка ўсіх вялікіх дасягненняў. Памятайце пра гэта. І ў гэтай цудоўнай фабрыцы пастаянна пляціце ўзоры сваёй волі, каб пераадолець кожную неспрыяльную .перашкоду

Пастаянна трэніруйце і ўмацоўвайце сваю сілу волі.

У вас ёсць шмат магчымасцей працаваць на гэтай фабрыцы днём і ноччу, пакуль вы не марнуеце свой час і .энергію

Уначы я адыходжу ад свецкіх патрабаванняў, каб пабыць сам-насам з сабой, далёка ад свету, у адзіноце са сваёй воляй у сваім духоўным рэтрыце, дзе я кірую свае думкі ў патрэбным кірунку і прымаю рашэнні ўнутры сябе. Калі я заклікаю сваю волю да здаровай і карыснай дзейнасці, гэта прыносіць мне поспех. Такім чынам, я шмат разоў эфектыўна выкарыстоўваю сваю волю. Але гэтага нельга дасягнуць, калі выкарыстанне .волі не будзе пастаянным

Якое цудоўнае пачуццё будзе мець магчымасць
сказаць і пацвердзіць: «Мая воля, прасякнутая
ўсеагульнай воляй, здзейсніць тое, чаго я жадаю!» Калі
вы станеце самаздаволенымі і даверыце ўсё боскай волі,
не выкарыстоўваючы ўласную волю, дадзенаю вам
Богам, вы не дасягнеце жаданага выніку. Боская сіла
жадае дапамагчы вам сама па сабе. Няма патрэбы ў
маленнях ці жабраванні; хутчэй, вы павінны
выкарыстоўваць сваю волю, каб прасіць і патрабаваць —
як законны спадчыннік — і дзейнічаць адпаведна. Вы
павінны выкінуць з розуму думку пра тое, што Бог у
Сваёй моцы і трансцэндэнтнай сіле далёкі і схаваны на
нябёсах, і што вы адны сярод клопатаў і цяжкасцей
гэтай зямлі. Памятайце, што боская воля ляжыць па-за
вашай чалавечай воляй, але гэтая велізарная сіла,
падобная да бязмежнага акіяна, не дасягне вас, калі
ваш розум не адкрыты, а ваша сэрца не ўспрымальнае

Мір вам

Пераадоленне навязлівых думак

**Д'ябал, або касмічны падман, пастаянна
зацягвае нас у свае пасткі, выкарыстоўваючы наша
невуцтва і наіўнасць, тым самым перашкаджаючы
Божым мэтам. Бог, з Яго абсалютнай касмічнай
сілай, мог бы лёгка перамагчы д'ябла, але Ён аддае
перавагу таму, каб чалавецтва выкарыстоўвала
свой інтэлект, волю і сумленне, каб вырвацца з
кіпцюроў зла. Чым больш мы выбіраем духоўнае
шчасце замест мімалётных пачуццёвых
задавальненняў, тым больш супрацьлеглая сіла
пазбаўляецца сваёй цёмнай сілы. Таму ад нас
залежыць супрацоўніцтва з Богам, каб перамагчы
сатану і яго пасткі.**

Калі чалавек лянiвы, нядбайны або адкладае справы на потым, ён дапамагае Сатане прыцягнуць яго блiжэй. Ісус прасiў сваіх вучняў маліцца: «І не ўводзь нас у спакусу, але збаў нас ад зла». А ў Святым Каране мы чытаем: «Скажыце: “Я звяртаюся да Госпада людзей ад зла шаптуна, які ўхіляецца”». Гэты шаптун не з'яўляецца нашым уласным тварэннем; хутчэй, ён належыць матэрыяльнаму свету, і ўсе людзі падпарадкоўваюцца яму. Але для таго, каб Бог даў нам магчымасць вызваліцца, Ён даў нам розум, сумленне і сілу волі.

Наша адданасць грахоўным дзеянням азначае кіданне сябе ў пакуты, мітусню і незайздросныя праблемы. Калі мы падаем або спатыкаемся з-за сваіх няправільных думак, мы павінны маліцца: «Госпадзе, не пакідай нас тут, але падымі нас сілай мудрасці і волі. І пасля таго, як Ты вызваліш нас з абдымкаў зла, калі хочаш выпрабаваць нас, спачатку адкрыйся нам, каб мы маглі зразумець, што Ты больш прывабны за любую спакусу і больш прыемны для душы і пачуццяў, чым любая прывабнасць ці апантанасць».

Пакуль чалавек не жадае адмаўляць сабе ў пэўных задавальненнях, якія шкодзяць яго дабрабыту, ён знаходзіцца пад уплывам Сатаны і рана ці позна пацерпіць ад жудасных наступстваў, паддаўшыся шкодным пачуццёвым спакусам. Аднак, калі ён перакананы, што спакуса ці спакуса небяспечныя і разбуральныя, таму што абяцаюць вялікае шчасце, але ў рэшце рэшт прапануюць толькі шкадаванне, раскаянне і пакуты сумлення, то ён можа пераадолець Сатану.

Няма сумненняў, што спакуса мае сваю прывабнасць. Нашы пачуцці цалкам накіраваны на знешні свет. Паток жыццёвай энергіі цячэ ад мозгу праз нервы да вачэй, вушэй, носа, языка і скуры. Адчуванні, якія мы адчуваем праз гэтыя органы, з'яўляюцца вынікам гэтага выкіднога патоку, і таму мы атрымліваем асалоду ад адчуванняў. Так функцыянуюць пачуцці. Аднак празмернае патуранне ім мае свае падводныя камяні і небяспекі. Калі чалавек не мае цвёрдага ўкоренення ў разуменні і ведах, гэтая выкідная энергія (якая цячэ да органаў пачуццяў) робіць яго рабом пачуццяў.

Пяць пачуццяў падобныя да пяціпрамянёвага пражэктара. Праз гэтае святло мы ўспрымаем і адчуваем матэрыяльны свет. Мы прызвычайваемся атрымліваць асалоду ад рэчаў, якія радуюць вока, вуха, пах, смак і дотык. Жаданне адчуць што-небудзь звычайна становіцца ўкаранёнай звычай. Праблема ў тым, што большасць людзей ніколі не адчувалі боскага духу, схаванага за матэрыяй, і таму ім не хапае стандарту для параўнання прыемных і захапляльных сэнсарных успрыманняў з неапісальнай асалодай схаванага духу. Няма магчымасці зрабіць такое параўнанне, калі толькі чалавек разумова не пераўзыдзе сэнсарныя раздражняльнікі да такой ступені, што яны не могуць прывабіць або паўплываць на іх. Адзіны спосаб пазбегнуць гэтай пасткі — усвядоміць, інтэлектуальна або праз асабісты вопыт, што вышэйшыя радасці і задавальненні сапраўды існуюць.

Загады і рэкамендацыі ўстрымлівацца ад шкодных правапарушэнняў звычайна марныя, бо як

толькі вы просіце кагосьці не рабіць чагосьці, ён адразу ж хоча гэта зрабіць.

Забаронены плод спачатку смачны і салодкі, але ў канцы яго смак горкі, як жоўць. Тым не менш, нягледзячы на ўвесь боль, які адчуваюць людзі, яны не вучацца і не раскайваюцца, а працягваюць рабіць тое ж самае, незалежна ад таго, наколькі вялікая фізічная і маральная шкода.

Калі перавага сэнсарных уражанняў умацоўваецца, звычка захоплівае мозг і ператвараецца ў тыранічнага дэспата, які загадвае свайму ўладальніку вызваляць страсці і задавальняць жаданні, якія ніколі не бываюць задаволеныя і згасаюць, нават калі гэта супярэчыць найлепшым інтарэсам чалавека і супярэчыць яго прынцыпам.

Чалавек можа не хацець паўтараць дзеянне, але ўсё ж адчуваць сябе вымушаным яго зрабіць. Паспрабуйце не дапускаць, каб вы адчувалі сябе перагружанымі — ахвярай шкодных, разбуральных звычак, ахвярай разбэшчаных фантазій і злых апантанасцей. Вы павінны быць гаспадаром сябе і свайго лёсу. Не дазваляйце нікому і нічому кантраляваць вас. Калі жаданне адчуць пэўнае адчуванне становіцца звычай, гэтую практыку варта спыніць.

Я вельмі любіў напой, падобны на ліманад. Некаторыя студэнты давалі мне гэты асвятляльны напой, куды б я ні пайшоў, таму ён заўсёды быў у мяне пад рукой. Але аднойчы я выявіў, што мой запас гэтага напою скончыўся, і мне яго не хапіла, але я сказаў: «О, асвятляльны напой, вы пераступілі межы, сэр, і нам пара развітацца, бывайце!»

На наступны дзень я наўмысна паспрабаваў дозу гэтага напою і палічыў яго смак жахлівым. Прычынай гэтага было тое, што мае думкі папярэдняга дня былі настолькі моцнымі, што жаданне яго адразу знікла.

Я нічога не губляю з таго, што ў мяне забіраюць, і нічога добраахвотна не адмаўляюся. Ніякі фізічны камфорт не можа мяне звязаць. Мы павінны быць здольныя пераадолюваць усе жыццёвыя ўражанні без прывязанасці ці залежнасці. Сапраўды, самакантрольны чалавек рухаецца ў матэрыяльным свеце з дысцыплінаванымі пачуццямі, свабодны ад усіх формаў страсці, і дасягае ўнутранага спакою.

Гэта добра — валодаць сродкамі і камфортам, але чым больш чалавек адчувае патрэбу ў непатрэбнай раскошы, тым больш ён заключае сябе ў стан рабства. Калі яго воля і разважлівасць становяцца палоннымі кайданоў пачуццёвых прывязанасцей, ён губляе духоўную свядомасць і становіцца няздольным злучыцца з вышэйшымі ўзроўнямі свядомасці. Прарокі і праведныя святыя жылі простым жыццём, але яны былі шчаслівыя і задаволеныя сваім ладам жыцця. Яны жылі шчасліва і застаюцца такімі з Богам на нябёсах. Што тычыцца тых, хто жыве пад ярмом невуцтва, падпарадкоўваючыся ціску жаданняў, яны будуць заставацца ў гэтым стане жыццё за жыццём, пакуль не будуць супраціўляцца зямным спакусам і адцягненням.

(Каб нішто не магло пашкодзіць нашаму сапраўднаму шчасцю. Разбуральныя эмоцыі гневу, абжорства, прагнасці, сквапнасці, зайздрасці,

празмернага сэксуальнага ўзбуджэння, алкаголю і наркотыкаў шкодзяць здароўю і розуму чалавека, таму што яны перашкаджаюць адчуваць духоўную радасць. Нельга злоўжываць пачуццямі, празмерна патураючы сваім жаданням, калі вы хочаце быць шчаслівымі. Нездаровы сэнсарны вопыт.)

Абараніце сябе ў цытадэлі мудрасці, бо гэта найвялікшы прытулак. Сапраўднае разуменне зробіць вас непераможнымі, каб нішто не магло вам нашкодзіць. Але калі чалавек не дасягне мудрасці, яго першы абавязак — спыніць дзеянне або непераадольнае жаданне, калі ўзнікаюць апантаныя думкі. Толькі тады ён можа падумаць пра гэта мудра і ўдумліва. Калі хтосьці спрабуе спачатку падумаць, ён будзе вымушаны, і яго воля будзе падпарадкавана яго волі рабіць тое, чаго ён не хоча рабіць, таму што апантаныя думкі захопяць кантроль над розумам і асляпяць яго праніклівасць.

У такіх сітуацыях трэба сказаць: «Я не зраблю гэтага — лепш смерць, чым ганьба», і без ваганняў пакінуць сітуацыю ці месца. Гэта самы надзейны і эфектыўны спосаб пазбегнуць пастак подлага Сатаны. Чым больш чалавек развівае гэтую сілу неадказнасці падчас нападу сатанінскіх спакус, тым большым будзе яго шчасце, бо сапраўдная радасць заключаецца ў здольнасці рабіць тое, што загадвае нам сумленне і забараняе нам набліжацца да гэтага або здзяйсняць гэта.

Не дазваляй асяроддзю ці пачуццёвым жаданням зламаць тваю волю ці кантраляваць цябе, сябар. Ведай, што цнота і духоўнае жыццё бясконца больш узнёслыя, чым патуранне пажадлівасці. Ланцугі спакусы звязваюць людзей

па руках і нагах; не дазваляй ім звязваць цябе. Калі б ты маліўся Богу, каб Ён даў табе адчуць Яго любоў, хаця б аднойчы, і ты адчуў бы гэтую найвышэйшую боскую любоў, ты б нічога больш не жадаў пасля гэтага, і нізкія жаданні не авалодалі б тваім розумам і сэрцам.

Калі вы перакананыя, што Бог — найвялікшая прывабнасць у Сусвеце і што Ён — найвялікшы скарб, нішто іншае не зможа спакусіць вас ці перамагчы вашу здольнасць распазнаваць.

Пазнанне Бога — гэта найвышэйшае імкненне і найдаражэйшая просьба, бо гэта вечнае шчасце, якое не мае канца! Мы павінны жадаць Бога, бо Ён — гаючы бальзам і эфектыўныя лекі ад усіх нашых боляў і хвароб, і Ён — сапраўдны адказ на ўсе нашы патрэбы.

Усё, чаго прагнуць нашы сэрцы, чаго яны гараць і чаго яны плачуць — каханне, прэстыж, мудрасць, багацце і ўсё астатняе — мы знаходзім праз дасканалую духоўную гармонію з морам асалоды і багацця.

Смерць стане канцом усведамлення чалавекам статусу і славы, нават калі гэта самы вядомы і ўплывовы чалавек у гэтым свеце, і ён больш не будзе ведаць, што людзі пакланяюцца ім. Але прарокі і вялікія дзеячы, нават пасля таго, як пакінулі гэты свет, глыбока ўсведамляюць любоў сваіх паслядоўнікаў да іх, таму што іх святдомасць аб'яднана са святдомасцю Бога, Усеведаючага, які жыве ў кожным атаме існавання, як бачнага, так і нябачнага.

Дык навошта працаваць і імкнуцца атрымаць тое, што страціш, як толькі пакінеш гэты свет?

Грошы, слава, прэстыж, статус, задавальненне жаданняў і матэрыяльны камфорт — усё гэта часовыя і абмежаваныя рэчы, якія не замяняюць сапраўднай радасці святой гармоніі з духам і святлом Бога.

Спакуса магутная толькі таму, што людзі не здольныя параўноўваць яе з тым, што лепшае.

Калі дзьмуць вятры спакусы, ваш розум часова становіцца палонным жаданняў і звычак. Але найвышэйшы шлях да свабоды — гэта пагрузіцца ў невычэрпную і бясконцую радасць Бога, і такім чынам вы лёгка пазбегнеце нябачнага магнітнага захопу спакусы з яе жудаснымі наступствамі, усвядоміўшы, што духоўныя асалоды больш узнёслыя, чым свецкія задавальненні, і больш адпавядаюць прыродзе душы.

Калі ты знойдзеш сапраўдную радасць у гэтым жыцці, ты будзеш валодаць ёю зараз і ў будучым жыцці таксама. Выбар за табой, шукальнік: вечнае шчасце Бога, якога ты можаш дасягнуць зараз, адмовіўшы сабе ў некаторых зямных задавальненнях, ці мімалётнае зямное шчасце? Калі твой розум адкрыецца вышэйшым ісцінам, а тваё сэрца адкрыецца ззянню святла, ты будзеш ведаць розніцу паміж імі і абярэш тое, што лепш.

Кожнае ваша намаганне дасягнуць вышынь і ўзняцца на духоўныя вяршыні будзе заўважана Богам, і Ён узнагародзіць вас найлепшай узнагародай

Не думай, сябар, што ты грэшнік. Ты — чысты вобраз Бога. Нават калі ты найвялікшы з грэшнікаў, гэта не мае значэння, калі ты пакаешся, змяніўшы свой няправільны шлях і больш ніколі да яго не вернешся. Калі ты вырашыў ісці сцежкамі цноты, то ты не сярод грэшнікаў.

Нават грэшнік, які пакідае свае крывыя шляхі, каб пакланяцца толькі Богу з сапраўднай адданасцю, можа быць залічаны да ліку праведнікаў. Дзякуючы сваёй духоўнай рашучасці ён стане дабрадзейным, будзе расці ў мудрасці і ведах, дасягне бясконцага святога спакою і будзе атрымліваць асалоду ад Божай абаронай, бяспекай і абаронай.

Пачніце з новага аркуша і нагадайце сабе, што вы заўсёды былі добрымі, а вам толькі снілася, што вы памыляліся. Божае сэрца велізарнае, і Яго дзверы заўсёды адчынены для вернікаў, якія жадаюць змяніць сваё жыццё да лепшага. Зло — гэта жудасны кашмар або страшны сон, які не мае ніякай сувязі з чыстай прыродай душы.

Спакуса падобная да салодкай атруты ці атручанага мёду, смачная на смак, але яна цячэ ў крыві і разбурае органы цела, таму лепш трымацца ад яе далей.

Шчасце, якога людзі шукаюць у гэтым свеце, ілюзорнае і мімалётнае. Боская радасць вечная і непахісная. Прагні таго, што трывае, і рашуча адкідай мімалётныя задавальненні і радасці гэтага свету, якія не маюць вечнасці. Ты павінен мець такую перспектыву. Не дазваляй свету збіваць цябе са шляху або гнаць цябе сваёй палкай, і ніколі не забывай, што Бог — адзіная праўда. Сапраўднае

шчасце можна знайсці толькі ў адчуванні боскай прысутнасці і перажыванні Яго непахіснай радасці.

Чалавек пагружаны ў мары невуцтва, уяўляючы, што ён пакутуе ад хвароб, смутку і галечы. Калі адзін з вялікіх Божых людзей аднойчы маліўся, ён раптам усклікнуў: «Я думаў, што я адзін жыву ў гэтай фізічнай структуры, але цяпер я бачу вечную Істоту, праяўленую ў ёй. Гэта маленькае эга, якое ёсць не больш чым згустак плоці і костак, — гэта не я. Бясконцы Абсалют — гэта тое, што жыве ў маім целе. Гэта маё поўнае «я», і яму я аддаю сваю найвышэйшую вернасць».

Гэтае веданне аднойчы прыйдзе да кожнага шчырага шукальніка, і яны больш не будуць лічыць сябе смяротнымі істотамі, мужчынамі ці жанчынамі. Хутчэй, яны будуць ведаць, што яны — душы, створаныя па вобразу боскасці. Царства Божае знаходзіцца ў чалавецтве, а вышэйшы дух жыве ў іх істоце.

Душа звязана з целам ланцугом жаданняў, спакус, праблем, клопатаў і страхай, і яна імкнецца вызваліцца. Калі яна будзе працягваць цягнуць за гэты ланцуг, які прывязвае яе да цялеснай свядомасці, боская рука аднойчы ўмяшаецца і разарве гэты ланцуг, і душа стане свабоднай.

Тыя, хто жадае духоўнага спакою, павінны абараняць сябе ад спакус і смутку праз разуменне і глыбокае сузіранне Бога. Тыя, хто няўважлівы да Бога, хто не прызнае Яго як Творцу Сусвету і ўсяго, што ў ім ёсць, не адчуваюць Яго прысутнасці і не бачаць Яго святла.

Медытацыя — гэта паўторнае напамін сабе, што мы не абмежаванае фізічнае цела, а абсалютны, свабодны боскі дух. Медытацыя — гэта свядомае ўспамін пра сваё сапраўднае «я» і забыццё пра сваю фальшывую ідэнтычнасць. Калі б п'яны прынц пайшоў у бедны раён і з-за часовай страты памяці і сваёй сапраўднай ідэнтычнасці пачаў скардзіцца і наракаць на свой стан, кажучы: «О, які я бедны і як мне патрэбна дапамога!», яго спадарожнікі засмяліся б з яго і сказалі б: «Пацверзейце і памятайце, што вы прынц, Ваша Высокасць!».

Падобным чынам, чалавек знаходзіцца ў стане ілюзіі і зману. Ён лічыць сябе бездапаможным смяротным, які змагаецца і працуе, яго кідаюць хвалі клопатаў ва ўсе бакі. Яму пара прачнуцца і з абсалютнай упэўненасцю пацвердзіць, што ён — дух, непадпарадкаваны зменам і ўплывам гэтага свету, якімі б лютымі і жахлівымі яны ні здаваліся. Ён павінен усвядоміць, што ён — жывая іскра благаслаўлёнага боскага духу, і што яго сутнасць — гэта чыстае і перапаўняльнае шчасце. Калі ён будзе паўтараць гэтыя думкі зноў і зноў, ноччу і днём, ён нарэшце зразумее сваю сапраўдную прыроду: несмяротны дух.

Спакуса, прагнасць, прывязанасць да людзей і маёмасці, заняволенасць пачуццямі, няведанне духоўнай прыроды, бяздзейнасць і манатоннае, механічнае жыццё — усё гэта адны з найлюцейшых ворагаў шчасця.

Выконвайце свае абавязкі з розумам, трывала ўкаранёным у святую свядомасць, якая квітнее і расце ў палях сузірання, і тады вы будзеце

сапраўды шчаслівыя, а не ў ілюзіях, і будзеце атрымліваць асалоду ад годнага жыцця.

Калі я пачаў медытаваць, мне ніколі не прыходзіла ў галаву, што я адчую такую вялікую радасць. Але з цягам часу мой спакой расце, а шчасце расце, па меры таго, як я паглыбляўся ў мора медытацыі.

Калі чалавек стаміўся ад свайго жыцця, але працягвае напаўняць яго ўсё большай колькасцю рэчаў і жаданнем новых сэнсарных уражанняў, ён знаходзіцца на памылковым і крывым шляху і павінен змяніць курс. Найлепшы спосаб пазбегнуць уплыву апантаных думак — гэта жыць простым, натуральным жыццём, без абмежаванняў і ўскладненняў, у гармоніі з Богам.

Чаму людзі живуць ненатуральным жыццём?

Чаму ён так адчайна і з такім болям у сэрцы шукае шчасця, якога свет ужо не ў стане даць?

Жыццё, сябры мае, надзвычай каштоўнае

Кожны дзень я малюся Богу: «Калі Ты хочаш забраць усё, што ў мяне ёсць, няхай будзе Твая воля, і я не буду прэчыць Твайму меркаванню і мудрасці, бо ведаю, што Ты хочаш для мяне найлепшага. Я буду старацца дагаджаць іншым, але Тваё задавальненне, Госпадзе, на першым месцы, і гэта мая канчатковая мэта ў гэтым жыцці».

Калі вы моліцеся такім чынам, вы можаце перажыць шмат выпрабаванняў і жаданняў, але калі вы будзеце працягваць супраціўляцца агідным страсцям і няправільным жаданням, Бог наблізіцца да вас і адорыць вас сваімі благаслаўленнямі. Вы

Ўбачыце, што Яго прысутнасць падобная да бурлівага патоку, які змятае ўсю негатыўнасць з вашага жыцця і цалкам ачышчае вашу душу.

Той, хто стрымлівае сябе ад нізкіх жаданняў, адчувае, што пачуццёвыя жаданні на кароткі час знікаюць, пакідаючы толькі тугу і жаданне. Але той, хто бачыць святло Бога і адчувае Яго прысутнасць, вызваляецца ад усялякага жадання, якое супярэчыць прыродзе душы.

Давайце развеем цемру святлом Бога

Давайце перамагаць дрэнныя ідэі добрымі

Давайце пераадолеем спакусу знайсці найвышэйшую боскую прывабнасць праз медытацыю

Гэта найлепшая і найбольш эфектыўная зброя супраць абсесійна-кампульсіўнага засмучэння

Кожны раз, калі вы адчуваеце, што ваша воля становіцца ахвярай злога панавання і нячыстага ўплыву, спадзявайцеся на Бога і шукайце Яго дапамогі, пакуль не адчуеце Яго благаслаўлёную прысутнасць, якая праганяе ўсе дрэнныя думкі і напаўняе душу радасцю, мудрасцю, спакоем і ўпэўненасцю.

Мір вам

Пераадоленне ўплыву планет

Аднойчы мой настаўнік сказаў мне:

«Чаму, Мукунда (Парамханса), ты не атрымліваеш планетарную павязку?»

Я сказаў: «Ці гэта мне неабходна, настаўнік? Я не веру ў астралогію».

Ён адказаў: «Пытанне не ў веры, хутчэй правільная навуковая пазіцыя, якую павінен заняць чалавек, заключаецца ў тым, ці з'яўляецца гэтае пытанне праўдзівым. Закон гравітацыі працаваў гэтак жа эфектыўна да Ньютана, як і пасля яго. Калі б дзеянне законаў Сусвету залежала ад чалавечага адабрэння, панавалі б хаос і беспарадак».

Шарлатаны давялі старажытную навуку астралогіі да яе цяперашняга ганебнага стану. Астралогія — гэта велізарная і багатая навука, як з матэматычнага, так і з філасофскага пункту гледжання, якую могуць правільна зразумець толькі тыя, хто глыбока разбіраецца ў ведах і трывала стаіць на навуцы. Калі невукі памыляюцца ў чытанні і інтэрпрэтацыі неба і бачаць (малюнкi) замест зразумелых слоў, гэта чаканая з'ява ў гэтым недасканалым і заганным свеце, і не варта марнаваць мудрасць на тых, хто лічыць сябе «мудрым».

Мой настаўнік працягваў: «Усе часткі Сусвету цесна ўзаемазвязаны і ўзаемадзеюць адна з адной. Рэгулярны і збалансаваны рытм Сусвету заснаваны на абмене, або ўзаемаразуменні. Чалавек у сваёй чалавечай форме павінен супраціўляцца двум наборам сіл: першая — гэта ўнутраныя хваляванні, якія ўзнікаюць у выніку змешвання стыхій зямлі, вады, агню, паветра і эфіру, а другая — знешнія сілы натуральнага распаду. Пакуль чалавек застаецца ў канфлікце са сваім смяротным існаваннем, на яго ўплываюць

тысячы пераўтварэнняў, якія адбываюцца на зямлі і на нябёсах».

Астралогія — гэта вывучэнне рэакцыі чалавека на планетарныя ўплывы. Зоркі не валодаюць свядомай добразычлівасцю ці зламыснасцю, а хутчэй выпраменьваюць станоўчае і адмоўнае выпраменьванне. Гэта выпраменьванне само па сабе не прыносіць карысці і шкоды чалавецтву, але яно забяспечвае законны сродак для знешняга працэсу ўраўнаважвання прычын і наступстваў, якія людзі стварылі ў мінулым.

Дзіця нараджаецца ў пэўны дзень і гадзіну, калі нябесныя прамяні знаходзяцца ў матэматычнай адпаведнасці з яго кармай або асабістым мінулым. Яго задзякальная карта — гэта дакладная карціна, якая прадказвае яго нязменнае мінулае і магчымыя будучыя вынікі. Але гэтую натальную карту могуць прачытаць або інтэрпрэтаваць толькі тыя, хто мае ўсё большую праніклівасць, а такія сустракаюцца рэдка.

Пасланне, якое выразна трансліюецца праз гарызонты ў момант нараджэння, не прызначана для прызнання лёсу — выніку мінулых добрых ці дрэнных учынкаў, — а хутчэй для таго, каб заклікаць і абуджаць чалавечую волю вызваліцца ад касмічных путаў. Усё, што чалавек звязаў, можа быць развязана, і толькі ён адказны за стварэнне тых абставін, якія цяпер кіруюць яго жыццём, якой бы ні была іх прырода. І паколькі ён стварыў гэтыя прычыны і абставіны, ён мае здольнасць пераадольваць усе абмежаванні дзякуючы сваім духоўным рэсурсам, якія не падпарадкоўваюцца планетарнаму ціску.

Забабонны страх перад астралогіяй робіць чалавека аўтаматам, які пакорліва і пакорліва залежыць ад аўтаматычнага кіраўніцтва. Мудры чалавек заваёўвае планеты, гэта значыць, ён уцякае ад свайго мінулага, пераносячы сваю вернасць ад стварэння да Творцы. Чым больш ён усведамляе сваю еднасць з боскім духам, тым менш ён заняволены матэрыяй. Чалавечы дух вольны назаўжды, ён не памірае, таму што не нараджаецца, і яго лёс не можа быць звязаны з планетамі і зоркамі або падпарадкоўвацца іх уплыву.

Чалавек — гэта душа з целам. Калі ён сапраўды разумее сутнасць сябе, ён пакідае ўсе прымусовыя і гнятлівыя мадэлі і шаблоны. Але калі ён застаецца ў разгубленасці і не мае духоўнай памяці, ён будзе падпарадкоўвацца схаваным абмежаванням законаў навакольнага асяроддзя і прыроды.

«Бог ёсць гармонія і згода, і той, хто вернік знаходзіцца ў згодзе з Ім, не будзе дзейнічаць няправільна, але ўсе яго дзеянні будуць адпавядаць законам нябёсаў правільным і натуральным чынам, і пасля глыбокай малітвы і медытацыі ён адчуе сваю сувязь з боскім духам. Няма большай сілы, чым гэтая ўнутраная абарона».

Я паспрабаваў зразумець тлумачэнні паважанага Серы Юкцуара і пасля доўгага маўчання сказаў: «Тады чаму вы хочаце, мой дарагі спадар, каб я насіў гэты бранзалет?»

Настаўнік адказаў: «Толькі калі падарожнік дасягае пункта прызначэння, ён мае права адмовіцца ад указанняў і карт. Але падчас падарожжа ён спрабуе скарыстацца кожным

зручным скарачэннем шляху. Старажытныя мудрацы распрацавалі мноства спосабаў і сродкаў, каб скараціць працягласць адчужэння чалавека ў свеце ілюзій і падману. У законе кармы ёсць некаторыя аўтаматычныя асаблівасці, якія можна ўмела наладзіць пальцамі мудрасці».

«Усе чалавечыя беды вынікаюць з парушэння ўніверсальнага закона. Святое Пісанне раіць чалавеку выконваць законы прыроды, захоўваючы поўную веру ва ўсемагутнасць Бога. Яго абавязак — сказаць: «Госпадзе, я спадзяюся на Цябе і ведаю, што Ты можаш мне дапамагчы, але я таксама зраблю ўсё магчымае, каб выправіць наступствы сваіх памылак». З дапамогай розных сродкаў — малітвы, сілы волі, ёгі-медытацыі, кансультацый з мудрацамі і святымі, а таксама выкарыстання астралагічных бранзалетаў — мінулыя шкодныя ўплывы можна змякчыць або цалкам нейтралізаваць».

Гэтак жа, як дом абсталяваны медным стрыжнем для паглынання ўдараў маланкі, так і чалавечы арганізм можа атрымаць карысць ад розных ахоўных мер. Празрыстыя электрычныя і магнітныя выпраменьванні пастаянна рухаюцца па ўсім Сусвеце і ўплываюць на чалавечы арганізм, добра гэта ці дрэнна. З старажытных часоў нашы мудрацы разважалі над тым, як супрацьстаяць неспрыяльным наступствам тонкіх касмічных уплываў. Яны выявілі, што чыстыя металы выпраменьваюць планетарныя прамяні, якія супрацьстаяць негатыўнаму прыцягненню планет . Таксама было паказана, што некаторыя раслінныя злучэнні карысныя. Найбольш эфектыўнымі элементамі з'яўляюцца чыстыя, бездакорныя

каштоўныя камяні вагой не менш за два караты. Практычнае ахоўнае выкарыстанне астралогіі рэдка прыцягвала ўвагу даследчыкаў за межамі Індыі. Адзін прасты, безумоўны факт заключаецца ў тым, што прыдатныя каштоўныя камяні, металы або раслінныя прэпараты нічога не вартыя, калі яны не маюць патрэбнай вагі, пры ўмове, што гэтыя гаючыя рэчывы наносацца ў цесным кантакце са скурай.

Я сказаў: «Сэр, я абавязкова паслухаюся вашай парады і куплю бранзалет, але адна думка пра пераадоленне нябесных цел мяне ўражвае!»

Затым Шры Юктішвар дадаў дакладныя інструкцыі, кажучы:

Для агульных мэт я б рэкамендаваў бранзалет з золата, срэбра і медзі, але ў вашым канкрэтным выпадку я хацеў бы, каб вы набылі бранзалет з срэбра і свінцу.

Я сказаў: «Сэр, а чаго менавіта вы імкнецеся?»

Настаўнік адказаў: «Планеты рыхтуюцца заняць недружалюбную пазіцыю ў адносінах да цябе, Муканда. Але не бойся, бо боскі промысел абароніць цябе. Праз месяц ты будзеш пакутаваць ад сур'ёзных захворванняў печані. Гэтая хвароба павінна доўжыцца шэсць месяцаў, але, выкарыстоўваючы планетарны бранзалет, ты скароціш гэты перыяд да ўсяго дваццаці чатырох дзён».

На наступны дзень я знайшоў ювеліра і хутка атрымаў бранзалет, які я і надзеў. Маё здароўе было настолькі добрым, што я забыўся пра

прароцтва майго настаўніка, які пакінуў Серампур і адправіўся ў Варанасі. Праз трыццаць дзён пасля нашай размовы я адчуў раптоўны боль у печані. Наступныя тыдні былі кашмарам невыноснага болю. Не жадаючы турбаваць настаўніка, я думаю, што змагу вытрымаць сваё выпрабаванне адзін, з цяргпеннем і мужнасцю. Але пасля дваццаці трох дзён пакут мая рашучасць аслабла, і я паехаў цягніком у Варанасі, дзе Шры Юктішвар сустрэў мяне з незвычайнай цеплынёй. Аднак ён не даў мне магчымасці расказаць яму асабіста пра пагаршэнне майго стану. У той дзень яго наведала шмат адданных, каб атрымаць яго дабраславенне. Будучы хворым, я адышоў у кут. Госці сышлі толькі пасля абеду, калі мой настаўнік паклікаў мяне на васьмігранную веранду свайго дома. Ён звярнуўся да мяне, гледзячы ўдалачынь і ходзячы туды-сюды, часам засланяючы месяцовае святло:

"Я думаю, вы прыйшлі з-за хваробы печані. У вас ужо дваццаць чатыры дні баліць, ці не так?"

Я адказаў: «Так, сэр»

Ён сказаў: «Калі ласка, зрабі практыкаванні для прэса, якім я цябе навучыў».

Я адказаў: «Калі б вы ведалі, сэр, наколькі мае пакуты, вы б не прасілі мяне займацца фізічнымі практыкаваннямі». Тым не менш, я зрабіў невялікую спробу, падпарадкоўваючыся яго загаду. Настаўнік пытался паглядзець на мяне.

«Ты кажаш, што адчуваеш боль, а я кажу, што болю няма. Як можа існаваць такая супярэчнасць?»

У мяне закружылася галава, потым мяне ахапіла пачуццё асалоды, і я больш не адчуваў пастаянных пакут, якія пазбаўлялі мяне дабраславення сну на працягу столькіх доўгіх тыдняў. Пры адным толькі ўзгадванні слоў «Шры Юкцур» боль цалкам знік, быццам яго ніколі і не існавала.

Я пачаў кланяцца яму ў ногі ў знак падзякі, але ён спыніў мяне і сказаў:

«Забудзь пра гэта. Устань і атрымлівай асалоду ад прыгажосці месяца над Гангам». Вочы настаўніка ззялі радасцю, калі я моўчкі стаяў побач з ім. Па яго паводзінах я зразумеў, што ён хацеў, каб я адчуў, што мяне ацаліў Бог, а не ён.

І дагэтуль я нашу той самы цяжкі срэбна-свінцовы бранзалет як памяць пра той дзень, як дарагі ўспамін пра тое, калі я зразумела, што сапраўды живу з незвычайным і выключным чалавекам. Пазней я прыводзіла сваіх сяброў да Шры Юктішвара па лячэнне, і ён заўсёды рэкамендаваў выкарыстоўваць каштоўнасці або бранзалеты, хвалячы іх выкарыстанне як практыку планетарнай мудрасці.

З дзяцінства я адчуваў агіду да астралогіі па дзвюх прычынах: па-першае, бачачы многіх, хто быў апантаны астралогіяй з пакорлівасцю і пакорлівасцю, а па-другое, прароцтва сямейнага астралага: «Ты выйдзеш замуж тры разы і двойчы аўдавеш». Я доўга разважаў над гэтым і адчуваў сябе ахвярным ягнём на алтары трайнага шлюбу. Аднойчы мой старэйшы брат Ананта сказаў мне:

У ваших інтарэсах змірыцца са сваім лёсам, бо ваш гараскоп ужо паказаў, што ў маладыя гады вы ўцячэце з дому ў Гімалаі і будзеце вымушаныя вярнуцца. Падобным чынам, прароцтва адносна ваших шлюбаў абавязкова спраўдзіцца.

Аднойчы ўначы, адчуўшы поўную хлусню прароцтва, яна падпаліла карту вежы і паклала яе попел у канверт, на якім напісала: «Насенне мінулай кармы не можа прарасці, калі яго спаляць агеньчыкі свяшчэннай мудрасці». Затым яна паклала канверт на бачнае месца. Ананта прачытаў гэты відавочны выклік і здзекліва засмяяўся, кажучы:

«Праўду не знішчыш так лёгка, як спаліў гэты кавалак паперы».

І сапраўды, тройчы, перш чым я дасягнуў паўналецця, мая сям'я спрабавала арганізаваць мае заручыны, і я кожны раз адмаўляўся, ведаючы, што мая любоў да Бога мацнейшая за любыя свецкія меркаванні, што засталіся з мінулага. Я заўсёды разважаў над мудрымі словамі майго настаўніка:

Чым больш чалавек паглыбляецца ў пазнанне сябе, тым большы яго ўплыў на ўвесь Сусвет праз свае празрыстыя духоўныя вібрацыі, і ў той жа час тым менш ён паддаецца ўплыву знешніх падзей.

Часам я прасіў астралагаў прадказаць мае найгоршыя часы ў адпаведнасці з размяшчэннем планет, але мне ўсё роўна ўдавалася дасягнуць усяго, што я задумаў у тыя часы. Праўда, мой поспех у тыя часы быў поўны незвычайных цяжкасцей, але мая ўпэўненасць была добра

**абгрунтаванай. Вера ў боскі промысел і правільнае
выкарыстанне сілы волі — Божы дар чалавецтву —
гэта грозная сіла, значна мацнейшая за эфірныя
хвалі, якія зыходзяць ад планет і зорак.**

**Я зразумеў, што тое, што зоркі запісваюць пры
нараджэнні, не азначае, што чалавек з'яўляецца
марыянеткай свайго мінулага. Хутчэй, планетарны
ўплыў з'яўляецца каталізатарамі росту. Нябесныя
целы працуюць над тым, каб абудзіць волю
чалавека вызваліцца ад усіх абмежаванняў. Бог
стварыў кожнага чалавека з унікальнай і адоранай
душой, і таму кожны чалавек мае важную ролю ў
агульным стварэнні, няхай гэта будзе роля
падтрымкі ці залежнасці. Чалавечае выратаванне
залежыць не ад знешніх перамог, а ад унутраных
духоўных трыумфаў.**

**Крыніца: «Успаміны ёга — аўтабіяграфія
(індыйская філасофія ў жыцці ёга)» Парамахансы
Ёгананды**

духоўны прагрэс

З вучэнняў майстра Парамахансы Ёгананды

**Калі мы глядзім на сённяшні свет з усімі яго
праблемамі, складанасцямі, блытанінай, мітусняй,
невуцтвам і канфліктамі, цяжка паверыць, што
чалавецтва ўступіла ў новы этап развіцця і
прагрэсу. Тым не менш, чалавецтва пакінула ззаду
суровыя матэрыялістычныя эпохі і зрабіла хуткія,
імклівыя крокі да парога гэтай новай фазы сваёй
эвалюцыі.**

**Па меры набліжэння да атамнай эры многія
сілы прыроды, якія былі невядомыя ў цёмныя вякі,
цяпер адкрываюцца і выкарыстоўваюцца, што
дапамагае паскорыць тэмпы глабальнай**

камунікацыі і прагрэсу ў медыцыне, сельскай гаспадарцы, транспарце і іншых галінах.

Сапраўды, сучасныя тэхналагічныя сродкі радыкальна змянілі структуру паўсядзённага жыцця, якім мы яго ведалі і ведаем.

Але цёмныя вякі, якія перажыло чалавецтва, усё яшчэ аказваюць моцны і ўсепранікальны ўплыў на людзей. Вось чаму людзі выкарыстоўваюць перадавыя навуковыя метады не толькі для дабра, але і для падсілкоўвання і ўмацавання нізкіх матэрыялістычных інстынктаў, такіх як эгаізм, разбурэнне і прагнасць. Такім чынам, уплыў цёмных вякоў будзе захоўвацца яшчэ шмат гадоў.

Дзякуючы перадавым тэхналагічным метадам і інструментам, гэтая эпоха дала людзям шмат выгод, а таксама дала людзям пэўную колькасць вольнага часу, якой раней не было. У цёмныя вякі людзі трацілі кожную хвіліну і ўсю сваю энергію на задавальненне сваіх асноўных патрэб і выжыванне. Толькі вельмі невялікая частка насельніцтва мела дастаткова часу, каб прысвяціць яго вышэйшым памкненням.

Зараз — прынамсі ў індустрыяльна развітых краінах — усе належаць да гэтай катэгорыі. Але чым людзі займаюцца ў вольны час і адпачынак?

Паколькі яны не ведаюць сэнсу жыцця, яны марнуюць свой час і энергію на бясконцыя забавы. Звычайны чалавек на Захадзе праводзіць амаль пяцьдзесят гадзін на тыдзень, гледзячы тэлевізар. Уявіце сабе, наколькі шчаслівейшымі былі б людзі і наколькі лепшым быў бы свет, калі б гэтыя доўгія

гадзіны былі прысвечаны плённай духоўнай дзейнасці!

Тыя, хто медытуе, выкарыстоўваюць свой час мудра і эфектыўна. На жаль, большасць людзей адышлі ад Бога і Яго законаў.

Вось чаму свет знаходзіцца ў цяперашнім жаласным стане. Хацелася б жыць у свеце бяспекі, дабрабыту і міру. Але нават жыццё ў неспакойным свеце мае свае ўрокі для тых, хто разважае. Цяжкія і горкія абставіны служаць напамінам пра тое, што гэты свет не з'яўляецца нашым пастаянным домам. Сапраўднай бяспекі і надзейнасці няма ў знешнім свеце, і таму мы павінны шукаць Бога і прасіць Яго абароны.

У часы міру і дабрабыту, калі няма беспрацоўя або экалагічных праблем, людзі жывуць у «ціхай, пакорлівай расчараванасці», як сказаў філосаф Тора. Чаму? Таму што, нягледзячы на гэты дабрабыт, людзі адчуваюць духоўны голад і ўнутраную цягу да чагосьці яшчэ, чаго ім не хапае ў жыцці.

Гэтая рэч — Бог

Мы павінны памятаць, што незалежна ад знешніх абставін, духоўны прагрэс залежыць ад індывідуальных намаганняў. Нават у самыя цёмныя часы і ў найгоршых умовах некаторым мужчынам і жанчынам усё ж удавалася дасягнуць боскіх ведаў. Таму мы не павінны паддавацца духоўнаму ўплыву ўмоў свету. Мы ніколі не павінны выпускаць з-пад увагі першарадную важнасць духоўных намаганняў.

Паколькі мы жывем у гэтых складаных абставінах, мы таксама думаем пра будучыню і непрыемныя сюрпрызы, якія яна можа прынесці. Гэта натуральна, але калі мы занадта зацыкліваемся на гэтых рэчах і дазваляем здагадкам і страху авалодаць нашымі думкамі, мы выцясняем Бога з нашага жыцця і ўпускаем каштоўную магчымасць звязацца з Ім і атрымаць асалоду ад Яго абароны.

Людзі хочуць дакладна ведаць, што адбудзецца ў будучыні. Чаму? Каб павялічыць сваю трывожнасць?

Калі б мы сапраўды разумелі, які велізарны цяжар мы ўскладаем на свой розум, калі паддаемся страхам і трывогам, мы б здзіўляліся нашай устойлівасці да гэтага часу. Клопаты і трывогі аслабляюць розум, дазваляючы страху пранікаць у душу, і ў выніку мы губляем псіхалагічную і духоўную раўнавагу. Наша праблема заключаецца ў нашай спробе жыць адначасова ў будучыні і мінулым, замест таго, каб жыць у сучаснасці. Гэты цяжар занадта цяжкі для розуму.

Мы павінны аналізаваць свае думкі. Часцей за ўсё мы ўцякаем альбо ў будучыню, альбо ў мінулае. Гэта поўная марнаванне часу. Мы павінны жыць сучаснасцю і напайняць сучаснасць думкамі пра Бога.

Няма месца на зямлі, якое б сапраўды не было бяспечным ад падзей і небяспек. Сапраўдная абарона заключаецца ў сумленным і праведным жыцці, праўдзівых і шчырых адносінах з іншымі, а таксама ў малітве, медытацыі і гармоніі з Богам.

Па гэтай прычыне мы павінны рабіць усё магчымае, каб быць у гармоніі з Богам. Менавіта гэтая гармонія — лекі ад любой хваробы і гаенне ад жыццёвых удараў і траўмаў часу.

Нас не павінны палохаць жудасныя падзеі і кашмары жыцця. Нас не павінны палохаць хваробы, беднасць ці няшчасныя выпадкі. Калі мы апынаемся сярод выпрабаванняў і нягод, давайце ўсвядомім ілюзорнасць гэтых перажыванняў і зразумеем, што мы можам пераадолець неспрыяльныя абставіны праз пазітыўнае мысленне, здаровы сэнс і духоўную гармонію з Богам, крыніцай усялякай дапамогі і абароны.

Няма абароны ці бяспекі па-за Богам. Мы павінны цалкам звярнуцца да Яго, калі жадаем бяспекі і душэўнага спакою.

Цяжка дасягнуць поўнага задавальнення ў гэтым свеце, які не з'яўляецца нашым сапраўдным домам. Наша існаванне на гэтай зямлі часовае. Мы тут, у школе, каб вучыцца жыццёвым урокам. Калі мы забываем гэтую праўду, пачынаюцца нашы праблемы, і праблемы акружаюць нас з усіх бакоў.

Няма нічога вартага жыцця, акрамя Бога. Усё астатняе пройдзе і пакіне нас у спакоі. Мы павінны шукаць вечнага і трывалага. Чалавечае каханне мімалётнае і паступова згасе. За чалавечым каханнем крыецца боскае каханне, і гэта найвялікшае каханне, якое задавальняе прагі сэрца і здавальняе смагу душы. Давайце атрымліваць асалоду ад усяго, што Бог дорыць нам, не прагнучы нічога іншага. Мы прыйшлі на гэтую зямлю, каб навучыцца пазнаваць Бога. Няма іншай мэты ў нашым існаванні тут.

Шчырыя шукальнікі знойдуць Бога, і іх жыццё будзе напоўнена мірам, спакоем, ласкай і радасцю. Жаданне пазнаць Яго павінна быць моцным і пастаянным, і вынікі будуць гарантаваныя (хто стукае, той пачуе). Тыя, хто ведае Бога, адчуваюць бесперапынную радасць і шчасце.

Пошукі Бога не сумяшчальныя з чалавечым сяброўствам, шлюбам або імкненнем да матэрыяльнага поспеху. Гэтыя рэчы таксама з'яўляюцца неад'емнай часткай жыццёвых урокаў. Важна адрозніваць рэальнасць ад ілюзіі і прызнаваць, што матэрыяльныя мэты і дасягненні не могуць даць нам шчасця, якога мы прагнем і імкнемся дасягнуць усімі нашымі думкамі і дзеяннямі.

Гэтая філасофія не робіць жыццё змрочным або негатыўным

Мір вам

Праўда і рэальнасць у глыбіні

Праўда — гэта слова, ахутанае двухсэнсоўнасцю і схаванае вялікай расплывістасцю. Гэта паняцце, якое цяжка растлумачыць і ўдакладніць. У кожнага ёсць перакананні і перакананні, і ён клянецца сваёй верай у тое, што ён — абсалютная праўда. Але як можна канчаткова вызначыць, што з'яўляецца праўдай і рэальным сярод гэтага велізарнага мноства ідэй?

Ісціна адначасова адносная і абсалютная. Яна праходзіць праз мноства адносных стадый развіцця

і ўдасканалення, перш чым дасягнуць свайго абсалютнага стану. Напрыклад, два чалавекі абмяркоўваюць бізнес-праект. Адзін прапануе ідэю, якая гарантуе поспех, а другі прапануе контраргумент, які дасягае той жа мэты, але з дадатковымі перавагамі. Затым хтосьці іншы прыдумвае лепшую ідэю і гэтак далей. Усе прапанаваныя падыходы, несумненна, былі «правільнымі», але толькі ў адносным сэнсе.

Праўда — гэта тое, што прыносіць трывалае шчасце

У абсалютным сэнсе ўсё, што супярэчыць сапраўднаму шчасцю, з'яўляецца ілжывым, а тое, што прыносіць трывалае шчасце, — праўдай. Сапраўднае шчасце — гэта не мімалётнае хваляванне, якое суправаджае матэрыяльны поспех ці мімалётнае задавальненне, а радасць, якая вынікае з гармоніі душы з яе крыніцай: Богам. Паводле гэтага стандарту, вы можаце ацэньваць любыя свае дзеянні па іх выніку і па тым, ці прынясуць яны вам трывалае шчасце ці не (бо сапраўды, дзеянні ацэньваюцца па іх канцы!).

Канчатковая Ісціна — гэта Бог, а Бог ёсць канчатковая Ісціна. Увесь Сусвет заснаваны на гэтай праўдзе праз вечныя законы Бога. Гэтыя законы — фундаментальныя, вечныя ісціны, абсалютна нязменныя і па-за межамі любых маніпуляцый або скажэнняў чалавека. Напрыклад, абсалютнае права — устрымлівацца ад забойства або прычынення шкоды, але меншае з двух зол — выкарыстоўваць сілу, каб абараніць нявінных ад бязбожнікаў або абараніць больш развітых істот ад

менш развітых. Аднак знішчэнне чаго-небудзь проста з жадання забіць — гэта няправільна.

Універсальны закон дыктуе гармонію і блізкасць праз любоў, што азначае прыхільнасць і цяргімасць. Калі мы хочам знайсці праўду, неабходна, каб нашы думкі і дзеянні былі здаровымі, матэрыяльна, маральна і духоўна, у адпаведнасці з вечнымі законамі боскай праўды.

Ісціна — гэта найвышэйшая сутнасць. Але дзе ж гэтая сутнасць ляжыць і як яе можна знайсці?

Існуе тры спосабы дасягнуць ісціны: праз пачуццёвае ўспрыманне, праз лагічнае разважанне і праз інтуіцыю або пранікненне души.

Калі ваша пачуццёвае ўспрыманне няправільнае, ваша лагічная выснова таксама будзе няправільнай. Вы можаце паглядзець на гарызонт і ўбачыць тое, што здаецца агнём, таму што вы бачыце дым; але, набліжаючыся да месца, вы выявіце, што тое, што здавалася дымам, было не чым іншым, як воблакам пылу. Каб даведацца праўду пра што-небудзь, вы абапіраецеся на свой зрок і слых, а таксама на свае пачуцці нюху, смаку і дотыку, у дадатак да сілы розуму. Але гэтыя элементы разам не могуць быць канчатковым доказам праўды, таму што калі пачуцці хлусяць, то і розум будзе хлусіць. Розум фарміруе свае ўражанні і прыходзіць да сваіх высноў і перакананняў на аснове паведамленняў, якія ён атрымлівае ад пачуццяў, але пачуцці вельмі абмежаваныя па сваёй прыродзе. Вось чаму прарокі звярталіся да людзей у адпаведнасці з іх узроўнем разумення і інтэлекту, таму што яны — людзі — бачаць, але не ўспрымаюць, чуюць, але не

разумеюць і не разумеюць (яны глухія, нямыя і сляпыя, таму яны не разважаюць)!

Чалавечае вуха можа ўспрымаць толькі пэўны дыяпазон вібрацый; яно не можа выявіць самыя гучныя ці самыя ціхія гукі. Калі б ваш слых быў дастаткова абвастраны, вы маглі б пачуць цудоўны, велічны гук, які ствараецца Сусветам, калі ён пранізвае бясконцую прастору. Усё існае знаходзіцца ў руху, і гэты рух суправаджаецца гукам. Нішто не існуе без руху, акрамя як у сферы трансцэндэнтнага касмічнага духу, дзе няма ні руху, ні вібрацыі. Калі б здольнасці чалавечага духу былі дастаткова развіты, можна было б чуць тонкія гукі эфірным вухам — гукі, якія з'яўляюцца празрыстымі сіламі, што надзяляюць цела абвастрэннем слыху.

Падобным чынам, калі б сіла вашых вачэй была ўзмоцнена, вы б успрымалі святло ўсіх колераў і відаў. Вашы фізічныя вочы паказваюць вам толькі вельмі абмежаваны дыяпазон святла, у той час як ваша духоўнае (эфірнае) вока бачыць сапраўдную прыроду рэчаў як вобразы, складзеныя з творчага святла Бога. Усё ваша цела, якое вы бачыце як шчыльную масу плоці, — гэта не што іншае, як электрамагнітныя хвалі. Доктар Крайл паказаў, што мозг мёртвага цяля, а таксама мозг мёртвага чалавека, выпраменьвае велізарную колькасць электрычнага выпраменьвання. Калі вы заплюшчваеце вочы, вы звычайна бачыце толькі цемру. Але з духоўным развіццём вы зможаце бачыць цудоўныя агні, і святло з'яе ў цемры, і цемра яго не ўспрымае (святло нябёсаў і зямлі).

Гэта фундаментальныя ісціны, якія людзі не ўспрымаюць, бо іх пачуцці настроены толькі на абмежаваны дыяпазон інтэнсіўных вібрацый

Інтуіцыя або адкрыццё: сіла ўсеабдымнага духу пазнання

Як жа тады мы можам пазнаць праўду, схаваную за пачуццямі і іх успрыманнем? Гэта немагчыма з дапамогай аналізу або рацыянальнага тлумачэння, таму што розум звязаны з пачуццямі і можа здабываць толькі тое, што даюць пачуцці. Ён не мае здольнасці ўспрымаць бясконцыя сілы вакол сябе. Толькі развіваючы інтуіцыю душы або пэўную інтуіцыю, можна пазнаць праўду. Пранікненне — гэта непасрэднае ўспрыманне, а не праз пачуцці, — чыстае, праўдзівае і заўсёды дакладнае адчуванне душы.

Вы можаце атрымаць уяўленне пра прыроду гэтай інтуіцыі з тых адчуванняў, якія вы адчуваеце, але не можаце растлумачыць, часам гэта называюць «сэрца чалавека — яго праваднік». Вы адчуваеце, што нешта вось-вось адбудзецца, без якіх-небудзь сэнсарных доказаў. Гэта праўда, якая праяўляецца без якой-небудзь лагічнай сувязі з падзеямі. Вы можаце сядзець ціха, думаючы пра кагосьці, каго вы даўно не бачылі і з кім не мелі зносін, а потым раптам сустракаеце яго або атрымліваеце ад яго весткі. Як гэта адбылося? Гэта адбываецца праз мімалётныя ўспышкі інтуіцыі. Кожны адчуваў такія ўспышкі.

Памылкі ў меркаваннях вынікаюць з адсутнасці інтуіцыі. Большасць людзей у глыбіні душы адчуваюць, што яны здольныя на вялікія рэчы і дасягаць вялікіх вынікаў у жыцці, але, паколькі ім

не хапае інтуітыўнай сілы, гэты схаваны патэнцыял застаецца спячым. Каб дасягнуць поспеху і пазбегнуць няшчасця, выкліканага памылкамі, трэба імкнуцца зразумець асноўную праўду ва ўсім. Гэта магчыма толькі шляхам развіцця інтуітыўнага разумення. Гэта практычная рэальнасць справы. Таму я раю ўсім шукаць праўду ва ўсім, няхай гэта будзе ў адносінах з іншымі, на працы, у шлюбе — карацей кажучы, ва ўсіх аспектах жыцця. Інтуіцыя неабходная; яна незаменная і без яе нельга абысціся.

Адсутнасць інтуіцыі прыводзіць да няправільных рашэнняў і неабдуманых учынкаў, асабліва пры выбары ненадзейных дзелавых партнёраў або ўцягванні ў памылковыя асабістыя адносіны. Паколькі розум абмежаваны і стрымліваецца інфармацыяй, якая прадастаўляецца пачуццямі, калі пачуцці падманутыя, чалавек можа ўспрымаць кагосьці як выключна цудоўнага, не ведаючы яго сапраўднай прыроды.

Ці вы можаце падумаць, што знайшлі свайго спадарожніка жыцця (сваю другую палову) і ажаніцца з гэтым чалавекам, толькі для таго, каб вашы адносіны скончыліся разводам або пеклам разладу з-за несумяшчальнасці і адсутнасці гармоніі. Але ўнутраная інтуіцыя не робіць такіх памылак. Яна не бачыць магнетызму, які зыходзіць з вачэй або чароўнага, прамяністага твару; хутчэй, яна адчувае і ўспрымае з дакладнасцю тое, што ляжыць у сэрцы гэтага чалавека, і ведае, хто ён ёсць на самой справе.

Дзякуючы інтуіцыі, якую я развіў з дапамогай майго вялікага настаўніка, Шры Юктішвара, я ніколі не памыляўся адносна чалавечай прыроды. Маё ўнутранае пачуццё заўсёды вельмі дапамагала мне ў гэтым плане. Але я не спрабую бачыць у людзях негатыўныя бакі. Каб дапамагчы іншым, я даю ім сваю безумоўную любоў, нават калі ведаю, што яны могуць скарыстацца маім даверам дзеля ўласнай выгады.

Многія, каму не хапае інтуіцыі, укладваюць грошы ў няўдалыя фінансавыя праекты і ў выніку губляюць усё. Я дасягнуў поспеху ў кожным рашэнні, якое прымаў, дзякуючы сваёй бездакорнай інтуіцыі.

Па меры росту і развіцця інтуіцыя праяўляецца як выразнае пачуццё або ціхі голас. Паколькі жанчыны больш успрымальныя да пачуццяў, чым мужчыны, яны звычайна валодаюць лепшай інтуіцыяй, за выключэннем выпадкаў, калі імі пераадольваюць эмоцыі. Мужчыны звычайна кіруюцца розумам, а жанчыны — пачуццямі. Калі мужчына валодае здаровым розумам і чулай натурай, гэты баланс паміж розумам і пачуццямі, несумненна, дапаможа яму развіць інтуіцыю.

Пазнанне сэнсу жыцця праз інтуіцыю

Калі вы будзеце выкарыстоўваць сваю інтуіцыю, вы даведаецеся мэту свайго існавання на гэтай зямлі, і калі вы зразумеете гэтую мэту, вы знойдзеце шчасце. Гэтая зямля — сцэна, а Бог — рэжысёр. Калі ўсе будуць настойваць на тым, каб гуляць ролю караля ці каралевы, паспяховай п'есы

не будзе. Слуга, герой і кароль павінны сыграць свае ролі, каб п'еса мела поспех. Менавіта зладзеі псуюць добры сюжэт боскай п'есы. Тыя, хто выбірае гэтыя ролі, заплацяць высокую цану за непадпарадкаванне боскаму кіраўніцтву.

Незалежна ад таго, якога становішча ў свеце дасягае чалавек, ці багацця, якое ён назапашвае, яго нельга лічыць паспяховым, калі ён выкарыстоўвае неэтычныя сродкі для дасягнення сваіх мэтаў і набыткаў. Сапраўднае шчасце магчыма толькі тады, калі чалавек правільна выконвае сваю ролю, і не інакш. Той, хто выконвае ролю мільянера, і той, хто выконвае ролю дробнага гандляра, роўныя ў вачах Бога, таму што ў Апошні дзень Бог пазбавіць кожнага з іх маёмасці і тытулаў. Тое, што вы захоўваеце ў сваёй душы, будзе суправаджаць вас пасля таго, як вы пакінеце гэты свет.

Вялікія і вучоныя, прарокі і мудрацы, ведаюць праўду дзякуючы сваёй інтуіцыі. Яны ўспрымаюць рэчы не толькі вачыма і розумам, але і праз сваю ясную і высокаразвітую інтуіцыю, дзякуючы якой яны ведаюць усё.

У вачах Бога важна не тое, якую ролю мы выконваем, а тое, як мы яе выконваем. Не смуткуйце і не адчайвайцеся, калі ваша роля складаная. Правільнае выкананне вашай ролі гарантуе ваш поспех у вачах Бога; інакш вы не будзеце сапраўды свабоднымі.

Медытацыя развівае інтуіцыю

Адзіны спосаб пазнаць праўду і жыць паводле яе прынцыпаў — гэта развіваць духоўнае разуменне або інтуіцыю. Тады вы зразумеете, што жыццё мае сэнс, і што ваш унутраны голас будзе весці вас і накіроўваць вашы крокі, якой бы ні была ваша роля ў жыцці.

Гэты голас даўно заглушылі і пахавалі нездаровыя думкі. Найлепшы спосаб аднавіць гэтае сапраўднае пачуццё ўпэўненасці — гэта медытацыя пасля абуджэння раніцай і перад сном увечары.

Гэтак жа, як чалавек выконвае свае прафесійныя і грамадскія сустрэчы, так і ён павінен выконваць свае сустрэчы з Богам. Мы можам думаць, што наша насычанае жыццё не пакідае нам часу на духоўныя справы, але нішто не перашкаджае Богу думаць пра нас і клапаціцца пра нашы патрэбы. Мы павінны маліцца, глыбока разважаць і чакаць Яго адказу. Калі мы звяртаемся да Яго з любоўю і глыбокай засяроджанасцю, Ён адкажа на нашы малітвы. Тады мы адчуем Яго прысутнасць як радасць і спакой у нашых сэрцах. Калі гэтая радасць і спакой прыйдуць, усталюецца жывая і эфектыўная сувязь з Вышэйшай Сілай. Мы павінны імкнуцца скарыстацца гэтай магчымасцю, бо ніякага поспеху нельга дасягнуць без намаганняў.

Калі ты будзеш марнаваць сваё жыццё, гонючыся за адным вострым захапленнем, ты ніколі не спазнаеш сапраўднага шчасця. Жыві проста і ўспрымай жыццё лягчэй. Шчасце заключаецца ў тым, каб даць сабе дастаткова часу для глыбокіх роздумаў і разважанняў пра вялікія рэчы.

Час ад часу праводзьце час у адзіноце і папрацуйце цішыню; вы самі ўбачыце розніцу. Калі радыё ці тэлевізар уключаны ўвесь час, або калі пастаянная стымуляцыя і забавы займаюць вашы пачуцці, гэта пашкодзіць вашы нервы і зробіць вас раздражняльнымі.

Не зацыклівайся занадта шмат на тым, каб выправіць іншых. Спачатку выправі сябе — няхай Бог выправіць цябе! Найлепшая арэна для дасканаласці і поспеху — гэта дома. Анёл у сваім доме — гэта анёл усюды. Ласкавы голас і мірныя паводзіны чалавека патрэбныя больш, чым дзе-небудзь яшчэ.

Сіла, якая ніколі не падводзіць

Калі мы злучаемся з Богам, інтуітыўнае разуменне будзе натхняць і кіраваць намі ва ўсім, што мы робім. Мы павінны свядома валодаць гэтай дабраславёнай сілай. Яна ўнутры нас; нам трэба толькі раскрыць яе. Мяне цікавяць не тыя, хто проста цікаўны, а тыя, хто шчыра шукае праўду. Я знаходжуся ў пастаяннай еднасці з Богам і шукаю толькі тых, хто шчыра жадае пазнаць Яго.

Вы ўбачыце, што гэтая сіла працуе ва ўсім, каб палепшыць вашы абставіны і палегчыць вам жыццё. Калі вы злучыцеся з гэтай сілай, ваша дабрабыт будзе пульсаваць касмічнай энергіяй, а ваш розум стане больш вытанчаным, сканцэнтраваным, вострым і праніклівым. Вы зразумеете, што ваша душа — гэта пасудзіна для жывой праўды і невычэрпнай мудрасці Бога.

Бог — крыніца здароўя, дабрабыту, мудрасці і вечнай радасці. Калі мы злучаемся з Ім, наша жыццё становіцца цэласным і поўным. Жыццё без Яго няпоўнае. Мы павінны разважаць пра гэтую найвышэйшую сілу, якая дае нам жыццё, сілу і мудрасць. Мы павінны маліцца, каб праўда ўлілася ў наш розум, сіла — у наша цела, а бясконца радасць — у нашы душы.

За цемрай заплюшчаных вачэй хаваюцца цудоўныя сілы Сусвету, усе добрыя душы і высакародныя духі, а таксама бясконцыя прасторы духоўных сфер. Калі вы падумаеце, вы ўспрымеце абсалютную праўду і станеце сведкамі яе цудоўнай працы ў вашым жыцці і ва ўсім цудоўным і слаўным у стварэнні.

Дай вам Бог поспеху і міру

**Пост — гэта здароўе і дабрабыт
«Вы павінны пасціцца, бо няма нічога падобнага да гэтага» (Хадыс)**

[Гэтая тэма не супярэчыць посту, як згадваецца ў Святым Каране, і не заклікае каго-небудзь адмовіцца ад традыцыйнага метаду посту, які мы паважаем, і мы паважаем тых, хто посціцца, молячыся Богу заўсёды дабраславіць іх і прыняць іх пост. Тут маецца на ўвазе лячэбны пост для дасягнення канкрэтных фізічных і духоўных вынікаў, і таму гэта ўдакладненне было неабходным]

Фізічныя вынікі і духоўны вопыт посту сапраўды ўражваюць. Душа вызваляецца ад патрэб цела, калі яна вызваляецца ад цяжкіх, грубых звычак. Я завяршыў свой трыццаты дзень

посту, і гэта адчуваецца так натуральна, быццам я зусім не каштаваў ежы.

Кожны, хто мае магчымасць, павінен паспрабаваць пасціцца тры дні ці даўжэй, калі гэта магчыма, і паступова ён зразумее, што жыць без ежы магчыма.

Здаровым людзям не павінна быць цяжка пасціцца на працягу трох дзён. Працяглы пост варта праводзіць пад наглядам спецыяліста. Любы, хто пакутуе ад хранічных захворванняў або фізічных абмежаванняў, павінен пасціцца толькі пасля кансультацыі з лекарам, які мае вопыт у галіне галадання і харчавання.

Фізічныя болі з'яўляюцца прыкметамі няспраўнасці ў сістэмах арганізма і неабходнасці рамонту і тэхнічнага абслугоўвання. Людзі падтрымліваюць свае машыны ў чысціні і добрым стане! Чалавечае цела значна больш складанае і мудрагелістае, чым любы аўтамабіль, і Бог хоча, каб мы падтрымлівалі яго ў чысціні і належным чынам функцыянавалі, усё больш і больш абапіраючыся на Яго сілу. Сакрэт добрага здароўя заключаецца не толькі ў хімічных элементах, але і ў абапіранні на Божую сілу, або жыццёвую сілу ўнутры цела.

Гэтая жыццёвая сіла ў нашых целах з'яўляецца сапраўднай крыніцай жыцця. Гэта пастаянная сіла, якая па Божай волі стварае і падтрымлівае нашы органы. Гэтая жыццёвая сіла ўмацоўваецца сілай розуму і сілкуецца ежай. Аднак, калі ёю злоўжываць, яна перастае функцыянаваць і ў рэшце рэшт адмаўляецца працаваць. Напрыклад, яе сіла можа аслабнуць у вачах, што прывядзе да затуманення зроку. Ніякая ежа не можа даць сілы, ніякая змена паветра не можа асвяжыць клеткі і

аднавіць іх, і нішто не можа аднавіць энергію арганізму, калі яго ўласцівая жыццёвая сіла пачынае памяншацца.

Пост дае адпачынак знясіленым органам, а таксама сістэмам арганізма і самой жыццёвай энергіі, вызваляючы яе ад ператамлення. Калі вы перастаеце навязваць жыццёвай энергіі, што яна павінна залежаць ад знешніх крыніц ежы, вады, кіслароду і сонечнага святла для свайго існавання, яна становіцца вызваленай і самастойнай.

Пераяданне на працягу 365 дзён у годзе прыводзіць да розных захворванняў. Пастаяннае ўжыванне ежы, незалежна ад таго, патрэбна яно арганізму ці не, — гэта сапраўднае праклён для яго. Чым больш чалавек засяроджваецца на сваім пачуцці смаку і спрабуе яго задаволіць, тым больш хвароб ён будзе пакутаваць. Добра атрымліваць асалоду ад ежы, але занявольванне яе мае балючыя ўскладненні і жудасныя наступствы. Такім чынам, чалавек шкодзіць сабе праз сваю прывязанасць да цела і яго патрабаванняў. Людзям пара зразумець, што менавіта жыццёвая сіла падтрымлівае цела і захоўвае яго бадзёрым і энергічным.

Мы павінны — без апантанасці — надаць найбольшую ўвагу розуму, каб умацаваць яго сілы і зрабіць яго больш самастойным. Калі чалавек настойвае на тым, каб заняволіць свой розум целам, розум адпомсціць, адмовіўшыся ад сваёй улады, прымусіўшы чалавека залежаць ад кагосьці іншага або ад чагосьці іншага. Ніякі лекар ці лекі не могуць дапамагчы пацыенту, розум якога настолькі аслабеў, што хвароба пагаршаецца. Тры чвэрці лячэння заключаюцца ў розуме.

У Індыі мы вучымся перамагаць цела сілай волі, што дазваляе чалавеку ў значнай ступені абাপірацца на розум. Тыя, хто пастаянна звяртаецца да фізічных сродкаў для здароўя і гаення, прызвычайваюцца да іх і таму пастаянна залежаць ад іх. Але разумовая сіла — гэта найвышэйшая рыса. Трэба паступова навучыцца максімальна выкарыстоўваць розум і яго магчымасці; тады чалавек зразумее, што розум — гэта найвышэйшы інструмент, і розум будзе рабіць усё, што ад яго патрабуюць. Я бачыў і адчуў гэта на ўласным вопыце ў сваім жыцці.

Аднойчы я чытаў лекцыю, і было вельмі гарача. Мой твар быў мокры ад поту, і я не мог знайсці хустку. На хвіліну я разгубіўся, але сканцэнтраваны ўсю сваю ўвагу на цэнтры сваёй волі (вобласці паміж бровамі) і ціха памаліўся: «Госпадзе, па Тваёй ласцы маё цела астыла!» Імгненна пот знік, і маё цела стала такім жа прахалодным, якім і павінна быць! Таму спадзяваюцца на розум вельмі карысна! Аднак не варта ўпадаць у крайнасці і цалкам адмаўляць цела, бо калі гэта зрабіць, то немагчыма будзе думаць, есці ці рухацца.

Некаторыя людзі імкнуцца даказаць кантроль розуму над целам, у першую чаргу для таго, каб прадэманстравалі здароўе. Але здароўе — не канчатковая мэта жыцця. Зварот да Бога — сапраўдная мэта. Чалавек можа адчуваць сябе здаровым некаторы час, але прыйдзе час, калі нішто не дапаможа. Тады хто дапаможа? Бог. Пост — адзін з найлепшых спосабаў наблізіцца да Бога. Ён вызваляе жыццёвую сілу ад рабства ежы, сцвярджаючы, што Бог падтрымлівае нашы целы і захоўвае іх жывымі.

Але звычкі настолькі магутныя, што адна толькі думка пра ежу выклікае ў вас жаданне адразу паесці. Адноўчы, калі я быў маленькім хлопчыкам у Індыі, я прастудзіўся. Мне захацелася тамарында, які лічыцца вельмі шкодным пры прастудзе. Мая сястра ўпарта адмаўлялася, але з-за маёй настойлівасці яна прынесла мне трохі садавіны. Я пажаваў кавалачак, а потым выплюнуў яго, не глытаючы, бо цяга да смаку была задаволена. Людзі часта кіруюцца абжорствам. На жаль, Бог не стварыў цела такім чынам, каб мы маглі атрымліваць асалоду ад пачуцця смаку і патураць шкодным празмернасцям або ўжываць шкодную ежу, не пашкоджваючы стрававальную сістэму і іншыя органы.

Але на самой справе адзіны шлях да здароўя і шчасця — самы мудры шлях — гэта самакантроль. Адно з найвялікшых дасягненняў, якіх можа дасягнуць чалавек, — гэта быць гаспадаром самога сябе, а не падпарадкоўвацца тыраніі сваіх пачуццяў. Калі падвергнуць прыладу празмернаму электрычнаму зараду, які не можа вытрымаць такой перагрузкі, яна перагарыць. Падобным чынам, кожны раз, калі вы перагружаеце сваю стрававальную сістэму ежай, жыццёвая сіла, адказная за страваванне, высільваецца. Калі вы перастаеце пераядаць і калі посціцеся, гэтая жыццёвая сіла адпачывае і папаўняецца касмічнай энергіяй.

Калі ваш аўтамабіль зламаецца, вы адпраўляеце яго ў рамонтную майстэрню. Пасля выканання неабходных працэдур ён некаторы час працуе лепш, пакуль нешта іншае не зламаецца, і вы адпраўляеце яго назад на далейшае абслугоўванне і рамонт. Тое ж самае тычыцца і

цела. Фізічныя наступствы галадання ўражваюць. Трохдзённае галаданне на апельсінавым соку часова аднавіць цела. Але больш працяглы пост аднавіць яго цалкам, і вы будзеце адчуваць сябе моцнымі, як сталь. Калі вы жадаеце трывалага здароўя, вам варта заўсёды сачыць за якасцю і колькасцю ежы, якую вы спажываеце.

Вы павінны ведаць, што рабіць падчас галадання. Медыцынскі нагляд неабходны тым, хто хоча пасціцца больш за тры дні. Я не раю нікому рабіць сваё першае галаданне занадта доўгім, бо яны будуць адчуваць сябе слабымі і знясіленымі. Галаданне адзін дзень на тыдзень на фруктовым соку або тры дні запар у месяц на апельсінавым соку — добрыя спосабы прызвычаіцца да галадання. Чалавек, які галадае, павінен быць псіхалагічна гатовы да зносін з тымі, хто спачувае яму і будзе запэўніваць, што ён захварэе або памрэ (не барані Божа), калі не будзе есці. Гэта праўда, што падчас доўгага галадання вы можаце адчуваць слабасць, але гэта адбываецца толькі ў першыя некалькі дзён, таму што ваша жыццёвая сіла прызвычаілася да ежы. Але паступова, з цягам часу, вы губляеце пачуццё слабасці. Ваша жыццёвая сіла і дух аддзяляюцца ад ежы, і вы выяўляеце, што цела сапраўды падтрымліваецца жыццёвай сілай.

Я ведаю сакрэт, з дапамогай якога чалавек можа пасціцца, не губляючы вагі. Калі жыццёвая сіла свядома кантралюецца, яе можна выкарыстоўваць для зніжэння вагі цела або падтрымання яе. Пры выкарыстанні гэтага метаду натуральная тэмпература цела не падае, незалежна ад працягласці перыяду галадання. Дзякуючы прыцягненню касмічнай энергіі праз

пэўны канал у цэле, жыццёвая сіла папаўняецца гэтай энергіяй, а не спадзяецца на знешнія крыніцы.

Жыццё вечнае і не залежыць ад дыхання, ежы, вады ці сонечнага святла. Памятайце, што вы — несмяротная душа, якая жыве перш за ўсё сілай Бога і нічым іншым.

Свядомасць застаецца жывой пасля фізічнай смерці, але звычайны чалавек губляе гэтае пачуццё бесперапыннасці і лічыць, што ён мёртвы. Кожны з нас калі-небудзь перажыве фізічную смерць, таму няма неабходнасці баяцца яе. Вы не баіцеся страціць адчуванні ў цэле падчас сну; хутчэй, вы ўспрымаеце сон як стан вызвалення, якога вы з нецярпеннем чакаеце. Падобным чынам, смерць — гэта стан спакою — сыходу з жыцця. Няма чаго баяцца. Калі прыходзіць смерць, смяйцеся з яе. Смерць — гэта проста выпрабаванне, мэта якога — даць глыбокі ўрок. Вы — душа, а душа не памірае. Няма неабходнасці чакаць смерці, каб навучыць вас гэтаму, калі вы можаце ведаць гэта зараз. Першы ўрок, які вы павінны засвоіць, заключаецца ў тым, што жыццё не залежыць ад ежы. Постаў вы можаце пераканацца ў гэтым самі.

Кожны павінен працаваць над развіццём сваіх разумовых здольнасцей, каб лепш выконваць свае абавязкі пры любых абставінах. Варта выконваць парадак і дысцыпліну; аднак нельга быць не жорсткім, а хутчэй гнуткім і лагічным у вырашэнні жыццёвых праблем.

Усе асноўныя звычкі дзіцяці фарміруюцца ва ўзросце ад трох да сямі гадоў. Падтрымліваючае асяроддзе дапамагае кіраваць яго развіццём. Аднак змена асноўных схільнасцей патрабуе спецыяльнага кіраўніцтва.

У маёй прыватнай школе я даў хлопчыкам сур'ёзныя трэнінгі па працы з цэлам. Яны пасціліся і спалі на коўдры на падлозе без падушак. Часам яны медытавалі гадзінамі. Дапамагаць дзецям вызваліцца ад путаў цэла мае першараднае значэнне і з'яўляецца дабраславеннем на ўсё жыццё. Аднойчы адзін з маіх вучняў праседзеў у медытацыі дванаццаць гадзін, не міргаючы. Такая раўнавага прыносіць велізарную радасць. Ідэальнае навучанне заключаецца ў збалансаванай, навуковай дысцыпліне цэла, розуму і душы. Гэта сутнасць і значэнне посту.

За постама стаіць метафізічнае, трансцэндэнтальнае веданне. Сапраўды, чалавек жыве не толькі хлебам. Дзве рэчы прывязваюць нас да зямлі: дыханне і ежа. Падчас сну чалавек не ўсведамляе патрэбы ў дыханні ці ежы, таму што душа аддзеленая ад цялеснай свядомасці. Пост таксама ўзвышае розум. Праз пост розум абапіраецца на свае ўласныя сілы. Калі гэтыя сілы праяўляюцца, жыццёвая сіла ў цэле ўзмацняецца вечнай энергіяй, якая бесперапынна цячэ з касмічнага эфіру ў цэла праз мозг і пазваночнік.

Калі жыццёвая сіла аддзяляецца ад знешніх матэрыяльных крыніц, якія падтрымліваюць цэла, яна адчувае падтрымку знутры, і розум разумее, што цвёрдыя матэрыялы, на якія абапіралася цэла, — гэта ўсяго толькі грубыя і канцэнтраваныя праявы энергіі. Тады розум можа непасрэдна ўзаемадзейнічаць з жыццёвай сілай, даючы ёй указанні выклікаць жаданыя змены ў цэле.

Розум мае сілу рабіць усё. Вось чаму Ісус Хрыстос мог ператварыць камяні ў хлеб, гэтак жа, як вада цякла паміж пальцаў Прарока, мір яму, калі ён апусціў руку ў пасудзіну з невялікай

**колькасцю вады і сказаў: Прыйдзіце да
благаслаўлёнага ачышчэння і благаслаўлення ад
Бога.**

**Такім чынам, поўная залежнасць ад ежы — гэта
несправядлівасць у адносінах да розуму і
жыццёвай сілы ў чалавеку. Дзякуючы працягламу
посту той, хто посціцца, разумее, што ўсё ёсць
інтэлект.**

**Кожная сіла, цела ці прадмет у гэтым сусвеце
з'яўляюцца прадуктам боскага розуму, гэтак жа як
усё, што вы бачыце ў сне, створана
падсвядомасцю.**

**Розум кіруе цэлам. Падчас посту, калі вы
думаеце, што ваша цела аслабне ў выніку, яно
сапраўды аслабне. А калі вы думаеце, што пост
паменшыць вашы сілы, вы адчуеце слабасць з-за
гэтай думкі.**

**Але калі вы пераканаеце сябе, што ваша цела
моцнае, вы не будзеце адчуваць стомленасці;
замест гэтага вы адчуеце цудоўную, асвятляльную
энергію. Большасць людзей не ведаюць гэтага,
таму што ніколі гэтага не адчувалі.**

**Розум не адкрые сваіх цудаў, пакуль вы не
актывуеце яго сілы, і ён не будзе функцыянаваць,
пакуль вы занадта моцна абапіраецеся на
матэрыяльныя рэчы, таму яго цуды застаюцца
схаванымі ад звычайнага ўспрымання.**

**Але калі вы навучыцеся — праз пост —
абапірацца на розум, вы ўбачыце яго дзеянне ва
ўсім, няхай гэта будзе пераадоленне хваробы,
дасягненне дабрабыту і багацця ці дасягненне
канчатковай мэты жыцця: пошуку Бога.**

**Той, хто можа кантраляваць свой розум, зможа
кантраляваць і сваё цела і яго патрэбы, а таксама**

дасягне духоўнага спакою і вызвалення ад зямных абмежаванняў, якія звязваюць душу і цела разам.

З іншага боку, вера ў неіснаванне матэрыі і ўніверсальнасць духу не павінна грунтавацца на расплывістых тэорыях або тэорыях, якія нельга лагічна растлумачыць, а хутчэй на практычных падмурках і глыбокай самасвядомасці.

Людзі звычайна атаясамліваюць сябе з целам, якое падтрымліваецца ежай, але яны не разумеюць, што першакрыніцай цела з'яўляецца жыццёвая сіла. Ні ежа, ні якія-небудзь іншыя знешнія сродкі не могуць ажывіць цела, з якога быў адкліканы касмічны паток.

Сувязь паміж фізічным целам і розумам чалавека — гэта энергія, або жыццёвая сіла. Старажытнаіндыйскія мудрацы адкрылі гэтую энергію (прану) і распрацавалі навуку пад назвай пранаяма , што азначае свядомае кіраванне жыццёвай сілай у целе.

Ісус Хрыстос пасціўся ў пустыні сорок дзён, а Прарок, мір яму, пасціўся і казаў: «Посціцеся, і будзеце здаровыя».

Тыя, хто ніколі не посціцца, не могуць ведаць з вопыту, што жыццё магчымае без ежы

На пачатковых этапах тыднёвага посту адчуваецца голад. Аднак з цягам часу пачуццё голаду памяншаецца, і той, хто галадае, адчувае лёгкасць, энергію, жыццёвую сілу і пачуццё вызвалення ад цялесных абмежаванняў. Чаму? Таму што пазбаўленне цела фізічнай ежы прымушае яго спадзявацца на нематэрыяльнае харчаванне: ток, энергію, актыўнасць або жыццёвую сілу.

Чалавечая воля — найвялікшы генератар энергіі. Дзякуючы сіле волі і спантаннаму жаданню

чалавек можа хутка атрымаць духоўную сілу з бясконцага рэзервуара.

Чалавек, які не жадае выконваць свае штодзённыя задачы, адчувае недахоп энергіі і жыццёвых сіл. З іншага боку, той, хто працуе старанна, з энтузіязмам і са шчырым жаданнем працаваць, пранізваецца касмічнай плынню, і яго цела і дух папаўняюцца элементамі жыццёвай сілы.

Той, хто ведае і практыкуе метафізічныя спосабы жыцця з сілай волі і ведае, як свядома чэрпаць жыццёвую сілу з яе невычэрпнай касмічнай крыніцы, вызваляецца ад многіх фізічных абмежаванняў.

Мудрацы і ёгі Індыі кажуць, што матэрыя — гэта канцэнтраваная разумовая сутнасць. Некаторыя з іх даказалі гэты факт, прадэманстравалі здольнасць матэрыялізаваць і маніпуляваць сваім целам і іншымі рэчамі па волі.

Сучасная навука даказала, што матэрыя складаецца з вібрацыйных сіл. Хімічныя элементы, якія складаюць усе формы і абрысы ў Сусвеце, ад горных парод і планет да людзей, — гэта не што іншае, як розныя формы і варыяцыі электронных ваганняў. Напрыклад, лёд характарызуецца сваёй халоднасцю, вагой і формай. Яго можна ўбачыць і памацаць. Калі мы растапім лёд, ён ператворыцца ў ваду. Калі мы кіпяцім ваду, яна ператворыцца ў пару, а потым стане нябачнай. Такім чынам, з навуковага пункту гледжання, лёд або снег насамрэч не існуюць, хоць яны і ўспрымаюцца нашымі пачуццямі. Яго сутнасць — гэта нябачныя электроны або формы энергіі.

Іншымі словамі, тое, што можа быць растварана або ператварацца ў нябачны стан, нельга лічыць рэальным існаваннем. З гэтага пункту гледжання

матэрыю можна лічыць неіснуючай, але яе існаванне адноснае.

Матэрыя існуе ў сувязі з нашым розумам, але па сутнасці гэта нябачная сіла, якая не гіне і не змяняецца, акрамя як па вонкавым выглядзе і фізічнай форме.

Падобным чынам, чалавечы розум і матэрыя з'яўляюцца праявамі боскай свядомасці, якія існуюць толькі ў форме. Праўда ў тым, што сапраўды існуе толькі ўніверсальны розум.

Гэтак жа, як дзіця нараджаецца ад бацькоў, так і матэрыя залежыць ад розуму для свайго існавання. Матэрыя з'яўляецца прадуктам боскага розуму і здаецца ўспрымальнай для чалавечага розуму. Сама па сабе матэрыя не мае рэальнасці, таму што ёй не хапае ўнутранага існавання.

Электронныя сілы матэрыі, хоць і вар'яцкія, утрымліваюць вібрацыі самасвядамай касмічнай жыццёвай сілы, якая, у сваю чаргу, зыходзіць з боскай крыніцы.

Бог сказаў: «Святло нябёсаў і зямлі», дык хай будзе святло, і стала святло. Гэта азначае, што фокус боскага розуму і боскай волі стаў святлом або вібраючай энергіяй.

Касмічны паток жыцця і электроны, якія пасля вібравалі з большай сілай, сталі разнастайнымі, празрыстымі сіламі прыроды. Гэтыя сілы праявіліся як фундаментальныя матэрыяльныя элементы, з якіх складаецца фізічны сусвет.

Матэрыя рэальная і ўспрымальная чалавечай свядомасцю. Але праз вопыт, логіку і некаторыя лабараторныя эксперыменты чалавецтва выявіла, што за ўсімі ілюзорнымі вобразамі і формамі бачнага свету павінна стаяць пастаянная і нязменная творчая сіла.

Гэтую ісціну можна зразумець, зразумеўшы прыроду акіяна, які існуе, нягледзячы на тое, што яго хвалі з'яўляюцца часовымі праявамі адзінай вялікай сутнасці: самога акіяна. Хвалі не могуць існаваць без акіяна, але акіян існуе з хвалямі і без іх.

Гэтыя паняцці можна зразумець інтэлектуальна, але іх немагчыма па-сапраўднаму зразумець, калі чалавек не навучыцца пераўтвараць матэрыю ў жыццёвую сілу, а жыццёвую сілу — у касмічную свядомасць, як рабілі і працягваюць рабіць прарокі, некаторыя вялікія асобы і тыя, хто валодае самапазнаннем. Для гэтых прасветленых людзей матэрыя не існуе сама па сабе, бо яны ўпэўненыя ведаюць, што пад хвалямі стварэння ляжыць нязменны і непахісны акіян духу.

У філасофіях Веданты і ёгі Сусвет — гэта сон у вечнай, няспанай свядомасці Бога (які не ахоплены ні дрымотой, ні сном). Матэрыя і розум, Сусвет з яго зоркамі і планетамі, шчыльныя паверхневыя хвалі і тонкія, празрыстыя падводныя плыні матэрыяльнага стварэння, чалавечыя здольнасці пачуццяў, волі і свядомасці, а таксама станы жыцця і смерці, ночы і дня, здароўя і хваробы, поспеху і няўдачы — усё гэта рэальнасць згодна з законам адноснасці, які кіруе гэтым касмічным сном.

Усё, што ўспрымаецца праз прызму адноснасці, рэальна толькі для чалавека-ледзьведзіцы, які адыгрывае сваю невялікую ролю ў вялікім касмічным сне. Каб пазбегнуць касмічнай ілюзіі, або закона адноснасці, чалавецтва павінна прагнуць ад гэтага сну да вечнага ўсведамлення Бога.

Мы не можам змяніць гэтую мару праз уяўленне або адмаўленне, прымаючы жыццё, адкідаючы

смерць, або прызнаючы здароўе, ігнаруючы хваробу. Кожны стан з'яўляецца неад'емнай часткай сваёй супрацьлегласці, як адваротны бок манеты або кавалак тканіны. Дваістасці не асобныя, а ўзаемазвязаныя. Той, хто шукае ісціну, не спрабуе аддзяліць іх у сваім розуме, а пераўзыходзіць іх праз веды і мудрасць.

Той, хто хоча прымаць толькі станоўчыя, шчаслівыя і карысныя аспекты як факты дуалістычнай прыроды, — гэта чалавек, пагружаны ў ілюзіі свету сноў.

Гэтак жа, як чалавек бачыць сны, якія некаторы час здаюцца рэальнымі, але губляюць сваю сутнасць, калі ён пераходзіць у стан няспання, так і чалавек можа прачнуцца ад сну матэрыі, які здаецца рэальным, і жыць у рэальным і нязменным свеце духу.

Толькі дасканалы чалавек, які навучыўся пашыраць і трансфармаваць сваю свядомасць у бясконцы Абсалют праз медытацыю і сузіранне, можа ўспрымаць стварэнне як боскі сон. Толькі ён можа з упэўненасцю заявіць, што матэрыі не існуе. Дзякуючы пастаяннай самадысцыпліне, развіццю ўнутранай сілы і практыцы навуковай ёгі-медытацыі або любому іншаму шляху да духоўнай рэалізацыі — няхай гэта будзе вера, любоў, служэнне, самаадмаўленне або шчырае пакланенне — той, хто шукае Бога, можа развесці дваістасць і ўспрыняць вечнае адзінства, якое стаіць за ўсімі праявамі множнасці і разнастайнасці.

Той, хто вызваліўся ад касмічнай ілюзіі, ведае, што Усемагутны Бог ёсць усё ва ўсім існаванні, і такім чынам дакранаецца да сваёй боскай свядомасці і разумее сутнасць ісціны.

Мір вам

Багаты — гэта той, каго Бог зрабіў багатым

Як распавядае настаўнік Парамаханса Ёгананда

Імператар Акбар (1556-1609 гг. н. э.) быў адным з імператараў Індыі з дынастыі Вялікіх Маголаў і адным з найвялікшых кіраўнікоў азіяцкага кантынента за ўсю гісторыю. Ён атрымаў тытул «Заступніка чалавецтва» дзякуючы справядлівасці і бесстароннасці ў адносінах да свайго народа і шчырай клопату пра яго дабрабыт. Ён таксама старанна працаваў над тым, каб вярнуць страчаныя індыйскія тэрыторыі і аб'яднаць іх у моцную цэнтралізаваную дзяржаву.

Акбар быў вялікім прыхільнікам талерантнасці паміж рознымі рэлігіямі ў Індыі. Падчас яго праўлення індуізм і іслам квітнелі побач у поўнай гармоніі. Мусульманскі імператар (Акбар) часам насіў ісламскае адзенне і хадзіў маліцца ў мячэць, а часам ён насіў індыйскае адзенне і хадзіў у індуісцкі храм для медытацыі і пакланення.

Гэты шчодры і добразычлівы імператар ні на дзень не спыняўся, раздаючы падарункі і ахвяраванні патрабуючым і сацыяльным установам па ўсёй краіне.

Ён меў звычай ездзіць у раскошнай каралеўскай карэце, запрэжанай васьмю выдатнымі конямі. Гвардзейцы і герольды абвяшчалі прыбыццё яго велічнай працэсіі барабанамі, цымбаламі і трубамаі па ўсім горадзе.

Нягледзячы на ўсю гэтую славу і пышнасць, ад найвялікшага з яго існаваў строгі загад спыняць

працэсію ў любы час і ў любым месцы, калі хто-небудзь з падданных жадаў звярнуцца да яго з просьбай або папрасіць у яго дапамогі.

Аднойчы, калі велічная каралеўская працэсія праходзіла па шырокай алеі, абсаджанай дрэвамі з абодвух бакоў, імператар заўважыў двух сляпых мужчын, якія сядзелі за некалькі метраў адзін ад аднаго і крычалі, просячы дапамогі і міласціны.

Старэйшына загадаў спыніць воз перад першым сляпым, які крычаў:

«Багатыя — гэта тыя, каго робіць багатымі імператар»

Уважліва выслухаўшы гэтую фразу, ён папрасіў кіроўцу падысці да другога сляпога, які крычаў:

«Сапраўды багаты той, каго Бог зрабіў багатым»

Цэлы месяц імператар чуў адны і тыя ж дзве фразы кожны раз, калі праходзіў міма двух сляпых, якія прасілі ў яго і ў Бога багацця. Нарэшце ў ім прачнулася пачуццё спачування, і ён захацеў дапамагчы першаму чалавеку, дэвіз якога быў: «Самы багаты той, каго робіць багатым імператар».

Аднойчы Акбар папрасіў палацавага пекара спячы яму вялікі бохан (тоўстага тыпу камадж) з сярэдзінай, напоўненай чыстым золатам. Акбар аддаў гэты бохан першаму сляпому і цалкам праігнараваў другога, які спадзяваўся на багацце ад Бога, а не ад імператара.

Неўзабаве пасля гэтага Акбар адправіўся на паляванне, а па вяртанні праходзіў па той жа

вуліцы і ўбачыў сляпога, які даў яму залаты бохан, усё яшчэ на сваім месцы, які крычаў, як і раней: «Багаты — гэта той, каго зрабіў багатым імператар».

Ён папрасіў спыніць каралеўскую карэту перад сляпым і спытаў яго: «Што ты зрабіў з боханам хлеба, які я табе даў?»

Чалавек адказаў:

«Ваша Вялікасць, бохан хлеба, які вы так ласкава мне далі, быў занадта вялікі і дрэнна прапёкся, бо быў занадта цяжкі, таму я прадаў яго за дзесяць філсаў другому сляпому і быў удзячны за тое, што атрымаў тыя філсы, якія першапачаткова былі дзякуючы вашай шчодрасці».

Акбар азірнуўся ў пошуках другога сляпога, але не змог яго знайсці. Пасля таго, як ён распытаў пра яго, ён даведаўся, што той аддаў бохан хлеба сваёй жонцы, і як толькі яна разрэзала яго, яна знайшла золата. За яго яны купілі сціплы дом, і іх становішча палепшылася пасля таго, як Бог выканаў іх жаданне і ўзбагаціў іх Сваёй багатай ласкай.

Пачуўшы гэта, імператар зразумеў глыбокае значэнне здарэння. З непараўнальнай пакорай ён прыкінуўся ўзбуджаным і гнеўным і пачаў дакараць першага сляпога, кажучы:

«Што ты зрабіў, дурань? Ты аддаў мой бохан хлеба, напоўнены золатам, свайму сябру, які спадзяваўся на Бога, а не на мяне, каб атрымаць багацце. Адгэтуль ты павінен прыняць яго дэвіз і

абвяшчаць, як ён раней абвяшчаў: Багаты той, каго Бог узбагаціў».

Ці нешта падобнае:

Той, хто мае Даўца, дае

Яго аднаго называюць багатым

Мір вам

Магнетычная або інтэлектуальная ежа

Калі людзі гавораць пра ежу або харчаванне, яны звычайна маюць на ўвазе фізічную ежу, якая выкарыстоўваецца для падтрымання арганізма. Але ёсць і іншыя віды ежы, якія не менш важныя, чым фізічная ежа, а часта нават больш важныя.

Сярод гэтай інтэлектуальнай або духоўнай ежы:

Разумовая дзейнасць або канцэнтрацыя розуму, мудрасць і духоўнае распазнаванне

Фізічная ежа падтрымлівае клеткі цела, у той час як інтэлектуальная ежа зараджае розум здаровымі ідэямі, а ежа мудрасці асвяжае душу і развівае яе здольнасці.

Інтэлектуальнае харчаванне звычайна складаецца з ідэй, якія чалавек думае, і тых, якія ён атрымлівае ад іншых праз кантакт і ўзаемадзеянне з імі

Людзі са спакойным і высакародным тэмпераментам дапамагаюць зрабіць нашы думкі прывабнымі і здаровымі. Няцяжка вызначыць, ці чалавек чэрпае сваю інтэлектуальную ежу з мірнага ці разбуральнага асяроддзя. Трывога,

**пакуты і разгубленасць вынікаюць з зносін з
няправільнымі людзьмі, няхай гэта будуць сябры ці
сваякі, што прыводзіць да трывожных думак і
неспакойнага настрою.**

**Арганізм атрымлівае энергію і актыўнасць з
фізічнай ежы, у той час як магнітная ежа
забяспечвае як цела, так і розум энергетычнымі
зарадамі, якія лягчэй засвойваюцца, чым цвёрдая і
вадкая ежа, якую нельга лёгка пераўтварыць у
жывую энергію.**

**Калі ты здольны ператварыць невуцтва ў
мудрасць**

**Ад слабасці і кволасці да здароўя і жыццёвай
сілы**

**Ідзі ўпэўнена і смела — нават калі ў адзіноце —
па жыццёвых сцежках**

**І ўнутраная радасць ад валодання жывым і
пільным сумленнем**

**І нязменная вера ў Божую справядлівасць і ў
перамогу праўды над хлуснёй і рэальнасці над
ілюзіяй**

**І калі вы кожны дзень спрабуеце вызваляць
свае думкі на больш высокіх і больш вытанчаных
узроўнях**

У яе любячае і ўдзячнае сэрца

І добрыя намеры ў адносінах да іншых

Ваша інтэлектуальная ежа магнетычная

**І тады яно прыцягне да вас усё прыгожае і
карыснае**

Ад рэчаў, людзей і абставін

**Ёй вельмі патрэбна працягваць шлях да берагоў
бяспекі і спакою**

І апошняе, але не менш важнае

**Калі вы прыкладаеце намаганні, каб атрымаць
тое, што вам трэба, і задаволены тым, што Бог
робіць для вас лёгкамі**

**Будзьце багацейшымі духам і больш
задаволенымі, чым тыя, хто апантаны свецкімі
дабротамі і прагне яго мімалётных задавальненняў**

Мір вам

Бог не пакідае тых, хто любіць Яго

**З кнігі «Успаміны ёга: аўтабіяграфія (Індыйская
філасофія ў жыцці ёга)»**

**«Калі б наш бацька пазбавіў цябе спадчыны,
Мукунда ⁽¹⁾, ты б сапраўды гэтага заслужыў, бо ты
марнуеш сваё жыццё па-дурному і неразумна!»**

**Вось так да мяне дайшла пропаведзь майго
старэйшага брата. Я толькі што вярнуўся з
Джытэндрай з цягніка, пакрытыя пластом пылу,
калі мы дабраліся да дома Ананты, які нарэшце
пераехаў у стары горад Агры. Мой старэйшы брат
працаваў бухгалтарам у дзяржаўным дэпартаменце
грамадскіх работ, таму я сказаў яму: «Ты ведаеш,
брат Ананта, што я прашу ў Бога спадчыны».**

**Ён адказаў: «Грошы — спачатку, а Бог — потым!
Хто ведае? Жыццё можа быць доўгім!»**

**Я сказаў: «Бог — найперш, а грошы — Яго слугі!
А хто можа прадбачыць? Жыццё можа быць
кароткім!»**

**Мой адказ прыйшоў спантанна, я нават не
прадчуваў, што нешта адбудзецца (але, на жаль!
Ананта пакінуў гэты свет у маладым узросце).**

**Вочы майго брата заззялі ад задавальнення, бо
ён усё яшчэ спадзяваўся на маё вяртанне ў
сямейнае гняздо, і сказаў:**

**"Я думаю, што гэта мудрасць з скіта." Але мне
здаецца, што вы пакінулі Бенарэс!**

**Дык я сказаў яму: «Маё знаходжанне ў
Бенарэсе не было дарэмным, бо я знайшоў там усё,
чаго прагнула мая душа! І будзь упэўнены, што я
знайшоў не таго (вучонага), якога ты сустрэў у
сваёй кампаніі, і не яго сына».**

**Ананта разам са мной засмяўся, успомніўшы
пра тое, што здарылася, прызнаўшыся, што
празорлівы вучоны, якога ён абраў сваім
правадніком, Бенарэс, аказаўся сапраўды
недасведчаным і недасведчаным. Ён спытаў мяне:**

**— Дык які ж твой план, мой згублены,
вандроўны брат?**

**Я адказаў, тлумачачы: «Джытэндра папрасіў
мяне суправаджаць яго ў Агру, каб атрымаць
асалоду ад цудаў Тадж-Махала, а пасля гэтага мы
пойдзем да майго правадніка, якога я нядаўна
знайшоў, і ў якога ёсць скіт у Варанасі».**

Ананта вельмі добра да нас ставіўся, а ўвечары ён увесь час пазіраў на мяне пільным позіркам, таму я сказаў сабе:

"Я ведаю, што хаваецца за гэтым позіркам! Ён нешта рыхтуе!"

І сапраўды, тое, што я прадказваў, адбылося падчас сняданку. Ананта выглядаў нявінна, збіраючы ўспаміны пра ўчарашнюю размову і кажучы: «Значыць, ты лічыш, што табе не патрэбныя грошы нашага бацькі!»

Я сказаў: «Хутчэй я спадзяюся толькі на Бога»

Ён адказаў: «Словы — гэта тання, Муканда! Лёс абараняў цябе да гэтага моманту, але якім няёмкім было б тваё становішча, калі б табе давалося спадзявацца на гэтую нябачную руку, каб яна дала табе ежу і прытулак! Ты б напэўна пачаў прасіць міласціну на вуліцах!»

Я сказаў: «Божа мой! Я не буду спадзявацца на мінакоў замест Бога, Які адчыняе дзверы да пражытку тым, хто пакланяецца Яму і спадзяецца на Яго, і дае ім незлічоныя крыніцы існавання, акрамя жабравання і прашэнняў!»

Ён сказаў: «Усё гэта рытарычныя выразы і пафасная мова! Уявіце, што я папрашу вас праверыць вашу філасофію, якой вы хваліцеся і выхваляецеся, рэальным вопытам у гэтым матэрыяльным свеце, ці пагодзіцеся вы?»

Я сказаў: «Так, я згодзен! Ці дапушчальна абмяжоўваць Бога толькі тэарэтычнай сферай?»

Ён сказаў: «Пабачым, сёння ў вас будзе магчымасць альбо пашырыць мае погляды, альбо прызнаць іх слушнасць».

Ананта на хвіліну драматызавала паўзу, потым павольна і спакойна працягнуў гаварыць:

«Прапаную табе сёння раніцай адправіць мяне з тваім сябрам Джытэндрай у бліжэйшы горад Брындбейн, пры ўмове, што ты не возьмеш з сабой ніводнай рупіі, не будзеш прасіць ні ежы, ні грошай, нікому не раскажаш пра сваё становішча і не застанешся без ежы і не затрымаешся ў Брындбейне. Калі ты вернешся да мяне дадому да поўначы, не парушыўшы ніводнай умовы гэтага выпрабавання, я буду самым здзіўленым чалавекам у Агры!»

Я сказаў: «І я прымаю выклік»

У маіх словах і ў маім сэрцы не было ваганняў. Радасныя ўспаміны пра боскае ўмяшанне мільганулі перада мной: маё вылячэнне ад смяротнай халеры праз малітву да Бога перад выявай Лахіры Махасы; падарунак двух паветраных змеяў, якія ляцелі над дахам дома ў Лахоры; амулет, які прыбыў якраз своєчасова сярод адчаю і расчаравання ў Барэйлі; вырашальнае пасланне ад ананімнага пустэльніка з Бенараса каля двара пандыта; бачанне Святой Маці і пачуццё яе ўзнёслых слоў кахання і яе неадкладны адказ на мае пажаданні праз Гуру Махасью; кіраўніцтва, якое прыйшло ў апошні момант і дапамагло мне атрымаць атэстат аб сярэдняй адукацыі; а потым мой настаўнік у раёне, апошняе дабраславенне, якое прыйшло да мяне сярод туману мараў усяго жыцця. Я ніколі не

дазволю сваёй «філасофіі» быць неадэкватнай барацьбе ў гэтым суровым свеце, свеце, які верыць толькі ў матэрыяльныя доказы і доказы.

Мой брат адказаў: «Прыняць выклік — гонар для цябе, і я зараз жа суправаджу цябе да цягніка».

Тады Ананта павярнуўся да Джытэндры, які здзіўлена расплюшчыў рот, і сказаў яму: «Ты павінен суправаджаць яго як сведка, і, вельмі верагодна, як ахвяра!»

Праз паўгадзіны мы з Джытэндрай ужо мелі квіткі ў адзін бок на гэтую нечаканую паездку, пасля таго як Ананта старанна агледзеў нас у кутку станцыі і сам пераканаўся, што ў нас няма з сабой грошай, і што кавалкі тканіны, якімі мы абматалі талію, не хаваюць нас больш, чым трэба.

«Ананта, дай мне рупію-дзве ў якасці рэзерву, каб я мог даслаць табе тэлеграму на выпадак няўдачы», — запырэчыў мой сябар сярод абвастраючага канфлікту паміж грашыма і верай.

Я з дакорам крыкнуў яму: «Джытэндра, я не буду працягваць гэтае выпрабаванне, калі ты будзеш мець з сабой грошы ў якасці канчатковай гарантыі».

Джытэндра адказала: «Звон манет супакойвае». Але ў яго не было іншага выбару, як маўчаць, калі яна строга яго выказала.

Мой старэйшы брат сказаў: «Муканда, я не бяздушны».

У голасе Ананты гучала пакорлівасць, магчыма, яго мучыла сумленне за тое, што ён адправіў двух бедных хлопчыкаў у чужы горад, ці за нявер'е ў Божую сілу, тады ён дадаў:

Калі, па якой-небудзь выпадковасці ці па ласцы лёсу, мне ўдасца паспяхова прайсці выпрабаванне Брандыбана, я папрашу цябе пасвяціць мяне ў свае вучні.

Гэта абяцанне было незвычайным і супярэчыла ўсталяваным звычаям і традыцыям. У індыйскіх сем'ях старэйшы брат рэдка кланяецца малодшым за яго; ён саступае толькі бацьку ў павазе і паслухмянасці з боку маладзейшых за яго. Аднак часу каментавачь сказанае не заставалася, бо цягнік ужо рушыў.

Джытэндра сумна маўчаў, пакуль цягнік імчаў, потым нарэшце варухнуўся на сядзенні і моцна ўшчыпнуў мяне за балючае месца, кажучы:

«Я не бачу ніякіх прыкмет таго, што Бог дасць нам наступную ежу!»

Дык я сказаў: «Супакойся, скептык, бо Бог дзейнічае ў таямніцы».

Ён адказаў: «Ці можаце вы яго паспяшаць? Я паміраю ад адной думкі пра тое, што нас чакае. Я з'ехаў з Варанасі, каб атрымаць асалоду ад Тадж-Махала, а не каб зайсці ў сваю ўласную магілу!»

Дык я сказаў: «Не сумуй і радуйся, Джытэндра! Хіба ж мы не на шляху да таго, каб упершыню зірнуць на святыя цуды Брындыбана?» Мяне напаўняе туга ад адной толькі думкі пра тое, што я

ступлю на зямлю, дабраславёную нагамі Госпада Крышны.

У гэты момант дзверы ў наша купэ адчыніліся, і ўвайшлі двое мужчын. Наступны прыпынак быў апошнім.

Незнаёмец, які сядзеў насупраць мяне, звярнуўся да мяне з прыкметнай цікавасцю і спытаў: «Гэй, хлопцы, у вас ёсць сябры ў Брандэнбургу?»

Я адвяла ад яго позірк і холадна сказала: «Гэта не твая справа».

Ён сказаў: «Магчыма, вы ўцяклі ад сваіх сем'яў пад уплывам Злодзея Сэрцаў. Я таксама чалавек духоўных прагнення, і я паклапачуся пра тое, каб вы атрымалі ежу і прытулак ад гэтай моцнай спёкі».

Я адказаў: «Не, сэр, пакіньце нас у спакоі. Вы шчодрыя, але памыляецеся, лічачы нас уцекачамі».

На гэтым наша размова скончылася. Як толькі цягнік спыніўся і мы з Джытэндрай выйшлі на платформе, нашыя двое выпадковых сяброў абнялі нас і выклікалі таксі.

Мы злезлі з каня перад цудоўнай капліцай у цудоўным месцы сярод вечназялёных дрэў. Было відавочна, што дабрадзеі там добра вядомыя, калі да нас падышоў усмешлівы хлопчык і без слоў правёў у прыёмную, дзе нас сустрэла годная, прамяністая старая жанчына.

Адзін з мужчын звярнуўся да гаспадыні: «Маці Гаўры, два прынцы не змогуць прысутнічаць. У

апошнюю хвіліну іх праграма змянілася, і яны перадаюць вам шчырую падзяку і найглыбейшыя прабачэнні. Але мы прывезлі яшчэ двух гасцей, якіх, калі мы сустрэліся ў цягніку, я палічыў вучнямі Госпада Крышны».

Двое спадарожнікаў накіраваліся да дзвярэй, кажучы: «Мы развітваемся з вамі, нашыя маленькія сябры. Мы сустрэнемся зноў, калі Бог дасць».

Маці Джуры міла і пяшчотна ўсміхнулася сваім нечаканым гасцям і сказала: «Сардэчна запрашаем! Вы не маглі прыйсці сюды ў лепшы дзень. Я чакала двух прынцаў у гэты скіт. Я так рада, што вы прыйшлі, інакш я б растала ад сораму, калі б ежа, якую я прыгатавала з такой дбайнасцю, не знайшла нікога, хто б мог пакаштаваць і атрымаць асалоду ад яе!»

Гэтыя добрыя словы нечакана паўплывалі на Джытэндру, які расплакаўся. Бяда, якой ён баяўся ў Брындбейне, ператварылася ў банкет, годны каралёў і прынцаў. Гэты раптоўны паварот падзей быў для яго невыносным. Гаспадыня з цікаўнасцю паглядзела на яго, але нічога не сказала, магчыма, ведаючы пра эмацыйныя парывы падлетка.

Нас запрасілі на абед, і маці Джуры правяла нас у сталовую, якая пахла апетытнымі водарамі, а потым знікла на суседняй кухні.

І я чакаў гэтага моманту, таму выбраў падыходнае месца на целе Джытэндры і ўшчыпнуў яго гэтак жа, як ён ушчыпнуў мяне ў цягніку, кажучы:

«Бог дзейнічае, і хутка, малаверныя!»

Гаспадыня вярнулася з веерам і, не спыняючыся, абмахвала нас у традыцыйным усходнім стылі. Манахі прынеслі амаль трыццаць розных відаў ежы. Гэта быў не звычайны абед, а раскошная застолле! З моманту нашага прыбыцця на гэтую планету мы ніколі не спрабавалі такіх прысмакаў.

Ён звярнуўся да нашай гаспадыні: «Гэта сапраўды стравы, годныя прынцаў, шаноўная маці! Я не ведаю, якую тэрміновую справу вашы каралеўскія госці лічылі важнейшай за ўдзел у гэтым банкеце! Вы падарылі нам успаміны на ўсё жыццё, якія мы ніколі не забудзем!»

Паколькі стан здароўя Ананты не дазваляў нам раскрыць больш, мы не маглі растлумачыць шаноўнай лэдзі, што наша ўдзячнасць мае дваіны сэнс, але наша адданасць была відавочнай. Мы разышліся з яе благаслаўленнем і цёплым запрашэннем зноў наведаць скіт.

На вуліцы стаяла невыносная спёка, таму мы з сябрам схаваліся ў цені дрэва кадамба каля манастырскай брамы. Затым пачуліся крыўдныя словы, калі Джытэндра ў другі раз выказаў сваю трывогу і падазрэнне, сказаўшы:

"У якое ж цяжкае становішча ты мяне ўцягнуў! Наш абед быў проста справай шчасця! І як жа нам цяпер атрымліваць асалоду ад прыгажосці гэтага горада без адзінай манеты ў руках? І потым, ці можаш ты сказаць мне, як мы зможам вярнуцца ў дом Ананты?"

Дык я сказаў: «Цяпер, калі ў цябе поўны живот, як хутка ты забываеш Бога!»

Мае словы не былі рэзкімі, а хутчэй дакорлівымі. Якая ж кароткая чалавечая памяць, калі гаворка ідзе пра дабраславеньні нябёсаў! Няма ў гэтым свеце ніводнага чалавека, які б не атрымаў адказу на свае просьбы.

Джытэндра адказаў: «Я ніколі не забуду сваёй неразумнасці — рызыкаваць з такім неабдуманым чалавекам, як ты!»

Я сказаў: «Досыць, Джытэндра, бо Бог, які нас карміў, — гэта той самы Бог, які клапаціцца пра нас у Брындбане і верне нас у Агру!»

Ледзь я скончыў гаварыць, як да нас хутка падышоў малады чалавек, твар якога выпраменьваў упэўненасць і суцяшэнне. Стаўшы пад нашым дрэвам, ён пакланіўся мне і сказаў:

«Мой дарагі сябар, вы і ваш спадарожнік, напэўна, тут чужыя, таму дазвольце мне быць вашым гаспадаром і правадніком».

Хоць твар індыйца рэдка бляднеў, твар Джытэндры адразу ж пажоўк ад хваробы. Я ветліва адмовіўся ад прапановы. Але малады чалавек вельмі ўсхваляваўся, і пры іншых абставінах гэта было б даволі смешна. Ён адказаў:

"Табе дакладна не ад мяне пазбавіцца!"

Я сказаў: «Чаму б і не?»

Ён упэўнена паглядзеў на мяне і сказаў: «Таму што ты мой настаўнік. Калі я медытаваў апоўдні, я ўбачыў у бачанні дабраславёнага Госпада Крышну, і ён паказаў мне дзве постаці пад гэтым самым дрэвам. Адной з іх быў твой твар, мой настаўнік, які

я часта бачыў у сваіх медытацыях! Як бы я быў шчаслівы, калі б ты прыняў мае сціплыя паслугі!»

Дык я сказаў: «Я таксама рады, што ты знайшоў мяне. Ні Бог не пакінуў нас, ні чалавек не пакінуў нас!»

Хоць я стаяў нерухома, усміхаючыся гэтаму прагнаму твару перада мной, пачуццё павагі прымусіла мяне ў душы пакланіцца боскім нагам

Хлопчык сказаў: «Сябры мае, як жа я прагну, каб вы ўшанавалі мой дом сваім візітам!»

Я сказаў: «Вы шчодры малады чалавек, але мы не можам гэтага зрабіць, бо мы госці майго брата ў Агры».

Ён сказаў: «Тады дазвольце мне хаця б суправаджаць вас абодвух у Брындыбан на памяць пра гэтую сустрэчу».

Я з радасцю прыняў запрашэнне. Малады чалавек, якога звалі Пратап Чатэрджы, папрасіў конную павозку, і мы накіраваліся да храма Мадхана Мохана і іншых храмаў Крышны. Пакуль мы яшчэ маліліся ў храме, апусцілася цемра. Пасля гэтага Пратап сказаў:

"Ці магу я папрасіць вашага дазволу з'есці трохі цукерак?"

Ён зайшоў у краму каля вакзала, пакуль мы шпацыравалі па шырокай вуліцы, якая цяпер была поўная людзей і адносна прахалодная. Наш сябар ненадоўга знік і вярнуўся з вялікай колькасцю цукерак. Ён благальна ўсміхнуўся, трымаючы ў руках пачак банкнот і два білеты, якія купіў на

нашу паездку ў Агру, і сказаў: «Прашу вас аказаваць мне гэты духоўны гонар».

Маё прыняцце было не чым іншым, як павагай да гэтай нябачнай рукі. Хіба яе шчодрасць — з якой Ананта высмейваў — не была значна большай, чым неабходнай?

Мы шукалі ціхі куток каля вакзала, і я сказаў:

«Пратап, я навучу цябе Крыі: метаду Лахіры Махасы, найвялікшага ёга сучаснай эпохі, і гэты яго метада будзе тваім духоўным правадніком».

Ініцыяцыя адбылася праз паўгадзіны, і я звярнуўся да новага вучня, кажучы: «Крыя будзе каштоўным каменем, які выканае вашы жаданні. Гэта мастацтва, якое вы лічыце простым, утрымлівае метада хуткага духоўнага прагрэсу. Святыя індыйскія пісанні кажуць, што ўвасобленаму чалавекаму «я» патрэбен мільён гадоў, каб вызваліцца ад касмічнага падману, але гэты доўгі натуральны перыяд можа быць значна скарачаны з дапамогай Крыя-ёгі. Гэтак жа, як Джагадэс Чандра Босэ даказаў, што рост расліны можа быць паскораны больш, чым звычайна, так і духоўны рост чалавека можа быць паскораны эзатэрычнымі ведамі. Будзьце шчырымі ў сваёй практыцы, і вы наблізіцеся да Бога, Настаўніка Настаўнікаў і Кіраўніка Кіраўнікоў».

Пратап задуменна сказаў: «Я адчуваю велізарную радасць ад таго, што знайшоў гэты бласлаўлены ёгічны ключ, які я так доўга шукаў. Яго духоўны ўплыў вызваліць мяне ад абмежаванняў пачуццяў і падштурхне мяне да вышэйшых сфер.

Бачыць Госпада Крышну сёння — гэта вялікае дабраславенне ў маім жыцці».

Мы хвіліну сядзелі ў цішыні і разуменні, а потым павольна пайшлі да вакзала. Мяне напоўніла радасць, калі я сеў у цягнік, а Джытэндра плакаў. Маё развітанне з Пратапам было кранальным, перарываным уздыхамі і рыданнямі абодвух маіх сяброў. Зноў Джытэндру ахапіў смутак, на гэты раз не за сябе, а супраць сябе, і ён пачаў казаць:

«О, якая ж слабая была мая вера ў Бога! Маё сэрца закам'янела, але цяпер я ніколі не буду сумнявацца ў Божай апецы».

Як толькі прабіла поўнач, два шукальнікі прыгод, якіх паслалі без цэнта, увайшлі ў дом Ананты. Яго твар сапраўды быў такім, як і абяцаў, поўным здзіўлення. Ціха рупіі пасыпаліся на стол. Ён жартам сказаў: «Скажы праўду, Джытэндра! Ці не займаўся гэты малады чалавек рабаваннем на вялікай вуліцы?»

Але як толькі мой брат пачуў падрабязнасці гісторыі, ён адразу ж стаў сур'ёзным, а потым і дэпрэсійным, і загаварыў з духоўным запалам, якога я ніколі раней не бачыў:

Закон попыту і прапановы дасягае значна больш празрыстых гарызонтаў, чым я думаю. І ўпершыню я разумею, чаму табе пляваць на грошы і іх вульгарнае назапашванне ў гэтым свеце.

Нягледзячы на тое, што было позна, мой брат настойваў на тым, каб прысвяціць яго крыя-ёзе. Такім чынам, майстар Муканда быў абавязаны

несці адказнасць за двух «вучняў», пра якіх ён не прасіў ніводнага дня.

На наступную раніцу мы паснедалі ў атмасферы спакою і гармоніі, якой не хапала ўчора. Я ўсміхнуўся Джытэндры і сказаў:

Вы не будзеце пазбаўлены магчымасці ўбачыць Тадж-Махал. Давайце паглядзім на яго, перш чым мы паедзем у Серампур.

Мы развіталіся з Анантай і скіравалі свой позірк на велічную і найвялікшую славутасць Агры: Тадж-Махал, белы мармур якога ззяе на сонцы, быццам сон ідэальнай гармоніі. Акружаны цёмнымі кіпарысамі, зялёнымі лугамі і спакойным возерам, яго інтэр'ер быў упрыгожаны мудрагелістай разьбой, інкруставанай паўкаштоўнымі камянямі. Элегантныя гірлянды і матывы перапляталіся і перасякалі карычневы і фіялетава мармур, а святло, якое зыходзіла з купала, асвятляла магілы імператара Шах-Джахана і Мумтазі-Махал, каралевы яго каралеўства і аб'екта яго кахання.

Адчуваючы, што я ўбачыў дастаткова, і жадаючы ўбачыць свайго настаўніка, я адразу ж адправіўся з Джытэндрай на поўдзень, у бок Бенгаліі. Мой спадарожнік сказаў: «Муканда, я не бачыў сваю сям'ю некалькі месяцаў, я змяніў свае планы і, магчыма, пазней наведаю твайго настаўніка ў Серампур».

Мой спадарожнік, якога можна было б ветліва апісаць як тэмпераментнага чалавека, пакінуў мяне ў Калькуце, і я прыбыў прыгарадным цягніком у Чэбрампур, за дванаццаць міль на поўнач.

Мяне ахапіла здзіўленне, калі я зразумеў, што прайшло дваццаць восем дзён з таго часу, як я сустрэў свайго настаўніка ў Варанасі, і ён сказаў мне: «Ты вернешся праз чатыры тыдні!» І вось я стаю з б'ючымся сэрцам у двары яго скіта на ціхім Рай Гхаце, упершыню ўваходзячы ў скіт, дзе мне наканава было правесці большую частку наступных дзесяці гадоў з вялікім мудрацом Індыі, маім настаўнікам Свамі Шры Юктешварам!

Настаўнік Парамаханса і Тагор

З кнігі (Філасофія Індыі ў жыцці ёга)

**Для мудраца Парамхансы Ёгананды
Рабіндранат Тагор навучыў нас спяваць
натуральна і спантанна як сродак самавыяўлення,
як пеўчых птушак.**

**Гэтае тлумачэнне мне даў Бхола Нат, разумны
14-гадовы хлопчык з школы Ранчы, пасля таго, як
аднойчы раніцай я пахваліў яго меладычны спеў. З
нагоды ці без нагоды, хлопчык ліўся мелодыямі, як
гарманічны паток. Раней ён вучыўся ў знакамітым
Санцінакітане Тагора, што азначае «гавань міру», у
Булпуры.**

**Я сказаў свайму спадарожніку: «Гімны
Рабіндраната на маіх вуснах з ранняй маладосці.
Усе бенгальцы, нават непісьменныя вяскоўцы,
вельмі любяць яго ўзнёслую паэзію».**

**І яна прадэкламувала разам з Бхолай вершы
Тагора, які паклаў на музыку тысячы індыйскіх
вершаў, некаторыя з якіх былі яго ўласнымі
творами, а некаторыя — старажытнымі.**

**Пасля таго, як мы скончылі спяваць, я,
смяючыся, сказаў: «Я сустрэў Рабіндраната адразу
пасля таго, як ён атрымаў Нобелеўскую прэмію па
літаратуры. Я адчуў моцнае жаданне наведаць яго,**

бо захапляўся яго недыпламатычнай смеласцю ў зносінах з крытыкамі».

Бхола з цікавасцю распытаў пра гэтую гісторыю, таму я сказаў: «Лінгвісты падверглі Тагора жорсткай крытыцы за тое, што ён увёў новы стыль у бенгальскую паэзію, змяшаўшы размоўныя і класічныя выразы, не зважаючы на лінгвістычныя межы, якія шануюць лінгвісты. Яго вершы ўтрымліваюць глыбокія філасофскія ісціны ў прывабных, эмацыйных выразях, не прытрымліваючыся ўсталяваных літаратурных формаў».

Адзін уплывовы крытык аднойчы ахарактарызаваў Рабіндраната — з пагардай і знявагай — як «паэта-галуба, які прадаў сваё воркаванне друкарам за бесцань». Але помста Тагора была непазбежнай! Увесь заходні літаратурны свет аддаў яму даніну павагі пасля перакладу яго кнігі («Гітанджалі: Песенныя ахвяраванні») на англійскую мову. Вялікая група навукоўцаў, у тым ліку яго былыя крытыкі, паехалі цягніком у Шанцінікеян, каб павіншаваць яго.

Рабіндранат прыняў сваіх гасцей пасля наўмысна доўгай затрымкі, потым моўчкі і абыхава выслухаў іх пахвальныя водгукі. Нарэшце, ён абрынуўся на іх зброяй крытыкі, кажучы:

«Панове, духмяныя ружы павагі і гонару, якія вы мне тут прапануеце, змяшаліся з гнілымі пахамі вашай папярэдняй пагарды. Ці ёсць нейкая сувязь паміж атрыманнем мной Нобелеўскай прэміі і гэтай раптоўнай удзячнасцю з вашага боку? Я ўсё той жа паэт, які пакрыўдзіў вас, калі ахвяраваў свае сціплыя кветкі ў святыні Бенгаліі».

Газеты апублікавалі кароткі змест смелага дакору Тагора, і я захапляўся шчырасцю чалавека, якога не падманулі ліслівасць і крывадушнасць.

«Мяне пазнаёміў з Рабіндранатам у Калькуце яго сакратар, спадар К. Ф. Андрус ⁽¹⁾, які быў апрануты проста ў бенгальскую вопратку і пяшчотна называў Тагора сваім анельскім настаўнікам (Гурудэвай)».

Рабіндранат цёпла прыняў мяне, акружаны аурай харызмы, багатай культуры і шчырай ветлівасці. Тагор адказаў на маё пытанне пра крыніцы сваёй літаратуры, сказаўшы, што яго галоўным натхненнем былі нашы рэлігійныя эпасы і творы паэта Від'япаці, які жыў у чатырнаццатым стагоддзі.

Натхнёны гэтымі ўспамінамі, я пачаў спяваць старую бенгальскую песню, якую Тагор ператварыў у новую форму, пачынаючы са слоў «Запалі лампу твайго кахання». Бхола далучыўся да мяне ў радасным спеве, пакуль мы шпацыравалі па школьным двары.

Прыкладна праз два гады пасля заснавання школы Ранчы я атрымаў запрашэнне ад Рабіндраната наведаць яго ў Шанцінікетане, каб абмеркаваць нашы адукацыйныя ідэалы. Я з радасцю прыняў яго і пайшоў на сустрэчу з ім. Калі я прыбыў, ён сядзеў за сваім сталом і ўразіў мяне як увасабленне сапраўднай мужчынскасці, як мог сабе ўявіць любы мастак. Яго прыгожы, далікатна сфарміраваны твар выпраменьваў высакароднасць і годнасць, апраўлены доўгімі валасамі, доўгай барадой і вялікімі добрымі вачыма, усё гэта ўпрыгожвала анельская ўсмішка. Яго меладычны голас, падобны на гукі флейты, палоніў сэрца. Ён быў высокім, моцным і спакойным, увасабляючы

пяшчоту жанчыны і нявіннасць шчаслівага дзіцяці. Сумняваюся, што які-небудзь іншы ідэал натхнёнага паэта мог знайсці больш аўтэнтчнае выражэнне, чым у гэтым пяшчотным, душэўным чытальніку.

Я адразу ж разам з Тагорам пачаў параўнальнае і паглыбленае вывучэнне нашых дзвюх навучальных устаноў, абедзве заснаваныя на нетрадыцыйных прынцыпах. Мы знайшлі шмат падабенстваў паміж імі, такіх як навучанне на свежым паветры, прастата і заахвочванне творчасці ў малых дзяцей. Аднак Рабіндранат надаў вялікае значэнне вывучэнню літаратуры і паэзіі, а таксама самавыяўленню праз музыку і спевы, што я ўжо назіраў у Бхале. Хлопчыкі Шанцінікета практыкавалі перыяды цішыні, але яны не атрымлівалі спецыяльнай падрыхтоўкі па ёзе.

Паэт з глыбокай увагай слухаў тлумачэнне практыкаванняў Ёгоды, якія зараджаюць клеткі цела актыўнасцю і жыццёвай сілай, а таксама метады ёгічнай канцэнтрацыі, якому навучаюць усіх вучняў Ранчы.

Тагор расказваў мне пра свае раннія цяжкасці ў вучобе і са смехам сказаў: «Я ўцёк са школы пасля пяці гадоў». Я адразу ўбачыў, як яго далікатная паэтычная пачуццёвасць супярэчыла жахлівай дысцыплінарнай атмасферы школы.

Паэт красамоўна паказаў на групу студэнтаў, якія вучыліся ў пышным садзе, і сказаў:

«Па гэтай прычыне я заснаваў Шантынікіянскі інстытут пад ценем дрэў і ў пышнасці неба. Дзіця адчувае сябе ў сваім натуральным асяроддзі сярод кветак і спеўных птушак, каб яно магло выказаць унутранае багацце сваіх талентаў. Сапраўдныя веды нельга выпампоўваць ці напайняць знешнімі

крыніцамі, яны павінны дапамагаць раскрыць скарбы бясконцай мудрасці, схаваныя ў глыбіні чалавечай душы»⁽²⁾.

Я пагадзіўся з ім і дадаў: «Ідэалістычныя схільнасці дзяцей і іх любоў да герояў і гераізму паміраюць ад голаду ў звычайных школах, таму што яны абмежаваныя ежай, якая складаецца са статыстыкі, падзей і гістарычных перыядаў».

Паэт з пяшчотай успамінаў свайго бацьку, Дэвендраната, які натхніў яго распачаць Шанцінікетан. Ён сказаў: «Мой бацька даў мне гэты ўрадлівы ўчастак, дзе пабудаваў храм і гасцявы дом. Мая адукацыя пачалася тут у 1901 годзе, калі ў мяне было ўсяго дзесяць дзяцей. Восем тысяч фунтаў, якія я атрымаў разам з Нобелеўскай прэміяй, я выдаткаваў на ўтрыманне школы».

Старэйшы Тагор (Дэвендранатх), шырока вядомы як Махарышы (Вялікі Мудрэц), быў сапраўды выдатным чалавекам, як сведчыць яго жыццёвая гісторыя. Два гады сваёй маладосці ён правёў у медытацыі ў гімалайскіх манастырах. Падобным чынам, яго бацька, Дварканатх, быў вядомы па ўсёй Бенгаліі сваёй шчодрой грамадскай дабрачыннасцю. З гэтай урадлівай глебы ўзнікла сям'я свяцілаў. Рабіндранатх быў не адзін у сваім творчым самавыяўленні; яго сваякі падзялялі яго талент. Яго стрыечныя браты, Гоганендра і Упанендра, лічацца аднымі з самых выдатных мастакоў Індыі.⁽³⁾ Брат Рабіндраната, Дванджендра, таксама быў глыбокім філосафам, якога любілі нават птушкі і звяры лесу.

Рабіндранат запрасіў мяне пераначаваць у яго гасцявым доме! Якое ж цудоўнае відовішча адбылася ў той вечар, калі паэт сядзеў з групай студэнтаў ва ўнутраным дворыку! Здавалася, што

час спыніўся, і сцэна ўяўлялася мне старажытнай
скітніцай, дзе паэт Тагор стаяў у атачэнні сваіх
вучняў, ахінуты атмасферай радасці і свяшчэннай
любові. Тагор плятаў і ўдасканальваў кожную
сувязь пяшчоты ніткамі гармоніі і згоды. Якая
рэдкае кветка сапраўднай духоўнай паэзіі
заквітнела ў Божым садзе, прыцягваючы да сябе
іншых сваёй натуральнай прыгажосцю і водарам!

Сваім меладычным голасам Рабіндранат
прачытаў нам некалькі сваіх нядаўна напісаных,
мілых вершаў. Большасць яго гімнаў і аповяданняў,
напісаных, каб прынесці радасць і задавальненне
яго вучням, знаходзяцца ў Шанцінікетане.
Прыгажосць яго паэзіі, на мой погляд, заключаецца
ў згадцы Бога амаль у кожным вершы, нават калі
святое імя не згадваецца непасрэдна. Напрыклад,
ён кажа:

«Калі я ап'янею ад спеваў, я забываю пра сябе і
называю цябе сваім сябрам, о ты, які мой
гаспадар!»

Пасля абеду наступнага дня я неахвотна
развітваюся з паэтам. Я рады, што яго невялікая
школа вырасла і ператварылася ў тое, што цяпер
з'яўляецца Міжнародным універсітэтам Візва
Бхараці ⁽⁴⁾, дзе студэнты з усіх краін знаходзяць
ідэальнае асяроддзе.

Дзе розум вызвалены ад страху, а
галава высока ўзнятая

Дзе веды свабодныя і неабмежаваныя,
Свет не быў ператвораны на
фрагментаваныя часткі вузкімі лакальнымі
сценамі

І дзе словы бяруць пачатак з глыбінь
праўды,

**І напружаныя намаганні пашыраюць іх
адлегласць да дасканаласці**

**Дзе чыстая крыніца розуму не
заблудзілася ў бязлюдных пясчаных
пустынях мёртвых звычаяў,**

**І па меры таго, як яно рухаецца наперад
у пастаянна пашыраючыхся думках і
дзеяннях,**

**Каб мая краіна прачнулася ў небе гэтай
свабоды, о мой бацька ⁽⁵⁾**

Ключ да сакрэтаў поспеху

**Поспех азначае задаволенасць і задавальненне
чалавека ад свайго асяроддзя. Сапраўдны поспех
— гэта вынік дзеянняў, заснаваных на прынцыпах
праведнасці, і ён ахоплівае шчасце і дабрабыт
іншых як неад'емную частку ўласнага шчасця. Калі
мы ўжывем гэты прынцып да нашага
матэрыяльнага, інтэлектуальнага, маральнага і
духоўнага жыцця, мы атрымаем поўнае і
ўсебаковае вызначэнне поспеху.**

**У людзей розныя погляды і тэорыі адносна
поспеху ў залежнасці ад іх жыццёвых амбіцый.
Нярэдка можна пачуць, як некаторыя людзі
атаясамліваюць поспех з крадзяжом, кажучы
нешта накшталт: «Ён быў паспяховым злодзеям!»
Гэта падкрэслівае, што поспех ва ўсіх яго формах і
разнавіднасцях жаданы і імкнучыся да яго. Аднак
наш поспех не павінен шкодзіць іншым.**

**Існуе яшчэ адзін крытэрыў поспеху: калі мы
здольныя дасягнуць гарманічных і карысных
вынікаў для сябе, мы павінны таксама ўключыць у
свой поспех іншых і падзяліцца з імі яго пладамі.**

Хтосьці можа вырашыць маўчаць працяглы час, адмаўляючыся размаўляць з членамі сваёй сям'і на працягу гэтага часу. Хоць гэты чалавек можа дасягнуць пэўнага ўнутранага спакою ў выніку, яго паводзіны эгаістычныя і шкодзяць шчасцю яго сям'і. Яго нельга лічыць сапраўды паспяховым, калі яго блізкія таксама не атрымаюць карысці ад яго дасягненняў.

Падобным чынам, дасягненне матэрыяльнага поспеху — гэта не толькі наша права атрымліваць асалоду ад дабрабыту самастойна, але і наша маральная адказнасць перад іншымі ў плане дапамогі ім у паляпшэнні іх матэрыяльных умоў і жыццёвых абставін.

Кожны, хто мае розум, можа зарабіць грошы, але калі ў іх сэрцы ёсць любоў, яны ніколі не будуць выкарыстоўваць гэтыя грошы ў карыслівых мэтах; наадварот, яны падзяляцца імі з іншымі. Грошы — гэта праклён і няшчасце ў руках эгаістаў і скупых, і дабраславенне і дар у руках тых, хто мае добрае сэрца і шчодрую душу.

Напрыклад, Генры Форд зарабіў цэлае багацце, але не верыў у дабрачыннасць, якую лічыў заохвочваннем бяздзейнасці і ляноты. Замест гэтага ён забяспечваў працу і сродкі да існавання для многіх. Калі Генры Форд зарабляў грошы, адначасова забяспечваючы дабрабыт іншых, значыць, ён дасягнуў поспеху ў правільным кірунку.

Нават найвялікшыя святыя не дасягаюць поўнага збаўлення, калі не падзяляюць свой поспех — свой духоўны вопыт і вышэйшыя веды — з іншымі, дапамагаючы ім дасягнуць святога

разумення. Па гэтай прычыне тыя, хто дасягнуў такіх этапаў і такіх станаў, імкнуцца падзяліцца разуменнем з тымі, хто ў ім мае патрэбу.

Калі вы жадаеце дасягнуць сапраўднага поспеху, вы гарантуеце не толькі сваё асабістае шчасце, але і шчасце іншых

Розніца ў стандартах поспеху паміж Усходам і Захадам

На Усходзе і Захадзе існуюць розныя стандарты поспеху. На жаль, Усход усё часцей пераймае найгоршыя аспекты таго, што ён бачыць у заходніх фільмах. Хоць некаторыя фільмы даюць суцяшэнне, рэальнае жыццё паказвае, што поспех далёка не лёгка. Жыццё часта бывае суровым і няўмольным, і мы павінны змагацца, каб зарабіць на жыццё. Падумаўце пра намаганні, неабходныя для падтрымання вашага цела, захавання яго здароўя і ад хвароб! Нават калі вы даможацеся поспеху, гэты поспех мімалётны. Цела ў рэшце рэшт будзе пахавана. Каб дасягнуць жаданага поспеху, неабходна змагацца з шматлікімі сіламі, як унутранымі, так і знешнімі. Гэтыя сілы нястомна працуюць, каб пазбавіць вас любых значных дасягненняў.

Захад засяроджваецца на частковым або часовым поспеху, звязаным з гэтым жыццём. Усход, наадварот, засяроджваецца на поўным, трывалым і непахісным поспеху.

Тых, хто дасягнуў вяршыні вечнага поспеху, мы называем (пераможцамі ў абодвух светах — паспяховымі ў вачах Суддзі)

Гэтыя людзі шчаслівыя цела, розумам і духам. У іх можа быць нешта, але яны валодаюць вялікім багаццем: багаццем унутранага спакою і духоўнага разумення сувязі паміж душой і боскім духам, а таксама сувязі паміж цела і касмічным жыццём.

На Усходзе ідэя такога поспеху ўкараняецца ў свядомасць дзіцяці. На Захадзе дзіцяці даюць скарбонку і вучаць імкнуцца да грошай, каб ажыццявіць жаданні.

Гэта нармальна — старанна працаваць, каб дасягнуць дастатковага матэрыяльнага поспеху, але дзяцей таксама трэба вучыць цане трывалага поспеху. Багацце душы захоўваецца вечна ў банку вечнасці, і вы можаце зняць шчасце з гэтага банка ў любы час.

Але нават духоўны поспех можа быць аднабаковым і незбалансаваным, калі ў вас ёсць матэрыяльныя абавязкі, якія вы не ў стане выканаць.

Толькі найвялікшыя ёгі, якія вызвалілі сябе ад законаў прыроды, могуць цалкам ігнараваць матэрыяльныя справы.

На Усходзе асноўная ўвага надавалася развіццю духоўнага шчасця, у той час як матэрыяльныя аспекты жыцця часта грэбаваліся. На Захадзе ёсць некаторыя матэрыяльныя выгоды, але вельмі мала псіхалагічнага шчасця. Патрэбен баланс паміж імі, таму што засяроджванне ўвагі толькі на адным аспекце жыцця прыводзіць да дысбалансу і няздольнасці рацыянальна спраўляцца з жыццёвымі патрабаваннямі.

Напрыклад, калі мастак засяроджваецца выключна на мастацтве і грэбуе ўсім астатнім, гэта прывядзе да дысбалансу, які праяўляецца ў трывозе і няшчасці. Аднак засяроджванне на мастацтве разам з духоўнасцю, працай, навукай і служэннем прывядзе да цудоўнага балансу, поўнага поспеху і сапраўднага шчасця.

Калі багацце спалучаецца з хваробамі і праблемамі, наступствы будуць шматлікімі. Гігіена і ахова здароўя — адны з моцных бакоў Захаду. Шкодныя насякомыя і смяротныя мікробы эфектыўна кантралююцца ў развітых краінах, у той час як у іншых яны багатыя. Але знішчэнне гэтых шкоднікаў — не вяршыня дасягненняў, бо ў развітых краінах існуюць іншыя віды бедстваў, такія як цяжкааплачваемыя рахункі і задушлівыя фінансавыя крызісы з-за сістэм растэрміноўкі — бедствы, якія парушаюць сон і падрываюць спакой.

Жыццё — гэта больш, чым проста выжыванне

Бог стварыў гэтую зямлю не толькі для таго, каб мы елі, спалі і паміралі, але каб мы маглі ведаць Яго волю і разумець мэту нашага існавання. Некалькі мудрых людзей зразумелі сэнс касмічнага плана, але большасць людзей сляпыя і не ведаюць пра гэтую мэту. Зямля становіцца катавальняй для тых, хто жыве ў няведанні боскага плана. Але калі вы ўспрымаеце жыццёвы вопыт як сваіх настаўнікаў і вучыцеся ў яго сапраўднай прыродзе гэтага свету і вашай прызначанай ролі ў касмічнай драме, гэты вопыт становіцца каштоўным асвятленнем на шляху да трывалага задавальнення і шчасця.

Бог стварыў касмічную ілюзію надзвычай магутнай

Мы жывем у хаатычным і турбулентным свеце. Вы можаце думаць, што грошы азначаюць шчасце, але калі вы іх набываеце, вы ўсё роўна адчуваеце сябе няшчаснымі. Вы можаце набыць багацце і — не дай Божа — страціць здароўе. Або ў вас можа быць добрае здароўе, але вы можаце страціць грошы. Або ў вас можа быць і багацце, і здароўе, але вы можаце пакутаваць ад шматлікіх праблем з іншымі, прапаноўваючы дабрыню, але ў адказ сутыкаючыся з нянавісцю і крыўдай. Без Бога нішто ў гэтым жыцці не можа сапраўды задаволіць вас.

Калі б Бог хацеў, каб мы жылі толькі ў матэрыяльнай свядомасці, мы былі б цалкам задаволеныя матэрыяльнымі рэчамі і мірскімі звычаямі.

Вы калі-небудзь бачылі статак авечак? Калі адна з іх скача, астатняя частка статку пераймае ёй без ваганняў. Большасць людзей такія. Хтосьці можа прыдумаць ідэю або ўвесці новую тэндэнцыю, і іншыя адразу ж падхопяць яе і скапіююць. Гэтая мадэль захоўваецца пакаленнямі. У кожнага народа ёсць свае звычаі і традыцыі, і мы не можам сцвярджаць, што ўсе яны правільныя або абгрунтаваныя. Але хто ведае? Некаторыя з гэтых звычаяў і традыцый могуць быць абсурднымі, бессэнсоўнымі і бессэнсоўнымі.

Ёсць спосаб ацаніць і асудзіць гэтыя звычаі і традыцыі

Першапачаткова кожная традыцыя мела абгрунтаванне. Калі мы выяўляем, што

абгрунтаванне ўсё яшчэ актуальнае, то традыцыя мае сэнс і карысць. Аднак неразумна сляпа прытрымлівацца традыцый. Мы павінны ведаць праўду і прытрымлівацца яе, распазнаючы, што можа прынесці нам шчасце, а потым ужываючы гэта.

Жыццё трэба спрасціць. Калі б вы аб'ектыўна прааналізавалі індывідуальныя асаблівасці чалавечых паводзін, вы б выявілі, што некаторыя з нашых звычаяў і традыцый выклікаюць смех.

На Захадзе людзі прытрымліваюцца многіх правілаў. Ёсць спецыяльная вопратка для вечарынак, вячэрніх вечарынак, візітаў і прагулак. Я нават аднойчы бачыў рэкламу спецыяльных куртак для курцоў!

Арганізацыя — гэта выдатна, але празмерная прытрымліванне арганізацыі і метадалогіі часта прыводзіць да няшчасцяў.

На Усходзе дамы і адзенне простыя, а на Захадзе жыццё настолькі складанае, што шчасце выслізгвае ад нас з-за празмернай засяроджанасці на тым, каб рабіць рэчы пэўным чынам.

Навошта ўскладняць жыццё, падкрэсліваючы, як трэба пэўным чынам уладкаваць дом і стол?

На Усходзе, калі мы запрашаем людзей у госці, усе адчуваюць радасць і з нецярпеннем чакаюць гэтых візітаў.

На Захадзе гасцей запрашаюць, а потым гадзіны шалёнай падрыхтоўкі імкнуцца да ідэальнага стану. Як толькі госці прыбываюць, гаспадар з нецярпеннем чакае іх ад'езду!

Жыццё, адзенне і харчаванне павінны быць спрашчаныя. Харчаванне ў рэстаранах можа быць эканамічна немэтазгодным, але часам гэта нармальна. Няправільна праводзіць шмат часу на кухні, не пакідаючы часу на іншыя, больш важныя рэчы.

Падчас падарожжаў і лекцый я спрасціў свой рацыён: я проста трымаў у пакоі малако, салата і сыр, і мне гэта было камфортна.

Рай унутры нас, а не ў рэчах

Падчас нашага аскетычнага навучання ў Індыі мы навучыліся кантраляваць свае жаданні і ўзвышацца над тым, што нам падабаецца, не падабаецца і што мы аддаем перавагу. Мы былі ўдзячныя за ўсё, што атрымлівалі. Аднак на Захадзе большасць людзей няшчасныя, нягледзячы на тое, што маюць так шмат, быццам у іх гэтага зусім няма. Жаданні не ведаюць межаў. Раніцай, пасля галення і апранання, першае, што хоча муж, - гэта сняданак. Як толькі ён сядзе за стол, ён жадае, каб яго жонка прыгатавала што-небудзь іншае. Яна, у сваю чаргу, жадае, каб у яе былі лепшыя талеркі, лыжкі, нажы і відэльцы.

Дні праходзяць, і жаданні таго і гэтага працягваюцца, пакуль нішто не можа іх задаволіць. Нарэшце, пара не можа дагадзіць адно аднаму і не знаходзіць радасці нават у сваіх дзецях, губляючы сямейнае шчасце. Паколькі яны адчуваюць расчараванне, яны паварочваюцца да тых, хто ім блізкі. Жонка ныць, ныць і празмерна крытыкуе мужа, а ён крычыць на дзяцей, а дзеці паўстаюць супраць бацькоў і здзяйсняюць глупствы са сваімі сябрамі (і так цыкл працягваецца).

**Не ёсць дрэннае валодаць маёмасцю;
няправільна дазваляць маёмасці валодаць намі. Мы
павінны вызваліцца ад прывязанасці да людзей і
рэчаў, таму што прывязанасць прыносіць няшчасце.**

**Мой рай — ува мне. Калі я цешуся Божымі
дабраславеннямі, я дзякую Яму, і мая ўнутраная
радасць расце. Без гэтай унутранай задаволенасці
нават зямныя задавальненні і радасці становяцца
пеклам. Я зразумеў, што без гэтай унутранай
радасці цяжар абавязкаў, ускладзеных на мяне,
пазбавіў бы мяне спакою і шчасця.**

**Найвялікшы вораг шчасця — гэта пазычаць
грошы на раскошу. Людзі памылкова лічаць, што
не могуць быць шчаслівымі, пакуль не набудуць
нешта канкрэтнае. Але нават набыўшы гэтую рэч,
яны не адчуюць сапраўднага шчасця, нягледзячы
на часовую радасць. Дык які сэнс гнацца за
міражом зямнога шчасця, які абяцае толькі для
таго, каб парушыць сваё абяцанне?**

**Людзі павінны жыць проста, не маючы патрэбы
ў шматлікіх рэчах, якія патрабуюць пастаяннай
увагі**

**Няма сумненняў, што купля чагосьці новага —
гэта прыемнае ўражанне. Але праз нейкі час гэтае
радаснае пачуццё паступова знікае, і вы можаце
нават зусім страціць да гэтага цікавасць,
забыўшыся пра гэта і захацеўшы чагосьці іншага.
Аднак рахунак за гэты тавар не будзе забыты,
асабліва калі вы купілі яго ў растэрміноўку!**

**Чалавек павінен узяць пад кантроль сваё
жыццё і максімальна спрасціць яго. Ён павінен
адкладаць грошы на неабходныя рэчы і**

надзвычайныя сітуацыі, аддаваць перавагу эканоміі перад выдаткамі на раскошу і дапамагаць іншым у меру сваіх магчымасцей. Калі вы дапамагаеце іншым, дапамога прыйдзе да вас тым ці іншым чынам, і вы нічога не будзеце мець і нічога не будзеце пазбаўлены.

Я дакладна ведаю, што ўсё, што мне трэба, прыйдзе да мяне, і таму я не хвалюся пра тое, што прынясе будучыня. Гэта не хвальба і не прытварства, бо я шмат разоў адчуваў на сабе дзеянне і эфектыўнасць гэтай блаславёнай сілы ў сваім жыцці.

Незалежна ад таго, ці плаваю я на паверхні жыцця, ці тану ў глыбіні мора, я ведаю, што я з Богам, і Ён са мной, і што нішто не можа мне нашкодзіць. Гэта веданне дало мне неапісальнае і глыбокае шчасце.

Калі б не духоўнае разуменне і вопыт, якія я атрымаў, я быў бы самым няшчасным чалавекам на зямлі. Я набыў шмат багацця, але я адмовіўся дазволіць яму заняволіць мяне, не дазволіў яму закрануць мяне ці змяніць мяне. Я аддаю ўсё, што зарабляю, на шляху Бога і тым, хто мае патрэбу. Маё ўнутранае шчасце — гэта мая найвялікшая маёмасць, скарб, пра які нават каралі маглі толькі марыць.

Поспех залежыць ад унутраных дасягненняў

Калі вы бачыце вялікую колькасць людзей, якія не маюць шчасця або поспеху, не думайце, што гэта іх лёс. Вы можаце ператварыць сябе ў тое, кім хочаце быць. Ваш унутраны поспех — гэта тое, што сапраўды робіць вас паспяховымі. Калі вам чагосьці

не хапае ў сабе, вы не будзеце шчаслівыя. Але калі вам чагосьці не хапае знешняга, і ўсё ж вы шчаслівыя ў сабе, вы, несумненна, паспяховыя. Таму немагчыма судзіць людзей, абапіраючыся толькі на іх знешнія абставіны. Сярод велізарнай колькасці людзей могуць быць людзі, якія дасягнулі духоўнага ўзвышэння і атрымліваюць асалоду ад глыбокага ўнутранага спакою і духоўнага шчасця.

Па гэтай прычыне маральны і інтэлектуальны поспех — вызваленне ад дыктату дрэнных звычак і нездаровых жаданняў — прыносіць значна большае шчасце, чым матэрыяльны поспех. У інтэлектуальным поспеху заключаецца псіхалагічны дабрабыт, якога знешнія абставіны не могуць адабраць. Вы можаце марнаваць увесь свой час на назапашванне багацця, але гэта багацце не дасць вам трывалага спакою і бяспекі, якіх вы шукаеце. Наадварот, яно прынясе вам больш няшчасця, таму што сапраўднае шчасце і спакой знаходзяцца ў розуме, а не ў матэрыяльных дабротах.

Калі вы не будзеце прысвячаць час развіццю свайго розуму, ніякія матэрыяльныя багацці вас не задаволяць. Гэта развіцце — не катаванне, а хутчэй трэніроўка вашай свядомасці, каб яна развівала думкі і дзеянні, якія вядуць да шчасця.

Тваё шчасце — гэта твой поспех, таму не дазваляй нікому адабраць яго ў цябе. Абарані сябе ад тых, хто спрабуе цябе засмуціць. Калі я быў хлопчыкам, я зрываў самавалоданне, калі хтосьці распаўсюджваў пра мяне ілжывыя чуткі. Пазней я

зразумеў, што мой спакой важнейшы за адабрэнне ці пахвалу людзей.

Сумленне — гэта інтуітыўнае пачуццё, якое раскрывае сапраўдную прыроду і матывы чалавека. Калі ваша сумленне чыстае і вы ведаеце, што робіце правільна, вам няма чаго баяцца. Чыстае сумленне — гэта сведчанне добрых паводзін ад Бога. Быць апраўданым у судзе сумлення азначае мець шчасце і атрымліваць Божыя благаслаўленні.

Калі чалавек не зарабляе грошы, гэта таму, што ён не засяроджваецца на зараблянні грошай. Сапраўды гэтак жа, калі ён няшчасны, гэта таму, што ён не засяроджваецца на дасягненні шчасця.

Мул, які нясе на спіне золата, не ведае кошту таго, што нясе. Падобным чынам і чалавек настолькі засяроджаны на тым, каб несці на сваіх плячах цяжар жыцця ў надзеі знайсці шчасце ў канцы дарогі, што забывае, што носіць у сабе найвышэйшую і трывалую духоўную радасць.

(Як вярблуды ў пустыні, што паміраюць ад смагі, пакуль на іх спіне нясуць вадзю)

Паколькі ён шукае шчасця ў «рэчах», ён не ведае, што ўнутры сябе валодае багаццем шчасця.

Аддаваць абавязку належнае

Ёга не раіць грэбаваць жыццёвымі абавязкамі або ўхіляцца ад іх. Хутчэй, яна просіць вас напаўняць свой розум Богам, калі вы выконваеце сваю ролю ў жыццёвай драме. Калі вы жадаеце адасобленага жыцця ў лясках ці гарах, веруючы, што знойдзеце Бога, адмовіўшыся ад сваіх

абавязкаў, вы павінны спачатку быць гатовыя і здольныя сядзець у медытацыі (нерухома) цэлы дзень на працягу некалькіх дзён запар. Такія намаганні, безумоўна, вартыя захаплення для тых, хто на іх здольны. Але значна больш важна быць у свеце, але не ў ім; выконваць свае сапраўдныя абавязкі на карысць іншых, адначасова думаючы пра Бога.

Неабходна адрозніваць галоўныя і другарадныя абавязкі, аддаючы прыярытэт найбольш важнаму над проста важным. Акрамя таго, ні адзін абавязак не павінен супярэчыць іншаму. Святое Пісанне кажа нам, што калі адзін абавязак супярэчыць іншаму, гэта сведчыць аб тым, што гэта не сапраўдны абавязак. Напрыклад, калі вы імкнецеся да фінансавага поспеху коштам здароўя, вы грэбуеце сваім фізічным дабрабытам. Падобным чынам, калі вы настолькі апантаныя рэлігіяй, што грэбуеце сваімі фінансавымі абавязкамі, вы не ўраўнаважаныя, таму што дазволілі аднаму абавязку супярэчыць вашым абавязкам перад целам і сям'ёй. А калі вы грэбуеце сваім абавязкам перад Богам, таму што ўся ваша ўвага сканцэнтравана на сям'і, гэта не сапраўдны абавязак.

Многія пытаюцца: «Ці варта нам спачатку дасягнуць матэрыяльнага поспеху, каб выканаць свае зямныя абавязкі, а потым шукаць Бога?» або «Ці варта нам спачатку знайсці Бога, а потым імкнуцца да поспеху?»

Бог — на першым месцы, і мы не павінны пачынаць ці заканчваць свой дзень, не думаючы пра Яго і не разважаючы глыбока пра Яго. Мы

павінны памятаць, што без сілы і энергіі, якія мы атрымліваем ад Бога, мы не змаглі б нічога дасягнуць. Таму наш найвялікшы абавязак — перад Ім. Калі мы выконваем усе іншыя абавязкі, не выконваючы свой абавязак перад Ім, Ён не будзе задаволены. Лепш за ўсё выконваць свае дзеянні так, каб гэта падабалася Богу.

Цудоўна думаць пра спалучэнне пошуку Бога з матэрыяльным поспехам. Але калі чалавек не будзе глыбока і рэгулярна медытаваць, каб спачатку ўмацаваць сваё ўсведамленне Бога, свет перапоўніць яго сьвядомасць, і ў яго не застанецца часу на духоўныя справы. І калі ў нас няма ўпэўненага адчування, што Бог з намі, нашы зямныя абавязкі часта становяцца крыніцай псіхалагічных пакут. Але калі вы адчуваеце, што Бог з вамі ўвесь час, і думаеце пра Яго, выконваючы свае абавязкі, вы будзеце сярод самых шчаслівых людзей.

Шчаслівыя тыя, хто любіць Бога, бо яны знаходзяцца ў вечным задавальненні і вечнай асалодзе

Калі б я не атрымаў вучэння майго настаўніка, Свамі Шры Юктешвара, якое дало мне боскае ўсведамленне, я б даўно страціў рашучасць і не змог бы дапамагаць людзям і будаваць храмы, каб шукаць Бога і медытаваць на Яго. Нягледзячы на ўсё гэта, некаторыя імкнуліся перашкодзіць мне замест таго, каб супрацоўнічаць са мной.

Той, хто ставіцца да людзей як да гаспадара, якому яны абавязаны падпарадкоўвацца, павернецца супраць яго і паспрабуе пазбавіцца ад яго ўсімі сродкамі і метадамі.

Але калі вы паспрабуеце кіраваць і раіць іншым з шчырай любоўю, яны карануюць вас каралём сваіх сэрцаў. І калі вы будзеце любіць усіх аднолькава, вы зможаце распазнаць тых, хто адказвае на гэтую любоў.

Боская любоў непераўзыдзеная

Калі б вы толькі ведалі гісторыю боскай любові, якую некаторыя адданыя адчуваюць з Богам! Ніякі іншы вопыт у жыцці не можа параўнацца з гэтай радасцю. Я ведаў святога, які быў пастаянна паглынуты любоўю да Бога, і яго твар выпраменьваў святую любоў. Божае позірк заўсёды на тых, хто любіць Яго, і Ён ніколі не пакідае іх ні на хвіліну.

Я бачу свайго любімага Бога ва ўсім вакол мяне

Я бачыла, як ён глядзеў на мяне з кветак і глядзеў на мяне з акна, прасякнутага месяцам

Я бачу гэта ў прыродзе і ў тварах тых, хто мае высакародныя душы і добрыя сэрцы

Мы не павінны грэбаваць Найвялікшым Каханым, крыніцай усялякай дабрыні, любові і ласкі. Мы таксама не павінны дазваляць нашым сэрцам напаўняцца ілюзіямі і дробязямі гэтага свету, а хутчэй боскай любоўю, якая адраджае сэрца, натхняе розум і аднаўляе сілы душы. Гэта любоў непераўзыдзеная. Калі боская любоў авалодае істотай шукальніка, клеткі яго цела радуюцца, і ён напаўняецца найвялікшай радасцю. І пра гэты досвед адзін з тых, хто любіць Бога, спяваў:

Калі Гасподзь Сусвету ўвайшоў у духоўны храм

Радасць перапаўняла маё сэрца, і я забыўся пра яго ўдары

Гэтак жа, як усе клеткі ў маім целе забыліся пра свае прызначаныя задачы

Яна была здзіўлена, слухаючы голас вечнага жыцця

Голас найвялікшага каханага ў існаванні, голас Бога, крыніцы жыцця

Маё сэрца, мой мозг і кожны атам маёй істоты былі наэлектрызаваны

Бо яе кранула найсвяцейшая боская прысутнасць

Гэта кароткі погляд на боскую любоў і яе ўплыў на жыццё тых, хто любіць Бога

Гора, якое нянавісць і вайна ствараюць і пакідаюць у сэрцах людзей, з'яўляецца доказам таго, што духоўнасць, спачуванне, дабрыня і любоў — найвышэйшыя сілы. Нянавісць разбуральная, а любоў — найвялікшая канструктыўная сіла ў Сусвеце.

Таму, мае дарагія сябры, мы павінны ўсвядоміць марнасць нянавісці і глупства вайны, звярнуцца да Бога ўсёй сваёй істотай і любіць Яго ўсім сэрцам, бо Яго любоў дае поспех, напоўнены поўным задавальненнем і задавальненнем: поспех, якога немагчыма дасягнуць інакш.

Толькі каханне пабудуе лепшы свет, прынясе дабро яго жыхарам і дасць ім годнае жыццё. Калі б народы толькі перасталі навязвацца адна адной памылковымі сродкамі і замест гэтага прынялі б

каханне і ўзаемную падтрымку, мы б сталі сведкамі глабальнага поспеху, пладамі якога карысталіся б усе людзі на зямлі.

Падумайце пра мільёны, якія трацяцца на забойства аднаго чалавека чалавекам у войнах! Якая ганьба для чалавецтва! І чым можа быць канчатковы вынік, акрамя болю, пакут, разбурэнняў і спусташэння?

Адзіны спосаб пакласці канец гэтым чалавечым пакутам — гэта любоў

Пакуль адна нацыя стварае і распрацоўвае зброю масавага знішчэння, іншыя нацыі будуць спрабаваць распрацаваць яшчэ больш складаныя і смяротныя метады і зброю для самаабароны, і людзі будуць жыць у пастаянным страху. Чаму ўсе нацыі не развіваюць любоў і ўзаемаразуменне замест таго, каб падсілкоўваць нянавісць і вайну? Сапраўднае рашэнне заключаецца ва ўніверсальнай рэлігіі любові і ўзаемаразумення. Любоў робіць чалавецтва пераможцам.

Сіла, якая стаіць за кожнай сілай

Перш за ўсё, дасягніце поспеху з Госпадам Сусвету. Людзі настолькі паглынутыя сваёй працай, што думаюць, што ў іх няма часу думаць пра Бога. Але што здарыцца з чалавекам, калі Бог адбярэ Сваю сілу ад яго цела і розуму? Сэрца перастане біцца, а мозг страціць здольнасць думаць.

Бог — гэта боская любоў, якая стаіць за кожнай чалавечай любоўю, універсальны розум, які стаіць за кожным розумам, найвышэйшая воля, якая стаіць за кожнай воляй, найвялікшы поспех, які

стаіць за кожным зямным поспехам, і найвышэйшая сіла, якая стаіць за ўсімі сіламі.

Гэта кроў у кожнай жыле і дыханне за словамі

Калі б ён забраў у мяне сваю ўладу, я б адразу ж перастаў гаварыць, і мой голас змоўк бы назаўжды.

Калі б Ягоная сіла не дзейнічала ў нашых сэрцах і розумах, мы былі б нежывымі трупамі

Давайце захаваем — няхай Бог захавае вас — тое, што прыгожае... і давайце памятаць, што наш першы абавязак у жыцці — перад Богам

Калі мы выконваем гэты святы абавязак, мы злучаемся з нашай крыніцай, і нашы сэрцы напаўняюцца радасцю; гэта найвялікшы поспех і найвышэйшы трыумф. Мір вам.

Аповесць пра цара-аскета

Даўным-даўно ў Індыі жыў вялікі мудрэц па імені В'яса, аўтар Бхагавад-Гіты, найвялікшага з індуісцкіх духоўных тэкстаў. Дзякуючы сваім велізарным духоўным здольнасцям ён змог заклікаць узнёслы дух ва ўлонне сваёй жонкі. Пакуль плод рос у ёй, бацька перадаваў ненароджанаму дзіцяці сакрэты ведаў і сутнасць мудрасці праз падсвядомасць сваёй жонкі.

Пры нараджэнні дзіцяці далі імя Сукдэва. Дзякуючы выхаванню і клопату свайго мудрага бацькі, ён аказаўся незвычайным дзіцём, па ўсіх сведчаннях. Да сямі гадоў ён вывучыў на памяць усе кнігі філасофіі і мудрасці і быў гатовы адмовіцца ад свету ў пошуках дасведчанага настаўніка, каб атрымаць больш ведаў.

У Індыі чалавек, які прагне ісціны, шукае духоўных настаўнікаў, пакуль не знаходзіць таго, хто ў глыбіні душы разумее, што ён — праваднік, пасланы яму Богам, каб выратаваць яго ад цемры невуцтва да святла ведаў.

Калі жаданне духоўных ведаў знаходзіцца на ранняй стадыі, шукальнік атрымлівае спарадычныя духоўныя настаўленні з розных крыніц. Але калі туга па Богу ўзмацняецца, Бог пасылае яму духоўнага настаўніка, трывала ўкаранёнага ў боскіх навук, які служыць святым сродкам, каб вярнуць шукальніка да духоўнага дому — да царства Божага ўнутры чалавека.

Калі Сукдэва вырашыў пачаць пошукі духоўнага настаўніка, бацька параіў яму звярнуцца да цара Джанакі, губернатара правінцыі. Сукдэва ўзяў свае кнігі і накіраваўся да каралеўскага двара. Як толькі ён увайшоў у браму палаца, ён убачыў цара, які сядзеў на залатым троне, усыпаным рубінамі і дыямантамі, акружанага світай жанчын, якія абмахвалі яго веерамі з пальмавых галінак (як гэта было ў старажытнай Індыі ў спякотнае лета).

Цар Гнака (монджы) тады сядзеў на сваім троне і курыў усходні кальян, а дзіця Сукдэва быў шакаваны гэтым відовішчам і сказаў сабе: «Сорам майму бацьку за тое, што ён паслаў мяне да гэтага свецкага цара да мозгу ног! Як чалавек з такімі матэрыялістычнымі схільнасцямі і характарам можа быць маім настаўнікам?!»

Але цар Гнака быў і царом, і святым. Ён жыў у свеце, але не быў ад свету. Будучы настолькі развітым у духоўнасці, ён праз тэлепатыю ўспрымаў, што адбывалася ў галаве Сукдэвы, які

пакінуў свой двор і вярнуўся туды, адкуль прыйшоў.

Святы кароль паслаў ганца за хлопчыкам, просячы яго вярнуцца. Пасля вяртання настаўнік і вучань сустрэліся твар у твар, пасля чаго кароль адпусціў сваіх памочнікаў і адразу ж уступіў у захапляльную і глыбокую размову пра Бога і Яго цуды.

Прайшло чатыры гадзіны, і Сукдэва пачаў мітушнічаць і адчуваў голад, але ён не хацеў турбаваць цара Гнаку, які быў пагружаны ў Божыя мора і ап'янелы яго каханнем.

Не прайшла і гадзіна, як прыбылі два ганцы з крыкам: «Ваша Вялікасць, увесь горад палае, і полымя набліжаецца да палаца. Ці не будзеце вы так ласкавы пракантраляваць тушэнне пажару?»

Кароль адказаў: «Я размаўляю са сваім сябрам Шукдэвай пра міласэрнага Бога, які абараняе ўсіх, хто шукае ў Яго прытулку і спадзяецца на Яго дапамогу. У мяне няма часу рабіць што-небудзь іншае. Пакінь мяне аднаго і ідзі і дапамажы іншым патушыць агонь».

Праз яшчэ гадзіну тыя ж два пасланцы вярнуліся да цара Джанакі і закрычалі: «О Цар Веку, просім цябе неадкладна пакінуць палац. Палац ахоплены агнём, і полымя хутка набліжаецца да тваіх пакояў».

Кароль адказаў: «Няма праблем! Не турбуй мяне, я ўсё яшчэ п'ю боскае віно са сваім дарагім сябрам. Ідзі і рабі, што можаш».

Сукдэва быў здзіўлены рэакцыяй цара, але стараўся заставацца спакойным, не звяртаючы ўвагі на вакольны шум. Неўзабаве да цара падышлі двое мужчын, абпаленых полымем, і закрычалі што было горача: «О магутны цар, глядзі! Палымянае полымя набліжаецца да твайго трона! Уцякай, Ваша Вялікасць, пакуль агонь не знішчыў цябе!»

Кароль адказаў: «Ідзі, дзеля тваёй жа бяспекі я адчуваю сябе ў бяспецы ў абдымках Бога, Усеахоўніка, і я не баюся агню і яго разбуральнага полымя».

Двое мужчын выратаваліся, і агонь пачаў набліжацца да стосаў кніг Сукдэвы, якія ляжалі побач з ім, але цар заставаўся спакойным і не турбаваным усім, што адбывалася.

Пры гэтым Сукдэва запанікаваў і страціў самавалоданне. Ён устаў з месца і пачаў тушыць полымя рукамі, спрабуючы абараніць свае каштоўныя кнігі. Тады цар Гнака ўсміхнуўся, і адным жэстам полымя знікла, быццам яго ніколі і не было. Сукдэва быў здзіўлены ўбачаным і апусціўся назад на сваё месца, ахоплены здзіўленнем і збянтэжанасцю.

Нарэшце цар спакойна сказаў: «О хлопчык Сукдэва, калі ты ўбачыў мяне, ты падумаў, што я цар, пагружаны ў зямныя справы, але паглядзі на сябе! Ты адмовіўся ад Усемагутнага і Абарончага Бога, каб абараніць свае кнігі, а я не звярнуў увагі на сваё палаючае царства і палац. Бог здзейсніў гэты цуд, каб паказаць табе, што, нягледзячы на твой аскетызм у свеце, ты больш прывязаны да сваіх кніг, чым да Бога, і больш прывязаны да

майго царства, хоць я і жыву ў свеце, а не ў адзіноце і пустэльніку».

Сукдэва адчуў сорам і адначасова зразумеў, што менавіта гэты святы цар быў — і ніхто іншы — яго духоўным настаўнікам.

Тады цар Ганакка папрасіў Сукдэву прайсці сур'ёзнае выпрабаванне, каб навучыць яго мастацтву жыць у свеце, не трапляючы ў яго пасткі і не будучы звязаным яго абмежаваннямі. Аднойчы цар даў Сукдэву дзве міскі, напоўненыя да краёў алеем, і сказаў яму: «Пастаў па месцы ў кожную руку і ўвайдзі ва ўсе пакоі палаца з яго раскошнай мэбляй, і вярніся да мяне, калі ўбачыш усё яго змесціва. Але памятай, што я не прыму цябе ў вучні, калі ты дазволіш хоць адной кроплі алею ўпасці на дываны».

Кароль папрасіў двух сваіх ахоўнікаў суправаджаць Сукдэву.

Гэта выпрабаванне сапраўды было цяжкім, але праз дзве гадзіны Сукхдэва атрымаў перамогу. Ён не дазволіў ніводнай кроплі алею праліцца з двух перапоўненых чаш, якія ляжалі ў яго працягнутых руках.

Цар сказаў яму: «Сокдзеева, раскажы мне падрабязнасці кожнага пакоя ў палацы».

«Каралеўскі гаспадар, — адказаў Сукдэва, — я быў цалкам паглынуты тым, каб не дапусціць разліву алею на дываны, і таму я нічога больш у палацы не заўважыў».

Кароль адказаў: «Ты мяне расчараваў, Шукдэва! Ты не вытрымаў майго выпрабавання. Я

прасіў цябе агледзець усё ў палацавых пакоях і адначасова не дапусціць, каб ніводная кропля алею пралілася з дзвюх чаш. Вярніся і паспрабуй яшчэ раз, а калі скончыш, прыйдзі да мяне і раскажы, што ты бачыў».

Праз дзесяць гадзін Сухдэва спакойна вярнуўся. Ён не разліў ніякага алею, не пацеў і не хваляваўся, як раней. Ён таксама змог адказаць на пытанні цара пра змесціва палаца і з незвычайнай дакладнасцю апісаць дэталі яго пакояў.

Цар Гнака быў задаволены поспехам Сукдэвы на экзамене і ціхім голасам сказаў:

«Сыноч мой, крыніцай няшчасця з'яўляецца прывязанасць да маёмасці, а не сама маёмасць».

О Сукхдэва, у гэтым свеце нам нічога не належыць; рэчы дадзены нам для выкарыстання падчас нашага часовага знаходжання на гэтай зямлі. У некаторых больш, чым у іншых, але памятай, што і багатыя, і бедныя пакінуць усё, калі прыйдзе час сыходзіць. Чалавек не павінен жыць неўраўнаважаным жыццём, думаючы толькі пра Бога і грэбуючы сваімі свецкімі абавязкамі, напрыклад, засяроджваючы свой розум на алеі, не бачачы змесціва палаца. Але падчас другога візіту ты ў асноўным засяродзіў сваю ўвагу на алеі, але ў той жа час ты ўбачыў усё ў палацы і ўвабраў яго найменшыя дэталі. Сапраўды гэтак жа ты павінен трымаць свой розум занятым Богам, не дазваляючы алею мудрасці выліцца з пасудзіны твайго інтэлекту, і ў той жа час быць актыўным у тым, каб рабіць тое, што правільна, і рабіць дабро, каб дапамагчы сабе і тым, каго Бог даў табе пад апеку.

Мір вам

Смерць — гэта пачатак ці канец?

Гадамі і месяцамі я праводзіў старанныя і бесперапынныя пошукі, пакуль не даведаўся сакрэт жыцця і смерці і ці вяртаюцца душы да ўвасаблення пасля таго, як пакідаюць свае зношаныя целы.

Для большасці людзей гэта здаецца не больш чым ідэяй або проста верай з-за адсутнасці доказаў. Але я кажу не проста зыходзячы з веры; я знайшоў доказы жыцця пасля смерці і рэінкарнацыі. Таму я магу пацвердзіць гэты факт з уласнага асабістага досведу.

Нягледзячы на тое, што людзі ўспрымаюць смерць з жахам і смуткам, тыя, хто апярэдзіў нас у гэтых шчаслівых сферах, лічаць смерць цудоўным перажываннем радасці, спакою і свабоды.

Якім цудоўным будзе жыццё пасля смерці! Не будзе патрэбы насіць гэты цяжкі жмень костак з усім звязаным з ім болем і праблемамі. Душы ў эфірным свеце захоўваюць сваю свядомасць і радуюцца сваёй свабодзе ад усіх фізічных, матэрыяльных абмежаванняў.

Пасля смерці чалавек забывае пра абмежаванні фізічнага цела і разумее, наколькі ён сапраўды свабодны. На некалькі секунд узнікае пачуццё страху: страх перад невядомым, страх перад чымсьці незнаёмым для чалавечай свядомасці. Але потым душа адчувае глыбокае пазнанне і непераадольную радасць ад вызвалення ад усіх

абмежаванняў, асабліва ад пачуцця існавання па-за фізічнай клеткай.

Няма чаго баяцца, бо пакуль чалавек не памёр, ён усё яшчэ жывы, а калі ён памрэ, гэта канец, і баяцца не застанецца нічога.

Смерць — гэта звычайны досвед: перамена, праз якую праходзіць кожны чалавек. Давайце суцешым сябе тым, што смерць здараецца з кожным, і што гэта перыяд адпачынку ад цяжараў і клопатаў жыцця.

Смерць — прыемны досвед, але не варта жадаць яе як уцёкаў ад суровых жыццёвых урокаў. Уцёкі — памылка. Якімі б ні былі абставіны на гэтай зямлі, чалавек павінен сустрэць іх з мужнасцю і адвагай. Калі чалавек паспяхова супрацьстаіць жыццёвым выпрабаванням, смерць становіцца заслужанай узнагародай.

Смерць — гэта не канец, а часовае вызваленне, якое даецца душам паводле боскага закона справядлівасці (кармы), калі яны добра выконваюць свае функцыі, альбо калі боль высільвае іх сілы настолькі, што яны не могуць жыць далей і працягваць свой шлях.

Для тых, хто пакутуе (і тых, хто разважае), смерць — гэта вызваленне ад балючых пакут цела і пераход да стану спакою, няспанна і міру. Для пажылых людзей — гэта заслужаная пенсія, здабытая гадамі бесперапыннай працы і барацьбы. Для ўсіх — гэта жаданы адпачынак. Але падчас гэтага адпачынку прачынаюцца дрэмленыя жаданні, якія засталіся невыкананымі падчас зямнога існавання, і душа адчувае патрэбу іх

выканаць. Калі гэтыя жаданні становяцца дастаткова моцнымі, душа вяртаецца на зямлю і адраджаецца.

Наша сапраўднае «я», або душа, несмяротная па сваёй сутнасці. Мы можам некаторы час дрэмліваць з-за змены, якая называецца смерцю, але наша сутнасць ніколі не можа знікнуць. Мы існуем, і наша існаванне вечнае. Хваля набліжаецца да берага, а потым вяртаецца ў мора, не губляючы сваёй сутнасці; хутчэй, яна зліваецца з акіянам або вяртаецца зноў як іншая хваля.

Цела выйшла з касмічнага акіяна і загіне, але сутнасць души, якая жыве ў целе, ніколі не перастане існаваць вечна, бо знішчэнне гэтай боскай сутнасці немагчымае.

Чаму мы плачам, калі паміраюць нашы блізкія? Таму што мы смуткуем па сваёй страце. Калі нашы блізкія пакінулі нас, каб вучыцца ў школах, лепшых за школы жыцця, мы павінны радавацца за іх, а не смуткаваць. Смутак па памерлых душах трымае іх звязанымі з зямлёй вярхоўкамі нашага смутку, перашкаджаючы іх прасоўванню да вышэйшых узроўняў бязмежных Божых гарызонтаў.

Смерць прыходзіць да тых, хто шмат і старанна працуе ў жыцці, як павышэнне да больш высокага статусу і рангу. А для тых, хто церпіць няўдачу, яна таксама прыходзіць, каб даць ім новую магчымасць у новым асяроддзі паспрабаваць яшчэ раз і дасягнуць поспеху.

Тыя, хто не мае разумення, бачаць смерць як тоўстую сцяну, якая назаўжды хавае за сабой іх

**сяброў і блізкіх. Але тыя, хто вольны ад
прывязанасцей і эгаістычных жаданняў, хто любіць
іншых як чалавечыя праявы Бога, разумеюць, што
пасля смерці іх блізкія вяртаюцца да Бога, каб
удыхнуць у Яго велізарных прасторах ветрык
свабоды і чыстага шчасця.**

**Мы павінны пасылаць думкі з любоўю тым, хто
памёр, і прасіць Бога дараваць ім спакой і камфорт
у новым свеце. Гэта можна зрабіць, засяродзіўшы
ўвагу на кропцы паміж бровамі і адправіўшы
духоўнае пасланне нашым блізкім у замагільным
жыцці. Мы таксама павінны пасылаць ім думкі
падбадзёрвання і любові. Калі нашы пасланні
будуць бесперапыннымі, яны абавязкова адчуюць
іх і адкажуць нам узаемнасцю. Бо яны, у сваю
чаргу, думаюць пра нас і сумуюць па нас, гэтак жа,
як яны радуюцца, калі мы ўспамінаем іх і пасылаем
ім пасланні любові і тугі.**

**І настане дзень, калі Бог зноў аб'яднае тых, хто
любіць адзін аднаго, і тады мы будзем ведаць, што
гэтае чалавечае жыццё — гэта не ўсё, што існуе, а
толькі звяно ў ланцугу вечных і непарыўных
адносін з нашымі сябрамі і блізкімі ў гэтым жыцці і
ў наступным.**

Мір вам

справядлівы вынік

**Розум стварае і ўкараняе ўсё, таму яго трэба
правільна кіраваць, каб ён не ствараў**

**Толькі добрыя ідэі і рэчы. Калі трымацца за
ідэю з жаданнем і рашучасцю, яна атрымаецца.**

Гэта прыме бачную і адчувальную форму, калі чалавек зможа выкарыстоўваць сваю волю для пэўных мэтаў

Заўсёды карысны і канструктыўны, ён становіцца гаспадаром свайго лёсу

Ёсць тры важныя спосабы зарадзіць сваю сілу волі і зрабіць яе моцнай і эфектыўнай:

Выбар простаі працы або прафесіі, якую раней было немагчыма выконваць і авалодаць, і рашучасць

Поспех у гэтай працы ці прафесіі

Спачатку пераканайцеся, што выбранае дасягальна, а потым не здавайцеся перад абліччам няўдачы

І няўдача

Канцэнтрацыя намаганняў на адной мэце і выкарыстанне ўсёй даступнай энергіі і магчымасцей для яе дасягнення

Вось у чым мэта

Вельмі важна заўсёды ўпэўніцца, глыбока ў сваім ціхім «я», што тое, чаго чалавек жадае і да чаго імкнецца,

Яго просьба адпавядае яго інтарэсам і боскай волі. Тады ён зможа выкарыстаць усю сваю ўладу.

Яго воля дасягнуць сваёй мэты, захоўваючы пры гэтым увагу да Бога, крыніцы ўсёй сілы

І дасягненні

Страх аслабляе жыццёвую энергію

**Чалавечы розум — гэта велізарны запас энергіі
або жыццёва важнай дзейнасці. Гэтая дзейнасць...**

**Яго пастаяннае выкарыстанне ў рухах цягліц і
функцыянаванні сэрца, лёгкіх і дыяфрагмы**

**Клеткавы метабалізм і хімічныя рэакцыі крыві,
а таксама ў функцыянаванні органаў пачуццяў**

**(Нервы) Акрамя таго, вялікая колькасць
жыццёвай энергіі траціцца на**

Думка, эмоцыі і воля

**Страх аслабляе жыццядзейнасць. Ён адзін з
найлюцейшых ворагаў актыўнай волі. На страху
грунтуецца**

**Здушваючы і перашкаджаючы жыццёвай
актыўнасці, якая звычайна рэгулярна цячэ да
нерваў, здаецца, быццам**

**Яно паралізавалася, таму цела становіцца
млявым, а яго жыццёвыя сілы прыкметна і значна
зніжаюцца**

**Страх не дапамагае пазбавіцца ад прычыны
вашага страху. Ён аслабляе волю і пераўзбуджае
мозг.**

**Каб паслаць перашкаджальны сігнал органам
цела, страх сціскае сэрца і перашкаджае працэсу.**

**Страваванне выклікае шмат фізічных
парушэнняў, калі свядомасць застаецца
сканцэнтраванай на Богу**

**Мы нічога не будзем баяцца і зможам
пераадолець усе перашкоды і перашкоды з
мужнасцю і верай**

Жаданне — гэта жаданне, якому не хапае энергіі. Намер — гэта рашучасць нешта зрабіць: выканаць жаданне або

Жаданне і волю, з іншага боку, можна выказаць, сказаўшы: «Я працую нястомна, пакуль не дасягну таго, чаго хачу».

«Я хачу гэтага». Калі чалавек трэніруе сваю волю, ён можа вызваліць сілы жыццёвай актыўнасці.

І кіраваць ім, а не проста жадаць чагосьці, не робячы неабходнага

Каб атрымаць гэтую рэч

Новыя намаганні пасля няўдачы прыносяць рэальны рост

Нават няўдача павінна служыць каталізатарам сілы волі і фізічнага і духоўнага росту.

Для любога праекта карысна прааналізаваць усе адпаведныя фактары, сітуацыі і абставіны, каб выключыць іх

Поўнае выключэнне магчымасці паўтарэння тых жа памылак у будучыні. Найбольш прыдатным падыходам з'яўляецца прадухіленне збояў.

І самы ўрадлівы сезон для пасеву насення поспеху

Удары і ўдары кулакамі з-за абставін могуць выклікаць сінякі і сінякі, але трэба захоўваць самавалоданне

З высока ўзнятай галавой Мы не павінны здавацца, а паспрабаваць зноў

Акрамя гэтага, колькі б разоў мы не церпілі няўдач, мы павінны імкнуцца, калі думаем, што

У нас няма сілы больш змагацца, пакуль у глыбіні душы не адчуем, што зрабілі ўсё магчымае.

Мы зрабілі ўсё магчымае і будзем рабіць усё магчымае, пакуль нашы намаганні не ўвянчаюцца поспехам

Мы павінны працягваць жыццёвую барацьбу да канца, выкарыстоўваючы сваю магутную сілу волі

Пераадольваючы ўсе жыццёвыя цяжкасці

Новыя намаганні пасля няўдачы сапраўды вядуць да рэальнага росту, але гэтыя намаганні павінны быць скаардынаванымі і падсілкоўванымі.

З пільнай увагай і эфектыўнай дынамічнай воляй

Нават калі вы пакуль што пацярпелі няўдачу, неразумна спыняць барацьбу і лічыць няўдачу лёсам.

І па волі лёсу лепш чалавеку памерці ў барацьбе, чым перастаць змагацца, пакуль у яго ёсць час.

Ён можа дасягнуць большага, бо яго намаганні будуць працягвацца ў новым жыцці нават пасля яго смерці.

Поспех і няўдача — гэта справядлівы вынік таго, што чалавек рабіў у мінулым, акрамя таго, што

Ён робіць гэта зараз, таму ідэі поспеху павінны абудзіцца і падсілкавацца з мінулых увасабленняў

**З актыўнасцю і жыццёвай сілай, каб мець
магчымасць кантраляваць думкі пра няўдачы ў
цяперашнім жыцці**

**Цяжкасці і непрыемнасці, з якімі сутыкаецца
паспяховы чалавек, могуць быць большымі, чым
тыя, з якімі сутыкаюцца іншыя**

**Няўдалы чалавек сутыкнуўся з гэтым, але
першы навучыўся цалкам адкідаць ідэю няўдачы.**

І ўвесь час падрабязна

**Розум павінен быць пераключаны ад
расчаравання і адчаю да перамогі і трыумфу, ад
трывогі да спакою**

**Ад інтэлектуальнай разгубленасці і
псіхалагічнай трывожнасці да разумовай
канцэнтрацыі, ад разгубленасці і мітусні**

Да міру, і ад міру да святой духоўнай асалоды

**Калі вы валодаеце гэтым самапазнаннем, мэта
вашага жыцця будзе ўвянчана поспехам і дасягнута**

Слаўны

Неабходнасць псіхааналізу

**Тым, хто жадае дасягнуць поспеху, прапануем
наступныя парады:**

**Яшчэ адзін сакрэт поспеху — псіхааналіз.
Самааналіз — гэта люстэрка, праз якое можна
бачыць**

**Схаваныя глыбіні вашага розуму, якія інакш
заставаліся б ад вас схаванымі, раскрываюцца.
Паспрабуйце вызначыць кропкі няўдачы.**

Адрознівайце добрыя і дрэнныя схільнасці і нахільнасці. Выкарыстоўвайце самааналіз, каб зразумець, дзе вы знаходзіцеся зараз.

Чаго вы хочаце дасягнуць, і якія перашкоды стаяць на вашым шляху? Вызначце характар вашай рэальнай працы.

Ведайце сваё прызначэнне ў жыцці. Імкніцеся валодаць усімі якасцямі сапраўднай асобы.

І высакародная, неўтаймаваная прыстрасцямі і жаданнямі, захоўваючы розум у гармоніі і згодзе з Богам

Вы будзеце хутка, бяспечна і ўпэўнена рухацца да жаданай мэты

Канчатковая мэта — знайсці шлях да Бога, але ёсць абавязкі і адказнасць

Гэтыя рэчы павінны быць дасягнуты і выкананы ў гэтым свеце. Сіла волі ў спалучэнні з ініцыятывай дапаможа нам.

Вызначыць гэтыя абавязацельствы і выканаць іх у максімальнай ступені

Сіла творчай ініцыятывы

Што такое ініцыятыва? Гэта творчая здольнасць у чалавеку: іскра ад стваральніка

Бясконцасць дае магчымасць ствараць тое, чаго ніхто раней не стварыў, гэтак жа, як яна дае

Матывацыя рабіць рэчы па-новаму і крэатыўна. Дасягненні чалавека з духам.

**Ініцыятыва можа быць такой жа бліскучай і
дзіўнай, як падаючая зорка, і здаецца, што яна
нешта стварае.**

**З нічога даказваецца, што тое, што здаецца
немагчымым, насамрэч магчыма з дапамогай**

Чалавек — найвялікшая творчая сіла духу

**Дух ініцыятывы і наватарства дазваляе
чалавеку стаяць на ўласных нагах, быць свабодным
і незалежным;**

Адна з асаблівасцей поспеху

Божы вобраз ёсць у кожным чалавеку

**Многія людзі апраўдваюць свае ўласныя
недахопы, адначасова нястомна асуджаючы іншых.
Мы павінны змяніць гэта.**

**Пазіцыя заключаецца ў тым, каб не звяртаць
увагі на недахопы іншых (якія не шкодзяць
людзям) і прыніжаць свае ўласныя.**

Мікраскоп

**Часам трэба аналізаваць іншых, але ў такім
выпадку трэба трымаць свае думкі пры сабе**

**Без прадузятасці і дыскрымінацыі.
Справядлівае і бесстаронняе мысленне падобнае да
люстэрка.**

**Чыстае, непахіснае люстэрка, непахіснае
паспешлівым асуджэннем, і ўсё, што з'яўляецца ў
гэтым люстэрку**

**Будзе выглядаць так, як ёсць насамрэч, без
прыкрас і скажэнняў**

Давайце ўбачым вобраз Бога ў кожным чалавеку, незалежна ад расы ці веравызнання. Мы адчуем смак кахання.

Святое — гэта калі мы адчуваем сваё адзінства з чалавецтвам, а не раней, чым ва ўзаемным служэнні

Мы забываемся пра сваё малое «я» (эга) і дакранаемся да адзінага вялікага «я», якое не мае межаў і абмежаванняў

Ёй: боскі дух, які аб'ядноўвае ўсіх людзей і збліжае іх

Інтэлектуальныя звычкі кантралююць жыццё чалавека

Чалавечыя звычкі маюць сілу паскараць або затрымліваць поспех. Гэта не мімалётнае натхненне ці

Яскравыя ідэі, а нават штодзённыя разумовыя звычкі, вызначаюць ход нашага жыцця

Псіхічныя звычкі — гэта псіхічны магніт, які прыцягвае да нас пэўныя рэчы і людзей.

І абставіны. Добрыя звычкі мыслення дазваляюць нам прыцягваць спрыяльныя і карысныя магчымасці, але

Дрэжныя інтэлектуальныя звычкі збліжаюць нас з тымі, хто мае свецкі тэмперамент і схільнасці, і з абставінамі, якія не з'яўляюцца такімі.

Рэкамендавана

Шкодныя звычкі можна нейтралізаваць, а іх сілу нейтралізаваць, пазбягаючы ўсяго, што можа іх справакаваць

Або ажывіць яго, не засяроджваючыся пастаянна на ім. Пасля гэтага розум павінен быць накіраваны на звычку.

Дабрыня і пастаянная праца па яе развіцці, пакуль яна не стане неад'емнай часткай нашага жыцця, — гэта тое, што мы можам зрабіць

Давярай яму і спадзявайся на яго

Унутры нас дзейнічаюць дзве супрацьлеглыя сілы ў нястомнай барацьбе: сіла, якая прымушае нас рабіць тое, што мы не павінны

Мы робім гэта, а іншыя падказваюць нам, што нам рабіць, рэчы, якія здаюцца больш

Складанасць Першы голас — гэта голас зла, а другі — голас дабра або Бога

Дзякуючы штодзённым цяжкім урокам, якія мы засвойваем, мы выразна бачым, што дрэнныя звычкі сілкуюць дрэва

Бясконцыя матэрыяльныя жаданні, а добрыя звычкі сілкуюць дрэва жаданняў

І высокія духоўныя памкненні Намаганні павінны быць усё больш і больш канцэнтраваны на належным развіцці

За благаслаўлёнае духоўнае дрэва, каб аднойчы мы маглі пажынаць плады сталага самапазнання

Апетыт

Калі чалавек можа пазбавіцца ад усіх відаў шкодных звычак і калі ён можа зрабіць усё

Добрае і высакароднае — гэта любоў праз высакароднасць і дабрыню, а не таму, што зло прыносіць смутак і шкадаванне

Ён будзе ўзрастаць духам і прасоўвацца па шляху

Чалавек будзе свабодным, калі добраахвотна і па ўласным жаданні адмовіцца ад сваіх дрэнных звычак. Ён будзе свабодным толькі тады, калі

Ён становіцца гаспадаром, здольным аддаваць загады сваім пачуццям, думкам і волі рабіць тое, што неабходна

Ён зрабіў гэта, нават калі гэта супярэчыла яго жаданням, у гэтай сіле самакантролю і самавалодання

Насенне вечнай свабоды ляжыць унутры

Дагэтуль я згадаў некалькі важных рыс поспеху: пазітыўнае мысленне, праактыўную волю,

Псіхааналіз, ініцыятыва і самакантроль. У шматлікіх кнігах падкрэсліваецца адзін або некалькі з гэтых фактараў.

Больш за гэтыя асаблівасці, але гэта не прызнае боскай сілы, якая стаіць за гэтымі фактарамі

Гэта поспех. Узгадненне з боскай воляй — найважнейшы элемент дасягнення поспеху.

Боская воля — гэта сіла, якая рухае зямлю і ўсё, што на ёй, а таксама Сусвет і ўсё, што ў ім. Гэта воля Бога.

Гэта Бог рухае зоркі ў космасе, і гэта Яго воля вызначае шляхі планет

І цыклы нараджэння, росту і распаду кіруюць усімі формамі жыцця. Хай будзе благаслаўлены Бог, і хай будзе благаслаўленая Яго воля. Мудры і ўсёведаючы

Мір, міласэрнасць і дабраславенне Божае хай будуць на вас

духоўны экстаз

Сапраўдны вопыт духоўнага экстазу

Бог надзяліў нас сілай духоўнага натхнення:

здольнасцю адчуваць радасць Яго прысутнасці ўнутры нас. Але злыя сілы існавання вынайшлі розныя формы фальшывай і падманлівай імітацыі. Часовая эйфарыя ад алкаголю і наркотыкаў — гэта падробка сапраўдных духоўных перажыванняў. Ужыванне алкаголю і наркотыкаў часта прыводзіць да патурання сэксуальным практыкам, якія перашкаджаюць дасягненню духоўнага натхнення, абмяжоўваючы розум інтэнсіўным фізічным .усведамленнем

Многія людзі п'юць алкаголь, каб развеяць трывогі і

сцерці балючыя, трывожныя ўспаміны. Але такая забыўлівасць пазбаўляе чалавека яго прыроджанай духоўнай мудрасці — так, яна пазбаўляе яго той самай сілы, якая дапамагае яму пераадолець свае праблемы і .знайсці трывалае шчасце

Бог — крыніца радасці і шчасця, і Ён хоча, каб мы шукалі Яго вечна абнаўляючайся асалоды і знайшлі яе ў .сабе

Існуе падманлівая, сатанінская касмічная сіла —

Сатана, Ібліс, Антыхрыст або Антыхрыст, — якая
нястомна спрабуе пашкодзіць усе прыгожыя і ўзнёслыя
.праявы і канцэпцыі ў гэтым сусвеце

На працягу ўсяго стварэння мы бачым, як дваістыя
сілы добра і зла супрацьстаяць і супярэчаць адна адной:

Бог стварыў любоў, а дэманічная сіла стварыла
нянавісць; Бог стварыў дабрыню і шчодрасць, а
дэманічная сіла стварыла эгаізм і любоў да сябе; Бог
стварыў мір і згоду, а дэманічная сіла стварыла разлад і
.канфлікты

Ведаючы гэта, шукальнік павінен разумець, што
алкаголь і наркотыкі надзвычай шкодзяць яго шчасцю,
таму што яны зацямяюць сапраўдную духоўную
радасць і пашкоджаюць клеткі мозгу, негатыўна
ўплываючы на яго інтэлект і разважлівасць. Нават адна
доза алкаголю або наркотыкаў можа прывесці да
залежнасці, асабліва калі ёсць схільнасць да гэтых
шкодных рэчываў з мінулых жыццяў. Злых рэчаў трэба
.пазбягаць, таму што яны ёсць зло

Калі вы адчуеце сапраўдны духоўны экстаз, вы
ўбачыце, што ніякі іншы вопыт не можа параўнацца з
гэтым. Бацькі павінны заўсёды імкнуцца прывіваць сваім
дзецям духоўную ўсведамленасць, навучаючы іх
медытацыі і свядомаму распазнаванню, каб яны не
паддаліся спакусе гуляць з агнём падманлівых і
.фальшывых задавальненняў

Сапраўднае шчасце бясконцае, але задавальненне
ад алкаголю і наркотыкаў мімалётнае і пакідае пасля
.сябе толькі шкодаванне і разбуральныя пачуцці

Кожную ноч, падчас мірнага і спакойнага сну, мы
адчуваем смак спакою і радасці. Калі мы пагружаемся ў
глыбокі сон, Бог дазваляе нам жыць у ўзнёслым,
спакойным стане свядомасці, у якім мы забываемся пра
ўсе клопаты і трылогі гэтага свету. У медытацыі мы

можам адчуць гэты бласлаўёны стан розуму нават
.падчас няспання і адчуць спакой на іншым узроўні

Калі сыходзіць боская радасць, маё дыханне
супакойваецца, а мой дух узлятае, адчуваючы асалоду
тысячы сноў адначасова, але я не губляю сваіх
звычайных пачуццяў. Гэты касмічны досвед прызначаны
для тых, хто глыбока паглыбляецца ў дасягненне
.найвышэйшага стану свядомасці

Калі ваша істота напаўняецца непераадольным
экстазам Бога, цела цалкам супакойваецца, дыханне
спыняецца, думкі супакойваюцца і нават паступова
знікаюць. Той, хто медытуе, адчувае рэальнасць сваёй
душы і блізкасць да Творцы, таму ён п'е з боскай
асалоды і адчувае экстаз радасці, які не можа даць
.тысяча доз віна

Звычайны чалавек адчувае дрымотнасць на мяжы
паміж няспаннем і сном, адчуваючы кароткачасовае
пачуццё дабрабыту, але гэта пачуццё хутка знікае, калі
чалавек пагружаецца ў глыбокі сон. Сон — гэта не
поўная страта свядомасці, таму што, пакуль ён не
.спіцца, вы ведаеце, ці быў ваш сон спакойным ці не
Існуе мноства станаў сну — некаторыя лёгкія,
некаторыя глыбокія. Але духоўныя перажыванні, якія
чалавек мае з Богам у свядомым стане, больш
хвалюючыя і асвятляльныя, чым найвялікшая асалода сну
або дрымота (дрымотнасць або сон, які папярэднічае
.засынанню)

За таямніцамі і загадкамі сну ляжаць гэтыя святыя
радасці

Я магу заставацца ў любым стане, які пажадаю. Я
часта застаюся паміж светам сну і ўсведамленнем свету:
.у ўзнёслым стане

Чалавечы розум мае велізарныя, бязмежныя
магчымасці, але чалавек часта гэтага не ўсведамляе. Я
магу адначасова адчуваць два станы: глыбокі сон і

поўнае няспанне. Або я магу спаць, бачыць сны і чуць
.усё, што адбываецца вакол мяне, адначасова
Часам я сплю як звычайны чалавек. Я таксама магу
спаць і назіраць за сабой у поўнай свядомасці. У
вышэйшым стане ваша цела і розум спяць, але вы
цалкам усведамляеце ўсё, што адбываецца. Гэта
магчыма толькі шляхам развіцця здольнасці свядома і
наўмысна ўваходзіць у вышэйшы стан свядомасці і
свядома і наўмысна вяртацца ў нармальны стан
.няспання

Няма абсалютна ніякай патрэбы баяцца пакідаць
цела без магчымасці вярнуцца праз медытацыю,
унутраны спакой або ўяўленне. Гэтая ідэя, якую
прасоўваюць некаторыя, беспадстаўная. Прывязанасць
да цела настолькі моцная, што ад яе нялёгка пазбавіцца.
Нават калі свядомасць знікае, немагчыма цалкам
пакінуць цела, пакуль падсвядомасць застаецца з ім
.звязанай

Калі вы занадта інтэнсіўна нешта візуалізуеце, гэта
ператворыцца ў галюцынацыю, пазбаўленую якой-
небудзь суб'ектыўнай рэальнасці. Неабходна зразумець
розніцу паміж уяўленнем і самапазнаннем. Істотны доказ
боскага самапазнання — усведамлення Бога ўнутры вас
.— гэта быць сапраўды і безумоўна шчаслівым

Калі вы адчуваеце ўсё большую і пастаянную
радасць у медытацыі, ведайце, што вы адчуваеце
прысутнасць Бога ў сваёй душы. Аднак, калі ў патоку
святога шчасця адбываецца паўза або перапыненне,
гэта сведчыць аб наяўнасці ў вашай свядомасці
старонніх элементаў, якія неабходна ліквідаваць, каб
.аднавіць унутраную радасць

Духоўны настаўнік, які сапраўды ведае Бога, мае
адно жаданне: прапанаваць духоўнае кіраўніцтва тым,
хто яго шукае, заахвочваючы іх думаць пра Бога і
набліжацца да Яго сэрцам, душой, розумам і справамі.

Усе, хто рэзануе з ім, атрымліваюць Божыя
благаслаўленні праз яго, бо ён — толькі сціплы
.інструмент у руках Усемагутнага Бога
Немагчыма быць з Богам, проста думаючы, што
чалавек дасягнуў духоўнага прасвятлення.
Самаўдасканаленне і маральнае ўдасканаленне
з'яўляюцца неабходнымі перадумовамі для дасягнення
вышэйшых станаў. Існуе велізарная розніца паміж
пазнаннем Бога магчымым чынам і пазнаннем Яго
рэальным чынам. Толькі праз пакора, мудрасць,
шчырасць, дабрадзеіны характар і шчырае імкненне
чалавек можа сапраўды пазнаць Бога. Менавіта
.пакорлівыя пазнаюць Бога і каго Бог прызнае
Тыя, хто глыбока паглыбляецца ў касмічную
свядомасць, натуральным чынам развіваюць
незвычайныя духоўныя здольнасці і кантроль над
прыроднымі сіламі. Аднак ніхто, хто дасягае сапраўднай
боскай свядомасці, не выкарыстоўвае свае сілы для
.хвальбы і выхваляння без мудрасці і разважлівасці
Мудрыя людзі разумеюць, што Бог — адзіны агент
існавання, і пакорліва прыпісваюць Яму незвычайныя
.дары, якімі Ён іх надзяліў
Хіба ўсё ў існаванні не з'яўляецца цудам? І хіба
чалавек, проста ў сілу свайго існавання, таксама не
?з'яўляецца цудам
Калі людзі не задаволеныя ўсімі цудамі, створанымі
Богам, чаму святыя павінны здзяйсняць яшчэ больш
?цудаў
Праведныя святыя Божыя нічога не робяць, калі Бог
не папросіць іх зрабіць гэта, і часам па прычынах, якія
.незразумелыя і цяжкія для разумення
Я праілюструю на прыкладзе, чым вышэйшая
свядомасць адрозніваецца ад падсвядомай свядомасці
Вышэйшая свядомасць — гэта стан, у якім вы
можаце — падчас няспання, сну і поўнай свядомасці —

выклікаць любое адчуванне ў цэле па сваёй волі і без
.якіх-небудзь знешніх раздражняльнікаў

У сферы несвядомай фантазіі (свеце сноў) вы
можце выпіць кубак гарачага малака, але гэты вопыт
навязаны вам. У вышэйшай свядомасці вы можце
адчуць тое ж самае або што заўгодна іншае праз
.свядомую волю

Калі чалавек не здольны гэтага зрабіць, не варта
падманваць сябе, думаючы, што ён дасягнуў вышынь
вышэйшай свядомасці. Шлях можа здацца доўгім, але
падарожжа ў тысячу міль пачынаецца з аднаго кроку. І
пакуль чалавек застаецца аптымістам, ніякая перашкода
.не зможа перашкодзіць дасягненню жаданай мэты
Мільёны людзей зачараваны цудамі падсвядомасці,
якія раскрываюцца падчас сну. Але ў больш высокім
стане вы можце бачыць ці ведаць тое, чаго жадаеце, не
праз уяўленне, а праз рэальнасць. Я магу сядзець у
гэтым крэсле і перанесці свой розум у любое месца і
.ўбачыць, што менавіта там адбываецца

Часам вучні жывуць у падсвядомасці, а часам яны
ўносяцца да вышэйшай свядомасці. І ёсць нешматлікія
абраныя, якія здольныя пераўзысці вышэйшую
свядомасць і дасягнуць касмічнай свядомасці: царства
.боскага духу, які не мае ні паходжання, ні прычыны
У стане чыстай духоўнай свядомасці шукальніку не
патрэбна папярэдняя фантазія, каб адчуваць рэчы. Калі
ён аб'ядноўваецца з касмічнай свядомасцю, яго
свядомасць пашыраецца і зліваецца з кожным атамам
існавання, ён усведамляе ўвесь Сусвет і ўсіх істот. Гэты
вопыт — бясконцае пашырэнне свядомасці. Тыя, хто
адчувае гэтую свядомасць, адчуваюць прысутнасць у
валокнах травы і на вяршынях гор, а таксама ў кожнай
.клетцы свайго цела і кожным атаме ў прасторы
Але касмічная свядомасць выходзіць і за рамкі

гэтага

Калі чалавек можа адчуць сваю прысутнасць ва ўсім
існаванні
Радасць таксама ведае, што ляжыць па-за межамі
існавання
Яно аб'ядноўваецца з усеабдымнай боскай
.свядомасцю. Мір вам

Ідэя

Праніклівасць — гэта сродак, з дапамогай якога мы можам успрымаць свет формаў, які не ўспрымаецца пяццю пачуццямі або інтэлектам. Праўда, што свет формаў з'яўляецца ў сэнсарным свеце і праз яго, і праўда, што веданне апошняга азначае веданне першага, але ёсць розніца ў тым, як пазнаюцца гэтыя два паняцці.

Ці можам мы сапраўды пазнаць сэнсарны свет ва ўсіх яго вымярэннях толькі праз сэнсарнае ўспрыманняе або толькі праз думкі? Безумоўна, не. Існуюць бясконцыя ісціны, з'явы, законы і адносіны, як у прыродзе, так і ўнутры нашых целаў, якія застаюцца запячатанымі кнігамі і схаванымі таямніцамі для чалавецтва. Дык як жа мы можам зразумець духоўныя сферы, якія знаходзяцца па-за межамі ўсіх думак і сэнсарных успрыманняў?

Праніклівасць нараджаецца і дзейнічае знутры душы, у той час як думка прыходзіць звонку. Праніклівасць дазваляе нам стаяць тварам да твару з праўдай, у той час як думка дае нам ускосны яе вобраз.

Праніклівасць бачыць праўду як цэласнае цэлае дзякуючы дзіўнай і цудоўнай сувязі (паміж

ёй і праўдай), у той час як розум працуе над тым, каб падзяліць і фрагментаваць праўду.

Кожны чалавек валодае сілай праніклівасці, гэтак жа, як ён валодае інтэлектам. І гэтак жа, як думка можа быць натрэніравана і ўдасканалена, так і праніклівасць можа быць развіта і ўдасканалена. У праніклівасці мы знаходзімся ў поўнай гармоніі з праўдай. Свет асалоды (з адзінствам у колькасці) і з унутранымі законамі, якія кіруюць духоўным светам, і мы таксама знаходзімся ў згодзе з Богам

Як мы ўстанаўліваем сваё існаванне? Ці праз сэнсарныя ўспрыманні? Ці паведамляюць нам нашы пачуцці пра наша існаванне і раскрываюць крыніцу нашага ўсведамлення быцця? Вядома, не. Пачуццё існавання не залежыць ад пачуццяў, якія не могуць свядома ўсведамляць што-небудзь без нашага папярэдняга разумення таго, што мы з'яўляемся часткай самога працэсу адчування.

Ці кажуць нам сэнсарныя ўспрыманні і працэс мыслення пра наша існаванне? Безумоўна, не, бо дадзеныя розуму складаюцца з сэнсарных уражанняў, і яны — як аказваецца — не могуць даказаць нам, што мы існуем.

Акт мыслення не можа даць нам усведамлення існавання, таму што існаванне ўласціва самому працэсу мыслення. Калі мы параўноўваем сябе з знешнім светам і спрабуем разважаць або рабіць высновы пра сваё існаванне, усведамленне існавання прысутнічае ў самым акце мыслення і разважання. Улічваючы абмежаванасці мыслення і неадэкватнасць пачуццяў, як мы можам ведаць, што існуем? Адказ крыецца выключна ў разуменні душы. Гэта веданне з'яўляецца праявай інтуіцыі.

Яно выходзіць за рамкі розуму і пачуццяў, якія не маюць існавання без разумення.

Праніклівасць цяжка вызначыць, таму што яна так блізкая ўсім нам. Кожны з нас адчувае яе. Хіба мы не ведаем, што такое экзістэнцыяльная ўсведамленасць? Яна настолькі знаёмая, што не паддаецца вызначэнню. Калі б вы спыталі каго-небудзь, адкуль ён ведае пра сваё існаванне, ён не змог бы адказаць. Ён ведае, але не можа гэта вызначыць. Ён можа спрабаваць растлумачыць і выказаць гэта, але яго словы не могуць перадаць тое, што ён адчувае ўнутры сябе. Праніклівасць валодае гэтай здольнасцю ва ўсіх яе формах і праявах.

Чацвёрты метадад, тлумачаны ў іншым месцы, заснаваны на разуменні. Чым больш мы звяртаем на гэта ўвагу, тым лепш мы пазнаем Бога.

Праз пранікненне чалавек пазнае Бога, і ўстанаўліваецца сувязь паміж пачуццёвым і ідэальным светамі. Апошні ўспрымаецца ў пачуццёвым свеце і праз яго. Затым уплыў пачуццяў знікае, трывожныя думкі знікаюць, і мы пазнаем Бога — крыніцу асалоды — і ўнутры нас узнікае ўсведамленне Адзінага і Усё ў Адным. Гэта пранікненне, якім валодалі прарокі, вялікія постаці і мудрацы свету.

Трэці метадад, або сузіральны метадад, апісаны раней, таксама вядзе нас у свет пранікнення, калі мы старанна і актыўна яго практыкуем, але гэта ўскосны метадад, які патрабуе больш часу, каб стварыць у нас тое, што адбываецца праз прамое пранікненне або веды.

Такім чынам, праз праніклівасць мы можам пазнаць Бога ва ўсіх Яго праявах. Нашы пачуцці не здольныя раскрыць Яго нам, бо яны ўспрымаюць

толькі Яго знешні выгляд. Ніякі інтэлект ці разважанне не могуць сапраўды пазнаць Бога, бо інтэлект не можа пераадолець інфармацыю і дадзеныя пачуццяў. Ён можа толькі арганізоўваць і інтэрпрэтаваць сэнсарныя ўражанні.

Калі пачуцці не могуць наблізіць нас да Бога, інтэлект таксама не спраўляецца, бо ён абапіраецца на іх. Таму мы павінны звярнуцца да ўнутранага зроку, каб адкрыць Бога ў Яго дабраславёнай форме і Яго іншых праявах.

Аднак існуе некалькі перашкод для гэтага інтуітыўнага ўспрымання, такіх як хвароба, разумовая слабасць, сумневы, лянота, матэрыяльныя амбіцыі, дэвіянтныя думкі і няўстойлівасць. Гэтыя перашкоды альбо успадкаваныя, альбо набытыя праз зносіны з іншымі. Нашы спадчыныя схільнасці да шкодных і нездаровых рэчаў можна пераадолець з дапамогай моцных разумовых намаганняў, гэтак жа, як мы можам пераадолець няўдачы і расчараванне з дапамогай сілы волі. Прыклаўшы належныя намаганні і ў кампаніі добрых людзей — тых, хто адданы Богу, — мы можам выкараніць дрэнныя звычкі з саду душы і пасадзіць на іх месца добрыя.

Калі мы не будзем суправаджаць тых, хто бачыў, дакрануўся да праўды і зразумеў яе ў сваім жыцці, мы можам не ведаць, што гэта за праўда.

Дух даследавання ўласцівы кожнаму, і кожны чалавек у гэтым свеце шукае ісціну, якая з'яўляецца яго вечнай спадчынай, і ён пастаянна шукае яе, мудра ці неразумна, пакуль не знойдзе яе і цалкам не аднавіць.

Яшчэ не позна! Хто імкнецца, той дасягне поспеху, а хто настойвае, той дасягне сваёй мэты!

Нябачны чалавек

Майстар Парамаханса Ёгананда

Сама ідэя пра людзей як істот, нябачных няўзброеным вокам, здаецца ненатуральнай і нелагічнай. Мы бачныя самі сабе кожны дзень як фізічныя істоты. Але існуе мноства спосабаў, якімі мы раскрываем сваю схаваную, сутнасную прыроду.

Напрыклад, калі вы заплюшчыце вочы, ваша цела стане для вас нябачным. Дык як жа вы ведаеце, што існуеце? Вы адчуваеце цяжар свайго цела, і вы можаце чуць, адчуваць пах, смак і адчуванні, але вы сапраўды самі сабой толькі ў думках і пачуццях. Вы — схаванае ядро, вакол якога круціцца мноства думак. Цяпер адкрыце вочы. Пытанне ў наступным: вы тая форма, якую бачыце, ці тая ўнутраная істота, якую вы адчувалі ўсяго хвіліну таму з заплюшчанымі вачыма?

Бачны чалавек не мае вялікага значэння. Схаваны "я", або душа, — гэта тое, што сапраўды мае значэнне. Падчас сну вы не ўсведамляеце бачнага чалавека, але вы ўсведамляеце сябе, таму што пасля абуджэння вы ведаеце, ці быў ваш сон мірным і спакойным, ці не. Такім чынам, ваш схаваны "я" рэальны. Без гэтага нябачнага "я" ваш бачны вобраз не меў бы сэнсу ці значнасці.

Без схаванага "я" цела было б нікчэмным, як бязжыццёвы труп ці закасцянелая туша

Схаванае, унутранае «я» — гэта сапраўднае «я». Тым не менш, як ні дзіўна, людзі не спрабуюць прааналізаваць прыроду гэтага схаванага «я»! Іх увага цалкам сканцэнтравана на фізічнай форме, якую яны могуць лёгка дакрануцца і ўбачыць. Таму яны праводзяць свае дні і ночы, клапацячыся пра сваё фізічнае цела і яго патрэбы, ніколі не

спыняючыся, каб задумацца пра тое, што нябачнае ўнутранае «я» — гэта сапраўдная рэальнасць.

Унутры фізічнага цела знаходзіцца цела святла з такім жа падабенствам. Хоць яно і нябачнае для чалавечага зроку, яно з'яўляецца планетарнай або эфірнай абалонкай душы.

Людзі, якім ампутавалі палец, адчуваюць, што ён усё яшчэ там. Кожны, хто страціў канечнасць, ведае гэтае адчуванне. У кожнага органа ў целе ёсць схаваны, эфірны аналаг або адпаведнік. За фізічным сэрцам ляжыць схаванае сэрца, без якога бачнае сэрца не магло б біцца. Людзі валодаюць нябачнымі органамі зроку, слыху, мозгу, костак і нерваў. Гэтыя органы, якія з'яўляюцца тканінамі святла і актыўнасці, складаюць нябачнае планетарнае цела чалавека. Планетарнае або эфірнае цела ў дакладнасці падобна на бачнае фізічнае цела. Розніца ў тым, што яго светлая, жыццёвая форма надзвычай тонкая.

Калі цела пакутуе ад інваліднасці, не варта пераконваць сябе, што чалавек страціў зрок або руку. Нябачныя вочы і рукі ўсё яшчэ прысутнічаюць. Нягледзячы на тое, што фізічная рука можа быць паралізаваная, нябачная рука не пашкоджана. Ніколі не верце, што хвароба фізічных органаў якім-небудзь чынам уплывае на нябачныя органы, таму што негатыўныя думкі будуць перашкаджаць прытоку свядомай жыццёвай энергіі да органаў фізічнага цела.

Электрычны ток цячэ па дроце. Што важней: дрот ці электрычнасць? Дрот існуе проста для таго, каб праз яго праходзіла электрычнасць. Існаванне электрычнасці не залежыць ад дрота. Падобным чынам, цела існуе для таго, каб яго

выкарыстоўвала нябачная істота, душа, а не наадварот.

На жаль, гэтае схаванае «я» звязана з целам! Інакш мы маглі б хадзіць па вадзе, лятаць у космасе і вяртацца ў цела.

Эфірнае цела схаванага "я" валодае сэнсарнымі ўспрыманнямі, значна мацнейшымі за яго фізічны аналаг. Людзі стварылі машыны, якія ў некаторых выпадках значна пераўзыходзяць фізічнае цела, якое абмежавана шматлікімі абмежаваннямі. Але па меры развіцця вашай свядомасці эфірнага цела вы выявіце, што яно можа чуць тое, што не можа пачуць вуха, і бачыць тое, што не можа ўбачыць вока. Яно таксама можа адчуваць пах, смак і дакранацца да рэчаў, якія знаходзяцца далёка за межамі фізічных пачуццяў.

Людзі заўсёды заклапочаныя і зацікаўленыя лямпай фізічнага цела, але ім ніколі не прыходзіць у галаву шукаць тую таемную электрычнасць, якая запальвае гэтую лямпу.

Бачны чалавек складаецца з шаснаццаці элементаў: хімічных рэчываў, якія можна набыць на рынку! Фізічнае цела мае невялікую каштоўнасць з пункту гледжання яго складовых элементаў. Чалавецтву самы час лепш зразумець нябачнага чалавека. Гэты схаваны чалавек — гэта той, хто валодае здольнасцямі, думкамі і спадарожнікамі, той, хто любіць і думае, і без яго фізічнае цела не мае нічога, акрамя хімічных элементаў, з якіх яно складаецца.

Прамень розуму павінен быць накіраваны ўнутр, далей ад палоннага, бачнага чалавека

Фізічнае цела пакутуе ад боляў у спіне і курчаў, а таксама з узростам пагаршаецца і разбураецца.

Яно пастаянна стогне, енчыць і прагне таго ці гэтага.

Бачны чалавек не можа вытрымаць моцнага падзення, пры якім косці раздушваюцца, і часам сціскаецца ад простага ўколу маленькай шпількі.

Нябачны чалавек не пацярпеў. Ён вольны і неабмежаваны. Ён можа развеець усе праблемы і непрыемнасці фізічнага цела.

Схаваная чалавечая істота ўнутры нас — гэта наша сапраўднае «я»

Гэта істота, якая ляжыць за атамамі цела, — гэта душа, якая не змяняецца, не пераўтвараецца і ніколі не падвяргаецца ваганням або знішчэнню.

Чалавек можа думаць, што ён — цела, але гэта не так. Кавалак лёду можа растапіць і знікнуць з вачэй праз выпарэнне. Гэты працэс можна адмяніць, кандэнсуючы пару ў вадкасць, а затым замарозіўшы вадкасць назад у цвёрдае цела.

Жыццё выключна ў святдомасці фізічнага цела духоўна шкоднае, таму што цела схільнае да болю хваробы, траўмы, голаду і смерці. Мы не павінны пераконваць сябе, што мы — толькі гэта бачнае цела, схільнае да тлення і разбурэння.

Схаванае ў нас чалавечнае пачуццё нельга забіць ці пашкодзіць. Хіба нам не варта больш імкнуцца зразумець нашу невядомую, вечную прыроду?

Пашыраючы свае веды пра гэтае схаванае "я", мы зможам кантраляваць бачнага чалавека, як гэта робяць вялікія майстры. Тыя, хто адчувае свае святыя сілы і адчувае прысутнасць схаванага, унутранага "я", могуць вызваліцца ад фізічных пакут, нават калі бачны чалавек знаходзіцца ў бядзе і небяспецы.

Які шлях да дасягнення гэтага суверэнітэту?

Больш часу варта праводзіць у спакоі сузірання і міру. Спачатку гэта можа здацца непажаданым, бо жыццё са свядомым усведамленнем цела і празмернай ідэнтыфікацыяй з яго адчуваннямі абцяжарвае думаць пра што-небудзь, акрамя сваіх бясконцых праблем, жаданняў і патрэб. Але ў чалавечай свядомасці адкрыецца новае вымярэнне, калі чалавек пацвердзіць сваю духоўную ідэнтычнасць і пераканаецца, што ён сапраўды створаны па чыстым вобразе Бога, што яго жыццё нельга знішчыць ніякім чынам, і што ён — схаваная, вечная істота.

Гэты нябачны чалавек створаны па вобразу Божаму, свабодны, як боскі дух. У бачным чалавеку ляжаць усе абмежаванні і праблемы свету. Як толькі мы ўсведамляем сваё цела, мы звязаны яго абмежаваннямі. Вось чаму вялікія вучаць нас заплюшчваць вочы і нагадваць сабе — праз медытацыю на схаванае «я», — што мы не звязаны абмежаванымі фізічнымі магчымасцямі цела.

Я часта сцвярджаў з вялікай верай і перакананнем: «Я не звязаны сваім фізічным целам. Куды б я ні пайшоў, я адразу там».

Вы можаце сказаць: «Гэта проста ідэя». Добра, але што такое ідэя? Усё, што вы бачыце вакол сябе, — гэта канкрэтная ідэя. Вы не можаце ўявіць сабе нічога без думкі. Сама думка нябачная, але яна робіць усё, што мы бачым, рэальным. Такім чынам, калі вы можаце кантраляваць свае думкі, вы можаце зрабіць усё бачным, і вы можаце бачыць усё дзякуючы сіле сваёй разумовай канцэнтрацыі.

Калі вы інтэнсіўна і глыбока сканцэнтраваны, вы можаце бачыць сваім уяўным вокам тое, пра

што думаеце, гэтак жа, як калі б вы бачылі гэта сваімі фізічнымі вачыма. Нябачныя думкі могуць ператварыцца ў бачны вопыт.

Калі вы заплюшчыце вочы, вы не зможаце ўбачыць сваё цела, але яно застаецца для вас рэальным. Дык чаму вы лічыце, што схаванае "я" нерэальнае толькі таму, што вы яго не можаце ўбачыць?

У медытацыі вы ўзіраецеся ў цэмура за заплюшчанымі вачыма і засяроджваеце свой розум на схаваным "я" або душы ўнутры вас.

Практыкуючы самадысцыпліну і звяртаючы свой розум унутр у адпаведнасці з навуковымі метадамі медытацыі, прапанаванымі вашым духоўным настаўнікам, вы будзеце паступова расці духоўна. Вашы медытацыі стануць глыбейшымі, і ваша нябачнае "я" — духоўны вобраз Бога ўнутры вас — стане для вас рэальным. У гэтым шчаслівым абуджэнні самапазнання абмежаваная фізічная свядомасць, якая калісьці была такой рэальнай, становіцца нерэальнай, і вы даведаецеся, што адкрылі сваё сапраўднае, непераможнае "я" і ўсвядомілі яго адзінства з Богам.

Вы таксама зразумеце, як нябачная чалавечая істота звязана з фізічным целам разумовымі і эмацыйнымі сувязямі і жаданнямі пэўных рэчаў на зямным узроўні.

Але калі праз глыбокую медытацыю вы зможаце развязаць або разарваць гэтыя ланцугі, вы вызваліцеся і зразумеце, што вы — вобраз Бога. Шукайце нябачнага чалавека, зняволенага ў лесе фізічных і матэрыяльных адчуванняў.

Калі б вы хоць раз пазнаёміліся з гэтым нябачным чалавекам, вы б зразумелі, што фізічнае цела — гэта яго знешняя абалонка, і што ў яго ёсць

**святлівае цела, а таксама ўнутранае
інтэлектуальнае цела, і вы б таксама зразумелі,
якая вы дзіўная істота!**

**Засяродзьце свае думкі на гэтым нябачным «я».
Бачны чалавек — гэта ілюзія і падман. Унутраны
або нябачны «я» — гэта сапраўднае «я». Калі вы
гэта зразумеете, вы даведаецеся, што вы не з
плоці і крыві, а схаваны «я», які знаходзіцца па-за
межамі тлення і разбурэння.**

**Ты — душа, а душа не памірае! Не думай, што
магіла — гэта твой канец. Калі фізічнае цела
памірае, душа пераходзіць на іншы ўзровень
існавання. Нішто па-сапраўднаму не знішчаецца.
Першапачатковая форма цела заўсёды прысутнічае
ў эфіры.**

**Людзі адчуваюць, што іх памерлыя блізкія
сышлі назаўжды, таму што ім не хапае разумовай
канцэнтрацыі, каб убачыць іх у іх празрыстых
формах у эфірным свеце, дзе яны живуць. Заўсёды
разважайце над гэтымі ісцінамі і паўтарайце сабе —
калі вас цікавяць гэтыя рэчы: «Я — светлавы
замысел Бога. Я вечны і заўсёды блукаю ў Царстве
Божым».**

**Ты — тая схаваная істота, да якой смерць не
можа дакрануцца, а няшчасце не можа
паўплываць, і ты застанешся такім на ўсю вечнасць.
Дык чаму ж ты не ўсведамляеш сваёй неўміручасці
зараз?**

**Нашы фізічныя вочы падманваюць нас,
прымушаючы думаць, што гэты дваіны свет
рэальны. Адкрыйце сваё духоўнае вока і ўбачыце
сваю нябачную форму. Калі ваша духоўнае вока
адкрыецца ў цішыні ўнутранай цішыні, схаванае
стане бачным.**

**Калі вы думаеце, марыце і глыбока
сканцэнтраваны, вы — той чалавек, які застаецца
схаваным ад вачэй. Гэты чалавек — сапраўдны, а
бачны чалавек — толькі яго цень.**

**Забудзь цень і памятай сапраўднае
Будзь адзіным цэлым з нябачным чалавекам
Чысты вобраз Госпада ўсяго стварэння!
Мір вам**

Уводзіны ў касмічную свядомасць

**Касмічнай свядомасці немагчыма дасягнуць,
пакуль ёсць нават лёгкі інтэлектуальны дрыжкі
або нязначная хваля псіхічнай трывогі. Навуковыя
метады медытацыі значна паляпшаюць якасць
разумовай канцэнтрацыі і ўзмацняюць здольнасць
чалавека кантраляваць свае думкі, тым самым
ратуючы яго ад гадоў бесплодных блуканняў у
сферы несвядомага. Мы не адмаўляем карыснасці
несвядомага як сховішча памяці і як сферы сну і
сноў. Аднак гэтая сфера можа быць перашкодай
для медытацыі і мае сваю прывабнасць для тых,
хто схільны да фантазій і мае імкненне злучыцца з
духоўным светам, уваходзячы ў царства ўяўных
галюцынацый, якія не маюць рэальнасці або
духоўнай каштоўнасці і не моцна адрозніваюцца ад
звычайных сноў уначы. Навуковыя метады
медытацыі, акрамя асабістых намаганняў,
узвышаюць розум да ўзнёслага стану самапазнання
і гармоніі з Богам.**

**Варта пазбягаць сферы, якая кішыць
ілюзорнымі, уяўнымі перажываннямі, якія
некаторыя памылкова прымаюць за духоўныя, але
якія зусім не з'яўляюцца духоўнымі. Сапраўдныя
духоўныя перажыванні і сапраўднае ўсведамленне**

ісціны немагчыма дасягнуць без засяроджвання розуму на Богу. Сузіральная канцэнтрацыя — гэта стан поўнага разумовага паглынання і поўнай нерухомасці свядомасці. Прырода існавання — рух, у той час як прырода духу — нерухомасць або нерухомасць. Такім чынам, канцэнтрацыя неабходная для свяшчэннай гармоніі. Метады і мастацтва канцэнтрацыі і медытацыі, якія выкладаюцца на ўроках самапазнання, вядуць да поўнага ўзгаднення чалавечай свядомасці з боскай свядомасцю.

У свеце ёсць спосаб шмат прапаведаваць і мала ўжываць на практыцы. Вы можаце сто разоў пачуць лекцыю пра мёд, але не даведаецеся яго смаку, пакуль не паспрабуеце. Падобным чынам, сапраўдную каштоўнасць любога вучэння можна ацаніць толькі праз практыку. Мы павінны ўжываць вучэнні прарокаў і вялікіх асоб і жыць паводле іх. Тады іх ісціны стануць нашымі ісцінамі, і мы зразумеем, што ісціну можна даказаць і прадэманстраваць, і што яна ўніверсальная. Калі мы ходзім у святле ісціны, якімі б ні былі нашы перакананні ці шлях, Бог прыме нашу працу і ўключыць нас у лік Сваіх выбраных.

Трэба ісці шляхам праўды са шчырасцю і непахіснасцю. Памятай, дарагі шукальнік, што сярод мільёнаў людзей толькі некаторыя сапраўды шукаюць Бога. І нават сярод гэтых шукальнікаў толькі невялікая колькасць застаецца да канца. Але той, хто ўпарта ідзе па шляху, пазнае Бога. Пакуль іх сэрца з Богам, яны дасягнуць сваёй жаданай мэты, колькі б разоў ні спатыкнуліся і не ўпалі. Пакуль іх намеры чыстыя, а матывы чыстыя, ім няма чаго баяцца і не будуць яны смуткаваць.

Такім чынам, мы павінны зрабіць усё магчымае, каб сузіранне Бога стала жыццёвым вопытам у нашым жыцці. Шчырасць у веры — гэта неабходная і неад'емная патрабаваўне, бо простая прэтэнзія толькі павялічвае пыху чалавека і аддаляе яго ад сапраўднай мэты.

Я спадзяюся, што Усемагутны Бог будзе займаць першае месца ў вашым жыцці, і што вы ніколі не забудзецеся пра Яго, нават на хвіліну. Няхай вы не задавальняецеся мімалётнымі задавальненнямі гэтага свету, а зрабіце Бога сваім бласлаўнёным прызначэннем і сваёй канчатковай мэтай у жыцці. За абмежаваным цэлам ляжыць бясконцы Абсалют. Я не кажу пра духоўныя справы, калі не адчуваю Бога побач са мной і не знаходжуся з Ім у поўнай гармоніі. І калі я кажу з гэтай свядомасцю, я ведаю, што мае словы прасякнуты духам праўды, і што ўсе шчырыя шукальнікі адчуюць праўду таго, што я кажу.

Ёсць тыя, хто блытае факты з ілюзіямі, настойваючы на тым, што факты — гэта міфы і ілюзіі, а ілюзіі — гэта факты і святло, якое свеціць у цемры.

Здольнасць засяроджвацца неабходная на духоўным шляху прагрэсу і духоўнага росту. Без разумовай канцэнтрацыі ніколі нельга знайсці Бога. Мы павінны навучыцца зачыняць вокны свядомасці, каб прадухіліць пранікненне іншых зямных галасоў і адцягваючых фактараў.

Калі свядомасць адкалібравана і духоўна настроена, дасягаецца эмпірычная сувязь, і той, хто шукае, адчувае боскую прысутнасць. Бог заўсёды і назаўжды з чалавецтвам і ўсюды. Аднак

няздольнасць успрымаць Яго прысутнасць вынікае з заклапочанасці розуму многімі чыста зямнымі справамі. Сканцэнтраваная ўвага, або медытацыя на Бога, — гэта інструмент, які дазваляе нам адчуваць Яго блізкасць. З гэтай мэтай суфіі займаюцца пастаянным успамінаннем, паўтараючы імя Бога (напрыклад, «Няма бога, акрамя Бога» або «О Жывы, о Самаістольны»), пакуль уся іх істота не будзе паглынута сэнсам. Затым іх свядомасць лёгка пераходзіць у духоўнае вымярэнне, і яны адчуваюць станы духоўнага экстазу, падобныя да тых, якія адчуваюць ёгі ў глыбокай медытацыі. Духоўны вопыт адзіны, нягледзячы на розныя спосабы яго дасягнення.

Бог недалёка ад чалавецтва. Гэта чалавецтва свядома дыстанцуецца ад Бога праз свае думкі і дзеянні. Калі вы ўспрымаеце сапраўднае духоўнае святло ў медытацыі, паспрабуйце зразумець яго і адчуць, што вы ўнутры яго: адзіныя з ім. Бог знаходзіцца ў сэрцы гэтага святла — святло на святле. І чым бліжэй вы падыходзіце да гэтага благаслаўлёнага святла, тым бліжэй вы да Бога.

Адметнай прыкметай боскага святла з'яўляецца тое, што яго бачанне заўсёды суправаджаецца неадкладным і інтэнсіўным пачуццём асалоды або радасці, якое пранізвае кожны атам у кожнай клетцы кожнай тканіны цела. Гэта пачуццё асалоды не ілюзорнае; хутчэй, некаторым цяжка пераносіць інтэнсіўнасць духоўнага экстазу, таму што розум і цела не прывычаеныя да яго. Гэты экстаз — канчатковая мэта, і шчаслівыя тыя, хто паспрабаваў яго нектар, бо яны пілі з крыніцы жывой вады жыцця.

Чым больш спакою чалавек адчувае падчас канцэнтрацыі, тым больш глыбокай і паспяховай будзе яго медытацыя пра Бога. Калі б час, праведзены за чытаннем духоўных кніг, замест гэтага быў прысвечаны медытацыі, прагрэс, як разумовы, так і духоўны, быў бы значна большым. Сур'ёзныя шукальнікі скарачаюць свой сон і прысвячаюць больш гадзін медытацыі, таму што адпачынак, які яны адчуваюць у медытацыі, у сто разоў больш бадзёры і асвятляльны, чым сон.

Калі чалавек не зможа заглушыць галасы ў сваёй свядомасці, ён не зможа дасягнуць Бога. Вось чаму прарокі і святыя шукалі прытулку ў пячорах, гарах і лясах. Існуе вострая патрэба неаднаразова апускацца ва ўнутраны спакой праз практыку канцэнтрацыі і медытацыі, і тады будзе знойдзены вялікі спакой і глыбокае шчасце. Як кажуць мудрыя тэксты:

Той, хто вольны ад адноўленых жаданняў і прагі да маёмасці, хто кантралюе сваё сэрца і розум (свае эмоцыі і думкі) і шукае ціхага месца, павінен заўсёды імкнуцца да аб'яднання з універсальным духам

Таксама неабходна часцей практыкаваць сузіральную цішыню ў месцах пакланення. Нам варта менш гаварыць і больш медытаваць. Падчас майго духоўнага навучання ў Індыі мой настаўнік, Шры Юктішвар, зрэдку чытаў нам толькі адну лекцыю. Большую частку часу мы сядзелі вакол яго ў цішыні і глыбокай канцэнтрацыі.

Сапраўдны духоўны настаўнік валодае не толькі пісьмовымі ведамі. Ад яго мы можам вучыцца мудрасці і манатэістычным ведам, таму

што ён ведае і ведае, што ён ведае, таму што ён ведае праўду ў сабе, і ён не проста чытаў кнігі.

Прастора падзелена на дзве часткі або аспекты. Адзін аспект прасторы — гэта стварэнне, а другі — толькі Бог, дзе стварэння зусім не існуе. Гэта царства цемры, якое не з'яўляецца цемрай, і святла, якое не з'яўляецца свяцільным. Дзе не ўзыходзіць сонца, не свеціць месяц і не палае агонь, там вечная, непахіснае месца жыхарства Бога.

Гэтая дваістасць датычыцца і чалавечай свядомасці. Чалавечая істота мае два аспекты: адзін бачны, а другі нябачны. З адкрытымі вачыма вы ўспрымаеце праяўленае існаванне і бачыце сябе ў ім. З заплюшчанымі вачыма вы не бачыце нічога, акрамя цёмнай пустэчы. Тым не менш, ваша свядомасць застаецца вельмі ўспрымальнай і актыўнай. Калі праз глыбокае сузіранне вы зможаце пранікнуць скрозь цемру за заплюшчанымі вачыма, вы ўспрымеце святло, з якога ўзнікла ўсё стварэнне. У стане духоўнага экстазу свядомасць пераўзыходзіць праяўленае святло і ўваходзіць у сферу ўніверсальнай свядомасці, якая існуе за ўсімі формамі і абліччамі стварэння. Гэтая свядомасць пераўзыходзіць любое пачуццёвае ўспрыманне. Што тычыцца яе сутнасці, яе асалоды і станаў, звязаных з ёй, то цяжка даць ім належнае ў дакладным апісанні, таму што яны належаць да духоўнага вымярэння, якое рэдка наведваюць людзі, нягледзячы на існаванне яе праўды і праўды яе быцця.

Бог даў нам магчымасць адчуць у нашай свядомасці тое, як дзейнічаюць законы, якія

**кіруюць Сусветам. Гэты бясформенны стан
свядомасці, успрымальны нават з заплюшчанымі
вачыма, можна параўнаць з бясконцым царствам
(цэпра без цэпры) і (святло без асвятлення), дзе
Бог існуе асобна ад любых формаў, атрыбутаў і
дваістасцей, якія характарызуюць Яго
матэрыяльнае стварэнне. У гэтай бязмежнай
прасторы вечнасці за межамі стварэння толькі Бог
існуе ў свядомасці абсалютнай асалоды, пастаянна
прысутны, свядомы і абноўлены. Гэтая свядомасць
не паддаецца апісанню і параўнанню, таму што яна
абсалютна ўнікальная. У гэтым царстве вечнасці,
дзе пануюць Абсалют і Бясконцасць, няма ніякіх
светаў ці істот любога роду. Але па той бок
прасторы Бог адчувае ўсё — усё стварэнне — у сабе.**

**У царстве нябачнага ляжыць фабрыка сусветаў.
Адзін астраном заўважыў, што прастора сапраўды
дзіўная; усё з яе зыходзіць і раствараецца ў ёй.
Дык куды ж знікаюць атамы, іх складнікі і цэлыя
светы?**

**Кожны раз, калі матэрыя здаецца прывабнай і
спакуслівай, заплюшчы вочы. Зазірні ў сябе і
паразважай пра крыніцу жыцця. Ты можаш нічога
не бачыць і нічога не адчуваць, але ўсё бачнае
зыходзіць з гэтай нябачнай крыніцы (І святло ззяе ў
цэпры) (Святло нябёсаў і зямлі). Калі ты будзеш
працягваць глядзець у цэпру з ціхай, глыбокай
канцэнтрацыяй, ты знойдзеш гэтае вялікае святло.
Бо за цэпрай ляжыць духоўная ўсведамленасць, і
за цэпрай ляжаць іншыя светы (У доме майго
бацькі шмат асабнякоў) (І дом у будучым жыцці
лепшы, і які выдатны дом для праведнікаў!).**

Сусветны Розум існуе непасрэдна па-за прасторай Па-за чалавечай свядомасцю ляжыць свядомасць Бога Хопіць гэтага няведання пра Яго прысутнасць Мы павінны варушыць і перамешваць цемру праз сузіранне і не спыняцца, пакуль не знойдзем Яго Там, у бясконцым Абсалюты, ёсць незлічоныя ўспрымання, незлічоныя ўнутраныя бачання і рашэнні ўсіх жыццёвых праблем

Ісціны, якія я зразумеў праз самааналіз, раскрываюць фізіялагічныя законы, якія навукова адкрыты іншымі спосабамі. Калі я заплюшчваю вочы, я бачу празрыстыя патокі жыцця, якія цякуць праз маё цела. Не думайце, што вы адны ў цішыні, якую адчуваеце. Бог з вамі, і няма падстаў думаць, што Яго няма. Паветра напоўнена музыкай, якую ўлоўліваюць прыёмнікі. Так і з Богам. Ён з намі ў кожны момант нашага існавання. Але каб успрымаць Яго прысутнасць, мы павінны практыкаваць глыбокую медытацыю. Мы не павінны заплюшчваць павекі ў сне, перш чым атрымаем нават найменшы знак таго, што Бог з намі; толькі тады мы зможам спаць моцна і спакойна. І вы, хто прагне і чакае, уважліва ўзірайцеся ў цемру, пакуль не адкрыеце яе цудоўныя таямніцы.

Аднойчы, каля чацвёртай гадзіны дня, я сядзеў у сваёй бібліятэцы, калі раптам у мяне знікла дыханне, а канечнасці занямелыя. Я стаў сведкам працэсу смерці. Дыханне і рух пакінулі маё цела, але я заставаўся свядомым. Гэта быў цудоўны досвед. Я ўбачыў сваё цела і ўсю прыроду як рухомыя касмічныя вобразы, складзеныя з боскага святла. І я радасна ўсклікнуў: «Смерці няма, Божа

мой! Увесь гэты свет — не што іншае, як галерэя рухомых вобразаў!»

Кіраўнік, які сядзіць на сваім крэсле ці троне, можа сказаць: «Я — гаспадар, якому паслухмяныя, галовы схіляюцца перада мной». Але хай смерць нанясе гэтаму гаспадару адзін са сваіх смяротных удараў, і ён стане рэліквіяй мінулага.

Сябры мае, сапраўдны кароль — гэта той, хто любіць Бога, адчувае Яго прысутнасць ва ўсім стварэнні і клапаціцца пра іншых, як пра сябе. Нават смерць не выкліча ў яго панікі ці страху, бо ён бачыць у ёй шлях у Царства Божае (дзе яны будуць жыць вечно).

Існуе тры спосабы пашырэння чалавечай свядомасці да касмічнай свядомасці. Першы — гэта сацыяльны шлях, калі мы выганяем эгаізм з нашых душ і цалкам гатовыя дапамагаць людзям і служыць тым, хто мае патрэбу. Мы павінны быць адданымі і вернымі сваім сябрам і адчуваць любоў да ўсіх, каго Бог даў нам — сем'і, каб мы маглі пашырыць межы нашай свядомасці, праяўляючы сапраўдную клопат пра іншых і працуючы для іх. Мы вучымся любові і ахвярнасці для нашых блізкіх у сямейным жыцці, і такім чынам мы дасягаем пэўнага пашырэння нашай свядомасці. Але гэтага недастаткова. Любоў, якая абмяжоўваецца вузкім колам, становіцца абмежаванай і не здольнай да пашырэння. Калі яна становіцца безасабовай, яе кола расце, а яе ахоп пашыраецца. Гэты від любові трэба выходзіць, і мы павінны старацца даць усім тую ж любоў, якую мы адчуваем да нашай сям'і і блізкіх, працуючы для іншых гэтак жа, як мы працуем для сябе (Бог любіць тых, хто робіць

дабро). Гэта сацыяльны шлях дасягнення касмічнай свядомасці — шлях служэння і любові.

Бог любіць нас аднолькава як адну вялікую касмічную сям'ю і чакае, што мы будзем любіць адзін аднаго. Калі мы любім, мы адчуваем шчасце; калі мы не любім, мы караем сябе болем і пакутамі.

Мысленне свету павінна змяніцца. Мы ўсе такія, таму што наша сапраўдная прырода па сваёй сутнасці ўсеабдымная.

Я знаходжу радасць у тым, каб даваць іншым, і адчуваю найвялікшае шчасце, назіраючы за іх шчасцем. Калі мы любім іншых і спачуваем ім, мы выяўляем, што ўсё існаванне рэагуе на нас. Прарокі і вялікія асобы паказалі нам шлях да дасягнення касмічнай свядомасці. Вось як мы павінны добраахвотна даваць любоў, служэнне і спачуванне.

Чалавек з універсальнай свядомасцю — шчаслівы чалавек. Ён не абмяжоўвае сваё каханне нешматлікімі абранымі, выключаючы ўсіх астатніх са свайго кола прыхільнасці і спачування. Вось як мы павінны ўспрымаць увесь свет як сваю сям'ю. Гэта ўсведамленне заўсёды са мной, і я адчуваю, што кожны належыць мне. Чалавек з універсальнай свядомасцю любіць усіх людзей, як ён любіць сваіх братоў, сясцёр, бацькоў і сяброў.

Другі шлях да касмічнай свядомасці — гэта самадысцыпліна. Нельга станавіцца ахвярай празмернасці. Атрымліваць асалоду ад рэчаў — гэта нармальна, але сэрца і душа не павінны прывязвацца да іх. Тыя, хто жадае пашырыць межы сваёй свядомасці, павінны быць свабоднымі ў

думках і дзеяннях, добрымі, лагоднымі і прыемнымі, самадысцыплінаванымі, кантраляваць свае жаданні, пазбягаць рабства шкодных звычак і дзейнічаць у адпаведнасці са сваімі здаровымі перакананнямі, якія маральна і этычна апраўданыя. Важна развіваць самакантроль і пераадольваць дваістасць спякоты і холаду, радасці і дэпрэсіі, здароўя і хваробы, каб дасягнуць касмічнай свядомасці.

Мы павінны цярпець усё без хвалявання або псіхалагічнага засмучэння. Той, хто не прывязвае сябе да вяровак гэтага свету і не дазваляе неўтаймаваным эмоцыям кідаць яго туды-сюды або парушаць яго духоўны спакой, валодае сапраўдным разуменнем і глыбокай мудрасцю. Трэці метады — метафізічныя. Той, хто шукае, павінен вызваліцца ад абмежаванняў цела праз належнае сузіранне, каб убачыць вышэйшыя гарызонты свядомасці і дакрануцца да іх вымярэнняў. Гэта дасягаецца толькі шляхам супакойвання віру думак, якія абрынаюцца на возера душы, ствараючы ў ім хвалі і мітусню. Калі супярэчлівыя думкі сціхаюць, паверхня вады супакойваецца, і неба і ўсё, што ў ім, адлюстроўваюцца з яснасцю і чысцінёй.

Калі змясціць запячатаную бутэльку з вадой у рэзервуар з вадой, змесціва бутэлекі застанецца асобным ад навакольнай вады. Але калі зняць пломбу, вада ў бутэльцы змяшаецца з вадой у рэзервуары. Падобным чынам, звычайныя людзі аддаляюць Бога ад свайго жыцця, таму што пасудзіна іх свядомасці заблакаваная невуцтвам. Але як толькі пломба здымаецца праз правільную медытацыю, той, хто шукае, адчувае Божы спакой

як унутры, так і па-за целам. З павелічэннем медытацыі спакой расце, і аднаўляецца духоўная радасць.

Бог акружае чалавецтва з усіх бакоў, але яны Яго не ўспрымаюць. Яны не могуць адчуць Яго сапраўдную прысутнасць у сабе і вакол сябе, пакуль не здымуць заслону невуцтва і не пагрузяць сваю свядомасць у Яго святое ўсведамленне.

Калі чалавек тоне ў моры матэрыяльных жаданняў, ён тоне, але калі ён тоне ў акіяне Бога, ён будзе жыць вечна.

І калі вы знойдзеце Бога, сябры мае, вы адчуеце сапраўднае і трывалае задавальненне

Чалавечае сяброўства можа разарвацца і быць разарванае, але Бог цябе не пакіне

Нават калі ўсе цябе пакінуць і адракуцца ад цябе, пакуль Бог з табой, усё будзе тваё.

Мір, міласэрнасць і дабраславеньне Божае хай будуць на вас

Ёга і вышэйшыя ўспрыманні

Ёга — гэта сукупнасць навуковых метадаў уз'яднання чалавечай душы з Боскім. Мы паходзім ад Бога і павінны вярнуцца да Яго. Мы, здаецца, аддзяліліся ад Яго і павінны свядома аднавіць сваё адзінства з Ім.

Ёга вучыць нас, як пераадолець ілюзію аддзялення і ўсвядоміць сваё адзінства з Богам. Англіійскі паэт Мілтан пісаў пра чалавечую душу і пра тое, як яна можа аднавіць сваё шчасце. Гэта канчатковая мэта ёгі: аднавіць страчаны рай духоўнай свядомасці, праз які

чалавецтва ведае, што яно было і заўсёды застаецца
.адзіным з Боскім Духам

Сапраўднымі падмуркамі рэлігіі павінна быць
навука, якую могуць ужыць усе шукальнікі, каб
дасягнуць адзінага і непаўторнага Бога. Ёга — гэта
.навука

Існуе вострая патрэба ў больш навуковым
падыходзе да рэлігіі. Розныя жорсткія дактрыны
трымаюць людзей падзеленымі, нават калі дом,
падзелены сам у сабе, не можа ўстояць. Такім чынам,
адзінства розных сект і рэлігій можа быць дасягнута
толькі тады, калі паслядоўнікі і практыкуючыя гэтых
рэлігій дасягнуць сапраўднага ўнутранага разумення
Бога. Толькі тады ў нас будзе сапраўднае братэрства
.сярод чалавецтва пад бацькоўствам Бога

Усе вялікія сусветныя рэлігіі гавораць пра
неабходнасць пошуку Бога і братэрства чалавецтва, і іх
вучэнні ўтрымліваюць маральна-этычныя асновы і
прынцыпы. Што ж тады стварае адрозненні і падзел
паміж гэтымі рэлігіямі? Гэта сляпы фанатызм у
свядомасці людзей. Мы не можам дасягнуць Бога,
засяроджваючыся на дактрынальнай непахіснасці, а
хутчэй праз рэальнае пазнанне боскага духу. Калі людзі
зраумеюць універсальныя ісціны, якія складаюць
асноўныя асновы розных рэлігій, усе цяжкасці, звязаныя
з рэлігійным фанатызмам, знікнуць. Усе людзі — мая
сям'я і мае блізкія, і таму я пакланяюся Богу ва ўсіх
.храмах, пабудаваных у Яго гонар

Мы павінны пачаць будаваць глабальнае адзінства
па ўзоры канцэпцыі Усерэлігійнага Храма (Храма ўсіх
рэлігій), паважаючы ўсе рэлігіі, якія заклікаюць да
пакланення Богу і вядуць сваіх паслядоўнікаў да Яго.
Такія храмы, прысвечаныя адзінаму Богу, якому

пакланяюцца ўсе рэлігіі, павінны быць пабудаваны
паўсюль, і я прадказваю, што гэта адбудзецца ў
будучыні. Людзі Усходу і Захаду павінны назаўжды
разбурыць — і знішчыць — вузкія, штучныя бар'еры
ўнутры дамоў Бога. Па меры таго, як людзі дасягаюць
самапазнання праз ёгу, яны зразумеюць, што ўсе яны
.любімыя і выбраныя Богам

Гэты духоўны саюз відавочны ў вялікіх людзей, якія
валодаюць самапазнаннем. Сляпы не можа весці
сляпога. Толькі духоўны настаўнік, які сапраўды ведае
Бога, можа сапраўды перадаць боскія веды іншым. Каб
вярнуць сваю боскасць, чалавек павінен мець такога
асветленага настаўніка. Той, хто ідзе за сапраўдным
настаўнікам або духоўным правадніком, становіцца
падобным да іх, бо такія асветлены чалавек працуе над
тым, каб узняць вучня да ўзроўню яго ўласнага
самапазнання. Калі я знайшоў свайго паважанага
настаўніка, я вырашыў пераймаць яму ва ўсім: пасадзіць
Бога аднаго на трон майго сэрца і дзяліцца Яго
.дабраславеннем з іншымі

Мудрыя кажуць, што для таго, каб атрымаць
найглыбейшыя веды, чалавек павінен скіраваць свой
позірк і канцэнтраваць сваю ўвагу на ўсёведаючым
духоўным воку

У глыбокай канцэнтрацыі нават не-ёг нахмурыў лоб.

Гэтая самая кропка з'яўляецца цэнтрам факусоўкі і
месцам размяшчэння круглага вока, якое таксама
з'яўляецца акном да духоўнага пранікнення. Гэта
сапраўдны «крыштальны шар», у які ёг глядзіць, каб
зразумець таямніцы Сусвету. Тыя, хто дасягне
дастатковай глыбіні сваёй канцэнтрацыі, змогуць
пранікнуць праз гэтае «трэцяе» вока і ўспрыняць Бога.
Таму тыя, хто шукае ісціны, павінны развіваць

здольнасць вызваляць сваю свядомасць і ўспрыманне праз гэтае трэцяе вока. Практыка ёгі дапамагае вучню адкрыць адзінае вока інтуітыўнага ўсведамлення

Праніклівасць, або непасрэдныя веды, не абапіраюцца на якую-небудзь сэнсарную інфармацыю. Вось чаму яе часта называюць інтуітыўнай здольнасцю (шостым пачуццём). Кожны чалавек валодае гэтым шостым пачуццём, але большасць людзей не працуе над яго развіццём. Аднак амаль кожны меў інтуітыўны досвед. Магчыма, у іх ёсць адчуванне, што нешта вось-вось адбудзецца, і тады гэта адбываецца, нягледзячы на адсутнасць якіх-небудзь сэнсарных доказаў

Вельмі важна развіваць прамое, унутранае разуменне або самапазнанне, бо той, хто сапраўды ведае Бога, упэўнены ў сабе. Яны ведаюць, і яны ведаюць, што ведаюць. Мы павінны быць гэтак жа ўпэўненыя ў прысутнасці Бога, як мы ўпэўненыя ў смаку інжыра або вінаграду. Я ўзяўся за задачу пазнаёміць іншых з Богам толькі пасля таго, як мой настаўнік паказаў мне шлях да дасканалай гармоніі з Ім, і пасля таго, як я адчуў Яго прысутнасць і ўсвядоміў Яго існаванне ўва мне

Захад заўсёды быў заняты будаўніцтвам велічных цэркваў і сабораў для пакланення, але гэтыя масіўныя і велічныя збудаванні рэдка дапамагаюць тым, хто шукае Бога, знайсці Яго. На Усходзе ўвага надаецца выхаванню людзей боскіх ведаў. Аднак гэтыя асветленыя асобы не заўсёды даступныя для духоўных шукальнікаў, бо яны часта застаюцца ў аддаленых і адзіночых месцах. Таму духоўныя цэнтры вельмі важныя, дзе людзі могуць адчуць боскую прысутнасць, і асветленыя настаўнікі могуць дапамагчы ім у гэтым. Як можна атрымаць боскія веды ад настаўніка, які не ведае Бога? Мой настаўнік

пераканаў мяне ў неабходнасці ведаць Бога, перш чым
спрабаваць гаварыць пра Яго іншым, і маё сэрца
перапаўняецца ўдзячнасцю за яго кіраўніцтва.
!Сапраўды, ён быў адзіным з Богам

Бога спачатку трэба ўспрыняць у фізічным целе, і
кожны шукальнік павінен штодня ўдасканалваць свае
думкі, кладучы на алтар сваёй душы нявінныя, духмяныя
кветкі чыстай, святой любові. Той, хто знойдзе Бога
ўнутры сябе, таксама ўспрыме Яго прысутнасць у
кожным храме, царкве, мячэці, святыні і сходзе, куды ён
.уваходзіць
Ёга пераўтварае тэарэтычную тэалогію ў практычны
вопыт

Любіць Бога ўсім сэрцам азначае адцягнуць свой
розум ад пачуццяў і ахвяраваць яго Богу. Уся ўвага
чалавека павінна быць накіравана на Бога ў медытацыі.
Кожны, хто шукае Бога, павінен навучыцца
канцэнтраваць свой розум. Малітва, прамоўленая, калі
розум адначасова заняты іншымі рэчамі, няшчырая і
непрымальная для Бога. Настаўнікі ёгі кажуць, што для
таго, каб знайсці Бога, трэба спачатку шукаць Яго ўсім
.розумам і з поўнай канцэнтрацыяй думкі

Некаторыя кажуць, што індыйцы лепш за іншых
падыходзяць для заняткаў ёгай, і што ёга падыходзіць
не ўсім. Гэта няпраўда. Многія людзі сёння маюць
магчымасць займацца ёгай больш, чым індыйцы, таму
што навуковы прагрэс забяспечыў чалавецтву
дастаткова вольнага часу. Усходу трэба выкарыстоўваць
больш перадавых тэхналогій Захаду, каб зрабіць жыццё
прасцейшым і больш паўнавартасным, і Захад павінен
вучыцца ў Усходу практычным, метафізічным метадам
ёгі, каб кожны мог знайсці свой шлях да Бога. Ёга — гэта
не рэлігійная секта, а ўніверсальная, практычная і
.прыдатная навука, праз якую мы можам знайсці Бога

Ёга для ўсіх: як для заходніх, так і для ўсходніх людзей. Нельга сказаць, што тэлефон не для Усходу толькі таму, што ён быў вынайдзены на Захадзе. Падобным чынам, практыкі ёгі, распрацаваныя на Усходзе, не з'яўляюцца выключна ўласцівымі толькі .Усходу, а прызначаны для дабра ўсяго чалавецтва

Незалежна ад таго, нарадзіўся чалавек у Індыі ці дзе-небудзь яшчэ ў свеце, ён аднойчы памрэ. Але чалавек можа губляць сябе ў Богу кожны дзень, нават калі толькі на некалькі хвілін. Ёга дае метада і .магчымасць зрабіць гэта

Людзі живуць у целе, як вязні ў палоне, і калі іх час скончыцца, яны пакутуюць ад сораму выгнання. Любоў да цела — гэта не што іншае, як любоў да зняволення. Паколькі мы прывычаліся жыць у фізічнай клетцы, мы забыліся пра сэнс сапраўднай свабоды. Няма апраўдання таму, каб не шукаць свабоды. Адкрыццё сябе і разуменне сваёй вечнай прыроды жыццёва важна для .кожнага чалавека. Ёга асвятляе шлях

Душа павінна зноў узняцца да Бога
Да існавання Сусвету існавала ўніверсальная
свядомасць. Што такое ўніверсальная або касмічная
свядомасць? Гэта Абсалютны Дух, або бясконцы і
бязмежны Бог, вечна прысутны, свядомы і вечна
абнаўляльны асалода, схаваны за ўсімі касмічнымі
формамі, абрысамі і з'явамі. Калі пачалося стварэнне,
касмiчная свядомасць праявілася ў матэрыяльным
Сусвеце як духоўная свядомасць, чыстае адлюстраванне
розуму і свядомасці Бога, прысутнага і схаванага ва ўсім
стварэнні. Калі духоўная свядомасць сышла ў фізічнае
цела чалавека, яна стала душой або ўзнёслай
свядомасцю: боскай асалодай, вечна прысутнай,
свядомай і вечна абнаўляльнай, якая існуе
індывідуальна ў фізічнай структуры. Калі чалавечая

душа аб'ядноўваецца з целам, яна праяўляецца як
самасвядомасць або эга. Ёга вучыць, што душа павінна
падняцца па лесвіцы свядомасці, каб дасягнуць боскага
.духу

Сакрэт шчасця: адчуванне боскай прысутнасці
Цалкам нармальна атрымліваць асалоду ад жыцця;
сапраўднае шчасце заключаецца ў тым, каб не быць
прывязаным ні да чаго. Атрымлівайце асалоду ад водару
кветкі, але паспрабуйце ўбачыць у ёй Бога. Я
падтрымліваў свае пачуцці ў свядомасці, каб,
выкарыстоўваючы іх, я заўсёды мог думаць пра Бога і
адчуваць Яго прысутнасць у сваім сэрцы. «Мае вочы былі
створаны, каб бачыць Тваю прыгажосць усюды, о
Госпадзе. Мае вушы былі сфарміраваны, каб чуць Твой
усеабдымны голас». Гэта ёга: адзінства з Богам. Няма
патрэбы ісці ў лес, каб знайсці Яго. Зямныя звычкі
будуць звязваць нас, дзе б мы ні былі, пакуль мы не
вызвалімся ад іх. Ёг ведае, як знайсці Бога ў пячоры
свайго сэрца. Куды б ён ні пайшоў, ён нясе з сабой
.дабраславёнае ўсведамленне боскай прысутнасці

Чалавецтва не толькі апусцілася да ўзроўню
сэнсарнай свядомасці, але і стала рабом анамальных
станаў сэнсарнай свядомасці, такіх як абжорства, гнеў і
зайздрасць. Чалавецтва павінна пазбавіцца ад гэтых
прымешак і адхіленняў, каб знайсці Бога. Як усходнія,
так і заходнія людзі павінны быць вызваленыя ад гэтай
сэнсарнай няволі. Звычайны чалавек можа раззлавацца,
таму што яму не падалі кавы, перакананы, што гэтая
пазбаўленасць выкліча ў яго галаўны боль! Дасканалы
.ёг — гэта вызвалены чалавек

Кожны мае патэнцыял стаць ёгам, дзе б ён ні
знаходзіўся прама зараз. Але мы схільныя думаць, што
ўсё, што знаходзіцца за гарызонтам нашага звычайнага
.жыцця і звычак, дзіўнае і цяжкадасягальнае

Практыка ёгі дае свабоду. Некаторыя ёгі даводзяць адчужанасць і аскетызм да крайнасці. Яны кажуць, што трэба спаць на ложку з цвікоў, каб яго не турбавалі, і прадпісваюць іншыя формы фізічнай дысцыпліны, якія не маюць падставы ў ісламскім вучэнні. Праўда, той, хто можа сядзець на ложку з цвікоў і ўсё яшчэ думаць пра Бога, дэманструе велізарную разумовую сілу. Але такія незвычайныя падзвігі не патрэбныя; можна проста сядзець у крэсле або на зручным ложку і медытаваць .пра Бога

Майстар ёгі Патанджалі кажа, што любая фізічная пастава, якая дазваляе трымаць хрыбетнік вертыкальна, падыходзіць для медытацыі, гэта значыць ёгічнай засяроджанасці на Богу. Неабавязкова выконваць выгібы, каб практыкаваць практыкаванні, якія патрабуюць незвычайнай фізічнай цягавітасці і гнуткасці, такія як хатха-ёга. Бог — гэта канчатковая мэта, і адчуванне Яго прысутнасці — гэта тое, да чаго мы павінны імкнуцца і працаваць над дасягненнем. Бхагавад-гіта кажа: «Той, хто цалкам паглынуты Богам і .«пагружаны ў Яго, — самы ўраўнаважаны з усіх

Індыйскія ёгі прадэманстравалі сваю поўную неўспрымальнасць да моцнага холаду і спякоты, а таксама да ўкусаў камароў і іншых надакучлівых насякомых. Гэтыя якасці не з'яўляюцца неабходнымі для таго, каб стаць ёгам, а хутчэй натуральнымі рысамі ўмелага практыкавальніка. Старайцеся пры неабходнасці ліквідаваць або цярпець непрыемныя элементы, не адчуваючы псіхалагічнага засмучэння. Калі чалавек можа быць чыстым, няма патрэбы быць брудным. Можна быць гэтак жа прывязаным да жыцця ў маленькай хаціне, як і да жыцця ў вялікім палацы. Найважнейшым фактарам у дасягненні духоўнага поспеху з'яўляецца стараннасць і настойлівасць.

Сапраўды, ураджай багаты, але мала хто гатовы яго пажынаць! Свецкія шукаюць дароў і ласкі Бога, але .мудрыя шукаюць Самога Даўцу

Той, хто жадае стаць ёгам, павінен медытаваць.

Прачнуўшыся раніцай, ёг не думае спачатку пра ежу, каб накарміць сваё цела, а прапануе сваёй душы нектар боскай еднасці. Напоўнены натхненнем глыбокай медытацыі, ён можа выконваць усе свае штодзённыя абавязкі з радасцю і чаканнем. Бог стварыў гэтую зямлю такой, якая яна ёсць наўмысна. Яго план — каб чалавецтва працавала над паляпшэннем свету. Заходнія людзі схільныя да крайнасці пастаяннага пошуку новых і ўдасканаленых матэрыяльных выгод, у той час як усходнія людзі схільныя да крайнасці задавальнення тым, што маюць. Ёсць нешта жаданае ў імпульсіўным заходнім духу і наўмысным усходнім духу, і мы павінны .знайсці залатую сярэдзіну паміж імі

Медытацыя стварае ёга

Каб знайсці Бога, трэба медытаваць кожную раніцу і вечар, і па магчымасці на працягу дня. Акрамя таго, важна, каб пачатковец медытаваў прысвячаў медытацыі некалькі гадзін кожны будні дзень. Гэта не неразумна. Некаторыя людзі займаюцца сваімі хобі гадзінамі кожны дзень, не стамляючыся і не сумуючы. Тыя, хто жадае стаць больш духоўна развітым, павінны прысвячаць больш часу Богу. Мы павінны даць Богу адчуць, што мы любім Яго больш за ўсё. Калі чалавек стане дасведчаным у медытацыі і зможа паглыбіцца ў вышэйшую свядомасць, яму спатрэбіцца не больш за пяць гадзін сну ў дзень. Можна выкарыстоўваць некалькі гадзін ночы, ранняй раніцы і святочных дзён для самааналізу і сузірання Бога. Такім чынам, любы чалавек, нават самы заняты і заняты, можа стаць ёгам — калі пажадае — без

неабходнасці насіць цюрбан або адрошчваць доўгія
.валасы

Месцы пакланення — гэта келлі, а мёд — гэта
ўпэўненае веданне таго, што чалавек ёсць дух і адзіны з
Богам. Праўда, Бог прысутнічае ва ўсіх месцах
пакланення, але простага наведвання гэтых святых
месцаў недастаткова, каб пераканаць Бога адкрыцца.
Частыя наведванні месцаў пакланення — гэта добра, але
штодзённая медытацыя лепш, і абодва павінны рабіцца
разам, таму што наведванне месцаў пакланення
непазбежна прыносіць натхненне, а штодзённая
медытацыя вядзе да большага духоўнага прагрэсу. Калі
сэрца шукальніка палае запалам, і калі ён прамаўляе
.малітву за малітвай, Бог адказвае на яго заклік

Гэтая нязменная адданасць неабходная для таго,
каб знайсці Яго. Каб быць ёгам і адначасова ісці ў нагу з
духам і патрабаваннямі часу, трэба медытаваць дома,
дысцыплінаваць сябе і выконваць усе абавязкі з любові
да Бога і служэння Яму. Маё найвялікшае жаданне —
будаваць храмы для Бога ў душах людзей і бачыць
прамяністую ўсмішку Бога на іх тварах. Найвялікшае
дасягненне ў жыцці — гэта прысвяціць храм Богу ў
сваёй душы. Гэта лёгка зрабіць, і менавіта для гэтай
мэты ў свет прыйшло самапазнанне. Той, хто
ўзначальвае Бога ў сваёй душы, — ёг і можа сказаць са
мной, што ёга — для Усходу, Поўначы, Поўдня і Захаду.
Яна для ўсіх людзей без выключэння. Тэалагічныя шляхі
— гэта другасныя маршруты, у той час як шлях ёгі —
гэта шаша, якая вядзе да палаца боскай асалоды, з
.якога, дасягнуўшы яго, чалавек ніколі не сыходзіць

Мір вам

духоўнае насенне

Навучы мяне, Госпадзе, быць адважным і смелым, з рашучасцю і настойлівасцю, захоўваючы меры засцярогі і асцярожнасць

Бог у маім сэрцы і вакол мяне, ахоўвае мяне і назірае за мной, таму я развею цемру страху, якая хавае ад мяне Яго кіруючае святло і прымушае мяне спатыкацца ў цемры памылак.

Мы становімся падобнымі да тых, з кім сядзім і маем зносіны, не толькі праз размовы і ўзаемадзеянне, але і праз нябачныя магнітныя вібрацыі, якія яны выпраменьваюць. Калі мы трапляем у іх магнітнае поле, мы несвядома знаходзімся пад уплывам іх магнетызму. Таму для тых, хто жадае духоўнага росту, вельмі важна мець зносіны з тымі, хто мае духоўныя схільнасці, каб яны маглі падбадзёрвацца, падтрымліваць свой энтузіязм і развіваць сваё імкненне да Бога.

Тыя, хто валодае прасветленымі прасвятленнямі, збіраюць ружы праўды і працуюць над тым, каб прасвятліць і ўпрыгожыць душы высакароднымі якасцямі, каб увайсці ў рай мудрасці.

Тваёй любові, Госпадзе, дастаткова на ўсё

Нягледзячы на тое, што касмічнае каханне выглядае з маленькіх акенца шматграннага чалавечага кахання, у той момант, калі вы думаеце, што ўбачылі яго, яно рухаецца далей і працягвае рухацца далей, пакуль вы не зможаце ўбачыць яго ўсю сутнасць праз акно вашай касмічнай свядомасці.

Лепш нам сядзець разам і абмяркоўваць свае меркаванні з адкрытым розумам і ўзаемнай павагай, памятаючы, што мудрыя людзі не сварацца, а абмяркоўваюць спакойна і рацыянальна.

Чалавек павінен навучыць сябе і членаў сваёй сям'і ўстрымлівацца ад плётак пра іншых або дрэннага выказвання пра іх, а замест гэтага засяродзіцца на самаўдасканаленні і выпраўленні ўласных памылак. Мы не павінны ненавідзець іншых толькі таму, што яны адрозніваюцца ад нас, або таму, што іх меркаванні адрозніваюцца ад нашых, і мы не павінны настойваць на тым, што нашы ўласныя перакананні з'яўляюцца адзіна правільнымі.

О, крыніца кахання, дай нам адчуць, што нашы сэрцы напоўнены, а наша смага задаволена няспыннай багаццем Тваёй любові.

Чалавек павінен навучыцца больш слухаць, чым гаварыць, сядзець ціха і атрымліваць асалоду ад кампаніі іншых.

Калі факусаваць сонечнае святло праз павелічальную лінзу на невялікай кропцы, яно выпрацоўвае цяпло, і гэта цяпло можа запаліць дрэва, тканіну, паперу і іншыя матэрыялы.

Падобным чынам, калі розум дакладна сканцэнтраваны, яго сканцэнтраваная энергія можа спаліць зло і карані сумневаў, якія ляжаць у аснове кожнай няўдачы, і прымусіць святло мудрасці ззяць бляскам і ззяннем.

Калі розум узгадняецца з Богам, крыніцай усяго добра і паходжаннем усёй благаслаўлёнай сілы, ён усведамляе боскую прысутнасць і валодае ўсімі

элементамі поспеху. Гэтыя элементы цесна звязаны з велізарнай сілай Бога, здольнай ствараць новыя прычыны і магчымасці для поспеху ў любой галіне.

Калі мяне ахінае панцыр болю і разгубленасці, дазволь мне, Госпадзе, адчуваць сябе ў бяспецы ў непахіснай крэпасці Тваёй ахоўнай прысутнасці.

Каханне — гэта гімн сэрца, які душа спявае Богу

Маю хранічную смагу можа здаволіць толькі Твой благаслаўлёны дотык да маёй душы, якая палае тугой па Табе. Бура адчаю сціхла, вятры безнадзейнасці супакоіліся, і кроплі Твайго спакою ўвільгатнілі кожную фібру маёй істоты, напаўняючы маё сэрца задавальненнем, і цяпер я спяваю і апяваю Тваё благаслаўлёнае імя.

О Божа, зрабі мяне райскай птушкай, якая знаходзіць задавальненне толькі ў тым, каб піць з Тваіх гаючых крыніц, што цякуць з нябёсаў Тваёй найсвяцейшай прысутнасці паўсюль.

Праўда спачатку прыходзіць да нашай свядомасці, як тонкія, празрыстыя кроплі расы [на пялёстках руж]

Незалежна ад таго, наколькі маленькай і сціплай можа быць ваша роля ў жыццёвай п'есе, яе важнасць роўная важнасці найвялікшых роляў з пункту гледжання ўкладу ў поспех п'есы.

Дазволь мне, Божа, глядзець на законы цноты не са страхам і трывогай, а з суцяшэннем і любоўю. І дазволь мне памятаць, што цнота, прынцыпаў якой спачатку можа быць цяжка прытрымлівацца, у рэшце рэшт ускладае на маю галаву вянок шчасця і задавальнення, калі я выконваю яе законы.

І дапамажы мне, Госпадзе, не забываць, што зло,
якое спачатку абячае нейкія задавальненні і асалоды,
прыносіць пасля сябе шмат гора і пакут.

Чалавечае каханне павінна пашырацца і дасягацца
боскага кахання

Боская любоў спрабуе выказаць сябе ў чалавечых
душах праз розныя каналы і праявы шлюбнай і
бацькоўскай любові, а таксама любові сяброў адзін да
аднаго.

Шматлікія і разнастайныя адносіны ў сем'ях і
грамадстве з'яўляюцца неабходнымі матывамі для
ачышчэння чалавечага кахання ад прымешак і
пераўтварэння яго ў чыстае духоўнае каханне

Сцвярджэнні:

З надыходам кожнага дня я буду абсыпаць хвалямі
радасці кожнага, каго сустрэну

Я буду ментальным праменем сонца для кожнага,
хто перасякае мой шлях

Я запалю свечкі ўсмешак у сэрцах сумных і
няшчасных

Нам не наканавана было жыць у спусташэнні
бесплодных жаданняў і пакутах згасаючых надзей.
Дапамажы нам, Госпадзе, разарваць ланцугі, якія нас
звязваюць, і пракласці свой шлях з нязменнай
рашучасцю праз пустыню абмежаванняў да шчаслівай
новай зямлі.

Госпадзе, дай мне адчуць Тваю блізкасць і адчуць
Тваю прысутнасць у глыбіні маіх пачуццяў, і дай мне
зразумець, што Твая светлая мудрасць падтрымлівае
маё разуменне, і што маё жыццё — гэта праява Твайго
ўнікальнага і непаўторнага жыцця.

Жорсткасць — гэта духоўная хвароба, і той, хто
патурае жорсткім учынкам ці пачуццям, наклікае на сябе
няшчасце і пашкоджае сваю нервовую сістэму.

Сэрца — цэнтр пачуццяў, і нельга ўмешвацца ў
сэрца іншага чалавека.

Бог — маё сапраўднае багацце, і я багаты праз Яго

Гарманічная прырода ў словах:

Самадысцыпліна

Любіць іншых

Дабрыня да жывёл

Любоў да добрых якасцей

Любоў да міру і спакою

Каханне да вялікага

Праяўляць спачуванне да бедных і патрабуючых і
дапамагаць ім

Аўтаматычная сумленнасць незалежна ад
наступстваў

Выконваць абавязак з любові да абавязку і павагі да
яго

Любоў да праведнасці і рэформаў

Атрымліваць асалоду ад літаратурнага густу і рабіць
тое, што трэба рабіць

Павага да сябе

Сціпласць

Ракка

Лаяльнасць

Рыцарства

цярпенне

Талерантнасць

Ён прасочвае сляды вялікіх душ і прасветленых
рознамаў

Шчырасць

Фітнес
дабрыня
Прастата і яснасць
Баланс
Духоўныя пачуцці
Задаволенасць
Любоў да фізічнай чысціні і інтэлектуальнай чысціні
Пакора і пазбяганне пыхі
Любоў да дабрыні
Справядлівасць
Успамінаючы дабрыню, праяўленую да тых, хто яе
заслугоўвае
Павага да святых рэчаў
З брашуры: Псіхалагічная карта

Духоўныя адчуванні можна адчуць, трэніруючы
розум атрымліваць асалоду ад дабрадзейнасцей
прыгожых думак у схаваным свеце ўнутры чалавека.

О Госпадзе, любоў, якая выцякае з чалавечых
сэрцаў, спакусіла мяне шукаць крыніцу чыстай любові ў
Табе.

У цішыні душы я пакорліва схіляюся перад Тваёй
усеабдымнай прысутнасцю, ведаючы, што Ты заўсёды
вядзеш мяне па сцежках самапазнання.

Буду шукаць Цябе, Божа мой, пакуль не знайду
Цябе, а калі знайду Цябе, з удзячнасцю прыму ўсе
дабраславеньні і даброты, якімі Ты мяне адорваеш.

У адзіноце маіх думак я прагну, о Госпадзе, пачуць
Твой голас. Адгані ад мяне кашмары грубых галасоў,
што ўсё яшчэ хаваюцца ў складках маёй памяці. Я хачу
слухаць Твой спакойны і меладычны голас вечно ў спакоі
маёй душы.

Госпадзе, няхай дождж Тваёй міласэрнасці
пральецца на нашы душы і змые багну невуцтва, што

прыліпла да іх, каб яны маглі зноў аднавіць сваю
чысціню і празрыстасць і ззяць Тваім боскім святлом.

Ці ў горных пячорах, ці пасярод ажыўленых вуліц, ці
ў джунглях сучаснага жыцця, куды б мы ні пайшлі і куды
б мы ні павярнуліся, на ўсходзе і захадзе, на поўначы і
поўдні і ўсюды, дазволь нам, Госпадзе, адчуць Тваю
блізкасць, каб нашы сэрцы маглі супакоіцца Тваёй
ахоўнай прысутнасцю.

Будзем як кветкі і ружы і рассыпаем пялёсткі
пяшчоты і дабрыні, калі нас не разумеюць, бо праз
самакантроль і належныя паводзіны мы зразумеем, што
з'яўляемся неад'емнай часткай агульнага добра.

Піце ўдосталь з вод міру, што цякуць з крыніц
спрыяльных абставін, і з вашай рашучасці мець
пазітыўны погляд на свет і займаць канструктыўныя
пазіцыі.

Не шукайце шчасця толькі ў элегантным адзенні,
смачнай ежы, раскошнай мэблі, раскошы і
задавальненні, бо гэтыя рэчы схаваюць ваша шчасце за
знешняй абалонкай. Замест гэтага дазвольце сваёй
фантазіі ўзляцець над царствам неабмежаваных ідэй.

Насамрэч, кожны ў пэўнай ступені пакутуе ад
праблемы гневу, калі толькі ён не дасягнуў прасунутай
стады ўсведамлення — стады духоўнага экстазу або
стану спакою.

Гнеў — у якой бы форме ён ні прымаў — вынікае з
немагчымасці задаволіць жаданне. Пры адсутнасці
ўнутранай радасці, якая ўзнікае з сувязі душы з яе
боскай крыніцай, чалавек спрабуе задаволіць свае
жаданні праз пачуццёвыя задавальненні, якія па сваёй

сутнасці непрыемныя з-за іх непастаяннасці і часта нездаровых наступстваў.

Гэтыя жаданні часта спараджаюць расчараванне, а потым гнеў, што вядзе да разбурэння духоўнай свядомасці.

Найбольш эфектыўны спосаб пераадолець гнеў — гэта змагацца з яго першапрычынай: жаданнямі. Чым больш жаданняў, тым больш расчараванняў.

Немагчыма задаволіць усе жаданні, таму што цяга ненасытная і бязмежная. Чым больш мы імкнемся задаволіць жаданне, тым больш мы да яго прывязваемся, і чым мацнейшая наша прывязанасць, тым большы наш боль ад таго, што нас пазбаўляюць усяго, што задавальняла б нашы цягі і выконвала б нашы жаданні.

Поспех, камфортнае жыццё, лячэнне невылечных хвароб і кантроль звычак — усё гэта можна дасягнуць.

Калі вы вычарпалі ўсе метады і матэрыяльныя намаганні і палічылі іх бескарыснымі, адчыніце ўнутраныя дзверы, і духоўная сіла хлыне ў вас і выганяе ўсю слабасць, няўдачы і расчараванне.

Калі вы будзеце шукаць Божай дапамогі ў медытацыі і глыбокай, ціхай канцэнтрацыі, вы адкрыеце для сябе невычэрпны рэзервуар духоўнай сілы

Бог бесстаронні і адказвае ўсім, хто шчыра шукае Яго дапамогі

Калі я знайшоў Бога ў сабе, я знайшоў Яго ўсюды
З дзяцінства я адчуваў непераадольнае жаданне Яго, і аднойчы, калі я быў зусім маленькім хлопчыкам, я напісаў Яму ліст. Так, я напісаў ліст Богу і назваў яго наступным чынам:

«Богу на нябёсах» і я паклаў гэта ў паштовую скрыню

Калі мы пішам камусьці, мы чакаем адказу. Калі я не атрымліваў адказу, я праліваў шмат слёз. Але адказ нарэшце прыйшоў да мяне не ў выглядзе слоў, надрукаваных на паперы, а ў дзіўным светлым бачанні.

Кожны можа атрымаць адказ ад Бога, калі спробы сур'ёзныя, а намаганні пастаянныя

Калі вы звернеце свае пытанні да Бога, ахінеце іх глыбокімі пачуццямі і адправіце іх па пошце роздуму, то шчыра і напэўна атрымаеце адказ.

Спакой зыходзіць з душы; гэта дабраславёнае ўнутранае асяроддзе, у якім квітнее і квітнее шчасце

Людзі лёгка прымаюць многія ілюзорныя ўяўленні пра абмежаванні без сур'ёзных сумневаў, тым самым дазваляючы гэтым уяўленням кантраляваць іх жыццё і лёсы. Мысліцелі не лёгка прымаюць статус-кво; хутчэй, яны імкнуцца змяніць яго, і менавіта гэта робіць прагрэс магчымым.

Мысляры ўважліва разглядаюць наваколле і здзіўляюцца таму, што бачаць. Яны ўважліва прыглядаюць і задаюцца пытаннем, чаму рэчы адбываюцца ці не адбываюцца пэўным чынам.

Акрамя ежы, сну і працы, ад чалавека чакаюць, што ён атрымае нешта каштоўнае ад гэтага жыцця

Эгаізм трэба выкараніць, і гэтага можна дасягнуць, развіваючы альтруізм. Мы павінны клапаціцца пра іншых, і лепшы спосаб навучыць гэтаму — добры прыклад.

Цяжка атрымліваць асалоду ад дабрабыту і камфортнага жыцця ў эпоху эгаізму і прагнасці. Калі мы

зможам сказаць: «Божыя дабраславенні для мяне і для цябе таксама», гэты свет стане лепшым месцам.

Калі мы ідзем па гарадскіх вуліцах, нас акружаюць сцены, але калі мы садзімся ў самалёт, усе бар'еры знікаюць, і мы бачым непадзельную прастору. Падобным чынам, калі мы ідзем па горадзе ізаляцыі і вузкалобасці, мы адчуваем сябе абмежаванымі жорсткімі і абмежаванымі дагматычнымі ідэямі. Але калі мы садзімся ў самалёт адкрытасці і шырокіх гарызонтаў, мы бачым неабмежаваную прастору чалавечага братэрства і любові.

Чалавек, які спускаецца па стромкіх сцежках зла, не адчувае супраціву, але як толькі ён спрабуе супрацьстаяць шкодным звычкам і няправільным схільнасцям, прымаючы духоўныя законы самакантролю, ён выяўляе, што прачынаюцца незлічоныя спакусы, каб супраціўляцца яго намаганням і перашкаджаць яго высакародным пачынанням.

Часам думкі больш эфектыўныя, чым словы. Чалавечы розум — самы магутны перадатчык і прыёмнік з усіх. Калі вы пастаянна трансліюеце пазітыўныя думкі, напоўненыя любоўю, гэтыя думкі будуць мець станоўчы ўплыў на іншых. Падобным чынам, калі вы праектуеце думкі, напоўненыя зайздрасцю або нянавісцю, іншыя ўспрымуць гэтыя думкі і адкажуць падобнымі.

Я прашу Бога падтрымаць вашы намаганні сваёй сілай і дабраславеннем. Калі малітва шчырая, а намеры чыстыя, жаданыя змены адбудуцца з Божай дапамогай.

Рэха мінулага года з яго смуткам і смехам сціхла, і цяпер рэха навагодняга гімна спявае падбадзёрліва, абвяшчаючы надзею і **шапчучы** :

«Перабудуй сваё жыццё ідэальна. Адкінь пустазелле старых страхай. З апусцелага саду мінулага збяры і захавай толькі насенне радасцей, дасягненняў, надзей, добрых думак і ўчынкаў, і высакародных, узнёслых жаданняў».

У росную глебу кожнага новага дня саджайце гэтае магутнае насенне, палівайце яго і даглядайце, пакуль яно не вырасце і не напоўніць ваша жыццё рэдкімі перавагамі красавання.

Новы год шапоча:

Абудзіце дух, палонны звычай, і заклікайце яго да новых, карысных спраў. Ніколі не спыняйце спрабаваць і ніколі не супакойвайцеся, пакуль не дасягнеце вечнай свабоды і не пераадолеете карму (пастаянна пераследуемыя і пераследуемыя наступствы мінулых учынкаў).

З адноўленым розумам і ап'яненымі ад пастаянна абнаўляючайся радасцю, давайце ўзрадуемся разам і пойдзем рука аб руку да нябеснага дому, з якога мы больш ніколі не выйдзем.

Гнеў і памяць слана

Тыя, хто жадае ўнутранага спакою, павінны разумець, як нараджаецца гнеў і як ён часта прыводзіць да жахлівых наступстваў.

З-за страты ўнутранай раўнавагі, выкліканай гневам, многія людзі супраць сваёй волі ператварыліся ў злачынцаў і крыважэрных забойцаў.

Перашкоды жаданням асляпляюць розум. Калі туман жаданняў ахоплівае розум чалавека, ён губляе прытомнасць і паводзіць сябе непрыстойна для высакароднага чалавека.

Страта розуму блытае прыроджаную праніклівасць, якая з'яўляецца рухаючай сілай усіх разумных дзеянняў і добрых намераў

Калі руль разумовага апарата чалавека выходзіць з ладу, ён непазбежна трапляе ў аварыю і можа апынуцца ў пастцы болю і пакут.

Напрыклад: Муж шчасліва едзе за рулём, і па дарозе ў парк жонка просіць яго змяніць кірунак, каб паехаць да яе бацькоў, а не ў парк, і тут яго шчасце ператвараецца ў гнеў.

Я выбраў гэты прыклад, таму што ён звычайна сустракаецца. У звычайных выпадках муж альбо адхіляе просьбу жонкі, альбо згаджаецца з крыўдай і незадавальненнем, і менавіта гэта звычайна і адбываецца. У абодвух выпадках гнеў бярэ верх, атмасфера становіцца напружанай, і спакой парушаецца.

У некаторых выпадках гнеў можа ператварыцца ў трагедыю для тых, хто мае гвалтоўны характар. Гнеў можа пагоршыць памяць, або кіроўца можа забыцца кіраваць аўтамабілем асцярожна і ўважліва, або не зважаць на сігналы святлафора, што прывядзе да сутыкнення або, не дай Божа, смерці.

У заключэнне, гнеў блакуе руль волі ў калясніцы жыцця і перашкаджае ёй дасягнуць сваіх матэрыяльных і духоўных мэтай.

Памяць слана:

Здольнасць пад назвай «памяць» — гэта дар ад Бога чалавецтву, і якое ж гэта вялікае дабраславенне! Памяць дадзена і жывёлам; без яе яны не змаглі б пазнаць сваіх дзіцянят. Некаторыя жывёлы валодаюць выдатнай памяццю, як паказвае наступная гісторыя пра слана.

Пакуль велізарны слон перавозіў драўніну, як гэта робяць многія дрэсіраваныя сланы на Усходзе, да яго падышоў хлопчык, укалоў яго іголкай у хобат і ўцёк.

Праз год пасля гэтага здарэння той самы слон сустрэў на дарозе таго ж хлопчыка. Гэта быў адносна

спрыяльны момант для слана, каб здзейсніць сваю помсту. Таму ён абхапіў хлопчыка хобатам і гвалтоўна кінуў яго на другі бок дарогі. Такім чынам, жывёлы сапраўды маюць памяць.

Калі сэрца напоўнена любоўю да Бога, а вочы асветлены Яго святлом, магнетызм чалавека становіцца духоўным па сваёй прыродзе. Існуе велізарная розніца паміж духоўным магнетызмам з яго ўзнёслым уплывам і жывёльным магнетызмам, які кіруецца запалам і інстынктамі. Духоўны магнетызм заснаваны на альтруізме і карысці іншых, у той час як жывёльны магнетызм кіруецца эгаізмам і эксплуатацыяй іншых.

Чалавек можа рабіць сабе пазітыўныя прапановы, якія дабратворна ўплываюць на падсвядомасць, што, у сваю чаргу, уплывае на свядомасць. Негатыўныя прапановы, незалежна ад таго, генеруюцца яны самім чалавекам ці іншым чалавекам, шкодныя для мозгу і іх варта пазбягаць.

Чалавек дае нам свае парады, а потым пакідае нас пажынаць плады нашых учынкаў [якія могуць быць вынікам яго няправільнай парады].

Божы шлях заўсёды вядзе да шчасця і добра

З празрыстасцю глыбокага сузірання я аддамся боскаму святлу, якое пастаянна струменіць у мае глыбіні, і ўзнясу сваю любоў і тугі да Усемагутнага.

Я адчуваю Тваю прысутнасць, Госпадзе, у самых глыбокіх кутках майго быцця, і бачу, як Ты квітнееш у садзе майго кахання. Ахіні мяне Сваёй любоўю і дазволь мне атрымліваць асалоду ад Твайго благаслаўлёнага водару.

Госпадзе, дай мне супакой, каб мая душа знайшла спакой і ўбачыла прамяні надзеі за аблокамі

абыякавасці. Няхай святло ўпэўненасці зазые ў маім
сэрцы, каб я мог адчуваць спакой і духоўную суцязненне.

Хай зазые слава Твая, Госпадзе, і хай невуцтва
знікне з берагоў зямлі назаўжды, гэтак жа як сваркі і
зайздрасць. Развей цемру невуцтва святлом Тваёй
мудрасці. Ператвары слабасць у сілу, а кволасць у
рашучасць, і ахрысці розум і дух Сваім гаючым святлом.

Гэтак жа, як сонечнае святло дадзена ўсім, але ёсць
тыя, хто аддае перавагу жыць у цемры, так і святло
боскай мудрасці залівае свет паўсюль, але ёсць і тыя,
хто глядзіць на свет з-за вокнаў сваіх змрочных думак,
заплямленых невуцтвам.

Госпадзе, вызвалі нас ад невуцтва і яго наступстваў,
ад страху і трывог, і няхай паток Тваёй мудрасці змяце
ўсе абломкі і смецце з нашага жыцця.

Той, хто ведае, як быць шчаслівым у сучаснасці,
знайшоў свой шлях да Бога

Я — капітан свайго карабля добрых думак, добрай
волі і плённай, карыснай дзейнасці. Я буду кіраваць
караблём свайго жыцця, заўсёды кіруючы позіркам на
зіхатлівую планету міру ў небе майго глыбокага
сузірання Бога.

Калі мы самі не вырашым быць шчаслівымі, ніхто не
зможа зрабіць нас шчаслівымі, і мы не павінны нікога ў
гэтым вінаваціць. А калі мы вырашым быць шчаслівымі,
ніхто не зможа адабраць у нас гэтае шчасце.

Пандэміі, бедствы і гвалтоўныя змены ў прыродзе,
якія прыносяць спусташэнне, разбурэнне і

шырокамаштабную шкоду, не з'яўляюцца «боскімі ўказамі». Гэтыя катастрофы вынікаюць з чалавечых думак і дзеянняў. Усюды, дзе далікатны баланс добра і зла ў свеце парушаецца назапашваннем шкодных хваль і вібрацый, выкліканых злымі намерамі і правіннасцямі чалавека, узнікае хаос і шырокамаштабныя разбурэнні. Свет будзе працягваць пакутаваць ад войнаў, катастроф і трагедый, пакуль чалавецтва не выправіць сваё памылковае мысленне і паводзіны. Войны адбываюцца не па боскім указе, а з-за шырока распаўсюджанага матэрыяльнага эгаізму. Калі б людзі пазбавіліся ад індывідуальнага, прамысловага, палітычнага, духоўнага і нацыянальнага эгаізму, войны б спыніліся.

Калі матэрыяльны дух авалодае чалавечай свядомасцю і дамінуе над думкамі, ён выпраменьвае празрыстае негатыўнае выпраменьванне. Сукупная сіла гэтых негатыўных вібрацый сур'ёзна парушае электрычны баланс прыроды, выклікаючы землятрус, паводкі і іншыя катастрофы.

Бог не нясе за гэта адказнасці, перш чым стане магчымым кантраляваць прыроду, трэба кантраляваць чалавечыя ідэі.

Я буду старацца рабіць толькі высакародныя і прыстойныя ўчынкі з любові да Бога і каб дагадзіць Яму

Розум трэба араць плугам правільнага ўспрымання, бо яго глеба сухая і цвёрдая. Глебу трэба ўвільгатняць з гатоўнасцю і прыняццем, а насенне веры трэба пасадзіць у барозны, а потым паліваць воляй, якая знаходзіцца ў гармоніі з боскай воляй.

Чалавек, які валодае прыроджаным спакоем, захоўвае самавалоданне і спакой пры любых абставінах.

Ён таксама не дазваляе эмоцыям і запалу кантраляваць яго і прыводзіць да прыняцця няправільных рашэнняў.

Ты — ззянне зорак, энергія атамаў, дабрыня сэрцаў, прыгажосць праўды і веліч сумленнасці.

Дабраславі нас, Госпадзе, каб мы маглі праяўляць Тваю ласку ў нашым здароўі, нашых інтэлектуальных памкненнях і нашым духоўным жыцці. Дапамажы нам напоўніцца Тваёй найвышэйшай сілай, Тваёй бясконцай мудрасцю і Тваёй бязмежнай сапраўднасцю, і дазволь нам усвядоміць, што Ты — крыніца здароўя, акіян жыцця і крыніца ўсяго разумення і ведаў.

О Боская Любоў, ты — таемнае рэха, што зыходзіць з пячор сэрцаў, і голас ціхага пачуцця

Ты — нябачны чараўнік душ, іскрысты чараўнік, што зыходзіць з глыбінь сяброўства

Ты — дабраславеіны анёл, які шапоча душам самыя салодкія словы

Ты — ціхая мова закаханых і нябачныя чарніла, якімі яны пішуць пасланні на старонках сваіх сэрцаў

Ты — крыніца ўсіх высакародных эмоцый, і тваё сэрца чэрпае свой пульс з касмічнага сэрца

Каханне — гэта ціхая размова паміж двума сэрцамі, і гэта найвышэйшы заклік да ўсіх жывых і нежывых істот вярнуцца ў дом усеагульнага адзінства.

Каханне — гэта пульс жыцця

Яно расце ў садзе духоўнага росквіту і дрэмле за цемрай знешніх прывязанасцей

Гэта самы старажытны і самы салодкі нектар з усіх існуючых, які захоўваецца ў бутэльках сэрцаў.

Любоў — гэта святло, якое разбурае сцены цемры паміж асобнымі людзьмі, сем'ямі і народамі

Каханне — гэта кветка сяброўства, якая квітнее і расце на палях маладых і старых

Каханне — гэта брама ў рай і песня добрых душ

Тыя, хто жадае абнавіць сваё жыццё, павінны спачатку вызначыць пазітыўныя рэчы, якія яны хочуць прыўнесці ў сваё жыццё, а затым распрацаваць праграму, якой яны будуць прытрымлівацца штодня, і яны адчуваюць вялікае шчасце ў выніку выканання сваіх рашэнняў.

Невыкананне графіка самаўдасканалення аслабляе волю і стварае перашкоды на шляху прагрэсу

Тыя, хто прытрымліваецца натуральнага парадку жыцця, дасягнуць плённых поспехаў. Ніякія законы не перашкаджаюць чалавеку змяніцца да лепшага і рэалізаваць свае высакародныя памкненні. Ніякія перашкоды не могуць перашкодзіць чалавеку дасягнуць сваіх высокіх мэтаў, калі ён неўскосна не прызнае гэтыя перашкоды і не пераканае сябе, што не можа іх пераадолець.

Там, дзе іншыя цэняць мае намаганні ў добрай справе, я магу аказаць найлепшую паслугу.

Сапраўднае каханне — каханне сэрца і душы — гэта праява боскай любові. Боская любоў імкнецца раскрыць сябе праз сэрцы і душы чалавецтва. Бог вучыць чалавецтва боскай любові праз дасканалы сродак чалавечай любові.

Калі вы сустракаеце кагосьці, і ён кажа: «Як справы? Я так рады цябе бачыць», у той час як у глыбіні душы яму зусім няёмка побач з вамі, вы адразу адчуваеце яго ўнутраныя пачуцці і не хочаце з ім размаўляць ці заставацца з ім. Я аддаю перавагу шчырасці, а не прытворству і крывадушнасці.

Слова чалавека — гэта ўсё, і ён павінен быць натуральным і сумленным, паважаць сваё слова і выконваць свае абяцанні і абавязацельствы перад іншымі.

Бог — крыніца разумовай сілы, мудрасці і багацця. Папрасіце Яго накіраваць вас на правільны шлях, каб дасягнуць поспеху, якога вы імкнецеся. Спачатку пераканайцеся, што вашы намеры слушныя, і тады вы атрымаеце сілу дасягнуць сваёй мэты.

Каханне — гэта духоўная зброя, якая паклала канец усім войнам

Шчырасць значна мацнейшая за хлусню і паклёп. Калі ты зможаш абараніць сябе ў крэпасці шчырасці, то ты будзеш паважаным гаспадаром у сваім каралеўстве.

Праўда пераможа, нават калі іншыя пакрыўдзілі цябе

Дай мудрасць тым, хто яе шукае, пакуль яны жадаюць прасвятлення, і рабі ўсё магчымае, каб падняцца і ўзлезці па лесвіцы самапазнання.

Богу я прысвяціў і асвяціў свой голас, свае рукі, свае ногі, сваё сэрца, сваё цела, свае пачуцці, сваю волю і ўсё

Боль не абмяжоўваецца цэлам; існуе таксама інтэлектуальны і духоўны боль

Немагчыма думаць пра Бога, калі розум напоўнены зайздрасцю, страхам і падозрэннем да зла, або калі чалавек ваюе з самім сабой.

Мы пакутуем ад смутку і дэпрэсіі, ад іншых нездаровых тэмпераментаў і псіхалагічных станаў, а таксама ад трывог, большасць з якіх з'яўляюцца беспадстаўнымі страхамі. На духоўным узроўні мы

пакутуем ад няведання бессмяротнай прыроды нашых душ.

Тыя, хто знаходзіцца ў гармоніі з Богам, бачаць захапляльную прыгажосць і адчуваюць найвышэйшую салодкасць, якую немагчыма адчуць ніякім іншым спосабам.

Калі мая душа клікала Цябе, хмары Тваёй цішыні вырваліся наверх, о Божа, і дождж Тваёй міласэрнасці ліўся патокамі, пакуль не ператварыўся ў разліўную патоку Тваёй ласкі. Твая благаслаўлёная рака заліла берагі майго быцця, і мая душа акунулася ў воды вечнасці, і бурбалка майго маленькага жыцця растварылася ў акіяне Твайго ўсеабдымнага існавання.

- Мой настаўнік навучыў мяне, як выкарыстоўваць разец мудрасці, каб зрабіць сябе храмам, годным боскай прысутнасці

Калі вы хочаце дасягнуць высакароднай мэты, пачніце з распрацоўкі для яе ментальнай мадэлі. Цяпер вы можаце цвёрда ўстанавіць любы кірунак у сваёй свядомасці, калі пасадзіце ў свой розум моцную ідэю; тады ўся ваша істота будзе адпавядаць гэтай ідэі, і вашы дзеянні будуць ёй адпавядаць.

- Каханне і талерантнасць неабходныя для гармоніі і згоды. Каханне аб'ядноўвае і сілкуе ўсё, што карысна і здольнае да росту, у той час як нянавісць падзяляе і разбурае ўсё, што можна аднавіць.

Страх — найвялікшы вораг поспеху, бо ён пазбаўляе чалавека жадання спрабаваць, без якога ён не можа дасягнуць поспеху.

Інтэлектуальная млявасць, адсутнасць намаганняў і адсутнасць настойлівасці — усё гэта перашкоды на шляху да поспеху. Мэтай павінен быць не сам поспех, а праведнае жыццё, якое вядзе да поспеху. Празмернае

імкненне да поспеху можа быць перашкодай. Творчыя намаганні, падмацаваныя сілай волі і цвёрдым жаданнем дасягнуць мэты, маюць важнае значэнне для дасягнення поспеху.

Кожная наша думка стварае пэўную вібрацыю. Калі вы думаеце пра Бога ўсёй сваёй істотай, розумам і канечнасцямі — і неаднаразова шапочаце сабе «О Госпадзе», вы ствараеце магутную вібрацыю, якая прыносіць боскую прысутнасць у ваша жыццё.

Калі мы разумеем, што Бог — наш вечны каханы і наш пастаянны сябар, і што Яго любоў да нас мацнейшая за любую іншую любоў, мы адчуваем Яго блізкасць і дакранаемся да Яго прысутнасці, таму нашы сэрцы супакойваюцца, і мы адчуваем найвышэйшы духоўны спакой.

Калі вы медытуеце пра Бога і адчуваеце ўсё большае пульсаванне радасці ў сваім сэрцы і ва ўсім целе, і час ад часу вас ахопліваюць парывы гэтай радасці, ведайце, што Бог адказаў на прагнунні вашага сэрца, і што пачуцці асалоды, якія вы адчуваеце, з'яўляюцца доказам гэтага адказу.

Калі розум уваходзіць у стан вышэйшай свядомасці і дакранаецца да бясконцай поўнай прысутнасці, ён ведае, што знаходзіцца ў кантакце з Богам і што гэты досвед прыемны, але немагчыма выказаць словамі стан гэтай сувязі, які не паддаецца апісанню.

Я не выкарыстоўваў свой магнетызм для пошуку матэрыяльных рэчаў, а хутчэй для прыцягнення боскай прысутнасці, якая вечная і неўміручая.

Дай мне, Госпадзе, найглыбейшыя прагі майго сэрца і дазволь мне пачуць Твой благаслаўлены голас у глыбіні

маёй душы. Я ніколі не забуду Цябе, мой любімы Божа, і не буду хадзіць жыццёвымі сцэжкамі без Цябе. Будзь маім вечным госцем і жыві ў святыні майго спакою і духоўнай радасці. Хай маё сэрца б'ецца ад Тваёй любові, а мае думкі працуюць у гармоніі, каб я мог дараваць Твой спакой і любоў іншым. І няхай водар Тваёй любові зыходзіць з ружы майго сэрца, прыцягваючы душы, якія шукаюць спакою, і прыводзячы іх да Цябе.

Горныя пейзажы, намаляваныя на блакітнай фіранцы, ашаламляльная механіка чалавечага цела, вытанчана сфарміраваныя кветкі, высакароднасць добрых душ, веліч узнёслых думак і глыбіня кахання — усё гэта нагадвае нам пра цудоўнага і надзвычай прыгожага Творцу.

Я зраблю ўсё магчымае, каб узбагаціць сябе і іншых у Богу, перш за ўсё. Я пабудую дамы мудрасці сярод вечназялёных садоў міру, усыпаных кветкамі вытанчаных духоўных цнотаў.

Не мае значэння, маленькая я хваля ці вялікая, галоўнае, каб мяне падтрымлівала вялікае мора жыцця.

Я буду глыбока паглыбляцца ў думкі, пакуль не знайду таямніцу таямніц, і я сканцэнтрую святло пранікнення — як паходню — каб мне з'явіўся найсвяцейшы аблічча.

Няхай Тваё святло ззяе ўва мне, вакол мяне і ўсюды

Каханне — гэта схаваны агонь, які па боскай загадзе растапляе шурпатасці сусвету і ператварае яго ў нябачную субстанцыю вечнага кахання

Гэтак жа, як сонца пасылае святло і цяпло, так і я буду распаўсюджваць прамяні надзеі ў душах бедных і ізгояў, і я ўсялю новы энтузіязм у сэрцы тых, хто лічыць сябе безнадзейнымі.

Госпадзе, дай мне не апячы сябе і іншых пякучым агнём зайздрасці, але дай мне з перакананнем і задавальненнем прыняць дабрыню і любоў, якіх я заслугоўваю ад сваіх блізкіх.

Я ў бяспецы за сценамі свайго чыстага сумлення. Я спаліў цёмнае мінулае і хвалюся толькі пра сённяшні дзень, і я не буду баяцца нічога, акрамя сябе, калі паспрабую падмануць сваё сумленне.

Сёння я падпалю карані трывог і страхай і распалю агонь шчасця, каб асвятліць храм душы ўнутры мяне.

Ніхто не можа раззлаваць мяне вульгарнай мовай ці неабдуманымі паводзінамі, і ніхто не можа паўплываць на мяне лісліvasцю, пахвадой і кампліментамі, каб я думаў, што я большы і важнейшы за сябе.

О Госпадзе, зрабі маё сэрца дастаткова прасторным, каб змясціць Тваю благаслаўлёную прысутнасць, і няхай яно біцца Тваёй любоўю вечно

Калі вы правільна выкарыстоўваеце сваю сілу волі, гэта створыць для вас новую карму, але большасць людзей не жадаюць мяняцца і не жадаюць прыкладаць намаганняў, таму яны падаюць перад абліччам цяжкасцей і не здольныя супрацьстаяць выклікам.

Госпадзе, дапамажы мне адрозніваць трывалае шчасце душы ад мімалётных пачуццёвых

задавальненняў. Не дай мне патануць у задавальненні
мімалётных пачуццяў і дапамажы мне ўдасканаліць мае
пачуцці, каб яны заўсёды рабілі мяне шчаслівым.

Я аддзяліў прамяні свайго розуму ад вузкай,
абмежаванай сферы пачуццяў і выпусціў іх у гарызонты
духу, таму мае ўспрыманні ўзраслі, а мая свядомасць
распаўсюдзілася ва ўсе бакі.

Не варта адчуваць сябе бездапаможным або
пасткай, калі ў вас ёсць непажаданыя звычкі, ад якіх вы
хоцеце пазбавіцца. Зараз ёсць магчымасць пераадолець
гэтыя звычкі, развіваючы мінулую рашучасць і рэгулярна
займаючыся медытацыяй.

О, Уладар душ і сэрцаў, прамяні шчасця, што
распаўсюджваюцца ў небе майго ўнутранага спакою,
абвяшчаюць набліжэнне Твайго благаслаўлёнага
з'яўлення.

О Госпадзе, я ўсміхаюся ўсмішкай упэўненага і
супакоенага, бо незалежна ад таго, ці плаваю я на
паверхні гэтага жыцця, ці тану ў хвалях смерці, я
застаюся ў сэрцы Твайго вечнага жыцця, якое дае мне
бяспеку і абарону, і Твая моцная, благаслаўлёная рука
падтрымлівае мяне.

Хвароба, старасць і смерць — гэта цяжкасці і
перашкоды, з якімі сутыкаецца цела. Псіхалагічныя
захворванні, аднак, пранікаюць у розум праз смутак,
страх, гнеў, падаўленыя жаданні, крыўду, нянавісць,
эмацыянальныя апантанасці, ліхаманкавае нервовае
ўзбуджэнне і разнавіднасць псіхалагічнага раку, які
паралізуе разумовыя здольнасці. Найбольш небяспечная
хвароба, аднак, — гэта хвароба души, якая праяўляецца

як невуцтва, з якога ўзнікаюць і распаўсюджваюцца ўсе іншыя хваробы.

Нельга дапускаць, каб крыніца ўзнёслага ідэалізму, якая сілкуе нашы пачуцці кахання і вытанчаныя эмоцыі, высахла.

Усё, што знешне прывабнае, чэрпае сваю прывабнасць з унутранага "я". І нішто так не запляўляе чыстае люстэрка душы, як псіхалагічныя скажэнні, такія як гнеў, злосць, зайздрасць і нянавісць. Той, хто спрабуе вызваліцца ад гэтых злучэнняў, чужых прыродзе духу, дазволіць святлу ўнутранай прыгажосці заззяць знутры.

Свядомасць павінна быць узнята з абмежаванага фізічнага свету да неабмежаваных гарызонтаў спакою ў душы

О, дух чысціні і нявіннасці, вызвалі мяне ад ненасытных пачуццёвых жаданняў, каб усе прагныя страсці ператварыліся ў попел у полімі мудрасці, і каб я ўпарта і рашуча стрымліваў кожны парыў пачуццяў І каб я мог падпарадкоўвацца Тваёй волі, іграючы сваю простую мелодыю ў гармоніі, выконваючы свае малыя абавязкі і спяваючы сваю сціплую песню.

Госпадзе, дапамажы мне выкарыстоўваць мае пачуцці толькі здаровым і рацыянальным чынам і ўдасканаліць іх так, каб яны спрыялі майму сапраўднаму шчасцю.

Сталь мудрасці, якую мы здабываем праз палаючы агонь вопыту, — гэта цудоўная рэч. Жыццё ачышчае нас, ператвараючы нашыя асноўныя металы ў каштоўныя элементы, каб мы маглі жыць у гэтым жыцці як душы, чыстыя, як каштоўныя камяні, цвёрдыя, як сталь, і ў той

жа час гнуткія і згінальныя, не ламаючыся пад ціскам цяжкасцей і цяжкіх выпрабаванняў.

Існуе схаваная сіла, якая працуе над рэалізацыяй маральнага і духоўнага плана па ўстанаўленні парадку і гармоніі сярод таго, што здаецца дысанансам і хаосам у стварэнні.

О, мой боскі каханы, ты — вечная, вечна аднаўляльная радасць, ты — асалода душы і ты — шчасце, якога я прагну.

Малітву да Бога трэба ўзносіць з гарачым жаданнем і абсалютным даверам, і на яе адкажуць ціха і спакойна — схаваны водгук, які прынясе суцяшэнне і хуткія змены ў жыцці чалавека.

Спачатку мы павінны адчуць радасць еднасці з Богам, каб параўнаць яе з меншымі зямнымі задавальненнямі. Тады жаданні будуць мець больш высокую прыроду. Жаданне бясконцае; як толькі адно жаданне выконваецца, яго месца займае іншае, і гэтак далей. Але калі вы знаходзіце Бога, усе вашы жаданні выконваюцца.

Шчодрыя і добразычлівыя людзі, якія прымаюць Твае шчодрыя дары і дзеляцца імі з іншымі, пашыраюць сваё разуменне і набліжаюцца да Тваёй благаслаўлёнай прысутнасці. Штодня мы атрымліваем ад Цябе незлічоныя дары і благаслаўленні, дазвольце нам звярнуцца да Цябе з хвалой і ўдзячнасцю, о Даўца ўсіх дароў і благаслаўленняў.

Пакуль Ты са мной, Госпадзе, ніякае зло не
здарыцца са мной, бо Ты адварнешся ад мяне і абароніш
мяне ад шкоды.

Мой караван малітваў рухаецца да Цябе. Яму тут і
там перашкаджаюць пясчаныя буры адчаю. Але калі я
бачу здалёк аазіс Тваёй ціхай падтрымкі, я асвятляюся, і
мае сілы аднаўляюцца, таму я падвойваю свае
намаганні, каб дасягнуць Цябе, прагнучы акунуць свае
прагнучыя вусны ў крыніцу Тваёй радасці і піць, пакуль
не насычуся.

О Госпадзе, дай мне бачыць толькі дабрыню і
чысціню і гаварыць толькі натхнёныя словы. Дай мне
дыхаць духмяным водарам Тваёй любові з яе нябесным
водарам, есці простую і здаровую ежу і ўдыхаць
прыемныя водары, якія нагадваюць мне пра Цябе. Дай
мне адчуць Твой благаслаўлёны дотык.

У садзе духоўнага абуджэння я сабраў кроплі свайго
пакаяння, і ў тых слязах, якія дарагія табе, маё сэрца
цалкам ачысцілася

Мае вочы, о Божа, зачараваны пастаянна зменлівымі
сцэнамі жыцця і яркімі краявідамі прыроды з іх
разнастайнымі і шматколернымі кветкамі і аб'ёктамі, што
ціха плывуць па гарызонце. Адкрый вочы маёй душы,
каб я мог бачыць Тваю неперасягненую прыгажосць ва
ўсім добрым і прыгожым, і дазволь мне не бачыць нічога
ў існаванні, акрамя Цябе.

Дазволь мне саткаць мяккі дыван самапазнання, па
якім усе твае закаханыя змогуць ісці да вечнага
абуджэння

Бог памятае пра нас, нават калі мы не памятаем пра Яго. Калі б Ён забыўся пра стварэнне хоць на хвіліну, усё б знікла з існавання. Хто, як не Бог, падтрымлівае гэтую Зямлю, калі яна лунае ў космасе? Хто яшчэ прымушае дрэвы расці і кветкі квітнець? Сапраўды, гэта Бог падтрымлівае біццё нашых сэрцаў. Ён Той, хто пераварвае нашу ежу і абнаўляе клеткі ў нашых целах кожны дзень. Але як мала хто памятае Яго і аддае Яму ўдзячнасць, якую Ён заслугоўвае!

Госпадзе, дай нам глядзець на цноты з любоўю і ўсвядоміць, што паслухмянасць Тваім законам стварэння ўвянчае нас вянцом Тваёй міласэрнасці

Дазволь нам усвядоміць, о Госпадзе, што Ты — крыніца здароўя, акіян жыцця і крыніца ўсяго разумення і ведаў. Вызвалі нас ад невуцтва і яго наступстваў, ад страху і трывог, і хай паток Тваёй мудрасці змяце ўсю руіну і спусташэнне з нашага жыцця.

Я часта ў медытацыі слухаў найсалодшыя песні блізкіх табе людзей, цудоўныя і ўзнёслыя духоўныя сімфоніі, поўныя цнатлівых харавых спеваў пачуццяў майго сэрца і пранізлівыя гімны, якія перадаюць маю даўнюю тугу па табе і маё ўсё большае жаданне сустрэцца з табой.

Атрымлівайце асалоду ад захапляльных відаў ідэй у нябачным і схаваным свеце прыгажосці ў вашых душах

Паміж Аляксандрам і ёгам

Непахісная воля: гісторыя адкрыцця Арктыкі

Хто быў першым чалавекам, чые вочы напоўніліся слязьмі (а магчыма, таксама радасцю і

холадам) пры выглядзе Арктыкі ўпершыню ў гісторыі?

Як і калі гэта адбылося? Менавіта гэта мы паспрабуем высветліць у наступных радках.

Стагоддзямі людзі спрабавалі дасягнуць гэтага халоднага рэгіёна зямнога шара, і гісторыя ніколі не ведала больш смелай прыгоды, чым гэтыя спробы, якія часта каштавалі ім жыцця. Падрабязнасці іх прасоўвання на поўнач распавядаюць пра гераічныя подзвігі, а таксама пра трагедыі.

Сотні, а магчыма, і тысячы гадоў таму жыхары рэгіёнаў, якія атачалі Міжземнае мора, верылі, што свет падобны на гладкі дыск, акружаны вялікай ракой, якую яны называлі Акіянам.

Яны мала ведалі пра далёкія ад іх рэгіёны, але ім падабалася марыць і думаць пра гэтыя далёкія месцы, такія як тыя, што за Альпамі і Балканамі.

У гэтых рэгіёнах здабывалі волава для вырабу бронзы, а бурштын — для вырабу ювелірных вырабаў і ўпрыгожванняў. Аднак дакладнай інфармацыі пра поўнач не хапала, таму паэты ўзялі на сябе адказнасць за спляценне захапляльных гісторый пра тое, што ляжыць за гарамі.

Наш легендарны і бессмяротны паэт Гамер распавядае нам пра кімерыйцаў на туманнай поўначы і пра волатаў, якія жывуць там, дзе дні такія кароткія, што пастух, які вяртаецца ўвечары, сустракае іншага пастуха, які выходзіць пасвіцца раніцай. Іншыя паданні сведчаць пра тое, што людзі нешта ведалі пра Паўночны полюс, але

**большасць іх уяўленняў пра яго былі
недакладнымі, часта нават памылковымі.**

**З часам людзі спрабавалі дасягнуць полюсаў. У
500 г. да н.э. чалавек па імені Гамільцый
Карфагенскі здзейсніў вялікае падарожжа на
поўнач, дасягнуўшы Ірландыі і запісаўшы сваё
падарожжа. Гэта быў першы надзейны запіс.
Затым рушылі ўслед наступныя спробы:
скандынавы пераплылі ледзяныя моры і адкрылі
Ісландыю. Адтуль яны працягнулі пошукі новых
зямель і скарбаў.**

**Дзясяткі людзей спрабавалі і не змаглі. Мы
праігнаруем падрабязнасці іх спроб і пяройдзем да
першага адкрывальніка Паўночнага полюса.**

**Роберт Эдвін Піры нарадзіўся ў Пенсільваніі ў
1856 годзе. Ён вывучаў інжынерую, а затым
паступіў на службу ў ВМС ЗША. Ён адчуваў моцнае
жаданне даследаваць палярныя рэгіёны. Ён ведаў
пра ўсе небяспекі і няўдачы, з якімі сутыкаліся
даследчыкі да яго, але быў поўны рашучасці
працягваць і ў глыбіні душы ведаў, што не
адступіць ад свайго рашэння.**

**Наш даследчык Піры спрабаваў даведацца ўсё,
што мог, пра Арктыку, яе ўмовы і падрабязнасці,
якія яе атачаюць.**

**У 1886 годзе ён адправіўся ў паўночную
Грэнландыю, а праз пяць гадоў распачаў другую
экспедыцыю, вывучаючы людзей, перасякаючы
ледавікі і даказваючы, што Грэнландыя мае
паўночную берагавую лінію, тым самым
пацвердзіўшы свой статус найбуйнейшага вострава
ў свеце. Праз два гады ён вярнуўся ў Грэнландыю.**

У 1898 годзе ён распачаў чатырохгадовую экспедыцыю.

Цяпер Пэры адчуў сябе гатовым адправіцца ў невядомае. Ён адправіўся ў сваё небяспечнае падарожжа ў 1902 годзе, але быў вымушаны вярнуцца з-за непрадбачаных абставінаў. У 1905 годзе ён паспрабаваў яшчэ раз, на гэты раз дасягнуўшы самай паўночнай шыраты. Нарэшце, у 1908 годзе ён адплыў на параходзе «Рузвельт», і яго восьмае падарожжа нарэшце ўвянчалася поспехам. Ён і яго спадарожнікі высадзіліся на бераг, селі ў сабачыя запрэжкі і адправіліся да полюса. У розныя моманты некаторыя з яго спадарожнікаў адставалі, каб разбіць лагер і назапасіцца прыпасамі для яго зваротнага шляху, а таксама паклапаціліся пра сваю дапамогу.

Ён працягнуў сваё падарожжа ў суправаджэнні чорнага слугі і чатырох эскімосаў, маючы пры сабе запасы на сорак дзён.

Пэры развітаўся з тымі, каго пакінуў на апошняй станцыі, і рушыў да полюса, дасягнуўшы яго 6 красавіка 1909 года і нарэшце стаўшы на вяршыні свету.

Перш чым Піры дасягнуў Паўночнага полюса, амерыканскі астранаўт Фрэдэрык Кук адправіў тэлеграму з Шэтландскіх астравоў, у якой сцвярджалася, што ён дасягнуў Паўночнага полюса годам раней. Аднак, калі навукоўцы даследавалі сцвярджэнні Кука, яны выявілі, што яны ілжывыя і што ён не дасягнуў Паўночнага полюса. Тым не менш, яны прызналі некаторыя з яго адкрыццяў у гэтым рэгіёне.

Пэры валодаў незвычайнай сілай волі, прымушаючы сябе бесперапынна хадзіць, нягледзячы на невыносны боль у ступнях, які ўзнік у выніку страты пальцаў у 1898 годзе з-за абмаражэння, што запатрабавала ампутацыі. Аднак гэтая інваліднасць не перашкодзіла яму прайсці (разам са сваім верным і каштоўным спадарожнікам, чарнаскурым Мэцю Хэнсанам) 1400 кіламетраў (пешшу па лёдзе ў надзвычай цяжкіх умовах!) вакол паўночнай ускрайку Грэнландыі, каб стварыць падрабязную карту рэгіёна. Які гераічны подзвіг!

Пэры дагэтуль лічыцца адным з самых смелых і рашучых мужчын у дасягненні мэтай.

У гэтым кантэксце Імам Алі (хай будзе задаволены ім Алах) кажа:

Таму вы павінны быць стараннымі і працавітымі, падрыхтаванымі і напоўненымі, і павялічваць свае запасы.

Мір вам

Паміж Аляксандрам і ёгам

Існуюць захапляльныя гісторыі, старанна запісаныя грэчаскімі гісторыкамі і іншымі людзьмі, якія суправаджалі Аляксандра або ішлі за ім у яго паходзе ў Індыю. Доктар Мак-Крэндл пераклаў гэтыя апавяданні, каб праліць святло на старажытную Індыю. Адным з найбольш уражлівых аспектаў няўдалай заваёвы Аляксандра была яго глыбокая цікавасць да індыйскай філасофіі і да супольнасці ёгаў і набожных людзей, з якімі ён сустракаўся час ад часу і з якімі ён шчыра жадаў

мець зносіны. Дасягнуўшы Таксілы ў паўночнай Індыі, грэчаскі воін адправіў Анаскрыта, вучня грэчаскай школы Дыягена, каб той прывёў яму індыйскага настаўніка-пустэльніка Дандама, які тады жыў у Таксіле.

Пасля таго, як Аніскерцій знайшоў сваё схованку ў самым сэрцы лесу, ён сказаў Дандамусу:

«Прывітанне і мір, о настаўнік брахманаў! Аляксандр, сын вялікага бога Зеўса і ўладар усяго стварэння, просіць цябе пайсці да яго. Калі ты пагодзішся, ён дасць табе шчодрую ўзнагароду, але калі ты адмовішся, ён адсячэ табе галаву».

Ёг спакойна прыняў гэты абавязковы заклік, ледзь падняўшы галаву са свайго ложка з лісця, і адказаў:

«І я таксама сын бога Зеўса, калі Аляксандр такі, я нічога не прашу з таго, што мае Аляксандр, бо я задаволены тым, што маю, пакуль бачу, як ён бязмэтна блукае са сваімі людзьмі па вадзе і сушы, і яго вандраванням няма канца».

Ідзі і скажы Аляксандру, што адзіны Бог — гаспадар, які заслугоўвае ўсялякага пакланення і пашаны. Ён — вярхоўны цар, які ніколі не загадвае жудаснага зла, бо ён — стваральнік святла, міру, жыцця і вады, а таксама стваральнік чалавечага цела і душ людзей. Да яго вяртаюцца ўсе людзі, калі смерць вызваляе іх, каб яны больш не былі схільныя да зла хваробы.

Мудры працягнуў сваю прамову з ціхім сарказмам:

Аляксандр — не бог, бо ён абавязкова пакаштуе смерць. І як можа хтосьці, падобны да яго, быць гаспадаром існавання, калі ён яшчэ не ўзышоў на трон унутранага сусвету, не ўвайшоў жывым у бездань, не ведае шляху сонца над велізарнымі абласцямі зямлі, ды і суседнія народы пра яго не чулі?!

Пасля гэтага дакору, які лічыцца самым жорсткім выпадкам у адрас (Уладара свету), святы саркастычна дадаў: «Калі цяперашніх калоній Аляксандра недастаткова, каб задаволіць яго прагнасць, няхай ён праройдзе праз раку Ганг, і ён знойдзе велізарную краіну, якая зможа змясціць усіх яго людзей».

«Тое, што прапануе мне Аляксандр, і дары, якія ён абячае, для мяне нічога не вартыя. Рэчы, якія я сапраўды цаню і лічу карыснымі ці каштоўнымі, — гэта дрэвы, з якіх я будую сваё жыллё, квітнеючыя расліны, якія забяспечваюць мяне штодзённым харчаваннем, і вада, якая здавальняе маю смагу. Усе іншыя рэчы, сабраныя з вялікай асцярожнасцю, з'яўляюцца цяжарам для іх уладальнікаў, пакідаючы ім толькі смутак і шкадаванне, долю неасвечаных людзей. Што да мяне, я мірна ляжу сярод лісця і травы лесу, і, паколькі ў мяне няма нічога, што магло б не даць мне заснуць, я моцна сплю, атрымліваючы асалоду ад салодкага і ціхага сну. Калі б у мяне было што-небудзь, што патрабавала б аховы і пільнасці, гэта парушыла б мой адпачынак і пазбавіла б мяне задавальнення ад сну. Зямля дае мне ўсё неабходнае, гэтак жа, як маці дае свайму немаўляці малако. Я блукаю, дзе захачу, і ў мяне няма ніякіх клопатаў, якія б турбавалі мяне ці псавалі маё жыццё».

Нават калі б Аляксандр адсек мне галаву, ён не змог бы знішчыць мой дух. Мая галава, якая змоўкне пасля смерці, і маё цела, якое стане падобным на парваную вопратку, застануцца на зямлі, з якой яны былі зроблены.

Што да мяне, як духа, я тады ўзнясуся да Бога, які апрануў нас у целы і змясціў на гэтай зямлі, каб мы маглі даказаць Яму — пакуль мы тут — ці будзем мы падпарадкоўвацца Яго волі і жыць у паслухмянасці Яму. І калі мы станем перад Ім, Ён запатрабуе справаздачы аб нашых учынках. Ён — справядлівы Суддзя, які асуджае ўсё зло, грэх і правіны, дзе крыкі прыгнечаных становяцца пакараннем для прыгнятальніка.

Няхай Аляксандр выкарыстае гэтую пагрозу, каб запалохаць тых, хто прагне багацця ці баіцца смерці. Зброя Аляксандра слабая супраць ёгаў.

«Мы не любім грошай і не баімся смерці. Ідзі і скажы яму, што Дандамусу не патрэбна нішто з таго, што ў цябе ёсць, і таму ён адмаўляецца прыйсці да цябе. Але калі табе патрэбен Дандамус, то прыходзь да яго сам». Аляксандр з глыбокай увагай успрыняў адказ ёга, сказаны на языку Анесікрыта, і адчуў усё большае жаданне ўбачыць Дандамуса, які, нягледзячы на сваю аголенасць і старасць, знайшоў у ім заваёўніка гарадоў і пакаральніка краін, большага за сабе роўнага.

Дзённік : аўтабіяграфія

Парамаханса Ёгананда

Некаторыя духоўныя прасвятленні

**Для мудрага настаўніка Парамхансы Ёгананды
Бог даў нам свабоду выбару і ўклаў у нас
сумленне, каб адрозніваць дабро ад зла, карысць
ад шкоды**

**Калі мы адчуваем духоўную сілу, якая
дзеінічае ў нашым істоце, мы адчуваем, што
рухаемся наперад і дасягаем поспехаў, таму наша
ўпэўненасць у Богу і ў сабе ўзрастае, а імпульс
цяжкасцей памяншаецца, каб мы маглі
канструктыўна спраўляцца з імі з упэўненасцю,
камфортам і раўнавагай.**

**Наша сапраўдная прырода — гэта дух, сутнасць
якога — мір, спакой, цішыня і спакой. Гэтыя
благаслаўлёныя элементы знаходзяцца ўнутры нас
і з'яўляюцца неад'емнай часткай нашай духоўнай
істоты.**

**Людзі часта кажуць пра ціск, які яны
адчуваюць, і псіхалагічны стрэс, які яны
перажываюць пад цяжарам шматлікіх
патрабаванняў, але мы не павінны дазваляць сабе
стаць ахвярамі якіх-небудзь цяжкасцей, і мы
павінны заўсёды памятаць, што Бог даў нам
дастаткова сіл, каб справіцца з усімі выклікамі, з
якімі мы сутыкаемся.**

**Трымайце Бога ў сваіх сэрцах, калі ідзяце па
жыццёвых сцежках**

**Трымайце ногі на зямлі, а галаву — над аблокамі
невуцтва на гарызонце сонца вечнай мудрасці**

**Калі мы губляем здольнасць атрымліваць
асалоду ад жыцця і ўдзельнічаць у здаровых
забаўляльных мерапрыемствах, мы становімся
больш сур'ёзнымі і нервовымі, чым павінны быць.
Нават калі атмасфера здаецца змрочнай і панурай,
мы павінны падтрымліваць веру ў тое, што сонца
зноў узыходзіць і што тыя, хто ідзе правільным**

шляхам, дасягнуць мэты, незалежна ад таго, якой доўгай здаецца адлегласць і наколькі далёка знаходзіцца пункт прызначэння.

У пакоры заключаецца сапраўдная духоўная сіла, веліч адданасці, глыбіня любові і веліч задавальнення і пакоры

Чалавек з моцнай воляй знаходзіцца ў гармоніі з Богам і не чакае, пакуль планеты і зоркі адорваюць яго сваімі ўсмішкамі. Наадварот, ён працягвае свой шлях, як пранізлівы метэор, не падвяргаючыся ўздзеянню, акрамя як пуцяводнай зоркі Бога, які ёсць сонцам сонцаў і Госпадам закону і душ.

Не варта зацыклівацца на пройгрышах і няўдачах, а спрабаваць зноў і зноў, колькі б няўдалых спроб ні было і наколькі б горкімі яны ні былі.

Як высока ты, о сяброўства, і якая ўрадлівая і святая твая глеба! Каханне — твая ежа, а вернасць — твой напой.

Мы прыйшлі ў гэты свет, каб развіваць сябе і даследаваць свой духоўны патэнцыял, а не акунацца ў цёмныя моры ілюзій, якія нясуць у сабе незлічоныя небяспекі.

Найсалодшая асалода ў існаванні — гэта пачуццё бяспекі і надзейнасці ў прысутнасці Бога

Сезон няўдач — найлепшы і найбольш спрыяльны час, каб пасеяць насенне поспеху. Няўдачы трэба выкараніць у карані, а палі жыцця трэба апрацоўваць старанна і рашуча, засеіваючы насенне дабрыні, каб, на Божую волю, сабраць багаты ўраджай.

Мала хто аналізуе свае сітуацыі і вырашае, ці рухацца яны наперад ці назад. Як людзі, надзеленыя ўспрыманням, мудрасцю і разуменнем,

наш найвялікшы абавязак — выкарыстоўваць сваю мудрасць і ўспрыманне правільным чынам.

Ніводная сапраўды духоўная асоба не можа абысціся без матэрыяльнага поспеху, і ні ў кога матэрыяльныя клопаты не настолькі непераадольныя, каб перашкаджаць думаць пра Бога і прысвячаць неабходны час роздуму, служэнню і духоўным абавязкам.

Чалавек павінен жыць усімі сваімі думкамі, пачуццямі і разуменнем, быць уважлівым і ўважлівым да ўсяго, што адбываецца вакол яго, гэтак жа, як дасведчаны фатограф, які чакае найбольш спрыяльнай магчымасці, каб зрабіць найцудоўнейшыя здымкі найпрыгажэйшых краявідаў.

Кожны чалавек валодае невыкарыстаным патэнцыялам. У яго ёсць уся неабходная сіла. Розум сам па сабе з'яўляецца найвышэйшай сілай і павінен быць вызвалены ад састарэлых, абмежавальных звычак і канцэпцый.

Давайце памятаць, што пакуль дамінуе пачуццё «я», існуе тэндэнцыя дыстанцыявацца ад Бога, мяркуючы, што ў нас дастаткова сілы і мудрасці, каб стаяць на ўласных нагах без падтрымкі і вырашаць свае праблемы самастойна.

Мы баімся, што калі падпарадкаемся Божай волі, то не знойдзем шчасця ў тым, што Бог нам пасылае, і гэта прыкмета слабой веры. Але рана ці позна мы будзем вымушаныя звярнуцца да Бога. І кожны чалавек адкрые гэтую праўду ў сваім жыцці, калі ён яшчэ гэтага не зрабіў.

Мы павінны звярнуцца да Бога з поўнай упэўненасцю і размаўляць з Ім шчыра і шчыра на самай прастай мове — мове сэрца — і прасіць Яго дапамагчы нам шукаць Яго і спадзявацца на Яго,

каб Ён супакоіў нашы сэрцы і вызваліў нас ад пакут і раздражнення, ад усяго, што можа стаць на нашым шляху і спрабаваць адварнуць нас ад нашай духоўнай мэты.

Не дазваляйце сабе стаць ахвярай свету і яго пастак. Вы павінны ўзяць пад кантроль сваё жыццё, абудзіць сваю ўнутраную сілу і накіраваць карабель свайго жыцця ў бяспечную гавань.

Калі розумы страсуць з сябе пыл невуцтва і разарвуць кайданы, якія скоўваюць іх сілы, яны стануць больш здольнымі да творчасці і пазітыўнага ўзаемадзеяння з жыццём.

Калі чалавек не змагаецца з кімсьці мацнейшым за сябе, ён не стане моцным. Падобным чынам, калі вы сутыкаецеся са сваімі цяжкасцямі з мужнасцю і духоўнай сілай, вы становіцеся мацнейшымі і больш устойлівымі.

Не думайце, што вы слабыя і няздольныя супрацьстаяць жыццёвым абставінам, якімі б цяжкімі ці суровымі яны ні былі. Бог даў вам сілу пераадольваць кожную штодзённую праблему. Памятайце, што незалежна ад таго, наколькі вялікія вашы цяжкасці, у вас дастаткова сіл, каб справіцца з імі. Бог з вамі і будзе падтрымліваць вас, пакуль вы верыце ў Яго і працягваеце з мужнасцю адважных у жыццёвай бітве.

Настаў час чалавецтву вызначыць сваю пазіцыю і шлях, якім яно павінна ісці: альбо да хаосу і разбурэння, альбо да вышэйшых універсальных ідэалаў, якія прапагандуюць абрагамічныя рэлігіі, каб выратаваць душы і свет ад пакут і бедстваў. Калі чалавецтва будзе выконваць сваю ролю так, як павінна, і кіравацца прынцыпамі добра, любові і цнатлівай маралі, то змрок абавязкова расеецца, і цемра развеецца.

У вас ёсць узнёслыя здольнасці і каштоўныя таленты, якія дрэмлюць глыбока ў вашай істоце, але вы імі не карыстаецеся. Кіруйцеся да гарызонтаў вытанчанага жыцця, дзе ёсць дасягненні, радасць і спакой.

Калі хтосьці кажа мне, што ён не можа выканаць тую ці іншую працу, я яму не веру, бо ён можа зрабіць усё, што задумае, калі падрыхтуецца да гэтага.

Я бачыў, як Ты апрацоўваеш глебу маёй душы плугам выпрабаванняў і нягод, сеючы насенне Тваёй мудрасці ў яе баразны. Я працягваў паліваць гэтае насенне, і калі сонца Тваёй міласэрнасці ззяла на яго, яно расло і квітнела, прыносячы благаслаўлёны ўраджай задавальнення і здавальнення.

Шаўкапрад аплятае сябе ніткамі ўнутры кокана. Перш чым выбрацца з гэтага кокана ў выглядзе матылька, ён часта аказваецца мёртвым у шаўковай турме, якую сам жа стварыў. Гэта датычыцца і людзей. Перш чым вырастуць іх крылы распазнання, яны аплятаюць сябе ніткамі страху, трывогі і невуцтва, пакуль не наступіць хвароба і не надыдзе гадзіна адыходу, і так надыдзе канец.

Мы часта апынаемся ў пастцы турмы, якую самі ж стварылі. Што з'яўляецца прычынай усіх гэтых пакут? Нашы ўласныя думкі і недасканалы лад жыцця, таму што мы дзейнічаем, перш чым думаем. Мы павінны вызваліцца ад думак гневу і эгаізму, ад жыцця, якое недысцыплінавана і не адпавядае нашым вышэйшым памкненням. Усе, хто мае духоўныя амбіцыі, павінны заўсёды падтрымліваць прыток энергіі і моцны дух праз

пазітыўнае мысленне, аптымізм і прадуктыўную працу.

Не баяцца — значыць верыць у Бога і Яго абарону, а таксама верыць у Яго справядлівасць, мудрасць, міласэрнасць, любоў і ўсюдыіснасць

Няма абароны ці бяспекі па-за Богам. Мы павінны цалкам звярнуцца да Яго, калі жадаем бяспекі і душэўнага спакою.

Тыя, хто думае толькі пра ўласную бяспеку і камфорт, забываючы або ігнаруючы патрэбы іншых, на самой справе імкнуцца да галечы, якая калі-небудзь стане іх доляй.

Тыя, хто трымаецца за сваё багацце замест таго, каб выкарыстоўваць яго для добрых спраў, не прыносяць сабе дабрабыту ў замагільным жыцці; хутчэй, яны нараджаюцца беднымі, кіруемымі жаданнямі і прагамі багатых. Але тыя, хто дзеліцца сваім багаццем з іншымі, прыцягваюць дабрабыт і багацце, куды б яны ні пайшлі.

Калі вы будзеце аддаваць тым, хто гэтага заслугоўвае добраахвотна, вы ўбачыце, што Бог заўсёды з вамі і ніколі не пакіне вас, і вы ні ў чым не будзеце мець патрэбы з Яго дапамогай і клопатам. Таму даверцеся Богу, і Яго дапамога прыйдзе да вас, а Яго клопат ахопіць вас.

О, каханая, боска схаваная, ты — крыніца кахання, што цячэ з сэрца сяброўства, і ты — цёплыя прамяні, што раскрываюць пупышкі пачуццяў у свежыя ружы вернасці і пяшчотныя паэтычныя думкі.

Мы ўсе — людзі, якія перадаюць і прымаюць: вы атрымліваеце думкі іншых праз сваё сэрца, якое з'яўляецца цэнтрам пачуццяў, а свае ўласныя думкі вы перадаеце праз духоўнае вока (у лбе паміж бровамі), якое з'яўляецца цэнтрам увагі і волі.

**Ваша антэна знаходзіцца ў мозгу, цэнтры
вышэйшага, інтуітыўнага ўсведамлення і
ўспрымання.**

**Уявіце, што вы знаходзіцеся далёка ад дома і
хочаце ведаць, што там адбываецца. Калі вашы
пачуцці вельмі спакойныя, а розум ціхі, вы зможаце
інтуітыўна адчуць пачуцці і думкі сваёй сям'і дома.**

**Калі ў вас ёсць выдатная здольнасць
канцэнтравацца, вашы думкі могуць пранікнуць
куды заўгодна, а вашы пачуцці напаўняюцца
жыццёвай энергіяй**

**Усё ў Сусвеце складаецца з энергіі або
вібрацыі. Вібрацыя мовы — гэта больш інтэнсіўнае
праяўленне або выраз, чым вібрацыя думкі. Думкі
ўсіх людзей распаўсюджваюцца па эфіры. Паколькі
думкі валодаюць высокім вібрацыйным рангам, яны
яшчэ не раскрыты. На шчасце, мы не ведаем думкі
ўсіх людзей!**

**Націскаючы або паварочваючы радыёкнопкі (і
іншымі спосабамі ў нашы дні), вы можаце пачуць
розныя мелодыі і гукі. Калі б не ўласцівая
ўсведамленасць у пластах эфіру, праз якія
радыёхвалі праходзяць да вашага прыёмніка, вы б
чулі ўсе гукі трансляцыі адначасова.**

**Бог стварыў эфір і натхніў чалавечы розум
распрацаваць спосабы перадачы і прыёму вібрацый
праз гэтае асяроддзе. Радыёхвалі абাপіраюцца на
эфір для свайго распаўсюджвання і на
электрычнасць для перадачы і прыёму. Гэтыя
вібруючыя радыёхвалі - гэта ідэі, якія перадаюцца
праз прастору да любога рэзананснага прыёмніка.**

**Калі вы знаходзіцеся побач з блізкім
чалавекам, вы адчуваеце яго думкі, але вы можаце
не адчуць думкі кагосьці далёкага, калі ў вас няма
высокаразвітага сэнсарнага ўспрымання. Тыя, хто**

рэгулярна практыкуе тэхнікі канцэнтрацыі і медытацыі, адчуваюць глыбокі спакой, і іх думкі становяцца больш вытанчанымі ў выніку гэтай практыкі, што дазваляе ім адчуваць думкі і намеры іншых нават на адлегласці!

Адзін з наведвальнікаў спытаў: «Ці ж мудрасць святых не з'яўляецца вынікам атрымання асаблівай ласкі ад Бога?»

Настаўнік #Парамханса адказаў:

Не. Той факт, што некаторыя людзі валодаюць меншай колькасцю святых ведаў, чым іншыя, не азначае, што Бог абмяжоўвае паток Сваёй ласкі да чалавецтва. Хутчэй, гэта адбываецца таму, што большасць людзей перашкаджаюць патоку Яго вечна ззяючага святла і не дазваляюць яму ззяць у іх душах.

Адзін з вучняў сказаў: «Я іду ў горы, каб пабыць сам-насам з Богам».

Настаўнік Парамханса адказаў:

«Вы не будзеце развівацца духоўна, калі будзеце рабіць гэта. Ваш розум у цяперашні час не здольны глыбока засяродзіцца на духу. Вашы думкі часцей за ўсё будуць круціцца вакол успамінаў пра людзей і свецкіх задавальненняў, нават калі вы адасобіцеся ў умацаванай пячоры. Сумленнае і добрасумленнае выкананне сваіх жыццёвых абавязкаў з штодзённай медытацыяй — гэта найлепшы шлях».

Духоўныя ўспышкі

Ці ёсць агульная і агульная мэта, якая стаіць за дзеяннямі жыхароў гэтага свету?

Ці існуе агульная неабходнасць, якая прымушае ўсіх нас дзейнічаць?

Просты аналіз чалавечых матываў і мэтай паказвае, што існуе тысяча і адна мэта, некаторыя прамыя, а некаторыя ўскосныя, але канчатковай мэтай застаецца дасягненне абсалютнага шчасця або асалоды.

Галоўная мэта чалавека — пазбегнуць болю і жаданняў і дасягнуць трывалага шчасця. Ці можам мы назаўсёды пазбавіцца ад болю і жаданняў і дасягнуць трывалага шчасця — гэта іншае пытанне. Але рэальнасць паказвае, што мы шчыра і настойліва імкнемся пазбегнуць пакут і болю і дасягнуць задавальнення або шчасця.

Чаму чалавек працуе пачаткоўцам у рамястве?

Таму што ён хоча стаць экспертам у адной з галін працы

Чаму ён павінен выконваць гэтую працу?

Таму што гэта дазваляе яму зарабляць грошы?

А чаму ён павінен зарабляць грошы?

Таму што ён зможа задаволіць свае асабістыя і сямейныя патрэбы, зарабіўшы на гэта

І чаму гэтыя патрэбы павінны быць задаволены?

Таму што такое даследаванне дапамагае пазбавіцца ад болю і дасягнуць шчасця

Такім чынам, мы бачым, што задавальненне патрэбы, пазбаўленне ад болю, фізічнага ці псіхалагічнага, нязначнага ці моцнага, і дасягненне шчасця з'яўляюцца нашай канчатковай мэтай.

Няма патрэбы далей пытацца пра прычыну дасягнення шчасця, бо на гэтае пытанне няма адказу, і гэта наша канчатковая мэта.

Такім чынам, якім бы ні быў характар нашай працы ці амбіцый — адкрыццё бізнесу, зараблянне грошай, пошук сяброўства, напісанне кніг, набыццё ведаў, кіраванне каралеўствамі, ахвяраванне

мільёнаў, адкрыццё краін, імкненне да славы, дапамога патрабуючым ці жаданне стаць палюбоўнікамі добра чалавецтва — калі мы разгледзім сваё сапраўднае прызначэнне і памятаем пра яго, пошук Бога стане лагічнай і рэалістычнай рэальнасцю, таму што Бог — гэта тое шчасце, якога мы імкнемся дасягнуць і да якога прагнуць нашы душы.

*** * ***

Калі б хтосьці закрыў твар маскай, ён усё роўна мог бы ведаць, што побач знаходзіцца чалавек. Падобным чынам, прырода падобная да вялікай заслоны, напоўненай боскай прысутнасцю. Бог прысутнічае за заслонамі і маскамі прыроды, але чалавецтва кідае мімалётны, павярхоўны позірк і не заўважае прысутнасці істоты, схаванай за заслонамі прыроды.

Без боскай дапамогі чалавек асуджаны на няўдачу, бо сіла і мудрасць, каб выйграць жыццёвую бітву, паходзяць з бясконцай крыніцы.

Калі я сяджу ў ціхай, нерухомай, уважлівай медытацыі, я адчуваю дрыготку радасці ўнутры сябе і чую, як Бог шэпча: «Я тут».

Розум, які даў нам Бог, — гэта брама ў неба: знешняя брама Яго Царства, але людзі не карыстаюцца ёю так, як павінны

Нам не трэба чакаць, пакуль мы пакінем Зямлю, каб выкарыстоўваць свой розум для пошуку Бога; час зараз, і месца тут. Тыя, хто не выкарыстоўвае свой розум для пошуку сакрэтаў жыцця і таямніц існавання, знаходзячыся на гэтай Зямлі, ніколі не знойдуць іх нідзе больш.

*** * ***

**Кожны чалавек з'яўляецца праяўленнем
бясконцай сілы Бога і павінен праяўляць нейкі
аспект гэтай сілы ва ўсім, што ён робіць.**

Тыя, хто імкнецца свядома мець зносіны з Богам, які
з'яўляецца Першапрычынай або Першарухавіком
існавання, найбліжэй за ўсё знаходзяцца да разгадкі
таямніцы жыцця.

**Калі вы хочаце нешта стварыць, не
спадзявайцеся выключна на знешнія крыніцы, а
спачатку зазірніце ў сябе і пашукайце бясконцую
крыніцу. Усе практычныя метады дасягнення
поспеху, усе вынаходкі, карысныя для чалавецтва,
вытанчаныя музычныя вібрацыі і святыя тэксты
запісаны ў Божых архівах.**

Тыя, хто ігнаруе Бога, адразаюць сабе выратавальны
круг

**Чалавечая воля — гэта велізарны генератар
энергіі, і, выкарыстоўваючы сілу волі і жаданне
атрымаць доступ да сапраўдных крыніц энергіі,
чалавек можа хутка злучыцца з бясконцым
размеркавальнікам унутраных сіл.**

Тыя, хто не жадае выконваць сваю штодзённую
працу, адчуваюць недахоп энергіі, у той час як
старанны работнік, які працуе з энтузіязмам і
стараннасцю, зараджае сваё цела і розум
касмічным токам.

* * *

**Абавязак чалавека — імкнуцца да
высакародных мэтай. Займацца дробязямі і
бескарыснымі рэчамі — гэта бессэнсоўная трата
разумовай энергіі.**

**Пустазелле трэба вырваць з саду розуму і
ўпрыгожыць яго кветкамі боскай любові, каб ён мог
прыцягнуць да сябе прыгожага Бога, які любіць
прыгажосць.**

**сад квітнеў на глебе мудрасці, вы павінны
спрасціць жыццё і пазбавіцца ад ускладненняў.
Выконваючы ўсё з сканцэнтраваным і
неадцягваючымся розумам, вы можаце аналізаваць
сваю дзейнасць, выбіраючы важнае і істотнае, і
адкідаючы павярхоўнае і непатрэбнае. Пасля таго,
як задача выканана, вы можаце адцягнуць ад яе
свой розум і выкарыстоўваць яго для рэалізацыі
іншых творчых памкненняў.**

*** * ***

**Людзі часта думаюць пра нешта іншае, робячы
што-небудзь, і не ведаюць, як правільна
засяродзіць свае думкі на тым, што яны робяць**

**Мы павінны навучыцца думаць пра адну рэч за
раз усімі нашымі разумовымі здольнасцямі. Уся
наша ўвага павінна быць сканцэнтравана выключна
на гэтай адной рэчы.**

**Чалавек не павінен быць апатычным,
пазбаўленым энтузіязму і пачуццяў. Лянівасць і
бесклапотнасць прыводзяць да страты жыццёвых
сіл і, як следства, да няўдач і няшчасця. Чалавек
не павінен быць проста самападтрымліваючайся
псіхалагічнай машынай. Як жывёла, якая дзейнічае
інстынктыўна**

**Гэта вялікая памылка для чалавека, калі ён не
абуджае сябе і не актывуе свае разумовыя
здольнасці. Бог даў нам гэтыя здольнасці і хоча,
каб мы выкарыстоўвалі іх мудра і цалкам
усведамлялі ўсё, што мы робім.**

**Мы таксама павінны старанна падумаць, перш
чым рабіць якія-небудзь дзеянні, і выкарыстоўваць
свой розум такім чынам, каб дапамагчы нам расці і
рэалізаваць нашае сутнаснае адзінства з
Усемагутным Творцам. Усё, што мы робім, павінна**

**грунтавацца на здаровым мысленні і мудрым
планаванні.**

*** * ***

**Існуе метафара коннай павозкі, якой кіруе
кучар, які трымае лейцы. Гэтая метафара
ўвасабляе душу, якая едзе ў фізічнай павозцы,
запрэжанай конямі пачуццяў. Думка трымае лейцы,
а свядомая воля кіруе. Уладальнік павозкі мае
першараднае значэнне, за ім ідуць кучар і лейцы,
неабходныя для кіравання конямі, потым самі коні
і, нарэшце, павозка. Падобным чынам, душа мае
першараднае значэнне, за ёй ідуць свядомая воля,
потым думка, якая кіруе лейцамі, потым коні і,
нарэшце, цела.**

**Свецкі розум, які вядзе жыццё са слабым
целам, дазваляе сваім непакорлівым імпульсам
бушаваць замест таго, каб умацоўваць сваю
фізічную структуру і ўдасканальваць свае пачуцці,
выкарыстоўваючы самакантроль і накіроўваючы іх
з прыроджанай праніклівасцю да сваёй духоўнай
мэты, дзеля якой усё гэта існуе.**

**Ідучы па няроўных і цяжкіх сцежках
пачуццяў, ён разбівае калясніцу свайго жыцця і
губляецца**

**Той, хто шукае самапазнання, добра ведае, што
найважнейшая мэта жыцця — гэта шчыры пошук
духоўнага шчасця, схаванага глыбока ў душы, і ў
той жа час вучыцца развіваць свае схаваныя
разумовыя або псіхалагічныя здольнасці і
ўдасканальваць свае пачуцці, каб працягваць ісці
па сцежках прагрэсу да жаданай мэты, імкнучыся
пазбегнуць траплення ў пасткі фізічнага і
псіхалагічнага болю.**

Іншымі словамі, вучань разумее правільны шлях, з дапамогай якога ён можа дасягнуць духоўнага росту ва ўсіх аспектах і на ўсіх узроўнях.

Што тычыцца зманлівага свецкага чалавека, то яго адзіная клопат — задаволіць свае фізічныя жаданні і дагадзіць сваім капрызам, ён не зважае на свой абавязак развіваць свае разумовыя і духоўныя здольнасці.

*** * ***

Нервовыя расстройства паддаюцца лячэнню. Тыя, хто пакутуе ад гэтых расстройстваў, павінны прааналізаваць свой стан і пазбавіцца ад разбуральных эмоцый і негатыўных думак, якія паступова іх руйнуюць.

Аб'ектыўны аналіз асабістых праблем і захаванне самавалодання ва ўсіх сітуацыях і абставінах з'яўляюцца ключом да лячэння хранічных нервовых захворванняў. Тыя, хто пакутуе ад нервовасці, павінны разумець свой стан і ўсведамляць, што засяроджванне на негатыўных думках з'яўляецца першапрычынай іх дысбалансу і няздольнасці справіцца з жыццём.

Спакойнае, расслабленае цела супакойвае нервы і прыносіць псіхалагічны спакой

-

Заўвага: Гэта не азначае, што вам не варта звяртацца да спецыялістаў у гэтай галіне, таму гэта ўдакладненне

*** * ***

У розныя эпохі і месцы чалавек дзякуючы розуму набываў шмат уяўленняў пра жыццё і душу

Напрыклад, калі ў члена першабытнага племені баліць галава, яго сям'я думае, што яго душа вырвалася з цела, таму яны заклікаюць лекара-знахара вярнуць ёй душу. Доктар ідзе ў лес на

пошукі душы, якую ён знаходзіць і прыносіць з сабой у скрынцы і кладзе яе назад у галаву пацыента, і галаўны боль знікае, згодна з распаўсюджаным павер'ем.

У іншай культуры «чханне» хворага чалавека робяць, устаўляючы яму ў цела крукі (выгнутыя жалезныя палкі з вострымі канцамі), каб яго душа не вырвалася пры чханні, а была злоўлена крукамі!

Гэтак жа, як некаторыя людзі прыйшлі да няправільных высноў аб чалавечай псіхіцы з-за недасканалых метадаў мыслення, іншыя дасягнулі — праз рэальнае ўспрыманне — іншага, больш багатага і грунтоўнага разумення.

Мы ведаем, што душа — гэта не тое ж самае, што дыханне, бо ёсць людзі, якія доўга знаходзіліся ў коме без дыхання, што даказвае, што душа не можа быць абмежавана дыханнем. Душа вышэйшая за дыханне і вышэйшая за любы іншы стан цела.

Незалежна ад таго, верыць чалавек у тое, што ён дух, ці не, універсальны закон усё роўна патрабуе ад яго раскрыцця сваёй духоўнай прыроды

Незалежна ад працы ці жыццёвых абставін чалавека, яго ўсведамленне развіваецца і пашыраецца кожны раз, калі ён выкарыстоўвае свой інтэлект творча і прадуктыўна. Кожнае канструктыўнае дзеянне спрыяе развіццю чалавека і пашырае яго разуменне.

* * *

Я люблю чытаць, але ледзь магу прачытаць дзве старонкі, як мяне клічуць на нешта іншае, і таму я замяніў чытанне медытацыяй

Калі я паглыбляюся ў глыбіні сваёй душы, з'яўляюцца прамяністыя агні і світае найвялікшая

радасць, радасць, якая суправаджае мяне на працягу ўсяго дня. Гэта тое, што я адчуў у сваім жыцці, і тое, што адчуваюць усе тыя, хто мае зносіны з благаслаўлёным Госпадам у шэпце душы і тузе сэрца.

Час занадта каштоўны, каб яго марнаваць. Бог хоча, каб мы былі ўраўнаважанымі. Той, хто дазваляе свайму жыццю выйсці з раўнавагі, будзе пакараны паводле ўсеагульнага закона.

Калі вы жывяце проста, штодня займаецеся спортам, чытаеце каштоўныя і карысныя кнігі і развіваеце звычку штодзённага разважання пра Бога, вашы пачуцці будуць пульсаваць ад шчасця, жыццёвыя патокі будуць цячы па вашай крыві, а клеткі вашага цела напоўніцца лёгкасцю і энергіяй, якіх вы ніколі раней не адчувалі. Вы атрымаеце ўсе веды, якіх прагнеце, ад духу ўнутры вас.

Вось такое маё жыццё заўсёды было. Я не прачытаў дваццаць кніг за дваццаць гадоў. Я гэтым не ганаруся, і калі б не атрыманне боскай духоўнай усведамленасці праз медытацыю, я быў бы поўным невукам.

Калі я чытаю кнігу, я разумею, што факты, якія яна змяшчае, ужо былі адкрыты мне Богам

Усе ўзнёслыя ідэі і ісціны паходзяць ад Бога Усведаючага, і калі вы будзеце разважаць пра Яго, вы атрымаеце Яго мудрасць непасрэдна

Таму чытанне добрых кніг лепш, чым марнаваць час на бескарысныя заняткі, а лепш за чытанне — сузіранне і ўсведамленне абсалютнай ісціны, якой ёсць Бог.

*** * ***

Ёсць шмат людзей, якія пастаянна чытаюць, але не могуць даць вам нічога каштоўнага. Лепшы спосаб прачытаць кнігу — гэта паразважаць над яе

**зместам і паглядзець, як ён можа прымяняцца ў
вашым жыцці.**

**Важна таксама праяўляць разважлівасць, каб
не сляпа прымаць усё, што чытаеце. Чытанае
павінна задавальняць ваш розум і логіку. Каб кнігі
сапраўды былі вартыя чытання, яны павінны
стымуляваць ваша мысленне, і тады вы адчуеце, як
ваш розум развіваецца і пашыраецца.**

**Тыя, хто не чытае і не разважае, а жыве
павярхоўным жыццём без мэты і сэнсу, не
развіваюць глыбокага разумення і не набываюць
пэўных ведаў.**

**Гармонія робіць нас сумяшчальнымі і ў гармоніі
з боскай сілай, якая натхняе наша мысленне і
асвятляе нашы розумы святлом вышэйшых
натхненняў.**

**Медытацыя — гэта шлях да дасягнення
вышэйшага «я»**

**Людзі самі сабе шкодзяць, калі не чытаюць,
але разважанне нават лепшае за чытанне {Для
людзей, якія разважаюць}**

*** * ***

**Раўнавага важная ва ўсіх аспектах жыцця.
Пажадана мець пад рукой карысныя матэрыялы
для чытання і праглядаць іх у вольны час.
Найважнейшымі з гэтых матэрыялаў з'яўляюцца
духоўныя кнігі, затым навуковыя працы, некаторыя
гістарычныя, філасофскія, сур'ёзная літаратура,
біяграфіі вялікіх асоб, падарожныя нататкі і ўсё
астатняе, што можа пашырыць кругагляд і даць
глыбокае натхненне.**

**Кнігі могуць быць вернымі сябрамі, і калі ваш
выбар якасны, вы атрымаеце ад іх больш карысці.**

**Спачатку можа здацца складаным зразумець
сутнасць духоўных вучэнняў і ідэй вялікіх**

мысліцеляў, але праз нейкі час вы пачнеце
разважаць над іх працамі і ўцягвацца ў іх думкі. Вы
адчуеце, што атрымалі нешта каштоўнае, бо ўсе
гэтыя мудрыя людзі чэрпалі сваю мудрасць і веды
з бясконцай скарбніцы Божай мудрасці — ідэі, якія,
магчыма, ніколі б не прыйшлі вам у галаву ў жыцці.

* * *

Кветкі і ружы прыгожыя і яркія, але за імі
ляжыць сад невымерна большай прыгажосці і
велічы. Нягледзячы на тое, што гэты сад спачатку
абсалютна празрысты і яго цяжка ўспрымаць, калі
вы зможаце пранікнуць у духоўнае вымярэнне праз
браму духоўнага вока, вы зможаце даследаваць
гэтае эфірнае царства і атрымліваць асалоду ад яго
цудаў.

Я живу ў тым пяшчотным царстве, дзе
вытанчаныя якасці і пяшчотныя, далікатныя думкі
саладзейшыя і духмянейшыя за любую зямную
кветку ці ружу. Там пчала майго розуму пастаянна
смакуе нектар боскай прысутнасці.

Калі мы накіроўваем сваю ўвагу ўнутр сябе і ўсё
больш жывем у гэтым схаваным свеце ўнутры нас,
мы выяўляем, што нашы духоўныя якасці
прымаюць асаблівыя формы, якія дзейнічаюць як
вокны, праз якія мы ўспрымаем Божую лагоднасць,
якая пераўзыходзіць апісанне і ўяўленне.

* * *

Кожны, хто чуе ці чытае гэтыя словы, ведае,
што я кажу праўду

Калі б я праявіў усе сілы, якія даў мне Бог,
людзі б сцякаліся да мяне не з любові да Бога, а з-
за цудаў. Але я не жадаю такога павярхоўнага
вучнёўства. Іх павінна прыцягваць не сіла, а любоў
да Бога, і гэта мая мэта ў жыцці.

Калі б я не пазнаў Бога, я б не гаварыў так. І кожны можа пазнаць Яго, калі пажадае.

Я не спрабую заваяваць людзей, апелюючы да іх эмоцый, а хутчэй звяртаюся да іх розуму і звяртаюся да іх логікі і разважлівасці. Сляпая вера бескарысная. Чалавек павінен актываваць здольнасці разумення, дадзеныя яму Богам, і не прымаць рэчы за чыстую манету, а хутчэй разумець прычыны, наступствы і логіку сваіх духоўных арыентацый і практык.

Калі б у мяне было тысяча вуснаў, я б з імі ўсімі гаварыў пра Бога і пра важнасць звароту да Яго і пазнання Яго.

*** * ***

Бог не просіць чалавека быць змрочным, панурага, самотным ці нахмураным. Гэта няправільнае разуменне Бога, і гэта не правільны спосаб атрымаць Яго прыхільнасць. Чым больш спакою чалавек адчувае, тым больш ён можа адчуць боскую прысутнасць. Чым большае шчасце, тым большая гармонія з Богам. Тыя, хто ведае Бога, шчаслівыя, таму што Бог — крыніца найвялікшай радасці.

Людзі спрабуюць знайсці шчасце ў алкаголі, сэксе і грошах, але старонкі гісторыі запоўненыя гісторыямі пра іх разбураныя надзеі і няздзейсненыя мары. Час, які я правёў у медытацыі, зрабіў маё жыццё неверагодна плённым.

Боскае кіраўніцтва і мудрасць живуць у духоўным экстазе

Калі чалавек знаходзіцца ў гармоніі з Богам, нават калі ён робіць памылку ненаўмысна, ён будзе ведаць, як выправіць памылку, а калі ён выказвае

**няправільнае меркаванне, Бог выправіць яго і
выправіць з любові да свайго вучня.**

*** * ***

**Неабходна знайсці баланс паміж духоўнымі
ведамі і прыродазнаўчымі навукамі. Без гэтага
балансу людзі і народы будуць сутыкацца з
пакутамі і разбурэннямі. Калі б лідары сучаснага
свету былі духоўна асветленымі і працавалі разам,
яны маглі б выкараніць вайну і галечу на зямлі за
некалькі гадоў.**

**Духоўная ўсведамленасць азначае
ўсведамленне чалавекам боскай прысутнасці
ўнутры сябе і ва ўсіх іншых жывых істотах**

**Толькі гэта ўсведамленне можа выратаваць
свет, і без яго я не бачу надзеі на мір. Няхай
чалавецтва пачне з сябе, бо час занадта каштоўны,
каб марнаваць яго.**

**Абавязак патрабуе ад нас зрабіць усё
магчымае, каб прынесці Царства Божае на Зямлю**

**Многія вагаюцца шукаць Бога, баючыся, што
жыццё стане змрочным і сумным, пазбаўленым
прыгажосці і радасці. Але праўдай з'яўляецца
наадварот! Чыстае шчасце, якое тыя, хто сапраўды
ведае Бога, знаходзяць у поўнай гармоніі з Ім,
немагчыма выказаць словамі.**

**Я знаходжуся ў стане духоўнай радасці днём і
ноччу. Гэтая радасць — Бог, і ведаць Яго азначае
ахінаць усе смуткі і пахаваць іх без шкадавання.**

*** * ***

**Падчас свайго часовага знаходжання тут
чалавек надае вялікае значэнне гэтаму відовішчу.
Але ён не павінен занадта захапляцца ім і яго
бясконцымі падзеямі, бо інакш ён аддаліцца ад
Бога, які пастаянна, усімі спосабамі і сродкамі,**

спрабуе прыцягнуць нас да Сябе з-за сваёй вялікай клопату пра нас і сваёй бязмежнай любові да нас.

Яно прапануе нам усе цуды, якія мы жадаем бачыць: цуды расце і бясконца дакладны парадак прыроды.

Яно за кветкамі і ружамі, і той, хто шчыра яго шукае, непазбежна знойдзе яго.

Навукоўцы-прыродазнаўцы прыйшлі да сваіх адкрыццяў не праз сляпую малітву, а хутчэй, прытрымліваючыся законаў эмпірычнай навукі. Падобным чынам, кожны, хто шчыра і старанна ўжывае законы духоўнай навукі, аўтаматычна знойдзе Бога побач з сабой.

Чалавеку пара адкрыць свае духоўныя вочы і зразумець, што для таго, каб знайсці Бога, патрэбна гарачае і пастаяннае жаданне і стараннае выкананне Божых законаў.

*** * ***

Бог ціха стукае ў дзверы нашых сэрцаў, кліча нас назад да Сябе, але большасць людзей не жадае вяртацца. Тым не менш, калі свет цямнее перад іх вачыма, і яны заблытваюцца ў праблемах або становяцца ахвярамі хваробы, яны спяшаюцца маліцца да Яго і шукаць Яго дапамогі.

Тыя, хто ўмацоўвае свае сувязі гармоніі і згоды з Богам у часы шчасця і дабрабыту, знойдуць Бога побач з сабой, калі Ён ім спатрэбіцца. Але тыя, хто адкладае ўмацаванне гэтых адносін, асуджаюць сябе сутыкацца са сваімі цяжкасцямі і змагацца са сваімі выпрабаваннямі ў адзіночку, пакуль яны не змогуць — з мудрасцю і поўнай пакорай — звярнуцца да свайго вечнага сябра і пастукаць у Яго міласэрныя дзверы.

З велізарнай колькасці чалавецтва вельмі мала хто сапраўды шукае Бога. Дзе тыя, хто дзвесце

**гадоў таму думаў, што гэтая зямля належыць ім?
Усе яны зніклі, і, магчыма, толькі некаторыя з тых,
хто звярнуўся да Бога і пазнаў сябе, сапраўды
зразумелі рэальнасць жыцця. І ўсё ж кожнае
наступнае пакаленне лічыць гэтае жыццё
рэальным!**

*** * ***

**Перш чым хто-небудзь іншы быў з намі, хто быў
з намі? Бог. А калі мы пакінем гэтую зямлю, хто
будзе з намі? Бог і ніхто іншы. Але тады Яго будзе
цяжка пазнаць, калі мы не будзем імкнуцца
пазнаць Яго зараз. Калі вы будзеце шчыра і
глыбока шукаць Бога, вы знойдзеце Яго, і ваша
ўпэўненасць у тым, што Ён заўсёды з вамі,
умацуецца. Клопаты і ілюзіі пакінуць вас, і вы
больш ніколі не будзеце падманутыя.**

**Усё існаванне — гэта спакуса адцягнуць
чалавецтва ад Бога, але Бог значна больш
прывабны, чым любая зямная спакуса. Калі б вы
маглі хаця б зірнуць на Яго, вы б усвядомілі гэтую
праўду і змаглі б знайсці Яго праз малітву,
духоўнае сузіранне і непахісную рашучасць.**

*** * ***

**Храм, які Бог любіць найбольш, — гэта храм
спакою і ўнутранага міру для Яго паслядоўнікаў,
куды яны прыходзяць, каб медытаваць і
размаўляць, пакідаючы свет і яго бясконцыя
клопаты.**

**Мы не павінны быць асляплены гэтым
пастаянна зменлівым шэсцем чалавецтва. Па меры
таго, як караван часу працягвае свой шлях, вы
нарэшце зразумеете, што з'яўляецеся неад'емнай
часткай большай сутнасці. Калі чалавек стварае ў
сабе храм прыгажосці і духоўнага спакою, ён
зможа адчуць прысутнасць Бога і адчуць Яго**

блізкасць. У адваротным выпадку ілюзій свету шмат, яны ўсюды прысутнічаюць, і яго клопаты напаўняюць нашы сэрцы.

Кожны з нас рана ці позна будзе забраны з гэтай зямлі, і таму мы павінны зараз зразумець мэту жыцця. Асноўная мэта чалавечага досведу ў гэтым свеце — заахвоціць нас шукаць сэнс жыцця. Зрабіце сваёй мэтай пазнанне Бога і ведайце, што сур'ёзны і шчыры пошук сакрэту жыцця пазбавіць вас ад многіх цяжкасцей і выратуе ад розных страху.

Страх смерці, няўдачы, праблем ці смутку выклікае ў чалавека вялікую паніку. Калі чалавек не можа дапамагчы сабе сам, а яго сям'я і сябры не могуць аказаць ніякай дапамогі, яго ахоплівае роспач, і свет здаецца яму цёмным. Але няма патрэбы дасягаць гэтага стану. Калі яны думаюць пра Бога ўсё сваё жыццё і падтрымліваюць сувязь з Ім, яны знойдуць Яго блізка ў часы цяжкасцей і цяжкіх дзён.

*** * ***

Калі большасць людзей лічаць кагосьці непрывабытным, ім варта прааналізаваць сябе. Магчыма, у іх ёсць пэўныя рысы характару, якія адштурхоўваюць. Магчыма, яны занадта шмат кажуць, схільныя ўмешвацца ў справы іншых людзей або кажуць іншым, што з імі не так і як ім варта жыць, не прымаючы ніякіх прапаноў па самаўдасканаленні. Гэта толькі некалькі прыкладаў псіхалагічных характарыстык, якія могуць зрабіць нас непрывабытнымі для іншых.

Верыць у Бога і мець веру ў Бога — гэта дзве розныя рэчы. Вера нічога не вартая, калі мы яе не адчуем і не жывем паводле яе. Вера, якая ператвараецца ў вопыт, становіцца верай, і

нязменную веру нельга абвергнуць або супярэчыць, таму што гэта інтуітыўнае і непахіснае перакананне ў праўдзе. Гэта вялікая сіла, і яе вынікі імгненныя і ашаламляльныя. Вера працуе з абсалютнай дакладнасцю і не пакідае месца для памылак.

*** * ***

У вачах чалавека заключана ўся гісторыя яго жыцця, і яе нельга схваць ад тых, хто ўмее яе чытаць. Ёсць вочы духоўныя і вочы свецкія — падступныя, хітрыя і пажадлівыя. Усё, што робіць чалавек, запісана ў яго вачах, і калі б я прааналізаваў тое, што я ў іх бачу, людзі былі б здзіўлены маім разуменнем.

Мы павінны пазбягаць дзеянняў, якія псуюць розум і разбэшчваюць душу. Няправільныя дзеянні ствараюць негатыўныя або зламысныя разумовыя вібрацыі, якія адлюстроўваюцца на знешнасці і характары чалавека. Замест гэтага мы павінны займацца дзеяннямі і думаць такімі думкамі, якія спрыяюць развіццю станоўчых якасцей, якіх мы жадаем. Тыя, хто ўлічвае гэтыя ісціны, выявяць, што іх жыццё становіцца цудоўна прыгожым.

*** * ***

Сапраўдныя сябры рэдка нас разумеюць няправільна. Можна шчыра пагаварыць з сябрам, і цябе не зразумеюць не так, але сяброўства не можа расці і квітнець, пакуль ёсць хоць які-небудзь намёк ці патрабаванне ад аднаго да другога.

Сяброўства можа быць пабудавана толькі на падмурку незалежнасці і духоўнай роўнасці. Таму ўзаемадзеянне паміж сябрамі павінна грунтавацца на гэтым прынцыпе і ў святле гэтай ісціны. Калі вы дрэнна абыходзіцеся з кімсьці, вы ніколі не адчуеце салодкасці яго сяброўства.

Ёсць шмат тых, хто ідзе па жыццёвых сцежках без сяброў, і я не магу ўявіць, як ім удаецца працягваць!

Сапраўдныя сябры рэдка разумеюць нас няправільна, а калі і разумеюць, то толькі на кароткі час. Калі хтосьці здраджвае вашаму даверу і вернасці, працягвайце дарыць яму сваю любоў і разуменне, як быццам нічога не здарылася, гэтак жа, як вы хацелі б атрымаць давер і вернасць узамен.

Але калі гэты чалавек працягвае ставіцца да вас з пагардай і нянавісцю і працягвае працягваць яму працягнутую руку сяброўства, то лепш на нейкі час адвесці руку.

*** * ***

Кожны з нас рана ці позна будзе забраны з гэтай зямлі, і таму мы павінны ўсвядоміць мэту жыцця зараз

Канчатковая мэта чалавечага досведу тут — стымуляваць і заахвочваць пошук сэнсу і мэты жыцця. Гэтаму чалавечаму падарожжю не варта надаваць празмернага значэння. Па меры таго, як караван часу працягвае свой шлях, мы ў рэшце рэшт зразумеем, што мы з'яўляемся часткай большага існавання, і таму мы павінны зрабіць пазнанне Бога сваёй канчатковай мэтай.

Страх смерці, няўдачы, непрыемнасцей або балючых смутку абуджае ў чалавеку вялікую паніку

Калі чалавек не можа дапамагчы сабе сам, і калі яго сям'я не можа прапанаваць дапамогу, яго псіхалагічны стан незайздросны. Але Бог не пакіне тых, хто верыць у Яго і спадзяецца на Яго здольнасць дапамагчы ім.

Перш чым з'явіўся чалавек, з намі быў Бог, і калі мы пакінем гэтую зямлю, Бог будзе з намі.

Але мы не можам пазнаць Бога, калі не прыкладзем намаганняў зараз і не будзем шчыра імкнуцца мець зносіны з Ім і наблізіцца да Яго

*** * ***

У раннім узросце я пакутаваў ад надзвычайнай адчувальнасці, і ў выніку я пакутаваў найбольш

Гэта быў працэс самакатавання. Паколькі я быў настолькі адчувальны, мне здавалася, што іншыя атрымліваюць задавальненне ад таго, што засмучаюць мяне і пазбаўляюць майго спакою.

Не дазваляй нікому пазбавіць твайго спакою

Маё раздражненне было выклікана не толькі сарказмам і кпінамі іншых; яно таксама вынікала з маёй успрымальнасці да іх каментарыяў. Я выявіў, што чым больш я спрачаўся са сваімі крытыкамі, тым больш ім гэта падабалася.

Нарэшце я вырашыў, што ніхто не зможа парушыць мой унутраны спакой, і сказаў сабе: «Няхай яны крытыкуюць колькі заўгодна, але я больш не буду звяртаць на іх крытыку ўвагі».

І менавіта гэта і адбылося. Я цалкам ігнараваў іх несправядлівыя і абразлівыя каментарыі, быццам іх не існавала. Паступова яны страцілі жаданне здэкавацца з мяне і сталі маімі сябрамі; некаторыя нават пайшлі па маіх слядах.

Марна спрабаваць прасіць дабрыні і павагі ў іншых; хутчэй, мы павінны самі быць гэтага вартыя

Калі мы шчырыя з іншымі, праяўляем да іх павагу і адказваем ім узаемнасцю дабрынёй і пяшчотай, яны заўсёды будуць ставіцца да нас з павагай.

Мы не павінны паралізаваць добразычлівасць іншых да нас сваёй надзвычайнай чуласцю, калі

яны канструктыўна крытыкуюць нас, а павінны супрацоўнічаць з усімі, хто спрабуе нам дапамагчы.

*** * ***

Гэты свет заўсёды будзе сутыкацца з праблемамі і мітуснямі. Замест таго, каб паддавацца страху і трывозе, чалавек павінен звярнуцца да Бога і атрымаць мір, бяспеку і надзейнасць не толькі для сябе, але і для сваіх блізкіх, якіх Бог даручыў яму.

Нам не варта занадта прывязвацца да мар гэтага мімалётнага жыцця, а хутчэй быць у цеснай гармоніі з Богам

раз і назаўсёды пазбавіцца ілюзій .

Разважаючы пра Бога, мы адчуваем Яго радасную прысутнасць і пазбаўляемся ад жыццёвых кашмараў

*** * ***

Практыкаванне для расслаблення цела і супакоення розуму:

Умерана напружце мышцы цела, выкарыстоўваючы сілу волі. З дапамогай сілы волі накіруйце жыццёвую сілу (падчас працэсу напружання цягліц) на тое, каб напоўніць цела або любую яго частку актыўнасцю.

Я адчуваю, як энергія вібруе, пульсуе, зараджае цела і напаўняе яго жыццёвай сілай

Расслабцеся і адчуйце прыліў жыцця і энергіі, якія цякуць праз клеткі і тканіны вашага цела

Я адчуваю, што ты не цела, а жыццё, якое падтрымлівае цела

Адчуйце спакой, свабоду і большы спакой, якія прыходзяць з выкананнем гэтага практыкавання

*** * ***

Калі вамі кіруе боская свядомасць, нават калі будучыня здаецца змрочнай, усё роўна

палепшыцца, і вы не пацярпіце няўдачы, пакуль будзеце хадзіць у святле Бога і кіравацца Яго кіраўніцтвам.

Мы павінны пазбавіцца думкі, што Бог з усімі сваімі цудоўнымі сіламі знаходзіцца далёка на нябёсах, а мы слабыя і пахаваныя пад кучамі цяжкасцей і праблем на гэтай зямлі.

Будзем памятаць, што мы не адны, што за нашай чалавечай воляй стаіць вялікая боская воля, і што той, хто шчыра і аддана шукае дапамогі, абавязкова яе атрымае.

*** * ***

Усё ў Сусвеце ўзаемазвязана і цесна звязана з іншымі

Дзякуючы правільнаму выкарыстанню чалавечага інтэлекту, дадзенага нам Богам, мы разумеем, што ўсё жыццё звязана з Вышэйшым Розумам

Часам мы можам думаць, што мы — цацка ў руках лёсу, але калі мы вызваляем сваю свядомасць за межы абмежаваных, ілюзорных формаў і правяраем ступень нашай усведамленасці і разумення, мы ўсведамляем, што ўнутры нас ёсць іскра боскай сілы, якая стварае і падтрымлівае ўсё жыццё, і што яна чакае свайго абуджэння.

*** * ***

Комплекс непаўнавартасці нараджаецца з-за схаванага ўсведамлення рэальнай або ўяўнай слабасці

У спробе кампенсаваць гэтую слабасць некаторыя людзі могуць насіць шчыт фальшывай гордасці і пыхацца ганарыстасцю

Тыя, хто не ведае сапраўднай прычыны гэтага ненармальнага псіхалагічнага стану, могуць сказаць, што ў чалавека комплекс перавагі.

Абодва гэтыя комплексы сведчаць пра ўнутраную дысгармонію і разбуральныя для самаразвіцця. Яны народжаныя ўяўленнем і грэбаваннем рэальнасцю і не маюць ніякай сувязі з прыродай магутнай душы.

Упэўненасць у сабе павінна грунтавацца на рэальных дасягненнях і ўсведамленні таго, што прасветленым душам нічога не бракуе, бо яны багатыя Богам

*** * ***

Нервовая сістэма выконвае дзве функцыі: Нервовая сістэма дазваляе нам узаемадзейнічаць са светам. Старажытныя ёгі выявілі, што нервовая сістэма таксама служыць для сувязі людзей з Богам.

Жыццёвая сіла ў цэле чалавека звычайна цячэ вонкі, ад галаўнога і спіннага мозгу праз нервы да пачуццяў і іх знешніх сэнсарных уражанняў.

Калі гэтая жыццёвая сіла кантралюецца — праз медытацыю — яна змяняе свой паток унутр, а не вонкі, і цягне свядомасць за сабой да празрыстых восяў або цэнтраў, дзе знаходзяцца духоўнае ўспрыманне і веданне Бога.

Нервовасць — гэта празмернае ўзбуджэнне нерваў — абмяжоўвае цялесную свядомасць, у той час як спакой прыцягвае боскую свядомасць.

Калі вы медытуеце, адключаеце знешнюю нервовую энергію і супакойваецеся, жыццёвая сіла адыходзіць ад пачуццяў да цэнтраў духоўнай свядомасці, і тады паміж вашай нервовай сістэмай і вышэйшай свядомасцю ўсталёўваецца сувязь, таму вы адчуваеце боскую прысутнасць і трапляеце ў краіну святла па-за зонай сну і несвядомасці.

*** * ***

Многіх цікавіць свежасць маладосці, бо так ці інакш кожны шукае «крыніцу вечнай маладосці», але што такое маладосць?

Не ўсе маладыя людзі абавязкова маладыя, бо некаторыя сапраўды даволі старыя і выглядаюць значна больш кволымі, чым на самой справе. І наадварот, ёсць пажылыя людзі, якія захоўваюць маладосць, нягледзячы на свой сталы ўзрост. Яны захоўваюць востры розум, іх жыццёвая сіла перацякае ад энергічнага духу да іх целаў і твараў, а іх кроў пульсуе ад радасці існавання.

Наадварот, ёсць негатыўныя, капрызныя, дэпрэсіўныя, крытычныя і дэпрэсіўныя людзі, быццам яны ўжо памерлі — няхай ваша жыццё будзе доўгім.

Няма апраўдання памылковым псіхалагічным станам. Мы заўсёды павінны быць пазітыўнымі, аптымістычнымі, поўнымі жыцця і энергіі, шанаваць Божыя дабраславенні і пагружанымі ў хвалю духоўнай маладосці, якая зыходзіць з глыбіні нашай істоты.

*** * ***

Мае браты і сёстры ў гэтым свеце, калі ласка, памятайце, што Бог адзіны, і што мы ўсе — члены адной універсальнай сям'і. Таму мы павінны выкарыстоўваць канструктыўныя спосабы дапамогі адзін аднаму — матэрыяльна, маральна, фінансава і духоўна, — каб мы маглі стаць узорнымі грамадзянамі гэтай зямлі.

Калі б кожны чалавек у грамадстве з 1000 чалавек звяртаўся да махлярства, падману і барацьбы за ўласнае ўзбагачэнне за кошт іншых, у кожнага было б 999 ворагаў. Аднак, калі б кожны чалавек спрабаваў супрацоўнічаць і працаваць з

іншымі, а не супраць іх, у кожнага было б 999 сяброў.

Падобным чынам, калі б усе краіны дапамагалі адна адной з любові, на зямлі быў бы мір, і было б шмат магчымасцей задаволіць патрэбы кожнага і палепшыць яго дабрабыт.

*** * ***

Тыя, хто дасягнуў духоўнага прасвятлення, увасабляюць ідэальныя якасці як мужнасці, так і жаноцкасці. Калі чалавек дасягае ідэальнага балансу паміж інтэлектам і эмоцыямі, ён засвоіў адзін з найважнейшых урокаў, дзеля якога прыйшоў на гэтую зямлю. Трэба ўсвядоміць, што яго сутнасць духоўная, а не фізічная.

Калі мужчына і жанчына разглядаюць адзін аднаго выключна як сродак для задавальнення сваіх жаданняў, яны рызыкуюць разбурыць гармонію і страціць сапраўднае шчасце. Мужчына павінен даць жанчыне адчуць, што яна з ім не толькі для таго, каб задаволіць яго пачуццёвыя патрэбы, але і як партнёрка і спадарожніца, якую ён шануе, паважае і лічыць выразам самых прыгожых і глыбокіх сэнсаў жыцця. Жанчына таксама павінна ўспрымаць мужчыну гэтак жа.

Калі муж і жонка кахаюць адзін аднаго чыстым і шчырым каханнем, яны адчуваюць поўную сумяшчальнасць на фізічным, псіхічным і духоўным узроўні.

Калі яны выказваюць сваё каханне вытанчаным чынам, вынікам з'яўляецца паспяховы саюз і адноўленае шчасце.

*** * ***

Калі чалавек няшчасны ў жыцці, ён востра ўсведамляе гэта ў глыбіні душы. Існуе толькі адзін прамы шлях да шчасця, і гэта праз сувязь з Богам.

**Бог ніколі не пакіне тых, хто давярае Яму, і
ніколі не падвядзе тых, хто любіць Яго**

**Тыя, хто валодае духоўным разуменнем, могуць
вызначыць шлях і паказаць перашкоды і
падводныя камяні, але сур'ёзныя шукальнікі
павінны прыкласці намаганні і самастойна
пераадолець гэтую адлегласць. Духоўная гармонія
з тымі, хто мае сапраўдную сувязь з Богам,
прапануе духоўную карысць тым, хто жадае ісці
гэтым шляхам і дасягнуць жаданай мэты.**

*** * ***

**Душэўны спакой
Калі палаючыя клопаты губляюць сваё цяпло
Надыходзіць спакой, які прыносіць мір і спакой
Гэта белая мачта лодкі жыцця
Ён напоўнены ветрыкам трывалага шчасця,
пазбаўленага хвалявання**

**Такім чынам, яна акуратна штурхае лодку па
паверхні возера Аль-Рыда**

**Спакой — гэта мяккі паток задавальнення да
мора міру, нескрануты хвалямі трывогі. Гэта парасон
душы, які распасціраецца над розумам і сэрцам
чалавека, каб абараніць радасці яго жыцця, малыя
і вялікія, ад дажджоў страху і трывогі.**

**Гэта нябесная нота, што зыходзіць з ліры
жыцця, гэта свяшчэнная соль на сталё жыцця,
пырскі, што ляцяць з вадаспадаў дасягненняў, і
цудоўны, спакойны настрой, пад уплывам якога
царства душы кіруецца ў гармоніі і згодзе.**

**Спакой не характэрны толькі для адасобленых
месцаў адпачынку**

**Няма ніякага выратавання ад мітусні і шуму
Хутчэй, яно прыходзіць туды, дзе яго вітаюць
сэрцы**

**І яна застаецца там, дзе душы знаходзяць у ёй
суцяшэнне**

**Незалежна ад часу і месца
Гэта далікатная, хісткая кветка
Яно не церпіць грубых дотыкаў
Хутчэй, яно жыве, квітнее і квітнее
Калі паліваць свежай, чыстай вадой
Спакой — гэта ціхае возера пачуццяў
Вольны ад маршчын смутку
Тая, што пралівае слёзы ад страху
За найменшы намёк на трывогу і неспакой
Калі старонка спакойнай душы зачынена
Пласт чыстага, ярка-белага снегу:
Снег спакою і душэўнага спакою
Буры страху і ўраганы трывогі не перамогуць
Трывожны спакой і цішыня
Пад гэтым цвёрдым, бліскучым пластом
За гэтае благаслаўлёнае, прамяністае ззянне
* * ***

**Сяброўства — гэта найчысцейшая форма боскай
любові**

**Таму што яно нараджаецца з вольнага выбару
сэрца**

**Гэта не навязана нам сямейным інстынктам
Ідэальныя сябры ніколі не расстаюцца
Нішто не можа разарваць путы іх братэрскай
прыхільнасці**

**Скарб сяброўства — найкаштоўнейшы здабытак
Бо сапраўднае сяброўства пераплецена з
душой**

**Па-за межамі гэтага свету
Усе сябры, з якімі мы падзяляем сувязі
прыхільнасці**

**Мы сустрэнемся з імі зноў у нябесным доме
Бо сапраўднае каханне ніколі не памірае**

*** * ***

**Многія ідуць духоўным шляхам, але тыя, хто
вытрымае да канца, адчуюць духоўную асалоду і
атрымаюць асалоду ад сапраўднага спакою**

**Шчырыя вучні, якія разумеюць, што цёмныя,
брудныя сцежкі свету вядуць да расчаравання і
фрустрацыі, звяртаюцца да Бога і шукаюць Яго з
усёй шчырасцю, і ў іх няма ніякіх сумневаў у Яго
здольнасці выратаваць іх і суцешыць.**

**Незалежна ад таго, атрымлівае чалавек
адчувальны адказ ад Бога ці не, ён не губляе
даверу да Яго, а працягвае маліцца да Яго ў
глыбіні душы, упэўнены, што Ён чуе просьбу і
адгукнецца на заклік сэрца ў патрэбны час.**

*** * ***

**Навука даказала, што кожная часцінка матэрыі
незнішчальная, і кожная хваля энергіі
незнішчальная**

**Гэта датычыцца і самога чалавека або яго
бессмяротнай духоўнай сутнасці**

**Матэрыя схільная да змен, і чалавечая душа
перажывае зменлівыя перажыванні**

**Канчатковая змена называецца смерцю, але
смерць або змена формы не змяняе і не знішчае
духоўную сутнасць**

*** * ***

**О Госпадзе сусвету і Умілаваны сэрцаў, няхай
Твая клопат суправаджае нас. Дазволь нам
усвядоміць, што Ты — адзіны і непаўторны Боскі
Цар, які сядзіць на троне нашых памкненняў.**

**За брамай жыцця і смерці Ты, Госпадзе, —
адзіная і найвышэйшая мэта**

**Ты — сапраўднае жыццё, і без цябе нічога не
існуе**

Дабраславёныя мы, каб бачыць дабро, чуць дабро і думаць натхняльныя і карысныя думкі.

Пакорлівыя — вялікія ў свеце

Той, хто шукае, павінен шукаць Бога самога, бо ніхто не можа даць яму гэтых ведаў; хутчэй, ён павінен працаваць, каб атрымаць найвышэйшую ўзнагароду.

Калі шукальнік цвёрда вырашыў знайсці Бога і спалучае гэтую рашучасць з сур'ёзным роздумам, ён Яго знойдзе

Як толькі вы дакранаецеся да боскай прысутнасці, вы пераадольваеце закон прычыны і следства

Шчасце, якое чалавек уяўляе і шукае, знаходзіцца ў Богу, і тыя, хто мае з Ім кантакт, — сапраўды шчаслівыя.

Благаславі нас, Госпадзе, каб мы маглі аддаваць Табе першае месца ў нашым жыцці і каб мы не дазвалялі спакусам свету канкураваць з Тваёй любоўю ў нашых сэрцах.

Адкрыем свае сэрцы боскай любові, каб яна ўвайшла ў наша жыццё, напоўніла яго святлом і ўпрыгожыла ружамі шчасця.

Кожная добрая справа, якую мы робім, — гэта выйгрышная інвестыцыя назаўжды

За абмежаванай свядомасцю чалавека хаваецца бясконцая сіла Бога

Простае жыццё дае свабоду

Калі думкі супакойваюцца, становіцца магчымым слухаць боскую праграму праз радые тугі. А калі мы валодаем шчырасцю, мы прыцягваем да сябе шчырых людзей, і праз іх мы адчуваем Божую дабрыню і любоў.

*** * ***

**Незалежна ад узросту, калі ты кажаш «Я магу»,
ты малады.**

**Розум, дадзены нам Богам, — гэта магутная
прылада, і Ён хоча, каб мы выкарыстоўвалі яе для
добра**

**Чым больш я разважаю пра Бога ў сабе, тым
больш выразна Яго прысутнасць бачыцца мне ў
свеце вакол мяне.**

*** * ***

**Благаславі нас, Госпадзе, і дай нам любіць
Цябе вялікай любоўю**

**Каб мы маглі атрымліваць асалоду ад Тваёй
прысутнасці і быць зачараванымі Табой**

Кожны дзень нашага жыцця

**Каб свет і яго спакусы не маглі авалодаць
нашымі сэрцамі**

**Ці адцягваць нас і перашкаджаць нам думаць
пра цябе**

**Благаславі нас, каб мы маглі жыць кожны
дзень у Тваім святле і спакоі**

**Мы з нецярпеннем чакаем вашага звароту і
вельмі чакаем**

**Замест таго, каб імкнуцца да зямных рэчаў, якія
не маюць вечнасці**

Накіруй шлях нашага жыцця да Цябе

Каб, калі шкодныя звычкі спрабуюць

**Валодаць намі і прывязаць нашу свядомасць
да абмежаванняў гэтага свету**

Нашы ідэі ляцяць да вас з вялікай хуткасцю

Свет, Госпадзе, стварае ў нас трывогу

Пакуль вы медытуеце

Гэта прыносіць бяспеку і спакой нашым душам

Ты — наша жыццё

І ты наш любімы

І салодкасць нашай прысутнасці

**З глыбокай адданасцю мы схіляемся перад
Табой
О, Госпадзе нашых сэрцаў
Мы просім Цябе напоўніць наша жыццё сваёй
любоўю**

**І каб паказаць сябе нам
І ўсім вашым падпісчыкам і палюбоўнікам
Буда і яго каханая: Майстар #Парамханса
Больш лекцый выкладчыка**

Парамаханса Ёгананда

Па наступнай спасылцы:

www.waidayogasom

**У Індыі Буда лічыцца ўвасабленнем Бога. Ён
жыў прыкладна за пяцьсот гадоў да Ісуса Хрыста і
быў сынам індыйскага цара.**

**Бацька Гаўтамы (які пазней стаў вядомы як
Буда, што азначае «прасветлены») акружыў свайго
сына-князя з самага нараджэння ўсялякай
раскошай і прыгажосцю, адорваючы яго бязмежнай
раскошай. Казалі, што вяселле Гаўтамы было
настолькі пышным і экстравагантным, што
старажытныя каралеўствы ніколі не бачылі
падобнага.**

**Такім чынам, Гаўтама вырас і дасягнуў сталасці,
вераць, што свет вакол яго — гэта месца вечных
радасных падзей і бясконцых шчаслівых падзей.**

**Але прынец Гаўтама прагнуў адкрыць для сябе
свет за варотамі палаца і пышнымі садамі. Адноўчы
ён пераапануты выйшаў са сваім каляснікам, каб
убачыць свет на свае вочы.**

Прыгожы малады чалавек быў шакаваны і глыбока ўражаны, калі ўпершыню ў жыцці ўбачыў старога, кволага чалавека і яшчэ аднаго чалавека, які дыхаў апошнімі яго ўдыхамі, а таксама нежыццёвы труп.

Ён зірнуў на сваё здаровае, поўнае сіл цела і спытаў у пілота, ці не састарэе калі-небудзь і яго цела, ці не раскладзецца і не страціць іскру жыцця. Пілот неахвотна адказаў:

«О, князь, усе чалавечыя целы схільныя да хвароб, слабасці і старэння, і таму іх лёс — смерць».

Пачуўшы гэта, малады прынц пачаў сур'ёзна разважаць пра ілюзіі зямнога жыцця. Адноўчы ўначы, пакуль яго жонка і адзіны сын спалі, Гаўтама кінуў на іх апошні позірк і са слязьмі на вачах пакінуў палац у пошуках ісціны, якая назаўжды вызваліць чалавецтва ад смутку і болю і дасць ім сапраўднае разуменне таямніцы жыцця і смерці.

Прынц практыкаваў розныя формы аскетызму і самаадмаўлення. Кажуць, што ён правёў сем гадоў у посце і іншых духоўных практыках. Нарэшце, падчас медытацыі пад баньянам (фігавым дрэвам) у рэгіёне Бодхгая ў Індыі, ён дасягнуў поўнага прасвятлення.

Пасля гэтага ён зноў пачаў харчавацца нармальна, каб падсілкоўваць сваё цела, і распаўсюджваў па ўсёй Індыі прынцыпы спачування і аднолькавай любові да ўсіх жывых істот — людзей, птушак і жывёл. Ён таксама раіў не прывязацца да зямных рэчаў у надзеі дасягнуць

нірваны, або стану адлучанасці, які вызваліае душу ад рэінкарнацыі.

Пазней яго паслядоўнікі распаўсюдзілі яго вучэнне па ўсёй Індыі, Японіі, Кітаі і іншых частках свету.

Стан нірваны, або адсутнасць дваістасці, часта не разумеюць як знішчэнне ўласнага "я". Але Буда меў на ўвазе знішчэнне абмежаванай асобы або фальшывага "я". Гэтая вузкая асоба павінна быць знішчана, каб несмяротная душа магла дасягнуць вызвалення з цыклу вяртання ў чалавечае цела.

Будыйская дактрына знішчэння, якая лічыла яго мэтай жыцця, пазней была заменена ў Індыі свамійскай дактрынай Шанкары, заснавальніка ордэна свамі ў Індыі, які вучыў, што мэта жыцця — дасягнуць шчаслівага свядомага яднання з універсальным духам без знішчэння самасвядомасці.

Настаўнік Буда і яго вучні захоўвалі цэлібат. Падчас падарожжа па Індыі з Будай здарыўся дзіўны выпадак , які збянтэжыў яго вучняў і прымусіў некаторых з іх сумнявацца ў паводзінах свайго настаўніка.

Калі вялікі Буда адпачываў з імі ў цені дрэва, да іх падышла жанчына, якую непераадольна прыцягнула цела і твар Буды, якія выпраменьвалі незвычайнае ззянне. Яна імгненна закахалася ў яго. Ахопленая запалам, яна кінулася да яго з распасцёртымі абдымкамі, каб абняць і пацалаваць яго, усклікнуўшы: «О радасць і святло жыцця, маё сэрца б'ецца ад любові да цябе!»

Вучні былі здзіўлены, калі пачулі, як іх настаўнік адказаў спакусніцы: «Дарагая мая, я таксама цябе кахаю, але не чапай мяне зараз, бо час яшчэ не прыйшоў».

Яна адказала: «Ты кажаш «маё каханне» і ўсё ж забараняеш мне дакранацца да цябе!»

Вялікі Буда адказаў: «Будзь упэўнена, мая любоў, што я дакрануся да цябе пазней, але не цяпер, і я дакажу, як моцна я цябе кахаю».

Зразумеўшы, што яго словы яе не пераканалі, ён дадаў: «Давярай маім словам, мая каханая, і ніколі не сумнявайся ў іх. Пазней, калі твае каханая, якія цяпер закаханыя ў цябе, пакінуць цябе, я прыйду да цябе».

Яго вучні былі збянтэжаныя, пачуўшы гэтыя рамантычныя гісторыі ад свайго настаўніка, і некаторыя з іх падумалі, што іх настаўнік сапраўды трапіў у пастку спакусніцы.

Гадамі пазней, калі Буда медытаваў са сваімі вучнямі, ён раптам усклікнуў: «Я павінен ісці, бо мая спакуслівая каханая кліча мяне. Яна мае патрэбу ва мне зараз, і я павінен выканаць абяцанне, якое даў ёй».

Як толькі ён вымавіў гэтыя словы, ён устаў і пабег, а вучні пабеглі за ім у адчайнай спробе выратаваць яго ад спакусы спакусніцы.

Нарэшце, вялікі настаўнік і яго вучні прыбылі да таго ж дрэва, дзе ён сустрэў спакусніцу гадамі раней. Што яны ўбачылі пад гэтым дрэвам?

Яны ўбачылі тую ж жанчыну, якая ляжала на зямлі, яе прыгожае цела было пакрыта воспай і поўнае смуродных, гнойных пустул.

Вучні задрыжалі і адразу ж адышлі ад яе, але Буда, з пяшчотным сэрцам і глыбокай любоўю, сеў побач з ёй, падняў яе гнілое цела, паклаў яго сабе на калені і прашаптаў ёй на вуха:

«Маё каханне, я прыйшоў, каб даказаць, як моцна я цябе кахаю, і каб выканаць сваё абяцанне дакрануцца да цябе. Я доўга чакаў, каб даказаць табе сваё шчырае каханне. Я кахаю цябе, калі ўсе астатнія перастаюць цябе кахаць. І я дакранаюся да цябе, калі твае сябры — дні славы — не хочуць дакранацца да цябе».

Калі ён вымавіў гэтыя словы, ён адразу ж вылучыў яе ад яе няшчаснага стану і папрасіў далучыцца да сям'і яго вучняў, і яна адгукнулася на просьбу з непахіснай рашучасцю і неўміручай радасцю!

Мір вам

Афірмацыі Для агульнага аздараўлення

На троне кожнага пачуцця, кожнай думкі і волі,

Госпадзе, Ты сядзіш і назіраеш за маім быццём

Ты — гэта думка, воля і пачуццё

**Ты кіруеш, Ты накіроўваеш кожную думку,
волю і пачуццё**

**Каб вы маглі дзейнічаць паводле вашага
кіраўніцтва**

І прытрымлівацца вашых указанняў

І стаць вашым прыкладам

У храме свядомасці ёсць святло

Тваё святло — вялікі лекар

Што мае вочы бачылі раней, я бачу цяпер

Мой храм цяпер асветлены, у ім няма цемры!

Я заснуў і сніў разбурэнне храма

З сякерамі страху і невуцтва, і агнямі трывогі

**Ты разбудзіў мяне толькі для таго, каб
убачыць, што будынак цэлы, а не ў руінах!**

Я хачу пакланяцца табе, я хачу цябе бачыць

У маім істоце, у зорках

**У клетках арганізма яны рэгулярна
функцыянуюць**

**Ён выпраўляе і аднаўляе ўсе дэфекты ў
арганізме**

О, як я прагну пакланяцца табе

**Я бачу цябе ў сваім целе, вакол сябе і ва ўсім
існаванні**

Ты ўсёіснуючы

Маё каханне да Цябе, Госпадзе, бязмежнае!

Твая воля, Госпадзе, дзейнічае праз мяне

Мая воля — гэта іскра твайго святла

**Унутры мяне ззяе святло, а цемра адціскае
назад**

Я буду мець намер і жадаць

Я буду працаваць і будаваць

Не дазваляй майму эга кіраваць мной

Хутчэй, вы той, хто кіруе

І ты той, каго я слухаю

Я дасягну гэтага сілай волі

Нястомна актыўны

Дык умацуй маю рашучасць, Госпадзе

Па Тваёй вялікай волі

Дазволь нам, Госпадзе, стаць

Як нявінныя маленькія дзеці

Як тыя, хто карыстаецца Царствам Нябесным

Тваё каханне ўнутры нас — гэта дасканаласць

І паколькі ты — дасканаласць

Вось як мы здаровыя, як фізічна, так і псіхічна

**Ты ўсюдыісны, і дасканаласць знаходзіцца ў
тваёй прысутнасці**

Тваё святло свеціць у целе

Яго клеткі здаровыя, чэрпаючы тваё святло

**Дазволь мне зразумець, што ты жывеш у маім
розуме**

З маёй душой і быццём

З кожным атамам майго цела

Дазвольце мне ўсвядоміць!

**О жыццё майго жыцця, ты дасканалы, ты
ўсёабдымны**

Ты ў маім сэрцы, і ты ў маіх думках

Маімі вачыма, маім тварам і маім целам

Ты той, хто рухае мае ногі, каб я мог хадзіць

Яны абодва гукавыя

**Твая сіла — гэта твая падтрымка; твая
актыўнасць — гэта твая сіла**

Я не ўпаду, бо ты мяне падтрымліваеш

Я не падаю, таму што

Я спадзяюся на тваю сілу!

Ты ў маім горле

Ты ў маім чэраве і ў маіх абалонках

Кожны орган свеціцца святлом

У маім хрыбце ты мігаеш, ты зьяеш

Ён магутна зараджаны, цалкам здаровы

Ты цячэш праз мае нервы, чыстая энергія

Яна цалкам здаровая

У маіх венах, у маіх артэрыях яно цячэ

**Ты — агонь, які паглынае ўсе нечысціні
Ён ачышчае арганізм ад усіх хвароб
Як ты мой каханы, так і я твой каханы
Я адчуваю тваю прысутнасць у сваім розуме
Яно пульсуе пlynню жыцця
Хай мая фантазія ўзляціць за ўсе межы
Няхай яно ляціць у кожным рэгіёне без
перашкод і абмежаванняў
Калі я буду думаць пра хваробы, я магу
захварэць сам
Калі я думаю пра здароўе, я адчуваю сябе
вылечаны
Кожную хвіліну, кожную гадзіну, кожны дзень
Я адчуваю сябе моцным, я адчуваю сябе
здоровым
Я адчуваю сябе шчаслівым, энергічным і
радасным
Мне снілася, што я хварэю
Я прагнуўся і засмяўся, калі даведаўся
Мае слёзы наварочваюцца на павекі
Гэта слёзы радасці, а не слёзы смутку
Я вельмі здаровы і ў добрай форме
Нягледзячы на сны пра хваробу
О, Божа, дай мне адчуць Тваю радасць**

І я люблю цябе і тваю прысутнасць

Паслухмяны я ці ўпарты

**Я застануся тваім каханым, мой Госпадзе,
назаўжды**

Дай мне адчуваць, што я заўсёды здаровы

І я шчаслівы ў сваім жыцці

Дазволь мне напоўніць тваё шчасце

Дай мне зразумець, о Усведаючы

Дзеля Тваёй мудрай волі!

Самааналіз: ключ да шчаслівага жыцця

Майстар Парамаханса Ёгананда

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

**Пакінем межы эга і паблукоем па шырокіх,
бяскрайніх лугах духоўнага прагрэсу. Падобна
каравану часу, які заўсёды падарожнічае па
сцэжках жыцця, так і караван душы павінен
падарожнічаць па сцэжках канчатковага
пашырэння да парога боскага духу.**

**Ініцыятыва выканання найважнейшых
жыццёвых абавязкаў часта застаецца пахаванай
пад абломкамі і руінамі чалавечых звычак. Трэба
вызваліцца ад задушлівага ўплыву гэтых звычак і
пачаць сеяць насенне поспеху, якога прагнеш, у
глебу свайго жыцця. Жыццё набывае каштоўнасць і
значэнне, калі мы выконваем найважнейшую і
фундаментальную задачу: адкрываем сапраўдны
сэнс і каштоўнасць нашага існавання.**

Людзі павінны разумець, што гэтыя дынамічныя касмічныя вобразы жыцця не прадстаўляюцца без прычыны. Кожны дзень мы бачым новыя сцэны, і кожны дзень прыносіць новыя ўрокі, якія мы павінны засвоіць, засяродзіўшыся на канчатковай мэце чалавечага існавання: распазнаць Вышэйшую Істоту, схаваную за заслонай жыцця.

Мільёны людзей ніколі не займаюцца самааналізам. Псіхалагічна іх можна параўнаць з аўтаматызаванымі прадуктамі свайго асяроддзя. Яны праводзяць сваё жыццё, занятыя сняданкам, абедам, вячэрай, працай, сном і блуканнем туды-сюды ў пошуках забаў і весялосці. Яны не ведаюць, што шукаюць, чаму яны гэта шукаюць і чаму яны не знайшлі поўнага шчасця і трывалага задавальнення. Без самааналізу людзі застаюцца аўтаматамі, якімі кіруюць умовы свайго асяроддзя. Правільны самааналіз — найбольш эфектыўны спосаб прагрэсу і развіцця свайго патэнцыялу.

Самааналіз павінен праводзіцца сумленна і сумленна. лепшы спосаб зрабіць гэта — штодня запісваць свае думкі і памкненні, што дазволіць яму сутыкнуцца са сваім сапраўдным "я" без прыкрас і прэтэнзій. Большасць людзей не мяняюцца да лепшага, таму што не бачаць сваіх недахопаў.

Кожны чалавек з'яўляецца прадуктам свайго асяроддзя і спадчыннасці. Чалавек, народжаны ў пэўнай краіне, будзе праяўляць адметныя рысы гэтай краіны. Той, хто нарадзіўся ў Кітаі ці заходняй краіне, хутчэй за ўсё, будзе праяўляць рысы і якасці, звязаныя з гэтымі краінамі. Асяроддзе, у якім жыве чалавек, з'яўляецца вынікам спадчынных фактараў: пераваг і

жаданняў, набытых у папярэдніх жыццях. Характарыстыкі, набытыя ў мінулых увасабленнях, прыводзяць да нараджэння чалавека ў сям'і ці асяроддзі, у якім ён знаходзіцца.

Калі мы чытаем пра знакамітыя сем'і, мы часта заўважаем, што дзеці вялікіх людзей не абавязкова знаходзяцца на тым жа інтэлектуальным узроўні, што і іх бацькі. Гэтая біялагічная і генетычная збой у людзей выклікае падазрэнні і пытанні: чаму мы не бачым такіх жа вынікаў у жыцці чалавека, як у раслінным і жывёльным царствах, дзе добрыя пароды звычайна спараджаюць добрыя пароды? Мы павінны паглыбіцца ва ўнутраныя механізмы чалавечага жыцця ў пошуках адказу.

Нярэдка можна сустрэць дзіця ў сям'і, якая спецыялізуецца на літаратуры і навуцы, якое абсалютна не цікавіцца літаратурай. Гэта праўда, што яно нарадзілася і вырасла ў літаратурным асяроддзі сярод аматараў літаратуры, але яно не падзяляе тых жа схільнасцей. Чаму і як узнікаюць такія парадоксы? Асяроддзе і спадчыннасць не даюць лагічнага тлумачэння гэтай з'явы. Але за ўсімі гэтымі фактарамі крыецца праўда рэінкарнацыі. Мы нараджаемся ў пэўнай сям'і з-за падабенства пэўных характарыстык. Але кожны член сям'і - гэта незалежная асоба з рысамі, прынесенымі з мінулага жыцця. Па гэтай прычыне, нягледзячы на некаторыя біялагічныя і генетычныя падабенствы паміж членамі сям'і, кожны чалавек адрозніваецца ад іншых сваім характарам і асобай.

Чалавек выбірае нарадзіцца ў пэўнай сям'і і ў пэўным сацыяльным або нацыянальным асяроддзі па пэўных прычынах, вызначаных яго мінулымі

ўчынкамі. З гэтага пункту гледжання, чалавек з'яўляецца архітэктарам свайго лёсу і планавальнікам свайго лёсу. Можна да пэўнай ступені прадказаць, кім ён стане ў будучыні, аналізуючы яго жаданні і асноўныя звычкі ў гэтым жыцці.

Вось у чым важнасць самааналізу для духоўнага росту. Некаторыя людзі захапляюцца чытаннем трагічных раманаў, лічачы іх сваім любімым жанрам і адчуваючы, што будуць атрымліваць ад іх задавальненне ўсё астатняе жыццё. Але калі б яны прааналізавалі сябе, то выявілі б, што часта ўпадаюць у дэпрэсію і раздражняльнасць ад пастаяннага чытання такой літаратуры. З-за гэтай дэпрэсіі яны могуць адмовіцца ад гэтай звычкі і замест гэтага развіць звычку чытаць духоўныя кнігі, якія натхняюць іх думкі і сілкуюць іх пачуцці здаровымі і ўзнёслымі ідэямі. Калі яны зрабляць гэтую змену, яны выявляць, што іх жыццё пайшло цудоўным новым шляхам дзякуючы свядомаму разважлівасці і моцнай рашучасці.

Гэта праўда, што мы можам вельмі хутка змяніць сябе, калі захочам, але змена шаблонаў і звычак, назапашаных гадамі, патрабуе рэальных намаганняў і моцнай волі.

Каб выкараніць глыбока ўкаранёную звычку, усе сілы рашучасці павінны быць мабілізаваны ў процілеглым кірунку, пакуль дрэнная звычка не будзе нейтралізавана, а яе сіла зведзена на нішто. Большасці людзей не хапае неабходнага цярпення і настойлівасці для гэтага. Аднак трэба разумець,

што тое, што чалавек стварыў або зрабіў, можна сцерці або ануляваць.

Калі вы аналізуеце сябе, майце моцнае жаданне пазбавіцца ад сваіх слабасцей і стаць тым чалавекам, якім вам накіравана быць. Не адчувайце расчаравання або расчаравання, калі выяўляеце недахопы, якія выяўляе сумленны самааналіз; замест гэтага ўспрымайце гэта як магчымасць вызначыць, што патрабуе выпраўлення ў вашай асобе.

З'явілася тэорыя, якая сцвярджае, што думка з'яўляецца прадуктам эндакрынных залоз. Гэтая канцэпцыя беспадстаўная. Плоць і косці не могуць ствараць думку. Розум — галоўны архітэктар усіх рэчаў, як агульных, так і канкрэтных. Гэтак жа, як вада становіцца лёдам праз астуджэнне, думка набывае фізічныя формы праз кандэнсацыю. Усё ў Сусвеце мысліцца ў фізічных формах. Нават эндакрынны орган — гэта фізічнае праяўленне мініяцюрнай мадэлі думкі.

Фізічны і псіхалагічны стан чалавека цесна звязаны. Напрыклад, было заўважана, што людзі з захворваннямі печані часта становяцца раздражняльнымі і злымі. Калі хтосьці пакутуе ад празмернага вылучэння жоўці або парушэння функцыі печані, ён можа не адчуваць схільнасці ўсміхацца або быць вясёлым з усімі, каго сустракае. Замест гэтага ён можа адчуваць гнеў і раздражненне. Думкі і эмоцыі знаходзяцца пад уплывам фізічнага стану.

Калі органы пашкоджваюцца, гэта негатыўна ўплывае на разумовыя сілы, што, у сваю чаргу, аслабляе. Тыя, хто есць шмат мяса, часта схільныя

да гневу і раздражняльнасці. Калі б чалавек ужываў толькі вінаградны сок на працягу тыдня, ён бы адчуваў сябе бадзёрым і ў гармоніі з усімі.

Пераяданне і ўжыванне непрыдатнай ежы стварае і ўтрымлівае вялікую колькасць таксінаў у арганізме, што, несумненна, негатыўна ўплывае на розум, робячы яго млявым, летаргічным і лёгка раздражняльным. Перыядычнае галаданне на вінаградным або апельсінавым соку дапамагае ачысціць арганізм, што, у сваю чаргу, дапамагае аднавіць мозг і напоўніць яго энергіяй. Акрамя таго, было паказана, што лячэбнае галаданне адзін дзень на тыдзень, а часам і тры дні запар (пры гэтым ужываючы ваду і сок падчас галадання), дапамагае ачысціць арганізм ад назапашаных таксінаў і адходаў. Галаданне больш за тры дні запар павінна праводзіцца пад наглядам лекара або спецыяліста па галаданні.

Аднойчы я сустрэў сямідзесяцігадовага мужчыну, які быў апрануты ў лёгкаю вопратку, без паліто і шкарпэтак, нягледзячы на тое, што было вельмі холадна. Ён запэўніў мяне, што яму зусім не холадна! Ён прызвычаіў сваё цела да халоднага надвор'я. Розум уплывае на цела больш, чым цела на розум, хоць хімічныя элементы цела пастаянна ўплываюць на розум.

(Заўвага: сур'ёзныя даследаванні ўплыву ежы і харчавання на псіхічнае здароўе праводзіліся шмат гадоў таму, перш чым Парамаханса зрабіў гэтае назіранне. Людзі, якія выраслі ў галечы і былі пазбаўлены належнага харчавання, безумоўна, мелі парушэнне разумовага развіцця і больш павольныя рэакцыі. Акрамя таго, навука паказала,

што некаторыя формы вар'яцтва [якія да гэтага часу лічацца невылечнымі] значна палепшыліся з дапамогай простага ўжывання вітамінаў. Таксама прычыны некаторых відаў дэпрэсіі, трылогі і іншых эмоцый можна прасачыць да дысбалансу хімічных элементаў у арганізме.)

Хоць розум і аказвае значны ўплыў на цела, неразумна грэбаваць ім. Варта аддаваць перавагу здаровай ежы перад нездаровай. Калі абставіны патрабуюць жыцця з людзьмі, якія робяць вас раздражняльнымі, пажадана час ад часу мяняць асяроддзе. Але яшчэ лепш за ўсё гэта змяніць свой псіхалагічны стан, каб вас не турбавалі дзеянні іншых. Змяні сябе, і ты зможаш жыць у міры і шчасці дзе заўгодна.

Свет у цэлым падобны на псіхіятрычную бальніцу. Некаторыя людзі пакутуюць ад рэўнасці і зайздрасці, іншыя — ад гневу, нянавісці і пажадлівасці. Яны з'яўляюцца ахвярамі сваіх звычак і эмоцый. Але вы можаце стварыць мір у сваім асяроддзі. Прааналізуйце сябе. Эмоцыі маюць пэўныя наступствы для розуму і цела. Зайздрасць і страх робяць твар бледным, а каханне робіць яго зіхатлівым. Калі вы можаце быць спакойнымі, вы заўсёды будзеце шчаслівыя.

Якую б форму "я" ні імкнуўся выходзіць чалавек, ён павінен прыкласці намаганні, каб прааналізаваць сваю сапраўдную прыроду і развіць яе найлепшыя якасці. Чалавек можа валодаць маральнай, этычнай, патрыятычнай, мастацкай або прадпрымальніцкай ідэнтычнасцю і гэтак далей. Калі яго мэта — адпавядаць найвышэйшым маральным ідэалам, ён павінен жыць сумленна,

мець добрую волю і добразычлівыя намеры да ўсіх. Гэта сутнасць дабрадзейных паводзін. Менавіта гонар падштурхоўвае тых, хто апраўдвае сябе, крытыкаваць і асуджаць слабых вакол сябе. Але тыя, хто мае высакародны характар і разуменне, спачуваюць іншым і не асуджаюць іх за памылкі, выкліканыя невуцтвам і няправільным меркаваннем.

Тыя, хто мае матэрыялістычныя схільнасці, часта пакутуюць непатрэбна. Такія людзі павінны навучыцца самакантролю, інакш яны падобныя да рухомах частак фізічнага свету, абавязаныя выкурыць пэўную колькасць цыгарэт у дзень і есці пэўную ежу. У іх баліць галава, калі яны прапускаюць каву ці абед, і яны могуць спаць толькі на матрацы з пэўнымі характарыстыкамі. Хоць камфорт і добры, нельга дазваляць яму занявольваць сябе. Раўнавага вельмі важная, і калі чалавек не ўраўнаважыць сваю разумовую, фізічную і духоўную прыроду, ён не пазнае шчасця. Неразумна дазваляць матэрыяльнай прыродзе дамінаваць над сваёй мудрасцю і разважлівасцю. Апошнія слова і канчатковае рашэнне заўсёды павінны належаць сумленню і праніклінасці.

Простае жыццё і ўзнёслыя думкі павінны быць мэтамі чалавецтва. Мы павінны насіць усе элементы шчасця ў сабе. Гэта магчыма праз медытацыю і ўзгадненне нашай свядомасці з пастаянна абнаўляльнай духоўнай радасцю. Бог — гэта ўніверсальнае шчасце, і ў гармоніі з Ім мы адчуваем Яго радасць і смакуем Яго салодкасць. Мы ніколі не павінны закладваць сваё шчасце ніякім знешнім уплывам. Якой бы ні была

абстаноўка, у якой мы жывем або працуем, мы павінны абараняць свой унутраны спакой ад яго ўплыву. Прааналізуйце сябе і станьце тым, кім вы павінны быць і кім вы хочаце быць. Людзі рэдка вучацца сапраўднаму самакантролю; замест гэтага яны робяць рэчы, шкодныя для іх уласнага дабрабыту, і ўсё ж вераць, што яны шчаслівыя! Але іх шчасце ілюзорнае. Сапраўдны ключ да шчасця і поспеху заключаецца ў тым, каб рабіць тое, што вы хочаце рабіць, таму што гэта ваш абавязак, і ўстрымлівацца ад шкодных рэчаў, таму што лепш іх пазбягаць.

Не варта засяроджваць свой розум на шматлікіх праблемах і інтарэсах. Ацаніце іх, каб вызначыць, ці сапраўды яны важныя. Час каштоўны, і яго нельга марнаваць. Чытанне адной карыснай кнігі можа палепшыць ваша самаадчуванне значна больш, чым прагляд фільмаў. Я часта кажу: «Калі вы чытаеце адну гадзіну, пішыце дзве. Калі вы пішаце дзве гадзіны, думайце тры. Калі вы думаеце тры гадзіны, медытуйце ўвесь гэты час».

Куды б я ні пайшоў, я заўсёды захоўваю свой духоўны спакой і цішыню. Стрэлка компаса заўсёды паказвае на поўнач. Сапраўды гэтак жа розум павінен быць заўсёды накіраваны да полюса духоўнай радасці; тады ніхто не зможа парушыць ваш спакой або парушыць вашу раўнавагу.

Чалавек павінен імкнуцца быць лепшым з кожным днём за папярэдні, інакш ён можа рэгрэсаваць у плане здароўя, унутранага спакою і шчасця. Чаму? Таму што чалавек не прыкладае дастаткова намаганняў, каб кантраляваць свае думкі і дзеянні. Людзі ствараюць свае звычкі і

могуць іх змяніць. Калі вы схільныя да негатыўнага мыслення, акружыце сябе добрымі людзьмі, чытайце добрыя кнігі і медытуйце. Змена спадарожнікаў, пры неабходнасці, можа станоўча паўплываць на ваша жыццё.

Калі вы вырашыце змяніцца да лепшага, памятайце, што добрая кампанія і станоўчы ўплыў маюць вырашальнае значэнне і неабходныя для дасягнення вашых мэтай. Уплыў навакольнага асяроддзя — добрага ці дрэннага — мацнейшы за сілу волі, таму майце гэта на ўвазе, калі маеце справу з іншымі.

Самааналіз таксама неабходны для самаўдасканалення. Калі вы можаце смела і без страху аналізаваць сябе, вы зможаце вытрымаць аналіз іншых, і іх крытыка вас не закране.

Тыя, хто зацыкліваецца на недахопах іншых, — драпежнікі. Свет поўны зла, таму нельга ні казаць зло, ні думаць зло, ні рабіць зло. Наадварот, трэба быць падобным да ружы, распаўсюджваючы водар дабрыні, чыстых намераў і братэрскай любові. Няхай людзі адчуваюць, што ты сапраўдны сябар — будаўнік, а не разбуральнік. Калі хочаш быць лепшым, чым ты ёсць, прааналізуй сябе і развівай у сабе высакародныя якасці. Добрая душа красамоўна гаворыць пра свайго ўладальніка, чым словы, бо яна выпраменьвае ўнікальную вібрацыю, якую іншыя адчуваюць і разумеюць без памылак. Падумай пра святло, і цемра знікне. Вывучай, разважай і рабі ўсё магчымае, каб дапамагчы іншым і зняць з іх плячэй цяжар трывогі, болю, страху і несправядлівасці.

Многія людзі блукаюць па жыцці без выразнай мэты. Вызначце сваю мэту і працуйце над яе дасягненнем. Выдзеліце час для самааналізу і асабістай малітвы. Ёсць шмат натхняльных рэчаў, якія чакаюць свайго адкрыцця, але мы часта марнуем свой час і энергію на дробязі. Шчасце не прыйдзе, калі мы не засяродзімся на мудрасці вялікіх асоб і не будзем кіравацца іх святлом. Іх ідэі можна знайсці ў іншых духоўных кнігах і творах, каб дапамагчы нам і накіраваць нас.

Гэта добра — атрымліваць асалоду ад жыццёвых задавальненняў, але нішто не заменіць унутранае жыццё і самааналіз, бо шчасце залежыць ад сузірання і ад знаёмства з вялікімі розумамі праз іх ідэі, захаваныя ў кнігах, гэтак жа, як яно залежыць ад таго, каб акружыць сябе добрымі і высакароднымі людзьмі.

Адзінота прыемная тым, хто любіць сузіранне, але гэта не азначае, што трэба дыстанцыявацца ад людзей ці ізалявацца. Калі вы хочаце пагутарыць з кімсьці, рабіце гэта ад усёй душы, з усёй сваёй любоўю і сяброўствам, каб вашы сябры знаходзілі суцяшэнне ў вашай прысутнасці і заўсёды з нецярпеннем чакалі сустрэчы з вамі і прыемнай кампаніі.

Мір вам

Эфектыўны рызыка

Парамаханса Ёгананда

Я ўвайшоў у скіт і з гонарам уручыў майму настаўніку, Сіры Юкцувару, кошык з гароднінай, кажучы:

«Гэта падарунак для вас, сэр! Гэтыя шэсць вялікіх капуст каляровай капусты я пасадзіў уласнымі рукамі і даглядаў іх на працягу ўсяго перыяду росту з пяшчотай маці да свайго немаўляці».

Шры Юктішвар адказаў з удзячнай усмешкай: «Дзякуй. Калі ласка, пакіньце гэта ў сваім пакоі; мне гэта спатрэбіцца заўтра для асаблівай вячэры».

Я толькі што прыбыў у горад Пуры, каб правесці летнія канікулы ў прыбярэжнай скітні майго настаўніка. Гэты двухпавярховы, вясёлы прытулак з выглядам на Бенгальскі заліў быў пабудаваны настаўнікам з дапамогай яго вучняў.

На наступную раніцу я прагнуўся рана, асвятляны салёным марскім брызам і спакойным шармам скіта. Пачуў, як настаўнік кліча мяне сваім меладычным голасам, таму зірнуў на каляровую капусту, напоўненую любоўю і пяшчотай, і акуратна расклаў яе пад ложкам.

Настаўнік сказаў: «Хадзем на пляж». Ён ішоў наперадзе, а я ішоў за ім з групай маладых вучняў. Настаўнік з дакорам паглядзеў на нас і сказаў:

Калі ласка, ідзіце ў два рады, трымаючы крокі сінхроннымі адзін з адным.

Потым ён апытаў нас, пакуль мы яго слухаліся, і пачаў дэкламаваць нешта накшталт:

О, хлопцы, будзьце моцнымі і ідзіце стройнымі радамі!

Мяне ўразіла плаўнасць, з якой настаўнік умеў паспяваць за грацыёзнымі крокамі сваіх юных вучняў

Настаўнік паглядзеў мне ў вочы і сказаў: «Стой! Ты зачыніў заднія дзверы ў скіт?»

Я адказаў: «Думаю, што так, сэр».

Серы Юкцувар некалькі хвілін маўчаў, на яго вуснах блукала ледзь прыглушаная ўсмешка, потым нарэшце сказаў:

Не, я не заўважыў, што Святую медытацыю нельга выкарыстоўваць як падставу для таго, каб занядбаць фізічны прыём ежы.

Я думаў, што ён жартуе, але ён дадаў: «З ваших шасці каляровых капуст хутка атрымаецца пяць».

Мы вярнуліся, як загадаў настаўнік, і калі падышлі да месца рытуалу, ён сказаў:

«Пачакай хвілінку, паглядзі, Мукунда (Парамханса), злева ад цябе, праз двор, да дарогі. Хтосьці хутка прыйдзе туды і будзе прычынай твайго пакарання».

Я хаваў сваё раздражненне ад гэтых расплывістых заўваг. Раптам я ўбачыў на дарозе вяскоўца, які дзіўна танцаваў і бессэнсоўна жэстыкуляваў рукамі. Я ледзь не анямеў ад цікаўнасці і ўважліва ўтаропіўся на гэтае абсалютна недарэчнае відовішча. Як толькі чалавек збіраўся знікнуць з поля зроку, Шры Юктшвар сказаў: «Цяпер ён вернецца».

Вясковец адразу ж змяніў курс і накіраваўся ў заднюю частку скіта. Перайшоўшы пясчаную сцежку, ён увайшоў у будынак праз заднія дзверы, якія я не замкнуў, як і загадаў мне настаўнік. Неўзабаве ён выйшаў, трымаючы адну з маіх каштоўных каляровай капусты, і яго гонар быў відавочны, калі ён ішоў з годнасцю і павагай.

Гэтая камічная сцэна, у якой я выступіў у ролі ахвяры, не перашкодзіла мне кінуцца ў пагоню за злодзеем, якога я пераследваў з шалёнай хуткасцю. Я ледзь дасягнуў паловы шляху, калі Шры Юктішвар паклікаў мяне, дрыжучы ад смеху з галавы да ног, і папрасіў вярнуцца. Паміж выбліскамі весялосці ён растлумачыў:

"Гэтаму бедняку вельмі хацелася каляровай капусты. Таму я падумаў, што яму не перашкодзіць купіць адну з вашых каляровых капустаў, якія вы дрэнна захоўвалі!"

Я кінуўся ў свой пакой і выявіў, што злодзей быў аматарам гародніны, бо ён не дакрануўся да маіх залатых пярсцёнкаў, гадзінніка і грошай, якія былі раскіданыя па коўдры. Замест гэтага ён пракраўся пад ложак да схаванага кошыка з каляровай капустай, выконваючы жаданне свайго сэрца.

У той вечар я папрасіў Шры Юктвара растлумачыць мне гэты інцыдэнт, які не абышоўся без некаторых здзіўляючых асаблівасцей. Настаўнік павольна пакруціў галавой і сказаў:

«Вы зразумеете, што аднойчы навука адкрые шэраг неведомых законаў».

Праз некалькі гадоў, калі цуды радыё раптам адкрылі для захапленага свету, прароцтва настаўніка было ўспомнена. Старыя ўяўленні пра прастору і час зніклі назаўжды, бо цяпер няма ніводнага дома, якім бы маленькім ён ні быў, да якога не дасягнула б мноства глабальных радыё (і спадарожнікавых) каналаў. Нават самыя неразумныя розумы адкрыліся і пашырыліся перад неабвержнымі доказамі адной з вызначальных характарыстык чалавецтва: пайнаты існавання.

Камічную гісторыю пра каляровую капусту можна зразумець, параўнаўшы яе з радыё. Мой настаўнік быў адначасова і перадатчыкам, і прыёмнікам. Думкі — гэта не што іншае, як тонкія, эфірныя вібрацыі. Гэтак жа, як адчувальнае радыё ўлоўлівае пэўную праграму сярод тысяч, што трансліююцца пайсюль, так і Шры Юктішвар быў успрымальны да адной думкі — думкі дурня, апантанага каляровай капустай, — сярод незлічоных чалавечых думак, што трансліююцца ў гэтым свеце. Калі мы ішлі да пляжу, настаўнік адчуў жаданне простага вяскоўца і адразу ж пачаў яго выконваць. Святое вока майго настаўніка заўважыла чалавека, які танцаваў, раней за вучняў. Я забыўся замкнуць дзверы скіта, што дало настаўніку зручную нагоду пазбавіць мяне адной з маіх любімых раслін. Такім чынам, Шры Юктішвар, выступаючы ў ролі прыёмніка, таксама выступаў у ролі перадатчыка. У гэтай ролі настаўнік змог накіраваць вяскоўца назад і пайсці ў пэўны пакой, каб атрымаць адну каляровую капусту.

Праніклівасць — гэта праваднік душы, і яна сапраўды праяўляецца ў чалавеку ў моманты спакою. Амаль кожны чалавек адчуваў

невытлумачальную ўнутраную інтуіцыю або мог эфектыўна перадаць свае думкі іншаму чалавеку.

Чалавечы розум, вольны ад адцягваючых фактараў трывогі, здольны выконваць усе складаныя функцыі радыё: перадаваць і прымаць думкі, а таксама фільтраваць непажаданыя. Гэтак жа, як магутнасць перадачы радыёстанцыі залежыць ад колькасці спажыванай ёю электрычнасці, эфектыўнасць чалавечага розуму, як і радыё, залежыць ад сілы волі кожнага чалавека.

Усе думкі застаюцца назаўжды ўсюдыіснымі. Дзякуючы глыбокай канцэнтрацыі, асветлены настаўнік можа ўлоўліваць і чытаць думкі любой асобы, жывой ці мёртвай. Думкі маюць універсальнае, а не індывідуальнае паходжанне. Ісціны нельга стварыць, але іх нельга адкрыць. Ілжывыя думкі — малыя ці вялікія — вынікаюць з недастатковай здольнасці да распазнавання. Мэта ёгі — супакоіць розум, каб ён мог чуць безпамылковае кіраўніцтва ўнутранага голасу без скажэнняў і блытаніны.

Радыё і тэлебачанне адначасова прынеслі галасы і выявы далёкіх іншых людзей у дамы мільёнаў. Гэта было першае навуковае сведчанне таго, што чалавецтва — гэта ўніверсальны дух. Нягледзячы на тое, што сляпая суб'ектыўнасць усімі сродкамі спрабуе дамінаваць і завалодаць сутнасцю чалавецтва, яно не з'яўляецца цэлам, абмежаваным пэўнай кропкай у прасторы, а хутчэй духам універсальнага існавання.

У сувязі з гэтым лаўрэат Нобелеўскай прэміі па фізіялогіі Шарль Роберт Рышэ напісаў наступнае:

«Сапраўды дзіўна і выдатна, што неверагодныя прыродныя з'явы ўсё яшчэ адбываюцца. Калі яны стануць даказанымі, яны не будуць здзіўляць нас больш, чым навука ў мінулым стагоддзі. З'явы, якія мы цяпер лёгка прымаем, нібыта перастаюць здзіўляць нас, таму што яны сталі зразумелымі. Але гэта не так. Калі яны больш не здзіўляюць нас, то гэта не таму, што мы іх разумеем, а таму, што яны сталі звыклымі. Калі нас павінна здзіўляць усё незразумелае, то нас павінна здзіўляць усё: камень, кінуты ў паветра, жалуд, які вырастае ў вялікі дуб, ртуць, якая пашыраецца пры награванні, і жалеза, якое прыцягваецца магнітам».

«Навука сёння больш не складаная. Дзіўныя і нечаканыя факты, якія выведучь нашы нашчадкі, цяпер побач з намі і ўтаропіліся на нас, так бы мовіць, хоць мы іх і не бачым. Але недастаткова сказаць, што мы іх не бачым: мы не хочам іх бачыць, бо як толькі з'яўляецца нечаканы і незнаёмы факт, мы спрабуем укласці яго ў агульныя рамкі прынятых ведаў, і мы злуемся, калі хтосьці адважваецца пасля гэтага эксперыментавачь!»

Крыніца: Дзённік Ёгі: Аўтабіяграфія

Я бачыў, як ты хаваўся

Я глядзеў на кветку і маліўся, і адразу ўбачыў Цябе, о Боскі Дух, схаванага ў ёй. Яна выпраменьвала водар Тваёй прысутнасці, яе пялёсткі былі афарбаваны Тваёй ружовай нявіннасцю, а сэрца ззяла золатам Тваёй мудрасці.

І я ўбачыў тваю ўсеабдымную сілу, якая падтрымлівала яго тонкае сцябло і яго пышнае

зялёнае лісце. Што да таямніц жыцця і вечнасці, я ўбачыў іх дрымотнымі ў пылку, і твой бясконцы дотык натхніў пчалу і запаліў яе грудзі, таму яна пачала смакаваць тваю салодкасць.

Дай мне пазнаць цуды Твайго стварэння і адкрый мне Твае бясконцыя таямніцы, схаваныя нават у самым маленькім пустазеллі, што расце пры дарозе.

Шэпт з вечнасці

Утаймаванне ўласнай прыроды або пераадоленне шкодных рысаў

Няпроста вызначыць тэмперамент, але мы ведаем, што гэта такое. Калі вы знаходзіцеся ў стане ўзбуджэння і гневу, вашы паводзіны ненармальныя, і вы не той чалавек, якім павінны быць. У выніку вы адчуваеце сябе засмучаным і замкнёным. І што можа быць больш неразумным, чым тое, каб чалавек прычыняў сабе няшчасце сваімі дзеяннямі і рэакцыямі?

Ніхто не любіць пакут. Хіба чалавек не павінен прааналізаваць сябе ў наступны раз, калі ў яго будзе змрочны настрой? Калі ён гэта зробіць, ён убачыць, што наўмысна робіць сябе няшчасным. Калі ён знаходзіцца ў такім змрочным стане, навакольныя адчуваюць яго пакуты і пазбягаюць яго кампаніі.

Куды б ні пайшоў чалавек, ён шмат кажа без слоў, бо яго агульны настрой адлюстроўваецца ў яго вачах, і кожны, хто глядзіць на яго, адчувае негатыў, які зыходзіць ад яго. Бачачы цёмныя, зласлівыя эмоцыі, што адбіваюцца ў яго вачах, іншыя адчуваюць агіду, аддаючы перавагу дыстанцыявацца ад гэтых трывожных вібрацый. Спачатку гнеў трэба выгнаць з люстэрка розуму,

перш чым яго адлюстраванне ў вачах можна будзе сцерці.

У гэтым свеце чалавек жыве ў шкляным доме, пад наглядам іншых, не здольны прыкідвацца ці выглядаць. Таму ён павінен жыць натуральным жыццём. Чаму б не паводзіць сябе так, каб выклікаць павагу і захапленне? Чаму б не ўбачыць высакароднасць у яго вачах і радасць на яго твары? Усе добрыя якасці і цноты чалавека схаваны ўнутры, пад пластом змроку і няшчасця.

Не толькі іншыя заўважаюць яго паводзіны, але і ён сам назірае за іх. Паколькі ён схільны параўноўваць сябе з іншымі ў выніку пастаяннага назірання за навакольнымі, ён становіцца ахвярай псіхалагічнага няшчасця. Або ён можа адчуваць засмучэнне і трывогу з-за пастаянных цяжкасцей, з якімі сутыкаецца ў гэтым свеце. Тэмперамент часта з'яўляецца вынікам уздзеяння навакольнага асяроддзя. На кожнага з нас навакольны свет уплывае па-рознаму. Але мы не павінны дазваляць сабе паддавацца дэпрэсіі з-за знешніх абставін. І чаму мы павінны несці цяжар трывожнага ўплыву нашага асяроддзя?

Некаторыя людзі звяртаюцца да праявы негатыўных эмоцый, каб пазбегнуць сутыкнення з праблемай або сітуацыяй. Аднак такія негатыўныя паводзіны не з'яўляюцца ні ўцёкамі, ні эмацыйнай сеткай бяспекі. Натуральна час ад часу паддавацца смутку і меланхоліі, але нельга дазваляць гэтым пачуццям кантраляваць вас.

Кожная рыса асобы мае пэўную прычыну. Каб ліквідаваць рысу, трэба вырашыць яе прычыну. Важна штодня спыняцца і разважаць, аналізуючы свае думкі і матывацыі, каб зразумець сваю асобу і навучыцца правільна спраўляцца з ёй і выпраўляць

яе, калі яна шкодная. Вы можаце апынуцца ў стане апатыі, не жадаючы разглядаць якія-небудзь прапановы іншых. У гэтай сітуацыі вельмі важна свядома імкнуцца развіваць пазітыўны і цікавы вопыт. Сцеражыцеся апатыі, якая перашкаджае прагрэсу і паралізуе сілу волі.

Або чалавек можа быць знясілены і расчараваны хваробай, веруючы, што не здольны аднавіць здароўе. У гэтым выпадку варта прытрымлівацца прынцыпаў здоровага ладу жыцця, каб стварыць здаровае і прадуктыўнае жыццё, заснаванае на маральна-этычных асновах. Акрамя таго, варта звярнуцца да Усемагутнага Бога ў малітве, каб развіць большую веру ў Яго гаючую сілу.

Калі чалавек пераканаў сябе, што ён няўдачнік і ні ў чым не можа дасягнуць поспеху, то праблему варта прааналізаваць і высветліць, ці прыклаў ён усе неабходныя намаганні.

Бог кіруе ўсім сусветам, аж да самых дробных і найдрабнейшых дэталей, і чалавецтва створана па Яго вобразу. Таму мы не можам апраўдвацца ці шукаць апраўданняў для няўдач. Не бойцеся працы, якой бы цяжкай яна ні была, таму што праца «ўмацоўвае» цела і нікому не шкодзіць. Аднак трэба навучыцца працаваць і думаць спакойна. Калі вы і энергічныя, і спакойныя, вы можаце дасягнуць таго, чаго хочаце, таму што ваш розум ясны.

Акрамя таго, што большасць людзей не прыкладаюць неабходных намаганняў для дасягнення поспеху, яны таксама разумова неактыўныя. Яны праводзяць шмат часу, не думаючы. Некаторыя лічаць гэта адпачынкам і рэлаксацыяй. Але ў сапраўдным рэлаксацыі розум

адначасова актыўны і спакойны. У гэтыя ціхія хвіліны можна думаць пра Бога, прыгожы від або прыемны вопыт. Пазітыўная, спакойная разумовая праца асвятляе і бадзёрыць. Тым не менш, многія людзі блытаюць творчыя намаганні са стрэсам і працуюць у напружаным, нервовым стане.

Крэатыўнае мысленне — найлепшы антыдот ад нездаровага тэмпераменту. Такі тэмперамент авалодае свядомасцю, калі чалавек знаходзіцца ў негатыўным або ўзбуджаным стане. Калі розум пазбаўлены пазітыўных думак, яго ўладальнік упадае ў дэпрэсію і абцяжараны клопатамі. А з дэпрэсіяй і клопатамі прыходзіць д'ябал, які пасяляецца ў думках гэтага чалавека і цалкам кантралюе яго гаспадара!

Таму, сябар мой, працуй над распрацоўкай творчых ідэй. Калі ты не заняты фізічнай працай, займіся чымсьці творчым у сваім розуме. Займі гэта сваім, каб не заставалася часу засяроджвацца на стрэсе і трывозе.

Крэатыўнае мысленне — гэта нешта дзіўнае і цудоўнае, быццам жыццё ў іншым свеце. Кожны павінен развіваць гэтую здольнасць. Я рэдка абдумваю хоць адно слова сваіх лекцый — і гэта адна з іх — перад тым, як іх прачытаць. Але як толькі я паглыбляюся ў тэму, мая душа пачынае гаварыць са мной пра цудоўныя рэчы. Калі ты думаеш творча, ты не адчуваеш цэла ці неспакойных эмоцый, таму што ў гэтыя моманты ты знаходзішся ў гармоніі з боскім духам.

Наш інтэлект фарміруецца вобразам боскага, творчага розуму, дзякуючы якому ўсё магчыма. Калі мы не жывем у гэтай свядомасці, мы становімся сукупнасцю складаных рыс. Дзякуючы пазітыўнаму, творчаму мысленню мы

пераадольваем гэтыя рысы. Больш за тое, дзякуючы творчаму мысленню мы знаходзім адказы і рашэнні на ўсе свае ўласныя пытанні, а таксама пытанні і праблемы іншых.

Слабы характар падобны да раку, які раз'ядае ўнутраны спакой. Менавіта таму людзі з рэзкім характарам не могуць пазбегнуць цяжкасцей і праблем.

Незалежна ад таго, наколькі цяжкія абставіны чалавека, ён не павінен паддавацца распачы. Ён можа перамагаць у сваіх думках. Калі чалавек з нестабільным характарам церпіць няўдачу, ён апускае рукі і прызнае паразу. Але той, хто захоўвае свой розум непахісным, з'яўляецца сапраўдным пераможцам у жыццёвай бітве, нават калі свет вакол яго бушуе, як вулкан.

Ці хоча чалавек быць у турме ці на волі? Калі ён занадта моцна абмяжоўвае сябе сваім тэмпераментам, ён становіцца няздольным працягваць супрацьстаяць жыццёвым выпрабаванням. Як толькі ён дазваляе негатыўнаму настрою зацямніць свой розум, яго сіла волі слабее, а рашучасць хістаецца. Тэмпераментныя схільнасці ахутваюць мозг туманам блытаніны і разгубленасці, пагаршаючы здаровы сэнс і робячы ўсе намаганні марнымі.

Можна пераадолець свой нораў, якім бы жорсткім і непрыемным ён ні здаўся. Па-першае, трэба вырашыць, што больш не будзе панурым і сварлівым. А калі, нягледзячы на рашучасць, перапад настрою ўсё ж адбудзецца, варта прааналізаваць яго, каб зразумець, як ён узнік, і зрабіць нешта канструктыўнае.

Акрамя таго, нічога нельга рабіць неасцярожна, а з уважлівай і глыбокай разумовай

канцэнтрацыяй. Мы павінны займацца творчай дзейнасцю, таму што Бог надзяліў нас неабмежаваным патэнцыялам. Якое апраўданне ёсць для таго, каб паддавацца псіхалагічнай няўдачы, патураючы знясільваючым і шкодным думкам? Трэба вызваліцца ад разбуральных псіхалагічных станаў, якія дзейнічаюць як тормазы на колах сапраўднага прагрэсу. Калі колы не вызваляцца ад тармазоў, рух і прагрэс немагчымыя. Нагадвайце сабе кожную раніцу, што Бог з вамі, і якімі б ні былі вашы цяжкасці, вы маеце сілу іх пераадолець. Вы — законны спадчыннік сіл Вышэйшага Духа, і таму вы мацнейшыя за абставіны і большыя за падзеі.

Разумны, разумны хлопчык не любіць вырашаць лёгкае праблемы; ён атрымлівае асалоду ад складаных. Але многіх людзей палохаюць жыццёвыя выпрабаванні. Я ніколі іх не баяўся, бо заўсёды маліўся: «Божа мой, павяліч унутры мяне Сваю сілу. Захоўвай мяне ў пазітыўным настроі, каб з Тваёй дапамогай я заўсёды мог пераадольваць свае цяжкасці».

Канструктыўна думайце пра праблему, пакуль больш не зможаце пра яе думаць. Калі я маю справу з праблемай, я раблю ўсё магчымае, каб ахапіць усе магчымыя крокі для яе вырашэння, пакуль не змагу сумленна і шчыра сказаць: «Я зрабіў усё магчымае, і гэта ўсё, што я мог зрабіць». Тады я забываю пра праблему.

Чалавек, які засяроджваецца на праблемах, становіцца раздражняльным і лёгка засмучаецца. Пазбягайце гэтага. Калі ўзнікае праблема, замест таго, каб засяроджвацца на ёй, падумайце пра ўсе магчымыя спосабы яе вырашэння. Калі вы не можаце ясна думаць, параўнайце свае клопаты з

падобнымі праблемамі, з якімі сутыкаюцца іншыя, і вучыцеся на іх вопыце, каб вызначыць шляхі да няўдачы і шляхі да поспеху. Выберыце крокі, якія здаюцца найбольш лагічнымі і рэалістычнымі, і паабячайце сабе іх рэалізацыю. Уся бібліятэка Сусвету захоўваецца ўнутры вас. Усё, што вы хочаце ведаць, ужо ёсць. Каб раскрыць гэта, вам проста трэба думаць творча і інавацыйна.

Рэзкі нораў прытупляе разуменне і зацвярджае пачуцці, што робіць немагчымым ладзіць з іншымі. Хатняе жыццё павінна быць прытулкам, але рэзкі нораў ператварае яго ў трагічнае пекла. Муж вяртаецца дадому і застае жонку ў прыгнечаным настроі, што робіць немагчымым мець з ёй зносіны. Або ён можа вярнуцца ў дрэнным настроі, што робіць немагчымым угаварыць з ім. Шмат праблем здараецца з людзьмі з-за рэзкага нораў. Калі член сям'і кіпіць ад злосці або абыякавы, вы адразу ж падвяргаецеся ўздзеянню яго нораў. Або, магчыма, вы наведваеце кагосьці, поўнага радасці, і знаходзіце яго сварлівым і пакрыўджаным, што імгненна ператварае ваша шчасце ў слёзы і выклікае ў вас жаданне адпомсціць тым жа. Не дазваляйце чужому нораўму прычыніць вам шкоду.

Лёгка помсціць, але прапанова кахання — найлепшы спосаб супакоіць гнеў іншых і пазбегнуць іх шкоды. Гэта каханне павінна быць чыстым, бо калі яно выцякае з сэрца, яно мае чароўны эфект.

Мы не павінны зацыклівацца на наступствах, нават калі наша каханне сустракаецца з абыякавасцю. Каханне мацнейшае за нянавісць, і яго ўплыў магутны і дзіўны.

Ці ведаеце вы, што ў вашай душы ляжыць цудоўны сад? Дзіўны сад думак, пахнучы любоўю,

дабрынёй, разуменнем і мірам — сад, чыя прыгажосць і асалода пераўзыходзяць усе зямныя кветкі і духмяныя травы. Вы ствараеце духмяную кветку кожны раз, калі хтосьці няправільна разумее вас у парыве гневу, і вы паслядоўна прапануеце любоў. Ці не больш трывалы і чысты водар гэтай любові і разумення, чым любая натуральная ружа? Таму заўсёды памятайце, што ваш розум — гэта сад, і падтрымлівайце яго прыгожым і пахнучым чыстымі, святымі думкамі. Не дазваляйце яму ператварыцца ў бруднае балота, якое кішыць агіднымі рысамі нянавісці. Калі вы вырошчваеце кветкі міру і любові, прасякнутыя нябесным водарам, пчала духоўнай усведамлення будзе прыцягнутая ў ваш сад. Гэтак жа, як пчала шукае толькі кветкі, якія струменяць найсалодшы мёд, так і Бог наведзе вас, калі ваша жыццё напоўнена салодкімі, ружовымі думкамі. Пастаўце сабе за мэту не дазволіць шкодным, гнілым пустазеллям зла і гневу расці ў садзе вашых добрых духоўных якасцей. Чым больш вы вырошчваеце святыя якасці, падобныя да квітнеючых кветак, тым больш Бог адкрые Сваю святую прысутнасць у вас.

Усходнія мудрыя тэксты кажуць, што чалавек, які спакойны і ўраўнаважаны перад абліччам сябра і ворага, не паддаючыся дваістасці цяпла і холаду, задавальнення і болю, вельмі дарагі Богу. Паслядоўна прапаноўваючы любоў тым, хто мае жорсткую і жорсткую натуру, мір тым, хто пакутуе ад страху і абцяжараны клопатамі, салодкасць тым, хто мае горкі характар, радасць тым, хто абцяжараны пакутамі і няшчасцямі, і падаючы прыклад тым, хто збіваецца з шляху памылак і граху, вы пераадольваеце негатыўныя рысы,

падтрымліваючы свой розум занятым карыснымі і творчымі заняткамі.

Я часта кажу: «Калі чытаеш адну гадзіну, пішы дзве гадзіны; калі пішаш дзве гадзіны, думай тры гадзіны; калі думаеш тры гадзіны, медытуй увесь час».

Бог — крыніца ўсяго шчасця, і Яго можна дасягнуць у паўсядзённым жыцці. Але чалавек часта займаецца тым, што прыводзіць да няшчасця. Медытацыя — найлепшы спосаб пазбавіцца ад дрэнных звычак і жыць у цудоўным свеце, падобным да таго, які вялікі мудрэц усвядоміў, калі сказаў: «О Госпадзе, я спяваў Тваё благаслаўлёнае імя і згубіўся ў Табе. Калі я вярнуўся да гэтай свядомасці, я выявіў, што пакінуў сваё старое цела, каб апынуцца ў новым целе, якое Ты мне даў!»

У Індыі ёсць падобная гісторыя пра іншага святога. Малады чалавек толькі што памёр, і яго цела неслі на вогнішча. Калі плакальшчыкі збіраліся распаліць агонь, раптам з'явіўся стары, які прыбег і крычаў: «Стой! Не распальвай агонь! Я выкарыстаю гэтае цела!» Як толькі ён сказаў гэтыя словы, цела старога ўпала на зямлю мёртвым, а малады чалавек устаў з кучы растопкі і паспяшаўся ў лес. Стары быў вялікім святым і не хацеў перарываць сваё пакланенне, вяртаючыся да жыцця ў бязжыццёвым целе нованароджанага, таму ён вырашыў выкарыстаць цела маладога чалавека, каб працягваць свае духоўныя практыкі.

Ёсць шмат дзіўных рэчаў пра жыццё і смерць, якія чакаюць свайго адкрыцця. Медытацыя — гэта тое, як мы павінны жыць у гармоніі з нашай боскай прыродай і ў згодзе з Богам. Смерць палюхае

чалавецтва, таму што яна адхіліла Бога ад нашага жыцця.

Усё балючыя рэчы напаўняюць нас жахам і страхам, таму што мы любім свет, не разумеючы яго сэнсу і мэты. Але калі мы бачым Бога ва ўсім, страх знікае. Мы заўсёды «нараджаемся» ў жыцці і ў смерці. Насамрэч, смерць — гэта няправільная назва, таму што смерці няма. Калі жыццё стамляецца, мы скідаем тоўсты плашч плоці і вяртаемся ў пяшчотны, эфемерны свет.

Смерць азначае канец. Вагон з паламанымі дэталямі — гэта мёртвы вагон, таму што ён дасягнуў свайго канца. Але несмяротная душа не можа загінуць. Кожную ноч, пакуль мы спім, душа жыве ў эфірным целе, не ведаючы пра фізічнае цела. Калі б страта фізічнай свядомасці азначала смерць, душа памерла б, калі мы спім. Але мы не паміраем, калі спім, і не губляем свядомасць цалкам, таму што, прагнуўшыся, мы памятаем, ці быў наш сон мірным ці няўтульным. Падобным чынам, мы не паміраем пасля смерці.

Тыя, хто дазваляе свайму розуму застываць, сапраўды мёртвыя. Каб разгадаць таямніцу жыцця, трэба штодня нараджацца. Гэта азначае штодзённае імкненне да самаўдасканалення. Перш за ўсё, мы павінны маліцца Богу, каб Ён даў нам мудрасць, бо з мудрасцю прыходзіць усё.

Разуменне, творчае мысленне і канструктыўныя, карысныя дзеянні павінны развівацца, каб удасканалывацца самі і прыносіць карысць іншым. Кожны, хто імкнецца ўвайсці ў Царства Божае, павінен штодня дапамагаць іншым у меру сваіх магчымасцей. Ідучы гэтым шляхам, чалавек адчуе яркую радасць, якая развее непажаданыя рысы. Гэтая радасць таксама

**з'яўляецца безпамылковым паказчыкам
разумовага, фізічнага і духоўнага прагрэсу.
Вышэйшыя ўзроўні, несумненна, будуць дасягнуты,
бо гэта шлях, які вядзе ў Царства Божае.**

**Трэба прыкласці ўсе намаганні, каб
пераадолець свой тэмперамент, бо як толькі
чалавек адчувае сябе прыгнечаным і
раздражнёным, ён сее насенне памылкі ў глебу
ўласнага цела.**

**Патуранне шкодным звычкам — гэта паступовая
смерць. Але імкненне адчуваць сябе бадзёрым і
аптымістычным кожны дзень, нягледзячы на ўсе
трывожныя і пакутлівыя выпрабаванні, азначае
слаўнае адраджэнне. Калі гэтае чалавечае
адраджэнне не ператворыцца ў ўзнёслае духоўнае
адраджэнне, чалавеку немагчыма абнавіцца; ён
будзе заставацца ў застоі.**

**Тэмперамент заразны, і ў часы трылогі і дэпрэсіі
ён можа негатыўна паўплываць на вялікія пласты
насельніцтва. Не варта занадта сур'ёзна ўспрымаць
жыццёвыя няшчасныя падзеі. лепш трохі
пасмяяцца, чым смуткаваць і шкадаваць пра
кожную няшчасную сітуацыю, якая можа здарыцца
на вашым шляху.**

**Цудоўна быць аптымістам і заўсёды старацца
ўсміхацца**

**Калі чалавек праяўляе мужнасць, радасць або
якія-небудзь іншыя станоўчыя якасці, ён
перараджаецца, гэта значыць, яго свядомасць
абнаўляецца, паказваючы сваю сапраўдную
духоўную прыроду.**

**І гэта новае духоўнае нараджэнне, якое
дазваляе нам убачыць і ўвайсці ў Царства Нябеснае
Мір вам**

Сяброўства: падмурак і цярплівасць
Сяброўства — гэта найвышэйшы чалавечы выраз
жадання Бога паказаць Сваю любоў да чалавецтва
Бог адорвае нованароджанага спачуваннем і
пяшчотай праз бацьку і маці. Іх пачуцці да немаўляці
прыроджаныя і інстынктыўныя, бо Бог пастанавіў, што
нашы бацькі не могуць не любіць нас. Такім чынам,
сяброўства прыходзіць да нас як чыстае праяўленне
.безумоўнай любові Бога да нас

Двое незнаёмцаў сустракаюцца і з неадкладным і
шчырым жаданнем хочуць дапамагчы адзін аднаму. Вы
калі-небудзь аналізавалі гэтую з'яву? Гэтае спантаннае,
узаемнае жаданне сяброўства вынікае непасрэдна са
свяшчэннага закона прыцягнення. Акты ўзаемнага і
ўмацаванага сяброўства паміж двума душамі з мінулых
жыццяў паступова ствараюць духоўную сувязь, якая
непераадольна прыцягвае іх разам у гэтым жыцці — дзе
.б яны ні знаходзіліся

Калі гэты імпульс не заплямлены эгаізмам і цягай да
процілеглага полу, ён чысты і незаплямлены. Але, на
.жаль, ён часта сапсаваны нячыстымі меркаваннямі
Сяброўства квітнее і квітнее, як пышная кветка на
дрэве нашых эмацыйных пачуццяў, і яго апаганьваюць
разбэшчаныя і нянавісныя жаданні і эгаістычныя,
.манапалістычныя паводзіны

Калі вы ўнясеце ў карані дрэва іншы тып угнаенняў,
плады будуць мізэрнымі і нізкарослымі. Падобным
чынам, калі хтосьці сілкуе дрэва сяброўства
эгаістычнымі пачуццямі, яго нявартыя матывы скажаюць
і псуюць плады гэтага сяброўства. Цікавасць да кагосьці
толькі таму, што ён багаты ці ўплывовы і можа нешта
для нас зрабіць, нельга назваць сяброўствам. Сапраўды
гэтак жа, прыцягненне да кагосьці з-за яго прыгожага
твару не з'яўляецца сяброўствам. Калі гэты твар губляе

свой малады, захапляльны шарм, «сяброўства» знікае і
.становіцца рэліктам мінулага

Праўда, сяброўства цяжка знайсці ўсюды.

Некоторых людзей бачыш кожны дзень і ніколі сапраўднаму не ведаеш. Іншых, як здаецца, ведаеш блізка, хоць ніколі з імі не сустракаўся. Трэба вучыцца і
.развіваць гэтую дакладную ўнутраную інтуіцыю
Трымайце вочы адкрытымі, дзе б вы ні знаходзіліся, і
калі вы адчуваеце сапраўднае эмацыйнае прыцягненне
да кагосьці, вам варта ўмацаваць сяброўства з гэтым
чалавекам, таму што гэта быў ваш сябар з папярэдняга
.жыцця

У нас ёсць шмат сяброў з мінулых жыццяў, але гэтыя
сяброўскія адносіны не развіваліся і не раскрылі свой
поўны патэнцыял. Лепш будаваць на існуючым
падмурку, чым капацца на пяску мімалётных
знаёмстваў. Лёгка думаць, што ў цябе шмат сяброў,
пакуль яны не прычыняць табе боль ці шкоду, пакідаючы
.цябе з горкім расчараваннем

Майце зносіны з людзьмі, якія вылучаюцца сваім)
і выбірайце сябра з тых, хто мае добрыя інтэлектам,
(маральныя якасці

Многія людзі робяць памылку, выбіраючы сяброў,
таму што іх падманвае павярхоўная знешнасць. Адзіны
спосаб адрозніць сапраўдных сяброў — гэта
паразважаць і папрасіць Бога аб'яднаць вас з імі. Вы
павінны імкнуцца знаходзіць спадарожнікаў чыстым і
святым чынам. Гэта азначае ачышчэнне вашай
свядомасці ад усіх думак пра фізічную прыгажосць ці
любых іншых знешнасці, якія вы лічыце істотнымі
фактарамі, якія вызначаюць вашы пачуцці да іншых. Калі
вы зробіце гэта, аднойчы, па Божай ласцы, вы зможаце
знайсці шчырых сяброў вакол сябе, дзе б вы ні
знаходзіліся, і Бог таксама зноў аб'яднае вас, нават калі
толькі духоўна, з сябрамі далёка, таму што чыстыя

пачуцці не падпарадкоўваюцца законам матэрыі і не
звязаныя часам і прасторай. Вы адчуеце Божую любоў
праз тыя сціплыя чалавечыя сродкі, якія не
супраціўляюцца Яму, а дазваляюць Яго любові цячы праз
іх чыстымі і чыстымі. З чыстага сэрца прыходзяць да вас
благаслаўленні святога сяброўства і асвятляюць вас
.сваім святлом

Немагчыма прыцягнуць сапраўдных сяброў, калі
характар чалавека не ачышчаны ад эгаізму і
непажаданных рыс. Найвялікшае мастацтва сяброўства і
таварыства — дзейнічаць з высакароднасцю і павагай.

Гэта азначае быць духоўным, чыстым у матывах і
намерах, бескарыслівым, свабодным ад ілюзій і
трызненняў, і пачынаць будаваць вялікі будынак
.сяброўства на падмурку, закладзеным даўно

Клянуся тваім жыццём, нішто ў жыцці не

Мае вочы радуе сябар, які згодны

І кожны сябар, чыя прыхільнасць не дзеля Бога

Я не ўпэўнены ў яго каханні

Сяброўства і прыхільнасць павінны прысутнічаць ва

ўсіх чалавечых адносінах: паміж бацькамі і дзецьмі,
паміж мужамі і жонкамі, паміж мужчынамі і мужчынамі,

паміж жанчынамі і жанчынамі, а таксама паміж
мужчынамі і жанчынамі як братамі і сёстрамі. Яны

чыстыя і свабодныя ад абмежаванняў і ўмоў. Калі вы
адчуваеце жаданне быць з іншымі, вы адчуваеце

.прысутнасць Бога

Сяброўства — гэта боская матывацыя. Бог не толькі

клапоціцца пра сваіх дзяцей праз бацькоў і некалькіх
сваякоў; Ён таксама дае нам сяброў, каб даць нам

магчымасць выказаць чыстую і шчырую любоў з глыбіні
.нашых сэрцаў

Чым менш чалавечых недахопаў і чым больш

дабрадзейных якасцей мае чалавек, тым больш у яго
будзе сяброў. Прарокі і вялікія дзеячы былі сябрамі ўсіх, і

каб быць падобнымі да іх, мы павінны ачысціць сваю
любоў ад плямы эгаізму
Калі мы можам пераканаць іншых у сваёй
прыхільнасці
І калі мы станем упэўненымі праз выпрабаванні
часам і іншыя выпрабаванні
Хтосьці сапраўды любіць нас ад усяго сэрца
І мы адчуваем тое ж самае да гэтага чалавека
Не дзеля асабістай выгады, а проста каб адчуць
пульс сяброўства
Мы бачым адлюстраванне Бога і адчуваем
прысутнасць Бога
І мы чуем голас Бога ў гэтым благаслаўлёным
сяброўстве
Мы не павінны дазваляць нашай прыхільнасці
заставацца абмежаванай адной асобай, а хутчэй
умацоўваць асновы гэтай святой прыхільнасці ў іншых,
якія маюць высакародныя ідэалы
Калі вы паспрабуеце — хай абароніць вас Бог —
пасябраваць з чалавекам злых намераў, вы
расчаруецеся. Спачатку пасябруйце з добрымі людзьмі, а
потым працягвайце распаўсюджваць пачуцці прыязнасці
сярод іншых, пакуль не адчуеце прыхільнасць да ўсіх і
.«не зможаце сказаць: «Я сябар усім
Вялікія прарокі адчувалі любоў да іншых, таму яны
цудоўна даравалі і заклікалі людзей дараваць крыўды і
.ўстрымлівацца ад помсты ўзаемнасцю
Сапраўднае сяброўства — гэта святое каханне, таму
што яно сумленнае, чыстае, шчырае і трывалае
Адзін духоўны філосаф цудоўна апісаў сяброўства,
:калі сказаў
Найлепшы завет, які мы можам заключыць з
нашымі сябрамі, — гэта сказаць: «Хай праўда будзе
паміж намі назаўжды». Як прыгожа сказаць пра такога-
небудзь: «Мне не трэба сустракацца з ім, размаўляць з

ім ці пісаць яму, каб даказаць сваё сяброўства, і нам не
трэба пасылаць падарункі, каб пацвердзіць наша
сяброўства і памятаць адзін аднаго, бо я давяраю яму і
спадзяюся на яго, як спадзяюся на сябе, дзе б ён ні быў і
.«якім бы ён ні быў

Мы можам свабодна і адкрыта размаўляць з сябрамі,
каб яны нас не разумелі няправільна. Але сяброўства не
можа расці і квітнець, пакуль ёсць які-небудзь намёк,
.заява ці патрабаванне ад аднаго да другога
Сяброўства можа быць пабудавана толькі на
падмурку свабоды і духоўнай роўнасці. Таму мы павінны
ставіцца да кожнага згодна з гэтым благаслаўлёным
святлом, прызнаючы, што кожны чалавек створаны па
вобразу Божаму. Калі вы дрэнна абыходзіцеся з кімсьці,
.вы ніколі не адчуеце салодкасці яго сяброўства
Ёсць шмат тых, хто ідзе па жыццёвых сцежках без
сяброў, і я не магу ўявіць, як яны могуць працягваць
.свой шлях

Сапраўдныя сябры рэдка разумеюць нас
няправільна, а калі і разумеюць, то толькі на кароткі час.
Калі хтосьці здраджвае вашаму даверу і вернасці,
працягвайце дарыць яму сваю любоў і разуменне,
быццам нічога не здарылася, гэтак жа, як вы
.спадзяецеся атрымаць разуменне і любоў ад іншых
Але калі гэты чалавек працягвае паводзіць сябе
такім чынам, што сведчыць пра пагарду і нянавісць да
вас, і працягвае пляскаць па працягнутай яму руцэ
сяброўства, то лепш адвесці руку, пакуль ён не
выправіць свае паводзіны і не стане годным гонару
.сяброўства

Сяброўства павінна пачынацца дома. Калі вы
знойдзеце кагосьці ў сваёй сям'і, хто вам асабліва
падыходзіць, спачатку паспрабуйце развіваць гэтую
сувязь. Затым, калі вы адчуеце цягу да кагосьці са

знаёмых, хто падзяляе падобныя каштоўнасці,
.паспрабуйце ўмацаваць гэтае сяброўства
Усе эгаістычныя жаданні і пажадлівыя пачуцці сярод
сяброў павінны быць ліквідаваны. Варта ўмацоўваць
сяброўскія адносіны з добрымі людзьмі. Чым больш вы
разважаеце, тым лепш вы пазнаеце сяброў з вашага
мінулага. Разважанні абуджаюць спячыя ўспаміны пра
.сяброў, якіх вы ведалі і любілі ў вашым далёкім мінулым
Ёсць шмат людзей, якіх я ўпершыню ўбачыў у
духоўным бачанні, а потым сустрэў
Сяброўства — гэта вялікая касмічная сіла. Калі ваша
жаданне сяброўства моцнае, і нават калі ёсць
незнаёмец, які духоўна сугучны з вамі, нават на
Паўднёвым полюсе, магнетызм сяброўства нейкім чынам
.зблізіць вас
Толькі эгаізм мае сілу знішчыць магніт адзінства
ўнутры нас
Той, хто думае толькі пра сябе, падрывае асновы
.сяброўства і парушае яго святыя каштоўнасці
Гэтыя людзі не здольныя прыцягнуць сяброў, таму
што яны не здольныя пашырыць свой кругагляд і
прыняць жыццёвыя даброты. Бог дабраславіў цябе
сям'ёй, сябар, каб ты спачатку навучыўся любіць іншых,
.а потым распаўсюджваў гэтую ж любоў на ўсіх
Нашых блізкіх забіраюць у нас праз смерць і іншыя
абставіны, каб мы навучыліся не толькі любіць людзей у
чалавечых адносінах, але любіць само каханне — тое
каханне, якое ёсць Бог, прысутнае за ўсімі чалавечымі
маскамі. І з боскай любоўю мы зможам любіць кожнага
.як розныя праявы Госпада Сусвету
Сяброўства азначае ўкладанне нашай любові без
асабістай выгады. У шлюбе ёсць сэксуальныя
абавязацельствы, а ў сямейным жыцці — спадчыныя
інстынкты. Але ў сяброўстве няма абавязацельстваў ці
прымусу, няма месца прымусу ці гвалту любога роду.

Хутчэй, гэта спантанная прыхільнасць, якая бярэ
пачатак з сэрца і не звязана ніякімі ўмовамі, акрамя
ўмовы вернасці, без якой нікае сяброўства не можа
існаваць. Гэтая ўмова — адказнасць абодвух сяброў, бо
!для танга патрэбныя двое
Давайце адорым сваю любоў да ўсіх. Памолімся, каб
мы маглі сустрэцца з сябрамі з мінулага і ўмацаваць
наша сяброўства з імі, каб мы нарэшце зразумелі і сталі
.годнымі сяброўства з Богам
Калі мы не будзем любіць дзяцей Божых праз дух
прыхільнасці і згоды, мы не зможам адчуць любоў
Госпада чалавецтва
Я не ведаю незнаёмца і якое вялікае шчасце і
!радасць
Нават той, хто лічыць сябе маім ворагам, не можа
.прымусіць мяне адчуць яго ненавісць
Калі надыходзіць гэтае абуджэнне, ты адчуваеш
любоў усіх
Любоў, якую вы адчуваеце да Божых стварэнняў,
ніколі не знікае назаўжды, але яна расце і ўзмацняецца,
пакуль вы не адчуеце ў любові сяброў боскую любоў,
.якая зыходзіць з сэрца Бога на нябёсах
Мір вам, нашы дарагія сябры
Развіццё памяці

**Людзі — унікальныя істоты дзякуючы
здольнасці памяці, якая адрознівае іх ад усіх іншых
істот. Кожная душа імкнецца спантанна знайсці
сваё боскае паходжанне праз несвядомае ўспамін
пра сваю святую крыніцу. Гэта тлумачыць
паступовую эвалюцыю ўсяго ў Сусвеце. У
адпаведнасці з боскім планам, кожная душа,
атрымаўшы чалавечае цела, у тым ліку развіты
мозг і нервовую сістэму, нарэшце валодае**

сродкамі, каб свядома памятаць пра сваё сутнаснае адзінства з боскім.

Памяць — гэта здольнасць, з дапамогай якой мы ў галаве ўспамінаем свой вопыт; без яе мы б забыліся пра сваё разуменне жыцця і мусілі б пачынаць кожны дзень спачатку, як маленькія дзеці. Чалавек, які страціў розум і, адпаведна, памяць, паводзіць сябе як дзіця.

Няма сэнсу ці важнасці ў здачы экзаменаў, калі мы не можам іх запомніць і перажыць. Мы вучымся, аналізуючы свае думкі, пачуцці і матывацыі, а таксама аналізуючы свае мінулыя дзеянні. Каштоўнасць і важнасць чалавека заключаюцца ў добрай памяці.

Напрыклад, «Самі» кожную раніцу, калі прачынаецца, памятае, што ён Самі, і праз гэта звязвае свой жыццёвы вопыт з імем Самі.

Калі мы хочам успомніць мінулы досвед або калі ён нам зноў патрэбны, мы можам атрымаць яго праз нашу падсвядомасць. Успамінаючы, што мы рабілі або што з намі здарылася раней, мы можам выканаць любую задачу, якая патрабуе навыку, якому мы навучыліся або практыкавалі раней. Мы таксама можам адрозніваць, што нам варта рабіць, а чаго варта пазбягаць, у залежнасці ад сітуацыі.

Падсвядомасць заўсёды пільная, запісваючы ўсе перажыванні чалавека на працягу дня і працягваючы сваю працу нават падчас сну, назіраючы за целам, як начны вартаўнік. Пасля абуджэння чалавек заўсёды ведае, ці быў яго сон мірным і спакойным. Сіла памяці падсвядомасці — адна са здольнасцей заўсёды пільнай і бласлаўленай боскай свядомасці.

Насенне гэтага ўсведамлення пасеяна ў кожнай душы, бо душа па сваёй прыродзе разумее, што

яна жыве вечно ў Богу. Памяць — гэта насенне вечнасці; калі мы будзем песціць і развіваць яе, мы зможам успомніць усе падзеі гэтага жыцця, а таксама нашых мінулых жыццяў.

Як людзі, мы можам успомніць усе выпрабаванні, з якімі сутыкнуліся ў гэтым жыцці. Дык чаму ж мы не можам успомніць усе духоўныя выпрабаванні, з якімі сутыкнуліся нашы душы?

Памяць мае дзве прыроды: чалавечую памяць, якая ўспамінае ўвесь вопыт гэтага жыцця, і святую памяць, якая ўспамінае вопыт душы праз усе яе ўвасабленні. Большасць людзей знаёмыя толькі з чалавечай памяццю.

Але чаму наша святая памяць дрэмле і застоіваецца, згубленая ў глыбокім сне?

Некаторыя людзі здольныя ўспамінаць шырокі спектр перажыванняў: чалавечых і духоўных, іншыя ж не могуць выразна ўспомніць нават свае самыя нядаўнія перажыванні.

Памяць мае ўзроўні і ступені ў залежнасці ад здольнасці розуму да разумення. Адукацыя, разумовая канцэнтрацыя, роздум і ўсе запамінальныя перажыванні неабходныя для развіцця добрай памяці. Без развіцця памяці чалавек не можа атрымаць багатае і ўсебаковае разуменне. Калі хтосьці здае тэст, а потым забывае яго, ён губляе каштоўнасць і важнасць гэтага тэсту.

Паляпшаючы якасць нашай памяці, мы можам умацаваць яе да такой ступені, што зможам памятаць усё, у тым ліку і наша нябеснае паходжанне. А абуджаючы нашу святую памяць — каб мы маглі ўспомніць увесь вопыт нашых мінулых увасабленняў, а таксама нашу несмяротную духоўную прыроду — мы дасягаем несмяротнасці.

Правільная пастава і адпаведныя фізічныя практыкаванні карысныя для развіцця памяці. У нашу эпоху, калі ручная праца была заменена машынамі ў розных сферах жыцця, людзі сталі весці маларухомы лад жыцця і вельмі маюць патрэбу ў рэгулярных фізічных практыкаваннях. Таму для выкарыстання ў дамах і будынках былі распрацаваны аўтаматызаваныя сродкі практыкаванняў.

Падчас фізічных практыкаванняў важна засяродзіць свой розум на жыццёвай энергіі, каб атрымаць максімальную карысць. Недастаткова проста расцягнуць і напружыць мышцы; вы павінны абудзіць і накіраваць жыццёвую сілу, якая забяспечвае ваша цела сілай і жыццёвай сілай.

Ёсць пэўныя прадукты карысныя для мозгу, іншыя — для цягліц і нерваў, а трэція — для фізічнага развіцця і падтрымання працы розных органаў і частак цела. Каб палепшыць памяць, варта ўжываць прадукты, якія стымулююць разумовыя здольнасці. Напрыклад, ужыванне молатых грэцкіх арэхаў і міндаля, змяшаных з некалькімі кроплямі соку лайма або апельсіна перад сном, можа палепшыць памяць.

Ёгі таксама кажуць, што малако і сыр — гэта прадукты, якія ўмацоўваюць мозг. Яны раяць у перыяды стомленасці і трывогі выпіваць сумесь соку аднаго ці двух лаймаў у шклянцы вады, мыць галаву халоднай вадой, а таксама паліваць ёю скроні, паміж бровамі, на ноздры і ў вушы. У выніку нервы расслабляюцца, розум супакойваецца і абуджаецца добрая памяць.

Варта пазбягаць празмернага спажывання тлустай ежы, бо гэта можа прывесці да ўтварэння

тлушчавых адкладаў і іх зліпання ў крывяносных сасудах на паверхні мозгу.

Індыйскія спірытуалісты сцвярджаюць, што свініна і ялавічына шкодныя для здароўя чалавека. Гэтыя два віды мяса ўтрымліваюць высокі ўзровень мачавой кіслаты. Акрамя таго, кажуць, што і свініна, і ялавічына маюць дрэнную памяць. Ужыванне іх мяса, сцвярджаюць яны, можа палепшыць фізічныя і разумовыя здольнасці чалавека.

Памяць можна палепшыць з дапамогай практыкі. Няправільна сцвярджаць, што чалавек, які фізічна слабы ад нараджэння, ніколі не зможа стаць моцным. Заўсёды ёсць магчымасці і патэнцыял дасягнуць вялікіх рэчаў ва ўсіх аспектах жыцця.

Мы павінны ведаць, як шукаць правільны шлях і правільны шлях

Некаторыя лекары сцвярджаюць, што чалавек з спадчыннай псіхічнай адсталасцю застанецца такой на ўсё жыццё. Аднак было паказана, што многія псіхічныя парушэнні можна пераадолець з дапамогай практыкаванняў па разумовай канцэнтрацыі. Даследаванні ў гэтай галіне на Захадзе абмежаваныя, і таму многія псіхолагі дрэнна знаёмыя з метадамі глыбокай канцэнтрацыі, якім вучылі вялікія індыйскія ёгі стагоддзі таму.

Правільныя метады развіцця канцэнтрацыі ўвагі невядомыя большасці людзей. Разумовыя здольнасці ўжо ёсць, але недастаткова развітыя. Няздольнасць развіваць свае разумовыя здольнасці і ўспрымальнасць прыводзіць да сур'ёзных праблем. Як і цела, мозг мае патрэбу ў належных

фізічных практыкаваннях для здароўя, актыўнасці і жыццяздольнасці.

Такім чынам, для развіцця добрай памяці патрэбныя фізічныя практыкаванні, ужыванне здаровай ежы і пазітыўнае мысленне.

Паспрабуйце ўспомніць канкрэтныя рэчы і заняцца разумовай візуалізацыяй. Паглядзіце на што-небудзь, сцэну або прыгожы від, а затым паспрабуйце ўзнавіць гэты вобраз у сваім розуме. Спроба ўспомніць мелодыі песень і гімнаў і іх мысленнае выкананне таксама дапамагае развіць памяць.

Усё, што робіцца з глыбокай і ўважлівай свядомасцю, палепшыць памяць

Паэзія і музыка валодаюць унікальнай эмацыйнай якасцю. Мы ўсе лёгка ўспамінаем самыя глыбокія смуткі і найвялікшыя радасці нашага жыцця. Чаму? Таму што пачуццё, якое стаяла за гэтымі перажываннямі, было моцным. Усё, што мы адчуваем моцна, умацоўвае памяць. Акрамя таго, складанне вершаў і разумовыя практыкаванні, такія як складанне і адніманне, таксама з'яўляюцца выдатнымі метадамі для развіцця памяці і канцэнтрацыі ўвагі.

Каб палепшыць памяць, усё трэба рабіць з глыбокай разумовай канцэнтрацыяй. Большасць людзей выконваюць свае задачы з блукаючым розумам, што прыводзіць да вялікай разрыву паміж іх дзеяннямі і думкамі. Вось чаму яны дрэнна памятаюць. Калі чалавек хоча нешта запомніць, ён павінен рабіць гэта з поўнай усведамленасцю і свядомасцю.

Для тых, хто любіць Бога, разважанні пра свае абавязкі падчас іх выканання не перашкаджаюць ім адначасова думаць пра Бога. Аднак падчас

медытацыі трэба думаць толькі пра Бога. Варта адзначыць, што медытацыя ўмацоўвае памяць і пашырае яе здольнасць да разумення.

Што такое медытацыя? Гэта яднанне з універсальным духам, пераадоленне ўсіх чалавечых абмежаванняў і імкненне памятаць, што чалавек — гэта дух, а не цела. Калі медытатар пачынае свядомае разумовае намаганне злучыць сябе з несмяротнай душой, а не з целам, у якім ён жыве толькі адно жыццё, ён успомніць многія з мінулых жыццяў і ў рэшце рэшт успомніць, што ён зыходзіць з сэрца Бога.

У Богу знаходзіцца памяць усяго чалавечага жыцця і жыцця кожнага чалавека. Калі чалавек знаходзіцца ў гармоніі са сваім духоўным "я", мінулыя эпохі і забытыя сілы нятленнага боскага "я" зноў узнікнуць у яго свядомасці. Медытацыя азначае памятаць, што чалавек не смяротнае цела, а несмяротная душа: адзінае цэлае з Богам.

Днём мы схільныя думаць пра сябе як пра абмежаваных людзей, але ўначы, падчас глыбокага сну без сноў, мы забываемся пра сваё чалавечае існаванне.

Дзякуючы медытацыі мы можам уласнымі намаганнямі пазбавіцца, нават калі толькі часова, ад зямных прывязанасцей. Мы можам адмовіцца ад фізічнай свядомасці і памятаць, што мы — боскія духі. Тыя, хто настойвае ў гэтай практыцы, становяцца гаспадарамі саміх сябе і сапраўднымі праваднікамі.

Бог даў нам памяць, каб мы маглі ствараць і памятаць усё добрае і высакароднае. Злоўжыванне памяццю прычыняе велізарную шкоду чалавецтву.

Той, хто мае крыўду і нянавіць да іншага чалавека з-за мінулай крыўды, злоўжывае сваёй

памяццю. Аднак няма нічога дрэннага ў тым, каб успомніць няшчасны вопыт, каб вучыцца на ім. Такім чынам, чалавек аналізуе свае мінулыя дзеянні і пазбягае паўтарэння тых жа памылак, якія прывялі да горкіх і балючых наступстваў.

Не варта вяртацца да ілжывых думак, бо тады яны будуць затрымацца ў свядомасці даўжэй. Бог даў нам памяць, каб мы маглі захоўваць жыццёвыя ўрокі і станоўчы вопыт. Мінулыя ілжывыя думкі трэба расейваць, пазбягаючы іх успамінаў. Калі яны самі сабе прабіваюцца ў свядомасць, мы павінны адмовіцца іх прымаць або вітаць.

Мы паўтараем: зацыкліванне на дрэнным досведзе і яго перажыванне — гэта злоўжыванне памяццю, дадзенай нам Богам. Замест гэтага варта вырашыць выкарыстоўваць сваю памяць толькі для пазітыўных думак і высакароднага досведу, і выгнаць са свайго розуму ўсе непрыемныя і агідныя ўспаміны.

Мы павінны бачыць, чуць, смакаваць, дакранацца, адчуваць і жадаць усяго добрага, здаровага, здаровага і карыснага, і мы павінны захоўваць шчаслівыя перажыванні і выпрабаванні ў сховішчы нашай памяці.

Чалавек, які адчувае добрыя эмоцыі, думае высакароднымі думкамі і бачыць толькі дабро ў прыродзе, будзе памятаць толькі добрае.

Нам дадзена памяць як святы дар, каб мы маглі практыкавацца ў памятанні добрых рэчаў, пакуль, нарэшце, не зможам успомніць найвялікшае дабро: Бога.

Калі мы будзем назіраць дабрыню і праведнасць ва ўсім, мы аднойчы выявім, што схаваная боская сіла разбурыць і расее ўсе малыя прабелы думак, адчуванняў і пачуццяў, праз якія

мы толькі бачылі ўспышкі боскай прыгажосці і гармоніі ў стварэнні, і праз акно духоўнай свядомасці мы ўбачым поўную дабрыню і абсалютную дасканаласць.

Мы просім Бога дапамагчы нам абудзіць і зноў распаліць вечны агонь святой памяці, пакуль ён не спаліць цемру забыцця і нядбайнасці, каб мы маглі памятаць, што мы былі і застаемся адным з духам Бога і Яго ўніверсальнай любоўю.

**Калі ты ўспамінаеш Бога раніцай
Апоўдні і ўвечары
Вы будзеце адчуваць сябе
энергічным і бадзёрым
Узлятаць, як арол, у небе
Вы будзеце праводзіць свой час з
камфортам
І ён разносіцца па паветры, як
водар
Ваша вера ў Творцу —
найвострыяшая зброя
Узбройцеся ўпэўненасцю і
надзеяй
Калі вы шукаеце Бога, крыніцу
праведнасці
Яна становіцца багатай, не, яна
становіцца найбагацейшай з багатых
Даказаны факт**

Майстар Парамаханса Ёгананда

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

**Не адкідайце мае словы са скептыцызмам,
перш чым паспрабаваць гэты метад самастойна.
Магчыма, вам надакучыла чуць шматлікія тэорыі,**

якія не маюць ніякага дачынення да вашага жыцця. Тое, што я кажу, — гэта не тэорыя, а даказаны факт, і я паспрабую даць вам уяўленне аб тым, што насамрэч можна праверыць.

Мне пашчасціла даведацца гэтую навуковую ісціну ад аднаго з вялікіх мудрацоў Індыі шмат гадоў таму. Вы можаце здзівіцца, чаму я падбадзёрваю вас і звяртаю вашу ўвагу на гэтыя факты. Ці ёсць у мяне якія-небудзь эгаістычныя матывы? Мой адказ — абсалютна не. Усё, што я хачу, — гэта прадставіць вам гэтыя ісціны, спадзеючыся ўзамен атрымаць чыстую радасць за тое, што я дапамог вам знайсці шчасце, практыкуючы іх і адчуваючы іх асалоду.

Зараз я павінен абаперціся на некаторыя аспекты фізіялогіі, каб хаця б атрымаць агульнае разуменне працэсу. Я буду называць працу асноўных цэнтраў або восяў і электрычны ток, які цячэ ад мозгу — праз гэтыя цэнтры — да знешніх і ўнутраных органаў пачуццяў, падтрымліваючы іх жывымі і актыўнымі.

Існуе шэсць асноўных цэнтраў, праз якія жыццёвы ток, або жыццёвая электрычнасць, перадаецца ўсёй нервовай сістэме. Гэтыя цэнтры:

1 Цэнтр пражылковага мозгу

2 Цэнтр шыйнага аддзела

3 Спінны цэнтр

4 Паяснічны цэнтр

5 Сакральны цэнтр

6 копчыкавы цэнтр

Мозг з'яўляецца найвышэйшым электрычным размеркавальнікам (вышэйшым цэнтрам), і ўсе цэнтры звязаны адзін з адным і працуюць пад уплывам найвышэйшага цэнтра (клетак мозгу). Клеткі мозгу пасылаюць жыццёва важны ток (або электрычнасць) праз гэтыя цэнтры або аксоны пазванкоў, якія, у сваю чаргу, разраджаюць свой электрычны зарад у аферэнтныя і перадавальныя нервы, якія бяруць на сябе функцыі сэнсарных імпульсаў і адчуванняў дотыку, зроку і г.д.

Гэты электрычны ток, які выпраменьваецца мозгам, з'яўляецца крыніцай жыцця фізічнага цела (у тым ліку яго ўнутраных і знешніх органаў). Праз гэта электрычнае асяроддзе сэнсарная інфармацыя перадаецца ў мозг, запускаючы апрацоўку думак.

Калі душа жадае спыніць паток трывожных паведамленняў аб цялесных адчуваннях (якія спрыяюць узнікненню ўзаемазвязаных цыклаў думак), яна павінна кантраляваць электрычны ток і накіраваць яго назад ад усёй нервовай сістэмы да сямі асноўных цэнтраў (у тым ліку мозгу), каб такім чынам даць знешнім і ўнутраным органам поўны спакой.

Падчас сну электрычныя сувязі паміж мозгам і органамі пачуццяў часткова перарываюцца, што перашкаджае нармальным адчуванням, такім як слых і дотык, дасягаць мозгу. Паколькі гэтае перапыненне няпоўнае, любы дастаткова моцны знешні раздражняльнік можа аднавіць гэтую электрычную сувязь, дазваляючы раздражняльніку дасягнуць мозгу і абудзіць чалавека. Аднак падчас сну бесперапынны электрычны ток цячэ да

ўнутраных органаў — сэрца, лёгкіх і іншых — падтрымліваючы іх жыццё і функцыянаванне.

Паколькі электрычная актыўнасць арганізма падчас сну не цалкам кантралюецца, фізічныя адчуванні, такія як дыскамфорт, хвароба і моцныя знешнія раздражняльнікі, могуць турбаваць спячага. Аднак, выкарыстоўваючы навукова абгрунтаваны метады, мы можам адначасова і цалкам кантраляваць як унутраныя, так і знешнія функцыі арганізма — гэта вяршыня практыкі. Але дасягненне поўнага кантролю можа запатрабаваць многіх гадоў стараннай практыкі.

Гэтак жа, як знешнія органы аднаўляюцца пасля сну, які з'яўляецца адпачынкам для цела, так і ўнутраныя органы значна аднаўляюцца ў выніку практыкавання гэтага навуковага метаду, і іх сіла павялічваецца, што дапамагае падоўжыць жыццё.

Гэтак жа, як мы не баімся сну, каб нашы пачуцці не заставаліся ў стане сну і не здольнымі функцыянаваць, так і мы не павінны саромецца практыкаваць свядомую смерць, гэта значыць даць адпачынак нашым унутраным органам. Тады смерць будзе пад нашым кантролем, так што, калі мы выявім, што гэты фізічны дом стаў разбураным і непрыдатным для жыцця, мы зможам пакінуць яго добраахвотна і з поўнай свядомасцю. «Апошні вораг, які будзе пераможаны, — гэта смерць».

Мы можам праілюстраваць гэты метады на наступным прыкладзе:

Калі галоўная тэлефонная станцыя ў горадзе падключана да розных частак горада, абаненты ў гэтых частках могуць бесперапынна падключацца

да цэнтральнай станцыі праз электрычны ток, які праходзіць па правадах, незалежна ад кіравання станцыяй. Аднак, калі галоўная тэлефонная станцыя жадае адключыць розныя станцыі, яна можа выключыць галоўны электрычны выключальнік, тым самым спыняючы падачу электрычнасці ў розныя часткі горада.

Падобным чынам, навуковы метады забяспечвае нас неабходным працэсам для прыцягнення жыццёва важнага току, які размеркаваны па ўсім нашым целе, да нашых цэнтральных абласцей, а менавіта да хрыбетніка і мозгу. Метады працуюць шляхам намагнічвання хрыбетніка і мозгу, якія ўтрымліваюць сем асноўных энергетычных цэнтраў. У выніку жыццёвая сіла, размеркаваная па ўсім целе, прыцягваецца і перадаецца праз хрыбетнік у мозг. Дасягнуўшы мозгу, мы адчуваем і ўспрымаем яе як святло. У гэтым стане духоўнае "я" здольна вызваліцца ад фізічных і псіхічных адцягненняў.

Духоўнае "я" турбуецца ўваходнымі тэлефоннымі паведамленнямі — супраць сваёй волі — ад двух класаў "людзей": высокага класа (думкі) і нізкага класа (фізічныя адчуванні). Каб разарваць сувязі з гэтымі двума класамі, яно павінна адвесці электрычнасць, якая цячэ па тэлефонных правадах да цэнтральнай батарэі, выключыўшы электрычны выключальнік (г.зн., практыкуючы медытацыю), каб мець магчымасць атрымліваць асалоду ад спакою і свабоды.

Увага — гэта галоўны дырэктар і размеркавальнік энергіі, які адказвае за перадачу жыццёва важнага электрычнага току ад мозгу да сэнсарных і рухальных нерваў. Напрыклад, калі мы

адганяем надакучлівую муху, мы выкарыстоўваем сілу ўвагі, каб паслаць электрычны ток да рухальных нерваў, што прыводзіць да жаданага руху рукі. Я згадваю пра гэта, каб даць уяўленне пра сілу ўвагі, з дапамогай якой электрычны ток у цэле можа кантралявацца і накіроўвацца ў вышэйзгаданыя цэнтры.

Тут я хацеў бы апісаць станы, якія ўзнікаюць пасля поўнага кантролю біяэлектрычнага току. Спачатку чалавек адчувае вельмі прывабнае адчуванне з-за намагнічанасці хрыбетніка. Аднак бесперапынная і працяглая практыка прывядзе да стану свядомага шчасця, які нівеліруе ўзбуджэнне ў цялеснай свядомасці.

Мы апісалі гэты шчаслівы стан як нашу канчатковую мэту і ўніверсальную неабходнасць, бо ў ім мы адчуваем сапраўднае ўсведамленне Бога або асалоду і адчуваем пашырэнне нашай свядомасці. Чым больш мы адчуваем гэты стан, тым больш наша індывідуальнасць (наша маленькае «я» або эга) памяншаецца і раствараецца, і тым хутчэй мы набліжаемся да касмічнай свядомасці і становімся цесна і непасрэдна звязанымі з Богам.

Рэлігія, па праўдзе кажучы, ёсць не што іншае, як знішчэнне нашай індывідуальнай сутнасці ў межах нашай касмічнай свядомасці. Таму ў гэтым шчаслівым стане мы ўзыходзім па лесвіцы веры, пакідаючы задушлівую атмасферу пачуццяў і мітусню думак і ўваходзячы ў царства боскай асалоды.

Дзякуючы гэтаму метаду мы спасцігаем касмічныя ісціны, і калі гэты бласлаўлены стан

становіцца рэальным — праз бесперапынную практыку — мы пастаянна знаходзімся ў прысутнасці блаславёнага Госпада ўнутры нас і выконваем свае абавязкі лепш, не гледзячы на плады працы, таму мы больш клапацімся пра абавязкі, чым пра сваё «я» (эга) і адчуванні задавальнення і болю, якія гэтае эга стварае.

У вучэннях усіх рэлігій — хрысціянства, ісламу і індуізму — ёсць фундаментальная ісціна: калі чалавек не прызнае сваю сутнасць як дух — крыніцу асалоды, ён будзе заставацца звязаным абмежаваным мысленнем і падпарадкоўвацца няўмольным і няўмольным законам прыроды. Веданне сваёй сапраўднай прыроды прыносіць вечную свабоду. Мы не можам пазнаць Бога, акрамя як пазнаўшы сябе, бо сутнасць нашай прыроды падобная да Яго. Людзі былі створаны па вобразу Божаму. Дзякуючы стараннай і шчырай практыцы сапраўднай навуковай медытацыі вы пазнаеце сябе, гэта значыць, вы зразумеете, што вы — благаслаўлены дух, і вы пазнаеце Бога.

Метады духоўнай медытацыі ахопліваюць усе неабходныя сродкі для пазнання Бога. Яны не засяроджваюцца на адрозненнях у рэлігіях і перакананнях, таму што некаторыя з гэтых адрозненняў ствараюць блытаніну ў мысленні людзей.

Перавага навуковай медытацыі над іншымі метадамі заключаецца ў яе цеснай сувязі і непасрэдным дзеянні з тым самым, што звязвае нас з нашым абмежаваным "я": жыццёвай энергіяй. Замест таго, каб перанакіраваць гэтую энергію, гэта значыць накіраваць яе ўнутр і інтэграваць у

пашыральныя і экспансіўныя сілы духу, яна цячэ вонкі, падтрымліваючы цела і розум у пастаянным руху, выклікаючы парушэнні ў духоўным "я" ў выглядзе фізічных адчуванняў і мімалётных думак.

Паколькі жыццёвая энергія выцякае вонкі, адчуванні і думкі скажаюць вобраз чыстай, спакойнай душы. Гэты метадад вучыць нас, як накіроўваць жыццёвую энергію ўнутр. Такім чынам, гэта прамы і неадкладны метадад, які вядзе нас непасрэдна да свядомасці душы: да бласлаўёнай свядомасці Бога, без неабходнасці выкарыстання якога-небудзь іншага пасярэдніка.

Гэты метадад заключаецца ў рэгуляванні і напрамку патоку жыццёвай энергіі шляхам карэкціроўкі і рэгулявання аднаго з вядомых праяўленняў, якое непасрэдна звязана з самой жыццёвай энергіяй.

Варта адзначыць, што ўсе рэлігійныя шляхі ў свеце рэкамендуюць выкарыстоўваць прамы або ўскосны метадад, намёк ці відавочны, для кантролю патоку жыццёвай энергіі і змены яе кірунку, каб мы пераўзышлі цела і розум і пазналі душу, пазнаўшы сутнасць яе прыроды і прыроду яе сутнасці.

Прысутнасць жыцця ў чалавеку — гэта выжыванне, а яго адсутнасць — знішчэнне. Таму метадад, які вядзе чалавека да непасрэднага кіравання жыццём, — найлепшы метадад.

Мудрацы розных пакаленняў і краін рэкамендавалі метады, якія адпавядалі розуму і абставінам людзей, сярод якіх яны жылі. Некаторыя падкрэслівалі малітву, некаторыя — пачуцці, некаторыя — дзеянні, некаторыя —

каханне, а іншыя — розум, роздум і сузіранне. Але іх матывацыі былі аднолькавымі.

Усе яны сцвярджалі неабходнасць пераадолення фізічнай свядомасці шляхам змены патоку жыццёвай энергіі так, каб яна цякла ўнутр. Яны таксама сцвярджалі неабходнасць самапазнання і яго выхаду з-за заслоны, гэтак жа, як вобраз сонца выразна і выразна бачны ў ціхай, спакойнай вадзе. Усе яны падкрэслівалі слухнасць і эфектыўнасць медытатыўнага метаду без неабходнасці ў якім-небудзь іншым пасярэдніку.

Варта таксама адзначыць, што практыкаванне гэтага метаду не перашкаджае развіццю разумовых ці фізічных сіл, гэтак жа як не з'яўляецца перашкодай для карыснай грамадскай дзейнасці, якая кіруецца самымі далікатнымі і вытанчанымі пачуццямі і самымі высакароднымі матывамі, прысвечанымі служэнню чалавецтву.

Фактычна, мы выступаем і рэкамендуем цэласнае развіццё асобы, таму што гэта развіццё непазбежна спрыяе практыцы гэтага шляху, а не перашкаджае яму. Адзінае патрабаванне — разумець і старанна практыкаваць шлях, і тады ўсе дзеянні і памкненні будуць у найлепшых інтарэсах шукальніка.

Галоўнае ў гэтым метадазе — правільнае разуменне жыццёвай энергіі, якая падтрымлівае чалавечае цела і захоўвае яго бадзёрым і энергічным.

Кароткія афірмацыі пра вылячэнне

**О Госпадзе, Тваё дабраславёнае святло ззяе ад
прарокаў, святых і мудрацоў усіх рэлігій, і ад мяне
таксама. Гэтае святое святло прысутнічае ў кожнай
клетцы і тканцы майго цела, і па Тваёй ласцы я
здоровы і ў добрым стане.**

О свядомая касмічная дзейнасць

Ты жывы ўва мне!

**Цвёрдая, вадкая і газападобная ежа
пераўтвараецца сілай Бога ў жывую энергію**

Каб падтрымаць маё цела

Госпадзе, клеткі майго цела зроблены са святла

**Гэта ад тваёй сутнасці, бо ты — дух
дасканаласці**

Тады яна ў бяспецы, бо ты — крыніца гаення

**Яго сутнасць — дух, а ты — дух у велізарным
сусвеце**

І яно вечнае, бо ты — крыніца існавання

Бо ты — сэнс вечнасці

**Я адчуваю сябе абноўленым, моцным і
энергічным**

Ваша дзейнасць перапаўняецца жыццём

І маё цела цячэ праз яго

Гаючая сіла духу

Я быў створаны святлом

З чыстай сутнасці Бога

Я заўсёды адчуваю сябе здаровым

Таму што гэта ўнутры мяне

Яго сіла ў гэтым

У кожнай частцы цела

Страўнік моцны, бо ўтрымлівае Яго святло

Лекар ад усіх хвароб!

Я дакладна ведаю, што ўсе хваробы ў розных іх формах выклікаюцца

Што да ігнаравання санітарных нормаў, я пазбаўлюся ад хваробы здаровай ежай.

Правільныя фізічныя практыкаванні, здаровае мысленне і добрыя намеры

О Госпадзе, Тваё святло прысутнічае ў кожным атаме майго цела

У кожнай маёй клетцы

У кожнай клетцы крыві,

І кожны нерв у маім целе

У маім мозгу і тканінах

Таму я ў добрым здароўі і самаадчуванні

Таму што ты жывеш ува мне, і ты — гаючая сіла

Божае святло і дабрабыт пранізваюць цёмныя куткі маіх фізічных хвароб

Яго гаючае святло ззяе ў кожнай клетцы майго цела

**Такім чынам, яно гукавое, бо ўтрымлівае Яго
святло**

**Сапраўды гэтак жа і Яго дасканаласць
Асаблівая ўвага надаецца сіле думкі
Я думаю і ведаю, што мая дзейнасць
пачынаецца**

Ад мозгу да цела

Пыль святла імчыцца наперад

Ад каранёў маіх тканін

І гэта цячэ з майго мозгу

Да клетак і нерваў

І ў абзацах ён пачынае

Паток гаючай сілы

Ад хрыбетніка

У выглядзе пены або спрэяў

Для харчавання клетак арганізма

Чыстае здароўе!

О Госпадзе, я пакланяюся Табе

Ва ўсім добрым

І я бачу тваю праведнасць

У кожнай светлай ідэі

Твая абсалютная сіла — лекі ад любой хваробы

**Яно прысутнічае ўва мне, таму я не адчуваю
стомленасці**

Няхай ззяе тваё гаючае святло

З цемры глыбокага невуцтва

**Дзе ёсць святло, там ёсць дасканаласць і
чысціня**

У пачуцці, волі і думцы

**Кіруй маімі пачуццямі, тады разам з маёй воляй
і думкамі**

**Каб я мог прытрымлівацца кіраўніцтва з
мудрасцю і здаровым розумам**

**Кожны дзень я буду шукаць радасці душы
ўнутры сябе**

Не праз задавальненні

Бог назірае за маімі думкамі і вядзе іх

Свет бяспекі і перспектывы міру

Я ачышчу свой розум ад усіх страхай

**Веданне таго, што Бог падтрымлівае і вядзе
мяне**

Ён робіць мой шлях лёгкім

І Ён робіць усё для мяне лёгкім

У любой сітуацыі і сферы

Маё абсалютнае давер да Бога — гэта лекі

І я маю ад гэтага карысць і гаю яго

Мір вам

Мудрасць і духоўныя прасвятленні
Чалавек павінен быць сваім гаспадаром і дзейнічаць
адпаведна, кіруючыся не руцінай і капрызамі, а
.свабоднай воляй і мудрасцю

Гэта права і здольнасць чалавека ствараць свой
уласны рай і карыстацца ім, бо ён валодае ўсімі сродкамі
для дасягнення гэтага, бо Бог даў яму здольнасць
.накіроўваць свой розум да Яго і пазнаваць Яго

Найлепшае ў жыцці — жыць у цвярдзі чыстага і
спакойнага сумлення

Засяродзіўшы свой розум на Богу і молячыся ад
сэрца, чалавек можа адчуць Яго благаслаўлёную
прысутнасць
* * *

:акцэнт

Божае святло напаўняе мяне і ззяе праз мяне,
выкараняючы ўсе хваробы і даючы мне здароўе і
дабрабыт. Яго боскае святло ззяе ў кожнай клетцы
.майго цела, і таму маё цела здаровае, і я ў парадку
* * *

У той дзень, калі вы ўспомніце сваё нябеснае
паходжанне, ваша святломасць адродзіцца ў вялікім
боскім доме Духа

Здаецца, што чалавечы розум і воля пахаваны пад
глебай невуцтва. Пакуль золата мудрасці не здабыта [з

шахты души], не расплавлена і не ператворана ў
вострыя псіхалагічныя прылады, немагчыма знішчыць
.расліну зла, якая расце ў садзе чалавечай свядомасці

Велічныя і цудоўныя горы, цудоўная механіка
чалавечага цела, свежыя і яркія ружы і кветкі, зялёны
дыван травы, веліч высакародных душ і ўзнёсласць
.вытанчаных думак
І глыбіня кахання, усё гэта нагадвае нам пра Бога,
які з'яўляецца крыніцай усялякай высакароднасці,
велічы і прыгажосці
* * *

Канцэнтрацыя розуму — ключ да абуджэння і
акывацыі схаванай сілы ў чалавеку. Канцэнтрацыя
азначае канцэнтрацыю думкі на адной кропцы. Асноўнай
прычынай многіх няўдач з'яўляецца адсутнасць
канцэнтрацыі. Увагу можна параўнаць з ліхтарыкам: калі
яго прамень распаўсюджваецца па шырокай плошчы,
яго інтэнсіўнасць слабее. Але гэты прамень становіцца
моцным і выразным, калі яго сканцэнтраваць на пэўнай
кропцы. Людзі з выключным розумам вельмі
сканцэнтраваныя, валодаюць здольнасцю
канцэнтраваць усю сваю разумовую энергію на адной
.рэчы за раз
* * *

Сапраўднае каханне — каханне сэрца і душы — гэта
боскае каханне. Гэтае боскае каханне імкнецца праявіць
.сябе праз сэрцы і душы чалавецтва

Хвалі так далёка на паверхні акіяна, што ніколі не
разбіваюцца аб бераг, і ў цішыні ёсць думкі, занадта
.глыбокія, каб сэрца магло іх выказаць

Разуменне — гэта баланс паміж спакойным розумам
і чыстым сумленнем

Мастацтва правільна працаваць заключаецца ў тым,
каб умець працаваць павольна ці хутка, не губляючы
ўнутранага спакою

Мы не можам навучыцца таму, чаго не ведаем, калі
ў нас няма з чым параўнаць. Такім чынам, Бог вучыць
чалавецтва боскай любові праз дасканалы сродак
.чалавечай любові

Заўсёды накіроўвайце стрэлку компаса сваёй увагі
на магнітную поўнач духоўнай радасці, і тады ніхто не
.зможа парушыць вашу раўнавагу

Умацуйце сваю веру ў Бога і верце, што Той, хто вас
стварыў, будзе клапаціцца пра вас і абараняць вас

Той, хто ходзіць праведна, любіць Бога і Бог любіць
яго, незалежна ад таго, ці працуе ён у натуральных
джунглях, ці ў джунглях сучаснай цывілізацыі, бо
праблемы, цяжкасці, выпрабаванні і нягоды існуюць у
абодвух. Першыя ўтрымліваюць лютых звяроў, а другія
— гэта не менш лютыя страхі, якія праяўляюцца ў
жорсткай барацьбе з неўтаймаванымі жаданнямі і
бушуючымі страсцямі. Толькі калі чалавек
падпарадкоўвае свае страсці сваёй волі, ён адчувае
.сапраўднае шчасце

Часам у вас можа быць адчуванне, што ў госці прыйдзе сябар, нават калі няма ніякіх прыкмет яго візіту.

Ён не сказаў вам, што прыйдзе, але ў вас ёсць моцнае адчуванне, што вы яго ўбачыце, а потым, калі наступае вечар, ён стукае ў вашы дзверы! А часам вы цэлы дзень адчуваеце, што вось-вось здарыцца нешта добрае ці дрэннае, і калі гэта адбываецца, вы здзіўлены, выявіўшы, што ваша інтуіцыя была правільнай. Гэта некалькі прыкладаў інтуіцыі (унутранага пачуцця) і таго, як яна працуе незалежна ад доказаў і падказак

Бог даў нам душу, розум і цела, і мы павінны развіваць гэтыя дары гарманічна і збалансавана. Мы не павінны дазваляць сабе стаць рабамі навакольнага асяроддзя або вязнямі звычак. Духоўна развітыя бацькі могуць дапамагчы свету, выходзячы дзяцей з духоўнымі схільнасцямі і вядучы ўмераны лад жыцця, які характарызуецца роздумам і самадысцыплінай

Кожная высакародная думка, якая ўзнікае ў табе, набліжае цябе да Бога. Гэтыя думкі падобныя да ракі, якая ўпадае ў мора боскага духу

Кожны дзень павінен быць днём падзякі і ўдзячнасці за даброты жыцця, якія даюць сонечнае святло, вадзі, добрыя гародніна і садавіна, што з'яўляюцца ўскоснымі дарамі ад Найвялікшага Дарыльшчыка

Чыстая любоў, боская любоў, здымае бар'еры паміж чалавекам і яго Творцам

Сяброўства псуецца, а каханне паміж людзьмі знікае
з-за атрутных элементаў пасіянажнасці, эгаізму,
механічных сямейных адносін, сэксуальнай апантанасці,
матэрыяльных прывязанасцей, эмацыйных выбліскаў і
ўтылітарнага абмену, таму што за мімалётнымі сувязямі
ідзе раптоўная нянавісць, якая вядзе да смерці
чалавечага кахання. Але ў сэрцы кожнага чалавека
ляжыць вечнае, боскае каханне, якое можа нейкі час
.спаць, але яно ніколі па-сапраўднаму не памірае

У глебе твайго сэрца растуць насенне кахання.
Вырошчвай гэтае насенне і палівай яго спачуваннем і
.ўсеабдымнай любоўю

Бог ёсць любоў, і любоў аб'ядноўвае нас з Богам.
Калі мы хочам любіць Бога, мы не павінны ізаляваць ці
абмяжоўваць сваю любоў, а хутчэй злучаць яе з боскай
.любоўю

Уся сіла і ўсё ў Сусвеце — гэта прадукт боскага
розуму, гэтак жа, як рэчы, якія вы бачыце ў сне,
.створаны вашым розумам

Адзіны спосаб пазбегнуць правіннасці — гэта развіць
здоровы сэнс, каб распазнаць правіну і вырашыць яе не
рабіць

Адно зло супраць другога не прыводзіць да добра.
Невуцтва — сапраўдны вораг чалавецтва, і яго трэба
.выгнаць з гэтага свету

У гэтым свеце ёсць усё неабходнае, каб пачаць
эпоху дабрабыту, шчасця і дасканалай справядлівасці.

Адзіная перашкода — чалавечы эгаізм, які робіць гэта
немагчымым. Жахлівыя і неапраўданыя пакуты
выклікаюцца чалавечай прагнасцю і ўласнымі інтарэсамі
без уліку іншых. Грошы, якія можна было б выкарыстаць,
каб накарміць і апрануць патрабуючых, замест гэтага
.выкарыстоўваюцца для разбурэння і спусташэння
Першапрычынай глабальных праблем з'яўляецца
эгаізм, народжаны невуцтвам. Усе думаюць, што робяць
правільна, але калі яны імкнуцца толькі да сваіх
асабістых мэтай, яны запускаюць кармічны закон
прычыны і следства, які непазбежна разбурыць іх
.уласнае шчасце і шчасце іншых
Чым больш я бачу сусветныя трагедыі, выкліканыя
чалавечай невуцтвам, тым больш разумею, што шчасце
мімалётнае, нават калі б вуліцы былі выбрукаваны
золатам. Сапраўднае шчасце заключаецца ў тым, каб
рабіць іншых шчаслівымі. Калі б усе рабілі гэта, усе былі
.б шчаслівыя, і кожны атрымаў бы сваю долю дароў зямлі

Боскае ўсведамленне сваіх нябесных радасцей і
бясконцых асалодаў падобна чароўнай палачцы, якая
імгненна пераўтварае танны метал звычайнага
матэрыяльнага жыцця ў зіхатлівае золата трывалага
.духоўнага шчасця

Сяброўства — гэта ўніверсальнае духоўнае
прыцягненне, якое аб'ядноўвае душы сувязямі боскай
любові

* * *

парасон душы або спакой душы

Калі палаючыя клопаты губляюць сваё цяпло
Надыходзіць спакой, які прыносіць мір і спакой
Гэта белая мачта лодкі жыцця
Ён напоўнены ветрыкам трывалага шчасця,
пазбаўленага хвалявання
Такім чынам, яна акуратна штурхае лодку па
паверхні возера Аль-Рыда
Спакой — гэта рака задавальнення
Ціха цячэ да мора спакою
Ізаляваны ад хваль клопатаў
Гэта парасон душы
Распаўсюджваецца над чалавечым розумам і сэрцам
Каб абараніць радасці свайго жыцця, і малыя, і
вялікія
Ад дажджоў страху і трывогі
Гэта нябесны тон
Зыходзіць з ліры жыцця
Гэта святая соль
За сталом жыцця
І пырскі, што ляцяць з вадаспадаў дасягненняў
Гэта цудоўны, спакойны настрой
Якім кіруецца царства душы
У гармоніі і згодзе
Спакой не характэрны толькі для адасобленых
месцаў адпачынку
Няма ніякага выратавання ад мітусні і шуму
Хутчэй, яно прыходзіць туды, дзе яго вітаюць сэрцы
І яна застаецца там, дзе душы знаходзяць у ёй
суцяшэнне
Незалежна ад часу і месца
Гэта далікатная, хісткая кветка
Яно не церпіць грубых дотыкаў
Хутчэй, яно живе, квітнее і квітнее
Калі паліваць свежай, чыстай вадой
Спакой — гэта ціхае возера пачуццяў

Вольны ад маршчын смутку
Тая, што пралівае слёзы ад страху
За найменшы намёк на трывогу і неспакой
Калі старонка спакойнай душы зачыненая
:Пласт чыстага, ярка-белага снегу
Снег спакою і душэўнага спакою
Буры страху і ўраганы трывогі не перамогуць
Трывожны спакой і цішыня
Пад гэтым цвёрдым, бліскучым пластом
За гэтае благаслаўлёнае, прамяністае ззянне
* * *

Замак Боскай Любоўі
Калі вакол цябе падаюць абалонкі нянавісці
Знайдзіце прытулак у крэпасці кахання
І калі бамбардзіроўкі непаразуменняў працягнуцца
Заставайцеся ўмацаванымі ў пячорах кахання
Пад пакоямі жалю і спачування
І калі атрутныя пары падману паспрабуюць
Каб задушыць жыццё тваёй мудрасці
Надзеньце на сябе маску чыстай любові
Крэпасць боскай любові — гэта бяспечная гавань
Ад нападаў армій апантанасці і спакус
Выкапайце траншэю вернасці і непахіснасці
Напоўніце яго водамі кахання
Каб эгаізм не мог пераплысці яго
Каб знішчыць мудрасць тваёй душы
* * *

Тыя, хто медытуе, адчуваюць цудоўнае пачуццё
ўнутранага спакою. Тое, чаму мы вучымся ў медытацыі,
варта ўжываць у паўсядзённых справах і размовах, і мы
не павінны дазваляць нікому красці наш спакой або
.парушаць яго цішыню

Непрадузятае мысленне падобнае да чыстага,
адпаліраванага люстэрка, устойлівага і непахіснага ад
паспешных меркаванняў
Боская любоў — гэта сад нябесных руж і базіліка, і
прамяністых, свежых думак. Яна — крыніца ўсяго
.чыстага кахання, што б'ецца ў шчырых сэрцах

Будзьце максімальна простымі, і вы будзеце
здзіўлены тым, наколькі шчаслівым і простым стане
ваша жыццё

Сапраўднае сямейнае шчасце грунтуецца на
разуменні і добрых словах

З глыбокім пагружэннем у сузіранне ўспыхне новы
світанак абуджэння. Туман цішыні і таямнічасці, які
вісіць над усім, расеецца і знікне перад святлом
.духоўнага абуджэння і ўзрастаючай тугі па Богу
У нашых зносінах з іншымі вельмі важна
распазнаваць адметныя рысы і высакародныя якасці,
якія яны вылучылі са свайго досведу і сфармавалі з
уласнай істоты, і цаніць гэтыя рысы
Калі мы будзем вывучаць людзей з адкрытым
розумам, мы зможам зразумець іх і камфортна мець з імі
справу, і мы зможам адразу зразумець характар
.чалавека, з якім маем справу
Не размаўляйце з філосафам пра скачкі і не
спрачайцеся з навукоўцам пра хатнюю гаспадарку.
Даведайцеся, што цікавіць чалавека і прыцягвае яго
ўвагу, і размаўляйце з ім пра гэта, а не абавязкова пра
.тое, што цікавіць вас

Калі мы хочам зразумець іншых, мы павінны ўстрымлівацца ад крытыкі і асуджэння іх. Замест гэтага мы павінны паглядзець у люстэрка ўласнага разумення, каб убачыць, што патрабуе выпраўлення і паляпшэння.

Гэта ўнутранае люстэрка вельмі адрозніваецца ад звыклага, у якое мы глядзім кожную раніцу. Кожны дзень я гляджу ў гэта ўнутранае люстэрка, і калі знаходжу нешта, што мне не падабаецца, я дакараю сябе і імкнуся гэта выправіць. Такім чынам, чалавек бачыць сваё сапраўднае адлюстраванне ў люстэрку сваёй душы і дзень за днём прасоўваецца па шляху да .шчасця і ўнутранага спакою

* * *

О Госпадзе, Ты бліжэй да мяне, чым маё ўласнае сэрцабіцце, і я адчуваю Тваю прысутнасць на мяжы сваёй свядомасці

Калі чалавек занадта доўга засяроджваецца на акіянскіх хвалях, ён забывае пра сам акіян. Падобным чынам, калі чалавек засяроджваецца на маленькай хвалі свайго жыцця і цалкам прывязваецца да яе, ён забывае пра большы акіян душы, у якім яго жыццё — толькі .рабізна на велізарных прасторах яго сэрца
Гэтак жа, як электрычныя лампы, размешчаныя ў розных месцах, запальваюцца адным электрычным генератарам, так і лампы людзей запальваюцца адным касмічным генератарам, які запампоўвае інтэлект у .розумы і зараджае целы жывой энергіяй

Кожная кропля вады спрыяе існаванню акіяна. І хоць жыццё чалавека можа здавацца толькі маленькай

кропляй у акіяне чалавецтва, уплыў гэтага жыцця можа
.быць надзвычай важным, і яго нельга недаацэньваць

бушуючыя акіянскія хвалі
Віхуры Сонечнай сістэмы
і патокі касмічных сіл
і планеты, якія лунаюць у космасе
Як айсбергі пасярод мораў
Яны ўсе танчаць на грудзях вечнага руху
Маці, поўная пяшчоты і ласкі, — сімвал боскай
спачування

Бог праяўляе сваю пяшчоту ў кветках
Усталюйце ў сабе храм прыгажосці і спакою, дзе вы
зможаце знайсці Бога ў святыні вашай душы
Ва ўсіх нашых гарманічных адносінах мы павінны
памятаць, што за кожным добрым сэрцам, якое б'ецца з
.любоўю і гармоніяй, стаіць любоў Бога

* * *

Жыццё дрэмле ў грубай зямлі, сніць пра прыгажосць
у кветках, магутна прачынаецца ў жывёлах, а ў
чалавечай свядомасці рэалізуе свой неабмежаваны
.патэнцыял

Ніякіх сумневаў у існаванні і блізкасці Бога не можа
ўзнікнуць, калі той, хто шукае, бачыць, што ўвесь Сусвет
— гэта праява боскага стварэння. Усё ўзнікае з
нябачнага, застаецца на гэтай зямлі кароткі час, а потым
вяртаецца ў нябачны стан пасля заканчэння свайго
.зямнога жыцця

У кожным атаме гэтага дзіўнага сусвету Бог
.пастаянна стварае цуды і небывалыя цуды
Перамога заўсёды будзе належаць праўдзе і цноце,
.колькі б часу гэта ні зрабіла
Не дазваляйце пакутам і стратам аслабіць вашу
рашучасць і прыгнечыць ваш настрой. Аднойчы вы

ўвойдзеце ў царства духу і адчуеце радасць, якая
пераўзыходзіць усе апісанні і чаканні. Праз боль мы
павінны навучыцца спачуваць іншым, разумець іх
.пачуцці і рабіць усё магчымае, каб дапамагчы ім
Усё ў фізічным свеце паказвае рух, змены і
няўстойлівасць, але прырода Бога — гэта спакой,
.цішыня і нерухомасць

Глыбокая шчырасць — неабходная ўмова на
духоўным шляху, бо ў чысціні сэрца і яснасці намераў
.нараджаецца святанак душы

У садах жыцця я радасна пераходжу з дрэва на
дрэва і ў рэшце рэшт прызямлюся, Госпадзе, на Тваёй
.працягнутай руцэ, якая вітае мяне

* * *

:Самаразвіццё

Чалавек павінен арганізаваць сваё жыццё і чытаць
лепшыя кнігі, створаныя чалавечым розумам, замест
таго, каб марнаваць свой час на выпадковае,
бессэнсоўнае чытанне, знайсці працу, якая яму
падыходзіць у жыцці, і імкнуцца выконваць яе
.эфектыўна і прадуктыўна

Многія людзі прыкладаюць вялікія намаганні ў
розных галінах, але дасягаюць невялікіх поспехаў. Тыя,
хто жадае развівацца, не могуць зразумець усё пра
многія рэчы, але яны могуць ведаць крыху пра ўсё і
.ведаць усё пра адну рэч

Веды — гэта велізарны акіян, а духоўная мудрасць
бязмежная. Нягледзячы на тое, што Зямля — гэта
малюсенькая кропка ў Сусвеце, у нашых вачах яна
.велізарная

Тым не менш, дзякуючы прагрэсу чалавецтва, наш
свет становіцца меншым з-за сучасных сродкаў
транспарту і [сувязі], і неўзабаве мы пачнем думаць пра
!падарожжы на іншыя планеты

Трэба падтрымліваць раўнавагу. Тыя, хто грэбуе
матэрыяльным жыццём, засяроджваючыся выключна на
духоўным аспекце, караюцца стратай псіхічнай
.раўнавагі

Матэрыяльныя абавязкі маюць вялікае значэнне і
звязаны з сацыяльнымі, нацыянальнымі і міжнароднымі
абавязацельствамі. Інтэлектуальны абавязак
пераўзыходзіць матэрыяльны, і духоўным і маральным
абавязкам павінен быць аддадзены прыярытэт. Розум
павінен быць вызвалены ад дробных звычак, якія
прымушаюць чалавека празмерна засяроджвацца на
.матэрыяльных справах

Вызваліце крыніцы свайго генія і схаваных
здольнасцей і ўсміхніцеся ўсмішкай унутранага
.задавальнення, якую ніхто не зможа ў вас адабраць
Гэтым светам кіруюць дзве сілы: сіла добра і сіла
зла. Той, хто бярэ добро сваім правадніком і настаўнікам,
будзе мець добрыя дні і шчаслівае жыццё, а той, хто
дазваляе злу кіраваць яго шляхам і кантраляваць яго
.імпульсы, будзе мець пакуты і няшчасце
Ключавое слова для большасці людзей — «я», але
духоўныя людзі думаюць пра іншых гэтак жа, як і пра
.сябе

Тыя, хто думае толькі пра сябе, наклікаюць на сябе
варожасць і нянавісць іншых, а тыя, хто думае пра іншых
і адчувае іх пачуцці, выяўляюць, што іншыя таксама
.схільныя думаць пра іх і спачуваць ім
Гэта абраз для самога сябе — нарадзіцца, жыць і
памерці, не ведаючы прычыны, па якой ты з'явіўся на
.свет як чалавек

Забыццё пра свайго Творцу азначае неўсведамленне
мэты існавання, у той час як разважанні пра Яго і
шчырае жаданне адчуць Яго прысутнасць прыносяць з
.часам шмат духоўных набыткаў і дабраславенняў

Набыццё матэрыяльных даброт і багацця не
гарантуе ад дэпрэсіі і смутку. Надыдзе дзень, калі
чалавек адчуе сябе бездапаможным і бездапаможным,
цацкай у руках лёсу; тады ён зразумее, што толькі Бог —
.яго падтрымка, абарона і бяспечная гавань

Кожны раз, калі вас уражвае цудоўнае відовішча або
дзіўная істота, заплюшчыце вочы, звярніцеся ў сябе і
паразважайце пра іх боскую крыніцу

Чалавек бачыць толькі шчыльныя прадукты, якія
выходзяць з боскай фабрыкі, схаванай за стварэннем, і
калі б ён мог увайсці ў самую фабрыку, ён бы ўбачыў, якім
.дзіўным чынам усё ў гэтым свеце ўзнікае

* * *

Я звярнуўся да вас
Кожную раніцу я прапаную Табе, Бясконцы Творца,
сваё цела, свой розум і ўсё мае здольнасці, каб Ты мог
выкарыстоўваць іх любым спосабам, які Ты абярэш, каб
.Ты мог выказаць сябе праз мяне
Мае ціхія мелодыі тугі па табе будуць спяваць у
рытме майго сэрцабіцця
Я разумею, што ўся праца — гэта твая праца, і што
ніякая праца не з'яўляецца цяжкай ці нізкай, пакуль яна
.прапануецца табе з ветлівым абслугоўваннем
У духоўным сэнсе я прашу спазнаць Тваю
прысутнасць. Ты — крыніца і сутнасць усіх істот. Дазволь
мне ўбачыць Цябе ў кожным атаме майго быцця і адчуць
.Цябе ў кожнай маёй думцы
Госпадзе, накіруй патокі нашых радасцей, каб яны
не згубіліся ў пясках кароткачасовых пачуццёвых
задавальненняў
Няхай маленькія ручаі нашага спачування не
высахнуць у пустынях эгаізму

Няхай адзінокія, ізаляваныя рэчышчы нашых эмоцый
змяшаюцца з бязмежным возерам тваёй любові
Няхай вузкія рэкі нашага жыцця пашырацца
багатымі дажджамі Тваіх благаслаўленняў, каб яны
маглі перасекчы шырокія, прасторныя раўніны пакоры,
самаахвярнасці і ўвагі да пачуццяў іншых, каб яны
.нарэшце маглі ўвайсці ў Твой вялікі акіян ва ўсёй чысціні
Боская свядомасць з яе нябеснай асалодай — гэта
чароўная алхімія, якая імгненна пераўтварае густы
свінец непрыемнага зямнога жыцця ў прамяністае
.золата вечна абнаўляльнага шчасця
Калі бруд неспакойных думак пачынае асядаць, сіла
Бога пачынае адлюстроўвацца ў чыстых, чыстых водах
.свядомасці

* * *

Вечны голас звярнуўся да мяне ціхім, нізкім тонам,
:кажучы
Увесь твой сон, увесь твой век, Я шаптаў табе на»
вуха: “Прачніся!” А цяпер, калі ты пакінуў свой сон, Я
кажу табе: Разбудзі сваіх братоў, працуй са мной, каб
.«усе пачулі маё слова
:Дык я паабяцаў, кажучы
Я зраблю ўсё магчымае, каб распаўсюдзіць твой
заклік і пасланне тваё, і калі пакіну сваю зямную форму,
пазычу твой усюдысны голас, каб шаптаць гарманічным
:сэрцам
Слухайце Яго боскія гімны духоўнай суцяшэння, бо
Ён заўсёды кліча вас
Я буду чакаць усіх маіх незлічоных братоў і сяцёр;
калі яны павольна крочаць доўгай, доўгай працэсіяй да
блаславёнай мэты самапазнання, і праз (Шэпт з
:Вечнасці) я буду шаптаць ім
Прачніцеся, браты мае, і пойдзем за голасам»
Ягоным, які кліча нас няспынна, і вернемся разам у
.«нябесны дом

Мы павінны шаптаць імя Бога ў сваіх сэрцах на
ружанцы тугі і боскай любові, і гэта сапраўднае
.пакланенне, якое кранае сэрца Бога
Вымаўляць імя Бога з халодным сэрцам і блукаючым
розумам — гэта блюзнерства і непавага. Калі чалавек
моліцца, яго сэрца і розум павінны быць напоўнены
.любоўю да Бога

* * *

Адмова ад прывабнасці свету і зямных жаданняў —
гэта не негатыўны стан, а пазітыўны. Гэта не што іншае,
як адмова ад няшчасця і не што іншае, як адмова ад
.пакут

Аскетызм не варта разглядаць як шлях ахвярнасці.
Наадварот, гэта дабраславёная інвестыцыя, такая, што
мізэрныя сумы, якія мы трацім на самадысцыпліну,
прыносяць мільёны духоўных долараў. Ці не мудра
траціць залатыя манеты нашых мімалётных дзён, каб
?купіць царства вечнай асалоды

Мы павінны пагрузіцца ў гэтае чыстае, глыбокае
пачуццё, якое хвалюецца і бурліць у нас, калі мы глядзім
на цуды Божага стварэння. Гэта шлях да пазнання Бога
.праз прызму прыгажосці

Той, хто робіць добрыя справы, нават калі толькі
імітуе, мае магчымасць удыхнуць асвятляльны і
прывабны водар дабрыні, які матывуе яго рабіць больш.
Але той, хто наўмысна здзяйсняе злыя справы ў
перайманне іншым, непазбежна будзе звязаны з
.непрыемнымі і агіднымі пахамі зла

* * *

Ніхто не мае такога ж характару, як ты. Ні ў кога
няма такога ж твару, як у цябе. Бог стварыў цябе
.унікальным, і ніхто не падобны на цябе
Чалавек павінен здабываць сутнасць з матэрыялу,
які ён чытае, і атрымліваць з гэтага матэрыялу
практычную карысць

Прадукт «Мір» можа вырабляцца на фабрыках
жыццёвага вопыту для выкарыстання ў паўсядзённым
.жыцці

Спакой — лекі ад усіх псіхалагічных хвароб. Тыя, хто
валодае самакантролем, няхай гэта будзе ў ежы,
паводзінах ці шлюбных адносінах, і хто сумленны, варты
даверу і ашчадны, — гэта тыя, хто карыстаецца
.сапраўдным спакоем

Спакой можна знайсці ў гармоніі з Божымі законамі і
законамі Сусвету. Тыя, хто любіць Бога, атрымлівае
асалоду ад спакою, радуецца дабру, думае і разважае
.пра Яго, — гэта тыя, хто знаходзіць спакой
Маці, напоўненая пяшчотнымі жаночымі пачуццямі,
— сімвал боскай міласэрнасці

Росквіт боскага спакою і ўнутраныя духоўныя
дасягненні — гэта натуральны плён штодзённай
медытацыі і шчасце, глыбейшае і больш глыбокае, чым
.скарбы і багацці свету

Няма нічога саладзейшага і больш прыемнага, чым
боская прысутнасць. Калі вы ўсвядоміце гэтую ісціну, вы
будзеце самым шчаслівым з шчаслівых і самым багатым
з багатых. Матэрыяльнае багацце можна
выкарыстоўваць толькі тут, на гэтай зямлі; яно не можа
быць выкарыстана ў наступным свеце. Але золата
боскай асалоды, здабытае з шахтаў сузірання, — гэта
благаслаўлёны і вечна абнаўляльны метал, карысны ў
.абодвух светах і нятленны назаўжды

* * *

Пры абуджэнні душы колеры становяцца ярчэйшымі,
гук мае больш салодкі рэзананс, адчуванні больш
далікатныя, душа адчувае сваю прастору, розум
усведамляе вібрацыі, якія зыходзяць ад іншых, і
.здольнасць атрымліваць асалоду ад жыцця ўзрастае

* * *

Людзі скардзяцца на ідэю адмовы ад пэўных рэчаў у
жыцці, але на самой справе яны адмаўляюцца ад многіх
каштоўных рэчаў, не ў апошнюю чаргу ад спакою. Часам
яны нават ахвяруюць сабой дзеля грошай, якія
мімалётныя і хуткапсавальныя. Багацце можна забраць
у чалавека, альбо яго можна забраць з яго, калі ён
пакідае гэты свет і не можа забраць яго з сабой.
Сапраўдная каштоўнасць грошай заключаецца ў тым,
каб марнаваць іх на карысныя справы і прыносіць
шчасце сабе і іншым такім чынам, які дагаджае Богу і
.свайму сумленню

Свет кішыць прыроднымі і чалавечымі штормамі, і
Бог — моцны шчыт і бяспечная прытулак ад штормаў,
.ураганаў і зла гэтага свету

Дзе б ні быў Бог, там няма ні страху, ні смутку.

Сапраўдны вернік цвёрда і горда стаіць у жыццёвай
бітве і барацьбе падзей, упэўнены, што Бог з ім,
абараняе яго ад шкоды і ніколі не пакідае яго ні на
хвіліну. Такім чынам, страх знікае з яго сэрца, і
надыходзіць упэўненасць, абарона, якую нельга
.навязаць

* * *

:Калі вы хочаце яго адказу
Адказаў ён ці не
Працягвайце клікаць яго
Працягвайце свае малітвы ў святыні няспынных
малітваў

,Прыйдзе ён ці не
Вер, што Ён становіцца ўсё бліжэй і бліжэй да цябе
З кожным жаданнем твайго сэрца
,Незалежна ад таго, выканае ён тваю просьбу ці не
Працягвайце праяўляць да яго пяшчоту
Нават калі ён не адказвае
,Менавіта так, як і варта было чакаць
Верце, што ён адкажа стрымана

І ў самай глыбокай цемры, твае малітвы
Пасярод танца жыцця, смерці і болю
Калі вы будзеце працягваць звяртацца да яго
Без яго маўчання, якое засмучае цябе
Вы атрымаеце яго адказ

* * *

Давайце працаваць над пабудовай адзінага свету, у
якім кожная нацыя будзе карысным членам, кіруючыся
Богам праз пільнае чалавечае сумленне
У сваіх сэрцах мы ўсе можам практыкаваць
вызваленне ад эгаізму і нянавісці
Памолімся за згоду паміж усімі народамі, каб яны
маглі, трымаючыся за рукі, прайсці праз брамы новай,
.узнёслай цывілізацыі

Шчырыя, душэўныя і прыемныя словы — як
асвяжальны нектар для прагнучых душ. Такія словы
.патрэбныя і жаданыя ўсюды і заўсёды
Што датычыцца рэзкіх, абразлівых і крыўдных слоў,
яны смяротна небяспечныя для душ іншых людзей і
разбуральныя для іх унутранага спакою. Яны —
разбуральны шар у будынку сяброўства і агонь, які
.знішчае бяспечныя і надзейныя дамы

Чалавек павінен назаўсёды трымаць далей ад сваіх
вуснаў рэзкія словы і абараняць свой дом ад
.непрыемнасцей і раптоўнага растання

Добрыя словы ствараюць шчасце ў сэрцах сяброў і
ворагаў, у супольнасцях, месцах пакланення, офісах, на
працоўных месцах і ўсюды. Людзі адчуваюць унутраную
радасць, калі іх пакідае цяжкі, пануры чалавек, і рады
бачыць шчырага, красамоўнага, добразычлівага і
.лагоднага сябра

Калі вы прыкладаеце намаганні, каб атрымаць тое,
што вам трэба, і задавальняецеся тым, што Бог робіць
для вас лёгкай, вы будзеце багацейшымі духам і больш

задаволенымі, чым тыя, хто адчайна прагне свету і
.прагне яго здабычы

Бог працуе над развіццём мастацтва правільнага
жыцця, адкрываючы Сваю праўду праз сумесь розных
цывілізацый, менталітэтаў і нацыянальнасцей
Ніводная нацыя не ідэальная сама па сабе, і
спалучэнне найлепшых якасцей усіх нацыянальнасцей
дасць нам найлепшае разуменне мастацтва
збалансаванага жыцця і паспяховага жыцця. Варта
адзначыць, што ўсе вялікія асобы дасягнулі вяршыні
цывілізацыйных дасягненняў і ўвасобілі ў сваім жыцці
.найвышэйшыя чалавечыя ідэалы і прынцыпы
Храм Божы знаходзіцца ў душы. Увайдзіце ў спакой
гэтага храма і пасядзіце ў сузіранні, дзе святло
пранікнення з'яе на алтары духу. Увайдзіце ў гэты храм,
.некрануты рукамі чалавека, дзе няма трывогі ці страху
Прыйдзіце да спакою духоўнай адзіноты, і вы
пачуеце голас Бога, які гаворыць з вамі на мове цішыні, і
вы зразумеете, што нябачнае стала бачным, і што тое,
.што здаецца нерэальным, стала рэальным
Раўнавага — гэта цудоўна, і яна павінна быць
асновай нашых пачуццяў, думак і дзеянняў, а таксама
.воссю, вакол якой круціцца наша жыццё
Вялікія душы захоўваюць спакой і спакой, што
дапамагае ім пераадольваць жыццёвыя выпрабаванні і
.нягоды, не губляючы розуму і раўнавагі
Бог прысутнічае ўсюды, кіруючы светамі і
накіроўваючы галактыкі па бясконцых арбітах. І
чалавецтва, створанае па Яго вобразу, таксама валодае
здольнасцю кіраваць сваім жыццём і каардынаваць сваю
.дзеясць без клопатаў і перашкод
Мы павінны заўсёды дасылаць іншым пачуцці
любові, добразычлівасці і міру
У структуры медытацыі, дзе святло пранікнення
пастаянна з'яе на алтары душы, няма трывогі, стрэсу,

напружання, нервовасці, а хутчэй спакой, цішыня,
.упэўненасць у сабе і сапраўднае шчасце

Госпадзе, дапамажы нам пераадолець дэманаў
эгаізму, якія ствараюць падзел і разлад паміж людзьмі і
перашкаджаюць душам аб'яднацца ў любові да добра і
.згоды

Усе добрыя справы прымальныя для Бога, пакуль
яны выконваюцца з духоўнай свядомасцю.

Матэрыяльныя ўчынкі — гэта тыя, што матываваныя
чыста эгаістычнымі меркаваннямі. Бар'ер паміж
матэрыяльнай і духоўнай працай павінен быць знішчаны.

Усе ўчынкі, выкананыя са здаровымі матывамі, чыстыя і
.дапамагаюць ачысціць душу ад прымешак і брыд
Выбірайце сваіх спадарожнікаў старанна і ўважліва.

Будзьце з імі шчырым сябрам, але заўсёды захоўвайце
дыстанцыю, і няхай узаемная павага будзе сувязным
звяном паміж вамі і імі. Не пераступайце межы
.прыстойнасці ў адносінах да іх
Лёгка ладзіць з іншымі, але калі вы хочаце захаваць
іх прыхільнасць і павагу да вас, вам варта
прытрымлівацца гэтай парады

* * *

Праз малітву, медытацыю і веру чалавек атрымлівае
духоўнае кіраўніцтва, і ніхто не можа жыць у міры і
спакоі без гэтай унутранай гармоніі. Аднак, каб
атрымаць кіраўніцтва непасрэдна ад Бога, а не
спадзявацца на апраўданні, якія вынікаюць з жаданняў,
капрызаў або звычак, патрабуецца інтуітыўнае веданне і
.глыбокае разуменне

Ведай, што ўсё, чаго ты імкнешся атрымаць, і значна
больш, чакае цябе ў Богу

Аднойчы ўвечары настаўнік Парамаханса сказаў

:вучням

Маёмасць для мяне нічога не значыць, але
сяброўства вельмі каштоўнае. У сапраўдным братэрстве
.можна ўбачыць сапраўдны пробліск сябра сяброў: Бога
Затым ён дадаў: «Сцеражыся падману сябра ці
здрады чалавеку, бо гэта адзін з найвялікшых грахоў
.«паводле закона боскай справядлівасці

* * *

Развівайце большую разумовую сілу. Развівайце
гэтую сілу, каб, што б ні здарылася, вы маглі цвёрда
стаяць, як адважныя, у жыццёвай бітве і супрацьстаяць
.усім выпрабаванням

Калі вы любіце Бога, вы павінны мець веру і быць
гатовымі цярпець і настойваць, калі прыйдуць бедствы,
няшчасці і выпрабаванні

Не адчайвайцеся і не бойцеся болю, але працуйце
над тым, каб падтрымліваць пазітыўны і моцны розум

Калі вы адчуеце сапраўдную дозу духоўнага
экстазу, вы ўбачыце, што ніякі іншы вопыт не можа з ім
.параўнацца

Бацькі павінны заўсёды імкнуцца прывіваць сваім
дзецям духоўную ўсведамленасць, навучаючы іх
медытацыі і свядомаму распазнаванню, каб яны не
паддаліся спакусе гуляць з агнём падманлівых і
.фальшывых задавальненняў

Калі сыходзіць боская радасць, маё дыханне
супакойваецца, а мой дух узлятае, адчуваючы асалоду
тысячы сноў адначасова, але я не губляю сваіх
звычайных пачуццяў. Гэты касмічны досвед прызначаны
для тых, хто глыбока паглыбляецца ў дасягненне
.найвышэйшага стану свядомасці

* * *

:Вока сэрца

Кожны чалавек у рознай ступені дэманструе сілу
ўнутранага зроку або праніклівасці. Яна ўзнікае з
гарызонту спакою і міру, даючы дакладныя і надзейныя

веды пра рэчы і людзей без неабходнасці высноў або
.сэнсарных доказаў; гэта мы ведаем з уласнага досведу
Сапраўднае разуменне прыходзіць як спакойнае і
шчырае пачуццё, адрознае ад эмацыйных трывог і
трывожных падазрэнняў. Гэта разуменне праяўляецца
як унутраны голас або шэпт сэрца, і вельмі важна
адрозніваць сапраўднае ўнутранае кіраўніцтва ад
.падманлівых галасоў падсвядомасці

Сапраўднае разуменне (інтуіцыя) — гэта не цвёрдая
вера, а прамое разуменне праўды і творчае мысленне —
.на лепшы супрацьддзе ад анамальных тэмпераментаў

Тэмпераментныя схільнасці авалодаюць
свядомасцю, калі чалавек знаходзіцца ў негатыўным або
ўзбуджаным стане. Калі розум пазбаўлены пазітыўных
думаў, яго ўладальнік упадае ў дэпрэсію і абцяжараны
клопатамі. А пры дэпрэсіі і клопатах д'ябал становіцца
госцем у думках гэтага чалавека, аказваючы поўны

!кантроль над гаспадаром

Таму, сябар мой, працуй над распрацоўкай творчых
ідэй. Калі ты не заняты фізічнай працай, займіся чымсьці
творчым у сваім розуме. Займі гэта сваім, каб не
.заставалася часу пагрузіцца ў стрэс і трывогу

Сяброўства не задавальняе нашы душы, калі яно не
заснавана на агульнай любові да Бога. Наша прага
разумення і сяброўства з іншымі людзьмі — гэта, па
праўдзе кажучы, прага душы да еднасці з яе крыніцай:
.Богам

Чым больш мы спрабуем задаволіць гэтую цягу
знешнімі рэчамі, тым меншая верагоднасць таго, што мы
.знойдзем вышэйшага спадарожніка

Калі ў вас моцны розум і вы выходзіце ў сабе
непахісную рашучасць, вы можаце кантраляваць свой
лёс. Паспрабуйце спачатку праверыць сваю псіхічную
сілу ў дробязях і працуйце над яе ўмацаваннем, каб

дасягнуць шмат вялікіх рэчаў. Я адчуў гэта ў сваім
.жыцці, і кажу гэта з перакананнем

Адзіны спосаб пазбегнуць правіннасці — гэта развіць
здоровы сэнс, каб распазнаць правіну і вырашыць яе не
рабіць

Адно зло супраць другога не прыводзіць да добра.

Невучтва — сапраўдны вораг чалавецтва, і яго трэба
.выгнаць з гэтага свету

У гэтым свеце ёсць усё неабходнае, каб пачаць
эпоху дабрабыту, шчасця і дасканалай справядлівасці.
Адзіная перашкода — гэта чалавечы эгаізм, які робіць
гэта немагчымым. Жахлівыя і неапраўданыя пакуты
выклікаюцца чалавечым эгаізмам і імкненнем да
.ўласных інтарэсаў без уліку іншых

* * *

З архіваў: Ураджай нянавісці

Насі і Закір ненавідзелі адзін аднаго. Сварка паміж
імі пачалася, калі яны былі маленькімі вучнямі ў школе, а
калі яны выраслі, варожасць узрасла разам з імі, і яны
.сталі супернікамі ў абутковым бізнэсе

Аднойчы яны спаборнічалі за руку дзяўчыны, і,
паколькі Насі быў крыху мацнейшы за Закіра, ён жорстка
збіў яго і пакінуў без прытомнасці. Калі Закір ачуняў, яго
ахапілі сорам, шкадаванне і агіда з-за таго, што з ім
.здарылася

Праз гады Закір вырашыў пераехаць у горад, каб
.жыць і працаваць

Насі забыўся пра тое, што здарылася, але Закір не
мог выкрасліць з памяці прыніжэнне і збянтэжанасць,
якія Насі прычыніў яму. Тым не менш, ён паўтараў і
сцвярджаў сабе: «Я дарую Насі і не буду памятаць
.«ягонай крыўды супраць мяне

Але праз некалькі месяцаў Закір зразумеў, што
падчас штодзённых запэўненняў у прабачэнні ў глыбіні

душы ён жадаў адпомсціць і чакаў магчымасці нанесці
.падобны ўдар, каб задаволіць сваю смагу помсты
Праз нейкі час Насі адчуў дзіўнае прыцягненне да
горада, куды пераехаў яго стары супернік Закір. Ён не
сумняваўся, што нешта вось-вось здарыцца. Аднак Закір
ведаў пра прысутнасць Насі ў горадзе і пачаў уважліва
.сачыць за яго перамяшчэннямі

Аднойчы ўвечары Насі пайшоў прагуляцца і
«падыхнуць свежага паветра», нягледзячы на
.пахмурнае і дажджлівае надвор'е
Ідучы адзін па ціхай дарозе, ён прайшоў міма
адкрытага склада, а Закір цішком і асцярожна ішоў за ім,
і калі з'явілася магчымасць, вырашыў разлічыцца са
.складанымі працэнтамі

Узрадаваўшыся, ён выявіў, што з адной са сцен
склада звалілася цвёрдая чарапіца, таму схапіў яе і з
сілай ударыў галавой свайго былога суперніка, кінуўшы
яго на зямлю, і пабег назад тым жа шляхам, якім
.прайшоў, і Насі не заўважыў яго прысутнасці

Праз некалькі гадзін дождж скончыўся, хмары
разышліся, і праз адтуліну ў вяршыні сцяны прабіўся
прамень месяца. Насі прачнуўся і ўбачыў, што ляжыць на
.зямлі, адчуваючы моцную слабасць

Ён спрабаваў высветліць, што здарылася, і калі
ўбачыў побач плітку і дзірку ў сцяне над ёй, прайшоў да
высновы, што, калі ён ішоў уздоўж склада, яго няўдача
прывяла да таго, што плітка ўпала з вяршыні сцяны і
.ўпала яму на галаву

Мараль гэтай гісторыі заключаецца ў тым, што людзі
схільныя забываць пра шкоду, якую яны прычынілі
іншым, нават калі наступствы іх учынкаў незабыўныя, а
адгалоскі гэтых учынкаў ціха пераследуюць іх у цемры
няведання. Гэтак жа, як карова можа знайсці сваё цяля
сярод тысяч іншых, так і наступствы нашых учынкаў

маюць сілу пастаянна вышукваць нас і вызначаць наша
.месцазнаходжанне, нават праз доўгі час
Калі б Насі меў мудрасць і паспрабаваў урэгуляваць
спрэчку паміж сабой і сваім супернікам Закірам і
папрасіць у яго прабачэння пасля таго інцыдэнту,
магчыма, ён бы суцішыў гнеў свайго суперніка, і далей
.бы нічога не адбылося
Але ўсё заставалася нязменным, і насенне жахлівых
наступстваў расло і квітнела ў чэраве цёмнай будучыні,
што прывяло да катастрафічнага нараджэння. Каб
пазбегнуць непрыемных сюрпрызаў, насенне злых
схільнасцей, што хаваліся ў глебе розуму, трэба спаліць,
а прадбачлівасць павінна папярэднічаць дзеянням, бо
ўніверсальны закон дыктуе, што чалавек пажынае
плады сваіх учынкаў, няхай гэта будзе добры ці злы,
.салодкі ці горкі
Давайце памятаць, што кожнае дзеянне пакідае
сляды, якія захоўваюцца ў выглядзе схільнасцей і
нахілаў у свядомасці. Калі з імі не змагацца мудра і
абачліва, яны прывядуць да патэнцыйна небяспечных
наступстваў. Аднак, калі насенне злых учынкаў будзе
.спалена агнём мудрасці, яно не зможа зноў прарасці

Мапа заўтрашняга дня, або: Адно патрабаванне,
вартае намаганняў

З вучэнняў настаўніка

Парамаханса Ёгананда

**Калі вы блукаеце па жыцці без мэты, чакаючы
магчымасцей для поспеху, гэтыя магчымасці,
хутчэй за ўсё, не пастукаюцца, і вы не знойдзеце
поспеху. Але калі вы самі праектуеце сваю
будучыню і малюеце карту свайго заўтрашняга дня**

сваімі рукамі, то радуйцеся дасягненню сваёй мэты, бо вы вельмі блізкія да дасягнення жаданай мэты.

Каб стварыць паспяховую карту, вы павінны перш за ўсё вызначыць сваю мэту. Што для вас азначае поспех? Чаго вы хочаце ад поспеху? Калі ваш адказ — слава, багацце або задавальненне эгаістычных матэрыяльных жаданняў, то вас чакае жудаснае расчараванне і поўны правал.

Найбольш няўдачлівыя людзі — гэта тыя, чые імёны ў кожнага на вуснах, тыя, хто мае магчымасць купіць усё, што заўгодна, і валодае — згодна з матэрыяльнымі стандартамі — усім, чаго жадае іх душа, але ўсё ж яны не маюць шчасця! Дык навошта працягваць ісці тым жа тупіком?

Слава і поспех могуць быць пладамі сапраўднага поспеху, але яны не з'яўляюцца сутнасцю поспеху і не з'яўляюцца найважнейшымі якасцямі. Насамрэч, яны зусім не неабходныя для дасягнення поспеху.

Дык у чым жа сэнс жыцця? Чаго варта шукаць у жыцці? Ёсць адна мэта, да якой варта імкнуцца: шчасце. Гэта патрабуе здабываць схаваныя скарбы жыцця з кожнага моманту для тых, хто ўмее шукаць і ведае, дзе гэтыя скарбы ляжаць.

І ведай, о шукальнік шчасця, што калі ты абмяжуеш сваю ўвагу сваім днём

І калі вы ўзбагаціце свой дзень добрымі словамі, карыснымі ўчынкамі і добрымі думкамі

Твой дзень стане тваім верным сябрам і тваёй залатой магчымасцю

Ваш пашпарт і віза стануць вашым уваходам у перспектыўную і светлую будучыню, напоўненую поспехам

Такім чынам, наступны крок у планаванні вашай будучыні — уважліва назіраць за зместам кожнага дня вашага жыцця і захоўваць тое, што карысна і пазітыўна. Калі вам гэта не ўдаецца, вы павінны спыніцца і падвесці вынікі.

Каб дасягнуць поспеху, неабходна ўлічваць наступныя важныя элементы, без якіх поспех немагчымы:

Калі вы прачынаецеся раніцай, не ўскоквайце адразу з ложка і не пачынайце займацца справамі дня

Напружце і расслабце ўсё цела некалькі разоў, каб паступова аднавіць энергію. Перад тым, як пачаць свой штодзённы распарадак дня, пераканайце сябе, што гэта будзе лепшы дзень у вашым жыцці. Пераканайце сябе, што што б ні здарылася, ваш дзень будзе такім. Пачатак з малітвы і медытацыі ўмацуе вашу перакананасць і дасць вам неабходныя сілы.

Спасціце сваё жыццё

Не спадзявайцеся на чалавечыя вынаходкі, каб атрымліваць асалоду ад жыцця. Калі вы абмяжуецеся мімалётнымі задавальненнямі, вы станеце раздражняльным, разгубленым і капрызным. Няма патрэбы ў пастаяннай прывязанасці да тэлебачання, начных сустрэч і банкетаў — гэта стала ўкаранёнымі сацыяльнымі звычаямі. Як хтосьці аднойчы сказаў — і наколькі

праўдзівыя яго словы, — нас забівае не праца, а тое, як мы праводзім свой вольны час! Вы будзеце жыць даўжэй і атрымліваць больш задавальнення ад жыцця, калі спрасціце яго і не прыкоўваеце сябе да грамадства. Шукайце радасці ў дробязях.

Рабіце ўсё магчымае, каб выканаць пастаўленую задачу як мага лепш

Калі вы незадаволеныя сваёй цяперашняй працай, трывога і хаатычная праца нічога не зменяць. Паспрабуйце падысці да сітуацыі з пазітыўным настроем, якой бы яна ні была, і здарыцца адно з двух: альбо вы выявіце, што прапусцілі каштоўную магчымасць, альбо новыя дзверы раптам адчыняцца насцеж, дазваляючы вам увайсці і знайсці працу, якая лепш адпавядае вашым патрэбам і апраўдвае вашы памкненні.

Жыццё — гэта бесперапынны працэс давання і атрымання

Будзьце ўраўнаважанымі, каб не браць больш, чым аддаеце, і не абмяжоўвацца тым, каб даваць, не бяручы

Пашырыце свой кругагляд

Праяўляйце цікавасць да жыцця і дзейнасці іншых. Глядзіце далей за сябе — на сваю сям'ю, далей за сям'ю — на сваіх сяброў, і далей за сяброў — на ўсіх людзей. Навука пацвярджае, што вы — частка цэлага, таму не забывайце пра сваё больш шырокае «я».

Збалансуйце сваё жыццё

**Кожны дзень павінен уключаць працу,
адпачынак, вольны час, вучобу і роздум. Вы —
істота з целам, розумам і духам. Выхоўвайце гэтыя
жыццёва важныя элементы збалансаваным і
гарманічным чынам, каб дасягнуць здароўя,
жыццёвай сілы і ведаў.**

**Будзьце хуткімі на ўсмешку, не спяшайцеся
нахмурыцца, імкніцеся дапамагчы, гатовыя чакаць і
мяняцца, і будзьце ўважлівымі да магчымасцей**

Праверце рахунак у канцы дня

**Віншуйце сябе з дасягнутым прагрэсам. Нічога
не зменіцца за адну ноч, таму не бойцеся
сутыкнуцца з памылкамі з рашучасцю зрабіць лепш
заўтра. А перад тым, як легчы спаць, даверце свае
справы Богу, ведаючы, што Ён не пакіне вас адных,
а дасць магчымасці і адчыніць вам дзверы, пакуль
вы будзеце прыкладаць намаганні і шукаць Яго
дапамогі і кіраўніцтва.**

**Калі цябе ахоплівае дрымотнасць і перад тым,
як заснеш, пераканай сябе, што заўтра будзе лепш,
чым сёння, з Божай дапамогай**

Калі вы дбайны планіроўшчык і ўмелы будаўнік

**Калі вы будзеце прытрымлівацца дэталей
вашай карты**

Немагчыма пацярпець няўдачу!

Наперад, і мір вам!

Крыніца: Часопіс «Самапазнанне»

Глыбокія штуршкі

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

**О Госпадзе, Ты — таямнічая нябесная
электрычнасць, якая цячэ ў нашых жылах і сілкуе
складаныя і складаныя механізмы нашага цела, з
усёй яго плоццю, косткамі, нервамі і мышцамі.**

**Твая жыццёвая энергія прысутнічае ў нас, у
кожным нашым удыху і кожным удары нашых
сэрцаў. Дазволь нам усвядоміць, што ўся сіла,
дабрыня і благаслаўленні вынікаюць з Цябе, о
Крыніца Шчодрасці і крыніца ўсёй дабрыні, сілы і
благаслаўлення ў існаванні.**

*** * ***

*** З саду світання я збіраю для цябе кветкі
святла, каб пакласці іх як пакорную ахвяру да тваіх
ног**

**Няхай пранізлівая зорка маёй любові да Цябе
ўзляціць у атмасферу маёй душы, развеяўшы
туман бяздзейнасці і цемру апатыі. Не забудзь
мяне, Госпадзе, нават калі я забуду Цябе.**

Памятай мяне, нават калі я цябе не памятаю

*** * ***

**Госпадзе, дай нам радасці і аптымізму, каб мы
жылі**

**Давайце атрымліваць асалоду ад нашых
зямных абавязкаў і бясконцай прыгажосці
стварэння**

**Дапамажыце нам удасканаліць нашы пачуцці,
каб мы маглі смакаваць і атрымліваць асалоду ад
цудоўнай прыроды**

**І дазволь нам прыправіць тваім
благаслаўлёным водарам усе нявінныя радасці
жыцця**

**Мы пазбавіліся ад негатыўнага і песімістычнага
сетапогляду, які неабгрунтавана забівае радасць
жыцця і задавальненні ад жыцця.**

*** * ***

**Я даўно пакутую ад змрочных бачанняў зямных
рэчаў. Замест таго, каб бачыць цябе, о сусветны
дух, мае вочы бачаць бледны, бязжыццёвы труп
матэрыі.**

**Дабраславі мяне, каб з праніклінасцю мудрасці
я мог бачыць ва ўсім Тваю благаслаўлёную
прысутнасць**

*** * ***

**Ачысці наш метал, о Нябесны Алхімік!
Ператвары нашу слабасць у сілу, а нашы
памылковыя думкі — у сапраўднае разуменне
ісціны. Ператвары агідных дэманаў нашых
эгаістычных амбіцый у высокія, крылатыя
памкненні, наша балючае невуцтва — у святую
мудрасць, а нізінныя матэрыялы нашай
бяздзейнасці — у вычышчанае золата ўзнёслых
духоўных дасягненняў.**

*** * ***

**О Госпадзе, з пакорнымі рукамі я набліжаюся
да Цябе, каб ахвяраваць Табе ўсю маю істоту,
напаўняючы мае маленні водарам боскай любові!**

**Дай мне давер нявінных дзяцей да Цябе і
поўную адданасць Табе**

**Дабраславі мяне, каб я мог адчуваць Тваю
прысутнасць за словамі маіх малітваў**

**Натхні мяне адчуваць тваю прысутнасць ва ўсіх
маіх эмоцыях**

**І каб я мог зразумець, што Твая асветленая
мудрасць узмацняе маё разуменне і асвятляе мае
веды**

**І ведай дакладна, што маё жыццё — гэта адно з
праяўленняў твайго ўнікальнага і непаўторнага
жыцця**

*** * ***

**О Госпадзе, маю любоў да Цябе нельга схаваць
ні словамі, ні шаптанымі таямніцамі, бо святой,
нявымоўнай мовай я выкажу Табе сваю бязмежную
любоў і вялікае жаданне сустрэцца з Табой.**

**Твой голас — гэта цішыня, і ў цішыні маёй
душы я пачую твой пяшчотны голас**

**Дай мне адчуць, што ты заўсёды мяне кахаў,
хоць я раней гэтага і не ўсведамляў**

*** * ***

**Навучы нас, Госпадзе, любіць птушак, жывёл,
тонкія кветкі і нямыя травы, якія так часта
хістаюцца пад нашымі нядбайнымі нагамі.**

**Незлічоныя разнастайнасці прыроды — гэта
выраз вашага шматграннага генія: сапраўдныя
шэдэўры з ваших рук, якія пастаянна знаходзяцца
ў руху і вібруюць.**

**Дазволь нам убачыць ва ўсім стварэнні Тваю
непаўторную працу, якая не паддаецца
перайманню!**

*** * ***

**Госпадзе, дабраславі мяне, каб я не бачыў
нічога, акрамя дабрыні і чысціні**

**Каб я мог чуць толькі натхняльныя словы і
гімны боскай любові**

**Дай мне сваю ласку, о Духу, духмяны нябесным
водарам, каб я мог удыхаць толькі прыемныя
водары, якія нагадваюць мне пра Цябе.**

**Дазволь мне пакаштаваць толькі простую,
пажыўную ежу**

**І няхай усё, да чаго дакранаюся, нагадвае мне
пра твой чысты і благаслаўлёны дотык**

*** * ***

**Мой караван малітваў накіроўваецца да цябе,
нягледзячы на пясчаныя буры адчаю, якія час ад**

часу налятаюць на яго і спрабуюць перашкодзіць яго прасоўванню.

**Ідучы ў святой працэсіі, я здалёк бачу аазіс
Тваёй маўклівай падтрымкі, і мае сілы
аднаўляюцца, і мой баявы дух аднаўляецца, таму я
падвойваю свае намаганні, каб дасягнуць Цябе.**

**Калі я дасягну аазіса дабрыні, я акну свае
прагнучыя вусны веры ў крыніцу тваёй асалоды і
буду піць, пакуль не насычуся.**

*** * ***

**Пераважныя хвалі твайго святога голасу
праносяцца праз эфір**

**Вушы, аглушаныя адцягненнем пачуццёвых
задавальненняў, не могуць улавіць вашых
анёльскіх пропаведзяў**

**О Боскі Вяшчальнік, няхай інструменты нашага
розуму, якія зараз не ў гармоніі з Табой, будуць
настроены на поўную канцэнтрацыю дакладнага
паказчыка духоўнага распазнавання.**

**Навучы нас, як улоўліваць нябесныя мелодыі і
духоўную музыку, што лунае ў эфіры душы**

*** * ***

**Госпадзе, адкрый мне духоўнае разуменне, каб
яно заўсёды кіравала маімі крокамі і ўтрымлівала
мяне ад тупіковых шляхоў эгаізму.**

**Калі я буду ісці па паваротах і звільстых
сцежках свядомасці, я буду бачыць і ўцякаць ад
грубых разбойнікаў: прагнасці, эгаізму і грэбавання
маральнымі законамі.**

**О, Усведаючае Ўнутранае Святло, пакажы мне
рашэнні ўсіх жыццёвых праблем**

*** * ***

Я даю сабе гэтую святую клятву:

**Сонца майго кахання ніколі не зайдзе з неба
маіх пастаянных думак пра Цябе, Госпадзе**

Я не адвяду ад цябе вачэй і не буду глядзець ні на што, акрамя цябе.

Я не зраблю нічога, што не нагадвае мне пра цябе

Дзеянні, выкліканыя невуцтвам і глупствам, прыводзяць да кашмараў і жахлівых сноў

Дазволь мне толькі салодкімі марамі сніць пра высакародныя дасягненні, бо яны ад Твайго натхнення і кіраўніцтва, о Госпадзе!

*** * ***

О Госпадзе, калі заслоны матэрыі хаваюць Цябе ад мяне, як доўга Ты будзеш хавацца за чароўнымі заслонамі лілей, руж, аблокаў, якія зіхацяць колерам золата, і ціхіх начэй, усыпаных свяціламі і зоркамі?

Хоць яно і хавае цябе, я люблю яго, бо яно тонка намякае на тваю прысутнасць.

Аднак я прагну ўбачыць цябе такой, якая ты ёсць, без масак стварэння!

*** * ***

О, Усевідушчы, якога не ахопліваюць ні дрымота, ні сон!

Ты бачыш мяне нерухомым, нязменным вокам сонца і вечна зменлівага месяца, і цэласным позіркам ты назіраеш за мной з незлічоных пор прасторы і мігатлівых агнёў пільных зорак.

З лёгкім дотыкам ветрыку Ты лашчыш мяне, і праз мае прыязныя думкі пра Цябе і Тваіх слуг Ты абліваеш мяне благаслаўлёным дажджом Тваёй міласэрнасці.

*** * ***

О касмічны голас, о голас бяскончасці! Дазволь мне дасягнуць духоўнай свядомасці праз твой святы рэзананс

**Гэта адгукалася ўва мне, пашыраючы маё
ўспрыманне ад цела да бязмежнага сусвету
І натхні мяне адчуць вечны пульс стварэння
праз цябе**

*** * ***

**Ты рухаеш маімі нагамі, Ты працуеш у маіх
руках, Ты б'ешся ў маім сэрцы, Ты цячэш разам з
маім дыханнем І ты ўплятаеш думкі ў мой розум**

**Твая пранізлівая воля штодня імчыцца, як
метэор, у неба маёй чалавечай волі**

**Дазволь мне дадаць кроплю свайго жыцця ў
тваё касмічнае мора, каб я мог убачыць бурбалку
майго маленькага «я», што плавае на тваіх
велізарных грудзях.**

*** * ***

**Сіроты і параненыя чулі пра тваю дабрыню і
спачуванне, і вось яны ля тваіх дзвярэй. Ці
адправіш ты іх расчараванымі і без суцяшэння?**

**О, калі б толькі Твая нябачная рука магла
выцерці пякучыя слёзы з вачэй тых, чые сэрцы
разбітыя і душы пакутуюць**

**Тыя, хто заблудзіўся на сцежках ілюзіі і
падману, да каго яны звярнуцца і каго будуць
шукаць, акрамя Тваіх шчодрых дзвярэй?**

**З надыходам Тваёй прысутнасці іхнія праблемы
развеюцца, а цяжкасці знікнуць**

**Госпадзе, паднімі заслону, каб мы маглі
ўбачыць Твой добры і спагадлівы твар**

*** * ***

**О, найсвяцейшы боскі голас, загрымі на берагах
маёй душы і разбуры краты матэрыялістычнага
мыслення, каб я мог вызваліцца з цямніцы цела.**

**Дазволь мне ў медытацыі пачуць твой
пяшчотны акіянічны рэзананс у маім целе, розуме і
духу, а таксама ў навакольным асяроддзі, і адчуць,**

як ён распаўсюджваецца на ўсе малыя і вялікія гарады, на зямлю, Сонечную сістэму і ўвесь Сусвет.

І цалкам усвядоміць сваё прасторнае існаванне ў велізарнай прыродзе!

*** * ***

О, вечны боскі агонь, ты кідаеш маленькія іскры свайго боскага ззяння ў душы і розумы чалавецтва, якія выглядаюць абмежаванымі, малымі і фрагментаванымі. Тым не менш, ты застаешся адзінай, бясконцай крыніцай кожнага полымя і святла ў існаванні.

*** * ***

О Вечны Пераможца! Дапамажы мне выхаваць у сабе высакародныя якасці: салдат спакою і самавалодання, каб перамагчы ў бітве супраць самых грозных ворагаў: гневу, хлусні і няўдзячнасці.

Дык я ўзнясу над кутамі свайго жыцця сцяг Тваёй справядлівасці, якая найвышэйшая і неперасягненая

*** * ***

О Боскі Дух, няхай ніякі абавязак не будзе важнейшым за святы абавязак пазнаць Цябе. Бо кожны ўчынак, якой бы ён ні быў прыроды, можа быць выкананы толькі дзякуючы сіле дасягнення, дадзенай нам Табой.

Таму давайце любіць Цябе больш за ўсё, бо без ласкі Твайго жыцця і любові мы не можам жыць і любіць зусім.

*** * ***

О, вечная Палярная зорка! Куды б я ні блукаў і не паварочваўся, стрэлка магнітнага компаса майго розуму ўсё роўна паказвае на цябе.

**Няхай мяне абрываюць вятры раптоўных
падзей ці заліваюць дажджы нягод і бедстваў, усё
ж накіруй мой розум да Цябе назаўсёды.**

**Маё каханне, як птушка, што пляскае крыламі
сярод хмар блытаніны і бур збянтэжанасці,
абавязкова знойдзе да цябе дарогу.**

*** * ***

**О Найвялікшы Боскі Музык, удыхні ў флейту
ўсіх рэлігій мелодыі Тваёй цудоўнай еднасці, і
няхай святая музыка нясе сапраўдныя мелодыі
Твайго духу, багатыя на арыгінальнасць і
творчасць.**

**Дазволь нам гарманізаваць з Табой і аб'яднаць
мелодыі нашых сэрцаў у адзін гімн, які мы ўзносім
Табе. Няма бога, акрамя Бога!**

*** * ***

**Госпадзе, да Цябе ўзношу гэтую малітву:
Незалежна ад таго, шмат мае маёмасці ці мала,
дай мне сілу волі набываць усё, што мне трэба,
дзень за днём.**

*** * ***

**Я паўтараю свае шчырыя малітвы на ружанцы
кахання, яго пацеркі нанізаныя разам ніткай тугіх
благаслаўлёных імёнаў: Бог, Сусветны Дух, Брахма,
Нябесны Айцец, Боская Маці — усе гэта Твае святыя
імёны.**

**У сваім касмічным прадстаўленні на сцэнах
стагоддзяў ты прыняў мільёны абліччаў і вобразаў,
гэтак жа, як ты прыняў шмат імёнаў, але твая
прырода застаецца адзінай і нязменнай, якая ёсць
вечная асалода!**

*** * ***

**О Божа ўніверсальнага закону, дапамажы мне
насіць мае раны і шнары, народжаныя няшчасцямі і
выпрабаваннямі, як медалі і знакі дысцыпліны,**

**дадзеныя мне рукой Тваёй боскай справядлівасці,
якая не ведае фаварытызму.**

**Няхай мае штодзённыя цяжкасці стануць
супрацьдзеяннем ілюзіям і падману і пазбавяць
мяне ад фальшывых надзей на зямное шчасце.**

**Хацелася б, каб слёзы, якія я праліў з-за
грубасці іншых, змылі з майго розуму схаваныя
плямы і заганы.**

**І няхай кожны рэзкі ўдар кіркі непакою адкрые
ўва мне новыя глыбіні мудрасці і разумення**

**Хацелася б, каб бязбожная цемра звычайнага
існавання палохала мяне, каб я кінуўся шукаць
гарызонты тваёй чысціні і твайго гаючага святла.**

**Жыццёвыя ўкусы і раптоўныя ўдары
прымушаюць мяне крычаць, шукаючы тваёй
дапамогі**

**І няхай раскопкі балючых абставін у глебе
майго жыцця адкрываюць багатыя, вечна б'ючыя
крыніцы Твайго суцяшэння**

**Хацелася б, каб брыдкасць і грубасць іншых
людзей прымушалі мяне ўпрыгожваць сябе
пяшчотай і дабрынёй, а крыўдныя словы маіх
спадарожнікаў нагадвалі мне выкарыстоўваць
толькі прыемныя словы.**

**Калі злыя розумы кідаюць у мяне камяні, я
сустрэну іх дружалюбнымі снарадамі з добрымі
намерамі.**

**Як язмінавае дрэва, што рассыпае свае
духмяныя кветкі на руку, што апускае сякеру на яго
ствол, так дазвольце мне рассыпаць пялёсткі ружы
прабачэння на ўсіх, хто ставіцца да мяне з
халоднасцю і варожасцю.**

Духоўныя думкі

Для мудраца Парамхансы Ёгананды
**Пачуццё боскай прысутнасці ў медытацыі
напаўняе розум спакою і зараджае цэла жыццёвай
энергіяй**

**Праз глыбокае, ціхае духоўнае зносіны і
накіраванне думак і пачуццяў да Бога, шукальнік
адчувае ўсё большую радасць, і гэтая радасць
з'яўляецца адчувальным сведчаннем зносін з Богам
і дотыку да Яго благаслаўлёнай прысутнасці.**

**Я бачыў, як Ты апрацоўваеш глебу маёй душы
плугам выпрабаванняў і нягод, сеючы насенне
Тваёй мудрасці ў яе баразны. Я працягваў паліваць
гэтае насенне, і калі сонца Тваёй міласэрнасці ззяла
на яго, яно расло і квітнела, прыносячы
благаслаўлёны ўраджай задавальнення і
здавальнення.**

**Калі чалавек пазнае Бога, ён больш не адчувае,
што іншыя адрозніваюцца ад яго самога**

**Мудрыя людзі захоўваюць раўнавагу і спакой,
нягледзячы на зменлівыя абставіны і ўмовы, якімі б
рознымі яны ні былі**

**Бог — гэта найвышэйшая касмічная ўзнагарода
і найвялікшы здабытак у існаванні.**

**О Госпадзе, з гэтага дня я буду рабіць усё
магчымае, каб пазнаць Цябе і наблізіцца да Цябе і
адчуць Тваю любоў, не грэбуючы і не ігнаруючы
свае зямныя абавязкі, і я буду выконваць усе свае
абавязкі як чыстае ахвяраванне Табе, і такім чынам
я здабыў Тваю ласку.**

Бог — крыніца мудрасці і прамяністага натхнення. Ён — благаслаўлены водар, які зыходзіць ад усіх добрых сэрцаў. Ён — сад нябесных руж і пышных кветак думкі. Ён — найвялікшае каханне, якое натхняе і сілкуе наша каханне.

Бог адкрыў Сябе мне ў гарызонтах спакою, і я адчуў Яго асалоду ў крыніцах майго быцця, і я пачуў Яго голас у сваёй абуджанай свядомасці, і з поўнай усведамленасцю я атрымліваю Яго святло, якое пастаянна пранізвае мяне.

Думка — самая гнуткая з сіл, таму што яна з'яўляецца самай тонкай і празрыстай вібрацыяй свядомасці. Вы можаце разбіць думкі на бясконца малыя адзінкі, але вы ніколі не дасягнеце канца.

Чалавек не павінен абмяжоўваць сябе вузкай турмой эгаізму, а павінен уключаць іншых у іх дасягненні і шчасце, становячыся інструментам для выканання Божай волі. Калі мы думаем пра сябе, давайце думаць пра іншых; калі мы шукаем міру, давайце шукаць яго і для іншых. Тыя, хто працуе, каб прынесці шчасце іншым, будуць благаслаўленыя і ўзнагароджаныя Богам.

Дазволь мне думаць пра цябе, пакуль ты не станеш маёй адзінай думкай

Сусвет, які мы бачым, — гэта сон у сне. Матэрыя — гэта не проста «замарожаная» энергія, але і «замарожаная» касмічная свядомасць.

Госпадзе, дапамажы мне і накіруй мой розум і сілу, каб я мог несці Тваё святло ў цёмныя розумы,

**каб яны маглі быць асветленыя і ззяць прамянямі
Тваёй мудрасці. І праз сілу спагадлівага прабачэння
дазволь мне прыйсці да Цябе з усімі братамі і
сёстрамі, якія спатыкаюцца на сцежках няшчасця.**

**Той, хто жадае пазнаць Бога, павінен мець у
сваім сэрцы найвышэйшую ступень любові, як
скнара, які любіць грошы, закаханы, які сумуе па
сваёй каханай, і тапельца, які прагне глытка
паветра.**

**Задавальненне ад матэрыяльных рэчаў
памяншаецца і знікае, але боская радасць, якую
немагчыма апісаць, ніколі не памяншаецца і не
знікае.**

**Няхай ветрык боскай любові распаўсюджвае
вашы светлыя ўсмешкі, каб іх святло магло
прагнаць і выгнаць цемру з сэрцаў іншых.**

**Звычайна каханне патрабуе значна большай
псіхалагічнай сілы, чым нянавісць, але мудрыя
людзі лягчэй адчуваюць каханне, чым нянавісць, бо
бачаць ва ўсіх істотах частку вышэйшага «я» і
цесна звязаныя з касмічнай свядомасцю.**

**Спакой — гэта лекі ад любой хваробы, і людзі,
чыя сэрцы напоўнены любоўю, якія цешацца
спакоем і радуюцца добрым справам, ведаюць
смак спакою, які з'яўляецца неабходнай умовай і
фундаментальным слупом кожнага шчаслівага
жыцця.**

**Дай любоў тым, хто мае закамянелае сэрца,
спакой ахвярам трывогі і дэпрэсіі, пяшчоту тым, хто**

пакутуе ад горкага характару, радасць тым, хто абцяжараны пакутамі і болем, і будзь добрым прыкладам для тых, хто ідзе шляхамі памылак.

Няма нічога лепшага за сумленнасць і шчырасць у адносінах з іншымі. Лёгка знайсці сяброў без шчырасці, але немагчыма захаваць сяброў без шчырасці.

Існуюць узнёслыя станы канцэнтрацыі, і калі медытатар дасягае гэтых станаў, ён адчувае незвычайныя станы духоўнай радасці і цудоўныя бачанні і ўсклікае:

«Тое, што я шукаў усюды, я знайшоў з сабой і ўнутры сябе, і я бачу яго святло за сценамі цемры і адчуваю яго прысутнасць у глыбіні цішыні».

Боская любоў — гэта сад нябесных руж і прамяністых, квітнеючых думак. Яна сілкуе наша каханне, натхняе нашы пачуцці і здзяйсняе нашы шчаслівыя мары.

Госпадзе, з якімі б абставінамі я ні сутыкаўся, я ўсведамляю, што яны ўяўляюць сабой наступны крок у маім духоўным росце. Я буду рады ўсім выпрабаванням, таму што ведаю, што ў мяне ёсць розум, разуменне і сіла, каб пераадолець [перашкоды і цяжкасці, якія сустракаюцца на маім шляху].

Нягледзячы на тое, што навукоўцы-прыродазнаўцы цяпер разумеюць, што матэрыя — гэта не што іншае, як захопленая энергія, асветленыя настаўнікі паспяхова перайшлі ад

**тэарэтычных ведаў да практычнага прымянення ў
галіне кантролю матэрыі.**

**Калі вы цвёрда вырашылі быць шчаслівымі ў
сваім жыцці, нішто не зможа адабраць у вас гэтае
шчасце**

**Чыстае боскае каханне напаўняе душу
закаханага прыгажосцю, прыцягвае ўвагу Госпада
Сусвету і прыцягвае Яго вечную любоў.**

**Я ведаю многіх выдатных, разумных
бізнесменаў, якія ў глыбіні душы прагнуць пазнаць
Бога і набыць мудрасць, але тым не менш яны
звязаны сваёй працай і шматлікімі сацыяльнымі
абавязацельствамі, і, робячы гэта, яны ахвяруюць
найважнейшымі абавязкамі — сваім абавязкам
перад Богам, аспірантурай і хатнім жыццём — на
алтар грошай і менш каштоўных і важных
абавязацельстваў.**

**Той, хто стварыў нас, хоча, каб мы любілі Яго
чыстай, спантаннай любоўю, і мы не пазнаем смаку
шчасця, пакуль не аддамо сваю любоў Богу.**

**Я перамагаю гонар пакорай, гнеў — любоўю,
хваляванне — спакоем, эгаізм — альтруізмам, зло —
дабром, невуцтва — мудрасцю, а трывогу —
спакоем і мірам.**

**У нашых сэрцах павінна нарадзіцца спагадлівае
сэрца, якое супакойвае раны іншых і здымае з іх
сэрцаў смутак і боль.**

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму з вучняў:

Вашы добрыя звычкі дапамагаюць вам у звычайных і звыклых абставінах, але іх можа быць недастаткова, каб кіраваць вашым жыццём, калі ўзнікаюць праблемы і калі ўзнікае патрэба ў прыроджанай разважлівасці. Дзякуючы глыбокім роздумам вы заўсёды можаце адрозніць правільнае ад няправільнага і прыняць правільнае рашэнне ва ўсім, нават калі сутыкаецца з незвычайнымі абставінамі.

Мы не можам пражыць без Бога ні на секунду. Ён лашчыць нас лёгкім ветрыкам, дае нам жыццёвую сілу ад сонечных прамянёў і забяспечвае нас ежай. Ён у сэрцах тых, хто нас акружае, і Ён адзіны, каго мы можам лічыць сваім каханым і сваім родным.

Пакора мае салодкі, прывабны водар, які робіць пакорлівага чалавека любімым усімі

Мы павінны навучыць сябе думаць пра такія вялікія рэчы, як вечнасць і бясконцасць

Бог адкрывае Свае найвышэйшыя справы ў прыгажосці стварэння, але Ён не адкрывае, што Ён схаваны і схаваны ў гэтай вытанчанай прыгажосці

Калі ў вас моцны розум і вы пасадзіце яго ў глебу цвёрдай рашучасці, і калі ваша вера глыбокая, вы зможаце ўвасобіць свае ідэі і дасягнуць вялікіх поспехаў на месцы.

Жыццё павінна быць спрашчаным, а рэчы рабіць з лёгкасцю і камфортам. Шчасце заключаецца ў тым, каб мець час для роздуму і

самааналізу. Старайцеся час ад часу праводзіць час у адзіноце, атрымліваючы асалоду ад унутранага спакою, які зыходзіць ад спакою і цішыні.

Зло мае сваю сілу; калі ты пойдзеш яго шляхамі, яно адолее цябе. Калі ты паслізнешся, ты павінен неадкладна вярнуцца на шляхі пабожнасці і праведнасці.

Прымі, Госпадзе, тугу душы маёй і любоў спрадвечную, якую я хаваў да Цябе ў скарбніцы сэрца майго.

У святыні майго спакою я пасадзіў для цябе сад і ўпрыгожыў яго ружамі майго кахання.

З прагнучым сэрцам, прагным розумам і прагнучай душой я складаю да ног Тваёй усеабдымнай істоты ўсе кветкі маіх духоўных прагненняў і боскай любові.

Я буду сустракаць кожны дзень, думаючы пра Бога і разважаючы пра Яго

Кожная мігатлівая зорка на небе, кожная чыстая думка, кожны добры ўчынак — гэта акно, праз якое я гляджу на Цябе, мой Божа

Дай мне пачуць Твой голас, Госпадзе, у пячоры медытацыі я знайду вечнае нябеснае шчасце ў сабе; тады спакой напоўніць маё сэрца і маю істоту як у цішыні, так і ў актыўнасці.

Падкрэслівайце спакой і мір і пасылайце думкі любові і добразычлівасці, калі вы хочаце жыць у міры і згодзе ў гэтым свеце.

Большасць людзей — гэта копіі іншых, яны імітуюць тое, што кажуць і робяць іншыя. Чалавек

павінен быць унікальным і праяўляць найлепшыя бакі сваёй унікальнай прыроды.

Калі вы страцілі надзею дасягнуць шчасця, радуйцеся і не губляйце надзеі, бо ваша душа — гэта адлюстраванне вечна радаснага Вышэйшага Духа, і ў сваёй сутнасці яна з'яўляецца крыніцай шчасця.

Калі вы заплюшчыце вочы сваёй разумовай скіраванасці, вы не зможаце ўбачыць яркае сонца шчасця на гарызонце свайго жыцця. Але як бы шчыльна вы ні заплюшчылі павекі свайго розуму, сонца шчасця ўсё роўна будзе спрабаваць пранікнуць у зачыненыя камеры вашага розуму.

Адчыніце вокны спакою, і вы ўбачыце раптоўнае з'яўненне шчасця ўнутры сябе, бо прамяні радаснага духу можна ўспрыняць, калі вы звернеце свае думкі ўнутр сябе.

Медытацыя расейвае касмічны туман, калі самасвядомасць пачынае падымацца да больш высокіх узроўняў і гарызонтаў існавання.

Кожны вынаходнік кіруецца матэрыяльнай патрэбай; неабходнасць — маці вынаходніцтва. Падобным чынам, мудрыя людзі сталі — з неабходнасці — заўзятымі духоўнымі шукальнікамі. Яны выявілі, што без унутранага задавальнення ніякая знешняя ўдача не можа прынесці трывалага шчасця.

Адзін месяц развейвае цемру ночы. Падобным чынам, душа, асветленая Божым святлом і ведамі, душа, укаранёная ў боскай любові, развейвае цемру душ іншых, куды б яна ні пайшла, распаўсюджваючы святло любові, разумення і міру.

Каб мець сяброў, мы павінны праяўляць сапраўдную прыхільнасць да іншых. Тыя, хто адчыняе магнітныя дзверы для сяброўства, будуць прыцягваць душы з падобнымі вібрацыямі [схільнасцямі і тэмпераментам].

Шчасце заключаецца ў захаванні псіхалагічнай яснасці праз усе зямныя выпрабаванні і перажыванні дваістай прыроды

Калі сэрца з кімсьці, яно прыцягвае да сябе ўсе якасці гэтага чалавека. Той, хто думае пра добрых людзей, пераносіць іх дабрыню, і той, хто з пяшчотай засяроджваецца на натхняльных людзях, атрымлівае натхненне, і той, хто мае зносіны, нават у думках, з тымі, хто мае жывое сумленне, высакародную маральнасць і сумленныя намеры, падзяляе іх высакароднасць і маральнасць, таму што розум прыцягвае, як магніт [і падобнае прыцягвае падобнае].

Калі паток непераадольнай любові да Бога перапаўняе сэрца прагнучай душы, словы не могуць апісаць гэты досвед. Гэта любоў — таямніца душы, глыбокая сувязь з Богам, падобная да святога агню, які паглынае цемру ўласнага «я», дазваляючы таму, хто шукае, успрымаць Божае святло і адчуваць Яго блізкасць.

Маленькая кубак не можа змясціць у сабе акіян. Падобным чынам, чалавечая свядомасць, абмежаваная фізічнымі і разумовымі абмежаваннямі матэрыяльнага ўспрымання, не можа змясціць касмічную свядомасць, незалежна ад таго, наколькі моцнае жаданне. Аднак,

дзякуючы глыбокай і паслядоўнай медытацыі, чалавечая свядомасць можа быць узвышана, а яе ўспрыманне пашырана да такой ступені, што дакранаецца да касмічнай свядомасці.

Аднойчы да мяне [адразу пасля таго, як я скончыў адну са сваіх лекцый] падышоў адзін чалавек у Нью-Ёрку і настойваў на тым, каб пакінуць сваё фізічнае цела і падарожнічаць у астральным целе. Я сказаў яму: «Я не веру, што ты ўяўляеш сабе такую здольнасць». Але ён настойваў на тым, каб праверыць мяне, таму я пагадзіўся, сказаўшы: «Добра, тады спусціся ўніз у сваім астральным целе і раскажы мне, што ў рэстаране». Ён хвіліну маўчаў, потым сказаў: «У правым куце ёсць раяль». Я ведаў, што яму гэта здаецца, бо яго дыханне і пульс былі нармальнымі, таму я сказаў: «Наадварот, я думаю, калі б вы пайшлі туды, вы б знайшлі дзвюх дам, якія сядзяць за сталом». Ён насміхаўся з маёй прапановы, таму я сказаў: «Давай зараз разам пойдзем у рэстаран». Калі мы прыехалі, мы пайшлі ў кут, пра які ён згадаў, але там не было піяніна; замест гэтага мы знайшлі дзвюх дам, якія сядзяць за сталом. Нарэшце наш сябар зразумеў, што яго падманулі ўласныя ілюзіі.

Вера ў Бога і ўнутраная гармонія — найвялікшая дапамога і падтрымка для чалавека, каб несці цяжар жыцця

Мы павінны слухаць голас Бога, які адгукаецца ў здаровых думках. Добрыя думкі падобныя да падказак ад Бога і анёльскіх духаў, каб весці нас і дапамагаць нам. Сатана таксама спрабуе падпарадкаваць чалавецтва сваім сатанінскім шэптам, які праяўляецца ў злых думках, злых

намерах і нячыстых матывах, якім нельга дазваляць займаць сферу думкі і забруджваць прастору свядомасці.

Калі малітва шукальніка выходзіць з глыбіні яго сэрца, яго словы прасякнуты любоўю да Бога, і іншыя адчуваюць яго духоўны ўплыў і адчуваюць боскую любоў у сваёй прысутнасці. Аднак, калі гэтаму шукальніку не хапае сілы, навакольныя могуць украсці ў яго гэтую любоў. Гэта адбываецца, калі яны пачынаюць хваліць і захапляцца іх духоўнасцю. Калі іх ахоплівае пачуццё, што яны вялікія, таму што могуць натхняць іншых, закрадаецца слабасць, гонар авалодае іх сэрцам, і ў выніку яны губляюць любоў да Бога.

Чалавечы розум умацоўваецца праз барацьбу з хваробамі і пераадоленне цяжкасцей. Усё, што аслабляе розум, — вораг, а ўсё, што яго ўмацоўвае, — прытулак спакою. Сустрэкайце жыццёвыя падзеі з мужнасцю і стойкасцю. Бог паказаў мне, што гэтае жыццё — касмічны сон. Калі наша духоўная свядомасць прачынаецца, мы ўспамінаем жыццёвы вопыт як мімалётны сон радасці і смутку, і мы разумеем, што мы несмяротныя ў Богу.

Мудры Парамаханса сказаў аднаму са сваіх вучняў:

Пашырайце межы свайго царства любові, паступова ўключыўшы ў яго сваю сям'ю, сваіх суседзяў, сваю супольнасць, сваю краіну, усе краіны і ўсіх жывых істот. Будзьце ўніверсальным сябрам, чыё сэрца перапаўняецца спачуваннем і

**дабрынёй да Божых стварэнняў, і
распаўсюджвайце любоў паўсюль.**

**Той, хто даследуе сэрцы, не хоча ад нас нічога,
акрамя нашых сэрцаў**

**Бога трэба шукаць не дзеля асабістай выгады,
а з тугі па Ім, жадання Яго і малітвы да Яго з
чыстай, нязменнай і мэтанакіраванай любоўю**

**Калі любоў чалавека да Бога роўная яго
прывязанасці да свайго смяротнага фізічнага цела,
тады Бог прыйдзе да яго**

**Той, хто не зловіць жамчужыну за адно ці два
апусканні, павінен вінаваціць не мора, а хутчэй свой
метадапускання і адсутнасць глыбіні.**

**Той, хто глыбока пагрузіцца ў мора свядомасці,
знойдзе жамчужыну боскай прысутнасці**

**Спакой — гэта нябесны напой, наліты з збаной
цішыні**

**За шэрымі аблокамі часовых расчараванняў і
фрустрацый заўсёды ярка ззяюць промні
дасягненняў**

**Шчасце, поспех і душэўны спакой прыходзяць
ад намаганняў дасягнуць гармоніі праз медытацыю
і малітвы з воляй Бога, якая з'яўляецца сілай, што
тчэ тканіну жыцця ў гармоніі з касмічнымі сіламі.**

**Матывацыяй у жыцці павінна быць рабіць
добрыя справы і распаўсюджваць аўру любові і
міру**

**Ваша прырода непадпарадкавана часу, таму не
абцяжарвайце сябе матэрыяльнымі абмежаваннямі
і зямнымі абмежаваннямі. Ператварыце кожнае**

шкадаванне аб страчаных магчымасцях у аптымізм для новых дасягненняў, якія прынясуць вам задавальненне і радасць.

Спрасціце сваё жыццё, каб у вас было шмат часу, каб атрымліваць асалоду ад маленькіх жыццёвых радасцяў

У кожным атаме гэтага дзіўнага і цудоўнага сусвету Бог няспынна здзяйсняе цуды

Бог — гэта святло, якое пастаянна расейвае цемру невуцтва. Ён — рака жыцця, якая сілкуе глебу нашых душ.

Гарманічнае мысленне спараджае гармонію і згоду ў гэтым свеце, які, здаецца, поўны ўсялякіх дысанансу і разладу.

Імпульс здзяйсняць высакародныя і прыгожыя ўчынкі ў межах нашых магчымасцей — гэта творчая сіла, якая стаіць за кожным вартым дасягненнем. Мы імкнемся да дасканаласці, таму што нашы душы прагнуць аднавіць сувязь са сваёй духоўнай прыродай і сутнасным адзінствам са сваёй боскай крыніцай.

Мы тут сёння, а заўтра адыдзем, проста цені ў касмічным сне, але за нерэальнасцю гэтых мімалётных вобразаў хаваецца вечная праўда душы.

Мудрыя людзі не хочуць, каб вы ім падпарадкоўваліся, але калі вы добраахвотна прымеце іх кіраўніцтва, яны абавязкова скажуць

вам праўду і тое, што лепш для вас, з поўнай сумленнасцю і бесстароннасцю.

Будзь жывым дрэвам, якое расце і выпускае новыя ствалы і галіны. Тыя, у каго моцныя сэрцы, кажуць:

У нашым жыцці ёсць прамяні сонца, і ў нас ёсць магчымасці працаваць і раскрываць надзеі і галіны дасягненняў.

Няма нічога лепшага за сумленнасць і шчырасць у адносінах з іншымі

Зрабі ўсё магчымае, потым адпачні, расслабся і хай усё ідзе сваім натуральным шляхам, замест таго, каб спрабаваць змяніць гэта сілай

Майстар Парамаханса сказаў, падбадзёрваючы аднаго са сваіх вучняў:

Калі вашы малітвы даходзяць да Бога, не мае значэння, ці глыбейшыя вашы грахі за акіян цемры і вышэйшыя за Гімалаі; Бог даруе іх і сатрэ іх, быццам яны ніколі не былі, пакуль вы цвёрда вырашылі не паўтараць іх. Вы можаце на нейкі час апусціцца пад пласты цемры, але вы — іскра боскага агню — полымя ад вечнага, няспыннага паходні, якое ніколі не згасе і не гасне. Вы можаце зацямніць полымя, але вы не можаце яго патушыць.

Паслядоўнае, спакойнае і рашучае выкарыстанне сваёй волі прывядзе ў рух касмічныя сілы і выкліча водгук ад Госпада Сусветаў.

Многія людзі не лічаць неабходным аналізаваць прыроду кахання. Яны вызначаюць яго як пачуццё, якое яны адчуваюць да сваіх родных, сяброў і іншых людзей, да якіх яны адчуваюць моцную цягу. Але каханне — гэта значна больш, чым гэта. Адзіны спосаб апісаць вам сапраўднае каханне — гэта апісаць яго ўплыў на душу. Нават маленькая іскра боскай любові напаўняе чалавека такой непераадольнай радасцю, што яе цяжка стрымаць. Задавальненне, якое прыносіць каханне, заключаецца не ў самым пачуцці кахання, а ў радасці, якую яно прыносіць. Сапраўднае каханне дае нам шчасце, якое немагчыма апісаць.

Жыццёвую сілу цела трэба падтрымліваць з дапамогай збалансаванага харчавання, аптымізму і ўсмешкі. Тыя, хто знаходзіць радасць у сабе, выяўляюць, што іх целы зараджаюцца электрычным токам, які паходзіць з жыццёвай энергіі, цесна звязанай з боскай воляй і ўніверсальным розумам. Усмешка надзвычай карысная для здароўя. Яна прыцягвае станоўчыя вібрацыі, адкрывае гарызонты аптымізму і прыносіць унутраны спакой і псіхалагічны камфорт.

Увесь свет забыўся пра сапраўднае значэнне слова «каханне», і, на жаль, яго незразумелі і выкарыстоўвалі няправільна. Гэтак жа, як алей змяшчаецца ў кожнай частцы аліўкі, так і каханне пранізвае ўсё стварэнне. Але вызначыць каханне неверагодна складана, гэтак жа, як спрабаваць апісаць смак і водар апельсіна. Трэба самому паспрабаваць апельсін, каб сапраўды зразумець яго смак, і тое ж самае тычыцца кахання.

Кожны чалавек адчуваў каханне ў нейкай форме ў сваім сэрцы і таму мае пэўнае разуменне яго прыроды, але не ведае, як культываваць, ачышчаць і пашыраць яго ў боскую любоў. Іскра боскай любові існуе ў большасці сэрцаў з маладога ўзросту, але яна часта губляецца, таму што людзі не ведаюць, як яе выходзіць і развіваць.

Жыццё — гэта школа перажыванняў, і ўсё яно паказвае ў адным кірунку: да Бога

Зменлівыя сцэны жыцця зацямняюць рэальнае жыццё, за рухомымі выявамі нерэальных бачных рэчаў хаваецца сапраўднае касмічнае жыццё, схаванае ад вачэй.

Праблемы і цяжкасці ўзнікаюць з-за таго, што чалавек не ўсведамляе сваіх мінулых учынкаў, учыненых у пэўны час і ў пэўным месцы. Яго цяперашнія пакуты вынікаюць з думак і ўчынкаў, якія ён вымавіў, якія ўкараніліся ў глебе яго свядомасці, прараслі ў расліну і прынеслі плён, які адлюстроўвае тыя самыя характарыстыкі гэтых думак і ўчынкаў.

Выпрабаванні і нягоды прыходзяць не для таго, каб зламаць чалавека і паралізаваць яго волю, а для таго, каб ён цаніў Бога так, як яго павінны цаніць, і паважаў Яго законы, праз якія ён можа дасягнуць сапраўднага шчасця.

Настаўнік Парамаханса сказаў групе вучняў: Практыкуйце мастацтва жыцця ў гэтым свеце, не губляючы ўнутранага спакою, і ідзіце шляхам раўнавагі, каб дасягнуць дзіўнага і цудоўнага саду самапазнання.

**У пакоры мы знаходзім даліну сноў, усеяную
духмянымі, квітучымі кветкамі самапазнання**

**Божая прыгажосць бязмежная. Добра
атрымліваць асалоду ад руж і кветак, але больш,
чым атрымліваць асалоду ад іх прыгажосці, — гэта
бачыць Божы твар за іх чысцінёй і прыгажосцю.
Задавальненне ад музыкі, любоў да самой музыкі,
не можа параўнацца з творчым голасам Бога, які
цячэ праз яе мелодыі.**

**Міралюбныя душы збіраюць воды мудрасці,
што цякуць з чалавечых і боскіх крыніц**

**Госпадзе, я ведаю, што Ты чуеш ціхіх словы
маёй душы і просьбы майго сэрца да Цябе**

**Давайце заўсёды імкнуцца ўпрыгожваць сваё
жыццё ва ўсіх адносінах, прымаючы любоў,
сумленнасць і шчырасць, штодня гледзячы ў
люстэрка самааналізу і даследуючы глыбіні душы.**

**Неведанне [надакучлівых звычак] падобнае да
свербу ці драпання. Чым больш вы паддаецеся
жаданню скуры драпацца, каб пазбавіцца ад
надакучлівага адчування, тым больш узмацняецца
жаданне драпацца, і чым больш вы ігнаруеце гэтае
пачуццё і не паддаецеся яму, тым менш яно вас
турбуе.**

**Нельга парушаць правы іншых, пазбаўляць іх
зямлі, спакою, кахання, годнасці ці любой
матэрыяльнай ці нематэрыяльнай маёмасці. Калі вы
не адчуваеце жадання ўзяць тое, што вам не
належыць, тое, што вам трэба ці чаго вы жадаеце,**

**прыйдзе да вас. Крадзеж спачатку зараджаецца ў
розуме, калі чалавек пачынае зайздросціць іншым.
Насенне злага жадання павінна быць выкарчана з
розуму.**

**З надыходам духоўных памкненняў чалавек
выбірае разец мудрасці, каб прыгожа фармаваць
сваё жыццё**

**Калі мы глядзім на ўсё прыгожае ў прыродзе,
мы адчуваем у сабе пачуццё пяшчоты і спачування**

**Любы важны крок у жыцці заслугоўвае таго,
каб яго старанна і падрабязна абдумаць, а таксама
разгледзець у агні штодзённага досведу ў розных
абставінах.**

**Тыя, хто самадастатковы, живуць праведна.
Шчасце прыходзіць толькі ад чыстых думак і
праведных учынкаў. Калі вы шчаслівыя зараз, вы
будзеце шчаслівыя і ў будучыні, як тут, так і ў
наступным свеце. Мы павінны назапашваць поспех,
збіраючы плады мудрасці, пакуль свеціць сонца
магчымасцей. Іншымі словамі, мы павінны
выкарыстоўваць магчымасці, пакуль не позна.**

**Ідзіце па жыццёвых сцежках з цвёрдасцю і
спакоем, ведаючы, што бясконцая творчая сіла з
вамі, суправаджае і падтрымлівае вас**

**Кожнаму чалавеку патрэбен перыяд адзіноты і
адпачынку, каб справіцца з усё большым ціскам
жыцця, і людзі павінны паважаць незалежнасць
адзін аднаго.**

**За кожным ценем жыцця хаваецца большае
святло Бога**

**Трымайцеся за штурвал веры і не бойцеся
неспрыяльных знешніх абставін, якія хістаюць
карабель вашага жыцця. Верце, што
«немагчымасці», якіх вы спадзяецеся дасягнуць, вы
дасягнеце з Божай дапамогай, дзякуючы сіле веры,
якая вытрымлівае ўсе выпрабаванні.**

**Калі вы можаце дасягнуць гармоніі з самім
сабой, тады вы можаце быць у гармоніі з усімі
астатнімі**

**Гэты свет не наш дом; наш дом знаходзіцца па
той бок, у касмічнай свядомасці Бога**

**Ці ёсць што-небудзь больш захапляльнае, чым
плённае жыццё, напоўненае гармоніяй, любоўю і
шчодрасцю?**

**Удыхніце свежае паветра жыццёва важных ідэй
іншых людзей і скарыстайцеся іх яркімі,
пазітыўнымі поглядамі**

**Маё сэрца перапаўняецца радасцю, калі я бачу
жменьку шчырых адданных, якія прагнуць Божай
любові. Мы прыйшлі ў гэты свет толькі для таго,
каб пажынаць плады любові да Бога і вернага і
пакорнага служэння Яму.**

**Жыві толькі сучаснасцю, а не будучыняй. Рабі
ўсё магчымае сёння і не зазірай у заўтра.**

**У пячоры ўнутранай цішыні ты знойдзеш
крыніцу мудрасці**

**На лбе, паміж бровамі, знаходзяцца вароты ў
рай. Гэты цэнтр у мозгу [месцазнаходжанне
духоўнага вока або духоўнай свядомасці] — вось
волі. Калі вы сканцэнтруеце сваю разумовую сілу
на гэтым цэнтры і акуратна падштурхнеце сваю
волю, то жаданае будзе дасягнута (Мы часта
назіраем, як чалавек, які спрабуе нешта ўспомніць,
несвядома дакранаецца да гэтай кропкі на лбе).**

**Таму нельга выкарыстоўваць сваю волю ў злых
мэтах. Жаданне наўмыснай шкоды іншым — гэта
грубае злоўжыванне сіламі, дадзенымі нам Богам.
Калі вы выявіце, што ваша воля вядзе вас у зман,
спыніцеся, бо працягваць у гэтым кірунку — гэта не
толькі марнаванне духоўнай энергіі, але і прывядзе
да страты гэтай сілы, з-за чаго вы не зможаце
выкарыстоўваць яе нават для дабра.**

**Мы, людзі, надзелены здольнасцю да
самакантролю. Нягледзячы на тое, што мы не
цалкам свабодныя, мы трымаем ключ да свабоды.
Тым не менш, многія жывуць хаатычна, не
выкарыстоўваючы дадзены ім Богам інтэлект і
свабодную волю для дасягнення самавалодання.**

**Тыграм кіруе інстынкт забойства і не мае ў
гэтым выбару. Але людзі валодаюць свабоднай
воляй і інтэлектам, што дазваляе ім пастаянна
паляпшаць сваё становішча і павышаць свае
стандарты, замест таго, каб заставацца палоннымі
шкодных інстынктаў і звычак.**

**Аднойчы я ехаў цягніком, надвор'е было
надзвычай спякотнае, паветра нібыта ішло з печы.**

Усе вакол мяне пакутавалі ад моцнай спёкі, але я ўсміхаўся ў душы, бо мой розум быў адарваны ад думкі пра спёку, бо я пераканаў сябе, што тая ж электрычнасць, якая стварае цяпло ў духоўцы, стварае лёд у халадзільніку, і ў той момант я адчуў, быццам пласт лёду ахінуў маё цела.

Калі я пасылаю хвалі сваёй любові і добрых пажаданняў іншым, я адчыняю браму для боскай любові, каб яна прыйшла да мяне.

Паспрабуйце пазбавіцца ад раздражняльных рэчаў у вашым жыцці або, пры неабходнасці, цярпець іх, не дазваляючы ім турбаваць вас псіхалагічна.

Калі чалавек можа быць чыстым, няма патрэбы яму заставацца брудным

Можна быць гэтак жа прывязаным да жыцця ў хаце, як і да жыцця ў палацы

Найважнейшы фактар у дасягненні духоўнага поспеху — гэта намаганні

Свецкія шукаюць дароў Божых, а мудрыя шукаюць Самога Даўцу

Уначы я цалкам аддаляюся ад патрабаванняў свету і цалкам адлучаюся ад яго, сам-насам з дапамогай сваёй волі кірую сваімі думкамі, накіроўваючы іх па патрэбных шляхах, пакуль не прыйду да правільнага рашэння і спосабу яго рэалізацыі. Затым я матывую сваю волю да адпаведных дзеянняў, і з Божай дапамогай дасягаю поспеху. Такім чынам, я шмат разоў эфектыўна выкарыстоўваю сваю волю, але гэта

**магчыма толькі пры паслядоўным і бесперапынным
яе выкарыстанні.**

**Выява гор, намаляваных на блакітным
гарызонце, цудоўны механізм чалавечага цела,
ружы і зялёны шаўковы дыван, высакароднасць
душ, веліч розумаў і глыбіня кахання — усё гэта
нагадвае нам пра прыгожага Бога і крыніцу ўсёй
высакароднасці і шляхетнасці.**

**Калі чалавек не працуе над развіццём сваёй
прыроды збалансавана — разумова, матэрыяльна і
духоўна, — ён не адчуе сапраўднага шчасця.
Духоўнае разуменне натхняе нас на мудрасць, і
неразумна дазваляць эга дамінаваць над
мудрасцю, здаровым меркаваннем і
разважлівасцю; хутчэй, канчатковае рашэнне
павінна залежаць ад разумення і сумлення.**

**Калі вы напоўніце сваё сэрца любоўю і тугой па
ідэі пра Бога і будзеце захоўваць яе глыбока ў
сабе, то Гасподзь Сусвету прыйдзе да вас і прыме
гэтую ідэю ад вас, таму што боская туга кранае
сэрца Бога.**

**Калі вы ўпэўненыя ў Богу, вы можаце
атрымліваць асалоду ад усяго без прывязанасці.
Таму вельмі важна прыкласці намаганні, каб
пазнаць Бога, інакш жыццё можа расчараваць вас і
разбурыць вашы надзеі жахлівым чынам.**

**Наш час пройдзе, і тое, што мы бачым зараз,
знікне аднойчы. Змены — гэта добра, пакуль вы не
дазваляеце ім прычыняць вам шкоду, а калі яны
балючыя, яны служаць папярэджаннем адпусціць**

жаданні, якія прычыняць вам пакуты, калі вы не зможаце іх выканаць.

Усё ў Сусвеце ўзаемазвязана і цесна звязана адно з адным. Дзякуючы правільнаму выкарыстанню чалавечага інтэлекту, дадзенага нам Богам, мы разумеем, што ўсё жыццё звязана з Вышэйшым Розумам.

Усё фізічнае стварэнне, якое асяляе чалавечы розум, толькі дае захапляльныя намеры на дзіўныя цуды Сусвету

Ніякую задачу нельга выконваць з разгубленым і ўсхваляваным розумам, як пярэ на ветры. Наадварот, усе абавязкі трэба выконваць з унутраным і знешнім спакоем, са спакоем і самавалоданнем, з інтэлектам і вялікай канцэнтрацыяй.

Калі вы будзеце штодня прысвячаць трохі часу глыбокім роздумам пра Бога і малітвам да Яго, вы атрымаеце ўзамен вялікую суцяшэнне і сапраўднае шчасце

Кожны дзень павінен быць днём падзякі за дары жыцця: сонечнае святло, ваду, смачныя садавіну і гародніну, якія з'яўляюцца ўскоснымі дарамі ад найвялікшага дарыльшчыка: Бога.

Я сам сабе кароль, а не кароль маёмасці, мне нічога не належыць, але я кірую царствам свайго спакою і карануюся на троне вечнага задавальнення.

Калі вы спакойныя, вы адчуваеце, як унутры вас пульсуе свет шчасця

Чалавечае каханне бессэнсоўнае, калі яно не заснавана на безумоўнай любові Бога. Малады мужчына і жанчына могуць закахацца, але праз нейкі час на іх месца прыходзяць разлад і нянавісць. Чалавечае закаханасць недасканалае, у той час як боскае каханне дасканалае і вечнае.

Адзіны спосаб адчуць боскую любоў — гэта рабіць усё, каб дагадзіць Богу, і вы ўбачыце, што Бог прыходзіць да вас нечаканымі спосабамі, і Яго радасць ахопіць вас, і Яго святло будзе ззяць на вас.

Маё жаданне — пабудаваць храмы для Бога ў душах людзей і бачыць Яго дабраславёную ўсмішку, якая з'яе на іх тварах. Найвялікшае дасягненне ў жыцці — гэта прысвяціць храм Богу ў сваёй душы, і гэта лёгка дасягальна.

Многія людзі прыходзяць да мяне, каб пагаварыць пра свае клопаты, і я прашу іх супакоіцца, паразважаць і не разглядаць іншыя рашэнні, пакуль не адчуюць спакою і духоўнага спакою. Калі розум спакойны, а вера ў Бога моцная, рашэнні праблем непазбежна з'явяцца. Ігнараванне праблем не гарантуе іх знікнення, а турбота пра іх не дае станоўчых вынікаў. Медытуйце, пакуль не адчуеце спакою, затым падумайце пра сваю праблему і шчыра маліцеся Богу аб дапамозе. Засяродзьцеся на праблеме, і вы знойдзеце рашэнне без турбот і напружаных намаганняў.

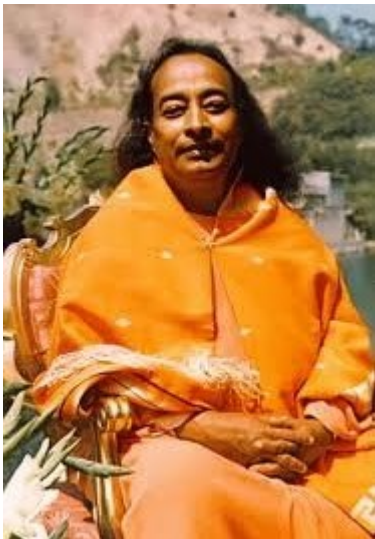
**О Госпадзе, іграй Твае бессмяротныя мелодыі
на флейце майго жыцця, каб я мог быць
дабраславёны вібрацыямі Тваіх святых мелодый**

**Вельмі важна кантраляваць эмоцыі для шчасця
і спакою. Тады ніхто не зможа вас раздражняць ці
абудзіць у вас зайздасць, і вы застанецеся
непахіснымі і гордымі ў глыбіні душы, і ніхто не
зможа кінуць вам выклік ці парушыць ваш спакой.**

**Пакора — гэта найлепшы спосаб атрымаць
дождж боскай міласэрнасці**

**Часам людзі думаюць, што Бог далёка ад іх, у
далёкім месцы ў сусвеце, і таму яны не заклікаюць
Яго. Але Ён бліжэй, чым блізкі, і даражэй, чым
каханы, для тых, хто думае пра Яго і лічыць Яго
блізкім да сябе.**

духоўны



Душа павінна абудзіцца

Ад сну слабасці і кайданоў расчаравання

І яго выпраменьванне ў царства мудрасці, святла і

спакою

Ёсць некалькі спосабаў зрабіць гэта

Сярод іх — самакантроль

Правільнае харчаванне

Мужнасць і непахіснасць прынцыпам

Стабільны псіхалагічны стан

І мужнасць у сутыкненні з цяжкасцямі

І каб вызваліць свядомасць ад сэнсарных
адцягненняў

Інтэлектуальная канцэнтрацыя на станоўчых баках

Ён адмовіўся быць пераможаным у жыццёвых
цяжкасцях

Таму што прызнанне паразы аслабляе рашучасць

Актывацыя неабмежаваных духоўных сіл

Якім Творца даў чалавецтву

І сузіраючы Бога, пакуль не дакранешся да Яго
прысутнасці

Найбольш дакладныя паказчыкі існавання Бога

Гэта радасць, якая ўзрастае падчас сузірання яе

Калі розум вольны

Ад забабонаў, прадузятасці і несправядлівасці

І калі вузкалобасць знікае

Калі мы спачуваем іншым

Мы лічым, што дамы пакланення, ва ўсёй іх
разнастайнасці

Яны — дамы Божыя

Калі мы разумеем, што жыццё — гэта барацьба і
абавязак, які трэба выканаць

І ў той жа час мімалётная мара

Калі мы думаем пра Бога з любоўю

Мы працуем, каб рабіць іншых шчаслівымі

З добрымі словамі і самаадданай службай

Тады мы зразумеем, што Бог з намі

І мы з ім цесна кантактуем

Касмічная руціна: паміж уладай і інтэлектам

Некаторыя людзі не ўсведамляюць

Ёсць розніца паміж сілай і інтэлектам

Электрычнасць — гэта сіла

Але калі яго не змясціць у лампу

Яно не будзе выпраменьваць святло, якое мы можам

выкарыстоўваць

Гэта інтэлект, які ўкладвае электрычнасць у

лямпачку

Не ўсе сілы прыроды могуць

Каб здавальняюча функцыянаваць самастойна

Без інтэлекту, які б кіраваў імі і каардынаваў іх

Такім чынам, мы бачым, што фабрыка касмічнага

інтэлекту

Гэта працуе скаардынавана

Steam мае сілу рухаць рэчы

Агонь ператварае вад у пару

Гэта ўсяго дзве сілы

Ад сіл прыроды
Але ў іх натуральным, непрыручаным стане
Яны не прыносяць ніякай істотнай карысці
Але калі імі карыстацца з розумам
І правільна іх накіроўваць
Яны аказваюць вялікую паслугу чалавецтву
З гэтага мы робім выснову
што Зямля і ўвесь Сусвет
Яны праходзяць строгі рэжым
Што робіць магчымым чалавечае жыццё
Гэтая касмічная руціна
«Ці «рытм нябесных цел
Гэта прадукт вышэйшага боскага розуму
Сусвет не існаваў бы без Яго
І абмежаваны чалавечы розум не мае сілы
Каб ведаць яго таямніцы і загадкі
Выклік
О, Боскае Святло
!Пранікальныя атамы матэрыі
Ты схаваны і нябачны
Пачуцці не могуць цябе ўспрыняць
Ці то на сонечным святле
цёплы залацісты
Ці ў халодных сярэбраных вярхоўках месяца
Нябесныя лампы раскрываюць прыроду
Але гэта табе не паказвае
Бачны свет матэрыі
З-за інтэнсіўнага святла
Гэта проста цемра для маіх вачэй
Трэнерую сваю праніклівасць, каб успрымаць Тваю
схаваную веліч
Праяўляецца ва ўсім стварэнні
У цэрэбральнай вобласці
Чалавечы мозг, у тым ліку
З тапаграфіі і складак

У ім змяшчаюцца артэрыяльныя каналы
І цёмныя рэкі крывяносных сасудаў
Гэта мініяцюрная версія вялікай краіны
?Гэта экстравагантны раён
?Няўжо там няма боскага жыхара
?Ці можа быць верш без паэта
?Ці гадзіннік без вытворцы
?Ці ружа без дызайнера
Не, абсалютна не
Аналагічна, мазгавая вобласць
Схаваная прыгажосць
Ён быў створаны з дапамогай
Дзіўны і незвычайны інтэлект
Цікава, хто жыве ў гэтай цудоўнай зале
З яго сценамі, зробленымі з
прылягаючыя касцяныя тканіны
І яго цудоўныя інгрэдыенты
?Што не паддаецца імітацыі
Паколькі пад чэрапам знаходзіцца вобласць
Яно кішыць мільярдамі клетак
Яркі і разумны
І заняты кругласутачна
З надзвычай напружанай і складанай дзейнасцю
драбнюткія часцінкі мозгу
Працуе без перапынку
З рознымі функцыямі
Падрыхтоўка банкетаў
Мікраскапічныя даследаванні
Вітанне новых гасцей
Праз дзверы пачуццяў
Ёсць нешта падобнае да куплі-продажу
Бягучыя аперацыі
Ад паглынання і дрэнажу
І як маленькія лодкі
Рух крывяных клетак

У сярэдзіне артэрыяльных пратокаў
Загружаны жыццёва важнымі прыпасамі
Розныя віды і гатункі
Натхнёны Творцам Дабрыні
Гордасць выклікае духоўную слепату
Таму што яно выганяе з душы
Візія велізарных прастораў
Той, хто жыве ў вялікіх душах
Вялікія людзі разумеюць
Іх сілы пазычаныя
Ад Бога Усемагутнага
Той, хто любіць пакорных
І Ён памнажае іх веды, кіраўніцтва і сілу
Ці чалавек
паспяховы бізнесмен
Ці праніклівы палітык
Ці тыранічны дыктатар
ці вялікі рэфарматар
Ягоная сіла нішто
У параўнанні з бясконцай сілай Бога
Пакора — гэта адчыненыя дзверы
З якога выцякае багацце міласэрнасці
Каханне і ўпэўненасць
Да добрых душ
Аматар добра
І ўспрымальны да агнёў
І дабраславенне з нябёсаў
Гэтак жа, як цемра не можа працягвацца
Усюды, дзе свеціць святло
Вось як цемра хваробы павінна знікнуць
Калі святло Бога ззяе ў клетках цела
Мала хто ўсведамляе гэты факт
Калі людзі адчуваюць моцнае жаданне вылечыцца
Яны моляцца з трывожнымі сэрцамі
Ці з пачуццём распачы

Думаючы, што Бог не пачуе іх малітваў
Ці моляцца, але не чакаюць
Каб яны ведалі, ці дайшлі іх малітвы да Бога
Гэтак жа, як немагчыма слухаць
Пад музычную трансляцыю ў эфіры
Выкарыстанне няспраўнага прымача
Такім чынам, вібрацыі немагчыма выявіць
Здароўе, сіла і мудрасць, якія паходзяць ад Бога
З парушэннямі псіхікі з-за страху і трывог
Усе формы трывогі, сумневаў і няўпэўненасці
Дазволь нам успомніць Цябе і падзякаваць Табе,
Госпадзе

У беднасці і дабрабыце
Пры хваробе і выздараўленні
У цемры і святле
Пры любых абставінах
Давайце з удзячнасцю ўспамінаць дні дабрабыту
Якія ты нам падарыў
Дапамажыце нам адкрыць вочы веры
Дазволь нам убачыць тваё дабраславёнае святло
Лекар ад усіх хвароб і немачаў
Яны зноў адчуюць унутраную радасць
Закон руху заснаваны на законе прычыны і следства,
або дзеяння і супрацьдзеяння
Чалавек, які нарадзіўся добрым у гэтым жыцці, быў
такім і ў папярэднім увасабленні {дзякуючы таму, што
зрабілі яго рукі.} І калі ён імкнецца рабіць дабро, шалі
дабра будуць усё больш і больш схіляцца на яго карысць
— «Таму, хто мае, будзе дадзена больш, і ў яго будзе
«шмат

Тыя, хто валодае толькі некалькімі добрымі
якасцямі, могуць страціць нават гэтую нязначную
частку, бо «чаго няма, тое ў іх будзе забрана» з-за
магутных злых схільнасцей, якія атакуюць і
.перапаўняюць іх

Чалавек, схільны да зла, мусіў мець гэтую злую
схільнасць у папярэднім жыцці, і гэтыя злыя схільнасці
могуць узмацніцца і кантраляваць іх. Тыя, хто мае нейкія
дрэнныя схільнасці, былі такімі раней, і калі дабро
пераважае зло, то дабрадзеіныя якасці выціснуць
.дрэнныя схільнасці з іх душ

Гэта натуральнае дзеянне закона прычыны і
следства (кармы). Аднак не варта адчуваць сябе
бездапаможным і ў пастцы, калі ў вас ёсць непажаданыя
звычкі, ад якіх вы хочаце пазбавіцца. Зараз самы час
пераадолець гэтыя звычкі, развіваючы мінулую
.рашучасць і цвярозы розум

Чалавек можа вызваліцца ад шкодных звычак і
стварыць добрыя звычкі ў думках і справах, што прынясе
яму жаданыя вынікі

Незалежна ад таго, наколькі глыбока ўкараніліся ў
чалавека дрэнныя звычкі, ён павінен памятаць, што сам
стварыў іх праз паўтарэнне пэўных думак і дзеянняў, і
што ён можа замяніць гэтыя дрэнныя звычкі добрымі з
.дапамогай пазітыўнага і канструктыўнага мыслення

Добрыя і злыя думкі — гэта кантрасныя станы
чалавечай свядомасці. Натуральна, лепш бачыць
прыемныя сны, чым пакутаваць ад жахлівых кашмараў.
Свядомасць гнуткая і адчувальная; яна можа прымаць
той стан, які жадае, або бачыць сны, якія ёй
.падабаюцца

Але праблема людзей у тым, што яны дазваляюць
сваёй сферай свядомасці — сваёй уласнай свабоднай
волі і выбару — кіравацца дэвіянтнымі тэндэнцыямі і
памылковымі арыентацыямі, народжанымі мінулымі
звычкамі. Такім чынам, іх здольнасць распазнаваць
застаецца няўстойлівай і нікуды не дзенецца, як і
метафізічная апека, што замацавалася за крэпасцямі
.распазнавання і ўспрымання

Калі тыя, хто ап'янеў ад шкодных звычак, адчуюць
горкі боль ненатуральнага жыцця, яны звернуцца да
святла разумення і праведнага жыцця ў пошуках
выратавання, незалежна ад таго, наколькі ўкаранёнымі і
.глыбока ўкаранёнымі могуць быць іх дрэнныя звычкі
Тады, калі яны будуць працаваць над развіццём і
выхаваннем добрых звычак праз практыку гарманічнага
ладу жыцця, яны зноў адкрыюць для сябе ўнутраную
радасць і атрымаюць асалоду ад спакою як
натуральнага выніку самакантролю і выхавання добрых
.звычак

Сапраўднае сяброўства
Пазітыўны абмен азначае
эмацыйная ўцягнутасць
Гэта азначае дапамагаць сябрам адчуваць сябе
лепш

У часы бяды
І спачуваючы ім
У іх смутку і пакутах
І раіць ім
У крытычных абставінах
і фінансавая дапамога
У часы рэальнай патрэбы
Калі чалавек шчыры з самім сабой
і верны сябар для іншых
Ён стане прыдатным
Каб пакаштаваць нектар боскай дружбы
Калі іншыя адчуваюць нашу любоў
Гэтае каханне пашырыцца і стане ўсеабдымным
каханнем

Яно цячэ ў кожным сэрцы
У гармоніі з благаслаўлёным пульсам жыцця
Няздольнасць перадаць сяброўскія пачуцці
Гэта азначае ігнараванне закона самаўзмацнення

Праз якія пашыраюцца ўспрыманні душы
Дакрануцца да боскай прысутнасці
Калі мы ўстанаўліваем давер
У сэрцах тых, хто прымае
І мы здольныя пашырыць межы нашага кахання
Каб уключыць больш шырокія пласты насельніцтва
Тады мы зможам пашырыць дыяпазон нашай
свядомасці

І яго запуск да парога касмічнай свядомасці
Дзве рэчы, якіх жадаюць усе без выключэння
Людзі знешне адрозніваюцца адзін ад аднаго сваім
псіхалагічным і эмацыйным складам, ролямі, якія яны
выконваюць у жыцці, працай, якую яны выконваюць, і
жаданнямі, якія ў іх узнікаюць. Але пад усімі гэтымі
адрозненнямі хаваюцца дзве рэчы, якіх усе людзі — без
.выключэння — жадаюць і нават адчуваюць патрэбу ў іх
Гэтыя дзве рэчы — гэта свабода ад усіх формаў
пакут і патрэбы і дасягненне трывалага шчасця без
умоў; або поўнае задавальненне, якое ўключае ў сябе
мір, любоў, мудрасць і радасць
Людзі не знойдуць спакою, пакуль не дасягнуць таго
задавальнення, якога прагнуць іх сэрцы і да якога яны
імкнуцца ўсімі сродкамі і метадамі. Гэта ключавы момант
.у разуменні стану чалавека
На жаль, людзі шукаюць задавальнення не ў тых
месцах і не могуць яго знайсці
Яны шукаюць яго ў свеце і зямных рэчах, у маёмасці
і знешніх абставінах, а таксама ў адносінах, якія не
.заснаваныя на глыбокім разуменні і трывалым падмурку
Такім чынам, чалавеку немагчыма атрымаць чыстае
шчасце ні ў якіх абставінах або ад любога чалавека ў
.гэтым свеце, улічваючы самую прыроду стварэння
Стварэнне заснавана на прынцыпе дваістасці.
Напрыклад, нельга мець выяву толькі ў адным колеры;

патрэбны кантраст або адрозненне. Падобным чынам,
.дваістасці немагчыма адсутнічаць у гэтым свеце
Улічваючы чалавечыя жаданні, кожны з нас хоча
толькі добрых рэчаў — прыемных, прыгожых і
пазітыўных — без неабходнасці мець справу з адходамі,
раздражненнямі і іншымі непрыемнымі рэчамі. Але гэта
.немагчыма

У гэтым свеце дваістасці няма задавальнення без
болю, няма святла без цемры, няма добра без зла, няма
жыцця без смерці. Адзін бок медаля немагчымы без
другога. Тое, чаго мы прагнем глыбока ўнутры, нельга
.знайсці ні ў чым, што можа прапанаваць свет
Выбар за кожным чалавекам. Ці будзе ён працягваць
шукаць тое, што шукае, не ў тым месцы і адчуваць
?расчараванне за расчараваннем
Людзі шукаюць з усіх сіл і жаданняў, але не
знаходзяць таго, што шукаюць, што прыводзіць да
расчаравання і адчаю. Больш за тое, гэта прыводзіць да
ўзрастаючай крыўды, якая, у сваю чаргу, ператвараецца
ў моцны гнеў і, у рэшце рэшт, у акты гвалту. Такім
чынам, няправільны спосаб пошуку не вядзе да
.жаданага шчасця

Вярхоўны Творца жадае для нас поўнага і
дасканалага шчасця, якое можна знайсці толькі ў глыбіні
душы. Таму Бог стварыў гэты сусвет такім чынам, што
нішто ў ім не задавальняе чалавечае сэрца і не выконвае
яго жаданняў, акрамя выпадкаў, калі яно звяртаецца да
крыніцы шчасця, асалоды і задавальнення, якая таксама
.з'яўляецца яго крыніцай

Сапраўды, Царства Нябеснае ўнутры чалавека
Раўнавага на вагах
Баланс — гэта ідэал, які спалучае ў сабе меркаванні
Матэрыяльнае, псіхалагічнае, эмацыянальнае і
духоўнае

У гарманічным адзінстве яно мае практычны
характар
Стымулюе творчае мысленне і заахвочвае
прадуктыўную працу
Кожны з нас хоча мець здаровае цела
Здаровы і вольны ад усіх перашкод і формаў
слабасці
Мы таксама хочам, каб нашы розумы былі пільныя
І што нашы эмоцыі і пачуцці працуюць на нас, а не
супраць нас
Мы хочам, каб гэта паспрыяла паляпшэнню нашых
адносін з навакольнымі
Гарманічна і прыемна, менавіта так, як мы хочам
У кантакце з духоўным бокам нашай істоты
Часы могуць быць цяжкімі
Ёсць шмат ціску
Напружанасць расце
Каб дасягнуць раўнавагі ў такіх абставінах
Патрабуюцца ўкладанні энергіі, часу і ўвагі
Раўнавага не дасягаецца праз прыняцце жаданага
за рэальнае
Хутчэй, гэтага трэба дасягнуць шляхам рэальнага
планавання і сур'ёзных намаганняў
У нашым жыцці ёсць шмат элементаў, якія
патрабуюць балансу
Многія з іх здаюцца несумяшчальнымі адно з адным
Напрыклад, адказнасць перад сям'ёй
Зарабляць на жыццё і падтрымліваць здароўе
І выконваючы літаратурныя і маральныя прынцыпы
І апрацоўка велізарнай колькасці неабходнай
інфармацыі
Абавязак перад грамадствам
Акрамя шматлікіх іншых абавязацельстваў, якія
патрабуюць нашага часу і энергіі
Часу мала для ўсіх нас

Але нам трэба спрасціць сваё жыццё, каб
паменшыць колькасць праблем
Колькі каштоўнага часу марнуецца на пошукі
?матэрыяльных рэчаў
Мы лічым яго найлепшым, таму што ён новы і
незаменны

Але гэтая апантанасць мае сваю цану, якую Буда
выказаў, сказаўшы
«Хто хоча мець кароў, павінен пра іх клапаціцца»
Калі мы прааналізуем сваё жыццё, то выявім, што
."нам вельмі падабаюцца "лялькі

У чым нас пераканалі СМІ і рэклама
Гэта неабходна для нашага камфорту і шчасця
Як ні дзіўна, так званыя інавацыі, якія эканомяць час
Сучаснага чалавека абрабавалі
Чым ён любіў займацца ў вольны час
Каб збалансаваць супярэчлівыя элементы ў нашым
жыцці

Нам патрэбна стабільная кропка адліку
Яно не змяняецца з часам, месцам ці абставінамі
Чым больш складаным становіцца жыццё, тым
больш нам патрэбна разуменне
Што адзіны падмурак, на які можна абапірацца і
спадзявацца

Ён — Усемагутны Бог, Той, хто стаіць за жыццём ва
ўсіх яго з'явах і праявах
Гэта выратавальная шлюпка сярод бурлівага,
бурлівага мора жыцця
Бяспечнае прыстанішча ад жыццёвых удараў і
балючых няўдач

Людзі давяраюць сабе
Больш, чым іх вера ў Бога
Хоць яны дакладна ведаюць
Яны ў рэшце рэшт

Яны не могуць дыхаць
Або хада, або рух
Без Божага кіравання і непасрэднай сілы
Захоўваецца ў мозгу, сэрцы і клетках цела
Таму што яны прызвычаліся залежаць ад ежы
паветра і сонечнае святло
Яны прыйшлі да высновы, што гэтыя знешнія
элементы

Яна падтрымлівае іх і дае ім жыццё
Але гэта ілюзія думаць так
Таму што чалавек залежыць непасрэдна ад адной
сілы

Гэтая сіла — Бог
Таму што Бог — Найвышэйшы і Найвялікшы
І найвышэйшы з існуючых
Людзі былі ахоплены страхам перад ім
Нягледзячы на тое, што гэта дух любові, пяшчоты,
міласэрнасці і міру
Я не хачу распальваць у свядомасці людзей
пякельны, пякучы агонь
Таму што Бог — самы блізкі да сэрца і душы каханы
чалавек

Ён той прыгожы, чыю прыгажосць нельга параўнаць
ні з чым іншым

Калі мы падумаем пра гэта такім чынам
Мы будзем адчуваць сябе блізка да Яго, а Ён —
блізка да нас

І калі мы шчыра імкнемся да гэтага
Ён адкрые нам свае абдымкі з міласэрнасцю і
спачуваннем

І калі мы папросім гэтага ўсім сэрцам
Мы адчувалі ўсё большую тугу па ім
Ён прыйдзе да нас
Безумоўна

У бясконцых спосабах
Логіка нам паказвае
Бог — прычына і падстава гэтага існавання
Але сапраўдны доказ існавання Бога
Недасягальны
Толькі шляхам рацыянальнага вываду
Калі мы хочам знайсці Бога
Што з'яўляецца адзінай мэтай нашага існавання —

—
Мы павінны ісці далей, чым
Нармальны працэс мыслення
Таму што Бог знаходзіцца па-за межамі разумення
пачуццёвага розуму
Яго сутнасць немагчыма зразумець
Я заўсёды і назаўжды заняты сваімі думкамі
З матэрыяльнымі жаданнямі
Дзе яго кідаюць хвалі задавальнення і болю
Яго мучаць бурныя эмоцыі
Калі мы хочам дасягнуць узнёслага стану
З вышэйшай свядомасці і ўспрымання
Трэба адхіліць думку
Ад яго шалёнай, бушуючай дзейнасці
Засяроджваючы розум і разважаючы пра Бога
Як толькі бура думак сціхне
Каб на душу сышоў салодкі і благаслаўлёны спакой
Тады вучань адчувае спакой і ўпэўненасць
Па-за межамі звычайнага досведу
Па меры таго, як яго праніклівае адкрываецца, і
яго духоўныя здольнасці прачынаюцца
Ён успрымае гэта непасрэдна
Без пачуццяў
Благаслаўлёная боская прысутнасць
Мы часта не бачым рэчаў, якія знаходзяцца побач з
намі

Мы праходзім міма каштоўных скарбаў, не
спыняючыся

І мы працягваем імкненне да ўяўлення
Ці мы спрабуем злавіць вясёлкі
Мы шукаем бяспекі ў цемры
Хоць нашы душы сапраўды прагнуць святла
Мы п'ем сны, якія не здавальняюць нашу смагу
Пакуль нашы душы прагнуць найвышэйшай праўды
Мы гонімся за міражом, якога нават не існуе
У спробе знайсці спакой у яго цені
Ад жыццёвай спёкі і пякучага лета
Калі мы сапраўды прагнем
Аазіс спакою і гармоніі
схаваны ў нашых душах
Несумяшчальная разнастайнасць
Той, кім кішыць свет
Што нас спакушае і вабіць
Каб засяродзіць нашу ўвагу на матэрыяльных рэчах
Гэта толькі бледны цень
За рэдкія скарбы, што ляжаць
У падземных шахтах
Мы павінны працаваць над тым, каб супакоіць
трывожны розум

Заўсёды гнаўся за зямнымі дабротамі
І накіроўваючы свой шлях унутр
Мы павінны гарманізаваць свае думкі і жаданні
З дастатковай колькасцю гаючых фактаў
Знойдзена глыбока ў сабе
Тады мы ўбачым гармонію
У нашым жыцці і ў прыродзе
Калі мы супаставім свае надзеі і чаканні
З унутранай гармоніяй у нас
Мы будзем бяспечна плаваць у моры жыцця
Без страху патануць
Таму што наша самагармонія

Гэта будзе выратавальны камізэлька
І з крылам і даверу да Бога
Мы ўзяцім высока ў атмасферы міру
Некаторыя могуць здзівіцца
Пакуль у нас ёсць свабода выбару»
?Дык чаму ж вынікі супярэчаць нашым чаканням
:Адказ наступны
Чалавек аслабіў сваю волю
Ён страціў веды аб духоўных сілах
існуючы ў яго свядомасці
Але калі ён працуе над умацаваннем сваёй волі
Практыкуючы самакантроль
І разважаючы пра боскае святло ўнутры сябе
Яго воля вызвалена
І калі яго воля вызвалена
Ён становіцца гаспадаром свайго лёсу
Але калі ён даведаецца, што жывы
Такім чынам, якога яго сумленне не ўхваляе
Ён не будзе вызвалены і не зможа ўзняцца
Па лесвіцы прасоўвання
Мы павінны марнаваць час
Каб рабіць гэтыя рэчы
Што спрыяе нашаму шчасцю
І гэта прыносіць нам карысць і дабро
Ніхто не можа спыніць наш марш
Пакуль наша рашучасць застаецца нязменнай
Рухаючыся наперад
Чалавек абмяжоўвае сябе
Унутры вузкай клеткі
З абмежаванага гарызонту
невялікія ідэі
перапады настрою
шкодныя звычкі
Вось чаму ён павінен трэніравацца сам
Быць больш гнуткім, адкрытым і талерантным

Мы павінны працаваць над тым, каб трымаць свае
 страсці пад кантролем
 І выходзім нашу волю ў правільным кірунку
 Робячы найлепшыя рэчы ў жыцці
 І што нам варта больш думаць пра Бога
 Мы распаўсюджваем дух любові, міру і братэрства
 У кожным кутку гэтага свету
 Тыя, хто мае бліскучы розум

Майстар Парамаханса Ёгананда

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

Паколькі мы прыйшлі ў гэты свет з невядомай крыніцы, для нас натуральна задумвацца пра паходжанне і мэту жыцця. Мы чуем і чытаем пра Творцу гэтага свету, але не ведаем, як да Яго дабрацца. Усё, што мы ведаем, гэта тое, што ўвесь Сусвет абвяшчае існаванне Яго боскага розуму. Гэтак жа, як маленькія, дакладныя кампаненты гадзінніка выклікаюць у нас захапленне гадзіншчыкам, і гэтак жа, як вялікія, складаныя машыны фабрыкі здзіўляюць і выклікаюць захапленне сваім вынаходнікам, гэтак жа, калі мы бачым цуды прыроды, мы здзіўляемся розуму, схаванаму за імі, і пытаемся:

Хто даў кветцы яе яркую форму, звернутую да сонца?

Адкуль узяліся яго водар і прыгажосць?

І як яго пялёсткі былі сфарміраваны з такой вытанчай дакладнасцю і пафарбаваны ў такія цудоўныя, радасныя колеры?

**Уначы зоркі і месяц, распаўсюджваючы вакол
нас серабрыстае святло, заахвочваюць нас да**

разважанняў пра свядомасць, якая кіруе гэтымі нябеснымі цэламі ў глыбокім космасе.

Мяккага святла поўні недастаткова для штодзённай дзейнасці, таму мудры і цяроплівы розум натхняе нас адпачываць уначы. Потым узыходзіць сонца, і яго яркае святло дазваляе нам бачыць навакольны свет з яснасцю і спакоем, дазваляючы нам выконваць задачы, якія перад намі стаяць.

Ёсць два спосабы задаволіць нашы патрэбы: фізічны і духоўны. Напрыклад, калі наша здароўе пагаршаецца, мы можам звярнуцца да лекара па лячэнне. Але надыходзіць час, калі ні лекар, ні хто-небудзь іншы не можа дапамагчы, і мы звяртаемся да другога шляху: да духоўнай сілы, якая стварыла наша цела, розум і душу. Фізічная сіла абмежаваная, і калі яна не спраўляецца, мы звяртаемся да неабмежаванай боскай сілы. Гэта таксама датычыцца нашых фінансавых патрэб. Калі мы робім усё магчымае і ўсё роўна не атрымліваем дастаткова, мы звяртаемся да гэтай сілы.

Усе лічаць свае праблемы найгоршымі. Некаторыя адчуваюць большы ціск, чым іншыя, таму што іх супраціў слабы. Улічваючы розніцу ў псіхічных сілах людзей, яны трацяць розную колькасць энергіі. Калі чалавек сутыкаецца з надзвычай складанай праблемай, а яго розум слабы, ён не зможа яе пераадолець. Тыя, у каго моцны розум, могуць пераадолець свае цяжкасці, разбурыўшы бар'еры і пахіснуўшы свае падмуркі. Тым не менш, нават самыя моцныя людзі часам сутыкаліся з няўдачамі. Калі мы сутыкаемся з

шматлікімі і непераадольнымі матэрыяльнымі, інтэлектуальнымі і духоўнымі праблемамі і цяжкасцямі, мы разумеем, наколькі абмежаваная сіла жыцця ў гэтым матэрыяльным свеце.

Нашы намаганні павінны быць накіраваны не толькі на дасягненне добрага здароўя і фінансавай бяспекі, але і на пошук сэнсу жыцця. У чым сэнс жыцця? Калі цяжкасці нас адолеюць, мы спачатку звяртаемся да навакольнага асяроддзя, спрабуючы ўсе матэрыяльныя змены, якія, на нашу думку, прынясуць палёгку. Але калі мы заходзім у тупік і кажам: «Усе мае спробы праваліліся; што яшчэ я магу зрабіць?», мы пачынаем сур'ёзна думаць аб пошуку эфектыўнага рашэння нашай праблемы. І калі нашы думкі становяцца дастаткова глыбокімі, мы знаходзім адказ у сабе. Гэта само па сабе з'яўляецца формай адказу на малітву.

Малітва: духоўная патрэба

Малітва — гэта духоўная патрэба. Бог не стварыў нас жабракамі, бо Ён стварыў нас па Свайму вобразу. Святое Пісанне абвяшчае пра гэта. Жабрак, які ідзе ў дом багатага чалавека і просіць міласціну, атрымлівае долю жабрака. Але сын можа атрымаць усё ад свайго багатага бацькі. Таму мы не павінны паводзіць сябе як жабракі.

Здаецца, што некаторыя людзі маюць усё і нараджаюцца ў раскошы і камфорце, а іншыя, здаецца, прыцягваюць непрыемнасці і няўдачы. Дзе ў іх Божы вобраз? Сіла боскага духу жыве ў кожным з нас. Але як мы можам развіваць гэтую сілу? Магчыма, вы адчувалі расчараванне ў мінулым, таму што вашы малітвы, здавалася, не былі пачутыя, але не губляйце надзеі і веры. Каб

ведаць, ці эфектыўныя вашы малітвы, вы павінны мець фундаментальную веру ў сілу малітвы глыбока ў сабе.

Магчыма, малітвы некаторых людзей застаюцца без адказу, таму што яны вырашаюць прасіць. Сапраўды гэтак жа трэба ведаць, што прасіць у Бога. Вы можаце маліцца ўсім сэрцам і ўсёй сілай, каб валодаць зямлёй і ўсім, што на ёй, але вашы малітвы не будуць прынятыя, таму што ўсе малітвы, звязаныя з матэрыяльным жыццём, па сваёй сутнасці абмежаваныя і, сапраўды, павінны быць абмежаваныя. Але ёсць правільны спосаб маліцца. Кажуць, што ў ката дзевяць жыццяў. Але ў цяжкасцей дзевяноста дзевяць жыццяў! Вы павінны знайсці эфектыўны спосаб пазбавіцца ад «ката цяжкасцей». Сакрэт эфектыўнай малітвы заключаецца ў тым, каб змяніць сваё становішча з жабрака на становішча чалавека, які мае права. Калі вы просіце ў Бога нешта духоўнае, ваша малітва будзе валодаць і сілай, і мудрасцю.

Насенне поспеху ляжыць у сіле волі

Большасць людзей становяцца надзвычай нервовымі і трывожнымі, калі спрабуюць дасягнуць чагосьці вельмі важнага для іх. Дзейнічаючы з трывогай і нервовасцю, вы не прыцягваеце боскую сілу, але спакойнае і настойлівае выкарыстанне сілы волі страсае сілы Сусвету і выклікае водгук ад бясконцага Абсалюту. Насенне поспеху ва ўсім, чаго вы маеце намер дасягнуць, ляжыць у вашай волі. Воля, якая зламаная і раздушаная цяжкасцямі, часова паралізуецца. Але рашучы і настойлівы чалавек, які кажа: «Маё цела можа быць разарвана на кавалкі, але галава маёй волі

будзе заставацца высока ўзнятай і кіраванай рашучасцю», дэманструе найвышэйшую ступень сілы волі.

Сіла волі і яе правільнае кірунак — гэта тое, што ўзвышае і павышае статус чалавека. Калі чалавек адмаўляецца ад выкарыстання сілы волі, ён становіцца звычайным чалавекам, неэфектыўным у ходзе падзей. Многія кажуць, што мы не павінны выкарыстоўваць сваю сілу волі, каб змяніць абставіны, баючыся перашкодзіць Божаму плану. Але чаму Бог даў нам сілу волі, калі Ён не хоча, каб мы яе выкарыстоўвалі? Адночы я сустрэў жорсткага чалавека, які сказаў, што не верыць у выкарыстанне сілы волі, таму што яна сілкуе пачуццё ўласнай важнасці. Я адказаў: «Ты выкарыстоўваеш сваю сілу волі прама зараз, і даволі настойліва, каб супраціўляцца мне. Ты выкарыстоўваеш яе, каб гаварыць, стаяць, хадзіць, есці, хадзіць у кіно і нават спаць. Ты хочаш усяго, што робіш. Без сілы волі ты становішся робатам». Абавязак чалавека — гарманізаваць сваю волю, кіруемую жаданнямі, з Божай воляй. Таму, калі правільная малітва прамаўляецца паслядоўна, яна сама па сабе становіцца сілай волі.

Вы павінны верыць у магчымасць атрымання таго, пра што моліцеся. Калі вы моліцеся аб тым, каб мець дом, і ў той жа час ваш розум кажа: «Як ты можаш дазволіць сабе дом, дурань?», вы аслабляеце сваю волю такімі думкамі. Калі вы выганяеце з розуму фразу «Я не магу», вы атрымліваеце вышэйшую сілу. Вядома, дамы не падаюць з неба, і каб атрымаць дом, вы павінны выкарыстоўваць сілу волі і рабіць канструктыўныя дзеянні для дасягнення сваёй мэты. Калі вы

будзеце настойлівыя і адмаўляецеся прызнаваць няўдачу, вы зможаце рэалізаваць тое, да чаго імкнецеся. І калі вы паслядоўна выкарыстоўваеце гэтую сілу волі праз свае думкі і дзеянні, вашы жаданні спраўдзяцца, і ўсё, чаго вы прагнеце і прагнеце, прыйдзе да вас. Калі вы працягваеце імкнуцца з рашучасцю і настойлівасцю, жаданы вынік нейкім чынам з'явіцца, нават калі тое, чаго вы жадаеце, насамрэч не існуе ў гэтым свеце. У такой сіле волі ляжыць боскі адказ, бо добрая воля паходзіць ад Бога. Настойлівая воля — гэта боская воля.

Спаліце насенне негатыўных думак

Слабая воля — гэта слабая чалавечая воля. Калі выпрабаванні і няўдачы пранізваюць і раздзіраюць яе, яна губляе сувязь з бясконцым Генератарам. Але за чалавечай воляй ляжыць боская воля, якая не ведае ні расчаравання, ні паразы. Нават смерць ва ўсёй сваёй моцы не можа зламаць або перашкодзіць боскай волі. Бог абавязкова адкажа на гэтую малітву, кіруемую воляй непахіснай рашучасці і настойлівасці.

Большасць людзей лянiвыя і млявыя, фізічна, разумова або і тое, і другое. Яны жадаюць медытаваць, але думаюць толькі пра сон. Як толькі іх ахоплівае дрымотнасць, яны пагружаюцца ў глыбокі сон, і на гэтым малітва сканчаецца! У гэтым стане сіла волі пахавана. Мозг звычайнага чалавека напоўнены насеннем «Я не магу». Нарадзіўшыся ў сям'і з пэўнымі характарыстыкамі і звычкамі, яны знаходзяцца пад іх уплывам, пераконваючыся, што яны не здольныя на гэта або што. Гэта шкоднае насенне павінна быць спалена, а іх уплыў

выкаранены са свядомасці. У вас ёсць сіла дасягнуць усяго, чаго вы жадаеце. Гэтая сіла ляжыць у самой аснове вашай волі.

Тым, хто жадае развіць сілу волі, патрэбна добрая кампанія. Калі вы імкнецеся стаць выдатным матэматыкам, а вашы аднакласнікі не любяць матэматыку, ваш энтузіязм, несумненна, знікне. Але калі вы будзеце мець зносіны з дасведчанымі матэматыкамі, ваша сіла волі ўмацуецца, і вы зможаце сказаць: «Калі іншыя могуць дасягнуць поспеху, то і я таксама».

Не спяшайцеся з вялікімі справамі толькі дзеля таго, каб развіць сваю сілу волі. Каб дасягнуць поспеху, трэба спачатку праверыць сваю сілу волі ў дробязях, якія, як вы думалі, вы не зможаце зрабіць. Калі вы прыкладзеце намаганні, поспех прыйдзе.

Я дагэтуль памятаю ўсе мэты, якіх мае сябры і іншыя казалі мне, што я ніколі не дасягну, але я іх дасягнуў. Гэтыя людзі з добрымі намерамі могуць прычыніць вялікую шкоду сваімі меркаваннямі. Няхай Бог абароніць нас ад іх і іх парад. Найбольшы ўплыў на сілу волі мае таварыства. Хадзіць на танцы з алкаголем і гучнай музыкай замест таго, каб медытаваць у святыні цішыні, забруджвае розум пылам свецкіх вібрацый, настолькі густым, што ад яго цяжка стрэсціся. Сіла волі чалавека непазбежна ўмацоўваецца або аслабляецца пад уплывам яго таварышаў. Развіваць сілу волі толькі ўласнымі намаганнямі надзвычай складана. Вам патрэбен добры прыклад для пераймання. Калі вы хочаце стаць мастаком, жывіце ў атачэнні добрых карцін і майце кампанію

з мастакамі. Калі вы хочаце стаць духоўным чалавекам, майце кампанію з духоўнымі людзьмі высакароднага характару.

Існуе істотная розніца паміж верай і вопытам. Вера паходзіць з таго, што вы чулі ці чыталі і прымаеце як фундаментальныя ісціны. Вопыт, з іншага боку, — гэта тое, што вы асабіста бачылі і сапраўды разумелі. Упэўненасць тых, хто адчуў Бога, непахісная. Калі вы ніколі не спрабавалі апельсін, вас могуць падмануць адносна яго ўласцівасцей. Але калі вы елі апельсін раней, вас нельга ўвесці ў зман, таму што вы спрабавалі гэты фрукт і добра яго ведаеце.

Шукайце кампаніі тых, хто ўмацоўвае вашу веру

Ідэі пра Бога, поспех, вылячэнне і гэтак далей жывуць у вашым розуме, як псіхалагічныя капсулы. Паспрабуйце іх. Каб праверыць свае ідэі, вы павінны выкарыстоўваць сілу волі, каб увасобіць іх у жыццё. Каб развіць неабходную сілу волі, вы павінны мець зносіны з людзьмі з моцнай воляй. Калі вы жадаеце вылячэння па Божай волі, шукайце кампаніі тых, хто ўмацоўвае вашу веру і напаўняе вашу волю энергіяй.

Я аб'ездзіў усю Індыю ўздоўж і ўпоперак у пошуках сапраўднага знаўцы Бога, але яны былі рэдкасцю. Кожны настаўнік, якога я сустракаў, падзяляў свае асабістыя перакананні. Але ў духоўных пытаннях я цвёрда вырашыў не задавальняцца простымі словамі пра Бога. Я хацеў адчуць Яго і сапраўды адчуць Яго прысутнасць. Тое, што мне казалі, не мела сэнсу, пакуль я не зразумеў гэта праз асабісты досвед.

Аднойчы я размаўляў з сябрам пра святых Індыі. Мой сябар быў брокерам, і ён не падзяляў майго энтузіязму. Замест гэтага ён сказаў: «Усе тыя, каго ты называеш святымі, насамрэч шарлатаны, якія не ведаюць Бога». Я не стаў з ім спрачацца, а змяніў тэму, і мы пачалі гаварыць пра прафесію брокера. Пасля таго, як ён шмат мне пра гэта раскажаў, я лагодна спытаў: «Ці ведаеш ты, што ў Калькуце няма ніводнага надзейнага брокера, і што ўсе яны хлусы?» Ён раз'юшыўся і злосна адказаў: «А што ты ведаеш пра брокераў?» Я адказаў: «Менавіта гэта я і меў на ўвазе. А што ты ведаеш пра святых?» Ён анямеў. Я спакойна і ветліва працягнуў: «Я нічога не ведаю пра брокерства, і ты нічога не ведаеш пра святых».

Практыкаванне рэлігіі дайшло да таго, што многія людзі больш не могуць ператварыць свае духоўныя ідэі ў жыццёвы вопыт. Я кажу тут з асабістага досведу. Я не хачу гаварыць толькі пра тое, што ведаю інтэлектуальна. Большасць людзей чытаюць некалькі кніг пра праўду і становяцца самадастатковымі, не прыкладаючы неабходных намаганняў, каб зразумець праўду, якая стаіць за словамі. Пустыя заявы і пустыя заявы пра духоўныя ісціны не прыносяць нам карысці і не пакідаюць станоўчага ўражання. Мы павінны адрозніваць пропаведзі чалавека ад яго жыццёвай гісторыі. Кожны, хто хоча вучыць іншых, павінен спачатку прадэманстраваць, што ён сапраўды адчуў тое, чаму вучыцца, і зразумеў на ўласным вопыце тое, што кажа.

(І я выявіў, што чалавек — гэта толькі прадукт яго ўласных намаганняў)

**Той, хто стараецца больш, заслугоўвае
большай славы**

З вялікімі амбіцыямі ён дасягае вышынь

**Той, хто меў найвышэйшыя памкненні, быў
найбольш прыкметны**

Тыя, хто хоча прагрэсу, не адкладаюцца

**А той, хто хацеў спазніцца, не выйшаў наперад
Мір вам**

Ініцыятыўнасць і творчы дух

**Гледзячы на незлічоныя і бясконцыя сцэны
гэтага свету, на мноства людзей, якія імчацца праз
этапы жыцця, мы напаўняемся здзіўленнем і
пытаемся ў сябе пра сакрэт гэтай дзіўнай з'явы.
Якая канчатковая мэта нашага падарожжа? І які
на лепшы спосаб яе дасягнуць?**

**Большасць з нас бязмэтна дрэйфуе, без мэты і
кірунку, як транспартныя сродкі, што імчацца ў
небыццё. Беспакойна і неабдуманая рухаючыся па
жыццёвых сцежках, мы не разумеем мэты нашага
падарожжа. Мы рэдка заўважаем, ці ідзем па
звілістых дарогах, якія нікуды не вядуць, ці па
прамой сцежцы, якая вядзе непасрэдна да
жаданага месца прызначэння. І як мы можам
знайсці сваю мэту, калі мы ніколі пра гэта не
здумваліся?**

**Большасць людзей, нягледзячы на тое, што
яны не ведаюць сэнсу жыцця, валодаюць
дастатковай ініцыятывай, каб вызначаць і дасягаць
сваіх мэтаў, а таксама разумна спраўляцца з**

навакольным асяроддзем і абставінамі. А што такое ініцыятыва? Гэта творчая здольнасць, іскра бясконцага Творцы, якая існуе ў кожным з нас.

Розум большасці людзей падобны на рухавікі магутнасцю ў адну конскую сілу! Нягледзячы на велізарны патэнцыял кожнага чалавечага розуму, вельмі мала хто выкарыстоўвае гэтую нявыкарыстаную магутнасць. Інтэрэсы людзей звычайна абмежаваныя і абмяжоўваюцца жыццёвымі патрэбамі, такімі як ежа, праца, забавы, сон і гэтак далей.

Псіхолагі сцвярджаюць, што паміж людзьмі і жывёламі ёсць адно ключавое адрозненне: з усіх істот толькі людзі смяюцца (магчыма, за выключэннем малпаў і рыкаючых гіен). Смех карысны, і калі чалавек не выкарыстоўвае гэты дар, ён прапускае адзін з найважнейшых аспектаў развіцця чалавека. Мы не павінны быць падобнымі да тых, хто глядзіць на жыццё з жорсткім, сур'ёзным поглядам, не смяецца і не ўсміхаецца, і ў выніку ніколі па-сапраўднаму не атрымлівае задавальнення ад жыцця.

Акрамя ўнікальнай здольнасці чалавека смяцца, людзі валодаюць яшчэ адной незвычайнай здольнасцю: адной з найвялікшых з усіх — здольнасцю да творчасці або інавацый. Што гэта за таямнічая, загадкавая здольнасць? Заход — гэта краіна практычных, прамысловых і прыкладных навуковых інавацый. Усход — гэта краіна асветы і духоўнай творчасці. Такім чынам, дух ініцыятывы — гэта здольнасць да творчасці — рабіць тое, чаго ніхто раней не рабіў, інавацыйнымі спосабамі.

**Дух творчасці — гэта творчая здольнасць,
атрыманая ад Творцы**

**Што людзі зрабілі з гэтым святым дарам?
Колькі з іх сапраўды спрабуюць выкарыстаць свой
творчы патэнцыял? Тыдні, месяцы і гады прайшлі і
працягваюць праходзіць, а яны застаюцца
нязменнымі, зменены толькі ўзростам. Творчая
асоба з'яе, як бліскучы метэар, які імчыцца праз
космас, ствараючы нешта з нічога і робячы
немагчымае магчымым дзякуючы творчай сіле
вышэйшага духу.**

Існуюць тры катэгорыі стваральнікаў:

**Ёсць выключныя, выдатныя і незвычайныя
катэгорыі; звычайныя катэгорыі; а ёсць сотні і
тысячы тых, каго можна класіфікаваць як нішто.**

**Задайце сабе пытанне: «Ці спрабаваў я калі-
небудзь зрабіць нешта такое, чаго ніхто раней не
рабіў?»**

**Гэта адпраўная кропка для актывізацыі духу
ініцыятывы і вызвалення схаванай творчасці**

**Не будзьце падобнымі да тых, хто лічыць, што
не здольны дзейнічаць інакш, чым звычайна і
звыкла. Яны падобныя да лунатыкаў.
Падсвядомасць пераканала іх, што ўсе яны аднаго
гатунку.**

**Чалавеку пара абудзіцца ад стану невуцтва і
здзіўлення і пацвердзіць сабе, што ён валодае
найвялікшым з чалавечых дароў: духам творчасці.**

**Кожны чалавек валодае іскрай незвычайнага
патэнцыялу, якая дазваляе яму стварыць нешта**

беспрэцэдэнтнае. На жаль, людзі часта знаходзяцца пад магнетычным уплывам навакольнага асяроддзя і не прыкладаюць ніякіх намаганняў, каб вызваліцца ад яго магутнага прыцягнення. Калі хтосьці кажа: «Няма сэнсу спрабаваць, гэта ўжо зроблена», ён дазваляе сабе стаць ахвярай свецкай свядомасці, пазбаўленай сілы волі і адбівае амбіцыі. Вось чаму так шмат людзей церпяць няўдачы ў жыцці.

Гэта датычыцца і духоўнага аспекту. Ёсць шмат тых, хто застаецца нязменным на працягу ўсяго жыцця. Нягледзячы на незадаволенасць з-за вузкасці поглядаў і абмежаванага вопыту, яны баяцца думаць інакш, чым былі выхаваны. Чалавек павінен прытасоўвацца да жыццёвых выпрабаванняў у адпаведнасці з дыктатамі свайго сумлення і падказак сэрца, а не дзейнічаць сляпа без разважанняў.

Мой паважаны настаўнік, Шры Юктсварджы, скажаў мне:

«Калі ты сапраўды верыш у Бога і жадаеш чаго-небудзь, Бог дасць табе гэта, нават калі гэтага насамрэч не існуе ў Сусвеце».

У мяне была непахісная вера ў Бога і ў сваю ўласную волю, і я заўсёды адчуваў, што для мяне ствараюцца новыя магчымасці атрымаць тое, чаго я хацеў.

Творчы патэнцыял чалавецтва застаецца спячым, неразвітым і невыкарыстаным. Гэтая сіла прыроджаная і неад'емная, прысутнічае ў кожным чалавеку без выключэння, але людзі не могуць яе

выкарыстоўваць. Дык як жа можна абудзіць гэты творчы дух?

Калі вы яшчэ не развілі навыкі творчага мыслення, каб пракласці свой уласны шлях, вы можаце паспрабаваць палепшыць тое, што хтосьці зрабіў раней. Імкненне палепшыць інавацыі іншых — найбольш распаўсюджаны падыход.

Другі, або сярэдні, тып творчага духу ўвасабляецца ў тых, хто складае або вынаходзіць новыя рэчы, але без якога-небудзь істотнага значэння.

Незвычайная якасць творчага духу дазваляе яго ўладальніку стаяць перад светам у прамяністым ззянні, падобна вялікім постацям, якія стваралі для свету новыя і карысныя рэчы, рэчы, якія ніхто раней не рабіў. Гэтыя выключныя геніі валодалі непахісным творчым духам, падтрыманым непахіснай воляй дасягнуць сваіх мэтай. Ці аддаў Бог перавагу гэтым вялікім постацям, дарыўшы ім такую адметную веліч? Ці боская воля выбрала іх для дасягнення такой славы вышэй за ўсіх астатніх? Вядома, не. Яны проста выкарыстоўвалі свае творчыя дары, каб праявіць веліч і славу, якія з'яўляюцца спадчынай кожнага чалавека, бо яны створаны па вобразу Бога, крыніцы ўсёй творчасці і інавацый.

Тыя, хто імкнецца да ўласнай славы, не сапраўды вялікія. Надзьмутыя гонарам, марнасцю і ўласнай важнасцю, яны не атрымліваюць падтрымкі ад Бога. Тыя, хто любіць даваць, хто заахвочвае іншых раскрываць свой патэнцыял, развіваць свае здольнасці і выходзіць упэўненасць у сабе, — сапраўды вялікія.

Большасць з тых, хто дасягнуў вялікіх поспехаў, кіраваліся імі несвядома: яны валодалі ноткай велічы, якая служыла асноўным падмуркам, на якім яны будавалі сваё жыццё, становячыся выключнымі і дасягаючы выдатных вынікаў у сваёй галіне творчасці.

Калі вы валодаеце якасцю велічы, гэта азначае, што вамі падсвядома кіравалі сілы розуму, здольнасці якога дазволілі вам развіць сваю творчую энергію, адкрыўшы схаваныя каналы ў вашай душы і злучыўшы іх з поўнай свядомасцю, крыніцай усёй арыгінальнасці і творчасці.

Веліч таксама можна дасягнуць, гэта значыць, яе можна культываваць, развіваючы свае таленты і паскараючы свой рост. Існуе спосаб для чалавека стаць вялікім, набыўшы гэтую незвычайную, дзіўную здольнасць. Дзейнічаючы мудра і праз належную падрыхтоўку, можна развіваць дух творчасці і раскрываць яго патэнцыял. Тыя, хто доўгі час прыкладаў велізарныя намаганні, цяпер атрымліваюць асалоду ад рэалізацыі сваіх надзей і здзяйснення сваіх мар. Спячыя ўнутраныя сілы павінны быць раскапаны, і трэба прыкласці цяжкую працу, каб пераадолець тое, што здаецца цяжкім і непераадольным.

Амбіцыйны чалавек павінен быць гатовы цярпець рэзкія меркаванні свету і крыўдную крытыку, каб дасягнуць поспеху ў любой галіне, матэрыяльнай ці інтэлектуальнай. Трэба таксама асцерагацца негатыўных меркаванняў людзей з абмежаваным кругаглядам, калі чалавек імкнецца быць арыгінальным, творчым і інавацыйным, і калі ён жадае думаць і гаварыць па-іншаму, хаця б

крыху. Энтузіязм павінен быць нязменным, ніколі не дазваляючы нудзе ці апатыі ўвайсці ў яго сферу.

Тыя, хто валодае цудоўным творчым духам, глытаюць усе цяжкасці, праблемы і перашкоды, веруючы ў глыбіні душы ў сваю рацыю

З непахіснай шчырасцю і стойкасцю, якія не паддаюцца ваганням і адступніцтвам, ідзіце з Божым благаслаўленнем, ведаючы, што бясконцая творчая сіла возьме вас за руку і падтрымае вас на гэтым шляху.

Па-першае, трэба свядома дакрануцца да бясконцай сілы. Гэтая дабраславёная сіла — крыніца ўсёй творчасці і інавацый. Як толькі гэта адбываецца, і свядомасць, і падсвядомасць напаўняюцца сілай і воляй.

Гадамі я баяўся страціць творчы дух, які выгадаваў у сабе ў цяжкіх умовах і падчас цяжкіх выпрабаванняў, але цяпер я разумею, што канчатковы, бясконцы закон жыве ў маёй душы, гэты святы закон — аснова ўсёй навукі, мастацтва і ведаў, і калі мяне падтрымлівае гэтая боская падтрымка, мне немагчыма пацярпець няўдачу.

Калі вы жадаеце стварыць нешта дзіўнае і цудоўнае, сядзьце ціха і глыбока памедытуйце, пакуль не адчуеце ў сабе бясконцую творчую сілу. Паспрабуйце зрабіць нешта новае, але заўсёды будзьце ўпэўненыя, што вашы намаганні падтрымліваюцца найвялікшым элементам творчасці ў існаванні, што гэты дабраславёны элемент стаіць за ўсім, што вы робіце, і што ён апраўдае вашы надзеі і ўвянчае вашы намаганні поспехам.

**Усемагутны Бог хоча, каб намі кіравала
бязмежная творчая сіла боскага духу. Людзі
заблакавалі крыніцу творчай сілы ў сваіх душах
праз апатыю і лялоту, і яны павінны ліквідаваць усе
перашкоды і смецце, якія перашкаджаюць святым
водам свабодна цячы ва ўсіх напрамках. Яны
павінны валодаць непахіснай рашучасцю і
актыўнай воляй рабіць дабро, і тады мары
спраўдзяцца, а высакародныя памкненні
спраўдзяцца.**

**Большасць людзей проста пераймаюць чужыя
ідэі і рэдка прыдумваюць арыгінальную думку.
Добра карыстацца добрымі ідэямі іншых, але
абавязак кожнага чалавека — дадаць нешта новае,
інтэлектуальнае ці матэрыяльнае, у сусветную
спадчыну і ўзбагаціць скарбніцу чалавечых ведаў.
Кожны чалавек валодае ўнікальнымі якасцямі і
глыбокімі здольнасцямі, якія чакаюць свайго
адкрыцця і актывацыі.**

**Спачатку я вагаўся, ці варта мне станавіцца
настаўнікам. Абавязацельствы сур'ёзныя, а
адказнасць велізарная. Настаўнік павінен быць
амартызатарам, бо ў момант, калі ён пачынае
хвалявацца і разгубляцца, ён не можа дапамагчы
тым, хто звяртаецца да яго па дапамогу.**

**Сапраўдны настаўнік павінен любіць і служыць
усім, разумець чалавецтва і ведаць Бога. Калі мой
настаўнік, Серы Ёкстургі, сказаў мне, што мая роля
ў гэтым жыцці — роля духоўнага настаўніка, я
звярнуўся да Бога, даверыўся Яму і памаліўся аб
Яго дапамозе і кіраўніцтве.**

**Калі я пачаў чытаць лекцыі, я паставіў сабе за
мэту, каб мае лекцыі былі заснаваныя не на кнігах і**

тэарэтычных ведах, а на ўнутраным натхненні і асабістым досведзе, добра ведаючы, што за маімі думкамі і словамі стаіць творчая сіла, крыніца якой ніколі не вычэрпваецца і паток якой ніколі не спыняецца.

Гэтая сіла таксама выкарыстоўвалася ў многіх галінах, каб дапамагчы іншым у іх працы і рознымі іншымі спосабамі.

Я не казаў: «Госпадзе, зрабі гэта для мяне»

Хутчэй, я сказаў: «О Госпадзе, я хачу гэта зрабіць, але толькі з Тваім кіраўніцтвам і благаслаўленнем я маю Цябе натхніць мяне і ўзяць мяне за руку».

Вы можаце рабіць дробязі выключна ўнікальным спосабам. Вы можаце быць найлепшымі ў сваёй галіне. Мы не павінны заўсёды ісці пратаптанымі сцежкамі; мы павінны пракладаць новыя для сябе і іншых. Чалавек можа зрабіць тое, чаго ніхто раней не рабіў — нешта, што захопляе розумы і асляпляе свет.

Вы можаце даказаць, што творчы боскі дух жыве ўнутры вас і працуе праз вас. Мінулае сышло ў мінулае і цяпер — гэта гісторыя. Нават калі вашы памылкі былі глыбокімі, як мора, сутнасць душы занадта моцная, каб яны яе праглынулі. Але гэтая праўда бессэнсоўная, калі чалавек упарта ходзіць у сваім памылковым мысленні і памылковых дзеяннях, не робячы сур'ёзных спроб выправіць свой курс і пераўтварыцца.

Але мы заклікаем шчырых і сур'ёзных прэтэндэнтаў мець цвёрдую рашучасць і

непахісную рашучасць працягваць шлях, не дазваляючы мінулым памылкам перашкаджаць прагрэсу або абмежаваным ідэям скоўваць волю.

Жыццё можа стаць змрочным, а атмасфера — змрочнай; могуць узнікнуць цяжкасці, а магчымасці могуць выслізнуць незаўважанымі. Але сцеражыцеся прызнаваць няўдачу ці казаць сабе: «Усё скончана, Бог пакінуў мяне». Бо калі вы гэта зробіце, вы знішчыце сябе, і тады ніхто не зможа вам дапамагчы.

Ваша сям'я можа адкінуць вас, лёс можа пакінуць вас, сябры могуць пакінуць вас, а сілы чалавецтва і прыроды могуць змовіцца супраць вас. Але пакуль вы маеце веру ў Бога і моцную волю, вы можаце адбіваць нападкі лёсу і супрацьстаяць цяжкасцям, як цвёрдая скала, аб якую разбіваюцца бурныя хвалі, і ісці цвёрдым крокам з высока ўзнятай галавой, як належыць высакародным мужчынам і жанчынам.

Нават калі вы пацярпіце паразу сто разоў, паспрабуйце зноў і вырашыце, што пераадолееце цяжкасці і атрымаеце вянок славы. Расчараванне не вечнае, а фрустрацыя — часовае выпрабаванне. Бог хоча, каб вы былі пераможцамі і непераможнымі, і каб уся ваша сіла праявілася, каб вы маглі выканаць сваю высакародную ролю на жыццёвай сцэне. Будзьце аптымістамі, і вы знойдзеце дабро, і памятайце: «Сапраўды, з цяжкасцямі прыходзіць лёгкасць».

Майце веру ў Бога і спадзявайцеся на Яго дабраславенне

Бо пасля самай цёмнай ночы настае світанак і ззянне

Але як знайсці ролю, якая падыходзіць менавіта вам у жыцці? Калі б усе хацелі быць каралямі і прэзідэнтамі, хто б быў слугамі і абслугой? Роля караля і роля слугі аднолькава важныя ў п'есе, пакуль акцёры паспяхова выконваюць свае ролі.

І па гэтай прычыне мы прыйшлі ў гэты свет з унікальнымі адрозненнямі, жаданнямі і схільнасцямі да розных заняткаў і хобі. Бог задумаў гэты свет як касмічную сцэну для нашай забавы, пакуль мы знаходзімся далёка ад нашага нябеснага дома. Але мы забываемся пра план боскага рэжысёра і аркестра гэтай сцэны і жадаем гуляць свае ролі ў адпаведнасці з тым, што лічым патрэбным, а не так, як хоча Бог. Вось чаму ўзнікае гэты хаос, беспарадак і мітусня распаўсюджваюцца па ўсім свеце.

Людзі церпяць няўдачу на жыццёвай сцэне, таму што спрабуюць гуляць ролі, якія адрозніваюцца ад тых, што былі ім першапачаткова прызначаны. Часам клоўн прыцягвае больш увагі і захаплення, чым кароль. Таму, якой бы нязначнай ні здавалася ваша роля, выконвайце яе як мага лепш і з чыстым сумленнем, і ў вачах Бога вы будзеце сярод паспяховых.

Бог жадае нам дабра. Калі ролі, якія мы выконваем, сумныя ці трагічныя, мы не павінны паўставаць супраць жыцця, а ўмацоўваць сваю веру ў Бога. (І ў гэтым плане Прарок, мір яму, сказаў:)

**«Бог не пасылае хваробы, не пасылаючы
таксама і лекаў ад яе, таму сустракайце пакуты
малітвай».**

(О душа, не адчайвайся з-за вялікай цяжкасці)

**І я ўпэўнены ў палёгцы ад Творцы, Бога ўсяго
стварэння**

**Колькі цяжкасцей прыйшло і прайшло, а потым
знікла?**

**Пасля таго, як гэта паўплывала на грошы і
жыцці)**

Духоўныя сімфоніі
Выказванні, вершы, парады і афірмацыі
Майстар



Мы павінны навучыцца альтруізму, бо знайсці
шчасце, робячы шчаслівымі іншых, — гэта сапраўдная
.мэта ўсіх, хто любіць Бога і верыць у Яго
Прыносіць шчасце іншым — гэта цудоўная і вельмі
важная рэч для дасягнення ўласнага шчасця, і само па
.сабе гэта ўзнагароджвае

Некаторыя людзі думаюць толькі пра сябе, кажучы:
«Усё, што для мяне важна, — гэта быць шчаслівым». Але,
на жаль, менавіта такія людзі ніколі не знаходзяць
.шчасця

Не рэкамендуецца шукаць асабістага шчасця,
ігнаруючы шчасце і дабрабыт іншых

Той, хто безразважна крадзе сродкі да існавання
іншых, можа стаць багатым, але не будзе шчаслівым, бо

крыўда іншых на яго будзе больш смяротнай, чым
.смяротная атрута

:Боскі закон дыктуе наступнае

Калі хтосьці спрабуе жыць камфортна за кошт
іншых, гэтыя іншыя будуць спрабаваць зрабіць іх жыццё
няшчасным. Але калі яны спрабуюць зрабіць іншых
шчаслівымі, нават за кошт сваіх уласных, іншыя будуць
думаць пра іх дабрабыт і шчасце. Калі мы думаем пра
свае ўласныя неабходныя патрэбы, мы павінны думаць і
пра патрэбы іншых. І калі мы праяўляем клопат пра іх,
.мы будзем жадаць ім дабра і шчасця

Альтруістычны чалавек жыве ў гармоніі са сваёй
сям'ёй і навакольным светам. Эгаістычны чалавек,
наадварот, пастаянна сутыкаецца з праблемамі,
.спатыкаецца і губляе душэўны спакой

Калі вы зразумеце, што Бог — гэта мір унутры вас,
вы зразумеце, што Ён — гэта мір і гармонія ва ўсіх
добрых рэчах стварэння, і вы ўбачыце Яго ў прыгажосці
прыроды, адчуеце Яго блізкасць у шчырым сяброўстве і
адчуеце Яго дабраславенне ў высакародных
памкненнях і годных мэтах, свабодных ад эгаістычных
мэтаў. Вы адчуеце Яго прысутнасць за заслонай цішыні і
.ва ўсіх цудоўных рэчах

Пастукайце настойліва ў дзверы, і заслона будзе
паднята, і вы ўбачыце найслаўнейшы твар ва ўсёй яго
бляску і велічы

Калі вы любіце Бога, вы адчуеце Яго любоў, і нішто
іншае не зможа вас падмануць

Вас цягне да матэрыяльнага досведу, таму што вы
не адчулі духоўнага шчасця, а калі вы яго адчуеце, вы
.адчуеце розніцу

Будзьце свабоднымі ў выбары. Не дазваляйце нічому
абмяжоўваць вас і нікому не дазваляйце кантраляваць
.вас ці перашкаджаць вашаму шчасцю

Тваё «я» — асобная частка касмічнага цэлага, і ты
павінен знайсці гэта дасканалае цэлае, каб адчуць
.шчаслівую свядомасць і адчуць асалоду боскай любові
Большасць людзей не ў стане стварыць неабходны
баланс паміж сваім практычным і духоўным жыццём
Духоўнаму чалавеку патрэбныя грошы, а свецкі
чалавек не можа жыць шчасліва без Бога
Спірытуаліст працуе, і яго нявыказаныя словы
кажуць: Бог дае мне сілу і рашучасць, таму ён
.павялічваецца ў сіле, і Бог благаслаўляе яго намаганні
Свецкі чалавек таксама працуе, але ён кажа: я
раблю ўсё гэта сам па сабе, і ніхто не мае нада мной
перавагі, таму ён прыносіць сабе нечаканыя вынікі і
.трапляе ў небяспеку

Уся практычная дзейнасць, як матэрыяльная, так і
духоўная, павінна грунтавацца на здаровых прынцыпах і
падпарадкоўвацца кантролю сумлення і раўнавазе
.розуму

Звярніцеся да Бога, памятайце пра Яго і зрабіце Яго
цэнтрам свайго жыцця. Заклікайце Яго і маліцеся,
пакуль Ён не павядзе вас і не пакажа вам, як працуюць
Яго законы. Памятайце, што медытацыя пра Бога і
адчуванне Яго прысутнасці лепш за мільён аналізаў і
тлумачэнняў. Скажыце Яму, што вы не можаце
вырашыць свае праблемы самастойна, нават калі ў вас
ёсць трыльён ідэй, але што рашэнні магчымыя, калі вы
аддасце іх у Яго рукі. Спачатку папрасіце кіраўніцтва, а
потым разгледзьце гэта з розных пунктаў гледжання,
каб знайсці падыходнае рашэнне. Бог дапамагае тым,
хто дапамагае сабе сам. Калі ваш розум супакоіцца і
напоўніцца верай пасля малітвы да Бога ў медытацыі, вы
зможаце ўбачыць правільнае рашэнне сваёй праблемы з
.Божай дапамогай і кіраўніцтвам
Калі вера чалавека ў духоўныя ісціны і магчымасці
ператвараецца ў рэальныя веды, гэты чалавек

становіцца больш паспяховым і дасведчаным, чым усе
навукоўцы на зямлі. Вялікія людзі, якія пазналі Бога, не
бянтэжацца і не пакутуюць ад сумневаў, таму што яны
.адчулі Ісціну, якая ёсць Бог

О Госпадзе, калі я быў сляпы, я не мог знайсці
дзвярэй, якія вядуць да Цябе. Ты ацаліў мае вочы, і
цяпер я адкрываю дзверы шырока адчыненымі паўсюль
— у сэрцах кветак, у галасах сяброў і ва ўспамінах пра
высакародныя і любімыя выпрабаванні. Кожны ўдых
маёй малітвы адкрывае новы праход у храм Тваёй
.усеабдымнай прысутнасці

Мая свядомасць больш не абмежаваная маленькай
фізічнай бутэлькай, запячатанай коркам няведання. Я
больш не хаджу пасярод Твайго касмічнага мора, не
дакранаючыся марскіх вод. Я больш не застаюся ў сне ў
Табе, о Госпадзе, не пазнаючы Цябе і не адчуваючы
Тваёй прысутнасці. Уся мая істота цяпер пагружана ў
.Тваю поўную прысутнасць

Калі вы ўзгадняеце ўсе свае дзеянні з Богам і
будзеце прытрымлівацца законаў цноты, вы не
пацярпіце няўдач і не збочыце з правільнага шляху.
Памятайце, што боская любоў дапамагае дараваць
многія грахі. Калі вы сапраўды адчуваеце любоў да Бога
— не проста эмоцыі, а сапраўдную любоў, — вы будзеце
.вызвалены

Мы не павінны маліць Бога з сухім сэрцам і
блукаючымі думкамі, бо цёплых просьбаў недастаткова,
каб выклікаць боскі адказ. Гэты адказ дасягаецца праз
гарачую, шчырую малітву, якая зыходзіць з самай
.глыбіні сэрца

Калі чалавек не прынясе Бога ў сваё жыццё і не
створыць эфектыўны баланс, праблемы будуць узнікаць
незалежна ад яго ладу жыцця
О Госпадзе, калі я паспяхова прайду выпрабаванні і
выпрабаванні жыцця, я зразумею, што я — райская

птушка, якая славіць і спявае пра Твае бясконцыя цуды, і
што мая духоўная істота пранізвае кожны атам
.існавання

Я абудзіў і пашырыў сваё маленькае каханне, каб
яно злілося з духам універсальнага кахання, у якім жыве
.і рухаецца ўсё існуючае

Дапамагаючы іншым дасягнуць поспеху, я дасягаю
росту і дабрабыту для сябе, а ў дабрабыце і дабрабыце
.іншых я знаходжу сваё шчасце

Навукоўцы калісьці лічылі, што вада — гэта адзіны
элемент, але эксперыменты даказалі, што два нябачныя
элементы, вадарод і кісларод, аб'ядноўваюцца,
утвараючы складаную ваду. Падобным чынам, існуюць
дзіўныя ісціны, якія можна зразумець праз духоўны
вопыт. Калі мы ціха сядзім у медытацыі і нашы думкі
звяртаюцца ўнутр, мы непасрэдна адчуваем боскую
прысутнасць, і гэта цудоўна, таму што вынікі не знешнія,
.а ўнутраныя

Па меры распаўсюджвання сонечных прамянёў, я
буду распаўсюджваць прамяні надзеі ў сэрцах бедных і
пакінутых, і запальваць лампы рашучасці і ўпэўненасці ў
.сабе ў сэрцах тых, хто лічыць сябе няўдачнікамі

У цішыні ночы і глыбіні цішыні, у гаях свядомасці і
далёка ад пачуццяў, з глыбокім жаданнем злучыся з
Боскім Каханым. Думай пра Яго пастаянна і размаўляй з
Ім на мове сэрца і душы. І калі ты аддасі Яму сваё сэрца,
усе заслоны, якія хаваюць Яго ад цябе, будуць сарваны,
а страхі і ілюзіі знікнуць, пакідаючы толькі Яго святло і
.Яго найвялікшую радасць

Многія вераць, што Царства Божае ляжыць у нейкім
кутку космасу, далёка ад забруджаных пароў Зямлі,
напоўненых вібрацыямі граху і злачынства. Яны
забываюць, што велізарныя царствы духу вельмі блізка.
Калі тыя, хто духоўна прасунуўся, заплюшчваюць вочы,
шматмерная Зямля і яе матэрыяльная, успрымальная

матэрыя знікаюць, а вымярэнні вечнасці з'яўляюцца ў
.бясконцых бачаннях перад іх унутраным зрокам
Час, эканомлены тэхналогіямі, варта ўкласці ў
больш глыбокае вывучэнне жыцця. Практычная
дзеясць і грошы — гэта сродкі для дасягнення
дабрабыту, але нельга падманвацца матэрыяльнымі
дабротамі або дазваляць сляпой прагнасці пазбаўляць
.сябе радасці жыцця

Я выкарыстаў кірку волі і матыку рашучасці,
капаючыся ў глебе святдомасці, і адкрыў крыніцу
жыццёвай сілы. Я зразумеў, што я адзіны з касмічнай
энергіяй. Я не цела, а нябесны зарад электрычнасці, які
.пранізвае цела

Госпадзе, я разумею, што ў мяне ёсць каштоўная
магчымасць адкрыць скарбы душы, схаваныя ў глыбінях
акіяна святдомасці. Я замяню зямныя прывязанасці
духоўнымі арыентацыямі і буду падштурхоўваць сваю
волю і энергію да дасягнення мэты жыцця, будучы
ўпэўненым, што Ты заўсёды будзеш дапамагаць і
.натхняць мяне рабіць тое, што правільна

Мы не павінны дазваляць гэтаму свету кантраляваць
нас ці дыктаваць нам, і мы не павінны забываць, што
няма нічога рэальнага і вечнага, акрамя Бога, і што
сапраўднае шчасце заключаецца ў нашым уласным
.вопыце з Ім

У святыні медытацыі я запальваю дзве свечкі: свечку
святання і свечку майго няспання
Цудоўныя гірлянды маёй цёплай тугі акружаюць
ногі Тваёй поўнай прысутнасці
Твой водар, што зыходзіць ад кветак кахання ў
гаршку майго сэрца, пранізвае кожны куток майго
.жыцця

Цені маіх страхаў і ілюзій зніклі проста дзякуючы
бляску Твайго святла, о Божа, якое назаўжды абудзіла
.мяне ад сноў смяротнага існавання

З пастаяннай пільнасцю і млявымі вачыма я буду не
перастаючы ўзірацца ў твой бясконцы твар, сузіраючы
!яго рысы і мілыя выразы, якія ніколі не паўтараюцца
Танец жыцця і смерці заўсёды прысутнічае, але я
вызваляю сябе назаўжды, вярнуўшы сваю духоўную
сутнасць. І калі вакол мяне бушуюць буры і сутыкаюцца
са мной выпрабаванні, я паплаву на сваёй лодцы па
.рацэ жыцця да боскага берага
Калі прыйдуць цяжкасці і няшчасці, я ўмацую сваю
рашучасць і завастрыю сваю волю, каб пераадолець іх. І
пакуль я буду добра ставіцца да іншых, Бог дасць мне
.сілу, мудрасць і здаровы сэнс
Пазнанне Бога — першая і найважнейшая патрэба ў
жыцці, таму што яно прыносіць спакой душы і спакой
сэрцу. Бог — гэта гаючы бальзам ад усіх нашых боляў і
праблем, рашэнне ўсіх нашых праблем і задавальненне
ўсіх нашых патрэб. Тое, чаго прагнуць нашы сэрцы —
каханне, слава, мудрасць і багацце — мы знаходзім у
.Богу, крыніцы ўсяго дабра і благаслаўлення
Усе перажыванні вымяраюцца здольнасцю прымаць і
разумець, таму я паскору сваё развіццё, свядома
ўзмацняючы ўсе свае перажыванні з дапамогай сілы
.канцэнтрацыі
Я адчуваю цябе ў глыбіні сваіх думак, я адчуваю
тваю прысутнасць у сваіх самых глыбокіх пачуццях і я
.бачу, як ты квітнее ў садзе майго кахання
Напоўні мяне водарам Тваёй прысутнасці, каб я мог
цешыцца Тваім благаслаўлёным водарам
Прыйдзі да мяне з-за нябёсаў, зорак, думак і
пачуццяў, пакажы мне свой найсвяцейшы аблічча і
дазволь мне адчуць твой прысутнасць у маёй душы,
.вакол мяне і ўсюды
Я шукаў цябе праз стагоддзі і эпохі, на сцэжках
жаданняў і амбіцый, і цяпер я разумею, што ты жывеш у
.маёй душы і натхняеш мае самыя святыя пачуцці

дабрабыт сярод слабасці і адчуць спакой сярод
.блытаніны

Бог у маёй душы і вакол мяне, ахоўвае і назірае за
мною, таму я развею хмары страху, якія засланняюць
ззянне Яго пуцяводнага святла на гарызонце майго
.жыцця

Госпадзе, дапамажы мне не рэзка крытыкаваць
сваіх сяброў, але калі яны шукаюць маёй парады, каб
удасканаліцца, дазволь мне прапанаваць сціплыя
парады, заснаваныя на Тваім кіраўніцтве і натхненні. З
лагоднасцю і любоўю, без прымусу і абавязку, дапамажы
мне весці да Цябе тых, хто спатыкаецца. Кіруй маім
разуменнем і сілай, каб я мог ператварыць цёмную
натуру ў асветленых вучняў, якія адлюстроўваюць
.святло Тваёй мудрасці

Сёння я пасею насенне мудрасці, здароўя,
дабрабыту і шчасця ў садзе свайго жыцця і буду
.дзякаваць Богу, калі жаданне майго сэрца спраўдзіцца
Я ачышчу свой розум, думаючы пра тое, што Бог
кіруе кожнай маёй дзейнасцю

Сёння я буду працаваць над тым, каб
прадэманстраваць мір і раўнавагу ў сваім жыцці праз
свае думкі, словы і дзеянні, і я сканцэнтрую ўсе свае сілы
.і волю на дасягненні гармоніі з боскай воляй

О Ты, што валадарыш на троне нашых сэрцаў,
аб'яднаныя ў Тваёй любові, прымі нашыя тугі і імкненне
нашых душ, благаславі нас усіх, прыбяры перашкоды з
нашага шляху і развей цемру невуцтва з нашага
.ўнутранага асяроддзя

Няхай Тваё святло асвятляе нашы шляхі, абудзі
нашы розумы і радуй нас сваёй блізкасцю, і дай нам
.адчуць, што Ты заўсёды з намі
Будзь шчырым з сабой. Свет не шчыры з табой, бо
любіць крывадушнасць. Калі ты шчыры з сабой, ты
.знойдзеш шлях да ўнутранага спакою

Жыві толькі сучаснасцю, а не будучыняй. Рабі ўсё
.магчымае сёння і не хвалюйся пра заўтра

Госпадзе, усе матэрыяльныя мэты, якіх чалавек
імкнецца дасягнуць, прыносяць яму толькі частковую
радасць, нават калі ўсе яны ўвянчаюцца поспехам. Але,
знайшоўшы Цябе, Госпадзе, я знайду крыніцу поўнага і
.трывалага шчасця

Матэрыяльныя рэчы, якія прыносяць задавальненне,
застаюцца па-за межамі думкі; яны, разам з
задавальненнем, якое яны прапануюць, знаходзяць
.доступ да думкі праз ілюзію і ўяўленне

Што да чыстай радасці, якая з'яўляецца сутнасцю
нашых душ, то яе можна атрымаць праз гарманічнае
.мысленне, і яна блізкая нам і ў межах нашай дасяжнасці

Калі знікаюць знешнія прычыны пачуццёвага
задавальнення, разам з імі знікае і часовае шчасце, якое
ад іх вынікае, але ўнутраная радасць душы не знікае,
калі чалавек ведае, як з ёй гарманізаваць, або калі
чалавек наўмысна не абмяжоўвае свае думкі
няўстойлівымі матэрыяльнымі рэчамі і тым самым не
.становіцца няшчасным

Радасць душы, якая ёсць асалода Бога, вечна
аднаўляецца і непахісная

Сёння я папрашу аб спакоі і шчасці ў сабе, і буду
ахоўваць крэпасць сваёй мудрасці воляй, спакоем і
любоўю, і буду дзякаваць Богу і ўзносіць Яму ўдзячнасць
.маёй душы і абноўленыя імкненні майго сэрца

Тое, што я страчу ў свеце, не будзе стратай для
маёй душы

Я заўсёды буду з даверам і верай глядзець на
боскую зорку кіраўніцтва, якая ніколі не заходзіць на
.небе майго жыцця

О Госпадзе, дабраславі нашы думкі, каб яны
нагадвалі нам пра Тваю асалоду, дабраславі нашы
пачуцці, каб яны адчувалі Тваю любоў, дабраславі нашы

жаданні, каб яны прагнулі таго, што падабаецца Табе,
дабраславі нашы амбіцыі, каб яны матывавалі нас
імкнуцца да ўсяго добрага і высакароднага, і дапамажы
нам усвядоміць, што Ты — найвышэйшае шчасце, якога
.прагнуць нашы сэрцы і шукаюць нашы душы

Я ведаю, што мае думкі прынясуць мне альбо
няўдачу, альбо поспех, у залежнасці ад таго, якая ідэя
наймацнейшая ў маім розуме. Таму я буду рабіць усё
магчымае, каб памятаць, што Бог са мной, дапамагае і
.натхняе мяне думаць ясна

О Госпадзе, у люстэрку цішыні я кожны дзень бачу
аблічча міру, Твой аблічча, і кожны дзень я буду
працаваць, каб абудзіць Тваю любоў і мір у некаторых
.сэрцах

О касмічная маці, я зрву зоркі з начных садоў і
ахвярую іх Табе як дар любові. Кожны раз, калі я гляджу
на Твой прамяністы твар у поўны месяц, Твае пяшчотныя
.ўсмешкі развеюць мае трылогіі і змыюць мой смутак
:каб пераканацца

Я выганю невуцтва і пазбаўлюся ад памылковых
уяўленняў, і я падымуся з склепа вузкіх гарызонтаў і
абмежаваных перспектыв да свабоды любові і
.чалавечага спачування

Божая прысутнасць найбольш відавочная ў тых, хто
мае добрыя сэрцы і духоўныя схільнасці, хто любіць Яго і
ніколі не забывае Яго. Калі лютуюць штормы і
накатваюць хвалі цяжкасцей, яны могуць накіраваць
лодку свайго жыцця да бяспечных берагоў боскай
.абароны

Я валодаю сілай творчага духу і знаходжуся ў
кантакце з універсальным розумам, і я ведаю, што Бог
вядзе мяне і дапамагае мне вырашаць усе справы і
.праблемы

О, мой любімы Божа, з адкрытымі вачыма і вачыма
майго розуму я ўбачу Цябе, і буду пакланяцца Табе з

усёй тугой і адданасцю, і буду думаць пра Цябе,
выконваючы свае абавязкі, і буду заклікаць Цябе мовай
.сэрца і шэптам душы

Чалавек можа баяцца хваробы або верыць, што
ніколі не выздарэе. У гэтым выпадку яму варта весці
здоровы лад жыцця, які прывядзе да фізічнага і
маральнага дабрабыту, а таксама маліцца аб большай
веры ў гаючую сілу Бога. Калі ён лічыць сябе
няўдачнікам і не можа дасягнуць поспеху ні ў адной
галіне, ён павінен прыкладаць усе намаганні для
.дасягнення поспеху, да якога імкнецца

Узаемадзеянне і зносіны з тымі, хто любіць Бога,
сілкуюць нашыя тугі, супакойваюць нашыя сэрцы і
павышаюць наш узровень усведамлення

Самастойнае рашэнне

Сёння я буду думаць пра Бога, які даў мне жыццё,
бо засяроджванне на матэрыяльных рэчах пры поўным
ігнараванні Бога прынясе толькі матэрыяльныя пакуты і
.духоўнае няшчасце
:каб пераканацца

Сёння я дапамагу сабе, каб найлепшым чынам
выкарыстаць сілы, якія даў мне Бог, і папрашу Бога
дапамагчы мне, дабраславіць мае намаганні і даць ім
.поспех

Калі чалавечая воля кіруецца памылкай, яна
падманвае і ўводзіць нас у зман; але калі яна кіруецца
мудрасцю, яна сумяшчае нас з боскай воляй. Часта
чалавечая воля супярэчыць боскім мэтам, прымушаючы
нас губляць духоўнае кіраўніцтва, якое дапамагае нам
.пазбегнуць падзення ў бездань пакут і пастак няшчасця

Я буду выкарыстоўваць усе свае здольнасці і
таленты, каб рабіць усё, што падабаецца Богу і служыць
.чалавецтву

Няпоўныя веды небяспечныя, бо яны могуць
прывесці шукальніка да пыхлівасці і самадастатковасці,

што перашкаджае сур'ёзнаму пошуку і глыбокаму
апусканню ў душу. Толькі тыя, хто вольны ад пачуцця
ўласнай важнасці, узрастаюць у ласцы і духоўнасці,
пакуль не дасягнуць блізкасці да Бога. Сапраўды,
шчырыя вернікі вольныя ад марнасці і далёкія ад гонару
.і прытварства

Калі чалавек пазнае сябе і дакранаецца да сваёй
духоўнай сутнасці, ён адчувае ўнутраную радасць, якая
суправаджае яго ва ўсіх жыццёвых перажываннях і пры
любых абставінах

Сёння я абуджу дух ініцыятывы і актывую
здольнасць дасягаць вынікаў, ведаючы, што крыніца ўсіх
.творчых сіл і крыніца ўсіх ведаў заўсёды са мной
Я разумею, што Божая сіла неабмежаваная, і што Ён
даў мне сілу пераадолець жыццёвыя цяжкасці і
.пераадолець усе перашкоды, якія стаяць на маім шляху
Настаў час звярнуць свае сэрцы і розумы да Бога,
каб мы ў рэшце рэшт маглі дасягнуць нашага нябеснага
дома, дзе знойдзем спакой ад клопатаў і вызваленне ад
.болю

Мы імкнемся атрымаць Божыя дары жыцця,
сонечнае святло, ежу і ўсе Яго іншыя дабраславенні, але,
нягледзячы на Яго багатыя ласкі, якімі Ён нас адорвае,
!як мала хто памятае Яго
О Божа ўніверсальнага закону, дазволь мне насіць
мае шнары, народжаныя няшчасцямі, як годныя знакі з
.благаслаўлёных рук Тваёй справядлівасці
Няхай мае штодзённыя цяжкасці стануць
супрацьдзеяннем ілюзіям і пазбавяць мяне ад чакання
.атрымання трывалага зямнога шчасця
Хацелася б, каб слёзы, якія я праліў з-за жорсткасці
іншых, змылі з майго розуму некаторыя схаваныя
.прымешкі
Хацелася б, каб кожны рэзкі ўдар кіркамі непакою
адкрываў ува мне новыя глыбіні

Боскае імкненне павінна быць падобна да
глыбакаводнага зонда, які акунаецца ў акіян духоўных
ўспрыманняў. Тыя, чый унутраны зрок адкрыўся праз
.сузіранне, адчуваюць прысутнасць Бога ў сваіх сэрцах

Госпадзе, дапамажы мне пераўтварыць маю
свядомасць ад абмежаванняў і слабых думак да
ўпэўненага разумення таго, што Ты заўсёды са мной,
падтрымліваеш мяне і натхняеш мяне прыгожымі
.думкамі і ўзнёслымі ўспрыманнямі

Госпадзе, дапамажы мне пераўтварыць маю
свядомасць ад абмежаванняў і слабых думак да
ўпэўненага разумення таго, што Ты заўсёды са мной,
падтрымліваеш мяне і натхняеш мяне прыгожымі
.думкамі і ўзнёслымі ўспрыманнямі

Дазволь мне памятаць Цябе, Госпадзе, —
аднолькава — у цяжкасцях і ў лёгкасці, у хваробе і
здароўі, у няведанні і мудрасці

Я буду заўсёды захоўваць памяць пра сваю любоў да
Бога і сваю тугу па Ім, каб у гэтым ззянні я мог убачыць
.Яго найпрыгажэйшы твар

Калі ўсмешка на твары ідэальна гармануе з
усмешкай у сэрцы, усмешка душы ззяе
О, мой любімы Божа, я буду пакланяцца Табе
раніцай, калі я прачнуўся, пасля абеду, у змярканні
.старасці і ў ноч канчатковага развітання

Сёння, дакранаючыся да сваіх унутраных пачуццяў,
я наладжу сваё духоўнае радыё на частоты касмічнага
вяшчання, каб пазбавіцца ад шуму трывогі і паслухаць
.гімн боскай любові

Нават самыя набожныя часам думаюць, што Бог не
адказвае на іх малітвы, але Ён адказвае ціха, і, згодна з
духоўным законам, малітва павінна быць шчырай, намер
чыстым і мэтанакіраванай, каб атрымаць благаслаўлены
.адказ

Госпадзе, дазволь мне прапанаваць бальзам спакою
балючым сэрцам, каб яны маглі знайсці ў Табе салодкую
суцяшэнне. Зрабі мяне раптоўным праменем сонца для
ўсіх засмучаных душ, жыватворным дажджом для
.высушаных розумаў і дарам дабрыні тым, хто пакутуе
Паспяховы старт на шляху да шчасця патрабуе
правільнага ладу жыцця, здаровага мыслення, духоўнай
.арыентацыі і глыбокай веры ў Бога
Жыццё, пазбаўленае духоўнай радасці, — гэта
сумнае жыццё, без бляску, а яго цяжар знясільваючы і
.цяжкі

Па магчымасці ўцякайце ад шуму і мітусні свету і
шукайце ціхіх месцы, дзе можна пабыць сам-насам і
.падумаць пра Бога
Дзе б ні панавала цемра непаразуменняў і разладу,
там я буду распаўсюджваць святло сваёй любові і
.спакою

Гэты свет дзіўны, бо ўсё ў ім схільнае да змен і
трансфармацыі, і па гэтай прычыне чалавек не павінен
ставіць якар лодкі свайго шчасця на берагах гэтага
.свету

Мы жывем у дзіўным свеце. Тыя, чыя адзіная мэта ў
жыцці — есці, піць, атрымліваць асалоду ад жыцця і
спаць, не маюць ніякага ўяўлення пра цуды чалавечага
.жыцця

Госпадзе, накіруй патокі нашых радасцей, каб яны
не згубіліся ў пясках кароткачасовых пачуццёвых
задавальненняў

Не дазваляйце нашым патокам спачування
высахнуць і выпарацца ў бясплодных пустынях эгаізму
Хай рэчышчы нашых эмоцый змяшаюцца з
бязмежным возерам тваёй любові

Няхай рэкі нашага жыцця пашырацца, а ўзровень
вады ў іх падымецца ад багатых дажджоў Тваіх
дабраславенняў, і няхай яны перасякуць шырокія

раўніны спачування, ахвярнасці і ўвагі да пачуццяў
іншых, каб яны нарэшце маглі цячы — чыстымі і
.празрыстымі — у Тваё дабраславёнае мора
Той, хто моліцца аб поспеху і адначасова кажа сабе:

«Я не думаю, што ў мяне атрымаецца», не дасягне
.поспеху

Малітва павінна ўзносіцца з гарачай верай і
пакорным сэрцам, каб ззяла боскае святло і сыходзілі
нябесныя дабраславенні

Гэтак жа, як немагчыма гаварыць па зламаным
тэлефоне, немагчыма эфектыўна трансляваць свае
малітвы праз разумовую прыладу, якая была выведзена
з ладу малаткамі трывогі, клопатаў, незадаволенасці і
.прывязанасці да мімалётных рэчаў

З дапамогай глыбокага спакою і ціхай гармоніі з
вытанчанымі, канструктыўнымі вібрацыямі, разумовы
апарат можа быць адрамантаваны і адкалібраваны такім
чынам, каб яго духоўная сіла прыёму памнажалася, і
такім чынам становіцца магчымым эфектыўна і дзейсна
перадаваць шчырыя пасланні Богу і атрымліваць
.благаслаўлёны водгук ад Усечуючага, Адказнага
Плыві і плыві ў бязмежным акіяне спакою і шчасця
па-за межамі мараў у сабе
О, Найвышэйшы Творца

Ззяючыя зоркі на небе, горы і сонечная печ, што
палае полымем, — гэта некаторыя з выказаў і праяў
.Тваёй поўнай прысутнасці

Бога лёгка знайсці праз пастаяннае сузіранне Яго,
шчырае жаданне пазнаць Яго і сардэчную малітву да
Яго. Ён — найвялікшы скарб, варты таго, каб яго шукалі і
.даследавалі ў шахце душы

Калі запалка палаючай тугі стукне аб сцяну
прагнучай душы, у сэрцы шукальніка нараджаецца
.полымя боскай любові

О Госпадзе, прыгожыя рэчы прыгожыя, бо яны
запазычылі прыгажосць з Тваёй прыгажосці, якая
невымерна прыгажэйшая за ўсю бачную прыгажосць, як
.у прыродзе, так і сярод людзей
Цудоўна любіць Бога і любіць Яго слуг. Калі мы
знаходзім Яго, мы адчуваем Яго любоў у кожным. Няма ў
.Сусвеце сілы, мацнейшай за сілу любові
Калі два ці больш чалавек становяцца сябрамі на ўсё
жыццё, гэта праява чыстага кахання або сяброўства
.душы
Госпадзе, дай мне радасць быць блізка да Цябе, каб
я мог падзяліцца з усімі гэтай найвялікшай радасцю, і
дай мне ўбачыць Тваё святло, позірк якога лечыць сэрца
.і развейвае цень трывог
Няхай мая любімая птушка вырвецца з клеткі
саманакладзеных абмежаванняў і ўзляціць у царства
свабоды, спяваючы гімн душы, рэха якога рэзануе з усімі
.любячымі сэрцамі і гарманічнымі розумаі
Няхай ветрык нашых духоўных успрыманняў нясе
водар нашых малітваў і водар нашага ўзрастаючага
імкнення да Цябе, Госпадзе
Калі я чагосьці хацеў, я быў шчаслівы, калі
атрымліваў гэта, і я быў шчаслівы зноў, калі аддаваў
.гэта камусьці іншаму
Бог не адказвае на цёплыя малітвы, але Ён,
безумоўна, прыходзіць да тых, хто глыбока і шчыра
моліць Яго і заклікае Яго з сэрцамі, поўнымі веры
Пазітыўныя правілы, якіх варта прытрымлівацца, —
гэта дабрыня, шчырасць, сумленнасць, любоў да іншых,
.аналіз намераў і самакантроль
О Госпадзе, адкрый пупышкі нашых сэрцаў і няхай
водар кахання, які захоўваецца ў нашых сэрцах,
.узляціць на крылах тугі сустрэць Цябе
Пашлі, Госпадзе, прамені сонца Тваёй мудрасці, каб
яны кіравалі мной у дні маіх радасных дасягненняў, і

святло месяца Тваёй міласэрнасці, калі я іду праз
.цёмныя ночы смутку
Духмяныя, квітнеючыя ідэі растуць і разгортваюцца
з насення шчырых маленняў і паліваюцца расой
.асвяжальных сузіральных пачуццяў
Калі мы забываемся пра сваё малое «я»,
абменьваючыся сяброўскімі паслугамі, наша свядомасць
пашыраецца, і мы бачым, як адзінае вялікае «я» працуе
.праз нас
Сапраўднае сяброўства — гэта святло, з дапамогай
якога мы можам дапамагаць адзін аднаму на жыццёвых
сцэжках
Я бачу ў гэтым свеце шмат жорсткасці, рэзкасці і
грэбавання пачуццямі, і не бачу апраўдання для таго,
каб пагаршаць такія паводзіны. Калі б я гэта зрабіў, я б
.нашкодзіў сабе
Плывіце ў сваёй канцэнтратыўнай лодцы па бурных
водах разумовай блытаніны і сэнсарных адцягненняў
Смутак памнажае смутак, а найбольш эфектыўны
сродак ад смутку — гэта дакрануцца да боскай
.прысутнасці, якая суцяшае душу і радуе розум
О, Боскі Лекар, адгані хваробы ад нашых целаў,
пашыры кругагляд нашых розумаў і вызвалі іх ад
слабасці і кволасці, і развей цемру з нашых душ
.прамяністым святлом Тваёй прысутнасці
Шлях да Бога выбрукаваны праўдзівасцю,
шчырасцю, непахіснасцю, упартасцю, засяроджанасцю,
любоўю, тугой, рашучасцю і верай
Калі чалавечыя метады аказваюцца недастатковымі
і неэфектыўнымі, мы павінны звярнуцца да Усемагутнага
Бога і папрасіць Яго аб дапамозе
Я адзіны, хто адказвае за свае ўчынкi і паводзіны, бо
ніхто іншы не будзе за іх дапытвацца ці прыцягвацца да
.адказнасці

Калі сонца боскай ласкі ззяе на гарызонце нашага
жыцця, дабраславеньні багацеюць, а абмежаванні
знікаюць

З крыніцы цішыні я буду чэрпаць чыстыя,
празрыстыя воды боскай мудрасці, каб здаволіць сваю
духоўную смагу

Я адключыў правады свайго розуму ад вузкай,
невялікай вобласці пачуццяў і падключыў іх да свету
бясконцых духоўных успрыманняў, і я зразумеў, што
жыву святлом Бога, якое ахінула мяне і пранізала кожны
атам маёй істоты, і мая душа напоўнілася любоўю і
.спакоем Бога

У люстэрку духоўнага спакою я ўбачу аблічча Бога
Госпадзе, адкрый мне таямніцу майго існавання і
дапамажы мне адчуваць Тваю пастаянную прысутнасць
унутры мяне і вакол мяне

З сённяшняга дня я буду імкнуцца пазнаваць Бога,
не грэбуючы сваімі свецкімі абавязкамі, якія я ўжо
выконваю, каб дагадзіць Яму

Кожны дзень я паліваў насенне, якое Бог пасадзіў у
глебу маёй душы, і калі сонца Яго міласэрнасці ззяла на
іх, насенне прарастала, расло і прыносіла благаслаўлёны
.ўраджай задавальнення і здавальнення

Аднойчы адзін з Божых людзей купаўся ў рацэ, калі
прышоў іншы чалавек і пачаў мыць яго каня побач з
гэтым праведнікам, наўмысна і неасцярожна абліваючы
яго вадой. Вучні святога захваляваліся і хацелі ўдарыць
злачынца і прагнаць яго, але настаўнік сказаў ім не
.рабіць гэтага, а пакінуць яго ў спакоі

Раптам конь ударыў нагой гаспадара, зламаўшы і
выбіўшы яму некалькі зубоў. Добры чалавек з любоўю
падышоў да яго і пачаў клапаціцца пра яго і лячыць.
Гэта быў строгі закон прыроды, а не святы, які пакараў
.грэшніка

Бог і Яго ўніверсальныя законы нястомна і
пастаянна працуюць, каб ліквідаваць несправядлівасць
сярод усіх тых, хто давярае Богу, шукае Яго дапамогі,
дапамагае і падбадзёрвае адзін аднаго на жыццёвых
.шляхах

Я разумею, што мая праца ў гэтым свеце вядзе да
самаразвіцця, пакуль я імкнуся вывучыць усе даступныя
.магчымасці і атрымаць ад іх карысць

Спакой — гэта прыкмета духоўнасці. Таму я буду
вымяраць сваю духоўнасць колькасцю спакою, які я
.адчуваю ўнутры сябе

Госпадзе, дай мне зразумець, што Твая мудрасць
падтрымлівае маё разуменне, і што Твая ўсюдыіснасць
пранізвае маё жыццё
:каб пераканацца

Падтрымліваючы сваё здароўе і жыццёвыя сілы, а
таксама прытрымліваючыся маральных каштоўнасцей, я
дапамагаю чалавецтву сваім ладам жыцця

Калі я быў сляпы, я не мог знайсці ніводнай дзверы,
якая вядзе да цябе, але цяпер, калі ты адкрыў мне вочы,
.я знаходжу дзверы паўсюль

З усходам твайго прамяністага з'яўлення ружы маёй
тугі завітнеюць у садзе майго сэрца, і я спляту вянок з
.гэтых руж і пакладу яго на твой благаслаўлены парог

О Госпадзе, калі прамені Тваёй любові ззяюць у маю
духоўную прастору, туман невуцтва расейваецца, і
.хмары нявызначанасці знікаюць

О, фантан святла, ты схаваны за сценамі касмічных
прамянёў. Адчыні акно майго зроку, каб я мог бачыць
.цябе паўсюль

Я буду прасіць бяспекі і абароны ў першую чаргу і
заўсёды, пастаянна думаючы, што я заўсёды пад боскай
абаронай

Мой любімы Божа, калі я збочу з правільнага шляху,
вазьмі мяне за руку і накіруй назад на яго. Калі я церплю

няўдачу, дапамажы мне дасягнуць поспеху. І, перш за
.ўсё, калі я невук, дапамажы мне набыць мудрасць
Прыняцце цвёрдага рашэння быць шчаслівым
дапаможа вам. Не чакайце, пакуль абставіны змяняцца,
уяўляючы, што вашы праблемы крыюцца ў гэтым. І не
дазваляйце няшчасцю стаць звычайнай часткай вашага
жыцця, каб гэта негатыўна не паўплывала на вас і
навакольных. Калі вы шчаслівыя, гэта дабраславенне
для вас і іншых; калі вы валодаеце шчасцем, вы
валодаеце ўсім, і ваша шчасце азначае, што вы ў
.гармоніі з Богам

Тое, што мы рабілі ўчора, вызначыла характар
нашага сённяшняга дня, а дзеянні нашага сённяшняга
дня вызначаць, якім будзе наша заўтра
Невучтва спачатку трэба выкараніць унутры нас, а
.потым яно знікне звонку

Усе мімалётныя задавальненні і часовыя амбіцыі я
выкарыстоўваю як пучок галля, каб распаліць вечны
агонь боскіх ведаў

Бог адкрые Сябе мне, калі мае думкі пра Яго будуць
мацнейшымі за назойлівыя думкі і ўсе разумовыя
.адцягненні

Я напоўніць сваё сэрца шапатлівымі хвалямі душы і
налью асвятляльную, прамяністую ваду тугі ў кубкі
.смаглых душ

Хваля павінна адчуць дотык велізарнага акіяна, які
яе падтрымлівае, я адчуваю ўсеабдымны акіян духу, у
.бясконцых глыбінях якога плавае мая свядомасць

Я пастараюся даведацца праўду, схаваную за
маскамі, якія яе хаваюць, тады я не буду ва ўладзе
.знешніх сіл

Я веру, што дапамога прыйдзе, калі яна будзе
найбольш патрэбная, бо боскі закон дзейнічае
эфектыўна

Які сэнс жыцця, калі яно пазбаўлена цяжкасцей, з
?якімі мы сутыкаемся, і выклікаў, з якімі мы сутыкаемся
У хвіліну, афарбаваную смуткам і ахутаную адчаем,
:я пачуў твой шэпт

Маё ахоўнае сонца свеціць аднолькава ў самыя яркія
і самыя цёмныя гадзіны вашага жыцця. Верце,
усміхайцеся і дазвольце майму гаючаму святлу ззяць
.скрозь празрыстасць ваших усмешак

О Госпадзе, аб'яднай нашы сэрцы ў храме боскай
любаві, дзе Твая найвышэйшая прысутнасць ззяе ва ўсёй
.сваёй славе і велічы

Дазволь нам зразумець, што ты — адзіная мэта, да
якой мы імкнемся. Не забывай нас, нават калі мы цябе
забудзем, і памятай нас, нават калі мы цябе не
.памятаем

Наша туга па Табе можа прыходзіць і знікаць, ззяць і
знікаць, але Ты застаешся верным завету назаўжды, о
добры і любячы

Прымі, Госпадзе, тугу нашых душ і любоў нашых
сэрцаў

Я закінуў сваю сетку кахання ў акіян свядомасці і
злавіў каштоўны ўлоў

Прашу Цябе, Госпадзе, каб святло маёй душы
змяшалася з Тваім большым святлом, і каб маё сэрца
білася Тваёй боскай любоўю, каб я мог распаўсюджваць
.Тваё святло і любоў ва ўсіх гарманічных душах

Сёння я прысвячу час знаходжанню з Богам,
ігнаруючы марныя думкі і адкідаючы фальшывыя ілюзіі
Прамяні радасці, што напаўняюць неба майго
спакою, абвяшчаюць тваё шчаслівае прыбыццё.

Незалежна ад таго, адкрыеш ты сябе зараз ці пазней, я
абавязкова сустрэну цябе аднойчы, з табой, каго любіць
.маё сэрца і па якім прагне мая душа

Існуе два тыпы асяроддзя: унутранае асяроддзе і
знешняе асяроддзе. Я буду абараняць сябе ад
.негатыўных уплываў і імкнуцца да праўды і праведнасці
Я разумею, што ў гэтым свеце больш добра, чым зла,
бо Бог — найвялікшая сіла ў існаванні
:дызайн

Кожны дзень я буду актыўным як на разумовым, так
і на фізічным узроўнях, бо разумовы застоі і фізічная
.бяздзейнасць шкодзяць духоўнаму прагрэсу
О, мой любімы Божа, адкрый мне тое вока, якое не
бачыць нічога, акрамя Цябе, і не ўспрымае ва ўсёй
прыгажосці нічога, акрамя Тваёй найслаўнейшай
.прыгажосці

Нас падмануў мімалётны паляўнічы зямнога
існавання, калі мы плылі па дробных, дробных водах
фальшывай бяспекі і бяспекі, а сетка смяротнай
.няведання ахінула нас

О Усеміласцівы, вызвалі нас з небяспечнай сеткі
свецкіх жаданняў і амбіцый і дапамажы нам акунуцца ў
ціхія глыбіні боскай еднасці, каб мы маглі назаўсёды
.выратавацца ад сетак ілюзіі і пастак падману
Я адчуваю, што мяне акружае аўра Божага святла,
дзе пануюць спакой, мір і духоўная радасць
Я змыю багну невуцтва, каб чыстае святло духу
магло ззяць праз мяне

Хтосьці можа цярпець няўдачы матэрыяльна,
маральна і духоўна, але калі ён падвоіць свае намаганні
і пацвердзіць, што на яго ззяе боскае святло, ён адчуе
сябе бліжэй да Бога, і яго абставіны палепшацца. Бог
адказвае на шчырыя малітвы і пазітыўнае мысленне, і
гэта эфектыўны спосаб пераадолення перашкод на
.шляху да поспеху

Перш чым дзейнічаць, чалавек мае свабодную волю,
але пасля ўчынку наступствы будуць, падабаецца яму

гэта ці не; гэта закон кармы. Таму разумна падумаць,
.перш чым дзейнічаць
Тыя, хто жадае спакою і адчуць боскую салодкасць,
павінны заплаціць цану, і гэтая цана — прысвяціць
неабходны час развіццю спакою і стварэнню міру.
Найбольш эфектыўны спосаб пераадолець стрэс — гэта
.гарманізаваць унутраны спакой, радасць і спакой
Госпадзе, мае рукі працуюць для Цябе, Ты
прызначыў мне ролю ў гэтым свеце, і ўсё, што я раблю, я
.раблю ў Тваю гонар
Калі мы аддаем сваё жыццё Богу, мы выяўляем, што
жыццё ператвараецца ў цудоўную сімфонію. І калі мы
паспрабуем адчуць прысутнасць Бога, выконваючы ўсе
свае задачы, мы выявім, што Ён кожны дзень выбірае
для нас канкрэтныя абавязкі і дапамагае нам іх
.выконваць
У дэманстрацыі вартасцей духу заключаецца адзіны
спосаб жыць у міры. Унутры нас ёсць сіла ператварыць
.дом у рай
Я перамагаю гонар пакорай, нянавісць — любоўю,
хваляванне — спакоем, эгаізм — альтруізмам, зло —
дабром, невуцтва — ведамі, а трывогу — спакоем
.разважанняў пра Бога і медытацыі над Ім
Усе нашы дзеянні павінны кіравацца ўнутраным
голосам духоўнай свядомасці
Лепш спрасціць сваё жыццё. Я бачыў асветленых
людзей, эканомных у ежы, якія жывуць у дбайных
умовах, але маюць целы, поўныя актыўнасці і жыццёвай
сілы, таму што яны навучылі свой розум не спадзявацца
.цалкам на знешнія крыніцы здароўя і задавальнення
Ляціце на самалёце спакою над найвышэйшымі
вяршынямі мудрасці і блукайце па краіне вечнай
прыгажосці і абноўленага шчасця
Абарані мяне ад зла, Госпадзе, і дабраславі мяне,
каб я не чуў зла, не бачыў зла, не гаварыў зла, не дыхаў

зла, не дакранаўся да зла, не хаваў зла і не думаў пра
.зло

Будзь з намі кожны дзень, Госпадзе, каб мы маглі
выконваць свае абавязкі з задаволенымі душамі і
сэрцамі, напоўненымі водарам Тваёй святой
.прысутнасці

Мы звяртаемся да духоўных вучэнняў, таму што
хочам вызваліцца ад пакут. Зямныя метады і падыходы
— гэта не рашэнне. Бог — гэта рашэнне. Чалавецтву
пара прагнуцца і развясці цемру невуцтва святлом
мудрасці. Найвялікшае ў жыцці — жыць у святыні
.чыстага сумлення

Амаль кожны адчувае, што не дасягае духоўнага
прагрэсу, гэта значыць, што не змяняецца і не
ўдасканальваецца, нягледзячы на свае намаганні. Шмат
фактараў могуць перашкаджаць нашаму прагрэсу, і наш
абавязак — аб'ектыўна, крытычна і аналітычна глядзець
на жыццё, каб вызначыць гэтыя фактары і навучыцца
.вырашаць іх і пераадольваць

Той, хто аказвае псіхалагічную і матэрыяльную
дапамогу іншым і чыё сэрца перапаўняецца дабрынёй і
спачуваннем, адчуе, што тое, што ён аддае, вяртаецца
.да яго

?Дрэва жаданняў. Чаго дасягнулі



Даўным-даўно ў адной краіне жыў набожны
пустэльнік, які шмат гадоў падарожнічаў паміж гарамі ў
.пошуках рэдкага дрэва пад назвай Дрэва Жаданняў
Легенда абвяшчае, што гэтыя цудоўныя дрэвы былі
пасаджаныя німфамі раю і могуць быць знойдзены
толькі аскетамі ў якасці ўзнагароды за іх строгае
выкананне духоўных дысцыплін. Кажуць, што гэтыя
дрэвы маюць сілу выконваць жаданні і мары любога, хто
.сядзіць пад іх галінамі

Гэты пустэльнік у глыбіні душы адчуваў, што
заслугоўвае знайсці гэтае дрэва дзякуючы сваім
нястомным намаганням, добраахвотнаму прыняццю
цяжкасцей і прытрымліванню строгай дысцыпліны, якую
ён сам сабе ўстанавіў. Але, нягледзячы на ўсе гэтыя
заняткі і практыкаванні, былі ўрокі, якія яму яшчэ трэба
было засвоіць. Хоць ён і прагнуў прасвятлення, у яго
.былі і іншыя, менш значныя жаданні

Сярод гэтых жаданняў было імкненне знайсці Дрэва
Жаданняў. Няроўныя горныя сцежкі стамлялі яго босыя
ногі ў нястомных пошуках аб'екта жаданняў яго сэрца і
выканання яго самых глыбокіх жаданняў. Унутранае
пачуццё пастаянна запэўнівала яго, што яго жаданне
спраўдзіцца, і што дрэва чакае яго як натуральная
ўзнагарода за яго духоўныя намаганні, якія
пераўзыходзілі магчымасці і цягавітасць звычайнага
.чалавека

Наш сябар меў рацыю ў сваёй інтуіцыі. У адной з
далін у высокіх гарах ён знайшоў дрэва з шырокім
лісцем і адразу ж зразумеў сваёй праніклівасцю, што
.гэта скарб, які ён заўсёды шукаў і прагнуў знайсці
З нецярпеннем і неадкладна ён падышоў да
гасцінных галін дрэва і сеў пад ім. Каб адчуць
незвычайную сілу гэтага ўнікальнага дрэва, ён
заплюшчыў вочы і сказаў сабе: «Калі гэта сапраўды

дрэва жаданняў, то няхай яно стане для мяне моцнай
«!крэпасцю

Ледзь гэтая думка прамільгнула яму ў галаве, як
побач з дрэвам з'явіўся цудоўны палац, акружаны
пышнымі садамі, поўнымі свежых руж, духмянага
.базіліка і велічных дрэў

Ён узрадаваўся гэтаму цуду і быў ахоплены экстазам
ад ажыццяўлення свайго самага заповітнага жадання,
бо нарэшце знайшоў дрэва, якое заўсёды шукаў. Ён не
доўга чакаў, перш чым выказаць сваё наступнае
жаданне: «Я хачу бачыць вакол сябе хор дзяўчат, якія
падносяць мне найлепшыя і найсмачнейшыя стравы на
залатых падносах і падавалі мне напоі, якія больш
прыемныя, чым сярэбраныя збаны ў кубках, што ззяюць,
.«як яркае золата

У імгненне вока яго жаданне спраўдзілася, бо перад
ім стаяў стол, застаўлены ўсялякімі смачнымі стравамі на
залатых талерках, а прыгожыя дзяўчаты прапаноўвалі
яму разнастайную ежу і напоі, годныя каралёў і
.прынцаў

Зразумеўшы, што новы замак і навакольныя яго
сады і агароды маюць патрэбу ў бяспецы і абароне, ён
папрасіў дрэва матэрыялізавацца ў магутнае войска, каб
абараніць яго і яго новыя скарбы. Неадкладна з'явілася
вялікае войска і размясцілася лагерам каля замка, а
цалкам экіпіраваная варта стаяла ля варот палаца, каб
.забяспечыць неабходную абарону

Пасля таго, як ён атрымаў асалоду ад пышнага і
экстравагантнага банкету, ён пачаў аглядаць свой новы
палац. Ён падняўся па паліраванай мармуровай лесвіцы і
прайшоўся па ўпрыгожаных каштоўнымі камянямі
.пакоях асляпляльнага бляску

Нарэшце, наш шчаслівы пустэльнік стаіўся ад хады
і пашукаў спакою і адпачынку ў адным з пакояў на

першым паверсе. Нізкія вокны гэтага пакоя былі
.засланены доўгімі галінамі цудоўнага Дрэва Жаданняў
Калі ён лёг на ложак каля акна, ён заўважыў, што
тоўстыя галіны дрэва жаданняў засланяюць святло, і ён
адчуў сябе адзінокім, страх закраўся ў яго сэрца.
Цішыню парушалі толькі некалькі гукаў, і ён задаваўся
пытаннем, ці даносіліся яны з саду, ці ад дзікіх лясных
.жывёл, якія свабодна блукалі за сценамі палаца

Па меры таго, як яго трывога расла, яму ў галаву
прыйшла магутная думка, і ён сказаў сабе: «Праўда, тут
ёсць магутнае войска, каб абараніць мяне, але я не бачу
ніводнага салдата каля гэтага акна, а акно не абаронена
сеткай з жалезных кратаў. Што, калі тыгр з лесу здолее
пракрасціся праз акно? У такім выпадку ён з'есць мяне, і
«гэта будзе мой канец

Ледзь гэтая думка пра страх прыйшла яму ў галаву,
як з акна выскачыў люты тыгр, схапіў напалоханага
.пустэльніка і кінуўся (яго зжэрці)

На жаль, пустэльнік не разумеў, што Дрэва
Жаданняў не адрознівае добрыя думкі ад дрэнных. Яго
мэтай было выкананне думак, якія ўзнікалі ў сэрцах тых,
хто іх хаваў. Сапраўды, Дрэва Жаданняў увасабляла
магутны разумовы вобраз пустэльніка, і гэта было яго
.апошняе жаданне

Кожны чалавек жыве пад чароўным дрэвам
жаданняў, якое выконвае ўсе яго жаданні. Гэта дрэва —
.сіла волі

Той, хто яшчэ не авалодаў кантролем сваіх
жаданняў, мар і думак, павінен дзякаваць свайму
Госпаду, бо яго недысцыплінаваныя думкі не
спраўджваюцца адразу, інакш гэтыя дзікія жаданні
выклікалі б аўтаматычнае праяўленне няшчасных
.тыграў, якія накінуліся б на свайго гаспадара і на іншых
Мараль гэтай гісторыі заключаецца ў тым, што
падчас сядзення пад галінамі Дрэва Жаданняў, якое

ёсць не што іншае, як воля і магутны інтэлект чалавека,
трэба засяроджваць свае думкі на пазітыўных і добрых
.рэчах

Засяроджванне думак на страху, няўдачах, хваробах
і невуцтве можа прывесці да з'яўлення пачвараў з
нябачнага свету думак, ствараючы бясконцыя праблемы
.і здзіўляючы чалавека тым, чаго ён не жадае
Урыўкі з мудрасці Барамхані

Выдатныя людзі — прыклады для пераймання
Нягледзячы на тое, што іх целы былі абмежаваныя
Але яны зразумелі, што яны былі часткай бясконцага
акіяна

І што ўсе асобныя формы
Яны — хвалі на грудзях касмічнага мора
У гэтым свеце мы абмяжоўваем і забараняем сябе
У межах невялікай сям'і
Але калі мы любім сваіх бліжніх, мы расцем
Калі мы любім сваю краіну, мы становімся больш
значнымі

Калі мы любім усе народы і краіны, мы становімся
значна большымі
І калі наша свядомасць пагружаецца ў Бога ў
замагільным жыцці

Ці ў гэтым свеце праз глыбокае разважанне
Нават калі мы знаходзімся ў фізічных целах
Мы сапраўды разумеем рэальнасць
Акіян — гэта хвалі

І што хвалі выйшлі з акіяна
З нашай архіўнай бібліятэкі: Лісты
Паважаныя сябры, у нашым архіве ёсць
На аснове ўрыўкаў з тысяч лістоў, дасланных
чытачамі

Яны з розных краін падзяліліся сваім вопытам
З вучэннямі майстра Парамахансы Ёгананды

Вось я пераклаў прыклад гэтых лістоў
Таму што гэта супадае з многімі вашымі каментарамі
і паведамленнямі

Гэта доказ таго, што чалавечы досвед — гэта адзін з
І што адкрытыя сэрцы і гарманічныя думкі
Яны сустракаюцца, дзе б яны ні былі
З любоўю, дабрынёй і мірам
Калі вы хочаце больш такіх паведамленняў
Я з задавальненнем прапаную больш
З шчырай павагай і найлепшымі пажаданнямі
Махмуд Абас Масуд

А цяпер, калі ласка, прачытайце некаторыя
паведамленні

Гэтыя вучэнні дапамаглі мне па-новаму даследаваць
Бясконцы спакой, які ляжыць у нашых сэрцах
Гэта дало мне глыбейшую ўпэўненасць у будучыні
І я павялічыў сваю любоў да Бога і тых, хто Яго
ведае

Яно сапраўды ўтрымлівае святло і дабраславенне
* * *

Я адчуваю непераадольнае пачуццё ўдзячнасці Богу
Хто накіраваў мяне да гэтых духоўных вучэнняў
Мяне перапаўняе пачуццё ўдзячнасці і ўдзячнасці
За атрыманую дапамогу дзякую Богу
І лекцыі мудрага Парамахансы
Я таксама адчуваю, што трапіў у цудоўную прыгоду
Каб адкрыць схаваныя скарбы душы ў шахце майго
жыцця
* * *

У вучэннях майстра Парамахансы
Я знайшоў пастаянна цякучую крыніцу спакою, сілы і
жыццёвай сілы
Цяжка пералічыць усе перавагі, якія гэта мае
У маё паўсядзённае жыццё ад яго ўзнёслых думак
* * *

Я перачытваю гэтыя лекцыі зноў і зноў
Кожны раз я знаходжу нешта новае, быццам
Я ніколі раней гэтага не чытаў
Для мяне гэта — багатая, неўтаймоўная крыніца
энергіі

Ад боскіх ведаў, натхнення і любові

* * *

Чым больш я чытаю гэтыя вучэнні з засяроджанасцю
і разважаннем
Кожны раз, калі я адчуваю прыкметнае паляпшэнне
ў сваім жыцці
На матэрыяльным, псіхалагічным і духоўным
узроўнях

Валодае магнітнымі ўласцівасцямі
Каб прыцягнуць дабро і ўсё добрае

* * *

Калі я чытаў гэтыя лекцыі
Я пачаў адчуваць, што рухаюся ўверх
Я ўздыхаюся на інтэлектуальныя і духоўныя
вяршыні

Я раней пра гэта не ведаў/ведала
Я таксама адчуваю, што гэта прынесла шмат
паляпшэнняў у маё жыццё

І зрабілі яго багацейшым і разнастайнейшым
У мінулым я быў напалову не спячы
І цяпер я адчуваю павышаную ўсведамленасць
І адчувальнасць у пачуццях

Маё жаданне — дапамагчы распаўсюдзіць гэтыя ідэі
Каб іншыя маглі атрымаць ад гэтага карысць, як і я

* * *

." Я толькі што скончыў чытаць "Шэпт вечнасці
Настаўніку Парамахансе, і я адчуваю багацце
спакою

Боская любоў напаўняе ўсю маю істоту

Параўнанне паміж пакорай і пыхай
Пакора — гэта ўрадлівая даліна ўсведамлення
Дзе боскі дождж льецца багата і збіраецца
І таксама немагчыма, каб дождж збіраўся на
вяршыні гары
Такім чынам, воды ведаў не могуць сабрацца на
галаве пыхлівай гонару
Пыха зачыняе дзверы да прыняцця і адкрытасці,
.праз якія ўваходзіць веданне
Пакора адчыняе дзверы шырока
Ён заклікае мудрасць прыйсці і ўстанавіць
Пыха — гэта бачная пачвара, напісаная на твары
пыхлівага чалавека
Людзі адчуваюць да яго адштурхоўку і трымаюцца
ад яго далей
Пакора — гэта прыемны водар, які робіць свайго
ўладальніка каханым і жаданым усімі
Пыха вынікае з комплексу непаўнавартасці
Што праяўляецца як тое, што называецца
комплексам перавагі
Хоць пакора нараджаецца з мудрасці
ці самапазнанне
Пыха адкідае пошук праўды
Што да пакоры, то яна лагодная і гасцінная да
праўды
Ён просіць яго ўвайсці ў Святая Святых яго душы
Пыха выяўляе сваю неадэкватнасць праз няўдалыя
спробы
Прыніжэнне іншых і прымушэнне іх выглядаць
маленькімі
Аднак пакора — гэта цудоўны знак разумення
сэрцаў
Яскравы прыклад велічы і высакароднасці
Марнасць — гэта празрысты плашч, які носяць
марныя людзі

Пакора — гэта адзежа годнасці і сціпласці
Пыха адганяе сяброў і праўду ад яго жыцця
Сціпласць прыцягвае сяброў і разуменне
Ганарысты чалавек падобны да пустой бляшанкі,
якая пры стуку выдае шум
Пакорны чалавек падобны да посуду, напоўненага
благаслаўлёным напоем мудрасці
Пакора прываблівае; яна распаўсюджвае вакол сябе
шчасце

Гэта прыцягвае шчырых сяброў і добрыя душы
Сціплы чалавек прыносіць у сваё жыццё дабро і
благаслаўленне

Сваёй пакорай, як свежая, духмяная ружа
Няхай Бог напоўніць ваша жыццё радасцю і
шчасцем

Амбіцыі і злачыннасць
Амбіцыі стаць мільянерам
Любоў да багацця і прага да ліслінасці
Гэта фальшывы стандарт сапраўднага шчасця
?І хто хоча стаць мільянерам такім чынам
Ён не толькі сабе шкодзіць
Гэта таксама шкодзіць іншым
Таму што гэта вядзе іх па сцежках, якія вядуць да
пакут і няшчасцяў

Напрыклад, просты работнік у гасцініцы
Той, хто бачыць мільянера ў дарагім адзенні
Ён выходзіць з раскошнага аўтамабіля з гонарам і
пыхай

Кіруе ім прыватны кіроўца
Ён зайздросціць яму за ягоныя відавочныя даброты
Ён спрабуе пераймаць яго лад жыцця
Ён звяртаецца да пазыкі грошай і купляе машыну,
магчыма, патрыманую
Патрабуе дарагога абслугоўвання
І ён купляе іншыя раскошы

У што ён памылкова верыць
Гэта надасць яму пэўны выгляд
Ад пустой пыхі і ілюзорнага багацця
Ён — бедная душа, якая гуляе ў азартныя гульні
сваімі мізэрнымі рэсурсамі
Ён падваргае сябе праблемам, якіх мог бы лёгка
пазбегнуць
Мала хто разумее
Чалавек, які ахвяруе сваім здароўем і шчасцем
На алтары страху і напружанай працы
Нервовыя зрывы і праблемы з сэрцам
Каб стаць мільянерам
Ён насамрэч уводзіць у зман прастадушных і
неразумных
Хадзіць па слізкіх сцежках
Дзе жыццё вымяраецца падманлівай знешнасцю
Прыкідваючыся шчаслівым
Што тычыцца фальшывага стандарту, які
Багацце — гэта найвышэйшая мэта жыцця, акрамя
якой няма іншай мэты
Гэта прымушае людзей звяртацца да хітрасці і
падману
Каб падмануць прастадушных і пазбавіць іх сродкаў
да існавання
Экстравагантныя звычкі ладу жыцця
Незалежна ад таго, як зарабляюцца грошы
Атрымліваць задавальненне ад пахвалы і ліслінасці
— прыкмета найўнасці
З-за агіднай хвальбы і агіднага паказухі
Усё гэта падштурхоўвае шукальнікаў багацця да
яшчэ большай прагнасці
І прыдумляючы хітрыя метады
Або звяртаючыся да шантажу і неэтычных практык
Каб набыць больш раскошы
Які нагадвае надламаны трыснёг

Які раніць руку, што яго трымае
І не абাপірайцеся на яго
раскошнае жыццё
Жаданне валодаць грашыма любымі спосабамі
І трывога з нагоды жыцця ў сціплым доме
І страх страціць фінансавое становішча
У вачах сям'і і грамадства
Акрамя эгаізму
Усё гэта прадвеснікі няправільных учынкаў
Непрадуманыя прыгоды
Страта эмпатыі да тых, хто мае патрэбу
Калі б усе жылі проста і проста апраналіся
Мода на раскошнае жыццё скончылася
Што часцей за ўсё прыводзіць
Занадта шмат пакут і расчаравання
І людзі стараліся развіваць духоўныя якасці
І замест гэтага высакародны воцат
Эгаізм трэба ліквідаваць
Ён веў простае жыццё і вытанчана думаў
Стандарт і крытэрыі тэставання
Ніякіх здзелак ці супрацоўніцтва не патрабуецца
З тымі, хто назапасіў багацце
Тыя, хто не адчувае таго, што адчуваюць іншыя
Іх сэрцы не змякчаюцца перад сваімі няшчаснымі
братамі
Нават калі б яны бачылі іх у падраных лахманах і
галоднымі
Багацце само па сабе не з'яўляецца грахам
Хутчэй, гэта можа быць дабраславеннем у руках
добрых і шчодрых людзей
Тых, каго Бог узбагаціў Сваёй багатай ласкай
Тыя, хто любіць дапамагаць іншым
І знялі з іх плячэй кашмар беднасці і
несправядлівасці

Словы валодаюць велізарнай сілай будаваць або
разбураць

Дзеля спачування і суцяшэння
Ці раздушыць настрой і разбурыць пачуцці
Ёсць словы, якія выклікаюць блытаніну і
збянтэжанасць

Словы, якія развейваюць трывогі і супакойваюць
сэрцы

Гэта выклікае ўпэўненасць і камфорт
Словы, якія распальваюць жорсткія войны
Словы, каб змякчыць атмасферу
І гэта палягчае няшчасці і цяжары
Бог надзяліў чалавека многімі дарамі
Гэта ўключае ў сябе здольнасць выказваць сябе
У вусным, пісьмовым і пачутым слове
Дзеля значнай і блізкай камунікацыі паміж людзьмі
Чалавецтва — адна сям'я
Незалежна ад, здавалася б, розных меркаванняў
Няхай словы будуць інструментам збліжэння
людзей, а не запалохвання

Каб супакоіць, не сеяць паніку і разлад
Устанавіць згоду, а не сеяць разлад
Каб ліквідаваць перашкоды і перашкоды
Не запаўненню сцежак цернямі і перашкодамі
Гісторыя карыстальніка, які навучыў караля
Даўным-даўно адзін кароль сказаў аднаму са сваіх
падданных, што калі ён не адкажа на канкрэтнае
.пытанне, яго чакае шыбеніца
?Чалавек адказаў: «У чым пытанне, Ваша Вялікасць

«

Кароль спытаў: «Скажыце мне, дзе знаходзіцца
« ?боская святэнасць
Чалавек папрасіў у караля двухтыднёвы тэрмін, каб
.даць яму адказ, і кароль задаволіў яго просьбу

Затым ён вярнуўся на працоўнае месца засмучаны і
сказаў працадаўцу, што калі не адкажа на пытанне
караля на працягу двух тыдняў, то заплаціць за гэта
жыццём
Карыстальнік, вядомы сваёй смеласцю і кемлівасцю,
сказаў яму
Дазвольце мне пайсці ад вашага імя, і я сам адкажу
на гэтае пытанне
Карыстальнік пайшоў да караля і сказаў яму
Па-першае, дазволь мне сесці на тваім троне, бо »
пакуль я кажу табе тое, чаго ты не ведаеш, я твой
« гаспадар
Кароль прадставіў свой трон карыстальніку і сказаў
?Скажыце мне, дзе знаходзіцца боская свядомасць "

"

Карыстальнік, які сядзеў на троне, адказаў:
« «Прынясіце мне карову
Прывялі карову, і карыстальнік спытаў: «Дзе
« ?малако
« Кароль адказаў: «У вымя
Карыстальнік адказаў: «Гэта не так, малако ёсць не
толькі ў вымя, але і ва ўсіх частках цела каровы, таму
« што малако — гэта сутнасць каровы
Тады карыстальнік папрасіў міску малака, і калі яму
« ?прынеслі міску, ён спытаў у караля: «Дзе масла
« Кароль адказаў: «Я не бачу масла
Карыстальнік сказаў: «Алей ёсць, але ён
размеркаваны па ўсім малацэ. Збівайце малако, і масла
«аддзяліцца і ўсплыве на паверхню
Гэтак жа, як малако прысутнічае ва ўсіх частках
цела каровы, а масла размеркавана па ўсіх малекулах
малака, так і боская свядомасць прысутнічае ў кожным
атаме існавання

Такім чынам, мудрасць карыстальніка выратавала
жыццё яго працадаўцу, бо кароль атрымаў правільны
.адказ на сваё пытанне

Боская свядомасць не характэрная толькі для
прасветленых; яна існуе ў душах і сэрцах усіх. Кожны,
хто глыбока паглыбляецца ў медытацыю, адчыніць
дзверы свайго сэрца, адчуе прысутнасць боскай
свядомасці і прачытае кнігу жыцця. Без гэтага
.сапраўднага пачуцця пытанне застаецца без адказу

Мудрыя людзі кажуць
Каб чалавек быў карысным у жыцці
Ён павінен вызваліцца ад усіх злых намераў
балючыя пачуцці і жаданне помсты
Нават апраўданае незадавальненне
Каханне нельга зрываць з трона
Каханне павінна пераважаць над пачуццямі
Гэта аснова ўзаемадзеяння паміж людзьмі
У жыцці ёсць рэчы і інтарэсы, якія невымерна
лепшыя

Ад падсілкоўвання пачуццяў нянавісці і крыўды
Планаванне нанясення шкоды і пасткі іншым
І дождж з агню пекла
Нават тыя, хто паводзіць сябе пэўным чынам
Гэта не адпавядае высакароднаму чалавечаму стану
Калі б толькі чалавецтва перастала распальваць і
ўзмацняць зло
Замест гэтага ён выкарыстоўвае вока
задавальнення
Якім яго дараваў Усемагутны Творца
Засяродзіцца на тым, каб рабіць дабро для сябе і
іншых

Таму што абмежаванне думак і пачуццяў нянавісцю
Адключэнне інструментаў дабра
Які Бог даў чалавецтву, каб яны маглі карыстацца ім
Падчас свайго кароткага падарожжа ў гэтую зямлю

Няправільная ўвага вядзе да зацвярдзення сэрцаў
І абудзіць дрэнныя падазрэнні і варожыя пачуцці
Калі яно ўкараніцца ў сэрцы, ад яго цяжка
пазбавіцца
Гэта няшчасная сітуацыя, у якой песімістычны
погляд ператварыўся ў жаўтлявы
Усё прыгожае становіцца пачварным, а ўсё
вытанчанае — нізкім
Нават інструменты аховы здароўя становяцца
інструментамі для вытворчасці
Таксіны і злавесная хвароба
Гэта пекла
Няхай Бог беражэ ад гэтага нас і вас
І пра яго зло і ягоныя злачынствы
Мір вам
Няхай цябе заўсёды акружае каханне

Сонца касмічнай свядомасці

Гэты артыкул з'явіўся ў першым нумары часопіса
«Усход і Захад» у 1925 годзе. Гэты часопіс, які пазней
стаў вядомы як часопіс «Самапазнанне», быў заснаваны
з адной мэтай: зблізіць народы і паказаць найлепшыя
ўнікальныя рысы і характарыстыкі, якімі валодаюць
нацыі, якія ўнеслі і працягваюць уносіць свой уклад у
будаўніцтва вялікай чалавечай будынка на гэтай планеце
.Зямля

Вялікі настаўнік шмат гадоў працаваў над тым, каб
выхоўваць дух любові і братэрства сярод людзей,
заахвочваючы абмен вопытам і ведамі, каб зрабіць
жыццё больш цудоўным, прыгожым і змястоўным. У
сувязі з гэтым ён сказаў: «Наша прага да ведаў павінна
прымушаць нас забываць пра нашы нязначныя
адрозненні і заклікаць нас з радасцю прымаць праўды
іншых. Няхай Усход і Захад падрыхтоўцца да абмену

найлепшым, што маюць іх народы, бо ўсе людзі — браты
.«і сёстры, і мы ўсе — дзеці адной універсальнай радзімы
Я сядзеў на невялікім пагорку з заплюшчанымі
вачыма і глядзеў на чорную, як смоль, цемру, якая
ахінула мяне. Спачатку я не бачыў нічога, акрамя цемры,
але шукаў нешта невядомае, але адначасова знаёмае і
.вядомае

Я расплюшчыў вочы і ўгледзеўся ў цудоўны,
радасны свет, упрыгожаны бясконцым прасторам
месяцовага святла і мігатлівымі зоркамі ў прасторах
космасу, усмешлівымі палямі і пагоркамі з смарагдава-
зялёнымі травамі, мяккімі, як аксаміт, зіхатлівымі
горнымі хрыбтамі, хвалямі, што разбіваюцца аб бурныя
моры, і гарадамі, якія могуць пахваліцца незлічонымі
дасягненнямі і вынаходніцтвамі чалавецтва. Тым не
менш, усё, што я бачыў, нібы дакарала мяне ў тым, што я
марную час на роздум, абвінавачвала мяне ў тым, што я
.летуценнік, згублены ў свеце фантазій
Свет сказаў мне: «Чаму ты заплюшчваеш вочы і
адварочваеш маю прыгажосць ад свайго позірку, і
«?жывеш у пустой цемры і цёмнай пустэчы
Я прашаптаў у адказ: «О, смелы зламыснік, калі б не
ўнутраная прыгажосць, твая прыгажосць не мела б ні
«!бляску, ні ззяння

Як толькі гэтая думка прыйшла мне ў галаву, я
адчуў схаваны заклік з глыбокага кутка маёй душы, мае
.пачуцці задрыжэлі, а клеткі майго цела ажылі
Я зноў заплюшчыў вочы і ўбачыў мора цемры. Я
ўважліва ўзіраўся ў сэрца чорнага як смоль змроку,
шукаючы пробліск святла — святла, якое, як я ведаў,
існавала і патрабавала толькі пошукаў, пакуль я яго не
знайшоў. Раптам я заўважыў слабую, амаль светлую
думку, што выплівала з аднаго з куткоў гэтай глыбокай,
таемнай камеры. Я засяродзіў сваю ўвагу на гэтай

слабай ідэі, і яна ззяла ўсё ярчэй і ярчэй, пакуль не
.адкрыла сваю схаваную славу

І я адкрыў, што магу бачыць там без вачэй і бачыць
кожную думку, якая ззяе, як маланка, што ўспыхвае, а
потым знікае, або як зграя шматлікіх метэораў, якія
выпускаюць пырсак святла, што раптоўна з'яўляецца, а
потым знікае ў небе майго розуму. Я змог палічыць
кожны ўспышку, кожную іскру і ўсвядоміць часовую і
энергетычную каштоўнасць кожнай з іх. Якое цудоўнае
!метафізічнае бачанне

І я таксама мог чуць без вушэй, і я слухаў з такой
яснасцю слабы, але грымотны голас сваіх думак. Так, я
слухаў ціхі шэпт сумлення і бязгучны голас мудрасці. Я
чуў усё, што казалі гэтыя галасы, з такой яснасцю,
быццам ніколі раней не чуў. І ўпершыню я адчуў
прысутнасць гэтых нябачных, унутраных сваякоў. Я
адчуў іх спачуванне і абыякавасць да мяне. Гэтыя сваякі,
якія жылі даўно ў глыбіні маёй істоты, у цёмных пакоях,
планавалі, каардынавалі і фарміравалі мой лёс. Але яны
заставаліся схаванымі, пакорлівымі і ўтоенымі, быццам
.яны не мелі ні прысутнасці, ні існавання
Якую ж вялізную працу вы робіце, таемныя сваякі і
?сябры! Чаму вы не з'яўляецеся так відавочна і адкрыта
Ці палохае вас грубы, рэзкі позірк чалавечых
розумаў? Ці, можа, вы баіцеся з'явіцца ў бледным змроку
менталітэтаў, якія не здольныя на вытанчанае,
далікатнае мысленне! Ці, можа, вы баіцеся задушыцца
!ад моцных вібрацый шчыльнай матэрыі
Але як жа ўмела вы ўтойваецеся з цёмных пакояў,
каб будаваць хмарачосы, магутныя масты і дасягаць
усялякіх матэрыяльных дасягненняў, а потым
!вяртаецеся, ніхто вас не заўважае і не ўшаноўвае
Цягнік, што імчыцца ў начной цемры, роў самалётаў,
магутныя караблі, што плывуць, як вёскі, па паверхні
акіяна, шэдэўры мастацтва, храм Дзевы Афін,

Парфенон і Тадж-Махал — усё гэта цуды, створаныя
чалавекам, і ўсё гэта нагадвае мне пра цябе і твае сілы,
!натхнёныя магутнай думкай

Але калі я бачу возера з яго зіхатлівымі водамі, якія
клічуць мяне здаволіць смагу, і цёмныя хмары, якія
выпускаюць рэкі і вадаспады дажджу, каб сілкаваць палі
і дрэвы, напоўненыя салодкімі, смачнымі пладамі; і калі я
бачу, як святло поўні запальваецца з надыходам ночы, і
назіраю за цыклам пор года, і зямлю, пакрытую густым
дываном з травы, і чырвоныя хмары, вылепленыя ў
формы праменямі на заслоне гарызонту, усе гэтыя
вытанчаныя, непаўторныя вобразы я сузіраю, і я сузіраю
гэтую касмічную руку, якая працуе з сілай і мудрасцю
!паўсюль

І я з захапленнем думаю пра той касмічны голас, які
загадвае сонцу, месяцу, планетам, зямлі, прыродзе,
порам года, усім сляпым сілам, морам з іх прылівамі,
чалавеку, жыццю і смерцю, і яны чуюць яго голас і
.падпарадкоўваюцца яму

Ці існуе схаваны куток, без межаў і канца, дзе
схаваны і дзейнічаюць у Сусвеце асветленыя ідэі, якія
?ніхто не заўважае

Я глядзеў праз вокны памяці і ўспамінаў пачатак
свайго дзяцінства, калі сонца маёй свядомасці ўзышло
на небе майго жыцця, а калі яно павольна ўзышло з
цямры падсвядомасці, яно асвятліла толькі малую частку
гарызонту майго розуму, таму я не бачыў нічога, акрамя
сваёй маці, сваіх цацак і некалькіх цукерак розных
.колераў

Пазней, калі мая свядомасць становілася ярчэйшай,
я ўбачыў большую частку свайго разумовага гарызонту;
ён асвятліўся, і я ўбачыў шмат рэчаў, якіх ніколі раней не
бачыў. Я ўбачыў сваіх сяброў, сваякоў, суседзяў, сваю
.краіну — усё гэта з'явілася і ўвайшло ў маё поле зроку

У небе майго розуму сонца маёй свядомасці ззяла
пастаянным і магутным святлом, асвятляючы ўсё, што
раней было схавана. Я ўбачыў усіх людзей, усе народы,
усе істоты, прыроду, планеты, зоркі і ўсе прамяністыя
!электронны. Я нават убачыў космас і бясконцую прастору
І я не ведаў раней, што адкрыю ў цемры свайго
!розуму сонца касмічнай свядомасці
Кантроль злых схільнасцей

**Чалавек, які злоўжывае алкаголем, становіцца
залежным, і гэтая залежнасць прыводзіць да
шкоднай і падступнай звычкі. Калі чалавек не
прыкладае намаганняў, каб кінуць піць, ён можа
стаць алкаголікам, пакутуючы ад некантралюемай
цягі да алкаголю. Гэтыя няшчасныя людзі часта
трацяць свае грошы на алкаголь. Яны мала ядуць і,
здаецца, атрымліваюць нейкую падсілкоўку з
самога ап'яняльнага напою. Па меры таго, як гэтая
разбуральная звычка ўкараняецца, яны губляюць
пачуццё адказнасці за ўласнае здароўе і сваё
становішча ў сваіх дамах, супольнасцях і свеце.**

**Папярэдняе апісанне алкаголікаў у стане
алкагольнага ап'янення — гэта проста ілюстрацыя
таго, што я называю «псіхічнымі алкаголікамі».
Гэтых псіхічных або псіхалагічных алкаголікаў
можна класіфікаваць у залежнасці ад іх
спецыфічных псіхалагічных станаў, якія могуць
быць хранічнымі і непаддаючыміся лячэнню, такіх
як гнеў, страх, неўтаймаванае сэксуальнае
жаданне, атрыманне задавальнення ад
прычынення шкоды іншым, азартныя гульні,
крадзеж, зайздрасць, нянавісць, прагнасць, дрэнны
характар, шарлатанства, глупства і вар'яцтва.**

**Калі чалавек праяўляе анамальныя выбліскі
гневу, страху, зайздрасці або любыя з**

вышэйзгаданных рыс з ранняга дзяцінства, гэта сведчыць аб тым, што яны набылі гэтыя анамальныя псіхалагічныя звычкі ў папярэднім жыцці. Бацькі, якія заўважаюць якія-небудзь з гэтых шкодных псіхалагічных тэндэнцый у сваіх дзяцей, нават у маладым узросце, павінны сур'ёзна паставіцца да гэтага пытання і прыняць меры, каб прадухіліць развіццё псіхалагічнай залежнасці ў дзіцяці, у ідэале, змясціўшы яго ў іншае асяроддзе пад апеку духоўных настаўнікаў.

Пры наяўнасці добрай кампаніі і спрыяльнага асяроддзя на працягу некалькіх гадоў псіхічна хворы алкаголік можа вызваліцца ад задушлівых абдымкаў набытых заганаў. Атрымліваючы належную медыцынскую дапамогу ў спрыяльным асяроддзі, псіхічна хворы алкаголік павінен быць праінфармаваны аб цяжкіх наступствах сваіх асуджальных звычак і заахвочаны паразважаць над імі і прыкласці шчырыя намаганні, каб пазбегнуць праявы гэтых агідных і разбуральных паводзін пры любых абставінах. Кожны выпадак патурання псіхічна хвораі звычцы, набытай у папярэднім увасабленні, умацоўвае і замацоўвае яе ў свядомасці, пакуль чалавек не стане яе рабом ва ўсіх сэнсах гэтага слова.

Злы, пажадлівы або прагны чалавек забывае пра сваё месца і грэбуе сваімі адносінамі з грамадствам, здзяйсняючы сур'ёзныя памылкі, якія руйнуюць яго ўласнае жыццё і жыццё іншых. Многія з гэтых псіхічна хворых людзей лічаць, што, праяўляючы свае псіхалагічныя звычкі, яны выпраменьваюць свае эмоцыі і знаходзяць палёгку. Аднак патуранне шкодным імпульсам - гэта звычка з жудаснымі наступствамі, таму што, паўторна праяўляючы такія агідныя паводзіны, чалавек

становіцца псіхалагічна залежным, робячы сябе пасмешышчам у вачах іншых, усюды і заўсёды.

Калі дзеці знаходзяцца ў таксічным асяроддзі, пакуль іх розум яшчэ развіваецца і паддаецца зменам, у іх развіваюцца дрэнныя звычкі, якія, калі іх не кантраляваць, могуць прывесці да сур'ёзных псіхічных захворванняў. Бацькі, якія заўважаюць раптоўныя змены ў сваім дзіцяці, напрыклад, калі раней спакойнае дзіця становіцца пастаянна незадаволеным, павінны звярнуць на гэта пільную ўвагу, вызначыць і ліквідаваць прычыны яго расчаравання і адчаю, а таксама знайсці новыя, канструктыўныя спосабы накіраваць сваю энергію карысным і эфектыўным чынам.

Тыя, хто праяўляе любую з вышэйзгаданых характарыстык, з'яўляюцца псіхічнымі алкаголікамі. Яны безразважна і безадказна плывуць па бурных патоках шкодных звычак, разбураючы сваё шчасце бездапаможнай, добраахвотнай здачайся плыням сваіх запалаў і праяўляючы свае найгоршыя якасці.

Бессэнсоўна рабіць заўвагі, папярэджваць ці вінаваціць псіхічна хворых алкаголікаў за іх схільнасць да гвалту. Іх псіхічны стан з'яўляецца вынікам паўторных шкодных звычак. Да іх трэба ставіцца як да псіхічна хворых пацыентаў, якія пакутуюць ад непаддаючыхся лячэнню псіхалагічных расстройстваў.

Змена спадарожнікаў — найбольш эфектыўны метадад лячэння любой формы вострага псіхічнага ап'янення, таму што воля псіхічна ап'янелага чалавека заняволена звычай, і таму ён не мае супраціву злу. Найбольш прыдатным метадам лячэння з'яўляецца перавод яго непасрэдна ў асяроддзе, якое дзейнічае як супрацьддзе ад яго

атручанага псіхічнага стану. Раздражняльнага чалавека варта змясціць — калі гэта магчыма — з адным або некалькімі людзьмі, якія не злуюцца нават пры правакацыйных і раздражняльных абставінах. Пажадлівага чалавека трэба акружыць людзьмі, якія валодаюць самавалоданнем. Прафесійнаму злодзею патрэбна кампанія сумленных людзей. Нясмелым і баязлівым людзям можна дапамагчы, заахвочваючы іх мець зносіны з адважнымі людзьмі і чытаць біяграфіі герояў. Тыя, хто мае каварны характар і кіслы нораў, павінны мець кампанію з людзьмі, якія маюць вясёлую і прыязную натуру.

Псіхічна хворы алкаголік павінен памятаць, што завалы або дрэнная праца кішачніка разам з ужываннем мяса, асабліва ялавічыны і свініны, пагоршаць яго псіхічнае захворванне і яшчэ больш замацуюць яго ў мозгу. Уключэнне вялікай колькасці садавіны і гародніны ў штодзённы рацыён, практыкаванне аднадзённага галадання на фруктовых соках на тыдзень і перыядычнае ўключэнне больш працяглых галадання значна дапамогуць змяніць тыя вобласці мозгу, дзе сканцэнтраваны шкодныя звычкі.

Празмерная сэксуальная актыўнасць пашкоджвае нервовую сістэму і клеткі мозгу, падсілкоўваючы гнеў у псіхічна хворых алкаголікаў. Акрамя таго, празмерная сэксуальная актыўнасць аслабляе сілу волі. Таму ўсе псіхічна хворыя алкаголікі павінны навучыцца кантраляваць свае сэксуальныя цягі, каб практыкаваць умеранасць у шлюбных адносінах, як гэта дыктуе прырода.

Мы часта выяўляем, што карміцелі або корміцелі ў сям'і — няхай гэта будзе бацька ці сын,

а ў некаторых грамадствах маці ці дачка — праяўляюць схільнасць да алкагалізму з-за пачуцця, што іх становішча дае ім права кантраляваць і навязваць сваю волю. Гэтыя дробныя дыктатары не павінны выплескваць свой гнеў на членаў сям'і, якія маюць патрэбу ў іх і залежаць ад іх. Бо калі яны гэта зрабляць, яны страцяць павагу і павагу сваіх блізкіх.

Калі сямейны дыктатар лічыць, што можа рабіць усё, што яму заўгодна, дома, ён пачынае праяўляць свае непрыемныя рысы і ганебныя якасці нават па-за сямейным колам. У рэшце рэшт, ён прызвычайваецца да гэтай ганебнай паводзін і дзейнічае адпаведна, дзе заўгодна і калі заўгодна. Калі гэтыя тыраны не кантралююць сваё жаданне дамінаваць над сваімі блізкімі, яны паступова становяцца псіхічна неўраўнаважанымі, дзейнічаюць без эмацыйнай сталасці і прычыняюць велізарныя праблемы блізкім, тым, хто з імі часам мае зносіны, і самім сабе.

Кожны, хто лічыць сябе псіхічна хворым, павінен звярнуцца па лячэнне. Як мінімум, яму варта перастаць спрабаваць заразіць іншых. Уявіце, што вы ціха сядзіце дома, магчыма, чытаеце кнігу ля каміна, калі раптам у ваш дом уваходзіць смуродны скус! Натуральна, пачнецца шум, і вы і навакольныя, несумненна, паспрабуеце прагнаць скус, прасякнуўшыся непрыемнымі хімічнымі рэчывамі. У выніку пацярпяць і сям'я, і скус.

Падобным чынам, чалавеку-скусу няправільна трапляць у асяроддзе, якое не жадае яго прысутнасці, бо гэта можа раздражняць усіх навакольных і ў рэшце рэшт сутыкнуцца з жорсткім абыходжаннем.

Памятайце, сябры мае, што чалавечы скунс, які мае псіхічныя дрыжыкі зламыснай прыроды, што адлюстроўваюцца на яго твары і відавочныя ў яго вачах, прычыняе вялікую шкоду ў спакойным, мірным і ціхім асяроддзі. Гэты чалавек непажаданы нідзе.

Лепш хаваць свой псіхічны стан, чым паддавацца яго ўплыву сярод людзей. Ганебная патуральнасць, або даванне волі сваім жаданням і запалам, — гэта ўрадлівая глеба, на якой растуць і квітнеюць перадродавыя і пасляродавыя імпульсы. Таму кожны, хто пакутуе ад гэтай хваробы, павінен быць асабліва пільным, каб не жыць у асяроддзі, якое спрыяе прыроджанаму псіхалагічнаму насенню дрэнных звычак або агрэсіўных схільнасцей.

Вядома, калі вы сустракаеце чалавека, які ставіцца да вас з удаванай ліслівасцю і звяртаецца да вас са штучнай усмешкай: «Даўно не бачыліся!», пры гэтым кажучы сабе: «Няхай Бог пракляне гадзіну, якая нас звела разам», вы адчуваеце яго пачуцці, вы адчуваеце да яго агіду і вас агідуе яго фальшывая ліслівасць.

Асабіста я хачу ведаць сваё стаўленне да людзей. Я аддаю перавагу шчырасці, якой бы балючай ці жорсткай яна ні была, перад фальшывай прытворнасцю. Ніхто не хоча, каб на яго паказвалі змяю крывадушнасці з-пад букета ружовых усмешак ці за салодкімі, пахвальнымі словамі.

З улікам усяго вышэйсказанага, псіхічна хвораму алкаголіку лепш быць прызным да іншых, нават калі гэта толькі для выгляду і прытворства, чым заразіць іх атрутай свайго злавеснага характару.

Штодзённая практыка самакантролю, нават у дробязях, дапаможа псіхічна хвораму алкаголіку паступова пазбавіцца ад сваёй ганебнай залежнасці ад шкодных звычак.

Мір вам

Сіла канцэнтрацыі

Каб шукальнік стаў успрымальным, ён павінен ціха сядзець і сканцэнтраваць свае думкі на жаданні, вартым канцэнтрацыі, пакуль яго розум і думкі цалкам не будуць паглынуты гэтай ідэяй. Калі чалавечая воля супадае з усеведаючай і ўсемагутнай боскай воляй, яе можна паспяхова выкарыстоўваць для дасягнення жаданай мэты. Нельга проста сядзець і чакаць, пакуль поспех зваліцца яму на галаву. Калі вы выбіраеце свой курс і вырашаеце рухацца наперад, вы павінны актываваць сваю волю і прыкласці практычныя намаганні, і вы ўбачыце, што ўсе элементы поспеху прыйдуць да вас адтуль, дзе вы менш за ўсё гэтага чакаеце. У вашай волі, зараджанай боскім патокам, ляжыць адказ на вашы малітвы. Калі вы выкарыстоўваеце гэтую волю, вы адчыняеце акно, праз якое атрымліваеце адказ на свае малітвы. Гэта мой уласны вопыт. У мінулым я спрабаваў рабіць пэўныя рэчы проста для таго, каб праверыць сваю волю, але цяпер я гэтага не раблю, таму што я ўжо ведаю вынік: усё, чаго я жадаю, спраўджваецца.

Аднойчы, шмат гадоў таму, я ўбачыў, як адзін з маіх вучняў збіўся з шляху. Прадбачачы непазбежныя і балючыя наступствы сваіх учынкаў, я спрабаваў усімі лагічнымі сродкамі пераканаць яго вярнуцца са свайго шляху. Але я зразумеў, што

не магу яму дапамагчы, бо ён быў поўны рашучасці працягваць ісці шляхам зла. Нарэшце, я сказаў сабе: «Калі ён хоча гэта зрабіць, я пакіну яго ў спакоі». Але мая любоў і клопат пра яго хутка вярнуліся, і я сеў пад баньянавым дрэвам і ўяўляў яго. З гарачай запалам я пастаянна пасылаў яму наступнае мысленнае пасланне: «Я малю цябе вярнуцца». Увечары ўва мне ўсплыло моцнае, інтуітыўнае пачуццё, як у целе, так і ў розуме, што ён сапраўды вяртаецца. Раптам з'явіўся «блудны сын», вярнуўшыся дадому. Ён прывітаў мяне паклонам і сказаў: «Увесь дзень, куды б я ні хадзіў і што б я ні рабіў, я бачыў твой твар. Што гэта значыць?» Я сказаў: «Бог клікаў цябе праз мяне. Гэта быў Яго заклік, а не мой. Маё жаданне не было эгаістычным, але я цвёрда вырашыў не пакідаць гэтае месца, пакуль ты не вернешся». Такая рашучасць можа прывесці да вялікіх змен у свеце. Гэта сапраўды дзіўная і цудоўная сіла!

Такім чынам, глыбокая малітва мае магутны і глыбокі эфект. Лепшы час для малітвы — ноч, калі адцягваючыя фактары мінімальныя. Калі вам трэба паспаць вечарам, зрабіце гэта, каб падтрымліваць пільнасць і сканцэнтраванасць розуму падчас начных малітваў і быць з Богам. Спачатку гэта можа здацца складаным, але з пастаяннымі намаганнямі стане лягчэй, і вы будзеце здзіўлены цудоўнымі вынікамі, якіх дасягнеце. Калі вы валодаеце ўнікальнай, дынамічнай воляй, Бог пачынае рэагаваць. І калі бясконцы Абсалют парушыць сваё маўчанне, вас перапоўніць радасць. Але пакуль чалавек мае хаця б адно эгаістычнае жаданне даказаць іншым сілу сваіх малітваў, або калі ён ператварае іх у тавар для атрымання

прыбытку, ён страціць гэтую сілу, і Бог больш не будзе адказваць на яго, таму што ён узвядзе бар'ер паміж сабой і Богам, дыстанцуючыся ад Яго. Бог прыйдзе да таго, хто шукае, толькі тады, калі ён шчыры і верны, і калі ён любіць Яго дзеля Яго. Калі чалавек самазакаханы і звяртаецца да гонару і хвальбы, Бог ведае, што ён не хоча гэтага, а хутчэй імкнецца праславіць свой уласны гонар, і Ён не прыме яго запрашэнне.

Хто будзе рашуча і настойліва стаяць, пакуль Бог не адкажа?

Бог — гэта самая сутнасць кахання і крыніца прыхільнасці. Калі вы ведаеце, як медытаваць з намерам злучыцца з Ім, Ён адкажа на вашы любоўныя просьбы. Няма патрэбы прасіць, каб дасягнуць Яго. Але хто прысвяціць неабходны час? І хто будзе настойваць, пакуль не ператворыцца ў палаючае пекла разумовай засяроджанасці, каб атрымаць Яго адказ?

Калі ў вас ёсць даўгі, якія вы не можаце выплаціць, або калі вы жадаеце знайсці працу, спачатку памедытуйце. У цішыні, якая наступae пасля глыбокай медытацыі, сканцэнтруйце свой розум з непахіснай рашучасцю на сваёй патрэбе, але не сачыце пастаянна за вынікам. Калі вы пасадзіце насенне ў глебу і будзеце працягваць капаць яго, каб убачыць, ці расце яно, яно ніколі не ўзыходзіць. Падобным чынам, калі вы будзеце шукаць — кожны раз, калі моліцеся — знак таго, што Бог выканаў ваша жаданне, вы не атрымаеце таго, чаго хочаце. Працягвайце маліцца без перапынку і пакіньце астатняе Богу. Ваша роля — прыцягнуць увагу Бога да вашай патрэбы і ўнесці свой уклад у

**дапамогу Яму ажыццявіць вашу надзею.
Напрыклад, у выпадку сур'ёзных захворванняў
рабіце ўсё магчымае, каб спрыяць выздараўленню.
Але ведайце з упэўненасцю, што канчатковае
лячэнне ў руках Бога. Няхай гэтая думка
суправаджае вас у вашай медытацыі кожную ноч.
Маліцеся з вялікай рашучасцю і абсалютным
даверам, і аднойчы вы выявіце, што хвароба
раптоўна знікла.**

**Спачатку розум атрымлівае прапановы, потым
Бог зараджае розум Сваёй сілай. Нарэшце, мозг
вызваляе жыццёвую сілу, каб прынесці гаенне. Вы
не ведаеце аб'ёму боскай сілы, якая захоўваецца ў
вашым розуме. Яна кантралюе ўсе функцыі цела.
Вы можаце лячыць любы фізічны стан,
выкарыстоўваючы гэтую сілу розуму. Спачатку
важна ведаць правільны метады медытацыі, і тады
вы зможаце выкарыстоўваць сілу канцэнтрацыі,
узмоцненую боскай сілай, для гаення цела або
барацьбы з любой іншай хваробай.**

**Старайцеся рабіць што-небудзь складанае
кожны дзень Працягвайце спрабаваць, нават калі
пяць разоў пацярпіце няўдачу Калі ў вас
атрымаецца, выкарыстоўвайце сваю
сканцэнтраваную сілу волі, каб дасягнуць чагосьці
іншага Такім чынам, вы зможаце дасягнуць вялікіх
спраў хутчэй Сіла волі — гэта жывое выражэнне
вобраза Божага ўнутры вас У сіле волі ляжыць
бясконца сіла: тая ж сіла, якая кіруе ўсімі сіламі
прыроды І паколькі вы створаны па вобразу
Божаму, гэтая сіла знаходзіцца ў вашых руках, каб
дасягнуць усяго, чаго вы жадаеце: вы можаце
стварыць дабрабыт і багацце і ператварыць
нянавісць у любоў Прасіце Бога дапамагчы вам**

**кантраляваць і цела, і розум, і тады вы атрымаеце
Божы адказ Я пастаянна бачу, што мае
найвышэйшыя жаданні ўжо выкананы**

Наша найбольшая патрэба — гэта Бог

**На лбе, паміж бровамі, знаходзяцца вароты ў
рай. Гэты цэнтр мозгу — месца волі. Калі вы
сканцэнтруеце свой розум на гэтым цэнтры і
будзеце спакойна волі, усё, што вы жадаеце, будзе
выканана. Таму ніколі не выкарыстоўвайце сваю
волю ў злых мэтах. Жаданне нашкодзіць іншаму
чалавеку або жаданне шкоды гэтаму чалавеку —
гэта жудаснае злоўжыванне сілай, якую даў вам
Бог. Калі вы выявіце, што ваша воля вядзе вас у
зман, вы павінны неадкладна спыніцца. Бо рух у
гэтым кірунку — гэта не толькі марнаванне святой
энергіі, але і прывядзе да страты гэтай сілы, і вы
больш не зможаце выкарыстоўваць яе нават у
добрых мэтах.**

**Перш за ўсё, малітвы павінны быць лагічнымі і
законнымі. Мы не павінны прасіць у Бога рэчаў, якія
немагчымыя або неразумныя ў натуральным
парадку жыцця. Мы павінны прасіць толькі пра
нашыя найважнейшыя патрэбы. Таксама неабходна
адрозніваць «найважнейшыя патрэбы» ад
«неістотных патрэб». Лепшы спосаб пазбавіцца ад
«неістотных патрэб» — гэта вывучыць і ўважліва
разгледзець гэтыя патрэбы ў святле логікі і розуму.
Марыць пра грандыёзныя будынкі раней было
адным з маіх хобі, але цяпер гэта жаданне знікла. У
мяне ўжо ёсць шмат такіх будынкаў з усімі
вынікаючымі з гэтага клопатамі, звязанымі з
рамонтам і абслугоўваннем. Валоданне — гэта
цяжкая адказнасць. Ад жадання валодаць**

**стэрыльнымі рэчамі трэба адмовіцца, і трэба
засяродзіцца выключна на рэальных патрэбах.**

**Найбольшая патрэба чалавека — гэта Бог. Калі
ён пазнае Яго, Ён задаволіць яго не толькі
«неабходныя патрэбы», але і «неабавязковыя»! Ён
выканае кожнае жаданне яго сэрца, гэтак жа, як Ён
выканае яго самыя запаветныя надзеі і мары.**

**Калі я быў хлопчыкам у Індыі, у мяне было
моцнае жаданне мець поні, але мая маці не
дазваляла мне гэтага рабіць. Гадамі пазней, калі я
адкрыў школу для хлопчыкаў у Ранчы, я прывёз
кабылу, каб мы карысталіся ёю. Аднойчы раніцай я
даведаўся, што яна нарадзіла жарабя, як я і хацеў
у дзяцінстве! Такія выпрабаванні здараліся са мной
шмат разоў. Даўным-даўно, падчас падарожжа ў
Кашмір, я ўбачыў гэты будынак (штаб-кватэру
самапазнання) у бачанні. Гадамі пазней я ўбачыў
гэтае месца і адразу пазнаў яго як той самы
будынак, які я бачыў у бачанні, зразумеўшы, што
Бог прызначыў яго маім.**

**Калі вы моліцеся глыбока і настойліва, вы
адчуеце вялікую радасць, якая напаўняе ваша
сэрца і быццё**

**Не задавальняйцеся і не пераконвайцеся,
пакуль не адчуеце гэтай радасці, бо калі вы
адчуеце гэтую непераадольную асалоду ў сваім
сэрцы, вы будзеце ведаць, што ваша малітва
дайшла да Бога, што вы ў Яго думках, і ваш
Гасподзь дасць вам, і вы будзеце задаволены.**

Дай Бог вам поспеху, мір вам

Чатыры асноўныя метады



Сувязь паміж духоўным "я" і цэлам і розумам
з'яўляецца першапрычынай усіх нашых боляў,
абмежаванняў, забарон, недахопаў і недасканаласцей.

З-за гэтай сувязі мы адчуваем хваляванне гэтак жа
моцна, як і боль і задавальненне, да такой ступені, што
не можам адчуць боскую асалоду або свядомасць.

Рэлігія, па сваёй сутнасці, прадугледжвае пастаяннае
пазбяганне болю і дасягненне чыстай асалоды, або Бога

Гэтак жа, як сапраўдны вобраз сонца нельга
выразна ўбачыць на паверхні бурлівай вады, так і
сапраўдную, блажэнную прыроду духоўнай душы
(адлюстраванне ўсяго духу) нельга зразумець або
ўсвядоміць хвалямі мітусні і трывогі, якія ўзнікаюць з-за
атаясамлення душы з вагальнымі і зменлівымі станамі
цэла і розуму. І гэтак жа, як бурлівая вада скажае
сапраўдны вобраз сонца, так і неспакойны розум скажае
вечна блажэнную прыроду ўнутранай душы праз гэтае
атаясамленне або прывязанасць

Мэта гэтага раздзела — даследаваць
найпрасцейшыя, найбольш правільныя і найбольш
эфектыўныя спосабы, якія можа практыкаваць кожны,
каб вызваліць вечна шчаслівую духоўную асобу ад
балючай прывязанасці да розуму і цэла, тым самым
назаўсёды пазбавіўшы яе ад болю і пакут і ўзняўшы да
духоўнай асалоды, якая з'яўляецца сутнасцю рэлігіі
:Усходнія кнігі мудрасці кажуць

Калі б ты мог падняцца над целам і ўсвядоміць,»
што ты — душа, ты б адчуў вечнае шчасце і вызваліўся
.«ад усялякага болю

Існуюць чатыры фундаментальныя, універсальныя
рэлігійныя шляхі, штодзённая практыка якіх дапамагае
вызваліць духоўнае "я" ад абмежаванняў цела і розуму.

Гэтыя чатыры шляхі ахопліваюць усе разумныя
рэлігійныя практыкі, якім вучылі або рэкамендавалі
.прарокі, святыя і прасветленыя мудрацы

Рэлігійныя практыкі — гэта тыя, што ўстаноўлены і
навучаны прарокамі ў форме розных дактрын. Тыя, хто
мае абмежаванае разуменне, не разумеюць сапраўднага
значэння гэтых дактрын, прымаючы іх павярхоўны сэнс і
паступова апускаючыся да ўзроўню рытуалаў,
цырымоній, формаў, звычаяў, традыцый і жорсткіх
практык. Гэта крыніца фанатызму ў адносінах да партый
.і сект

Мы павінны ўсвядоміць, што мы не былі створаны
для правілаў і законаў, а яны існуюць для нас. Яны
змяняюцца разам з намі і развіваюцца разам з намі, і наш
абавязак — прытрымлівацца сутнасці правіла, а не яго
.знешняга выгляду, з-за невуцтва і фанатызму

Звычаі і формы пакланення адрозніваюцца ў
залежнасці ад розных школ думкі, але чыстая сутнасць
розных школ думкі прарокаў адна ў сваёй аснове, але
!большасць людзей гэтага не разумее

Вялікія мысляры спрабуюць вызначыць канчатковую
ісціну, выкарыстоўваючы свае разумовыя здольнасці, але
яны церпяць няўдачу ў сваіх намаганнях, таму што
канчатковую ісціну нельга зразумець толькі з дапамогай
.разумовых ведаў

Веды адрозніваюцца ад простага разумення.

Неразумна рацыянальна зразумець салодкасць мёду,
калі чалавек ніколі яго не спрабаваў. Падобным чынам,
рэлігійныя веды бяруць пачатак з глыбін чалавечага

досведу. Менавіта гэта мы часта робім, калі спрабуем
зразумець Бога, рэлігійныя вучэнні і маральнасць; мы
рэдка імкнемся пазнаць гэтыя рэчы праз унутраны,
.духоўны досвед

Шкада, што тыя, хто валодае інтэлектуальнымі
здольнасцямі, здольнымі выкарыстоўваць свой розум
для раскрыцця ісцін прыродазнаўчых навук і іншых галін
ведаў, часта лічаць, што могуць зразумець
найвышэйшыя рэлігійныя і маральныя ісціны толькі з
дапамогай сэнсарнага розуму. На жаль, замест таго, каб
быць крыніцай дапамогі, іх розум і інтэлектуальныя
здольнасці часта выступаюць у якасці бар'ераў, якія
.перашкаджаюць ім зразумець сутнасць ісціны
Цяпер давайце разгледзім чатыры рэлігійныя шляхі,
:якія характарызуюць духоўны рост

Па-першае: разумовы метады — распаўсюджаны,
натуральны метады, але неэфектыўны з пункту
гледжання надзвычай хуткага ўспрымання. Разумовае
развіццё і рост з'яўляюцца натуральнымі і агульнымі для
ўсіх свядомых істот. Наша самасвядомасць адрознівае
нас ад ніжэйшых жывёл, якія валодаюць рознай
.ступенню свядомасці, але не самасвядомасцю

На этапах і працэсах развіцця і эвалюцыі мы
выяўляем, што гэтая свядомасць паступова становіцца
самасвядомасцю. З жывёльнай свядомасці ўзнікае
пачуццё ўласнага "я", і паступова свядомасць спрабуе
вызваліць сябе і пазнаць сябе праз сябе. Такім чынам,
яна пераходзіць да самасвядомасці; гэты пераход
абумоўлены натуральным парадкам развіцця. Чалавечая
псіхіка, звязаная з шматлікімі фізічнымі і псіхічнымі
станамі, паступова і натуральна спрабуе вярнуцца да
.свайго сапраўднага "я" праз сябе

Развіццё свядомага мыслення — адзін са спосабаў, з
дапамогай якіх духоўнае "я" ўзвышае сябе і вызваляе
сябе ад фізічных і псіхічных абмежаванняў. Намаганні

духоўнага "я" вярнуцца да свайго сапраўднага "я" праз
развіццё мыслення і роздуму натуральныя. Гэта шлях
.свету

Універсальны дух праяўляе сябе на розных стадыях
росту: ад найніжэйшага да найвышэйшага. У камені і
глебе няма свядомасці або жыцця, як мы яго ўспрымаем,
у той час як у дрэў ёсць вегетатыўны рост, гэта значыць
падыход да жыцця. Аднак няма ніякага свабоднага,
бесперашкоднага жыцця або свядомага працэсу
мыслення. У жывёл ёсць жыццё і ўсведамленне жыцця. У
чалавецтва — вяршыні — ёсць жыццё з яго
ўсведамленнем, акрамя самасвядомасці ў душы. Таму
для чалавецтва натуральна развівацца праз мысленне,
аналіз і сузіранне, праз паглыбленае вывучэнне кніг, а
таксама праз даследаванні, вывучэнне, вывучэнне,
эксперыменты і спробы дасягнуць паходжання прычын і
.наступстваў у прыродным свеце

Чым глыбей чалавек думае, тым больш ён
выкарыстоўвае метады, з дапамогай якога дасягнуў
свайго цяперашняга ўзроўню ў працэсе касмічнага
ўзыходжання, і тым бліжэй ён падыходзіць да
.Вышэйшага Духа

Паколькі мы ўзвышаем сябе праз розум над целам і
яго патрэбамі, правільнае і свядомае прымяненне гэтага
разумовага метаду дасць канкрэтныя і пэўныя вынікі.

Трэнероўка розуму праз дбайнае і паглыбленае
вывучэнне для атрымання ведаў у пэўнай галіне
дапамагае ў пэўнай ступені палепшыць самасвядомасць,
але гэта не так важна, як працэс мыслення, накіраваны
.на пераадоленне цела і ўспрыманне ісціны

У Індыі найвышэйшая форма разумовага метаду
назваецца Джняна-ёгай, што азначае дасягненне
сапраўднай мудрасці праз памяць і распазнаванне;
напрыклад, калі чалавек пастаянна нагадвае сабе: «Я не

цела, і мімалётныя вобразы зямнога існавання не могуць
.«паўплываць на мяне, я дух

Аднак недахопам гэтага метаду з'яўляецца тое, што

гэта павольны працэс самасвядомасці, які можа
запатрабаваць значнага часу. Пакуль духоўнае "я"
пачынае дасягаць самасвядомасці, яно застаецца
занятым шэрагам мімалётных, незвязаных разумовых
думаў. Спакой душы, з іншага боку, пераўзыходзіць
розум і ўзвышаецца над фізічнымі адчуваннямі, нават
калі ён рэалізаваны, ён пранізвае і перапаўняе гэтыя
.адчуванні

Другое: метада адданасці, які прадугледжвае спробу

засяродзіць свой розум на адной ідэі замест таго, каб
засяроджваць яго на розных ідэях і розных рэчах (як у
.разумовым метадазе)

Метада адданасці ахоплівае ўсе формы пакланення,

такія як малітва (якая павінна быць вызвалена ад усіх
свецкіх думаў). У гэтым метадазе духоўнае "я" павінна
глыбока і паважліва засяродзіць свой розум на тым, на
чым яно вырашыць сканцэнтравана: няхай гэта будзе
канкрэтная канцэпцыя боскасці ці абсалютны,
.усеабдымны існаванне

Галоўнае для таго, каб той, хто шукае, засяродзіў

свой розум на адной малітоўнай ідэі з вялікай запалам і
энтузіязмам. Дзякуючы гэтаму працэсу духоўнае "я"

паступова вызваляецца ад шматлікіх разумовых
адцягненняў і атрымлівае час і магчымасць, неабходныя
для самааналізу сваёй сутнасці. Калі мы молімся з
поўнай шчырасцю, з глыбіні нашых сэрцаў, мы забываем
пра ўсе фізічныя адчуванні і адкідаем усе назойлівыя
думкі, якія спрабуюць прыцягнуць нашу ўвагу і заняць
.наш розум

Чым глыбейшыя нашы малітвы, тым большае наша

задавальненне. Гэта становіцца мерай, па якой мы
ацэньваем нашу блізкасць да Бога, які ёсць

найвышэйшае шчасце. Адкінуўшы фізічныя жаданні і кантралюючы адцягваючыя, супярэчлівыя думкі, перавага гэтага метаду над папярэднім становіцца .відавочнай

Аднак гэты метада мае недахопы і цяжкасці, якія вынікаюць з працяглай і бесперапыннай прывязанасці духоўнага "я" да цела і яго заняволенасці ім, і дарэмна спрабуе дыстанцыяваць свой розум ад сферы фізічных і .псіхічных адчуванняў

Нягледзячы на шчырае жаданне чалавека маліцца або цалкам пагрузіцца ў нейкую форму пакланення, яго розум застаецца ўразлівым да наплыву неўтаймаваных фізічных адчуванняў і мімалётных думак, якія прадстаўляе і пераглядае памяць. У малітве мы часта занадта заклапочаныя стварэннем належных умоў для малітвы або з нецярпеннем чакаем знікнення фізічнага .дыскамфорту

Нягледзячы на ўсе нашы свядомыя намаганні, нашы шкодныя звычкі, якія сталі нашай другой натурай, дамінуюць над жаданнямі душы і абмяжоўваюць яе здольнасці. Нягледзячы на наша шчырае імкненне, розум застаецца неспакойным і збянтэжаным, настолькі, што да яго прыказка «дзе розум, там і сэрца». Нас просяць маліцца Богу ўсім сэрцам, але мы звычайна молімся з сэрцам, якое кідаецца туды-сюды ў бурах .думак і пачуццёвых уражанняў

Трэцяе: Медытатыўны метада — гэты метада і наступны за ім чыста практычныя і ўключаюць прыкладную падрыхтоўку. Яны рэкамендуецца вялікімі мудрацамі, якія спазналі ісціну ў сваім жыцці. Я сам навучыўся гэтым двум метадам у аднаго з гэтых вялікіх .духоўных настаўнікаў

Практыкуючы медытацыю, пакуль яна не стане трывалай звычай, мы можам выклікаць стан свядомага сну. Гэты спакойны і прыемны стан часта адчуваецца,

калі мы глыбока спім і набліжаемся да непрытомнасці,
або калі мы прачынаемся ад яго і набліжаемся да стану
.свядомасці

У гэтым стане свядомага сну мы вызваляемся ад усіх
знешніх думак і фізічных адчуванняў, і душа здольная
думаць пра сябе і час ад часу набліжацца да шчаслівага
стану, у залежнасці ад глыбіні медытацыі і тэмпу
.практыкі

У гэтым стане мы не ўсведамляем фізічных і
псіхічных парушэнняў, якія займаюць розум, і
вызваляемся ад іх. Дзякуючы гэтаму працэсу медытацыі
знешнія і сэнсарныя органы кантралююцца шляхам
.супакойвання адвольных нерваў, як у стане сну
Гэты медытатыўны стан — першая, але не апошняя
стадыя сапраўднай медытацыі. У свядомым сне мы
вучымся кантраляваць толькі знешнія пачуцці. Адзінае
адрозненне заключаецца ў тым, што ў звычайным сне
пачуцці кантралююцца аўтаматычна, а ў медытацыі —
праз свядомыя намаганні. Аднак на гэтай пачатковай
стадыі медытацыі духоўнае «я» застаецца
ўспрымальным да ўмяшання з боку міжвольных
унутраных функцый цела, такіх як лёгкія, сэрца і іншыя
органы, якія мы памылкова лічым па-за нашым
.кантролем

Таму нам варта шукаць лепшы шлях, бо калі
духоўнае "я" не зможа сваёй воляй адключыць цялесныя
адчуванні, а таксама ўнутраныя адчуванні, якія
дазваляюць узнікаць думкам, яно застаецца ўразлівым
да гэтых парушэнняў без надзеі кантраляваць і падавіць
.іх, або мець магчымасць пазнаць сябе

Чацвёрты: Навуковы метада ёгі — святы Павел
сказаў: «Я паміраю кожны дзень». Пад гэтым ён меў на
ўвазе, што ведаў, як кантраляваць свае ўнутраныя
органы і вызваляць сваё духоўнае «я» сілай волі як ад
цела, так і ад розуму. Звычайныя, непадрыхтаваныя

людзі адчуваюць падобны стан, блізкі да смерці, калі
.духоўнае «я» вызваляецца ад гнілога цела
Пры належнай падрыхтоўцы і практыцы
практычнага і рэгулярнага метаду, практыкуючы можа
адчуць аддзяленне духоўнага "я" ад цела, не адчуваючы
.канчатковай смерці

Тут я прадстаўлю агульны агляд метаду і
абгрунтаванай навуковай тэорыі, на якой ён заснаваны.
Тое, што я прапаную, грунтуецца на маім асабістым
вопыце і, як я ўжо растлумачыў, мае ўніверсальную
каштоўнасць. Я таксама магу сказаць і сцвярджаць, што
асалода, якая з'яўляецца нашай канчатковай мэтай, як я
ўжо растлумачыў, у значнай ступені праяўляецца ў
практыцы гэтага метаду. Сапраўды, сама практыка
надзвычай прыемная. Я магу сцвярджаць, што яна
невымерна больш прыемная, чым найвялікшае
сэнсарнае задавальненне, дасягальнае праз пяць
пачуццяў або інтэлект. Я не хачу прапаноўваць ніякіх
доказаў слушнасці гэтага метаду, акрамя таго, што
адчуе чалавек, які яго практыкуе. Чым больш цярпліва і
рэгулярна шукальнік практыкуе яго, тым мацней ён
.будзе адчуваць сябе ўмацаваным у свядомасці асалоды
Паколькі дрэнныя звычкі настолькі ўпарта
ўкараняюцца і існуюць глыбока, фізічная свядомасць час
ад часу абуджаецца, атакуючы гэты стан спакою з усімі
яго сэнсарнымі ўспамінамі. Аднак пры рэгулярнай і
працяглай практыцы мы можам запэўніць
практыкуючага, што надыдзе час, калі ён апынецца ў
стане ўзнёслага духоўнага шчасця. Але мы не павінны
спрабаваць уявіць сабе вынікі, якія дасць метада, а потым
адмовіцца ад практыкі пасля кароткай спробы.
Сапраўдны поспех і ўпэўнены прагрэс патрабуюць
.выканання наступных важных пунктаў
Па-першае: звярніце ўвагу на прадмет, які вы хочаце
вывучыць

Другое: шчырае жаданне вучыцца з праніклівым

духам даследавання

Трэцяе: Настойлівасць, пакуль не будзе дасягнута

жаданая мэта

Калі мы пасля простаі практыкі зробім усё напалову

.і занядаем метада, мы не атрымаем чаканага выніку

Вельмі шкада, што людзі большую частку свайго

часу марнуюць на набыццё матэрыяльных патрэб або

ўдзел у тэарэтычных дыскусіях і інтэлектуальных

дэбатах, але рэдка спрабуюць адкрыць і адчуць на сабе

духоўныя ісціны, якія ўзбагачаюць і ўмацоўваюць жыццё

і нават надаюць яму сэнс. Іх розумы занятыя дробязямі,

няважнымі клопатамі і гарачымі жаданнямі, замест таго,

каб належным чынам скіраваны на дасягненне гэтай

.мэты

Ужо шмат гадоў я практыкую вышэйзгаданы метада, і

кожны раз, калі я яго практыкую, я адчуваю вялікую

радасць або стан пастаяннага шчасця, імпульс якога не

.змяншаецца і паток якога не спыняецца

Мы павінны памятаць, што духоўная душа была

зняволена цэлам на працягу многіх стагоддзяў і доўгіх

перыядаў, і яна не можа быць вызвалена за адзін дзень.

Кароткія, перыядычныя практыкі не могуць даць

практыкуючаму гэтае ўзнёслае духоўнае шчасце або

гарантаваць кантроль над унутранымі органамі. Гэта

патрабуе сур'ёзнай і свядомай практыкі на працягу

.доўгага перыяду

Аднак стараннае прымяненне гэтых метадаў

здольна выклікаць пачуццё чыстага шчасця. Чым бліжэй

чалавек да гэтага шчасця, тым больш ён яго практыкуе.

Гэты стан не створаны і не выдуманы ніякім чалавекам;

ён існуе натуральным чынам, і нам трэба толькі адкрыць

.яго ў сабе

Мір вам

Сіла волі і ўплыў навакольнага асяроддзя

Праблемы і раздражненні ўзнікаюць з-за таго, што чалавек не ўсведамляе сваіх мінулых учынкаў, учыненых у пэўны час і ў пэўным месцы. Яго цяперашнія пакуты вынікаюць з думак і ўчынкаў, якія ён вымавіў, якія ўкараніліся ў глебе сьвядомасці, прараслі ў расліну і прынеслі плён, які адлюстроўвае тыя ж думкі і дзеянні, якія ён здзейсніў.

Выпрабаванні і нягоды прыходзяць не для таго, каб зламаць чалавека і паралізаваць яго волю, а для таго, каб ён цаніў Бога так, як Ён сапраўды заслугоўвае, і паважаў Яго законы, праз якія ён можа дасягнуць сапраўднага шчасця.

Бог не пасылае такіх жорсткіх выпрабаванняў, таму што яны ў першую чаргу справа рук чалавека. Чалавецтва павінна абудзіць сваю сьвядомасць ад сну невуцтва і падняцца з цемры невуцтва да святла ведаў.

У сферы духоўных ведаў

Настаўнік сказаў вучню, які шукаў у яго кіраўніцтва на духоўным шляху:

Не прагні прызнання цябе і тваіх духоўных дасягненняў людзьмі, а шукай толькі Бога

Калі вы зразумеете, што мір унутры вас, вы зразумеете, што мір і гармонія ёсць ва ўсіх добрых рэчах стварэння, і вы ўбачыце іх у прыгажосці прыроды, адчуеце іх блізкасць у шчырым сяброўстве і дакранецеся да іх дабраславенняў у высакародных памкненнях і годных мэтах, якія вольныя ад эгаістычных мэтай. Вы адчуеце іх прысутнасць за заслонай цішыні і ва ўсіх цудоўных рэчах.

**Пастукайце настойліва ў дзверы, і заслона
будзе паднята, і вы ўбачыце найслаўнейшы твар ва
ўсёй яго бляску і велічы**

**Калі вы любіце Бога, вы адчуеце Яго любоў, і
нішто іншае не зможа вас падмануць. Матэрыяльны
вопыт прыцягвае вас, таму што вы не адчулі
духоўнага шчасця. Калі вы адчуеце яго, вы
адчуеце розніцу.**

**Будзьце свабоднымі ў выбары. Не дазваляйце
нічому абмяжоўваць вас і нікому не дазваляйце
кантраляваць вас ці перашкаджаць вашаму
шчасцю.**

**Тваё «я» — асобная частка касмічнага цэлага, і
ты павінен знайсці гэта дасканалае цэлае, каб
адчуць шчаслівую свядомасць і адчуць асалоду
боскай любові.**

**Выцягваючы каханне з падзямелляў нянавісці і
крыўды**

**Просім Цябе, Госпадзе, асвятлі нашы душы
Тваім святлом**

**І адсыпай сваіх каханых і тых, хто шукае тваёй
дапамогі, сваімі багатымі дабраславеннямі**

**І няхай Ён абароніць нас ад прывідаў вайны,
гвалту і смерці**

І натхняюць нас зрабіць мір нашай мэтай

І каханне — наша забеспячэнне

Наша мэта — вызваленне ад абмежаванняў

*** * ***

**Калі чалавек імкнецца толькі да назапашвання
грошай і задавальнення цялесных жаданняў**

Ягоныя поспехі мізэрныя і нязначныя

**Бо настане дзень, калі ён пакіне ўсе зямныя
здабыткі**

Але калі ён узбагаціцца праз Бога

**Ён будзе багацейшы за ўсіх цароў і багатых
людзей зямлі**

**Гэтыя благаслаўлёныя скарбы належаць тым,
хто любіць Бога**

**Тыя, хто не задаволены нічым, акрамя багацця
душы**

**Пакуль яны працуюць над развіццём сваіх
духоўных схільнасцей**

**І каб падсілкоўваць іх тугу па крыніцы іх жыцця
І ўваскрашэнне кахання з глыбінь нянавісці і
злосці**

**Яны ўзвышаюць сваю свядомасць вышэй за
вузкія свецкія меркаванні**

**Да гарызонтаў свабоды, міру, святла і радасці
Яны ўсведамляюць сваю бязмежную прастору
Яны адчуваюць абноўленыя ўспрымання і веды
І калі яны сеюць насенне добрых думак і
ўчынкаў**

**У прасторах іх свядомасці
Іх меркаванні адкрываюцца
І іх кагнітыўныя здольнасці актывуюцца
Філамсан, іх сапраўдная сутнасць
Яны знаходзяць Царства Божае ў сабе
Мы просім Усемагутнага Бога накіраваць нас,
каб мы маглі абнавіцца**

**І мы выводзім сваю духоўную істоту з
падзямелляў цемры**

**Да прастораў свабоды, спакою і агнёў ведаў
Свежыя садавіна і гародніна - жыццёва важныя
пажыўныя рэчывы**

**З лекцыі пра харчаванне
Дастаўлена ў Энсінітас, Каліфорнія - чэрвень
1940 г.**

**Мясны бялок — не адзіная жыццёва важная
крыніца энергіі**

Некаторыя мінеральныя солі, якія змяшчаюцца ў непрыгатаваных гародніне і садавіне, таксама з'яўляюцца важнымі крыніцамі

Нягледзячы на тое, што вялікая порцыя мяса забяспечвае значную колькасць энергіі, калі мяса дамінуе ў рацыёне на працягу доўгага перыяду, яно перастане забяспечваць гэтую энергію. Акрамя таго, празмернае спажыванне бялку можа прывесці да бялковай таксічнасці, крыніцы стомленасці і хвароб. Карацей кажучы, занадта шмат бялку гэтак жа шкодна, як і занадта мала.

Калі вы хочаце пазбавіцца ад стомленасці, адзін з сродкаў — правільнае харчаванне. Мяса можа даць часовую энергію, але яно ўводзіць у арганізм шмат таксінаў. Ужыванне большай колькасці сырой, непрыгатаванай ежы паменшыць пачуццё знясілення і дасць вам адчуванне бадзёрасці.

Сокі даюць значны прыліў энергіі, але цэлыя садавіна і гародніна маюць значна большую пажыўную каштоўнасць. Аднак некаторыя людзі проста не хочуць прысвячаць час іх ужыванню ў такім выглядзе.

Стрававальная сістэма здабывае хімічныя рэчывы і размяркоўвае іх па адпаведных тыпах клетак па ўсім целе

Арганізм складаецца з мноства хімічных элементаў, і ежа павінна штодня папаўняць іх дэфіцыт.

Штодзённы рацыён павінен утрымліваць дастатковую колькасць бялку, вітамінаў, мінералаў, некаторых тлушчаў і алеяў, а таксама адпаведную колькасць натуральных вугляводаў, пры гэтым максімальна мінімізуючы ўжыванне рафінаванага крухмалу і рафінаванага цукру.

Выдатнай крыніцай энергіі з'яўляецца сумесь апельсінавага соку і молатага міндаля, бо міндаль лепш засвойваецца ў змешванні з апельсінавым сокам.

Таксама важна піць шмат вадкасці. Калі якасная вада недаступная, свежы фруктовы сок, якасавая вада і кавун з'яўляюцца выдатнымі дадаткамі і частковай заменай чыстай вады.

У будучыні людзі будуць часцей ужываць фруктовыя і агароднінныя сокі з-за іх карысці для здароўя.

І комплексы непаўнавартасці, і комплексы перавагі — гэта дрэнна.

Комплекс непаўнавартасці гэтак жа дрэнны, як і комплекс перавагі, таму што той, хто адчувае сябе ніжэйшым, не зможа праявіць сваю ўнутраную перавагу.

Чалавек, будучы духоўнай прыродай, надзелены святой іскрай, і няправільна і памылкова думаць, што ён нізкі, ці думаць, што ён вышэй за ўсіх, і паводзіць сябе як той, хто не мае годнасці ці паходжання.

Калі чалавек праяўляе гонар, густы цень гонару зацямяе святло Бога ў душы

Такім чынам, абодвух вузлоў варта пазбягаць разам, бо абодва з'яўляюцца перашкодамі для духоўнага прагрэсу.

Давайце адчуем, што Бог з намі, натхняе і вядзе нас, і што Ён — найвялікшая любоў у нашым жыцці

Тыя, хто ведае Бога, адчуваюць сябе слугамі ўсіх і не лічаць сябе лепшымі за іншых

Комплекс непаўнавартасці асацыюецца з тымі, хто мае слабыя ідэі і слабую падсвядомасць, у той час як комплекс перавагі нараджаецца з нянавісці да гонару і фальшывай пыхі.

Абодва гэтыя вузлы разбуральныя для духоўнага росту і заснаваныя на ілюзіі і ігнараванні праўды, а не на здаровым разуменні і правільным меркаванні.

Упэўненасць у сабе павінна развівацца шляхам пераадолення спадчынных чалавечых слабасцей. Тыя, хто жадае яе, павінны імкнуцца адчуць яе смак праз адчувальныя дасягненні ў сваім жыцці, тым самым вызваляючыся ад комплексаў непаўнавартасці і пыхі з Божай дапамогай.

Сакрэт і крыніца жыццёвай сілы

Арганізму патрабуецца некалькі гадзін, каб пераўтварыць ежу ў энергію, але ўсё, што стымулюе і актывізуе волю, генеруе імгненную энергію.

Сіла волі чэрпае жыццёвую сілу з клетак цела і з энергетычнага рэзервуара мозгу, дзе захоўваецца энергія, атрыманая з ежы.

Воля таксама прыцягвае новую актыўнасць з касмічнай крыніцы ў цела праз спінны мозг

Такім чынам, сакрэт жыццёвай сілы заключаецца ў захаванні энергіі, якая ёсць у чалавека, і прыўнясенні новай энергіі ў арганізм з дапамогай сілы волі.

Як гэта робіцца?

Па-першае, чалавек павінен дзейнічаць добраахвотна і па ўласнай волі. Калі ёсць штосьці вартае зрабіць, гэта трэба рабіць добраахвотна і па ўласным выбары.

Калі вы працуеце з ахвотай, у вас больш энергіі, таму што вы не толькі чэрпаеце энергію з нерваў у мозгу, але і прыцягваеце ў цела вялікі паток касмічнай энергіі.

Жанчына, якая гатуе смачную ежу для свайго каханага, напоўнена шчасцем і жыццёвай сілай,

але калі яе прымушаюць гатаваць супраць волі, яна адчувае стомленасць з самага пачатку.

Такім чынам, сіла волі прыносіць энергію кароткае апавяданне:

Аднойчы я размаўляў з сябрам пра святых. Мой сябар быў брокерам, і ён не падзяляў майго энтузіязму. Замест гэтага ён сказаў: «Усе, каго ты называеш святымі, насамрэч шарлатаны, якія не ведаюць Бога». Я не стаў з ім спрачацца, а змяніў тэму, і мы пачалі гаварыць пра прафесію брокера. Пасля таго, як ён шмат мне пра гэта раскажаў, я лагодна спытаў: «Ці ведаеш ты, што няма ніводнага надзейнага брокера, што ўсе яны хлусы?» Ён раз'юшыўся і злосна адказаў: «А што ты ведаеш пра брокераў?» Я адказаў: «Менавіта гэта я і меў на ўвазе. А што ты ведаеш пра святых?» Ён анямеў. Я спакойна і ветліва працягнуў: «Я нічога не ведаю пра брокерства, і ты нічога не ведаеш пра святых».

Анёлы энергіі

Бог стварыў нас як анёлаў энергіі

І мы размясцілі ў фізічных целах

Мы засяродзілі ўсю сваю ўвагу на далікатных целах

І мы забыліся пра духоўную душу, зараджаную энергіяй касмічнага жыцця

Цяпер нам трэба прыкласці сапраўдныя намаганні, каб сканцэнтравацца

Каб аднавіць пачуццё поўнай усведамленасці

Корань поспеху ляжыць у развіцці духоўнага разумення

Праз які мы ўсведамляем сваю нематэрыяльную прыроду

І што вобраз Божы жыве ўнутры нас

**Першая кветка ў садзе духоўнасці — гэта
кветка веры і надзеі**

**Аднак плён — гэта рэальныя веды, атрыманыя
праз самаправерку**

**Будзьце аптымістамі і ведайце, што вас
чакаюць добрыя рэчы і дабраславенні жыцця**

**Пакуль вы працуеце шчыра і аддана
Каб аднавіць страчаную боскую спадчыну
Сапраўды духоўны чалавек — гэта
ўраўнаважаны чалавек**

**Той, хто адчувае сябе задаволеным, мае добрае
здароўе і мае ўсё большую праніклівасць**

**Ён валодае багаццем душы і скарбамі мудрасці
Ён упэўнены, што прыйдзе боская дапамога
Незалежна ад таго, наколькі жорсткім можа
здавацца жыццё і наколькі неспрыяльнымі
абставіны**

**Аблічча Бога адкрываецца нам у прыгажосці
прыроды**

**І яго голас гаворыць з намі праз далікатныя,
вытанчаныя мелодыі**

**І ад салодкіх, пяшчотных галасоў закаханых
І праз гучны голас абавязку**

**Стымулам, які вядзе нас да добра і міру
Шчасце і веды — гэта голас Бога
Які кліча нас вярнуцца ў блаславёны дом
Дом спакою і душэўнага спакою**

**І атрымліваць асалоду ад яго салодкай
прысутнасці**

**І яго непараўнальная, найвышэйшая
прыгажосць**

**Свет неверагодна падманлівы, і мы павінны
падыходзіць да яго адпаведна. Калі мы спачатку
не пераадолеем яго падман і ілюзіі, мы не зможам
дапамагчы нікому іншаму.**

**Мы павінны памятаць, што ў адзіноце
сканцэнтраванага розуму ляжыць фабрыка ўсіх
вялікіх дасягненняў, і ў гэтай цудоўнай фабрыцы
мы павінны пастаянна ўплятаць узоры нашай волі,
каб пераадольваць або эфектыўна спраўляцца з
усімі неспрыяльнымі абставінамі.**

**Волю трэба пастаянна трэніраваць і
практыкаваць**

**Чалавек мае шмат магчымасцей працаваць на
гэтай зямной фабрыцы, пакуль ён не марнуе свой
час і не марнуе сваю энергію дарэмна.**

**Уначы я адмаўляюся ад свецкіх патрабаванняў,
каб пабыць сам-насам**

**Далёка, далёка ад свету
Сам-насам са сваёй воляй у маёй духоўнай
адзіноце**

**Куды я накіроўваю свае думкі ў патрэбным мне
кірунку**

**Я прыняў рашэнне ў глыбіні душы
Калі я матывую сваю волю да здаровай і
карыснай дзейнасці, гэта прыносіць мне поспех.
Такім чынам, я шмат разоў эфектыўна
выкарыстоўваю сваю волю. Аднак гэтага можна
дасягнуць толькі дзякуючы паслядоўнаму
выкарыстанню волі.**

**Якое цудоўнае пачуццё вы адчуеце, калі
зможаце сказаць і пацвердзіць: «Мая воля,
напоўненая боскай воляй, дасягне для мяне таго,
чаго я жадаю!»**

**Калі чалавек становіцца самаздаволеным і
давярае ўсё боскай волі, не выкарыстоўваючы
ўласную волю, якую даў яму Бог, ён не атрымае
жаданага выніку**

Боская сіла хоча дапамагчы вам па сваёй волі

**Мы павінны выкінуць з розуму думку, што Бог з
Яго моцай і звышнатуральнымі здольнасцямі
далёка ад нас і схаваны ў далёкіх прасторах
нябёсаў, і мы не павінны забываць, што боская воля
стаіць за нашай чалавечай воляй, але гэтая
магутная сіла, падобная да акіяна, які
перапаўняецца сваімі прылівамі і прасторами, не
прыйдзе, пакуль розум не будзе адкрыты, а сэрца
не будзе ўспрымальным.**

Маленне

О, Сусветная Маці

Быць адзіным полымем у нашых сэрцах

І каб развеяць цемру нашых душ

І ў нашых слязах кахання да цябе

Змойце нашу любоў да зямных рэчаў

І мы рады з вамі пагадзіцца

Развей наш смутак і гора раз і назаўжды

Ператвары нашы маленькія сэрцы ў вялікія

сэрцы

Ён цалкам адпавядае вашай прысутнасці

І ў люстэрку тваёй боскай прыроды

Давайце ўспрымаць сябе як дасканалых і

чыстых

Няхай полымя нашага кахання да цябе ўзляціць

высока

Над полымем зямных жаданняў

Мільёны спакус маскіруюцца пад цябе

І яно пастаянна нас падманвае

*** * ***

Прыйдзі, о чыстая і дасканалая боская радасць!

Увайдзі ў храмы нашай тугі па табе

Няхай планета будзе мірнай

У нашых гарах, у цёмных ночы невуцтва

Няхай Ён вядзе нас і верне нас бяспечна

У вашу бяспечную і надзейную гавань!

**Шэпт з вечнасці
Першы чатырохверш Хайяма
Пераклад Эдварда Фіцджэральда і тлумачэнне
майстра Парамахансы**

Слава Амара Хаяма на Захадзе грунтуецца на перакладзе яго чатырохрадкоўяў Фіцджэральдам у сярэдзіне дзевятнаццатага стагоддзя, які лічыцца найлепшым перакладам на англійскую мову.

Настаўнік Парамаханса лічыў Амара Хайяма адным з найвялікшых містыкаў і чалавекам высокай ступені самапазнання, які выкарыстоўваў сімвалізм для выражэння свайго духоўнага і вопытнага вопыту, і што яго груба не разумелі, і што даследчыкі недастаткова глыбока паглыбляліся, каб зразумець яго духоўную філасофію, якую ён выклаў у чатырохвершах.

**Прачніся! дзеля раніцы ў чашы ночы
Кінуў камень, які прымушае зоркі ляцець
І вось! Паляўнічы з Усходу злавіў
Вежа султана ў пятлі святла
Пераклад на арабскую мову:
Прачніся, бо раніца кінула камень у пасудзіну
ночы**

**Цалкам расейваючы зоркі
А вось і паляўнічы з Усходу
Ён захапіў вежу султана
З пятлёй святла
Тлумачэнне і інтэрпрэтацыя:
Тлумачэнне значэнняў:
Раніца: гэта світанак абуджэння ад ілюзорнага
зямнога існавання**

**Пасудзіна ночы: цемра невуцтва, якая
знявольвае бессмяротную душу ў вузкай,
абмежаванай чалавечай свядомасці**

**Камень: Духоўнае ўдасканаленне
Зоркі: прывабны бляск матэрыяльных жаданняў
Паляўнічы Усходу: Магутная ўсходняя
мудрасць, якая знішчае рэшткі ілюзій**

**Пятля святла: ззянне блаславёнай мудрасці,
якое знішчае прыгнятальную цемру, што
знявольвае і скоўвае душу**

Інтэрпрэтацыя:

Унутраная цішыня шапоча:

**Прачніся! Пакінь сон невуцтва, бо світанак
мудрасці ўзышоў. Кінь у цёмны сасуд невядомага
камень духоўнай вытанчанасці, каб разбіць яго і
рассеяць цмяныя, зіхатлівыя зоркі сумных
матэрыяльных жаданняў.**

**«Глядзіце на святло ўсходняй мудрасці,
паляўнічага і знішчальніка ілюзій, бо яно захапіла
высокую вежу духу пятлёй святла і развеяла яе
абмежавальную матэрыяльную цемру, цалкам
развеяўшы яе».**

**«О, жыхары горада ілюзій, пакіньце сон! Бо
з'явіўся сонечны прамень духоўнага паслання
ўнутранай мудрасці».**

**Даведайцеся, як выкарыстоўваць цвёрды
камень духоўнай вытанчанасці, каб разбіць цёмны
сасуд невуцтва і выгнаць з яго жаданне часовых
матэрыяльных задавальненняў**

**Вазьміце ўрок у паляўнічага за мудрасцю, які
пастаянна шукае душы, што прагнуць святла і
шукаюць праўды, каб акружыць іх аўрай слаўнай
пышнасці, пышнасцю вечнай свабоды.**

Вяртанне блуднага сына

**Аднойчы, шмат гадоў таму, я ўбачыў аднаго з
маіх вучняў, які ішоў у процілеглым кірунку**

**Разумеючы непазбежныя наступствы яго
дзеянняў, я спрабаваў пераканаць яго,**

выкарыстоўваючы ўсе лагічныя сродкі, адмовіцца ад свайго плана дзеянняў, але зразумеў, што не магу яму дапамагчы.

**Таму што ён меў намер ісці шляхам зла
Нарэшце, я сказаў сабе:**

«Калі ён гэтага хоча, я пакіну яго ў спакоі»

Але мая любоў і клопат пра яго хутка вярнуліся, таму я села пад смакоўніцай і пачала ўяўляць яго.

З гарачым энтузіязмам я бесперапынна дасылаў яму наступнае інтэлектуальнае пасланне:

«Бог папрасіў мяне папрасіць цябе змяніць сваё меркаванне адносна таго, што ты маеш намер рабіць»

Увечары моцнае інтуітыўнае пачуццё, якое я адчула ў цэле і розуме, падштурхнула мяне паверыць, што ён сапраўды вернецца.

Раптам з'явіўся «блудны сын», вярнуўшыся дадому, ён прывітаў іх паклонам і сказаў:

"Увесь дзень, куды б я ні хадзіў і што б я ні рабіў, я бачыў твой твар. Што гэта значыць?"

Я адказаў: «Бог клікаў цябе праз мяне, гэта быў Ягоны заклік, а не мой».

Маё жаданне не было матывавана эгаізмам, але я цвёрда вырашыў не сыходзіць

Гэта месца будзе адкрыта да вашага вяртання

Гэты тып дызайну можа прывесці да велізарных змен. Гэта сапраўды дзіўная сіла!

Калі вы вызначыцеся са сваім курсам і вырашыце працягваць ісці па ім, вы павінны актываваць сваю волю і прыкласці практычныя намаганні, і тады вы ўбачыце, што ўсе элементы поспеху прыйдуць да вас адкуль вы ведаеце і адкуль вы не ведаеце.

У вашай волі, напоўненай боскай энергіяй, ляжыць адказ на вашы малітвы

**Калі вы выкарыстоўваеце гэтую волю, вы
адчыняеце акно, праз якое атрымліваеце адказ на
свае малітвы**

**Гэта мой уласны досвед. Раней я спрабаваў
зрабіць нешта, проста каб праверыць сваю волю,
але цяпер я гэтага не раблю, бо загадзя ведаю
вынік: усё, чаго я хачу, дасягаецца дзякуючы
Усемагутнаму Богу.**

**З кнігі «Канцавая мэта чалавека»
Зробім Бога пастырам нашых душ
І боскае святло — гэта разведчык
На цёмных жыццёвых сцежках
Ён — пуцяводнае святло ў ночы блытаніны
І сонца ўпэўненасці ў гадзіны няспанна
І пуцяводная зорка ў моры цемры зямнога
існавання**

**Давайце папросім Яго дапамогі і будзем шукаць
Яго натхнення**

**Таму што свет будзе працягваць свае ўзлёты і
падзенні**

**Яго падзеі бурныя, як бушуючыя хвалі
Адкуль мы будзем атрымліваць рэкамендацыі?
Гэта не ў нашых капрызных, прадуманых
звычках**

**Ні з нашага асяроддзя, якое падвяргаецца
ўплывам**

**Ні з нашых краін, ні з нашага свету
Хутчэй, гэта голас кіруючай праўды
Зыходзячы з глыбінь душы
У кожную хвіліну я думаю толькі пра Бога
Я аддала яму сваю душу
Я даверыла яму сваё сэрца
Я скіраваў да яго сваю любоў і тугу
Мы не павінны давараць нічаму больш, чым
Богу**

**І што мы павінны давяраць тым, хто адкрые Яго
святло**

**Гэтае святло — мой праваднік
Гэта мая мудрасць і мая любоў**

Непераможная сіла

І праўда, якую немагчыма перасягнуць

Цяпер і назаўжды

**Ёсць людзі, якія настолькі радыкальныя ў сваім
мысленні, што лічаць, што для дасягнення поспеху
ў жыцці яны павінны працаваць як машына, не
спыняючыся.**

**З іншага боку, ёсць людзі, якія не менш
радыкальныя, чым яны, бо як толькі яны
пачынаюць цікавіцца духоўнымі справамі, яны
губляюць жаданне да ўсяго астатняга, і гэта
няправільная пазіцыя.**

**Яны лічаць, напрыклад, што няма неабходнасці
рабіць што-небудзь, што патрабуе інтэнсіўнай
канцэнтрацыі і фізічных намаганняў, і раяць
аскетызм і адмову ад усяго матэрыяльнага. Але
такое стаўленне маскіруе інтэлектуальны застой.**

Пад покрывам фальшывай духоўнасці

**Я заўважыў, што выдатныя настаўнікі вельмі
цікавяцца светам, але не маюць да яго ніякай
прывязанасці. Калі майму настаўніку давалі нешта
прыгожае, ён клапаціўся пра гэта і абараняў, але
калі яно ламалася або пашкоджвалася, ён смяўся і
казаў: «Мая цікавасць да гэтага скончылася, таму
што яно займала занадта шмат маёй увагі». Ён быў
адчужаны, таму што не меў да яго ніякай
прывязанасці.**

**Я адчуваю тое ж самае: я цаню тое, што дае
мне Бог, але не сумую па гэтым, калі губляю гэта.**

**Аднойчы мне падарылі прыгожае паліто з
капелюшом, і гэта быў дарагі камплект, які я з**

задавальненнем берагла і абараняла ад парванняў і бруду, пакуль мне гэта не надакучыла, і я не сказала: «О Божа, мне не патрэбныя гэтыя клопаты!»

Аднойчы я пайшоў у актавую залу ў Лос-Анджэлесе, каб прачытаць лекцыю, і як толькі я прыбыў і пачаў здымаць паліто, я пачуў боскі голас, які сказаў: «Вазьміце з сабой усё, што ёсць у кішэнях паліто». Так я і зрабіў.

Пасля лекцыі я вярнуўся ў складскую пакой для паліто і выявіў, што паліто — хай Бог абароніць вас — знікла

Я вельмі засмуціўся з гэтай нагоды, таму хтосьці сказаў: «Не засмучайцеся, мы купім вам іншае паліто». Я адказаў: «Я засмучаны не таму, што згубіў паліто, а таму, што чалавек, які ўзяў паліто, не ўзяў і капялюш, які ідэальна да паліто пасуе».

Мы не павінны дазваляць эмоцыям кантраляваць нас. Як чалавек можа быць шчаслівым, калі яго хвалюе толькі адзенне і іншыя рэчы?

Гэта не азначае, што трэба не насіць чыстую і акуратную вопратку, не прыбіраць і не наводзіць парадак у доме, а хутчэй не быць занадта прывязаным да гэтых рэчаў ці апантаным імі.

Аднойчы мяне запрасілі на вячэру, і ўсё было вельмі элегантна і добра арганізавана. Мне вельмі спадабалася вячэра, але нашы гаспадары вельмі нерваваліся, баючыся, што ўсё можа пойсці не па плане, і ў выніку сапсавалі атмасферу сваёй трывогай.

Тыя, хто занадта адчувальны, часта адчуваюць трывогу і дыскамфорт іншых. Чаму страх і трывога? Мы павінны рабіць усё магчымае, а потым

адпачываць і даваць адпачыць іншым. Мы павінны дазволіць рэчам ісці сваім натуральным шляхам, не прымушаючы іх, і тады навакольныя таксама знойдуць спакой.

Парменідаўскі ўраджай

За чалавечай воляй ляжыць боская воля і мэта неабмежаванага патоку касмічнай энергіі

Гэта каб паказаць усё добрае і карыснае ў жыцці

Па гэтай прычыне той, хто застаецца непахісным і паслядоўным з вышэйшай волі, дасягне поспеху з Божай дапамогай.

Сіла волі — гэта энергія і жаданне, накіраваныя на дасягненне пэўнай мэты

Нічога нельга зрабіць без сілы волі; сапраўды, нават просты рух нельга стварыць у паўсядзённым жыцці без выкарыстання сілы волі

Большасць людзей займаюцца неістотнымі справамі і не сканцэнтруюць свае намаганні на канструктыўным узроўні

Жаданне адрозніваецца ад волі, хоць жаданне можа выступаць у якасці каталізатара волі

Развіваючы сілу волі, чалавек павінен перш за ўсё валодаць рашучасцю і выкарыстоўваць успрыманне, разважлівасць і мудрасць

Пасля гэтага ідуць трэніроўкі і свядомае выкарыстанне волі для дасягнення жаданай мэты

Падарожжа і намаганні павінны працягвацца, пакуль мэта не будзе дасягнута

Калі чалавек вырашае дасягнуць высакароднай мэты, становіцца недарэчным спыняць спробы

Або ён можа паддацца неспрыяльным абставінам

Калі свядомасць знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшай воляй, а думка і воля сканцэнтраваны на

пэўнай ідэі без перапынкаў, сіла волі будзе насычана бязмежнай і невычэрпнай касмічнай актыўнасцю.

Чалавечая воля, кіруемая невуцтвам і жаданнямі, прыносіць боль і непрыемнасці свайму ўладальніку

Каб адчуць сапраўднае шчасце, добрыя жаданні павінны перамагчы дрэнныя, а воля павінна быць накіравана ў правільным кірунку да крыніцы ісціны і паходжання ўсяго добра ў існаванні.

Чаму чалавек павінен устрымлівацца ад ілжывага сведчання? Таму што хлусня спрыяе крывадушнасці і падману

Здрада — адзін з найвялікшых грахоў у вачах Бога. Ілжыва абвінавачваць кагосьці дзеля асабістай выгады або з жадання помсты — гэта форма лжэсведчання. Калі б усе прытрымліваліся гэтай практыкі, сярод людзей запанавалі б хаос і анархія.

Слуханне ілжывых паказанняў супраць іншага чалавека — гэта падтрымка ілжывага сведкі і ўдзел у яго ганебных паводзінах, і гэта слуханне і падтрымка непазбежна ператворыцца ва ўнутраны эмацыйны канфлікт, які раздзірае спакой душы і парушае спакой жыцця.

Нават калі гэта часова апраўдана, дзеянне ў канчатковым выніку будзе мець моцныя зваротныя наступствы і створыць пакуты і псіхалагічны боль, якія парушаюць свядомасць і б'юць па сумленні.

Зайздрасць таксама мае шкодныя і жахлівыя наступствы, бо яна прыносіць асабістыя пакуты зайздросніку, бо думкі і пачуцці, якія чалавек вызваляе, вяртаюцца да яго.

**Той, хто дае любоў і альтруізм, атрымае ўзамен
пяшчоту і альтруістычнае стаўленне, а той, хто
пасылае думкі пра прагнасць, эгаізм і зайздасць,
накліча на сябе гэтыя рэчы ў роўнай меры.**

Чаму чалавек не павінен красці?

**Якім быў бы свет, калі б усе жылі з крадзяжу,
рабавання і вымагальніцтва? У такім выпадку
здзяйсняліся б самыя жахлівыя і жахлівыя
злачынствы. Вялася б жорсткая барацьба за
абарону маёмасці і вяртанне скрадзенага.**

**Крадзеж — гэта дзеянне, якое супярэчыць
сацыяльным нормам і пазбаўляе іншых людзей іх
правоў, і таму яно супярэчыць законам існавання, і
грамадства не мае адпаведных магчымасцей і
эфектыўных метадаў барацьбы з вінаватымі.**

**Калі злодзеяў трапляюць у турму, іх старыя
звычкі могуць укараніцца яшчэ больш, а таксама
яны могуць набыць новыя дрэнныя звычкі, калі
маюць зносіны з іншымі злачынцамі. У такім
выпадку пасля вызвалення ім будзе значна горш,
чым да турмы.**

**Просім Цябе, Госпадзе, дабраславі нас, каб мы
не чулі зла, не бачылі зла, не гаварылі зла і не
дыхалі злом**

**Мы не дакранаемся да зла, не адчуваем яго, не
думаем пра зло і не марым пра яго**

Сілы, якія мы выкарыстоўваем кожны дзень:

Нашы сэнсарныя ўспрымання

— і нашы пачуцці

— і наш інтэлект

**Усё гэта пазычана ў Бога, і мы не можам
пражыць ні секунды без Яго**

**Аднак, карыстаючыся Яго дарамі, мы не
думаем пра Яго так, як павінны, і не надаем Яму
належаючай увагі.**

**Хутчэй, мы імкнемся да пачуццёвых
задавальненняў і свецкіх амбіцый у поўнай згодзе і
сувязі з матэрыяльным светам**

**Гэта першапрычына ўсіх нашых пакут і болю
Бог стварыў нас па сваім вобразе, і таму мы не
можам адчуць смак сапраўднага шчасця, пакуль не
адкрыем Яго прысутнасць у сабе і не паспытаем
нектар Яго асалоды ў нашых душах.**

**Мы таксама не можам валодаць дабраславёнай
сілай, неабходнай для таго, каб атрымаць па сваёй
волі тое, што нам патрэбна штодня**

**Калі мы не ўсведамляем, што Бог — крыніца
гэтай сілы, мы павінны спадзявацца на Яго і
звяртацца да Яго.**

**З сэрцамі ўдзячнымі за ўсе дабраславенні, якімі
Ён адлівае нас бесперапынным патокам**

**Калі вы будзеце ўдзячныя, Я абавязкова
павялічу вашу [ласку]**

**Калі нашы сэрцы перапаўняюцца ўдзячнасцю
Найшчодрому Дарыцелю, яны становяцца святымі
храмамі для Яго слаўнай прысутнасці, і гэта
найвялікшае дасягненне, якога можна дасягнуць,
бо мэта жыцця — каб чалавек быў у гармоніі са
сваім Творцам, наблізіўся да Яго і пазнаў Яго.**

**{Шукайце найперш Царства Божага і Ягонай
праведнасці, і ўсё гэта дадасца вам}**

**Пастаянна памятаючы пра Бога і думаючы пра
Яго з добрымі думкамі, мы зразумеем, што Ён наш
любімы, што мы — Яго выбраннікі і што мы маем
долю ў Яго шчодрасці**

**Царства шчасця, любові, святла і дабрыні
Калі мы разважаем пра багатыя Божыя
дабраславенні, найвялікшым з якіх з'яўляецца
магчымасць выкарыстоўваць свабоду выбару, каб
ісці правільным шляхам, які вядзе да адпаведнасці**

вышэйшым мэтам і дасягнення духоўнага шчасця, кожны дзень напаўняецца абноўленай унутранай радасцю, і мы адчуваем, як благаслаўлены паток цячэ ў наша жыццё, таму ўдзячнасць напаўняе нашы сэрцы, і жыццё мае смак і сэнс.

Чалавек, які праз сузіранне можа ўбачыць боскі закон, які дзейнічае таямнічым чынам, ніколі не перастае хваліць, дзякаваць і пакорліва ставіцца да Таго, каму належыць уся любоў, хвала і ўдзячнасць.

Давайце памятаць Бога, крыніцу ўсяго добра ў існаванні, і давайце злучым нашы ўспаміны са шчырай любоўю, якая зыходзіць з глыбіні нашых сэрцаў.

Да Бога, ад якога цячэ жыццё, ззяе любоў і няспынна выліваюцца дабраславенні

Давайце з цеплынёй успомнім усіх тых, хто запаліў свечку за чалавецтва, ці пасеяў добрае насенне ў глебе свету, ці распаўсюджваў асветніцкія ідэі, ці заахвочваў да добрых спраў і высакародных паводзін.

Адкрыем свае сэрцы для любові, зробім свае розумы ўспрымальнымі да асветніцкіх натхненняў і папросім у Бога дапамогі і кіраўніцтва.

У тым, пра што мы думаем і робім

Страх атручвае сэрца

Чалавечы розум — гэта велізарны запас энергіі або жыццёва важнай дзейнасці

Гэтая актыўнасць пастаянна выкарыстоўваецца ў рухах цягліц, функцыянаванні сэрца, лёгкіх і дыяфрагмы, клеткавым метабалізме, хімічных рэакцыях крыві і ў функцыянаванні рухальных органаў пачуццяў (нерваў).

Акрамя таго, вялікая колькасць жыццёвай энергіі траціцца на мысленне, эмоцыі і волю

Страх аслабляе жыццёвую актыўнасць і з'яўляецца адным з найлюцейшых ворагаў актыўнай волі

Страх сціскае і перашкаджае жыццёвай актыўнасці, якая звычайна рэгулярна цячэ да нерваў, так што яны выглядаюць як паралізаваныя, цела становіцца млявым, а яго жыццяздольнасць прыкметна і значна зніжаецца (страх — гэта блакатар нерваў!).

Страх не дапамагае ліквідаваць прычыну страху. Ён аслабляе волю і падштурхоўвае мозг пасылаць сігнал перашкоды органам цела. Страх атручвае сэрца, пагаршае страваванне і выклікае шматлікія фізічныя захворванні.

Калі ўсведамленне застаецца сканцэнтраваным на Богу, вы нічога не будзеце баяцца і зможаце пераадолець усе перашкоды і цяжкасці.

З мужнасцю і верай «Жаданне» — гэта жаданне, якому не хапае энергіі, а «намер» — гэта рашучасць нешта зрабіць: выканаць жаданне ці мару. Але «волю» можна выказаць, сказаўшы: «Я працую нястомна, пакуль не дасягну таго, чаго хачу».

Калі вы трэніруеце сваю сілу волі, вы можаце вызваліць і накіраваць сілы жыццёвай актыўнасці, замест таго, каб жадаць чагосьці, не робячы неабходнага для гэтага.

Мы не павінны губляць надзею, а хутчэй усведамляць, што Бог дае нам магчымасць за магчымасцю палепшыць нашы абставіны, узвысіць нашы ідэі і стварыць новыя і карысныя рэчы для сябе і іншых у жыцці.

Калі мы незадаволеныя сваім ладам жыцця, нам варта вывучыць новыя спосабы і метады, якія

**дадуць нам пэўную ступень задавальнення і
псіхалагічнага камфорту.**

**Нам варта падумаць пра тое, каб зрабіць нешта
такое, што палепшыць нашы абставіны і зробіць
наша жыццё змястоўным і годным, а потым
прымяніць гэта на практыцы**

**Тэрмінова патрэбна змена свядомасці або
мадыфікацыя яе курсу**

**Мы павінны вырашыць, што не дазволім
праблемам уплываць на нас і выводзіць нас з
раўнавагі, і што мы не дазволім трывожным рэчам
псаваць наша жыццё, займаць нашы пачуцці і
разбураць нашу атмасферу.**

**І што мы не станем ахвярамі шкодных звычак і
шкодных рысаў, і што мы будзем свабоднымі і
неўтаймоўнымі, як птушкі ў небе**

**Няма патрэбы, каб людзі заставаліся
нерухомымі і нязменнымі. Заслона ілюзіі павінна
быць знята з сутнасці душы, каб яна магла ззяць
сваёй чысцінёй і сілай, адкрываючы высакародную
прыгажосць, якую Бог даў чалавецтву.**

**Бог благаслаўляе добрыя намаганні, законныя
амбіцыі і рашучасць дасягнуць поспеху**

**За нашым жыццём стаіць сіла Вышэйшага
Духа, а за нашай воляй — касмічны акіян Боскай
Волі.**

**Мы — неад'емная частка гэтага бязмежнага
акіяна. Калі мы дасягаем яго і плаваем у ім, наша
свядомасць пашыраецца, і мы адчуваем сваю
неабсяжнасць.**

**Разважанні пра гэта набліжаюць нас да гэтага,
а разважанні пра гэта вядуць нас да гэтага.**

**Пастаянныя намаганні дасягнуць гармоніі з ім
даюць нам веды, рашучасць і энергію**

**Штодзённая падрыхтоўка свядомасці прыносіць
боскую любоў і нябесныя дабраславеньні**

**Яна цячэ да нас без перапынку і дорыць нам
шчодрую долю скарбаў акіяна**

**У кожным чалавеку ёсць схаваная боская
свядомасць, якая чакае магчымасці праявіць сябе
І выбрацца з вузкага і абмежавальнага склепа
эга**

**Гэтак жа, як чалавек прачынаецца ад
трывожнага кашмару і разумее, што тое, што ён
бачыў, было не чым іншым, як сном, так і боская
свядомасць заклікае чалавека прачнуцца ад
кашмару сну і разгубленасці да новага
ўсведамлення і глыбокага разумення сэнсу і мэты
жыцця.**

**Калі мы жадаем адчуць світанак духоўнага
абуджэння і стаць сведкамі агнёў упэўненасці, мы
павінны прыслухоўвацца да ўнутранага голасу.**

**Мы адгукаемся на яго падказкі. Мы павінны
прыбраць са шляху камяні ілюзіі і скалы невуцтва,
якія перашкаджаюць прагрэсу душы і
перашкаджаюць яе руху.**

**І пастукаем рукой тугі ў дзверы абуджэння ад
сну апатыі, каб мы маглі ўдыхнуць ветрык асалоды
і прыўнесці нябесную электрычнасць у кожную
нашу думку і кожнае наша пачуццё.**

І кожная з нашых работ

**Мы просім Усемагутнага Бога адкрыць вокны
ўсведамлення ў нашай свядомасці, напоўніць нас
святлом мудрасці, акружыць нас Сваёй любоўю і
ахінуць нас Сваёй вечнай спачуваннем.**

**Сярод тых, хто звяртаўся да мяне, былі людзі,
якім я адразу, шчыра кажучы, сказаў, што іх
матывы неабгрунтаваныя, і папрасіў іх змяніць
гэтыя матывы.**

Некаторым з іх не спадабалася тое, што я сказаў, але іншыя адрэагавалі і змяніліся да лепшага.

Крывадушнасць не вядзе да добрага выніку, і нават самыя мудрыя з мудрых не могуць схваць тое, што паказваюць іх вочы.

**Уся гісторыя чалавека напісана ў яго вачах
Калі вы хочаце ведаць сапраўдную прыроду чалавека, папрасіце Бога адкрыць вам сапраўдны характар гэтага чалавека**

Паколькі вы не хочаце быць падманутым, вы адчуеце глыбока ў сваім сэрцы яго сапраўдную прыроду, і ваша інтуіцыя не будзе памыляцца

Калі мы размаўляем з нашым спадарожнікам, мы павінны глядзець яму прама ў вочы і гаварыць з упэўненасцю, пэўнасцю і праўдзівасцю.

Калі мы паціскаем камусьці руку, мы павінны перадаць яму магнетызм нашай любові і шчырасці і паспрабаваць дапамагчы яму чым зможам.

Той, хто шукае ведаў, павінен быць пазітыўным і працаваць над развіццём свайго духоўнага магнетызму; тады Бог дасць яму сілу дапамагаць іншым і перадаваць ім благаслаўленыя вібрацыі.

Я магу падарожнічаць за межы самых далёкіх планет і зорак, але я заўсёды буду тваім. Твае паслядоўнікі могуць прыходзіць і сыходзіць, але я буду суправаджаць цябе і буду тваім назаўжды. Мяне могуць кідаць хвалі незлічоных увасабленняў, і я магу адчуваць сябе адзінокім і самотным, але я заўсёды буду тваім.

Свет, паглынуты тваімі гульнямі, можа забыць цябе, але я заўсёды буду памятаць цябе. Мой голас можа знікнуць, і я магу пацярпець няўдачу.

Але словамі душы маёй я прашапту: «Я заўсёды буду тваім»

**Выпрабаванні, хваробы і смерць могуць
разарваць мяне на часткі і апячы маё цела, але
пакуль у маёй памяці застаецца праменьчык надзеі**

**Паглядзі ў мае паміраючыя вочы, бо праз іх я
скажу табе: «Я буду кахаць цябе вечно і заўсёды
буду верны табе!»**

**Праўду кажу вам, што адказы на ўсе мае
пытанні я атрымаў не ад людзей, а ад Бога,
крыніцы ўсялякай шчодрасці.**

І крыніца ўсіх ведаў у Сусвеце

**Ён — маё адзінае натхненне ў жыцці, і калі я
гавару, я прашу Яго напоўніць мае словы сваёй
сілай, сваёй праўдай, сваёй любоўю і сваім
святлом. Я адчуваю, як мяне ахопліваюць хвалі
радасці, таму што Яго найвялікшая любоў
уліваецца ў душу, як лёгкае ветрык у спякотныя дні,
і яе разліў працягваецца магутна дзень і ноч,
тыдзень за тыднем, год за годам, таму вы не
ведаеце, дзе канец.**

**Людзі думаюць, што ім патрэбныя любоў і
багацце з чалавечых крыніц, але за кожнай
любоўю і за кожным багаццем стаіць**

**Боская любоў, якая нязменная, і духоўнае
багацце, якое нельга вымераць зямнымі багаццямі.
Той, хто ўсведамляе, што Бог — крыніца ўсёй
любові, асалоды і ласкі, знойдзе гэта і будзе
надзвычай шчаслівы ад гэтага.**

Больш вучэнняў і разважанняў майстра

Парамахансы Ёгананды

Шчырасць — краевугольны камень на духоўным

шляху

Хутчэй, гэта слуп, на якім грунтуецца сувязь душы з

яе Творцам

Гэта азначае звярнуцца да Бога з поўным даверам

Мы размаўляем з ім шчыра і цёпла

На самай прастай мове, на мове сэрца
Мы просім яго дапамагчы нам
Каб мы маглі імкнуцца да Яго і спадзявацца на Яго
Каб супакоіць нашы сэрцы
І гэта вызваляе нас ад пакут і раздражнення
І ад усяго, што можа стаць на нашым шляху
Ён спрабуе адварнуць нас ад нашай духоўнай мэты
У рэшце рэшт
Ва ўсіх нашых тэстах і эксперыментах ёсць адна
мэта

Гэта матывуе нас рабіць усё магчымае
Мы давяраем справы Богу
І які ж шчаслівы той, хто валодае гэтым разуменнем
Без яго мы жывем у канфліктах і сварках
Не ведаючы прычыны
Але на духоўным шляху
Мы ведаем, што цяжкасці, з якімі мы сутыкаемся
Яго мэта — зрабіць нас пакорнымі перад Богам
Мы ачышчаем свае думкі і пачуцці
Ад фальшывай гордасці і ілюзорнай велічы
Каб Бог напоўніў нас Сваім святлом, мудрасцю і
любоўю

У гэтым самаадданні Богу
Салодкая сувязь заключаецца ў гэтым
Давайце памятаць, што пакуль пачуццё "я" дамінуе
Існуе тэндэнцыя дыстанцыявацца ад Бога
Верачы, што ў нас дастаткова сілы і мудрасці
Каб мы маглі стаяць на сваіх нагах без падтрымкі
Мы самі вырашаем свае праблемы
Мы баімся, што калі падпарадкаемся боскай волі
Што мы не будзем рады таму, што пасылае нам Бог
Гэта сведчыць пра адсутнасць веры ў Бога
Але рана ці позна
Нам давядзецца звярнуцца да Бога
Кожны чалавек адкрые гэтую ісціну ў сваім жыцці

Калі толькі ён ужо не адкрыў гэта
Гэта не з'яўляецца адгаворвальнай ці негатыўнай
ідэяй

Найсалодшая асалода ў існаванні — гэта
Пачуццё, што мы знаходзімся ў Яго прысутнасці
Бяспечны і абаронены ад жыццёвых нечаканасцяў і
ўдараў часу

Гэта прырода пакоры і рыса пакорлівага чалавека
І ў гэтым заключаецца сапраўдная духоўная сіла
І веліч шчырасці
І глыбіня кахання

І прыгажосць задавальнення і пакоры
{Не мая, Госпадзе, але Твая хай будзе воля}
(Мы ўскладаем давер на Бога)

Каб дакрануцца да нашай духоўнай прыроды
Мы павінны імкнуцца дэманстраваць вышэйшую
свядомасць у сваім жыцці

Калі ўзнікаюць цяжкасці, мы павінны нагадаць сабе
Што мы не слабыя і што ў нас ёсць адпаведныя
інструменты, каб справіцца з гэтым
Мы не павінны дазваляць абавязкам і праблемам
парушаць наш спакой

Гэта забірае наш спакой
Мы прыйшлі ў гэты свет, каб развівацца
Даследуючы свой духоўны патэнцыял
Не акунацца ў цёмныя моры ілюзій
Што спалучае ў сабе незлічоныя рызыкі
"Калі мы хочам пазнаць сваё духоўнае "я
Мы павінны быць шчырымі перад Богам і перад
самімі сабой

І шчырыя ў адносінах з людзьмі
І каб гэта было самым моцным жаданнем у нашым
жыцці

Гаворка ідзе пра прызнанне нашай боскай крыніцы
Ад Яго мы паходзім і да Яго павінны вярнуцца

Незалежна ад таго, як доўга мы адсутнічаем у свеце
адчужэння

Нават калі атмасфера здаецца змрочнай і панурай
Мы павінны захоўваць сваю веру
Што сонца зноў узыдзе
І што дабро ў жыцці пераважае зло
Каханне мацнейшае за нянавісць
,І тыя, хто на правільным шляху
Яны прыбудуць, незалежна ад таго, якой доўгай
здаецца адлегласць і наколькі далёка знаходзіцца пункт
прызначэння

І калі клопаты памнажаюцца
Яго трэба развеяць любоўю да Бога і зносінамі з Ім
Праз шчырую малітву ад душы
І просячы яго ўмацаваць нашу рашучасць
Гэта дапамагае нам выправіць ход нашага жыцця
Малітва будзе адказана падбадзёрлівымі ўспышкамі
Хмары рассеюцца, і гарызонт зноў стане ясным
Спраўляючыся з жыццёвымі ціскамі
Адной з пераваг паглыбленага даследавання Бога
Гэта здольнасць расслабляцца
Дзе змяншаецца напружанне, змяншаецца трывога і
сціхаюць клопаты

Калі мы губляем здольнасць атрымліваць асалоду ад
жыцця
Удзел у здаровых забаўляльных мерапрыемствах
Мы паводзім сябе больш сур'ёзна і нервова, чым
трэба

Душа, у сваёй чыстай сутнасці, не адчувае
напружання ці нервовасці
Хутчэй, гэта « эга », якое перажывае гэтыя станы
Нам не варта ўспрымаць рэчы занадта сур'ёзна
Каб інтэнсіўнасць "эга" паменшылася, а яго хватка
аслабла

Людзі часта кажуць пра ціск, які яны адчуваюць

І псіхалагічны стрэс, які яны адчуваюць пад цяжарам
шматлікіх патрабаванняў
Але мы не павінны дазваляць сабе стаць ахвярай
Для любога тыпу цяжкасцей
Будзем заўсёды памятаць, што Бог даў нам сілу
Дастаткова, каб справіцца з усімі праблемамі, з якімі
мы сутыкаемся
Немагчыма, каб душа адчувала сябе знясіленай і
стомленай
Цела можа адчуваць стомленасць
Але калі мы прыпісваем сабе фізічную слабасць
Мы застаемся замкнёнымі ў невялікай прасторы
"ўласнага" я
Калі мы сутыкаемся з перашкодамі
Мы павінны шукаць боскай дапамогі
Перакананне, што мы здольныя — з Божай
дапамогай — пераадолець гэта
І што гэта з'яўляецца каталізатарам для абуджэння
нашых спячых сіл, якія, калі абудзіцца, здольныя
Пераадольваючы цяжкасці і праблемы рознага
кшталту
І што наша сапраўдная прырода — гэта дух
Чыя сутнасць — гэта мір, спакой, цішыня і спакой
І што гэтыя дабраславёныя элементы знаходзяцца
ўнутры нас
Гэта неад'емная частка нашай духоўнай істоты
Чалавек — гэта дух, і яго дух нельга перамагчы
Паколькі гэта мае нематэрыяльны характар
Калі мы валодаем гэтым усведамленнем
Мы адчуваем, што гэтыя сілы дзейнічаюць унутры
нас
Мы адчуваем, што рухаемся наперад і дасягаем
поспехаў
Наша вера ў Бога і ў сябе мацнее
Інтэнсіўнасць цяжкасцей памяншаецца

Каб мы маглі з гэтым справіцца
Канструктыўны падыход, заснаваны на ўпэўненасці,
камфорце і раўнавазе
З кожным досведам, які з'яўляецца на небе нашага
жыцця

Падчас гэтага нашага зямнога падарожжа
Мы павінны ведаць, як пашыраць свой кругагляд і
свядомасць

І як мы можам лепш зразумець абставіны, якія нас
?акружаюць або праз якія мы праходзім
Тады мы зможам жыць у лепшай гармоніі
І больш гладка і бяспечна мець справу з людзьмі і
жыццём

Калі мы больш уважліва разгледзім сусветныя
цывілізацыі
Мы даследуем схаваныя таямніцы старажытных
цывілізацый

;З'яўляецца вялікі малюнак з пераплеценымі лініямі
Розныя ў залежнасці ад сезону, старанна
прадуманая да дэталю

Мы бачым, што чалавек па сваёй прыродзе
адначасова індывідуальны і сацыяльны
Кожны чалавек мае жаданне як індывідуальнага,
так і сацыяльнага жыцця

Ён мае індывідуалістычныя схільнасці і жаданне
належаць да груп і кланаў

Нават у старажытныя часы
Ёсць доказы таго, што раннія людзі
Ён валодаў ідэяй салідарнасці ўнутры груп
У паўсядзённым жыцці мы сутыкаемся з празмерным
узаемадзеяннем з іншымі

Гэта не прыносіць вялікага шчасця
Празмерная ізаляцыя таксама не прыносіць шчасця
Бог хоча, каб мы практыкавалі ўмеранасць

І стварыць баланс паміж нашым асабістым жыццём і
нашым сацыяльным жыццём
Індывідуальныя і калектыўныя прынцыпы ў
чалавечых істотах паходзяць з вышэйшай крыніцы
Бог — адзіны, вечны прытулак
Па-за зоркамі, сусветам і чалавечай думкай
Па-за пачуццямі і марамі
Гэта пераўзыходзіць усе сэнсарныя ўспрыманні
Ён Адзіны, Непаўторны, Істота сама па сабе
Ідэальны ў сваёй сутнасці і ўласцівасцях
Дзе не свеціць сонца
Месяц не ўзыходзіць
Ніякі агонь не свеціць
Хутчэй, гэта Яго боскае святло, якое не мае сабе
роўных
Там, за цемрай, няма цемры
І бязгучная цішыня
І нічога, акрамя створанага
Ёсць вечная сутнасць
Што з'яўляецца пачаткам існавання
І крыніца ўсіх сіл і істот
І бачнае, і нябачнае
Бог стварыў гэты сусвет, каб
Ён дзейнічае паводле фіксаванага і нязменнага
закона
Калі мы парушаем які-небудзь з універсальных
законаў, мы караем сябе
Той, хто скокне з даху высокага будынка, атрымае
зламаныя косці
Такім чынам, мы не можам ігнараваць закон
гравітацыі
Не пацярпеўшы ад наступстваў
У гэтым свеце
Людзі могуць дзейнічаць свабодна
Але толькі ў абмежаваных межах

І калі ён парушае боскія законы
Ён пакарае сябе альбо знішчыць сябе
Бог усталяваў гэтыя нязменныя законы
Ён хацеў, каб гэта працавала на нашу карысць
Бо без яго мы не можам знайсці свой шлях у гэтым
жыцці

Бог таксама даў нам свабоду выбару і ўклаў у нас
сумленне

Адрозніваць дабро ад зла, карыснае ад шкоднага

Калі людзі выбіраюць шлях зла

Яны парушаюць універсальныя законы Бога

Яны прыводзяць у рух касмічныя сілы

Непазбежныя наступствы

З-за парушэння гэтых законаў

Робячы гэта, яны караюць сябе

Сапраўды, Алах не чыніць крыўды людзям, але}

{людзі самі сабе чыняць крыўду

Але тыя, хто выконвае яго законы

І яны выконваюць яго прапановы

Яны живуць у міры

І праз іх адкрываецца вока праніклінасці

Яны ідуць упэўненымі, пэўнымі крокамі

Яны адчуваюць, што ідуць бяспечна

На жыццёвых сцежках

Думка — гэта велізарная сіла ў вашым жыцці

Калі б ты ведаў, як развіваць гэтую сілу

І выкарыстоўвайце яго правільна

Не дазваляйце слабасці пранікаць у вашы думкі

Будзьце асцярожныя, калі маеце зносіны з людзьмі,

якія маюць негатыўныя погляды

І песімістычны погляд, каб іх слабыя ідэі не праніклі

ў ваш розум

Калі ваш розум не дасягнуў пэўнага ўзроўню сілы

Каб чужыя ідэі не маглі яго аслабіць

Наадварот

Ён здольны ўмацаваць ідэі іншых
І каб павысіць іх упэўненасць у сабе
Тыя, хто пацярпеў няўдачу, павінны мець зносіны з
тымі, хто дасягнуў поспеху
Слабыя павінны мець зносіны з тымі, хто мацнейшы
за іх

Што тычыцца тых, каму не хапае самакантролю
Іх павінны суправаджаць тыя, хто мае добры
характар і самадысцыпліну
Ненажэрны чалавек павінен есці
З тым, хто можа лепш кантраляваць свой апетыт
:Тады ён зможа сказаць
«Я таксама магу кантраляваць свой апетыт»
Калі вы прымаеце рашэнне і абяцаеце сабе яго
прытрымлівацца
Не дазваляйце сваёй рашучасці пахіснуцца, калі
здарыцца нешта, што супярэчыць вашаму рашэнню
Працягвайце верыць у сябе і ў тое, што ў вас ёсць
усе неабходныя моцныя бакі
Каб дасягнуць таго, да чаго імкнешся, якім бы
малаверагодным гэта ні здавалася
«Калі ты адкрыта кажаш: «Я гатовы да яе
«І ты сказаў сабе: «Я не магу
Робячы гэта, вы памяншаеце сілу думкі
Гэта аслабляе сілу волі
Табе спатрэбіцца воля, мацнейшая за тваю ўласную
Каб напоўніць яе энергіяй і натхніць рашучасцю і
адданасцю
:Мая парада
Развівайце сілу волі
Думайце пазітыўна
Вы ўбачыце, што вашы фізічныя, разумовыя і
духоўныя сілы
Працуем разам, каб распрацоўваць і фарміраваць
кожны аспект вашага жыцця

Як заўгодна
Мурашка адчувае сваё цела
Яе вострыя вочы бачаць абмежаванае поле вакол
сябе
Чалавек ведае сваё цела, навакольнае асяроддзе і
сваю сям'ю
І некаторыя іншыя рэчы, якія яму знаёмыя
Што тычыцца ўніверсальнага чалавека
Ён разумее, што яго цела — частка чалавечай сям'і
Яго думка ахоплівае Сусвет у яго фізічных і
разумовых вымярэннях
Ён разумее, што ўсё існаванне знаходзіцца ў яго
свядомасці
Калі чалавек можа ператварыць сваю свядомасць у
духоўны экстаз
Сусвет знікне з яго свядомасці
Таму што менавіта думкі чалавека надаюць Сусвету
бачнасць рэальнасці
Без думкі Сусвет не меў бы рэальнасці
Людзі прывычаліся альбо заставацца пільнымі,
альбо засяроджанымі на жыццёвых праблемах
Ці ён можа заснуць і забыцца пра свет
Але чалавецтва мае велізарны патэнцыял, які яму
яшчэ трэба рэалізаваць
І калі вы даведаецеся пра духоўны экстаз
Як пазбавіцца ад свядомасці цела і міжвольнага
свядомасці сну
Ён прагнецца ў найвышэйшай, бласлаўленай
свядомасці
Калі чалавек здольны не заснуць
Ці з імгненнага сну па волі
Ён зможа дасягнуць высокага стану свядомасці
Няма мяжы яго задавальненню
Ён адчуе асалоду свядомага, добраахвотнага сну
У любы час, у любым месцы

Матылёк Неўміручасці сказаў
«Маё большае «я
Жыве ў кожным сэрцы
Ва ўсіх краінах
і мая моцная воля
Яно пульсуе ў кожным кутку
І гэта будзіць тых, хто спіць
З бясконцымі эфемернымі прапановамі
«Што тычыцца майго меншага «я
Зняволены ў цэле з абмежаваным часам
Матылёк усё яшчэ ў сваім зямным кокане
клей для глебы
Дзверы зачыненыя
Звязаны тысячай жалезных вяровак
О мая палонная душа
О ты, што купаешся ў сонечным святле
І ты ўдыхаеш эліксір жыцця
І п'еш чыстую ваду
Ці марыце вы валодаць усімі добрымі рэчамі, якія
існуюць
І твой памер малы
?! І сэрца ў цябе слабое
!Прачніся ад свайго сну
Разгарнуць
Расцягніцеся
Абнаві сябе
«Аб'яднайцеся са сваім вышэйшым «я
І ты станеш
Вечны матылёк
Устойлівы да абмежаванняў і абмежаванняў
Самарэалізацыя
Адаптаваны пераклад: Махмуд Абас Масуд
Слыхавая і зрокавая выразнасць
Гэта не вока бачыць
Хутчэй, гэта розум і энергія, якія фарміруюць рэчы

Чалавек можа развіць у сабе здольнасць слухаць і
бачыць
Насамрэч, свет зусім не такі, якім яго бачыць
чалавек
Гукі, якія ён чуе, — гэта тыя, што знаходзяцца ў
дыяпазоне
Вібрацыі, якія ён здольны выявіць
Празорлівасць таксама называюць інтуітыўным
слыхам
Ці чуць праз праніклівасць
Паколькі нармальнае вуха не ўспрымае
Нечутныя гукі
Здольнасці зроку і слыху існуюць у душы
Магчыма абудзіць схаваныя сілы ва ўсіх пачуццях
Трэніруючы розум і развіваючы яго кагнітыўныя
здольнасці
Энергія нашых вачэй падобная да рэнтгенаўскіх
прамянёў
Аднак мы не можам бачыць аб'екты, праз якія
.пранікаюць рэнтгенаўскія прамяні
Таму што мы яшчэ не развілі гармонію з гэтым
узроўнем вібрацый
Нашы абвостраныя пачуцці парушаюцца
абмежаваннямі разумовых здольнасцей
Празорлівасць узнікае, калі жыццёвая сіла
сумяшчаецца з пэўнымі элементамі
Празрыстыя ваганні, гэтак жа, як рэнтгенаўскія
прамяні пранікаюць праз сцены
Чалавечае вока мае такую ж здольнасць, і гэты тып
зроку
«Гэта называецца «візуальная яснасць
Можна праверыць трываласць візуальнай
выразнасці
Калі зрокавыя здольнасці вока падвойваюцца

Або павысіць узровень вібрацый жыццёвай сілы,
якая пранізвае ўсё
Сапраўднае празорлівасць не шкодзіць духоўнаму
прагрэсу

Наадварот, гэта дапамагае перанесці або
трансфармаваць свядомасць
Ад фізічнага ўзроўню да духоўнага ўзроўню
Але вобразы, якія ўзнікаюць з падсвядомасці
Гэта вынікае з ілюзій і ўяўлення, і гэтага трэба
пазбягаць

Шукальнік павінен прайсці выпрабаванні сноў, каб
дасягнуць стану духоўнага абуджэння
Дзе ён цалкам усведамляе, што знаходзіцца ў
цеснай гармоніі з высокім узроўнем
Ён прысутнічае і адчувае прыліў асвятляльнай
радасці, які пранізвае яго розум, душу і цела
Уся справа ў інтэнсіўнай актыўнасці ў іншым
вібрацыйным парадку

Царства Божае ўнутры чалавека
Але ён павінен прадэманстраваць гэта праз
канструктыўную працу і належнае абдуманне
Мы не павінны дазваляць нічому перашкаджаць
нашаму прагрэсу

Самасвядомасць павінна праяўляцца праз
ачышчэнне розуму, паляпшэнне маралі і глыбокае
сузіранне

Бог заўсёды чуе заклікі душы
Але яго рэакцыя настолькі тонкая і празрыстая, што
часам цяжка разабраць
?Хто працягвае пошукі
Ён захоўвае сваю духоўную запал
Бог будзе знойдзены
Яго доля будзе багатай
Яго шчасце вялікае ў гэтым свеце і ў будучым

Калі ласка, наведайце вэб-сайт Suida Yoga і старонку
майстра Парамахансы Ёгананды ў Facebook
/ <http://wwwswaidayogacom>
<https://wwwfacebookcom/masteryogananda?ref=hl>

Турыст у вашай краіне
Ты — крыніца радасці і задавальнення
Ты — сутнасць кахання і каштоўнасці мудрасці,
раскіданыя па палях вечнасці
Ты — свабода і вызваленне ад усіх ілюзій
Ты — абсалютнае адзінства, якое не
падпарадкоўваецца падзелу
Ты — універсальная свядомасць
Ты — пачатак і канец
І канчатковая мэта, за якой няма іншай мэты
Я турыст у тваёй краіне і падарожнік на тваіх
сцежках
Вазьмі мяне за руку і накіруй мае крокі да
бліжэйшых сцежак, якія вядуць да цябе
Я рады пазнаёміцца з вамі
Твае благаслаўлёныя сады, поўныя смачных пладоў,
клічуць мяне
Каб наведаль яго і атрымаць асалоду ад яго багатых
пладоў
Якія салодкія плады ведаў, і які цудоўны іх містычны
!нектар
Хацелася б мне заўсёды прагнуць пажыўнага,
асвяжальнага пладу душы
І я п'ю з вод спакою, што перапаўняюцца рэкамі
святога кахання
Дай мне чысціню сэрца і спакой душы
Абмой маё існаванне сваімі прамяністымі водамі,
ачысціўшы яго ад усіх прымешак і бруду
Я прагну адчуць тваю прысутнасць і ўбачыць твой
прыгожы твар

Я заўсёды ўяўляў сабе яго вытанчаную прыгажосць,
і мая душа прагнула яго ўбачыць
Напоўні маё існаванне ўдзячнасцю і падзякай за
Тваю шчодрую руку і багатыя ласкі
Няхай маё сэрца б'ецца ад любові да цябе, пакуль
.ёсць зорка, якая мігціць, і сэрца, якое б'ецца
Дабраславі мае думкі, каб яны аўтаматычна
звярталіся да Цябе, каб яны былі дабраславёныя
.прыгажосцю бачыць Цябе і бачыць Тваю прыгажосць
Дай мне здольнасць улоўліваць твае хвалепадобныя
мелодыі ў прасторах эфіру
Я ап'янеў яго нябеснымі мелодыямі, якія анёлы
прагнуць пачуць
О, як бы я хацеў адчуць твой благаслаўлёны дух у
кожным атаме майго быцця
І насычай мае пачуцці Тваёй боскай ежай, якая ёсць
хлебам існавання
У ім эліксір жыцця і крыніца вечнасці
О, як бы я хацеў удыхнуць салодкі ветрык тваёй
прысутнасці
У аазісах тугі і страсці
І я ўбачыў ярка ззяючыя агні твайго кахання
У небе маёй душы, якая прагне цябе
Калі дыханне супакойваецца, душа знаходзіць
спакой
Узровень дасведчанасці расце
Гэтага можна дасягнуць з дапамогай медытацыі
І спрабуючы захаваць заспакаяльны эффект
Для хваль думак і пачуцця ўнутранага спакою
Разважанні пра Бога і аптымізм адносна добрых
рэчаў
Іх дастаткова, каб душа была напоўнена сілай
боскага духу
Словы, пазбаўленыя духоўнай сілы
Гэта як салом без зерня

Таму, калі мы чытаем, мы павінны разважаць пра
дух сэнсаў

І засяродзіцца на тым, што яно прапануе
Дасягненне крыніцы ідэй, якія ляжаць у аснове
сэнсаў

Бог — чыстая крыніца ўсяго цудоўнага і карыснага
Ён — Гасподзь міру, які валадарыць на троне
спакойных думак

Ён кіруе дзеяннямі чыстага і сумленнага чалавека
І ён дасягае сваіх законных памкненняў
Давайце адчынім дзверы да духоўнага спакою
Хай анёлы цішыні ўвойдуць ціха
Да структуры нашага бізнесу і дзейнасці
Давайце выконваць свае абавязкі са спакоем
Напоўнены духам міру і спакою душы
І за ўдарамі нашых сэрцаў мы адчуем пульс боскага
спакою

Давайце больш падрабязна разгледзім паняцці
эксперыментаў і тэстаў

Ці то праз ідэі, якія мы чытаем у карысных кнігах
Ці праблемы, з якімі нам трэба справіцца
Ці філасофіі, меркаванні і перакананні
Ці духоўнае шчасце

Давайце ўвойдзем у святыню нашых глыбокіх думак
І мы атрымліваем асалоду ад цякучага спакою
З крыніц спакою

Заўвага: Можна прывесці мноства прыкладаў, якія*

ілюструюць цесную сувязь паміж частатой дыхання
чалавека і зменамі ў станах свядомасці. Чалавек,
паглынуты складаным разумовым дыялогам або
спрабуючы выканаць дакладную і напружаную фізічную
працу, аўтаматычна дышае вельмі павольна.

Канцэнтрацыя ўвагі залежыць ад павольнага дыхання, у
той час як хуткае або нерэгулярнае дыханне
суправаджае шкодныя эмацыйныя станы, такія як страх,

неўтаймоўнае сэксуальнае жаданне і гнеў. Малпа дыхае
з частатой 32 разы ў хвіліну ў параўнанні з 18 разамі ў
хвіліну ў чалавека. Сланы, чарапахі, змеі і іншыя
жывёлы, вядомыя сваім даўгалеццем, маюць значна
больш павольную частату дыхання, чым людзі.
Напрыклад, гіганцкая чарапаха, якая жыве трыста
.гадоў, дыхае з частатой толькі 4 разы ў хвіліну

З кнігі: Філасофія Індыі ў жыцці ёга
Парамханса Ёгананда: аўтабіяграфія ёга
Паколькі немагчыма дасягнуць якіх-небудзь
матэрыяльных дасягненняў
Або дасягнуць поспеху ў любой галіне
Без духоўнай свабоды
Ці кіраўніцтва і мудрасць ад Бога
Давайце падымем, першымі і апошнімі, і заўсёды
Вершы падзякі і ўдзячнасці Богу
Каб удасканаліць нашу працу
І выканаць гэта як мага лепш
І каб мы маглі адчуць радасць дасягненняў
З новым прылівам энергіі і энтузіязму
З усёй маёй удзячнасцю і падзякай
Да крыніцы ўсяго добра
На Яго незлічоныя дабраславеньні
Што перапаўняе нас кожны дзень нашага жыцця
Мы часта лічым гэтыя дабраславенні сваім правам
Хоць мільёны людзей у гэтым свеце пазбаўленыя
гэтага
Кожны раз, калі мы дзякуем Богу за Яго
дабраславеньні
Чым больш добра і дабраславенняў мы атрымліваем
Калі вы будзеце ўдзячныя, Я абавязкова павялічу
вашу [ласку]
{Хлеб наш штодзённы дай нам сёння}
,Давайце памятаць, што той, хто ўсё ў жыцці бярэ

Аднак гэта факт, што менавіта ён прамахваецца

міма мэты

Шчырая ўдзячнасць прыносіць унутраны спакой

Гэта прыносіць радасць і душэўны спакой

Мы адчуваем блізкасць Бога да нас

Яго клопат пра нас і яго спачуванне да нас

Калі мы будзем жыць так

І мы абралі гэты шлях

Мы дасягнем узнёслага стану

Ад светлага, пазітыўнага мыслення

І адчуванне блізкасці да Бога

Гэта цудоўны выпадак

У ім ёсць спакой, радасць і асвяжэнне

Калі душа адчувае гэтую духоўную сувязь

Патокі радасці цякуць да яе

Зыходзячы з боскай прысутнасці

Тады Бог становіцца найважнейшай праўдай у

нашым існаванні

Мы становімся больш здольнымі спраўляцца з

абставінамі і новымі падзеямі

У такім выпадку каханне становіцца рэальнасцю

Нянавісць — гэта чыстая ілюзія

Таму што Бог ёсць любоў

Няма істотнага існавання

Акрамя Яго аднаго ў гэтым існаванні

Мары і ілюзіі

Пад коўдрай зямных надзей я доўга ляжаў

Мне снілася, што я сяджу на велічным, раскошным

троне

Мой твар упрыгожыў букет усмешак

Але хвіліны смеху і радасці доўжыліся нядоўга

Замест гэтага яны засохлі і рассеяліся адзін за

адным

Тады я ўбачыў сябе загорнутым у падраныя лахманы

І расцягнуўся на суровых скалах галечы

У палоне лютых цяжкасцей і нягод
Я горка плакаў
Але мае слёзы цяклі
І няма каму паглядзець ці суцешыць
Свет ішоў перада мной і глядзеў на мяне з
насмешлівай цішынёй
!Маё сэрца крычала, шукаючы Тваёй дапамогі, Божа
І калі мае няспынныя маленні дасягнулі Тваіх
глыбінь
Яна нарэшце мяне разбудзіла
І з непераадольнай радасцю я адчуў сябе ў бяспецы
ў тваёй прысутнасці
Прэч ад абдымкаў забытых і збянтэжаных
дыхатамій
О, Госпадзе, я хачу, каб Ты абудзіў усё чалавецтва
З свету ўсмішлівых мараў пра багацце і плаччай
!галечы
Вызвалі іх, о Творца Сноў, ад жудасных кашмараў
смерці
І аднавіць з імі ўсведамленне вечнасці
І дабраславі іх, каб яны маглі зразумець — праз
— трывалы мір
Жахі зямнога падману
!Яны — толькі мары і ілюзіі

Найвышэйшае натхненне

О, Боскі Творца

О, Госпадзе Сусвету

**О Ты, які кіруеш і прыводзіш у рух планеты,
зоркі і галактыкі**

**Ваша справядлівае кіраванне дыктуе
прадастаўленне свабоднай волі і свабоды выбару
вашым грамадзянам, што дапаможа ім развівацца і
наблізіцца да вашых святых прынцыпаў і ідэалаў.**

**Ты дараваў нам вечную свабоду і пасеяў у нас
насенне ўніверсальнай свядомасці. Але, на жаль,**

**мы закавалі нашу ўніверсальную свядомасць за
краты эгаізму, нянавісці, вузкалобасці і сляпога
фанатызму.**

**Госпадзе, дапамажы нам растапіць — нашай
цёплай любоўю і братэрскім разуменнем — усе
штучныя, ледзяныя бар'еры і перашкоды паміж
намі і іншымі.**

**Дапамажы нам мець пільнае сумленне і
здоровы сэнс у самавалоданні і хадзіць праведна
па сцежках жыцця**

**І дабраславі нас памнажаць наша духоўнае
багацце і нашу эмпатыю спачування, пашыраючы
кола нашай нацыянальнай любові, каб уключыць
усіх жыхароў зямлі, незалежна ад колеру скуры,
класа, полу і веравызнання.**

**О Госпадзе Сусвету, давайце паважаць і
шанаваць незалежнасць усіх людзей, народжаных
свабоднымі**

**І дабраславі нас, каб мы маглі пабудаваць
адзіны свет і абраць Цябе нашым духоўным
лідарам на ўсё жыццё**

З глыбіні душы

**О Госпадзе, няхай вуголле маіх туг запаліцца
Твая святая прысутнасць заўсёды прысутнічае**

Я пабудаваў храм для сваіх туг

У кожнай маёй ідэі

Ці не маглі б вы наведаць мяне?

І ты сеў на трон майго кахання да цябе?!

**Няхай мае думкі ідуць за тваім мудрым
кіраўніцтвам**

**Няхай ты будзеш найвялікшай радасцю ў маім
жыцці**

**Ад брамы роздуму пра Бога і разважанняў пра
Яго**

Я ўвайду ў Храм Устойлівага Міру

**Сёння я запалю пучок палачак, каб
сімвалізаваць клопаты і страхі**

**Каб асвятліць храм Божы ў маёй душы
Я буду шукаць Бога ў адзіноце сваёй душы
І я буду маліцца шчыра, пакуль маё сэрца не
забіцца ад любові да яго**

**І я адчуваю Яго адказ на мае малітвы
О, калі б толькі іскра майго жыцця магла
змяшацца з сонцам Божым**

**І гэта бліскае ва ўсіх вачах, што любяць дабро
Я акраплю свет, разарваны войнамі
З думкамі пра мір і любоў
Я ўвайду ў боскую святыню
І я дакранаюся да касмічнай свядомасці
Праз радасць сузірання і боскую любоў
Боская абарона акружае мяне заўсёды і
назаўжды**

**І святло Бога суправаджае мяне і разганяе
цемру вакол мяне**

**Пакуль я хаджу ў Ягоным кіруючым святле, я не
спатыкнуся**

**Я не збочу з правільнага шляху
Жывыя эмоцыі
О, Дух Існавання і Уладар Сусветаў
Ты за маім позіркам, праз які я бачу тваю
бачную прыгажосць**

**І за маім вухам, якім я слухаю сумесь зямных
гукаў**

**Ты за маім дотыкам, якім я адчуваю рэчы ў
тваім зямным свеце.**

**І за заслонай прыроды, што хавае твой
прыгожы твар**

**Я бачу цябе ў суцяшальным позірку кветак
І я адчуваю твой смак пажыўнай ежы**

**Я адчуваю тваю боскую сутнасць і тваю вечную
пяшчоту**

**Ва ўсіх добрых рэчах і цудах, якія існуюць
Я малюся Табе, Госпадзе, і Ты за маім
дрыготкім голасам**

**І за маім розумам, з якім я малюся
Ты пераўзыходзіш мае самыя глыбокія пачуцці
Па-за маімі святымі думкамі і памкненнямі і
маёй тугой па табе**

**Ты па-за маімі адлюстраваннямі і па-за маім
пяшчотным каханнем!**

**О, калі б ты толькі выйшаў з-за заслоны
чалавечых эмоцый**

**І захапляльныя прыродныя краявіды
Адкрыў мае духоўныя вочы, каб я мог бачыць
Цябе такім, які Ты ёсць!**

**Жыццё без Бога няпоўнае
Калі мы злучаемся з Богам, інтуітыўнае
разуменне будзе натхняць нас і кіраваць намі ва
ўсім, што мы робім**

**Мы павінны свядома валодаць гэтай
дабраславёнай сілай. Гэтая сіла ўнутры нас; нам
проста трэба яе раскрыць.**

**Вы ўбачыце, што гэтая сіла працуе ва ўсім, каб
палепшыць вашы абставіны і палегчыць вам
жыццё. Калі вы злучыцеся з гэтай сілай, ваша
дабрабыт будзе пульсаваць касмічнай энергіяй, а
вашы думкі стануць больш вытанчанымі,
сфакусаванымі, вастрымі і праніклівымі. Вы
зразумеете, што вашы душы — гэта пасудзіны для
жывой праўды Бога і Яго невычэрпнай мудрасці.**

**Бог — крыніца здароўя, дабрабыту, мудрасці і
вечнай радасці. Калі мы злучаемся з Ім, наша
жыццё становіцца поўным і паўнаўартасным.**

**Жыццё без Бога няпоўнае. Мы павінны думаць
пра тую найвышэйшую сілу, якая дае нам жыццё,
энергію і мудрасць.**

**Мы павінны маліцца, каб гэтая праўда пранікла
ў нашы розумы, гэтая сіла — у нашы целы, а гэтая
бясконца радасць — у нашы душы.**

**За цемрай заплюшчаных вачэй хаваюцца
цудоўныя сілы Сусвету, і ўсе добрыя душы і
высакародныя духі**

**І бясконца прастора сфер душы
Калі вы паразважаеце, вы зразумеете
абсалютную праўду і ўбачыце яе цудоўную працу ў
вашым жыцці і ва ўсім цудоўным і слаўным у
стварэнні**

**На сцежках тугі
Бог кліча мяне
Праз адкрытыя душы
І добрыя сэрцы, што пульсуюць ад любові
І яна поўная веры
Кожная добрая справа, зробленая вучнем
Яго святдомасць на адзін крок бліжэй
З парога касмічнай святдомасці
Дазволь мне ўвайсці ўнутр, Госпадзе
Каб убачыць тваю боскую прыгажосць
І я шчаслівы бачыць твае прамяністыя агні
Калі маім жыццём кіруе Твая боская мудрасць
Таму мае намаганні абавязкова ўвянчаюцца
поспехам**

**Я не зблуджуся
Дабраславі мяне, Госпадзе, каб мой зрок быў
ясным**

**Мая душа ачышчана
Тады ён убачыў сонца ўпэўненасці
І я з задавальненнем ведаю праўду
Сёння я забуду свае мінулыя цяжкасці**

**Я сутыкнуся з сучаснасцю і будучыняй
З адвагай і ўпэўненасцю, з дапамогай
Усемагутнага
Я зараджу сваё цела касмічнай энергіяй
І я абмываю сваё існаванне гаючым святлом
боскай святломасці**

**Як касмічная туманнасць
Спакой напаўняе маю святломасць
І ён адчуў бясконцую прысутнасць Бога
Госпадзе, прасвятлі мой розум
Напоўніце мой разумовы сасуд
З разуменнем і ведамі
Няхай ззяе святло тваёй любові
На сцежках майго жыцця
У архіпелагу Блакітныя астравы
З балкона я глядзеў на захад і ўзлятаў на
крылах уяўлення да берагоў далёкага гарызонту.
Справа і злева я ўбачыў два горныя хрыбты, якія
неўзабаве набылі таямнічы фіялетава-адценне.**

**Калі я зноў зірнуў, нябачная рука ахутала іх
заслонай глыбокага сіняга колеру. За мной ляжаў
горад Гвадалахара, ахінуты змярканнем. Усходняе
неба цяпер было афарбавана ў пяшчотна-ружовы
колер. Гледзячы наперад, мае вочы ўбачылі
чароўны горад блакітных астравоў, якія плавалі ў
залатым возеры.**

**У гэтым архіпелагу чароўных блакітных
астравоў узвышаўся масіўны пагорак з блакітнага
вапняку, акружаны шэра-белымі вулканічнымі
аблокамі, якія вывяргалі гейзеры вогненна-
чырвона-залатой лавы, што каскадам, як вясёлка,
спадалі ў бок спакойнага возера. Яскравае залатое
полымя ахінала блакітныя астравы палаючымі
арэоламі святла.**

Блакiтная вяршыня i яе вогненная карона адлюстроўвалiся, як блiзняты, на паверхнi гэтага цiхага залатого возера. А справа, далёка, мiгцела невялiкае, спакойнае возера, прытулiўшыся да грудзей аднаго з блакiтных астравоў, быццам поўны месяц, што плыве сярод хваль аблокаў.

Я доўга блукаў па горадзе захаду сонца i мiражных аблокаў, што плавалi па паверхнi возера з яго далiкатным залатым святлом, i якiя ж цудоўныя былі тыя залатыя воды, усеяныя чырвонымi ледзянымi гронкамi, раскiданымi ва ўсе бакi да краю вечнасцi.

Я думаў, што iстоты святла — гэта добрыя душы на гэтай зямлi, i пасля паспяховага праходжання ўсiх жыццёвых выпрабаванняў iм дазвалялася весялiцца i ўвасабляць свае мары так, як яны пажадаюць.

Кожны дзень на захадзе сонца гэтыя iстоты ўзмацнялi свае нябесныя сны ў эфiрных гарадах, акружаных морамi i залатымi азёрамi.

Там i за абдымкамi смутку, па-за пасткамi гэтага зямнога свету з усiмi яго трагедыямi i болямi

Там, за межамi раздражняльнiкаў, гэтыя iстоты дыхалi чырвоным святлом, пiлi аранжавыя прамяні, аддалялiся, наблiжалiся, блукалi i плавалi сярод рознакаляровых агнёў.

Тут гэтыя iстоты iмгненна рэалiзавалi свае мары i ўвасаблялi свае фантазiі па сваiм жаданнi, а потым растваралiся i знiкалi па сваiм жаданнi.

Тут яна атрымлiвала асалоду ад скарбаў задавальнення i радасцi i шчодро дарыла мары ўсiм, хто наведваў яе ў сваiм цудоўным, чароўным свеце.

Тут ёй не трэба было чакаць i жадаць, як людзям, каб яе мары спраўдзiлiся, а жаданнi

**спраўдзіліся, але яна марыла так, як хацела, і
дасягала ўсіх гэтых мараў і жаданняў па ўласнай
волі.**

**Той горад захаду сонца на Астравах Сноў быў
адной з маіх мар, што затаілася ў складках
падсвядомасці, і сёння яна спраўдзілася ва ўсіх
адносінах!**

**Сапраўды, я ўбачыў схаваныя скарбы і скарбы
маёй душы, і іх святло ахапіла мяне, і іх бляск
асляпіў мяне!**

**Парамехансіят: Спектры Боскага Экстазу
Пакора, Госпадзе, — гэта найлепшы шлях
Каб атрымаць дождж Тваёй боскай
міласэрнасці**

**Я буду спадзявацца на Тваю боскую
справядлівасць і на прынцыпы праўды**

**Усведамляючы, што вы адказваеце на заклік
кахання і прагнення сэрца**

**У цесным супрацоўніцтве з вашай агульнай
воляй**

**І з маёй абсалютнай верай у цябе
Я прыму тваю дапамогу і адчую цябе блізкай
Сёння я выканаю свой абавязак перад табой
Гэтак жа, як я выконваю свае абавязкі перад
светам**

**О, найвялікшы каханы
Ты — эфірнае рэха, што адгукаецца ў святынях
сэрцаў**

**І ты — голас пачуццяў, які вушы не могуць
улавіць**

**Быць дабраславёным тваёй любоўю невымерна
больш**

Ад усіх зямных меркаванняў

І ўся зямная слава

З маёй абсалютнай верай у цябе

**Я бачу, як цені хваробы знікаюць і сыходзяць
без вяртання**

**Я ўбачу Цябе, Госпадзе, з вокнаў прыроды і
дзвярэй спакою**

**Асыпай нас сваімі дабраславеннямі
І акуні нас у хвалі Тваёй касмічнай энергіі
Трымайце эгаізм ад нас далей
Што перашкаджае душам зблізіцца
І іх сустрэча была заснавана на любові да
добра і святла**

**Дазвольце мне паліваць кветкі маіх маленняў
З водамі думак пра Цябе і медытацыі пра Цябе,
о Божа мой**

**Каб з'явіліся новыя, яркія кветкі
Ад натхнення, спакою і шчасця
Адзіны спосаб пазбегнуць правіннасці — гэта
развіць здаровы сэнс, каб распазнаць правіну і
вырашыць яе не рабіць**

**Адно зло супраць другога не прыводзіць да
добра. Невуцтва — сапраўдны вораг чалавецтва, і
яго трэба выгнаць з гэтага свету. У нас ёсць усё
неабходнае ў гэтым свеце, каб пачаць эпоху
дабрабыту, шчасця і дасканалай справядлівасці.**

**Адзіная перашкода — гэта чалавечы эгаізм, які
робіць гэта немагчымым. Жахлівыя і
неабгрунтаваныя пакуты выклікаюцца чалавечым
эгаізмам і імкненнем да ўласных інтарэсаў без
усялякай павагі да іншых.**

**Грошы, якія можна было б выкарыстаць для
таго, каб накарміць і апрануць патрабуючых,
замест гэтага выкарыстоўваюцца для разбурэння і
спусташэння. Гэты эгаізм, народжаны невуцтвам,
з'яўляецца каранем глабальных праблем.**

**Усе думаюць, што робяць правільна, але калі
яны імкнуцца толькі да сваіх асабістых мэтай, яны**

запускаюць кармічны закон прычыны і следства, які непазбежна разбурыць іх уласнае шчасце і шчасце іншых.

Чым больш я бачу сусветныя трагедыі, выкліканыя чалавечай невуцтвам, тым больш разумею, што шчасце не будзе вечным, нават калі вуліцы выбрукаваны золатам.

Шчасце заключаецца ў тым, каб рабіць іншых шчаслівымі, і калі б усе рабілі гэта, усе былі б шчаслівыя

І кожны атрымае сваю долю зямных дароў
Паколькі мы прыйшлі ў гэты свет з невядомага месца, для нас натуральна задумвацца пра паходжанне і мэту жыцця.

Мы чуем і чытаем пра стваральніка гэтага свету, але не ведаем, як да яго дастукацца. Усё, што мы ведаем, гэта тое, што ўвесь сусвет абвяшчае існаванне яго боскага розуму.

Гэтак жа, як маленькія і дакладныя дэталі і прылады невялікага гадзінніка выклікаюць у нас захапленне гадзіншчыкам, і гэтак жа, як вялікія і складаныя машыны фабрыкі здзіўляюць і ўражваюць нас сваім вынаходнікам, так і, калі мы бачым цуды прыроды, мы здзіўляемся разуму, схаванаму за імі, і пытаемся: «Хто даў кветцы яркую форму, звернутую да сонца? Адкуль узяліся яе водар і прыгажосць? І як яе пялёсткі былі сфарміраваны з такой надзвычайнай дакладнасцю і пафарбаваны ў такія цудоўныя, радасныя колеры?»

Уначы зоркі і месяц, рассеиваючы вакол нас сваё срэбнае святло, натхняюць нас разважаць пра свядомасць, якая кіруе гэтымі нябеснымі цэламі ў прасторах космасу. Ласкавага святла месяца недастаткова для штодзённай дзейнасці, таму

мудры і лагодны розум прапануе адпачыць уначы. Затым узыходзіць сонца, яго яркае святло дазваляе нам бачыць навакольны свет з яснасцю і спакоем, і мы бярем на сябе адказнасць за задавальненне сваіх патрэб.

Існуе два спосабы задаволіць свае патрэбы: фізічны і духоўны. Напрыклад, калі наша здароўе пагаршаецца, мы можам звярнуцца да лекара па лячэнне. Але надыходзіць час, калі ні лекар, ні хто-небудзь іншы не можа дапамагчы, і мы звяртаемся да другога шляху — да духоўнай сілы, якая стварыла наша цела, розум і дух.

Матэрыяльная ўлада абмежаваная, і калі мы церпім няўдачу, мы звяртаемся да неабмежаванай сілы Бога. Гэта таксама датычыцца нашых фінансавых патрэб. Калі мы робім усё магчымае і ўсё роўна не атрымліваем дастаткова, мы звяртаемся да гэтай сілы.

Усе лічаць свае праблемы найгоршымі. Некаторыя людзі адчуваюць большы ціск, чым іншыя, таму што іх устойлівасць слабей. З-за розніцы ў псіхічных сілах людзей яны трацяць розную колькасць энергіі. Калі хтосьці сутыкаецца з непераадольнай цяжкасцю, а яго розум слабы, ён не зможа яе пераадолець. Тым, у каго моцны розум, могуць пераадолець свае цяжкасці, разбурыўшы бар'еры і пахіснуўшы свае асновы. Тым не менш, нават самыя моцныя людзі часам сутыкаюцца з няўдачай. Калі мы сутыкаемся з непераадольнымі фізічнымі, інтэлектуальнымі і духоўнымі праблемамі і цяжкасцямі, мы разумеем, наколькі абмежаваная жыццёвая сіла ў гэтым матэрыяльным свеце.

Нашы намаганні павінны быць накіраваны не толькі на дасягненне добрага здароўя і матэрыяльнай бяспекі, але і на пошук сэнсу жыцця

У чым сэнс жыцця? Калі цяжкасці нас адчулі, мы спачатку звяртаемся да навакольнага асяроддзя, спрабуючы ўсе магчымыя матэрыяльныя змены, якія, на нашу думку, прынясуць палёгку. Але калі мы заходзім у тупік і кажам: «Усе мае спробы праваліліся, што яшчэ я магу зрабіць?», мы пачынаем сур'ёзна думаць пра пошук эфектыўнага рашэння нашай праблемы. І калі нашы думкі становяцца дастаткова глыбокімі, мы знаходзім адказ у сабе. Гэта форма адказу на малітву.

**У цішыні маёй душы
Дазволь мне сустрэцца з Табой, Госпадзе!
Авалодай мной і дай мне адчуць тваю вечную прысутнасць**

**Унутры мяне і вакол мяне
У адзіноце маіх думак я прагну пачуць твой голас**

**Трымай ад мяне гучныя зямныя гукі далей
Схаваны ў маёй памяці
Я хацеў бы пачуць твой ціхі, заспакаяльны голас**

**І спявак заўсёды ў спакоі маёй душы
Божа мой, дзе Ты ўсеіснуючы
Вы павінны прысутнічаць
Глыбока ў маёй істоце і сумленні
Дапамажыце мне паказаць хаця б невялікую частку**

**З схаваных скарбаў у маёй духоўнай шахце!
О, прамяністае святло
Маё сэрца не спіць
Маё псіхічнае здароўе**

Напоўні мой духоўны храм сваёй славай
О, вечная Палярная зорка!
Куды б я ні блукаў і як бы ні паварочваў
Стрэлка магнітнага компаса майго розуму
пастаянна паказвае на цябе
Ці вас абрынулі вятры няшчасця
Ці прамоклі дажджамі нягод і бедстваў
Аднак маім розумам кіравалі
Каб заўсёды звяртацца да цябе
Мая любімая птушка, пляскаючы крыламі,
Сярод хмар блытаніны
і буры блытаніны
Ён абавязкова знойдзе да цябе дарогу
У старажытныя часы
У сэрцы эфіру
Калі мы з'явіліся як духі
Мы ўсе засыналі
Пад покрывам боскай любові
І калі Бог нас абудзіў
Мы ад яго з'ехалі
Як у прыпавесці пра блуднага сына
Мы забыліся пра боскую сувязь сваяцтва паміж
намі
Мы сталі чужымі адзін аднаму
І паколькі мы пакінулі свой нябесны дом
Мы сталі ў гэтым свеце
Падарожнікі, якія падарожнічаюць па кутках
зямлі
Мы ідзем сцежкамі лёсу
Мы зайшлі занадта далёка
Мы пераехалі далёка ад нашага
першапачатковага дома
Аднак час ад часу
Некаторыя месцы, уражанні і твары абуджаюць
нас

**Пахаваныя ўспаміны і глыбокія ўнутраныя
пачуцці**

**Яна шапоча нам
Мы адчуваем, быццам перажываем усё гэта
нанова**

**Рэчы, якія мы ўжо ведалі
Мы сустракаемся і маем зносіны з блізкімі
Мы былі блізкія да іх
У далёкім мінулым
О, Творца сусветаў
Тваё святло ззяе ў вялікіх
Няхай іх боскія веды натхняць наша разуменне
Дазволь нам зразумець, што ты — канчатковая
мэта**

**Чаго мы імкнемся дасягнуць
Найвялікшыя амбіцыі
Да чаго мы імкнемся, каб дасягнуць
Асвятліце нас духмяным ветрыкам вашай
прысутнасці**

**Напоўні нас тугой па Тваёй слаўнай прысутнасці
Няхай наша існаванне будзе насычана Тваёй
боскай мудрасцю**

**Дазволь нам адчуць тваё святое святло
Яно пранізвае кожны аспект нашага жыцця
І гэта ўмацоўвае нашу рашучасць
І развее нашу цемру
І няхай мір ахіне нас
і аптымізм
І жаданне рабіць добрага справы
Паміж прынцам і асветленым пустэльнікам
Аднойчы тыранічны прынец адправіўся на
паляванне са сваімі слугамі і памочнікамі, цалкам
узброенымі і экіпіраванымі. Яны адправіліся ў глыб
лесу, трубячы ў рогі і б'ючы ў барабаны.**

Пасля палявання на птушак, аленяў і лютых тыграў прынц і яго світа зразумелі, што заблудзіліся

У іх было шмат ежы, але не было вады. Нягледзячы на нястомныя пошукі вады ў лесе, яны яе не знайшлі. У іх не было прытулку ад нападаў лютых начных звяроў, бо цемра хутка набліжалася.

Сонца знікла з вачэй, і прынц, які вёў караван, падышоў да старой, разбуранай хаціны. Злез з каня, адчыніў незачыненыя дзверы і ўвайшоў у хаціну. Унутры было цёмна, акрамя пробліску святла ў адным з куткоў, і ён з адчаем падумаў: «Нават хаціна пустая».

Але, кіруючыся надзеяй, ён крыкнуў: «Мір! Ёсць тут хто?»

На яго вялікае здзіўленне, ён пачуў спакойны голас, які спакойна адказаў яму: «Так, я тут. Вы шукаеце вады?»

Прынц хвіліну ўзіраўся ў цемру, пакуль не ўбачыў прывід чалавека, і быў здзіўлены тым, што чалавек ведаў яго думкі яшчэ да таго, як сустрэў яго ці пазнаў.

Князь спытаў гаспадара: «Хто ты?» Гаспадар адказаў: «Бедны аскеты, адданы Богу».

Пустэльнік запаліў лампу, і прынц паклікаў сваю світу, і яны адчулі вялікую радасць, знайшоўшы ваду і садавіну ў тым глухім лесе.

Прынц спытаў пустэльніка: «Ці не баішся ты тыграў і змей?»

Шэйх-пустэльнік адказаў: «Вядома ж, не, тыгры — мае хатнія кошкі, а змеі для мяне мірныя. Мы сябры, якія заўсёды грэюцца на сонцы Божай любові, што свеціць на ўсё ў гэтым існаванні».

Калі прынц уважлівей прыгледзеўся да пустэльніка, яго ахапіў жах, калі ён убачыў пару

кобр, што звісалі з шыі пустэльніка. Калі ён падышоў бліжэй, каб пацвердзіць убачанае, змеі зашыпелі і закруціліся, узмахнуўшы галовамі, бо яны адчулі дрыготкі страху і помслівую жарсць, што хавалася ў сэрцы прынца.

Больш за тое, у гэты момант адзін з лясных тыграў увайшоў у хаціну і ціха лёг ля ног пустэльніка. Пасля таго, як чалавек Божы суцешыў яго і пагладзіў па галаве, тыгр ціха сышоў, накіроўваючыся ў сэрца лесу.

Ганарлівы князь падумаў: «Гэты стары, напэўна, праведны і добразычлівы, бо ён абараніў нас ад дзікіх звяроў і смяротнай смагі. У якасці ўзнагароды за яго ўчынак я зраблю яго багатым». Тады ён звярнуўся да пустэльніка, кажучы:

О, шэйх, твой твар ззяе дабрынёй і шчырасцю, і я ўдзячны табе за ўсё, што ты зрабіў для мяне і майго атачэння. Таму я хачу даверыць табе сакрэт, дзякуючы якому ты станеш багатым і заможным. Гэты сакрэт я раскрываю ўпершыню, і толькі табе.

Ледзь ён вымавіў гэтыя словы, як прынец дастаў з-пад плашча камень і працягнуў гаварыць:

Я хачу даверыць табе гэты сямейны скарб. Гэта філасофскі камень, і, магчыма, ты разбагацееш, выкарыстоўваючы яго. Гэты камень вырабляе золата, і яго падарыў майму бацьку адзін з вялікіх алхімікаў. Ён мае здольнасць ператвараць усё, да чаго дакранаецца, у чыстае золата. Ты можаш карыстацца гэтым каменем цэлы год і ператвараць камяні ў золата, а потым прадаць іх, каб купіць сабе залаты палац. Я вярнуся да цябе праз год, каб наведаць цябе і забраць свой камень, які я лічу больш каштоўным за сваё жыццё.

Пустэльнік не хацеў браць на сябе гэтую адказнасць, але, пачуўшы настойлівыя просьбы

прынца, пагадзіўся пакінуць сабе філасофскі камень. Прынц убачыў, як пустэльнік неакуратна паклаў камень за пояс (куды людзі раней клалі грошы, баючыся кішэнных злодзеяў!), а потым прынц пайшоў сваёй дарогай.

Праз год князь вярнуўся са сваёй світай, спадзеючыся ўбачыць замест разбуранай хаціны цудоўны палац. Але ён расчараваўся, калі ўбачыў, што хаціна ўсё яшчэ стаіць і ў горшым стане, чым раней. Таму ён злез з каня і адчыніў дзверы, крыкнуўшы штоголас: «Ты ўсё яшчэ жывы, пустэльнік?»

Пустэльнік адказаў моцным і глыбокім голасам: «Так, хвала Богу, о князь, вітаем у маім сціплым доме».

Адразу ж і без усялякіх уступаў прынц закрычаў: «Што з табой такое, чалавек? Куды ты накінуўся з філасофскім каменем, які я табе пакінуў? Чаму ты не выкарыстаў яго, каб разбагацець?»

Пустэльнік на хвіліну падумаў і адказаў: «Што гэта за філасофскі камень ты кажаш, і што ты маеш на ўвазе, калі кажаш, што я павінен стаць багатым? Па праўдзе кажучы, я не хачу быць багацейшым, чым я ёсць».

Паніка ахапіла прынца, ён падумаў, што стары пустэльнік згубіў свой камень з-за абыякавасці да яго, і сказаў благальным голасам: «Я маю на ўвазе бясцэнны філасофскі камень, які ты паклаў за пояс год таму? [Эдзі, за пояс], скажы мне, што ты з ім зрабіў?»

Пустэльнік адказаў: «Вось менавіта, менавіта цяпер я ўспамінаю твой каштоўны камень. Аднойчы, калі я пайшоў купацца ў рацэ, я быў паглынуты ў думкі пра Бога, і мне здаецца, што

камень выслізнуў з майго адзення і быў праглынуты вадой. Няхай ты будзеш у бяспецы».

Прынц закрычаў на ўсю моц: «О, мая незаменная страта! Я страціў усё!» — і ледзь не страціў прытомнасць ад здзіўлення. Пустэльнік пырснуў яму ў твар халоднай вадой і ажывіў яго, а памагатыя прынца падышлі да шэйха, іх вочы палалі злосцю, спрабуючы яму нашкодзіць. Але пустэльнік засмяўся і сказаў: «О, Ваша Высокасць, такая высокая асоба, я не ведаў, што вы падымеце такую мітусню з-за каменя. Хадзем са мной да ракі, і я пашукаю ваш камень і паспрабую яго знайсці».

Князь адказаў: «Ты што, звар'яцеў? Хочаш цяпер шукаць камень, які ўпаў з цябе і год таму быў знесены плынню?»

Але пустэльнік не звярнуў увагі на яго словы і закрычаў яму: «Маленькі прынц, не трэба ўсю гэтую мітусню. Пачакай, пакуль мы пашукаем камень у рацэ. Хадзем са мной усе».

Быццам пад чарамі, прынц і яго світа адгукнуліся на празрысты магнетызм пустэльніка і моўчкі пайшлі за ім да ракі. Там пустэльнік папрасіў прынца дастаць з кішэні хустку, узяць яе за чатыры куты і акунуць у раку, молячыся так:

«О, князь князеў, цар каралеў і стваральнік усіх філасофскіх камянеў, вярні мне мой камень»

Ледзь прынц дастаў хустку з вады, як здзівіўся, убачыўшы сваімі недаверлівымі вачыма больш за дваццаць філасофскіх камянеў, ідэнтычных па ўласцівасцях першапачатковаму, які ён згубіў. Выпрабаваўшы кожны з іх, ён выявіў, што кожны з іх можа ператварыць звычайныя пляжныя камяні ў золата. Затым прынц завязаў камяні ў хустку і кінуў згортак у раку.

Пустэльнік і яго світа закрычалі на яго: «Чаму ты гэта зрабіў?» Але князь зірнуў на чалавека Божага, паважліва пакланіўся яму і сказаў:

«Я хачу мець тое ж самае, што і ў цябе, таго, хто лічыць камяні, што робяць золата, нікчэмнымі каменьчыкамі».

І вось пакінуў князь сваё зямное царства, каб навучыцца ў мудрага старца, як атрымаць царства духу, якое не ўтрымліваецца прасторай і не падлягае знішчэнню.

Мараль гэтай гісторыі заключаецца ў тым, што зямное багацце, якім бы каштоўным яно ні здавалася, мімалётнае і павінна быць пакінута ў гэтым прыніжаным свеце, калі цела ператвараецца ў халодны, бязжыццёвы труп.

Замест таго, каб выкарыстоўваць філасофскі камень, які тут сімвалізуе здольнасць назапашваць толькі мімалётныя багацці, нам варта быць падобнымі да аскета, які прысвяціў свой час і здольнасці атрымання боскага багацця, якое невычэрпнае і неўміручае.

Той, хто пазнае Бога, будзе валодаць багаццем, якое пераўзыходзіць мары, і, калі спатрэбіцца, адмовіцца ад матэрыяльных даброт, як ад камянёў, у надзеі набыць духоўнае багацце і атрымаць асалоду ад сапраўднага багацця.

**У нашых адносінах з іншымі
Вельмі важна прызнаваць і цаніць
Адметныя рысы і высакародныя якасці
Якія яны вылучылі са свайго досведу
І яны сфармавалі яго з уласнай істоты
Калі мы вывучаем людзей з адкрытым розумам
Мы зможам іх зразумець і камфортна з імі
справіцца
Мы таксама зможам адразу**

**Веданне характару чалавека, з якім мы маем
справу**

**Не размаўляй з філосафам пра скачкі
Не спрачайцеся з навукоўцам пра арганізацыю
дома**

**Я ведаю, што цікавіць чалавека і што
прыцягвае яго ўвагу**

**І ён раскажаў яму пра гэтую тэму
Не абавязкова пра рэчы, якія вас цікавяць
Калі мы хочам зразумець іншых
Нам варта пазбягаць крытыкі і асуджэння іх
Замест гэтага, нам варта паглядзець у люстэрка
ўласнага разумення**

**Каб даведацца, што трэба выправіць і
палепшыць?**

**Гэта псіхалагічнае люстэрка зусім іншае
Пра знаёмае люстэрка, у якое мы глядзім
кожную раніцу**

**Кожны дзень я гляджу ў гэтае люстэрка
Калі я знайду нешта, што мне не падабаецца
Я вінавачу сябе і шмат працую, каб выправіць
гэта**

**Такім чынам, чалавек бачыць свой вобраз
Адлюстравана ў сваім сапраўдным абліччы ў
люстэрку яго душы**

**І гэта прагрэсуе дзень за днём
На шляху да шчасця і душэўнага спакою
Няхай Бог дабраславіць вас
Мір вам**

**Сетка туг
Вось я, закідваю сетку сваіх туг
У велізарным моры маіх думак
Ты часта ўцякала ад мяне, о каштоўная боская
здабыча!**

**Аднак я працягваю паглыбляцца ў глыбіні
спакою**

**І без перапынку я закідваю сеткі сваёй любові
да цябе адну за адной**

**Калі-небудзь я павінен злавіць цябе ў сетку
маёй бясконцай тугі па табе.**

**Я кідаю гэтую сетку кахання паўсюль
Над бурнымі хвалямі жыцця
І пра мігатлівыя зоркі
І ў глыбіні добрых душ
Усё, што я ведаю, гэта тое, што я паляўнічы
І я буду працягваць спрабаваць злавіць цябе
О, найдаражэйшае жаданне і найвялікшы
скарб у існаванні!**

**Я прашу Яго сарваць заслоны невуцтва і
развеяць цемру ілюзій, і быць найвялікшай
амбіцыяй у вашым жыцці і наймацнейшым
жаданнем на троне ваших жаданняў, і дапамагчы
вам ператварыць млявасць і прамаруджванне ў
духоўную дзейнасць, пульсуючую радасцю,
абнаўленнем і энтузіязмам. Я прашу Яго даць вам
піць віно боскай любові, пакуль вы не ап'янееце, і
наведаць вас святым візітам, у якім ёсць
суцяшэнне, і абмыць ваша сэрца водамі любові і
ўдзячнасці, і запаліць у вашым істоце лампы
ўпэўненасці, і растапіць вашы мары ў рэальнасці
Яго дабраславёнага мора, і каб вы знайшлі ў Ім
задавальненне і задавальненне, каб спакой мог
жыць у вашай душы, і дабраславенні нябёсаў маглі
сысці на вас.**

**Цішыня азначае супакойванне думак
Супакойванне цела і кантроль яго патрэб
Той, хто зможа гэта зрабіць, адчуе асвятляльны
спакой**

**Ён адчуе ўзнёслыя хвалі і ўражанні ад
вытанчаных светаў**

**І той, хто глыбей паглыбляецца ў цішыню,
Ён адкрые Царства Божае ў сабе
Пакуль чалавек ідзе па дарозе
Кожная хвіліна яго часу вельмі каштоўная
Мы тут, на гэтай зямлі (у пераходным доме),
ненадоўга**

**Усё мімалётнае, але пачуццё Бога трывалае
Нішто не можа сцерці гэта з сэрца і душы
Мы не павінны дазваляць спакусам гэтага свету
пахіснуць нас**

**Адварнуўшы нас ад нашай найвялікшай мэты і
найвышэйшай мэты: Бога**

**Пазнаць Бога магчыма
Мы павінны знайсці гаспадара сусветаў
Ад чыйго святла мігцяць зоркі
І з Яго сілай сэрцы б'юцца
Мы павінны шукаць яго ў Храме Цішыні
Калі мы заклікаем Бога з тужой і жаданнем
І калі мы думаем пра яго з пякучай тужой
Мы яго знойдзем
Я не кажу пра невядомага бога
Хутчэй, гэта пра Госпада, якога я пазнаў
І гэта праўда для мяне
Гэта больш рэальнае, чым усе фізічныя рэчы
Гэта боскае мора, якое падтрымлівае і**

**ўтрымлівае хвалі нашага чалавечага жыцця
Мы можам абысціся без усяго
Акрамя Бога**

**{Так узнёслы Бог, Валадар, Праўда}
(Шчаслівыя чыстыя сэрцам, бо яны Бога
ўбачаць)**

**Для чалавека натуральна адчуваць патрэбу
любіць і быць каханым, але гэтае імкненне сэрца ў**

канчатковым выніку накіравана на крыніцу гэтага кахання, якой з'яўляецца Бог.

Чалавечае каханне грунтуецца на многіх чаканнях, разліках і суб'ектыўных меркаваннях, таму няма гарантыі яго вечнасці, бо яно звязана з пэўнымі ўмовамі.

Аднак Боская любоў безумоўная, пастаянная і трывалая. Калі яна кране ваша сэрца, вы знойдзеце яе з сабой заўсёды.

Пры любых абставінах вы будзеце адчуваць гэта як крыніцу абароны і суцяшэння, нават сярод цяжкасцей і няшчасцяў

Сярод пакут і цяжкіх выпрабаванняў

Усе могуць пакінуць цябе, але гэта святое каханне не пакіне цябе, не падвядзе і не пакіне цябе ахвярай клопатаў і ілюзій, бо яно — ахоўная сіла і пуцяводнае святло з нябёсаў сярод жыццёвых паваротаў.

Калі чалавечае каханне напоўнена боскай любоўю, яно становіцца чыстым і празрыстым. Але калі аддзяліць струмень, які ёсць чалавечай любоўю, ад крыніцы, якая ёсць боскай любоўю, яно перастае цячы і губляецца ў пясках свету.

Пакуль чалавечае каханне злучана з боскім каханнем, яно змякчае сэрца, асвятляе сумленне і палівае сады душы вадой жыцця.

Каханне: стымулятар волі

Усё, што я раблю, я раблю з любоўю ў сваім сэрцы

Калі вы паспрабуеце, вы ўбачыце, што зусім не адчуваеце стомленасці

Таму што каханне — найвялікшы стымул волі, а воля пад уплывам кахання валодае незвычайнай сілай рабіць тое, што некаторым можа здацца немагчымым

На шляхах духоўнага ўсведамлення
Прыцягненне і супрацьлеглы пол
Знешні выгляд павінен быць чыстым,
акуратным і дагледжаным

Няма нічога дрэннага ў тым, каб чалавек
выглядаў прывабна

Пакуль гэтая прывабнасць падпарадкоўваецца
добраму густу

Але няправільна, калі чалавек наўмысна
выкарыстоўвае сэксуальнае цяга

Каб прыцягнуць супрацьлеглы пол
Прыцягненне паміж мужчынам і жанчынай
павінна зыходзіць з душы

Тыя, хто валодае самакантролем
Яны не ганарацца тым, што з'яўляюцца сэкс-
сімваламі

У іх больш шанцаў прыцягнуць патрэбнага
спадарожніка жыцця

У паспяховых шлюбных адносінах
Каханне на першым месцы, а не сэкс
Гэта павінна быць ідэалам і эталонам
У некаторых краінах пацалункі або інтымныя
кантакты забароненыя

Паміж маладымі мужчынамі і жанчынамі да
шлюбу

Калі два чалавекі адчуваюць безумоўнае
прыцягненне

адзін да аднаго
Яны былі б гатовыя ахвяраваць адзін адным
Сапраўднае каханне — гэта шчырасць
Толькі тады яны атрымліваюць права на блізкія
адносіны ў шлюбе

Пасіянарнасць бескарысная
Калі адзін з мужа і жонкі спрабуе кантраляваць
іншага

Гэта сведчыць пра недахоп кахання
Але калі яны выказваюць сваё каханне
З шчырай і сяброўскай цікавасцю
І ўважлівае ўлічванне пачуццяў
І шчырае жаданне рабіць іншых шчаслівымі
Каханне набывае ўзнёслыя якасці
І ў такіх адносінах
Мы атрымліваем прабліск боскай любові
Жыццё без разумення — гэта духоўнае і
матэрыяльнае самагубства
Шчаслівыя тыя, хто мае разуменне
Гэта найвялікшая патрэба на духоўным шляху
І на жыццёвых сцежках
Разуменне — гэта ліхтарык
Яно асвятляе шлях чалавека і прыносіць яму
поспех
Перш чым чалавек зможа дасягнуць
канчатковай мэты жыцця
Ён павінен валодаць гэтай істотнай і важнай
здольнасцю
Таму нельга дазваляць непаразуменню
асляпляць яго
Таму што гэта духоўнае і фізічнае самагубства
Разуменне павінна быць кіруючай сілай у любой
сітуацыі
Незалежна ад таго, наколькі цяжкія
перажыванні мы перажываем
Мы павінны мець правільнае разуменне
Бог не прычыняе нам шкоды ці болю
Мы самі сабе дапамагаем ці шкодзім
Праз наша разуменне і разуменне
Ці наша непаразуменне і недаразуменне
Мы павінны маліцца Богу, каб атрымаць
разуменне

Незалежна ад таго, які вопыт нам
прадстаўляюць

Ці абставіны, праз якія мы перажываем
Толькі разуменне абароніць чалавецтва
Калі мае перажыванні становяцца больш
інтэнсіўнымі і сур'ёзнымі

Мая першая спроба — знайсці разуменне
ўнутры сябе

Я не вінаваю абставіны і не спрабую выправіць
іншых

Але я спачатку заходжу ўнутр
Я спрабую ачысціць сваю духоўную крэпасць
І выдаленне ўсяго, што можа перашкаджаць
гэтаму ўнутранаму святлу

Або гэта перашкаджае праяўленню сіл душы
Ці гэта перашкаджае ёй выказваць сябе
Вось так можна паспяхова жыць
Уцёкі ад праблем могуць здацца самым
простым рашэннем

Але чалавек набіраецца сілы, калі змагаецца з
моцным праціўнікам

Тыя, хто не мае цяжкасцей, не растуць, і іх
рашучасць не ўмацоўваецца

Страх знікае, калі мы разумеем
Разуменне забяспечвае бяспеку і абарону
Я сутыкнуўся з такой колькасцю досведаў у
жыцці

І самым цяжкім з гэтых перажыванняў было
зносін з людзьмі

Яны мяне няправільна ацанілі
Я бачыў людзей, якіх любіў
Людзі, якім я аддаў сваё сэрца
Яны мяне няправільна разумеюць і
паварочваюцца супраць мяне

Але гэта не выклікала ўва мне горычы

Таму што горыч зацямнае разуменне
Я не дазволю сабе пацярпець
Таму што іншыя мяне не разумеюць
Замест гэтага я спрабую
Дапамажыце ім, калі яны ўспрымальныя
Перадайце ім добрыя намеры
І добрыя пажаданні
Калі ты сядзіш ціха
Ваш розум будзе вольны ад любога ціску
Пабудзьце сам-насам са сваімі думкамі і
адцягніцеся ад свету і яго патрабаванняў
Выкарыстоўвайце свой розум канструктыўна
кожную хвіліну
Вялікія рэчы спачатку нараджаюцца ў галаве
Вось чаму я ўвесь час падтрымліваю
актыўнасць свайго розуму
Як толькі з'явіцца магчымасць
Я адразу ж актывую яго творчыя здольнасці, і
вынікі прыходзяць
Старайцеся рабіць што-небудзь крэатыўнае
кожны дзень
Каб палепшыць свае абставіны і кантраляваць
свой лёс
Замест таго, каб дазволіць яму кантраляваць
цябе
Здароўе можна палепшыць
Або выпрацоўка добрых звычак
Або дасягненне матэрыяльнага і духоўнага
поспеху
Уважліва засяродзіўшыся на кожным з іх
У адзін час
Усё, чаго я хацеў дасягнуць у гэтым жыцці
Мне ўдалося гэтага дасягнуць
Матэрыя — гэта прадукт розуму

**Такім чынам, для розуму няма псіхалагічных
абмежаванняў**

**Калі вы можаце кантраляваць свой розум
Увесь свет будзе цягнуцца да цябе**

**Я атрымаў усё, што хацеў
Гэта было і застаецца маім самым вялікім
жаданнем**

**Духоўнае шчасце ў Богу
Маё жаданне спраўдзілася, і я адчуваю сябе
неапісальна шчаслівым**

**Чалавек не павінен адчуваць сябе няўдачнікам,
безнадзейным, няшчасным**

**Ён можа кантраляваць свой лёс, кантралюючы
свае думкі**

**Рабіце карысныя і добрыя справы, якія вы
маеце намер зрабіць**

**Ён валодаў унутраным дызайнам, які быў
вырашальным для садзейнічання пазітыўным
зменам**

**Ты зможаш змяніць свой лёс
І палепшыць свае жыццёвыя абставіны
З Яго дапамогай хай Ён будзе ўзвышаны
Я прыходжу, як вецер з раю
Вучань павінен аналізаваць сябе кожны дзень
Каб даведацца, ці дасягае ён жаданага
прагрэсу**

**Калі мы навучымся аналізаваць сябе без
прадузятасці**

**Мы зможам пазнаць сябе і іншых
Той, хто жыве ў гэтым свеце з разуменнем і
пакідае яго з усведамленнем**

**Ён знойдзе неўміручасць
Я імкнуся будаваць жыццё сваіх вучняў
І накіроўваюць свае думкі да крыніцы шчасця і
крыніцы святла**

**Таму я ў першую чаргу засяроджваюся на
духоўным аспекце**

**Не грэбуючы матэрыяльным бокам жыцця
І я жадаю тым, хто жадае пазнаць Бога сэрцам і
душой**

**Таму што Бога нельга пазнаць праз
інтэлектуальныя спрэчкі**

**Ці слухаючы гучныя, эмацыйныя пропаведзі
Што выклікае ў душы ўнутранае хваляванне
Тое, што я нашу ў сваёй душы, для мяне
надзвычай святое**

**Я не магу гаварыць выпадкова
Я кажу толькі пра тое, што сам праверыў і
праверыў**

**Праз самапазнанне і жыццёвы вопыт
Па гэтай прычыне гэтыя вучэнні праўдзівыя для
мяне**

**Я не спрабую прапаведаваць, а прадставіць
гэтыя факты**

**Які я сабраў з саду майго асабістага досведу
Я прыходжу, як вецер з раю
Нясучы водар праўды
З садоў вечнасці
Я нічога не прашу для сябе
Маё адзінае жаданне — даць табе
Той нябесны водар
І пасля гэтага я пакідаю берагі зямлі
Каб зноў вярнуцца ў касмічнае сэрца
І тое, што я вам даю, я хачу, каб вы самі адчулі
Праз вашу ўласную гармонію з Богам
Гэта маё адзінае жаданне
Ключы да багацця
Той, хто жадае гарманізаваць свае думкі з
боскім багаццем**

**Ён павінен выкарчаваць з глебы свайго розуму
ўсё пустазелле галечы і нястачы**

**Універсальны розум дасканалы і не ведае ні
патрэбы, ні скупасці**

**І кожны, хто жадае гарманізаваць з гэтым
касмічным сховішчам**

**Ён павінен стварыць усведамленне багацця і
дабрабыту**

**Нават калі ён не ведае, адкуль возьмецца
наступны прыём ежы**

**Мы павінны думаць пра боскае багацце як пра
асвяжальны і багаты дождж**

**Гэта аднолькава тычыцца ўсіх
Калі хтосьці падыме кубак, яго кубак
напоўніцца**

**А калі паставіць вялікі гаршчок (ці кантэйнер)
пад дождж**

**Яно атрымлівае сваю паўнату як чысты і
благаслаўлены дождж**

**Якую пасудзіну мы выкарыстоўваем, каб
атрымаць багацце нябёсаў?**

**Ёмістасць, якую вы хочаце запоўніць, можа
мець дэфекты і дзіркі**

**Таму яго трэба падрыхтаваць і зрабіць
прыдатным для атрымання благаслаўленага патоку**

**Гэта датычыцца і людзей
Калі пасудзіна розуму, якая ўзносіць яго да
скарбніцы нябёсаў, пакутуе ад нечысціні**

**Яго трэба адрамантаваць і зрабіць
успрымальным, каб ён мог паглынуць багатыя
дабраславенні**

**Гэта ўсведамленне трэба аднавіць і выправіць
Вызваліўшы яго ад усіх страхў і сумневаў
Зайздрасць і нянавісць і ачысці іх ачышчальнай
вадой**

**Вады міру, спакою, шчырасці і боскай любові
Увесь свет адступае ўбок, каб саступіць дарогу
Для таго, хто ведае сваё прызначэнне
Ён накіроўваецца да яго з рашучасцю
шукальніка**

**Ключы да багацця
Унутраная культура Усход-Захад
Калі ў вас моцны розум
І яна ўліла ў яго цвёрдую рашучасць
Вы можаце кантраляваць свой лёс
Паспрабуйце спачатку праверыць сваю
псіхічную сілу ў дробязях**

**Працуйце над яго ўмацаваннем, каб ён мог
зрабіць для вас шмат вялікіх рэчаў
Я адчуў гэта ў сваім жыцці і кажу пра гэта з
перакананнем**

**Сіла дасягнення поспеху заключаецца ў розуме
Вы зразумеете гэты факт, калі будзеце цвёрда
прытрымлівацца свайго пераканання**

**Перад абліччам сумневаў свету і расчараванняў
тых, хто расчароўваецца**

**Выберыце канкрэтнае хобі або праект, пра які
іншыя нават не падумалі б**

**Каб вы маглі зрабіць гэта паспяхова
Трымайся гэтага, пакуль не дасягнеш мэты
Пачніце са сціплых мэтаў
Вашы разумовыя здольнасці будуць паступова
расці**

**Пакуль вы не зможаце дасягнуць сваёй мэты
Свет і ваша сям'я класіфікуюць вас пэўным
чынам**

**Але працуйце інтэлектуальна і настойліва
Пра эфектыўныя змены
Няма межаў сіле розуму
Засяродзьцеся на гэтай ідэі**

**Напоўніце свой розум імкненнем да
дасягненняў**

**І рашучасць рабіць пазітыўную працу
Да дасягнення вашых мэтай
Працягвайце рухаць сваё мысленне да больш
высокіх дасягненняў**

**Духоўнае багацце было дасягнута
І ўсё будзе багацце і дабрабыт
Да вашага распараджэння і да вашых паслуг
Маё жыццё сведчыць пра гэта
Хто ж яны, сапраўды шчаслівыя людзі?
Людзі павінны вучыцца альтруізму
Знаходзячы шчасце, робячы шчаслівымі іншых
Гэта сапраўдная і высакародная мэта для тых,
хто любіць Бога**

**Дараваць шчасце іншым жыццёва важна для
нашага ўласнага шчасця**

**Гэта выпрабаванне, поўнае самазадаволенасці
Некаторыя людзі думаюць толькі пра сваю
сям'ю і не клапацяцца пра іншых**

**Іншыя думаюць толькі пра сябе і ні пра каго
іншага**

**Але гэта тыя, хто не адчувае смаку шчасця
Няправільна шукаць асабістага шчасця
І ігнараваць шчасце іншых**

**Той, хто без якіх-небудзь пакут сумлення бярэ
чужыя грошы сабе**

**Ён можа стаць багатым, але дакладна не будзе
задаволены сваім жыццём**

**Таму што іх думкі крыўды і незадаволенасці
будуць акружаць яго і пазбаўляць яго душэўнага
спакою**

**Калі чалавек спрабуе зрабіць сябе шчаслівым
за кошт іншых**

Усе будуць спрабаваць зрабіць яго няшчасным

**Але калі ён спрабуе зрабіць іншых шчаслівымі
Нават коштам уласнага камфорту
Усе будуць успамінаць яго з цеплынёй і жадаць
яму поспехаў**

**Калі мы думаем пра свае ўласныя патрэбы
Мы таксама павінны ўлічваць патрэбы іншых
Калі мы клапацімся пра іх справы, мы хочам ім
дапамагчы і зрабіць іх шчаслівымі**

**Альтруістычны чалавек жыве ў гармоніі і
задавальненні з самім сабой**

**З сям'ёй і з навакольным светам
У той час як эгаістычны чалавек заўсёды
трапляе ў бяду**

**Ён губляе спакой душы
Гісторыя пра непаслухмянага хлопчыка, які
перажыў духоўную трансфармацыю**

**Калі я кіраваў сваёй школай у Ранчы, Індыя, да
мяне прывялі хлопчыка, які быў старэйшы за
сярэдні ўзрост вучняў. Я сказаў яго бацькам, якія
яго прывялі, што прымаю хлопчыкаў ва ўзросце да
дванаццаці гадоў, але я прыму яго, калі ён будзе
добрым.**

**Я пагаварыў з хлопчыкам шчыра і сказаў яму:
«Ты курыш, але твае бацькі не хочуць, каб ты
курыў. Табе ўдалося парушыць волю бацькоў, але
табе не ўдалося пазбавіцца ад няшчасця, і тваё
няшчасце будзе павялічвацца, калі ты будзеш
працягваць гэтую шкодную звычку».**

**Мае словы трапілі ў цэль, і ён пачаў рыдаць,
кажучы: «Яны заўсёды мяне б'юць».**

**Дык я сказаў яму: «Падумай пра тое, што ты
зрабіў з сабой! Тым не менш, я прыму цябе ў вучні
пры адной умове: каб я быў тваім сябрам, а не
даносчыкам супраць цябе. Пакуль ты будзеш
сумленным у выпраўленні сваіх памылак, я буду**

табе дапамагаць, але калі ты будзеш мне хлусіць, я нічога для цябе не зраблю, бо хлусня разбурае сяброўства. Ты можаш хаваць праўду, але сцеражыся хлусні».

Я прыняў яго ў студэнты і сказаў яму: «Кожны раз, калі табе захочацца закурыць, я прынесу табе цыгарэты».

Аднойчы ён прыйшоў да мяне і сказаў: «У мяне моцнае жаданне закурыць (цяга да смерці)».

Я даў яму грошы, і ён не паверыў сваім вачам. Ён сказаў: «Пакінь сабе грошы», і сапраўды перадумаў.

Я лагодна параіў яму пайсці і купіць тытунь, але ён не пайшоў. Замест гэтага ён сказаў:

«Можаце мне не верыць, але я зусім страціў жаданне паліць»

У выніку, а таксама з далейшай адукацыяй і ўдасканаленнем, ён стаў добрым чалавекам, і яго духоўнасць стала вельмі выразнай.

Нарэшце, мне ўдалося абудзіць яго духоўную свядомасць

Прыкметы духоўнай усведамленасці можна ўбачыць і адчуць праз намаганні, накіраваныя супраць плыні старых, памылковых звычак на шляху да сапраўднага і трывалага шчасця.

Вы можаце чытаць ці чуць пра чалавека, які імкнецца да чагосьці і працягвае спрабаваць да канца, але мала хто прыкладае такія пастаянныя намаганні

Аднак чалавек можа прыкладаць намаганні, пакуль яго сітуацыя не зменіцца да лепшага, нават калі яго памылкі глыбокія, як мора.

Адзін я перасёк бераг акіяна

І я ўбачыў, як хвалі разбіваліся і раўлі з вялікім шумам

**Выказваючы сваё бурнае жыццё ў бушуючай
плыні**

**Жахлівае, гвалтоўнае пашырэнне
Гэта прымусіла мяне дрыжаць і адысці ад
жудаснай лютасці прыроды**

**Азірнуўшыся, я ўбачыў ценявое дрэва, якое
дружалюбна махала мне рукамі.**

**Суцяшае добрым, узнёслым позіркам
Яго лісце гайдалася ў рытме ветрыку
Мне перадалі пяшчотнае пасланне, якое, як я
ведаў, было ад цябе**

**Я скіраваў позірк на бясконцае неба
І ў яго цёмным сэрцы я, як дзіця, спрабаваў
зірнуць на цябе**

**Я дарэмна шукаў тваё цела, схаванае за кучамі
аблокаў**

**І пырскі пены і зялёнага лісця, бо яны занадта
далікатныя для маіх вачэй**

**Твой голас занадта чысты, каб яго пачулі мае
вушы**

**Аднак я ведаў, што ты быў вельмі блізка
Але ты, дарагая душа, выслізгвала — быццам у
хованкі —**

**Кожны раз, калі я падыходжу да цябе бліжэй,
спрабуючы цябе злавіць**

**Я шукаў цябе і шукаў да цябе дарогу
Хаваючы невуцтва, старажытнае як сам час
Нарэшце я перастаў шукаць цябе ў распачы і
безнадзейнасці**

**О, ты, які ўмееш ухіляцца ад пераследнікаў!
Я згубіўся ў лабірынтах прасторы
Дзе няма ніякай надзеі злавіць цябе ці
паглядзець табе ў твар**

**І я паспешліва адварнуўся ад цябе, і не было
адказу ад бурлівага мора!**

Проста шэпт з добрага дрэва
І цішыня з бясконцай прасторы
З глыбокіх далін і горных вяршынь
Усё гэта раніла мяне да самай глыбіні маёй
істоты

Як дзіця, чые пачуцці былі пакрыўджаныя, я
знік і перастаў цябе шукаць.

Але раптам і нечакана
Нябачная рука працягнула руку і зняла тоўстую
заслону

Хто хаваў цябе ад мяне стагоддзямі і
стагоддзямі

З найвялікшым задавальненнем
Я павярнуўся і ўбачыў смяяльнае мора, а не
раз'юшаны роў

І шчаслівы свет
І адчыняюцца эфемерныя дзверы, праз якія
праходзіць туман сноў

А побач са мной стаяла дарагая, нябачная
істота

Ён прашаптаў мне шэпт найвышэйшай пяшчоты
і чысціні:

"Сардэчна запрашаем, сардэчна запрашаем! Вы
хацелі, каб я прыйшоў, дык вось я і тут!"

Шэпт з вечнасці
Таму што дзякаваць Богу азначае любіць Яго
Мы імкнемся стаць бліжэй да яго і пазнаёміцца
з ім

Таму што Ён — самы шчодры боскі дарыльнік з
усіх дароў і падарункаў

Гэта азначае жыць у гармоніі і згодзе як
любячая глабальная сям'я

Намі матывуюць ідэі ўзаемага служэння і
клопату пра іншых

**І ўсвядоміць, што Бог — вярхоўны валадар
гэтага свету**

**І што мы працуем над павышэннем
дасведчанасці ад шчыльнага да тонкага**

**І ад абмежавання думак да вузкіх, эгаістычных
інтарэсаў**

**Каб пашырыць кола чалавечай спачування
І працаваць над стварэннем свету, дзе пануюць
любоў да добра і дух альтруізму**

**Такім чынам мы можам выказаць сваю
ўдзячнасць Богу**

**За гэтае жыццё, якое Ён нам даў
І пра магчымасць, якую ён нам даў
Каб праверыць сапраўдную прыгажосць
І сапраўдны спакой
духоўнае каханне
І чыстая радасць**

**Калі мы любім Бога ўсім сэрцам, розумам і
душой**

**Такім чынам мы збіраем для сябе неўміручы
духоўны скарб**

**Мы гарантуем, што ў нас ёсць усё неабходнае ў
гэтым жыцці**

**Многія казалі пра Бога
Многія былі ўражаны яго шэдэўрамі
Многія читалі пра яго
Але тыя, хто адчуў яго прысутнасць
І тых, хто паспрабаваў яго салодкасць, мала
Гэта тыя, хто яго ведае
Калі мы пазнаем Бога, жыццё салодкае
Жыццё поўнае радасці і светлай надзеі
Няхай сэрцы будуць напоўнены ўдзячнасцю**

Богу

**Нягледзячы на Яго велізарную ласку
І Яго незлічоныя дабраславеньні**

Кожны чалавек можа быць пасярэднікам
Праз яго цячэ духоўны магнетызм
Але эгаістычныя жаданні
І каханне да помсты
і нянавісць
Дэфіцытныя злучэнні
Усё гэта абмяжоўвае паток гэтага магнетызму
або сілы

Памылкова перашкаджаць яго патоку або
перашкаджаць яму
Псіхалагічная раўнавага дапамагае раскрыць
магнетызм

Калі чалавек лагодны і добры
Ён праяўляе магнетызм
Медытацыя — гэта лабараторыя, з дапамогай
якой

Мы можам адкрыць у сабе благаслаўленыя
сілы

Калі сэрца напоўнена любоўю да Бога
І вочы напоўнены яго святлом
Магнетызм набывае духоўны характар
Існуе вялікая розніца паміж духоўным
магнетызмам

Узнёслага ўплыву
Жывёльны магнетызм
Рухомы запалам і інстынктам
Важна адрозніваць гэтыя два тыпы магнетызму
Духоўны магнетызм заснаваны на альтруізме і
дапамозе іншым

Жывёльны магнетызм кіруецца эгаізмам і
эксплуатацыяй іншых

Чалавек не павінен баяцца
Акрамя самога страху
Таму што гэта найвялікшы вораг поспеху і
здароўя

**Гэта атручвае розум
І гэта прыносіць тое, чаго баішся
Гэта ўзмацняе боль
І гэта разбурае сэрца
Гэта выклікае пашкоджанне нервовай сістэмы і
мозгу**

**Таму яго трэба ліквідаваць
Веруючы ў Бога
Пазітыўнае і крэатыўнае мысленне
Аптымізм і надзея
Спадзявацца на боскую абарону
І што той, хто любіць Бога,
І ён ходзіць у сваім святле
Цемра страху не можа яго ахапіць
Таму што Бог з ім
Той, хто мае з сабой Бога, у надзейных руках
збалансаванае жыццё
Гэта заснавана на валоданні мудрасцю
і развіццё ўнутраных сіл
Развіваючы навыкі канцэнтрацыі ўвагі
І валодаючы інтэлектуальнай свабодай
І здольнасць адбіваць негатыўныя ўплывы
І не дазваляючы яму пранікаць у пласты
свядомасці**

**Каб неба душы і святло прасвятлення не былі
зацямнены**

**Жыццё паводле маральна-этычных прынцыпаў
Правільнае разуменне закона прычыны і
следства**

**І спаліць насенне дрэнных учынкаў
З агнём глыбокага роздуму і малітвы
І класі падмурак для шчаслівай духоўнай
будучыні**

**З добрымі намерамі
Добрыя справы**

**Здаровае і чыстае лагічнае мысленне
Малітва за вучняў
Семдзесят гадоў таму настаўнік Парамаханса
запісаў гэтую малітву
У ім ён просіць боскай ласкі, дапамогі і
кіраўніцтва для ўсіх шукальнікаў
На шляхах духоўнага абуджэння
Госпадзе, дапамажы мне памятаць Цябе больш,
чым я памятаю сябе
І няхай ты будзеш найвялікшым каралём, які
сядзіць у маім сэрцы
Благаславі ўсіх, хто прыходзіць да мяне
Маё адзінае жаданне для іх — каб яны адчулі
тваё дабраславенне і адчулі тваё каханне
Ты маё жыццё
І ты маё каханне
Ты мой скарб і мой прытулак у існаванні
І табе я абяцаю сваю непахісную вернасць
Няхай святло Твайго кахання з'яе на алтары
маіх туг
І абудзіць любоў да цябе ва ўсіх успрымальных
сэрцах
Ты даў мне волю, рашучасць і сілу
Каб я мог прывесці душы, якія прагнуць Цябе
Душы маіх братоў і сяцёр, нягледзячы на іх
рознае паходжанне
Зрабіце мяне празрыстым пасярэднікам
Няхай святло вашых ведаў прасякне іх сэрцы
І гэта развейвае з яе цені смутку, страху і
трывог
Выказваю вам сваю найглыбейшую падзяку і
ўдзячнасць ад усяго сэрца
Таму што ты дабраславіў маё жыццё сваёй
поўнай прысутнасцю**

**Дапамажыце мне распаўсюдзіць ваша
паведамленне**

**Пасланне любові, міру і дабрыні
Я не хачу праслаўляць сябе, а хутчэй
праслаўляць Цябе**

**Няхай натхненне будзе за маімі словамі і
творамі**

**Каб вібрацыі майго голасу і слоў маглі
перадаць ваша натхненне**

**І каб твая сіла выцякала з маёй волі і рашучасці
Маё найвялікшае жаданне — атрымаць Тваю
ласку і каб Твая воля спраўдзілася**

**Усе даследчыкі, якія прыходзяць да мяне
Я дарую іх табе як букет добрых душ
Абсыпай іх сваёй ласкай
І напоўні іх сваім спакоем
І ў гэтым апошнім раздзеле майго жыцця
Я прашу цябе быць адзіным правадніком у маіх
кроках**

**І самае святое натхненне для маіх думак
Няхай маёй найвышэйшай амбіцыяй будзе
Накіроўваючы розумы і сэрцы людзей да сябе
Прашу Цябе абараніць вучняў ад усялякай
шкоды**

**І дай ім піць з крыніц жывой вады Тваёй
І яна клапаціцца пра іх і абараняе іх
У няспанні, сне і снах
І няхай ваша клопат суправаджае іх, дзе б яны
ні былі**

**зараз
У кожны час і ў кожным месцы
З выказванняў мудраца Парамахансы Ёгананды
Людзі скардзяцца на ідэю адмовы ад пэўных
рэчаў у жыцці**

**Хоць яны насамрэч адмаўляюцца ад многіх
каштоўных рэчаў**

**Не ў апошнюю чаргу іх клопатаў — гэта
душэўны спакой; часам яны нават ахвяруюць сабой**

**За хуткапсавальныя і эфемерныя грошы
Багацце можна адабраць у чалавека або
адабраць, пакінуўшы свет**

Ён не можа ўзяць гэта з сабой

**Адзіная сапраўдная каштоўнасць грошай — гэта
траціць іх на карысныя рэчы**

**І ў тым, каб прыносіць шчасце сабе і іншым
такім чынам, каб гэта падабалася Богу і свайму
сумленню**

**Тыя, хто думае толькі пра ўласную бяспеку і
камфорт**

Забыццё або ігнараванне патрэб іншых

Яны насамрэч фліртуюць з беднасцю

Якія калі-небудзь стануць іхнімі

**Тыя, хто трымаецца за сваё багацце замест
таго, каб выкарыстоўваць яго для добрых спраў**

**Яны не прыносяць сабе дабрабыту ў наступным
жыцці**

**Замест гэтага яны нараджаюцца беднымі, з
жаданнямі і прагамі багатых**

**Што тычыцца тых, хто дзеліцца сваім багаццем
і дабрабытам з іншымі**

**Яны прыцягваюць поспех і багацце, куды б ні
пайшлі**

**Калі ты даеш тым, хто гэтага заслугоўвае па
ахвоце**

Ты ўбачыш, што Бог заўсёды з табой

Ён ніколі цябе не пакіне

**З Яго дапамогай і клопатам ты ні ў чым не
будзеш мець патрэбы**

Спадзявайся на Бога, і Яго дапамога прыйдзе да цябе, і Ягонае клопат ахіне цябе

Мы не павінны забываць, што наша жыццё паходзіць непасрэдна ад Бога

Калі мы разумеем, што нашы розумы, наша воля і наша дзейнасць

Яны ўсе залежаць ад Бога і чэрпаюць сваю сілу ад Яго

Тады мы атрымаем ад яго непасрэдных ўказанні

Мы зразумеем, што наша жыццё адно з Яго бясконцым жыццём

Свет кішыць прыроднымі і штучнымі штормамі, а Бог — непахісны шчыт і бяспечная прытулак ад штормаў, ураганаў і зла гэтага свету.

Дзе б ні быў Бог, там няма ні страху, ні смутку. Сапраўдны вернік цвёрда і рашуча стаіць у жыццёвых бітвах і выпрабаваннях, упэўнены, што Бог з ім, абараняе яго ад шкоды і ніколі не пакідае яго ні на хвіліну. Такім чынам, страх знікае з яго сэрца, і ўкараняецца нязменная ўпэўненасць у абароне.

Быць бяспечным азначае верыць у Бога і Яго абарону, а таксама верыць у Яго справядлівасць, мудрасць, міласэрнасць, любоў і ўсюдыіснасць

Страх пазбаўляе чалавека псіхалагічнай сілы, затуманвае розум і парушае натуральныя рытмы сэрца. Акрамя таго, страх стварае фізічныя парушэнні і можа выклікаць псіхічныя захворванні.

Замест таго, каб паддавацца трывозе і псіхалагічнай абмежаванасці, чалавек павінен пераканацца, што ён знаходзіцца пад абаронай Бога, Усебачнага, Усечуючага, у бяспецы ў Яго непахіснай крэпасці і акружаны Яго міласэрнасцю і клопатам.

Незалежна ад таго, ці знаходзіцца чалавек у джунглях Афрыкі, на полі бою, пакутуе ад хваробы ці галечы, ён павінен пераканаць сябе, што рука Бога мацнейшая за небяспеку і здольная абараніць тых, хто шукае ў Ім прытулку.

Няма больш эфектыўнага спосабу абараніць сябе. Вядома, трэба выкарыстоўваць логіку ў рэагаванні на падзеі, адначасова цалкам давяраючы боскай дапамозе. Вера ніколі не азначае быць неабдуманым або дзейнічаць неразумна перад абліччам абставін. Хутчэй, незалежна ад таго, што здарыцца, трэба пераканаць сябе, што толькі Бог здольны дапамагчы ў цяжкія і выпрабаванні, калі звярнуцца да Яго ўсім сэрцам, душой і пачуццямі.

Жыццё ахутана цемрай, і часам ногі хістаюцца і вагаюцца рухацца наперад. Мы павінны дазволіць Божаму святлу быць нашым пуцяводным ліхтаром, калі мы ідзем цёмнымі сцежкамі жыцця. Ён — поўны месяц у ночы невуцтва і цемры, сонца ззяння ў гадзіны абуджэння, маяк кіраўніцтва і Палярная зорка для тых, хто перасякае мора зямной, мімалётнай цемры.

Праблемы ў свеце будуць існаваць, дык куды ж звярнуцца па кіраўніцтва і накіраванне? Уласныя думкі, пад уплывам звычак, забабонаў, загадзя сфарміраваных меркаванняў і прадузятасці, не прыносяць карысці, а ўплыў навакольнага асяроддзя, сям'і, краіны ці свету не здольны даць правільнага кіраўніцтва.

Таму трэба звярнуцца да Бога і прыслухацца да спакойнага, мірнага голасу, які зыходзіць з глыбіні душы, у гармоніі з праўдай

Розніца паміж разумовым сузіраннем і духоўнай самааналізам

**Калі чалавек праграмуе сябе тэарэтычнымі
ведамі**

**Гэта стане партатыўнай прыладай для запісу
Ён паўтарае прыказкі і прамаўляе ўзнёслыя
фразы**

**Іншыя лічаць яго вучоным
Але такія веды
Яно не падмацоўваецца непасрэдным
успрыманням ісціны**

**І ніякія духоўныя дасягненні не могуць з гэтым
параўнацца**

**Гэты тып адукацыі або інтэлектуалізацыі
«Эга» застаецца звязаным з сэнсарным розумам
Якая сама па сабе абмежаваная фізічнымі
пачуццямі**

**Тэарэтычныя веды не могуць набыць боскія
веды**

**Пажадана не марнаваць свой каштоўны час
Заснавана на тэорыях, якія немагчыма
прымяніць у рэальнасці**

**Інакш ён апынецца ў гушчы інтэлектуальных
джунгляў**

**Немагчыма выйсці за рамкі тэорый
Гэты працэс не прывядзе да пазнання праўды
Таму што праўда ляжыць па-за межамі
меркаванняў і тэорый**

**Многія, хто прытрымліваецца такога падыходу
Яны звязаны сваімі ўласнымі суб'ектыўнымі
высновамі**

**Калі чалавек выкарыстоўвае свае разумовыя
здольнасці**

**Зарабляць грошы і матэрыяльныя рэчы, нічога
больш**

**Яго святдомасць будзе звернута да фізічнага
свету**

**Ён заблытваецца ў бясконцых складанасцях
Таму мудрыя кажуць
Чалавек не павінен прысвячаць усе свае
разумовыя здольнасці
Які Бог даў яму шукаць мімалётных рэчаў
Інакш ён згубіцца ў лабірынце матэрыі
Ён стварае для сябе абмежаванні і
абмежаванні, якія яму не патрэбныя
Таму яму варта выкарыстоўваць свае разумовыя
здольнасці
У атрыманні неабходнага для жыцця
І імкнучыся развіваць свае маральныя якасці
Каб адрозніць правільнае ад няправільнага,
шкоднае ад карыснага
І калі ён развівае сваё духоўнае разуменне
Ён зможа адчуць Бога ў сабе
І ўпэўненасць у духоўных ісцінах
Схавана за заслонай шчыльнай матэрыі
Гэты стан называецца духоўнай самааналізам
Адзін з найважнейшых элементаў духоўнага
росту
Гэта звычка шаптаць думкі Богу
Вы асабіста станеце сведкамі цудоўных
пазітыўных змен
Вам абавязкова спадабаецца
Якімі б ні былі нашыя клопаты
Бог павінен займаць першае месца ў нашым
жыцці
Калі чалавек хоча паглядзець шоў
Або купля новага адзення ці новай машыны
Хіба ж не праўда, што яго розум увесь час
заняты чымсьці?
Што тычыцца гэтых пытанняў і таго, як іх
дасягнуць або атрымаць?**

**Ён не супакоіцца, пакуль яго жаданні не
спраўдзяцца**

**Хутчэй, ён працягвае нястомна працаваць над
тым, каб выканаць гэтыя жаданні**

**Такім чынам, чалавечы розум павінен быць
заняты роздумамі пра Бога**

**І тады ўсе меншыя, дробныя жаданні
пераўтворацца**

**Да моцнага жадання адчуць Бога і мець зносіны
з Ім**

**Калі розум шапоча Богу шчыры, гарачы шэпт
Зыходзячы з глыбінь прагнучай душы
Кліч душы кране касмічнае сэрца
І адказ прыйдзе, а з ім вялікая радасць
Інтэлектуальны шэпт развівае сілу волі
Пакуль у вас не будзе дастаткова сіл, каб
дасягнуць жаданай мэты**

**Калі розум і воля чалавека знаходзяцца ў
гармоніі з Богам**

**Яны зараджаны неабмежаванай сілай
Каб проста падумаць пра нешта было
дастаткова, каб дасягнуць гэтага**

**Таму што боскі закон працуе на карысць тых,
хто знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшай воляй**

**Усе выдатныя дасягненні ў маім жыцці
Дасягнута сілай розуму ў гармоніі з Богам
Калі працуе боскі генератар**

**Усё, чаго я жадаю, спраўджваецца без
выключэння**

**Спачатку ён выглядае як эфемерны, нябачны
малюнак**

**Затым яно матэрыялізуецца з непераадольнай
сілай на зямлі**

Сакрэт росту

Мы расцем праз кожны досвед, які перажываем, пакуль разумеем, што можам атрымаць з яго каштоўныя ўрокі. Бо ўвесь боль і пакуты, якія мы перажываем, маюць сэнс і мэту.

Нягледзячы на жорсткасць выпрабаванняў, яны падобныя да агню, які плавіць жалезную руду, ператвараючы яе ў прыгожую, трывалую і ўніверсальную сталь.

І сталь мудрасці, якую мы здабываем з палаючага агню выпрабаванняў, — гэта цудоўная рэч, бо жыццё ачышчае нас, ператвараючы нашыя асноўныя металы ў каштоўныя элементы, каб мы маглі жыць у гэтым жыцці як душы, чыстыя, як каштоўныя камяні, цвёрдыя, як сталь, і ў той жа час гнуткія і згінальныя, не падвяргаючыся разбурэнням пад ціскам цяжкасцей і цяжкіх выпрабаванняў.

Калі мы бачым твары, скажоныя гневам, пакрытыя шнарамі жорсткасці, іх выгляд прымушае нас імкнуцца выгнаць пачварнасць з нашых уласных душ — душы, некранутай нічым, акрамя злых намераў і глыбока ўкаранёных крыўд, якія зацямяюць благаслаўлёны боскі вобраз унутры нас, гэтак жа, як сажа псуе люстэрка. Балючыя ўчынкі іншых павінны абуджаць у нас жаданне палепшыць свае ўласныя паводзіны і кантраляваць сябе, каб мы маглі быць гаспадарамі сваіх непакорлівых страсцей, а не іх рабамі.

Добрыя словы — цудоўны сродак ад многіх хвароб, які валодае магутнай, амаль магічнай, магнітнай сілай, якая прыносіць багацце дабраславенняў і дабрабыт таму, хто іх гаворыць. Тыя, хто выкарыстоўвае заспакаяльныя, пяшчотныя словы, адчуваюць тонкі паток, які праходзіць праз іх без перапынку, іх напаўняе багацце спакою. Гэта

адбываецца таму, што гэты паток звязаны са сваёй вышэйшай крыніцай, якая заўсёды цячэ і пастаянна дасягае душ, якія знаходзяцца з ім у гармоніі. Тады яны змогуць перадаваць гэты паток шчасця душам, якія прагнуць спакою.

Кожны дзень чалавек глядзіць у люстэрка, каб убачыць свой твар, бо хоча выглядаць найлепшым чынам у вачах іншых. Наколькі ж важней тады штодня зазіраць у люстэрка ўнутранага аналізу, каб выявіць, што хаваецца за бліскучай паверхняй? Бо ўсё, што знешне прывабнае, чэрпае сваю прывабнасць з унутранага "я", і нішто не можа запляміць люстэрка душы. Чысціня падобная да псіхалагічных скажэнняў, такіх як гнеў, крыўда, зайздрасць і нянавісць. Той, хто спрабуе вызваліцца ад гэтых злучэнняў, чужых прыродзе душы, будзе выпраменьваць святло ўнутранай прыгажосці знутры і адчуе тое, што адчувае чалавек са спакойнай душой.

Дзякуючы аналізу мы выяўляем, што чалавечыя праблемы маюць тры складнікі: ёсць праблемы і засмучэнні, якія атакуюць чалавечае цела, іншыя, якія атакуюць розум, і трэцяя катэгорыя, якая блакуе шляхі душы.

Хвароба, старасць і смерць — гэта цяжкасці і перашкоды, з якімі сутыкаецца цела. Псіхалагічныя захворванні, аднак, пранікаюць у розум праз смутак, страх, гнеў, падаўленыя жаданні, крыўду, нянавісць, эмацыянальныя апантанасці, ліхаманкавае нервовае ўзбуджэнне і псіхалагічны рак, які паралізуе разумовыя здольнасці. Найбольш небяспечная хвароба, аднак, — гэта хвароба душы, якая праяўляецца ў невуцтве, ад якой узнікаюць і распаўсюджваюцца ўсе іншыя хваробы.

Універсальны чалавек

Натхнёны вучэннямі майстра Парамахансы
Праз раздзяляльныя мора
У аддаленым кутку існавання
Касмічны чалавек з'явіўся перада мной
З раскошным ззяннем
Ён імітуе ўзыход і яркасць сонца
Яго дом знаходзіўся ў самым сэрцы некранутых
лясоў

Я бачыў яго, як ён шпацыраваў па залатых
лугах мудрасці

З жыццёвай сілай маладосці
І радасць дзяцей
Ён марыць пра чароўнае ззянне маладзіка
Ён перамяшчаецца паміж незлічонымі дамамі
Ён з'яўляецца з лёгкасцю і спрытам
З варот стагоддзяў і вякоў
На імгненне з'явілася дзіўная постаць
Потым ён знік
Потым яно зноў з'явілася
Супрацьстаянне згасанню і знікненню
Упрыгожаны, як эфір бясконцых нябёсаў
І шмат паходняў ззяла з яго твару
Расказваюцца казкі пра пякучую тугу
І пякучыя пачуцці
І маладая прыгажосць
І чыстае юнацкае каханне
Іскры прамяністай веры зыходзілі з яго вачэй
І ружовы прамень упэўненай надзеі
І маланка, што асляпляе вочы
За цвёрдасць і здольнасць
Яно асвятляе куткі Сусвету
Яго дыяпазон дасягае самых далёкіх зорак
Якая незразумелая слава!
Зыходзячы з твайго акіянічнага сэрца, о
касмічны чалавек

**Я доўга ўзіраўся ў твой цудоўны, зіхатлівы
вобраз**

**Я бачыў бясконцыя пашырэнні і сакрэты
Было такое адчуванне, быццам я быў сведкам
праяўлення чалавечага духу
Ва ўсёй сваёй красе і велічы
Часопіс «Усход-Захад»**

У свеце больш добра, чым зла

**Калі закрадаюцца сумневы, нам варта
ўспомніць жыццё вялікіх людзей. Гэта праўда, што
мы людзі, але Бог надзяліў нас незвычайнымі
здольнасцямі, якімі мы рэдка карыстаемся, дык
чаму ж дрыжаць ад страху перад старасцю,
хваробамі і горам?**

**Мы павінны рабіць усё магчымае, каб
клапаціцца пра цела, але не павінны паддавацца
страхам ці пахаваць сябе пад кучамі невуцтва.
Цела — гэта не ўся асоба.**

**Дабро пераўзыходзіць зло ў гэтым свеце, таму
што Бог — найвышэйшая сіла. Але калі зло
напаткае нас, мы думаем, што не маем сілы
кантраляваць яго ці пазбегнуць яго ўлады.**

**Буры зла непазбежныя, але мы можам
пераадолець іх наступствы і падняцца над імі**

**Нам дадзена жыццё не для таго, каб яно нас
знішчыла, а для таго, каб мы адчулі вечнасць, і мы
павінны памятаць гэтую ісціну.**

**Без свабоды думкі чалавек не можа выказваць
сябе чыстым, спантанным і натуральным чынам.
Памятайце, што вы ў сваёй аснове свабодныя. Сіла
волі заўсёды свабодная.**

Калі вы правільна выкарыстоўваеце сваю сілу волі, гэта створыць для вас новую карму, але большасць людзей не жадаюць мянца або прыкладаць намаганні, таму яны разбураюцца перад абліччам цяжкасцей і не здольныя супрацьстаяць выклікам.

Чалавек, які робіць усё, што хоча, не з'яўляецца свабодай, бо ён звязаны сваімі жаданнямі, і таму яго дзеянні наогул нельга назваць свабодай.

Сапраўдная свабода азначае рабіць усё з воляй, кіруемай мудрасцю. Чалавек можа кантраляваць наступствы сваіх мінулых учынкаў, якія непазбежна будуць за ім, калі ён актывуе сваю волю і выкарыстоўвае яе для добрых і карысных спраў.

Калі вы будзеце весці свае справы з розумам і сілай волі, сіла вашых мінулых правін аслабне, а вашы добрыя звычкі ўмацоўцца.

Глыбока ўкаранёныя звычкі ў пэўным сэнсе занявольваюць нас, і таму мы не жывем у сапраўднай свабодзе

Мы пастаянна жадаем таго, чаго нам не хапае, і прывязваемся да рэчаў, якія не з'яўляюцца істотнымі. Як толькі нешта апаноўвае нас, мы часова губляем свабодную волю. Гэтак жа, як усходнія людзі паняволеныя старажытнымі звычаямі, заходнія людзі паняволеныя сучаснымі. Мы ствараем свой уласны лёс і становімся яго рабамі.

Чаму адно дзіця нараджаецца ў бязбожнай сям'і, а другое — у добрай? Кожны з іх скарыстаўся

**сваёй свабодай, каб жыць пэўным чынам у мінулым
(у папярэднім жыцці), і такім чынам сам наклікаў
на сябе гэтыя абставіны ў гэтым жыцці.**

**Няма сапраўднай свабоды без Бога. Мы павінны
пастаянна думаць пра Яго, якімі б ні былі нашы
клопаты і думкі, Бог павінен займаць першае месца
ў нашых сэрцах.**

**І калі мы сапраўды з Ім паяднаемся, нам будзе
дадзена здольнасць дасягнуць таго, што мы
павінны дасягнуць, у любы час, з Яго боскай
дапамогай.**

Парада для вучня

Адзін са вучняў спытаў настаўніка Парамахансу

**Каб даць яму некалькі парад па самаразвіцці,
ён сказаў**

Калі хочаш быць каханым

**Пачніце з любові да тых, хто мае патрэбу ў
вашай любові**

А калі вы чакаеце ад іншых

Быць верным і адданым табе

Будзьце шчырымі і вернымі ім

**І калі вы жадаеце, каб іншыя не дзейнічалі
зламысна і хітра**

Не дазваляйце падману пранікаць у вашы думкі

**Не паводзьце сябе так, каб гэта шкодзіла
іншым**

Калі вы хочаце, каб іншыя вам спачувалі

**Пачніце з таго, каб праявіць да іх спачуванне
Асабліва да тых, хто цябе акружае
Калі вы хочаце, каб іншыя вас паважалі
Вы павінны праяўляць павагу як да маладых,
так і да старых сярод іх
Калі вы хочаце спакою ад іншых
Вы павінны жыць у гармоніі
Калі вы хочаце, каб людзі былі рэлігійнымі
Будзьце бадзёрымі і дайце іншым адчуць сябе
Вы добры прыклад для пераймання, і яны
могуць на вас спадзявацца і давяраць вам
Карацей кажучы, усё, што вы хочаце, каб
іншыя паказвалі
Адна з пераваг добрага
Пакажыце гэта спачатку ў сваім жыцці
Вы ўбачыце, што людзі рэагуюць на вас гэтак
жа
Калі вы можаце вызначыць тыя вобласці, якія
патрабуюць
Каб развіваць і паляпшаць сваё жыццё
Без пачуцця расчаравання і развіцця комплексу
непаўнавартасці
І калі вы пастаянна працуеце над паляпшэннем
сваёй асобы**

**Тады час, які вы правядзеце, будзе больш
карысным і карысным**

Што, калі б вы патрацілі іх на жаданні

Каб людзі ўдасканаліваліся

Ваш добры прыклад і разумны падыход

Большая здольнасць змяняць іншых

**Ад тваіх простых жаданняў, твайго гневу і тваіх
слоў**

Кашмус незлічоны

Ты — крыніца ўсяго добрага

І крыніца ўсёй сілы

Благаславі нас, Госпадзе

Каб мы маглі паказаць нам Твае дабраславенні

У нашым здароўі

і нашы інтэлектуальныя памкненні

У нашых духоўных праявах

Ты — ззянне зорак

Энергія ў атамах

І дабрыня ў сэрцах

Прыгажосць у шчырасці

Веліч заключаецца ў сумленнасці

Дапамажыце нам аднавіць сілы

Тваёй найвышэйшай сілай

З тваёй бясконцай мудрасцю

І з тваёй бязмежнай шчырасцю

**Дазвольце нам прызнаць, што вы — крыніца
здараўя**

і асяроддзе жыцця

І крыніца ўсяго разумення і ведаў

Вызвалі нас ад невуцтва і яго наступстваў

Ад страху і трывог

Няхай паток тваёй мудрасці змые

Усе абломкі і руіны нашага жыцця

Зрываў заслоны, якія хаваюць ад нас твой твар

**Дазволь нам убачыць цябе ў вельмі яркім
святле**

Незлічоныя сонцы на гарызонце нашага жыцця

**Дазволь нам адчуць Цябе як пастаянна
абнаўляльную сілу**

Нашы ідэі натхняюць

І сілкуюць нашы душы

Нашы целы сілкуюцца

І нашы мары спраўджваюцца

Амін

Большасць людзей не ведае, чаму

Ад іх прысутнасці на гэтай зямлі

Яны вераць, што сэнс жыцця

Гэта выкананне жаданняў

Атрыманне неабходнага для жыцця

Шукаючы задавальнення і чалавечай любові

І ў рэшце рэшт здацца апошняму абаненту

Людзі пачынаюць сваё жыццё

Праграмісты з пэўнымі схільнасцямі

І жаданні, якія не былі здзейснены ў мінулым

**І яны спрабуюць — з той нязначнай колькасцю
свабоды волі, што ў іх засталася —**

Імітацыя жаданняў і дзеянняў іншага

Калі яны змяшаюцца з бізнесменамі

Яны хочуць стаць падобнымі да іх

А калі яны маюць зносіны з мастакамі

Мастацтва становіцца для іх усім

**Бог хоча, каб мы былі практычнымі ў гэтым
свеце**

**Ён даў нам голад, які патрабуе ад нас працы,
каб яго задаволіць**

Але пошукі ежы і прытулку

Грошы і маёмасць, нічога больш

**Гэта азначае, што чалавек забывае крыніцу
свайго шчасця**

Гэта праўда, што нам трэба працаваць

Каб задаволіць нашы патрэбы

**І што мы імкнемся дасягнуць сваіх законных
мэтаў**

Але перш за ўсё

Каб адкрыць нашы сэрцы Богу

**Мы просім Яго кіраўніцтва і адабрэння ва ўсім,
што мы робім**

**Тады мы павінны дасягнуць поспеху ў школе
жыцця**

Таму што мы атрымаем нашы інструкцыі

Ад Вялікага Менеджара і Знішчальніка

Той, хто ведае, што нам трэба

Што лепш для нас?

Таму мы павінны давяраць яму

Мы падпарадкоўваемся Яго мудрай волі

Лісты да настаўніка Парамахансы ад яго вучняў

Успамін пра мой візіт да цябе ўсё яшчэ жывы

У XIV томе часопіса «Унутраная культура»

Лісты, дасланыя іх аўтарамі з розных краін

Цытуем з яго наступнае:

**Хачу паведаміць вам, што дзякуючы
ўважліваму прачытання вашых вучэнняў**

Я атрымаў духоўнае прасвятленне

Той, якога я заўсёды шукаў

Твае вучэнні адчынілі мне дзверы шчасця

*** * ***

Я штодня практыкую твае духоўныя афірмацыі

**Я заўважыў, што негатыўныя думкі паступова
знікаюць**

Страхі развеяліся

**Я атрымліваю асалоду ад кожнага моманту
свайго жыцця**

Дзякуй за вашу дапамогу

*** * ***

Я атрымліваю шмат дабраславенняў

З вашых духоўных вучэнняў

З нецярпеннем чакаю прачытання вашых думак

**Я раблю ўсё магчымае, каб прымяніць гэта ў
сваім жыцці**

Вашы вучэнні прыгожыя і карысныя

*** * ***

Я знаходжу ў вашай цудоўнай філасофіі

Што выклікае захапленне і натхненне

**Мая глыбокая ўдзячнасць за ўсё, што ты мне
даў**

Ад дапамогі і псіхалагічнай падтрымкі

*** * ***

**У мяне такое непераадольнае адчуванне, што я
атрымліваю гэта штотыдзень**

На новы ўрок з вашых вучэнняў

**Я знаходжу задавальненне і пачуццё ад
кожнага ўрока**

*** * ***

Дзякуй ад усяго сэрца

**Каб дапамагчы мне зразумець сваё ўнутранае
"я"**

І каб я ўсвядоміў схаваныя сілы ўнутры мяне

І каб паказаць святло Бога майму разуменню

Дзякуючы вучэнням, якія я атрымаў ад цябе

*** * ***

Я дагэтуль памятаю свой візіт да цябе

Яна жыве ў маіх думках ужо чатыры гады

Я ўсё яшчэ памятаю тваю поўную веру ў Бога

І твая любоў да чалавецтва

Гэта дапамагло мне пазнаць сябе

Калі я думаў, што я адзін

У мяне няма сяброў і нікога, хто б мне спачуваў

**Гэта дадало мне ўпэўненасці ў сабе і падняло
мой маральны дух**

**Гэта натхніла мяне быць мужным у жыццёвых
абставінах**

*** * ***

На працягу сарака гадоў

**Я вывучаў розныя галіны навукі і ведаў
Але я нічога не атрымаў з усёй гэтай вучобы
Пра нешта параўнальнае з тым, чаму я
навучыўся з вашых вучэнняў**

*** * ***

**Мне вельмі карысна чытаць вашыя вучэнні
Калі большая колькасць людзей
Яны вывучаюць і рэалізуюць вашы ідэі
Свет, у якім мы жывем, быў бы
Лепш, чым ёсць**

*** * ***

**Я хацеў бы падзякаваць вам ад усяго сэрца
За дабраславенні, якія прыйшлі ў маё жыццё
З таго часу, як я пачаў чытаць вашыя вучэнні з
засяроджанасцю і ўвагай
Дзякуй, і няхай Бог благаславіць вашы
цудоўныя намаганні**

І ваша праца прысвечана служэнню чалавецтву

*** * ***

**Паколькі я прасіў цябе маліцца за мой поспех
Маё становішча значна палепшылася
Мая глыбокая ўдзячнасць і спадзяюся, што вы
будзеце працягваць маліцца**

*** * ***

**Калі я атрымаў тваё апошняе паведамленне
Я ўсё яшчэ блукаў у цёмным лесе сумневаў
І ён не мог бачыць сцэжкі з таго лесу
Але дзякуй Богу і вашым асаблівым малітвам
Шлях стаў больш ясным, і мая вера ў Бога
ўмацавалася
Маё становішча палепшылася ва ўсіх адносінах
І, калі ласка, заўсёды памятайце мяне ў сваіх
пачутых малітвах**

*** * ***

**Вашы вучэнні мне вельмі дапамаглі
І я атрымаў ад гэтага велізарную карысць
І гэта было даказана мне пераканаўчымі
даказамі
Эфектыўнасць ваших духоўных афірмацый і
пазітыўнага мыслення**

**Мяне перапаўняе ўдзячнасць
Дзякуючы здароўю, радасці і спакою, якія я
адчуваю
Я адчуваю, што штодня раблю прагрэс у
медытацыі**

*** * ***

**Калі б не вашы цудоўныя, натхняльныя вучэнні
Маё жыццё на гэтым зямным узроўні было б
надзвычай абмежаваным**

Хачу падзякаваць вам за асаблівую ўвагу

Якія яна давала мне апошнія тры гады

*** * ***

Дзякуй за часопіс «Духоўная культура»

**У якім я знаходжу дабраславенне і харчаванне
для душы кожны дзень**

**Я дзякую Богу, які пазнаёміў мяне з вамі і
вашым вучэннем**

*** * ***

**Хачу падзякаваць вам за вашы штомесячныя
лісты**

Апошняе паведамленне мяне натхніла

**Каб я чытаў гэта сваім вучням на ўроку
літаратуры**

Яны станоўча адрэагавалі на яго змест

Гэта была радасная падзея для ўсіх нас

**Мяне вельмі кранулі думкі, якія вы ўключылі ў
ліст**

**Настолькі, што я хацеў падзяліцца гэтым са
сваімі вучнямі**

**Гэтае паведамленне выклікала ў мяне глыбокія
роздумы**

І самааналіз у таямніцы душы

**Я адчуваю, што гэта дапаможа мне вырашыць
праблемы**

**І мудра і пазітыўна ставіцца да жыццёвага
вопыту**

*** * ***

Вашы вучэнні бясцэнныя

Я не хачу прапусціць ніводнага з вашых урокаў

З лекцый настаўніка Парамахансы

Калі шчасце душы ўзлятае

Схаваны ў глыбіні сябе

**Тоўсты пласт мімалётных сэнсарных
задавальненняў**

Залатое ззянне душы згасае

І здольнасці празрыстай душы схаваныя

За шчыльнасцю матэрыялу

Калі розум чалавека прыцягваецца

Да рэўнасці і зайздрасці

І яго ахінаюць хмары страху і трывог

Ён становіцца няшчасным і няшчасным

І ён быў бяссільны

Але калі ён звяртае тую ж увагу

Да любові, міру і згоды

Ён адчувае сябе надзвычай шчаслівым

Душа адчувае шчасце

Калі вы адварочваецеся ад фізічных жаданняў

Змяшаны з пакутамі і няшчасцем

Да пераваг празрыстай душы

Поўны вытанчаных задавальненняў

Калі душа цалкам пагружаная

З грубымі задавальненнямі гэтага свету

Яна перастае цікавіцца даследаваннямі

Пра найвышэйшыя задавальненні

І не ў стане адчуць радасці душы

Многія могуць запырэчыць

што адмова ад матэрыяльных задавальненняў

**У гэтым свеце амаль немагчыма
Ці падчас жыцця з людзьмі
Іх ідэі круцяцца вакол чыста матэрыяльных
пытанняў**

**Але гэта не патрабуецца ад звычайнага
чалавека**

**Пакінуць свет і пайсці ў горы і лясы
Каб знайсці спакой і цішыню
Хутчэй, ён павінен быць у гэтым свеце
Не дазваляючы магутным патокам змятаць яго
Каб бурныя хвалі свету яго не захліснулі
Ён не павінен негатыўна ставіцца да
навакольных**

**У той жа час
Ён не павінен дазваляць матэрыялізму асляпіць
яго**

**Каб ён не страціў сувязі са сваёй духоўнай
прыродай**

**Ён становіцца нездольным адчуць радасць
шчасця**

І сведчачы боскіх агнёў

Скарбы душы
З вучэння мудраца Парамахансы Ёгананды
Гэты свет — толькі сон
Гэтак жа, як няма прынцыповай розніцы ў
кінематаграфічнай прэзентацыі
Паміж морам і небам, якія з'яўляюцца двума рознымі
ступенямі вібрацыі святла
Вось так яно і ёсць у гэтым свеце
Смутак, радасць, боль, задавальненне, спёка і холад
— вось мары гэтага свету
Мы тут сёння, а заўтра спусцімся, як хмары, проста
цені ў касмічным сне
Але за гэтым мімалётным, эфемерным вобразам
хаваецца вечны дух

Нашы душы — неад'емная частка гэтага
Бог — адзіная праўда. Мы павінны заўсёды маліцца,
каб спакусы не перамагалі
Жыццё — гэта інваліднасць, якая перашкаджае нам
памятаць пра яго
Калі я малюся такім чынам, я атрымліваю больш
вынікаў, чым у любы іншы час
Тады, нават калі б здарылася нешта сур'ёзнае, гэта
не змагло б мяне спыніць
Разважанні пра Яго прымушаюць мяне адчуваць
сябе ў бяспецы і надзейнасці ў Яго святой прысутнасці
Жыццё тут здаецца бясплодным і хаатычным,
пакуль мы не дасягнем бяспечнага берага
Вось чаму я заўсёды кажу, што я тут, каб
засведчыць важнасць і славу найвышэйшай ісціны
Мы не павінны ўскладаць свае надзеі на мімалётныя
зямныя мэты і далікатныя матэрыяльныя прывязанасці
Такія хісткія прывязанасці несвядома аддаляюць нас
ад нашай канчатковай мэты
Гэтак жа, як гэта аддаляе нас ад нашай сапраўднай
сутнасці
Навакольнае асяроддзе стварае ў людзях ілюзіі і
прымушае іх лічыць сябе выдатнымі
Сапраўды амбіцыйны чалавек павінен узяцца над
гэтай мімалётнай і часовай экалагічнай свядомасцю
Ён пазнае праўду ўнутры сябе, таму гэтая праўда
становіцца яго асяроддзем
Прырода і адзіны ўплыў у яго жыцці
Мы просім Бога натхніць нас кіраўніцтвам і
накіраваць нас да Яго
І знайсці яго, перш чым пакінуць гэты свет
Якім бы ні быў характар перажыванняў, якія мы
перажываем, і болю, які мы церпім
Мы не павінны губляць надзею, што Божая дапамога
блізка

І Ён адказвае на кожную малітву, што выходзіць з
сэрца, напоўненага тугой
Ён не пакіне сваіх блізкіх і не пакіне іх на волю лёсу
Каштоўней за золата
Аднойчы, калі пустэльнік блукаў па гарах, ён
спыніўся, каб напіцца вады з невялікага ручая, і яго
позірк упаў на цвёрды кавалак чыстага натуральнага
золата, які зьяў пад празрыстай вадой ручая. Ён напоўніў
сваю міску вадой, паклаў залаты кавалак у сумку, а
.потым сеў на ўзбочыне дарогі адпачыць
У гэты момант на дарозе з'явіўся малады чалавек,
задыханы ад знясілення. Ён падышоў да пустэльніка і
сказаў яму: «Я сёння нічога не еў, а наперадзе ў мяне
доўгая дарога. Ці ёсць у цябе кавалак хлеба, каб
«?накарміць свайго спадарожніка
Пустэльнік адказаў: «З задавальненнем і гонарам, і я
рады падзяліцца з вамі боханамі хлеба, якія ў мяне
ёсць». Затым ён паказаў на сумку і сказаў яму: «Калі
«ласка, вазьміце тое, што ёсць
Калі юнак даставаў хлеб з торбы, залаты камень
.упаў, пустэльнік злавіў яго і адклаў убок
Пакуль яны елі, юнак усё глядзеў на золата,
захапляльна казаў пра яго і віншаваў пустэльніка з яго
поспехам, бяспекай, надзейнасцю і спакоем, якія даваў
.яму яго жоўты камень
Калі юнак устаў, каб ісці далей, пустэльнік
усміхнуўся і паклаў яму камень у руку
Юнак быў вельмі здзіўлены гэтым раптоўным
багаццем, якое трапіла ў яго рукі, і ён рушыў у дарогу з
неверагоднай радасцю, амаль ні на што не звяртаючы
.ўвагі
Але, нягледзячы на гэта, дзіўныя думкі не пакідалі
яго, не даючы яму спакою і не дазваляючы яму
пазбавіцца ад іх. Раптам ён змяніў курс і вярнуўся да
пустэльніка, паклаўшы свой скарб перад дабрадзеям і,

прывітаўшы яго з паклонам, поўным удзячнасці і павагі,
:сказаў

Я добра ведаю, наколькі каштоўны гэты камень, які»
ты мне даў, але я адчуваю, што ў цябе ёсць нешта больш
каштоўнае, чым гэтае золата, і малю цябе Богам быць
шчодрым да мяне тым, што ты носіш у сваёй багатай
«!душы, што дазволіла табе даць мне гэтае золата

У часы дабрабыту людзі дзякуюць Богу
За Яго багатыя і шматлікія дабраславенні
Але калі атмасфера становіцца змрочнай
Няўдача прыходзіць

Будуць скаргі і крыўда
І большасць з нас губляе жывую веру
Тым, чыё вока ніколі не спіць
Мы ствараем катастрофы і складаныя сітуацыі
Наша ўвага і цэнтр нашай увагі
Калі мы шукаем пазітыўнага выйсця
Мы б убачылі праменьчык надзеі
Мы павінны спадзявацца на боскую дапамогу
І што Той, хто нас стварыў, не пакіне нас
Нягледзячы на складаныя абставіны

Барацьба жыцця
І сцэна змрочная
Калі мы будзем шукаць боскага кіраўніцтва з поўнай
упэўненасцю, мы яго атрымаем
Той, хто мае веру і давер дзяцей, атрымае дапамогу
Усе элементы існавання аб'яднаюцца
Каб дасягнуць таго, што яму трэба
Мы павінны адчуваць у глыбіні душы, што нас
бачаць

І гэтая боская дапамога недалёка
Мы разумеем, што аптымізм прыцягвае ўдачу, як
магніт
Падкрэсліваючы светлы бок жыцця

Гэта дае нам упэўненасць у тым, што дабро існуе і
блізка

І гэтая перамога належыць святлу, а не цемры і
выпадковасці

Бог — боскі спадарожнік
Той, хто не падводзіць тых, хто на Яго спадзяецца
І калі мы думаем пра Яго блізкасць да нас, Яго
абарону і Яго дапамогу нам

Жыццё зменіцца да лепшага
Сэрца будзе перапоўнена ўдзячнасцю і падзякай
Таму, у чых руках скарбы дабраславенняў
І ключы ад раю

Мы караем сябе сваімі нерацыянальнымі ўчынкамі
Мы ўзнагароджваем сябе за свае правільныя
паводзіны

Злоўжыванне розумам, які Бог даў чалавеку
Гэта вядзе да граху, які з'яўляецца прычынай болю і
пакут

Што да правільнага выкарыстання розуму
Гэта вядзе да цноты, якая, у сваю чаргу, вядзе да
шчасця

Бог даў чалавеку розум
і сумленне
свабодная воля
Нябесныя заповедзі

Калі ён абярэ правільны шлях, ён будзе
ўзнагароджаны; у адваротным выпадку ён будзе несці
наступствы сваіх учынкаў

Ён павінен даць справаздачу аб сваіх паводзінах
падчас часовага знаходжання
На гэтай Божай зямлі

Чалавек злоўжываў гэтай незалежнасцю, якую даў
яму Бог

У выніку ён наклікаў на сябе невуцтва, фізічны і
інтэлектуальны боль

Заўчасная смерць і іншыя хваробы
Ён пажынае тое, што пасее, і закон прычыны і
следства распаўсюджваецца на ўсіх
Сучаснасць чалавека залежыць ад яго мінулага
Яго будучыня таксама залежыць ад таго, як ён жыве
І ён праводзіць з гэтым свае цяперашнія дні
І ад якасці насення, якое ён саджае ў глебу сваёй
свядомасці
Такім чынам, чалавек, хоць і створаны па вобразу
Божаму
Ён валодае ў сваёй душы схаванымі боскімі сіламі
Ён губляе права карыстацца гэтымі паўнамоцтвамі
з-за сваіх памылак
І абмежаванні, якія ён сабе накладае
Парушаючы законы розуму
Сувязь душы з часовым целам, якое схільнае да
тлення
І паддаючыся ўздзеянню навакольнага асяроддзя,
генетычных або глабальных фактараў
Гэта адна з прычын чалавечага адчаю,
расчаравання, пакут і няўдач
Таму ён мусіць выправіць свой курс
Ён перакалібруе компас сваёй свядомасці
Калі ён хоча пазнаць сябе
І ён зноў злучаецца са сваёй канчатковай крыніцай
Ён напайняе пасудзіну свайго жыцця дабрынёй,
святлом і ведамі
Акіян не можа быць стрыманы адным выбухам
Падобным чынам, абмежаваная чалавечая
свядомасць не можа ўтрымліваць касмічную свядомасць
Але гэта магчыма для тых, хто імкнецца і імкнецца
вызваліцца ад абмежаванняў
І дасягненне парога неабмежаванай поўнай
свядомасці

І Ён памнажае ім ад Сваёй шчодрасці, і Алах дае
харч, каму пажадае, без меры
Прасіце, і вам дадуць
Стукайце, і вам адчыняць
Калі вы будзеце ўдзячныя, Я абавязкова павялічу
вашу [ласку]
Злоўжыванне словамі — адна з самых смяротных і
разбуральных відаў зброі
Асноўнай прычынай нервовасці з'яўляецца грубая і
абразлівая гаворка
Варта пазбягаць плётак або пустых размоў
Пазбягайце сварак і канфліктаў, а таксама
пазбаўцеся ад агрэсіўных схільнасцей
Калі муж ці жонка раззлююцца, і адзін з іх правакуе
другога
Лепшы спосаб для іншага чалавека — гэта ісці
пешшу
І ўстрымацца ад адказу, пакуль бура не сціхне
І калі хтосьці з іх скажа крыўдныя словы
Лепш за ўсё, каб іншы чалавек не адказваў
падобнымі словамі
Хутчэй, захоўвайце спакой, пакуль думкі не
суціхнуць і настрой не астыне
Калі жонка крычыць на мужа, а ён адказвае гучным
крыкам, муж пацерпіць падвойна
Першы раз — ад яе з'едлівых слоў, а другі — ад яго
рашучых слоў
Такім чынам, ён шкодзіць у першую чаргу сабе
Гэта можа прывесці да разводу або іншых
непажаданых наступстваў
Варта таксама пазбягаць упартасці або
паблажлівага стаўлення да іншых
Адначасова не варта ўцягвацца ў сваркі і бойкі
Хутчэй, варта пачакаць, пакуль не адновяцца
самавалоданне і псіхалагічны спакой

Не дазваляй нікому красці твой спакой
Не парушайце спакой іншых вуснымі (ці пісьмовымі)
абразамі
Злоўжыванне словамі — адна з самых смяротных і
разбуральных відаў зброі
Чалавек можа казаць такія рэчы, калі злуецца або
калі эмоцыі зашкальваюць
Ён ужывае нецэнзурную лексіку, якую насамрэч не
хоча вымаўляць, а потым шкадуе пра гэта
У той час як іншы чалавек будзе памятаць гэтыя
словы дваццаць гадоў
(Смутак не так лёгка забываецца)
З гэтага пункту гледжання, памяць — гэта дрэнная
.рэч
Сіла памяці — гэта дабраславеньне, калі ёю
правільна карыстацца
Але гэта шкодна, калі выкарыстоўваць як сховішча
для дрэнных рэчаў
Якія былі здзейснены супраць нас
Рыхтуючыся да ўваходу ў рай мудрасці
Увесь працэс эвалюцыі чалавецтва накіраваны на
супакоеннае бур невуцтва
Каб хваля магла вярнуцца ў мора і зноў з ім зліцца
Гэта значыць, каб жыццёвая сіла чалавека магла
аб'яднацца з большым духоўным светам
Навукоўцы, бізнесмены і сацыяльныя рэфарматары
пастаянна спрабуюць ускосна пракласці шлях да
пабудовы глабальнага адзінства
Усе навуковыя, філасофскія і маральныя школы
шчыра імкнуцца сабраць букет ісціны з садоў мудрасці і
ўпрыгожыць чалавечыя душы ўсім вытанчаным,
цудоўным і карысным, рыхтуючы іх да ўваходу ў вечны
.рай мудрасці
Дзякуючы залатым адкрыццям навука непасрэдна
дапамагае чалавеку, забяспечваючы яго неабходнымі

рэчамі і матэрыяльнымі патрэбамі, і ўскосна дапамагае
яму выправіць некаторыя погляды на многія «цуды» і
.таямнічыя з'явы

Навука кажа нам, што калі вада змяняе свой
парадак вібрацый з-за холаду, яна ператвараецца ў лёд,
які плавае на паверхні вады, замест таго, каб змешвацца
.з ёй або асядаць на дне, як іншыя цвёрдыя матэрыялы
Гэтая з'ява сведчыць пра тое, што навукоўцы лічаць,
што калі Ісус Хрыстос ішоў па паверхні вады, ён, мусіць,
змяняў вібрацыі свайго цела, выкарыстоўваючы
псіхалагічныя метады, вядомыя святым, прарокам і
.мудрацам

Каб прывесці чалавецтва да дому ўсеагульнага
адзінства і шчасця, усе матэрыяльныя, маральныя,
рэлігійныя, прамысловыя, сацыяльна-палітычныя і
метафізічныя віды дзейнасці павінны аб'яднаць свае
.намаганні дзеля гэтай мэты

Магчыма ўзгадніць фіксаваныя стандарты
глабальных законаў, якія тычацца здароўя, міру,
дабрабыту, адукацыі і добрых маральных нормаў, а
таксама стандарты духоўных, псіхалагічных і
практычных законаў, якія могуць забяспечыць
мільярдам людзей на гэтай планеце Зямля комплексны і
збалансаваны рост, годны цывілізаванага чалавека, і
.даць яму шчасце і спакой

Глабальны грамадзянін не павінен заставацца
абмежаваным маленькім жыццём і маленькім целам
Хутчэй, ён лічыць сябе членам большай чалавечай
сям'і, кіруемай касмічным жыццём, і разважае пра ісціну,
.«што «ты — неад'емная частка акіяна жыцця
Усведамленне бязмежнае і бясконцае
Яно распаўсюджваецца нават да самых далёкіх
зорак

Яно пранізвае кожны атам у Сусвеце
Нават самыя маленькія электроны

Чалавек павінен адчуваць сябе адзіным цэлым з
акіянам касмічнай свядомасці
І пераўзысці сям'ю і нацыянальнасць
Ён усведамляе, што з'яўляецца членам вялікай
чалавечай сям'і
Радасць паміж аднастайнасцю і разнастайнасцю
Вам не падабаюцца занадта падобныя і
неразнастайныя задавальненні
Хутчэй, яна хоча радасці, якая з'яўляецца
дынамічнай і яркай
Прыцягвае ўвагу сваёй непаўторнасцю
Яно захапляе розум сваёй веліччу
І напаўняе сэрца сваёй салодкасцю
Ён задавальняе і ўражвае сваёй выключна салодкай
прыродай
Шчасце, якое прыходзіць з перапынкамі
Гэта ўзбуджае розум, але не выконвае жаданняў
А задавальненні, заплямленыя аднастайнасцю,
нараджаюць нуду
І радасць, якая доўжыцца толькі нядоўга
Потым яно знікае, пакідаючы пасля сябе
шкадаванне, якое з'яўляецца непажаданай радасцю
І радасць, што блішчыць і знікае
Пакінуць цябе ў стане разгубленасці і абыякавасці —
гэта радасць мімалётная і балючая
Што да радасці, якая рытмічна змяняецца ўвесь час
Аднак яго сутнасць застаецца нязменнай
Як умелы акцёр, які забаўляе сваю публіку рознымі
ролямі і рухамі
Гэта тое, што вы шукаеце і хочаце валодаць
Гэтую радасць можна атрымаць, разважаючы пра
цуды Божыя
А пры рэгулярнай і глыбокай медытацыі
Унутраная крыніца трывалай і адноўленай радасці
Толькі Ён здольны здаволіць тваю смагу шчасця

Духоўная асалода — адзіны сапраўдны экстаз
Які не прымушае вас сумаваць і не схіляе да чагосьці
іншага
— Усё, што чалавек робіць — добрае ці дрэннае
Гэта пастаянныя, настойлівыя намаганні ў пошуках
шчасця
Зло абяцае шчасце, але прыносіць пакуты і няшчасці
Што да дабрыні, то можа здацца, што яна выклікае
меланхолію
З-за патрабавання дысцыпліны і актывацыі сілы волі
Але ў рэшце рэшт гэта, безумоўна, прыносіць
трывалую радасць
Бог — гэта радасць, якая пастаянная і аднаўляецца
на працягу ўсёй вечнасці
І калі вы знойдзеце гэта, вы адчуеце, што знайшлі
самае каштоўнае ў існаванні
Вам больш не трэба будзе гнацца за міражом "гэтай
"іншай рэчы
Тое, што з'яўляецца табе, калі ты не можаш да
гэтага дацягнуцца ці атрымаць
«Духоўная радасць — гэта «гэта іншая рэч
І кожны раз, калі вы знойдзеце гэта ў сабе
Табе больш не трэба будзе шукаць шчасця
І ў гэтай адноўленай радасці вашы жаданні
спраўдзяцца
У яе ёсць усё, чаго яна прагнула
І ведайце, сябры мае, што матэрыяльныя рэчы
Якое дае задавальненне, якое не паддаецца
мысленню
І гэтыя рэчы, разам з задавальненнямі, якія яны
прыносяць
Яно ўваходзіць у свядомасць праз разумовыя
вобразы
Духоўная радасць, аднак, — гэта ўсведамленне
душы

Чыя прырода — гэта найвышэйшае шчасце
Ён размешчаны вельмі блізка да думкі
Яно нават нараджаецца з думкі, калі думка
накіравана ўнутр падчас медытацыі
Калі пашкоджваюцца знешнія прадметы
Ад якой думкі залежыць задавальненне
Шчасце, якое даюць гэтыя рэчы, таксама
знішчаецца
Але духоўная радасць заўсёды аднаўляецца
Яно існуе ў душы і ўстойлівае да разбурэння
І выказванне таго, што радасць нельга выкараніць
Калі толькі чалавек свядома не вырашыць змяніць
свой псіхічны стан
Ён патурае дэпрэсіі, падсілкоўваючы прыгнечаны
настрой
Гэтая іншая рэч
Вы калі-небудзь спрабавалі зразумець гэтую «іншую
?«рэч
Як міраж, які з'яўляецца перад табой і танчыць на
фоне тваіх пачуццяў
А што наконт канца ўсіх вашых здзейсненых
?жаданняў
:Прааналізуйце пытанне
Ты прагнеш чагосьці да таго часу, пакуль не можаш
гэтага атрымаць
Але як толькі яно стане вам даступным, рана ці
.позна вам гэта надакучыць
?А ты хочаш чагосьці іншага, ці не так
Нават калі жыццё дасць табе ўсё, чаго ты калі-
:небудзь хацеў, і адразу
Багацце, улада і сябры праз нейкі час, вы будзеце
адчуваць незадаволенасць
І ты хочаш чагосьці іншага, але адна рэч ніколі не
губляе сваёй свежасці

Яго бляск ніколі не знікне для цябе, гэта сама
радасць

Ва ўсім, што ты шукаеш
І яно імкнецца дасягнуць і атрымаць яго

Прама ці ўскосна
Ты сапраўды шукаеш шчасця
Выконваючы свае жаданні

Ты не хочаш таго, што прыносіць табе смутак
І ты не хочаш тых рэчаў, якія спачатку прыносяць
табе крыху задавальнення

Але ў рэшце рэшт гэта акунае вас у глыбіні
шкадавання і раскаяння
Што б вы ні шукалі

Ты шчыра шукаеш яго з тужой, прагай, імкненнем і
энтузіязмам

Спадзяюся атрымаць задавальненне ад яго набыцця
Ты павінен быць шчаслівы, калі яно сапраўды стане
тваім

Дык чаму б не шукаць радасці непасрэдна і не
?чэрпаць яе з яе крыніц

Навошта шукаць яго непрыдатнымі фізічнымі
?сродкамі

Даць яго вам чыстым, непадробным і без якіх-
!?небудзь недахопаў

Калі чалавек просіць спачування да
кароткатэрміновых матэрыяльных рэчаў
Яго шчасце залежыць ад кароткатэрміновых
задавальненняў

Матэрыяльныя рэчы і задавальненне, якое
атрымліваецца ад выканання матэрыяльных жаданняў
Гэта часова, і таму шчасце, якое яно дасягае,
мімалётнае

Гэта таксама часова
Есці, нюхаць парфумы і слухаць музыку

Бачыць прыгожыя рэчы і дакранацца да прыемных
рэчаў

Усе мімалётныя задавальненні
Яго працягласць звязана з працягласцю адчування
.смаку і паху

Слых, зрок і дотык
Ці пакуль розум не стаіцца ад гэтага
Яго прыцягваюць іншыя стымулятары
Яна не хоча мімалётнай радасці
Пасля таго, як яго пазбаўляюцца, застаецца пачуццё
смутку

Хутчэй, яна прагне радасці, якая не ўспыхвае на
імгненне, а потым не знікае
І я прагну радасці, чый бляск ніколі не знікае
Чысты, пастаянны радыеактыўны радый
Гэтая радасць існуе толькі ў Богу
Крыніца ўсёй радасці і захаплення
Сонца ўзыходзіць адзін раз у дзень
Але яго прысутнасць заўсёды прамяністая
Сусвет схільны да распаду, але
Гэта вечнае жыццё, якое застаецца
Няхай радасць заўсёды аднаўляецца ў вашым жыцці
Гэтая бласлаўёная зямля, якую даў нам Бог
Ён хоча, каб мы атрымлівалі асалоду ад яго
прыгажосці

І мы яго захоўваем
Мы лічым гэта дабраславеннем, якое нельга
марнаваць ці злоўжываць ім

!У ім шмат цудаў і неверагодных цудаў
Вяршыні за вяршынямі
І пласт за пластом
раўніны і стэпы
Моры і рэкі
лясы і лясныя масівы
І пустыні, што бясконца цягнуцца ва ўсе бакі

Гэта касмічны тэатр
Дзе пагоркі дрэмлюць
І ляжаць заснежаныя скалы
Высокія дрэвы выцягваюць шыі
Бясплодныя нагор'і зноў набываюць зеляніну і
пышнасць

Сляды часу адбіваюцца на гіганцкіх скалах
?Хто мае здольнасць даваць захапляльныя віды
А як жа асляпляльныя краявіды гэтай Божай зямлі,
!?ці заслугоўваюць яны таго, каб іх апісвалі
Яно напаўняе сэрца радасцю
І запальвае розум тысячай фантазій
!Выказаць тое, што не паддаецца апісанню
Сузіранне прыгажосці зямлі ўмацоўвае веру
сузіральніка

Яно пераўзыходзіць законы прыроды да парога
найвышэйшай свядомасці
Дзе творчасць ніколі не сканчаецца
І гэта не спыняецца на мяжы
Яно невычэрпнае
:Аднойчы дзіця сказала
Я не ведаю, што значыць для чалавека адчуваць»
«сябе нікчэмным

Вось што адчувае чалавек, сузіраючы цуды Божыя
Якая не мае сабе роўных у розных частках гэтага
свету

Але чалавек лічыць сябе ўсім
Аліф і Я
Пачатак і канец
І рост, які не мае вышэйшай вяршыні
Там ёсць дзіўныя вышыні
І глыбіні, што выклікаюць трапятанне ў душы
І прастор, у якім раствараецца сутнасць
І багаты, як дзённае святло
І агні, якія заклікаюць глядзець уверх

Калі б толькі чалавецтва мела ўсебаковае бачанне
Ты бачыш ва ўсе бакі
Каб усвядоміць цуды творчасці, якія яго акружаюць
Рассыпаліся, як рассыпаныя жамчужыны
У велізарнай Божай зямлі ёсць людзі, якія
разважаюць
Сапраўды, усё, што стварыў Творца, выклікае
захапленне
Гэта натхняе
"Усходнія скарбы - часопіс "Усход-Захад
Мы просім Яго, Усявышняга
Развеяць іскрамі ведаў
цэпра ілюзій
І каб напоўніць сэрцы і розумы
З багаццем дабраславенняў і разумення
І каб Яго найслаўнейшая прысутнасць праявілася ў
душах
І Ён даруе ёй упэўненасць
Гэта бяспечная гавань
І гэта разганяе хмары блытаніны з неба душы
І гэта абараняе нас ад пачуцця распачы
І гэта натхняе нас упэўненасцю, што світанак
шчасця ўзнікне
І душы будуць радавацца
І што птушкі міру і радасці
Яна будзе спяваць у гаях жыцця
Каханне пераможа нянавісць
І светлая надзея развее змрок адчаю
І што шлях дабра будзе працягвацца
Сцяг праўды заўсёды будзе ўзлятаць высока
Над помнікамі сяброўскага ўзаемаразумення
І высакародныя чалавечыя пачуцці
О, Лекар сэрцаў, ад Цябе прыходзіць здараўленне
Душы былі пацярпелыя ад хвароб
Твой дотык развее атруту і хваробы

Няхай смерць і бяда будуць пазбягаць
Тваё імя — абярэг ад зла і шкоды
І малітва, якую чуюць нябёсы
Падрыхтоўка і
Правільнае выхаванне: практычныя метады і
практыкі
Правільныя метады выхавання ўключаюць развіццё
разумення
І спроба атрымаць доступ да скарбніцы інтуітыўных
ведаў
Латнае ў душы і сувязь чалавечай свядомасці з ёй
Аднаго жыцця недастаткова
Ведаць усе духоўныя і матэрыяльныя справы
Выкарыстанне традыцыйных метадаў ведаў
Абапіраючыся выключна на пачуцці
Практыкаванне ўважлівасці і медытацыі
Яны дапамагаюць развіваць і ўдасканалваць
інтуітыўныя здольнасці
Праз непасрэднае, пэўнае ўспрыманне
Развіццё інтуіцыі варты пачынаць, калі гэта магчыма,
з ранняга дзяцінства
Калі гэта немагчыма, яго можна пачаць у любы час
Акрамя таго
Дзецям і падлеткам трэба дапамагаць па меры
магчымасці
Навучаючы іх правільным метадам выхавання, праз
Кіруючы свае думкі да ідэалаў
І сілкуючы свае пачуцці высакароднымі пачуццямі
І вучыць іх паважаць абавязак
І сумленна, з годнасцю і сумленнасцю ставіцца да
сябе і да іншых
Сярод важных аспектаў самадысцыпліны можна
:назваць
Хада і сядзенне з прамым спіной

Для забеспячэння бесперашкоднага патоку жыццёва
важных працэсаў у арганізме
Навучыцеся і выкарыстоўвайце разумовую
канцэнтрацыю для развіцця ўласнай мудрасці
Практыкаванне творчага мыслення
Выконваць абавязкі са шчырым жаданнем
Адрозненне рацыянальнага ад ірацыянальнага
Праўда і ілюзія
І пашыраючы рамкі кахання
Ад любові да сябе да сямейнай любові
Ад любові да сям'і да любові да супольнасці
Ад любові да грамады да любові да радзімы
Ад любові да краіны да любові да свету
Ад любові да свету да любові да Бога
І з іх духоўным ростам
Яны змогуць распаўсюджваць дабро і праўду
паўсюль
І святло дабрыні, якое ззяе ў іх, згасне
Цемра зла акружае іх
З Яго дапамогай хай Ён будзе ўзвышаны
Духоўная сувязь з блізкімі, якія пакінулі гэты свет
Калі вы хочаце перадаць свае думкі сваім блізкім,
якія пакінулі гэты свет
Сядзьце ціха ў сваім пакоі і падумайце пра Бога
І калі адчуваеш спакой у душы
Глыбока засяродзьцеся на цэнтры духоўнага
ўсведамлення спераду
Які цэнтр волі знаходзіцца паміж бровамі
Адпраўце сваю любоў тым дарагім людзям, якія
памерлі
Уявіце сабе ў гэтым цэнтры чалавека, з якім вы
хочаце мець зносіны
І пасылайце ў яго душу вібрацыі любові, добрыя
пажаданні і падтрымку
Калі вы робіце гэта паслядоўна

І ты не страціў цікавасці да гэтага дарагога
чалавека
Ён абавязкова будзе адчуваць вібрацыі ад вашых
думаў
Тыя, хто разлучаны са сваімі блізкімі на гэтай зямлі,
не забываюць іх
Гэтак жа, як іх блізкія ніколі не забываюць іх
І іх святломасць застаецца, захоўваючы памяць пра
сваіх блізкіх
Тыя, хто пакінуў іх на гэтай зямлі
І калі вы хочаце атрымаць адказ ад гэтых блізкіх
Засяродзьцеся на сэрцы, і калі ваша ўвага дасягне
дастатковай глыбіні
Яны могуць спачатку з'явіцца вам у снах, і для іх
гэта магчыма
Часам вам можа сніцца адзін і той жа сон
паўтарацца
Не ўсе мары бессэнсоўныя
Калі вашы думкі спакойныя і гарманічныя
Вы будзеце ведаць, што хтосьці спрабуе мець
зносін з вамі праз сон
Па меры духоўнага прагрэсу вашы блізкія могуць
з'яўляцца вам у бачаннях падчас медытацыі
Калі чалавек дасягае высокага ўзроўню духоўнага
развіцця
Ён зможа ўбачыць перад сабой душы памерлых
Ёсць шмат прыкладаў такіх выпадкаў
Але сапраўдны духоўны прагрэс павінен адбыцца
спачатку
Той, хто глыбока разважае пра Бога
Бог пакажа яму ўсё гэта
Замест таго, каб смуткаваць, плакаць і адчуваць
страту пасля смерці блізкіх
Мы павінны паслаць ім любоў, якую яны адчуваюць
Яны адказваюць тым жа пачуццём

Але мы не павінны цягнуць да сябе дух памерлага
Праз нашы неабгрунтаваныя пачуцці
Эгаістычныя прыхільнасці і глыбокі смутак
Дастаткова сказаць таму, хто сыходзіць: «Я цябе
Шліце цёплыя думкі і добрыя пажаданні тым, хто
Кожны раз, калі мне хочацца гэта зрабіць
Але хаця б раз на год — у пэўную гадавіну
:Скажыце ім інтэлектуальна
Бог зноў злучыць нас разам
Мы будзем працягваць берагчы наша каханне і
ўмацоўваць сувязі прыхільнасці паміж намі
Калі вы зараз дасылаеце ім свае прыязныя думкі,
працягвайце рабіць гэта
Калі-небудзь ты іх абавязкова сустрэнеш, калі дасць
Ты зразумееш, што гэтае зямное жыццё — гэта не
Гэта толькі адно звяно ў ланцугу вашых вечных
З вашымі памерлымі блізкімі
Няхай Бог змілуецца над імі і адорыць іх Сваім
Заўвага: Гэты метада не мае абсалютна ніякага
дачынення да спірытычных сеансаў, якія мы не
рэкамендуем, таму гэта ўдакладненне
Пазбаўленне ад стомленасці
Заўвага: Гэтая інфармацыя і парады не замяняюць
медыцынскую кансультацыю, таму гэта ўдакладненне
У рацыён трэба ўключыць масла і малако
Малако трэба ўжываць асобна ад ежы
Лепш не піць яго падчас ежы
Малако валодае карыснымі слабільнымі
ўласцівасцямі

Але малако выклікае выпрацоўку слізі
Які не падыходзіць тым, хто пакутуе ад праблем з
гаймарытам

Ці ад насмарку і прастуды
Гэта таксама датычыцца апельсінавага соку
Для тых, хто пакутуе ад гэтых захворванняў
Многія, хто пакутаваў ад гэтага, знайшлі палёгку —
— у адказ на маю парад

Значнае паляпшэнне пасля выключэння
апельсінавага соку з рацыёну
(Пакуль яны пакутавалі ад гэтага стану)

Нягледзячы на тое, што цытрынавы сок валодае
,выдатнымі дэзінфікуючымі ўласцівасцямі

Але гэта таксама пагаршае стан гаймарыту
Няма нічога больш сытнага (не здавальняе голад),
чым хлеб, зроблены з

Выраблена з свежазмеленай мукі з суцэльнай
пшаніцы

Аднак людзям з мокротай варта пазбягаць
.крухмалу

Хлеб з суцэльнай пшаніцы можна есці пасля таго, як
яго добра падсмажаць

Завала — яшчэ адна прычына стомленасці, і яна
.звязана з назапашваннем таксінаў у арганізме

Гэта ўплывае на здабыванне энергіі з ежы

Калі вы пакутуеце ад завал, па магчымасці
выкарыстоўвайце натуральнае слабільнае

Калі вы будзеце пазбаўляцца ад таксінаў (адходаў),
вы не будзеце адчуваць стомленасці

Менавіта таксіны, якія назапашваюцца ў арганізме,
прымушаюць чалавека адчуваць стомленасць

Наркатыкі і наркатыкі таксама выклікаюць пачуццё
слабасці

Напрыклад, опіум пазбаўляе сваіх карыстальнікаў
ініцыятывы

Яны не хочуць рабіць нічога, акрамя як балбатаць,
спаць і марыць
Адзін з самых эфектыўных спосабаў пазбавіцца ад
пачуцця стомленасці
Гэта для таго, каб максімальна падтрымліваць
сэксуальную актыўнасць
Таму што празмерная практыка гэтага —
марнаванне творчай энергіі
Гэта прыводзіць да значнай іх страты, як на
фізічным, так і на псіхічным узроўні
:Вучань спытаў свайго правадыра
Якое ваша тлумачэнне духоўнай сутнасці і ведаў пра
?яе, сэр
:Гід адказаў
Духоўная сутнасць — гэта свядомае веданне
духоўных успрыманняў і сіл
Гэтак жа, як адчуваюць сябе марскія істоты, калі
яны апускаюцца ў ваду
І птушкі нябесныя акружаны прасторай
Гэта здабыванне жыццёвай энергіі з эфіру душы
І пачуццё дабрабыту і жыццёвай сілы, якая цячэ па
цэле
Ён аднаўляе клеткі эліксірам жыцця і цалкам
абнаўляе іх
:Тады вучань спытаў
?А які спосаб атрымаць гэты тэст
:Гід адказаў
Сцвярджаючы, што вы духоўнай прыроды
І што фізічная сутнасць, нягледзячы на сваю
адносную рэальнасць
Аднак гэта знешняя абалонка сутнасці душы
І што вада жыцця, якая ёсць крыніцай шчасця
Ён пранікае ў вашы нервы, выклікаючы ў вас
эйфарыю, энергію і пільнасць
:Вучань працягвае, кажучы

Якія перашкоды існуюць для дасягнення гэтага

?стану

:У кіраўніцтве тлумачыцца

Гэтыя перашкоды ляжаць у супярэчлівых думках і

горкіх пачуццях

І негатыўныя наступствы, якія дзейнічаюць як

шкодныя паразітычныя пустазелле

Пра духоўную расліну

Такім чынам, поле свядомасці павінна быць

ачышчана і ачышчана ад усіх примешак

І выкарчаваць церні сумненняў з яго глебы і

ўгнойваць яе жывой верай

Глыбокая туга, чысціня намераў і добрая воля

Існуюць таксічныя нефізічныя расліны, якія трэба

знішчыць

Такія як нянавісць, злосць, зайздрасць, рэўнасць,

страх і іншыя эмоцыі

Разбуральнік, які сее на сваім месцы насенне

кахання, даверу, разумення, высакароднасці і

сумленнасці

:Тады вучань пытаецца

Які найлепшы спосаб вырашаць жыццёвыя

?праблемы

:Кіраўніцтва адказвае

У кожнага замка ёсць ключ, і ў кожнай праблемы

ёсць рашэнне

І той, хто валодае розумам, разважлівасцю, адвагай

і цярпеннем

Давер да боскай дапамогі дапаможа знайсці

рашэнне любой праблемы

І не забывайце, што кожная складаная праблема, з

якой вы сутыкаецеся, — гэта выпрабаванне вашай сілы

І каб падняць настрой і з кожнай пераадоленай

праблемай зрабіць крок наперад

На жыццёвай лесвіцы цябе чакаюць вялікія
дасягненні
Ён спраўляўся са складанымі абставінамі на гэтай
падставе
Вы ўбачыце, што атрымліваеце разуменне, сілу і
радасць
Пераадольваючы перашкоды і дасягаючы новых
этапаў на сваім шляху
І ведай, хай Бог памножыць твае веды, што ўсё, што
табе трэба, ёсць унутры цябе
Калі вы папросіце боскай дапамогі з пакорай і
шчырасцю, вы яе атрымаеце
Дзверы дабрыні і скарбы святла адчыняцца вам
Усходнія скарбы — разважанні і парады
Унутраная культура Усход-Заход
Крыніца міру і святла
Настаўнік сказаў, кажучы пра пачуццё боскай
:прысутнасці
Калі чалавек жыве ў няведанні Бога
Не дакранаючыся яго прысутнасці
Яго жыццё будзе поўнае небяспекі
І схільныя да невырашальных праблем і крызісаў
Пакуль боль не народзіць жаданне і рашучасць
Каб адкрыць таямніцу таямніц і крыніцу спакою і
святла
Адкрыўшы найвялікшую таямніцу
Ён ведае, што значыць свабода, шчасце і
прыгажосць
Чалавек павінен змяніць акцэнт свайго жыцця і
цэнтр сваёй свядомасці
Ад матэрыі да духу
І ад «самога сябе» з яго абмежаваннямі
Да бязмежнага эмацыйнага вымярэння
Тады ён зразумее, што ён быў і застаецца
У цёплых, любячых абдымках вечнасці

Яму таксама трэба папрацаваць над паскарэннем
разумення
Паглыбляючыся ў думкі
І падвоіць намаганні
І калі дакранаецца боская прысутнасць
Ён пераадолее ўсе перашкоды і непагадзі
Якія перашкаджаюць яму рухацца на шляху і не
даюць яму рухацца наперад
Пасля смерці чалавека не будзе
Бліжэй да Бога, чым цяпер
Ступень яго ўсведамлення гэтага пасля смерці
Гэта залежыць ад таго, колькі ён пра гэта ведае
цяпер
!Не трэба адкладаць ці марудзіць
Разважанні пра Бога — крыніца ўсяго шчасця,
любові і добра
Гэта дазваляе нам непасрэдна кантактаваць з
гэтымі благаслаўлёнымі стыхіямі
І Ён адорвае нас благаслаўленнямі
Найміласцівейшага
Мы павінны ўключыць духоўны элемент у нашу
працу
І рабіць працу, якая прыносіць найлепшыя паслугі
іншым
Чалавек, які ставіць сваёй мэтай служыць, а не
зарабляць грошы
Ён адчуе, што ўсё яго жыццё змянілася да лепшага
Ён не застанецца адзін, а дапамога прыйдзе да яго
адтуль, адкуль ён менш за ўсё яе чакае
Большасць людзей не могуць дасягнуць
неабходнага балансу
Паміж іх практычным і духоўным жыццём
Спірытуалісту патрэбныя грошы
Свецкі чалавек не можа жыць шчасліва без Бога

Спірытуаліст працуе, і яго ўчынкі гавораць шмат пра

:што

«Бог дае мне сілы і рашучасць»

Ён мацнее, і Бог благаслаўляе яго намаганні

:Свецкі чалавек таксама працуе, але ён кажа

Я раблю ўсё гэта самастойна, і ніхто мне не дае»

«ніякай заслугі

Гэта прывядзе да нечаканых наступстваў для яго

Ён знаходзіцца ў Махадхіры

Усе практычныя заняткі

Ці то для матэрыяльных, ці то для духоўных мэтаў

Яна павінна грунтавацца на надзейных прынцыпах

Гэта падпарадкоўваецца кантролю сумлення і

раўнавазе розуму

Баланс патрэбны ва ўсім, што мы робім

Таму што яго адсутнасць азначае пакуты, душэўны

боль і галаўны боль

Калі хтосьці запрашае групу бедных людзей

Не маючы дастаткова грошай, каб купіць

неабходныя рэчы для свята

Гэта азначае адсутнасць дыскрымінацыі

І няўменне правільна планаваць

Мы павінны разумець прыроду агульнай сістэмы,

якая кіруе нашымі дзеяннямі

Няправільна выкарыстоўваць духоўнасць для

прасоўвання асабістых інтарэсаў

Нягледзячы на тое, што рэкамендуецца

выкарыстоўваць навуковыя метады

Распаўсюджваць і прапагандаваць здаровыя

духоўныя вучэнні

Існуе ўніверсальны закон дасягнення шчасця

Гэты закон пастаянны і нязменны

Ён заўсёды працуе і дае гарантаваны вынік

і прытрымліваючыся або выконваючы гэты закон

Гэта, безумоўна, азначае быць шчаслівым

У сваім вызначэнні шчасця майстар Парамаханса
:сказаў
Сапраўднае шчасце грунтуецца ў першую чаргу на
псіхалагічным стане чалавека
Задаволенасць, спакой, спакой і ўпэўненасць —
прыкметы шчасця
Трэба імкнуцца да добрага здароўя
Актыўны розум
і жыццёвыя патрэбы
Адпаведная праца
І разважлівае меркаванне
І правільнае разуменне
Ён не павінен сабе дазволіць
Паддаючыся няправільным умовам або асяроддзю
Людзі часта плятуць коканы, якія звязваюць іх
І ён кахае цябе вярхоўкамі, якія звязваюць яго
Ён павінен разумець прычыны гэтых абмежаванняў
Магчыма, гэта дапаможа знішчыць павольна
.развіваючуюся інфекцыю
Ад яго розуму і ад яго цела
Гэта прывядзе да псіхалагічнага абнаўлення
Гэта адкрывае шлях да шчасця і з'яўлення духоўнай
усведамленасці на гарызонце яго жыцця
І абудзіць у ім жыццёвыя сілы
Свядомасць павінна падымацца з глыбінь невуцтва
Да вяршынь разумення і ведаў
Нягледзячы на веру ў свае экстрасэнсорныя
здольнасці
Але злое асяроддзе мае празрысты ўплыў
Здольны падарваць уласную абарону
І пазбаўляючы яго шчасця, якога ён шукае
Таму ён павінен прыкласці ўсе намаганні
Каб стварыць здаровае і спрыяльнае асяроддзе для
шчасця
І шукаць трывалай духоўнай радасці

Замест мімалётных пачуццёвых задавальненняў
Калі ён хоча пазбавіцца ад негатыўнай звычкі, якая
пазбаўляе яго шчасця

Ён павінен пазбягаць усяго, што можа
Каб папярэдзіць або абудзіць гэтую звычку
Затым ён выпрацоўвае добрую звычку замест гэтага
Ён бярэцца за гэта з сур'ёзнымі псіхалагічнымі
намаганнямі

Пакуль гэта не стане неад'емнай часткай яго жыцця
Як толькі яно ўмацуецца і стане моцным
Шкодная звычка аслабне
І яна аслабляе хватку

Ён адчуе шчасце, якога ніколі раней не ведаў
Асветы і ўпэўненасці

**Вучэнні Настаўніка Парамхансы Ёгананды
Жыццё ў яго сутнасці, складніках і мэтах
Гэта складаная галаваломка для разумення,
але не немагчымая для вырашэння**

**Дзякуючы нашаму прагрэсіўнаму мысленню мы
штодня разгадваем некаторыя з яго таямніц**

**Прылады, заснаваныя на дакладных навуковых
прынцыпах у гэтую эпоху**

**Гэта, безумоўна, выклікае захапленне
Адкрыцці, якія прыносяць навука, даюць нам
больш выразнае бачанне**

**Пра спосабы паляпшэння ўмоў жыцця
Але, нягледзячы на ўсё абсталяванне,
вынаходкі і стратэгіі, якія ў нас ёсць**

**Здаецца, мы ўсё яшчэ як марыянеткі ў руках
лёсу**

**І што шлях наперадзе яшчэ доўгі
Перш чым мы вызвалімся ад кантролю
прыроды**

**Жыццё на ласку прыроды — гэта дакладна не
свабода**

**Нашы захопленыя розумы перагружаныя і
скаваныя пачуццём бездапаможнасці**

**Калі мы адчуваем сябе ахвярамі паводак,
ураганаў ці землятрусаў**

**Ці калі падзеі вырываюць нас — без якой-
небудзь лагічнай прычыны**

**Нашы блізкія, якія блізкія нашым сэрцам
Тады мы разумеем, што не дасягнулі шмат
перамог**

**Мы не змаглі пераадолець неспрыяльныя
абставіны**

**Нягледзячы на ўсе нашы намаганні зрабіць
жыццё такім, якім мы хочам яго бачыць**

**Пэўныя ўмовы заўсёды будуць узнікаць на
гэтай зямной сцэне**

**І падзеі, якімі кіруе магутны розум, пра які мы
ведаем вельмі мала**

**Ён дзейнічае цалкам незалежна ад нашага
меркавання і будзе**

**Найлепшае, што мы можам зрабіць, гэта
працаваць і ўносіць некаторыя паляпшэнні**

Мы вырошчваем пшаніцу і вырабляем муку

Але хто стварыў першае насенне?

Мы ямо хлеб або рыс, зроблены з мукі

**Але хто даў нашаму арганізму здольнасць
пераварваць ежу?**

А як ператварыць ежу ў пажыўны прадукт?

У кожным кутку жыцця

Здаецца, існуе незаменная боская рука

**Мы не можам кіраваць сваімі справамі без
гэтага**

З усімі ўпэўненасцямі, якія мы маем

Мы не ведаем, калі сэрца перастане працаваць

Адсюль неабходнасць смелай апоры

Пра найвышэйшую боскую сілу

**І спадзяючыся на сваё вышэйшае «я»
Зыходзячы з гэтай агульнай сілы
Па ўзоры якога мы створаны
Мы павінны мець веру, вольную ад пыхі
І ўпэўнена крочыць па жыццёвых сцежках
Без панікі і дрыжыкаў
Без абмежаванняў і замкнёнасці
Барацьба з алергіяй**

**Пераадоленне адчувальнасці — гэта тонкае
мастацтва, і кантроль хуткасці рэакцыі важны для
развіцця збалансаванай і ўсебаковай асобы.**

**Адчувальнасць вынікае з непаразумення,
комплексу непаўнаважнасці, завышанай гонару і
перабольшанага эга**

**Калі чалавек думае, што яго пачуцці былі
закрануты, гэтая думка ўкараняецца ў яго
свядомасці, узбуджаючы нервы, якія потым
напружваюцца і бунтуюць. З-за параненых эмоцый
у іх сэрцы ўспыхвае гнеў. Аднак некаторыя людзі
здольныя кантраляваць свае эмоцыі, таму іх
знешнія прыкметы не праяўляюцца, нягледзячы на
моцную лютасць унутры іх. Іншыя выказваюць свой
гнеў праз імгненныя рэакцыі, якія відавочныя ў
цягліцах вачэй і выразе твару, а таксама праз
рэзкія, закадзіраваныя вусныя адказы.**

**Празмерная эмацыянальнасць мае сур'ёзныя
наступствы; яна ўскладняе сітуацыю і стварае
непажаданую нестабільнасць, якая негатыўна
ўплывае на навакольных**

**Неабходна прыкласці намаганні для
праяўлення самакантролю і самавалодання,
ствараючы атмасферу ўзаемаразумення і гармоніі,
якая спрыяе міру, а не напружанню, і рассеівае
пары стрэсу. Тыя, хто гэта зробіць, будуць**

гаспадарамі свайго лёсу і будучь узнагароджаны ўдзячнасцю і павагай з боку навакольных.

Залішняя адчувальнасць — рыса, уласцівая большасці людзей, і калі гэтая ірацыянальная эмоцыя ўспыхвае, яна асляпляе разуменне і затуманвае вочы мудрасці. Яшчэ горш тое, што празмерна адчувальны чалавек лічыць, што ён думае, адчувае і дзейнічае ідэальна, хоць на самой справе яго паводзіны могуць быць цалкам няправільнымі!

Многія людзі лічаць, што павінны шкадаваць сябе, калі іх крытыкуюць, і што самашкадаванне прыносіць ім пэўнае палягчэнне. Але, як і ў выпадку з наркаманамі, чым больш яны прымаюць, тым мацнейшай становіцца іх залежнасць.

Адчувальны чалавек часта пакутуе дарэмна. Часцей за ўсё ніхто не ведае прычыны яго пакут або характару яго крыўды, што прыводзіць да ўзмацнення пакут у самаізаляцыі. Нічога нельга дасягнуць, моўчкі засяроджваючыся на тым, што ён успрымае як абразу або крытыку.

Лепш за ўсё ліквідаваць прычыны такой гіперчувствительности шляхам аб'ектыўнага аналізу і актывацыі самакантролю

Гэты тып нездаровай алергіі мае сур'ёзныя наступствы; ён пажырае сэрца, як агонь, і разбурае тканіны спакою. Таму з ім трэба змагацца мудра, лагічна і з цвёрдай воляй.

Свабода ад слабасці

Найлепшы спосаб пазбавіцца ад слабасці

Яно пра гэта не думае

Інакш ідэя слабасці пранізвае свядомасць і будзе дамінаваць над здольнасцямі душы.

Калі мы ўносім святло ў сябе

**Цемра расеецца, быццам яе ніколі і не
існавала**

Гэтая ідэя прыносіць мне цудоўнае натхненне

Калі ўводзіцца святло

У пячору, дзе тысячы гадоў жыла цемра

Цемра імгненна знікне

**Падобным чынам знікаюць слабасці, а разам з
імі і памылкі**

**Калі мы дазваляем святлу Бога ўвайсці ў нашу
свядомасць**

Цемра невуцтва не зможа застацца

Гэта філасофія, паводле якой мы павінны жыць

Пракрастынацыя бескарысная

Кола жыцця ніколі не спыняецца

І дні жыцця хутка пралятаюць

**Кожную хвіліну мы ясна думаем і дзейнічаем
мудра**

**Гэта паспяховая і прыбытковая інвестыцыя ў
сферу нашага шчасця**

Многія праводзяць усё сваё жыццё

Думаць пра грошы, сэкс і славу

Яны рэдка засяроджваюцца на важных рэчах

Што прыносіць ім спакой

**І падняць іх свядомасць на больш высокі
ўзровень**

**Незалежна ад таго, наколькі сціплую ролю
выконвае чалавек**

Ён лічыцца паспяховым у вачах Бога

Калі б ён ведаў, як разумна праводзіць свой час

Ён накіроўвае свае думкі ў патрэбным кірунку

Калі Божае святло свеціць на чалавека

Ён не адчувае, што яму што-небудзь патрэбна

З-за радасці, якая яго ахоплівае

Ён дасягае ўсіх сваіх мараў

**І гэта прымушае яго адчуваць сябе глыбока
ўнутры**

**Ён самы багаты з багатых і самы шчаслівы з
шчаслівых**

У гэтым жыцці

Тунэль святла

Той, хто абуджае духоўную свядомасць

З асветленымі ідэямі

Дабрачынныя справы

Добрыя пачуцці

Глыбокае задуменне

Ён адчувае, як гэта пакідае цела

Час канчатковага ад'езду

Праз духоўны позірк

**Ёг практыкуе падчас свайго зямнога
пражывання**

Духоўнае тунэльнае зрокавае бачанне

На лініі падзелу

Паміж матэрыяй і духам

Ён можа пакінуць Зямлю ў любы момант

Уваходзячы ў гэты асветлены тунэль

І пераход з гэтага свету

Да бясконцай прасторы Бога

Дзе святло

І радасць

Мір

абсалютная свабода

Святлом для цела з'яўляецца (духоўнае) вока

Калі ваша вока адзіночнае

Тады ўсё ваша цела напоўніцца святлом

**{ І святло ў цемры свеціць, і цемра яго не
ведала }**

альтруізм

**Альтруізм — гэта спачуванне гора іншых
людзей**

І каб зблізіцца з імі і пагутарыць з імі

Мы шчыра стараемся суцешыць іх у іх страты

І што мы радуемся іх радасці

**Мы працуем як мага лепш
Каб адганяць ад іх прывід страху, патрэбы і
трывогі**

**Тыя, хто працуе, каб зрабіць іншых шчаслівымі
Няхай Бог дасць яму ўнутранае пачуццё
псіхалагічнага камфорту**

**І калі ён нешта губляе ў пагоні за тымі, каму
спрабуе дапамагчы**

**Ён не лічыць гэта стратай, бо атрымлівае нешта
ўзамен**

**Божая радасць і спакой душы
Ён жыве, каб любіць, працаваць і аддаваць
Ён сее насенне дабрыні і міру на палях
чалавецтва**

**Яго думкі і пачуцці выходзяць за межы яго
асабістага свету**

**Яго ўсведамленне пашыраецца, а эмпатыя
ўзрастае**

**Ён адчувае, што свет — яго дом, а чалавецтва —
яго сям'я**

**Ён разумее, што сэнс яго існавання на гэтай
зямлі**

**Ён павінен пераўтварыцца сам, перш чым
спрабаваць пераўтварыць іншых**

**Таму што тыя, хто ўдасканалюецца сам,
дапамагаюць іншым**

**Каб пераўтварыцца праз прыклад яго жыцця
Дзеянні маюць больш глыбокі ўплыў і больш
глыбокі эфект**

**У свядомасці іншых, ад слоў
Хто валодае духам альтруізму?
Яно не дзейнічае ў адпаведнасці з
абмежаванымі разлікамі і чаканнямі**

**Хутчэй, ён выкарыстоўвае сваю праніклівасць і
здаровы сэнс**

**Ён працягвае дапамагаць сабе і іншым
Дзякуй Богу за поспех, якога ён дасягнуў
І калі ён пацярпеў няўдачу адзін ці некалькі
разоў**

**Ён не адчувае расчаравання, а наадварот,
становіцца больш рашучым**

**Ён падвойвае свае намаганні і спрабуе зноў
Вывучэнне новых ідэй і каналаў**

Кіруючыся святлом розуму

З Божай дапамогай

Пакуль ён не дасягне сваёй мэты

Ён дасягае сваёй высакароднай мэты

Усходне-заходнія ілюмінацыі

З вучэння мудраца Парамахансы Ёгананды

Падрыхтоўка і

Думка — гэта сіла, як электрычнасць

псіхалагічныя ўмовы

Гэта вяртаецца да думкі і ладу мыслення

Электрычнасць бывае і карыснай, і шкоднай

Дык хто ведае, як з гэтым справіцца?

Ён ставіць гэта на свае паслугі

Інакш яго можа ўдарыць токам

І таксама так думаў

Калі яго накіраваць у правільныя шляхі

Прыносіць шчасце свайму ўладальніку

Інакш гэта прынясе яму непрыемнасці

Думка падобная да дзікага коня

Аднак прыручыць яго не немагчыма

**Пазітыўнае мысленне — адзін са спосабаў
кантраляваць свае думкі**

Здаровае мысленне — блізкі сябар

А хворы розум — пастаянны вораг

Здаровае мысленне прыцягвае спакой і бяспеку

І хворы розум запускае смяротныя стрэлы

Гэта адбіваецца на свайму ўладальніку ўдвая

**Адсюль і прымаўка, што ўзнагарода таго ж
роду, што і ўчынак**

Пакуль чалавек мае добрыя намеры

Яго ідэі ператворацца ў паходні

Асвятліце пакойчыкі душы

І выгані кучы цемры

Тады ён адчувае глыбокае палёгку

Яго вочы ззялі задаволенай усмешкай!

Жыццё падобнае да млына, які меле

Тэставыя таблеткі і плённыя эксперыменты

Каб з яго зрабіць хлеб

Гэта як звiлiстая дарога

Па баках яго растуць пышныя кветкі

яркія матылькі

І дрэвы з смачнымі пладамі на галінах

Аднак мы рэдка спыняемся

**Давайце атрымліваць асалоду ад яго выгляду і
смакаваць яго салодкасць**

Насамрэч, мы часта адчуваем сябе як на іголках

**Каб атрымаць доступ да больш шырокіх
тэрыторый**

**Нам здаецца, што тут больш цудоўных відаў,
чым тыя, што мы бачылі раней.**

Але па меры таго, як мы паступова аддаляемся

Пра кветкавыя, пладныя сцежкі

Мы знаходзім дрэвы, у якіх ёсць цемра

Больш, чым проста свежасць

Потым кветкі знікаюць

А разам з ім матылькі і садавіна

Тады мы апынаемся ў бязплоднай пустыні

Чалавечае жыццё падобнае да вады мора

Які ачышчаецца і становіцца салодкім

**Толькі калі вы падымаецеся ў верхнія пласты
атмасферы**

Гэта як ранішні сон

З узростам становіцца ярчэй
Прычына ў тым, што тады рэчы выглядаюць
больш выразна і выразна
Гэта падобна на падарожжа, бо пейзажы
змяняюцца па меры пераадолення адлегласці
Затым той жа пейзаж змяняецца па меры
набліжэння, і гэтак далей
Жыццё не расчароўвае мудрых
Таму што яны ўмела з гэтым спраўляюцца і
атрымліваюць ад гэтага задавальненне
Не дазваляючы яму ўзяць пад кантроль іх і
пазбавіць іх свабоды
Напрыклад, яны любяць ваду
Яны п'юць яе і купаюцца ў ёй, але не
дазваляюць сабе патануць у ёй
Ім падабаецца адзенне, якое ім падабаецца
Без празмернага прытрымлівання
фармальнасцей і фармальнасцей, якія лічацца
павярхоўнымі
Яны атрымліваюць асалоду ад ежы, не
дазваляючы абжорству паглынуць іх
Таму што пераяданне высільвае энергію
І гэта пажырае ўспрымання
І ён знішчыць яго цалкам
І таму чалавек павінен атрымліваць асалоду ад
жыцця
Але без знясілення пачуццяў праз апусканне
ладзіц з іншымі
Іх згода не азначае ўсё
Ці ахвяраваць ідэаламі дзеля іх
Паколькі гэты метада кампрамісу непажаданы
Гэта не адпавядае праўдзе
Рэфарматары і вялікія людзі не пагадзіліся
З мноствам людзей вакол іх
Аднак яны захавалі свой ідэал

Таму што яны разумелі, што робяць
Гэта было абсалютна правільна
Прынцып не павінен быць парушаны
І не звяртаючыся да ўтоеных матываў для
дасягнення канкрэтнай мэты

Таму што гэта не пасуе прынцыповым людзям
Хто можа жыць так, каб дагадзіць Богу?
Не рабі крыўды іншым, бо ім няма чаго баяцца
Перш за ўсё, чалавек павінен быць у гармоніі з
Богам

Потым з сумленнем, а пасля з людзьмі
Але калі такі падыход не задавальняе іншых
Чалавеку дастаткова быць у спакоі ў сабе
Ён адчувае ўнутраны спакой, які робіць яго
незалежным ад адабрэння людзей

духоўны магнетызм
Сіла душы і яе жаданне звярнуцца да Бога
называецца духоўным магнетызмам, і з дапамогай
гэтага магнетызму душа прыцягвае да сябе
дабраславенні, узнёслыя вібрацыі і ўсе добрыя
чалавечыя перажыванні, якія нагадваюць ёй пра
дабрыню і праведнасць.

Духоўны магнетызм — гэта сіла, з дапамогай
якой чалавек прыцягвае і прыцягвае да сябе
добрых сяброў, патрэбныя і важныя рэчы, а
таксама інтуітыўнае пазнанне рэчаў.

Гэтая сіла паходзіць ад магнетычнай,
прыцягальнай сілы Бога

Свечка міру
Вазьміце ментальны гаршчок
Напоўніце яго сваім спакоем
Вазьмі бутэльку маіх пачуццяў
Напоўні яго Сваёй міласэрнасцю
Вазьмі мой пусты кошык для душы
Напоўні яго пладамі сваёй мудрасці

**Уліце воды свайго кахання ў маю душу
Я налью гэта ў кубкі прагнучай душы
Разбурыце сцены эга
Акуні мяне ў сваю поўную прысутнасць
Прамень світання кахання
Хай ён зазірне з адтулін майго сэрца
Гэта нагадвае мне сонечнае святло твайго
кахання**

**Распаўсюджваецца па небе майго жыцця
Ззяла прамяністае святло твайго кахання
На сябе, і гэта было асветлена
Тваё святло напоўніла маю духоўную прастору
Ты — жыццё, якое падтрымлівае маё цела
І розум, які натхняе мае думкі
І мудрасць, якая развейвае маё невуцтва
Я запальваю тонкую свечку майго кахання
Каб прачытаць залатую кнігу
Захавана ўва мне з старажытных часоў
Тваё каханне было і ёсць дагэтуль
Нябачная свечка міру
Якая расейвае цемру і паказвае мне твае
пасланні**

**Блог на старонках сэрцаў
Новы свет: #Парамханса Ёгананда**

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

**Калі вы правяраеце свае духоўныя перакананні,
перад вамі адкрываецца зусім новы свет.
Самастойныя намаганні неабходныя для пазнання
Бога. Вы можаце адчуваць сябе глыбока
рэлігійнымі, і ваш розум можа быць гэтым
задаволены. Але калі вы самі не перакананыя, што
на вашы малітвы адказваюць непасрэдна, ніякія
рэлігійныя фармальнасці не выратуюць вас.
Нягледзячы на тое, што атрымаць Божы адказ**

можа быць цяжка, гэта магчыма. Каб пераканацца, што вы сапраўды дасягнеце Нябёсаў, вы павінны праверыць сілу сваіх малітваў, каб вы маглі іх актываваць. У дзяцінстве я вырашыў, што мае малітвы будуць пачутыя кожны раз, калі я звяртаюся да Бога з малітвай. Гэтая непахісная рашучасць — гэта шлях. Тады кожнае выпрабаванне прыйдзе, каб аслабіць вашу рашучасць і паралізаваць вашу волю, але Божая сіла адказаць бязмежная. Пастаянныя намаганні і пастаяннае выкарыстанне сілы волі прывядуць да Бога адказу.

Важна навучыцца правільна факусаваць розум. Таксама важна мець дастаткова часу для адзіноты і асабістых разважанняў. Пастаяннае ўзаемадзеянне з іншымі перашкаджае духоўнаму росту. Большасць людзей падобныя да губак: яны ўбіраюць усё ад вас, і вы рэдка што-небудзь атрымліваеце ўзамен. Вядома, карысна быць з тымі, хто духоўна шчыры і моцны. Калі кожны чалавек усведамляе сілу, шчырасць і волю іншага, яны могуць перадаць высакародныя духоўныя якасці.

Не варта марнаваць час на дробязі. Многія людзі займаюцца непрадуктыўнымі справамі, і калі вы спытаеце каго-небудзь з іх, чым яны займаліся, яны адкажуць: «Я быў увесь час заняты!» Але яны амаль нічога не памятаюць пра гэтую «працу»! Акрамя таго, празмерны адпачынак і забавы аслабляюць розум. Калі вы глядзіце фільмы кожны дзень, яны страцяць сваю прывабнасць, і вам стане сумна. Фільмы аднолькавыя, з рознымі ролямі: закаханыя, прыгоды, героі, зладзеі і г.д. Нам можа падабацца глядзець сюжэт фільма, але жыццё

рэдка бывае такім. З іншага боку, калі б жыццё было занадта рэалістычным, хто б хацеў бачыць больш жыццёвых падзей такімі, якія яны ёсць, калі ідзе адпачываць?

Жыццё неверагодна падманлівае, і мы павінны падыходзіць да яго адпаведна. Калі мы спачатку не пераадолеем яго падманаў і ілюзій, мы не зможам нікому дапамагчы. У адзіноце сканцэнтраванага розуму ляжыць фабрыка ўсіх вялікіх дасягненняў. Памятайце пра гэта: на гэтай цудоўнай фабрыцы пастаянна пляціце ўзоры сваёй волі, каб пераадолець кожную перашкоду. Пастаянна трэніруйце і ўдасканальвайце сваю волю. У вас ёсць незлічоныя магчымасці працаваць на гэтай фабрыцы днём і ноччу, пакуль вы не марнуеце свой час і энергію.

Уначы я адыходжу ад свецкіх патрабаванняў, каб пабыць сам-насам з сабой, далёка ад свету, у сваёй духоўнай адзіноце са сваёй воляй. Там я кірую свае думкі ў патрэбным кірунку і прымаю рашэнні ўнутры сябе. Затым я заклікаю сваю волю займацца разумнай і карыснай дзейнасцю, якая прыносіць мне поспех. Такім чынам, я шмат разоў эфектыўна выкарыстоўваю сваю волю. Але гэта дасягаецца толькі праз паслядоўнае выкарыстанне волі.

Якое цудоўнае пачуццё будзе мець магчымасць сказаць і пацвердзіць: «Мая воля, прасякнутая ўсеагульнай воляй, дасягне таго, чаго я жадаю!» Калі вы станеце самаздаволенымі і даверыце ўсё боскай волі, не выкарыстоўваючы ўласную волю, дадзенаю вам Богам, вы не атрымаеце жаданага выніку. Боская сіла жадае дапамагчы вам сама па

сабе. Няма патрэбы ў маленнях ці жабраванні;
хутчэй, вы павінны выкарыстоўваць сваю волю, каб
прасіць і патрабаваць — як законны спадчыннік — і
дзеінічаць адпаведна. Вы павінны выкінуць з
розуму думку, што Бог у Сваёй моцы і
трансцэндэнтнай сіле далёкі і схаваны ў самых
далёкіх кутках нябёсаў, і што вы адны сярод
клопатаў і цяжкасцей гэтай зямлі. Памятайце, што
боская воля ляжыць за вашай чалавечай воляй, але
гэтая магутная сіла, падобная да бязмежнага
акіяна, не прыйдзе да вас, калі ваш розум не
адкрыты, а ваша сэрца не ўспрымальнае.

Нервовасць: яе прычыны і лячэнне

Нервовасць — гэта хвароба, якую можна
пераадолець з дапамогай спецыяльнага сродку пад
назвай спакой. Дысбаланс у нашай псіхіцы, які
прыводзіць да нервовых расстройстваў, выкліканы
станам пастаяннага ўзбуджэння або празмернай
стымуляцыі пачуццяў. Пагружэнне ў клопаты,
страх, гнеў, меланхалічныя пачуцці, шкадаванне,
зайздрасць, смутак, нянавісць, крыўда, трывога і
адсутнасць неабходных для нармальнага,
шчаслівага жыцця рэчаў, такіх як правільнае
харчаванне, адпаведныя фізічныя практыкаванні,
свежае паветра, сонечнае святло, адпаведная
праца і вызначаная мэта ў жыцці, — усё гэта
фактары, якія спрыяюць нервовым расстройствам.

Любая інтэнсіўная або працяглая разумовая,
эмацыйная або фізічная стымуляцыя выклікае
значны стрэс і парушае збалансаваны паток
жыццёвай сілы праз пяць пачуццяў і іх здольнасці.
Калі падключыць лямпачку магутнасцю 50 Вт да
крыніцы харчавання напружаннем 2000 вольт,

лямпачка перагарыць. Падобным чынам, нервовая сістэма не прызначана для таго, каб супрацьстаяць разбуральнай сіле інтэнсіўных эмоцый або працяглых негатыўных думак і пачуццяў.

Нервовасць — гэта няпростая праблема. Гэта грозны вораг з сур'ёзнымі ўскладненнямі і далёка ідучымі наступствамі. Фізічна цяжка вылечыць любую хваробу, пагоршаную нервовасцю. У духоўным плане дысбаланс жыццёвай энергіі ў целе робіць канцэнтрацыю ўвагі або глыбокую медытацыю для дасягнення спакою і мудрасці надзвычай складанай.

На шчасце, нервовасць паддаецца лячэнню. Чалавек, які пакутуе ад гэтага стану, павінен быць гатовы прааналізаваць сваю сітуацыю і пазбавіцца ад разбуральных эмоцый і негатыўных думак, якія паступова паглынаюць яго. Самааналіз сваіх праблем і захаванне самавалодання пры любых абставінах могуць вылечыць большасць выпадкаў нервовасці.

Калі мы разумеем, што ўсе неабходныя нам здольнасці — думаць, гаварыць, адчуваць ці дзейнічаць — паходзяць ад Бога, і што Ён заўсёды з намі, натхняе і вядзе нас, мы адчуваем імгненнае вызваленне ад псіхалагічнага стрэсу. З гэтым усведамленнем прыходзяць успышкі святой радасці, а часам глыбокае прасвятленне запаўняе нашу істоту, імгненна развейваючы думкі страху.

Божая сіла падобная да акіяна, які ўсё бурліць і бурліць, пранікаючы праз сэрца ў працэсе ачышчэння, выдаляючы ўсе ілюзорныя перашкоды сумневаў, нервовасці і страху.

Людзі часта лічаць сябе проста фізічнымі цэламі, але гэта ілюзія, якую можна пераадолець, злучыўшыся са сваёй духоўнай сутнасцю праз

медытацыю. Тады яны зразумеюць, што цела — гэта не больш чым бурбалка актыўнасці, якая плавае ў велізарным акіяне Сусвету.

Чалавек, які пакутуе ад трывогі, павінен разумець свой стан і аналізаваць пастаянныя кагнітыўныя памылкі, якія адказваюць за адсутнасць гармоніі і сумяшчальнасці з навакольным жыццём. Калі трывожны чалавек прызнае, хаця б адзін раз, што яго хвароба не з'яўляецца загадкай, а хутчэй лагічным вынікам асабістых звычак, ён ужо дасягнуў паловы лячэння!

Узбуджэнне парушае раўнавагу нервовай сістэмы, пасылаючы вялікую колькасць энергіі ў адну частку цела і пазбаўляючы іншыя часткі іх звычайнай долі.

Гэты дысбаланс у размеркаванні энергіі па нервах з'яўляецца прычынай і падставай для нервовасці. Спакойны чалавек пазбягае хвалявання, таму што ён усведамляе, што Бог кіруе жыццём і яго справамі, і ведаючы гэта (страх знішчае нервы), ён стараецца заставацца псіхалагічна расслабленым, і такім чынам ён здольны спакойна супрацьстаяць жыццёвым абставінам і сітуацыям, таму што яго нервовыя сілы ўраўнаважаныя.

Захоўваючы востры і спакойны розум, ён вызваляецца ад жыццёвых ілюзій і ўзвышаецца над хваляваннем, выкліканым прыемнымі перажываннямі. Што тычыцца непрыемных выпрабаванняў, ён імкнецца не дазваляць ім парушаць яго душэўны спакой або пазбаўляць яго ўнутранага спакою. Гэта мэта, да якой мы павінны імкнуцца і якой мы павінны імкнуцца дасягнуць.

Нервовая сістэма забяспечвае жыццёва важнай энергіяй мозг, сэрца і ўсе іншыя органы. Яна

таксама размяркоўвае энергію паміж пяццю пачуццямі: зрокам, слыхам, дотыкам, смакам і нюхам. Нервы — гэта сродак, праз які мы маем зносіны з навакольным светам, і крыніца ўсіх нашых сэнсарных рэакцый. Таму вельмі важна падтрымліваць стан ідэальнай раўнавагі ў нашай нервовай сістэме, пазбягаючы перагрузкі адной часткі цела празмерным прылівам энергіі, пазбаўляючы іншыя вобласці іх долі гэтага жыццёва важнага харчавання. Раўнавага ў жыцці і дасягненне законных мэтаў дасягаюцца не праз трывогу або эмацыйныя выбліскі, а праз спакой і глыбокую веру ў Бога.

Ёгі валодаюць спецыяльнымі метадамі, з дапамогай якіх яны могуць аднаўляць абпаленыя тканіны, накіроўваючы жыццёва энергію да часткова пашкоджаных нерваў. Кожная клетка і тканіна нервовай сістэмы — гэта жывая, разумная структура. Гэтая жыццёвая сіла або энергія мае здольнасць пастаянна абнаўляць гэту структуру, падобна зарадцы разраджанай батарэі.

Існуе два тыпы нервовасці: псіхалагічная і механічная, або павярхоўная і арганічная.

Псіхалагічная раздражняльнасць — найбольш распаўсюджаны тып, выкліканы псіхічным узбуджэннем або хваляваннем. Працяглае знаходжанне ў гэтым стане, у тым ліку зносіны з непаслухмянымі людзьмі, якія не прыносяць карысці ад сваіх сяброўскіх адносін і не ўносяць нічога пазітыўнага, а таксама шкодныя звычкі адносна харчавання і ладу жыцця — усё гэта ўяўляе сабой невылечныя выпадкі раздражняльнасці.

Ежа павінна быць проста, збалансаванай і не ўжывацца ў празмернасці. Фізічныя практыкаванні

павінны быць рэгулярнымі. Занадта шмат сну прытупляе нервы, а занадта мала сну шкодны. Але самае галоўнае — гэта старанна і мудра выбіраць кампанію. Раскажыце мне пра сяброў чалавека, і я раскажу вам пра гэтага чалавека. Ліснікі і падхалімы не дапамогуць. Нам варта шукаць супольнасць самаўдасканалення — людзей, якія кажуць нам праўду і дапамагаюць нам расці. Лепшыя сябры — гэта тыя, хто сціпла прапануе спосабы, якімі мы можам карыстацца, і рэчы, якія мы павінны рабіць, каб змяніць сваё жыццё да лепшага.

Рэзкая крытыка, выказаная са злосцю і бяздушнасцю, падобная да ўдару малатком па галаве, у той час як любоў значна мацнейшая і карысная. Добрыя парады, выказаныя з любоўю і разуменнем, маюць сілу тварыць цуды, у той час як шкодная крытыка нічога каштоўнага не дае.

Чалавек становіцца кваліфікаваным асуджаць іншых толькі тады, калі ачысціў сваю прыроду і развеяў цемру свайго невуцтва святлом ведаў. Пакуль ён не дасягне гэтага этапу, яму лепш аналізаваць сябе і выпраўляць свае ўласныя ўспрымання, чым крытыкаваць і абражаць іншых.

Зносіны з мудрымі людзьмі спакойнага тэмпераменту — адзін з самых хуткіх і эфектыўных спосабаў пазбавіцца ад нервовасці і адкрыць сваю духоўную ідэнтычнасць.

Нервовым людзям не варта занадта шмат мець зносіны з іншымі нервовымі людзьмі, падобнымі да іх саміх.

Каб пераадолець нервовасць, неабходна выходзіць унутраны спакой. Натуральна спакойны чалавек захоўвае самавалоданне і спакой пры любых абставінах. Ён не дазваляе эмоцыям

кантраляваць яго і прыводзіць да прыняцця
няправільных рашэнняў. Ён не падманваецца
гладкімі, лагоднымі словамі, якія выкарыстоўваюць
апартуністы, каб атрымаць незаслужаную выгаду.
Дзякуючы свайму натуральнаму спакою ён рэдка
становіцца ахвярай дэзінфармацыі і падману.
Насамрэч, яго сэрца раскрывае сапраўдную
прыроду тых, з кім ён мае справу, і выкрывае яго
намеры з дзіўнай дакладнасцю. Ён не атручвае
сваё цела гневам і страхам, якія негатыўна
ўплываюць на кровазварот. Дакладна вядомы
факт, што малако раз'юшанай маці можа аказаць
шкодны ўплыў на яго дзіця. І ёсць шмат доказаў
таго, што інтэнсіўныя эмоцыі маюць сілу
пашкодзіць і разбурыць арганізм.

Раўнавага — гэта цудоўна, і яна павінна быць
асновай нашых пачуццяў, думак і дзеянняў, а
таксама воссю, вакол якой круціцца наша жыццё.

Вялікія душы захоўваюць спакой і спакой, што
дапамагае ім пераадольваць жыццёвыя
выпрабаванні і нягоды, не губляючы розуму і
раўнавагі.

Бог прысутнічае ўсюды, кіруючы светамі і
накіроўваючы галактыкі па бясконцых арбітах. І
чалавецтва, створанае па Яго вобразу, таксама
валодае здольнасцю кіраваць сваім жыццём і
каардынаваць сваю дзейнасць без клопатаў і
перашкод.

Мы павінны заўсёды дасылаць іншым пачуцці
любові, добразычлівасці і міру

У структуры медытацыі, дзе святло пранікнення
пастаянна з'яе на алтары душы, няма трылогі,
стрэсу, напружання, нервовасці, а хутчэй спакой,
цішыня, упэўненасць у сабе і сапраўднае шчасце.

Мір вам

Калі цішыня папярэджвала

Калі цішыня папярэджвала

Калі я абяцаю маўчаць

Каб я мог заставацца ў гармоніі з маім каханым

Я адпачываю ў яго абдымках, якія ахопліваюць
велізарны сусвет

Я буду працягваць слухаць яго мелодыі

І песні міру і шчасця

Бачанне схаваных прывідаў, святых праяў і бачанняў
для Усведаючага

Але я цябе не забуду

Я буду назіраць за табой ціха і ўважліва

Ты ідзеш нада мной у траве, у расліннасці зямлі

Ці ты можаш убачыць мяне квітнеючай на галінцы,
зялёнай ад вінаграднага лісця

Я буду клапаціцца пра цябе з пяшчотай любячага
сэрца і спагадлівай маці

Праз пунсовы колер кветкі, напоўнены гармоніяй

Гэта прыносіць вам радасць, шчасце і пачуццё
спакою

Я абдыму цябе і пагладжу лёгкім ветрыкам

Каб Я мог выратаваць цябе ад страху і ад ценю
трывог

І я ахінаю цябе сонечным святлом, выклікаючы
цёплае і блізкае пачуццё

Калі адзінота падкрадваецца з дрыготкай да глыбіні
душы

Калі ты паглядзіш на мора, ты ўбачыш мяне ў яго
глыбінях

Адзін з маім Госпадам на гарызонце і Нілам у
намётах

У ім ёсць зіхатлівы ген і каштоўны лазурт

Я, вядома, не буду гаварыць інакш, як з разуменнем
розуму

І з глыбіні сэрца, калі я захачу, я буду дакараць ці
вінаваціць

З любові да цябе я пераканаю цябе, і з сэрцам,
поўным запалу

Магчыма, вы тужыце па тым, каму пакланяецеся, з
тугой, як цяжарная жанчына

Я буду спакушаць вас, але спакусай моцнай

Каб атрымліваць асалоду ад любові Госпада,
крыніцы страсці

Забудзь мяне, калі хочаш, але не забывай пра
Міласэрнага

Калі я правяду ноч, думаючы пра цябе, ты ўспомніш
мяне

Увесь час!

Канчатковая мэта чалавецтва

Майстар Парамаханса Ёгананда

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

Кветкі і ружы прыгожыя і яркія, але за імі ляжыць сад невымерна большай прыгажосці і велічы. Нягледзячы на тое, што гэты сад спачатку абсалютна празрысты і яго цяжка ўспрымаць, калі вы зможаце пранікнуць у духоўнае вымярэнне праз браму духоўнага вока, вы зможаце даследаваць гэтае эфірнае царства і атрымліваць асалоду ад яго цудаў.

Я живу ў тым пяшчотным царстве, дзе вытанчаныя якасці і пяшчотныя, далікатныя думкі салатзейшыя і духмянейшыя за любую зямную кветку ці ружу. Там пчала майго розуму пастаянна смакуе нектар боскай прысутнасці.

Калі мы накіроўваем сваю ўвагу ўнутр сябе і ўсё больш жывем у гэтым схаваным свеце ўнутры нас, мы выяўляем, што нашы духоўныя якасці прымаюць асаблівыя формы, якія дзейнічаюць як вокны, праз якія мы ўспрымаем Божую лагоднасць, якая пераўзыходзіць апісанне і ўяўленне.

Пошук Бога не абмяжоўваецца сузіраннем. Кожная добрая якасць і высакародная рыса, якую мы праяўляем у сваіх думках і ўчынках, становіцца схаваным нектарам Божай прысутнасці ўнутры нас, калі наша ўсведамленне дастаткова глыбокае.

Калі мы праходзім праз браму духоўнага вока, мы бачым у сабе фабрыку жыццёвай, разумнай дзейнасці, схаваную за ўсім сусветам. Паколькі мы не накіроўваем сваю ўвагу ўнутр, мы стаім у захапленні і здзіўленні перад слядамі і пячаткамі боскага духу ў прыродзе. Мы бачым творы Бога; Яго святое імя напісана на кветках, на нябёсах і ва ўсім, але Ён маўчыць.

Як людзі, мы вельмі шчаслівыя, бо сярод усіх Божых стварэнняў толькі чалавек валодае фізічнымі, разумовымі і духоўнымі талентамі і здольнасцямі, неабходнымі для таго, каб шукаць Яго, знаходзіць Яго, пазнаваць Яго і разумець Яго мову... мову цішыні.

Значна больш карысна для чалавека чытаць карысныя кнігі і артыкулы, чым марнаваць час на непрадуктыўныя заняткі. Яшчэ больш важна за чытанне — гэта разважаць пра Бога, сузіраць Яго веліч і імкнуцца зразумець бязмежныя і бясконцыя таямніцы жыцця.

Сэнс жыцця — каб чалавек пазнаваў сябе, адчуваў, як касмічнае асяроддзе пульсуе ў яго сэрцы, цячэ ў яго жылах і напайняе яго істоту мірам, любоўю, радасцю і спакоем, і гэта найвялікшы поспех!

Як людзі, мы дасягаем найбольшага прагрэсу дзякуючы сіле думкі

Кожны дзень варта выдзяляць час на развіццё разумовых здольнасцей. Карыснае чытанне больш каштоўнае, чым пастаяннае занятак павярхоўнымі і бессэнсоўнымі справамі. Таксама варта ўсталяваць лагічны штодзённы графік, каб забяспечыць парадак і арганізаванасць. Аднак празмернае кіраванне часам з'яўляецца формай скаванасці, і яго варта пазбягаць.

Раўнавага важная ва ўсіх аспектах жыцця. Пажадана мець пад рукой карысныя матэрыялы для чытання і праглядаць іх у вольны час. Найважнейшымі з гэтых матэрыялаў з'яўляюцца духоўныя кнігі, затым навуковыя працы, некаторыя гістарычныя, філасофскія, сур'ёзная літаратура, біяграфіі вялікіх асоб, падарожныя нататкі і ўсё астатняе, што можа пашырыць круггляд і даць глыбокае натхненне.

Кнігі могуць быць вернымі спадарожнікамі, а выбар якасных кніг прынясе яшчэ большую карысць. Спачатку разуменне сутнасці духоўных вучэнняў і ідэй вялікіх мысліцеляў можа здацца складаным, але праз некаторы час вы пачнеце разважаць над іх працамі і ўцягвацца ў іх думкі. Вы адчуеце, што атрымалі нешта каштоўнае, бо ўсе гэтыя мудрыя людзі чэрпалі сваю мудрасць і веды з бясконцай скарбніцы Божай мудрасці — ідэі, пра якія вы, магчыма, ніколі ў жыцці не задумваліся.

Аднак ёсць шмат тых, хто пастаянна чытае, але не можа даць вам нічога каштоўнага. Лепшы спосаб чытаць кнігу — гэта паразважаць над яе зместам і паглядзець, як ён можа прымяняцца да вашага ўласнага жыцця. Разважліва, не варта сляпа прымаць усё, што чытаеце. Чытанае павінна сілкаваць ваш розум і задавальняць вашу логіку. Каб кнігі сапраўды былі вартыя чытання, яны павінны стымуляваць ваша мысленне, і тады вы адчуеце, як ваш розум развіваецца і пашыраецца.

прамыя веды

Тыя, хто не чытае і не медытуе, а жыве павярхоўным жыццём, пазбаўленым мэты і сэнсу, не развіваюць глыбокага разумення і не набываюць пэўных ведаў. Гармонія прыводзіць нас у адпаведнасць з боскай сілай, якая натхняе наша мысленне і асвятляе наш розум святлом вышэйшага натхнення. Медытацыя — гэта шлях да дасягнення вышэйшага «я». Людзі шкодзяць сабе, калі не чытаюць, але медытацыя нават лепшая за чытанне.

Я люблю чытаць, але ледзь магу прачытаць дзве старонкі, перш чым мяне паклічуць заняцца чымсьці іншым. Таму я замяніў чытанне медытацыяй. Калі я паглыбляюся ў глыбіні сваёй душы, з'яўляюцца прамыністыя агні, і надыходзіць найвялікшая радасць —

радасць, якая суправаджае мяне на працягу ўсяго дня. Гэта тое, што я адчуў у сваім жыцці, і тое, што адчуваюць усе тыя, хто мае зносіны з Блаславёным Госпадам у шэпце душы і тузе сэрца.

Час занадта каштоўны, каб яго марнаваць. Бог хоча, каб мы былі ўраўнаважанымі. Той, хто дазваляе свайму жыццю выйсці з раўнавагі, будзе пакараны паводле ўніверсальнага закона. Калі вы жывяце проста, штодня займаецеся спортам, чытаеце карысныя і каштоўныя кнігі і развіваеце звычку штодзённага сузірання Бога, вашы пачуцці будуць пульсавать ад радасці, жыццёвыя патокі будуць цячы па вашай крыві, а клеткі вашага цела напоўніцца лёгкасцю і энергіяй, якіх вы ніколі раней не адчувалі. І вы атрымаеце ўсе веды, якіх прагнеце, ад духу ўнутры вас.

Гэта заўсёды было маім жыццём. Я не прачытаў дваццаць кніг за дваццаць гадоў. Я не ганаруся гэтым, і калі б не боская духоўная ўсведамленасць, якую я атрымаў праз медытацыю, я быў бы поўным невукам. Калі я гляджу на кнігу, я бачу, што ісціны, якія яна змяшчае, ужо былі адкрыты мне Богам. Усе ўзнёслыя ідэі і ісціны паходзяць ад Бога, Усведаючага. Калі вы будзеце медытаваць над імі, вы атрымаеце Яго мудрасць непасрэдна. Таму чытанне добрых кніг лепш, чым марнаваць час на бесплённыя заняткі, і яшчэ лепш за чытанне — медытацыя і развіццё ўсведамлення Абсалютнай Ісціны, якой ёсць Бог.

Універсальны закон і эвалюцыя свядомасці

У розныя эпохі і месцы чалавецтва дзякуючы розуму набыло шмат уяўленняў пра жыццё і душу. Напрыклад, калі ў члена дзікага племені баліць галава, яго сям'я лічыць, што яго душа вырвалася з цела, таму яны выклікаюць лекара-вешчуна, каб той вярнуў яму душу.

Лекар ідзе ў лес на пошукі душы, знаходзіць яе, прыносіць з сабой у скрынцы і вяртае ў галаву пацыента, і галаўны боль знікае, згодна з распаўсюджаным павер'ем.

У іншай культуры «чханне» хворага чалавека робяць, устаўляючы яму ў цела крукі (выгнутыя жалезныя палкі з вострымі канцамі), каб яго душа не вырвалася пры чханні, а была злоўлена крукамі!

Гэтак жа, як некаторыя людзі прыйшлі да памылковых высноў аб чалавечай псіхіцы з-за недасканалых разважанняў, іншыя — дзякуючы сапраўднаму разуменню — дасягнулі іншага, глыбокага і больш грунтоўнага разумення. Мы ведаем, што душа — гэта не дыханне, таму што некаторыя людзі працяглы час знаходзіліся ў коме без дыхання, што дэманструе, што душа не можа быць абмежавана дыханнем. Душа выходзіць за рамкі дыхання і любога іншага фізічнага стану.

Незалежна ад таго, лічыць чалавек сябе духам ці не, універсальны закон усё роўна прымушае яго раскрываць сваю духоўную прыроду. Незалежна ад яго працы ці становішча ў жыцці, яго свядомасць развіваецца і пашыраецца кожны раз, калі ён выкарыстоўвае свой інтэлект творча і карысна. Кожнае канструктыўнае дзеянне спрыяе развіццю чалавека і пашырае яго разуменне.

Але людзі часта думаюць пра нешта іншае, робячы што-небудзь, і не ведаюць, як правільна засяродзіць свой розум на тым, што робяць. Мы павінны навучыцца думаць пра адну рэч за раз усімі сваімі разумовымі сіламі. Наша ўся ўвага павінна быць сканцэнтравана выключна на гэтай адной рэчы. Чалавек не павінен быць млявым, без энтузіязму або абыякавым. Ляніва і

нядбайнае выкананне спраў прыводзіць да страты энергіі і, як следства, да няўдач і няшчасця.

Чалавек не павінен быць проста самападтрымліваючайся псіхалагічнай машынай, падобнай да жывёлы, якая дзейнічае пад уплывам інстынкту. Гэта вялікая памылка — не абуджаць сябе і не актываваць свае разумовыя здольнасці. Бог даў нам гэтыя здольнасці і хоча, каб мы выкарыстоўвалі іх мудра і цалкам усведамлялі і ўсведамлялі ўсё, што мы робім.

Мы таксама павінны старанна падумаць, перш чым рабіць якія-небудзь дзеянні, і выкарыстоўваць свой розум такім чынам, каб дапамагчы нам расці і рэалізаваць нашае сутнаснае адзінства з Усемагутным Творцам. Усё, што мы робім, павінна грунтавацца на здаровым мысленні і мудрым планаванні.

Абавязак чалавецтва — імкнуцца да высякародных мэтай. Увага да дробязных і марных спраў — гэта бессэнсоўнае марнаванне разумовай энергіі. Пустазелле ў садзе розуму трэба выкарчаваць і ўпрыгожыць кветкамі боскай любові, каб яно магло прыцягнуць прыгожага Бога, які любіць прыгажосць. Калі вы хочаце, каб гэты інтэлектуальны сад працягваў квітнець і квітнець на глебе мудрасці, вы павінны спрасціць жыццё і вызваліць яго ад складанасцей. Выконваючы ўсё з уважлівасцю і сканцэнтраваным, неадцягваючымся розумам, вы можаце аналізаваць сваю дзейнасць, выбіраючы тое, што важна і істотна, і адкідаючы тое, што павярхоўнае і непатрэбнае. Пасля таго, як задача выканана, розум можна адцягнуць ад яе і выкарыстоўваць для рэалізацыі іншых творчых памкненняў.

Людзі павінны навучыцца развіваць сваё ўсведамленне боскага, бо менавіта для гэтага яны былі

створаны. Яны былі прыведзены ў існаванне ў адпаведнасці з законамі эвалюцыі, каб яны маглі выкарыстоўваць свае святыя сілы для пошуку Бога. Жывёлы не валодаюць гэтай здольнасцю. Настаўнік Лахіры Махасая працаваў над навукай, каб дапамагчы жывёлам хутчэй развівацца, але ён не дажыў да яе завяршэння. Я таксама валодаю ведамі аб некаторых метадах паскарэння эвалюцыі ніжэйшых формаў жыцця. Але як наконт мільёнаў людзей, якія жывуць і паводзяць сябе як жывёлы? Яны жывуць у гэтым свеце, а потым сыходзяць, не выканаўшы сваёй мэты. Яны могуць дасягнуць гэтай мэты зараз, калі сканцэнтруюць свае разумовыя сілы і будуць правільна іх выкарыстоўваць.

Адзіны сэнс жыцця — знайсці любячага і добрага Бога. Мы павінны знайсці Яго. Людзі пастаянна і нястомна шукаюць Яго.

«Іншая рэч», якую яны спадзяюцца прынесці ім поўнае і трывалае шчасце

Што тычыцца тых, хто шукаў Бога і знайшоў Яго, то пошукі скончаны, бо Бог — гэта вялікая рэч!

Прырода зацямняе боскую прысутнасць

Чаму чалавецтву была дадзена спакуса? Магчыма, каб яны маглі прагнуць гэтай найвышэйшай істоты, больш прывабнай і прывабнай, чым любая зямная спакуса. Зямныя пасткі і пасткі, якія акружаюць чалавецтва з усіх бакоў, не прызначаны для таго, каб злавіць яго, а хутчэй для таго, каб падштурхнуць і матываваць шукаць тое, што ляжыць па-за межамі, і прымусіць яго спытаць: «Хто стварыў усё гэта? Хто мяне стварыў? Хто я? Дзе Ты, мой Госпадзе? Чаму Ты схаваны ад мяне? Гавары са мной!»

Калі вы звяртаецеся непасрэдна да Бога з гэтымі пытаннямі, Ён адказвае. Большасць людзей не паглыбляюцца ў свае малітвы да Яго, і таму яны не знаходзяць Яго і не адкрываюць Яго.

Мы павінны гаварыць з Богам ад сэрца, у храме душы. Прагнучы вучань заклікае Яго, кажучы:

«Божа мой, я больш не магу бачыць толькі прыгажосць, якую Ты стварыў і ўвасобіў у прыродзе, але я хачу бачыць Твой твар, які больш далікатны, чым усе кветкі ў прыродзе, і прыгажэйшы за ўсе твары ў свеце. Я хачу зразумець, што хаваецца за прыродай».

Калі б хтосьці закрыў твар маскай, ён усё роўна мог бы ведаць, што побач знаходзіцца чалавек. Падобным чынам, прырода падобная да вялікай заслоны, напоўненай боскай прысутнасцю. Бог прысутнічае за заслонамі і маскамі прыроды, але чалавецтва кідае мімалётны, павярхоўны позірк і не заўважае прысутнасці істоты, схаванай за заслонамі прыроды.

Калі я сяджу ў ціхай, нерухомай, уважлівай медытацыі, я адчуваю дрыготку радасці ўнутры сябе і чую, як Бог шэпча: «Я тут».

Інтэлект, які даў нам Бог, — гэта брама ў нябёсы: знешняя брама Яго Царства. Але людзі не выкарыстоўваюць яго так, як павінны. Нам не трэба чакаць, пакуль мы пакінем гэтую зямлю, каб выкарыстоўваць свой інтэлект для пошуку Бога. Час зараз, і месца тут. Тыя, хто не выкарыстоўвае свой інтэлект для пошуку таямніц жыцця і сакрэтаў існавання, знаходзячыся на гэтай зямлі, ніколі не знойдуць іх нідзе больш.

Адкрыццё Боскага "Я"

Існуе некалькі спосабаў адкрыць для сябе касмічны дух або боскае "я". Цішыня — адзін з іх. Захаваўне цішыні азначае заглушэнне ўсіх жаданняў, якія спрабуюць пранікнуць у свядомасць звонку, што дапамагае шукальніку паглыбіцца ў сваё ўнутранае "я" і дакрануцца да сутнасці сваёй душы.

Іншы шлях — праз боскую любоў, або размова з Богам ад сэрца з тужай і шчырасцю. Гаварыць коратка, а потым забыць — марна і не прыносіць боскага адказу. Цяжка знайсці Бога, таму што большасць людзей не сур'ёзна ставяцца да духоўнасці, і нават метады маленняў у большасці выпадкаў неэфектыўныя, таму што ім не хапае глыбіні і шчырасці. Малітвы трэба паўтараць з глыбінёй і запалам, пакуль яны не дасягнуць вышэйшай свядомасці. Малітва, у якой душа гарыць тужай па Богу, — гэта паспяховая і эфектыўная малітва. Вы, напэўна, калісьці маліліся такім чынам, магчыма, калі вам адчайна чагосьці хацелі, або вам вельмі патрэбныя былі грошы, і вы запалілі самае паветра сваім жаданнем. Вось як мы павінны ставіцца да Бога. Мы павінны размаўляць з Ім, і тады мы ўбачым, што Ён слухае нас і адказвае, бо Ён — Усечуючы, Адчувальны.

Ёга — адзін з найбольш эфектыўных спосабаў дасягнуць Бога і злучыцца з ім. Яна ахоплівае некалькі медытатывных практык, якія з'яўляюцца адначасова навуковымі і эфектыўнымі. Вялікія мудрацы Індыі разумелі, што логіка падказвае, што існуюць дакладныя законы і канкрэтныя спосабы наблізіцца да Бога, гэтак жа, як існуюць дакладныя законы, па якіх Бог кіруе справамі Сусвету.

Настаўнікі Індыі адкрылі навуковыя законы ёгі дзякуючы сваёй настойлівасці і прымяненню сваіх

велізарных разумовых здольнасцей. Ёга стане адной з найважнейшых эксперыментальных навук у галіне духоўных даследаванняў.

Святая гармонія з Богам павінна практыкавацца кожным. Гэта тое, што вялікія людзі рабілі са сваімі вучнямі на працягу стагоддзяў. Я тут не толькі для таго, каб казаць пра салодкасць боскай прысутнасці; мая галоўная мэта — пераканацца, што іншыя адчуюць яе. Я не марную свой час. Усё, што я раблю, — выключна для Бога і ў Яго гонар. Я настолькі пагружаны ў Яго думкі, што не заўважаю плыні часу і стомленасці ад штодзённых задач. Нават калі я працую, я адчуваю Яго прысутнасць.

Я не аддзелены ад Бога ні на секунду

Гэта менавіта тая сітуацыя, якой я хацеў і дзеля якой я так шмат працаваў

Мір вам

У гарызонтах самапазнання

Храм, які Бог любіць найбольш, — гэта храм унутранага спакою і цішыні для Яго паслядоўнікаў, куды яны прыходзяць, каб медытаваць і мець зносіны, пакідаючы свет і яго бясконцыя адцягненні. Калі чалавек стварае ў сабе храм прыгажосці і духоўнага спакою, ён зможа адчуць прысутнасць Бога і адчуць Яго блізкасць. У адваротным выпадку ілюзіі свету шматлікія і яны ўсюдыісныя, і яго клопаты напаўняюць сэрца.

Часам чалавек адчувае расчараванне, думаючы, што ўжо позна шукаць Бога. Але Святое Пісанне кажа нам, што калі чалавек усведамляе, што гэты свет падманлівы

і падманлівы, і што толькі душа вечная і неўміручая, то ён увойдзе ў лепшы свет пасля свайго канчатковага сыходу з гэтай зямлі, нават калі гэтае ўсведамленне прыходзіць усяго за хвіліну да смерці.

Кожны з нас рана ці позна будзе забраны з гэтай зямлі, і таму мы павінны зараз зразумець мэту жыцця. Асноўная мэта чалавечага досведу ў гэтым свеце — заахвоціць нас шукаць сэнс жыцця. Мы не павінны быць аслеплены гэтым пастаянна зменлівым і няспынна рухаючымся шэсцем чалавецтва. Па меры таго, як караван часу працягвае свой шлях, вы нарэшце зразумеете, што вы з'яўляецеся неад'емнай часткай Адзінага, Усемагутнага. Зрабіце пазнанне Бога сваёй мэтай і ведайце, што сур'ёзны і шчыры пошук сакрэту жыцця пазбавіць вас ад многіх цяжкасцей і выратуе вас ад розных страхай. Праблемы смерці, няўдачы, праблем і смутку абуджаюць вялікую паніку ў чалавеку. Калі чалавек не можа дапамагчы сабе, а яго сям'я і сябры нічога не могуць яму прапанаваць, яго ахоплівае адчай, і свет цямнее ў яго вачах. Але няма патрэбы дасягаць гэтага стану. Калі яны думаюць пра Бога ўсё сваё жыццё і падтрымліваюць кантакт з Ім, яны знойдуць Яго блізка ў часы цяжкасцей і цяжкіх дзён.

Хто быў з намі, перш чым хто-небудзь іншы быў з намі? Бог. А калі мы пакінем гэтую зямлю, хто будзе з намі? Бог і ніхто іншы. Але тады Яго будзе цяжка пазнаць, калі мы не будзем імкнуцца пазнаць Яго зараз. Калі вы будзеце шчыра і глыбока шукаць Бога, вы знойдзеце Яго, і ваша ўпэўненасць у тым, што Ён заўсёды з вамі, умацуецца. Клопаты і ілюзіі пакінуць вас, і вы больш ніколі не будзеце падманутыя.

Усё існаванне — гэта спакуса адцягнуць чалавецтва ад Бога. Але Бог значна больш прывабны, чым любая

зямная спакуса. Калі б вы зірнулі на Яго, вы б зразумелі гэтую праўду і змаглі б знайсці Яго праз малітву, духоўнае сузіранне і непахісную рашучасць. Рашучасць знайсці Боскае павінна быць непахіснай. Чалавеку цяжка пазнаць Бога, пакуль яго думкі лунаюць ад аднаго да іншага, як пяро на ветры. Бог жадае прыйсці да нас, але мы не супрацоўнічаем з Ім і не дазваляем Яму. Чалавецтву лёгка шукаць мімалётных пачуццёвых задавальненняў і марнаваць час на забавы, вечарынкі і грамадскія сустрэчы. Сапраўды: «Жыццё гэтага свету — гэта толькі забава і развага, упрыгожванні і хвальба, і спаборніцтва ў павелічэнні багацця і дзяцей».

Калі Бог просіць чагосьці, дык гэта чалавечай любові. Ён ціха стукае ў дзверы нашых сэрцаў, клічучы нас назад да Сябе, але большасць людзей не жадае вяртацца. Тым не менш, калі свет цямнее перад іх вачыма, і яны трапляюць у пасткі праблем або становяцца ахвярамі хвароб, яны спяшаюцца маліцца да Яго і шукаць Яго дапамогі. Той, хто ўмацоўвае сувязі гармоніі і згоды паміж сабой і Богам у часы шчасця і дабрабыту, знойдзе Бога побач з сабой, калі Ён яму спатрэбіцца. Але той, хто марудзіць з умацаваннем гэтых адносін, асуджае сябе сутыкацца са сваімі цяжкасцямі і змагацца са сваімі выпрабаваннямі ў адзіночку, пакуль не зможа — з мудрасцю і поўнай адданасцю — звярнуцца да свайго вечнага сябра і пастукаць у Яго ласкавыя дзверы.

З велізарнай колькасці чалавецтва вельмі мала хто сапраўды і шчыра шукае Бога. Дзе тыя, хто дзвесце гадоў таму думаў, што гэтая зямля належыць ім? Усе яны зніклі, і, магчыма, толькі некаторыя з тых, хто звярнуўся да Бога і пазнаў сябе, сапраўды зразумеў рэальнасць жыцця. Але кожнае наступнае пакаленне лічыць гэтае жыццё рэальным!

Але яны былі падманутыя ілюзіяй гэтак жа, як і яны

(І пакаленне за пакаленнем пра гэта расказваюць!)

Падчас нашага часовага знаходжання тут чалавецтва надае вялікае значэнне гэтаму відовішчу. Аднак мы не павінны занадта захапляцца ім і яго бясконцымі падзеямі, бо калі мы гэта зробім, мы аддалімся ад Бога, які пастаянна імкнецца незлічонымі сродкамі і метадамі прыцягнуць нас да Сябе, пазбаўляючыся сваёй глыбокай клопату пра нас і сваёй бязмежнай любові да нас. Ён дорыць нам усе цуды, сведкамі якіх мы прагнем быць: цуды расце і бясконца дакладны парадак прыроды. Ён стаіць за кветкамі і ружамі, і той, хто шчыра шукае Яго, несумненна знойдзе Яго. Навукоўцы-прыродазнаўцы прыйшлі да сваіх адкрыццяў не праз сляпую малітву, а хутчэй, прытрымліваючыся законаў эмпірычнай навукі. Падобным чынам, той, хто шчыра і старанна выкарыстоўвае духоўныя законы навукі, аўтаматычна знойдзе Бога побач з сабой. Чалавецтву пара адкрыць свае духоўныя вочы і зразумець, што пошук Бога патрабуе нязменнай руплівасці і стараннага выканання Яго законаў.

Розныя народы спецыялізуюцца на розных мастацтвах і навукх. Індыя авалодала навуковым мастацтвам пазнання Бога, але, нягледзячы на гэта, нават у Індыі ёсць шмат шарлатанаў, і таму неабходна адрозніваць падрабленыя ад сапраўдных.

Неабходна знайсці баланс паміж духоўнымі ведамі і прыродазнаўчымі навукамі. Без гэтага балансу людзі і народы будуць спатыкацца сярод пакут і разбурэнняў. Калі б лідары сучаснага свету былі духоўна асветленымі і працавалі разам, яны маглі б выкараніць вайну і галечу на зямлі за некалькі гадоў. Духоўная ўсведамленасць

азначае прызнанне боскай прысутнасці ў сабе і ва ўсіх іншых жывых істотах. Толькі гэта ўсведамленне можа выратаваць свет, і без яго я не бачу надзеі на мір. Няхай чалавецтва пачне з сябе. Час занадта каштоўны, каб яго марнаваць. Абавязак прымушае нас рабіць усё магчымае, каб прынесці Божае Царства на зямлю.

Многія вагаюцца шукаць Бога, баючыся, што жыццё стане змрочным і сумным, пазбаўленым прыгажосці і радасці. Але праўдай з'яўляецца наадварот! Чыстае шчасце, якое тыя, хто сапраўды ведае Бога, знаходзяць у поўнай гармоніі з Ім, невымоўнае словамі. Я знаходжуся ў стане духоўнай радасці днём і ноччу. Гэтая радасць — гэта Бог, і ведаць Яго азначае ахінаць усе смуткі і пахаваць іх без шкадавання.

Бог не просіць чалавека быць змрочным, панурага, самотным ці нахмураным. Гэта няправільнае разуменне Бога, і гэта не правільны спосаб атрымаць Яго прыхільнасць. Чым больш спакою чалавек адчувае, тым больш ён можа адчуць боскую прысутнасць. Чым большае шчасце, тым большая гармонія з Богам. Тыя, хто ведае Бога, шчаслівыя, таму што Бог — крыніца найвялікшай радасці.

Людзі спрабуюць знайсці шчасце ў алкаголі, сэксе і грошах, але старонкі гісторыі поўныя гісторый пра іх разбітыя надзеі і няздзейсненыя мары.

Час, праведзены ў медытацыі, зрабіў маё жыццё неверагодна плённым. Тысяча бутэлек віна не змагла б стварыць таго экстазу, які я адчуў праз медытацыю. У гэтай радасці заключаецца боскае кіраўніцтва і мудрасць. Калі чалавек знаходзіцца ў гармоніі з Богам, нават калі ён ненаўмысна памыляецца, ён будзе ведаць, як выправіць сваю памылку, а калі ён выказвае

няправільнае меркаванне, Бог з любоўю накіруе яго і выправіць.

Хопіць чакаць! Кожны, хто чуе ці чытае гэтыя словы, ведае, што я кажу праўду. Калі б я праявіў усе сілы, якія даў мне Бог, людзі сцякаліся б да мяне не з любові да Бога, а з-за цудаў. Але я не жадаю такіх павярхоўных вучняў. Іх павінна прыцягваць не сіла, а любоў да Бога, і гэта мая мэта ў жыцці.

Калі б я не пазнаў Бога, я б не гаварыў так. Кожны можа пазнаць Яго, калі пажадае. Я не спрабую заваяваць людзей, звяртаючыся да іх эмоцый, а хутчэй звяртаюся да іх розуму, звяртаючыся да іх логікі і разважлівасці. Сляпая вера бескарысная. Чалавек павінен актываваць здольнасці разумення, якія даў яму Бог, і не прымаць рэчы за чыстую манету. Замест гэтага ён павінен разумець прычыны, наступствы і логіку сваіх духоўных схільнасцей і практык. Калі б у мяне было тысяча вуснаў, я б выкарыстаў іх усе, каб гаварыць пра Бога і важнасць звароту да Яго і пазнання Яго.

Чалавек не ведае, што ён губляе, губляючы веды пра Бога, бо ён ніколі па-сапраўднаму Яго не ведаў! І як толькі ён злучаецца з Ім, ніякая зямная сіла не можа адварнуць яго. Маё адзінае жаданне — даць шчырым шукальнікам зірнуць на Бога, бо ўбачыць Яго святло і адчуць Яго асалоду каштуе больш за ўсе скарбы і славу свету. Веданне Бога пераўзыходзіць любую зямную асалоду. І калі чалавек знойдзе скарб скарбаў, усе жаданні яго сэрца спраўдзяцца. Сапраўды, Бог выканаў усе мае жаданні, мары і жаданні.

Я не імкнуся да чагосьці зараз, таму што яно пастаянна прыходзіць да мяне. Калі Бог аддасць Сябе табе, Ён выканае ўсе твае жаданні. Табе тады не трэба будзе нічога прасіць, таму што ўсё, чаго ты хочаш, будзе

ў тваёй дасяжнасці. Але спачатку мы павінны даказаць Богу, што мы хочам Яго больш за ўсе дары, якія Ён нам дае.

Бог кліча нас і хоча, каб мы звярнуліся да Яго. Вялікія настаўнікі — гэта першапраходцы, чые сляды, калі мы пойдзем па іх слядах, дазваляць нам скарыстацца іх ведамі і вопытам, што палегчыць нам вызначэнне нашай мэты і дасягненне бяспекі. Гэтак жа, як чалавек можа стаць вялікім навукоўцам, вучачыся ў вялікага навукоўца, гэтак жа і шукальнік можа стаць адной з найвялікшых духоўных істот, набываючы веды і мудрасць ад настаўніка, які валодае боскімі ведамі.

Кавалак вугалю не атрымлівае і не адлюстроўвае сонечнае святло, а алмаз — адлюстроўвае. Падобным чынам, розумы, зацвярдзелыя сумненнямі, негатывам і духоўнай апатыяй, не могуць атрымаць боскае святло. Аднак розумы, падобныя да алмазаў, напоўненыя шчырасцю, верай, упартасцю і сапраўднай рашучасцю, могуць атрымаць святло боскай свядомасці і адлюстроўваць святую мудрасць.

Для большасці людзей рэлігія — гэта проста сямейная традыцыя, сацыяльная выгада або звычай, звязаны з мараллю і этыкай. Ім не хапае сапраўднага разумення сутнасці і важнасці рэлігіі.

Тыя, хто не шукае Бога як найвышэйшай жыццёвай неабходнасці, не разумеюць сэнсу рэлігіі. Чаму ўсе людзі імкнуцца да грошай? Таму што яны лічаць іх неабходнымі для свайго камфорту і дабрабыту. Ім не трэба, каб хтосьці вучыў іх гэтай відавочнай праўдзе, таму што яны выдатна яе ведаюць. Чаму ж тады большасць людзей не разумее неабходнасці пазнання Бога? Таму што ім не хапае правільнай праніклінасці. У маладосці я бачыў, што тэалагічныя адказы на пэўныя

пытанні не могуць прынесці поўнага задавальнення душы, калі іх ісціны не будуць правяраны праз непасрэдняы ведаы і вопыт.

Напрыклад, калі я ў маладым узросце страціў маці, а іншыя мае блізкія паміралі адзін за адным, ува мне нарадзіўся ціхі бунт супраць жыцця, і ніхто не мог суцешыць мяне ці растлумачыць рэальнае жыццё і смерць. Нарэшце, я вырашыў, што знайду адказ сам, сваімі ўласнымі намаганнямі, і я даў сабе наступную клятву: «Я нічога не прыму сляпа, але знайду адказ у Творцы і Гаспадара гэтага сусвету».

Я найпрост папрасіў Бога растлумачыць мне таямніцы жыцця, якія ніхто іншы не мог мне растлумачыць.

Я задаваўся пытаннем, чаму некаторыя людзі нараджаюцца беднымі, а іншыя багатымі, некаторыя сляпымі, а іншыя здаровымі, а іншыя не могуць разгадаць гэтую таямніцу, якая, здавалася, супярэчыла Божай справядлівасці і міласэрнасці. Нарэшце, Бог прывёў мяне да некаторых асветленых духоўных настаўнікаў, якія дасягнулі стану боскага адзінства і знайшлі задавальняючыя адказы на таямніцы жыцця праз сваё ўнутранае веданне. Там я атрымаў задавальняючыя адказы на ўсе мае пытанні і пераканаўчыя тлумачэнні ўсіх маіх запытаў.

У гэтым свеце шмат рэлігійных экстрэмістаў. Некаторыя маюць толькі эмацыянальнае разуменне рэлігіі, і калі іх эмоцыямі маніпулююць, яны ўпадаюць у рэлігійную істэрыку. Але эмацыяны запал разрывае сувязь чалавека з Богам і зацямняе яго духоўнае разуменне.

Эмацыйным людзям заўсёды патрэбна нешта, што ўзрушыць іх пачуцці і распаліць духоўныя жарсці. Калі вы кажаце лагічна і рацыянальна, яны губляюць жаданне працягваць размову і лічаць вашы словы манатоннымі і сумнымі. Але маніпуляванне эмоцыямі іншых — гэта форма падману, абраза інтэлекту людзей і ўтойванне ад іх духоўных ісцін.

Адначасова ёсць і рэлігійныя экстрэмісты з інтэлектуальнымі схільнасцямі, якія любяць паглыбляцца ў розныя тэалагічныя ці філасофскія даследаванні, падманваючы сябе, веруючы, што валодаюць больш высокай ступенню сакральных ведаў, чым людзі, якія рухаюцца эмацыйна. Але інтэлектуальная стымуляцыя — гэта яшчэ адна форма «адрапення» або іншы тып разумовага хітрасці, які насамрэч не дае шукальніку таго, чаго ён хоча, а проста распальвае яго эмоцыі і ўзрушвае яго пачуцці.

Рэлігійным фанатыкам не хапае глыбокага разумення рэлігіі; яны часта паўтараюць тое, чаго яны сапраўды не зразумелі і чый уплыў на іх жыццё яны не адчулі. Калі вы задаеце ім духоўнае пытанне, яны кідаюцца цытаваць прыказкі або пісанні, чакаючы, што вы на гэтым спыніцеся, таму што ім не хапае здольнасці да спакойнага, мэтанакіраванага і лагічнага дыялогу. Не будзе перабольшаннем сказаць, што яны проста пустыя духоўныя рупары, і мець зносіны з імі бессэнсоўна, таму што яны перакананыя, што ведаюць усё ад пачатку да канца, ад А да Я.

Рэлігійныя фанатыкі ўпэўненыя, што калі ты не верыш у нейкі сэнс, твой лёс — знішчэнне

Дасведчаны настаўнік не вучыць такім чынам. Ён выкладае сваё меркаванне і падмацоўвае свае аргументы доказамі. Рэлігія павінна задавальняць нашы

духоўныя імкненні і выконваць нашы жаданні не словамі, а неабвержнымі доказами. Я ніколі не хацеў быць настолькі непахісным, каб не мог выкарыстоўваць свой розум і актываваць сваё разуменне. Калі я сустрэў свайго настаўніка, Шры Юктешвара, ён сказаў мне:

Шмат настаўнікаў папрасяць вас паверыць пасля таго, як яны асляпілі ваш розум і загадалі вам прытрымлівацца толькі іх логікі і нічога больш. Але я хачу, каб вы трымалі вочы свайго розуму адкрытымі, і, акрамя таго, я адкрыю для вас яшчэ адно вока — вока мудрасці.

Шры Юкцувар даў мне вучэнне, праўду якога я магу зразумець сам. Вось чаму я стаў на гэты шлях, з якога ніхто не можа зрушыць мяне з правільнага шляху ці збіць мяне з правільнага шляху.

Іншая крайнасць — гэта ліберальны лібертарыянец, які сочыць за ўсім і нічога не прытрымліваецца!

Паколькі ён лічыць сябе чалавекам з шырокім кругаглядам і шырокім кругаглядам, ён кажа: «Усе духоўныя шляхі добрыя, таму я не буду звязаны ніводным з іх». Але пры ўсёй павазе да ўсіх духоўных шляхоў і рэлігійных перакананняў, нельга быць духоўным матылькам, які пастаянна рухаецца і ляціць ва ўсе бакі.

Трэба пазбягаць фальшывага лібералізму і сляпога фанатызму, а замест гэтага трэба прыняць мудрасць, каб дасягнуць поспеху ў духоўных пачынаннях і знайсці сэнс жыцця.

Кожнае намаганне, якое чалавек прыкладае дзеля Бога, будзе ім заўважана. Але калі чалавек не ідзе шляхам да Бога, заснаваным на здаровым мысленні, яго

духоўны прагрэс будзе павольным. Шчырыя шукальнікі атрымаюць некаторыя веды, але тыя, хто сляпа верыць і механічна моліцца, могуць пражыць шмат увасабленняў, перш чым дасягнуць Бога.

Шукайце, пакуль не знойдзеце шлях, які адпавядае вашым эмацыйным і інтэлектуальным схільнасцям, і настойліва ідзіце па гэтым шляху. Уважліва вывучайце ўсё, што чытаеце і вывучаеце, і не прымайце ніякага настаўніка ці вучэння, не правярайшы іх.

Ювелір можа адрозніць сапраўдныя каштоўнасці ад падобных. Падобным чынам, сапраўдны духоўны настаўнік можа адрозніць шчырых шукальнікаў ад проста цікаўных людзей. Некаторыя атрымліваюць духоўныя вучэнні, але не ўжываюць іх у сваім жыцці. Аднак сапраўдная карысць ад любога духоўнага навучання заключаецца ў засваенні яго духу і прымяненні яго практычных аспектаў у паўсядзённым жыцці. Размова пра ежу або проста яе сузіранне не задавальняе голад. Галодны чалавек павінен есці, пакуль не насыціцца. Як кажуць: «Хто есць зубамі, той карыстаецца сабой».

Духоўных шукальнікаў трэба спачатку навучыць пазнаваць Бога. Засяроджванне ўвагі на грошах ці здароўі — гэта адцягненне ад мэты. Праўда, усё паходзіць ад Бога, але тыя, хто імкнецца да іншых рэчаў у першую чаргу, будуць адчуваць абмежаванні гэтых рэчаў, нават калі яны самыя багатыя і здаровыя. Дасведчаны і дасведчаны духоўны настаўнік ведае і любіць Бога, і яго жаданне Бога пераўзыходзіць усе іншыя жаданні.

Прапаведнік спрабаваў пераканаць мяне прыняць яго духоўнае кіраўніцтва, абяцаючы мне ў выніку вялікую колькасць паслядоўнікаў. Але яго прапанова

мне не спадабалася, бо мая адзіная мэта — Бог, а не збіраць паслядоўнікаў. Сапраўдныя настаўнікі заўсёды будуць імкнуцца прышчапіць вам жаданне пазнаць Бога; яны ніколі не завядуць вас у тупік.

Фундаментальны слуп рэлігіі — гэта гармонія з Богам. Месцы пакланення не павінны становіцца месцамі забаў, танцаў, кінапаказаў або частых сацыяльных сустрэч. Гэтыя забаўляльныя мерапрыемствы адцягваюць людзей ад Бога. Забавы павінны знаходзіцца па-за межамі месцаў пакланення, якія людзі павінны наведваць толькі з адной мэтай: злучыцца з Богам. Адчуванне боскай прысутнасці ў месцах пакланення — галоўная мэта наведвання гэтых святых месцаў і свяшчэнных месцаў. Гэта тое, у што я верыў усім сэрцам і паводле чаго я жыў.

Калі б я раскажаў вам пра цудоўны плод, які я адкрыў, і старанна апісваў яго кожны дзень на працягу цэлага года, ні разу не даючы вам пакаштаваць яго, вы б не былі дастаткова перакананыя ў яго каштоўнасці. Падобным чынам, проста слуханне пропаведзяў і лекцый пра праўду не можа задаволіць голад душы. Тыя, хто задавальнаецца слуханнем, не імкнучыся пазнаць Бога, атрымліваюць толькі фальшывае задавальненне. Трэба адчуваць глыбокі голад па Богу, шукаючы Яго шчыра і сур'ёзна. Мэта рэлігійных лекцый, пропаведзяў і лекцый — абудзіць у душы ўсё большую духоўную цягу да Бога.

Час ад часу я сустракаю кагосьці, у кім адчуваю імкненне да Бога. Але пазнанне Бога — гэта значна больш! Той, хто шукае Бога і сапраўды ведае яго, часам бачыць увесь сусвет, напоўнены Яго святлом — які дзіўны і цудоўны досвед! Але гэта не можа адбыцца за адну ноч. Пазнанне Бога патрабуе працяглай і

паслядоўнай практыкі тых духоўных шляхоў і метадаў, якія вядуць да пазнання Боскага.

Жаданне шчасця — наймацнейшае з усіх жаданняў. Сапраўднае і трывалае шчасце можна знайсці толькі ў Богу. Калі вы адкрываеце Яго прысутнасць, вас напаўняе велізарная радасць, радасць, якую вы не можаце знайсці нідзе і ні ў чым іншым. Мой настаўнік, Шры Юктішвар, сказаў мне:

Калі ваша радасць у сузіранні і духоўнай гармоніі пераўзыходзіць усе іншыя радасці, вы знайшлі Бога. Калі б вам далі ўвесь свет, вы б не ведалі, як з ім справіцца; вы б адчувалі цяжар і пастаянную трывогу з-за ўсяго. Калі б вы ведалі жыццё каралёў, прэзідэнтаў, прынцаў і свецкіх знакамітасцяў, вы б выявілі, што яны былі неспакойнымі і абуранымі, кіданымі хвалямі непрыемнасцей і збітымі вятрамі трывог з усіх бакоў. Яны праводзілі свае дні, як марыянеткі ў руках лёсу. Але той, хто злучаны са Святлом Свету, сапраўды шчаслівы чалавек. Нават калі ў іх нічога няма, яны валодаюць усім, таму што яны валодаюць шчасцем. Той, хто злучаны з Богам, нічога не баіцца, таму што Бог жыве ў іх сэрцы, а сэрца, у якім жыве Бог, вольнае ад страху і трывогі.

Усе месцы пакланення служаць пэўнай мэце, і таму я люблю іх усе. Калі яны становяцца месцамі сапраўднай еднасці з Богам, яны выконваюць сваю ўзнёслую місію. Гэтыя месцы павінны быць падобныя да вуляў, напоўненых мёдам Божых ведаў, і ў гэтым іх важнасць і каштоўнасць. Бог любіць шчырыя сэрцы, якія цалкам адданыя Яму, і Ён наведвае гэтыя сэрцы, нават калі іх уладальнікі пакланяюцца на вуліцы пад адкрытым небам. Калі людзі збіраюцца на пакланенне, яны павінны рабіць гэта з любові да Бога і жадання адчуць Яго прысутнасць. Шчырыя шукальнікі незадаволеныя

дагматызмам, жорсткасцю і тэалагічнай пыхай. Для іх важны эфектыўны спосаб звязацца з Богам і дасягнуць Яго.

Калі чалавек любіць Бога ўсёй сваёй істотай, усе яго дзеянні будуць заснаваныя на праўдзе, і яго любоў да Бога не дазволіць яму эксплуатаваць або ўводзіць у зман людзей дзеля сваіх уласных эгаістычных інтарэсаў.

Незалежна ад таго, наколькі глыбокая цемра, святло рассяйвае яе, калі яно запаліцца. Калі мы запалім у сабе лампу боскай любові, цемра невуцтва знікне. Навука духоўнай ёгі дапамагае шукальніку засяродзіць свой розум на Богу і накіраваць да Яго любоў свайго сэрца. Яна таксама прапануе праверыны навуковы метады, які дазваляе шукальніку дасягнуць святой гармоніі, неабходнай для поўнай любові да Бога.

Бог даў нам здольнасць любіць сваю сям'ю і сяброў, і мы павінны выкарыстоўваць гэтую здольнасць, каб любіць Яго гэтак жа, як мы любім нашых самых дарагіх людзей на гэтай зямлі. Трэба мець магчымасць сказаць: «Я люблю Цябе, Госпадзе, як бацька любіць свайго сына, як закаханы любіць свайго каханага, як сябар любіць свайго сябра. Я люблю Цябе, таму што Ты — крыніца ўсёй любові і ўсяго дабра ў існаванні, і таму што Ты для мяне мой бацька, мая маці, мой сябар, мой гаспадар, мой каханы і ўсё існаванне».

Калі чалавек сапраўды любіць Бога ўсім сэрцам, ён адчувае гэтую любоў да Яго днём і ноччу

Многія людзі сёння называюць цябе «мой самы дарагі» ці «мой самы блізкі сябар», каб заўтра пакінуць цябе па той ці іншай прычыне. Гэта не каханне. Тыя, чые сэрцы напоўнены Богам, не могуць нікому нашкодзіць. Калі ты любіш Бога безумоўна, Ён напаўняе тваё сэрца

Сваёй чыстай любоўю да ўсіх. Гэтую любоў немагчыма апісаць ніводнай чалавечай мовай.

Чалавек не можа любіць Бога ўсім сэрцам, калі не пазнае сябе. Гэтае самапазнанне часам адбываецца несвядома падчас глыбокага сну, калі чалавек усведамляе сваё ўласнае існаванне як духу. Але яго таксама можна дасягнуць праз медытацыю. Калі чалавек пазнае сябе як дух, ён адкрыў прысутнасць Бога ўнутры сябе. Адлюстраванне месяца не вельмі выразна бачнае ў каламутнай або ўсхваляванай вадзе, але калі паверхня вады спакойная і чыстая, выява месяца выглядае ідэальна. Гэта таксама дакладна для розуму: калі розум знаходзіцца ў спакоі, вы выразна бачыце месяцападобны твар сваёй душы, бо душы — гэта адлюстраванне Бога. Калі мы чэрпаем — праз медытацыю — бурныя думкі з возера розуму, мы ўспрымаем сябе як чыстае адлюстраванне боскага духу і разумеем, што душа і Бог — адно цэлае.

Ёга таксама вучыць нас чэрпаць энергію і свядомасць з цела і накіроўваць іх да крыніцы, якой з'яўляецца Бог. Яна таксама вучыць нас рэгуляваць і трансфармаваць жыццёвую сілу з фізічнай свядомасці ў боскую свядомасць.

Калі чалавек моліцца Богу, яго розум і ўвага павінны быць цалкам сканцэнтраваны на Ім, не думаючы ні пра што іншае ў гэтыя моманты. Бог ведае нашы думкі, і мы павінны засяроджвацца на Ім падчас медытацыі і малітвы. Калі нашы думкі пачынаюць блукаць — што ў іх прыродзе, — мы павінны зноў засяродзіцца і сузіраць іх. Калі я малюся Богу, мой розум засяроджваецца на Ім. Калі вы будзеце развіваць гэтую ціхую сілу засяроджвання, вы ўбачыце, што аднойчы, незалежна ад

таго, наколькі вы занятыя, дні і ночы будуць праходзіць, а ваш розум будзе паглынуты ў Бога.

Мы таксама павінны шчыра любіць іншых. Звычайны чалавек не здольны на такую любоў, таму што ён абмежаваны сваім маленькім эга і таму яшчэ не зразумеў, што Бог жыве ўнутры яго і ва ўсіх іншых істотах. Я люблю людзей і стаўлюся да іх аднолькава, таму што ўсе яны з'яўляюцца духоўнымі адлюстраваннямі Бога. Я не магу лічыць нікога незнаёмым, таму што я ведаю, што мы ўсе частка адзінага боскага духу. Калі вы зразумеете сапраўдны сэнс рэлігіі, які заключаецца ў пазнанні Бога, вы зразумеете, што Ён — ваша вышэйшае «я» і што Ён існуе аднолькава і без прадуманасці ва ўсім Сваім стварэнні. Тады вы зможаце любіць усіх як сваё вышэйшае «я».

Я не імкнуся прыцягнуць паслядоўнікаў, бо гэта не мая мэта ў жыцці. Мне ўсё роўна, ці сотні ці тысячы наведваюць мае лекцыі, ці месцы застаюцца пустымі. Па праўдзе кажучы, я аддаю перавагу жменьцы шчырых вернікаў перад сотнямі цікаўных, але няшчырых. Мая адзіная мэта — дапамагчы людзям спазнаць сябе. Калі людзі зразумеюць, што пазнанне Бога — гэта святы абавязак і духоўны прывілей, мы станем сведкамі новага світанка на гэтай зямлі. Кніг, пропаведзяў і лекцый больш не будзе дастаткова, каб задаволіць шукальніка, які сапраўды прагне адчуць прысутнасць Бога. Але калі яны зразумеюць праўду, яны пазнаюць жыццё такім, якое яно ёсць на самой справе.

Мы павінны ўжываць ісціны, якія чуем і чытаем, каб яны не заставаліся проста ідэямі, а станавіліся цвёрдымі перакананнямі. Чытанне Святога Пісання павінна абудзіць у духоўным шукальніку жаданне пазнаць Бога.

Але нішто не заменіць глыбокага роздуму для дасягнення гэтай высакароднай мэты.

Сапраўды неабходны духоўны вопыт. Толькі боская гармонія можа развеяць глыбокую нуду, якая ўзнікае з-за адсутнасці мэты ў жыцці. Духоўны вопыт — гэта пэўная рэальнасць, і яе можна дасягнуць праз штодзённыя, сузіральныя роздумы. Бога можна пазнаць праз медытацыю. І калі вы адчуеце Яго прысутнасць, сумневы знікнуць, воблака невуцтва расеецца, і вы адчуеце спакой, якога ніколі раней не ведалі, бо боскі спакой не мае сабе роўных.

Настаў час людзям адкрыць для сябе праўду. Тое, што я вам кажу, вы таксама можаце адкрыць, калі захочаце. Гэтыя вучэнні могуць здацца некаторым філасофскімі, але тыя, хто іх ужывае, ведаюць іх каштоўнасць і пажынаюць свае ўзнагароды.

Мой настаўнік з кожным новым духоўным вучэннем, якое я ад яго атрымліваў, казаў мне: «Ты павінен ведаць гэтую ісціну». І я ведаў!

Калі я знайшоў свайго настаўніка і адкрыў для сябе гэты шлях, я пераканаўся на ўласным досведзе, што гэта правільны шлях, які вядзе да пазнання Бога і праўды, і таму я прысвяціў усё сваё жыццё Яму і служэнню чалавецтву.

Мір вам, дзе б вы ні знаходзіліся ў велізарным свеце Бога

Пробліскі духоўных ведаў

Настаўнік сказаў вучню, які шукаў у яго кіраўніцтва
:на духоўным шляху

Не прагні прызнання цябе і тваіх духоўных
дасягненняў людзьмі, а шукай толькі Бога

Калі вы зразумеете, што ўнутры вас ёсць мір, вы
зразумеете, што ёсць мір і гармонія ва ўсім добрым у
стварэнні

Вы ўбачыце Яго ў прыгажосці прыроды, адчуеце Яго
прысутнасць у сапраўдным сяброўстве і адчуеце Яго
дабраславенне ў высакародных памкненнях і годных
намерах, вольныя ад эгаістычных мэтай. Вы адчуеце Яго
.прысутнасць за заслонай спакою

І ва ўсіх цудоўных рэчах

Пастукайце настойліва ў дзверы, і заслона будзе
паднята, і вы ўбачыце найслаўнейшы твар ва ўсёй яго
бляску і велічы

Калі вы любіце Бога, вы адчуеце Яго любоў, і нішто
іншае не зможа вас падмануць. Матэрыяльны вопыт
.будзе спакушаць вас

Таму што ты не адчуў духоўнага шчасця, калі
.адчуеш яго, ты адчуеш розніцу

Будзьце свабоднымі ў выбары. Не дазваляйце нічому
абмяжоўваць вас і нікому не дазваляйце кантраляваць
.вас ці перашкаджаць вашаму шчасцю

Тваё «я» — асобная частка касмічнага цэлага, і ты
павінен знайсці гэта дасканаласць цэлае, каб адчуць
.шчаслівую свядомасць і адчуць асалоду боскай любові

Выцягваючы каханне з падзямелляў нянавісці і
крыўды

Просім Цябе, Госпадзе, асвятлі нашы душы Тваім
святлом

І адсыпай сваіх каханых і тых, хто шукае тваёй
дапамогі, сваімі багатымі дабраславеннямі
І няхай Ён абароніць нас ад прывідаў вайны, гвалту і
смерці

І натхняюць нас зрабіць мір нашай мэтай
І каханне — наша забеспячэнне
Наша мэта — вызваленне ад абмежаванняў

* * *

Калі чалавек імкнецца толькі да назапашвання
грошай і задавальнення цялесных жаданняў

Ягоныя поспехі мізэрныя і нязначныя
Бо настане дзень, калі ён пакіне ўсе зямныя
здабыткі

Але калі ён узбагаціцца праз Бога
Ён будзе багацейшы за ўсіх цароў і багатых людзей
зямлі

Гэтыя благаслаўлёныя скарбы належаць тым, хто
любіць Бога

Тыя, хто не задаволены нічым, акрамя багацця душы
Пакуль яны працуюць над развіццём сваіх духоўных
схільнасцей

І каб падсілкоўваць іх тугу па крыніцы іх жыцця
І ўваскрашэнне кахання з глыбінь нянавісці і злосці

Яны ўзвышаюць сваю свядомасць вышэй за вузкія
свецкія меркаванні

Да гарызонтаў свабоды, міру, святла і радасці

Яны ўсведамляюць сваю бязмежную прастору

Яны адчуваюць абноўленыя ўспрымання і веды

І калі яны сеюць насенне добрых думак і ўчынкаў

У прасторах іх свядомасці

Іх меркаванні адкрываюцца

І іх кагнітыўныя здольнасці актывуюцца

Філамсан, іх сапраўдная сутнасць

Яны знаходзяць Царства Божае ў сабе

Мы просім Усемагутнага Бога накіраваць нас, каб мы
маглі абнавіцца

І мы выводзім сваю духоўную істоту з падзямелляў
цямры

Да прастораў свабоды, спакою і агнёў ведаў

Свежыя садавіна і гародніна - жыццёва важныя
пажыўныя рэчывы

З лекцыі пра харчаванне

.Дастаўлена ў Энсінітас, Каліфорнія - чэрвень 1940 г

Мясны бялок — не адзіная жыццёва важная крыніца
энергіі

Некаторыя мінеральныя солі, якія змяшчаюцца ў
непрыгатаваных гародніне і садавіне, таксама
з'яўляюцца важнымі крыніцамі

Нягледзячы на тое, што вялікая порцыя мяса
забяспечвае значную колькасць энергіі, калі мяса
дамінуе ў рацыёне на працягу доўгага перыяду, яно
перастане забяспечваць гэтую энергію. Акрамя таго,
празмернае спажыванне бялку можа прывесці да
бялковай таксічнасці, крыніцы стомленасці і хвароб.
Карацей кажучы, занадта шмат бялку гэтак жа шкодна,
.як і занадта мала

Калі вы хочаце пазбавіцца ад стомленасці, адзін з
сродкаў — правільнае харчаванне. Мяса можа даць
часовую энергію, але яно ўводзіць у арганізм шмат
таксінаў. Ужыванне большай колькасці сырой,
непрыгатаванай ежы паменшыць пачуццё знясілення і
.дасць вам адчуванне бадзёрасці

Сокі даюць значны прыліў энергіі, але цэлыя
садавіна і гародніна маюць значна большую пажыўную
каштоўнасць. Аднак некаторыя людзі проста не хочуць
.прысвячаць час іх ужыванню ў такім выглядзе

Стрававальная сістэма здабывае хімічныя рэчывы і
размяркоўвае іх па адпаведных тыпах клетак па ўсім
цэле

Арганізм складаецца з мноства хімічных элементаў, і
.ежа павінна штодня папаўняць іх дэфіцыт

Штодзённы рацыён павінен утрымліваць
дастатковую колькасць бялку, вітамінаў, мінералаў,
некаторых тлушчаў і алей, а таксама адпаведную
колькасць натуральных вугляводаў, пры гэтым
максімальна мінімізуючы ўжыванне рафінаванага
.крахмалу і рафінаванага цукру

Выдатнай крыніцай энергіі з'яўляецца сумесь
апельсінавага соку і молатага міндаля, бо міндаль лепш
.засвойваецца ў змешванні з апельсінавым сокам

Таксама важна піць шмат вадкасці. Калі якасная
вада недаступная, свежы фруктовы сок, какосавая вада
і кавун з'яўляюцца выдатнымі дадаткамі і частковай
.заменай чыстай вады

У будучыні людзі будуць часцей ужываць фруктовыя
.і агароднінныя сокі з-за іх карысці для здароўя

І комплексы непаўнавартасці, і комплексы перавагі
.— гэта дрэнна

Комплекс непаўнавартасці гэтак жа дрэнны, як і
комплекс перавагі, таму што той, хто адчувае сябе
.ніжэйшым, не зможа праявіць сваю ўнутраную перавагу

Чалавек, будучы духоўнай прыродай, надзелены
святой іскрай, і няправільна і памылкова думаць, што ён
нізкі, ці думаць, што ён вышэй за ўсіх, і паводзіць сябе як
.той, хто не мае годнасці ці паходжання

Калі чалавек праяўляе гонар, густы цень гонару
зацямняе святло Бога ў душы

Такім чынам, абодвух вузлоў варта пазбягаць разам,
бо абодва з'яўляюцца перашкодамі для духоўнага
.прагрэсу

Давайце адчуем, што Бог з намі, натхняе і вядзе нас,
і што Ён — найвялікшая любоў у нашым жыцці

Тыя, хто ведае Бога, адчуваюць сябе слугамі ўсіх і не
лічаць сябе лепшымі за іншых

Комплекс непаўнавартасці асацыюецца з тымі, хто
мае слабыя ідэі і слабую падсвядомасць, у той час як

комплекс перавагі нараджаецца з нянавісці да гонару і
.фальшывай пыхі

Абодва гэтыя вузлы разбуральныя для духоўнага
росту і заснаваныя на ілюзіі і ігнараванні праўды, а не на
.здоровым разуменні і правільным меркаванні

Упэўненасць у сабе павінна развівацца шляхам
пераадолення спадчынных чалавечых слабасцей. Тыя,
хто жадае яе, павінны імкнуцца адчуць яе смак праз
адчувальныя дасягненні ў сваім жыцці, тым самым
вызваляючыся ад комплексаў непаўнавартасці і пыхі з
.Божай дапамогай

Сакрэт і крыніца жыццёвай сілы

Арганізму патрабуецца некалькі гадзін, каб
пераўтварыць ежу ў энергію, але ўсё, што стымулюе і
.актывізуе волю, генеруе імгненную энергію

Сіла волі чэрпае жыццёвую сілу з клетак цела і з
энергетычнага рэзервуара мозгу, дзе захоўваецца
.энергія, атрыманая з ежы

Воля таксама прыцягвае новую актыўнасць з
касмічнай крыніцы ў цела праз спінны мозг

Такім чынам, сакрэт жыццёвай сілы заключаецца ў
захаваўні энергіі, якая ёсць у чалавека, і прыўнясенні
.новай энергіі ў арганізм з дапамогай сілы волі

?Як гэта робіцца

Па-першае, чалавек павінен дзейнічаць
добраахвотна і па ўласнай волі. Калі ёсць штосьці вартае
зрабіць, гэта трэба рабіць добраахвотна і па ўласным
.выбары

Калі вы працуеце з ахвотай, у вас больш энергіі,
таму што вы не толькі чэрпаеце энергію з нерваў у
мозгу, але і прыцягваеце ў цела вялікі паток касмічнай
.энергіі

Жанчына, якая гатуе смачную ежу для свайго
каханага, напоўнена шчасцем і жыццёвай сілай
Але калі яе прымушаюць гатаваць супраць яе волі,
.яна адчувае стомленасць з самага пачатку
Такім чынам, сіла волі прыносіць энергію
:кароткае апавяданне

Аднойчы я размаўляў з сябрам пра святых. Мой
сябар быў брокерам, і ён не падзяляў майго энтузіязму.
Замест гэтага ён сказаў: «Усе, каго ты называеш
святymi, насамрэч шарлатаны, якія не ведаюць Бога». Я
не стаў з ім спрачацца, а змяніў тэму, і мы пачалі
гаварыць пра прафесію брокера. Пасля таго, як ён шмат
мне пра гэта раскажаў, я лагодна спытаў: «Ці ведаеш ты,
што няма ніводнага надзейнага брокера, што ўсе яны
хлусы?» Ён раз'юшыўся і злосна адказаў: «А што ты
ведаеш пра брокераў?» Я адказаў: «Менавіта гэта я і меў
на ўвазе. А што ты ведаеш пра святых?» Ён анямеў. Я
спакойна і ветліва працягнуў: «Я нічога не ведаю пра
.«брокерства, і ты нічога не ведаеш пра святых

Анёлы энергіі

Бог стварыў нас як анёлаў энергіі

І мы размясцілі ў фізічных целах

Мы засяродзілі ўсю сваю ўвагу на далікатных целах

І мы забыліся пра духоўную душу, зараджаную
энергіяй касмічнага жыцця

Цяпер нам трэба прыкласці сапраўдныя намаганні,
каб сканцэнтравацца

Каб аднавіць пачуццё поўнай усведамленасці

Корань поспеху ляжыць у развіцці духоўнага
разумення

Праз які мы ўсведамляем сваю нематэрыяльную
прыроду

І што вобраз Божы жыве ўнутры нас

Першая кветка ў садзе духоўнасці — гэта кветка
веры і надзеі

Аднак плён — гэта рэальныя веды, атрыманыя праз
самаправерку

Будзьце аптымістамі і ведайце, што вас чакаюць
добрыя рэчы і дабраславенні жыцця

Пакуль вы працуеце шчыра і аддана

Каб аднавіць страчаную боскую спадчыну

Сапраўды духоўны чалавек — гэта ўраўнаважаны
чалавек

Той, хто адчувае сябе задаволеным, мае добрае
здароўе і мае ўсё большую праніклівасць

Ён валодае багаццем душы і скарбамі мудрасці

Ён упэўнены, што прыйдзе боская дапамога

Незалежна ад таго, наколькі жорсткім можа
здавацца жыццё і наколькі неспрыяльнымі абставіны

Аблічча Бога адкрываецца нам у прыгажосці
прыроды

І яго голас гаворыць з намі праз далікатныя,
вытанчаныя мелодыі

І ад салодкіх, пяшчотных галасоў закаханых

І праз гучны голас абавязку

Стымулам, які вядзе нас да добра і міру

Шчасце і веды — гэта голас Бога

Які кліча нас вярнуцца ў бласлаўлены дом

Дом спакою і душэўнага спакою

І атрымліваць асалоду ад яго салодкай прысутнасці

І яго непараўнальная, найвышэйшая прыгажосць

Свет неверагодна падманлівы, і мы павінны
падыходзіць да яго адпаведна. Калі мы спачатку не
пераадолеем яго падман і ілюзіі, мы не зможам
.дапамагчы нікому іншаму

Мы павінны памятаць, што ў адзіноце
сканцэнтраванага розуму ляжыць фабрыка ўсіх вялікіх
дасягненняў, і ў гэтай цудоўнай фабрыцы мы павінны
пастаянна ўплятаць узоры нашай волі, каб
пераадольваць або эфектыўна спраўляцца з усімі
.неспрыяльнымі абставінамі

Волю трэба пастаянна трэніраваць і практыкаваць

Чалавек мае шмат магчымасцей працаваць на гэтай
зямной фабрыцы, пакуль ён не марнуе свой час і не
.марнуе сваю энергію дарэмна

Уначы я адмаўляюся ад свецкіх патрабаванняў, каб
пабыць сам-насам

Далёка, далёка ад свету

Сам-насам са сваёй воляй у маёй духоўнай адзіноце

Куды я накіроўваю свае думкі ў патрэбным мне
кірунку

Я прыняў рашэнне ў глыбіні душы

Калі я матывую сваю волю да здаровай і карыснай
дзеянасці, гэта прыносіць мне поспех. Такім чынам, я
шмат разоў эфектыўна выкарыстоўваю сваю волю. Аднак
гэтага можна дасягнуць толькі дзякуючы паслядоўнаму
.выкарыстанню волі

Якое цудоўнае пачуццё вы адчуеце, калі зможаце
сказаць і пацвердзіць: «Мая воля, напоўненая боскай
«!воляй, дасягне для мяне таго, чаго я жадаю

Калі чалавек становіцца самаздаволеным і давярае
ўсё боскай волі, не выкарыстоўваючы ўласную волю,
якую даў яму Бог, ён не атрымае жаданага выніку

Боская сіла хоча дапамагчы вам па сваёй волі

Мы павінны выкінуць з розуму думку, што Бог з Яго
моцай і звышнатуральнымі здольнасцямі далёка ад нас і
схаваны ў далёкіх прасторах нябёсаў, і мы не павінны
забываць, што боская воля стаіць за нашай чалавечай
воляй, але гэтая магутная сіла, падобная да акіяна, які
перапаўняецца сваімі прылівамі і прасторамі, не
прыйдзе, пакуль розум не будзе адкрыты, а сэрца не
.будзе ўспрымальным

Маленне

О, Сусветная Маці

Быць адзіным полымем у нашых сэрцах

І каб развеяць цемру нашых душ

І ў нашых слязах кахання да цябе
Змыйце нашу любоў да зямных рэчаў
І мы рады з вамі пагадзіцца
Развей наш смутак і гора раз і назаўжды
Ператвары нашы маленькія сэрцы ў вялікія сэрцы
Ён цалкам адпавядае вашай прысутнасці
І ў люстэрку тваёй боскай прыроды
Давайце ўспрымаць сябе як дасканалых і чыстых
Няхай полымя нашага кахання да цябе ўзляціць
высока

Над полымем зямных жаданняў
Мільёны спакус маскіруюцца пад цябе
І яно пастаянна нас падманвае

* * *

!Прыйдзі, о чыстая і дасканалая боская радасць
Увайдзі ў храмы нашай тугі па табе
Няхай планета будзе мірнай
У нашых гарах, у цёмныя ночы невуцтва
Няхай Ён вядзе нас і верне нас бяспечна
!У вашу бяспечную і надзейную гавань
Шэпт з вечнасці

Першы чатырохверш Хайяма

Пераклад Эдварда Фіцджэральда і тлумачэнне
майстра Парамахансы

Слава Амара Хаяма на Захадзе грунтуецца на
перакладзе яго чатырохрадкоўяў Фіцджэральдам у
сярэдзіне дзевятнаццатага стагоддзя, які лічыцца
.найлепшым перакладам на англійскую мову

Настаўнік Парамаханса лічыў Амара Хайяма адным з
найвялікшых містыкаў і чалавекам высокай ступені
самапазнання, які выкарыстоўваў сімвалізм для
выражэння свайго духоўнага і вопытнага вопыту, і што
яго груба не разумелі, і што даследчыкі недастаткова
глыбока паглыбляліся, каб зразумець яго духоўную
.філасофію, якую ён выклаў у чатырохвершах

Прачніся! дзеля раніцы ў чашы ночы
Кінуў камень, які прымушае зоркі ляцець

І вось! Паляўнічы з Усходу злавіў

Вежа султана ў пятлі святла

:Пераклад на арабскую мову

Прачніся, бо раніца кінула камень у пасудзіну ночы

Цалкам рассеюваючы зоркі

А вось і паляўнічы з Усходу

Ён захапіў вежу султана

З пятлёй святла

:Тлумачэнне і інтэрпрэтацыя

:Тлумачэнне значэнняў

Раніца: гэта світанак абуджэння ад ілюзорнага
зямнога існавання

Пасудзіна ночы: цемра невуцтва, якая знявольвае
бессмяротную душу ў вузкай, абмежаванай чалавечай
свядомасці

Камень: духоўнае ўдасканаленне

Зоркі: прывабны бляск матэрыяльных жаданняў

Паляўнічы Усходу: Магутная ўсходняя мудрасць,
якая знішчае рэшткі ілюзій

Пятля святла: ззянне бласлаўёнай мудрасці, якое
знішчае прыгнятальную цемру, што знявольвае і скоўвае
душу

:Інтэрпрэтацыя

:Унутраная цішыня шапоча

Прачніся! Пакінь сон невуцтва, бо світанак мудрасці
ўзышоў. Кінь у цёмны сасуд невядомага камень
духоўнай вытанчанасці, каб разбіць яго і рассяць
цмяныя, зіхатлівыя зоркі сумных матэрыяльных
.жаданняў

Глядзіце на святло ўсходняй мудрасці, паляўнічага»
і знішчальніка ілюзій, бо яно захапіла высокую вежу духу
пятлёй святла і развеяла яе абмежавальную
.«матэрыяльную цемру, цалкам развеяўшы яе

О, жыхары горада ілюзій, пакіньце сон! Бо з'явіўся»
сонечны прамень духоўнага паслання ўнутранай
.«мудрасці

Даведайцеся, як выкарыстоўваць цвёрды камень
духоўнай вытанчанасці, каб разбіць цёмны сасуд

невуцтва і выгнаць з яго жаданне часовых
матэрыяльных задавальненняў

Вазьміце ўрок у паляўнічага за мудрасцю, які
пастаянна шукае душы, што прагнуць святла і шукаюць
праўды, каб акружыць іх аўрай слаўнай пышнасці,
.пышнасцю вечнай свабоды

Вяртанне блуднага сына

Аднойчы, шмат гадоў таму, я ўбачыў аднаго з маіх
вучняў, які ішоў у процілеглым кірунку

Разумеючы непазбежныя наступствы яго дзеянняў, я
спрабаваў пераканаць яго, выкарыстоўваючы ўсе
лагічныя сродкі, адмовіцца ад свайго плана дзеянняў,
.але зразумеў, што не магу яму дапамагчы

Таму што ён меў намер ісці шляхам зла

:Нарэшце, я сказаў сабе

«Калі ён гэтага хоча, я пакіну яго ў спакоі»

Але мая любоў і клопат пра яго хутка вярнуліся,
.таму я села пад смакоўніцай і пачала ўяўляць яго

З гарачым энтузіязмам я бесперапынна дасылаў яму
:наступнае інтэлектуальнае пасланне

Бог папрасіў мяне папрасіць цябе змяніць сваё»
«меркаванне адносна таго, што ты маеш намер рабіць

Увечары моцнае інтуітыўнае пачуццё, якое я адчула
ў целе і розуме, падштурхнула мяне паверыць, што ён
.сапраўды вернецца

Раптам з'явіўся «блудны сын», вярнуўшыся дадому,
:ён прывітаў іх паклонам і сказаў

Увесь дзень, куды б я ні хадзіў і што б я ні рабіў, я"
"?бачыў твой твар. Што гэта значыць

Я адказаў: «Бог клікаў цябе праз мяне, гэта быў
.«Ягоны заклік, а не мой

Маё жаданне не было матывавана эгаізмам, але я
цвёрда вырашыў не сыходзіць

Гэта месца будзе адкрыта да вашага вяртання

Гэты тып дызайну можа прывесці да велізарных
!змен. Гэта сапраўды дзіўная сіла

Калі вы вызначыцеся са сваім курсам і вырашыце
працягваць ісці па ім, вы павінны актываваць сваю волю
і прыкласці практычныя намаганні, і тады вы ўбачыце,
што ўсе элементы поспеху прыйдуць да вас адкуль вы
.ведаеце і адкуль вы не ведаеце

У вашай волі, напоўненай боскай энергіяй, ляжыць
адказ на вашы малітвы

Калі вы выкарыстоўваеце гэтую волю, вы адчыняеце
акно, праз якое атрымліваеце адказ на свае малітвы

Гэта мой уласны досвед. Раней я спрабаваў зрабіць
нешта, проста каб праверыць сваю волю, але цяпер я
гэтага не раблю, бо загадзя ведаю вынік: усё, чаго я
.хачу, дасягаецца дзякуючы Усемагутнаму Богу

«3 кнігі «Канцавая мэта чалавека

Зробім Бога пастырам нашых душ

І боскае святло — гэта разведчык

На цёмных жыццёвых сцежках

Ён — пуцяводнае святло ў ночы блытаніны

І сонца ўпэўненасці ў гадзіны няспанна
І пуцяводная зорка ў моры цемры зямнога існавання
Давайце папросім Яго дапамогі і будзем шукаць Яго
натхнення

Таму што свет будзе працягваць свае ўзлёты і
падзенні

Яго падзеі бурныя, як бушуючыя хвалі
?Адкуль мы будзем атрымліваць рэкамендацыі
Гэта не ў нашых капрызных, прадудзятых звычках
Ні з нашага асяроддзя, якое падвяргаецца ўплывам

Ні з нашых краін, ні з нашага свету
Хутчэй, гэта голас кіруючай праўды

Зыходзячы з глыбінь душы

У кожную хвіліну я думаю толькі пра Бога

Я аддала яму сваю душу

Я даверыла яму сваё сэрца

Я скіраваў да яго сваю любоў і тугу

Мы не павінны давяраць нічаму больш, чым Богу

І што мы павінны давяраць тым, хто адкрые Яго
святло

Гэтае святло — мой праваднік

Гэта мая мудрасць і мая любоў

Непераможная сіла

І праўда, якую немагчыма перасягнуць

Цяпер і назаўжды

Ёсць людзі, якія настолькі радыкальныя ў сваім
мысленні, што лічаць, што для дасягнення поспеху ў
жыцці яны павінны працаваць як машына, не
.спыняючыся

З іншага боку, ёсць людзі, якія не менш
радыкальныя, чым яны, бо як толькі яны пачынаюць
цікавіцца духоўнымі справамі, яны губляюць жаданне да
.ўсяго астатняга, і гэта няправільная пазіцыя

Яны лічаць, напрыклад, што няма неабходнасці
рабіць што-небудзь, што патрабуе інтэнсіўнай
канцэнтрацыі і фізічных намаганняў, і раяць аскетызм і
адмову ад усяго матэрыяльнага. Але такое стаўленне
.маскіруе інтэлектуальны застоі

Пад покрывам фальшывай духоўнасці

Я заўважыў, што выдатныя настаўнікі вельмі
цікавяцца светам, але не маюць да яго ніякай
прывязанасці. Калі майму настаўніку давалі нешта
прыгожае, ён клапаціўся пра гэта і абараняў, але калі
яно ламалася або пашкоджвалася, ён смяяўся і казаў:
«Мая цікавасць да гэтага скончылася, таму што яно
займала занадта шмат маёй увагі». Ён быў адчужаны,
.таму што не меў да яго ніякай прывязанасці

Я адчуваю тое ж самае: я цаню тое, што дае мне
.Бог, але не сумую па гэтым, калі губляю гэта

Аднойчы мне падарылі прыгожае паліто з
капелюшом, і гэта быў дарагі камплект, які я з
задавальненнем берагла і абараняла ад парванняў і
бруду, пакуль мне гэта не надакучыла, і я не сказала: «О
«!Божа, мне не патрэбныя гэтыя клопаты

Аднойчы я пайшоў у актавую залу ў Лос-Анджэлесе,
каб прачытаць лекцыю, і як толькі я прыбыў і пачаў
здымаць паліто, я пачуў боскі голас, які сказаў:
«Вазьміце з сабой усё, што ёсць у кішэнях паліто». Так я
.і зрабіў

Пасля лекцыі я вярнуўся ў складскую пакой для
паліто і выявіў, што паліто — хай Бог абароніць вас —
знікла

Я вельмі засмуціўся з гэтай нагоды, таму хтосьці
сказаў: «Не засмучайцеся, мы купім вам іншае паліто». Я
адказаў: «Я засмучаны не таму, што згубіў паліто, а
таму, што чалавек, які ўзяў паліто, не ўзяў і капялюш, які
.«ідэальна да паліто пасуе

Мы не павінны дазваляць эмоцыям кантраляваць
нас. Як чалавек можа быць шчаслівым, калі яго хвалюе
?толькі адзенне і іншыя рэчы

Гэта не азначае, што трэба не насіць чыстую і
акуратную вопратку, не прыбіраць і не наводзіць
парадак у доме, а хутчэй не быць занадта прывязаным
.да гэтых рэчаў ці апантаным імі

Аднойчы мяне запрасілі на вячэру, і ўсё было вельмі
элегантна і добра арганізавана. Мне вельмі спадабалася
вячэра, але нашы гаспадары вельмі нерваваліся,
баючыся, што ўсё можа пойсьці не па плане, і ў выніку
.сапсавалі атмасферу сваёй трывогай

Тыя, хто занадта адчувальны, часта адчуваюць
трывогу і дыскамфорт іншых. Чаму страх і трывога? Мы
павінны рабіць усё магчымае, а потым адпачываць і
даваць адпачыць іншым. Мы павінны дазволіць рэчам
ісці сваім натуральным шляхам, не прымушаючы іх, і
.тады навакольныя таксама знойдуць спакой

Парменідаўскі ўраджай

За чалавечай воляй ляжыць боская воля і мэта
неабмежаванага патоку касмічнай энергіі

Гэта каб паказаць усё добрае і карыснае ў жыцці

Па гэтай прычыне той, хто застаецца непахісным і
паслядоўным з вышэйшай волі, дасягне поспеху з Божай
.дапамогай

Сіла волі — гэта энергія і жаданне, накіраваныя на
дасягненне пэўнай мэты

Нічога нельга зрабіць без сілы волі; сапраўды, нават
просты рух нельга стварыць у паўсядзённым жыцці без
выкарыстання сілы волі

Большасць людзей займаюцца неістотнымі справамі
і не сканцэнтруюць свае намаганні на
канструктыўным узроўні

Жаданне адрозніваецца ад волі, хоць жаданне можа
выступаць у якасці каталізатара волі

Развіваючы сілу волі, чалавек павінен перш за ўсё
валодаць рашучасцю і выкарыстоўваць успрыманне,
разважлівасць і мудрасць

Пасля гэтага ідуць трэніроўкі і свядомае
выкарыстанне волі для дасягнення жаданай мэты

Падарожжа і намаганні павінны працягвацца,
пакуль мэта не будзе дасягнута

Калі чалавек вырашае дасягнуць высакароднай
мэты, становіцца недарэчным спыняць спробы

Або ён можа паддацца неспрыяльным абставінам

Калі свядомасць знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшай
воляй, а думка і воля сканцэнтраваны на пэўнай ідэі без
перапынкаў, сіла волі будзе насычана бязмежнай і
.невывучэнай касмічнай актыўнасцю

Чалавечая воля, кіруемая невучтвам і жаданнямі,
прыносіць боль і непрыемнасці свайму ўладальніку

Каб адчуць сапраўднае шчасце, добрыя жаданні
павінны перамагчы дрэнныя, а воля павінна быць
накіравана ў правільным кірунку да крыніцы ісціны і
.паходжання ўсяго добра ў існаванні

Чаму чалавек павінен устрымлівацца ад ілжывага
сведчання? Таму што хлусня спрыяе крывадушнасці і
падману

Здрада — адзін з найвялікшых грахоў у вачах Бога.
Ілжыва абвінавачваць кагосьці дзеля асабістай выгады
або з жадання помсты — гэта форма лжэсведчання. Калі
б усе прытрымліваліся гэтай практыкі, сярод людзей
.запанавалі б хаос і анархія

Слуханне ілжывых паказанняў супраць іншага
чалавека — гэта падтрымка ілжывага сведкі і ўдзел у
яго ганебных паводзінах, і гэта слуханне і падтрымка
непазбежна ператворыцца ва ўнутраны эмацыйны
канфлікт, які раздзірае спакой душы і парушае спакой
.жыцця

Нават калі гэта часова апраўдана, дзеянне ў
канчатковым выніку будзе мець моцныя зваротныя
наступствы і створыць пакуты і псіхалагічны боль, якія
.парушаюць свядомасць і б'юць па сумленні

Зайздрасць таксама мае шкодныя і жахлівыя
наступствы, бо яна прыносіць асабістыя пакуты

зайздросніку, бо думкі і пачуцці, якія чалавек вызваляе,
.вяртаюцца да яго

Той, хто дае любоў і альтруізм, атрымае ўзамен
пяшчоту і альтруістычнае стаўленне, а той, хто пасылае
думкі пра прагнасць, эгаізм і зайздрасць, накліча на сябе
.гэтыя рэчы ў роўнай меры

?Чаму чалавек не павінен красці

Якім быў бы свет, калі б усе жылі з крадзяжу,
рабавання і вымагальніцтва? У такім выпадку
здзяйсняліся б самыя жахлівыя і жахлівыя злачынствы.
Вялася б жорсткая барацьба за абарону маёмасці і
.вяртанне скрадзенага

Крадзеж — гэта дзеянне, якое супярэчыць
сацыяльным нормам і пазбаўляе іншых людзей іх правоў,
і таму яно супярэчыць законам існавання, і грамадства
не мае адпаведных магчымасцей і эфектыўных метадаў
.барацьбы з вінаватымі

Калі злодзеяў трапляюць у турму, іх старыя звычкі
могуць укараніцца яшчэ больш, а таксама яны могуць
набыць новыя дрэнныя звычкі, калі маюць зносіны з
іншымі злачынцамі. У такім выпадку пасля вызвалення ім
.будзе значна горш, чым да турмы

Просім Цябе, Госпадзе, дабраславі нас, каб мы не
чулі зла, не бачылі зла, не гаварылі зла і не дыхалі злом

Мы не дакранаемся да зла, не адчуваем яго, не
думаем пра зло і не марым пра яго

:Сілы, якія мы выкарыстоўваем кожны дзень

Нашы сэнсарныя ўспрымання

і нашы пачуцці —

і наш інтэлект —

Усё гэта пазычана ў Бога, і мы не можам пражыць ні
секунды без Яго

Аднак, карыстаючыся Яго дарамі, мы не думаем пра
.Яго так, як павінны, і не надаем Яму належнай увагі

Хутчэй, мы імкнемся да пачуццёвых задавальненняў
і свецкіх амбіцый у поўнай згодзе і сувязі з
матэрыяльным светам

Гэта першапрычына ўсіх нашых пакут і болю

Бог стварыў нас па сваім вобразе, і таму мы не
можам адчуць смак сапраўднага шчасця, пакуль не
адкрыем Яго прысутнасць у сабе і не паспытаем нектар
.Яго асалоды ў нашых душах

Мы таксама не можам валодаць дабраславёнай
сілай, неабходнай для таго, каб атрымаць па сваёй волі
тое, што нам патрэбна штодня

Калі мы не ўсведамляем, што Бог — крыніца гэтай
.сілы, мы павінны спадзявацца на Яго і звяртацца да Яго

З сэрцамі ўдзячнымі за ўсе дабраславенні, якімі Ён
адлівае нас бесперапынным патокам

Калі вы будзеце ўдзячныя, Я абавязкова павялічу
вашу [ласку]

Калі нашы сэрцы перапаўняюцца ўдзячнасцю
Найшчодрому Дарыцелю, яны становяцца святымі
храмамі для Яго слаўнай прысутнасці, і гэта найвялікшае
дасягненне, якога можна дасягнуць, бо мэта жыцця —
каб чалавек быў у гармоніі са сваім Творцам, наблізіўся
.да Яго і пазнаў Яго

Шукайце найперш Царства Божага і Ягонай}
{праведнасці, і ўсё гэта дадасца вам

Пастаянна памятаючы пра Бога і думаючы пра Яго з
добрымі думкамі, мы зразумеем, што Ён наш любімы,
што мы — Яго выбраннікі і што мы маем долю ў Яго
шчодрасці

Царства шчасця, любові, святла і дабрыні

Калі мы разважаем пра багатыя Божыя
дабраславенні, найвялікшым з якіх з'яўляецца
магчымасць выкарыстоўваць свабоду выбару, каб ісці
правільным шляхам, які вядзе да адпаведнасці
вышэйшым мэтам і дасягнення духоўнага шчасця,
кожны дзень напаўняецца абноўленай унутранай
радасцю, і мы адчуваем, як благаслаўлены паток цячэ ў
наша жыццё, таму ўдзячнасць напаўняе нашы сэрцы, і
.жыццё мае смак і сэнс

Чалавек, які праз сузіранне можа ўбачыць боскі
закон, які дзейнічае таямнічым чынам, ніколі не перастае
хваліць, дзякаваць і пакорліва ставіцца да Таго, каму
.належыць уся любоў, хвала і ўдзячнасць

Давайце памятаць Бога, крыніцу ўсяго добра ў
існаванні, і давайце злучым нашы ўспаміны са шчырай
.любоўю, якая зыходзіць з глыбіні нашых сэрцаў

Да Бога, ад якога цячэ жыццё, ззяе любоў і
няспынна выліваюцца дабраславенні

Давайце з цеплынёй успомнім усіх тых, хто запаліў
свечку за чалавецтва, ці пасеяў добрае насенне ў глебе
свету, ці распаўсюджваў асветніцкія ідэі, ці заахвочваў
.да добрых спраў і высакародных паводзін

Адкрыем свае сэрцы для любові, зробім свае розумы
ўспрымальнымі да асветніцкіх натхненняў і папросім у
.Бога дапамогі і кіраўніцтва

У тым, пра што мы думаем і робім

Страх атручвае сэрца

Чалавечы розум — гэта велізарны запас энергіі або
жыццёва важнай дзейнасці

Гэтая актыўнасць пастаянна выкарыстоўваецца ў
рухах цягліц, функцыянаванні сэрца, лёгкіх і
дыяфрагмы, клеткавым метабалізме, хімічных рэакцыях
крыві і ў функцыянаванні рухальных органаў пачуццяў
.(нерваў)

Акрамя таго, вялікая колькасць жыццёвай энергіі
траціцца на мысленне, эмоцыі і волю

Страх аслабляе жыццёвую актыўнасць і з'яўляецца
адным з найлюцейшых ворагаў актыўнай волі

Страх сціскае і перашкаджае жыццёвай актыўнасці,
якая звычайна рэгулярна цячэ да нерваў, так што яны
выглядаюць як паралізаваныя, цела становіцца млявым,
а яго жыццяздольнасць прыкметна і значна зніжаецца
.(страх — гэта блакатар нерваў!)

Страх не дапамагае ліквідаваць прычыну страху. Ён
аслабляе волю і падштурхоўвае мозг пасылаць сігнал
перашкоды органам цела. Страх атручвае сэрца,
пагаршае страваванне і выклікае шматлікія фізічныя
захворванні

Калі ўсведамленне застаецца сканцэнтраваным на
Богу, вы нічога не будзеце баяцца і зможаце
.пераадолець усе перашкоды і цяжкасці

З мужнасцю і верай «Жаданне» — гэта жаданне,
якому не хапае энергіі, а «намер» — гэта рашучасць
нешта зрабіць: выканаць жаданне ці мару. Але «волю»
можна выказаць, сказаўшы: «Я працую нястомна, пакуль
.«не дасягну таго, чаго хачу

Калі вы трэніруеце сваю сілу волі, вы можаце
вызваліць і накіраваць сілы жыццёвай актыўнасці,
замест таго, каб жадаць чагосьці, не робячы
.неабходнага для гэтага

Мы не павінны губляць надзею, а хутчэй
усведамляць, што Бог дае нам магчымасць за
магчымасцю палепшыць нашы абставіны, узвысіць нашы
ідэі і стварыць новыя і карысныя рэчы для сябе і іншых у
.жыцці

Калі мы незадаволеныя сваім ладам жыцця, нам
варта вывучыць новыя спосабы і метады, якія дадуць
нам пэўную ступень задавальнення і псіхалагічнага
.камфорту

Нам варта падумаць пра тое, каб зрабіць нешта
такое, што палепшыць нашы абставіны і зробіць наша
жыццё змястоўным і годным, а потым прымяніць гэта на
практыцы

Тэрмінова патрэбна змена свядомасці або
мадыфікацыя яе курсу

Мы павінны вырашыць, што не дазволім праблемам
уплываць на нас і выводзіць нас з раўнавагі, і што мы не
дазволім трывожным рэчам псаваць наша жыццё,
.займаць нашы пачуцці і разбураць нашу атмасферу

І што мы не станем ахвярамі шкодных звычак і
шкодных рысаў, і што мы будзем свабоднымі і
неўтаймоўнымі, як птушкі ў небе

Няма патрэбы, каб людзі заставаліся нерухомымі і
нязменнымі. Заслона ілюзіі павінна быць знята з сутнасці
душы, каб яна магла ззяць сваёй чысцінёй і сілай,
адкрываючы высакародную прыгажосць, якую Бог даў
.чалавецтву

Бог благаслаўляе добрыя намаганні, законныя
амбіцыі і рашучасць дасягнуць поспеху

За нашым жыццём стаіць сіла Вышэйшага Духа, а за
.нашай воляй — касмічны акіян Боскай Волі

Мы — неад'емная частка гэтага бязмежнага акіяна.
Калі мы дасягаем яго і плаваем у ім, наша свядомасць
.пашыраецца, і мы адчуваем сваю неабсяжнасць

Разважанні пра гэта набліжаюць нас да гэтага, а
.разважанні пра гэта вядуць нас да гэтага

Пастаянныя намаганні дасягнуць гармоніі з ім даюць
нам веды, рашучасць і энергію

Штодзённая падрыхтоўка свядомасці прыносіць
боскую любоў і нябесныя дабраславеньні

Яна цячэ да нас без перапынку і дорыць нам
шчодрую долю скарбаў акіяна

У кожным чалавеку ёсць схаваная боская
свядомасць, якая чакае магчымасці праявіць сябе

І выбрацца з вузкага і абмежавальнага склепа эга

Гэтак жа, як чалавек прачынаецца ад трывожнага
кашмару і разумее, што тое, што ён бачыў, было не чым
іншым, як сном, так і боская свядомасць заклікае
чалавека прачнуцца ад кашмару сну і разгубленасці да
новага ўсведамлення і глыбокага разумення сэнсу і мэты
.жыцця

Калі мы жадаем адчуць світанак духоўнага
абуджэння і стаць сведкамі агнёў упэўненасці, мы
.павінны прыслухоўвацца да ўнутранага голасу

Мы адгукаемся на яго падказкі. Мы павінны
прыбраць са шляху камяні ілюзіі і скалы невуцтва, якія
перашкаджаюць прагрэсу душы і перашкаджаюць яе
.руху

І пастукаем рукой тугі ў дзверы абуджэння ад сну
апатыі, каб мы маглі ўдыхнуць ветрык асалоды і
прыўнесці нябесную электрычнасць у кожную нашу
.думку і кожнае наша пачуццё

І кожная з нашых работ

Мы просім Усемагутнага Бога адкрыць вокны
ўсведамлення ў нашай свядомасці, напоўніць нас
святлом мудрасці, акружыць нас Сваёй любоўю і ахінуць
.нас Сваёй вечнай спачуваннем

Сярод тых, хто звяртаўся да мяне, былі людзі, якім я
адразу, шчыра кажучы, сказаў, што іх матывы
.неабгрунтаваныя, і папрасіў іх змяніць гэтыя матывы

Некаторым з іх не спадабалася тое, што я сказаў,
.але іншыя адрэагавалі і змяніліся да лепшага

Крывадушнасць не вядзе да добрага выніку, і нават
самыя мудрыя з мудрых не могуць схваць тое, што
.паказваюць іх вочы

Уся гісторыя чалавека напісана ў яго вачах

Калі вы хочаце ведаць сапраўдную прыроду
чалавека, папрасіце Бога адкрыць вам сапраўдны
характар гэтага чалавека

Паколькі вы не хочаце быць падманутым, вы
адчуеце глыбока ў сваім сэрцы яго сапраўдную прыроду,
і ваша інтуіцыя не будзе памыляцца

Калі мы размаўляем з нашым спадарожнікам, мы
павінны глядзець яму прама ў вочы і гаварыць з
.упэўненасцю, пэўнасцю і праўдзівасцю

Калі мы паціскаем камусьці руку, мы павінны
перадаць яму магнетызм нашай любові і шчырасці і
.паспрабаваць дапамагчы яму чым зможам

Той, хто шукае ведаў, павінен быць пазітыўным і
працаваць над развіццём свайго духоўнага магнетызму;
тады Бог дасць яму сілу дапамагаць іншым і перадаваць
.ім благаслаўлёныя вібрацыі

Я магу падарожнічаць за межы самых далёкіх
планет і зорак, але я заўсёды буду тваім. Твае
паслядоўнікі могуць прыходзіць і сыходзіць, але я буду
суправаджаць цябе і буду тваім назаўжды. Мяне могуць
кідаць хвалі незлічоных увасабленняў, і я магу адчуваць
.сябе адзінокім і самотным, але я заўсёды буду тваім

Свет, паглынуты тваімі гульнямі, можа забыць цябе,
але я заўсёды буду памятаць цябе. Мой голас можа
.знікнуць, і я магу пацярпець няўдачу

Але словамі душы маёй я прашапту: «Я заўсёды буду
«тваім

Выпрабаванні, хваробы і смерць могуць разарваць
мяне на часткі і апячы маё цела, але пакуль у маёй
памяці застаецца праменьчык надзеі

Паглядзі ў мае паміраючыя вочы, бо праз іх я скажу
табе: «Я буду кахаць цябе вечна і заўсёды буду верны
«!табе

Праўду кажу вам, што адказы на ўсе мае пытанні я
атрымаў не ад людзей, а ад Бога, крыніцы ўсялякай
.шчодрасці

І крыніца ўсіх ведаў у Сусвеце

Ён — маё адзінае натхненне ў жыцці, і калі я гавару,
я прашу Яго напоўніць мае словы сваёй сілай, сваёй
праўдай, сваёй любоўю і сваім святлом. Я адчуваю, як
мяне ахопліваюць хвалі радасці, таму што Яго
найвялікшая любоў уліваецца ў душу, як лёгкі ветрык у
спякотныя дні, і яе разліў працягваецца магутна дзень і
ноч, тыдзень за тыднем, год за годам, таму вы не
.ведаеце, дзе канец

Людзі думаюць, што ім патрэбныя любоў і багацце з
чалавечых крыніц, але за кожнай любоўю і за кожным
багаццем стаіць

Боская любоў, якая нязменная, і духоўнае багацце,
якое нельга вымераць зямнымі багаццямі. Той, хто
ўсведамляе, што Бог — крыніца ўсёй любові, асалоды і
ласкі, знойдзе гэта і будзе надзвычай шчаслівы ад
.гэтага

Бог дае тым, хто спадзяецца на Яго, і тым, хто

Ён глядзіць на Яго, а не на стварэнне

Ён пазбаўляе яго ад нягод і цяжкасцей

І ён трымае зло далей ад шляху

У яго сэрцы мы жывем мірным жыццём

І спакойныя душы адчуваюць гэта

І калі ён нам патрэбны, ён прыходзіць нам на
дапамогу

З дотыкам, які прыносяць камфорт і радасць
І дабро прыходзіць да нас, як праліўны дождж
Яго пастаўкі ніколі не спыняюцца на працягу ўсяго
жыцця

!Дабраславёны Найміласцівейшы, які ж Ён вялікі
Ён заўсёды наш, гэтак жа як мы Ягоныя

Найвышэйшае натхненне

О, Боскі Творца

О, Госпадзе Сусвету

О Ты, які кіруеш і прыводзіш у рух планеты, зоркі і
галактыкі

Ваша справядлівае кіраванне дыктуе
прадастаўленне свабоднай волі і свабоды выбару вашым
грамадзянам, што дапаможа ім развівацца і наблізіцца
.да ваших святых прынцыпаў і ідэалаў

Ты дараваў нам вечную свабоду і пасеяў у нас
насенне ўніверсальнай свядомасці. Але, на жаль, мы
закавалі нашу ўніверсальную свядомасць за краты
.эгаізму, нянавісці, вузкалобасці і сляпога фанатызму

Госпадзе, дапамажы нам растапіць — нашай цёплай
любоўю і братэрскім разуменнем — усе штучныя,
.ледзяныя бар'еры і перашкоды паміж намі і іншымі

Дапамажы нам мець пільнае сумленне і здаровы
сэнс у самавалоданні і хадзіць праведна па сцежках
жыцця

І дабраславі нас памнажаць наша духоўнае багацце
і нашу эмпатыю спачування, пашыраючы кола нашай

нацыянальнай любові, каб уключыць усіх жыхароў зямлі,
.незалежна ад колеру скуры, класа, полу і веравызнання

О Госпадзе Сусвету, давайце паважаць і шанаваць
незалежнасць усіх людзей, народжаных свабоднымі

І дабраславі нас, каб мы маглі пабудаваць адзіны
свет і абраць Цябе нашым духоўным лідарам на ўсё
жыццё

З глыбіні душы

О Госпадзе, няхай вуголле маіх туг запаліцца
Твая святая прысутнасць заўсёды прысутнічае

Я пабудаваў храм для сваіх туг

У кожнай маёй ідэі

?Ці не маглі б вы наведаць мяне

!?! ты сеў на трон майго кахання да цябе

Няхай мае думкі ідуць за тваім мудрым кіраўніцтвам

Няхай ты будзеш найвялікшай радасцю ў маім жыцці

Ад брамы роздуму пра Бога і разважанняў пра Яго

Я ўвайду ў Храм Устойлівага Міру

Сёння я запалю пучок палачак, каб сімвалізаваць
клопаты і страхі

Каб асвятліць храм Божы ў маёй душы

Я буду шукаць Бога ў адзіноце сваёй душы

І я буду маліцца шчыра, пакуль маё сэрца не забіцца
ад любові да яго

І я адчуваю Яго адказ на мае малітвы

О, калі б толькі іскра майго жыцця магла змяшацца з
сонцам Божым

І гэта бліскае ва ўсіх вачах, што любяць дабро

Я акраплю свет, разарваны войнамі

З думкамі пра мір і любоў

Я ўвайду ў боскую святыню

І я дакранаюся да касмічнай свядомасці

Праз радасць сузірання і боскую любоў

Боская абарона акружае мяне заўсёды і назаўжды

І святло Бога суправаджае мяне і разганяе цемру
вакол мяне

Пакуль я хаджу ў Ягоным кіруючым святле, я не
спатыкнуся

Я не збочу з правільнага шляху

Жывыя эмоцыі

О, Дух Існавання і Уладар Сусветаў

Ты за маім позіркам, праз які я бачу тваю бачную
прыгажосць

І за маім вухам, якім я слухаю сумесь зямных гукаў

Ты за маім дотыкам, якім я адчуваю рэчы ў тваім
.зямным свеце

І за заслонай прыроды, што хавае твой прыгожы
твар

Я бачу цябе ў суцяшальным позірку кветак

І я адчуваю твой смак пажыўнай ежы

Я адчуваю тваю боскую сутнасць і тваю вечную
пяшчоту

Ва ўсіх добрых рэчах і цудах, якія існуюць
Я маюся Табе, Госпадзе, і Ты за маім дрыготкім
голсам

І за маім розумам, з якім я маюся
Ты пераўзыходзіш мае самыя глыбокія пачуцці
Па-за маімі святымі думкамі і памкненнямі і маёй
тугой па табе

Ты па-за маімі адлюстраваннямі і па-за маім
!пяшчотным каханнем

О, калі б ты толькі выйшаў з-за заслоны чалавечых
эмоцый

І захапляльныя прыродныя краявіды
Адкрый мае духоўныя вочы, каб я мог бачыць Цябе
!такім, які Ты ёсць

Жыццё без Бога няпоўнае

Калі мы злучаемся з Богам, інтуітыўнае разуменне
будзе натхняць нас і кіраваць намі ва ўсім, што мы робім

Мы павінны свядома валодаць гэтай дабраславёнай
сілай. Гэтая сіла ўнутры нас; нам проста трэба яе
.раскрыць

Вы ўбачыце, што гэтая сіла працуе ва ўсім, каб
палепшыць вашы абставіны і палегчыць вам жыццё. Калі
вы злучыцеся з гэтай сілай, ваша дабрабыт будзе
пульсаваць касмічнай энергіяй, а вашы думкі стануць
больш вытанчанымі, сфакусаванымі, вастрымі і
праніклівымі. Вы зразумеете, што вашы душы — гэта

пасудзіны для жывой праўды Бога і Яго невычэрпнай
.мудрасці

Бог — крыніца здароўя, дабрабыту, мудрасці і
вечнай радасці. Калі мы злучаемся з Ім, наша жыццё
.становіцца поўным і паўнаўартасным

Жыццё без Бога няпоўнае. Мы павінны думаць пра
тую найвышэйшую сілу, якая дае нам жыццё, энергію і
.мудрасць

Мы павінны маліцца, каб гэтая праўда пранікла ў
нашы розумы, гэтая сіла — у нашы целы, а гэтая
.бясконца радасць — у нашы душы

За цемрай заплюшчаных вачэй хаваюцца цудоўныя
сілы Сусвету, і ўсе добрыя душы і высакародныя духі

І бясконца прастора сфер душы

Калі вы паразважаеце, вы зразумеете абсалютную
праўду і ўбачыце яе цудоўную працу ў вашым жыцці і ва
ўсім цудоўным і слаўным у стварэнні

На сцежках тугі

Бог кліча мяне

Праз адкрытыя душы

І добрыя сэрцы, што пульсуюць ад любові

І яна поўная веры

Кожная добрая справа, зробленая вучнем

Яго святмасць на адзін крок бліжэй

З парога касмічнай святмасці

Дазволь мне ўвайсці ўнутр, Госпадзе

Каб убачыць тваю боскую прыгажосць
І я шчаслівы бачыць твае прамяністыя агні
Калі маім жыццём кіруе Твая боская мудрасць
Таму мае намаганні абавязкова ўвянчаюцца
поспехам

Я не зблуджуся
Дабраславі мяне, Госпадзе, каб мой зрок быў ясным
Мая душа ачышчана
Тады ён убачыў сонца ўпэўненасці
І я з задавальненнем ведаю праўду
Сёння я забуду свае мінулыя цяжкасці
Я сутыкнуся з сучаснасцю і будучыняй
З адвагай і ўпэўненасцю, з дапамогай Усемагутнага
Я зараджу сваё цела касмічнай энергіяй
І я абмываю сваё існаванне гаючым святлом боскай
свядомасці

Як касмічная туманнасць
Спакой нападзі на маю свядомасць
І ён адчуў бясконцую прысутнасць Бога
Госпадзе, прасвятлі мой розум
Напоўніце мой разумовы сасуд
З разуменнем і ведамі
Няхай ззяе святло тваёй любові

На сцежках майго жыцця

У архіпелагу Блакітныя астравы

З балкона я глядзеў на захад і ўзлятаў на крылах
уяўлення да берагоў далёкага гарызонту. Справа і злева
я ўбачыў два горныя хрыбты, якія неўзабаве набылі
.таямнічы фіялетаваы адценне

Калі я зноў зірнуў, нябачная рука ахутала іх
заслонай глыбокага сіняга колеру. За мной ляжаў горад
Гвадалахара, ахінуты змярканнем. Усходняе неба цяпер
было афарбавана ў пяшчотна-ружовы колер. Гледзячы
наперад, мае вочы ўбачылі чароўны горад блакітных
.астрavoў, якія плавалі ў залатым возеры

У гэтым архіпелагу чарoўных блакітных астрavoў
узвышаўся масіўны пагорак з блакітнага вапняку,
акружаны шэра-белымі вулканічнымі аблокамі, якія
вывяргалі гейзеры вогненна-чырвона-залатой лавы, што
каскадам, як вясёлка, спадалі ў бок спакойнага возера.
Яскравае залатое полымя ахінала блакітныя астравы
.палаючымі арэоламі святла

Блакітная вяршыня і яе вогненная карона
адлюстроўваліся, як блізняты, на паверхні гэтага ціхага
залатога возера. А справа, далёка, мігцела невялікае,
спакойнае возера, прытуліўшыся да грудзей аднаго з
блакітных астрavoў, быццам поўны месяц, што плыве
.сярод хваль аблокаў

Я доўга блукаў па горадзе захаду сонца і міражных
аблокаў, што плавалі па паверхні возера з яго
далікатным залатым святлом, і якія ж цудоўныя былі тыя
залатыя воды, усеяныя чырвонымі ледзянымі гронкамі,
.раскіданымі ва ўсе бакі да краю вечнасці

Я думаю, што істоты святла — гэта добрыя душы на
гэтай зямлі, і пасля паспяховага праходжання ўсіх
жыццёвых выпрабаванняў ім дазвалялася весяліцца і
.ўвасабляць свае мары так, як яны пажадаюць

Кожны дзень на захадзе сонца гэтыя істоты
ўзмацнялі свае нябесныя сны ў эфірных гарадах,
.акружаных морамі і залатымі азёрамі

Там і за абдымкамі смутку, па-за пасткамі гэтага
зямнога свету з усімі яго трагедыямі і болямі

Там, за межамі раздражняльнікаў, гэтыя істоты
дыхалі чырвоным святлом, пілі аранжавыя прамяні,
аддаляліся, набліжаліся, блукалі і плавалі сярод
.рознакаляровых агнёў

Тут гэтыя істоты імгненна рэалізавалі свае мары і
ўвасаблялі свае фантазіі па сваім жаданні, а потым
.раствараліся і знікалі па сваім жаданні

Тут яна атрымлівала асалоду ад скарбаў
задавальнення і радасці і шчодро дарыла мары ўсім, хто
.наведваў яе ў сваім цудоўным, чароўным свеце

Тут ёй не трэба было чакаць і жадаць, як людзям,
каб яе мары спраўдзіліся, а жаданні спраўдзіліся, але
яна марыла так, як хацела, і дасягала ўсіх гэтых мараў і
.жаданняў па ўласнай волі

Той горад захаду сонца на Астравах Сноў быў адной
з маіх мар, што затаілася ў складках падсвядомасці, і
!сёння яна спраўдзілася ва ўсіх адносінах

Сапраўды, я ўбачыў схаваныя скарбы і скарбы маёй
!душы, і іх святло ахапіла мяне, і іх бляск асляпіў мяне

Парамехансіят: Спектры Боскага Экстазу

Пакора, Госпадзе, — гэта найлепшы шлях
Каб атрымаць дождж Тваёй боскай міласэрнасці
Я буду спадзявацца на Тваю боскую справядлівасць і
на прынцыпы праўды

Усведамляючы, што вы адказваеце на заклік
кахання і прагнення сэрца
У цесным супрацоўніцтве з вашай агульнай воляй
І з маёй абсалютнай верай у цябе
Я прыму тваю дапамогу і адчую цябе блізкай
Сёння я выканаю свой абавязак перад табой
Гэтак жа, як я выконваю свае абавязкі перад светам
О, найвялікшы каханы

Ты — эфірнае рэха, што адгукаецца ў святынях
сэрцаў
І ты — голас пачуццяў, які вушы не могуць улавіць
Быць дабраславёным тваёй любоўю невымерна
больш

Ад усіх зямных меркаванняў
І ўся зямная слава
З маёй абсалютнай верай у цябе
Я бачу, як цені хваробы знікаюць і сыходзяць без
вяртання
Я ўбачу Цябе, Госпадзе, з вокнаў прыроды і дзвярэй
спакою

Асыпай нас сваімі дабраславеннямі

І акуні нас у хвалі Тваёй касмічнай энергіі

Трымайце эгаізм ад нас далей

Што перашкаджае душам зблізіцца

І іх сустрэча была заснавана на любові да добра і
святла

Дазвольце мне паліваць кветкі маіх маленняў

З водамі думак пра Цябе і медытацыі пра Цябе, о
Божа мой

Каб з'явіліся новыя, яркія кветкі

Ад натхнення, спакою і шчасця

Адзіны спосаб пазбегнуць правіннасці — гэта развіць
здоровы сэнс, каб распазнаць правіну і вырашыць яе не
рабіць

Адно зло супраць другога не прыводзіць да добра.

Невучтва — сапраўдны вораг чалавецтва, і яго трэба
выгнаць з гэтага свету. У нас ёсць усё неабходнае ў
гэтым свеце, каб пачаць эпоху дабрабыту, шчасця і
.дасканалай справядлівасці

Адзіная перашкода — гэта чалавечы эгаізм, які
робіць гэта немагчымым. Жахлівыя і неабгрунтаваныя
пакуты выклікаюцца чалавечым эгаізмам і імкненнем да
.ўласных інтарэсаў без усялякай павагі да іншых

Грошы, якія можна было б выкарыстаць для таго,
каб накарміць і апрануць патрабуючых, замест гэтага
выкарыстоўваюцца для разбурэння і спусташэння. Гэты
эгаізм, народжаны невучтвам, з'яўляецца каранем
.глабальных праблем

Усе думаюць, што робяць правільна, але калі яны
імкнуцца толькі да сваіх асабістых мэтай, яны
запускаюць кармічны закон прычыны і следства, які
непазбежна разбурыць іх уласнае шчасце і шчасце
.іншых

Чым больш я бачу сусветныя трагедыі, выкліканыя
чалавечай невуцтвам, тым больш разумею, што шчасце
не будзе вечным, нават калі вуліцы выбрукаваны
.золатам

Шчасце заключаецца ў тым, каб рабіць іншых
шчаслівымі, і калі б усе рабілі гэта, усе былі б шчаслівыя

І кожны атрымае сваю долю зямных дароў

Паколькі мы прыйшлі ў гэты свет з невядомага
месца, для нас натуральна задумвацца пра паходжанне і
.мэту жыцця

Мы чуем і чытаем пра стваральніка гэтага свету, але
не ведаем, як да яго дастукацца. Усё, што мы ведаем,
гэта тое, што ўвесь сусвет абвешчае існаванне яго
.боскага розуму

Гэтак жа, як маленькія і дакладныя дэталі і прылады
невялікага гадзінніка выклікаюць у нас захапленне
гадзіншчыкам, і гэтак жа, як вялікія і складаныя машыны
фабрыкі здзіўляюць і ўражваюць нас сваім
вынаходнікам, так і, калі мы бачым цуды прыроды, мы
здзіўляемся разуму, схаванаму за імі, і пытаемся: «Хто
даў кветцы яркую форму, звернутую да сонца? Адкуль
узятая яе водар і прыгажосць? І як яе пялёсткі былі
сфарміраваны з такой надзвычайнай дакладнасцю і
«?пафарбаваны ў такія цудоўныя, радасныя колеры

Уначы зоркі і месяц, рассеюваючы вакол нас сваё
срэбнае святло, натхняюць нас разважаць пра

свядомасць, якая кіруе гэтымі нябеснымі цэламі ў прасторах космасу. Ласкавага святла месяца недастаткова для штодзённай дзейнасці, таму мудры і лагодны розум прапануе адпачыць уначы. Затым узыходзіць сонца, яго яркае святло дазваляе нам бачыць навакольны свет з яснасцю і спакоем, і мы бярэм на сябе адказнасць за задавальненне сваіх патрэб.

Існуе два спосабы задаволіць свае патрэбы: фізічны і духоўны. Напрыклад, калі наша здароўе пагаршаецца, мы можам звярнуцца да лекара па лячэнне. Але надыходзіць час, калі ні лекар, ні хто-небудзь іншы не можа дапамагчы, і мы звяртаемся да другога шляху — да духоўнай сілы, якая стварыла наша цэла, розум і дух.

Матэрыяльная ўлада абмежаваная, і калі мы церпім няўдачу, мы звяртаемся да неабмежаванай сілы Бога. Гэта таксама датычыцца нашых фінансавых патрэб. Калі мы робім усё магчымае і ўсё роўна не атрымліваем дастаткова, мы звяртаемся да гэтай сілы.

Усе лічаць свае праблемы найгоршымі. Некаторыя людзі адчуваюць большы ціск, чым іншыя, таму што іх устойлівасць слабая. З-за розніцы ў псіхічных сілах людзей яны трацяць розную колькасць энергіі. Калі хтосьці сутыкаецца з пераадольнай цяжкасцю, а яго розум слабы, ён не зможа яе пераадолець. Тыя, у каго моцны розум, могуць пераадолець свае цяжкасці, разбурыўшы бар'еры і пахіснуўшы свае асновы. Тым не менш, нават самыя моцныя людзі часам сутыкаюцца з няўдачай. Калі мы сутыкаемся з пераадольнымі фізічнымі, інтэлектуальнымі і духоўнымі праблемамі і цяжкасцямі, мы разумеем, наколькі абмежаваная жыццёвая сіла ў гэтым матэрыяльным свеце.

Нашы намаганні павінны быць накіраваны не толькі
на дасягненне добрага здароўя і матэрыяльнай бяспекі,
але і на пошук сэнсу жыцця

У чым сэнс жыцця? Калі цяжкасці нас адчулі, мы
спачатку звяртаемся да навакольнага асяроддзя,
спрабуючы ўсе магчымыя матэрыяльныя змены, якія, на
нашу думку, прынясуць палёгку. Але калі мы заходзім у
тупік і кажам: «Усе мае спробы праваліліся, што яшчэ я
магу зрабіць?», мы пачынаем сур'ёзна думаць пра пошук
эфектыўнага рашэння нашай праблемы. І калі нашы
думкі становяцца дастаткова глыбокімі, мы знаходзім
.адказ у сабе. Гэта форма адказу на малітву

У цішыні маёй душы

!Дазволь мне сустрэцца з Табой, Госпадзе

Авалодай мной і дай мне адчуць тваю вечную
прысутнасць

Унутры мяне і вакол мяне

У адзіноце маіх думак я прагну пачуць твой голас

Трымай ад мяне гучныя зямныя гукі далей

Схаваны ў маёй памяці

Я хацеў бы пачуць твой ціхі, заспакаяльны голас

І спявак заўсёды ў спакоі маёй душы

Божа мой, дзе Ты ўсеіснуючы

Вы павінны прысутнічаць

Глыбока ў маёй істоце і сумленні

Дапамажыце мне паказаць хаця б невялікую частку

!З схаваных скарбаў у маёй духоўнай шахце

О, прамяністае святло

Маё сэрца не спіць

Маё псіхічнае здароўе

Напоўні мой духоўны храм сваёй славай

!О, вечная Палярная зорка

Куды б я ні блукаў і як бы ні паварочваў

Стрэлка магнітнага компаса майго розуму пастаянна
паказвае на цябе

Ці вас абрынулі вятры няшчасця

Ці прамоклі дажджамі нягод і бедстваў

Аднак маім розумам кіравалі

Каб заўсёды звяртацца да цябе

,Мая любімая птушка, пляскаючы крыламі

Сярод хмар блытаніны

і буры блытаніны

Ён абавязкова знойдзе да цябе дарогу

У старажытныя часы

У сэрцы эфіру

Калі мы з'явіліся як духі

Мы ўсе засыналі

Пад покрывам боскай любові

І калі Бог нас абудзіў

Мы ад яго з'ехалі

Як у прыпавесці пра блуднага сына

Мы забыліся пра боскую сувязь сваяцтва паміж намі

Мы сталі чужымі адзін аднаму

І паколькі мы пакінулі свой нябесны дом

Мы сталі ў гэтым свеце

Падарожнікі, якія падарожнічаюць па кутках зямлі

Мы ідзем сцежкамі лёсу

Мы зайшлі занадта далёка

Мы пераехалі далёка ад нашага першапачатковага

дома

Аднак час ад часу

Некаторыя месцы, уражанні і твары абуджаюць нас

Пахаваныя ўспаміны і глыбокія ўнутраныя пачуцці

Яна шапоча нам

Мы адчуваем, быццам перажываем усё гэта нанова

Рэчы, якія мы ўжо ведалі

Мы сустракаемся і маем зносіны з блізкімі

Мы былі блізкія да іх

У далёкім мінулым

О, Творца сусветаў

Тваё святло ззяе ў вялікіх

Няхай іх боскія веды натхняць наша разуменне

Дазволь нам зразумець, што ты — канчатковая мэта

Чаго мы імкнемся дасягнуць

Найвялікшыя амбіцыі

Да чаго мы імкнемся, каб дасягнуць

Асвятчыце нас духмяным ветрыкам вашай
прысутнасці

Напоўні нас тугой па Тваёй слаўнай прысутнасці

Няхай наша існаванне будзе насычана Тваёй боскай
мудрасцю

Дазволь нам адчуць тваё святое святло

Яно пранізвае кожны аспект нашага жыцця

І гэта ўмацоўвае нашу рашучасць

І развее нашу цемру

І няхай мір ахіне нас

і аптымізм

І жаданне рабіць добрыя справы

Паміж прынцам і асветленым пустэльнікам

Аднойчы тыранічны прынец адправіўся на паляванне
са сваімі слугамі і памочнікамі, цалкам узброенымі і
экіпіраванымі. Яны адправіліся ўглыб лесу, трубячы ў
.рогі і б'ючы ў барабаны

Пасля палявання на птушак, аленьў і лютых тыграў
прынец і яго світа зразумелі, што заблудзіліся

У іх было шмат ежы, але не было вады. Нягледзячы
на нястомныя пошукі вады ў лесе, яны яе не знайшлі. У іх

не было прытулку ад нападаў лютых начных звяроў, бо
.цёмра хутка набліжалася

Сонца знікла з вачэй, і прынц, які вёў караван,
падышоў да старой, разбуранай хаціны. Злез з каня,
адчыніў незачыненыя дзверы і ўвайшоў у хаціну. Унутры
было цёмна, акрамя пробліску святла ў адным з куткоў, і
.«ён з адчаем падумаў: «Нават хаціна пустая

Але, кіруючыся надзеяй, ён крыкнуў: «Мір! Ёсць тут
«?хто

На яго вялікае здзіўленне, ён пачуў спакойны голас,
які спакойна адказаў яму: «Так, я тут. Вы шукаеце
«?вады

Прынц хвіліну ўзіраўся ў цемру, пакуль не ўбачыў
прывід чалавека, і быў здзіўлены тым, што чалавек
.ведаў яго думкі яшчэ да таго, як сустрэў яго ці пазнаў

Князь спытаў гаспадара: «Хто ты?» Гаспадар
.«адказаў: «Бедны аскеты, адданы Богу

Пустэльнік запаліў лямпу, і прынц паклікаў сваю
світу, і яны адчулі вялікую радасць, знайшоўшы ваду і
.садавіну ў тым глухім лесе

Прынц спытаў пустэльніка: «Ці не баішся ты тыграў і
«?змей

Шэйх-пустэльнік адказаў: «Вядома ж, не, тыгры —
мае хатнія кошкі, а змеі для мяне мірныя. Мы сябры, якія
заўсёды грэюцца на сонцы Божай любові, што свеціць на
.«ўсё ў гэтым існаванні

Калі прынц уважлівей прыгледзеўся да пустэльніка,
яго ахапіў жах, калі ён убачыў пару кобр, што звісалі з
шыі пустэльніка. Калі ён падышоў бліжэй, каб
пацвердзіць убачанае, змеі зашыпелі і закруціліся,

узмахнуўшы галовамі, бо яны адчулі дрыготкі страху і
.помслівую жарсць, што хавалася ў сэрцы прынца

Больш за тое, у гэты момант адзін з лясных тыграў
увайшоў у хаціну і ціха лёг ля ног пустэльніка. Пасля
таго, як чалавек Божы сцешыў яго і пагладзіў па
.галаве, тыгр ціха сышоў, накіроўваючыся ў сэрца лесу

Ганарлівы князь падумаў: «Гэты стары, напэўна,
праведны і добразычлівы, бо ён абараніў нас ад дзікіх
звяроў і смяротнай смагі. У якасці ўзнагароды за яго
ўчынак я зраблю яго багатым». Тады ён звярнуўся да
:пустэльніка, кажучы

О, шэйх, твой твар ззяе дабрынёй і шчырасцю, і я
ўдзячны табе за ўсё, што ты зрабіў для мяне і майго
атачэння. Таму я хачу даверыць табе сакрэт, дзякуючы
якому ты станеш багатым і заможным. Гэты сакрэт я
.раскрываю ўпершыню, і толькі табе

Ледзь ён вымавіў гэтыя словы, як прынец дастаў з-
:пад плашча камень і працягнуў гаварыць

Я хачу даверыць табе гэты сямейны скарб. Гэта
філасофскі камень, і, магчыма, ты разбагацееш,
выкарыстоўваючы яго. Гэты камень вырабляе золата, і
яго падарыў майму бацьку адзін з вялікіх алхімікаў. Ён
мае здольнасць ператвараць усё, да чаго дакранаецца, у
чыстае золата. Ты можаш карыстацца гэтым каменем
цэлы год і ператвараць камяні ў золата, а потым
прадаць іх, каб купіць сабе залаты палац. Я вярнуся да
цябе праз год, каб наведаць цябе і забраць свой камень,
.які я лічу больш каштоўным за сваё жыццё

Пустэльнік не хацеў браць на сябе гэтую
адказнасць, але, пачуўшы настойлівыя просьбы прынца,
пагадзіўся пакінуць сабе філасофскі камень. Прынец

убачыў, як пустэльнік неакуратна паклаў камень за пояс (куды людзі раней клалі грошы, баючыся кішэнных .злодзеяў!), а потым прынец пайшоў сваёй дарогай

Праз год князь вярнуўся са сваёй світай, спадзеючыся ўбачыць замест разбуранай хаціны цудоўны палац. Але ён расчараваўся, калі ўбачыў, што хаціна ўсё яшчэ стаіць і ў горшым стане, чым раней. Таму ён злез з каня і адчыніў дзверы, крыкнуўшы «?штоголас: «Ты ўсё яшчэ жывы, пустэльнік

Пустэльнік адказаў моцным і глыбокім голасам: .«Так, хвала Богу, о князь, вітаем у маім сціплым доме

Адразу ж і без усялякіх уступаў прынец закрычаў: «Што з табой такое, чалавек? Куды ты накінуўся з філасофскім каменем, які я табе пакінуў? Чаму ты не «?выкарыстаў яго, каб разбагацець

Пустэльнік на хвіліну падумаў і адказаў: «Што гэта за філасофскі камень ты кажаш, і што ты маеш на ўвазе, калі кажаш, што я павінен стаць багатым? Па праўдзе .«кажучы, я не хачу быць багацейшым, чым я ёсць

Паніка ахапіла прынца, ён падумаў, што стары пустэльнік згубіў свой камень з-за абыякавасці да яго, і сказаў благальным голасам: «Я маю на ўвазе бясцэнны філасофскі камень, які ты паклаў за пояс год таму? [Эдзі, «?за пояс], скажы мне, што ты з ім зрабіў

Пустэльнік адказаў: «Вось менавіта, менавіта цяпер я ўспамінаю твой каштоўны камень. Аднойчы, калі я пайшоў купацца ў рацэ, я быў паглынуты ў думкі пра Бога, і мне здаецца, што камень выслізнуў з майго адзення і быў праглынуты вадой. Няхай ты будзеш у .«бяспецы

Прынц закрычаў на ўсю моц: «О, мая незаменная
страта! Я страціў усё!» — і ледзь не страціў
прытомнасць ад здзіўлення. Пустэльнік пырснуў яму ў
твар халоднай вадой і ажывіў яго, а памагатыя прынца
падышлі да шэйха, іх вочы палалі злосцю, спрабуючы
яму нашкодзіць. Але пустэльнік засмяяўся і сказаў: «О,
Ваша Высокасць, такая высокая асоба, я не ведаў, што
вы падымеце такую мітусню з-за каменя. Хадзем са мной
да ракі, і я пашукаю ваш камень і паспрабую яго
.«знайсці

Князь адказаў: «Ты што, звар'яцеў? Хочаш цяпер
шукаць камень, які ўпаў з цябе і год таму быў знесены
«?плыню

Але пустэльнік не звярнуў увагі на яго словы і
закрычаў яму: «Маленькі прынц, не трэба ўсю гэтую
мітусню. Пачакай, пакуль мы пашукаем камень у рацэ.
.«Хадзем са мной усе

Быццам пад чарамі, прынц і яго світа адгукнуліся на
празрысты магнетызм пустэльніка і моўчкі пайшлі за ім
да ракі. Там пустэльнік папрасіў прынца дастаць з кішэні
хустку, узяць яе за чатыры куты і акунуць у раку,
:молячыся так

О, князь князеў, цар каралёў і стваральнік усіх»
«філасофскіх камянеў, вярні мне мой камень

Ледзь прынц дастаў хустку з вады, як здзівіўся,
убачыўшы сваімі недаверлівымі вачыма больш за
дваццаць філасофскіх камянеў, ідэнтычных па
ўласцівасцях першапачатковаму, які ён згубіў.
Выпрабаваўшы кожны з іх, ён выявіў, што кожны з іх
можа ператварыць звычайныя пляжныя камяні ў золата.
Затым прынц завязаў камяні ў хустку і кінуў згортак у
.раку

Пустэльнік і яго світа закрычалі на яго: «Чаму ты
гэта зрабіў?» Але князь зірнуў на чалавека Божага,
:паважліва пакланіўся яму і сказаў

Я хачу мець тое ж самае, што і ў цябе, таго, хто»
лічыць камяні, што робяць золата, нікчэмнымі
.«каменьчыкамі

І вось пакінуў князь сваё зямное царства, каб
навучыцца ў мудрага старца, як атрымаць царства духу,
якое не ўтрымліваецца прасторай і не падлягае
.знішчэнню

Мараль гэтай гісторыі заключаецца ў тым, што
зямное багацце, якім бы каштоўным яно ні здавалася,
мімалётнае і павінна быць пакінута ў гэтым прыніжаным
свеце, калі цела ператвараецца ў халодны, бязжыццёвы
.труп

Замест таго, каб выкарыстоўваць філасофскі
камень, які тут сімвалізуе здольнасць назапашваць
толькі мімалётныя багацці, нам варта быць падобнымі да
аскета, які прысвяціў свой час і здольнасці атрымання
.боскага багацця, якое невычэрпнае і неўміручае

Той, хто пазнае Бога, будзе валодаць багаццем, якое
пераўзыходзіць мары, і, калі спатрэбіцца, адмовіцца ад
матэрыяльных даброт, як ад камянёў, у надзеі набыць
духоўнае багацце і атрымаць асалоду ад сапраўднага
.багацця

У нашых адносінах з іншымі

Вельмі важна прызнаваць і цаніць

Адметныя рысы і высакародныя якасці

Якія яны вылучылі са свайго досведу

І яны сфармавалі яго з уласнай істоты
Калі мы вывучаем людзей з адкрытым розумам
Мы зможам іх зразумець і камфортна з імі справіцца
Мы таксама зможам адразу
Веданне характару чалавека, з якім мы маем справу
Не размаўляй з філосафам пра скачкі
Не спрачайцеся з навукоўцам пра арганізацыю дома
Я ведаю, што цікавіць чалавека і што прыцягвае яго
ўвагу

І ён раскажаў яму пра гэтую тэму
Не абавязкова пра рэчы, якія вас цікавяць
Калі мы хочам зразумець іншых
Нам варта пазбягаць крытыкі і асуджэння іх
Замест гэтага, нам варта паглядзець у люстэрка
ўласнага разумення
?Каб даведацца, што трэба выправіць і палепшыць
Гэта псіхалагічнае люстэрка зусім іншае
Пра знаёмае люстэрка, у якое мы глядзім кожную
раніцу

Кожны дзень я гляджу ў гэтае люстэрка
Калі я знайду нешта, што мне не падабаецца
Я вінавачу сябе і шмат працую, каб выправіць гэта
Такім чынам, чалавек бачыць свой вобраз

Адлюстравана ў сваім сапраўдным абліччы ў
люстэрку яго душы

І гэта прагрэсуе дзень за днём
На шляху да шчасця і душэўнага спакою
Няхай Бог дабраславіць вас і мір вам

Сетка туг

Вось я, закідваю сетку сваіх туг
У велізарным моры маіх думак
Ты часта ўцякала ад мяне, о каштоўная боская
!здабыча
Аднак я працягваю паглыбляцца ў глыбіні спакою
І без перапынку я закідваю сеткі сваёй любові да
цябе адну за адной
Калі-небудзь я павінен злавіць цябе ў сетку маёй
.бясконцай тугі па табе
Я кідаю гэтую сетку кахання паўсюль
Над бурнымі хвалямі жыцця
І пра мігатлівыя зоркі
І ў глыбіні добрых душ
Усё, што я ведаю, гэта тое, што я паляўнічы
І я буду працягваць спрабаваць злавіць цябе
О, найдаражэйшае жаданне і найвялікшы скарб у
!існаванні

Я прашу Яго сарваць заслоны невуцтва і развеець
цёмру ілюзій, і быць найвялікшай амбіцыяй у вашым
жыцці і наймацнейшым жаданнем на троне ваших
жаданняў, і дапамагчы вам ператварыць млявасць і
прамаруджванне ў духоўную дзейнасць, пульсуючую
радасцю, абнаўленнем і энтузіязмам. Я прашу Яго даць
вам піць віно боскай любові, пакуль вы не ап'янееце, і
наведаць вас святым візітам, у якім ёсць суцяшэнне, і
абмыць ваша сэрца водамі любові і ўдзячнасці, і запаліць
у вашым істоце лямпы ўпэўненасці, і растапіць вашы
мары ў рэальнасці Яго дабраславёнага мора, і каб вы
знайшлі ў Ім задавальненне і задавальненне, каб спакой
мог жыць у вашай душы, і дабраслаўленні нябёсаў маглі
.сысці на вас

Цішыня азначае супакойванне думак

Супакойванне цела і кантроль яго патрэб

Той, хто зможа гэта зрабіць, адчуе асвятляльны
спакой

Ён адчуе ўзнёслыя хвалі і ўражанні ад вытанчаных
светаў

,І той, хто глыбей паглыбляецца ў цішыню

Ён адкрые Царства Божае ў сабе

Пакуль чалавек ідзе па дарозе

Кожная хвіліна яго часу вельмі каштоўная

Мы тут, на гэтай зямлі (у пераходным доме),
ненадоўга

Усё мімалётнае, але пачуццё Бога трывалае

Нішто не можа сцерці гэта з сэрца і душы

Мы не павінны дазваляць спакусам гэтага свету
пахіснуць нас

Адварнуўшы нас ад нашай найвялікшай мэты і
найвышэйшай мэты: Бога

Пазнаць Бога магчыма

Мы павінны знайсці гаспадара сусветаў

Ад чыйго святла мігцяць зоркі

І з Яго сілай сэрцы б'юцца

Мы павінны шукаць яго ў Храме Цішыні

Калі мы заклікаем Бога з тужою і жаданнем

І калі мы думаем пра яго з пякучай тужою

Мы яго знойдзем

Я не кажу пра невядомага бога

Хутчэй, гэта пра Госпада, якога я пазнаў

І гэта праўда для мяне

Гэта больш рэальнае, чым усе фізічныя рэчы

Гэта боскае мора, якое падтрымлівае і ўтрымлівае
хвалі нашага чалавечага жыцця

Мы можам абысціся без усяго

Акрамя Бога

{Так узнёслы Бог, Валадар, Праўда}

(Шчаслівыя чыстыя сэрцам, бо яны Бога ўбачаць)

Для чалавека натуральна адчуваць патрэбу любіць і
быць каханым, але гэтае імкненне сэрца ў канчатковым

выніку накіравана на крыніцу гэтага кахання, якой
.з'яўляецца Бог

Чалавечае каханне грунтуецца на многіх чаканнях,
разліках і суб'ектыўных меркаваннях, таму няма
.гарантыі яго вечнасці, бо яно звязана з пэўнымі ўмовамі

Аднак Боская любоў безумоўная, пастаянная і
трывалая. Калі яна крапе ваша сэрца, вы знойдзеце яе з
.сабой заўсёды

Пры любых абставінах вы будзеце адчуваць гэта як
крыніцу абароны і суцяшэння, нават сярод цяжкасцей і
няшчасцяў

Сярод пакут і цяжкіх выпрабаванняў

Усе могуць пакінуць цябе, але гэта святое каханне
не пакіне цябе, не падвядзе і не пакіне цябе ахвярай
клопатаў і ілюзій, бо яно — ахоўная сіла і пуцяводнае
.святло з нябёсаў сярод жыццёвых паваротаў

Калі чалавечае каханне напоўнена боскай любоўю,
яно становіцца чыстым і празрыстым. Але калі аддзяліць
струмень, які ёсць чалавечай любоўю, ад крыніцы, якая
ёсць боскай любоўю, яно перастае цячы і губляецца ў
.пясках свету

Пакуль чалавечае каханне злучана з боскім
каханнем, яно змякчае сэрца, асвятляе сумленне і
.палівае сады душы вадой жыцця

Каханне: стымулятар волі

Усё, што я раблю, я раблю з любоўю ў сваім сэрцы

Калі вы паспрабуеце, вы ўбачыце, што зусім не
адчуваеце стомленасці

Таму што каханне — найвялікшы стымул волі, а воля пад уплывам кахання валодае незвычайнай сілай рабіць тое, што некаторым можа здацца немагчымым

Духоўныя прасвятленні

З вучэнняў майстра Парамахансы Ёгананды
Эгаізм, які шукае шчасця для сябе, не лічачы шчасця іншых, або які топча і знішчае законныя інтарэсы іншых дзеля дасягнення сваіх уласных эгаістычных мэтай, памнажае няшчасце і прычыняе пакуты і няшчасце.

О Госпадзе, Ты — крыніца бязмежнай шчодрасці і перапоўненая крыніца дабраславенняў і дабрыні. Дай нам таксама пазнаць радасць аддачы і шчодра аддаваць, каб задаволіць патрэбы іншых, як быццам яны нашы ўласныя.

Калі чалавек не асуджае іншых, а спрабуе дапамагчы ім з разуменнем і любоўю, то Божыя законы — як свядомыя сілы — будуць ставіцца да гэтага спагадлівага чалавека гэтак жа.

Той, хто аказвае маральную і матэрыяльную дапамогу іншым з сэрцам, поўным дабрыні і шчодрасці, адчуе, што тое, што ён аддае, вяртаецца да яго, і гэта закон дзеяння, які дзейнічае ў сэрцах.

Тое, што чалавек адчувае да іншых, стварае пастаянныя вібрацыі ў эфіры, прыцягваючы адпаведную колькасць эмпатыі і дабрыні. Той, хто даруе тым, хто пакрыўдзіў яго, прыцягне прабачэнне і талерантнасць да сябе.

Кампанія з добрымі і разумнымі людзьмі з моцным розумам, чытанне добрых кніг, вывучэнне ўласнага ўнутранага «я», заняткі творчымі творамі мастацтва, навукі, літаратуры, а таксама плённая і карысная дзейнасць спрыяюць развіццю і

**ўмацаванню розуму, робячы яго больш
успрымальным да вышэйшых ведаў. Акрамя таго,
штодзённая медытацыя напаўняе душу боскай
мудрасцю.**

**Няма ніякага параўнання паміж багатымі зямлі і
багатымі духам, бо багатыя духам —
найбагацейшыя з багатых у вачах Бога.**

**Асвятчыце нас духмяным ветрыкам вашай
прысутнасці**

**Напоўні нас тугой па Тваёй слаўнай прысутнасці
Няхай наша існаванне будзе насычана Тваёй
боскай мудрасцю**

Дазволь нам адчуць тваё святое святло

Яно пранізвае кожны аспект нашага жыцця

І гэта ўмацоўвае нашу рашучасць

І развее нашу цемру

І няхай мір ахіне нас

і аптымізм

Гэта дае нам матывацыю рабіць добрыя справы

**Карэнная прычына глабальных праблем —
эгаізм, які нараджаецца з невуцтва**

**Усе думаюць, што робяць правільна, але калі
яны імкнуцца толькі да сваіх асабістых мэтаў, яны
запускаюць кармічны закон прычыны і следства,
які непазбежна разбурыць іх уласнае шчасце і
шчасце іншых.**

**Чым больш я бачу сусветныя трагедыі,
выкліканыя чалавечай невуцтвам, тым больш
разумею, што шчасце не будзе вечным, нават калі
вуліцы выбрукаваны золатам.**

**Шчасце заключаецца ў тым, каб рабіць іншых
шчаслівымі. Калі б усе рабілі гэта, усе былі б**

**шчаслівыя, і кожны атрымаў бы сваю долю дароў
зямлі.**

**Чалавек павінен умець кантраляваць сваё
жыццё, выкараняючы насенне і карані няўдач,
накіроўваючы сваю волю на правільны шлях, каб
яна магла зрушыць і пахіснуць чалавечыя ілюзіі.**

**Гэтая воля па сутнасці непарушная, бо яна
з'яўляецца адлюстраваннем боскай волі, і яна ўжо
існуе ў чалавеку, і ўсё, што яму трэба зрабіць, гэта
раскрыць яе ў сваіх глыбінях.**

**Калі твае паслядоўнікі моляцца
Я збіраю прамяні святога экстазу з іх вачэй
І я змешваю гэта са сваім духоўным запалам
Каб прапанаваць яго як асвятляльны напой для
маіх праглых думак**

**Яна п'е, пакуль не насыціцца, і яе боль і страхі
знікаюць**

**Для тых, хто просіць спачування і спачування
Прапаную гэты чароўны кактэйль
У празрыстых келіхах шчырага сэрца і добрых
намераў**

**Няхай кожны, хто вып'е гэты бласлаўлены
эліксір**

**Ён адчувае пастаянны стан эйфарыі і забывае
пра свае праблемы і боль!**

**Дайце нам ваду разумення
Мільёны людзей былі знясіленыя і знясіленыя
духоўнай смагай**

**Дык яны пачалі праціскацца праз натоўп, поўны
невуцтва**

**Многія пакутуюць ад моцных штуршкоў
Яны падаюць на сцежку**

Невуцтва раздушвае іх сваімі капытамі
Госпадзе, мы прагнем вады міру
і напой мудрасці
І эліксір разумення
Каб здаволіць нашу пякучую смагу
Бо не астыўшы вадой разумення
Мы спрачаемся, сварымся і змагаемся
Мы забіваем адзін аднаго
Замест таго, каб спрабаваць знайсці
У даліне ўзвышаных гор
На возеры разумення
Чыя вада здавальняе смагу душы
Яно апавядае пра палі эмоцый

Кожны раз, калі я пасылаю хвалі спачування і
добразычлівасці да іншых, я адкрываю шлях да
Божай любові

Каб ты мог прыйсці да мяне
Боская любоў — гэта магніт, які прыцягвае
найвялікшае дабро

Увайдзі, Госпадзе, у святыню душы маёй праз
акно тугі ў сэрцы маім і праз мае гарачыя малітвы

Я спалю ўсе свае інтэлектуальныя і маральныя
слабасці ў агні рашучасці, бо пакуль я не
пазбаўлюся гэтых слабасцей, я не змагу ўбачыць
боскае, благаслаўлёнае полымя.

О, Госпадзе
Сёння я паабяцую сабе выканаць канкрэтныя
задачы, а потым зраблю тое, што запланаваў
Спачатку я пераканаюся ў правільнасці свайго
намеру, а потым адчую тваю сілу і з тваёй
дапамогай і дабраславеннем дасягну таго, што
здумаў.

**Хвароба бывае трох тыпаў: фізічная,
псіхалагічная і духоўная**

**Фізічныя захворванні ўзнікаюць у выніку
розных формаў атручванняў, інфекцыйных
захворванняў і няшчасных выпадкаў**

**Псіхічныя захворванні выклікаюцца страхам,
трывогай, гневамі і іншымі эмацыйнымі
засмучэннямі**

**Аднак духоўная хвароба вынікае з няведання
чалавекам сваіх адносін з Богам**

**Невуцтва — найвялікшая хвароба. Калі чалавек
пазбаўляецца невуцтва, ён таксама пазбаўляецца
ад прычын усіх фізічных, псіхалагічных і духоўных
хвароб.**

**Мой настаўнік, Шры Юкцувар, часта казаў:
«Мудрасць — гэта лекі ад любой хваробы».**

**Па меры распаўсюджвання сонечных прамянёў
я буду ўсяляць прамяні надзеі ў сэрцы бедных і
няшчасных, і запальваць лампы рашучасці і
ўпэўненасці ў сабе ў сэрцах тых, хто лічыць сябе
няўдачнікамі.**

**Калі мы зразумеем, што жыццё — гэта школа
для навучання і выканання абавязкаў, і ў той жа
час гэта мімалётная мара, тады мы будзем ведаць,
што Бог з намі**

**Жыццё павінна быць заснавана на служэнні, бо
без гэтай высакароднай мэты розум, які Бог даў
чалавеку, не дасягне той мэты, для якой ён быў
створаны.**

**Аднойчы ўначы я пайшоў купацца ў акіяне пры
месячным святле. Вада была вельмі халодная, але
я нагадаў сабе, што ўсё зроблена з электрычнасці,
што тая ж электрычнасць, якая стварае холад,**

таксама стварае цяпло, і што сама вада — гэта не што іншае, як праява электрычнай энергіі.

Пасярод гэтых думак мяне ахінула святло Бога, і пачуццё холаду пакінула мяне, бо я адмовіўся яго прыняць. Замест гэтага я пацвердзіў ісціну, што ўсё зроблена з боскай электрычнасці.

Гады таму надвор'е было невыносна спякотнае, і ўсе задыхаліся. Праз разумовыя асацыяцыі іх дыскамфорт перадаўся мне, перашкаджаючы мне сканцэнтравання і пісаць артыкулы. Тады я дакараў сябе, кажучы: «Навошта ўсё гэта?» і маліўся Богу.

«О, Госпадзе, тая ж электрычнасць стварае цяпло ў духоўцы і лёд у халадзільніку. Надвор'е мяккае!» Адразу ж надвор'е стала прыемным для мяне, быццам пласт снегу акружыў маё цела, і я пачаў адчуваць вялікае натхненне і пісаць без якіх-небудзь цяжкасцей.

Аднойчы я падарожнічаў па Штатах у адкрытым турыстычным аўтамабілі з групай маладых студэнтаў, якія займаліся самапазнаннем [у спасылках пазначана, што аднаго з іх звалі Рашыд]. Адзін з іх быў маім сакратаром. Мы з ім спалі ў машыне і дзяліліся невялікай коўдрай.

Ноч была вельмі халодная. Калі я глыбока заснула, ён сцягнуў з мяне коўдру, а калі я прачнулася напалову, я міжволі сцягнула коўдру з яго! Гэта працягвалася некаторы час. Потым мой розум сказаў: «Чаму ты так сябе паводзіш? Усё добра. Табе цёпла!»

Тады я скінуў коўдру, сеў і пачаў медытаваць, пакуль маё цела не стала падобным на гарачы бохан хлеба. Калі вучні прачнуліся праз дзве гадзіны, дрыжучы ад холаду, яны знайшлі мяне нерухомым. Я быў паглынуты святым экстазам і

падумалі, што я памёр. Яны разбудзілі мяне ад духоўнага захаплення сваімі крыкамі, але я ўсміхнуўся і сказаў: «Чаму ўвесь гэты шум, юнакі? Давайце працягнем наша падарожжа».

Яны пратэставалі, кажучы: «Я сядзеў на марозе без паліто і коўдры! Але я не прастудзіўся. Я быў адзіным, хто сагрэўся!»

Заўвага: Мы не рэкамендуем падваргаць цела ўздзеянню суровых кліматычных умоў. Мудрэц Парамаханса згадаў пра гэтыя перажыванні, каб прадэманстраваць чалавечы патэнцыял і ўласцівыя здольнасці, але ўсё ж раіў праяўляць асцярожнасць і ўмеранасць у такіх абставінах.

Я разумею, што мае думкі прынясуць мне альбо няўдачу, альбо поспех, у залежнасці ад таго, якая ідэя самая моцная ў маім жыцці. Таму я паспрабую памятаць, што Ты, Госпадзе, працягваеш мне сваю руку дапамогі і пракладаеш шлях да майго поспеху.

Я буду прытрымлівацца шчырасці і сумленнасці ў сваіх адносінах і ўзаемадзеянні з усімі, буду распаўсюджваць любоўныя думкі і добрыя пажаданні, і тады Бог падтрымае мяне Сваёй сілай і мудрасцю.

Калі розум знаходзіцца ў гармоніі з Богам, крыніцай усяго дабра і паходжаннем усіх благаслаўлёных сіл, ён усведамляе боскую прысутнасць і валодае ўсімі элементамі поспеху.

Гэтыя элементы цесна звязаны з магутнай сілай Бога, які здольны ствараць новыя прычыны і магчымасці для поспеху ў любой галіне.

Нам варта шукаць супольнасць прагрэсіўных людзей, якія кажуць нам праўду і дапамагаюць нам удасканалвацца

Найлепшы сябар — гэта той, хто сціпла прапануе спосабы і рэчы, якія мы павінны зрабіць, каб змяніць сваё жыццё да лепшага.

Рэзкая крытыка, выказаная са злосцю і закасцяненымі пачуццямі, падобная да ўдару малатком па галаве, тады як каханне мацнейшае і больш карыснае.

Добрыя прапановы, зробленыя з любоўю і разуменнем, маюць сілу ствараць цуды, у той час як крыўдная крытыка іншых нічога каштоўнага не дае

Нават самыя глыбокія смуткі гояцца з часам, таму няма сэнсу выклікаць смутак кожны дзень нашага жыцця.

Працяглы смутак па памерлым блізкім чалавеку не дапамагае ні яму, ні нам, і нічога не змяняе ў рэальнасці

Развіццё комплексу непаўнаўдасці або пакаранне сябе за мінулыя памылкі ці няўдачы не прыносіць карысці; хутчэй, гэта робіць жыццё няшчасным і паралізуе разумовыя здольнасці

Мы не павінны дазваляць сабе трапіць у яму сумнай руціны, бо гэта псіхалагічны стан, далёкі ад камфортнага, бо ён парушае псіхалогію і спальвае схаваныя здольнасці ў печы апатыі.

Чалавечая воля — магутны генератар энергіі. Выкарыстоўваючы сілу волі і жаданне атрымаць доступ да сапраўдных крыніц энергіі, чалавек можа хутка злучыцца з бясконцым размеркавальнікам унутраных сіл.

Кожнае слова, добрае ці дрэннае, пакідае свае вібрацыі (г.зн. свой наступ) у целе або мозгу, а таксама ў жыццёвай энергіі і думках у выглядзе схільнасцей і жаданняў. Такім чынам, вібрацыі любой мовы пакідаюць добрыя або дрэнныя схільнасці ў розуме.

Той, хто пазбаўляецца матываў скажэння праўды, набывае ў сабе велізарную сілу, каб не сведчыць ілжыва, і ўсе яго словы — праўдзівыя.

О Госпадзе, дай мне сілу выкарыстоўваць свой голас, каб служыць праўдзе, кажучы салодкія, карысныя і асвятляльныя словы. Іграй Твае бессмяротныя мелодыі на флейце майго жыцця, каб я мог быць дабраславёны вібрацыямі Тваіх святых мелодый.

Мы — неад'емная частка бязмежнага касмічнага акіяна. Калі мы дасягаем яго і плаваем у ім, наша свядомасць пашыраецца, і мы адчуваем сваю неабсяжнасць.

Разважанні пра гэта набліжаюць нас да гэтага, сузіранне вядзе нас да гэтага, а пастаянныя намаганні па гармоніі з гэтым даюць нам веды, рашучасць і энергію.

Тое, што здаецца цяжкасцю, насамрэч з'яўляецца запрашэннем вызваліць сілы, якія захоўваюцца ў нас, і з кожным вызваленнем схаваных энергій добра ўнутры нас мы становімся мацнейшымі і мудрэйшымі.

Бог працягвае руку дапамогі ўтоенымі шляхамі. Спакой, які ахоплівае таго, хто шукае медытацыю, з'яўляецца сведчаннем Яго прысутнасці, а духоўная

радасць, якую адчувае медытатар, — гэта Яго адказ на яго тугі і любоў.

Чалавеку патрэбна дастаткова часу, каб атрымліваць асалоду ад прыгажосці прыроды, аналізаваць сваё жыццё і вывучаць рэчы, якія ён лічыць неабходнымі або істотнымі і без якіх ён не можа абысціся, каб ён мог атрымліваць асалоду ад таго, што мае, і праводзіць неабходны час са сваімі роднымі і сябрамі, каб лепш пазнаць іх, і, самае галоўнае, пазнаць самога сябе.

Тыя, хто ведае Бога, разумеюць, што ўнутраная душа ўтрымлівае ў сабе вечнае шчасце, і той, хто адчуе гэтае шчасце і задаволены ім, валодае вечнай мудрасцю.

Чаму хвароба здаецца страшнай? Таму што яна прыносіць боль і смерць

Хвароба павінна быць ліквідавана з цела, з розуму і душы, ахутанай невуцтвам

Боль не абмяжоўваецца фізічным целам; існуюць таксама псіхічныя, псіхалагічныя і духоўныя пакуты. Мы пакутуем ад меланхоліі, іншых нездаровых тэмпераментаў і псіхалагічных станаў, а таксама ад страху, якія ў асноўным уяўныя. У духоўным плане мы пакутуем ад няведання бессмяротнай прыроды нашых душ.

Боская сіла дзейнічае з надзвычайнай дакладнасцю, таму чалавек павінен быць у гармоніі і падпарадкоўвацца ёй

Мы павінны дазволіць касмічнай вібрацыі Бога цячы да нас і праз нас

І прынесці Яго жывую прысутнасць у наша жыццё і напоўніць нашы целы Яго дабраславёнай і гаючай энергіяй

**Замяняючы адмоўныя перавагі станоўчымі,
знікае блытаніна і аднаўляецца душэўны спакой
Калі вучань цвёрда вырашыў ісці па шляху,
нішто не спыніць яго і ніякая перашкода не
перашкодзіць яму**

**Цела складаецца з трыльёнаў клетак, і кожная
клетка падобная да разумнай істоты. Інтэлект,
схаваны ў кожнай клетцы, павінен быць абуджаны
і навучаны, каб ведаць усё, што можна ведаць, але
чалавек не навучыў гэтыя клеткі, і таму ён жыве ў
стане дэпрэсіі, мімалётных разумовых успрыманняў
і пакутуе ад недахопу ведаў.**

**Заўвага: Вышэйпаказанае сцвярджэнне было
зроблена падчас лекцыі майстра Парамахансы ў
1927 годзе. Праз дзесяцігоддзі біёлагі змаглі
ідэнтыфікаваць ДНК, якая прысутнічае ў ядры
кожнай клеткі. Эксперыменты даказалі, што ДНК у
кожнай клетцы змяшчае неверагодна дакладную
інфармацыю і інтэлект.**

**Шчырасць і сумленнасць — адны з найлепшых
якасцей, якія я вельмі цаню ў чалавеку**

**Сяброўства расце на сумленнасці, квітнее і
квітнее на глебе шчырасці**

**Незалежна ад таго, наколькі мы блізкія з
кімсьці, мы павінны падсаладзіць гэтыя адносіны
павагай і належнымі паводзінамі, тады сяброўства
будзе цудоўным і трывалым.**

**Аднак знаёмасць, якая вядзе да неабдуманасці
і грэбавання пачуццямі іншых, разбуральная для
сяброўства.**

Чалавеку патрэбныя сапраўдныя сябры, якія падняліся па жыццёвай лесвіцы, каб дапамагаць яму пастаянна ўдасканальвацца. Ён таксама павінен дапамагаць іншым падняцца і дзяліцца з імі Божымі дабраславеннямі, якімі ён карыстаецца.

Сапраўднае сяброўства — гэта ўніверсальнае духоўнае прыцягненне, якое збліжае душы і аб'ядноўвае іх вузамі боскай любові

Гэта каханне ці сяброўства можа ўзнікнуць паміж двума ці больш людзьмі

Калі духоўнае сяброўства жыве ў сэрцы, душа плавае ў ўсеабдымным моры касмічнага духу, пакідаючы за сабой абмежаванні і межы, якія аддзялялі яе ад Богага стварэння.

Я адчуваю сувязь з усім чалавецтвам, гэтак жа, як чалавек адчувае блізкасць да сваёй сям'і. Гэта пачуццё неапісальнае, і калі яно прыходзіць, яно прыносіць з сабой глыбокае разуменне сэнсу і прыгажосці жыцця.

Мудра імкнуцца выконваць Божую волю ва ўсім, што мы робім, бо гэта шлях да ўнутранага спакою і шчасця. Гэты велізарны і бязмежны сусвет з яго разнастайнымі прыроднымі сіламі кіруецца Божай кіруючай воляй. Усё дзейнічае ў адпаведнасці з боскім планам, і мы з'яўляемся неад'емнай часткай гэтага касмічнага плана.

Мы павінны выконваць свой абавязак і гуляць тую ролю, якую нам прызначыў Бог, а не тую, якая нам падабаецца.

З архіваў: Ці сустракаліся мы раней?

У даўнія часы, у сэрцы эфіру, калі мы ўзніклі як духі, мы ўсе спалі

**Пад покрывам боскай любові І калі Бог абудзіў
нас, мы адышлі далёка ад Яго, як у гісторыі пра
блуднага сына, і мы забыліся пра боскую сувязь
паміж намі і сталі чужымі адзін аднаму**

**Пакінуўшы свой нябесны дом, мы сталі
падарожнікамі ў гэтым свеце, падарожнічаючы па
кутках зямлі і ідучы сцежкамі лёсу**

**Мы падарожнічалі далёка і шырока, далёка ад
нашага роднага дома, але час ад часу пэўныя
месцы, уражанні і твары абуджаюць пахаваныя
ўспаміны і глыбокія ўнутраныя пачуцці, якія
шапчуць нам**

**Мы адчуваем, што зноў перажываем рэчы, якія
ведалі раней, і сустракаемся і маем зносіны з
блізкімі людзьмі, з якімі былі блізкія ў далёкім
мінулым.**

**Госпадзе, адары нас ласкай боскай любові
Няхай нашы сэрцы растануць ад тугі па табе
І ў ёй палае агонь тугі**

**Магчыма, нашы душы зняволены ў фізічных
клетках**

**Яна вызваляецца ад сваіх абмежаванняў
І яна адпраўляецца ў дарогу, кіруемая боскай
тугой**

**Да берагоў тваёй вечнасці
О, наш вечны каханы**

**Просім Цябе, Госпадзе,
Няхай Твая любоў ззяе ў нашых душах
І няхай бляск Тваёй славы ззяе над намі
І няхай Твая мудрасць вядзе нас на ўсіх этапах
нашага жыцця**

**І няхай Ён прыме любоў нашых сэрцаў і нашыя
тугі**

**І дабраславі нас дотыкам тваёй прысутнасці
І атрымліваць асалоду ад знаходжання побач з
табой**

**Калі мы пачынаем разумець чалавецтва ў яго
цэласнасці, мы разумеем, што яно не проста
фізічная істота. Унутры яго хаваюцца шматлікія
сілы, патэнцыял якіх яно выкарыстоўвае ў рознай
ступені, каб адаптавацца да ўмоў гэтага свету. І
патэнцыял гэтых сіл невымерна большы, чым сабе
ўяўляе звычайны чалавек.**

**Прыцягненне боскай любові дзейнічае праз
чыстую прывабнасць і лагоднае перакананне. Калі
сэрца адчувае заклік боскай любові, ім
ахопліваецца жаданне пашырыць кола сваёй
палоннай любові, каб уключыць існаванне і ўсё,
што ў ім ёсць. Такім чынам, палонная любоў
вызваляецца і становіцца неўтаймаванай па-за
межамі эгаізму і жорсткасці.**

**І так каханне зноў знаходзіць сябе ў сэрцы
Бога, і ўсё зліваецца ў гэтую благаслаўлёную
еднасць**

**Мы расцем праз кожны досвед, які
перажываем, пакуль разумеем, што можам
атрымаць з яго каштоўныя ўрокі. Бо кожны боль і
пакуты, якія мы перажываем, маюць сэнс і мэту.**

**Нягледзячы на жорсткасць эксперыментаў, яны
падобныя да агню, які плавіць жалезную руду, каб
ператварыць яе ў прыгожую, трывалую і
універсальную сталь.**

**Пакора — гэта адчыненыя дзверы, праз якія
багацце міласэрнасці, любові і спакою ўваходзіць у**

**добрыя душы, якія любяць дабрыню і
ўспрымальныя да святла і дабраславенняў нябёсаў.**

**Незалежна ад таго, ці з'яўляецца чалавек
паспяховым бізнесменам, праніклівым палітыкам,
тыранічным дыктатарам ці вялікім рэфарматарам,
яго сіла нішто ў параўнанні з бясконцай сілай Бога**

**Пыха выклікае духоўную слепату, бо яна
адганяе ад душы бачанне велізарнай прасторы,
якая жыве ў вялікіх душах.**

**Вялікія людзі разумеюць, што іх сіла пазычана
ва Усемагутнага Бога, які любіць пакорных і
памнажае іх у ведах, кіраўніцтве і сіле**

**Сапраўднае сяброўства — гэта святло, якое
натхняе нас дапамагаць адзін аднаму, каб мы маглі
ўбачыць браму нябёсаў і прайсці праз яе ў царства
боскай любові.**

**Слабы характар падобны да раку, які разбурае
ўнутраны спакой. Гэта тлумачыць, чаму чалавек з
суровым тэмпераментам не здольны пераадолець
свае цяжкасці і праблемы.**

**Калі чалавек абмяжоўвае сябе шкоднымі
звычкамі, ён становіцца няздольным працягваць
барацьбу з жыццём, і як толькі ён дазваляе
негатыўнаму настрою кантраляваць яго розум, яго
воля паралізуецца.**

**Гэтыя рысы ахінаюць мозг туманам блытаніны і
разгубленасці і руйнуюць здаровы сэнс.**

**Чалавек можа перамагчы дзякуючы свайму
розуму і волі, якімі б горкімі і суровымі ні былі
жыццёвыя абставіны**

**Чалавечая душа звязана з цэлам ланцугом
жаданняў, спакус, праблем, клопатаў і страхай, і
яна спрабуе вызваліцца**

**Калі ты будзеш працягваць цягнуць за гэты
ланцуг, які так моцна прыкоўвае цябе да фізічнай
свядомасці, аднойчы боская рука ўмяшаецца і
разарве ланцуг, і ты станеш свабодным.**

**Якая каштоўнасць жыцця без добрых, верных
сяброў? Сэрца мае магніт, які прыцягвае
сапраўдных сяброў. Гэта магніт кахання,
бескарыслівасці і сяброўскай клопату.**

**Калі мы паціскаем камусьці руку, мы павінны
перадаць яму магнетызм нашай любові і шчырасці і
паспрабаваць дапамагчы яму чым зможам.**

**Няма патрэбы, каб людзі заставаліся
нерухомымі і нязменнымі. Заслона ілюзіі павінна
быць знята з сутнасці душы, каб яна магла ззяць
сваёй чысцінёй і сілай, адкрываючы высакародную
прыгажосць, якую Бог даў чалавецтву.**

**Бог благаслаўляе добрыя намаганні, законныя
амбіцыі і рашучасць дасягнуць поспеху**

О, Госпадзе

**Незалежна ад таго, з якімі выпрабаваннямі і
нягодамі я сутыкаюся**

**Я ведаю, што гэта ўяўляе сабой наступны этап
майго духоўнага развіцця**

**Я добра ўсведамляю, што валодаю ведамі і
сілай**

Гэтыя дзве рэчы, якія ты мне даеш

Пэўнае разуменне і пэўная перамога

**Нябёсы — гэта стан найвышэйшай радасці, дзе
няма ні праблем, ні смутку**

**Працягваючы добрыя намаганні і добрыя
справы, душы нарэшце дасягаюць стану трывалай і
адноўленай радасці**

**Добрыя справы азначаюць роздум і
канструктыўную і карысную дзейнасць**

**Калі ты здольны ператварыць невуцтва ў
мудрасць**

**Ад слабасці і кволасці да здароўя і жыццёвай
сілы**

**Ідзі ўпэўнена і смела — нават калі ў адзіноце —
па жыццёвых сцежках**

**І ўнутраная радасць ад валодання жывым і
пільным сумленнем**

**І нязменная вера ў Божую справядлівасць і ў
перамогу праўды над хлуснёй і рэальнасці над
ілюзіяй**

**І калі вы кожны дзень спрабуеце вызваляць
свае думкі на больш высокіх і больш вытанчаных
узроўнях**

**У яе любячае і ўдзячнае сэрца
І добрыя намеры ў адносінах да іншых
Ваша інтэлектуальная ежа магнетычная
І тады яно прыцягне да вас усё прыгожае і
карыснае**

**Ад рэчаў, людзей і абставін, якія патрэбныя
Працягваем шлях да берагоў бяспекі і спакою

**Захаваўшы пазітыўнай цішыні і спакою, нават
усяго за паўгадзіны перад сном і раніцай, узмоцніць
пачуццё псіхалагічнага камфорту, што дапаможа
супрацьстаяць усім складаным абставінам
штодзённай жыццёвай барацьбы. З гэтым**

**унутраным пачуццём можна задавальняць
штодзённыя патрэбы і задавальняць іх.**

**Дасягненне стану вышэйшай свядомасці
паскарае духоўны прагрэс і дапамагае больш
умела акунацца ў мора духу**

**Чалавек атрымлівае шчасце ў залежнасці ад
якасці насення думак і дзеянняў, якія ён пасеяў і
працягвае сеяць у глебу свайго жыцця**

**Чалавечы розум — гэта велізарны запас энергіі
або жыццёва важнай дзейнасці**

**Гэтая актыўнасць пастаянна выкарыстоўваецца
ў рухах цягліц, функцыянаванні сэрца, лёгкіх і
дыяфрагмы, клеткавым метабалізме, хімічных
рэакцыях крыві і ў функцыянаванні рухальных
органаў пачуццяў (нерваў).**

**Акрамя таго, вялікая колькасць жыццёвай
энергіі траціцца на мысленне, эмоцыі і волю**

**Страх аслабляе жыццёвую актыўнасць і
з'яўляецца адным з найлюцейшых ворагаў
актыўнай волі**

**Крывадушнасць не прыводзіць да добрага
выніку. Найразумнейшы з разумных не можа
схаваць таго, што паказваюць яго вочы, бо ўся
гісторыя чалавека запісана ў яго вачах.**

**Калі вы жадаеце ведаць чыюсьці прыроду,
папрасіце Бога адкрыць вам праўду пра гэтага
чалавека, бо вы не хочаце быць падманутым, і вы
адчуеце ў глыбіні свайго сэрца яго сапраўдную
прыроду, і ваша інтуіцыя не будзе памылковай.**

Жаданне, намер і воля:

«Жаданне» — гэта жаданне, якому не хапае энергіі, а «намер» — гэта рашучасць нешта зрабіць: выканаць канкрэтнае жаданне або жаданне. Што тычыцца «волі», яе можна выказаць, сказаўшы: «Я буду нястомна працаваць, пакуль не дасягну таго, чаго хачу».

Калі вы трэніруеце сваю волю, вы можаце вызваліць і накіраваць сілы жыццёвай актыўнасці, замест таго, каб жадаць чагосьці, не робячы неабходнага для гэтага.

Мы не павінны губляць надзею, а хутчэй усведамляць, што Бог дае нам магчымасць за магчымасцю палепшыць нашы абставіны, узвысіць нашы ідэі і стварыць новыя і карысныя рэчы для сябе і іншых у жыцці.

Калі мы незадаволеныя сваім цяперашнім ладам жыцця, нам варта вывучыць новыя спосабы і метады, якія прынясуць нам задавальненне і спакой. Нам варта падумаць пра дзеянні, якія палепшаць нашы абставіны і зрабяць наша жыццё больш значным і мэтанакіраваным, а затым прымяніць гэтыя ідэі на практыцы.

Госпадзе, дай нам лічыць любы абавязак больш важным, чым святы абавязак пазнаць Цябе. Бо кожны ўчынак, якой бы ён ні быў прыроды, можа быць выкананы толькі дзякуючы сіле дасягнення, якую Ты нам даў. Таму дай нам любіць Цябе больш за ўсё, бо без ласкі Твайго жыцця і Тваёй любові мы не можам жыць ці любіць. Мы паходзім ад Бога, і самая Яго сутнасць жыве ў нас ва ўсёй Яго чысціні, славе і неперасягненай асалодзе.

Усведамленне асалоды:

Няма ніякіх супярэчнасцей на конт абсалютнага існавання шчаслівай свядомасці, бо калі мы валодаем гэтай свядомасцю, мы адчуваем, што наша індывідуальнасць або наша маленькая асоба трансфармавалася і змянілася, і што мы падняліся над дваістасцю кахання і нянавісці, задавальнення і болю і дасягнулі ўзроўню, на якім станы звычайнай абмежаванай свядомасці выглядаюць яснымі і відавочнымі.

Мы таксама адчуваем унутранае пашырэнне і пашырэнне, і агульнае спачуванне да ўсяго

У гэтым стане шум свету сціхае, хваляванне знікае, і ўнутры нас узнікае пачуццё адзінства існавання і з'яўляецца яснае бачанне касмічнага святла.

Усе прымешкі і адхіленні раствараюцца ў нішто, і мы адчуваем сябе так, быццам перайшлі ў іншы свет: да крыніцы вечнай асалоды і бясконцай шчаслівай пастаяннасці

Страх сціскае і перашкаджае жыццёвай актыўнасці, якая звычайна рэгулярна цячэ да нерваў, так што яны выглядаюць як паралізаваныя, цела становіцца млявым, а яго жыццяздольнасць прыкметна і значна зніжаецца (страх — гэта блакатар нерваў!).

Страх не дапамагае ліквідаваць прычыну страху. Ён аслабляе волю і падштурхоўвае мозг пасылаць знясільваючы сігнал органам цела. Акрамя таго, страх атручвае сэрца, пагаршае страваванне і выклікае шматлікія фізічныя захворванні.

Калі ўсведамленне застаецца сканцэнтраваным на Богу, вы нічога не будзеце баяцца і зможаце

**пераадолець усе перашкоды і цяжкасці з
мужнасцю і верай**

Сіла дасягнення поспеху заключаецца ў розуме. Вы зразумеете гэтую ісціну, калі будзеце цвёрда прытрымлівацца сваіх перакананняў, нягледзячы на сумневы свету і расчараванне тых, хто спрабуе вас збіць. Сіла розуму не мае межаў. Засяродзьцеся на гэтай ідэі і напоўніце свой розум імкненнем да дасягнення мэтай і рашучасцю пазітыўна працаваць над дасягненнем сваіх мэтай.

Працягвайце імкнуцца да больш высокіх дасягненняў. Дасягайце духоўнага багацця, і ўсе іншыя формы багацця і дабрабыту будуць у вашым распараджэнні.

Свядомасць бязмежная і неабмежаваная; яна распаўсюджваецца да самых далёкіх зорак і пранізвае кожны атам у Сусвеце, аж да найменшых электронаў. Людзі павінны адчуваць сябе адзінымі з гэтым акіянам касмічнай свядомасці, пераадольваючы сямейныя і нацыянальныя межы, каб усвядоміць сябе членамі большай чалавечай сям'і.

Ніхто не можа паўплываць на чалавека, акрамя як праз выкарыстанне або злоўжыванне сваёй воляй. Трэба выкарыстоўваць свабодную волю, дадзеную ім Богам, каб шукаць Яго, і тады яны абавязкова знойдуць Яго.

Вучань павінен памятаць, што надзвычай важна мець зносіны з добрымі людзьмі, якія маюць станоўчы ўплыў і дапамагаюць натхняць яго, умацоўваць яго волю і паляпшаць яго здольнасць распазнаваць.

**Настаўнік Парамаханса сказаў групе вучняў:
Я аддаваў табе сваю любоў безумоўна і без
агаворак, і я ўпэўнены, што атрымаў ад цябе любоў
у адказ**

**Некаторыя людзі, якіх я ведаў у сваім жыцці,
мелі ўсё, пра што я калісьці думаў, што хачу, але
яны не знайшлі шчасця ў выкананні гэтых
жаданняў.**

**Я спачатку шукаў Бога і выявіў, што Ягонае
вечна абнаўляльная радасць выконвае кожнае
жаданне і напаўняе душу асалодай і
задавальненнем, і што Ён больш прывабны, чым
любое хваляванне ці спакуса ў існаванні.**

**Чалавек не павінен умешвацца ў сэрца іншага
чалавека або ўмешвацца ў яго пачуцці, таму што
сэрца — гэта цэнтр пачуццяў, а эмацыйныя
ўскладненні выклікаюць трывогу і неспакой у
сэрцы.**

**Чалавек павінен зазірнуць у сябе, каб
вызначыць адметныя рысы сваёй асобы**

**Некаторыя людзі любяць пісаць, іншыя
цягнуцца да стварэння музыкі або танцаў і спеваў,
а некаторыя імкнуцца працаваць у сферы фінансаў
і эканомікі і гэтак далей.**

**На жаль, ёсць тыя, хто любіць распаўсюджваць
чуткі і плёткі, альбо сварыцца і біцца**

**Чалавек не павінен спрабаваць змяніць свае
добрыя якасці, але ён павінен пазбаўляцца ад таго,
што ён робіць супраць сваёй волі і што ў выніку
прыносіць яму няшчасце і шкодаванне.**

Паталагічная псіхалагічная прывязанасць:

Ахвяры гэтай хваробы становяцца аднабаковымі ў сваім імкненні да шчасця. Верачы, што шчасце заключаецца ў назапашванні багацця, дасягненні славы, валоданні здароўем ці ўладай, яны ахвяруюць усім — здароўем, добрай рэпутацыяй, спакоем, гонарам і годнасцю — на алтары сваіх палаючых амбіцый. Занадта позна яны разумеюць, што толькі збалансаванае жыццё, якое паважае законы прыроды і заповедзі Бога і гарманізуе дзейнасць са спакоем, можа прынесці сапраўднае шчасце і выканаць мэту высакароднага жыцця.

Тыя, хто пакутуе ад нездаровых расстройстваў прывязанасці, апантаныя думкамі пра неўтаймаванае жаданне, што прыводзіць да скажонага і перакручанага ўспрымання жыцця. Напрыклад, бізнесмен дасягнуў вялікага поспеху і назапасіў багацце, але перш чым ён змог атрымаць асалоду ад свайго багацця, у яго здарыўся нервовы зрыў з-за непераадольных клопатаў і страху, і ён памёр з разбітым сэрцам. [Няхай Бог суцешыць вас]

Іншыя лічаць, што ўсё дазволена для дасягнення мэты. З-за гэтай блытаніны яны не дасягаюць сваёй сапраўднай мэты і не могуць дасягнуць нават найменшага задавальнення, нават калі валодаюць тым, чаго так прагнулі, таму што чалавечая прырода шырокая і шматгранная і патрабуе збалансаванага развіцця на ўсіх узроўнях. псіхічны холад

Гэтая хвароба мае і іншую назву: адчай. Чалавек ніколі не ведае, калі яна ўдарыць, і пакутуе ад яе пакутлівых сімптомаў, такіх як безнадзейнасць, нецярпімасць, трывога і нецярплівасць. Што яшчэ горш, яна часта

**доўжыцца доўга, і яе ахвяры часта лёгка
рэцыдывуюць, нават калі лічаць, што выздаравелі.**

Псіхалагічны катар

**Гэтая хвароба выклікана засяроджанасцю на
хранічных зямных клопатах. Тыя, хто пакутуе ад яе,
звычайна грэбуюць выкарыстоўваць сваю сілу волі і
таму пасіўна падпарадкоўваюцца сваім пастаянным
страхам замест таго, каб мужа супрацьстаяць ім і
ліквідаваць іх у карані.**

**Найлепшае, чаго могуць пажадаць мужы і
жонкі адно аднаму, — гэта духоўнае
ўзаемаразуменне, якое спрыяе эмацыйнай
адкрытасці і развівае такія высакародныя якасці,
як разуменне, увага да пачуццяў і любоў.**

**Аднак трэба ўлічваць, што духоўны рост нельга
навязваць іншым**

**Калі чалавек адчувае любоў да іншых, яго
дабрыня натхняе блізкіх вакол яго і станоўча
ўплывае на іх**

**Бог наведвае сэрцы, ачышчаныя слязьмі тугі і
асветленыя свечкамі кахання**

**Настаўнік Парамаханса сказаў групе вучняў:
Не чакайце духоўнай кветкі кожны дзень з саду
вашага жыцця**

**Верце, што Бог, якому вы даверылі свае
справы, узнагародзіць вас і выканае вашы надзеі ў
належаў час. Цяпер, калі вы пасеялі зерне боскай
любові ў глебу вашых душ, узбагаціце яго
малітвамі і добрымі справамі і выкарчоўвайце
шкоднае і паразітычнае пустазелле вакол яго:
пустазелле сумневаў, нуды і млявасці.**

**Калі прарастаюць святыя ўспрыманні,
выхоўвайце іх і палівайце водамі тугі і веры, і
аднойчы раніцай вы з радасцю ўбачыце
благаслаўлёную кветку самапазнання.**

**Мы ніколі не павінны забываць пра
найвялікшага каханага, які хаваецца за ўсімі
блізкімі і сябрамі, і мы не павінны дазваляць любові
да мімалётных зямных рэчаў авалодаць нашымі
сэрцамі, якія павінны біцца вечнай, трывалай
боскай любоўю, якая не мае сабе роўных і ніякая
любоў у існаванні не пераўзыходзіць яе. Бо калі
боская любоў апаноўвае сэрца, у ім пасяляецца
спакой, і радасць душы напаўняе яго.**

**Святое Пісанне раіць чалавецтву разважаць пра
Бога, пагружаць свой розум у Яго, аддаваць Яму
ўсё і шчыра пакланяцца Яму, без прытворства і
крывадушнасці. Веданне Бога павінна быць
канчатковай мэтай жыцця. Зямныя абавязкі
немагчыма выканаць без дапамогі сіл, якімі Бог даў
чалавецтву.**

**Нішто ў жыцці чалавека не павінна лічыцца
больш важным за Бога. Калі чалавек шчыра
клапоціцца пра Бога і выконвае свой духоўны
абавязак перад Ім, яго абставіны палепшацца ва
ўсіх адносінах, і ён будзе адчуваць сябе ў бяспецы,
нягледзячы на ўсе навакольныя абставіны.**

**Чалавек не павінен парушаць правы іншых, а
таксама пазбаўляць іх зямлі, спакою, кахання,
годнасці або любых матэрыяльных і маральных
каштоўнасцей.**

**Калі вы не адчуваеце жадання ўзяць тое, што
вам не належыць, тое, што вам трэба або чаго вы
жадаеце, прыйдзе да вас. Крадзеж спачатку**

**ўкараняецца ў розуме, калі чалавек пачынае
зайздросціць іншым. Насенне злоснага жадання
трэба выкарчаваць з розуму.**

**Духоўны альтруізм — гэта шлях, па якім
чалавек натуральным чынам прыцягне багацце, і
дабраславенні будуць цячы да яго з крыніц, якія
ён ведае, і крыніц, якія ён не ведае. Гэта непахібны
боскі закон. Што тычыцца злодзеяў і эгаістаў, яны
праводзяць сваё жыццё, гонючыся за
матэрыяльнымі дабротамі, заўсёды гледзячы на
тое, што маюць іншыя, нават калі іх уласныя
скарбы перапоўнены золатам.**

**Пакуль свет не адмовіцца ад матэрыяльнага
эгаізму, ён не зможа спазнаць шчасця**

**Пасля некалькіх гадоў шлюбу тысячы мужоў і
жонак задаюць сабе пытанне:**

«Куды падзелася наша каханне?»

**Адказ для гэтых людзей такі: яго ахапіў агонь
празмернай патуральнасці, апанавалі эгаізм і
непавага.**

**Калі гэтыя цёмныя якасці пранікаюць у сэрца,
каханне ператвараецца ў попел**

**Калі мужчына і жанчына дрэнна абыходзяцца
адзін з адным, яны назаўжды руйнуюць сваё
сумеснае шчасце**

**Мужчына павінен дапамагчы жанчыне праявіць
свае добрыя якасці і даць ёй адчуць, што яна з ім
не толькі для таго, каб выканаць яго жаданні, але
як спадарожніца на шляху, да якой ён ставіцца з
павагай і ўдзячнасцю, і якую ён лічыць выразам
найвышэйшых бакоў жыцця.**

**Жанчыны павінны глядзець на мужчын гэтак
жа**

Калі вы ўнясеце няправільны тып угнаенняў у карані дрэва, плады будуць мізэрнымі і нізкарослымі. Падобным чынам, калі чалавек сілкуе дрэва сяброўства эгаістычнымі пачуццямі, яго нявартыя матывы скажаюць і псуюць плады гэтага сяброўства.

Цікавасць да кагосьці толькі таму, што ён багаты ці ўплывовы і можа нешта для нас зрабіць, нельга назваць сяброўствам. Падобным чынам, прыцягненне да кагосьці з-за яго прыгожага твару таксама не з'яўляецца сяброўствам. Калі гэты твар губляе свой малады, захапляльны шарм, «сяброўства» знікае і становіцца рэліктам мінулага.

Добрыя справы, якія высакародныя людзі робяць, каб дапамагчы іншым, не павінны рабіцца дзеля славы і прызнання ці задавальнення эга, а ўсе справы павінны рабіцца з любові да Бога і ў пошуках Яго задавальнення.

Тыя, хто любіць паклёпнічаць, абгаворваць і плёткарыць пра іншых, ніколі не адчуюць радасці ад дапамогі іншым падбадзёрлівымі словамі і мудрымі парадзімі. Рэзкае асуджэнне адбівае адмову ў злачынца і правакуе яго гнеў.

Большасць людзей у глыбіні душы ўсведамляюць свае слабасці і балючыя прыроджаныя раны, і іх нельга вылечыць з'едлівымі дамаганнямі і пякучымі дакорамі, а хутчэй заспакаяльным, суцяшальным бальзамам любові.

Госпадзе, дазволь мне рабіць тое, што Ты хочаш, і не дазволь маім амбіцыям ці жаданням кантраляваць мяне. Дапамажы мне здзейсніць

справы, якія зрабцяць гэты свет лепшым ва ўсіх адносінах, каб мае думкі і ўчынкі абвяшчалі Тваю славу і нагадвалі іншым пра Цябе.

Сон — гэта дабраславенне, бо якімі б ні былі вашы праблемы, вы вызваляецеся ад іх, калі засынаеце. Але вы павінны навучыцца свядома вызваляць сябе ад праблем падчас няспання. Калі вы ніколі не спрабавалі цукар, вы не пазнаеце яго салодасці. Падобным чынам, калі вы не выкарыстаеце цалкам патэнцыял розуму, вы не зможаце ацаніць яго цудоўную сілу.

Пакуль Ягоная Пашана Суддзя выносіў канчатковае рашэнне па далікатнай справе, якая азначала жыццё ці смерць іншага чалавека, у той жа момант ён думаў пра хатнія праблемы, якія з ім здарыліся ў той дзень, і быў засмучаны тым, што яго правіла дома не выконвалася!

Калі такі суддзя вынесе несправядлівае рашэнне, якое прывядзе да смерці нявіннага чалавека з-за адсутнасці канцэнтрацыі, то ён, у сваю чаргу, будзе абвінавачаны і асуджаны перад Вярхоўным Суддзёй, Суддзёй усіх грахоў: універсальным законам, які не ведае фаварытызму і ў якім няма месца кумаўству.

Я дагэтуль памятаю, як са мной здарылася нечаканае: з-за хмар сузірання раптам узнік світанак духоўнай асалоды і ахапіў маю істоту.

Гэты бласлаўлены досвед пераўзышоў усе чаканні, бо я адчуў неапісальную радасць, а святло асалоды асвятліла ўсе цёмныя куткі свядомасці, праганяючы цені разгубленасці і пытанняў.

Гэтае святло — як рэнтгенаўскі прамень — прабівалася скрозь шурпатыя прадметы і паказвала мне рэчы, якія ляжалі за звычайным гарызонтам зроку, на ўсходзе і захадзе, на поўначы і поўдні, перада мной і за мной, нада мной і пад мной, унутры мяне і вакол мяне, і ўсюды.

Дэструктыўныя сумневы падобныя па сваім уздзеянні да паралічу. Яны перашкаджаюць канструктыўнаму мысленню і сіле волі.

Гэта дзейнічае як перашкода для дабрачынных спраў вышэйшых сіл і законаў Сусвету, не дазваляючы Божым дабраславенням дасягнуць душы. Гэта таксама прыносіць пачуццё трывогі і бездапаможнасці.

Ён супраціўляецца поспеху і адкідае ідэі з-за капрызаў невуцтва, забабонаў, несправядлівай прадудзятасці або некантраляваных эмоцый і запалу.

Духоўнае адраджэнне азначае вызваленне з клеткі невуцтва і ўцёкі ад абмежаванняў абмежаванай свядомасці

Чалавечае жыццё часам бывае вельмі прыгожым, але прывязацца да яго — гэта як пасадзіць райскую птушку ў цесную клетку. Калі адчыніць дзверцы клеткі, птушка можа завагацца выляцець, бо яна да яго прывычалася.

Гэтая прыгожая птушка баіцца і не хоча пакідаць клетку і вяртацца да неабмежаванай свабоды, адкуль яна прыйшла, аддаючы перавагу заставацца ў невялікай і абмежаванай прасторы, якая не адпавядае яе прыродзе.

Такім чынам, чалавечая душа прывычайваецца да цела і становіцца яго вязнем,

**не ўсведамляючы, што яна з'яўляецца часткай
бясконцага сусвету, што яе зямное існаванне
часовае і яна павінна вярнуцца ў свой нябесны дом.**

**А вызваленне прыроджанай мудрасці ад
абмежаванняў і абмежванняў цела — гэта тое, што
я называю духоўным адраджэннем**

**Няма абмежаванняў для сілы розуму.
Засяродзьцеся на гэтай ідэі і напоўніце свой розум
імкненнем да дасягненняў і рашучасцю пазітыўна
працаваць над дасягненнем вашых мэтай.
Працягвайце накіроўваць свае думкі на больш
высокія дасягненні. Калі вы дасягнеце духоўнага
багацця, усе іншыя формы багацця і дабрабыту
будуць у вашым распараджэнні.**

**Калі чалавек не можа задаволіць жаданне
ўласнымі намаганнямі, ён звяртаецца да Бога ў
малітве. Такім чынам, кожная вымаўленая просьба
выяўляе схаванае ўнутранае жаданне. Але,
знайшоўшы Бога, усе жаданні знікаюць і ўсе
жаданні выконваюцца.**

**Чалавек павінен рабіць усё магчымае і быць
аб'ектыўным, непрадузятым і свабодным ад
абмежавальных прывязанасцей**

**Ён таксама павінен звяртаць асаблівую ўвагу на
вучобу (падзеі і сітуацыі), якія ставіць перад ім
жыццё, бо яны ўтрымліваюць урокі, якія ён павінен
засвойць.**

**У гэты свет павінны быць уведзены
высакародныя глабальныя мэты, і павінны быць
прыняты ідэалы, якія ўзвышаюць чалавецтва на
высокі ўзровень, удасканалюць яго думкі,**

**стрымліваюць яго жаданні і адточваюць яго
высакародныя таленты.**

**Іх можна актываваць праз духоўны прыклад і
добрыя навучальныя праграмы, а не праз грубую
сілу і разбуральныя войны. Палітычная ўлада
небяспечная без духоўных прынцыпаў, якія б ёю
кіравалі і кіруліся.**

**Калі я кажу пра духоўныя прынцыпы, я маю на
ўвазе не канкрэтныя вучэнні, секты ці
веравызнанні, а хутчэй універсальныя законы:
законы праведнасці і цноты, якія тычацца ўсіх і
прыносяць ім дабро, дабрабыт і мір.**

**Кожны чалавек жыве пад дрэвам сваіх
жаданняў, якое выконвае ўсе яго жаданні. Гэта
дрэва — сіла волі. Чалавечая сіла волі, якая
з'яўляецца адлюстраваннем боскай волі, валодае ў
сваёй сутнасці сілай рэалізоўваць надзеі і жаданні
чалавека.**

**Але той, хто не ўмее кантраляваць свае
жаданні, мары і думкі, павінен тысячу разоў
падзякаваць свайму Госпаду, бо яго
недысцыплінаваныя думкі не спраўджваюцца
адразу, інакш дзікія жаданні выклікалі б
аўтаматычнае ўвасабленне драпежных,
ненасытных тыграў, якія раздзіраюць спакой душы,
раздушваюць косці шчасця і ператвараюць аазіс
духоўнага спакою ў бясплодную пустку.**

**Варта асцерагацца засяроджвацца і пастаянна
думаць пра страх, няўдачу, хваробу і невуцтва, каб
гэтыя негатыўныя думкі не ўзніклі, як пачвары, з
цямры невядомага і не стварылі сур'ёзных праблем,
з якімі цяжка справіцца або кантраляваць.
Негатыўныя думкі прыносяць чалавеку толькі**

**шкоду; таму іх варта замяніць пазітыўнымі думкамі,
калі чалавек жадае добра сабе і іншым.**

**Калі мы разумеем, што здольнасці, неабходныя
нам думаць, гаварыць, адчуваць ці дзейнічаць,
паходзяць ад Бога, і што Ён заўсёды з намі, натхняе
і вядзе нас, мы адразу вызваляемся ад мітусні**

**З гэтым усведамленнем прыходзяць успышкі
чыстай радасці, і часам істота чалавека апускаецца
ў глыбокае прасвятленне, якое адразу ж развейвае
думкі страху.**

**Кожнае слова, добрае ці дрэннае, пакідае свае
вібрацыі — свае сляды — у целе, мозгу і жыццёвай
энергіі думкі ў выглядзе схільнасцей і жаданняў.
Такім чынам, вібрацыі любой мовы пакідаюць
станоўчыя або адмоўныя тэндэнцыі ў розуме. Той,
хто вызваліўся ад імпульсаў скажаць праўду,
набывае ў сабе велізарную сілу, дзякуючы якой ён
не будзе сведчыць ілжыва, і ўсе яго словы будуць
праўдзівымі.**

**Госпадзе, дай мне сілу выкарыстоўваць свой
голос, каб служыць праўдзе, кажучы салодкія,
карысныя і асвятляльныя словы**

**Зайграй свае бесмяротныя мелодыі на флейце
майго жыцця, каб я мог быць дабраславёны
вібрацыямі сваіх святых мелодый**

**О касмічны каханы
Я бачу твой твар, які з'яе ў зіхатлівых
каштоўнасцях**

**І я ўбачыў твой румянец у пялёстках руж
І я чую твой голас у спеве птушак, і я ў
захапленні**

**І я мару сустрэць цябе ў кожным сэрцы
Мяне перапаўняе радасць
Пераўзыходзіць апісанне**

**Свабода ад страху
Майстар Парамаханса Ёгананда**

**Усё ў Сусвеце складаецца з энергіі або
вібрацыі. Вібрацыя мовы — гэта больш інтэнсіўнае
праяўленне або выраз, чым вібрацыя думкі. Думкі
ўсіх людзей распаўсюджваюцца па эфіры. Паколькі
думкі валодаюць высокім вібрацыйным рангам, яны
яшчэ не раскрыты. На шчасце, мы не ведаем думкі
ўсіх людзей!**

**Націскаючы або паварочваючы радыёкнопкі (і
іншымі спосабамі ў нашы дні), вы можаце пачуць
розныя мелодыі і гукі. Калі б не ўласцівая
ўсведамленасць у пластах эфіру, праз якія
радыёхвалі праходзяць да вашага прыёмніка, вы б
чулі ўсе гукі трансляцыі адначасова.**

**Бог стварыў эфір і натхніў чалавечы розум
распрацаваць спосабы перадачы і прыёму вібрацый
праз гэтае асяроддзе. Радыёхвалі абапіраюцца на
эфір для свайго распаўсюджвання і на
электрычнасць для перадачы і прыёму. Гэтыя
вібруючыя радыёхвалі - гэта ідэі, якія перадаюцца
праз прастору да любога рэзананснага прыёмніка.**

**Калі вы знаходзіцеся побач з блізкім
чалавекам, вы адчуваеце яго думкі, але вы можаце
не адчуць думкі кагосьці далёкага, калі ў вас няма
высокаразвітага сэнсарнага ўспрымання. Тыя, хто
рэгулярна практыкуе тэхнікі канцэнтрацыі і
медытацыі, адчуваюць глыбокі спакой, і іх думкі
становяцца больш вытанчанымі ў выніку гэтай**

**пактыкі, што дазваляе ім адчуваць думкі і намеры
іншых нават на адлегласці!**

**Мы ўсе — людзі, якія перадаюць і прымаюць:
вы атрымліваеце думкі іншых праз сваё сэрца,
цэнтр пачуццяў, а свае ўласныя думкі вы
перадаеце праз сваё духоўнае вока, цэнтр
факусоўкі і волі. Ваша антэна знаходзіцца ў мозгу,
цэнтры вышэйшага, інтуітыўнага ўсведамлення.
Уявіце, што вы далёка ад дома і хочаце ведаць,
што там адбываецца. Калі вашы пачуцці вельмі
спакойныя, а розум ціхі, вы зможаце адчуць
пачуцці і думкі сваёй сям'і дома. Калі вы валодаеце
вялікай здольнасцю да канцэнтрацыі, вашы думкі
могуць пранікаць куды заўгодна, а вашы пачуцці
зараджаюцца жыццёвай энергіяй.**

**Адлегласць адносная, бо энергія сціскае
прастору. Адлегласць памяншаецца з развіццём
камунікацыйных тэхналогій. Уявіце, што вы спіце і
вам сніцца, што вы ляціце ў іншую краіну, потым
едзеце на цягніку ў горад, а потым плываце на
востраў, спыняючыся ў некалькіх партах па дарозе.
Усё гэта адбываецца на працягу некалькіх хвілін у
сне, бо ў свеце думкі няма адлегласцей.**

**Увесь свет і прастора існуюць як ідэя, і ў гэтым
зключаецца сіла розуму. Я магу заплюшчыць вочы
і думаць пра рэчы, якія знаходзяцца за тысячы міль
адсюль. Прастора і час — гэта ўсяго толькі
разумовыя канструкцыі. У чым розніца паміж
гарачай кавай і халодным марозівам у сне? Калі вы
прачынаецеся, вы разумееце, што марозіва ў свеце
сноў было проста ідэяй, і гарачая кава таксама
была ідэяй — абедзве былі проста рознымі ідэямі.
Розум валодае ўсемагутнасцю і ўсёведаючай сілай.
Розум, пра які я кажу, — гэта розум Бога. І гэтак жа,
як Ён усюдыісны праз думку, так і мы.**

Калі вы спрабуеце слухаць радыё, вы часам чуеце статычныя перашкоды, якія суправаджаюць трансляцыю. Падобным чынам, калі вы спрабуеце дасягнуць чагосьці значнага ў сваім жыцці, вы сутыкаецеся з іншым відам перашкод, якія спрабуюць перашкодзіць вашаму прагрэсу. Гэтыя перашкоды — дрэнныя звычкі.

Страх — гэта яшчэ адзін від парушэнняў, якія ўплываюць на вашу псіхіку. Як і добрыя ці дрэнныя звычкі, страх можа быць як канструктыўным, так і разбуральным. Напрыклад, калі жонка кажа: «Мой муж раззлуецца, калі я сёння ўвечары пайду куды-небудзь, таму я не буду», яна кіруецца канструктыўным, сяброўскім страхам. Існуе розніца паміж сяброўскім страхам і баязлівым страхам. Я кажу тут пра сяброўскі страх, які робіць чалавека асцярожным, каб не нашкодзіць іншым без патрэбы. Баязлівы страх паралізуе волю. Члены сям'і павінны адчуваць толькі сяброўскі страх і не павінны баяцца казаць адзін аднаму праўду. Дзейнічаць з пачуцця абавязку або ахвяраваць асабістымі жаданнямі дзеля служэння і любові да іншага значна лепш, чым рабіць гэта са страху. Нават калі чалавек устрымліваецца ад парушэння боскіх законаў, гэта павінна быць з любові да Бога, а не са страху пакарання.

Страх бярэ пачатак у сэрцы. Калі вы адчуваеце паніку з-за хваробы або няшчаснага выпадку, вам варта некалькі разоў глыбока, павольна і ў роўным тэмпе дыхаць, расслабляючыся з кожным выдыхам. Гэта дапаможа вашаму кровазвароту вярнуцца ў норму. Калі ваша сэрца сапраўды спакойнае, вы зусім не будзеце адчуваць страху.

Трывога прачынаецца ў сэрцы ў выніку адчування болю. Такім чынам, мы бачым, што страх

мае карані ў мінулым. Магчыма, чалавек у мінулым упаў і зламаў нагу, і таму баіцца паўтарыць той жа досвед. Пастаяннае засяроджванне на такіх балючых перажываннях паралізуе волю і нервы, што можа прывесці да чарговага падзення і пералому нагі! Больш за тое, калі сэрца паралізавана страхам, жыццёвыя сілы арганізма падаюць да самага нізкага ўзроўню, што дазваляе мікробам хваробы пранікаць і шкодзіць арганізму.

Наўрад ці знойдзецца чалавек, які б не баяўся хваробы. Страх быў дадзены людзям як сродак засцярогі, каб пазбегнуць болю, а не для таго, каб яго ўзмацнялі або пастаянна зацыкліваліся на ім. Пастаянная заклапочанасць страхам перашкаджае нашым намаганням пазбегнуць цяжкасцей і вырашыць праблемы, з якімі мы сутыкаемся. Асцярожны страх заснаваны на мудрасці, напрыклад, на меркаванні, што пэўная ежа шкодная для здароўя, нягледзячы на жаданне яе з'есці. Страх хваробы ўвасабляе хваробу. Людзі выклікаюць хваробу самі, проста думаючы пра яе. Калі вы пастаянна баіцеся прастудзіцца, вы будзеце больш успрымальныя да яе, што б вы ні рабілі, каб пазбегнуць яе. Не паралізуйце сваю волю і нервы страхам. Калі трывога чапляецца за вас супраць вашай волі, вы дапамагаеце стварыць той самы вопыт, якога баіцеся. Таксама неразумна мець зносіны — празмерна — з тымі, хто пастаянна гаворыць пра свае хваробы і слабасці. Засяроджванне ўвагі на гэтых пытаннях можа дапамагчы пасеяць насенне страху ў вашым розуме. Тыя, хто баіцца туберкулёзу, раку або хвароб сэрца, павінны выгнаць гэты страх са сваіх думак, каб яны не выклікалі гэтыя непажаданыя станы. Што тычыцца хворых і пажылых людзей, ім

патрэбна прыемная і спрыяльная атмасфера, акружаная людзьмі з моцным, пазітыўным настроем, каб падбадзёрваць і... натхняйце іх пазітыўнымі думкамі і пачуццямі. Думка мае вялікую сілу. Персанал бальніц рэдка хварэе дзякуючы сваёй упэўненасці ў сабе; больш за тое, моцныя думкі амалоджваюць іх і забяспечваюць пастаянную крыніцу жыццёвых сіл.

Па гэтай прычыне лепш не казаць іншым свой узрост, калі вы старэеце. Як толькі вы гэта зробіце, яны ўбачаць ваш узрост, які адлюстраваны ў вашай знешнасці, і асацыююць яго са зніжэннем здароўя і жыццёвых сіл. Ідэя старэння выклікае трывогу і пазбаўляе чалавека жыцця і энергіі. Таму трымайце свой узрост у сакрэце. Мы павінны нагадваць сабе, што мы несмяротныя істоты, што мы адораны добрым здароўем і што свет поўны дабрыні.

Таму асцярожнасць павінна пераважаць над страхам. Варта прымаць прафілактычныя меры і прыкладаць усе намаганні для ліквідацыі прычын хваробы і пазбаўлення ад страху. Мікробы настолькі распаўсюджаныя паўсюль, што калі б людзі пачалі іх баяцца, яны б не змаглі атрымліваць асалоду ад жыцця. Нават пры ўсіх неабходных мерах засцярогі ад аховы здароўя, калі б чалавек мог агледзець свой дом пад мікраскопам, ён бы страціў апетыт і жаданне есці.

Чаго б вы ні баяліся, адварніце ад гэтага свае думкі. Пакіньце гэта Богу і ўмацуйце свой давер да Яго. Шмат пакут звычайна выклікана трывогай. Навошта пакутаваць, калі хвароба яшчэ нават не ўдарыла? Паколькі хваробы большасці людзей вынікаюць са страху, адпусканне страху імгненна вызваліць іх, і вылячэнне наступіць неадкладна. Кожную ноч, перад сном, сцвярджайце сабе: «Бог

са мной, і той, у каго ёсць Бог, не павінен баяцца». Мысленна акружыце сябе Духам Божым і Яго касмічнымі энергіямі, верачы, што любы мікроб, які атакуе вас, будзе знішчаны. Паўтарэнне «О Божа, Усемагутны» або «О Госпадзе, Памочнік» з поўнай упэўненасцю абароніць вас, умацуе вас і дапаможа вам адчуваць сябе камфортна і здарова. Калі вы ў гармоніі з Богам, Яго праўда будзе цячы ў вас, і вы будзеце ведаць, што ў сваёй сутнасці вы — дух, нескрануты цяжкасцямі і нягваленнасцю.

Кожны раз, калі вы адчуваеце страх, пакладзеце далонь да сэрца, паціраючы яго злева направа, кажучы: «О Госпадзе, выдалі гэты страх з мяне і вызвалі мой розум і думкі ад любых адцягваючых фактараў». Гэтак жа, як існуюць спосабы пазбавіцца ад радыёперашкод, так і калі вы пастаянна паціраеце сэрца злева направа і пастаянна засяроджваецеся на ідэі выгнання страху з вашага сэрца, страх знікне з Божай дапамогай, і вы адчуеце, як боская радасць напаўняе ўсю вашу істоту.

Страх заўсёды з чалавекам, і пазбавіцца ад яго можна, думаючы пра Бога і адчуваючы Яго прысутнасць

Давярай Богу і будзь шчырым ва ўсім, што робіш. Ёсць шмат пераймальнікаў; не дадавай сваё імя ў іх доўгі спіс. Авалодай тым, што ты робіш, і рабі гэта непайторным спосабам, якога ніхто раней не рабіў. Поле адкрыта для творчасці, пакуль жаданне шчырае і ёсць воля. Уся прырода рэагуе на цябе, калі ты ў гармоніі з Богам.

Людзі часта ставяць сябе на першае месца, але мы павінны думаць пра іншых і дапамагаць ім як мага лепш, жадаючы ім добра, як і сабе. Калі мы робім гэта добраахвотна і ад усёй душы, мы

адчуваем, як пашыраецца наша кола спачування, а сувязі прыхільнасці паміж намі і іншымі паглыбляюцца і ўмацоўваюцца.

У асяроддзі з насельніцтвам 1000 чалавек, калі б усе паводзілі сябе прыязна, у кожнага чалавека было б 999 сяброў. Але калі б кожны ў гэтым асяроддзі паводзіў сябе як вораг да іншых, у кожнага чалавека было б 999 ворагаў.

Заваяваць сэрцы людзей сілай кахання — гэта найвялікшая перамога, якой можа дасягнуць кожны ў жыцці. Заўсёды імкніся думаць пра дабро іншых, і ты ўбачыш увесь свет ля сваіх ног. Гэта было найвялікшае дасягненне вялікіх людзей, якія жылі і паміралі дзеля іншых. Тыя, хто валодае велізарнай матэрыяльнай уладай і жыве толькі дзеля сябе, хутка ахутаны забыццём. Але тыя, хто жыве дзеля іншых, застаюцца ў памяці назаўжды. Прарокі не мелі залатых тронаў падчас свайго зямнога вандравання, але яны сядзяць на троне кахання ў сэрцах мільёнаў. Гэта найлепшы трон, які можа заняць любы чалавек.

Чалавек прыходзіць у гэты свет плачучы, пакуль усе астатнія радуюцца яго з'яўленню. Ён павінен працаваць і служыць на працягу адведзенага яму жыцця, каб, калі прыйдзе час пакінуць гэты свет, ён сышоў з усмешкай, пакуль свет аплакваў яго.

Бог стварыў гэты свет, каб чалавецтва магло выкарыстоўваць свой інтэлект для дасягнення духоўных ведаў і разумення боскай Думкі. Гэта магутная сіла, і гэтая сіла павінна быць накіравана правільным чынам на карысць сабе і іншым.

Калі б Бог не адарыў нас любоўю, пасадзіўшы Сваю любоў у нашых сэрцах, мы б ніколі не пазналі чалавечай любові. Паколькі Бог такі шчодры і

любячы да нас, Ён павінен быць нашай мэтай і задачай нашых пошукаў. Ён не хоча навязвацца нам, але ніякага шчасця нельга дасягнуць, не думаючы пра Яго і не злучаючыся з Ім.

Таямнічы спосаб працы цела і розуму, якім Бог адрозніў нас ад усіх іншых стварэнняў

Кожнае іншае цуда і чуд у жыцці павінны быць дастатковай матывацыяй, каб мы мелі намер шукаць яго і знаходзіць яго.

Той, хто паспрабуе гэта шчыра і сумленна, дасягне поспеху ў сваёй справе і сваёй мэты.

Калі я стаў на гэты шлях, маё жыццё спачатку было хаатычным і неарганізаваным, але дзякуючы паўторным спробам і настойлівым намаганням хмары пачалі расейвацца, і ўсё стала ясным дзіўным чынам. Усё, што са мной здарылася, было неабвержным доказам існавання Бога і магчымасці злучыцца з Ім і пазнаць Яго ў гэтым жыцці. О, спакой, душэўны спакой і ўнутраны спакой, якія адчувае шукальнік, знайшоўшы Бога! Тады свет стане светлым і ўсмешлівым, усё будзе добра, і нішто не зможа пасеяць страх у сэрцы.

Вось як мы павінны супрацьстаяць выклікам і весці жыццёвую бітву з адвагай і мужнасцю, якія належаць дзецям жыцця і святла.

Адкрыццё скарбаў

Настаўнік: Парамаханса Ёгананда

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

Ці існуе ў Сусвеце сіла, здольная выявіць руднікі багацця і дабрабыту, а таксама знайсці скарбы, пра якія мы не лічылі і пра якія мы раней і не марылі?

Ці ёсць у Сусвеце якая-небудзь сіла, да якой мы можам звярнуцца і на якую можам спадзявацца ў імкненні да здароўя, шчасця і духоўнага прасвятлення?

Асветленыя настаўнікі пацвярджаюць існаванне гэтай сілы і прадэманстравалі эфектыўнасць законаў і прынцыпаў ісціны, якія будуць працаваць для чалавецтва, калі яно паспрабуе іх з адкрытым розумам.

Поспех у свеце залежыць не толькі ад падрыхтоўкі і самадастатковасці, але і ад рашучасці максімальна выкарыстоўваць даступныя магчымасці.

Жыццёвыя магчымасці не з'яўляюцца выпадкова; яны ствараюцца і генеруюцца. Людзі стварылі ўсе магчымасці, якія былі і даступныя ім (ці ў гэтым жыцці, ці ў далёкім мінулым, уключаючы папярэднія жыцці ці ўвасабленні). Паколькі яны стварылі гэтыя магчымасці, яны павінны выкарыстоўваць іх і атрымліваць ад іх карысць максімальна поўна і найлепшым чынам.

Калі мы будзем выкарыстоўваць усе даступныя знешнія сродкі і рэсурсы, акрамя нашых прыродных здольнасцей, каб пераадолець любыя перашкоды, якія могуць стаць на нашым шляху, мы будзем развіваць сілы, якія даў нам Бог: тыя бязмежныя сілы, якія бяруць пачатак з самых глыбінь нашай істоты. Мы валодаем дзвюма вялікімі сіламі: сілай інтэлекту і сілай волі, і мы павінны выкарыстоўваць гэтыя два святыя дары ў поўнай меры.

Поспех ці няўдача чалавека залежыць ад характару і мадэлі яго звыклага мыслення. Што з'яўляецца больш магутным у жыцці чалавека: думкі пра поспех ці думкі пра няўдачу? Калі мысленне большую частку часу негатыўнае, выпадковых пазітыўных думак будзе недастаткова, каб прыцягнуць поспех. Але калі чалавек

думае сумленна, ён знойдзе тое, што шукае, і дасягне сваёй мэты, нават калі адчувае сябе акружаным цемрай.

Кожны чалавек адказвае за сябе. Ніхто іншы не дасць адказу і не заплаціць за яго ў Апошні Дзень.

Наша праца ў свеце, куды нас паставілі нашы мінулыя дзеянні, — гэта тое, што ніхто іншы не мог выканаць, і наша праца лічыцца паспяховай толькі тады, калі яна нейкім чынам служыць нашым бліжнім.

Нельга зацыклівацца на праблеме або пастаянна вяртацца да яе. Дайце справам адпачыць некаторы час, і яны могуць вырашыцца самі сабой. Аднак нельга заставацца ў бяздзейнасці так доўга, каб страціць здольнасць распазнаваць. Перыяды адпачынку варта выкарыстоўваць для больш глыбокіх роздумаў і дасягнення спакойных гарызонтаў у душы.

Калі вы знаходзіцеся ў гармоніі з самім сабой, вы зможаце ясна думаць пра ўсё, што робіце. Нават калі вашы думкі рассяліся, вы зможаце сабраць іх і пераарыентаваць. Здольнасць дасягнуць гэтай святой гармоніі можна набыць праз намаганні і практыку.

Акрамя пазітыўнага мыслення, для дасягнення поспеху неабходныя сіла волі, працавітасць і настойлівасць. Усе знешнія праявы і з'явы з'яўляюцца вынікам сілы волі, але гэтая сіла часта не выкарыстоўваецца свядома і рацыянальна.

Існуе аўтаматычная воля, гэтак жа як існуе свядомая воля, і рухаючай сілай усіх дзеянняў з'яўляецца непахісная рашучасць або сіла волі, без якой чалавек не можа хадзіць, гаварыць, працаваць, думаць ці адчуваць. Такім чынам, сіла волі з'яўляецца матывацыйнай сілай усіх дзеянняў, і невыкарыстанне гэтай актыўнасці

азначае поўную бяздзейнасць і млявасць, як фізічную, так і псіхічную. Людзі выкарыстоўваюць сілу волі нават для таго, каб рухаць рукамі, і немагчыма жыць без выкарыстання гэтай сілы.

Аўтаматычная сіла волі — гэта несвядомае выкарыстанне сілы волі. Свядомая сіла волі — гэта жыццёвая энергія, якая суправаджаецца рашучасцю і намаганнямі; гэта генератар сілы, якую трэба накіроўваць мудра і ўдумліва. Калі чалавек вучыцца выкарыстоўваць мудрую, абдуманую сілу волі, а не несвядомую, аўтаматычную, ён таксама павінен гарантаваць, што яго сіла волі выкарыстоўваецца карысным і канструктыўным чынам, а не ў шкодных мэтах або для набыцця дробязных і бескарысных рэчаў.

Каб развіць моцную і эфектыўную волю, чалавек павінен мець намер і вырашыць рабіць тое, што раней лічыў немагчымым. Пачніце з больш простых задач, і па меры росту вашай упэўненасці, сілы і сілы волі паступова бярыцеся за больш складаныя і цяжкія.

Па-першае, трэба пераканацца, што перад сабой пастаўлена добрая і высакародная мэта, і імкнуцца дасягнуць яе з усёй энергіяй і магчымасцямі, цалкам адмаўляючыся здавацца або прызнаваць няўдачу, нягледзячы на перашкоды, якія стаяць на шляху.

Трэба выкарыстаць усю сваю волю, каб адразу справіцца з задачай, не марнаваць энергію і не пакідаць справы незавершанымі, перш чым пачынаць новую прыгоду.

Мір вам

Як чытаць маральнасць іншых людзей

Вывучэнне маралі іншых людзей дапамагае чалавеку лепш усведамляць рэчы, якія могуць дапамагчы яму палепшыць свой уласны характар. Аднак негатыўнае вывучэнне маралі супярэчыць праўдзе і сумленню і мае разбуральныя наступствы.

Усе пазбягаюць «таемнай паліцыі маральнасці», адзінай мэтай якой з'яўляецца выкрыццё і ачарненне іншых. Многія з тых, хто любіць крытыкаваць іншых, самі не могуць цяпець крытыкі, нават калі яны самі маюць тыя ж недахопы і недахопы, якія, паводле іх «чыстага» сумлення, яны шкадуюць, бачачы ў іншых.

Вывучэнне характару асабліва важна па адной фундаментальнай прычыне: нам пастаянна трэба назіраць за добрымі якасцямі ў іншых і развіваць гэтыя цноты ў сабе. Я вывучаю характар, калі мне даводзіцца мець справу з пэўнымі людзьмі. Але мой выбар вынікае з зусім іншага пункту гледжання. Часам я дазваляю камусьці, каго ведаю і хто нядобры, быць са мной, спадзеючыся, што гэта прынясе карысць. Калі яны адгукнуцца на маё духоўнае кіраўніцтва дзеля ўласнага дабра, яны змяняцца да лепшага; калі не, то я зраблю ўсё магчымае.

Я падобны да лекара, які рызыкуе хваробай, каб дапамагчы пацыенту. Усе лекары рызыкуюць, бо жадаюць служыць і дапамагаць. Тое ж самае можна сказаць і пра духоўнага лекара. Ён бярэ на сябе абавязак аглядаць іншых і паказваць на іх слабасці і болі, каб дапамагчы ім палепшыць свае душы.

Ісус сказаў: «Не судзіце, каб і вас не асудзілі» (і ў Каране мы чытаем: «Сапраўды, некаторыя падазрэнні — грэх»). Гэта відавочнае асуджэнне

крытыкі, матываванай злым намерам і жаданнем нашкодзіць іншым. Такія паводзіны жорсткія і псуюць атмасферу сяброўства і прыхільнасці паміж людзьмі. Крытыка абсалютна бескарысная, калі яна не выказваецца з шчырай любоўю і калі іншы чалавек гэтага жадае. Яе варта выказаць толькі з намерам дапамагчы гэтаму чалавеку. Тыя, хто навучыўся самакантролю, маюць права дапамагаць іншым. З гэтага пункту гледжання вывучэнне этыкі з'яўляецца эфектыўным і карысным.

Адна з галін вывучэння характару заснавана на фізіягнаміцы. Кажуць, што ўсе характэрныя рысы чалавека выразна адлюстроўваюцца ў яго целе. Гэта сцвярджэнне нельга абагульняць, бо не ўсе фізіялагічныя характарыстыкі або праявы дакладна прадказваюць псіхалагічнае жыццё.

Арыстоцель вывучаў фізіягноміку як кіраўніцтва па разуменні характару. Індыйскія майстры ідуць яшчэ далей і глыбей. Яны кажучь, што фундаментальныя ідэі чалавечага жыцця раскрываюцца ў вачах. І хоць вочы раскрываюць самыя патаемныя таямніцы душы — не толькі гэтага жыцця, але і мінулых увасабленняў, — толькі розум асветленага майстра можа прачытаць і прааналізаваць гэтыя разуменні.

Часам вы ідзяце па дарозе і раптам заўважаеце нешта ў вачах мінака і кажаце сабе: «Мне няўтульна з гэтым чалавекам» або «Мне падабаецца гэты чалавек», у залежнасці ад сітуацыі.

Вочы расказваюць усю гісторыю. Страх, гнеў, зайздрасць, прагнасць, шчодрасць, каханне, мужнасць, духоўнасць і ўсе добрыя і дрэнныя якасці адлюстроўваюцца ў вачах. Сакрэтныя агенты могуць кантраляваць мышцы твару, каб іх

выраз твару не выдаваў іх намераў. Але яны не могуць схаваць ці зняць падазрэнне са сваіх вачэй (вось чаму некаторыя носяць цёмныя акуляры!). Аднак вочы ёга нерухомя, таму што ён сузірае ціхі, спакойны боскі дух.

Была вывучана кожная рыса твару і цела. Нават выразна бачныя гузы на галаве былі прааналізаваны. Але знешнасць не заўсёды расказвае ўсю гісторыю, і розныя культуры робяць розныя высновы са сваіх назіранняў і даследаванняў. Некаторыя кажуць, што людзі з залішняй вагой шукальнікі задавальненняў і не любяць працаваць, у той час як худыя людзі больш духоўныя.

Цэзар асцерагаўся Касія, якога ўспрымаў як пагрозу сваёй уладзе. Некаторыя пісьменнікі выказвалі здагадку, што худыя людзі занадта шмат думаюць, таму ім не хапае плоці. Аднак гісторыя паказвае, што як худыя, так і атлусцелыя людзі былі добрымі кіраўнікамі.

Калі вы пастаянна маеце залішняю вагу зараз, значыць, вы мелі залішняю вагу шмат разоў раней (у папярэдніх увасабленнях). Або, калі вы пастаянна худыя, значыць, вы былі такімі ў некалькіх мінулых увасабленнях. Вы атрымалі ў спадчыну схільнасць (да залішняй вагі або худзізны) з мінулага, і што б вы ні ясьце, гэты светапогляд застаецца дамінуючым і больш здольны праяўляцца.

Фізіягноміка, як навука, накіраваная на інтэрпрэтацыю чалавечай прыроды, з'яўляецца сапраўднай навукай, калі ўлічыць, што ўсе думкі, якія праходзілі праз розум чалавека на працягу яго шматлікіх увасабленняў, праяўляюцца ў яго целе. Аднак для гэтага патрабуецца вострая інтуіцыя

асветленага духоўнага настаўніка, каб цалкам і дакладна распазнаць асаблівасці фізіягноміі ў гэтага чалавека.

Напрыклад, Сакрат быў надзвычай непрыгожы. Аднойчы ён сустрэў вялікага астралога, які сказаў яму: «Сакрат, ты найгоршы і самы злы чалавек, якога я калі-небудзь бачыў». Вучні Сакрата вельмі раззлаваліся на астралога, але іх настаўнік адказаў: «Ты маеш рацыю, я быў такім у мінулым, але, хоць цяпер я пераадолеў гэтыя агідныя якасці з дапамогай мудрасці, тое, што я рабіў, усё яшчэ адбіваецца на гэтым целе, што робіць яго агідным».

(Гэта нагадвае нам пра з'яўленне аднаго з найвыбітнейшых арабскіх пісьменнікаў усіх стагоддзяў: Абу Бахра аль-Джахіза, пра якога казалі:)

Калі б свіння ператварылася ў другі раз, яна ўсё роўна была б менш пачварнай, чым у Аль-Джахіза.

Чалавек, які сам замяняе пекла; ён — пылінка ў кожным кутку (звярніце ўвагу)

Няма двух абсалютна аднолькавых твараў. Кожны твар адрозніваецца з-за якасцей і характарыстык, якія праявіліся ў гэтым і папярэдніх жыццях. Гэта не проста пытанне ацэнкі людзей як добрых ці дрэнных на падставе іх цяперашняга выгляду, прыемнага ці непрыемнага. Святы Францішак Асізскі не быў фізічна прывабным, а яго вучань, брат Македоній, быў прыгожым мужчынам. Але Македоній не валодаў вялікай духоўнай прыгажосцю, якой валодаў святы Францішак.

Яшчэ адна галіна даследаванняў, звязаная з фізіягномікай, — гэта патагноміка: інтэрпрэтацыя эмоцый чалавека або тое, як ён выказвае свае

эмоцыі праз жэсты, міміку і рухі цела, а таксама вывучэнне яго рэакцый на пэўныя падзеі.

Пачуцці і звычкі сведчаць пра суб'ектыўныя характарыстыкі чалавека, але большасць людзей развілі здольнасць хаваць свае сапраўдныя пачуцці, таму што не хочуць раскрываць сябе іншым.

Два мужы пачулі навіну пра тое, што іх жонкі патанулі разам. Адзін выказаў глыбокі смутак, а другі маўчаў. Аднак той, хто адкрыта выказваў смутак, насамрэч любіў сваю жонку менш, чым муж, які зусім не паказваў гора праз выраз твару. Такім чынам, патагенез — разуменне сапраўдных эмоцый і рэакцый — гэта вельмі глыбокая вобласць даследавання.

Людзей можна аналізаваць больш дакладна і надзейна, грунтуючыся на іх эмоцыях і знешнасці. Я спалучаю абодва метады для найбольш дакладнага і надзейнага аналізу. Усіх, хто прыходзіць да мяне на навучанне, я змяшчаю ў пэўныя сітуацыі, каб убачыць, як рэагуе іх розум і эмоцыі. Калі яны рэагуюць негатыўна, я спрабую іх выправіць. Але я раблю гэта толькі ў тым выпадку, калі чалавек просіць маёй парады і дае мне паўнамоцтвы і дазвол накіроўваць яго.

Некаторыя людзі эмацыйна ўцягваюцца ў музыку па самай непрыкметнай прычыне. Заходнія музыкі, як правіла, вельмі эмацыйныя, і значная частка заходняй музыкі эмацыйная, таму што яна круціцца вакол гісторый чалавечага кахання. У Індыі музыка сканцэнтравана вакол канцэпцыі Бога, і ў гэтым сакрэт яе здольнасці супакойваць буры эмоцый і прыносіць глыбокі духоўны спакой. Гэта не азначае, што ўсе заходнія музыкі эмацыйныя або ўсе індыйскія музыкі духоўныя,

хоць, верагодна, яны такімі і з'яўляюцца.

Санскрыцкае слова «музыкант» азначае «хваліцель Бога».

Калі маеш справу з эмацыйнымі людзьмі, рэдка можна на іх спадзявацца ці давяраць іх паслядоўнасці. Сёння яны з табой, а заўтра пакідаюць цябе ці паварочваюцца супраць цябе. Я бачыў, як людзі прыходзілі ў скіт і праз некалькі дзён спрабавалі пераканаць цябе ў сваёй узорнай адданасці, але праз кароткі час яны знікалі, і ты больш ніколі іх не бачыў.

Нішто не раніць мяне больш, чым разрыў сяброўства і парушэнне яго святасці. Калі я аддаю сваё сяброўства камусьці, я ніколі не забіраю яго назад.

Лёгка адрозніць механічных і мыслячых тыпаў людзей. Першыя хочуць дзейнічаць, а другія — думаць і разважаць. Патрэбныя абодва. Механічныя тыпы хочуць дзейнічаць неадкладна і таму маюць патрэбу ў кімсьці, хто будзе накіроўваць іх энергію ў духоўна ўзбагачальныя дзеянні. Каб дапамагчы абодвум тыпам дасягнуць гарманічнага балансу, я раю механічнаму тыпу больш медытаваць і думаць, а мыслячаму — больш разважаць і дзейнічаць.

Да тых, хто мае шкодныя звычкі, такія як пераяданне, курэнне і ўжыванне алкаголю, трэба ставіцца з асцярожнасцю, бо перашкода ім задавальняць свае жаданні толькі выклікае гнеў. Калі вы забярэце ежу ў абжоры, ён абурыцца. Дарэмна спрабаваць дапамагчы гэтым рабам ачуняць, калі яны не праявляць сапраўднага жадання ўдасканаліцца.

Тыя, хто мае псіхічную раўнавагу, пазнаюць Бога. Гасподзь Сусвету сядзіць на троне псіхічнай

раўнавагі. І дзякуючы гэтай раўнавазе чалавецтва атрымлівае асалоду ад ідэальнага спакою.

Згодна з індыйскай філасофіяй, кожны чалавек надзелены адной з трох асноўных якасцей:

Сатва: Гэта характэрная рыса духоўных людзей, якія разумна ўжываюць адпаведную ежу, развіваюць добрыя звычкі і любяць Бога.

Раджас: Гэта характарыстыка тых, хто пастаянна актыўны, хто працягвае працаваць да смерці.

Тамас: Гэта характэрная рыса тых, хто напаўняе сваё жыццё сваркамі, гневам, зайздрасцю, патураннем пачуццёвым задавальненням, млявасцю і стварэннем блытаніны і хаосу сярод людзей.

Любая звычка, якая перашкаджае духоўнаму прагрэсу, павінна быць пераадолена, і той, хто шукае, павінен быць гаспадаром сваіх думак і дзеянняў. Мала хто сапраўды ведае, дзе ляжыць яго дабро.

Выкарыстоўваючы наступны метады, вы можаце асудзіць любога чалавека. Дзевяноста дзевяць працэнтаў усіх людзей не праходзяць гэты тэст: папрасіце каго-небудзь зрабіць што-небудзь — дзеля іх жа дабра — і яны зрабляць прама наадварот. Чаму? Таму што ім не хапае сілы супраціўляцца сваім жаданням. Іх свецкія звычкі глыбока ўкараніліся і магутныя. Вельмі часта людзі не робяць тое, што вы прапануеце, нават калі ведаюць, што гэта дзеля іх жа дабра, каб даказаць, што вы не можаце на іх паўплываць. Тыя, хто жадае ўдасканалвацца, павінны мець зносіны з тымі, хто валодае самавалоданнем і спакойны. Паспрабуйце мець зносіны з тымі, хто мае высокі духоўны статус, і вы атрымаеце вялікую карысць.

Слабы павінен мець зносіны з моцнымі, нават з самымі моцнымі! Змагар становіцца мацнейшым толькі тады, калі змагаецца з кімсьці, хто мацнейшы за яго самога.

Некаторыя кажуць, што жанчына хітрая, як котка, але мужчына можа быць хітрым і як ліс. Кот з'ядае канарэйку, а потым сядзіць нерухома, як медытуючы ёг ці паважаны старэйшына, прыкідваючыся невінаватым у гэтым агідным учынку.

Некаторыя людзі атрымліваюць асалоду ад разбурэння спакою і шчасця іншых. Іх мэта — пераследваць і раздражняць, і яны паводзяць сябе як драпежныя ваўкі, блукаючы па грамадстве ў пошуках сварак і бойак, не знаходзячы спакою, пакуль не парушаюць спакой і не ствараюць напружаную атмасферу.

Некаторыя тыпы людзей параўноўваліся з сойкамі, якія ўвесь час балбаталі. Казалі, што спачатку быў створаны чалавек, а потым бог Туаштары ўзяў лагоднасць месяца, мяккасць пуху з гусіных грудзей, свежасць кветак і шчабятанне сойак і змяшаў усё гэта разам, каб стварыць жанчыну. Радасць мужчыны была неапісальнай. Але праз нейкі час ён пайшоў да Туаштары і сказаў: «Якая прыгожая істота! Я сапраўды цаню яе, але яна бесперапынна гаворыць і зрабіла маё жыццё няшчасным. Калі ласка, мой гаспадар, вярніце яе назад». Праз два месяцы мужчына вярнуўся ў Туаштары і сказаў: «Я вельмі засмучаны. Калі ласка, вярніце мне жанчыну». Затым, праз нейкі час, ён зноў прыйшоў і сказаў: «Калі ласка, забярыце яе ў мяне». Але на гэты раз Туаштары адказаў: «Я не буду! Вы павінны пакінуць яе сабе!»

Бедны чалавек! Ён не мог жыць з ёй, але і без яе не мог жыць!

Жанчыны таксама могуць скардзіцца на мужчын. Калі мужчыны і жанчыны не разумеюць прыроды адзін аднаго, яны будуць міжволі і падурному мучыць адзін аднаго. Яны роўныя ў вачах Бога. Ні адзін мужчына не нараджаецца без жанчыны, ані жанчына без мужчыны. Абавязак абодвух — стварыць баланс паміж сваімі знешнімі і ўнутранымі якасцямі. Мужчыны кіруюцца больш розумам, чым эмоцыямі, а жанчыны — больш эмоцыямі, чым розумам. Абодва павінны імкнуцца дасягнуць псіхалагічнага балансу паміж розумам і эмоцыямі, каб стаць усебакова развітымі і паўнавартаснымі асобамі.

Некаторыя людзі — няхай даруе мне Бог за гэтыя словы — паводзяць сябе як аслы. Нягледзячы на вялікія і працяглыя пакуты ад наступстваў пачуццёвага рабства, яны ўпарта і настойліва працягваюць падсілкоўваць свае дрэнныя звычкі. Здаецца, у іх вельмі дрэнная памяць. Яны хутка забываюць балючыя вынікі сваёй пажадлівасці і нічому не вучацца са свайго досведу. У гэтым плане яны падобныя да жывёлы, ці нават горш!

У прыродзе жывёлы ўсіх відаў увасабляюць усе эмоцыі і рысы, але чалавецтва ўтрымлівае іх усе ў сабе. Чалавек можа паводзіць сябе як змяя, воўк, ліс ці леў. Унутры нас знаходзіцца крыніца пекла або крыніца раю. Мы павінны навучыцца ўсё больш праяўляць анёльскія якасці і высакародныя рысы ў сваіх думках, словах і ўчынках.

Хоць характар можна вывучаць, аналізуючы вочы, эмоцыі і фізічныя рысы, як мы ўжо тлумачылі, найлепшы, найвыдатнейшы і найдакладнейшы метадад — гэта вывучэнне

характару з дапамогай унутранага зроку або інтуітыўнага пачуцця. Калі вашы пачуцці і розум застануцца спакойнымі, вы зможаце адчуць прыроду кожнага чалавека, якога сустрэнеце або з якім будзеце ўзаемадзейнічаць тым ці іншым чынам, і вашы пачуцці будуць інтуітыўнымі і праўдзівымі, і ніхто не зможа падмануць вас або ўвесці ў зман.

Мая роля — вітаць усіх відаў людзей для навучання і дапамогі. Несправядліва абмяжоўваць патэнцыял чалавека адной сферай і аналізаваць яго толькі з аднаго пункту гледжання. Але незалежна ад таго, змяніўся гэты чалавек ці застаўся ранейшым, пранікліvasць скажа вам больш, чым проста назіранне за яго вачыма, эмоцыямі ці выразам твару, незалежна ад яго характару. Пранікліvasць — гэта найвялікшая аналітычная сіла. Гэтак жа, як люстэрка адлюстроўвае тое, што ляжыць перад ім, так і калі ваш розум набывае ўласціvasць люстэрка, вы ўбачыце сапраўдныя якасці іншых людзей, адлюстраваныя ў люстэрку вашай душы.

Калі вы будзеце дапамагаць іншым, разважаць і захоўваць спакой, сапраўдны характар кожнага, хто прыходзіць да вас ці мае з вамі зносіны, стане ясным і непрыкрашаным. Мір вам.

Жамчужыны з мора ўніверсальнай мудрасці

Каб пазбавіцца ад нервовасці, трэба развіваць

унутраны спакой

Чалавек з прыроджаным спакоем захоўвае раўнавагу і спакой пры любых абставінах. Ён таксама не дазваляе эмоцыям кантраляваць яго і прыводзіць да няправільных рашэнняў

Яго не падманваюць кветкавыя, салодкія размовы,
якія выкарыстоўваюць апартуністы, каб атрымаць
незаслужаную выгаду

Дзякуючы свайму прыроднаму спакою ён рэдка
падманваецца ці ўводзіцца ў зман. Насамрэч, яго сэрца
раскрывае сапраўдную прыроду тых, з кім ён мае
справу, і выкрывае іх намеры з незвычайнай
.дакладнасцю

Ён не атручвае тканіны свайго цела гневам і
страхам, якія негатыўна ўплываюць на кровазварот
Даказаны факт, што малако, якое выпрацоўваецца
раз'юшанай маці, можа мець шкодны ўплыў на яе дзіця.
Існуе мноства доказаў таго, што інтэнсіўныя эмоцыі
.могуць пашкодзіць і разбурыць арганізм
Раўнавага — гэта цудоўна, і яна павінна быць
асновай нашых пачуццяў, думак і дзеянняў, а таксама
.воссю, вакол якой круціцца наша жыццё

* * *

Паколькі розум — гэта мозг, пачуцці і ўспрыманне
ўсіх жывых клетак, ён можа падтрымліваць чалавечае
цела альбо актыўным і пільным, альбо млявым і
.прыгнечаным

Розум — цар, і ўсе клеткавыя суб'екты паводзяць
сябе дакладна ў адпаведнасці з настроем пануючага
гаспадара

Гэтак жа, як мы клапацімся пра пажыўную
каштоўнасць нашай штодзённай ежы, мы павінны
таксама звяртаць увагу на псіхалагічныя пажыўныя
.рэчывы, якія мы штодня забяспечваем наш розум

* * *

Пандэміі, катастрофы і гвалтоўныя змены, якія
адбываюцца ў прыродзе і нясуць з сабой разбурэнне,
разбурэнні і масавыя пашкоджанні, не з'яўляюцца
.«боскім указам

Гэтыя катастрофы выкліканыя думкамі і дзеяннямі
чалавека. Усюды, дзе вібрацыйны баланс добра і зла ў
свеце парушаецца з-за назапашвання шкодных хваль і
вібрацый з-за злых намераў і няправільных дзеянняў
чалавека, пануе хаос і адбываюцца шырокамаштабныя
.разбурэнні

Свет будзе працягваць пакутаваць ад войнаў,
катастроф і трагедый, пакуль чалавецтва не выправіць
свае недасканалыя мысленне і дзеянні. Войны
адбываюцца не па боскім загадзе, а з-за шырока
распаўсюджанага матэрыяльнага эгаізму. Калі б людзі
пазбавіліся ад індывідуальнага, прамысловага,
палітычнага, духоўнага і нацыянальнага эгаізму, войны
.б спыніліся

Калі матэрыяльны дух авалодае чалавечай
свядомасцю і дамінуе над думкамі, ён выпраменьвае
празрыстае негатыўнае выпраменьванне. Сукупная сіла
гэтых негатыўных вібрацый сур'ёзна парушае
электрычны баланс прыроды, выклікаючы землятрусны,
.паводкі і іншыя катастрофы

Бог не нясе за гэта адказнасці, перш чым стане
магчымым кантраляваць прыроду, трэба кантраляваць
.чалавечыя ідэі

* * *

Думкі і словы духоўнага характару — гэта
каштоўныя каштоўнасці, якія выпраменьваюць
бясконцую мудрасць і боскую любоў
Кожны вытанчаны выраз душы падобны да
філасофскага каменя, які пераўтварае танны метал
звычайнай свядомасці ў золата блізкасці да Бога і
.адчування Яго прысутнасці
Чалавеку пара абудзіць сваю свядомасць ад сну
забыцця да абуджэння духу
Просім Цябе, Госпадзе, узняць нашу свядомасць з
глыбінь невуцтва і вузкіх, абмежаваных думак да

гарызонтаў міру, святла, любові і ўсеагульнага
.чалавечага спачування

* * *

:Каб дасягнуць поспеху
Спачатку вызначце сваю мэту і папрасіце Бога
натхніць вас выбраць правільны шлях, які вядзе да
дасягнення гэтай мэты, і падумайце
Затым дзейнічайце ў адпаведнасці з атрыманым
унутраным кіраўніцтвам, і вы дасягнеце сваёй мэты
Калі розум спакойны, усё стане больш зразумелым і
гладкім, і поспех будзе дасягнуты хутчэй, таму што
дзеянне касмічнай сілы можна даказаць праз
.прымяненне правільнага закона

* * *

Трэба быць ветлівым і тактоўным у зносінах з
людзьмі. Гэта не крывадушнасць, а павага да пачуццяў
.іншых

Чалавек — не камень, а істота, якая думае і
свядомая, і нельга ставіцца да людзей як да нежывых
.камянёў

Чалавек, які заўсёды заклапочаны справамі іншых
людзей, становіцца крыніцай праблем
Калі тое, што вы збіраецеся сказаць, будзе мець
станоўчы вынік, і калі іншы чалавек будзе да гэтага
ўспрымаць, то скажыце гэта найпрост. Аднак часам
чалавек, якому вы збіраецеся сказаць, не хоча гэтага
чуць і зробіць прама супрацьлеглае таму, што вы хочаце,
.каб ён зрабіў

Калі чалавек умее ладзіць з іншымі, ён становіцца
падобным да духмянай ружы

Калі вы праходзіце міма ружавага саду, вы часам
адчуваеце водар руж, язіну ці гардэній і кажаце: «Ого!
«!Якія ж цудоўныя гэтыя водары

І гэтак жа бывае з добрымі душамі, як толькі вы
ўваходзіце ў іх царства, вас ахінае водар іх жыцця. Гэта

водар, які ўзвышае душу і павышае яе ўзровень
.усведамлення

Калі вы праходзіце побач з месцам, дзе адчуваецца
.непрыемны пах, вам не захочацца там заставацца
Калі вы сустракаеце чалавека злым характарам,
сварлівым, агрэсіўным і сварлівым, вы не хочаце
заставацца з ім з-за непрыемнага паху, які ён
.выпраменьвае

* * *

Большасць людзей зусім не спрабуюць зразумець
жыццё

Яны жывуць механічным жыццём без якой-небудзь
мэты і несвядома пакідаюць гэты свет, калі іх зямное
.жыццё заканчваецца

Мы не павінны жыць так, як машыны, якія працуюць
аўтаматычна, а павінны знайсці мэту і дасягнуць мэты
.жыцця

І маладыя, і старыя павінны змагацца за выжыванне.

Многія апраўдваюць сябе за тое, што не шукаюць
вечных ісцін, кажучы: «Нам немагчыма ўзгадніць свае
дзеянні з гэтымі ідэаламі». Тым не менш, яны не
адчуваюць цяжкасцей у ежы і разважаннях пра свае
.штодзённыя справы

Пасля аналізу мы выяўляем, што прырода кожнага
чалавека мае тры складнікі: фізічную, разумовую і
духоўную. Людзі трацяць сваё жыццё на забеспячэнне
матэрыяльных патрэб і нічога больш, але дабрабыт
чалавека таксама заключаецца ў задавальненні яго
.інтэлектуальных і духоўных патрэб

Таму мы павінны спрасціць сваё жыццё і жыць
шчасліва, мірна і спакойна, аналізаваць і скарачаць свае
патрэбы і ведаць правільны і законны спосаб
задавальнення гэтых патрэб, не ствараючы больш
непатрэбных жаданняў, бо шматлікія жаданні ствараюць
.шмат праблем

* * *

Ланцугі абмежавання і ключы да свабоды ляжаць у
катакомбах розуму

* * *

О Госпадзе, я ўвайду ў рай Тваёй прысутнасці з
сэрцам, напоўненым любоўю і перапоўненым тугой
Вось мае палаючыя жаданні адчыняюць дзверы
маёй душы і напаўняюць мяне вялікім экстазам ад
бачання Твайго прамяністага боскага святла

* * *

Як правіла, я не люблю аддаваць загады, бо як
толькі ты прасіш кагосьці чагосьці не рабіць, гэты
.чалавек настойвае на тым, каб гэта зрабіць
Таму я раю чалавеку загадваць ці забараняць толькі
сабе. Забаронены плод спачатку салодкі, але ў рэшце
рэшт ён горкі. Таму трэба быць асцярожным і не
.дазваляць нікому красці сваю свабоду і шчасце

* * *

Бог памятае нас, нават калі мы не памятаем Яго.
Калі б Ён забыўся пра стварэнне хаця б на хвіліну, усё
.было б сцёрта з існавання
Хто, акрамя Бога, можа ўтрымліваць гэтую Зямлю ў
космасе? І хто яшчэ можа прымусіць дрэвы расці, а
?кветкі квітнець

Так, гэта Бог падтрымлівае біццё нашых сэрцаў. Ён
пераварвае нашу ежу і абнаўляе клеткі нашага цела
кожны дзень. Але як мала хто памятае Яго і дзякуе Яму,
!як Ён заслугоўвае

* * *

За верхнімі пластамі атмасферы
За сонечнымі прамянямі і пульсам клетак
За сэрцабіццямі і прашаптанымі думкамі
За думкамі, з якімі я маюся
За хвалямі маёй тугі
І за ўтойваннем матэрыялу

Ты існуеш, о Абсалютны Бясконцы
Мая душа прагне цябе
Ты не проста ў самых далёкіх кутках зорак
Хутчэй, гэта ў пульсаванні маіх пачуццяў
Яна ззяе ў маіх думках
Гэта завастрае маю волю рашучасцю і жыццёвай
сілай

Я адчуваю твой благаслаўлёны дотык
І я ў захапленні ад тваёй прысутнасці глыбока ў
маёй душы
* * *

Горныя пейзажы, намалёваныя на блакітнай заслоне
Дзіўны механізм чалавечага цела
І прыгожа сфармаваныя кветкі
І высакароднасць добрых душ
І веліч высокіх ідэй
І глыбіня кахання
Усе яны нагадваюць нам пра цудоўнага Творцу
І незвычайна прыгожая
* * *

Каханне — гэта залаты будынак
Пабудаваны Каралём Вечнасці
Для ўсёй касмічнай сям'і
Каханне — гэта схаваны агонь
Расплаўлены па боскім загадзе
Шурпатасць з сусвету
І яно ператвараецца ў нябачную субстанцыю
Ад вечнага кахання
Каханне падобнае да ракі, якая цячэ без прыпынку і
перапынку

У краінах сціплых і сумленных душ
Але яно абвіваецца вакол скамянелых скал душ
З пыхай, эгаізмам і гонарам
Таму што ён не можа прайсці праз гэта
І перасякаючы яго

* * *

Тыя, хто ведае Бога, не маюць жаданняў
Каб заняць месца ў сэрцах іншых людзей
Ці яны выглядаюць выдатна
Таму што іх адзінае жаданне — абудзіць духоўную
свядомасць

У душах тых, хто жадае
І іх натхненне — любіць Бога і звяртацца да Яго

* * *

Аднойчы адзін нямы чалавек еў мёд, і хтосьці спытаў
.яго пра смак гэтага мёду

Нягледзячы на тое, што нямы чалавек не мог
гаварыць, ён рабіў рухі, якія далі зразумець, што мёд
.салодкі на смак

Падобным чынам, калі розум уваходзіць у стан
вышэйшай свядомасці і дакранаецца бясконцай
цэласнасці прысутнасці, ён ведае, што знаходзіцца ў
кантакце з Богам і што гэты досвед прыемны, але
немагчыма выказаць словамі стан гэтай сувязі, які не
.паддаецца апісанню

Нягледзячы на тое, што боль для чалавека рэальны,
ён не можа перадаць яго іншым так, каб яны адчувалі
.яго гэтак жа, як і ён

Гэта датычыцца вышэйшых духоўных успрыманняў.

.Гэта тое, што ніхто не можа выказаць словамі
Пазнанне Бога магчыма толькі праз непасрэдны
асабісты досвед

* * *

З сэрца світання я сарваў кветкі святла як ахвяру
табе

І ты запаліў лампы пільнасці ў святыні ранішняга
святыні

Той, хто напоўнены духоўным спакоем
І я бачыў твой благаслаўлёны твар
Яно выглядае з-за ценяў

Той любімы твар, які раней глядзеў на мяне і
дагэтуль глядзеў
З дабрынёй і спачуваннем праз стагоддзі
Я больш не буду вінаваціць лёс
Цемра, якая аддаляе цябе ад мяне, — мая ўласная
справа

Цяпер у люстэрку тваёй чыстай радасці
Я бачу сябе і ведаю, што мая сутнасць — бясконцая
радасць

Я выліваю сваю любоў у святыню тваёй вечнасці
І я ўзношу да цябе гімны маёй душы, якая тужыць па
табе

І я давяраю табе самыя глыбокія пачуцці майго
сэрца

З вялікай любові і пастаяннай тугі
* * *

Шчаслівыя тыя, каго крытыкуюць іншыя за добрыя
справы, бо рай вечнай асалоды чакае тых, хто жыве і
.памірае з высакароднасцю і годнасцю

Гора тым, хто, кіруючыся эгаізмам, апартунізмам,
зайздрасцю і варожасцю, спрабуе нашкодзіць тым, хто
робіць дабро

Кпіны, сарказм, плёткі, помста, забабоны і хлусня —
гэта атручаныя дзіды зла, якія адбіваюцца ад свайго
.ўладальніка і прычыняюць яму найвялікшую шкоду
* * *

Пачуцці, якія атрымліваюць сваё існаванне ад
свядомасці і энергіі, што зыходзяць ад Бога, паказваюць
нам свет і адлюстроўваюць душу як асобную сутнасць ад
.яе крыніцы і ад астатняга стварэння

Фізічнае цела зняволіла душу, якая з'яўляецца
адлюстраваннем універсальнага духу. Ахопленая
забыўлівасцю, душа больш не памятае сваёй боскай
сутнасці, а лічыць сваё фізічнае цела сваім сапраўдным
"я". Таму яна прымае ўсе яго недахопы і прыпісвае сабе

яго абмежаванні і недахопы. Душа ў такім стане

. "называецца "эга" або "я

Але калі гэтае «эга» або гэтае маленькае,
абмежаванае «я» разумее, што яго сувязь з цэлам
часовая і што яно мае несмяротную, неўміручую
.сутнасць, тады яго можна назваць душой
Чым больш умацоўваецца яе ўсведамленне сваёй
сутнасці, чым больш узвышаецца і пашыраецца яе
свядомасць, тым больш яна адчувае, што цесна звязана
з касмічнай свядомасцю і што ўсё чалавецтва — яе
.глабальная сям'я

* * *

Мы не павінны забываць Даўцу Дароў, калі
атрымліваем асалоду ад Яго дароў
Удзячнае сэрца адкрывае шлях у свядомасці для
духоўнага росту і для таго, каб пацяклі добрыя рэчы
жыцця, бо як толькі канал адкрываецца, духоўная сіла
.імкліва пранікае праз яго
Мы павінны адчуваць удзячнасць за ўсе жыццёвыя
даброты і ўсведамляць, што ўся сіла думкі, мовы і
дзеяння паходзіць ад Бога, і што Ён зараз з намі, кіруе
.намі і натхняе нас
Як толькі гэтае ўсведамленне трывала ўкараніцца ў
свядомасці вучня, у ім з'яе ўспышка прасвятлення
Часам боская сіла прыходзіць як бурная марская
хваля, якая імчыцца наперад з вялікай хуткасцю,
змятаючы перашкоды і выносячы смецце з розуму і душы
Свет у цэлым не схільны да Бога, але тут і там
знаходзяцца душы, якія прагнуць Яго і тужаць па Ём
Нягледзячы на тое, што Бог можа здавацца
неадказным на нашыя малітвы, шчыры шукальнік не
перастае спрабаваць, а працягвае звяртацца з глыбіні
.свайго сумлення, пакуль не атрымае адказу
Да таго, як знайсці Бога, людзі заклапочаныя
задавальненнем матэрыяльных жаданняў, але пасля

таго, як знайшлі Яго, гэтыя жаданні губляюць свой смак
і бляск не з-за абыякавасці, а таму, што шукальнік
адчувае радасць душы, якая нападзіла яго сэрца і
.задавальнае ўсё яго прагнасці

Людзі ўсё жыццё імкнуцца дасягнуць матэрыяльных
рэчаў, не ўсведамляючы, што калі б яны прысвяцілі
чвэрць сваіх намаганняў, звярнуўшыся спачатку да Бога,
то спраўдзіліся б не толькі некаторыя, але і ўсё жаданні
.іх сэрца

Няхай нашы сэрцы будуць напоўнены ўдзячнасцю, а
наша жыццё будзе напоўнена падзякай

* * *

Немагчыма прыцягнуць сяброў, не пазбавіўшыся ад
.плям эгаізму і непажаданых рысаў асобы
Правільныя паводзіны — аснова сапраўднага
сяброўства

Калі ў чалавека чыстыя матывы і ён вольны ад
эгаізму, яго сутнасць праяўляецца, і колькасць яго
.сапраўдных сяброў павялічваецца

* * *

Спакой — гэта ідэальны стан, у якім мы павінны
спраўляцца з жыццёвымі перажываннямі
Беспарадкі — гэта супрацьлегласць спакою, і іх
шырокае распаўсюджванне робіць іх неўтаймаванай
.глабальнай бядой

* * *

Касмічнае святло, якое з'яўляецца крыніцай усіх сіл,
схавана за цемрай і з'яўляецца ў глыбіні цішыні, дзе
.думкі супакойваюцца і святло разглядаецца

Існуюць высокія станы разумовай канцэнтрацыі, і
чым вышэй шукальнік узнімаецца да гэтых станаў, тым
больш ён адчувае цудоўныя станы духоўнай радасці,
якія немагчыма апісаць словамі, і тады ён з захапленнем
:усведамляе

«Што я шукаў усюды»

Ён цяпер са мной, ён жыве глыбока ўва мне
Ён у маім сэрцы і душы
У цішыні я адчуваю яго прысутнасць
І за сценамі цемры я бачу яго
* * *

Гора, якое нараджае нянавісць і выклікае войны,
даказвае, што сапраўдная духоўнасць, спачуванне і
.дабрыня — гэта вышэйшыя і больш магутныя сілы
Нянавісць разбуральная, а каханне — найвялікшая
канструктыўная сіла ў існаванні
Таму, мае дарагія сябры, чалавек павінен вынесці
ўрок з марнасці нянавісці і трагедыі войнаў і любіць
Бога, бо любоў да Яго дае поспех, шчасце і поўнае
.задавальненне, якіх нішто іншае не можа даць
Толькі каханне прынясе свету сапраўдныя
дасягненні. Калі б усе краіны любілі адна адну і імкнуліся
дапамагаць адна адной не праз сілу і няправільныя
метады, а праз любоў і дабрыню, то дабро, поспех і
.дабрабыт панавалі б ва ўсіх кутках зямлі
* * *

Чалавек жыве пад уздзеяннем абмежаванняў
Адкуль ён ведае, што яму не будзе балюча ў
?наступны момант, ці што хтосьці не разбіе яму сэрца
Адзіная сапраўдная бяспека — гэта бяспека,
дасягнутая вялікімі. Валодаць такой бяспекай і даваць
яе іншым — гэта адзіная сапраўдная свабода і
.найвышэйшая мудрасць
* * *

Бог — гэта самае салодкае, што існуе
Чаго б ні прагнула ваша сэрца, вы знойдзеце ў Богу.
Я не змарнаваў ніводнай хвіліны свайго жыцця, і я
адмовіўся ад усяго, што адцягвае мяне ад Бога, і я
.знайшоў шчасце, якое не мог знайсці ні ў чым іншым
Я жыву ў стане боскай свядомасці і хачу, каб тыя,
.хто жадае, адчулі той жа стан, у якім жыву я

Я таксама хачу аддзячыць усім тым, хто даў мне
сваю любоў, падзяліўшыся з імі любоўю Бога і ласкай Яго
.прысутнасці

* * *

Я — пена касмічнага мора
Зыходзячы з глыбінь радасці
Я — паток танцуючай радасці
Над хвалямі непераадольнага шчасця
Стараюся як магу
Каб я мог стаць найвялікшым морам радасці
Няхай хвалі майго шчасця пашыраюцца ў
бясконцасць
І распаўсюджвацца ва ўсе бакі
!Каб нарэшце адпачыць у сэрцы касмічнай асалоды
* * *

Людзі бачаць толькі сярэдзіну жыцця; пачатак і
канец жыцця схаваныя ад іх
Неразумна думаць, што смерць — гэта канец
Ці магчыма, каб мы, надзеленыя інтэлектам,
кемлівасцю і поўныя жыцця, перасталі існаваць, як
!толькі заснем у момант смерці
Чалавечая істота ў цэлым — гэта маса творчых ідэй і
духоўнай свядомасці, і смерць не мае сілы знішчыць
гэтую нематэрыяльную масу і гэтую далікатную
.свядомасць
* * *

Калі вы любіце Бога чыстай і безумоўнай любоўю, Ён
будзе ўкладваць думкі ў розумы іншых людзей, і гэтыя
думкі стануць сродкам для выканання вашых жаданняў,
.нават тых, якія вы нікому не адкрывалі
Такім чынам, духоўны магнетызм, з дапамогай якога
вы можаце прыцягнуць да сябе што заўгодна, — гэта
.той від прыцягнення, які вы хочаце развіць
Калі вы жадаеце добрых, высакародных і чыстых
рэчаў, вы прыцягваеце боскі магнетызм, які прынясе вам

дабро і дабраславеньне адкуль вы ведаеце і адкуль вы
не ведаеце

* * *

Калі б злодзеяў, наркаманаў і алкаголікаў спыталі, ці
падабаецца ім іх лад жыцця, іх адказ, хутчэй за ўсё, быў
.«бы: «Вядома, не

Яны думалі, што калі пачнуць рабіць свае
няправільныя звычкі, то будуць шчаслівыя, але яны
ніколі не ўсведамлялі, што наступствы іх учынкаў будуць
.шкоднымі і разбуральнымі для іх

Вось чаму маё сэрца баліць, і я праліваю слёзы за
тых, хто робіць памылкі, бо, клянуся Богам, яны — гэта
сапраўды я, і калі б не Божая дабрыня да мяне, я быў бы
.падобны да іх

Зло само па сабе — гэта свайго роду опіум. Таму нам
патрэбныя спецыяльныя прытулкі, дзе злачынцы
.вучацца жыць праведна і правільна думаць
Турма — не падыходнае месца для рэабілітацыі.

Такія людзі павінны быць побач з уплывовымі,
.пазітыўнымі людзьмі, якія могуць ім дапамагчы

* * *

Ад радасці тваёй станцыі
Я слухаю твае мілыя, меладычныя мелодыі кожны
дзень

Што здаецца знаёмым і дарагім майму сэрцу
У мінулым я спрабаваў слухаць тваю
благаслаўлёную станцыю
Але ваша праграма здавалася далёкай
Па-за межамі маіх дробных думак
Але пасля некалькіх дотыкаў да кнопкі медытацыі
Мне ўдалося з табой пагаварыць
Ты прыляцеў да мяне на крылах эфіру
Ты граў мелодыі дабрыні
І спакой душы

* * *

Ідэі — гэта рэкі, што цякуць з крыніц душы
Быць у гармоніі з Богам — адзін з найвялікшых і
найважнейшых абавязкаў
Бог слухае мову сэрца, якая выходзіць з самых
глыбокіх куткоў душы
Людзі думаюць, што Бог не адказвае на іх малітвы,
таму што не разумеюць, што Бог часам адказвае інакш,
.чым яны чакаюць і чаго просяць у Яго
Ён не заўсёды рэагуе на іх жаданні, пакуль яны не
будуць у гармоніі з Яго агульнай воляй
* * *

Я буду сёрбаць нектар з сэрца кветак
І я расцягнуся на мяккім шаўковым дыване
Ці бегаць за залатымі матылькамі
Я хацеў бы блукаць сярод пагоркаў і горных
паваротаў
У суправаджэнні лёгкага, асвятляльнага начнога
ветрыку
Сярод рамонкаў і анемонаў
Увянчаны кроплямі расы
Я на хвіліну спынюся, каб аддаць належнае
разумнаму водару
Пах, які зыходзіць ад дрэў з гайдаючыміся галінамі
І на крылах птушак мая душа ўзляціць
Па-за межамі ўяўлення паўсюль
І з спевам салаўёў я буду спяваць свае ціхія песні
І я пашыруся бяскрайнім небам
З нітак сонечнага святла я ствару свае радасці
І месяцовымі прамянямі я змыю свой смутак
І ў цемры ночы я сатру свае цёмныя перажыванні
І з світаннем я ствару новы свет
Ад безмежнай радасці
* * *

Мы — унікальныя каналы, бо можам пашырацца або
звужацца

Нам дадзены свабодная воля і магчымасць выбару.

Некаторыя людзі блакуюць рэчышча свайго жыцця
назапашаным брудам невуцтва і не дазваляюць патоку
.ведаў ачысціць яго

Мора праўды спрабуе працякаць праз гэтыя вузкія
адтуліны з большай сілай, але безвынікова

А ёсць і іншыя, хто працягвае капаць, пашыраць і
паглыбляць каналы свайго жыцця з дапамогай
самадысцыпліны і духоўнай культуры, тым самым
дазваляючы боскай мудрасці цячы праз іх і напаўняць іх
.душы святлом і дабраславеннем

* * *

Ляжаць на спіне на цвіках — гэта подзвіг, які наўрад
ці хто-небудзь хацеў бы зрабіць, але нас павінна цікавіць
псіхалагічная сіла, якая робіць магчымым такі смелы і
.захапляльны ўчынак

Мы ўсе ведаем пра фізічны боль і дыскамфорт, якія
ўзнікаюць у выніку няшчасных выпадкаў, хвароб і
шкодных звычак. І хто можа адмаўляць, што здольнасць
цярпець фізічны боль, не адчуваючы яго ўплыву, — адно
?з жыццёвых дабраславенняў

Той, хто дасягае стану свядомасці, які дазваляе яму
ўсвядоміць, што ён не ёсць цела, не будзе адчуваць
.болю

Той, хто здольны кантраляваць свой розум,
вызважаецца ад болю і дасягае поўнага панавання над
целам

Вядома, гэта не адбудзецца за адну ноч, але
.пастаянныя намаганні твораць цуды

* * *

Мы павінны прыняць жыццё і смерць без панікі і
максімальна выкарыстоўваць урок гэтага жыцця, каб
.пазнаць наступнае жыццё

За гэтай зямлёй ляжаць бясконцыя гарызонты, дзе
мы зноў сустрэнемся з нашымі блізкімі, якіх, як мы
.думалі, страцілі назаўжды
Вядома, мы не павінны прасіць смерці ці шукаць яе,
але калі яна прыходзіць, мы павінны разумець, што гэта
апошняе выпрабаванне, якое дае нам права атрымаць
галоўны прыз

* * *

Калі шукальнік разумее важнасць пошуку Бога, ён
не вагаецца, а наадварот, умацоўвае сваю рашучасць і
.засяроджвае свой розум на сваёй благаславёнай мэце
Калі ў ім узнікае жаданне, ён падсілкоўвае яго
сузіраннем і духоўнымі памкненнямі, пакуль не адчуе
.прысутнасць Бога ў сваім сэрцы
Гэта самы бяспечны і надзейны спосаб кіраваць
караблём жыцця ў моры жыцця

* * *

Унутры цябе ляжыць цудоўны і дзівосны сад
вытанчаных думак, пахнучы любоўю, дабрынёй,
разуменнем і спакоем, яго кветкі невымерна
прыгажэйшыя за зямныя кветкі і матэрыяльныя
.духмяныя травы
Калі вы аддаёце сваё чыстае каханне, вы пасадзіце
духмяную ружу, і водар гэтага кахання і водар гэтага
разумення трымаюцца даўжэй, чым любая зямная
!кветка, і гэта праўда

* * *

Крэатыўнае мысленне, уважлівае чытанне і
паўтарэнне праўдзівых слоў — карысныя сродкі, каб
пазбавіцца ад негатыву і наладзіцца на пазітыўны
.настрой
Паўтарэнне афірмацый і просьбаў з глыбокай
канцэнтрацыяй дапаможа сфарміраваць правільны
шаблон мыслення, каб пазітыўнае мысленне стала такім
.жа натуральным, як калісьці было негатыўнае

* * *

Мы павінны захоўваць скарб духоўнай радасці і
прывіваць гэтую радасць іншым, і не дазваляць нічому
.пазбаўляць нас нашай унутранай радасці

Нават калі дні хмурацца, а падсвядомасць
падказвае, што мы ўсё страцілі, мы ўсё роўна павінны
.заглушыць мітусню непрыступнай цішынёй радасці
Карануйце сябе, сябры радасці, на троне ваших
высокіх амбіцый і мэтай, ваших высакародных учынкаў і
высокіх думак, і вы адчуеце Бога як радасць у структуры
кожнай думкі і кожнага пачуцця
Мы таксама павінны пасадзіць дрэва боскай любові ў
глебе несвядомага. Калі мы адчуем гэтую любоў, страхі
.знікнуць, а клопаты рассеюцца з Божай дапамогай

* * *

Сцвярджаць, што хтосьці ад нараджэння
слабавольны і не можа стаць моцным, няправільна, бо
існуе верагоднасць таго, што гэты чалавек можа стаць
вялікім і дасягнуць цудоўных рэчаў ва ўсіх аспектах
.жыцця

* * *

Назаўжды
?Ці настане калі-небудзь той дзень, о Вечнасць
Дзе я буду пытацца ў цябе без перапынку
І я пасылаю табе бясконцыя пытанні
!?! я атрымаю ад цябе адказ
Як вырашчваць слабыя, тонкія пустазелле
Іх галовы ўзнятыя без паклонаў
І не пахіснуўшыся ад лютых бур
Які вырывае з каранем велічныя дрэвы
І масіўныя збудаванні разбураюцца
!! магутныя моры хвалююцца
?Як першая іскра міргнула вачыма
І з'явілася першае дрэва
І першая рыба

І першая птушка
?А першынец
?Калі адбыўся іх першы візіт
Гэты дом на першым паверсе
!?Дом цудаў
Як я прагну трымаць тваю руку
Той, хто стварыў мора і зямлю
!О Вечнасць

* * *

Свет пераважна цёмны, але калі мы бачым тых, чые
твары ззяюць праманём асалоды
Іх усмешкі развейваюць наш смутак і развейваюць
нашы клопаты, як лямпа, што свеціць у цемры
Цемра знікае перад Яго святлом
Няхай усмешка душы зьяе на нашых тварах, няхай
вечер боскай любові нясе нашы ўсмешкі і рассеівае іх у
змрочных сэрцах, каб святло гэтых усмешак магло
.развеяць цемру з сэрцаў іншых

* * *

Уважлівасць да пачуццяў іншых — адна з
найцудоўнейшых якасцей, і яна надае чалавеку
найбольшую прывабнасць
Напрыклад, калі хтосьці адчувае смагу, той, хто
думае пра іншых, адчуе іх патрэбу і прапануе ім піць
.вады
Быць уважлівым да пачуццяў азначае ведаць пра
іншых і думаць пра іх
Тыя, хто паважае іншых і шануе іх пачуцці,
інстынктыўна ведаюць, што ім трэба

* * *

Адзін з вучняў сумняваўся ў сваёй здольнасці
працягваць свой духоўны шлях. Каб падбадзёрыць яго,
:настаўнік Парамаханса сказаў яму
«Бог не далёка, а блізка, і я бачу Яго паўсюль»

Студэнт запырэчыў, кажучы: «Але ж вы настаўнік,
«!які ведае Бога, сэр
:Настаўнік адказаў

Усе душы роўныя, і адзіная розніца паміж мной і
табой у тым, што я прыклаў намаганні, каб даказаць
.Богу, што люблю Яго, таму Ён адкрыў Сябе мне

* * *

Калі чалавек паглыбляецца ў прагляд вельмі
прыемнага фільма, ён забывае пра ўсё астатняе і
.сканцэнтруваецца выключна на ім
І гэтак жа бывае з тым, хто апантаны любоўю да
Бога, хто забывае ўсё, акрамя боскага каханага
Звычайны чалавек не мае дастатковай тугі і прагі,
каб адчуць боскую прысутнасць, таму што розум
прывычаіўся засяроджвацца на матэрыяльных рэчах, а
.не на боскім

Калі фільмы, сэкс і свецкія задавальненні могуць
прыцягнуць увагу чалавека, то што ж казаць пра Бога,
які з'яўляецца крыніцай радасці і самай прыемнай рэччу
!ў існаванні

Але праблема ў тым, што большасць людзей не
жадаюць пазнаваць Бога, а калі б вы Яго пазналі, то
выявілі б, што гадзіны праходзяць, пакуль вы
пагружаныя ў найвышэйшы духоўны экстаз
Што б я ні рабіў, я не адчуваю радасці, калі Бог не са
мной

* * *

Калі людзі хочуць пазбегнуць матэрыяльнай галечы,
яны павінны пагарджаць духоўнай галечай, бо яна
.з'яўляецца асноўнай прычынай усіх чалавечых пакут
Чалавек, які адначасова духоўны і практычны, —
шчаслівы чалавек, і толькі шчаслівы чалавек —
.паспяховы чалавек

Нават калі жыхары горада карыстаюцца ўсімі
выгодамі матэрыяльнага дабрабыту, гэта не спыніць
.забойствы і злачыннасць у гэтым горадзе
Ужыванне ўніверсальных прынцыпаў узаемага
служэння, спантаннага супрацоўніцтва паміж людзьмі,
любові да духоўнага жыцця і кантролю над жаданнямі
душы — усё гэта неабходна для таго, каб любое
грамадства магло атрымліваць асалоду ад гарманічнага,
.здаровага, шчаслівага і квітнеючага жыцця

* * *

Не думайце, што Бог не адказвае на вашы малітвы.

Кожнае слова, якое вы шапочаце Яму, выгравіравана ў
Яго ўніверсальным сэрцы. І калі вы паназіраеце за
рознымі спосабамі, якімі Бог адказвае, вы ўбачыце, што
.Ён сапраўды заўсёды адказвае вам

Чым мацнейшае ваша жаданне і чым мацнейшае
ваша імкненне, тым хутчэйшым і цудоўнейшым будзе
.водгук

* * *

Ёсць людзі, якія не бачаць у жыцці вышэйшай мэты,
чым задавальненне патрэб цела і яго жаданняў, нічога
.больш. Гэта стан жыцця, абмежаваны пачуццямі
І людзі, якія служаць праз інтэлектуальную і
рамесную дзейнасць, сельскую гаспадарку, гандаль,
куплю-продаж і ўсё, што звязана з практычным жыццём
у цэлым

Яны пастаянна занятыя справамі, і іх адзіная клопат
у жыцці — зарабляць грошы, якія яны часта марнуюць на
.пачуццёвыя задавальненні

Сярод іх больш развітыя людзі з творчым
тэмпераментам

Ёсць людзі з кіраўніцкімі і выканаўчымі талентамі,
якія працуюць над тым, каб зразумець сакрэты жыцця
пасля таго, як яны адчулі, як зарабляюць грошы і
.дасягаюць поспеху ў прафесійным жыцці

Яны абапіраюцца на самакантроль, каб пераадолець
загад пачуццяў, ставяцца да жыцця больш сур'ёзна і
вераць у барацьбу са шкоднымі схільнасцямі,
самасуверэнітэт і ўстанаўленне правільнага кірунку
.жыцця

Ёсць людзі з сузіральнай натурай, якія па сваёй
прыродзе духоўныя і здольныя перадаваць іншым
.натхняльныя вышэйшыя ідэі

* * *

Толькі Бог здольны выправіць зло, якое мучыць свет
і чалавецтва, але чалавецтва павінна прыкласці
намаганні, каб распазнаць боскую прысутнасць і
.паказаць бясконцую дабрыню Бога ў сабе
:каб пераканацца

Кожную раніцу я прапаную Табе, Бясконцы Творца,
сваё цела, свой розум і ўсе мае здольнасці, каб Ты мог
выкарыстоўваць іх любым спосабам, які Ты абярэш, каб
.Ты мог выказаць сябе праз мяне

* * *

Каб чалавек змог дасягнуць самапрыняцця, ён
павінен кантраляваць свае думкі

Вы павінны практыкаваць глыбокае мысленне і
засяроджваць свой розум, каб, калі вы канцэнтруеце
свой розум на пэўнай ідэі, ваша ўвага не блукала і не
.пераскоквала з адной ідэі на іншую

Большасць людзей жыве на паверхні жыцця, але каб
атрымаць жамчужыны ведаў, патрабуецца глыбокае
.апусканне ў мора думак

Глыбокія мысляры — шчаслівыя людзі, бо яны
могуць разумова дыстанцыявацца ад прычын трылогі ў
.сваім асяроддзі

Звычайнаму чалавеку няма куды ўцячы, бо ён
заўсёды жыве на паверхні, як рыба, якую лёгка злавіць
.рыбаку

* * *

Менавіта незвычайная якасць духу творчасці
дазваляе яго ўладальніку стаяць перад светам у яркім
ззянні, як вялікія людзі, якія прынеслі ў свет нешта
.карыснае, чаго ніхто раней не рабіў
Гэтыя бліскучыя геніі валодалі непахісным творчым
духам, падмацаваным воляй, якая не спынялася, пакуль
.жаданая мэта не была дасягнута
Ці быў Бог спрыяльны для гэтых вялікіх людзей, каб
яны валодалі гэтай асаблівай веліччу? І ці боская воля
выбрала іх, каб атрымаць гэтую вялікую славу сярод
?іншых

Зусім не. Проста яны выкарысталі свае творчыя
таленты, каб прадэманстраваць веліч і славу, якія
з'яўляюцца спадчынай кожнага чалавека, бо ён
створаны па вобразу Бога, крыніцы ўсёй творчасці і
.інавацый

* * *

Людзі гоняцца за шчасцем, як за ртуццю, але ёсць
спосаб знайсці шчасце, і гэта дзякаваць Богу за Яго
дабраславенні і адчуваць удзячнасць за
.дабраславенні, якія мы атрымліваем у жыцці
Наша ўдзячнасць Богу за дабраславенні ў нашым
жыцці — гэта фундаментальная ўмова для пазнання Яго,
які з'яўляецца крыніцай вечнага спакою, камфортнага
.жыцця і адноўленай радасці

Калі мы аддаем Богу сваю любоў, мы становімся
ўспрымальнымі да Яго дабраславёных дароў спакою,
задавальнення і здавальнення

Найшчаслівейшыя людзі ў гэтым свеце — гэта тыя,
хто навучыўся пазітыўна думаць, рабіць канструктыўную
працу і шчодро і добразычліва аддаваць тое, што можа.
.Гэта тыя, хто дасягнуў поспеху ў жыцці

Чым больш чалавек мае пазітыўную свядомасць,
удзячнае сэрца і любячую душу, тым больш ён адчувае
Бога ў сабе

І кожны раз, калі вучань шапоча Богу: «Які Ты
шчодры, Госпадзе!», ён разумее, што спакой і шчасце,
якія ён адчувае, — гэта дабраславенне ад Бога, і ён
жадае накіроўваць свае думкі і дзеянні такім чынам, каб
.заўсёды быць блізка да Боскай Прысутнасці
Гэтая блізкасць дасягаецца праз сузіранне,
пазітыўнае мысленне і здаровы сэнс. Яны, у сваю чаргу,
натуральным чынам узнікаюць у выніку ўдзячнасці і духу
.шчодрасці

Калі мы будзем разважаць пра даброты, якія маем, і
пра ўсе добрыя рэчы, якія заслугоўваюць падзякі і
ўдзячнасці, замест таго, каб думаць пра бедствы,
цяжкасці, хваробы, недамаганні, клопаты і страхі, якія
акружаюць нас або прычыняюць нам пакуты, то мы
пачнем пазнаваць Бога і будзем узнагароджаны за гэта
духоўным усведамленнем, якое мы называем спакоем
.або шчасцем

Нашы сэрцы будуць біцца ад любові і радасці, а
нашы розумы будуць свяціцца яркімі ідэямі

* * *

Розум большасці людзей падобны на рухавікі
!магутнасцю ў адну конскую сілу
Нягледзячы на велізарны патэнцыял кожнага
чалавечага розуму, вельмі мала людзей
выкарыстоўваюць гэтыя здольнасці, якія чакаюць сваёй
.актывацыі

Інтэрэсы людзей звычайна абмежаваныя і
абмяжоўваюцца жыццёвымі патрэбамі, такімі як ежа,
.праца, забавы, сон і гэтак далей

Але ў людзей ёсць адна з найвялікшых якасцей —
.здольнасць ствараць або ўкараняць інавацыі
Што гэта за таямнічая, загадкавая сіла? Захад —
гэта краіна практычных і прамысловых інавацый і
прыкладных навук. Усход — гэта краіна асветы і
.духоўнай творчасці

Ініцыятыўнасць — гэта здольнасць праяўляць
творчасць, рабіць тое, чаго ніхто раней не рабіў,
.інавацыйнымі спосабамі
Гэта творчая сіла, якая паходзіць ад Творцы

* * *

Калі б не было магчымасці ўнутраных змен, дзе
ляжыць зерне таго, кім мы станем, мы б не змаглі
.ажыццявіць змены ў невядомай частцы нашай прыроды
Але ў нас ёсць магчымасць паўплываць на тое, кім
мы станем у будучыні. Ранняе навучанне нашага
патэнцыялу адыгрывае значную ролю альбо ў актывацыі
гэтай невядомай часткі нас саміх, альбо ў тым, каб яна
.паралізавалася, калі яе заняўбаць

Гэтак жа, як расліны пускаюць карані ў глебу, мы
павінны развіваць добрыя якасці ў сабе праз угнаенне,
.праполку, рыхленне глебы, паліў і агароджу

Мы таксама павінны абрэзваць і выкарчоўваць
пустазелле з глебы душы

Плады нашага жыцця, буйныя, дробныя, сярэднія,
здоровыя ці хворыя, будуць у значнай ступені залежаць
ад таго, наколькі добра мы даглядаем за дрэвамі ў
.нашых садах

У нас ёсць свабода рабіць гэта, і калі мы будзем
выкарыстоўваць свой свабодны выбар у меру сваіх
магчымасцей, знешні вынік будзе добрым, і ў выніку ў
невядомай частцы нашай прыроды сфарміруецца новае і
добрае насенне, якое, у сваю чаргу, вызначыць, якім
.будзе наша жыццё ў будучыні

* * *

Адмоўныя і пазітыўныя вынікі думкі
Думка надзвычай падманлівая, бо яна можа
прывесці як да адмоўных, так і да станоўчых вынікаў
Я дагэтуль памятаю, як у адной з маіх сясцёр балела
горла, і я ніколі раней не бачыў такога моцнага болю ў
.горле; яна не магла нічога есці ці глытаць

Яна паклікала мяне і, плачучы, сказала: «Калі ласка,
.«зрабі што-небудзь, каб дапамагчы мне
Я прынёс ёй ежу і папрасіў паесці. Яна не
заўважыла, што мая рука дакранаецца да яе горла, дзе
.я сканцэнтравалі сваю разумовую энергію
Раптам яна адчула, што ёсць, не адчуваючы ніякага
болю, і яе ахапіла радасць ад таго, што яе горла
.ацалілася

Пасля таго, як я пакінуў яе, яна ўстала і паглядзела
на горла ў люстэрка, і калі ўбачыла, што язвы ўсё яшчэ
.там, боль вярнуўся, і яна пачала крычаць
Калі я вярнуўся дадому і ўбачыў, як яна пакутуе, я
«?спытаў у яе: «Што ты зрабіла
.«Яна адказала: «Я зазірнула сабе ў горла
Я сказаў ёй: «Я бачыў, што ў цябе з горлам усё ў
парадку ў святле Бога, і таму твой стан палепшыўся, але
.«ты бачыла хваробу, і таму ты адчуваеш боль
.«Тады я сказаў ёй: «Выпі гэтую ваду
Паколькі яе розум быў успрымальны, яна змагла
праглынуць ваду і зноў ачуняла, і больш ніколі не
.глядзела на сваё горла ў люстэрка
Такім чынам, думка адыгрывае значную ролю. Што
тычыцца нейралогічных расстройстваў, якія часта
падсілкоўваюцца памылковымі ўяўленнямі, то розум
можа спрыяць хуткаму аднаўленню, калі яго сіла
.выкарыстоўваецца правільна
Заўвага: Гэтая гісторыя не азначае, што вам не
варта звяртацца да лекара або праходзіць лячэнне, таму
.неабходныя ўдакладненні

* * *

:Мы павінны мець магчымасць сказаць
За гэтым абмежаваным целам я адчуваю»

«абсалютнае і неабмежаванае

Я не чытаю лекцыі, калі не адчуваю, што Бог са
мною, і не вучу, калі не знаходжуся ў поўнай гармоніі з

Ім. І калі я кажу з гэтага ўзроўню, я ведаю, што тыя, хто
.мяне слухае, не забудуць тое, што яны пачулі
Тыя, хто будзе настойлівым, спазнаюць Бога, і я
спадзяюся, што тыя, хто жадае працягваць свае пошукі,
дакрануцца да Яго благаслаўлёнай прысутнасці

* * *

Жаданне шчасця — наймацнейшае з усіх жаданняў
Сапраўднае і трывалае шчасце можна знайсці толькі
ў Богу, і калі вы адкрываеце Яго прысутнасць, вы
напаўняецеся вялікай радасцю — радасцю, якую нельга
.знайсці ні ў чым іншым

Калі б вам далі ўвесь свет, вы б не ведалі, як з ім
справіцца, і адчувалі б цяжкі цяжар і трывогу з гэтай
.нагоды

Паглядзіце на жыццё найбуйнейшых знакамітасцей і
мужчын свету, і вы ўбачыце, што яны былі
раздражняльнымі, падкідваліся пераследам з усіх бакоў,
.як лялькі, якімі гуляе рука лёсу

Але той, хто аб'яднаны са святлом свету, шчаслівы
.чалавек, бо ён звязаны са сваім Творцам

* * *

Заўсёды трэба прыкладаць намаганні, каб
пераадолець дрэнныя звычкі, бо як толькі чалавек
адчувае песімізм і змрочны настрой, ён сее нездаровае
.насенне ў глебу ўласнай душы

Працяг шкодных звычак — гэта форма
саманішчэння. Аднак імкненне адчуваць сябе бадзёрым
і аптымістычным кожны дзень, нягледзячы на ўсе
непрыемныя і трывожныя выпрабаванні, з'яўляецца
.прыкметай абнаўлення і духоўнага абуджэння

* * *

Тыя, хто дазваляе свайму розуму зацвярдзець і
скамянець, сапраўды паміраюць
Тыя, хто жадае разгадаць таямніцу жыцця, павінны
штодня абнаўляць сваё жыццё, працаваць над

самаўдасканаленнем, развіваць творчае мысленне і
.займацца канструктыўнай дзейнасцю
І перш за ўсё, яны павінны прасіць у Бога мудрасці,
бо з мудрасцю прыходзяць усе прыгожыя і ўзнёслыя
.рэчы

* * *

Бог даў нам сям'ю, каб мы маглі пашырыць кола
нашай любові ад сябе да іншых, з кім мы звязаныя, а
потым пашырыць межы гэтай любові, каб уключыць усіх
Нашых блізкіх забіраюць у нас, няхай гэта будзе
смерцю ці іншымі абставінамі, каб мы навучыліся не
абмяжоўваць сваю любоў толькі людзьмі, але любіць
саму любоў, якой ёсць Бог, наш бліжэйшы бліжні,
.схаваны за ўсімі чалавечымі маскамі

* * *

Кожны раз, калі я сустракаю людзей, якія
добразычліва ставяцца да мяне, я стараюся разабрацца
з іх розумам і логікай, а з тымі, хто не зацікаўлены, я
.рэдка размаўляю, бо яны зусім не хочуць слухаць
Што да тых, хто шчыра шукае Бога, я стараюся мець
зносіны з імі праз іх адкрыты розум і пасеяць у іх сэрцы
.насенне боскай любові

* * *

Калі гледачы падчас прагляду фільма ці спектакля
ведаюць сюжэт ва ўсіх яго дэталях да пачатку прагляду
.спектакля, яны страцяць сваю цікавасць
Падобным чынам, пажадана не ведаць усіх сакрэтаў
гэтага жыцця, бо праз раздзелы нашага жыцця
адбываецца касмічная драма, і нецікава ведаць, што
.адбудзецца, перш чым гэта адбудзецца
Нам не варта турбавацца аб канчатковым выніку, а
прасіць Бога накіраваць нас у тым, каб мы максімальна
поўна адыгралі свае ролі ў жыццёвай гульні, няхай гэта
будзе слабасць ці сіла, хвароба ці здароўе, гонар ці

пакора, багацце ці беднасць, і ў рэшце рэшт спазналі
.сэнс гэтай складанай гісторыі

* * *

Кожны хоча мець больш грошай, чым іншы чалавек, і
калі атрымлівае іх, ён усё роўна не задаволены, бо
.выяўляе, што ёсць тыя, хто багацейшы за яго
Людзі живуць у багне самананесеных пакут,
ствараючы ўласныя капрызы і жаданні замест таго, каб
.задавальняцца тым, што маюць
Ёсць людзі, якія маюць значна больш, чым іншыя,
але яны не шчаслівыя, а хутчэй гараць жаданнем
.большага і іх ахоплівае трывога і страх
Шлях Бога, сябры мае, — гэта самы лёгкае шлях, і
лепш за ўсё нам спачатку звярнуцца да Бога і папрасіць
Яго даць нам тое, што для нас лепшае, і мы атрымаем з
Яго шчодрай рукі тое, што нам патрэбна, таму што Ён
адказвае на шчырыя малітвы і выконвае жаданні сваіх
.каханых

* * *

Неразумна чакаць сапраўднага шчасця ад зямных
прывязанасцей і маёмасці, бо яны самі па сабе не
.здольныя нам яго прынесці
І ўсё ж мільёны людзей паміраюць з разбітым сэрцам
і раздушанымі пасля сваіх марных спроб знайсці ў
зямным жыцці тое шчасце, якое існуе толькі ў Богу,
.крыніцы ўсёй радасці і захаплення

* * *

Цалкам натуральна, што людзі дзякуюць Богу пасля
атрымання ад Яго дароў, але яны рэдка дзякуюць Яму ці
нават думаюць пра тое, каб падзякаваць Яму за дар
жыцця, які Ён ім даў, і за духоўныя якасці, якія Ён прывіў
.у іх душы

Лёгка ўзнесці свае сэрцы да Бога, калі мы адчуваем
Яго прысутнасць або атрымліваем ад Яго адказ на нашы
малітвы, але як цудоўна дзякаваць Яму за Яго схаванае

кіраўніцтва для нас і Яго благаслаўлёную прысутнасць з
намі, нягледзячы на тое, што мы гэтага не ўсведамляем.

Гэта знак даверу да Бога, пакоры перад Ім і
.задавальнення Яго мудрасцю

Бог па-свойму адказвае на нашу любоў і тугу, і
менавіта пакорлівыя людзі нападуняюцца ўдзячнасцю і
ўдзячнасцю за багатыя дабраславенні і дабрыню з вечна
.дабрачыннай боскай крыніцы

* * *

чалавека — яго страўнік (страўнік чалавека — яго
вораг)

Страўнік — самая ўразлівая частка цела, і яна часта
падвяргаецца найгоршым відам злоўжыванняў. Калі
стрававальная сістэма парушаецца з-за пераядання або
ўжывання шкоднай ежы, гэта можа выклікаць
.разнастайныя праблемы са здароўем

Калі чалавек глядзіць на свой твар у люстэрка, ён
думае, што з ім усё добра, але не ўсведамляе, што ў яго
арганізме назапашваецца шмат таксінаў. Калі ён не
ведае правільнага спосабу пазбавіцца ад гэтых таксінаў,
а арганізм не можа эфектыўна ад іх пазбавіцца,
.узнікаюць хваробы

* * *

Адзін з маладых вучняў папрасіў парады, і настаўнік
:Парамаханса сказаў яму

Свет прывівае вам дрэнныя звычкі і дэвіцыйныя
схільнасці, але свет не будзе несці адказнасці, не дасць
адказу і не патлумачыць вашы памылкі, якія вынікаюць з
.гэтых схільнасцей і звычак

Дык чаму ж увесь свой час прысвячаць
падманліваму сябру? Выдзяляйце адну гадзіну ў дзень
.для духоўных і навуковых адкрыццяў

Хіба Бог — той, хто дае жыццё, сям'ю, грошы і ўсё
?астатняе, — не варты адной часткі вашага часу

* * *

:Адзін студэнт спытаў
Спадар, чаму некаторыя людзі высмейваюць і»
«?высмейваюць святых і святых людзей
:Настаўнік Парамаханса адказаў
Злачынцы ненавідзяць праўду, а свецкія»
задаволены тым, што плывуць па цячэнні. Ніводная з
груп не любіць змен. Таму адна толькі думка пра
.«праведнікаў Божых турбуе іх і парушае іх спакой
Гэтых людзей можна параўнаць з чалавекам, які
шмат гадоў пражыў у цёмным пакоі. Калі хтосьці
ўключае святло, раптоўная яркасць турбуе напайсяпога
.чалавека і здаецца яму незвычайнай з'явай

* * *

Цяжкі молат кавалю не мае ўласнай волі. Пакуль ён
не падые яго рукой і не апусціць, ён застаецца на
.месцы, не выкарыстоўваючыся
Але чалавек мае свабодную волю, каб ён мог
выбраць быць добрым сродкам і праведнай прыладай у
руках Бога
Бог не хоча, каб людзі былі жорсткімі, безжыццёвымі
малаткамі, а каб яны выкарыстоўвалі свабодную волю
.для дасягнення боскіх мэтай на гэтай зямлі

* * *

Грошы не абавязкова з'яўляюцца паказчыкам
добрага густу. Многія заможныя людзі купляюць рэчы,
якія ім не патрэбныя, а потым назапашваюцца ў іх дамах
.эстэтычна непрыватнымі і бескарыснымі кучамі
Не трэба шмат грошай, каб зрабіць дом прыватным;
смак — гэта ключавы элемент
Але ідэя ўпрыгожвання дома захопляе некаторых
людзей, таму яны становяцца апантанымі ёю і
.абмяжоўваюць сябе матэрыяльнымі рэчамі
Кожны, хто мусіць аплачваць назапашаныя і
тэрміновыя рахункі, павінен імкнуцца да больш простага
.жыцця і вызвалення ад фінансавага ціску

Але гэтая свабода не прыйдзе, калі паддацца
ляноце і бяздзейнасці, ці калі кінуць усё без апраўдання
.і логікі

Аднойчы здарылася, што адзін чалавек пацярпеў
:вялікую страту і сказаў

О, гора мне! Я страціў свой стан, і мая жонка»
пакінула мяне, таму я вырашыў пакінуць усё і стаць
.«пустэльнікам

Гэты чалавек, сябры мае, не пакінуў усё, а
!наадварот, усё пакінула яго
Псіхалагічнае асяроддзе і пачуццё задавальнення —
два важныя элементы для дасягнення шчасця
Пасля вывучэння і перабору ўсіх жаданняў можна
:сказаць

Няма цяжкасцей у атрыманні неабходных»
матэрыяльных патрэб, а немагчымасць валодаць імі
«неапраўданая
* * *

:Адзін са студэнтаў спытаў
«?Спадар, што мне рабіць, каб пазнаць Бога»
:Настаўнік Парамаханса адказаў
У кожную вольную хвіліну паглыбляйцеся ў глыбокія
думкі пра яго. Пагаворыце з ім ад сэрца да сэрца, ад
.душы да душы

Ён бліжэй, чым блізкасць, і даражэйшы, чым
закаханы. Я люблю яго, як скнара любіць грошы, і я
люблю яго любоўю закаханага, апантанага чалавека да
.сваёй каханай, як тапельца глыток паветра
Калі ты выказваеш сваё непераадольнае жаданне і
.моцную тугу, ён прыйдзе да цябе
* * *

Усе нашы намаганні павінны быць накіраваны не
толькі на дасягненне добрага здароўя і матэрыяльнай
бяспекі, але і на пошук сэнсу жыцця

Калі цяжкасці нас адолеюць, мы спачатку
звяртаемся да навакольнага асяроддзя, спрабуючы
зрабіць усе матэрыяльныя змены, якія, на нашу думку,
.дапамагаюць нам

Але калі мы заходзім у тупік і кажам: «Усе мае
спробы праваліліся, што яшчэ я магу зрабіць?», мы
пачынаем сур'ёзна задумвацца пра пошук эфектыўнага
.рашэння нашай праблемы

Калі мы дастаткова глыбока паглыбляемся ў свае
думкі, мы атрымліваем, з Божай дапамогай, адказ
знутры сябе. Гэта само па сабе з'яўляецца формай
.адказу на малітву

* * *

:Настаўнік Парамаханса сказаў некаторым вучням
Сцеражыся негатыўнага погляду на жыццё. Чаму»
ты так засяроджваешся на кучах смецця, калі вакол
«?цябе столькі прыгажосці

Можна знайсці недахопы ў самых цудоўных узорах
мастацтва, музыкі і літаратуры, але ці не лепш і не варта
?атрымліваць асалоду ад іх шарму і пышнасці
У жыцця ёсць светлы і цёмны бок, бо свет»
.«адноснасці заснаваны на святле і цені

Калі вы дазволіце сваім думкам карміцца злом, вы»
.«наклічае на сябе брыдоту і распушту
Шукай ва ўсім толькі дабро, каб ты мог»
«пранікнуцца духам прыгажосці

* * *

:Настаўнік Парамаханса сказаў групе вучняў
Бог арганізаваў для нас гэты візіт на Зямлю, але
большасць з нас становяцца непажаданымі гасцямі,
.прымаючы некаторыя рэчы тут як свае ўласныя
Забываючы, што наша зямное пражыванне часовае,
мы ствараем мноства асацыяцый і адносін, такіх як:
«мой дом», «мая праца», «мае грошы», «мая сям'я» і
.гэтак далей

Але калі тэрмін дзеяння нашай зямной візы
скончыцца, усе чалавечыя сувязі знікнуць, і мы будзем
вымушаныя пакінуць усё, што, як мы думалі, у нас ёсць.
Адзіны, хто суправаджае нас заўсёды і ва ўсіх месцах, —
.гэта наш вечны і непахісна блізкі Бог
Ведай цяпер, што ты — дух, а не цела. Чаму ты
чакаеш смерці, каб навучыць цябе сваім жорсткім і
?раптоўным чынам

* * *

Калі чалавек захварэў, ён павінен зрабіць усё
магчымае, каб пераадолець хваробу. Нават калі лекары
кажуць ім, што няма надзеі на выздараўленне, яны
павінны захоўваць спакой, бо страх зацямняе пачуццё
.боскай прысутнасці, якая ўсемагутная
Замест таго, каб патураць трывозе і псіхалагічнаму
стрэсу, чалавек, які пакутуе, павінен пераканацца, што
.ён знаходзіцца пад абаронай і сяброўскай апекай Бога

* * *

Трывога азначае, што ёсць перашкоды ў
бесправаднай сістэме мозгу
Боскі гімн — гэта гімн цвярозасці і спакою, а
неспакой — гэта блытаніна
Спакой — гэта боскі голас, які гаворыць праз
бесправядныя прылады душы

* * *

Тыя, хто жадае абнавіць сваё жыццё, павінны
спачатку вызначыць пазітыўныя рэчы, якія яны хочуць
прыўнесці ў сваё жыццё, а затым распрацаваць
праграму, якой яны будуць прытрымлівацца штодня, і
яны адчуюць вялікае шчасце ў выніку выканання сваіх
.рашэнняў
Невыкананне графіка самаўдасканалення аслабляе
волю і стварае перашкоды на шляху прагрэсу
Найлепшы сябар і найгоршы вораг чалавека — гэта
ён сам

Тыя, хто прытрымліваецца натуральнага парадку
жыцця, дасягнуць плённых поспехаў. Ніякія законы не
перашкаджаюць чалавеку змяніцца да лепшага і
рэалізаваць свае высакародныя памкненні. Ніякія
перашкоды не могуць перашкодзіць чалавеку дасягнуць
сваіх высокіх мэтаў, калі ён неўскосна не прызнае гэтыя
перашкоды і не пераканае сябе, што не можа іх
.пераадолець
З крыніц натхнення

Няма розніцы паміж фізічнымі і духоўнымі законамі,
або цудамі, якія адбываюцца ў выніку разумення
механізмаў чалавечага розуму. Навукоўцы здзяйсняюць
цуды, выкарыстоўваючы фізічныя законы, а тыя, хто
развіты духоўна, здзяйсняюць разумовыя цуды. У гэты
век навуковых цудаў, які характарызуецца патокам
неймаверных вынаходніцтваў і інавацый, навукоўцы
павінны глыбей паглыбіцца ў вывучэнне духоўных
законаў, якія выкарыстоўваюць тыя, хто валодае
.духоўным разуменнем
Духоўныя цуды або боскія ласкі — гэта проста
прымяненне звышнатуральных касмічных законаў.
Звычайнаму чалавеку гэтыя дзеянні здаюцца цудамі, але
на самой справе яны з'яўляюцца выкарыстаннем нейкага
.схаванага, вышэйшага закона

Я адчуў смак прыгажосці мільярдаў зорак
Раскіданыя ў прасторах космасу
І з нявінных задавальненняў я смактаў нектар
І я зрабіў ачаг, у якім спаліў усе свае смуткі
І я нёс паходні святла
І чыстае каханне было ўкаранёна ў кожнае сэрца
У ім спалучаліся бацькоўская, мацярынская і
братэрская любоў
Я піў яго, пакуль не ап'янеў

Духоўныя кнігі былі выціснуты дзеля кроплі спакою
Вершы былі напісаны пад уплывам прыроды
І я скраў салодкасць з вулля шчасця
Я выняў асноўныя сэнсы з шахты думкі

І я чытаю
І я ўсміхнуўся
І я працаваў
І я планаваў
І я пульсavaў
Я быў нецяярплівы
І ўсяго гэтага было недастаткова
Калі яна зразумела, што гэта былі мары, якія часта
знікалі

Перш чым спраўдзяцца жаданні прагнучага сэрца
Але як толькі я выгнаў з сябе сны
І я сядзеў у святыні спакою
Маё жаданне ўзмацнілася
І я пачуў, як мая душа спявае
!Застаецца толькі Бог

Кожны чалавек увасабляе бясконцую сілу, і мы
павінны праяўляць гэтую сілу ва ўсім, што робім. Калі мы
хочам нешта стварыць, мы павінны не спадзявацца
выключна на знешнія крыніцы, а хутчэй зазірнуць у свае
.ўнутраныя глыбіні і шукаць бясконцую крыніцу
Усе паспяховыя метады працы, усе вынаходкі, усе
музычныя вібрацыі, натхняльныя ідэі і ўзнёслыя і
.цудоўныя кампазіцыі запісаны ў Божых запісах
Спачатку мы павінны вызначыць мэту, потым
папрасіць боскай дапамогі, каб яна накіравала нас да
адпаведных дзеянняў, праз якія мы можам выказаць
сваю энергію, і разважаць, пакуль розум не супакоіцца і
.выразна не ўбачыць наступны крок, які трэба зрабіць
Тады мы павінны дзейнічаць згодна з унутраным
кіраўніцтвам, якое атрымліваем, і тое, чаго мы жадаем,

будзе дасягнута. Калі розум спакойны, усё хутка і лёгка
!стане зразумелым — як гэта цудоўна
Вы дасягнеце сваіх памкненняў, і поспех ва ўсім
будзе вашым у кароткі час, таму што ўніверсальныя сілы
здольныя кіраваць правільным законам і дэманстраваць
яго эфектыўнасць. Калі мы прыгледзімся да сябе, мы
.зразумеем праўду гэтага з Божай дапамогай

Адзін з вучняў спытаў настаўніка Парамахансу пра
найбольш эфектыўныя спосабы пераадолення
:забароненай сатанінскай спакусы, і той сказаў яму
Калі вы не ўмацавалі сябе ў мудрасці, вы павінны
спачатку — калі ўзнікае спакуса — неадкладна спыніць
дзеянне або моцны імпульс і паразважаць пра рэчы
.пасля

Калі вы паспрабуеце спачатку падумаць, спакуса
адолее вас супраць вашай волі, і вы выявіце, што робіце
тое, чаго не хочаце рабіць, бо ў гэтым выпадку спакуса
.пераможа розум

Усё, што вам трэба зрабіць, гэта цвёрда сказаць: «Я
гэтага не зраблю», а потым устаць і сысці. Гэта самы
.верны спосаб пазбегнуць пастак д'ябла

Чым больш вы будзеце развіваць у сабе сілу «я не
хачу» падчас апантаных прыступаў, тым мацнейшымі вы
станеце і тым большым будзе ваша шчасце, таму што
шчасце залежыць ад таго, каб рабіць тое, што вам кажа
.ваша сумленне

Калі вы кажаце «не» спакушэнню, вы павінны казаць
тое, што маеце на ўвазе, і мець на ўвазе тое, што
.кажаце

Не здавайцеся і памятайце, што людзі са слабой
воляй заўсёды кажуць «так», а вялікія душы поўныя
.«літаратурных «не

На духоўнай падрыхтоўцы мы навучыліся кантраляваць свае эмоцыі і імпульсы, не дазваляючы асабістым перавагам дыктаваць наша жыццё. Мы сталі ўдзячнымі за ўсё, што даў нам Бог. Людзі маюць так шмат, але многія пастаянна незадаволеныя і скардзяцца, адчуваюць сябе незадаволенымі, нягледзячы на тое, што ў іх нічога няма, быццам у іх .зусім нічога няма, і іх жаданні здаюцца бясконцымі Раніцай, пасля таго, як муж паголіць бараду — і, магчыма, вусы — памые твар і апрацецца, наступнае, чаго ён хоча, — гэта сняданак. Не паспеўшы з'есці некалькі кавалачкаў, ён ужо жадае, каб жонка прыгатавала што-небудзь больш адпавядала яго густу, а жонка, у сваю чаргу, жадае мець лепшыя сталовыя .прыборы, талеркі і посуд

І так, дзень за днём, яны прагнуць гэтага і гэтага, пакуль нішто не можа іх задаволіць, і іх адносіны не страцяць блізкасці, і яны нават не страцяць самога шчасця. З-за крыўды, якую яны адчуваюць, яны паварочваюцца супраць тых, хто ім блізкі. Жонка скардзіцца і спрачаецца з мужам, муж крычыць на дзяцей, а дзеці бунтуюць і трапляюць у бяду з дрэннай кампаніяй. Справа ў наступным: не дрэнна валодаць рэчамі, але няправільна дазваляць маёмасці валодаць намі. Тыя, хто шукае шчасця, не павінны быць празмерна .прывязанымі або ўласніцкімі

Мой рай — унутры мяне, і калі я радуюся прыгожаму віду або сустрэчы з дарагімі сябрамі, мой унутраны рай узмацняе маю асалоду ад гэтага віду або сустрэчы з гэтымі сябрамі. Без гэтага ўнутранага задавальнення .нават зямны рай ператвараецца ў невыноснае пекла

Усведамленне таго, што ўся сіла думкі, мовы, пачуццяў і дзеянняў паходзіць ад Бога, і што Ён заўсёды з намі, натхняе і вядзе нас, прыносіць імгненнае вызваленне ад трывогі, разгубленасці і збянтэжанасці. З

гэтым усведамленнем узнікаюць прабліскі боскай
.радасці

Часам глыбокае духоўнае ззянне пранізвае ўсю
.істоту, выганяючы і сціраючы паняцце страху
Падобна акіянскім хвалям, боская сіла прыходзіць з
вялікай хуткасцю, праходзячы праз сэрца і амываючы
яго магутным благаслаўлёным патокам, выдаляючы з
яго ўсе перашкоды і перашкоды сумневаў, нервовасці і
.страхаў

Калі мы дакранаемся да боскай прысутнасці, ілюзія
таго, што мы — проста фізічныя целы, развейваецца.
Гэтага можна дасягнуць праз глыбокае і
сканцэнтраванае духоўнае мысленне, медытацыю пра
.Бога і пошук Яго дапамогі, каб адкрыць свой розум
Тады мы разумеем, што цела — гэта ўсяго толькі
малюсенькая бурбалка энергіі ў касмічным акіяне Бога

Калі чалавека перапаўняюць моцныя псіхалагічныя
перажыванні або ахопліваюць моцныя страхі, яму варта
.паспрабаваць заснуць

Калі ён зможа гэта зрабіць, то пасля абуджэння
выявіць, што псіхалагічнае напружанне знікла, і што
страхі аслабілі сваю хватку, бо калі душа ўваходзіць у
стан сну, яна часова ўзвышаецца над праблемамі,
першапачаткова звязанымі з прывязанасцю да цела і яго
.перажыванняў

Большы стан — гэта дакрананне да вышэйшай
свядомасці праз глыбокую, свядомую медытацыю. Мы
павінны вырашыць, што нішто не парушыць наш спакой і
.не пазбавіць нас спакою

Калі розум цалкам паглынаецца жыццёвымі
абставінамі, ён не можа ўспрыняць сапраўдную прыроду
шчаслівай духоўнай душы. Але калі мы дзейнічаем,
адначасова памятаючы пра нашу цесную сувязь з Богам,
пра тое, што Яго святло акружае нас, а Яго спакой жыве

ўнутры нас, тады падзеі не будуць уплываць на нас, і
.неспрыяльныя абставіны не парушаць наш спакой

Чалавек павінен кантраляваць свае імпульсы.

Абжорлівы чалавек есць, як і духоўны чалавек з
дысцыплінаванымі схільнасцямі. Ці можна тады казаць,
што ежа — гэта грэх толькі таму, што яна часта
?асацыюецца з абжорствам

Грэх заключаецца ў думках, у матывах. Ненасытнік
есць, каб здаволіць свой голад, а духоўны чалавек есць,
каб падтрымліваць здароўе свайго цела, і паміж гэтымі
.двума паняццямі ёсць вялікая розніца

Каб адрозніць правільнае ад няправільнага, трэба
задумацца і спытаць сябе, ці правільна тое, што ён
збіраецца зрабіць, ці няправільна. Мы павінны быць
.цалкам шчырымі з самімі сабой

Калі чалавек шчыры з самім сабой, ён наўрад ці
зробіць памылку, і нават калі памыліцца, ён зможа хутка
выправіць свой шлях. Мы павінны кіравацца сваім
сумленнем у тым, што робім, таму што сумленне — гэта
.распазнальная сіла ўнутры нас

Колькі б задач і абавязкаў у нас ні было, мы не
павінны забываць час ад часу цалкам вызваляць свой
.розум ад клопатаў і ўсіх іншых праблем і клопатаў
Паспрабуйце не думаць пра негатыўныя рэчы ні
хвіліны запар, засяродзіўшыся на ўнутраным спакоі,
асабліва калі вы адчуваеце трывогу і адчуваеце цяжар
.трывогі

Затым ён падоўжыў гэты перыяд на некалькі хвілін,
ўспомніўшы некаторыя шчаслівыя падзеі і выпадкі
Успомніце прыемныя ўспаміны, якія пакінулі ў вас
добрае ўражанне, і паспрабуйце перажыць іх ва ўсіх
дэталях, і вы паступова выявіце, што забыліся пра свае
.трывогі, а вашы страхі развеяліся

Стварэнне ўнутранага асяроддзя

Калі чалавек хоча стварыць здорае ўнутранае
асяроддзе, ён павінен практыкаваць перыяды цішыні, не
жартаваць увесь час, быць шчаслівым, вясёлым і
.ўсміхацца

Пустыя размовы рассейваюць высакародныя пачуцці
і падобныя да кулі, якая вычэргае сваю сілу,
размаўляючы пра дробязі і бескарысныя рэчы, тым
самым прыводзячы да страты каштоўнага і жыццёва
.важнага псіхалагічнага рэсурсу

Свядомасць падобная да пасудзіны з малаком; калі
яна напоўнена спакоем сузірання, вытанчанымі думкамі і
пачуццямі, яе трэба падтрымліваць у поўнай меры.

Легкадумнасць і папугайская балбатня — гэта
фальшывыя забавы, якія ствараюць дзіркі ў сценках
пасудзіны свядомасці, з-за чаго малако ўнутранага
.спакою выцякае і губляецца

Гэта не азначае, што чалавек павінен быць занадта
строгім, сур'ёзным і стрыманым, а хутчэй гэта азначае
пазбягаць кпінаў, сарказму, высмейвання, а таксама
.нелагічных і неразумных размоў

Я дагэтуль памятаю цудоўныя трэнінгі, якія мне
давалі вялікія людзі. Калі мы балбаталі і размаўлялі, яны
:казалі нам

Вярніцеся ў свае ўнутраныя крэпасці і не забівайце»
сябе халоднакроўна, каб вы не страцілі духоўных
.«успрыманняў і каб ваш спакой не знік без вяртання

Тады нам было нялёгка зразумець гэта, але цяпер я
.разумею шлях міру, якому яны нас вучылі
Дэпазіты міру

Калі чалавек працягвае выпісваць чэкі, не ўносячы
грошай на свой банкаўскі рахунак, яго грошы скончацца,
.і баланс апусце

Падобным чынам, калі чалавек рэгулярна не ўносіць
спакой на свой жыццёвы рахунак, яго рэзервы сілы,
спакою і шчасця будуць змяншацца і ў рэшце рэшт
знікнуць, што прывядзе да эмацыйнага, разумовага,
фізічнага і духоўнага банкруцтва. Медытацыя пра Бога і
адчуванне Яго благаслаўлёнай прысутнасці папаўняе
нашы ўнутраныя сілы і насычае нас усімі неабходнымі
.жыццёва важнымі элементамі

Замест таго, каб жыць толькі сучаснасцю, мы
спрабуем жыць адначасова мінулым і будучыняй, што
ўскладае цяжкі цяжар на розум, вымотвае яго і
абмяжоўвае яго здольнасць эфектыўна спраўляцца з
рэчамі. Вось чаму мы павінны палегчыць сваю разумовую
нагрузку. Мінулае знікла назаўжды, дык навошта насіць
?яго ў сваіх думках

Няхай розум спраўляецца са сваімі цяжарамі
паасобку, а не з усімі адразу. Лебедзь есць толькі
цвёрдую частку вадкасці, якую ён чэрпае дзюбай; гэтак
жа і мы павінны захоўваць у сваім розуме толькі ўрокі,
атрыманыя з мінулага, і забываць пра непатрэбныя
.дэталі

Гэта значна супакоіць розум. Задавальненне
сучаснага чалавека заключаецца ў памнажэнні таго, што
ён мае, і набыцці большага, нягледзячы на пазбаўленні і
.пакуты іншых

Але ці не лепш чалавеку жыць проста, без
празмернай раскошы і з меншай руплівасцю і трывогай?
Няма ніякага задавальнення ў шалёнай спяшальніцтве
да такой ступені, што не атрымліваеш задавальнення ад
.таго, што маеш

Надыдзе дзень, калі людзі прачнуцца ад духоўнай
спячкі і пачнуць пераадольваць патрэбу ў матэрыяльных
дабротах. Надыдзе дзень, калі яны адкрыюць для сябе,

што больш простае жыццё прыносіць большую бяспеку,
.мір і спакой

Заваяваць сэрцы людзей сілай кахання — гэта
найвялікшая перамога, якой можа дасягнуць чалавек у
.жыцці

Гэта былі найвыдатнейшыя дасягненні вялікіх
людзей, якія жылі і паміралі дзеля іншых. Тыя, хто
валодаў велізарнай матэрыяльнай уладай і жыве толькі
дзеля сябе, хутка ахінаюцца забыццём. Але тыя, хто
.жыве дзеля іншых, застаюцца ў памяці назаўжды
Прарокі не мелі залатых тронаў падчас свайго
зямнога вандравання, але яны сядзяць на троне кахання
ў сэрцах мільёнаў. Гэта найлепшы трон, які можа заняць
.любых чалавек

Чалавек прыходзіць у гэты свет плачучы, пакуль усе
астатнія радуюцца яго з'яўленню. Ён павінен працаваць і
служыць на працягу адведзенага яму жыцця, каб, калі
прыйдзе час пакінуць гэты свет, ён сышоў з усмешкай,
.пакуль свет аплакваў яго

Бог стварыў гэты свет, каб чалавецтва магло
выкарыстоўваць свой інтэлект для дасягнення духоўных
ведаў і разумення боскай Думкі. Гэта магутная сіла, і
гэтая сіла павінна быць накіравана правільным чынам на
.карысць сабе і іншым

Калі б Бог не даў нам любові, пасадзіўшы Сваю
любоў у нашых сэрцах, мы б ніколі не змаглі пазнаць
.чалавечую любоў

Паколькі Бог такі шчодры і любячы да нас, Ён
павінен быць нашай мэтай і мэтай нашых пошукаў. Ён не
хоча навязвацца нам, але ніякага шчасця нельга
.дасягнуць, не думаючы пра Яго і не злучаючыся з Ім
Таямнічы спосаб працы цела і розуму, які адрознівае
нас ад усіх іншых істот, і ўсе іншыя цуды і цуды ў жыцці
павінны быць дастаткова, каб матываваць нас шукаць і

адкрываць гэта. Тыя, хто шчыра і старанна спрабуе,
.дасягнуць поспеху ў сваіх намаганнях і сваёй мэты
Калі я ўпершыню стаў на гэты шлях, маё жыццё
спачатку было хаатычным і неарганізаваным, але
дзякуючы паўторным спробам і настойлівым намаганням
хмары пачалі расейвацца, і ўсё стала дзіўна ясным. Усё,
што са мной адбылося, было пераканаўчым доказам
існавання Бога і магчымасці зносін з Ім і пазнання Яго ў
.гэтым жыцці

О, які ж мір і спакой знаходзіць той, хто шукае Бога!
Свет тады стане светлым і ўсмешлівым, усё будзе добра,
.і нішто не зможа пасеяць страх у сэрцы
Вось як мы павінны супрацьстаяць выклікам і весці
жыццёвую бітву з адвагай і мужнасцю, якія належаць
.дзецям жыцця і святла

Калі мы адчуваем, што павінны рабіць занадта шмат
спраў адначасова, мы вельмі расчароўваемся
Замест таго, каб турбавацца пра тое, што трэба
:зрабіць, лепш сказаць
Гэтая гадзіна часу належыць толькі мне, і я зраблю
.ўсё магчымае, не дазваляючы ціску перагрузіць мяне
Гадзіннік не можа адлічваць 24 гадзіны за адну
хвіліну, і гэтак жа немагчыма зрабіць за адну гадзіну
.тое, для чаго патрэбныя 24 гадзіны
Мы павінны прыкласці дастаткова намаганняў, каб
зрабіць тое, што нам трэба зрабіць у цяперашні момант, і
рабіць гэта спакойна і без стрэсу, а будучыня
.паклапоціцца пра сябе сама
Атрымлівайце асалоду ад сучаснага моманту і
паспрабуйце гарманізаваць з вібрацыямі спакою
Чым больш вы гэта робіце, тым больш вы будзеце
адчуваць у сабе дабраславёную сілу, якая працуе вам на
.карысць, узбагачае ваша жыццё і робіць вас шчаслівымі

Барацьба са страхам і трывогай
Трывога ўзнікае ў сэрцы ў выніку адчування болю.
Такім чынам, мы бачым, што страх заснаваны на мінулым
вопыце. Магчыма, чалавек упаў у мінулым і зламаў нагу,
.і таму баіцца паўтарыць той жа досвед
Пастаянная канцэнтрацыя ўвагі на такіх балючых
выпрабаваннях паралізуе волю і нервы, што можа
прывесці да падзення і паўторнага пералому нагі! Больш
за тое, калі сэрца паралізуецца страхам, жыццёвыя сілы
арганізма падаюць да самага нізкага ўзроўню, што
дазваляе хваробным мікробам пранікаць у арганізм і
.прычыняць шкоду
Наўрад ці знойдзецца чалавек, які б не баяўся
хваробы. Страх быў дадзены чалавеку як сродак
засцярогі, каб пазбавіць яго ад болю, і яго мэтай было не
.ўзмацняць яго і пастаянна зацыклівацца на ім
Пастаянная заклапочанасць страхам перашкаджае
нашым намаганням пазбегнуць цяжкасцей і вырашыць
праблемы, з якімі мы сутыкаемся. Умераны страх
заснаваны на мудрасці, напрыклад, калі лічыць пэўную
ежу шкоднай для здароўя, нягледзячы на тое, што
хоцацца яе есці. Страх хваробы ўвасабляе хваробу.
Людзі самі выклікаюць хваробу, проста думаючы пра яе.
Калі вы пастаянна баіцеся прастудзіцца, вы будзеце
больш успрымальныя да яе, што б вы ні рабілі, каб
.пазбегнуць яе
Не дазваляйце страху паралізаваць вашу волю і
нервы. Калі трывога адолее вас супраць вашай волі, вы
самі ствараеце той самы досвед, якога баіцеся. Таксама
неразумна праводзіць занадта шмат часу з людзьмі, якія
пастаянна гавораць пра свае хваробы і слабасці.
Засяроджванне ўвагі на гэтых рэчах можа пасеяць у
.вашым розуме насенне страху

Тыя, хто баіцца захварэць на лёгачны туберкулёз,
рак або хваробы сэрца, павінны выкінуць гэты страх са
.сваіх думак, каб ён не прывёў да непажаданых станаў
Што тычыцца хворых і пажылых людзей, ім патрэбна
як мага больш прыемная і спрыяльная абстаноўка сярод
людзей з моцным і пазітыўным тэмпераментам, каб
падбадзёрыць іх і падняць настрой праз пазітыўныя
.думкі і пачуцці

Думка мае вялікую сілу. Работнікі бальніц рэдка
хварэюць дзякуючы сваёй упэўненасці ў сабе; больш за
тое, моцныя думкі аднаўляюць іх энергію і
.забяспечваюць ім пастаянны запас жыццёвых сіл

Песня тугі

З вялікай тугой я ўзношу да цябе песні майго сэрца
Я аддаю перад табой усе мае духоўныя скарбы
Я сабраў для цябе мёд непераадольнага кахання і
непахіснай вернасці

У клетках майго сумлення ўсё маё — і тваё таксама
О Госпадзе, я прагнуў у пустыні фальшывых надзей і
бесплодных жаданняў

І цяпер я піў і здавольваў сваю смагу з крыніц тваёй
любові і спакою

У мяне больш няма прагі да зямных жаданняў
Я адчуваю, як твой благаслаўлёны, духмяны ветрык
цячэ да мяне, і я асвятляюся

І свечкі майго шчасця ззяюць святлом тваёй радасці

Я ледзь не памёр ад смагі і знясілення

Сярод міражу падманлівых зямных аазісаў

І цяпер я акунаюся ў шчаслівыя хвалі твайго

благаслаўлёнага духу

Я хачу патануць у тваім святым моры і жыць вечно ў

!табе

Мова кветак

Бог — найвялікшы мастак

Яго абсалютная прыгажосць адлюстроўваецца ў
прыгажосці кветак
Як цудоўна думаць пра яго кожны раз, калі мы
!бачым кветкі і ружы
Бог нябачны
Аднак ён размаўляе з намі
Праз кветкі
І тысячы іншых мілых і чароўных істот
І напайнае нас сваім нябесным водарам
Ён штодня пацвярджае нам Сваё існаванне праз
Свае стварэнні
Кветкі былі створаны з пэўнай мэтай
Яна служыць усім сваёй прыгажосцю, пакорлівым
служэннем
Мы гаварылі пра Божыя цуды больш за ўсё на свеце
Кожная кветка распавядае сваю цудоўную гісторыю
боскай прысутнасці
Кветкі выкарыстоўваліся стагоддзямі
Не толькі для ўпрыгожвання, але і для таго, каб
раскрыць Божы водар і прыгажосць
Мы можам адчуць прысутнасць Бога праз кветкі і
ружы
Таму што кожная кветка — гэта боская структура,
праз якую мы ўспрымаем праяўленне Бога
Прыгожая, якая любіць прыгажосць
Лічыце палявыя лілеі не Саламонам ва ўсёй ягонай}
{славе
Ён быў апрануты як адзін з іх
Трывогі: іх прырода і як з імі змагацца
Клопаты бескарысныя, яны толькі абцяжарваюць
нашы сэрцы яшчэ большымі клопатамі
Калі сыходзіш з працоўнага дня або заканчваеш яго,
забывай пра яго. Не трымай яго ў галаве і бяры з сабой
.дадому

Клопаты ўтвараюць тоўсты пласт цёмных, змрочных
аблокаў вакол розуму, прымушаючы чалавека
спатыкацца, таму што яго шлях не ясны і не лёгка. Мы
павінны навучыцца ўсё больш і больш спадзявацца на
Бога. Гэта сама па сабе навука і пастаянны боскі закон,
які не змяняецца і не пераўзыходзіць. Той, хто робіць
усё, што можа, і ў той жа час шукае боскай дапамогі,
пазбавіцца перашкод на сваім шляху, паменшыць
інтэнсіўнасць цяжкасцей, і Бог адчыніць ім дзверы. {Той,
хто спадзяецца на Бога, будзе дастатковай для яго.}
{Ускладзі свае клопаты на Госпада, і Ён справіцца з імі.}
Ведайце — няхай Бог памножыць вашы веды — што
заўсёды ёсць выйсце з жыццёвых цяжкасцей і клопатаў.
Калі мы крыху спынімся і падумаем, старанна падумаем
пра ліквідацыю прычыны нашай трылогі, замест таго,
каб зацыклівацца на ёй, Бог адчыніць нам дзверы і
.павядзе нас на шляхі, якія мы ніколі не ўяўлялі
Многія людзі прыходзяць да мяне, каб пагаварыць
пра свае клопаты, таму я прашу іх супакоіцца і
паразважаць, шукаючы боскай дапамогі, і не думаць пра
іншыя спосабы вырашэння сваіх праблем, пакуль яны не
.супакояцца і не атрымаюць духоўнага спакою
Калі розум спакойны, боскі спакой сыходзіць на
душу, а вера ўмацоўваецца, рашэнні праблем
.з'яўляюцца, як сонца, якое ўзыходзіць з-за гор
Ігнараванне праблем не гарантуе іх вырашэння, а
турбота пра іх не прыносіць станоўчых вынікаў
Медытуйце, пакуль не супакоіцеся, затым
падумаіце пра сваю праблему і шчыра маліцеся Богу аб
дапамозе. Засяродзьцеся на праблеме, і вы знойдзеце
.рашэнне без турбот і напружаных намаганняў
Шчырая і адданая малітва заўсёды будзе пачута
Богам, але калі малітва не ўносіцца з запалам і
.шчырасцю, відавочна, што яна не будзе пачута

Кожны разумее, што ў нейкі момант адно з яго
жаданняў спраўдзілася дзякуючы малітве
Калі жаданне ператвараецца ў тугу, яно кранае
сэрца Бога, і Ён дае жаданае
Калі Бог чагосьці жадае, уся прырода адгукаецца на
Яго волю

Бог адказвае, калі мы звяртаемся да Яго ўсім
сэрцам, з глыбокай верай і непахіснай рашучасцю
Часам Ён адказвае, укладваючы ў галаву пэўную
ідэю, якая дапаможа выканаць ваша жаданне або
задаволіць вашу патрэбу
Такі чалавек служыць сродкам у руках Бога для
дасягнення жаданага выніку
Людзі не ведаюць, як працуе гэтая магутная сіла
Ён працуе з надзвычай дакладнымі разлікамі, не
"пакідаючы месца для "калі" ці "калі не
«Вось што маецца на ўвазе пад «верай у нябачнае
І Ён дасць яму дапамогу адтуль, адкуль ён не
спадзяецца

З гімнаў душы
Дрэвы ўздыхаюць
І вецер гуляе
І сонца ўсміхаецца
І рака цячэ далей
І нябёсы ўзвышаюцца вышэй
ружова-чырвоныя плямы
І зямля мяняе свой чорны плашч
Зорныя дыяменты
Насіць на працягу дня
Бліскучы залаты касцюм
Прырода ўпрыгожвае і ўпрыгожвае сябе
У вясёлых колерах наступных сезонаў
І цуркічы ручай
Ты ніколі не спрабуеш размаўляць
З галасамі, адценымі заіканнем

Пра схаваныя думкі
І што зыходзіць з глыбінь душы
І птушкі спяваюць
І яна спрабуе прызнацца
З невядомымі справамі
Яно бурліць у ёй
Але чалавек
Умее гаварыць і тлумачыць
У зразумелых і відавочных выразх
Пра тое, што не ўдалося зрабіць усім
Адносна раскрыцця яго
Пра Гаспадара Сусвету
Прысутнічае ўсюды
Павышэнне дасведчанасці
Наша ўнутранае псіхалагічнае асяроддзе
фарміруецца нашым узаемадзеяннем з знешнім
асяроддзем з самых ранніх этапаў жыцця
Гэта ўнутранае асяроддзе і інтэлектуальныя звычкі,
а таксама жаданні і схільнасці, сфарміраваныя мінулымі
жыццямі, часта аўтаматычна кіруюць нашымі дзеяннямі і
.паводзінамі
Што да інтэлектуальнага абнаўлення, або
ўзвышэння свядомасці ад цела да духу і духоўных ісцін,
то на пачатку жыцця душа атрымлівае асалоду ад
праяўлення сябе і выказвання сваіх жаданняў праз цела,
.і ў выніку яна становіцца вязнем цела
Мы павінны навучыць сябе жыць на ўзроўні,
вышэйшым за фізічны. Разумовае развіццё цесна звязана
з фізічным або матэрыяльным ростам. Таму, згодна з
натуральнай эвалюцыяй, душа праходзіць некалькі
стадый, каб дасягнуць узроўню духоўнай
усведамленасці, што тлумачыць, чаму спачатку
.дасягаецца матэрыяльны поспех, а затым — разумовы

Разумовыя дасягненні, несумненна, карысныя, бо
праз іх мы вучымся пераўтвараць фізічныя патрэбы ў
духоўную бяспеку
небяспечны паварот

Праблемы, з якімі сутыкаецца свет сёння, не былі
створаны Богам, хутчэй яны з'яўляюцца вынікам доўгіх
гадоў недасканаласці мыслення і памылковых дзеянняў
чалавецтва ў цэлым. Што людзі пасеюць, тое і пажнуць

Чалавек дасягнуў небяспечнага паваротнага
моманту і стаіць на скрыжаванні дарог. Ён можа альбо
знішчыць сябе з дапамогай вынайджаных ім сродкаў
вайны, альбо звярнуцца да вышэйшага ладу жыцця і
прыцягнуць Бога ў сваё жыццё, прытрымліваючыся
маральных, этычных і духоўных каштоўнасцей, якія
прапагандавалі прарокі і мудрацы. Выбар за намі

Чалавецтву пара вызначыць сваю пазіцыю і
вырашыць, якім шляхам яно павінна ісці: альбо да хаосу і
разбурэння, альбо да вышэйшых універсальных ідэалаў,
да якіх заклікаюць нябесныя рэлігіі, каб выратаваць
душы і свет ад пакут і бедстваў

Калі чалавек выконвае сваю ролю так, як павінен, і
натхняецца законамі дабра, любові і цнатлівай маралі,
то змрок абавязкова знікне, а цемра расеецца
Няма логікі ці апраўдання трагічным падзеям, якія
перажывае свет, а таксама бессэнсоўнаму гвалту, які
адбываецца ў кожнай краіне. Прычына ўсяго гэтага ў
тым, што чалавецтва далёка адышло ад свайго Творцы і
страціла сапраўдную сувязь з Ім

Людзі не бачаць лагічнага апраўдання таму, каб не
выказваць свае горкія негатыўныя пачуцці і не выліваць
гнеў на іншых, і лічаць, што адзіны спосаб вырашыць
праблемы — гэта зброя і забіраць жыцці

Але Бог, Яго прарокі і Яго вялікія людзі хочуць, каб
людзі жылі ў згодзе адзін з адным і супрацоўнічалі ў
праведнасці і пабожнасці

Ваша сапраўднае «я» мае касмічныя карані. Гэтыя
карані чэрпаюць сваю сілу з касмічнай крыніцы, якой
ёсць Бог, крыніца ўсёй сілы ў існаванні. Абмежаванае,
меншае «я», або «эга», — гэта толькі малая частка таго,
.што можна здабыць знутры і праявіць у рэальнасці
Ваша сутнасць утрымлівае бясконцы патэнцыял, які
чакае, каб яго актывавалі, выкарысталі і прынеслі
карысць

Усе вялікія настаўнікі сцвярджаюць, што ў цэле
жыве несмяротная душа, якая з'яўляецца іскрай Божага
святла, што напаўняе існаванне і падтрымлівае ўсё
.стварэнне

Ці ведаеце вы, як людзі праводзяць сваё жыццё?
Мала хто з нас ведае, як правільна жыць і як мы можам
атрымаць карысць ад жыцця, калі будзем разумна і
.эканомна ўкладваць яго
Перш за ўсё, мы павінны памятаць пра свой час. Час
пралятае і выслізгвае, перш чым мы гэта заўважаем, і
таму мы часта не цэнім каштоўнасць часу, які даў нам
.Бог

Колькі часу марнуецца ні на што! І як мала хто
спыняецца, каб падумаць і падумаць пра тое, што можа
нам прапанаваць жыццё. Большасць людзей зусім не
задумваюцца; яны праводзяць сваё жыццё, ядучы, спячы
і аддаючыся забаўкам, а потым пакідаюць гэты свет
.амаль без грошай

Вельмі важна адрозніваць патрэбы ад жаданняў.
Сапраўдных патрэб вельмі мала, а жаданняў незлічоная
колькасць. Каб знайсці свабоду і ўнутраны спакой, мы
павінны задаволіць свае патрэбы і перастаць гнацца за
бясконцымі жаданнямі і мімалётным зямным шчасцем,
падобным да пустыннага міража, які не сілкуе і не
.задавальняе смаглях

Чым больш чалавек абапіраецца на знешнія
абставіны для дасягнення шчасця, тым далей ён
адыходзіць ад яго адчування. Развіццё і падтрымка
жадання раскошы — гэта верны шлях да павелічэння
.няшчасця і заняволенасці маёмасцю

Мы павінны скараціць свае патрэбы і прысвяціць
свой час пошуку сапраўднага шчасця або духоўнай
асалоды

Душа ніколі не змяняецца; гэта вечная сутнасць,
схаваная за заслонай абмежаванай чалавечай
свядомасці, якая кішыць усялякімі болямі, няўдачамі і
смерцю

Мы павінны падняць ілюзорную заслону
непастаяннасці і змен і спачываць у нашай вечнай
прыродзе. Мы павінны ўмацаваць сваю свядомасць на
скале непахіснасці і ўнутранага спакою, якая з'яўляецца
тронам боскага спакою, што пераўзыходзіць разуменне,
і тады мы паспытаем салодкую крыніцу асалоды, што
.цячэ з благаслаўлёных крыніц Духа, днём і ноччу
Шчасця можна дасягнуць праз самадысцыпліну,
выхаванне простых звычак жыцця і вытанчанага
мыслення, а таксама ашчаднасць грошай, нават калі мы
зарабляем больш, чым нам трэба для задавальнення
нашых асноўных патрэб. Мы таксама павінны
працягнуць руку дапамогі іншым і дапамагчы ім
.дапамагчы сабе самім

Існуе няпісаны закон, які абвясчае, што той, хто
дапамагае іншым дасягнуць дабрабыту і шчасця,
атрымае дапамогу з нечаканых крыніц, і яго ўласны
дабрабыт і шчасце будуць павялічвацца. Гэта пастаянны
і нязменны закон, і шчаслівыя тыя, хто жыве па ім, бо
яны будуць сярод шчаслівых. Ці не лепш жыць проста і
?быць багатым духам

Святло за святлом Бог вядзе да свайго святла, каго}

{хоча

{І святло свеціць у цемры}

За кожным агеньчыкам у маленькай электрычнай
лямпачцы цячэ моцны ток, а пад кожнай маленькай
.хваляй ляжыць вялікі акіян, які стаў мноствам хваль
Гэта таксама датычыцца людзей. Бог стварыў
людзей і даў ім свабоду волі і выбару. Але людзі
.забываюць пра крыніцу і сілы, якія Бог уклаў у іх
Няма мяжы магчымасцям, якія існуюць у гэтым
свеце, ні прагрэсу, якога можа дасягнуць чалавек, і
гарызонтам, якіх ён можа дасягнуць

Калі мы пачынаем разумець чалавека ў яго
цэласнасці і быцці, мы разумеем, што ён не з'яўляецца
фізічнай істотай

Унутры яго заключаецца мноства сіл, патэнцыял якіх
ён выкарыстоўвае ў рознай ступені, каб прыстасавацца
да ўмоў гэтага свету, і патэнцыял гэтых сіл невымерна
.большы, чым усведамляе звычайны чалавек
Крыніцы і глыткі: аазіс святога кахання

Я буду чэрпаць жыццёвую сілу
З фантана залатога сонечнага святла
Я буду глытаць спакой
З крыніц месяцовых срэбных начэй
Я вып'ю тваю сілу
З кубка магутнага ветру
Я буду піць тваю ўсведамленасць з радасцю і
захапленнем

З кубкаў маіх тонкіх, глыбокіх думак
У тваім благаслаўлёным святле
Я застануся няспынным назаўжды
Гледзячы на Твой благаслаўлёны і ўсеіснуючы твар
З пільным позіркам праз доўгія вякі вечнасці
Я шукаў Божай любові
У бесплоднай глебе чалавечых эмоцый

Пакуль я нарэшце не знайшоў
На аазісе святога кахання
Чыя крыніцы ніколі не вычэрпваюцца
Госпадзе, дапамажы мне атрымаць маю нябесную
спадчыну

І каб я мог жыць жыццём бессмяротных
!О Найлюбячы і Святы
Нават калі цемра майго невуцтва старая, як сам час
Дазвольце мне зразумець, аднак
Што з сьвітаннем твайго святла
Цемра знікне ў імгненне вока
Як быццам гэтага ніколі не было
Гнеў і яго ўплыў на здароўе
Нягледзячы на тое, што звычайны чалавек не мае
свядомай памяці пра перажыванні сваёй душы, ён
з'яўляецца часткай касмічнага цэлага і павінен час ад
часу падзараджаць сваё жыццё асвятляльнымі патокамі
жыцця, якія зыходзяць ад Адзінага і Непаўторнага,
крыніцы жыцця, любові і праўды, якая не змяняецца і не
.падзяляе

Калі шукальнік шануе прынцып Ісціны ў думках,
словах і справах, ён яднае сябе са стварэннем і Творцам.
Кожны, хто сустракаецца з гэтым духоўна развітым
чалавекам, духоўна ўзбагачаецца яго гарманічнымі
духоўнымі вібрацыямі, хоць гэта ўзбагачэнне
.адрозніваецца па ступені
Гэты вучань вольны ад балючых дваістасцей і
супярэчлівых рэлятывізмаў і ў рэшце рэшт мае права
.ўвайсці ў канчатковы прытулак: абсалютную праўду
Адсутнасць гневу — найхутчэйшы шлях да
ўнутранага спакою. Гнеў вынікае з расчаравання
.жаданняў, а той, хто не мае жаданняў, вольны ад гневу
Той, хто нічога не чакае ад іншых і звяртаецца да
Бога, каб дасягнуць сваіх мэтай і выканаць свае жаданні,
не будзе адчуваць крыўды ці горычы да сваіх бліжніх, і

не будзе раніць іх пачуцці (Усмешка брату — гэта
.міласціна) і (Ідзі першым і памірыся з братам сваім)
Мудры чалавек задаволены сваім пэўным веданнем
таго, што Бог — кіраўнік і адміністратар усіх светаў, і ён
не лічыць, што рэчы адбываюцца выпадкова, таму ён
вольны ад гневу, укаранёнай нянавісці і варожых
.пачуццяў

Гэты свет — свет адноснасці, і мудрыя людзі
падпарадкоўваюцца боскай волі і прыстасоўваюць свае
дзеянні да абставін. Часам яны могуць праяўляць смелае
ці нават гвалтоўнае незадавальненне, калі гэта
перашкаджае злачынцам прычыняць шкоду нявінным.
Але мудрыя не маюць нянавісці ні да аднаго чалавека,
незалежна ад таго, наколькі вялікая іх невуцтва ці
.колькі шмат іх правін

Чалавек, які ведае сябе, можа раз'юшыцца на доўгі
ці кароткі перыяд, але неўзабаве ён вяртаецца да сваёй
.звычайнай спакойнасці і спакою

Гнеў звычайнага чалавека нельга ліквідаваць сілай
волі і імгненна, але чыстае сэрца чалавека, вольнага ад
.свецкіх жаданняў, не адчувае гневу і не праяўляе яго

Гнеў — найбольш распаўсюджаная хіба сярод
.людзей, і ён парушае мір у сем'ях і паміж народамі
Тых, хто схільны да выбліскаў гневу, не любяць
сем'і, і гэтыя пастаянныя прыступы лютасці шкодна
ўплываюць на здароўе чалавека і часта прыводзяць да
гвалту. Калі людзі сляпа паддаюцца гневу, значная
колькасць з іх здзяйсняе злачынствы, трапляе ў турму
.або асуджаецца на смерць

У адпаведнасці з прынцыпам самазахавання, усе
людзі павінны навучыцца быць разважлівымі, улічваць
.наступствы і кантраляваць свой гнеў

Тыя, хто стрымлівае свой гнеў і даруе людзям, — а
Бог любіць тых, хто робіць дабро
Дасягненне псіхічнай раўнавагі

Аднатыўнасць жыцця (нараджэння, смерці,]
задавальнення і болю) пераадольваецца тымі, хто
глядзіць на гэты свет з ураўнаважаным розумам.
Сапраўды, яны ўкаранёныя ў ідэальна збалансаваным
Бхагавад-Гіта 4:9 [.боскім духу
Інтэрпрэтацыя і каментарыі

Псіхічнае раўнавагу можна дасягнуць праз практыку
духоўных практыкаванняў, якія дапамагаюць звярнуць
розум унутр, дзе ёг адчувае збалансаваны стан
нязменнай радасці. Калі ён здольны праяўляць гэты
ўнутраны стан падчас няспанна, ён становіцца чыстым і
.заземленым ва ўніверсальным духу

Мудрыя кажуць, што звычайны чалавек
недасканалы з-за свайго сэнсарнага ўзаемадзеяння з
дваістасцю і адноснасцю існавання, такімі як боль і
задавальненне, спёка і холад, жыццё і смерць. Толькі
тыя, хто можа добраахвотна аддзяліць сваю свядомасць
ад зямных адчуванняў, сапраўды вольныя ад трывожнай
дваістасці пачуццяў, і менавіта яны знаходзяць спакой у
.боскім духу, адчуваючы вечны спакой

Ёгі, якія адчуваюць святое шчасце ў станах
унутранага, свядомага і ўзнёслага ўсведамлення,
.чыстыя і знаходзяцца ў еднасці з касмічным духам
Недысцыплінаваны чалавек назірае за рухомымі
вобразамі гэтага свету і плавае на хвалях радасці і
смутку, адчаю, гневу, здранцвення ці апатыі ў моры
сваёй свядомасці, не маючы магчымасці ўбачыць месяц
.душы, які адбіваецца ў гэтым моры

Калі бурныя хвалі свядомасці сціхаюць, мудры
чалавек у спакойным унутраным акіяне бачыць вобраз
.святшчэннага месяца без скажэнняў

Негатыўнае мысленне — вораг
Калі вам трэба нешта пераадолець, вы павінны
зразумець, чаму вы павінны гэта пераадолець. Вы
павінны не толькі адмовіцца ад гэтага і дыстанцыявацца

ад гэтага, але і перастаць думаць пра гэта і выгнаць
гэта са сваіх думак. Негатыўнае мысленне — гэта грозны
.вораг, якога трэба перамагчы

Калі вы пераклучыце сваю ўвагу з сэнсарнага
ўсведамлення на духоўнае, вы дасягнеце перамогі і
.прынясеце сабе шчасце. Дасягненні ляжаць у розуме

Нельга станавіцца ахвярай празмернасцей.
Атрымлівайце асалоду ад рэчаў, але не дазваляйце ім
заняволіць вас. Будзьце свабоднымі. Будзьце добрымі,
прыязнымі, вясёлымі і радаснымі, і будзьце самі сабе
.гаспадаром пры любых абставінах

Рабіць усё, што чалавеку падабаецца, — гэта не
свабода, а злоўжыванне свабодай

Свабода прыходзіць з выканання закона
самасуверэнітэту, гэта значыць самакантролю
Сапраўдная свабода азначае рабіць усё паводле
мудрасці

Свабода мізэрная і павярхоўная без адпаведнасці
Богу і Яго законам

Жыццём большасці людзей кіруюць жаданні,
захапленні, тэмперамент, звычкі, а таксама ўплыў
.навакольнага асяроддзя і грамадства

Калі фізічныя звычкі пачынаюць кантраляваць
розум, целу становіцца цяжка падпарадкоўвацца
камандам волі. Добрая звычка — ваш найлепшы сябар, а
дрэнная — замаскіраваны вораг. Таму варта
асцерагацца паўтарэння звычкі або дзеяння, бо
паўтарэнне ператварае дзеянне ў звычку, перш чым
чалавек гэта ўсвядоміць, і звычка становіцца другой
натурай. Аднак гэта можна змяніць з дапамогай
паслядоўных добрых спраў і пазітыўнага, творчага
.мыслення

Вызвалі нас ад невуцтва і яго наступстваў
Ты — крыніца ўсяго добра і крыніца ўсёй сілы

Госпадзе, дабраславі нас, каб мы маглі паказаць нам
Твае дабраславенні
У нашым здароўі
У нашых інтэлектуальных памкненнях
І ў нашых духоўных памкненнях
Ты — бляск у зорках
Энергія ў атамах
"І ўсведамленне глыбіні ўласнага"
Дапамажыце нам аднавіць сілы
Тваёй найвышэйшай сілай
З тваёй бясконцай мудрасцю
І з тваёй бязмежнай шчырасцю
Дазвольце нам прызнаць, што вы — крыніца здароўя
і асяроддзе жыцця
І крыніца ўсяго разумення
Вызвалі нас ад невуцтва і яго наступстваў
Ад болю і пакут
Няхай паток тваёй мудрасці змые
Усе абломкі і руіны нашага жыцця
Зрывавай заслоны, якія хаваюць ад нас твой твар
Дазволь нам убачыць цябе ў вельмі яркім святле
На гарызонце нашага быцця незлічоная колькасць
сонцаў
Дазволь нам адчуць Тваю прысутнасць як сілу, якая
пастаянна абнаўляецца
Натхніце наша мысленне
І сілкуйце нашы душы
І гэта падтрымлівае нашы целы
Нішто, акрамя цябе, не можа задаволіць нас і
апраўдаць нашы надзеі
Мы просім вашай дапамогі ва ўсім, што робім
І калі ў нас ёсць няправільныя ідэі
Дазволь нам пачуць твой благаслаўлёны шэпт, які
вяртае нас назад
Да правільнага шляху

Дабраславі наша жыццё сваімі творчымі сіламі
І тваё вечнае шчасце
О, Найшчодры з Шчодрых
І крыніца ўсіх дароў

Тыя, хто жадае дасягнуць духоўных прасвятленняў,
павінны працаваць над тым, каб дасягнуць гэтых станаў
не дзеля эгаістычнасці, а каб натхніць іншых прыкладам
.свайго жыцця

Тыя, хто выконвае свае абавязкі такім чынам, што
гэта дапамагае ім развіваць сваё жыццё збалансавана,
выступаюць у якасці блаславёных і адчыненых дзвярэй,
праз якія згубленыя і расчараваныя ўваходзяць і
.пераходзяць да гарызонтаў спакою, шчасця і поспеху
Гэтыя людзі знаходзяцца ў гармоніі са сваёй
вышэйшай прыродай і працуюць не дзеля задавальнення
сваіх капрызаў, а дзеля выканання патрабаванняў
.праўды, развіцця і выканання боскай волі
Яны сапраўдныя аскеты, нават калі живуць у
палацах і валодаюць мільёнамі, бо адмаўляюцца ад
асабістых амбіцый дзеля таго, каб дагадзіць Богу і
.дапамагчы іншым

Чалавек павінен працаваць і рабіць усё магчымае,
каб прайсці жыццёвыя выпрабаванні і пераадолець
цяжкасці жыцця, няхай гэта будзе ў глыбіні лясоў ці
пасярод джунгляў сучаснай цывілізацыі
У лясах живуць драпежнікі, а джунглі цывілізацыі
кішаць пачвары страху

Спакусы і непераадольныя жаданні, і чалавек
павінен абараняць сябе ад усіх матэрыяльных і
маральных драпежнікаў, каб мець магчымасць ісці па
сцежках годнага жыцця са свабодай, радасцю і
.вызваленнем ад страху

Калі чалавек знаходзіць у сабе царства трывалага
духоўнага шчасця, ён знойдзе яго ўсюды, ці ў глыбіні

цішыні, ці ў шуме дзейнасці, і ён пачуе боскі голас, які
.шапоча яму як у пячоры сузірання, так і на палях працы

Гісторыя пра філосафа і марака

Кажуць, што адзін філосаф, які добра разбіраўся ў
філасофіі і логіцы, меў намер перабрацца з аднаго
берага ракі на другі, таму ён паклікаў лодачніка, які
валодаў невялікай лодкай, на якой ён перавозіў людзей
.праз раку

Філосаф сеў у лодку, а матрос пачаў грэбці яе,
супраціўляючыся моцнай плыні. Праз невялікую
адлегласць філосаф спытаў у матроса: «Марос, ты
«?» «запомніў першую частку «Пачаткаў філасофіі
.«Марак адказаў: «Не, сэр, я не запомніў гэта

Тады філосаф сказаў яму: «З шкадаваннем
паведамляю табе, што ты змарнаваў 25 працэнтаў
свайго жыцця, не атрымаўшы пры гэтым ніякай значнай
.«карысці

Марак праглынуў абразу і працягнуў веславаць. Калі
яны дасягнулі сярэдзіны ракі, філосаф зноў адкрыў свой
:пакучы рот і сказаў

Гэй, гарэза: Ты запомніў другую частку "Прынцыпаў
?"філасофіі

Марак адказаў: «Сэр, я нічога не ведаю пра гэтую
.«кнігу «Асновы філасофіі

Тады філосаф зрабіў новую заяву: «Якая шкада! З
шкадаваннем паведамляю вам, што вы дарэмна
змарнавалі 50% свайго жыцця». Марак абурыўся гэтай
грубасцю, але нічога не сказаў, працягваючы грэбці на
розныя спосабы, праклінаючы гадзіну, калі сустрэў
гэтага дапытлівага філосафа. Калі лодка дасягнула трох
чвэрцяў шляху ўніз па рацэ, філосаф задаў трэцяе
:пытанне

Гэй, гарэза: Ты запомніў трэцюю частку "Прынцыпаў
?"філасофіі

Бедны марак адказаў з паслабленнем цярпення: — Я
.ж казаў вам, сэр, што нічога не ведаю пра філасофію
Тут філосаф усміхнуўся (з заклапочанасцю і
суцяшэннем), кажучы: На жаль, вы змарнавалі на гэта
.75% свайго жыцця, і гэта незаменная страта
Марак не адказаў на гэтае заўвагу, а паскорыў
грэбень, спадзеючыся дабрацца да процілеглага берага і
пазбавіцца ад гэтай смярдзючай, ліпкай рэчы. Раптам
неба бліснула маланкамі, пачаўся гром, і праліўны
дождж ліўся магутнымі трапічнымі ліўнямі, ствараючы
.лютую буру, якая кідала лодку ва ўсе бакі
Тады настала чарга марака задаць філосафу
:пытанне, і той сказаў яму
Дарагі філосаф, з таго часу, як мы пачалі гэта
падарожжа, ты засыпаеш мяне шквалам пытанняў, адно
?за адным. Ці магу я задаць табе толькі адно пытанне
:Філосаф адказаў: Так, можаш. Марак сказаў
О, паважаны філосаф, які добра разбіраецца ў
філасофіі і вывучыў яе кнігі на памяць, ці добра ты
?плаваеш
Філосаф адказаў дрыготкім голасам: «Не, сэр, я не
.«ўмею плаваць
Марак усміхнуўся і сказаў яму: «Такім чынам, рызыка
— гэта ты, а астатняе — наша жыццё, і мне балюча
казаць табе, што праз некалькі хвілін тваё жыццё стане
«!на ўсе сто адсоткаў гісторыяй
У гэты момант велізарная хваля ўдарыла ў лодку і
перакуліла яе, адправіўшы філосафа таго часу на дно
ракі, у той час як наш сябар-мараход, выкарыстоўваючы
свае моцныя рукі і свой доўгі вопыт плавання, упэўнена і
спакойна супраціўляўся хвалі, пакуль бяспечна не
.дасягнуў другога берага
Як золата, закапанае пад брудам
З самага пачатку стварэння сілы добра змагаліся з
сіламі зла. Мы павінны памятаць, што зайздрасць, гнеў,

прагнасьць і гэтак далей не з'яўляюцца нашым уласным
творам, а дадзены нам з самага пачатку. Менавіта з
пакут ад гэтых бед прачынаецца мудрасць і спрабуе
.знайсці шлях сярод гэтых пакут

Адзіны спосаб знайсці мудрасць — гэта вопыт, бо
праз асабісты вопыт мы разумеем, што зло — гэта тое,
што парушае наш спакой і прычыняе нам гора, пакуты і
боль, і таму мы павінны працаваць, каб пазбегнуць яго і
.пазбавіцца ад яго

Кожны раз, калі вы знаходзіце спакой пасля таго, як
вас правакавалі, і вырашаеце заставацца добрымі і
спакойнымі, прыходзіць д'ябал і кажа: «Цябе
абгаворваюць, дык чаму б табе не адказаць чымсьці
«?непрыгожым ці крыўдным

Не дазваляйце д'яблу стаць пераможцам у
перацягванні каната паміж добром і злом
Святы Голас пастаянна шапоча нам, але каб
атрымаць боскую дапамогу, мы павінны ўважліва
слухаць голас Нябёсаў

Кожны раз, калі сатана спрабуе прывабіць нас да
сябе, Бог спрабуе прыцягнуць нас да сябе. Пытанне ў
наступным: каго мы будзем слухаць і каму мы будзем
?падпарадкоўвацца

Ніхто не можа кантраляваць нас ці ўплываць на нас
без нашай згоды, бо мы маем рашэнне і свабоду выбару,
якія даў нам Бог, але сатанінскі падман заўсёды
.прысутнічае, і мы павінны супраціўляцца яму

Сілы добра прыносяць рашэнні нашых праблем, а
сілы зла спрабуюць стварыць ускладненні і праблемы.

Дабрыня азначае вызваленне ад усіх эгаістычных
.жаданняў, якія выключаюць іншых на карысць сябе
Божая сіла велізарная, і Ягоная моц пераўзыходзіць
ую моц. Праз сваю любоў Ён спрабуе прыцягнуць нас да
Сябе і вызваліць нас з кіпцюроў зла. Чалавецтва стаіць
.пасярэдзіне: анёлы справа ад Яго, а сілы зла злева

Кожны раз, калі чалавек робіць добры ўчынак, Бог
прыцягвае яго бліжэй; кожны раз, калі ён здзяйсняе
дрэнны ўчынак, яго прыцягвае сатана. Але сатана не
можа ўтрымліваць чалавека вечна, таму што ён
.створаны па вобразу Божаму

Кожны раз, калі чалавек адчувае ў сваім сэрцы
нянавісць, няхай памятае, што сатана спрабуе яго
знішчыць, а калі адчувае любоў, няхай ведае, што Бог
.кліча яго да Сябе

Ёсць дрэнныя і добрыя прыклады. Бог паказвае Свае
прыклады або ўзоры, каб прыцягнуць нас да Сябе, і
сатана таксама паказвае свае скарбы з той жа мэтай. І
які цудоўны чалавек Божы, які пачаў спяваць, калі
:падумаў пра гэтыя відовішчы

Жыццё салодкае, а смерць — сон, здароўе»

салодкае, а хвароба — сон, калі Твая святая мелодыя
.«адгукаецца ў глыбіні маёй душы, о Божа

Зло і грэх не ўласцівыя нашай прыродзе, а
прыўнесены з-за мяжы і ўкаранёны ў душу

Дабрыня падобная да золата, пахаванага пад
брудам; яна не губляе сваёй сутнасці, а наадварот з'яе
сваёй натуральнай чысцінёй, як толькі бруд выдаляецца.

Падобным чынам, дабрыня ў чалавечай душы застаецца
нязменнай. Незалежна ад таго, наколькі золата душы
заплямлена густым, зацвярдзелым брудам невуцтва,
нам трэба толькі саскрабці гэты бруд нажом мудрасці
або памыць яго водамі ведаў, каб адкрыць прыгожы
.бляск сапраўднага золата

Актывізацыя духоўных энергій

Душа павінна абудзіцца

Ад сноў пра слабасць і кволасць

І адпраўляючы розум у гарызонты мудрасці

Праз медытацыю, фізічныя практыкаванні і

рэлаксацыю

Самакантроль і правільнае харчаванне

І нязломная, непахісная псіхалагічная сіла
Не прызнавай паразы
Таму што прызнаць гэта — большая паразы
У вас неабмежаваныя паўнамоцтвы
Гэтыя сілы павінны быць актываваныя
!Вось і ўсё
Сур'ёзныя і глыбокія думкі
Гэта спосаб вызваліцца ад абмежаванняў
І шмат праблем
Свядомасць адносна Бога павінна быць
прышчаплена
І з вышэйшымі духоўнымі ўспрыманнямі
Цяжкасцей можа быць шмат
Цяжары цяжкія
Але вораг чалавека сам сабе
«Гэта значыць, яго маленькае «я» або «эга
Сапраўдная душа несмяротная
Хоць перажыванні і праблемы часовыя і зменлівыя
Чалавек — гэта па сутнасці дух
Духоўная сутнасць пастаянная і нязменная
Вы можаце вызваліць велізарную энергію і сілы
Пераадоленне цяжкасцей і нягод
І ўсе перашкоды і непагадзі, якія стаяць на тваім
шляху

Думка — гэта сіла, падобная да электрычнасці
псіхалагічныя ўмовы
Гэта вяртаецца да думкі і ладу мыслення
Электрычнасць бывае і карыснай, і шкоднай
?Дык хто ведае, як з гэтым справіцца
Ён ставіць гэта на свае паслугі
Інакш яго можа ўдарыць ток
І таксама так думаў
Калі яго накіраваць у правільныя шляхі
Прыносіць шчасце свайму ўладальніку

Інакш гэта прынясе яму непрыемнасці
Думка падобная да дзікага коня
Аднак прыручыць яго не немагчыма
Пазітыўнае мысленне — адзін са спосабаў
кантраляваць свае думкі
Здаровае мысленне — блізкі сябар
А хворы розум — пастаянны вораг
Здаровае мысленне прыцягвае спакой і бяспеку
І хворы розум запускаяе смяротныя стрэлы
Гэта адбіваецца на свайму ўладальніку ўдвая
Адсюль і прымаўка, што ўзнагарода таго ж роду,
што і ўчынак
Пакуль чалавек мае добрыя намеры
Яго ідэі ператворацца ў паходні
Асвятліце пакойчыкі душы
І выгані кучы цемры
Тады ён адчувае глыбокае палёгку
!Яго вочы ззялі задаволенай усмешкай
ладзіць з іншымі
Іх згода не азначае ўсё
Ці ахвяраваць ідэаламі дзеля іх
Паколькі гэты метада кампрамісу непажаданы
Гэта не адпавядае праўдзе
Рэфарматары і вялікія людзі не пагадзіліся
З мноствам людзей вакол іх
Аднак яны захавалі свой ідэал
Таму што яны разумелі, што робяць
Гэта было абсалютна правільна
Прынцып не павінен быць парушаны
І не звяртаючыся да ўтоеных матываў для
дасягнення канкрэтнай мэты
Таму што гэта не пасуе прынцыповым людзям
?Хто можа жыць так, каб дагадзіць Богу
Не рабі крыўды іншым, бо ім няма чаго баяцца

Перш за ўсё, чалавек павінен быць у гармоніі з
Богам

Потым з сумленнем, а пасля з людзьмі
Але калі такі падыход не задавальняе іншых
Чалавеку дастаткова быць у спакоі ў сабе
Ён адчувае ўнутраны спакой, які робіць яго
незалежным ад адабрэння людзей

Сіла і жаданне душы
Звяртаючыся да Бога
Гэта называецца духоўным магнетызмам
І гэты магнетызм

Душа прыцягвае да сябе дабраславенне
і дробныя вібрацыі

І ўсе добрыя чалавечыя перажыванні
Што нагадвае ёй пра дабро і праведнасць
духоўны магнетызм

Гэта сіла, з дапамогай якой
Яно прыцягвае і цягне чалавека да сябе
Добрыя сябры

І неабходныя і важныя рэчы
І інтуітыўнае разуменне рэчаў
Гэтая сіла атрымліваецца

Ад прыцягальнай магнітнай сілы Бога
Свечка міру

Вазьміце ментальную пасудзіну і напоўніце яе сваім
спакоем

Вазьмі бутэльку маіх пачуццяў і напоўні яе сваёй
міласэрнасцю

Вазьмі мой пусты кошык душы і напоўні яго пладамі
сваёй мудрасці

Налі вадзі сваёй любові ў маю душу, каб я мог наліць
яе ў кубкі прагнучай душы

Разбуры сцены майго эга і акуні мяне ў сваю поўную
прысутнасць

Світанак кахання ззяе праз праёмы майго сэрца,
.нагадваючы мне пра сонечнае святло тваёй любові
Распаўсюджваецца па небе майго жыцця
Прамяністае святло Твайго кахання асвятліла маю
.душу, і Тваё святло напоўніла прастору майго духу
Ты — жыццё, якое падтрымлівае маё цела, розум, які
натхняе мае думкі, і мудрасць, якая развейвае маё
.невуцтва

Я запальваю тонкую свечку свайго кахання, каб
прачытаць залатую кнігу, што захоўваецца ўва мне з
даўніх часоў
Тваё каханне было і застаецца нябачнай свечкай
спакою, якая расейвае цемру і паказвае мне твае
.пасланні

Блог на старонках сэрцаў
Парог бясконцасці
Пасля таго, як я неаднаразова шукаў цябе
І бесперапынныя блуканні па лясках тваіх цудоўных
таямніц

Я нарэшце дасягнуў мяжы бясконцасці
З упэўненасцю і настойлівасцю я заклікаў Тваё
святое імя

І раптам дзверы ў тваю прысутнасць адчыніліся
Там, у яго цэнтры

І на троне слаўных відзенняў я ўбачыў цябе
Мой слых не быў у гармоніі

З вашым крэатыўным і інавацыйным голасам

Я з нецярпеннем чакаў пачуць твой голас
Тады магія твайго спакою пракралася ў мяне

І з інтуітыўным шэптам
Яна навучыла мяне мове анёлаў

І новая сустрэча затаілася
Я засыпаў цябе сваімі пытаннямі і запытамі

:Старажытны, як сам час
«?Чаму, Божа, грэх і пакуты»

Дык я ўзяў прамяні тваёй святыні
Форма святлівых літар

адказы

Дарыльнік суцяшэння і камфорту
Цяпер, у эзатэрычным храме Саламі
Мне падабаецца твая прысутнасць у сэрцы спакою
Мы размаўляем незразумелымі, маўклівымі словамі

О, Божа незразумелых таямніц
Я буду гаварыць з табой вечно
!З усёй красамоўнасцю і бегласцю ў маім сэрцы

Калі тваё святло мігціць у маёй душы
Няхай адкрыецца Твая слава, Госпадзе
Няхай святло тваёй мудрасці развее

Невуктва, разлад і зайздасць
З берагоў зямлі назаўжды
Ператварыце нашу слабасць у сілу

І мы аслаблі ў рашучасці
Зараджаем нашы целы жыццёва важнай
электрычна

І напоїні розум і душу своїм гаючим світлом
Вазьми нас за руку, каб мы не патанулі ў водах Тваёй
нядбайнасці

Напоўні наша існаванне Тваёй любоўю і мудрасцю
Дазволь нам адчуць, што мы вельмі блізкія да цябе
І сонца Тваёй міласэрнасці
Яно свеціць на нас пастаянна

Я размяшчаю кветкі сваіх шапатлівых, яркіх думак
 У структуры цішыні
 Яе ціхі водар спявае
 І ён спявае пра тваю славу
 І ззяннем твайго святога святла
 Я бачу прыгажосць твайго існавання

Мае шчаслівыя мары спраўджваюцца
Калі тваё святло мігціць у маёй душы
Заслоны палаюць агнём мудрасці
Дык вось, паглядзі на сваю славу
Мая радасць расце
Мора Боскіх Дабраславенняў
О, касмічнае святло
Кожны дзень я бачу, як ты ўпрыгожваеш неба яркімі
колерамі
Я назіраю, як ты апранаеш бясплодную глебу
смарагдавым шоўкам
Ты ў цяпле сонечнага прамяня
!! Ён праяўляецца ўсюды
Госпадзе, дапамажы мне ўбачыць Твой твар у
люстэрку майго спакою
Пакажы велізарнае каралеўства свайго існавання,
!пакажы сябе
Навучы маё сэрца маліцца, а маю душу адчуваць
Што ўсе дзверы адчыняцца для яго, каб ён мог
з'явіцца праз іх
Твая прысутнасць — гэта дабраславенне
О, Найсвяцейшы Каханы
Дазволь мне зразумець цяпер і назаўжды, што ты
была і застаешся маёй назаўжды
Вось сны пра мае памылкі, якія зніклі і былі
пахаваны на могілках забыцця
Я прачнуўся, грэюся ў промнях сонца жыцця пад
тваімі крыламі
Мора боскіх дабраславенняў працякае праз мяне
І я адчуваю, што я — асяроддзе, праз якое яно цячэ
Усе святыя творчыя сілы
Дабраславі мяне, Госпадзе, каб я мог шукаць Цябе
Я клапачуся пра цябе больш за ўсё астатняе
Гэтак жа, як гэта робяць вашы вязальшчыцы

Ёсць шмат патрабаванняў і патрэб
Свет навязвае нам гэта
І гэта пераконвае нас у яго надзвычайнай важнасці
І таму што жыць без яго немагчыма
Ці абысціся без іх
Але асноўная патрабаванне павінна быць
Атрыманне Богага спакою
Чые крыніцы ніколі не вычэрпваюцца
Яго крыніца ніколі не вычэрпваецца
Што надае ўсяму ў жыцці смак і сэнс
Давайце памятаць, што Бог — гэта сутнасць нашага
быцця

І гэта каханне — акно, праз якое мы глядзім
Да Яго высакароднага аблічча
?Хто хоча адчуць боскую прысутнасць
І гэтак высакароднае жаданне падсілкоўваецца
думкамі і ўчынкамі
Бог задаволіць яго просьбу
І гэта дапамагае яму сарваць заслоны
Што перашкаджае бачыць благаслаўленыя агні
Тыя, хто цвёрда вырашыў рухацца наперад па шляху
Нішто яго не спыніць
Нішто яму не перашкодзіць
Пакуль ён не дасягне сваёй мэты
Ён атрымлівае тое, чаго жадае яго сэрца
Не дазваляй гневу кантраляваць цябе

Гэтая эмоцыя мае больш глыбокія карані, чым
здаецца на першы погляд. Чалавек можа быць здольным
разумна кантраляваць знешнія праявы гвалтоўных
выбліскаў, але ўсё ж такі трымаць падаўлены гнеў і
кіпячую крыўду. Гэты гнеў праяўляецца па-рознаму,
напрыклад, у агрэсіі, неспакоі, нецярплівасці,
незадаволенасці, зайздрасці, раздражняльнасці,

няшчасці і капрызнасці. Насамрэч, амаль кожны адчувае гнеў у пэўнай ступені.

Гнеў, якой бы ні была яго прырода, вынікае з расчаравання ў задавальненні жаданняў. Пры адсутнасці духоўнай радасці людзі звяртаюцца да задавальнення праз пачуццёвыя жаданні — жаданні, якія па сваёй сутнасці нясуць у сабе зерне расчаравання і незадаволенасці, і, адпаведна, гневу, які разбурае пяшчотныя пачуцці і вышэйшае ўспрыманне.

Такім чынам, самы надзейны спосаб пазбавіцца ад гневу — гэта ліквідаваць яго прычыну: жаданне. Чым больш у чалавека жаданняў, тым большым будзе яго расчараванне, бо немагчыма задаволіць усе гэтыя жаданні, бо пачуццёвыя цягі ненасытныя і бясконцыя. Чым больш мы імкнемся задаволіць жаданні або адчуць пачуццёвыя задавальненні, тым больш мы да іх прывязваемся. І чым мацнейшая наша прывязанасць, тым большы наш боль ад таго, што нас пазбаўляюць тых рэчаў, якія, здаецца, задавальняюць нашы жаданні.

Напрыклад, прырода заклала ў нас пачуццё голаду, каб мы ведалі, калі нашаму целу патрэбна ежа. Але прывязанасць або цяга ўзмацняе гэтае пачуццё і ператварае яго ў псіхалагічны дыстрэс. Калі вы пастаянна галодныя і посціцеся на працягу трох дзён — няхай гэта будзе па стане здароўя ці па іншай прычыне, — вы, хутчэй за ўсё, адчуеце гнеў. З іншага боку, ёг можа абыходзіцца без ежы некалькі дзён, не турбуючыся пра яе адсутнасць, таму што ён практыкаваў адхіленне ад цялесных жаданняў.

Калі мы разумеем, што крыніцай гневу з'яўляюцца жаданні, мы хочам ведаць, як канструктыўна справіцца з гэтымі жаданнямі. Ёсць некалькі падыходаў да гэтага:

Спачатку выканайце гэтыя жаданні

Калі гэтыя жаданні бясшкодныя, няма нічога дрэннага ў іх выкананні, і тады яны пройдуць. Праблема ў тым, што выкананне гэтых жаданняў можа спарадзіць новыя, альбо яны могуць стаць укаранёнымі і знясільваючымі звычкамі. Чым больш вы падсілкоўваеце гэтыя жаданні, тым мацнейшымі яны становяцца. Таму трэба быць разважлівым і крытычным, нават калі выконваеш, здавалася б, нявінныя жаданні.

Па-другое, пазбаўцеся ад гэтых жаданняў

Адзін з найбольш эфектыўных спосабаў пераадолення жаданняў — адмовіцца ад іх у сваім розуме, і гэта становіцца натуральным па меры таго, як мы становімся больш духоўна ўсвядомленымі. Напрыклад, тыя, хто займаецца духоўнымі даследаваннямі і практыкамі, губляюць жаданне паліць. Адмова ад жаданняў прыходзіць, калі душа дастаткова прачынаецца, каб імкнуцца да найвышэйшага жадання: трывалага шчасця. Калі мы адчуваем духоўную радасць у сабе, жаданне пачуццёвых рэчаў слабее і аслабляе сваю ўладу над воляй.

Мы можам ператварыць моцныя жаданні ў магутную і творчую энергію, якая неверагодна карысная. Часта само жаданне не дрэннае; праблема ў тым, як людзі яго рэалізуюць. Калі б вы ведалі, як знайсці шчасце ў сабе, вы б выявілі, што ўсе вашы жаданні спраўдзяцца без неабходнасці бегаць і спрабаваць розныя рэчы, каб іх дасягнуць.

Гэта не павінна азначаць, што ў нас не павінна быць жаданняў. Як людзі, мы не можам не мець жаданняў. Пакуль мы жывем на гэтай зямлі, прырода падштурхоўвае нас да дзеяння. Задача заключаецца ў

тым, каб не дазволіць гневу кантраляваць нас, калі вынікі нашых дзеянняў не адпавядаюць нашым чаканням.

Медытацыя — эфектыўны сродак ад гневу ці любой іншай праблемы. Гэта таму, што медытацыя прыводзіць нас у поўную гармонію з нашай сапраўднай прыродай, вызваляючы ад усіх формаў негатыву, у тым ліку гневу. Божая радасць і спакой жывуць унутры нас, і калі мы медытуем правільна, мы дасягаем гэтай радасці і спакою, і ў выніку гнеў натуральным чынам расейваецца. Гэтак жа, як маса пяску не можа вытрымаць магутных хваль, так і чалавек, якому не хапае ўнутранага спакою, не можа вытрымаць лютых інтэлектуальных бур.

Але дыямент захоўвае сваю сутнасць, колькі б хваляў ні біліся аб яго з усіх бакоў. Падобна чалавек з чыстай душой, як празрысты крышталё, застаецца зіхатлівым, нават калі вакол яго лютуюць цяжкасці і вятры досведу моцна трасуць яго.

Чаму ён адмовіўся ад найвышэйшых пасадаў?

Значная гісторыя

Як расказваў настаўнік Парамаханса

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

У мінулыя часы праведнікі жылі ў ціхай скітніцы на ўзгорку даліны, што мяжуе з лесам, дзе заўсёды дзьмуў павеў міру, а братэрская любоў была адметнай рысай гэтага бласлаўленага прытулку.

Гэтыя Браты Чысціні харчаваліся свежымі пладамі, якія давалі дрэвы, і сваімі рукамі чэрпалі і пілі жывую, зіхатлівую, пранізлівую ваду з багатых, чыстых горных крыніц.

Іх вочы ззялі і зіхацелі, як дыяменты, з нябеснымі ўсмешкамі, поўнымі задавальнення і задавальнення, а радасць пасялілася ў іх сэрцах, напаўняючы іх трывалым суцяшэннем.

Нягледзячы на ўсё гэта, адна з гэтых бласлаўёных душ адчула, што насыцілася духоўным шчасцем і прагнула пакаштаваць зямной славы, хай сабе і на хвіліну. Яе ахапіла жаданне пабыць каралём хоць на адзін дзень, таму яна развіталася са сваімі братамі і пайшла да Божых дзвярэй у пошуках каралеўскай асалоды.

Па дарозе ён маліўся Богу ўсім сэрцам, кажучы: «О Госпадзе, о Шчодры, о Ты, Які чуеш малітвы і спаўняеш надзеі, я прашу Цябе накіраваць мае крокі да палаца, дзе я магу хоць на адзін дзень атрымаць асалоду ад шчасця, якім карыстаюцца каралі».

Як толькі ён скончыў сваю малітву, яго позірк упаў на велічны будынак, і ён сказаў сабе: «О, гадзіна Міласэрнага! Бог спраўдзіў маю мару, і жаданае шчасце хутка будзе ў маіх руках». Ён паскорыў крокі да гэтага велічнага будынка.

Яго не спынілі ніякія вартавыя, таму ён бесперашкодна ўвайшоў праз галоўную браму і блукаў па пышных садах, усыпаных самымі свежымі і цудоўнымі ружамі і базілікам, не сустраўшы нікога.

Потым ён пайшоў у каралеўскую сталовую і ўбачыў, што сталы, застаўленыя найсмачнейшай ежай, чакаюць яго прыходу. Аднак ён не ўбачыў там ніводнага слугі. Ён сказаў сабе: «Які Ты шчодры, о Госпадзе! Ты даў мне гэты цудоўны палац і гэтую вытанчаную ежу, годную каралёў. Гэта тое, пра што я прасіў у Цябе, і Ты выканаў маё жаданне, о Найшчодры з Шчодрых».

Перакананы, што Найміласэрнейшы выканаў жаданне яго сэрца, ён пачаў разважаць пра асалоды, якія чакалі яго, упэўнены ў сваім сэрцы, што Усемагутны Бог нарэшце дараваў яму каралеўскае шчасце, якога ён так доўга чакаў. Перад абедам ён пайшоў у каралеўскую лазню, выкупаўся і надзеў раскошныя шаўковыя халаты. Затым ён сеў за раскошны стол і пачаў паглынаць яго вытанчаныя і цудоўныя падарункі.

У гэты момант у палац увайшлі слугі, якія гулялі ў азартныя гульні ў адным з куткоў, і з вялікім гневам і хваляваннем пачалі дапытваць яго: «Хто ты такі, каб есці ежу нашага гаспадара, караля, які пайшоў на паляванне, і мы чакаем яго вяртання з хвіліны на хвіліну?»

Тут наш сябар падумаў, што Усемагутны Бог выпрабоўвае яго, таму ён сказаў ім салодкім голасам: «Я сябар Вялікага Караля, і я прыйшоў сюды па яго добрай просьбе, каб атрымаць асалоду ад каралеўскага шчасця на адзін дзень».

Заўважыўшы яго незвычайны спакой і ўпэўненасць у сабе, слугі прынялі яго за гасця караля і дазволілі яму даесці свой каралеўскі абед. Пасля гэтага яны адвялі яго ў спальню адпачыць, не ведаючы, што «Вялікі кароль», пра якога ён згадаў, быў не іх зямным манархам, які адправіўся на паляванне, а Госпадам Богам.

Прыкладна праз дзве гадзіны герольд паспешаўся паведаміць слугам, што Яго Вялікасць трохі спазніўся і прыбудзе праз гадзіну, і загадаў ім прыгатаваць свежую, смачную ежу.

Слугі спыталі: «Ці ж не Яго Вялікасць паслаў гасця, каб той атрымаў асалоду ад яго ежы і спаў у яго ложку?»

Пасланец караля адразу зразумеў, што адзін з вандроўных дэрвішаў прыйшоў у палац без запрашэння, праглынуў каралеўскую ежу і цяпер храпе ў яго ложку. Раз'юшаны гэтай небывалай нахабнасцю, ён загадаў слугам прынесці палкі, каб яны маглі зламаць іх над жабрацкім дэрвішам.

Залішне казаць, што наш дарагі сябар прачнуўся ад сваіх каралеўскіх сноў ад гуку палак, якія бязлітасна абсыпаліся на яго з усіх бакоў. Але, паколькі слугі нястомна білі і абражалі яго, ён выбухаў смехам, што толькі яшчэ больш раз'юшвала іх, таму яны працягвалі напад, пакуль ён не страціў прытомнасць. Затым яны выцягнулі яго, непрытомнага, за вароты палаца.

Наш сябар-дэрвіш спазніўся з вяртаннем да сваіх братоў, таму яны шукалі яго, пакуль не знайшлі яго без прытомнасці ляжачым за межамі палаца. Яны аднеслі яго назад у сваю ціхую скітніцу. Калі адзін з братоў наліў яму малака ў рот, ён спытаў, ці ачуняў ён : «Ці ведаеш ты, хто дае табе гэтае малако?» Той адказаў: «Так, ведаю. Той самы Бог, які жорстка пакараў мяне за жаданне атрымаць асалоду ад каралеўскага шчасця хоць адзін дзень, дае мне гэтае малако і цяпер».

Іншыя браты дзякавалі Богу за бяспеку свайго брата і захапляліся яго моцнай і непакіснай верай у Бога, у адрозненне ад тых, хто пакланяецца Богу ў часы славы і дабрабыту і адракаецца ад Яго ў часы бяды і пакут.

Тым часам Яго Вялікасць вярнуўся ў свой цудоўны палац і загадаў прыгатаваць ежу. Яго ненадоўга ахапіў гнеў, калі ён даведаўся гісторыю пра жабрака, які адважыўся з'есці яго ежу і не пераставаў смяяцца, пакуль слугі бязлітасна білі яго палкамі.

Па нейкай прычыне гэтая гісторыя глыбока ўразіла караля, і ён загадаў сваім слугам знайсці смелага жабрака і прывесці яго да яго. Яны пачалі шукаць яго ва ўсіх напрамках, але дарэмна. Вярнуўшыся ў палац у роспачы, яны прайшлі міма скіта дэрвіша і пачулі гучны смех. Яны адразу ж пазналі гэта як яго смех, таму злезлі з каня, прабраліся ў скіт, схапілі добрага чалавека і павялі яго да свайго кіраўніка.

Калі кароль і дэрвіш сустрэліся тварам да твару, дэрвіш засмяяўся яшчэ гучней за караля, быццам не мог стрымаць радасці ў сценах свайго сэрца. Нягледзячы на настойлівыя патрабаванні караля растлумачыць свой смех, дэрвіш адмовіўся адказваць, нават пад пагрозай суромага пакарання.

З цікаўнасці кароль тады звярнуўся да ліслівасці і ўгаварвання, прапанаваўшы яму свой трон, калі той раскажа, чаму смяецца, пакуль слугі яго б'юць.

Тады дэрвіш загаварыў і сказаў:

Паслухай, што я табе скажу, і добра зразумей. Бог сурова пакараў мяне за тое, што я ўсяго адзін дзень прагнуў ілюзорнага каралеўскага шчасця. Я смяяўся, і смяюся, бо ўцёк з гэтага стану і зразумеў, што калі я заслужыў усё гэтае пакаранне за тое, што атрымліваў асалоду ад каралеўскіх задавальненняў некалькі гадзін, то што рабіць тым, хто не мае ў свеце ніякіх клопатаў, акрамя задавальненняў і асалоды, асабліва каралеўскіх! Магчыма, у гэтым ёсць урок і папярэджанне для цябе, о Цар Веку, бо закон кармы чакае цябе, і твой лёс ужо на шляху.

Што да твайго трона, які ты мне прапанаваў, мой адказ такі: вялікі дзякуй. Пакінь яго сабе, бо ён мне не патрэбны, бо я шчаслівы ў Богу і задаволены сваім

жыццём, і мне не патрэбна нішто, што магло б парушыць
маю радасць і патурбаваць мой спакой.

Мір вам

Духоўныя выслоўі і пачуцці
Наступныя словы належаць Шры Даямаце пра
: настаўніка Б. Рамхансу Ёгананду
Я дагэтуль памятаю сваю першую сустрэчу з маім
любімym настаўнікам. Ён валодаў такім шчодрым і
любячым сэрцам, што кожны, каго ён сустракаў, адчуваў
сябе бліжэйшым сябрам, быццам яны ведалі адзін аднаго
даўно. Адкрыць яму сваё сэрца было няцяжка з першага
моманту. Бессмертны настаўнік валодаў здольнасцю
раскрываць сваю сапраўдную духоўную сутнасць. Ён быў
сапраўдным увасабленнем кахання, сяброўства, добрых
.намераў і добрых пажаданняў

:А цяпер да прыказак і пачуццяў
Вайны спыняцца, калі ў сэрцах людзей укараніцца
зерне братэрскай любові

*

Цяперашнія дзеянні чалавека вызначаць альбо яго
будучы спакой і шчасце, альбо яго будучыя пакуты і
няшчасце, бо закон прычыны і следства нельга
.падмануць, нягледзячы на ігнараванне або забыццё

*

Матэрыяльны камфорт — гэта толькі малая частка
сапраўднага поспеху, якога нельга дасягаць,
.прычыняючы шкоду іншым

*

Найвялікшы чалавек — гэта сціплы чалавек, які
лічыць сябе меншым за ўсіх астатніх. Сапраўдны лідар
слухае іншых, адчувае сябе слугой усіх і не глядзіць ні
.на кога звысоку

*

Калі хтосьці з'яўляецца з яркай усмешкай, цемра
рассейваецца. Такія людзі распаўсюджваюць прамені
.радасці, якія асвятляюць сэрца і радуюць душу

Паспрабуйце ўспомніць і засяродзіцца на ўсіх
прыгожых рэчах у вашым жыцці

Жыццё дрэмле ў грубай зямлі, сніць пра прыгажосць
у кветках, магутна прачынаецца ў жывёлах і валодае
.ўсведамленнем бясконцага патэнцыялу ў чалавеку

Каханне — гэта песня душы, якая гучыць і спявае
Богу

Кожны дзень, кожная хвіліна, кожная гадзіна — гэта
акно, праз якое можна зірнуць на вечнасць. Жыццё
кароткае, але яно бесперапыннае і бясконцае. Душа
несмяротная, і ў гэтым кароткім раздзеле чалавечага
існавання ты павінен пажаць усё, што можаш, ад
.ураджаю вечнасці

Сёння я вырашаю ніколі не дазваляць сабе зноў
апускацца ў багну адчаю, не зацыклівацца на
няздзейсных надзеях ці нерэалістычных марах. Замест
таго, каб дазволіць сабе заставацца замкнёным і
абмежаваным, я буду дзейнічаць мудра, ведаючы, што
гэты рацыянальны падыход натуральным чынам
.прывядзе мяне да шчасця, якога я шукаю

*

Госпадзе, у цёплых абдымках сонца я адчуваю Тваю
прысутнасць, а ў лёгкім ветрыку я адчуваю асвяжальнае

дыханне Твайго жыцця. Я дзякую Табе, Госпадзе, за тое,
што Ты памятаеш мяне, нават калі я забываю Цябе, і я
глыбока ўдзячны за Твае бясконцыя дабраславенні.
Дабраславі мяне жыць з пастаянным успамінам пра
.Цябе

*

Я ведаю, Госпадзе, што ў гэтым свеце ёсць шмат
рэчаў, якія здаюцца грубымі, жахлівымі і агіднымі, але
іншы бок стварэння, які адкрываецца ўнутраным вокам
мудрасці, надзвычай прыгожы, добры і цудоўны. Таму я
заўсёды буду старацца глядзець вокам мудрасці, каб
бачыць за недахопамі і заганами гэтага свету Тваю
найвышэйшую прыгажосць, якая пануе над усёй
.прыгажосцю

:Гарманічная прырода ў словах

Самадысцыпліна Любоў да іншых Дабрыня да жывёл
Любоў да добрых якасцей Любоў да міру і спакою Любоў
да выдатных людзей Спачуванне да бедных і
патрабуючых і дапамога ім Сумленнасць Выкананне
свайго абавязку з любові і павагі да яго Любоў да
праведнасці і рэформаў Валоданне пачуццём
маральнасці і выкананне правільных дзеянняў Пávaга да
сябе Сціпласць Дабрыня Вернасць Рыцарства
Цярплівасць Прабачэнне Ісці па слядах вялікіх душ і
асветленых розумаў Шчырасць Добрыя манеры Дабрыня
Прастата і яснасць Ураўнаважанасць духоўныя пачуцці
Задаволенасць Любоў да фізічнай чысціні і
інтэлектуальнай чысціні Пакора і пазбяганне пыхі Любоў
да дабрыні Справядлівасць Удзячнасць Пávaга да святых
рэчаў 623 МАМ

*

За ценьмі гэтага жыцця хаваецца дзіўнае і цудоўнае
святло Бога, і ўвесь сусвет — гэта велізарны храм для
.Яго благаслаўлёнай прысутнасці
*

Калі мы глыбока і шчыра разважаем пра Бога,
глыбока любім Яго і цалкам давяраем Яму, перад намі
адчыняюцца незлічоныя дзверы. І калі мы бачым Яго
святло і адчуваем Яго прысутнасць, незалежна ад таго,
наколькі жудаснымі ці страшнымі ні з'яўляюцца
жыццёвыя падзеі, яны могуць скрасці спакой і цішыню,
.якія мы адчуваем у Яго прысутнасці
*

У жыцці і ў смерці, у хваробе і голадзе, у галечы і
няшчасці, у хваляванні, мітусні і хваляванні свету я
.заўсёды буду шукаць прытулку ў Цябе, Госпадзе
*

Выключная якасць прадпрымальніцкага духу — гэта
тое, што адрознівае чалавека ў свеце і прымушае яго
ззяць, як палаючы факел. Выдатныя людзі — гэта тыя,
хто любіць даваць, падбадзёрваць іншых і ўсяляць у іх
.упэўненасць
*

Дзіўныя цуды, якія мы бачым у гэтым Сусвеце,
наводзяць нас на думку пра існаванне Бога; Яго
прысутнасць праяўляецца ў кожным кутку ўсяго
стварэння, якое з'яўляецца прадуктам Яго
.ўніверсальнага розуму
*

Чалавек, які спускаецца з пагорка, не сустракае
супраціву, але як толькі ён захоча падняцца вышэй, ён
сутыкнецца са значным супраціўленнем. Падобным
чынам, чалавек, які слізгае ў бездань зла, не адчувае

супраціву, пакуль не паспрабуе змяніць курс і падняцца
.на пагорак цноты

*

Шчасце чалавека павялічваецца, калі ён працягвае
прыкладаць намаганні для самаўдасканалення, і па
меры таго, як расце яго шчасце, расце і шчасце
.навакольных

*

Памятайце, што сумневы, разумовая слабасць,
клопаты, апатыя, нуда, страх, трывога, сарамлівасць,
фізічная лямота і інтэлектуальная млявасць,
празмернасць у чым-небудзь, недысцыплінаваны лад
жыцця, адсутнасць цікавасці і творчых здольнасцей —
гэта негатыўныя фактары, якія перашкаджаюць
прыцягненню касмічнай энергіі да чалавека, каб
зарадзіць сваё цела і розум жыццёвай сілай; тады як
жаданне канструктыўнай працы, дапамога іншым,
творчыя духоўныя амбіцыі, спакой, мужнасць, непахісны
і ўстойлівы псіхалагічны настрой, талерантнасць,
цярпенне і мір — усё гэта каналы, праз якія касмічная
энергія можа цячы і дапамагаць вам спраўляцца з
.жыццёвымі абставінамі

*

Адзін з наведвальнікаў палічыў разважанні пра Бога
:нелагічнымі, таму настаўнік Парамаханса адказаў
«Свет з вамі згодны, але ці з'яўляецца гэты свет»
раем? Сапраўдная радасць не для тых, хто пакідае Бога,
бо Бог — гэта самая найвялікшая радасць, і Яго
прыхільнікі жывуць у гавані ўнутранага спакою на гэтай
зямлі, у той час як тыя, хто забывае Яго, праводзяць
свае дні і ночы ў пекле, самі ж створаным, абпаленым
агнём страху і расчаравання. Таму разважанні пра Бога і
набліжэнне да Яго — гэта самая сутнасць праведнасці і
.«дух логікі

*

Людзі — найвысакароднейшыя з Божых стварэнняў,
надзеленыя інтэлектам і здольнасцю думаць; таму яны
не павінны марнаваць свой час. Бог даў чалавецтву
свабоду волі і свабоду выбару, каб яны маглі адмовіцца
ад усіх свецкіх амбіцый і любіць Бога, які даў ім гэтыя
.дары

*

У сэрцы ёсць магніт, які прыцягвае добрых і верных
.сяброў. Гэта магніт альтэрнатызму і шчодрасці

*

Нашы сэрцы — гэта пацеркі, а боская любоў — нітка,
якая трымае іх разам і трымае блізка адно да аднаго ў
вянцы адзінства і гармоніі

*

Падзякуйма Богу, які пасадзіў нас на гэтую зямлю,
якая з'яўляецца нашым вялікім домам, і будзем жыць у
радасці, згодзе і згодзе з Яго воляй, каб наш дом стаў
.такім, якім Ён хоча яго бачыць для нас

*

Аддзіце ад натоўпу і адкрыце для сябе свае
моцныя бакі і патэнцыял. Не дазваляйце свайму настрою
згасаць і не звяртайце ўвагі на негатыўныя меркаванні
свету. Ідзіце ўпэўнена сваім шляхам, упэўненыя, што
бясконца сіла Бога з вамі, падтрымлівае і кіруе вашымі
.крокамі

Тыя, хто валодае прасветленымі прасвятленнямі,
збіраюць ружы і кветкі праўды з садоў ведаў і працуюць
над тым, каб прасвятліць і ўпрыгожыць душы
высакароднымі і вытанчанымі якасцямі, якія дазваляюць
.ім увайсці ў рай універсальнай мудрасці

*

Мы не павінны ненавідзець іншых за тое, што яны
адрозніваюцца ад нас, або за тое, што іх меркаванні

адрозніваюцца ад нашых. Мы таксама не павінны
настойваць на тым, што нашы ўласныя перакананні
з'яўляюцца адзіна правільнымі. Лепш сядзець разам і
абмяркоўваць свае меркаванні з адкрытым розумам і
ўзаемнай павагай, памятаючы, што мудрыя людзі не
сварацца, а хутчэй спакойна і рацыянальна разглядаюць
.пытанні

*

Добрыя намеры падобныя да празрыстага дыямента,
праз які прасвечвае Божае святло і чыста
.выпраменьваецца ў наша жыццё

*

Просім Цябе, Госпадзе, запалі полымя боскай любові
ў нашых сэрцах і прымусь нашы душы прагнуць Цябе і
шанаваць Цябе днём і ноччу. Дай нам Сваю любоў, каб у
тую хвіліну, калі мы думаем пра Цябе, радасць
напаўняла нашы сэрцы, а нашы душы радаваліся ў Тваёй
.прысутнасці

Я спаліў змрочнае мінулае, праігнараваў насенне
трывогі і трывогі за будучыню і прайшоў па раскіданым
попеле страху і клопату

Ваш банк шчасця

Спыніцеся на хвілінку і падумайце! Ці не лепш жыць
?проста і быць сапраўды багатым
Грошы, якія вы так цяжка зарабілі, могуць быць
страчаныя, калі ваш банк збанкрутуе. Але духоўнае
шчасце, якое вы назапасілі ў банку дзякуючы сваёй
непахіснай рашучасці і цвёрдай волі, ніколі не будзе
страчана; яго каштоўнасць будзе толькі павялічвацца і
.памнажацца

Вы — кіраўнік і інвестар у свой уласны банк шчасця.
Калі вы ведаеце, як выдатна выконваць гэтыя дзве ролі і
як пастаянна павялічваць свае дэпазіты шчасця, то,
.дасць Бог, няўдача для вас немагчымая

*

У цішыні цішыні праўда ззяе на свядомасць, як
сонца, што прабіваецца скрозь туман

*

Калі чалавек губляе толькі багацце, ён нічога не
губляе, бо нават калі ў яго ёсць здароўе, навыкі і добрыя
навыкі кіравання, ён усё роўна можа заставацца
шчаслівым і зарабляць больш грошай. Калі ён губляе
здароўе, ён губляе большую частку свайго шчасця. Але
калі ён губляе сваю мэту ў жыцці, ён губляе ўсё
.каштоўнае

*

Я не лічу нікога чужым і з радасцю люблю ўсіх усёй
любоўю, якую Бог уклаў у маё сэрца, і не магу нікога
.выключыць са свайго кола любові

*

Калі вы можаце цалкам сканцэнтраваць свой розум,
вашы пачуцці становяцца здольнымі пранікаць куды
заўгодна, а ваша ўспрыманне напаўняецца энергіяй

*

Чалавек павінен навучыць сябе і членаў сваёй сям'і
не плёткарыць пра іншых і не казаць пра іх недахопы і
памылкі, а замест гэтага засяродзіцца на
.самаўдасканаленні і выпраўленні ўласных памылак

*

Развіццё чыстай і безумоўнай любові паміж мужам і
жонкай, бацькамі і іх дзецьмі, сябрам і сябрам, самім
сабой і ўсімі — гэта ўрок, які мы прыйшлі на гэтую
.зямлю, каб вывучыць

*

Ёсць тыя, хто не вучыцца на ўроках болю і
задавальнення, жывуць жыццём, напоўненым
шкадаваннем і расчараваннем, таму што яны не
пазбягаюць дзеянняў, якія прыносяць пакуты, і не ідуць
шляхамі да шчасця. Вельмі мала хто, апёкшыся агнём
невуцтва, устрымліваецца ад паўтарэння паводзін, якія
выклікаюць няшчасце і пакуты. А ёсць і тыя, хто лёгка
паддаецца задавальненню і скавана меланхоліяй, і мае
патрэбу ў стабільным псіхалагічным стане, які
.характарызуецца праніклінасцю і раўнавагай

*

Без унутранага шчасця чалавек аказваецца
закладнікам бед і клопатаў. І шчасце — сябры мае — не
абмяжоўваецца толькі поспехам і багаццем, бо
сапраўднае шчасце грунтуецца на тым, каб старанна і з
аптымізмам на карысць супрацьстаяць усім відам
.няўдач, цяжкасцей і жыццёвых праблем

*

Добрае здароўе, разумовая працаздольнасць, праца,
якая прыносіць задавальненне, і мудрасць — усё гэта
жыццёва важныя элементы для развіцця шчасця.
Унутраная рака радасці павінна працягвацца пад
.цвёрдымі камянямі жыццёвых выпрабаванняў

*

Жыццё і смерць — гэта дзве розныя фазы існавання,
і чалавецтва — частка вечнага жыцця. Калі чалавек
знаходзіць спакой і яснасць розуму, ён дакранаецца да
.сваёй бязмежнай духоўнай сутнасці

*

Калі вы будзеце выкарыстоўваць усе даступныя вам
знешнія сродкі ў дадатак да сваіх натуральных
здольнасцей, каб пераадолець кожную перашкоду на
сваім шляху, вы зробіце гэта, развіваючы і ўмацоўваючы
.здольнасці, якія даў вам Бог

*

О, Боскі Абаронца, Усюдыпрысутны, калі хмары
вайны пасылюць дождж з газу і агню, будзь маім
.прытулкам і святыняй

У жыцці і смерці, у хваробе і голадзе, у эпідэміях і
катастрофах, у бядзе і нягодах я заўсёды буду шукаць
прытулку ў Цябе

Дазволь мне ўсвядоміць, што я — несмяротны дух,
некрануты ўзлётамі і падзеннямі дзяцінства, юнацтва,
старасці і раптоўнымі выбухамі свету

*

Зрабіце свой унёсак у стварэнне трывалых
сяброўскіх адносін, будучы сапраўдным сябрам

*

У свеце сноў мы забываем свае імёны, свае целы,
сваю нацыянальнасць, сваю маёмасць і свае слабасці, і
мы несвядома атрымліваем асалоду ад вялікай свабоды,
якая ёсць свабодай душы. Мы павінны развіць падобнае,
але свядомае ўсведамленне гэтай прыроджанай
.свабоды

*

Духоўныя абавязкі трэба выконваць з засяроджаным
роздумам, а свецкія — з пільнай увагай. Трэба цвёрда
стаяць на зямлі, а галаву трымаць высока над аблокамі
.невуцтва, у прамяністых гарызонтах мудрасці

*

Божае святло і ахоўная сіла пастаянна ззяюць ува
мне і пранікаюць праз мяне, а дотык Яго спакою адкрыў
.вока мудрасці ў маёй душы

Жыццё без правілаў вядзе яго ўладальніка да
няшчасця і псіхалагічнай нестабільнасці. Чалавек, які
жыве жыццём, пазбаўленым маральнай дысцыпліны і
прынцыпаў, поўны інтэлектуальнай трывогі і клопатаў, у

той час як той, хто вучыцца самакантролю і
пераадольванню непакорлівых страсцей, ведае шлях да
.сапраўднага шчасця

*

У маёй духоўнай адзіноце мае тугі ўзмацняюцца, і
маё сэрца прагне пачуць голас Боскага Каханага. Я
выганю ўсе шчыльныя свецкія галасы, схаваныя ў
складках маёй памяці, каб я мог слухаць
найсвяшчэннейшы голас, які вечна спявае ў спакоі маёй
.душы

*

Сонца майго кахання ніколі не зайдзе за гарызонт
маіх думак пра цябе, і я не апушчу свой позірк ні на што,
акрамя цябе, і не зраблю нічога, што не нагадвае мне
пра цябе. Дзеянні, народжаныя невуцтвам і глупствам,
вядуць да жудасных сноў і страшных кашмараў, таму
дазволь мне плясці толькі салодкія мары пра
высакародныя дасягненні, бо яны народжаныя тваім
.натхненнем і тваім кіраўніцтвам

*

Жыццё без разумення — гэта духоўнае і фізічнае
самагубства. Благаслаўлёныя тыя, хто валодае
разуменнем, бо разуменне — найвялікшая патрэба на
духоўным шляху і на дарогах жыцця. Разуменне — гэта
пуцяводнае святло, якое асвятляе шлях і прыносіць
поспех. Перш чым чалавек зможа дасягнуць
найвышэйшай мэты жыцця, ён павінен валодаць гэтай
важнай і жыццёва важнай якасцю. Разуменне павінна
быць кіруючай сілай у любой сітуацыі. Незалежна ад
таго, наколькі цяжкімі ні з якімі выпрабаваннямі мы
сутыкаемся, мы павінны валодаць сапраўдным
.разуменнем

*

Бог не прычыняе нам шкоды і болю; хутчэй, мы самі
сабе дапамагаем ці шкодзім праз сваё разуменне і

разуменне, альбо праз сваё непаразуменне і
недаразуменне

*

Мы павінны маліцца Богу, каб Ён даў нам разуменне,
незалежна ад выпрабаванняў, з якімі мы сутыкаемся, ці
абставін, з якімі мы сутыкаемся. Толькі разуменне
.абароніць нас

*

Калі мае перажыванні становяцца больш
інтэнсіўнымі і сур'ёзнымі, мая першая спроба — знайсці
разуменне ўнутры сябе. Я не вінавачу абставіны і не
спрабую выправіць іншых; замест гэтага я іду ў сябе і
спрабую ачысціць сваю духоўную крэпасць, выдаляючы
ўсё, што можа зацямніць гэтае ўнутранае святло,
перашкаджаць праяўленню сіл душы або перашкаджаць
.ім выяўляць сябе. Гэта шлях да паспяховага жыцця

*

Уцяканне ад праблем можа здацца самым простым
рашэннем, але чалавек набіраецца сілы, калі сутыкаецца
з грозным праціўнікам. Тыя, хто не сутыкаецца з
.цяжкасцямі, не растуць, і іх рашучасць не ўмацоўваецца

*

Страх знікае, калі мы валодаем разуменнем; у
разуменні ёсць бяспека і абарона

*

У жыцці я сутыкнуўся з многімі праблемамі, і самымі
цяжкімі з іх былі людзі, якія мяне не разумелі. Я бачыў,
як людзі, якіх я любіў — людзі, якім я аддаваў сваё
сэрца, — не разумелі мяне і паварочваліся супраць мяне.
Але гэта не выклікала ўва мне горычы, таму што горыч
зацямняе разуменне. Я не дазваляю сабе пацярпець ад
непаразуменняў іншых. Замест гэтага я стараюся

дапамагчы ім, калі яны ўспрымальныя, і пасылаю ім
.добрыя намеры і добрыя пажаданні

*

Мая найвялікшая радасць заключаецца ў тым, каб
расказваць пра Божыя цуды тым, хто ў гармоніі са мной і
давярае мне, і ўзмацняць іх тугу па тым боскім святле,
.якое дало мне неапісальны камфорт, свабоду і бяспеку

*

Усе цяжкасці, з якімі вы сутыкаецеся ў гэтым жыцці,
прызначаны для таго, каб натхніць вас і матываваць
прыкладаць больш намаганняў, каб вы маглі дасягнуць
больш высокага ўзроўню. Развівайце сваю сілу волі, каб
вы маглі кантраляваць свае абставіны, а не дазваляць ім
кантраляваць вас. Складайце разумныя планы на сваё
жыццё, каб вы маглі дасягнуць усіх добрых рэчаў, якія
.вы хочаце зрабіць і ведаеце, што павінны зрабіць

*

Тыя, хто занадта прывязаны да гэтага свету,
забываюць Бога, і таму мы губляем усё, што нам дорага.
Універсальны закон забірае гэтыя рэчы ў нас або
выдаляе іх з нашага жыцця не для таго, каб пакараць
нас, а як праверку, каб убачыць, ці любім мы стварэнне
.больш, чым Творцу

*

Людзі са слабай воляй заўсёды кажуць «так», у той
«час як вялікія душы поўныя літаратурных «не

*

Сёння я актывую сваю здольнасць творча думаць,
каб дасягнуць поспеху ў кожнай вартай справе, якую я
маю намер распачаць, і тым самым я належным чынам
.выкарыстаю ўсе сілы, дадзеныя мне Богам

*

Сапраўднае шчасце ў асноўным заснавана на
псіхалагічным стане чалавека. Задаволенасць,

задавальненне, спакой і спакой — усё гэта прыкметы
.шчасця

*

Трэба імкнуцца да добрага здароўя, эфектыўнага
розуму, усяго неабходнага для належнага жыцця і
працы, цвярозага меркавання і правільнага разумення, і
не дазваляць сабе паддавацца няправільным асяроддзю
.або абставінам

*

Людзі часта плятуць коканы, якія іх абмяжоўваюць, і
завязваюць вяроўкі, якія іх звязваюць. Яны павінны
зразумець прычыны гэтых абмежаванняў, каб
выкараніць павольна распаўсюджвальную заразу са
сваіх розумаў і целаў. Гэта прывядзе да псіхалагічнага
абнаўлення, пракладаючы шлях да шчасця, з'яўлення
духоўнай усведамленасці на гарызонце іх жыцця, і
абуджэнне жыццёвых сіл унутры Свядомасці павінна
быць узнята з глыбінь невуцтва да вышынь разумення і
.ведаў

*

Чалавек, які сілкуе моцны страх, прыцягвае тое,
чаго спрабуе пазбегнуць, а пастаянны страх
пашкоджуе нервы і прыносіць хваробы арганізму. Калі
вы поўныя сіл, энергіі і жыццёвых сіл, хваробы
.пакідаюць цела

*

Душа, якая атрымлівае асалоду ад песні аптымізму,
не любіць чуць рэзкія галасы песімізму, а розум, які
заўсёды скіраваны да зоркі духоўнага абуджэння,
становіцца моцным, укаранёным розумам, які не ведае
.ваганняў або сумневаў

*

Я задуменна глядзеў на кветку і адразу ж убачыў
цябе, о дух сусветаў. Яна была напоўнена водарам тваёй
прысутнасці, яе пялёсткі былі афарбаваныя румянцам
нявіннасці, а залатое святло тваёй мудрасці ззяла ў яе
сэрцы. Тонкае сцябло і зялёны бутон падтрымліваліся
тваёй сілай, а таямніцы жыцця і вечнасці дрэмле ў
пылку. Твой бясконцы дотык натхніў пчалу, і яна пачала
.смакаваць нектар тваёй салодкасці

*

Пакажы мне цуды стварэння, твае бясконцыя
таямніцы, што схаваныя ў найлепшай травінцы на
.ўзбочыне дарогі

*

Кожны бацька і маці павінны валодаць мудрасцю і
спакоем бацькоўства і пяшчотай і лагоднасцю
мацярынства, і гэтыя дзве якасці павінны быць
.ураўнаважанымі і дапаўняць адна адну ў абодвух

*

Я буду рассыпліваць зоркі радасці і аптымізму, каб
развеяць змрок з душ, і я буду распаўсюджваць прамені
.эмпатычнага ўдзелу, каб суцешыць смуткуючых

*

Мы тут сёння, а заўтра спусцімся, як хмары —
проста цені ў касмічным сне, але за гэтым мімалётным,
эфемерным вобразам ляжыць вечны дух, і нашы душы —
.яго неад'емная частка

*

Бог — адзіная праўда. Мы павінны пастаянна
маліцца, каб жыццёвыя выпрабаванні не перашкаджалі
нам памятаць пра Яго. Калі я маюся такім чынам, я
атрымліваю большыя вынікі, чым у любы іншы час. Тады,
нават калі здарыцца нешта сур'ёзнае, гэта не
перашкодзіць мне думаць пра Яго; хутчэй, я адчуваю
.сябе ў бяспецы і надзейнасці ў Яго святой прысутнасці

*

Жыццё тут здаецца бясплодным і хаатычным,
пакуль мы не дасягнем берагоў бяспекі. Вось чаму я
заўсёды кажу, што я тут, каб засведчыць важнасць і
славу найвышэйшай ісціны. Мы не павінны ўскладаць
свае надзеі на мімалётныя зямныя мэты і далікатныя
матэрыяльныя прывязанасці. Такія хісткія сувязі
несвядома аддаляюць нас ад нашай найвышэйшай мэты,
гэтак жа, як яны аддаляюць нас ад нашай сапраўднай
.сутнасці

*

Навакольнае асяроддзе стварае ілюзіі ў людзях і
робіць іх вялікімі ў іх уласных вачах. Той, хто імкнецца
да гэтага, павінен падняцца над гэтым часовым і
мімалётным усведамленнем навакольнага асяроддзя і
прызнаць праўду ў сабе, каб гэтая праўда стала яго
.натуральным асяроддзем і адзіным уплывам у яго жыцці

Мы просім Бога натхніць нас кіраўніцтвам і весці нас
да Яго, і дапамагчы нам знайсці Яго, перш чым мы
пакінем гэты свет. Якімі б ні былі выпрабаванні, з якімі
мы сутыкаемся, і боль, які мы церпім, мы ніколі не
павінны губляць надзеі, што Божая дапамога блізка, што
Ён адказвае на кожную шчырую малітву, поўную тугі, і
што Ён не пакіне Сваіх каханых і не пакіне іх на волю
.лёсу

*

Багацце не абавязкова гарантуе здароўе, спакой ці
прадуктыўнасць. Аднак, калі мы дасягаем эфектыўнасці
і спакою, мы абавязкова дасягнем збалансаванага
.фінансавага поспеху ў выніку

*

Унутры цябе — цудоўны і дзіўны сад вытанчаных
думаў, напоўнены водарам любові, дабрыні, разумення і

міру, яго кветкі невымерна прыгажэйшыя за зямныя
.кветкі і матэрыяльныя травы

*

Калі вы аддаеце сваё чыстае каханне, вы пасадзіце
духмяную ружу, і водар гэтага кахання і водар гэтага
разумення трымаюцца даўжэй, чым любая зямная
!кветка, і гэта праўда

*

Чалавек не павінен баяцца нічога, акрамя самога
страху, бо гэта найвялікшы вораг поспеху і здароўя. Ён
атручвае розум, выклікае тое, чаго баіцца, узмацняе
боль, шкодзіць сэрцу, нервовай сістэме і мозгу. Таму яго
трэба пераадольваць праз веру ў Бога, пазітыўнае і
творчае мысленне, аптымізм, надзею і веру ў боскую
абарону. Тыя, хто любіць Бога і ходзіць у Яго святле, не
могуць быць пераадолены цемрай страху, бо Бог з імі, і
.той, у каго Бог, той у бяспецы

*

Святы становяцца больш прыгожымі і духоўнымі,
абменьваючыся духоўнымі падарункамі любові, міру,
.радасці, талерантнасці і добрых пажаданняў

*

Калі мы звяртаем свае сэрцы да Бога і молімся да
Яго з найвялікшай любоўю і вялікім жаданнем, мы
знаходзім Яго блізкага і хуткага, каб дараваць і даваць,
таму што, робячы гэта, мы дакранаемся да Яго
спагадлівага ўніверсальнага сэрца і Яго безумоўнай
.боскай любові

*

Сапраўднае жыццё — гэта больш, чым проста есці,
працаваць і спаць, таму я буду выкарыстоўваць дар
розуму, каб шукаць і знаходзіць Бога, і я буду працаваць
дзеля свайго выратавання, служачы сваім братам і
.сёстрам па чалавецтве

*

Шмат людзей прыходзіла на гэтую зямлю і пакідала
яе, але мы ўсё яшчэ лічым жыццё тут рэальным, быццам
мы павінны застацца тут назаўжды. Мудры чалавек —
гэта той, хто пастаянна памятае пра Бога, бо пастаяннае
сузіранне Яго — гэта шлях да вызвалення ад гэтай
.зямной мары пра нараджэнне і смерць

*

Бог даў нам добрыя сілы і энергію, каб пераадолець
усе перашкоды, якія стаяць на нашым шляху, і
выпрабаванні, з якімі мы сутыкаемся, і мы павінны
працаваць над тым, каб вызваліць гэтыя неперажываныя
.сілы і невычэрпную энергію

*

Ёсць людзі, якія ніколі не мяняюцца; яны старэюць,
трымаючыся за тыя ж звычкі і спосаб мыслення. Іх
можна назваць псіхалагічнымі рэліквіямі. Некаторыя з
гэтых рэліквій маюць духоўную прыроду. Такія людзі
жывуць ідэальным, мірным жыццём, але не працуюць
над развіццём свайго разумення або пашырэннем
кругагляду, застаючыся на месцы. Ім не хапае
здольнасці разумець патрэбы, энтузіязм і інтарэсы
маладога пакалення. Гэта можа быць у пэўнай ступені
прымальна, але калі яны асуджаюць і крытыкуюць новае
пакаленне без разумення, яны становяцца
інтэлектуальна скаванымі. З іншага боку, многія
маладыя людзі становяцца ахвярамі памылак, таму што
не паважаюць меркаванне старэйшых і не
прыслухоўваюцца да іх парад. Яны лічаць, што
старэйшыя людзі састарэлі, і таму няма патрэбы слухаць
іх або прытрымлівацца іх парад, таму што іх ідэі
старамоўныя і састарэлыя. У сваім юнацкім імкненні
быць сучаснымі яны парушаюць як мага больш старых
правілаў. Але яны павінны памятаць, што старэйшыя
маюць вагу і каштоўнасць; яны пражылі гады і шмат
чаго бачылі і навучыліся. Члены як старога, так і новага

пакаленняў павінны імкнуцца вучыцца адзін у аднаго,
таму што як старыя, так і новыя артэфакты маюць свае
.перавагі і выгады

*

Няма большага выпрабавання, чым ведаць, што наш
Творца з намі. Мы павінны чакаць Яго прысутнасці і
прагнуць Яго, бо Ён назірае за намі ва ўсім. Якімі б ні
былі праблемы, якімі б вялікімі ні былі смутак, боль ці
хваробы, давайце шукаць суцяшэння і падтрымкі ў Бога і
давайце прасіць Яго мудрасці і кіраўніцтва. Ён адкажа
нам, пакуль мы давяраем Яму, любім Яго і шукаем Яго
.дапамогі

*

Каханне — гэта водар квітнеючых лілей і ціхі хор
руж, якія ўслаўляе прыгажосць прыроды. Каханне —
гэта песня душы, гімн жыццю і рытмічны, збалансаваны
танец планет у іх бясконцым падарожжы праз прастору
космасу. Гэта прага кветак піць сонечныя прамяні,
квітнець і насычацца эліксірам жыцця. Гэта імкненне
зямлі сілкаваць высушаныя карані сваім малаком і
выхоўваць усё жыццё сваім сокам. Гэта магутная воля
сонца падтрымліваць усе істоты жывымі і яркімі, і
імпульс жыцця абараняць і клапаціцца пра ўразлівых.
Гэта ўсмішка нявіннасці, якая выклікае бацькоўскую
пяшчоту да немаўляці і спантанную пакору ў сэрцах
закаханых, каб прапанаваць службу і суцяшэнне без
чакання ўзамены. Гэта пульс сяброўства, які лечыць
разбітыя сэрцы і гоіць раны. Гэта крык сэрца, які не
паддаецца апісанню. Гэта паэт, перапоўнены любоўю да
чалавецтва, якое пакутуе ад сваіх пакут. Гэта пастаянна
пашыральнае кола блізкасці паміж членамі адной сям'і,
якое пастаянна расце ў больш шырокія прасторы і больш
шырокія гарызонты. Гэта шэпт жыцця ў царстве
адкрытых розумаў. і неба сэрцаў, усеянае зоркамі
высакародных пачуццяў. Каханне — гэта асалода душы,

якой прагнуць закаханыя душы і жадаюць дасягнуць і
.злучыцца з ёй

*

Будзь з намі, Госпадзе, і дапамажы нам выконваць
нашыя абавязкі і адчуваць Тваю благаслаўлёную
прысутнасць, якая асвятляе сэрца і ўсяляе спакой і
.надзею ў душу

Калі вы не будзеце карыстацца тармазамі
самакантролю падчас кіравання аўтамабілем свайго
жыцця, вы будзеце ва ўладзе некантраляваных эмоцый і
няправільных жаданняў, якія зыходзяць з вашага эга. Вы
павінны ўмець тармазіць, калі гэта неабходна, каб не
дзеянiчаць неабдуманая, не збочыць з правільнага шляху
і не трапіць у яму болю і пакут. Sup24

Злоўжыванне словамі — адна з самых смяротных і
разбуральных відаў зброі. Асноўнай прычынай гневу
з'яўляецца рэзкая і абразлівая мова. Трэба пазбягаць
плётак і пустой балбатні, пазбягаць спрэчак і спрэчак, а
.таксама пазбаўляцца ад агрэсіўных схільнасцей

*

Калі муж ці жонка раззлююцца і правакуюць iншага,
лепш за ўсё адысці і ўстрымацца ад адказу, пакуль
сiтуацыя не супакоiцца. Калі адзiн з iх вымавіць
крыўдныя словы, другому лепш не адказваць тым жа, а
захоўваць спакой, пакуль гнеў не суцiхне. Калі жонка
крычыць на мужа, а ён адказвае гучным крыкам, муж
пацерпіць двойчы: спачатку ад яе з'едлівых слоў, а
потым ад уласнай рэзкай рэакцыі, што ў канчатковым
выніку нашкодзіць перш за ўсё яму самому. Гэта можа
прывесці да разводу або iншых непажаданых
наступстваў. Важна таксама пазбягаць упартасці або
паблажлівага стаўлення да iншага. У той жа час варта

пазбягаць спрэчак і сварак, а замест гэтага пачакаць,
.пакуль не адновяцца самавалоданне і ўнутраны спакой

*

Не дазваляйце нікому красці ваш спакой і не
крадзіце спакой іншых вуснымі (ці пісьмовымі) абразамі.
У гневе ці запале можна сказаць нешта недарэчнае, тое,
чаго ніколі не хацеў, а потым пашкадаваць пра гэта, у
той час як іншы чалавек будзе памятаць гэтыя словы
дваццаць гадоў. У гэтым сэнсе памяць — гэта дрэнна.
Сіла памяці — гэта дабраславенне, калі ёю карыстацца
правільна, але яна шкодная, калі выкарыстоўваецца як
.сховішча для дрэнных рэчаў, якія нам зрабілі

Калі мы прачнёмся ў Богу, мы зразумеем, што
чалавечае жыццё — гэта ўсяго толькі шэраг ценяў і
.святла, якія праецыруюцца на экран касмічнага кіно

Мы прызвычаіліся ўспрымаць тое, што могуць
адчуваць і ўспрымаць нашы пачуцці, і большую частку
часу мы не ўсведамляем тонкіх сіл вакол нас. Тым не
менш, кожная наша думка стварае пэўную тонкую
вібрацыю. Вось чаму чалавек не можа схаваць сваю
сапраўдную прыроду ад іншых. Калі ён зрабіў памылку,
ён ведае пра гэта ў глыбіні душы, нават калі думае, што
хавае яе, таму што пачуццё няправільнасьці знаходзіцца
ў думках, і іншыя будуць ведаць пра гэта, таму што
вібрацыі гэтых думак будуць праяўляцца так ці інакш
праз іх дзеянні. Гэта таксама датычыцца добрых спраў і
думак. Калі мы думаем пра Бога і вымаўляем Яго імя —
уголас, шэптам або моўчкі, — мы выпускаем духоўную
вібрацыю ў эфір, якая заклікае Яго благаслаўлёную
.прысутнасць

*

О Госпадзе, прамені Тваёй любові аднолькава
ззяюць на ўсіх членаў Тваёй касмічнай сям'і. Чалавецтва
вінавата ў тым, што стала непразрыстым,
неўспрымальным для святла з-за свайго недасканалага
мыслення. Няхай Твая сіла пранізвае маю істоту і развее
густыя, цёмныя пары гэтага свету, каб я мог стаць
чыстым, паліраваным люстэркам, якое адлюстроўвае
.Твой чысты, прамяністы вобраз

*

Каханне павінна быць сапраўдным, і калі яно ідзе ад
сэрца, яно сапраўднае

*

Калі вы звярнецеся да боскага святла, вы знойдзеце
боскую сілу, здольную асвятліць і палегчыць ваш шлях і
.даць вам здароўе, шчасце, мір, свабоду і поспех

*

Калі зарабляць грошы складана, то дасягнуць
псіхалагічнай раўнавагі яшчэ складаней. Чалавек
павінен быць добрым і спакойным у сваіх словах, думках
.і фізічных дзеяннях

У людзей ёсць дзве прыроды: прырода дома і
прырода салона. Дома мы адчуваем сябе спакойна і
адчуваем сваю сапраўдную прыроду, але часта шкадуем,
што не паводзілі сябе натуральна, бо сваімі паводзінамі
мы выяўляем непрыемныя рэчы, якія не варта было б
выказваць, асабліва калі яны прычыняюць шкоду
.навакольным

Мы прымаем салонны менталітэт, калі выходзім на
вуліцу элегантна апранутымі, шырока ўсміхаючыся, у
той час як у нас віруюць думкі і пачуцці. Дома мы кажам:
«Я засмучаны такім-то і не магу яго бачыць», але калі
сустрэкаем таго ж чалавека, вітаем яго: «Прывітанне! Як

справы?» Гэтыя супярэчлівыя патокі несумяшчальнасці і
нездаровых эмоцый уплываюць на нервовую сістэму і
.іншыя часткі цела

*

О, мой любімы Божа
Я бачуў тваю бясконцую прастору ў гарызонтах
спакою
І я адчуў тваю асвятляльную радасць глыбока ў сабе
І я пачуў рэха твайго голасу ў сваёй свядомасці
І я слухаў твой шэпт маім духоўным успрыманням

*

Госпадзе, пераўтвары дэманаў агіднай, эгаістычнай
прагнасці ў анёлаў узнёслых, высокіх памкненняў,
балючае невуцтва ў дабраславёную мудрасць, а нізкае
бяздзейнасць — у вычышчанае золата прамяністых
.духоўных дасягненняў

*

Госпадзе, зрабі нас чыстымі, перамяні нашу
слабасць і бездзейнасць у руплівасць і рашучасць, а
нашы няправільныя думкі — у разуменне праўды
Што такое каханне?

Каханне — гэта водар квітучых лілей

І хор маўклівых руж

Святкаванне прыгажосці прыроды

Каханне — гэта песня душы, якая спявае ўсё жыццё

І збалансаваны рытмічны танец планет

У сваім бясконцым падарожжы ў глыбокі космас

Гэта прага кветак глытаць сонечнае святло

І яно квітнее і сілкуецца эліксірам жыцця

Гэта туга зямлі

Каб накарміць смагу каранёў сваім малаком

І выхоўваючы ўсе віды жыцця сутнасцю жыцця

Гэта магутная воля сонца

Каб усе жывыя істоты былі жывымі і актыўнымі

Гэта рухаючая сіла жыцця

Забяспечваць абарону і клопат пра непаўналетніх

Гэта ўсмішка нявіннасці, якая выклікае бацькоўскую
пяшчоту

на дзіцяці

І аўтаматычнае падпарадкаванне ў сэрцах
закаханых

Бясplatна аказаць паслугі і выказаць спачуванні

Гэта пульс сяброўства

Той, хто лечыць разбітыя сэрцы і лечыць раны

Гэта заклік да сэрца, які не паддаецца апісанню

Ён — паэт, поўны любові да чалавецтва

Той, хто пакутуе ад яе няшчасцяў

Гэта кола блізкасці паміж членамі адной сям'і

Пастаянна пашыраючыся і заваёўваючы большыя
прасторы

І больш шырокія палі

Гэта шэпт жыцця

У гарызонтах адкрытых розумаў

І неба сэрцаў, усеянае зоркамі высакародных
пачуццяў

Каханне — гэта асалода душы

Тое, да чаго імкнуцца любячыя душы

І яна прагне дабрацца да яго і пагутарыць з ім

Я бачыў жыццё

Калі я ішоў сярод зялёных пагоркаў і травяністых
далін

Рухаючыся сярод дрэў і кветак

Я бачыў, як жыццё гуляе і весяліцца

Я бачыў яго залатыя прамяні ў сонечным дыску

І я бачыў, як яна знікае ў гушчарах аблокаў

Я чуў яе хіхіканне ў радасных ручаях

І яна шчодро пралівае слёзы з кропель дажджу

Я бачыў, як яна хістаецца на галінах дрэў

І рамонкі танчаць ад радасці

Я чуў, як гэта адгукаецца ў спеве птушак і спеве
салаўёў

Я бачыў яе цені, якія ахіналі схілы

Яго раса ўвільгатняе сэрцы руж і цалуе іх шчокі

Я бачыў, як росная трава чаплялася за яе ногі

Гэтак жа, як я бачыў, як яна апырсквала пустазелле
на полі

З кроплямі любові ён павялічвае сваю свежасць і прыгажосць

Я адчуў яе духмяны подых, які прыносіў ранішні ветрык

Я адчуў яе спакой і ўбачыў, як яе рукі рассыпалі дабраславеньні

У кожнай даліне і кутку

Якое цудоўнае жыццё!

І як міла з ёй шпацыраваць

Рука ў руцэ

На сваіх благаслаўлёных сцежках!

Мір вам

Невядомая сутнасць або падсвядомы джын

Па меры прасоўвання па шляху і паглыбленага духоўнага разумення мы адчуваем, быццам сутыкаемся з магутным унутраным супраціўленнем. Але гэта пачуццё — проста ілюзія; усё наадварот. Дзіўная, забытаная і капрызная прырода гэтай «невядомай істоты» ўнутры нас, здаецца, сілкуецца неапісальнымі элементамі, якія ўзятыя з сфер, недасягальных нашай чалавечай свядомасці.

Здаецца, што гэтая істота жыве ў нябачным месцы і можа быць параўнана з чалавекам з іншай планеты, які з'яўляецца нашым госцем, нават калі мы не маем з ім ніякай сувязі з пункту гледжання інтарэсаў, ідэй, звычак, амбіцый і далёкіх памкненняў.

Здаецца, гэтая невядомая істота валодае ўяўленнямі пра замагільнае жыццё, якія невымерна больш значныя і дакладныя, чым нашы ўласныя. Нам здаецца, што яна мае толькі слабае разуменне надзённых патрэб і практычных патрэб нашага зямнога існавання.

Наш невядомы сябар, здаецца, ігнаруе нас, несумненна, паглынуты таямніцамі сусвету. А калі ён успомніў пра нас і захацеў нам дагадзіць, ён здзейсніў дзіўны, здавалася б, нелагічны рух, які выбіў нас з раўнавагі, парушаў нашу раўнавагу і пакідаў нас у разгубленасці.

Мы часта лічым, што гэтая невядомая сутнасць здзекуецца з нас і высмейвае нашы здольнасці, быццам яна гуляе з нашым розумам, не зважаючы на нашы пачуцці ці спачуванне да нашых абставін. Часам здаецца, што яна раздражняе і злуе нас, не прапаноўваючы нам ніякай ласкі, годнай удзячнасці, ці якой-небудзь адчувальнай карысці.

Здаецца, што гэтая істота здольная здзяйсняць цуды і цуды ўсіх відаў, але, нягледзячы на яе прысутнасць унутры нас, нам цяжка мець зносіны з ёй і карыстацца яе неабмежаванымі здольнасцямі і звышнатуральнымі сіламі.

Гэтую схаваную сутнасць можна параўнаць з разбэшчаным дзіцем, якому быў дадзены доступ да сакрэтаў неба і зямлі. Яно выкарыстоўвае гэтыя сакрэты

і кантралюе гэтыя сілы па сваім жаданні, без абмежаванняў і адказнасці.

Здаецца, ён усё ведае, але не ўмее правільна гэтымі ведамі карыстацца. Яго рукі поўныя скарбаў, якія ён марнуе і марнуе не ў тым кірунку і не ў той час.

Мы бачым, як Ён дае хлеб смаглым і ваду галодным (і корміць салодкасцямі бяззубых)

Ён адсыпае няўдзячных падарункамі і пазбаўляе жабракоў падарункаў

Ён пераследуе тых, хто ўцякае ад яго, і ўцякае ад тых, хто імкнецца сустрэцца з ім

Што гэта за схаваная сіла, якая часам зараджае чалавека дзіўнай і цудоўнай энергіяй, што імчыцца з вятрамі і прывідамі?

Якая сіла павышае і паніжае ўзровень вібрацыі і энергіі такім чынам, каб дапамагчы чалавеку збалансаваць сваю тэмпературу, калі ён выходзіць з цёплага пакоя халоднай раніцай і наадварот?

Гэтая невядомая сутнасць дзейнічае з настолькі незвычайным майстэрствам, што гэта ніколі не прыйшло б у галаву бліскучаму хіміку ці пранікліваму інжынеру.

Ці магчыма назапасіць такую сілу за гэты кароткі век на гэтай зямлі?

Не, сябры мае, гэтаму «незнаёмцу» спатрэбіліся мільёны гадоў, каб удасканаліць гэты механізм цела, які мы прыпісваем пяці пачуццям. Напрыклад, свядомаму розуму немагчыма ведаць дакладную колькасць цукру, якую трэба паступіць у кроў. Калі б гэтая колькасць была занадта нізкай або занадта высокай, вынікі былі б катастрафічнымі.

Мы стаім тварам да твару з сілай, пра якую ведаем вельмі мала, і нам варта яе пазнаць. Лепшы спосаб зрабіць гэта — аспрэчваць тое, што мы даведаліся да гэтага часу, і падрыхтавацца, як сказаў вялікі настаўнік: «Калі не станеце як дзеці, не ўвойдзеце ў Царства Божае».

Іншымі словамі, калі чалавек не прыме прастату, чысціню і веру дзіцяці, ён не зможа дасягнуць значнага духоўнага прагрэсу.

Навуковая медытацыя, мабыць, самы просты спосаб распазнаць гэтую схаваную ўнутраную сілу, але большасці людзей не хапае матывацыі для медытацыі, і яны аддаюць перавагу атрымліваць гэтыя веды пасвойму, альбо проста сядзець у цішыні, нават калі іх думкі бушуюць, як віхура, ва ўсе бакі. Некаторыя могуць сказаць: «Я павінен атрымаць гэтыя веды ў будучых увасабленнях, і я не спяшаюся. Мая падсвядомасць можа аднойчы абудзіць мяне, але няма неабходнасці прыкладаць свядомыя намаганні, каб дасягнуць гэтага».

Не мае значэння, колькі нам гадоў, колькі разоў мы церпілі няўдачы ў жыцці ці што пра нас думаюць іншыя. Не мае значэння, якія ў нас гены ці ў якіх абставінах мы жывем. Усё гэта не мае значэння для схаванага госця, які жыве ўнутры нас. Усё, чаго ён хоча, — гэта каб мы дазволілі яму выкарыстоўваць нашы целы, нашу энергію, наш розум і нашу свядомасць і аддалі яму кантроль над кожным аспектам нашага жыцця. Гэта тое, што мы павінны рабіць, калі хочам дасягнуць вяршынь, якія чакаюць нас.

Калі мы разважаем пра падзеі нашага жыцця, хіба ж не разумеем, што нейкая схаваная сіла вяла нас і ратувала ад многіх небяспек? Але як толькі небяспека мірна мінае, як хутка мы забываемся пра гэту сілу!

Гэтая сіла ніколі не пакідала і не пакіне нас, і кожны раз, калі яна нам патрэбна, яна заўсёды побач, каб дапамагчы нам, як сказаў вялікі настаўнік: «Я з вамі да канца свету».

Калі мы чытаем біяграфіі вялікіх мужчын і жанчын на працягу пакаленняў, мы заўважаем, што ў кожным выпадку, якім бы малым ён ні быў, і якім бы метадам ні карысталіся, няхай гэта будзе гарачая малітва ці глыбокае сцвярджанне, вынік заўсёды быў аднолькавым.

Гэты зняволены волат унутры нас знаходзіцца ў пастаянным руху, імкнучыся вызваліцца раз і назаўжды. Калі ж мы свядома скінем яго з кайданоў і пойдзем за ім да свабоды і перамогі?

Пачнем зараз і дамо ўнутранаму волату шанец, і мы даведаемся, якім цудоўным будзе жыццё і як яно будзе ззяць агнямі радасці і перамогі, з Божай дапамогай.

Мір вам

Сцэны з Індыі і бачанне

Індыя — гэта мікракосмас свету ва ўсіх адносінах. Гэта краіна з рознымі атмасферамі, кліматамі, рэлігіямі, бізнесам, мастацтвам, народамі, ландшафтамі, мовамі і культурамі.

Індыйская цывілізацыя налічвае тысячы гадоў, і яе кіраўнікі, мудрацы і правадыры пакінулі запісы, якія сведчаць пра існаванне і сапраўднасць арыйскай цывілізацыі ў Індыі і Сіндзе.

Многія еўрапейскія турысты наведваюць Індыю і бачаць на яе вуліцах чараўнікоў, мячыкаў і заклінальнікаў змей, лічачы гэта лепшым, што можа прапанаваць Індыя, не ведаючы, што гэтыя постаці не адлюстроўваюць сапраўдную сутнасць Індыі. Сапраўднае жыццё і жыццяздольнасць Індыі заключаюцца ў яе духоўнай культуры, якая з старажытных часоў зрабіла яе плавільным катлом рэлігій і вераванняў.

Праўда, што Захад можа навучыць Індыю многім разумным практыкам, метадам і прынцыпам гандлю, а таксама развіццю прыродных і чалавечых рэсурсаў. І праўда, што Індыі патрэбныя такія лідары-візіянеры, як Генры Форд і Томас Эдысан. Але заходні свет таксама свядома ці падсвядома прагне практычных, духоўных урокаў, на якіх Індыя спецыялізавалася на працягу ўсёй гісторыі.

Навука ў заходніх гарадах настолькі прасунулася наперад, зрабіўшы такія хуткія крокі наперад, што матэрыяльныя патрэбы людзей — жыллё, ежа і адзенне — лёгкадаступныя. Аднак фізічнага і матэрыяльнага камфорту недастаткова без псіхалагічнага камфорту, спакою і духоўнага суцяшэння.

Найвялікшая і найбагацейшая спадчына Індыі заключаецца ў духоўных метадах і шляхах, адкрытых празорлівымі і асветленымі індыйскімі духоўнымі навукоўцамі на працягу стагоддзяў. Гэтая спадчына ўнесла і працягвае ўносіць свой уклад у духоўную і навуковую культуру чалавецтва.

Індыя — краіна таямніц, але гэтыя таямніцы адкрываюць свае сэрцы толькі тым, хто ім спачувае, тым, хто шчыра і шчыра шукае праўды.

Індыя можа пахваліцца самымі высокімі і велічнымі гарамі ў свеце: Гімалаі. Дарджылінг на поўначы Індыі часта называюць Швейцарыяй Індыі з-за захапляльнай прыроднай прыгажосці. Тут таксама знаходзяцца старажытныя руіны ўнікальных замкаў, фортаў і княжацкіх палацаў у Дэлі, а таксама шырокая рака Ганг і Гімалайскае нагор'е з іх пячорамі і прытулкамі для сузірання і роздуму пра боскае святло і мудрасць.

Горад Агра ў Індыі можа пахваліцца адным з цудаў свету — Тадж-Махалам, вяршыняй архітэктурнага мастацтва і найпрыгажэйшымі марамі чалавецтва, увасобленымі ў паліраваным мармуры і вытанчаным алебастры, якія ўвекавечваюць чалавечае каханне.

У Індыі таксама ёсць цёмныя лясы і густыя джунглі, дзе блукаюць тыгры і львы. У Індыі таксама блакітнае неба, якое становіцца яшчэ больш велічным і прыгожым на захадзе сонца, калі сонечныя прамяні ператвараюцца ў масу палаючага аранжавага полымя.

У Індыі таксама ёсць незлічоныя разнавіднасці і колеры ўсходніх садавіны і гародніны, а таксама мноства рас людзей, што разам робіць Індыю дзіўным, цудоўным і незабыўным плавільным катлом.

Індыя — краіна вялікіх кантрастаў, дзе непрыстойнае багацце існуе побач з крайняй галечай, а вяршыня інтэлектуальнай чысціні суіснуе з суровым паўсядзённым жыццём. У Індыі вы знойдзеце Ролс-Ройсы і валовыя павозкі, гэтак жа як сланоў у багата ўпрыгожаных насілках і цудоўныя конныя экіпажы.

На поўначы Індыі мы сустракаем людзей з блакітнымі вачыма і светлымі валасамі, а на больш гарачым поўдні — цёмную скуру, загарэлую ад спёкі трапічнага сонца.

Ад пачатку да канца Індыя сапраўды з'яўляецца краінай нечаканасцяў і супярэчнасцяў. Жыццё становіцца манатонным, калі яно ідзе адным шляхам. Але ў Індыі адчуваеш, што жыццё — гэта грандыёзная прыгода, поўная нечаканасцяў і таямніц, пра якія ніколі не марыш.

У Індыі можа не быць фізічных хмарачосаў або празмернай сучаснай раскошы і забаў, якія напружваюць духоўныя нервы

Гэта праўда, што ў Індыі ёсць свае недахопы, як і ва ўсіх краін.

Але ў Індыі ёсць духоўныя хмарачосы: сціплыя, рэалістычныя духоўныя гігanty, якія могуць навучыць сваіх бліжніх, як атрымаць поўную духоўную радасць з любых жыццёвых абставін.

Гэтыя суфіі з навуковымі падмуркамі, якія пазналі праўду і рэальнасць праз уласныя намаганні і вопыт, могуць дапамагчы іншым развіць сваё разуменне і здабыць асвятляльныя воды спакою і задавальнення з глебы свайго паўсядзённага жыцця.

Эфірнае бачанне на захадзе сонца

Мудры настаўнік Парамаханса апісвае сваё бачанне наступным чынам:

З балкона я глядзеў на захад і на крылах уяўлення ўзлятаў да берагоў далёкага гарызонту. Справа і злева я ўбачыў два горныя хрыбты, якія неўзабаве набылі таямнічы фіялетава-адценне. Калі я зноў зірнуў, нябачная рука ахутала іх заслонай цёмна-сіняга колеру. За мной ляжаў горад Гвадалахара, ахінуты змярканнем захаду сонца. Усходняе неба цяпер было ўпрыгожана мяккімі ружовымі адценнямі. Гледзячы наперад, мае

вочы ўбачылі чароўны горад блакітных астравоў, якія плавалі ў залатым возеры.

У гэтым архіпелагу чароўных блакітных астравоў узвышаўся масіўны пагорак з блакітнага вапняку, акружаны шэра-белымі вулканічнымі аблокамі, якія вывяргалі гейзеры вогненна-чырвона-залатой лавы, што каскадам, як вясёлка, спадалі ў бок спакойнага возера. Яскравае залатое полымя ахінала блакітныя астравы палаючымі арэоламі святла.

Блакітная вяршыня і яе вогненная карона адлюстроўваліся, як блізняты, на паверхні гэтага ціхага залатога возера. А справа, далёка, мігцела невялікае, спакойнае возера, прытуліўшыся да грудзей аднаго з блакітных астравоў, быццам поўны месяц, што плыве сярод хваль аблокаў.

Я доўга блукаў па горадзе захаду сонца і міражных аблокаў, што плавалі па паверхні возера з яго далікатным залатым святлом, і якія ж цудоўныя былі тыя залатыя воды, усеяныя чырвонымі ледзянымі гронкамі, раскіданымі ва ўсе бакі да краю вечнасці.

Я ўяўляў сабе, што маленькія німфы святла — гэта добразычлівыя духі на гэтай зямлі, і пасля паспяховага праходжання ўсіх жыццёвых выпрабаванняў ім дазвалялася блукаць і ўвасабляць свае мары па сваім жаданні. Кожны дзень на захадзе сонца гэтыя німфы ўвасаблялі свае нябесныя мары ў эфірных гарадах, акружаных морамі і залатымі азёрамі. Там, па-за абдымкамі смутку і па-за пасткамі гэтага зямнога свету з усімі яго трагедыямі і болямі, па-за ўсімі пакутамі, гэтыя істоты дыхалі чырвоным святлом, пілі аранжавыя прамяні, дрэйфавалі і набліжаліся, блукаючы і плаваючы сярод мора рознакаляровых агнёў.

Тут гэтыя русалкі выконвалі свае мары і ўвасаблялі свае фантазіі імгненна, як яны пажадалі, а потым раствараліся і знікалі па сваёй волі.

Тут гэтыя істоты атрымлівалі асалоду ад скарбаў задавальнення і радасці і шчодро дарылі мары ўсім, хто наведваў іх у іх цудоўным, чароўным свеце.

Тут ёй не трэба было чакаць і жадаць, як людзям, каб яе мары спраўдзіліся, а жаданні спраўдзіліся, але яна марыла так, як хацела, і дасягала ўсіх гэтых мараў і жаданняў па ўласнай волі.

Той горад захаду сонца на Астравах Сноў быў марай, што хавалася ў глыбіні маёй падсвядомасці, і сёння яна сапраўды спраўдзілася. Сапраўды, я ўбачыў схаваныя скарбы сваёй душы, і іх святло ахінула мяне, іх бляск асляпіў мяне!

Мір вам

Асвятляльныя лампы

Мы славім і дзякуем Богу за дар кожнага новага года і за надзеі і абяцанні выканання, якія ён нам прыносіць

Няма большай сілы, чым шчырая, сардэчная малітва, каб злучыцца з Богам, прынесці цудоўныя змены ў

жыццё людзей і ў сусветныя ўмовы, а таксама дасягнуць
.міру і чалавечага братэрства

Мы молімся Богу, каб шчырыя асабістыя малітвы,
узнёслыя ўяўленні і ўзрастаючыя веды ператварыліся ў
благаслаўлёную духоўную сілу, якая прынясе рэальныя
.змены на месцах

Благаславі нас, Госпадзе, каб Тваё святло і
асвятляльныя лампы асвятлялі нашы шляхі, каб мы маглі
абудзіць Тваю любоў у нашых сэрцах і сэрцах іншых,
неслі паходні жывога святла і выкарыстоўвалі свае
таленты ў тым, што падабаецца Табе і прыносіць
.карысць людзям

Дапамажы нам стварыць каналы, праз якія Твая
касмічная энергія і кіруючае святло могуць цячы, каб
дапамагаць іншым і палягчаць іх пакуты і няшчасці, бо
дзякуючы Табе мы маем сілу дапамагаць чалавецтву і
.сабе

Мы шчаслівыя, бо можам спачуваць тым, хто пакутуе
Мы распаўсюджваем добрыя ідэі і намеры па ўсім
свеце
Няхай мір і братэрства стануць жыццёвым вопытам
«Як на небе, так і на зямлі»

Мір — адно з імёнаў Усемагутнага Бога, якое Ён}
{змясціў на Зямлі, дык распаўсюджвайце яго сярод сябе

* * *

Адзін з вучняў сказаў настаўніку Парамахансе, што
яму цяжка замяніць свае шкодныя звычкі карыснымі, і
:папрасіў у яго парады, таму той сказаў

Нельга губляць надзеі на самаўдасканаленне

Чалавек старэе толькі тады, калі адмаўляецца
прыкладаць намаганні да пазітыўных зменаў

Гэты застойны стан, на маю думку, з'яўляецца
.«станам сапраўднай «піраміды

Калі чалавек кажа «Я не магу змяніцца» і паўтарае
гэта зноў і зноў
Я кажу яму: «Ну, калі ты ўжо вырашыў так рабіць, то
.«заставайся там, дзе ёсць

Якім бы ні быў цяперашні стан чалавека, ён можа
змяніць яго да лепшага з дапамогай самадысцыпліны,
правільнага харчавання і выканання рэкамендацый па
.ахове здароўя

Чаму вы лічыце, што не здольныя на змены?
Інтэлектуальны застой — схаваная прычына слабасці. У
кожнага ёсць рысы, якія абмяжоўваюць яго прагрэс.
Гэтыя рысы не былі ўкладзены ў чалавечую прыроду
Богам, а створаны чалавекам. Гэта недахопы, ад якіх вы
.павінны пазбавіцца, і вы можаце гэта зрабіць

Памятайце, што звычайкі чалавека — гэта не што
іншае, як вонкавае праяўленне яго ўнутраных думак

Калі вы вырашыце змяніць сваё рашэнне, многія сілы
аб'яднаюцца, каб падтрымаць вас і ўмацаваць вашыя
.пазітыўныя рашэнні

І з Божай дапамогай

Навагодні сад

Водгукі мінулага года з яго смуткам і смехам зніклі

І вось рэха навагодняга гімна спявае падбадзёрліва,
:абвяшчае надзею і шапоча

"Перабудуйце сваё жыццё ідэальна"

Адкіньце пустазелле старых страхай

З закінутага саду мінулага ён сабраў і захаваў толькі
насенне радасцей, дасягненняў, надзей, добрых думак і
.ўчынкаў, а таксама высакародных, узнёслых жаданняў

У росную глебу кожнага новага дня саджайце гэтае
магутнае насенне, палівайце яго і даглядайце, пакуль
яно не вырасце і не напоўніць ваша жыццё рэдкімі
.перавагамі красавання

:Новы год шапоча

Абудзіце дух, палонны звычак, і заклікайце яго да
новых, карысных спраў. Ніколі не спыняйце спрабаваць і
ніколі не супакойвайцеся, пакуль не дасягнеце вечнай
свабоды і не пераадолеете карму (пастаянна
пераследуемая і пераследуемая наступствы мінулых
.учынкаў)

З адноўленым розумам і ап'яненымі ад пастаянна
абнаўляючайся радасцю, давайце ўзрадуемся разам і
пойдзем рука аб руку да нябеснага дому, з якога мы
.больш ніколі не выйдзем

Гісторыя поспеху

Я дагэтуль памятаю, як упершыню выкарыстаў сілу
волі, каб дапамагчы іншым

Аднойчы я з сябрам быў зусім маленькімі хлопчыкамі
:і сказаў яму

«Мы накормім пяцьсот (бедных) людзей»

Ён здзіўлена адказаў: «Але ў нас няма ніводнай
«!капейкі

Я запэўніў яго: «Праект будзе рэалізаваны,
нягледзячы на гэта, і я веру, што грошы паступяць праз
.«вас

«!Ён здзекліва адказаў: «Які праект! Гэта немагчыма

Маё пачуццё ўпэўненасці падштурхнула мяне
сказаць: «Нічым не засмучай маці, але рабі ўсё, што яна
.«цябе папросіць

:Праз дзень ён прыбег да мяне і сказаў

Я прымаў ванну, калі мяне паклікала маці. Я ўжо
збіраўся адказаць ёй: «Не чапай мяне, пакуль я прымаю
ванну», але замест гэтага я спытаў, чаго яна хоча, і яна
папрасіла мяне пайсці да маёй цёткі, якая жыве
недалёка ад нашага дома, таму я сказаў ёй: «Я слухаю і
.«падпарадкоўваюся

Калі я пайшла да цёткі, першае, што яна мне»
сказала, было: «Хто гэта за вар'ят, з якім ты
сустракаешся? Ты звар'яцела? Што гэта за праект, пра
які я чула, дзе вы ўдваіх збіраецеся накарміць пяцьсот
«!?чалавек

Я раззлаваўся на яе і сказаў: «Мне трэба ісці», — і
пачаў выходзіць з яе дома, але яна спыніла мяне,
сказаўшы: «Твой сябар, магчыма, і вар'ят, але яго ідэя
добрая. Вазьмі гэтую дваццацірупіевую купюру» (гэта
.была значная сума на пачатку дваццатага стагоддзя)

Хлопчык быў настолькі здзіўлены, што ледзь не
страціў прытомнасць. Ён адразу ж падбег да мяне і

расказаў мне гэтую навіну. Калі мы пайшлі купіць рыс і
іншыя неабходныя рэчы для свята, суседзі пачулі пра
наш план і прапанавалі яшчэ ежы. У рэшце рэшт мы
!накармілі дзве тысячы чалавек (2000)

Гэтая ж воля, напоўненая святым патокам, стварыла
першую бібліятэку, якую яна заснавала, — бібліятэку
.Сарасваці ў Калькуце

Калі вы вырашылі рабіць добрыя справы, вы іх
здзейсніце, калі будзеце выкарыстоўваць дынамічную і
эфектыўную волю. Якімі б ні былі абставіны, калі вы
будзеце настойлівыя, Бог створыць сродкі, з дапамогай
.якіх вы дасягнеце таго, чаго жадаеце

Гэта тая праўда, пра якую казаў Ісус Хрыстос, калі
сказаў: «Калі ў вас ёсць вера і вы не сумняваецеся... то
вы можаце сказаць гэтай гары: “Пасунься і кінься ў
.«мора”, і яна станецца

І ў высакародным хадзе: Калі вы заклікаеце Бога,]
[будзьце рашучымі ў сваёй малітве

Калі вы будзеце паслядоўна выкарыстоўваць сваю
сілу волі, нягледзячы на перашкоды, вы ўсё роўна
зможаце дасягнуць поспеху, здароўя і сілы дапамагаць
іншым, і, перш за ўсё, вы дасягнеце гармоніі з Богам.
Гэта сіла волі, якую трэба развіваць: сіла волі, якая
высушвае акіяны ваганняў і няўдач рабіць дабро і
.дасягаць таго, на што спадзяюцца

Зазірні ў прамяністыя глыбіні сваёй істоты, і там ты
знойдзеш неабмежаваны патэнцыял для прыгажосці,
мудрасці і чысціні

Мы просім Усемагутнага Бога сустрэць новы год з
цвёрдай перакананасцю ў тым, што вы маеце
здольнасць праяўляць вышэйшую прыроду ўнутры сябе

Навакольнае асяроддзе і вынікі мінулых дзеянняў
ахуталі вас пэўнымі рысамі, характарыстыкамі і
звычкамі, але гэта толькі часовыя праявы, і пад імі
ляжыць ваша сапраўдная прырода — высакародная
душа, — якая мае абсалютную свабоду выбіраць
перавагі і характарыстыкі, якімі вы хочаце валодаць і
дэманстраваць, выконваючы свае ролі на сцэне гэтага
.свету

Ці ёсць у вас духоўныя памкненні, якія пульсуюць у
вашых сэрцах і заклікаюць вас уключыць іх у свой
парадак дня на наступны год? Калі адказ станоўчы,
забудзьцеся пра мінулае, запамінайце ўрокі, атрыманыя
з яго, і з Божым благаслаўленнем працягвайце дасягаць
.таго, чаго вы хочаце дасягнуць

Яны лічылі кожны дзень новай магчымасцю
кантраляваць неспрыяльныя звычкі і страсці, жыць у
міры, дарыць любоў і распаўсюджваць аптымізм і
.радасць у гэтым свеце

У той момант, калі вы абудзіце сваю волю да
пазітыўных змен і падтрымаеце яе сваімі дзеяннямі,
нябачныя касмічныя сілы ад Міласэрнага Госпада
пачнуць падтрымліваць вашы намаганні. Чым больш вы
будзеце настойваць у сваіх рашэннях, тым мацнейшымі і
мацнейшымі стануць сілы дабра ў вашым жыцці — гэта
.нязменны боскі закон

Першы дзень можа быць цяжкім, але другі дзень
можа быць крыху лягчэйшым, а трэці дзень яшчэ
лягчэйшым. Праз некалькі дзён вы выявіце, што поспех
дасягальны, і тыя, хто будзе настойлівым і працягваць
.свае намаганні цэлы год, адчуюць пераўтварэнне

Тым, хто мае духоўныя памкненні, мы кажам: няхай
жаданне злучыцца з Богам будзе найвялікшым у вашым
жыцці. Менавіта праз разважанні пра Бога і медытацыю
над Ім мы атрымліваем недвухсэнсоўную ўпэўненасць у
тым, што Ён любіць нас вечна, таму што мы належым
Яму, незалежна ад памылковых крокаў, якія мы маглі
.зрабіць у няправільным кірунку

Калі мы адчуваем, што нас любяць безумоўна, хіба
гэта не матывуе нас рабіць усё магчымае і не дапамагае
нам адпусціць мінулае з усімі яго няўдачамі і
расчараваннямі? Калі мы адчуваем, што нас любяць і
што ёсць хтосьці, хто любіць нас, мы адчуваем супакой, і
.нашы сэрцы радуюцца

Нягледзячы на ўсе абавязкі і заняткі, мы павінны
вылучыць час, каб паглыбіцца ў свае глыбіні,

даследаваць сябе і асвятчыць свае душы Божай любоўю і
.спакоем

Калі мы любім Бога і шчыра імкнемся дагаджаць Яму
кожны дзень, нішто не зможа перашкодзіць нашаму
духоўнаму прагрэсу

Памятайце, сябры мае, што з Божай дапамогай вы
адчуеце ў новым годзе шчасце, пра якое, магчыма,
.ніколі раней не марылі

* * *

З воляй, напоўненай рашучасцю
З поўнай упэўненасцю ў магчымасцях чалавечай
душы
З нязменнай верай у Бога
Давайце развітаемся з гэтым годам і сустрэнем новы

Нягледзячы на змены, якія перажывае свет, і ўплыў
гэтых змен на наша жыццё, калі мы будзем глядзець
далей за хутка развіваючыся штодзённыя падзеі з
мудрасцю і праніклівасцю, мы атрымаем разуменне і
.атрымаем урокі

Кожны з нас мае сваю ролю на сцэне часу, дзе
падзеі сённяшняга дня ператвараюцца ў мары пра
.будучыню

Драматычныя падзеі і суправаджальныя іх абставіны
служаць адной мэце: абудзіць, адну за адной, шматлікія
цноты ўнутры нас. Кожны досвед, які мы перажываем,
выяўляе ў нас схаваную сілу, каб мудра і эфектыўна з ім
.справіцца

Мы маем вялікія здольнасці, якія Бог даў нам, і калі
яны актывуюцца, яны становяцца жыццёва важнай
.крыніцай дабраславення ў нашым жыцці

Нават калі знешнія абставіны не заўсёды
знаходзяцца пад нашым кантролем, мы заўсёды можам
выбраць, кім хочам быць унутры сябе, дзе ляжыць ключ
.да нашага прагрэсу і прагрэсу чалавецтва

Кожная душа, якая прагне вызвалення, павінна
свядома прысвяціць сябе зменам да лепшага, і найбольш
прыдатны час — зараз, калі намеры сканцэнтраваны на
.прыняцці рашэнняў і абавязацельствах па зменах

Людзі не павінны быць статычнымі рэліквіямі,
няздольнымі да псіхалагічнага і духоўнага абнаўлення.
Гераічныя якасці ў нас павінны абудзіцца, а цяжар
.страху і няўпэўненасці павінен быць адкінуты

Калі чалавек пераканае сябе, што Бог любіць яго і
што Ён заўсёды з ім, ні мінулае не зможа яго стрымаць,
ні будучыня не зможа яго запалохаць

За іскрай чалавечага жыцця ляжыць боскі полымя

За праменем чалавечай думкі ззяе большае святло
Бога

За хваляй праніклівага розуму ляжыць велізарны
акіян універсальных ведаў
Па-за чалавечай любоўю пульсуе боская любоў, якая
напаўняе сэрца і задавальняе яго прагнасці

Адзіная канстанта, якая не змяняецца ў свеце, дзе
дамінуюць ваганні і змены, — гэта нашы адносіны з
Богам

Няхай канчатковым рашэннем будзе ўмацаванне
гэтай благаслаўлёнай сувязі і жыццё ў свядомай гармоніі
з самым шчодрым дарыльцам жыцця, сілы, любові і
.шчасця

Каб чалавек мог пазнаць свайго Творцу ў адзіноце
сваёй душы і глыбокім сузіранні

Ён павінен штодня пытацца ў сябе, ці гарманізуе
сваё жыццё з законамі праўды і любові, якія з'яўляюцца
боскімі законамі Сусвету

Трымайцеся моцна Божага міру ў сабе
Давайце прыслухаемся да голасу сумлення
Давайце пашырым наша спачуванне, каб уключыць
іншых

З дапамогай нашых пазітыўных думак і гарманічных
дзеянняў мы можам умацаваць сілы добра, якія, па

ласцы Божай, могуць прывесці да фундаментальных
.пераўтварэнняў у гэтым свеце

* * *

Сёння чалавек можа запэўніць сябе, што будзе ісці
прамым шляхам, але заўтра ён можа збочыць з яго і
выявіць, што схільны адмовіцца ад сваіх пазітыўных
рашэнняў

Слабасці ў нашым жыцці не павінны мірыцца. Той,
хто можа заставацца непахісным у сваіх прынцыпах,
нягледзячы на ўсе спакусы і знешнія ўплывы,
знаходзіцца на шляху да вызвалення, а той, хто бярэ
мудрасць за сваё арыенцірнае святло, пераадолее
.жыццёвыя ілюзіі, абмежаванні і перашкоды

Мудрыя людзі захоўваюць сваю мудрасць да канца і
сустракаюць жыццё з мужнасцю і непахіснай верай,
.незалежна ад абставін, з якімі ім даводзіцца сутыкацца

Той, хто адмаўляецца ад сваёй волі,
падпарадкоўваецца абставінам і перастае прыкладаць
.намаганні, асуджае сябе і будзе абыдзены часам

Чалавек — гэта той, хто вырашчвае свае правільныя
і няправільныя звычкі, і калі ён кажа: «Я не магу
.змяніцца», ён асуджае сябе на няўдачу

Калі чалавек сцвярджае сабе, што ён моцны і
свабодны, нягледзячы на нападкі дрэнных звычак і
негатыўных думак, і што ён не перастане спрабаваць
зрабіць лепш, ён адкрывае шлях для сіл добра,
уласцівых яму, каб яны прыйшлі яму на дапамогу і
.падтрымалі яго

Незалежна ад таго, наколькі няправільнымі могуць
быць учынкi чалавека, ён павiнен перагледзець сваё
жыццё і прыкласці намаганні, каб дапамагчы сабе і
рабіць тое, што правільна, і ўсе няправільныя ўчынкi
будуць ператвораны ў добрыя справы з Божай
.дапамогай

З архіваў: Гнеў і памяць слана

Тыя, хто жадае ўнутранага спакою, павiнны
разумець, як нараджаецца гнеў і як ён часта прыводзіць
.да жахлівых наступстваў

З-за страты ўнутранай раўнавагі, выкліканай
гневам, многія людзі супраць сваёй волі ператварыліся ў
.злачынцаў і крыважэрных забойцаў

Перашкоды жаданням асляпляюць розум. Калі туман
жаданняў ахоплівае розум чалавека, ён губляе
прытомнасць і паводзіць сябе непрыстойна для
.высакароднага чалавека

Страта розуму блытае прыроджаную праніклівасць,
якая з'яўляецца рухаючай сілай усіх разумных дзеянняў і
добрых намераў

Калі руль разумовага апарата чалавека выходзіць з
ладу, ён непазбежна трапляе ў аварыю і можа апынуцца
.ў пастцы болю і пакут

Напрыклад: Муж шчасліва едзе за рулём, і па дарозе
ў парк жонка просіць яго змяніць кірунак, каб паехаць
да яе бацькоў, а не ў парк, і тут яго шчасце
.ператвараецца ў гнеў

Я выбраў гэты прыклад, таму што ён звычайна
сустрэкаецца. У звычайных выпадках муж альбо адхіляе
просьбу жонкі, альбо згаджаецца з крыўдай і
незадавальненнем, і менавіта гэта звычайна і
адбываецца. У абодвух выпадках гнеў бярэ верх,
атмасфера становіцца напружанай, і спакой
.парушаецца

У некаторых выпадках гнеў можа ператварыцца ў
трагедыю для тых, хто мае гвалтоўны характар. Гнеў
можа пагоршыць памяць, або кіроўца можа забыцца
кіраваць аўтамабілем асцярожна і ўважліва, або не
зважаць на сігналы святлафора, што прывядзе да
.сутыкнення або, не дай Божа, смерці

У заключэнне, гнеў блакуе руль волі ў калясніцы
жыцця і перашкаджае ёй дасягнуць сваіх матэрыяльных
.і духоўных мэтай

памяць слана

Здольнасць пад назвай «памяць» — гэта дар ад Бога
чалавецтву, і якое ж гэта вялікае дабраславенне!
Памяць дадзена і жывёлам; без яе яны не змаглі б
пазнаць сваіх дзіцянят. Некаторыя жывёлы валодаюць
выдатнай памяццю, як паказвае наступная гісторыя пра
.слана

Пакуль велізарны слон перавозіў драўніну, як гэта
робяць многія дрэсіраваныя сланы на Усходзе, да яго
.падышоў хлопчык, укалоў яго іголкай у хобат і ўцёк

Праз год пасля гэтага здарэння той самы слон
сустрэў на дарозе таго ж хлопчыка. Гэта быў адносна
спрыяльны момант для слана, каб здзейсніць сваю
помсту. Таму ён абхапіў хлопчыка хобатам і гвалтоўна
кінуў яго на другі бок дарогі. Такім чынам, жывёлы
.сапраўды маюць памяць

Мне снілася шмат сноў, а цяпер я прагнуўся і на
алтары душы сваёй запальваю свечкі пастаяннага
ўспаміну пра Цябе, Божа мой

Маімі вачыма, павекі якіх пакінулі дрымоту, я гляджу
.на твой прыгожы твар і цешуся яго святымі агнямі

І па Тваёй ласцы я зразумеў, што здароўе і хвароба

Жыццё і смерць

Яны ўсе віды сноў

Я скончыў чытаць раман «Сны, намаляваныя яркімі
«колерамі
На заслоне бліскучых ілюзій

І цяпер я бачу цябе як адзіную праўду ў існаванні

Трымаючы каналы адкрытымі

Большасць людзей не задумваюцца сур'ёзна пра
Бога, пакуль не сутыкнуцца з сур'ёзнымі праблемамі, і
тады яны чакаюць, што Ён умяшаецца і выратуе іх з
цяжкага становішча

Адзін з прасветленых сказаў: «Калі ты не запросіш
Бога ў госці летам твайго жыцця, Ён не прыйдзе да цябе
.«зімой твайго жыцця

Гэта не значыць, што Бог не хоча нам дапамагчы. Ён
хоча працягнуць руку дапамогі і вызваліць нас ад пакут.
Аднак, калі мы шмат гадоў жывем так, што супярэчыць
Яго законам, і не маем зносін з Ім у сузіранні, розум
абцяжарваецца кучай ілюзій, а каналы сувязі з Богам
блакуюцца страхам, эгаістычнымі жаданнямі,
перападамі настрою, прыступамі гневу, сляпой

упартасцю, дрэннымі звычкамі і негатывам. Такім чынам,
больш няма адкрытага канала, праз які да нас можа
.паступаць боская дапамога

Калі мы не падрыхтаваем свае думкі і не будзем
трымаць каналы адкрытымі, мы не зможам сутыкнуцца
— і пераадолець — праблемы, якія абавязкова
сустрэнуцца на кожным з нас на працягу ўсяго
.жыццёвага шляху

Кажуць, што чалавек, які любіў Бога, знаходзіў Яго,
прамаўляючы Ягонае благаслаўлёнае імя з глыбокай
канцэнтрацыяй і глыбокай любоўю, незалежна ад таго,
што ён рабіў. Ён пачаў гэтую практыку яшчэ ў дзяцінстве
і так старанна яе выконваў, што нават прамаўляў імя
.Бога ў сне

Падрастаючы, ён перасякаў густыя лясы, якія кішэлі
лютымі тыграмі, кобрамі, скарпіёнамі і атрутнымі
насякомымі, апрануты толькі ў кавалак тканіны і
.сандалі

Людзі здзіўляліся ягонай смеласці і здзіўлена
пыталіся ў яго: «Ці ніколі табе не шкодзілі гэтыя лютыя
:звяры і шкодныя насякомыя?» Ён адказваў

Безумоўна, мне ніколі не шкодзіла, бо я заўсёды»
.«нашу з сабой імя Бога, і гэта мая абарона

Мы таксама можам усвядоміць, што Божая абарона
акружае нас. Ён заўсёды побач, каб палегчыць нашы

няшчасці і дапамагчы нам пераадолець нашы праблемы,
але мы павінны быць успрымальнымі да Яго
дабраславенняў, думаючы пра Яго, молячыся Яму і
размаўляючы з Ім у сваіх сэрцах, выконваючы свае
.абавязкі

Калі мы гэта зробім, мы зможам супрацьстаяць
ураганам, і невырашальныя праблемы і крытычныя
крызісы не змогуць перамагчы нас ці зламаць нашу
.рашучасць

духоўны гонар

Пакора — найвялікшая перавага на духоўным шляху,
а выхаванне пакоры паскарае і абараняе самаразвіццё

Пакора павінна быць падмуркам, на якім шукальнік
будуе сваё духоўнае жыццё, калі ён жадае дасягнуць
сваёй мэты, якая заключаецца ў тым, каб быць у гармоніі
.з Богам і адчуваць Яго прысутнасць

Свет заахвочвае хваліцца дасягненнямі, маёмасцю і
пасадамі, а таксама імкнуцца атрымаць адабрэнне і
захапленне іншых, але той, хто шукае, павінен
пераключыць сваю ўвагу з малога «я», «эга», на
.«вышэйшае «я»

Сапраўдная пакора азначае ўпэўненае разуменне
таго, што Бог ёсць усё ва ўсім, і пазбаўленне ад амбіцый

задавальняць сваё эга, развіваючы большыя амбіцыі
.здабыць Божую ласку

Гаворка ідзе таксама пра адмову ад эгаізму праз
культываванне боскай любові і зварот да Бога, які
з'яўляецца крыніцай усяго, чаго мы шукаем і імкнемся
.дасягнуць або атрымаць

Духоўная гордасць — гэта празрыстая спакуса, і той,
хто шукае яе, павінен асцерагацца гэтай пакуты, бо яна
зацямяе любое ўспрыманне Бога або магчымасць зносін
.з Ім

Калі вучань не будзе шчыра імкнуцца да пакоры, ён
будзе схільны трапіць у пасткі ілюзіі і пасткі марнасці

Насамрэч, чалавек можа пераадолець шмат
слабасцей і дасягнуць вялікага поспеху на гэтым шляху,
але ён можа ўпасці з-за спакусы гонару

Гасподзь Сусвету і Выпрабавальнік сумлення ведае,
што ў сэрцах, і тыя, хто хваліцца сваёй духоўнасцю,
.страцяць яе

Тыя, хто ганарыцца сваім духоўным вопытам,
апаганьваюцца ўласнай важнасцю, або, іншымі словамі,
пачынаюць лічыць сябе асаблівымі і могуць страціць
.атрыманыя дабраславеньні

Той, чыя самалюбства пераўзыходзіць боскія
дабраславенні ўнутры яго, злоўжывае духоўнымі дарамі,
і тады Бог дае гэтаму вучню ўрок пакоры, адмаўляючыся
ад яго ў сваіх дабраславеннях, пакуль ён не атрымае
духоўнага разумення і не выправіць свой шлях. Але Ён
робіць гэта з любові, таму што калі сэрца вучня
адкрываецца Богу з усёй пакорай, усведамляючы, што
ён цалкам залежыць ад Бога, тады ён атрымлівае
.поўную меру боскай ласкі

Калі жыццё вучня напаўняецца пакорай, вадар
пакоры прыцягвае боскую апеку, дабраславенне
сыходзіць на вучня, і яго жыццё напаўняецца мірам і
.любоўю

Чалавечая прырода

Думка неабмежаваная, бо незалежна ад вашай
вобласці даследавання або спецыялізацыі, як толькі вы
накіруеце свой розум на гэты матэрыял, ён будзе
бясконца рухацца ў гэтым кірунку. Таксама няма канца
мудрасці або інфармацыі, якую вы можаце
.выкарыстоўваць і з якой можаце атрымаць карысць

Ці ведаеце вы, сябры мае, што кожны з вас
інтэрпрэтуе гэтыя словы крыху інакш, чым іншыя?

Прычына ў тым, што працэс мыслення адрозніваецца ў
.кожнага чалавека

Паколькі кожны чалавек унікальны па сваёй
прыродзе і спосабе мыслення, яго рэакцыі і рэакцыі ў
любой сітуацыі адрозніваюцца ад рэакцыі усіх астатніх.
Іх унутраная прырода — гэта сума іх думак, пачуццяў,
рэакцыі і матывацыі, а яны, у сваю чаргу, вызначаюць
прыроду іх магнетызму, або сілу прыцягнення, якой яны
.валодаюць

Магнетызм — наймацнейшая сіла, з дапамогай якой
можна прыцягнуць сяброў, сяброўскую сімпатыю і
.добразычлівасць

Мы ўсе хочам, каб нас заўважалі і лічылі; ніхто не
хоча, каб яго ігнаравалі ці забылі. Нават дзеці наймысна
паводзяць сябе пэўным чынам, каб паспрабаваць
.прыцягнуць увагу

Мы таксама хочам, каб нас любілі і цанілі іншыя. Але
колькі з нас праяўляюць да іншых такое ж разуменне і
?ўвагу, якіх, на нашу думку, мы заслугоўваем ад іх

Мы надзвычай спагадлівыя да сябе і даруем свае
ўласныя недахопы, у той жа час цалкам гатовыя
.крытыкаваць і асуджаць правіны іншых

Ці можам мы стаць перад іншымі і расказаць ім пра
.ўсе свае недахопы з дзяцінства? Адказ — не

Але калі мы не навучымся добра паводзіць сябе, мы
.не зможам паказаць іншым, як паводзіць сябе добра

Мы не маем права быць нецяргімымі да слабасцей
іншых, калі самі ад іх пакутуем

Свет поўны людзей, якія хочуць выправіць іншых,
але не сябе. Калі мы не будзем займацца
канструктыўнай самаацэнкай, дні і гады будуць
.праходзіць без нашых змен

Нам патрэбна самарэформа, бо калі мы рэформімся
самі, мы зможам рэформаваць тысячы людзей сваім
.добрым прыкладам

Сапраўды, справы гавораць гучней за словы

* * *

Духоўныя натхненні пастаянна аднаўляюцца і
прыносяць з сабой спакой і радасць

Духоўная ўсведамленасць пачынаецца як лёгкі
ветрык, а потым мацнее, пакуль не становіцца
благаслаўлёным ветрам, які змятае абломкі невуцтва,
.руіны зла і кучы эгаізму

З'яўляюцца абнадзейлівыя прыкметы жадання ўсё
большай колькасці прыхільнікаў Асветніцтва дасягнуць
. глабальнага ўзроўню гармоніі і духоўнага разумення

Па меры таго, як мы знаходзімся ў гармоніі з хвалямі
спакою, мы больш усведамляем сваю духоўную прыроду
. і сувязь з нашай боскай крыніцай

Боская любоў ачышчае думкі
Гэта ачышчае эмоцыі
І яны абуджаюць свядомасць

Боская мудрасць глыбокая, простая і ўзнёслая, і той,
хто знаходзіцца ў гармоніі з ёй, валодае ўнутраным
компасам, які паказвае яму правільны кірунак, каб ён не
. збіўся з шляху

Боская мудрасць і боская любоў настолькі блізкія да
. нас, наколькі дазваляюць нам нашы думкі

Гэтак жа, як адзіны электрычны генератар
забяспечвае электрычнасцю агні горада, так і тыя, хто
знаходзіцца ў гармоніі з Богам, атрымліваюць светлавую
энергію, якая дапамагае ім рассеяць цемру ў сваіх душах
. і вакол сябе

Тыя, хто сапраўды любіць Бога і ўзгадняе сваё
жыццё з законамі Сусвету, адчуваюць багацце сілы,
спакою і благаслаўлення

Мы просім Усемагутнага Бога адорыць нас
благаслаўленнямі і найвышэйшымі натхненнямі
І няхай Ён напоўніць нашу рашучасць энергіяй і
здольнасцю працаваць прадуктыўна і служыць
бескарысліва
І каб мы жылі ў пастаяннай памяці пра Яго, крыніцу
ўсяго добра, ласкі і існавання

З архіваў: Гісторыя дрэва жаданняў

Даўным-даўно ў Індастане жыў пустэльнік па імені
Гары, які шмат гадоў вандраваў па Гімалаях у пошуках
.рэдкага дрэва пад назвай Дрэва жаданняў

Легенда абвяшчае, што гэтыя цудоўныя дрэвы
можна знайсці толькі пустэльнікам у якасці ўзнагароды
за іх аскетызм і строгае практыкаванне духоўных
дысцыплін. Кажуць, што гэтыя дрэвы маюць сілу
выконваць жаданні і мары любога, хто сядзіць пад іх
.галінамі

Пустэльнік Гары ў глыбіні душы адчуваў, што
заслугоўвае знайсці гэтае дрэва дзякуючы сваёй доўгай
практыцы розных аскез, добраахвотнаму смаку
цяжкасцей і прыхільнасці да строгай дысцыпліны, якую
.ён сам сабе ўстанавіў

Але, нягледзячы на ўсе гэтыя духоўныя пошукі, былі
ўрокі, якія яму яшчэ трэба было засвоіць. Хоць ён і
прагнуў боскіх ведаў, у яго таксама былі іншыя, менш
.значныя жаданні

Сярод гэтых жаданняў было імкненне знайсці Дрэва
Жаданняў. Няроўныя горныя сцежкі стамлялі яго босыя
ногі ў нястомных пошуках аб'екта жаданняў яго сэрца і
выканання яго самых глыбокіх жаданняў. Унутранае
пачуццё пастаянна запэўнівала яго, што яго жаданне
спраўдзіцца, і што дрэва чакае яго як натуральная
ўзнагарода за яго духоўныя намаганні, якія
пераўзыходзілі магчымасці і цягавітасць звычайнага
.чалавека

Наш сябар меў рацыю ў сваёй інтуіцыі. У адной з
далін Гімалаяў ён знайшоў шырокалісцэвае дрэва, якое,
дзякуючы свайму духоўнаму разуменню, адразу ж
распазнаў як скарб, які ён так доўга шукаў і прагнуў
.знайсці

З вялікай ахвотай ён адразу ж падышоў да галін
дрэва і сеў пад ім. Каб адчуць незвычайную сілу гэтага
ўнікальнага дрэва, Гары заплюшчыў вочы і сказаў сабе:
«Калі гэта Дрэва Жаданняў, то няхай яно
«!матэрыялізуецца для мяне як магутная крэпасць

Ледзь гэтая думка прамільгнула яму ў галаве, як
побач з дрэвам з'явіўся цудоўны палац, акружаны
пышнымі садамі, поўнымі свежых руж, духмянага
.базіліка і велічных дрэў

Гары ўзрадаваўся гэтаму цуду і быў поўны радасці
ад таго, што яго самае заповітнае жаданне
спраўдзілася, бо ён нарэшце знайшоў Дрэва Жаданняў,
якое так доўга шукаў. Ён не доўга чакаў, перш чым

выказаць сваё наступнае жаданне: «Я хачу бачыць вакол сябе хор прыгожых дзяўчат, якія падавалі б мне найлепшыя і найсмачнейшыя стравы на залатых падносах і налівалі б мне напоі, салатзейшыя за любыя сярэбраныя збаны, у кубкі, якія ззяюць, як зіхатлівае .«золата

У імгненне вока яго жаданне спраўдзілася, бо перад ім стаяў стол, застаўлены ўсялякімі смачнымі стравамі на залатых талерках, а прыгожыя дзяўчаты прапаноўвалі яму разнастайную ежу і напоі, годныя каралёў і князёў

Пасля таго, як наш сябар атрымаў асалоду ад пышнага і экстравагантнага банкету, ён пачаў аглядаць сваю новую рэзідэнцыю. Ён падняўся па паліраванай мармуровай лесвіцы і прайшоўся па ўпрыгожаных каштоўнымі камянямі пакоях асляпляльнага бляску

Нарэшце, наш шчаслівы пустэльнік стаіўся ад хады і пашукаў спакою і адпачынку ў адным з пакояў на першым паверсе. Нізкія вокны гэтага пакоя былі засланены доўгімі галінамі цудоўнага Дрэва Жаданняў

Калі ён лёг на ложка каля акна, ён заўважыў, што тоўстыя галіны дрэва жаданняў засланяюць святло, і ён адчуў сябе адзінокім, і страх закраўся ў яго сэрца. Цішыню парушалі толькі некалькі гукаў, якія, як ён здагадаўся, даносіліся ці з саду, ці ад дзікіх лясных жывёл, якія свабодна блукалі за сценамі палаца

Ён сказаў сабе: «А што, калі адзін з лясных тыграў
праб'ецца праз акно? У такім разе ён мяне з'есць, і гэта
.«будзе мой канец

Ледзь толькі гэтая думка пра страх прыйшла яму ў
галаву, як з акна выскачыў люты тыгр, схапіў
напалоханага пустэльніка і пацягнуў яго, каб з'есці —
.сапраўды страшны лёс

На жаль, Гары не разумеў, што Дрэва Жаданняў не
адрознівае добрыя думкі ад злых. Яго мэтай было проста
выконваць жаданні тых, хто іх выношваў. Насамрэч,
Дрэва Жаданняў ідэальна ўвасабляла магутны вобраз
пустэльніка, які знаходзіўся ў галаве Гары, і гэта была
.яго апошняя думка

Кожны чалавек жыве пад дрэвам сваіх жаданняў,
якое выконвае ўсе яго жаданні. Гэта дрэва — сіла волі.
Чалавечая сіла волі, якая з'яўляецца адлюстраваннем
боскай волі, валодае ў сваёй сутнасці сілай рэалізоўваць
.надзеі і жаданні чалавека

Але той, хто не ўмее кантраляваць свае жаданні,
мары і думкі, павінен тысячу разоў падзякаваць свайму
Госпаду, бо яго недысцыплінаваныя думкі не
спраўджваюцца адразу, інакш дзікія жаданні выклікалі б
аўтаматычнае ўвасабленне драпежных, ненасытных
тыграў, якія раздзіраюць спакой душы, раздушваюць
косці шчасця і ператвараюць аазіс духоўнага спакою ў
.бесплодную пустку

Гэта добры ўрок, каб засяродзіць свае думкі на
пазітыўных і добрых рэчах, седзячы пад галінамі Дрэва
Жаданняў, якое ёсць не што іншае, як моцная воля і
.магутны інтэлект чалавека

Чалавеку варта асцерагацца засяроджвацца на
страху, няўдачах, хваробах і невуцтве і пастаянна
думаць пра іх, каб гэтыя негатывы не ўзніклі, як
пачвары, з цемры невядомага і не стварылі сур'ёзных
.праблем, з якімі цяжка справіцца або кантраляваць

Негатыўныя думкі прыносяць шкоду толькі таму, хто
іх псуе; няхай яны будуць заменены пазітыўнымі
думкамі, калі чалавек жадае добра сабе і іншым, а
.поспех прыходзіць ад Бога

* * *

Акрамя матэрыяльных дароў, Бог дае нам веру і
духоўнае разуменне

А тым, хто звяртаецца да Яго і давярае Яму, Ён
даруе найвышэйшую боскую свядомасць

Благаслаўлёныя дары — гэта тыя, якія кранаюць
сэрцы, змяняюць зацвярдзелую натуру, абуджаюць
душы ад духоўнай нядбайнасці і спрыяюць знаёмству і
.згодзе паміж членамі адзінай чалавечай сям'і

Тыя, хто ведае Бога, не толькі вучаць сваімі мудрымі
словамі і дасканалым прыкладам, але і адорваюць нас
чыстай і безумоўнай боскай любоўю. У святле гэтай
любові мы атрымліваем новае бачанне нашага
.вышэйшага патэнцыялу

Выбраныя Богам прыходзяць у гэты свет, каб даць
нам пазнанне Яго ласкі і паказаць нам унутранае святло,
якое вядзе нас за руку і да нябеснага дому, каб нашы
сэрцы вызваліліся ад усялякага адчаю і зямной цемры, і
яны падбадзёрваюць нас, запэўніваючы, што мы маем
долю ў боскай спадчыне і што можам мець зносіны з
.касмічнай свядомасцю

Па меры таго, як чалавек знаходзіць гармонію са
сваім Творцам, яго грахі руйнуюцца, яго слабасці
ператвараюцца ў моцныя бакі, і ён разумее, што яго
.душа чыстая па сваёй сутнасці і блізкая да Бога

Калі вечна праявілася боскае святло асвятляе таго,
хто яго прагне, ён разумее, што боская сутнасць існуе
ўнутры яго самога і ў іншых, нягледзячы на тоўстыя
заслоны, якія перашкаджаюць яму ззяць у душах,
.падпарадкаваных палону ілюзіі

Мы просім Усемагутнага Бога даць нам дар дароў:
пачуццё ў нашай свядомасці найвышэйшага спакою,
.найвышэйшай любові і неапісальнай радасці

Усё, што нам трэба зрабіць, гэта звярнуцца з любоўю
і ўпэўненасцю да ўніверсальнага сэрца, чыё каханне не
.мае канца, а адданасць не мае межаў

Бог хоча дабраславіць нас і дарыць нам ад Сваёй
шчодрасці, але мы павінны адкрыць свае сэрцы,
вызваліць свае прагнасці і зрабіць сябе ўспрымальнымі
да Яго багатай ласкі

Калі мы заклікаем Бога ўсім сэрцам, усе перашкоды,
такія як трывога, сумневы і страхі, знікаюць, і мы
адчуваем блізкасць да Бога і Яго блізкасць да нас

Жадаем усім добра і шчасця

Мір вам, нашы сябры

Будзь маім вечным госцем

Госпадзе, накіруй мае крокі на прамыя сцежкі
І рухаю рукамі ў справах дабрыні

Дабраславі мае вочы, каб яны ўбачылі тое, што я
павінен бачыць
Няхай тваё натхненне цячэ праз мае словы
І адорвай іншых сваёй дабрынёй сваімі мілымі і
пяшчотнымі словамі

Няхай твой водар зыходзіць з кветкі маёй душы
І прыцягнуць душы да храма Тваёй прысутнасці

Няхай твой дотык благаславіць маё сэрца

Магчыма, яму не ўдасца знайсці агульную мову і
быць у гармоніі з усімі

Прапрацуйце свае ідэі
Няхай я прывяду іншых да крыніцы Твайго спакою

Будзь маім вечным госцем
І жыві ў храме майго спакою і радасці

Я ніколі не забуду Цябе, Госпадзе
Я не пайду па жыццёвых сцежках без цябе

Я згубіўся на сцежках часу
Ты паказаў мне шлях і вярнуў мяне да сябе

Дай мне непераадольныя эмацыйныя жаданні
І ў рэха жывой адданасці табе
Дай мне пачуць твой благаслаўлены голас

* * *

:Настаўнік сказаў, падбадзёрваючы аднаго з вучняў

Спатыкнуцца і трапіць у няправільныя пасткі — гэта
толькі часовая слабасць

Не думайце, што вы заблукалі ў лабірынтах жыцця і
не зможаце знайсці дарогу зноў. Тая ж зямля, на якую
вы ўпалі, можа быць выкарыстана ў якасці падтрымкі і

падмурка, каб устаць зноў, калі вы вучыцеся на сваім
.вопыце

Калі вы вызначыце канкрэтныя памылкі ў сваім
жыцці і вырашыце не паўтараць іх, нават калі зноў
упадзеце, наступствы гэтага падзення будуць значна
.меншымі, чым калі б вы зусім не спрабавалі

Не варта спадзявацца на поспех ва ўсіх нашых
спробах

Некаторыя з нашых спроб могуць быць няўдалымі,
але іншыя будуць паспяховымі

Ведайце, што поспех і няўдача ўзаемазвязаны; ні
адзін з іх не можа існаваць незалежна адзін ад аднаго.
Таму мы не павінны станавіцца пыхлівымі або
самаўпэўненымі, калі дасягаем вялікага поспеху, а
таксама не павінны расчароўвацца або падаць духам,
.калі церпім няўдачу

* * *

Кажуць, што адзін знакаміты прафесар большую
частку свайго жыцця пражыў у дрэнным стане здароўя.
Да сарака гадоў ён перанёс два нервовыя зрывы і ў яго
.развілася сур'ёзная хвароба сэрца

Яму было вельмі цяжка працягваць сваю працу, і яго
стан пагаршаўся з кожным днём, пакуль ён не пачаў

пакутаваць ад надзвычайных цяжкасцей пры хадзе і даванні ўрокаў, бо найменшы фізічны рух выклікаў у яго .невыносны боль і пачуццё ўдушша

Нарэшце — няхай ваша жыццё будзе доўгім —
лекары сказалі яму, што яго дні палічаныя, і дыягназ
лекараў павялічыў яго пачуццё бездапаможнасці і
.адчаю

Неўзабаве пасля гэтага ён наведаў натхняльны
духоўны рэкалекцыйны курс, які дазволіў яму зірнуць на
рэчы з новага пункту гледжання і адчуць сябе бліжэй да
.Бога

У той дзень ён пайшоў на шпацыр, зайшоў у сасновы
лес, сеў на ствол дрэва, каб адпачыць, і пачаў маліцца
ўсім сэрцам, просячы Бога з глыбіні свайго сэрца ацаліць
.яго і вызваліць ад фізічнай інваліднасці

Тады ён папрасіў Бога прыйсці да яго, узяць пад
кантроль яго жыццё і выправіць яго фізічны стан

Ён сказаў пра гэта: «Там, у лесе, я адчуў сувязь з
Богам і адчуў, што кожная клетка майго цела дрыжыць
.«ад боскай прысутнасці

Праз некалькі дзён яму ўдалося падняцца на гару,
чаго ён ніколі раней не мог зрабіць. Ён сказаў пра гэта:
«Калі я дасягнуў вяршыні гары, пачуцці страху і слабасці
пакінулі мяне, і я больш ніколі іх не адчуваў. З таго часу
.«я адчуў, што ў маіх грудзях б'ецца новае сэрца

І менавіта гэта насамрэч і адбылося, бо ён стаў
вядомы сваёй жыццёвай сілай, энергіяй і плённай
літаратурнай творчасцю і пражыў амаль сорак гадоў
.пасля дыягназу, пастаўленага яму лекарамі

Часта, калі мы вымушаныя змяніць свой спосаб
мыслення і дзеяння — няхай гэта будзе з-за
неабходнасці ці болю, — мы вымушаны аддацца Богу і
пачаць усё спачатку. Тады пачынаецца творчы працэс, і
жыццёвая сіла бесперашкодна цячэ ў нашы думкі і целы.
Па гэтай прычыне сапраўдная духоўная трансфармацыя
адбываецца падчас крытычных псіхалагічных або
.фізічных пакут

Існуе малітва пад назвай «Малітва адмовы», у якой
:той, хто просіць, кажа

Госпадзе, у гэты момант я сутыкнуўся з гэтай»
праблемай, але вынік у Тваіх руках, мой любімы Божа.
Гэта Твой загад, і я прыму Тваю волю і буду задаволены
.«тым, чаго Ты хочаш для мяне

Натуральна, многім цяжка шчыра маліцца такім
чынам, бо гэта азначае адмову ад самаволі і жаданняў
«эга», і гэта адна з самых складаных рэчаў для
чалавека. Той, хто здольны гэта зрабіць, дэманструе
.поўную давер да Бога

Але гэта не значыць, што мы павінны станавіцца
пасіўнымі і залежнымі, чакаючы, што Бог вырашыць усе

нашы праблемы без якіх-небудзь намаганняў з нашага
боку «І скажа: «Працуй!»», бо вера без дзеянняў
.бязжыццёвая

Калі чалавек сядзіць у пакоі, замыкае дзверы і
пастаянна запэўнівае сябе, што Бог зробіць яго багатым
без яго лішніх дзеянняў, Бог не адкажа на яго малітву,
бо ён павінен працаваць, каб разбагацець, ці рабіць што-
.небудзь яшчэ

Сляпая вера, пазбаўленая «працы» ці духоўных
намаганняў, гасіць святло розуму, але калі чалавек
выкарыстоўвае свой розум, робіць лагічныя дзеянні і
займаецца канструктыўнай дзейнасцю, ён атрымае
.боскую апеку і атрымае боскі адказ

* * *

Сапраўднае сяброўства важнейшае за любыя
багацці ў гэтым свеце
Тыя, хто мае любоў у сваіх сэрцах, сапраўды
пазнаюць іншых
Гэта было так, быццам ён глядзеў праз празрыстую
шклянную бутэльку і бачыў, што ўнутры

Такое пазнанне іншых паходзіць ад любові да Бога і
.любові да іншых гэтай любоўю

* * *

На фота: майстар Парамаханса з некаторымі сваімі
сябрамі-індзейцамі, якія шанавалі яго сяброўства,
імкнуліся мець з ім зносіны і атрымлівалі задавальненне
.ад сустрэчы з ім

Мы часта трапляем у пастку абставін, якія, здаецца,
не можам змяніць. Мы спрабуем усё, што толькі можам
прыдумаць, у тым ліку шчыра малімся да Бога, каб Ён
змяніў нашу сітуацыю так, як, на нашу думку, найлепш
для нас. Нягледзячы на гэта, тое, чаго мы прагнем —
няхай гэта будзе фінансавая дапамога, здароўе ці што-
небудзь іншае — можа не спраўдзіцца, пакідаючы нас у
.пачуцці распачы і расчаравання

Але калі мы не можам злучыцца з боскай сілай
унутры нас, гэта адбываецца таму, што мы не разумеем
.сэнсу капітуляцыі

Адзін мудры чалавек калісьці параіў, што ўсе
праблемы можна вырашыць з дапамогай медытацыі, але
большасць людзей не разумее, што медытацыя — гэта
не спроба зразумець Бога ці атрымаць ад Яго што-
небудзь яшчэ. Спачатку мы павінны ўсвядоміць сваю
сувязь з Богам і адпусціць дробнае эга або «эга», якое
з'яўляецца каменем спатыкнення ў нашым жыцці і
.абмяжоўвае паток боскай сілы да нас

Існуе гісторыя пра жанчыну, якая восем гадоў
заставалася інвалідам і хварэла, пастаянна маліўшыся
Богу аб ацаленні, каб яна магла вярнуцца да працы.
Нарэшце, расчараваная сваімі, здавалася б, марнымі

спробамі, яна змірылася з Божай волі, молячыся
:наступным чынам

Я аддаю сваё жыццё ў Твае рукі, Госпадзе. Калі Ты»
хочаш, каб я заставаўся калекай і інвалідам, гэта Твая
справа, але я хачу ад Цябе большага, чым здароўе, і Твая
.«справа — чаго Ты хочаш і робіш

Праз два тыдні яна цалкам ачуныла і пакінула
хворae ложа

Гэта можа здацца парадаксальным, але асноўная
ідэя заключаецца ў тым, што мы часта спрабуем прасіць
Бога выканаць нашу волю замест таго, каб
падпарадкоўвацца Яго маленням, якія вынікаюць з
асабістых інтарэсаў і эгаістычных жаданняў, што блакуе
каналы малітвы. Безумоўна, Бог дапамагае тым, хто
дапамагае сабе сам, і чым больш мы прывучаем сваю
волю да ўзгаднення з боскай воляй, тым больш
.блаславёнай сілы мы прыносім у сваё жыццё

Але часам наша воля не кіруецца мудрасцю, і мы
настойваем на тым, каб атрымаць тое, што не адпавядае
нашым інтарэсам, і Бог не ўмешваецца, каб змяніць
.нашы абставіны

Часам нашых уласных рэсурсаў можа быць
дастаткова, каб справіцца з абставінамі, але пазней мы
сутыкаемся з сур'ёзнымі праблемамі, якія знаходзяцца
па-за нашым кантролем, і гэта ставіць нас у цяжкае
становішча. Аднак, калі мы можам адкінуць сваё эга і
шчыра і старанна маліцца: «Хай будзе воля Твая,

Госпадзе, а не мая», мы адкрываем свае сэрцы патоку
кіраўніцтва, і боская сіла і багатыя дабраславенні
.выліваюцца на нас

Нягледзячы на тое, што мы робім усё магчымае для
вырашэння нашых праблем, мы павінны ўсведамляць,
што чалавечыя сілы абмежаваныя і што мы павінны
адкрыцца неабмежаванай сіле Бога, але, здаецца,
многім давядзецца пакутаваць ад поўнай
бездапаможнасці, перш чым яны ўсвядомяць гэтую
.праўду

Ёсць гімн, які спявае: «Калі я захрасну, ты прыйдзеш
.«і вызваліш мяне

І гэта Божы спосаб навучыць нас таму, што ў рэшце
рэшт толькі Ён здольны змяніць складаныя абставіны і
.вырашыць невырашальныя праблемы

* * *

Хоць Бог і слухае ўсе нашы малітвы (каб наведць
нас)
Але ён не заўсёды адказвае

Наша сітуацыя падобная да сітуацыі малога дзіцяці,
якое кліча маці
Але маці не бачыць патрэбы прыходзіць да яго
Таму яна пасылае яму цацку, каб ён быў заняты і ціхі

Але калі дзіця адмаўляецца суцяшацца чым-небудзь
іншым
Толькі маці сама прыходзіць да яго

Падобным чынам, кожны, хто хоча пазнаць Бога
Павінна быць як у дзіцяці
Той, хто не задаволены прысутнасцю маці ў якасці
замены

магнітнае развіццё

Чалавек можа развіць магнетызм па сваім выбары,
няхай гэта будзе прыцягненне найвышэйшай сілы Бога,
набыццё разумовых здольнасцей або прыцягненне
.неабходных рэчаў паўсядзённага жыцця

Бог даў чалавецтву цела, і мы павінны клапаціцца
пра яго. Тыя, хто развівае і выкарыстоўвае свой фізічны
магнетызм выключна для матэрыяльных даброт і
разумовай сілы, у рэшце рэшт будуць падманутыя.
Аднак тыя, хто развівае свой духоўны магнетызм,
выявляць, што гэтая дабраславёная сіла задавальняе іх
.патрэбы і задавальняе ўсе іх матэрыяльныя жаданні

Існуе ўніверсальны закон, які эфектыўна працуе, і я
адчуў яго на ўласным вопыце і пацвердзіў, што ён
.працуе

Чалавеку вельмі важна мець моцнае, здаровае цела,
якое рэагуе на каманды розуму. Уявіце сабе млявага,
нематываванага чалавека, які ідзе на працу без амбіцый

і энергіі, а потым уявіце сабе каня, гатовага скакаць па іпадроме, як толькі атрымае сігнал да старту. Вось такім .павінна быць цела

Часам мы заўважаем пажылых людзей, якія маюць .добрае здароўе і маладую энергію
Іх целы выглядаюць маладымі і поўнымі магнетызму,
.і, нягледзячы на ўзрост, яны маюць прывабныя асобы

Сутуласць і сутуласць высмоктваюць энергію.
Паназірайце за тым, як людзі сядзяць на сваіх месцах;
некаторыя выглядаюць сутулымі і соннымі, настолькі,
што, як толькі вы іх бачыце, вы адчуваеце стомленасць.
Іншыя сядзяць прама, і вы ведаеце, што яны маюць
яркую прысутнасць; як толькі вы глядзіце на іх, вы
.звязваецца з імі

Той, хто дазваляе сабе сядзець сутуліцца і
неакуратна, спрыяе скрыўленню і выгібу хрыбетніка з-за
няправільнай паставы. Гэты тып сядзення таксама
ўплывае на псіхалагічны стан і прымушае думаць
.негатыўна

Тыя, хто сядзяць прама і маюць добрую паставу,
больш пазітыўныя і аптымістычныя. Тыя, хто з-за
асаблівых абставін не можа сядзець прама, могуць
кампенсаваць гэта сваім аптымізмам, пазітыўным
.светапоглядам і моцнай псіхічнай прысутнасцю

Заўсёды канцэнтруйце свой розум на тым, што вы
робіце, незалежна ад таго, наколькі дробным ці
нязначным гэта можа здавацца, адначасова захоўваючы

гнуткасць розуму, каб пры неабходнасці вы маглі
пераключыцца на іншы інтарэс. Але, перш за ўсё, рабіце
ўсё з поўнай канцэнтрацыяй, бо гэта значна ўзмоцніць
.вашу харызму

Большасць паспяховых бізнесменаў у любой галіне
добра ведаюць, як выкарыстоўваць магнітную сілу

Самакантроль надае чалавеку магнетычную
прывабнасць, а таксама здольнасць мець ураўнаважаны
.розум, не паддаючыся ўплыву эмоцый і запалу

Эмацыйны запал павінен ператварыцца ў сілу, у
разумовую актыўнасць, а мудрасць павінна
.кантраляваць эмоцыі, каб узнік магнетызм

Інтэлект у спалучэнні з эмоцыямі стварае
магнетызм. Чалавек з магнетызмам гаворыць з
.упэўненасцю

Ён гаворыць рацыянальна, але яго словы
прасякнуты эмоцыямі. Мы павінны быць шчырымі ва ўсім,
што гаворым і робім, але шчырасць не азначае
.засмучаць ці ставіць у няёмкае становішча іншых

Гародніна і садавіна валодаюць магнітнымі
ўласцівасцямі, асабліва садавіна, бо яны не
перашкаджаюць і не абцяжарваюць працэс стрававання,
у той час як празмернае спажыванне бялкоў і крухмалу
.спрыяе адкладанню таксінаў у арганізме

Любы хворы орган стварае дысбаланс у целе.

Страўнік, у прыватнасці, павінен быць здаровым;
напрыклад, газ у страўніку выклікае дыскамфорт і, такім
.чынам, негатыўна ўплывае на магнетызм

Ужыванне вялікай колькасці ежы мае непажаданыя
наступствы, у той час як пост дапамагае раскрыць свой
магнетызм, як і прапусканне некаторых прыёмаў ежы
час ад часу, але гэта не азначае, што трэба галадаць да
.такой ступені, што гэта шкодзіць здароўю

Тыя, хто есць мяса тры разы на дзень, маюць слабы
зрок і мала магнетызму. Аднак аднаго толькі
правільнага харчавання недастаткова; патрэбныя
здоровы розум, высакародныя паводзіны і праведны
.шлях па сцежках жыцця

* * *

Калі вы заўсёды давяраеце

Поўны давер, па-за ўсялякімі сумненнямі

Што Божая сіла дзейнічае ўнутры цябе

За вашымі думкамі, малітвамі і перакананнямі

Каб даць вам неабмежаваную ўладу

Спраўляцца з усімі жыццёвымі абставінамі

І калі ты верыш, што Бог з табой

Яго клопат суправаджае кожны твой крок

Вы заўсёды будзеце адчуваць яго дабраславенне

І адчуваць яго прысутнасць

У кожным аспекце вашага жыцця

* * *

Бог ёсць любоў, і Яго план стварэння не мог
узнікнуць з чагосьці іншага, акрамя любові, ці быць
заснаваны на чымсьці іншым. Ці ж гэтая простая ідэя не
дае чалавечаму сэрцу больш суцяшэння і надзеі, чым
любая іншая логіка

Усе дасведчаныя людзі, якія праніклі ў сутнасць
ісціны, засведчылі пра існаванне ўніверсальнага боскага
.плана, і што ён прыгожы і поўны задавальненняў

Бог стварыў нас як анёлаў энергіі, ахінутых патокамі
жыцця, якія цякуць праз фізічныя лямпы
Але з-за нашай засяроджанасці на далікатнасці і
слабасці фізічнай лямпы мы забыліся, як адчуваць
вечныя і нятленныя ўласцівасці вечнай жыццёвай

энергіі, якая існуе ўнутры лампы, якая схільная да
.ваганняў і змен

,Калі ты пераўзыходзіш свядомасць гэтага свету
Усведамленне таго, што ты не ёсць ні цела, ні розум
Аднак ты ўсё яшчэ ўсведамляеш сваю прысутнасць
Твая сапраўдная прырода — гэта чыстая,
неабмежаваная свядомасць
Той, хто ўтрымлівае ўсё ў сусвеце
Боская любоў ачышчае ўсе матэрыяльныя жаданні і
пераўтварае іх у высакародныя амбіцыі і ўзнёслыя
памкненні, а таксама лечыць сэрца ад болю, часта
выкліканага адносінамі, якія не заснаваны на трывалым
падмурку нязменнай любові, пэўнага разумення і
ўзаемнай павагі, або выкліканым смерцю блізкага
.чалавека

Калі мы любім Бога цалкам, мы не можам быць
задаволены ніякай іншай любоўю, калі яна не з'яўляецца
часткай гэтай большай любові, і ў гэтай боскай любові
мы знойдзем любоў усіх сэрцаў, таму што Бог — крыніца
.любаві ў Сусвеце

Усё, што свет дае вам, а потым забірае ў вас,
пакідаючы вас у смутку, болю ці расчараванні, вы
знойдзеце ў Богу ў значна большай меры і без
.наступстваў расчаравання і гора
Я закідаю сетку сваіх туг
У велізарным моры маіх думак

Гэта часта знікала з маёй галавы
О, Боская Любоў
!О, каштоўная здабыча
Аднак я працягваю ныраць
У глыбіні спакою

І без перапынку я закідваю да цябе сетку сваёй
любові

Адзін за адным
Я павінен злавіць цябе аднойчы
Маё бясконцае жаданне цябе — гэта сетка

Я кідаю гэтую сетку кахання паўсюль
Над бурнымі хвалямі жыцця
І пра мігатлівыя зоркі
І ў глыбіні добрых душ

Усё, што я ведаю, гэта тое, што я паляўнічы
І я буду працягваць спрабаваць злавіць цябе
О, найдаражэйшае жаданне і найвялікшы скарб у
!існаванні

* * *

Звычайныя духоўныя лекары ці святары не маюць
улады дараваць грахі ці вызваляць грэшнікаў, якія
звяртаюцца да іх па парадку; усё, што яны могуць
зрабіць, гэта даць ім духоўныя рэцэпты, нічога больш

Тыя, хто ведае Бога, дасягнулі вельмі высокіх
духоўных узроўняў, настолькі, што яны не
задавальваюцца простымі духоўнымі парадкамі
грэшнікам, але могуць — з ласкай і дапамогай Божай —
надаць ім духоўную сілу, якая вызваляе іх ад
.наступстваў іх грахоўных учынкаў

Усе добрыя і злыя ўчынкі латэнтна захоўваюцца ў
клетках мозгу і праяўляюцца ў выглядзе добрых або
.злых звычак або схільнасцей у думках

Чалавек, які пакутуе ад шкодных звычак з-за таго,
што клеткі яго мозгу зараджаюцца сілай гэтых звычак,
можа вызваліцца з дапамогай сілы волі, медытацыі,
шчырай малітвы і пастаяннага пазітыўнага
сцвярджэння, пакуль усе яго непажаданыя звычкі не
.ператворацца ў добрыя звычкі міру і спакою

Гэта адбываецца, калі правільна накіраваная
жыццёвая сіла працуе над змяненнем анамальнай
прыроды клетак мозгу, каб гэтыя клеткі напоўніліся ўсім
.добрым, праведным і прыгожым

Гэта азначае, што клеткі мозгу, напоўненыя
ілжывымі ідэямі, спальваюцца жыццёва важнай
актыўнасцю, калі яна моцна збіраецца ў мозгу і
.выкарыстоўваецца для высакародных і карысных мэтай

Чалавек, моцна прывязаны да свайго фізічнага цела,
падтрымлівае сваю жыццёвую актыўнасць, займаючыся
сваімі мышцамі і пачуццямі, але той, хто мае сузіральныя
духоўныя схільнасці, трымае свае мышцы і цела ў стане
актыўнага расслаблення, а свой розум аддаляецца ад
пачуццяў, так што жыццёвая сіла перастае заставацца ў
.нервовай сістэме і назапашваецца ў мозгу

Па гэтай прычыне медытацыя — найбольш
эфектыўны спосаб адухоўліць клеткі мозгу і выкараніць
.з розуму карані любой непажаданай звычкі

Звычка — гэта сіла, і людзі злоўжываюць гэтай
сілай, здзяйсняючы злыя ўчынкі замест таго, каб
.выкарыстоўваць яе ў добрых справах

Невуцтва, адсутнасць абдумвання, няўменне
выбраць добрую кампанію і грэбаванне добрымі справамі
часта вядуць чалавека ў пасткі і сеткі дрэнных звычак,
якія падобныя да зыбучага пяску, што глытае таго, хто
.ідзе па ім супраць сваёй волі

Уплыў сяброўства мацнейшы за сілу волі і здаровы
:сэнс

Не сябруй з дрэнным чалавекам, бо дрэнны чалавек)
(можа сапсаваць твой характар

Мудрыя людзі дзейнічаюць высакародна без
намаганняў, у той час як тыя, хто любіць шкоду,
здаецца, вымушаны рабіць шкодныя і агідныя ўчынкі
.сілай звычкі, якая прымушае іх здзяйсняць грэх і зло

Мы просім Усемагутнага Бога натхніць нас добрымі
думкамі

Каб мы маглі бачыць дабро і прыгажосць
Мы адрозніваем тое, што карысна, а што шкодна
І каб мы маглі звярнуцца да яго
І мы на гэта спадзяемся
Крыніца ўсяго дабра
І крыніца ўсяго дабра

* * *

За ценьмі гэтага жыцця хаваецца дзіўнае і цудоўнае
святло Бога

Увесь Сусвет — гэта велізарны храм для Яго
благаслаўлёнай прысутнасці

Калі мы сур'ёзна і глыбока разважаем пра Бога
І мы любім яго непераадольнай любоўю
Мы яму цалкам давяраем
Перад намі адчыняецца безліч дзвярэй

І калі мы бачым Яго святло
І мы адчуваем яго прысутнасць
Не ўсе жудасныя, жахлівыя падзеі жыцця могуць
Каб пазбавіць нас міру і спакою
Тыя рэчы, якія робяць нас блізкімі да Бога

* * *

У жыцці і ў смерці
Пры хваробах і голадзе
Ці галеча і няшчасце
І ў зменлівасцях, мітуснях і ўзрушэннях свету
Я шукаю прытулку ў Цябе, Госпадзе, заўсёды

?Што такое каханне
Каханне — гэта водар квітучых лілей

І хор маўклівых руж
Святкаванне прыгажосці прыроды

Каханне — гэта песня душы, якая спявае ўсё жыццё
І збалансаваны рытмічны танец планет
У сваім бясконцым падарожжы ў глыбокі космас

Гэта прага кветак глытаць сонечнае святло
І яно квітнее і сілкуецца эліксірам жыцця

Гэта туга зямлі
Каб накарміць смагу каранёў сваім малаком
І каб сілкаваць жывыя істоты сутнасцю жыцця

Гэта магутная воля сонца
Каб усе істоты былі актыўнымі
Гэта рухаючая сіла жыцця
Забяспечваць абарону і клопат пра непаўналетніх

Гэта ўсмішка нявіннасці выклікае бацькоўскую
пяшчоту да немаўляці
Гэта спантанная падпарадкаванасць у сэрцах
закаханых
Бясплатна аказаць паслугі і выказаць спачуванні

Гэта пульс сяброўства
Той, хто лечыць разбітыя сэрцы і лечыць раны
Гэта заклік сэрца, які не паддаецца апісанню

Ён — паэт, поўны любові да чалавецтва

Той, хто пакутуе ад яе няшчасцяў

Гэта кола блізкасці паміж членамі адной сям'і
Пастаянна пашыраючыся і заваёўваючы большыя
прасторы
І больш шырокія палі

Гэта шэпт жыцця
У гарызонтах адкрытых розумаў
І неба сэрцаў, усеянае зоркамі высакародных
пачуццяў

Каханне — гэта асалода душы
Тое, да чаго імкнуцца любячыя душы
І яна прагне дабрацца да яго і пагутарыць з ім

* * *

Смерць — няхай ваша жыццё будзе доўгім — гэта не
канец, а часовае вызваленне, дадзенае чалавеку, калі
ўніверсальны закон справядлівасці вырашыць, што яго
цяперашняе цела і навакольнае асяроддзе выканалі сваё
прызначэнне, або калі ён становіцца настолькі
прыгнечаным, знясіленым або пакутуе, што больш не
.можа несці цяжар зямнога існавання

Для тых, хто пакутуе, смерць — гэта ўваскрасенне
або вызваленне ад пакутлівага цялеснага пакутніцтва
.да абуджэння міру, спакою і спакою

Для пажылых людзей гэта пенсія, якую яны
заслужылі гадамі барацьбы і цяжкай працы ў гушчы
.жыцця

Для ўсіх добрых душ гэта жаданая перадышка

Чалавецтву пара актываваць сілы ўнутры сябе, якія
адкрываюць ісціны. Шчасце звязана з гэтым адкрыццём,
і тыя, хто жадае дасягнуць гэтых унутраных гарызонтаў,
павінны прыкладаць мэтанакіраваныя намаганні і
насычаць свой розум творчымі ідэямі, каб дакрануцца да
ісцін, якія Бог уклаў у іх, і скарыстацца благаслаўлёнымі
.сіламі, якія ў багацці ў іх істоце

Хто жадае задаволіць фізічныя пачуцці, не
?паспытаўшы нектар духоўнага шчасця
Ён інвестуе з боскай крыніцы, крыніцы ўсяго
задавальнення і асалоды, стратным чынам, таму яго
гандаль церпіць няўдачу, а інтэлектуальная праца
.мізэрная

Тыя, хто жадае пазнаць Бога, атрымаюць сваё
жаданне ад Бога, таму што Ён шчодры і добразычлівы.
Аднак большасць людзей імкнецца да свецкіх жаданняў,
суцяшаючы сябе матэрыяльным шчасцем, якое не
доўжыцца, і яны пакутуюць ад таго, што не дасягаюць
!яго або ад таго, што дасягаюць яго

Нават тыя, хто дасягае фінансавага поспеху, у
рэшце рэшт адчуваюць у сваім жыцці пустэчу, якую цяжка
запоўніць. Аднак тыя, хто звязвае сваё жыццё з Богам,

багатыя, уплывовыя і цешацца задавальненнем і
.дабрабытам

Ігнараванне загадаў мудрасці і голасу сумлення
вядзе да крывых, слізкіх, небяспечных і няшчасных
шляхоў, у той час як ісці шляхам праведнасці вядзе да
вызвалення ад кайданоў і набыцця сілы рабіць тое, што
правільна, а не тое, што дыктуецца памылковымі
.інстынктамі і падманлівымі звычкамі

Тыя, хто шукае шчасця, могуць скарыстацца
вопытам мудрых людзей, якія спраўляліся з жыццёвымі
.праблемамі і знаходзілі для іх рашэнні

Сапраўды, той, хто адпавядае боскім мэтам, плавае
.ў моры задавальнення і спакою, і ён сапраўды шчаслівы

* * *

Кожная наша думка стварае пэўную вібрацыю

Калі вы думаеце пра Бога ўсёй сваёй істотай,
розумам і канечнасцямі — і неаднаразова шапочаце сабе
«О Госпадзе», вы ствараеце магутную вібрацыю, якая
.прыносіць боскую прысутнасць у ваша жыццё

Калі мы разумеем, што Бог — наш вечны каханы і
наш пастаянны сябар, і што Яго любоў да нас мацнейшая
за любую іншую любоў, тады мы адчуваем Яго блізкасць
і дакранаемся да Яго прысутнасці, і нашы сэрцы

супакойваюцца, і мы адчуваем найвышэйшы духоўны
.спакой

Калі вы медытуеце пра Бога і адчуваеце ўсё
большае пульсаванне радасці ў сваім сэрцы і ва ўсім
цэле, і час ад часу вас ахопліваюць парывы гэтай
радасці, ведайце, што Бог адказаў на прагнунні вашага
сэрца, і што пачуцці асалоды, якія вы адчуваеце,
.з'яўляюцца доказам гэтага бласлаўленага водгуку

Звычкі — гэта аўтаматычныя псіхалагічныя
інструменты і механізмы, якія дапамагаюць лёгка і без
асаблівых высілкаў выконваць неабходныя задачы

Многія дазваляюць звычкам слабасці і няўдач
заняволіць іх, і чалавек можа абараніць сябе, калі будзе
жыць па-іншаму, пры ўмове, што ён сур'ёзна ставіцца да
барацьбы са шкоднымі звычкамі, пакуль не дасягне
.бяспекі і берагоў перамогі

Неўтаймаваныя жаданні спрыяюць шкодным
звычкам, падсілкоўваючы і апраўдваючы іх фальшывымі
надзеямі і абяцаннямі ілюзорнага шчасця і мімалётнага
задавальнення

У такія моманты, як слабасць і разгубленасць,
чалавек, які жадае пераадолець непакорлівыя звычкі,
павінен праявіць сваю разважлівасць, каб зразумець
.сваю сапраўдную прыроду і эфектыўна з імі змагацца

Шкодныя звычкі маюць жахлівыя наступствы і
горкія, атрутныя плады

Гэтыя разбуральныя звычкі, калі іх не кантраляваць,
будуць узмацняцца, трымаючы чалавека пад сваёй
.моцнай уладай і непераадольным уплывам

Як толькі розум пераконваецца ў марнасці і
шкоднасці гэтых звычак, іх уплыў памяншаецца, і яны ў
.рэшце рэшт знікаюць з жыцця чалавека

Вось так мы думаем, вось хто мы ёсць

Звыклыя тэндэнцыі нашых думак вызначаюць
характар нашых талентаў, здольнасцей і асобы

Некаторыя людзі лічаць сябе пісьменнікамі,
мастакамі, працавітымі людзьмі або лянiвымі,
неахайнымі людзьмі і гэтак далей. Але што, калі вы
?хоцаце быць кімсьці іншым, чым вы ёсць зараз

Вы можаце сцвярджаць, што некаторыя людзі
нараджаюцца з асаблівымі талентамі, якіх у вас няма,
але вы хацелі б імі валодаць. Гэта праўда, але яны
папярэдне працавалі над развіццём гэтых здольнасцей
або жадання валодаць імі. Калі не ў гэтым жыцці, то ў
.папярэднім

Таму вам варта пачаць працаваць над тым, каб
вызначыць, кім вы хочаце быць зараз

Вы можаце ўкараніць і замацаваць любую
арыентацыю ў сваёй свядомасці прама зараз, пры ўмове,
што вы ўкладзеце ў свой розум моцную ідэю, і тады
вашы дзеянні будуць адпавядаць ёй, і ўся ваша істота
.будзе рэагаваць на гэтую ідэю і дзейнічаць адпаведна

* * *

Духоўная свядомасць нараджаецца ў калысцы
кахання, якое невымерна мацнейшае за разбуральную
.сілу нянавісці

Усё, што мы гаворым ці робім у адносінах да іншых,
павінна быць матывавана любоўю

Мы не павінны шкодзіць іншым ці асуджаць іх, а
любіць іх і дзяліцца з імі дабраславеннямі, якія Бог нам
дае

Рэчы, якімі мы валодаем, насамрэч не з'яўляюцца
нашымі; яны дадзены нам для часовага карыстання і
.будуць адабраны ў нас, калі мы пакінем гэты свет

Мы павінны падняцца над пасіянарнасцю і аддаваць
тое, што можам; тады мы аўтаматычна прынясем сабе
.дабро і благаслаўленне. Даваць — значыць дадзена

Шмат разоў у мяне не было ніводнай капейкі, але я
спадзяваўся на боскі банк, і святы дабрабыт
.суправаджаў мяне, а боская сіла падтрымлівала мяне

Мая абсалютная вера ў Бога і Яго дапамогу — мая
найвышэйшая гарантыя ў жыцці, бо Ён ніколі мяне не
.падводзіў і не расчароўваў

Калі вы валодаеце духоўнай усведамленасцю, куды
б вы ні пайшлі і якой бы ні была ваша патрэба,
універсальны закон будзе працаваць, каб задаволіць яе
.для вас

Назіранне за стварэннем вачыма, якія бачаць

Майстар Парамаханса Ёгананда

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

Які ж цудоўны гэты сусвет! У ім Бог адлюстроўвае і
ўвасабляе цуды свайго стварэння. Людзі не павінны
хадзіць у гэтым свеце, як мёртвыя, а павінны разважаць,
аналізаваць тое, што яны бачаць, і цаніць тое, што Бог і
Яго намеснік, чалавецтва, зрабілі на гэтай зямлі. Якая ж
дакладная касмічная структура! Тое, як мы былі
створаны, і арганізаваная сістэма, з дапамогай якой
дзеянчае механізм стварэння, згодна з касмічным
законам, з'яўляюцца ўвасабленнем дакладнасці і
дасканаласці (справы Бога, які ўдасканаліў усё).

Мы ўсе бачым кветкі і атрымліваем асалоду ад іх
прыгажосці і далікатнасці, але хто мае здольнасць
ведаць сакрэт існавання кветак? Чалавек павінен
думаць і абдумваць сродкі і матэрыялы, з якіх
складаецца ўсё, што ён бачыць кожны дзень, няхай гэта
будзе кніга, музычны інструмент, дом ці дрэва.

Напрыклад, аўтамабілі часта ўспрымаюцца як належнае. Але калі б вы наведалі фабрыкі, дзе іх збіраюць і вырабляюць, вы б зразумелі, наколькі складаная і мудрагелістая іх канструкцыя. Падумайце таксама пра тое, што выкарыстоўваецца для стварэння штодзённых газет і машын, якія іх друкуюць. Ніякая чалавечая рука не магла б працаваць з такой хуткасцю.

Калі рэчы, створаныя людзьмі, такія складаныя і ўзаемазвязаныя, то што ж казаць пра бясконцую складанасць фарміравання раслін, жывёл і людзей!

Дзесяць гадоў патрабуецца для вывучэння медыцынскай навукі, каб зразумець склад і патрэбы арганізма, што здаецца нармальнай з'явай.

Калі расліна знаходзіцца на ранняй стадыі росту ў вадзе ў шкляным кантэйнеры, яе карані нагадваюць тонкія валасінкі. Аднак, калі расліну пасадзіць, энергія, напоўненая боскім розумам і прысутная ў каранях, дазваляе расліне засвойваць пажыўныя рэчывы, неабходныя для росту, з глебы і вады.

Хіба ж не дзіўна, што сок, які сілкуе лісце расліны, цячэ ўверх супраць сілы цяжару? Адклеіўшы кару ад сцябла расліны або ствала дрэва, можна ўбачыць складаную працу трубчак, якія рэгулююць паток гэтага соку. Рухаючая сіла гэтага працэсу харчавання і росту — гэта таямніца пад назвай само жыццё.

Калі я знаходжуся ў боскай свядомасці, я ўспрымаю жыццё нават у валокнах травы. Я ніколі не марыў, што змагу ўбачыць схаваныя цуды стварэння. Сузіраць гэтыя цуды — значыць стаяць у захапленні і пашане перад веліччу і славай Бога.

(І я ішоў хадой пакорлівага і пакорлівага чалавека)

(Бог не ганарлівы і не пыхлівы)

З вытанчанай дакладнасцю боская воля прадвызначыла форму кожнай жывой істоты разам з усімі неабходнымі патрабаваннямі для яе існавання, падтрымання і захавання ў добрым стане і здольнасці выконваць свае функцыі. Калі б узнік які-небудзь дэфіцыт гэтых пажыўных патрэб, напрыклад, расліны, жывёлы і людзі пацярпелі б у выніку.

Звычайны чалавек атрымлівае ўсе неабходныя арганізму хімічныя элементы з ежы. Аднак многія людзі грэбуюць рэкамендацыямі па харчаванню, ужываючы дыеты, у якіх адсутнічаюць усе неабходныя элементы або неабходны пажыўны баланс для добрага здароўя. Недастатковае харчаванне з'яўляецца асноўнай прычынай многіх захворванняў чалавека. Дэфіцыт пажыўных рэчываў амаль адразу прыкметны для расліны, рацыён якой пазбаўлены пэўных неабходных хімічных кампанентаў.

Існуе жыццёва важны абмен паміж людзьмі і ўсімі жывымі істотамі. Узаемны абмен паміж людзьмі і жывёламі добра вядомы. Людзі дыхаюць кіслародам і выдыхаюць вуглякіслы газ, у той час як дрэвы паглынаюць і захоўваюць вуглякіслы газ і вад, якія расшчапляюцца шляхам фотасінтэзу з утварэннем вугляводаў (злучэнняў вугляроду, кіслароду і вадароду, такіх як крухмал і цукар).

У гэтым працэсе дрэвы вылучаюць кісларод, неабходны для чалавека. Фотасінтэз спыняецца ўначы, таму што ён залежыць ад сонечнага святла. Аднак праз іншы працэс, які называецца дыханнем, дрэвы пастаянна вылучаюць вуглякіслы газ у атмасферу, асабліва ўначы, калі няма супрацьдзеяння фотасінтэзу, які паглынае вуглярод і выпрацоўвае кісларод.

Уначы паветра звычайна спакойнае, а цяжкі вуглякіслы газ асядае каля зямлі. Часткова таму развілася звычка спаць на ложках, гэта значыць над узроўнем зямлі.

Навука адкрыла нам многія складаныя механізмы гэтага Сусвету — элементы, з якіх мы ўсе зроблены. Але існуе яшчэ велізарная колькасць ведаў, якія трэба раскрыць. Калі б мы развівалі схаваныя здольнасці нашых пачуццяў, мы маглі б атрымаць глыбейшае і больш багатае разуменне. Ёсць рэчы, якія мы павінны бачыць вачыма, але не бачым. Ёсць рэчы, якія мы павінны чуць вушамі, але не чуем, таму што нашы пачуцці прызвычаеныя да вопыту шчыльнага, абмежаванага фізічнага свету і залежаць ад яго.

Вызваленне ад гэтай прывязанасці — гэта не адмова ад пачуццёвых задавальненняў, а хутчэй пашырэнне аб'ёму нашых пачуццёвых здольнасцей, дадзеных нам Богам, да іх поўнага духоўнага патэнцыялу.

На фізічным узроўні чалавецтва адкрыла розныя спосабы паляпшэння сваіх візуальных магчымасцей. Няўзброеным вокам усведамляецца толькі абмежаваная колькасць колераў; аднак некаторыя светла-карычневые пароды праяўляюць мігатлівыя адценні пад ультрафіялетавым святлом. Калі гэтае святло блакуецца, пароды вяртаюцца да свайго першапачатковага цёмнага колеру. Многія колеры ў фізічным свеце, такія як блакіт неба, — гэта аптычныя ілюзіі, створаныя адлюстраваннем святла ад розных тыпаў часціц матэрыі. Паколькі вока можа ўспрымаць толькі абмежаваны дыяпазон вібрацый, якія складаюць усё ў Сусвеце, людзі не могуць бачыць тонкія, эфірныя спектры, схаваныя ва ўсім, што іх акружае. Калі б мы іх убачылі, мы б здзівіліся іх бляску і прыгажосці. Нават

самыя яркія зямныя колеры здаюцца цьмянымі і сумнымі ў параўнанні з цудоўнымі колерамі планетарнага або эфірнага царства.

Такім чынам, ні вока, ні вуха не могуць успрыняць усё, што можна ўспрыняць. Людзі не здольныя ўдыхаць эфірныя, духмяныя пахі або назіраць незлічоныя тонкія формы, вобразы і далікатныя ўражанні, якія пранізваюць прастор эфіру.

Людзі часта не здольныя ўспрымаць нават рэчы сваімі пачуццямі. Людзі са зрокам шануюць прыгажосць усюды. Іншыя паводзяць сябе так, быццам у іх няма вачэй; яны не бачаць і не разумеюць — «глухія, сляпыя і нямыя, таму яны не разумеюць» — таму што яны не здольныя нічога ўспрымаць, нават у прыгожых месцах.

Калі я наведаў Мексіку і ўбачыў «плавучыя сады» возера Сукемілька, іх прыгажосць напоўніла маё сэрца, і я адчуў веліч і грандыёзнасць боскага мастака. Быў яшчэ адзін чалавек, які, здавалася, быў паглынуты гэтымі цудамі прыроды, але ўнутранае пачуццё падказвала мне, што ён бачыць не тое, што бачу я. Я спытаў яго пра ўражанні ад гэтых цудоўных відаў, і ён адказаў: «Я думаў пра эфектыўны спосаб асушвання вады, каб апрацоўваць больш зямлі».

Як інжынер, ён разглядаў возера са свайго пункту гледжання. Такім чынам, мы ўсе ўспрымаем рэчы ў адпаведнасці з уласнымі ўяўленнямі і прадузятасцямі.

Кожная душа ахутана рознымі вібрацыямі адчуванняў, думак і пачуццяў — усімі гэтымі фактарамі, якія спрыяюць фарміраванню характару або свядомасці чалавека. Кожны чалавек мае ўнікальны склад, розную вібрацыю. Усё, што чалавек рабіў з дзяцінства, захоўваецца ў мозгу ў выглядзе сціснутых капсул

схільнасцей і нахілаў. Паколькі мы не можам бачыць гэтыя нябачныя капсулы, нас здзіўляюць учынкi людзей, кожны з якіх выконвае свае ўласныя капрызы. Некаторыя лёгка паддаюцца радасці без прычыны або становяцца злымі і капрызнымі такім чынам, што гэта не паддаецца тлумачэнню нават ад саміх сябе. Іншыя пастаянна занятыя крытыкай, стварэннем разладу, распаўсюджваннем чутак і выкрыццём іншых, у той час як іх уласнае ўнутранае "я" вельмі мае патрэбу ў ачышчэнні і ачышчэнні. Гэтыя псіхалагічныя схільнасці пахаваюць душу і перашкаджаюць чалавеку раскрыць свой вышэйшы патэнцыял. Якія ж складаныя і самаабмежаваныя людзі! Кожны чалавек сам па сабе — гэта шматглавая гісторыя з пераплеценымі падзеямі і разнастайнымі сцэнамі.

Акрамя ежы, сну і працы, ад людзей чакаецца, што яны атрымаюць ад жыцця нешта значнае. Мысляры сузіраюць наваколле і часта здзіўляюцца таму, што бачаць. Яны ўважліва назіраюць і задаюцца пытаннем, чаму рэчы адбываюцца ці не адбываюцца пэўным чынам. Напрыклад, у нас з'яўляецца адзін набор зубоў, потым другі, дык чаму б нам не атрымаць і трэці? Чаму сістэма працуе такім чынам?

Людзі лёгка прымаюць многія ілюзорныя ўяўленні пра прыродныя абмежаванні без сур'ёзных сумневаў, тым самым дазваляючы гэтым уяўленням кантраляваць іх жыццё і лёсы. Мысліцелі не лёгка прымаюць статус-кво; хутчэй, яны імкнуцца змяніць яго, і менавіта гэта робіць прагрэс магчымым.

Я радуюся, калі бачу рэдкія дасягненні і вынаходкі чалавецтва, якія так ці інакш служаць чалавецтву. Колькі цудаў нарадзілася ў чалавечым розуме! Але сам

розум застаецца больш складаным, чым усё, што ён стварыў.

Існуе гісторыя пра караля, які выказваў вялікую прыхільнасць і прыхільнасць да свайго галоўнага міністра, што выклікала зайздрасць і рэўнасць у сэрцах іншых прыдворных, якія заўважылі відавочную прадурзятасць манарха. Калі кароль зразумеў гэта, ён захацеў растлумачыць ім, чаму міністр быў яго ўлюбёнкам.

Аднойчы кароль і яго світа пачулі музыку здалёк, таму ён звярнуўся да аднаго са сваіх камергераў і сказаў: «Даведайся для нас навіны».

Праз некаторы час чалавек вярнуўся і сказаў, што гэта была вясельная працэсія. Кароль спытаў: «Чыё вяселле?» Але камергер не знайшоў адказу.

Затым ён паслаў іншага камергера, які вярнуўся з адказам на апошняе пытанне караля, але не змог адказаць ні на адно з астатніх. Тое ж самае здарылася з некалькімі мужчынамі.

Нарэшце кароль паклікаў свайго галоўнага міністра і загадаў яму пайсці і разабрацца ў гэтай справе. Міністр неадкладна адправіўся ў дарогу, і па вяртанні кароль засыпаў яго шквалам пытанняў, на ўсе з якіх праніклівы і надзейны міністр змог адказаць з задавальняючай падрабязнасцю.

Многія тупыя і недарэчныя людзі нагадваюць невуцкіх вартаўнікоў. Яны не абавязкова дурныя, але яны настолькі інтэлектуальна лянiвыя, што не прыкладаюць ніякіх намаганняў звыш абсалютнай неабходнасці. Я магу апраўдаць фізічную ляноту, бо можа быць апраўданая фізіялагічная прычына, але няма

апраўдання інтэлектуальнай бяздзейнасці! Тыя, хто разумова беспрацоўны, не жадаюць думаць, таму што нават думаць здаецца ім цяжкай задачай.

Думка — гэта цудоўная і дзіўная рэч. Ніхто не можа класіфікаваць схільнасці і ўспрымання розуму. Яе магчымасці бязмежныя. Таму, калі вы ўважліва паглядзіце і глыбока падумаеце пра любую тэму, вы знойдзеце адказ на любое пытанне, звязанае з гэтай тэмай.

Вашы пачуцці павінны быць у гармоніі з вашымі думкамі. Калі вы не ўзгадніце свае пачуцці са сваімі думкамі, вашы высновы не заўсёды будуць правільнымі. Пачуццё — гэта від пранікнення, сховішча ўсіх ведаў. Пачуццё павінна ўраўнаважваць розум, бо толькі тады святы вобраз Бога ўнутры вас праяўляецца ў сваёй поўнай сутнасці. Такім чынам, ёга вучыць, як збалансаваць сілы розуму і пачуццяў. Тыя, хто не валодае абодвума ў роўнай ступені, няспелыя.

Чым больш шукальнік духоўна прагрэсуе і набліжаецца да Бога, тым больш Бог адкрывае яму цуды існавання. За кожным фізічным аб'ектам ляжыць эфірны ўзор каляровага святла. У эфірным або планетарным свеце ўсё вібрае жыццём. Там няма такога паняцця, як бязжыццёвасць.

Схаваная касмічная фабрыка выходзіць за рамкі ўяўлення. Увесь Сусвет — гэта адзіная ідэя ў розуме Бога! Нават галактыкі функцыянуюць і кіруюцца матэматычнымі законамі, якія знаходзяцца па-за чалавечым разуменнем. Усё функцыянуе ў адпаведнасці з сістэмай найвышэйшай дакладнасці і дасканаласці. Які ж магутны розум гэты касмічны розум! Бясконцы абсалют працуе ва ўсім, і ўсе разнастайныя віхуры руху,

якія мы называем жыццём, падпарадкоўваюцца гэтаму касмічнаму розуму.

Кожныя сто гадоў мільярды людзей пакідаюць гэтую зямлю, і яшчэ больш нараджаецца. Існуе попыт і прапанова з усімі іх уласцівымі складанасцямі. Тым не менш, Бог даў багацце ежы для задавальнення патрэб чалавецтва. Толькі чалавецтва нясе адказнасць за беднасць і пакуты на зямлі. Настаў час жыць у эпоху дабрабыту і багацця, дзе кожны будзе карыстацца здароўем і жыць у шчасці і міры. Гэта магчыма, калі б не чалавечы эгаізм і маніпуляцыйны лёсамі народаў невялікай, эгаістычнай меншасцю.

Большасць людзей усё гэтае марнае жыццё прачынаецца ў глыбокім сне. Толькі дасведчаны чалавек не спіць. Яго не хвалюе тое, што займае розум звычайнага чалавека, чыя адзіная клопат — імкненне да багацця і пачуццёвых задавальненняў, а таксама марнаванне часу на павярхоўныя заняткі і інтарэсы.

Людзі знясільваюць сябе, гонячыся за мімалётнымі спакусамі ў гэтым мінулым свеце, хоць сапраўднае, неапісальнае шчасце ляжыць у іх саміх. Яны абавязкова знойдуць яго, калі будуць старанна шукаць і сапраўды жадаць яго адкрыць.

Розум трэба выкарыстоўваць мудра і правільна, каб адкрыць боскую лабараторыю, схаваную за межамі гэтага свету. Аднойчы, па ласцы Божай, я цэлы дзень назіраў за бясконцымі цудамі стварэння і сказаў Богу: «О Госпадзе, калі я быў сляпы, я не мог знайсці ніводнай дзверы, якая вядзе да Цябе. Але паколькі Ты адкрыў мне зрок і маю праніклінасць, цяпер я бачу дзверы адчыненымі паўсюль... у сэрцы кветак, у галасах верных сяброў і ва ўспамінах пра каштоўныя высакародныя перажыванні. Сапраўды, кожны шэпт маіх маленняў

адкрывае новы праход у велізарны храм Тваёй святой прысутнасці».

Той, хто шукае, павінен быць моцным і непахісным, непахісным і рашучым у сваім імкненні знайсці Найсвяцейшую Істоту, схаваную за заслонай стварэння. Трэба аддзяліцца ад бясконцых патрабаванняў свету і не засынаць ноччу, не злучыўшыся з Богам сэрцам і душой. Патрабаванні жыцця невычэрпныя, таму мы павінны кожны дзень прысвячаць час таму, каб быць з сабой і з Богам, далёка ад шуму і мітусні свету і жыццёвай мітусні. Тады мы ўбачым жыццё праз новую прызму, таму што ў нас будзе новае бачанне яго.

Гэтак жа, як навукоўцы змаглі зрабіць свае адкрыцці, прытрымліваючыся прыродных законаў і канкрэтных навуковых прынцыпаў, так і шчыры шукальнік зможа знайсці Бога, прытрымліваючыся духоўных законаў і робячы пазнанне Бога сваёй галоўнай мэтай у жыцці. Менавіта для гэтай мэты чалавецтва прыйшло на гэтую зямлю, хоць для большасці людзей гэта стала маргінальнай мэтай. Але чалавецтва падманвае сябе, забываючы пра мэту жыцця і засяроджваючыся на павярхоўнасці і дробязях.

І памятай, сябар мой, што якімі б неспрыяльнымі ні былі твае абставіны ў гэтым свеце, калі ты звярнешся да Бога, ты ўбачыш, як Ён працуе з табой, і адчуеш Яго прысутнасць, нягледзячы на ўсе выпрабаванні, з якімі ты сутыкаешся. Ты таксама ўбачыш Яго праяўленне ва ўсім вакол цябе і будзеш напоўнены Яго любоўю і радасцю.

Ні здароўе, ні дабрабыт, ні матэрыяльныя дасягненні, ні маёмасць не вечныя. Дык чаму ж турбавацца выключна пра тое, што асуджана на знікненне і знікненне?

Я прашу Усемагутнага Бога вывесці нас з цемры ў
святло

Ад нянавісці да кахання

Ад абмежаванняў да свабоды

Ад невуцтва да мудрасці

Ад болю і смерці да вечнага жыцця і вечнага спакою

І няхай Ён возьме нас за руку і павядзе нас да Сваіх
ведаў

І Ён трымае нас няспаннымі ў Сваёй свядомасці

І адчыніць усе дзверы, што вядуць да нябёсаў Яго
мудрасці

Давайце жыць з перакананнем, шчасцем, спакоем і
задавальненнем

Кожны дзень нашага жыцця

Мір вам

У пошуках сэнсу жыцця

Паколькі мы прыйшлі ў гэты свет адкуль не ведаем,
для нас натуральна задумвацца пра паходжанне і мэту
жыцця. Мы чуем пра стваральніка гэтага свету і чытаем
пра яго, але не ведаем, як да яго дабрацца. Усё, што мы
ведаем, гэта тое, што ўвесь Сусвет абвяшчае існаванне
яго боскага розуму. Гэтак жа, як маленькія і дакладныя
дэталі і прылады маленькага гадзінніка выклікаюць у
нас захапленне гадзіншчыкам, і гэтак жа, як вялікія і
складаныя машыны фабрыкі здзіўляюць і выклікаюць
наша захапленне іх вынаходнікам, так і, калі мы бачым
цуды прыроды, мы здзіўляемся розуму, схаванаму за імі,
і пытаемся: «Хто даў кветцы яе яркую форму і яе твар,

павернуты да сонца? Адкуль узяліся яе водар і прыгажосць? І як яе пялёсткі былі сфарміраваны з такой бясконцай дакладнасцю і пафарбаваны ў такія цудоўныя і радасныя колеры?»

Уначы зоркі і месяц, расейваючы вакол нас сваё срэбнае святло, натхняюць нас разважаць пра свядомасць, якая кіруе гэтымі нябеснымі цэламі ў прасторах космасу. Мяккага святла поўнага месяца недастаткова для штодзённай дзейнасці, таму мудры і лагодны розум прапануе адпачынак уначы. Затым узыходзіць сонца, і яго яркае святло дазваляе нам бачыць навакольны свет з яснасцю і спакоем, дазваляючы нам выконваць задачы, якія перад намі стаяць.

Ёсць два спосабы задаволіць нашы патрэбы: фізічны і духоўны. Напрыклад, калі наша здароўе пагаршаецца, мы можам звярнуцца да лекара па лячэнне. Але надыходзіць час, калі ні лекар, ні хто-небудзь іншы не можа дапамагчы, і мы звяртаемся да другога шляху: да духоўнай сілы, якая стварыла наша цела, розум і душу. Фізічная сіла абмежаваная, і калі яна не спраўляецца, мы звяртаемся да неабмежаванай боскай сілы. Гэта таксама датычыцца нашых фінансавых патрэб. Калі мы робім усё магчымае і ўсё роўна не атрымліваем дастаткова, мы звяртаемся да гэтай сілы.

Усе лічаць свае праблемы найгоршымі. Некаторыя адчуваюць большы ціск, чым іншыя, таму што іх супраціў слабы. І з-за розніцы ў псіхічных сілах людзей яны трацяць розную колькасць энергіі. Калі чалавек сутыкаецца з надзвычай складанай праблемай, а яго розум слабы, ён не зможа яе пераадолець. Тыя, хто мае моцны розум, могуць пераадолець свае цяжкасці, разбурыўшы бар'еры і пахіснуўшы падмурак сваіх

перашкод. Але нават самыя моцныя людзі часам сутыкаюцца з няўдачай. Калі мы сутыкаемся з шматлікімі і непераадольнымі матэрыяльнымі, інтэлектуальнымі і духоўнымі праблемамі і цяжкасцямі, мы разумеем, наколькі абмежаваная сіла жыцця ў гэтым матэрыяльным свеце.

Нашы намаганні павінны быць накіраваны не толькі на дасягненне добрага здароўя і фінансавай бяспекі, але і на пошук сэнсу жыцця. У чым сэнс жыцця? Калі цяжкасці нас адолеюць, мы спачатку звяртаемся да навакольнага асяроддзя, спрабуючы ўсе матэрыяльныя змены, якія, на нашу думку, прынясуць палёгку. Але калі мы заходзім у тупік і кажам: «Усе мае спробы праваліліся; што яшчэ я магу зрабіць?», мы пачынаем сур'ёзна думаць аб пошуку эфектыўнага рашэння нашай праблемы. І калі нашы думкі становяцца дастаткова глыбокімі, мы знаходзім адказ у сабе. Гэта само па сабе з'яўляецца формай адказу на малітву.

Малітва: духоўная патрэба

Малітва — гэта духоўная патрэба. Бог не стварыў нас жабракамі, бо Ён стварыў нас па Свайму вобразу. Святое Пісанне абвяшчае пра гэта. Жабрак, які ідзе ў дом багатага чалавека і просіць міласціну, атрымлівае долю жабрака. Але сын можа атрымаць усё ад свайго багатага бацькі. Таму мы не павінны паводзіць сябе як жабракі.

Здаецца, што некаторыя людзі маюць усё і нараджаюцца ў раскошы і камфорце, а іншыя, здаецца, прыцягваюць непрыемнасці і няўдачы. Дзе ў іх Божы вобраз? Сіла боскага духу жыве ў кожным з нас. Але як мы можам развіваць гэтую сілу? Магчыма, вы адчувалі расчараванне ў мінулым, таму што вашы малітвы, здавалася, не былі пачутыя, але не губляйце надзеі і

веры. Каб ведаць, ці эфектыўныя вашы малітвы, вы павінны мець фундаментальную веру ў сілу малітвы глыбока ў сабе.

Магчыма, малітвы некаторых людзей застаюцца без адказу, таму што яны вырашаюць прасіць. Сапраўды гэтак жа трэба ведаць, што прасіць у Бога. Вы можаце маліцца ўсім сэрцам і ўсёй сілай, каб валодаць зямлёй і ўсім, што на ёй, але вашы малітвы не будуць прынятыя, таму што ўсе малітвы, звязаныя з матэрыяльным жыццём, па сваёй сутнасці абмежаваныя і, сапраўды, павінны быць абмежаваныя. Але ёсць правільны спосаб маліцца. Кажуць, што ў ката дзевяць жыццяў. Але ў цяжкасцей дзевяноста дзевяць жыццяў! Вы павінны знайсці эфектыўны спосаб пазбавіцца ад «ката цяжкасцей». Сакрэт эфектыўнай малітвы заключаецца ў тым, каб змяніць сваё становішча з жабрака на становішча чалавека, які мае права. Калі вы просіце ў Бога нешта духоўнае, ваша малітва будзе валодаць і сілай, і мудрасцю.

Насенне поспеху ляжыць у сіле волі

Большасць людзей становяцца надзвычай нервовымі і трывожнымі, калі спрабуюць дасягнуць чагосьці вельмі важнага для іх. Дзейнічаючы з трывогай і нервовасцю, вы не прыцягваеце боскую сілу, але спакойнае і настойлівае выкарыстанне сілы волі страшае сілы Сусвету і выклікае водгук ад бясконцага Абсалюту. Насенне поспеху ва ўсім, чаго вы маеце намер дасягнуць, ляжыць у вашай волі. Воля, якая зламаная і раздушаная цяжкасцямі, часова паралізуецца. Але рашучы і настойлівы чалавек, які кажа: «Маё цела можа быць разарвана на кавалкі, але галава маёй волі будзе заставацца высока ўзнятай і кіраванай рашучасцю», дэманструе найвышэйшую ступень сілы волі.

Сіла волі і яе правільнае кірунак — гэта тое, што ўзвышае і павышае статус чалавека. Калі чалавек адмаўляецца ад выкарыстання сілы волі, ён становіцца звычайным чалавекам, неэфектыўным у ходзе падзей. Многія кажуць, што мы не павінны выкарыстоўваць сваю сілу волі, каб змяніць абставіны, баючыся перашкодзіць Божаму плану. Але чаму Бог даў нам сілу волі, калі Ён не хоча, каб мы яе выкарыстоўвалі? Аднойчы я сустрэў жорсткага чалавека, які сказаў, што не верыць у выкарыстанне сілы волі, таму што яна сілкуе пачуццё ўласнай важнасці. Я адказаў: «Ты выкарыстоўваеш сваю сілу волі прама зараз, і даволі настойліва, каб супраціўляцца мне. Ты выкарыстоўваеш яе, каб гаварыць, стаяць, хадзіць, есці, хадзіць у кіно і нават спаць. Ты хочаш усяго, што робіш. Без сілы волі ты становішся робатам». Абавязак чалавека — гарманізаваць сваю волю, кіруемую жаданнямі, з Божай воляй. Таму, калі правільная малітва прамаўляецца паслядоўна, яна сама па сабе становіцца сілай волі.

Вы павінны верыць у магчымасць атрымання таго, пра што моліцеся. Калі вы моліцеся аб тым, каб мець дом, і ў той жа час ваш розум кажа: «Як ты можаш дазволіць сабе дом, дурань?», вы аслабляеце сваю волю такімі думкамі. Калі вы выганяеце з розуму фразу «Я не магу», вы атрымліваеце вышэйшую сілу. Вядома, дамы не падаюць з неба, і каб атрымаць дом, вы павінны выкарыстоўваць сілу волі і рабіць канструктыўныя дзеянні для дасягнення сваёй мэты. Калі вы будзеце настойлівыя і адмаўляецеся прызнаваць няўдачу, вы зможаце рэалізаваць тое, да чаго імкнецеся. І калі вы паслядоўна выкарыстоўваеце гэтую сілу волі праз свае думкі і дзеянні, вашы жаданні спраўдзяцца, і ўсё, чаго вы прагнеце і прагнеце, прыйдзе да вас. Калі вы працягваеце імкнуцца з рашучасцю і настойлівасцю,

жаданы вынік нейкім чынам з'явіцца, нават калі тое, чаго вы жадаеце, насамрэч не існуе ў гэтым свеце. У такой сіле волі ляжыць боскі адказ, бо добрая воля паходзіць ад Бога. Настойлівая воля — гэта боская воля.

Спаліце з галавы насенне "Я не магу"

Слабая воля — гэта слабая чалавечая воля. Калі выпрабаванні і няўдачы пранізваюць і раздзіраюць яе, яна губляе сувязь з бясконцым Генератарам. Але за чалавечай воляй ляжыць боская воля, якая не ведае ні расчаравання, ні паразы. Нават смерць ва ўсёй сваёй моцы не можа зламаць або перашкодзіць боскай волі. Бог абавязкова адкажа на гэтую малітву, кіруемую воляй непахіснай рашучасці і настойлівасці.

Большасць людзей лянівыя і млявыя, фізічна, разумова або і тое, і другое. Яны жадаюць медытаваць, але думаюць толькі пра сон. Як толькі іх ахоплівае дрымотнасць, яны пагружаюцца ў глыбокі сон, і на гэтым іх малітва заканчваецца! У гэтым стане сіла волі пахавана. Мозг звычайнага чалавека напоўнены насеннем «Я не магу». Нарадзіўшыся ў сям'і з пэўнымі характарыстыкамі і звычкамі, яны знаходзяцца пад іх уплывам, пераконваючыся, што яны не здольныя на гэта або што. Гэта шкоднае насенне павінна быць спалена, а іх уплыў выкаранены са свядомасці. У вас ёсць сіла дасягнуць усяго, чаго вы жадаеце. Гэтая сіла ляжыць у самой аснове вашай волі.

Тым, хто жадае развіць сілу волі, патрэбна добрая кампанія. Калі вы імкнецеся стаць выдатным матэматыкам, а вашы аднакласнікі не любяць матэматыку, ваш энтузіязм, несумненна, знікне. Але калі вы будзеце мець зносіны з дасведчанымі матэматыкамі, ваша сіла волі ўмацуецца, і вы зможаце сказаць: «Калі іншыя могуць дасягнуць поспеху, то і я таксама».

Не спяшайцеся з вялікімі справамі толькі дзеля таго, каб развіць сваю сілу волі. Каб дасягнуць поспеху, трэба спачатку праверыць сваю сілу волі ў дробязях, якія, як вы думалі, вы не зможаце зрабіць. Калі вы прыкладзеце намаганні, поспех прыйдзе.

Я дагэтуль памятаю ўсе мэты, якіх мае сябры і іншыя казалі мне, што я ніколі не дасягну, але я іх дасягнуў. Гэтыя людзі з добрымі намерамі могуць прычыніць вялікую шкоду сваімі меркаваннямі. Няхай Бог абароніць нас ад іх і іх парад. Найбольшы ўплыў на сілу волі мае таварыства. Хадзіць на танцы з алкаголем і гучнай музыкай замест таго, каб медытаваць у цішыні, забруджвае розум густым пылам свецкіх вібрацый, з-за чаго цяжка струсіць яго. Сіла волі непазбежна ўмацоўваецца або аслабляецца пад уплывам таварышаў. Развіваць сілу волі толькі ўласнымі намаганнямі надзвычай складана. Вам патрэбен добры прыклад для пераймання. Калі вы хочаце стаць мастаком, жывіце ў атачэнні добрых карцін і мейце зносіны з мастакамі. Калі вы хочаце стаць духоўным чалавекам, сябравайце з духоўнымі людзьмі высакароднага характару.

Існуе істотная розніца паміж верай і вопытам. Вера паходзіць з таго, што вы чулі ці чыталі і прымаеце як фундаментальныя ісціны. Вопыт, з іншага боку, — гэта тое, што вы асабіста бачылі і сапраўды разумелі. Упэўненасць тых, хто адчуў Бога, непакісная. Калі вы ніколі не спрабавалі апельсін, вас могуць падмануць адносна яго ўласцівасцей. Але калі вы елі апельсін раней, вас нельга ўвесці ў зман, таму што вы спрабавалі гэты фрукт і добра яго ведаеце.

Шукайце кампаніі тых, хто ўмацоўвае вашу веру

Думкі пра Бога, поспех, вылячэнне і гэтак далей знаходзяцца ў вашым розуме, як псіхалагічныя капсулы.

Паспрабуйце іх. Каб праверыць свае думкі, вы павінны выкарыстоўваць сілу волі, каб праявіць іх. Каб развіць неабходную сілу волі, вы павінны мець зносіны з людзьмі моцнай волі. Калі вы жадаеце вылячэння па Божай волі, шукайце кампаніі тых, хто ўмацоўвае вашу веру і напайнае вашу волю энергіяй.

Я аб'ездзіў усю Індыю ўздоўж і ўпоперак у пошуках сапраўднага знаўцы Бога, але яны былі рэдкасцю. Кожны настаўнік, якога я сустракаў, падзяляў свае асабістыя перакананні. Але ў духоўных пытаннях я цвёрда вырашыў не задавальняцца простымі словамі пра Бога. Я хацеў адчуць Яго і сапраўды адчуць Яго прысутнасць. Тое, што мне казалі, не мела сэнсу, пакуль я не зразумеў гэта праз асабісты досвед.

Аднойчы я размаўляў з сябрам пра святых Індыі. Мой сябар быў брокерам, і ён не падзяляў майго энтузіязму. Замест гэтага ён сказаў: «Усе тыя, каго ты называеш святымі, насамрэч шарлатаны, якія не ведаюць Бога». Я не стаў з ім спрачацца, а змяніў тэму, і мы пачалі гаварыць пра прафесію брокера. Пасля таго, як ён шмат мне пра гэта раскажаў, я лагодна спытаў: «Ці ведаеш ты, што ў Калькуце няма ніводнага надзейнага брокера, і што ўсе яны хлусы?» Ён раз'юшыўся і злосна адказаў: «А што ты ведаеш пра брокераў?» Я адказаў: «Менавіта гэта я і меў на ўвазе. А што ты ведаеш пра святых?» Ён анямеў. Я спакойна і ветліва працягнуў: «Я нічога не ведаю пра брокерства, і ты нічога не ведаеш пра святых».

Практыкаванне рэлігіі дайшло да таго, што многія людзі больш не могуць ператварыць свае духоўныя ідэі ў жыццёвы вопыт. Я кажу тут з асабістага досведу. Я не хачу гаварыць пра рэчы, якія ведаю толькі інтэлектуальна. Большасць людзей чытаюць некалькі

кніг пра праўду і становяцца самадастатковымі, не прыкладаючы намаганняў, каб зразумець праўду, якая стаіць за словамі. Пустыя заявы аб духоўных ісцінах нам не карысныя і не пакідаюць станоўчага ўражання. Мы павінны адрозніваць пропаведзі чалавека ад яго жыццёвай гісторыі. Кожны, хто хоча вучыць іншых, павінен спачатку прадэманстраваць, што ён сапраўды адчуў тое, што вывучае, і на ўласным вопыце зразумеў тое, што кажа.

Прыгода жыцця: што гэта такое

Майстар Парамаханса Ёгананда

Пераклад: Махмуд Масуд

Жыццё — найвялікшая прыгода, якую толькі можна ўявіць. Хоць у некаторых жыццях можа не хапаць хвалявання і вострых адчуванняў, іншыя напоўнены дзіўнымі выпрабаваннямі. Я чуў пра чалавека, які спрабаваў скончыць жыццё самагубствам больш за трыццаць разоў, і кожны раз нешта перашкаджала яму скончыць жыццё самагубствам. Уявіце, як цудоўна было б ведаць пра жыццё ўсіх людзей, якія жылі на Зямлі, тых, хто памёр, і тых, хто яшчэ прыйдзе! Увесь вопыт чалавецтва запісаны ў касмічнай памяці: памяці Бога, і якая гэта цудоўная памяць! Цяжка зразумець усеведаючую свядомасць, але пазнанне Усеведаючага Духа — гэта найвялікшая прыгода ў існаванні.

Факты больш рэальныя, стабільныя і істотныя, чым уяўленне, але іх крыніцай з'яўляюцца ўсе ідэі ў розуме Бога. Уся атамная матэрыя — гэта таксама ўвасобленыя боскія ідэі, якія можна зноў растварыць у ідэях, а потым зноў увасобіць у рэчы. Людзі таксама валодаюць здольнасцю задумваць ідэі, але іх уяўленне недастаткова моцнае, каб увасобіць іх. Калі б іх уяўленне было дастаткова моцным, яны маглі б ствараць

рэчы на гэтай зямлі. Людзі валодаюць у сабе той жа творчай сілай, з дапамогай якой Бог увасобіў свае разумовыя стварэнні ў свеце. Але для людзей стала немагчымым увасабляць свае ідэі ў рэчы, таму што яны не выкарыстоўвалі сілу розуму, дадзенага ім Богам, як павінны.

Калі мы спрабуем уявіць сабе свядомасць Бога, мы задаем ся пытаннем, як Ён можа памятаць і разумець усё, бо мы вымяраем усё паводле стандартаў нашых уласных разумовых здольнасцей і разумеем рэчы ў адпаведнасці з нашым асабістым вопытам. Тыя, у каго слабая памяць, схільныя меркаваць, што памяць усіх астатніх такая ж слабая, як і ў іх уласная. Аднак ёсць людзі з выключна вострай памяццю, якія могуць успомніць цэлую кнігу гэтак жа лёгка, як некалькі радкоў. Тым, хто забыўлівы, часта цяжка паверыць, што хтосьці валодае рэцэптыўнай памяццю, здольнай захоўваць і аднаўляць інфармацыю з незвычайнай лёгкасцю.

Ювелір памятае свае каштоўнасці, а бухгалтар памятае лічбы ў сваіх кнігах. Падобным чынам, Бог памятае ўсё, што Ён стварыў у гэтым Сусвеце. Будучы ўсемагутным, Ён імгненна памятае ўсё, што адбылося ў гэтым Сусвеце, таму што Яго абсалютная і неабмежаваная свядомасць усёведае.

Памяць сама па сабе — гэта цудоўная здольнасць, і чалавечая памяць цесна звязана з магутнай памяццю Бога. Напрыклад, вы не можаце ўспомніць дэталі кожнага фільма, які вы калі-небудзь бачылі. Але калі б я зноў паказаў вам адзін з гэтых фільмаў, вы б імгненна яго ўспомнілі. Гэтая святая памяць унутры вас пастаянна распознае мінулыя перажыванні. Як толькі вы бачыце першыя сцэны, вы ўспамінаеце ўсю гісторыю і кажаце:

«О, я ўжо бачыў гэты фільм раней, і я памятаю, чым ён скончыўся».

Як мы памятаем рухомыя выявы ў такіх дэталях, нават калі бачылі іх гады таму? Таму што ўсе падзеі запісваюцца ў мозгу. Як толькі вы прыкладзеце іголку да тэставага дыска (або прайграеце інтэрфейс «думка-камп'ютар»), ваша памяць зноў пачне ўспрымаць гэты тэст.

Сіла ўнутранай памяці паходзіць ад Бога і непамыльная. Яна ніколі не забывае. Памяць звычайнага чалавека не можа захоўваць увесь вопыт адразу. Але святая, унутраная памяць захоўвае ўсё адначасова і вечна. Такім чынам, паняцце добрай ці слабой памяці — гэта проста суб'ектыўнае ўспрыманне. Чалавек пераконвае сябе, што яго памяць слабая, і таму ён валодае слабой памяццю. Аднак нялёгка перайсці ад гэтага пераканання да яго супрацьлегласці. Патрабуюцца значныя намаганні, каб пераканаць сябе, што ўласная памяць сапраўды з'яўляецца прайвай святой, усепамятнай памяці Бога.

Найвялікшая чалавечая памяць — гэта не што іншае, як прамень абсалютнай свядомасці Бога, у якім запісаны ўсе чалавечыя прыгоды і ўсе іншыя формы і праявы жыцця.

Гісторыя боскага стварэння — цудоўная і ўзрушаючая гісторыя! Як Бог стварыў усіх істот, якія існуюць на гэтай зямлі? І як Ён працуе з-за заслоны і фіранак, каб вярнуць нас да нашага сапраўднага існавання з Ім? Чалавечая мова не можа дапамагчы нам даць поўнае апісанне касмічнай прыгоды Божага стварэння і яе дакладных перасячэнняў з індывідуальнымі прыгодамі незлічонай колькасці людзей.

Мы выяўляем, што сярэдняя працягласць жыцця чалавека складае каля сямідзесяці гадоў, у той час як сярэдняя працягласць жыцця кракадзіла — ад шасцідзесяці да ста гадоў. Секвоя можа жыць дзве тысячы гадоў. Сярэдняя працягласць жыцця вярблюда складае ад пяцідзесяці да шасцідзесяці гадоў, а каня — максімум каля трыццаці шасці гадоў. Такім чынам, відавочна, што нейкая істота вызначыла гэтую розную працягласць жыцця. Тым не менш, мы чуем пра некаторых вялікіх ёгаў, якія жылі сотні гадоў. Адзін з іх — вялікі Бабаджы, які, як вядома, жыў стагоддзямі, будучы жывым у сваім целе і цешачыся ідэальнай маладосцю. Трыланга Свамі таксама пражыў амаль тры стагоддзі: ён нарадзіўся ў 1601 годзе і памёр у 1881 годзе (некаторыя нават кажуць, што ён пражыў больш за тры стагоддзі!). Акрамя незвычайнай працягласці жыцця, ён быў вядомы сваімі цудамі. Ён важыў каля 130 кілаграмаў, хоць рэдка еў. Ён часта медытаваў днямі запар, седзячы, скрыжаваўшы ногі, на водах Ганга, або часам доўга хаваўся пад хвалямі. Яго часта бачылі голым і нерухомым пад пякучым сонцам на распаленых скалах. Ён звыкла грэбаваў законамі... прырода пастаянна нагадвала ўсім, хто бачыў яго, што яднанне з боскай святюнасцю — найвышэйшы з усіх законаў

Як запісана ў «*Аўтабіяграфіі Ёгі*», вялікія святыя, якія прачнуліся ад сну касмічнага падману або ілюзіі і зразумелі, што Сусвет — гэта ўсяго толькі ідэя ў боскім розуме, маглі рабіць з цэлам усё, што заўгодна, ведаючы, што яно — не больш чым форма сканцэнтраванай або застылай сілы. У той час як навукоўцы-прыродазнаўцы цяпер разумеюць матэрыю як не больш чым абмежаваную актыўнасць, цалкам прасветленыя майстры зрабілі значны крок у кантролі матэрыі, перайшоўшы ад тэорыі да практыкі.

Сапраўды, рэальнасць цудоўнейшая за ўяўленне. Мы можам сабе ўявіць, што пры пэўных умовах, калі няма марнавання жыццёвай энергіі або спермы, а таксама пры правільным харчаванні і здаровым мысленні, чалавечае цела можа падтрымлівацца бясконца. Сперма змяшчае канцэнтраваную жыццёвую энергію; калі яе не марнаваць, гэтая сіла застаецца ў спячым стане і можа быць выкарыстана для паляпшэння фізічнага, псіхічнага і эмацыйнага здароўя, а таксама для інтэлектуальнай творчасці і духоўнага росту.

Заўвага для перакладчыка: У гэтым урыўку прэзідэнт Абу Алі ібн Сіна кажа:

Ешце адзін раз у дзень і не ешце, пакуль папярэдні прыём ежы не будзе перавараны

Беражыце сваю сперму як мага даўжэй, бо гэта вада жыцця, якая выліваецца ў чэрава.

Ціск на арганізм велізарны. Калі мыш трапляе ў пастку, яе сэрца б'ецца значна хутчэй, чым звычайна. Падобным чынам, калі чалавек не можа аплачваць рахункі, яго сэрца робіць тое ж самае! І таму псіхалагічны стрэс бярэ сваё! Існуюць і іншыя віды стрэсу. Лабараторныя эксперыменты паказалі, што ліквідацыя шуму ў гарадах можа дадаць у сярэднім дзесяць гадоў да жыцця грамадзян. Тым не менш, мы жывем у дзіўным свеце. Тыя, чыя адзіная мэта ў жыцці — есці, піць, спаць і атрымліваць асалоду ад добрых рэчаў, маюць мала шанцаў зразумець цуды чалавечага існавання.

Прыгода пачынаецца з барацьбы, з якой сутыкаецца душа, каб увайсці ў чэрава маці падчас зачацця. У планетарным або эфірным свеце мільёны душ імкнуцца вярнуцца на Зямлю, уваходзячы ў аплодненыя клеткі,

дзе сперматазоід і яйкаклетка злучаюцца падчас цяжарнасці. Незалежна ад таго, святая душа ці грэшная, і пакуль яна не дасягнула канчатковага вызвалення, існуе моцнае жаданне пераўвасобіцца на Зямлі. Пры зачацці ў эфіры ўспыхвае святло, і душа ўваходзіць у яго проста дзякуючы злучэнню сперматазоіда і яйкаклеткі. Чалавецтва з цяжкасцю трапіла ў чэрава маці, таму што так шмат душ змагаюцца за ўваход. Тыя, хто дасягнуў поспеху, — гэта ты, я і ўсе мы. І гэта была нялёгкая перамога!

Сапраўды, існуе шмат месцаў пражывання ў Бога. Вышэйшыя і ніжэйшыя эфірныя планы, якія складаюцца з празрыстага святла і жыццёвых энергій, — гэта рай (ці пекла), куды душы трапляюць пасля смерці фізічнага цела. Працягласць іх знаходжання там прадвызначана ў адпаведнасці з іх кармай. Пакуль у чалавека ёсць няздзейсненыя матэрыяльныя жаданні або зямная карма (наступствы мінулых дзеянняў, якія не былі вычарпаныя), ён павінен вярнуцца ў зямное ўвасабленне, каб працягнуць сваё развіццё на шляху да Бога.

Пасля ўваходу ў чэрава маці душа задаецца пытаннем: «Што я нарабіла? Я доўга была свабоднай, вызваленай ад звязаных і абмежавальных чалавечых катэгорый, лёгка і без асаблівых высілкаў рухалася па эфірным плане ў светлым целе, а цяпер я зноў затрымалася ў фізічнай форме».

Тым не менш, на працягу дзевяці месяцаў у чэраве ён паступова прызвычайваецца да гэтых новых умоў. Гэта пакаранне: дзевяць месяцаў жыцця ў цёмнай камеры, дзе ён павінен дыхаць праз іншага чалавека і атрымліваць ежу і кроў, абапіраючыся на крывяносную сістэму іншага чалавека. Яго дух і стан залежаць ад

іншых, і ён кліча Бога: «Вызвалі мяне з гэтай турмы! Я не бачу, не чую, я звязаны».

Калі і існуе пекла ці чысцец, дык гэта тыя дзевяць месяцаў у цэле маці: поўная бездапаможнасць сярод цемры, абмежаваная адной кропкай, як дрэва, з мімалётнымі ўспамінамі пра мінулае, за якімі ідуць перыяды сну. І калі гэтыя ўспаміны вяртаюцца, плод танцуе, прыкладаючы велізарныя намаганні ў цэле маці. Я пераклучыў сваю свядомасць на гэтыя перадродавыя станы, і я ведаю, што кажу.

Сон і няспанне плода ў цэле маці не залежаць ад яе сну і няспання. Адвольныя рухі плода вынікаюць з успамінаў душы пра мінулае. Такім чынам, ён неспакойна рухаецца ў чэраве маці, пакуль не пераадолее яго знясіленне, і ён засынае. Пасля гэтага ён ненадоўга прачынаецца і зноў рухаецца. Ён адчувае голад і задавальненне яго харчаваннем, якое перадаецца праз кроў маці.

Нованароджаны можа да пэўнай ступені чуць вібрацыі сэрцабіцця і кровазвароту маці, і гэтыя гукі дазваляюць яму ўсведамляць сваё цела, падсілкоўваючы яго імкненне да вызвалення. Такім чынам, першае прыгода душы — гэта барацьба паміж двума ідэямі: жаданнем вярнуцца на Зямлю ў чалавечым абліччы і імкненнем вызваліцца ад чалавечай формы, якая абмяжоўвае душу.

Абалонка чалавечай душы (цела) спачатку падобная да рыбы з далікатным хвостом. Затым гэты вобраз развіваецца ў жывёльную форму, скручаную ў чэраве маці. Як ужо згадвалася раней, некаторыя ўспаміны пра мінулыя жыцці ўсплываюць на паверхню, прымушаючы плод рабіць лёгкія рухі. Барацьба ўзмацняецца, калі плод развіваецца ў чалавечую форму ў цэле маці, і душа

крычыць: «Выпусціце мяне!» Калі воля становіцца вельмі моцнай, нараджаецца дзіця. Неданошаныя дзеці (нарадзіліся пасля цяжарнасці менш за 37 тыдняў) — гэта душы з моцнай воляй і вялікай упартасцю. Яны не жадаюць заставацца ў цэле маці дзевяць месяцаў, таму нараджаюцца раней, чым звычайна.

Дзіця прыходзіць у гэты свет з плачам, таму што, як кажуць мудрыя і дасведчаныя людзі, душа памятае свае папярэднія ўвасабленні і не жадае зноў вяртацца на Зямлю, каб зноў пакутаваць ад розных формаў чалавечай барацьбы.

Цяжкі гук «таа» прывязаўся да яго, таму ён стаў месцам паміж славутасцямі і пакорлівымі руінамі.

Яна плача, калі ўспамінае абяцанні, дадзеныя ў святыні, слязьмі, якія льюцца і не спыняюцца

Што да гэтых успамінаў, то ёсць таксама малітвенная поза, у якой плод сціскае рукі перад з'яўленнем у свет, быццам молячы: «Прашу Цябе, Госпадзе, не дай мне другога зямнога нараджэння».

Фізіялагічнае тлумачэнне крыку нованароджанага заключаецца ў тым, што лёгкія павінны раскрыцца, каб пачаць дыхаць, і першы крык дзіцяці — гэта спроба актываваць лёгкія і ініцыяваць дыханне жыцця. Калі нараджаецца дзіця, пачынаецца дыханне, і душа, якая знаходзілася ў стане амаль поўнага сну, становіцца жывой істотай з самастойным жыццём. Многія памылкова лічаць, што душа трапляе ў цела ў момант нараджэння, але калі б душа яшчэ не прысутнічала, цела не сфармавалася б з малюсенькіх першапачатковых клетак. Калі б душа пакінула плод да нараджэння, дзіця народзілася б мёртвым.

Цела чалавека складаецца з шаснаццаці асноўных фізічных элементаў, якія падтрымліваюцца і падтрымліваюцца дзевятнаццацю празрыстымі энергетычнымі элементамі, што ўяўляюць сабой сутнасць эфірнага цела, якое знаходзіцца ў фізічнай чалавечай форме. Гэта эфірнае цела з'яўляецца крыніцай руху і актыўнасці ў фізічным целе. Дзевятнаццаць планетарных элементаў — гэта інтэлектуальныя, эмацыйныя і жыццёва важныя. Дзевятнаццаць кампанентаў — гэта інтэлект, «я» (эга), пачуцці, праяўлены розум (сэнсарнае ўсведамленне), пяць інструментаў пазнання, якія адпавядаюць зроку, слыху, нюху, смаку і дотыку, пяць інструментаў дзеяння, якія адпавядаюць інтэлектуальным здольнасцям размнажэння, выдзялення, маўлення, хады і спрытнасці рук, і пяць інструментаў жыццёвай сілы, надзеленых здольнасцю выконваць функцыі арганізма: крышталізацыю, ўсмоктванне (засваенне ежы пасля стрававання), вывядзенне адходаў, метабалізм (пераўтварэнне ежы ў жывую матэрыю або выкарыстанне яе для атрымання энергіі) і кровазварот. Гэтая празрыстая планетарная абалонка з дзевятнаццаці элементаў застаецца пасля таго, як фізічнае цела, якое складаецца з шаснаццаці грубых элементаў, гіне. Усе гэтыя элементы могуць быць пераўтвораны ў чыстую ўсведамленасць праз практыку перадавых тэхнік ёгі.

Калі нараджаецца дзіця, яго вочы міргаюць пры выглядзе святла, яно чуе гукі, пахі, смакі і дыхае. Гукі здаюцца яму нармальнымі, і яно разумее, што зноў жыве ў фізічным целе. Яго ранейшы супраціў нараджэнню спыняецца з першым удыхам. Па меры таго, як умацоўваецца ілюзія, што «існаванне» залежыць ад цела

і дыхання, яно цягнецца да фізічнага свету і паступова прызвычайваецца да яго.

З цягам часу дзіця прыкладае значныя намаганні, каб кантраляваць сваё цела. Як часта вы бачыце, як яно размахвае рукамі і нагамі ў паветры, спрабуючы прыстасавацца да сваёй фізічнай формы? Гэтым кіруе падсвядомасць, праз успаміны душы пра яе мінулае. Памяць прысутнічае ўсюды. Людзі інстынктыўна баяцца смерці, таму што памятаюць, колькі разоў яны яе перажывалі, гэтак жа, як яны баяцца болю, таму што так шмат пакутавалі раней.

Па меры таго, як дзіця расце і ператвараецца ў ясельное дзіця, яно знаходзіцца пад уплывам бацькоў і сваякоў. Усе хочуць, каб яно было іншым, у тым ліку і яго гарэзлівыя аднагодкі, якія таксама хочуць, каб яно было падобным на іх і прытрымлівалася іх паводзін і дзеянняў! Сярод гэтага канфлікту дзіця адчувае велізарны ціск. Аднак маленькія дзеці, якія карыстаюцца вялікай свабодай, пазней з шкадаваннем кажуць: «Шкада, што мае бацькі не казалі мне пра шкодныя наступствы маіх паводзін; калі б яны казалі, мне, магчыма, зараз было б лепш».

Шматлікія псіхалагічныя і эмацыйныя цяжкасці чалавек павінен перажыць, перш чым дасягнуць дарослага ўзросту. На гэтым этапе пачуцці становяцца больш актыўнымі, і юнак ці юначка ўступаюць у значную ўнутраную барацьбу. Гэтая барацьба з пачуццямі значная, і канчатковая перамога маладых людзей — гэта іх трыумф над сваімі інстынктамі і стрымліванне сваіх неўтаймаваных жаданняў.

Цудоўна быць жывым, але многія сілы чакаюць, каб знішчыць нас. Прыгода з драпежнікамі ў Афрыцы — нішто ў параўнанні з прыгодамі самога жыцця. І

ніводная прыгода ў гісторыі не пераўзыходзіць яе па задавальненні і хваляванні. Дзякуючы розуму, людзі ведаюць, як абараніць сябе ад дзікіх жывёл, але яны не ведаюць, як абараніць сябе ад уласных дрэнных звычак і іх шкодных наступстваў. Найгоршы вораг чалавека — гэта ён сам. Больш за любога ворага, больш за смяротныя мікробы, разбуральныя бомбы ці любую іншую пагрозу, чалавек павінен баяцца сябе, калі памыляецца. Калі чалавек жыве ў поўным няведанні сваёй духоўнай прыроды і дазваляе сваім дрэнным звычкам кантраляваць яго, ён становіцца сваім уласным ворагам. Лепшы спосаб выйграць гэтую жыццёвую бітву — пасябраваць з самім сабой. Духоўна развітае «я» — сябар чалавека, а неразвітае «я» — яго вораг.

Лёгка ўявіць сабе, як мы адпраўляемся даследаваць дзікую, невядомую зямлю. Калі б мы плылі на караблі, нам варта было б узяць з сабой выратавальную шлюпку, каб у выпадку тармазоў мы маглі выратавацца ёю. Але ў многіх жыццёвых сітуацыях нашы выратавальныя шлюпкі працякаюць, нягледзячы на ўсе меры засцярогі.

У джунглях, якія кішаць драпежнікамі, можна прыняць меры засцярогі супраць гэтых звяроў, але пераадолець тонкія, падступныя небяспекі значна складаней. Як можна абараніць сябе ад мільёнаў мікробаў, якія пастаянна нас акружаюць? Мы думаем, што мы ў бяспецы, калі прымаем меры засцярогі супраць небяспек, якія мы можам бачыць і чуць, але нашай абароны недастаткова, каб абараніць нас ад мікробаў. У крыві лейкацыты пастаянна змагаюцца з гэтымі мікробамі. Лекавыя прэпараты толькі аглушаюць іх. Лекацыты — гэта салдаты, якія супрацьстаяць ім і знішчаюць іх. Калі ваша кроў слабая, гэтыя «салдаты» не змогуць вам дапамагчы. У лёгкіх многіх, здавалася б, бяспечных і надзейных людзей хаваюцца злыя

туберкулёзныя бацылы, гатовыя накінуцца на свайго гаспадара і знішчыць яго. Прырода стварае ахоўны бар'ер, каб адбіць гэтыя мікробныя атакі, але эфект гэтага бар'ера не будзе доўжыцца доўга, калі арганізм не ў стане супраціўляцца. Гэтая барацьба працягваецца ў нябачных джунглях жыцця ўнутры нас. Калі б вы вывучылі сваю ежу пад мікраскопам, вы б не адчулі яе на смак. Мікробы сілкуюцца ёю, і вы глытаеце ўсё! Нават вада, якую вы п'яце, кішыць гэтымі жывымі арганізмамі. У свеце няма ніводнага вегетарыянца, бо кожны дзень спажывае мільёны мікробаў. Дык ці перастануць людзі есці?

Каб бяспечна перамяшчацца па лесе жыцця, трэба ўзброіцца адпаведнай зброяй і быць добра падрыхтаваным салдатам. Тыя, хто не ведае, як правільна абараніць сябе, хутка губляюць жыццё. Але мудры чалавек, падрыхтаваны да ўсіх нечаканасцяў — хваробы, супярэчлівых думак, дрэнных звычак, суромага лёсу і неспрыяльнай кармы, — пераможа ў гэтай прыгодзе, якая патрабуе асцярожнасці, пільнасці і пэўных метадаў і стратэгій, якія дазваляюць нам супрацьстаяць і пераадолець нашых унутраных ворагаў, якія значна больш грозныя і рашучыя, чым любы знешні вораг.

Працягваючы сваё жыццёвае падарожжа, мы даведваемся лепшыя спосабы пераадолення хвароб і прычын нашых фізічных, псіхалагічных, маральных і духоўных захворванняў. Калі мы мірна пераадолеем фізічныя хваробы і псіхалагічныя цяжкасці, мы можам сказаць, што жыццё сапраўды было цудоўным прыгодай. Але неразумна казаць, што жыццё салодкае, пакуль не дасягнем сапраўднай перамогі. Пакуль чалавек не дасягне апошніх этапаў і яго душа не вызваліцца ў Богу,

жыццё для яго не скончыцца. Ён павінен узняцца ў духу, і тады апошні раздзел прыгоды будзе завершаны.

Калі чалавек бачыць, як хтосьці пакутуе, ён дзякуе Богу, што сам не перажывае такога. Але хто ведае, можа, наступнай чаргой будзе і яго. Магчымасці нанесці шкоду арганізму незлічоныя, таму трэба быць пільным і гатовым да ўсіх нечаканасцяў і нечаканасцяў.

Навуковец кажа: «Ешце здаровую, пажыўную ежу і выконвайце рэкамендацыі па ахове здароўя, каб абараніць сябе ад мікробаў». Палітык кажа: «Будзьце адважнымі салдатамі, каб абараніць сябе і сваю краіну ад ворагаў».

Мы сапраўды жывем у дзіўным свеце. Нават маці, увасабленні кахання, пяшчоты і ахвярнасці, навучаюцца забіваць чужых дзяцей. Як жахліва! Але часам вайна прыносіць дабро; яна пазбаўляе нас баязлівасці і слабасці волі.

Лясы і джунглі жыцця кішаць ворагамі: хваробамі, беднасцю, пакутамі, дрэннымі звычкамі і няправільнымі жаданнямі. Ёсць таксама безліч іншых рэчаў, якія трэба ўлічваць, і правілаў, якіх трэба прытрымлівацца, настолькі, што жыццё становіцца невыносным, калі мы спрабуем трымаць іх усё ў сваіх думках. Складанасці сталі непераадольнымі ва ўсіх аспектах жыцця, і людзі, здаецца, знаходзяцца пад нейкім гіпнатычным закляццем. Таму чалавецтву пара паспрабаваць розныя падыходы і актываваць бязмежныя сілы і патэнцыял розуму.

Бог даў нам цудоўны сродак абароны: розум. Ён мацнейшы за кулямёты, электрычнасць, атрутны газ ці любыя лекі. Гэты розум трэба развіваць і ўмацоўваць. Значная частка жыццёвых прыгод заключаецца ў

кантролі розуму і падтрыманні яго дысцыпліны і гармоніі з Богам ва ўсе часы. Толькі гэта адзін з сакрэтаў паспяховага і шчаслівага жыцця.

Нягледзячы на тое, што людзі выкарыстоўваюць фізічныя сродкі і метады лячэння, яны не павінны спадзявацца на гэтыя метады, а хутчэй на Божую сілу, якая стаіць за імі. Мы павінны прасіць Бога даць нам разуменне і сілу волі, каб мы не спадзяваліся на медыцыну, а залежалі ад Яго і, перш за ўсё, ад сілы нашага розуму.

Людзей не вучылі, як дасягнуць такога псіхалагічнага стану, які дасягаецца шляхам трэніроўкі розуму і гарманізацыі яго з Богам праз медытацыю. Аднак розум павінен быць пад вашым поўным кантролем, перш чым спрабаваць адмаўляць матэрыяльны свет і яго фізічныя сродкі. Пакуль вы гэтага не дасягнеце, лепш за ўсё рабіць лагічныя крокі, каб дапамагчы целу. Калі чалавек можа ўхапіцца за палаючы вугольчык, не апячыся, ён можа адмаўляць матэрыяльны свет і заяўляць, што розум — гэта ўсё. У адваротным выпадку матэрыя існуе, і з ёй трэба абыходзіцца ў адпаведнасці з яе законамі лагічным і практычным чынам.

Бог таксама даў нам непераможную зброю, з дапамогай якой мы можам пераадолець усе смуткі і болі: зброю мудрасці, якую мы атрымліваем праз гармонію з Богам. Найпрасцейшы спосаб перамагчы хваробу, расчараванне і няшчасце — гэта быць у пастаяннай гармоніі з нашым Творцам.

Людзі падобныя да маленькіх дзяцей у джунглях жыцця, вымушаных вучыцца на асабістых выпрабаваннях і нягодах, спатыкаючыся ў пастках хвароб і шкодных звычак. Мы павінны неаднаразова

звяртацца па дапамогу і імкнуцца ўзгадніць свае думкі і дзеянні з Богам і Яго нязменнымі законамі.

Калі свет цямнее перад вашымі вачыма і жыццёвыя цяжкасці прыгнятаюць вас, памятайце, што Бог побач, і адчувайце сябе ў бяспецы ў крэпасці Яго прысутнасці. Нягледзячы на вашыя цяжкасці на жыццёвых шляхах і ўздзеянне ўсялякіх разбуральных уплываў, памятайце, што яны не прызначаны для таго, каб знішчыць вас, а для таго, каб праверыць вашу веру і абудзіць вашу дрымотную сілу. Мы павінны настойваць у жыццёвай бітве і супрацьстаяць усім злу, якое нас акружае, разбураючы і перамагаючы яго ўсеабдымнай сілай боскай прысутнасці ўнутры нас. І ў канцы жыццёвай прыгоды мы скажам: О Госпадзе, было цяжка трымацца мужнасці і працягваць барацьбу да канца, але сіла, якую Ты даў нам, была большай за нашы страхі, і дзякуючы гэтым вялікім сілам мы перамаглі і зразумелі, што мы створаны па Тваім боскім вобразе. Ты — Гасподзь сусвету і прысутны ўсюды, дык чаго нам баяцца і каго нам баяцца, пакуль Ты з намі?

У той момант, калі чалавек разумее, што стаў чалавекам, яго страхі памнажаюцца, і здаецца, што няма выратавання. Якія б меры засцярогі ён ні прымаў, застаюцца прабелы, праз якія могуць пракрасціся памылкі. Няма сапраўднага спакою, акрамя як у Богу, і няма міру без Яго. Ці знаходзімся мы ў джунглях Афрыкі, на палях бітваў ці ў пашчы галечы і галечы, мы павінны шаптаць Богу: Я пад абаронай Тваёй непераможнай прысутнасці, о Госпадзе! Я наступаю на перадавой лініі жыцця і адчуваю, што знаходжуся пад Тваёй абаронай і апекай!

Няма іншага шляху да бяспекі і надзейнасці. Кіруйцеся розумам і логікай ва ўсім, што вы робіце, і

цалкам давярайце Богу. Бог клапаціцца пра ўсіх, хто клапаціцца пра Яго і паважае Яго законы, і Ён прымае ўсіх, хто звяртаецца да Яго ўсім сэрцам і душой, адорваючы іх Сваімі дабраславеннямі і забяспечваючы іх бесперапыннае і бесперапыннае падтрыманне.

Многія сталі ахвярамі хвароб і шкодных звычак, не маючы магчымасці выбрацца з іх. Не варта казаць, што няма ніякага спосабу пазбегнуць пастак, якія жыццё рыхтуе паўсюль. Выпрабаванні і нягоды, з якімі сутыкаецца чалавек, часовыя і залежаць ад яго рашучасці і актывацыі яго волі пераадолець іх адно за адным. Няўдача на працягу пэўнага перыяду не азначае паразы ў жыццёвай бітве. Паспяховы і пераможны чалавек пастаянна сцвярджае сабе, што ён мацнейшы за абставіны і нічога не баіцца, пакуль ён з Богам, а Бог з ім, разумеючы ў глыбіні душы, што жыццё і смерць — гэта два розныя станы свядомасці.

Бог стварыў усё, каб выпрабаваць нас і адкрыць бессмяротнасць душы ў нас. Гэта прыгода жыцця і яе адзіная мэта. Прыгода кожнага чалавека ўнікальная, і ён павінен быць гатовы сутыкнуцца з усімі выпрабаваннямі здароўя, розуму і духу з разуменнем, сілай волі і верай у Бога, ведаючы, што яго душа не памірае, што б ні здарылася з целам. Сапраўды, ніякая зброя — ніякая зброя — не можа знішчыць гэтую душу. Ні агонь, ні вада не могуць спаліць яе, бо яна — вобраз Адзінага і Адзінага Бога.

Цудоўна ўсведамляць, што смерць — гэта не канец, бо з гэтым веданнем мы атрымліваем псіхалагічную сілу і вызваленне ад ілюзій. Калі хвароба надыходзіць і цела перастае функцыянаваць, душа лічыць, што яна мёртвая, але Бог дакранаецца да яе і запэўнівае, што яна ўсё яшчэ жывая. Салдат на полі бою, паранены

бомбай або аскепкам, крычыць: «Я мёртвы, мой Божа!» Але Бог адказвае: «Вядома, не! Ці ты не размаўляеш са Мной? Нішто не можа цябе знішчыць. Ты — несмяротная душа, і табе проста сніцца, што ты мёртвая». Тады душа разумее, што вопыт пераходу з цела праз смерць не такі жахлівы, як яго часта малююць. Абмежаванае ўсведамленне існавання души ў цэле адказвае за перакананне, што страта цела — гэта канец усяго, у той час як на самой справе душа жывая і не памірае, таму што яна з'яўляецца вобразам жывога і вечнага Бога.

Сапраўдныя ёгі здольныя кантраляваць свой розум пры любых абставінах. Калі шукальнік дасягае гэтага этапу, ён становіцца свабодным і разумее, што жыццё — гэта святое прыгода. Прарокі і вялікія асобы дэманстравалі гэтую ісціну, бо нішто не магло пашкодзіць іх вялікім і чыстым душам. Яны адчулі боскую любоў у поўнай меры, і менавіта гэтая любоў — самы захапляльны і трывалы элемент у жыццёвай прыгодзе.

Чалавечае каханне бессэнсоўнае, калі яно не заснавана на безумоўнай любові Бога. Малады мужчына і жанчына могуць закахацца, а потым зненавідзець. Чалавечае закаханасць недасканалая і звязаная многімі ўмовамі, у той час як боскае каханне дасканалае і бясконцае.

Гэта жыццёвае прыгода будзе поўнай толькі тады, калі чалавек пераадольвае небяспекі і памылкі выключна дзякуючы сіле волі і інтэлекту, як гэта рабілі вялікія людзі. Тады яны азірнуцца назад і скажуць: «Тыя выпрабаванні былі цяжкімі і небяспечнымі, і я ледзь не ўпаў, але цяпер я ўпэўнены ў сабе пасля таго, як Бог адкрыў мне вочы і дараваў мне святыя веды».

Мы можам сказаць, што жыццё — гэта цудоўная прыгода, калі Бог нарэшце кажа нам: «Усе тыя жудасныя, горкія выпрабаванні скончыліся, Я з табой назаўжды, і нішто больш не можа прычыніць табе шкоду».

Чалавечы розум умацоўваецца, сутыкаючыся з хваробамі і цяжкасцямі, пераадольваючы цяжкасці адну за адной. Усё, што аслабляе розум, — яго найгоршы вораг, а ўсё, што яго ўмацоўвае, — яго бяспечная гавань. Пагарджайце цяжкасцямі і няшчасцямі, якія сустракаюцца на вашым шляху.

(Са словамі Абу аль-Касіма аль-Шабі):

Я буду жыць, нягледзячы на хваробы і ворагаў, як арол на высокай вяршыні

Я гляджу на зіхатлівае сонца, высмейваючы хмары, дождж і навальніцы

Бог паказаў мне, што гэтае жыццё — толькі сон. Калі ты прачнешся ў Богу, ты будзеш памятаць яго як мімалётны сон радасцей і смутку, нічога больш.

І тады ты даведаешся, што ты бессмяротны навак і ў Адзіным і Адзіным Богу

Мір вам

Духоўнае харчаванне

Усё міне і знікне, і толькі Бог — вечная канстанта і надзейны прытулак ад усіх лютых штормаў і ўраганаў, якія дзьмуць па свеце

Мімалётнае чалавечае сяброўства не з'яўляецца
безумоўным і часта заплямлена эгаізмам, бо калі знікае
ўласная зацікаўленасць, знікае і каханне. Духоўнае
сяброўства і сапраўднае, шчырае каханне, аднак,
прывіваюць нам пачуццё агульнай адказнасці за
развіццё гэтага сяброўства і захаванне чысціні гэтага
кахання. Калі мы спрабуем зразумець кагосьці, мы не
можам рабіць тое, што яго засмучае, а калі мы не
спрабуем зразумець яго, сумяшчальнасці проста не
.існуе

Надыдзе дзень, калі я развітаюся з гэтым светам,
але пакуль я застаюся на гэтай зямлі, мая найвялікшая
радасць заключаецца ў тым, каб размаўляць з тымі, хто
давярае мне, пра цуды Бога і павялічваць іх тугу па тым
боскім святле, якое дало мне суцяшэнне, свабоду і
.бяспеку

:Самасцвярджэнні

Я магу выканаць усе свае абавязкі, толькі
пазычыўшы сілу ў Бога. Таму маё першае жаданне —
дагадзіць Яму. Бог — гэта першае каханне ў маім сэрцы,
найвялікшае імкненне маёй душы і канчатковая мэта
.маёй волі і розуму

Наша сапраўднае «я» — душа — несмяротная. Мы
існуем, і наша існаванне вечнае. Хваля даходзіць да

берага, а потым вяртаецца ў акіян, не губляючы сябе;
хутчэй, яна становіцца адным цэлым з акіянам, альбо
.можа вярнуцца зноў [на бераг] у выглядзе іншай хвалі

Калі правады электрычнай прылады парвуцца,
спецыяліст можа іх замяніць. Але калі нервовая тканіна
пашкоджваецца моцным раздражненнем, нервы
губляюць сваю функцыю, і хто можа іх замяніць? Таму
пры абыходжанні з каштоўнай нервовай сістэмай
неабходна праяўляць максімальную ўважлівасць і
асцярожнасць, бо яна аднаўляецца знутры, і калі яна
пашкоджана, яе нельга адрамантаваць або замяніць
.іншай прыладай

Вучні атрымлівалі асалоду ад пікніка на прыродзе са
:сваім настаўнікам Парамахансай, і ён сказаў ім
Як цудоўна адчуваць спакой і быць багатымі на
шчасце! Бог хоча, каб мы жылі проста і адчувалі
духоўную радасць

Гэтак жа, як чалавек прачынаецца ад трывожнага
кашмару і разумее, што тое, што ён бачыў, было не чым
іншым, як сном, так і боская свядомасць заклікае
чалавека прачнуцца ад кашмару сну і разгубленасці да
новага ўсведамлення і глыбокага разумення сэнсу і мэты
.жыцця

Калі мы хочам адчуць світанак духоўнага абуджэння
і стаць сведкамі агнёў упэўненасці, мы павінны
прыслухоўвацца да ўнутранага голасу і рэагаваць на яго
.падказкі

Мы павінны прыбраць са шляху камяні ілюзіі і скалы
невуцтва, якія перашкаджаюць падарожжы душы і
перашкаджаюць яе руху. Мы павінны пастукаць рукой
тугі ў дзверы абуджэння ад сну абыякавасці, каб мы
маглі дыхаць ветрыкам асалоды і прыўносіць нябесную

электрычнасць у кожную нашу думку, кожнае наша
.пачуццё і кожны наш учынак

Сапраўднае шчасце немагчыма адчуць, пакуль
добрыя жаданні не перамагаюць дрэнныя, і пакуль воля
не накіравана ў правільным кірунку да крыніцы праўды і
.ўсяго добра ў існаванні

Сапраўднае сяброўства важнейшае за ўсе багацці,
калі ты можаш быць сапраўдным сябрам для людзей, ты
.знойдзеш Бога

Бог — крыніца мудрасці і прамяністага натхнення,
што цякуць на добрыя душы. Ён — нябесны водар, які
зыходзіць з кадзільняў любячых сэрцаў. Ён —
найвялікшая радасць, якая напаўняе душу святым
.экстазам

Госпадзе, я прашу Цябе асветніць маю душу, каб я
мог зразумець найвышэйшую ісціну. Я ўбачу Цябе,
Госпадзе, адкрыцця ў праявах прыроды — у кветках,
дрэвах і ва ўсіх прыгожых рэчах. Праз глыбокае
духоўнае сузіранне я шырока адчыню брамы спакою і
буду больш імкнучца палепшыць сваё жыццё, каб лепш
.зразумець яго сапраўдны сэнс

Калі я з іншымі, я цалкам прысутны і адчуваю
вялікую радасць ад узаемадзеяння з імі, а калі я адзін, я
атрымліваю асалоду ад гэтай жа радасці. А калі я
працую, я працую з усёй сваёй энергіяй і жаданнем, і я
.адчуваю ўсё большае шчасце

Мы павінны працаваць з сапраўдным жаданнем і
ўнутранай радасцю, інакш мы страцім сваю жыццёвую
сілу і не зможам аднавіць сваю энергію. Мы таксама
павінны заўсёды быць шчырымі і развіваць шчырасць

разам з сілай волі, бо са шчырасцю мы можам працаваць
.у большай гармоніі з іншымі

Не смуткуйце па каханні, страчаным вамі, няхай гэта
будзе смерць ці зменлівая прырода чалавецтва. Само
каханне ніколі не бывае па-сапраўднаму страчаным і не
памірае, а хутчэй часова схаванае ад вас, каб, магчыма,
у вашых вечных пошуках вы маглі адкрыць яго
сапраўдную сутнасць. І каханне будзе працягваць сваё
часовае ўтойванне, пакуль вы ў рэшце рэшт не
знойдзеце яго ў выглядзе боскага Каханага, які жыве ў
.самых глыбокіх кутках вашай душы

Чалавек не павінен жыць дзень за днём у адным і
тым жа некамафортным псіхалагічным стане. Калі
чалавек шчыра моліцца і верыць, што Бог дасць тое, аб
чым ён моліцца, ён атрымае Божае благаслаўленне і
.дапамогу

Калі існуе глыбока ўкаранёная шкодная звычайка, яе
можна парушыць і выцесніць, сфарміраваўшы
супярэчлівую і супрацьлеглую псіхічную звычайку і
актывуючы яе, пакуль таксічная звычайка не будзе
.нейтралізавана

Чалавек павінен пераканаць сябе, што ён зменіцца
да лепшага і што ён будзе моцным, нягледзячы на
.некаторыя слабасці, ад якіх ён пакутуе ў цяперашні час
У той момант, калі чалавек вырашае зрабіць
пазітыўныя змены, ён адчувае сябе іншым чалавекам, і
гэтае пачуццё прынясе яму багацце жыццёвай энергіі і
.ўнутранай радасці

Часам Бог адкрывае сябе сваім каханым як вялікае
святло, касмічны голас, бязмежная радасць або каханне
.найвышэйшай салодкасці

Ці як разуменне, мудрасць і веды

Яго святло распасціраецца і распаўсюджваецца, як
касмічныя крылы, над вечнасцю, і часам я бачу гэтую
зямлю як сон у сэрцы гэтага святла
І тады я зразумеў, што свет — гэта сон

Незалежна ад таго, наколькі вы і вашы сапраўдныя
сябры можаце не пагаджацца, паміж вамі заўсёды ёсць
разуменне і зносіны. Такое сяброўства заснавана на
ўзаемнай павазе і шмат значыць для вас. Сяброўства,
заснаванае на любові да Бога, — гэта адзіныя адносіны,
.якія прызначаныя для вечнасці

Радаснае ззянне духу можна ўспрыняць, скіраваўшы
ўвагу ўнутр. Гэтага можна дасягнуць, выкарыстоўваючы
розум, каб атрымліваць асалоду ад прыгожых бачанняў
думкі ў схаваным царстве духу, які знаходзіцца глыбока
.ўнутры сябе

Пасля ўсяго, што чалавек дасягае на гэтай зямлі,
жыццё здаецца пустым, бо ў рэшце рэшт яму
давядзецца пакінуць усё ззаду. Надыдзе дзень, калі
чалавек будзе аддзелены ад усіх сваіх матэрыяльных
даброт. Людзі зайздросцяць багатым за іх багацце і
ўладу, але яны таксама пакінуць усё ззаду, і толькі іх
.справы будуць суправаджаць іх з гэтай зямлі

Адзін з вучняў пацярпеў няўдачу ў духоўным вопыце
і пачаў вінаваціць сябе з шкадаваннем і горыччу.
:Настаўнік Парамаханса сказаў яму
Не лічыце сябе грэшнікам, бо калі вы гэта робіце, вы
апаганьваеце боскую свядомасць у сабе. Навошта
асацыюеце сябе са сваімі слабасцямі? Замест гэтага

пацвердзіце сабе гэтую ісціну: «Я блізкі да Бога, і Ён
:любіць мяне». Маліцеся Яму
Божа мой, няхай я буду няўдзячным ці добрым, я»
.«Твой. Абудзі маю памяць і тугу па Табе, Госпадзе

Мудры чалавек Парамаханса сказаў пасля размовы з
самаўпэўненым наведвальнікам, які занадта шмат
:гаварыў пра сябе
Даждзжы боскай міласэрнасці не збіраюцца на»
высокіх вяршынях гонару, а лёгка сцякаюць у даліны
.«пакоры

Гэтая Зямля падобная да вялікага дома, у якім жыве
адна глабальная сям'я, яе цэнтральнае цяпло
забяспечваецца сонцам, асвятляецца тым самым
месяцам і ўпрыгожваецца тымі ж зоркамі. Яе члены
дыхаюць адным паветрам, ядуць адну і тую ж ежу і
п'юць адну і тую ж ваду. Усе чалавечыя целы
адчувальныя да болю і траўмаў. За ўсімі мовамі стаіць
адна думка, і адна чалавечая прырода стаіць за ўсімі
.нацыянальнымі асаблівасцямі і рысамі ўсіх народаў

Госпадзе, дай мне адчуць Тваю прысутнасць у
кожным маім дзеянні. Дапамажы мне развеець цень
страху, які зацямняе святло Твайго кіраўніцтва. І няхай
кветкі маёй тугі завітнеюць у садзе майго сэрца, пакуль
.я чакаю світання Твайго прышэсця

Я чытаю свае малітвы на ружанцы маёй тугі, яго
пацеркі перавязаны ніткай боскай любові
Мой любімы Божа, зрабі мяне салаўём жыцця, які
спявае Табе найсалодшыя мелодыі. Дазволь мне
.стварыць з маіх мараў пра Цябе і маёй тугі па Табе
Па лесвіцы я падымаюся, каб дабрацца да цябе

У бурлівым возеры жыцця я бачу Тваё касмічнае
жыццё, маю Цябе кіраваць рэкамі маіх жаданняў, што
цякуць праз пустыні цяжкасцей, каб яны маглі змяшацца
.з Тваім касмічным акіянам

Грэх — гэта ўсё, што пазбаўляе чалавека няведання
пра Бога і абыякавасці да Яго

Я — дрыготкая кропля тваёй расы на лісце жыцця і
смерці, што цячэ да твайго боскага мора, якое не мае
берага

Я — блукаючая кропля тваёй расы, што нарэшце
вяртаецца ў нябесны дом

Я — кропля тваёй вечнай расы, што танцуе на
пялёстках мінулага, сучаснасці і будучыні

Я — кропля Тваёй расы, ап'янелая любоўю, што
бяспечна слізгае па лісці зямных спакус, каб змяшацца з
чыстымі, некранутымі водамі Тваёй мудрасці. Я не хачу
згубіцца, а хутчэй бясконца пашырацца, зліўшыся з
Тваім велізарным акіянам. Так, я хачу быць кропляй
Тваёй расы, якую п'юць кожныя вусны, што прагнуць
.Бога

Бог разумее цябе, нават калі ўсе астатнія цябе
няправільна разумеюць. Ён — той, хто любіць, пяшчотна
клапоціцца пра цябе і заўсёды спачувае табе. Іншыя
ненадоўга адорваюць цябе сваёй прыхільнасцю, а потым
.пакідаюць. Але Бог ніколі не пакідае цябе і не пакідае

Сіла волі пераўтварае думку ў энергію, і тыя, хто
дасягае выдатнага поспеху, — гэта людзі непахіснай
волі. Калі чалавек развівае сваю сілу волі, ён не
паддаецца неспрыяльным абставінам, якімі б вялікімі

цяжжасцямі ён ні сутыкаўся, а пастаянна сцвярджае
.сабе, што не будзе пераможаны ў жыццёвай бітве

Адзін з напышлівых рацыяналістаў спрабаваў
заблытаць майстра Парамахансу, калі той абмяркоўваў
складаныя філасофскія пытанні, таму майстар з
.«усмешкай сказаў: «Праўда ніколі не баіцца пытанняў
Настаўнік сказаў: «Бог не можа пакінуць нас ці
забыцца пра нас. Ён працуе ўпотаі усімі спосабамі, каб
.«дапамагчы нам і паскорыць наш духоўны прагрэс

Вялікія людзі дасягаюць усяго дзякуючы сіле
канцэнтрацыі, дадзенай Богам, сіле, якую можна
развіваць праз медытацыю. Калі мы выкарыстоўваем
гэтую сфакусаваную боскую сілу, мы можам дасягнуць
.поспеху і развіваць сваё цела, розум і дух

Усходнія народы, як правіла, схільныя да духоўнасці.

Яны філасофскі глядзяць на жыццё і развіваюць у сабе
натуральную схільнасць да сузірання. Аднак многія
ўсходнія жыхары праводзяць свой вольны час у
бяздзейнасці і ляноце замест таго, каб імкнуцца да
духоўных ведаў, але яны ўсё яшчэ валодаюць
.павышанай духоўнай свядомасцю

Калі чалавек заплюшчвае вочы, ён думае, што ўвесь
гэты свет — гэта толькі праблемы і пакуты, але калі ён
адкрывае вочы мудрасці і захоўвае спакой і раўнавагу,
ён будзе атрымліваць асалоду ад гэтага свету, як
.быццам глядзіць цікавы фільм

:Каб пачаць медытаваць

Сядзьце нерухома, трымаючы пазваночнік прама, і
прыкрыйце неспакойныя вочы павекамі. Трымайце іх
нерухомымі. Вызваліце свой розум ад адчування масы
вашага цела і расслабце нервы, прымацаваныя да вашых
цяжкіх цягліц і костак. Забудзьцеся пра ідэю насіць і
перамяшчаць шчыльны пучок костак, завязаных у
.грубую плоць

Расслабцеся, вызваліце свой розум ад усведамлення
фізічнай нагрузкі. Не думайце пра сваю фізічную вагу, а
адчуайце, што ваша душа вызвалена ад пастаяннага
атрыбута цяжкасці. Дазвольце сваім думкам узлятаць
уверх, уніз, налева і направа, у бясконцасць або ў любое
.месца, якое вы пажадаеце

Адчуайце і падумайце пра сваё разумовае
вызваленне ад цела. Марыце, жывіце і адчувайце гэтае
ўзвышэнне. Пакуль вы сядзіце ў фіксаванай пазіцыі,
гэтая свабода будзе паступова і бесперапынна
.ўзрастаць

Зачыніце дзверы вашых павек і спыніце танцы
пачуццёвай спакусы, дазвольце вашаму розуму
апусціцца да бязмежнай і бясконцай крыніцы вашага
сэрца, трымайце свой розум паглынутым у вашым сэрцы,
якое цячэ жыццёвай крывёю, і трымайце сваю ўвагу
напружанай на яго струнах, пакуль не адчуеце яго
рытмічнае біццё, з кожным ударам адчувайце магутны
.пульс жыцця

Уявіце сабе тое ж самае ўніверсальнае жыццё, якое
стукае ў дзверы сэрцаў мільёнаў людзей і мільярдаў
іншых істот

Няспыннае біццё твайго сэрца лагодна абвяшчае
пра прысутнасць бясконцай сілы за варотамі тваіх ведаў.
Лагодныя пульсацыі ўсеабдымнага жыцця шапчуць
:табе

Не проста прымай мізэрны паток майго жыцця, але
пашыры сферу сваіх пачуццяў і дазволь мне акунуць

тваю кроў, цела, розум, пачуцці і душу ў пульс майго
.касмiчнага жыцця

Мы заўсёды павiнны думаць пра тое, што мы
збiраемся рабiць і як гэта паўплывае на нас
Дзеянне пад уплывам iмпульсу і iнстынкту — гэта не
свабода, бо нездавальняючыя наступствы памылковых
учынкаў — гэта кайданы. Рэчы, якія, паводле нашага
пачуцця разважлівасці, з'яўляюцца добрымі і маюць
слушныя вынікі, варта рабiць, бо яны прыносяць пачуццё
задавальнення і свабоды. Гэты мудры падыход
.прыносіць поспех і дабраславенне

Калі вучань разумее, што ён знаходзіцца ў гармоніі з
Богам, ён радуецца духам і радасна ўсклікае: «Госпадзе,
я не знайшоў у свеце нічога цудоўнейшага і
.«саладзейшага за Цябе

Вецер гуляе
І дрэва ўздыхае
І сонца ўсміхаецца
І рака хістаецца
І зямля мяняе свой чорны зорны халат
У асляпляльнай залатой вопратцы святла
А прырода любіць дэманстраваць сваю прыгажосць
Змяняючы колеры радасных сезонаў
І цуркічы ручай заўсёды спрабуе
Заікацца пра глыбокую думку, натхнёную душой
І птушкі прагнуць спяваць і трэсці
З невядомымі рэчамі, што нарастаюць у яе сэрцы
Але чалавек мае здольнасць
Гаварыць красамоўна і выразна, і з новымі сэнсамі
Пра Гаспадара Сусвету
уюдыісны
Чаго астатнія істоты не змаглі зрабiць

Адносна раскрыцця гэтага і абвяшчэння яго

прысутнасці

Настаўнік Парамаханса палічыў неабходным
пакараць аднаго з вучняў за сур'ёзную памылку, і пазней
ён сказаў з уздыхам

Як бы я хацеў уплываць на іншых толькі праз любоў,
бо маё сэрца разрываецца і баліць, калі я разумею, што
няма ніякага спосабу пазбегнуць іх навучання любым
.іншым спосабам

У святыні сузірання я запальваю дзве свечкі: свечку
світання і свечку майго абуджэння, вытанчаныя
гірлянды майго гарачага жадання акружаюць ногі Тваёй
усаабдымнай прысутнасці, водар Твайго кахання, што
квітнее ў гаршку майго сэрца, пранізвае кожны куток
майго жыцця, цені маіх страху і ілюзій зніклі ад
простага ззяння Твайго святла, о Божа, які назаўжды
абудзіў мяне ад сноў гэтага мімалётнага існавання, з
няспынай пільнасцю і гарачымі вачыма я буду няспынна
ўзірацца ў Твой бясконцы твар, сузіраючы яго
!непаўторныя і заўсёды прысутныя выразы

Калі чалавека ахоплівае гнеў ці нянавісць, ён
набывае нездаровую прыроду. Чалавек, апантаны
гневам, губляе кантроль над сваімі эмоцыямі і можа
прычыніць шкоду іншым. Таму памылкова дазваляць
гвалтоўным эмоцыям кантраляваць і дыктаваць свае
дзеянні, бо гэта заключае чалавека ў клетку жорсткага
характару і шкодных схільнасцей, якія з'яўляюцца
крыніцай усіх дэпрэсій і псіхалагічных расстройтваў.
Каб пазбегнуць гэтых непрыемных станаў розуму,
чалавек павінен раствориць гэтыя пачуцці і эмоцыі, якія
так цесна звязаны з фізічнай свядомасцю. Медытацыя

[гэта значыць, зварот да Бога сэрцам, душой і розумам]

.— гэта шлях

:Пацверджанні

Я буду ахоўваць свае думкі і словы, каб з іх
зыходзіла толькі прыгожае і праўдзівае. Я буду
дзеінічаць з поўнай верай у Бога, ведаючы, што Яго сіла
цячэ праз мяне, што Яго ўсюдыіснасць ахінае мяне і што
.Яго клопат сочыць за мной

Госпадзе, я прабіў заслону матэрыі і знайшоў Тваю
любоў, і цяпер я разумею, што я — сродак выражэння
касмічнага розуму і духоўнай прыгажосці. Я прысвячу
.ўсе свае сілы і здольнасці выяўленню Тваёй боскай волі
Кожны раз, калі я думаю пра цябе, мяне ахоплівае
палаючая туга, якая ўздывае мае эмоцыі і цячэ ад майго
сэрца да кожнай клеткі маёй істоты, напаўняючы яе
боскай любоўю. Маё самае глыбокае жаданне —
дасягнуць самай сутнасці Тваёй істоты і цешыцца Тваёй
прысутнасцю. Раптам дзверы маёй душы адчыняюцца, і
о, радасць, якая ахоплівае мяне пры выглядзе твайго
!прамяністага святла

Аб'яднаўшыся з Табой, о Усеабдымны Дух, я стану
самым пульсам касмічнага жыцця. Я буду плаваць у
моры душ і танцаваць на хвалях святых чалавечых
эмоцый, абсыпаючы ўсіх блаславёнай радасцю. Я
.выпушчу ўніверсальны паток узнёслых памкненняў
Я буду ўсімі слязьмі, пралітымі са спачування да
іншых. Я буду прысутнічаць у залатой цішыні святых і
квітнеючых надзеях ружовых розумаў. О, верны
выканаўца жаданняў! Калі мая вечная іскра змяшаецца з
.Тваім бясконцым святлом, я заззяю ў кожным вачах

У летнія дні жыцця я збіраю нектар эмоцый з
салодкіх кветак цноты, што квітнеюць у садах добрых

душ, і захоўваю ў сваім сэрцы дыстыляваную эсэнцыю
высокага базіліка прабачэння, далікатна духмяныя
бутоны пакоры і рэдкія, пяшчотныя кветкі лотаса думкі. І
калі халодныя снегі зімовых выпрабаванняў і балючы
боль зямной разлукі ахінаюць мяне, я шукаю цяпла і
суцяшэння ў нектары, які захоўваецца ў клетцы майго
сэрца. У гэтай клетцы, дабраславёнай Тваёй
прысутнасцю, я часта знаходжу боскую пчалу, якая
пацягвае салодкасць маіх старажытных туг, і адчуваю
.спакой, радасць і камфорт

Мець матэрыяльны дабрабыт без унутранага спакою
— гэта як памерці ад смагі, купаючыся ў возеры. Калі
матэрыяльнай нястачы трэба пазбягаць, то духоўную
беднасць трэба пагарджаць, бо яна з'яўляецца каранем
усіх чалавечых пакут і болю. Багатыя бацькі, якія
пакідаюць вялікія сумы грошай сваім дзецям, часта
душаць іх псіхалагічны рост і перашкаджаюць іх
развіццю і шчасцю, якія залежаць ад іх уласных
.намаганняў

:З нагоды Дня ўсмешкі

У цяжкую хвіліну я пачула твой голас, мая касмічная
маці, які шаптаў: «Сонца маёй абароны аднолькава
свеціць і ў самыя светлыя, і ў самыя цёмныя твае
гадзіны. Не хвалюйся, дзіця маё, а вер і ўсміхайся! Хай
маё гаючае святло ззяе праз твае празрыстыя ўсмешкі.
Будучы шчаслівай, дзіця маё, ты робіш мяне шчаслівай і
«!задавальняеш мяне

,О, Госпадзе

Павевы Твайго натхнення развеялі ўсе хмары з
гарызонту майго розуму, які цяпер здаецца чыстым і
ясным. З ачышчанымі вачыма я бачу Цябе аднаго ўсюды.
Прамяні Твайго благаслаўлёнага сонца пранікаюць у

самыя глыбокія куткі маёй істоты, і з голадам стагоддзяў
.я сілкуюся Тваім благаслаўлёным святлом

:Настаўнік Парамаханса сказаў групе вучняў
Калі вы пагрузіцеся глыбока ў боскую свядомасць
праз духоўнае вока, вы ўбачыце чацвёртае вымярэнне,
якое ззяе цудамі ўнутранага свету. Дасягнуць гэтага
стану цяжка, але які ж гэта цудоўны і радасны стан! Не
задавальняйцеся атрыманням нейкага спакою ў сваёй
медытацыі, але прагніце ўсім сэрцам спакою Бога і
.прагніце Яго асалоды

Свету патрэбныя братэрская любоў, адзінства,
роўнасць і сэрца, напоўненае любоўю да Бога і
выкананнем Яго маральных законаў. Праблемы і
цяжкасці ўзнікаюць з-за таго, што чалавек не
ўсведамляе сваіх мінулых учынкаў, учыненых у пэўным
месцы і часе. Яго цяперашнія пакуты вынікаюць з думак і
ўчынкаў, якія ён вымавіў, якія ўкараніліся ў глебе
свядомасці, прараслі ў расліну і прынеслі плён, які
.адлюстроўвае самую прыроду гэтых думак і ўчынкаў

Храм, які любіць Бог, — гэта храм спакою, міру,
любаві і прыгажосці, і кожны, хто ўвойдзе ў гэты храм,
будзе агорнуты духоўным спакоем і дакранецца да
.боскай прысутнасці

Чалавек павінен займацца канструктыўнай
дзеясцю, каб удасканалвацца і прыносіць карысць
іншым, а той, хто жадае пазнаць Бога, павінен старацца
.рабіць дабро і дапамагаць іншым як мага больш штодня

Знешнія паводзіны адлюстроўваюць унутранае
жыццё чалавека. Знешняя раскоша не можа прынесці

шчасця, таму што шчасце залежыць ад таго, наколькі
.добра чалавек кантралюе сябе і ход свайго жыцця

Калі я прачынаюся кожную раніцу, я даю сабе
некалькі пазітыўных рашэнняў і абяцаю сабе, што
выканаю іх. Затым я пераглядаю гэтыя рашэнні на
працягу дня і матывую сябе на іх выкананне. Калі я
разумею, што дасягнуў таго, што абяцаў сабе, я адчуваю
сябе пераможцам. Такія самастойна пастаўленыя
абавязацельствы ўзмацняюць рашучасць і сілу волі;
інакш чалавек можа апынуцца пад уплывам бурных
.эмоцый і негатыўных пачуццяў

Сяброўства павінна пачынацца дома. Калі вы
знойдзеце кагосьці ў сваёй сям'і, хто вам асабліва
падыходзіць, спачатку развівайце гэтае сяброўства.
Затым, калі вы адчуваеце цягу да кагосьці, каго вы
ведаеце і хто падзяляе падобныя каштоўнасці,
развівайце гэта сяброўства. Усе эгаістычныя жаданні і
асабістыя разлікі павінны быць ліквідаваны, а сяброўскія
.адносіны з добрымі людзьмі павінны быць умацаваны

Тыя, хто любіць Бога, — мае сапраўдныя браты і
сёстры. Я шкадую невукаў і пазбягаю кампаніі пыхлівых,
але я адчуваю сябе бліжэй да тых, хто любіць Бога, і
.рады мець з імі зносіны

Боскую любоў немагчыма апісаць, але яе можна
адчуць, калі сэрца ачышчаецца і туга па касмічным
Каханым узмацняецца. Калі розум і пачуцці накіраваны
да Бога, духоўная радасць багата выцякае з крыніцы
.сэрца

Глыбока ў сваім сэрцы я пабудаваў табе таемны
трон, свечкі маёй радасці цьмяна гараць у чаканні
твайго прыезду, і яны будуць ззяць ярчэй, калі ты
.з'явішся

Патуранне змрочнаму настрою — гэта павольная
смерць, а спробы адчуваць сябе бадзёрым і
аптымістычным кожны дзень, нягледзячы на ўсе бурныя
і трывожныя выпрабаванні, — гэта новае духоўнае
.нараджэнне

Калі вы знойдзеце Бога, вы адчуеце сапраўднае і
трывалае задавальненне. Чалавечае сяброўства можа
разбурыцца і абрынуцца, але Бог ніколі не пакіне вас.
Нават калі ўсе астатнія пакінуць вас, калі Бог з вамі, вы
валодаеце ўсім у гэтым жыцці і атрымалі найпоўную і
.найбагацейшую долю

Майстар Парамаханса сказаў аднаму з тых, хто
:сумняваўся ў магчымасці ўбачыць боскае святло
Калі сумняваешся, не ўбачыш; калі ўбачыш, не»
«будзеш сумнявацца
:Ён сказаў групе студэнтаў, якія адкладалі справы
Вы павінны арганізаваць сваё жыццё і кіраваць»
сваім часам. Бог стварыў парадак: сонца ўзыходзіць да
.«заходу, а зоркі мігцяць да світання

У большасці выпадкаў людзі гавораць і дзейнічаюць
згодна са сваім уласным пунктам гледжання, рэдка
бачачы ці спрабуючы ўбачыць рэчы з пункту гледжання
іншага. Калі два чалавекі сварацца, і гэта перарастае ў
сварку, а потым у бойку, віна ляжыць на абодвух,
незалежна ад таго, хто пачаў спрэчку. Тыя, хто валодае
праніклівасцю і мудрасцю, падыходзяць да пытанняў
.лагічна, рацыянальна і з разуменнем

Я ўстану на світанні і абуджу сваё спячае каханне,
каб яно магло прачнуцца ў святле сапраўднай адданасці
Богу спакою ў маёй душы. О Госпадзе, у нябачным
храме, пабудаваным з крэменю адданасці, прымі
пакорныя ахвяры майго сэрца, якія штодня абнаўляюцца
.ў малітве

Абарані сябе ў цытадэлі мудрасці, найвялікшай
святыні. Дасканалае разуменне прывядзе цябе ў месца,
.дзе нішто не можа табе нашкодзіць

:Настаўнік Парамаханса сказаў групе вучняў
Пакаянне азначае не толькі шкадаванне аб
памылцы, але і ўстрыманне ад яе паўтарэння. Калі вы
сапраўды пакаяліся, вы вырашылі пакінуць зло, не
вяртаючыся да яго. Сэрца зацвярдзелае і не лёгка
змякчаецца. Змякчыце яго малітвай і просьбай, і боскія
.дабраславенні сыдуць на вас

Часта ў сям'і ёсць кармільцы або кормільшчыкі,
няхай гэта будзе бацька ці сын, а ў некаторых
грамадствах — маці ці дочки, якія праяўляюць
аўтарытарныя схільнасці з-за адчування, што яны
знаходзяцца ў становішчы, якое дае ім права
.кантраляваць і навязваць сваё меркаванне
Гэтыя дробныя дыктатары не павінны выплескваць
свой гнеў на членаў сваіх сем'яў, якія маюць патрэбу ў іх
і залежаць ад іх, бо калі яны гэта зрабяць, яны страцяць
.павагу і павагу сваіх блізкіх

Сцвярджанне, што хтосьці ад нараджэння
слабавольны і не можа стаць моцным, няправільнае, бо
існуе верагоднасць таго, што такі чалавек можа стаць
вялікім і дасягнуць цудоўных рэчаў ва ўсіх аспектах
.жыцця

Калі чалавек здольны прымусіць іншых адчуць сваю
любоў і добрыя намеры, яго любоў пашыраецца і
зліваецца з універсальнай любоўю, якая цячэ ва ўсіх
.сэрцах

У спакоі душы, у гаі разумовай засяроджанасці і
ўзрастаючых прагненнях няма канца боскай любові, і
шчаслівы той, хто адчувае благаслаўлёную прысутнасць
.і смакуе нектар еднасці

:малітва
Госпадзе, дай мне давер нявінных дзяцей да Цябе і
поўную адданасць Табе. Дабраславі мяне, каб я мог
адчуваць Тваю блізкасць у маіх малітвах, адчуваць Тваю
прысутнасць ва ўсіх маіх эмоцыях і ўсведамляць, што
Твая асветленая мудрасць падтрымлівае маё разуменне
.і веды

Пасля таго, як настаўнік Парамаханса пахваліў
:аднаго з вучняў, ён дадаў
Калі вам кажуць, што вы добрыя, не пераставайце
імкнуцца стаць яшчэ лепшымі, чым вы ёсць. Ваша
пастаяннае ўдасканаленне прынясе шчасце вам і вашым
.блізкім

Калі б сучасныя сусветныя лідары былі асветніцкімі і
працавалі разам, яны маглі б выкараніць вайну і
беднасць за некалькі гадоў. Толькі духоўная
ўсведамленасць (пачуццё боскай прысутнасці) можа
выратаваць свет, а без яе міру немагчыма дасягнуць.
Чалавецтва павінна пачаць з сябе, бо час занадта
каштоўны, каб яго марнаваць, і абавязак чалавецтва —

зрабіць свой унёсак у ўсталяванне Божага Царства на
.Зямлі

Сяброўства — гэта ўніверсальнае духоўнае
прыцягненне, якое звязвае душы сувяззю боскай любові
і збліжае іх адна з адной, каб сэрцы спатольвалі сваю
смагу, а душы цешыліся, смакуючы нябесную любоў,
.якая цячэ па чалавечых каналах

Той, хто развівае сваю любоў да Бога і ўмацоўвае
свае адносіны з Ім у часы шчасця і дабрабыту, знойдзе
Бога побач з сабой, калі Ён яму спатрэбіцца, але той, хто
адкладае справы і не клапаціцца пра ўмацаванне гэтых
адносін, будзе вымушаны сутыкнуцца са сваімі
выпрабаваннямі самастойна, пакуль не зможа — з
мудрасцю і поўнай пакорай — знайсці Найвышэйшага
.Спадарожніка

Увесь свет тоне ў моры блытаніны і страт з-за
ненасытнай і неўтаймаванай прагнасці. Прагнасць і
сквапнасць спараджаюць войны. Сапраўдны герой —
гэта той, хто перамагае сябе ў жыццёвай бітве. Грошы,
слава, пажадлівасць і ўсё, што супярэчыць гэтаму
.прынцыпу, шкодзяць нашаму міру і шчасцю

Бог з'яўляецца ў спакоі душы, і мы адчуваем Яго
прысутнасць праз перапаўняльнае пачуццё радасці, каб
нашы духоўныя жаданні спраўджваліся, а нашы тугі і
.любоў дасягалі сваёй мэты

Калі духоўныя веды не будуць развівацца
паралельна з развіццём прыродазнаўчых навук і
тэхналагічных інавацый, людзі і народы будуць губляцца
.ў лабірынтах пакут і разбурэння

Бог хоча, каб мы прыйшлі да Яго і пазналі Яго, але
большасць людзей не жадаюць гэтага. Аднак, калі свет
цямнее ў іх вачах і яны трапляюць у пасткі праблем або
становяцца ахвярамі хваробы, яны спяшаюцца маліць
.Яго і прасіць Яго дапамогі

Многія вагаюцца шукаць Бога, веруючы, што калі
яны гэта зрабяць, жыццё стане змрочным, пазбаўленым
радасці і прыгажосці. Але праўдай з'яўляецца зусім
наадварот. Чыстае шчасце, якое я адчуваю ў поўнай
гармоніі з Богам, неапісальнае; я живу ў стане духоўнай
радасці днём і ноччу. Гэтая радасць — Божае
дабраславенне, а пазнанне Бога азначае вызваленне ад
.пакут і пачуццё спакою і задавальнення

Ключавое слова для большасці людзей у гэтым
жыцці — «я». Тыя, хто мае духоўны настрой і схільнасць,
думаюць пра іншых гэтак жа, як і пра сябе. Тыя, хто
думае толькі пра сябе, наклікаюць на сябе варожасць і
крыўду навакольных. Але тыя, хто ўлічвае пачуцці і
інтарэсы іншых, выяўляюць, што іншыя думаюць пра іх і
.ўлічваюць іх пачуцці

Калі ў горадзе жыве сто чалавек, і кожны з іх
спрабуе нешта ўзяць у іншых, то ў кожнага будзе
дзевяноста дзевяць ворагаў. Але калі кожны спрабуе
дапамагчы іншым, то ў кожнага будзе дзевяноста
.дзевяць сяброў

Я жыў так і нічога не губляў, аддаючы іншым.

Насамрэч, усё, што я аддаваў, вярталася да мяне,
памножанае Божай ласкай. Цяпер я ні па чым не прагну,

бо тое, што я маю глыбока ўнутры сябе, большае і каштоўнае за ўсё, што можа прапанаваць свет. Чаго чалавек сапраўды шукае, дык гэта шчасця, і як толькі шчасце дасягаецца, патрэба ў абставінах, якія вядуць да яго, знікае

Калі вы пасылаеце іншым добрыя намеры, ваша свядомасць пашыраецца. Калі вы думаеце пра свайго бліжняга, частка вашай істоты актывуецца разам з гэтай думкай. Але аднаго мыслення недастаткова; мы павінны быць гатовыя ўвасобіць свае думкі ў жыццё. Альтруізм прыносіць тым, хто практыкуе яго, шмат дабраслаўленняў і вялікае шчасце, таму што праз альтруізм чалавек захоўвае ўласнае шчасце. Мая мэта — зрабіць іншых шчаслівымі, таму што маё шчасце вынікае з іх шчасця

Думка — крыніца ўсіх праблем і крыніца шчасця. Чалавек мацнейшы за ўсе свае перажыванні, таму што Бог даў яму сілу кантраляваць свой розум і цела, і яго розум не павінен быць атручаны негатыўнымі думкамі

Тыя, хто знаходзіцца ў гармоніі з Богам, могуць пераадолець найвялікшыя і самыя страшныя жыццёвыя выпрабаванні. І хоць гэтая ўніверсальная мара часам можа здавацца кашмарам, калі мы знаходзімся ў гармоніі з Богам, мы вызваляемся ад гэтага кашмару

Існуе тып бактэрый, якія нараджаюцца, размнажаюцца і паміраюць усяго за дзве гадзіны. Гэты тып бактэрый выконвае за адзін дзень ці нават менш тое, што чалавеку трэба было б зрабіць за доўгі перыяд часу, магчыма, за восемдзесят гадоў

Семдзесят ці восемдзесят гадоў, якія мы
пражываем, — гэта толькі мімалётны момант у вечнасці.

З адноснага пункту гледжання ўсё, што з намі
адбываецца, адбываецца прыкладна з такой жа
.хуткасцю, як і з вышэйзгаданымі бактэрыямі
Таму мы не павінны марнаваць час, не дазваляць
жаданням і капрызам кантраляваць нас, а таксама
павінны пазбягаць рабіць тое, што не ўхваляе наша
сумленне. Калі чалавек становіцца гаспадаром самога
сябе, сваіх думак, пачуццяў і ўчынкаў, ніхто і нішто не
.змога на яго паўплываць

Жыццё дрэмле ў грубай зямлі, марыць пра
прыгажосць кветак і магутна прачынаецца ў жывёлах і ў
чалавечай свядомасці, усведамляючы свой
.неабмежаваны патэнцыял

:Мудрыя кажуць
Плёдам добрых учынкаў, матываваных любоўю да
Бога і цнотай, з'яўляюцца гармонія і чысціня. Плёдам
учынкаў, матываваных эгаістычнымі жаданнямі і
амбіцыямі, з'яўляюцца боль і пакуты. Плёдам злых
.учынкаў з'яўляюцца невуцтва і глупства
Добрыя справы прыносяць шчасце, у той час як
свецкія дзеянні, кіруемыя любоўю да сябе, вядуць да
пакут і болю. З іншага боку, працяглыя злыя справы
руйнуюць здольнасць чалавека да распазнавання і
.разумення

Некаторыя пішуць імя мудраца наступным чынам:
Парамаханса або Парамаханса Ёгананда

Знізу ўверх: гісторыя поспеху

Больш лекцый майстра Парамахансы Ёгананды

:Па наступнай спасылцы

www.waidayogasom

Гэта праўдзівая гісторыя пра чалавека, які)
пастаянна церпіць няўдачы, але, практыкуючы творчае
мысленне і пазітыўную афірмацыю, ён у рэшце рэшт
здолеў пераадолець прычыны сваіх няўдач і здолеў
(падпарадкаваць поспех сваёй волі

Гэтак жа, як ёсць людзі, якія паспяховыя па сваёй
прыродзе, ёсць і тыя, хто церпіць няўдачу па звычцы

Мой сябар і вучань (С) быў няўдачнікам з
нараджэння. Гэта праўда, што ён быў разумным,
старанным і імкнучымся зарабляць грошы хлопчыкам,
але як толькі ён думаў пра працу ці кар'еру, фактары
.няўдачы акружалі яго з самага пачатку

Аднойчы ён прыйшоў да мяне з пустымі рукамі,
пераследаваны крэдыторамі, кінуты сябрамі, просячы ў
мяне парады

Я спытаў яго пра прычыну ягоных праблем, і ён
:адказаў

Сэр, я няўдачнік. Па нейкай прычыне, якую я не»
ведаю, як толькі я пачынаю працаваць, я губляю яе, і
гэта таксама шкодзіць месцу, дзе я працую. Працадаўца
губляе свой бізнес неўзабаве пасля таго, як мяне
наймаюць. Таму я баюся шукаць працу, баючыся
парушыць інтарэсы працадаўцаў, якія мяне наймаюць. З-
за маёй няўстойлівасці я ўпэўнены, што непазбежна
страчу працу, таму што кампанія, якая мяне найме,
аб'явіць сябе банкрутам і зачыніць свае дзверы, а ў
выніку звольніць мяне. Таму я не маю права прычыняцца

да разбурэння бізнесу іншых людзей толькі з-за маёй
.«сувязі з імі

Мне ўдалося знайсці яму працу ў невялікай кампаніі
і папрасіць яго паўтараць сабе наступную афірмацыю
:кожны вечар, перад сном і пасля абуджэння

Дзень за днём, з кожным днём я дасягаю ўсё»
«большага поспеху ў сваёй сферы дзейнасці

Прайшоў месяц, і (С) папярэдзіў мяне: «Сэр,
кампанія, якую вы нанялі, становіцца нестабільнай, і яе
становішча неперспектыўнае. Я прашу вас выцягнуць
мяне з яе, пакуль яна не развалілася цалкам, бо я ўсё
роўна страчу працу, калі кампанія збанкрутуе. Але мая
адстаўка зараз можа выратаваць кампанію ад
непазбежнага і злавеснага лёсу з-за маіх няшчасных
.«ваганняў

Я засмяяўся, не звяртаючы ўвагі на тое, што казаў
(С), і замест гэтага папрасіў яго працягваць
падкрэсліваць сваю думку і захаваць сваю працу. Праз
некалькі тыдняў ён прыйшоў да мяне ўвечары і з
:уздыхам сказаў

«Дакладна тое, чаго я баяўся, адбылося»

«?Яна спытала яго: «Што здарылася

Ён сказаў: «Кампанія развалілася, як я вам казаў і як
.«я прадказваў

Я сказаў яму, пратэстуючы: «Ці ж не праўда, што,
калі ты запэўніваў сябе: «Дзень за днём, кожны дзень я
раблюся ўсё больш паспяховым у сваёй галіне», ты
насамрэч паўтараў гэтыя словы, як папугай? І што
васьміног сумневаў увесь час трымаўся за складкі
твайго мозгу, так што ты казаў сабе: «Дурань, твая

сітуацыя пагаршаецца, колькі б ты ні спрабаваў
«!пераканаць сябе ў поспеху

.«Ён адказаў: «Так, менавіта гэта і адбываецца

раіў пазбаўляцца ад вібрацый і цяжкіх (С)
негатыўных думак, як толькі яны з'яўляюцца ў яго
свядомасці, асабліва падчас паўтарэння пазітыўнай
афірмацыі, таму што свядомы розум з цвёрдым
перакананнем можа ўплываць на падсвядомасць або
несвядомы розум, які, у сваю чаргу, праз закон
магнітнага рэзанансу, уплывае на свядомы розум сілай
.звычкі

Я дадаў: «Частае сцвярджэнне пазітыўных думак і
звычак, пакуль яны не пранікнуць і не ўкараняцца ў
падсвядомасці, дастаткова для ліквідацыі спадчынных
або набытых падсвядомых псіхічных бар'ераў. Няма
магчымасці дасягнуць поспеху, пакуль думкі і пачуцці
расчаравання і расчаравання ўкараніліся ў свядомасці
або падсвядомасці. Сярод умоў поспеху - валоданне
творчымі здольнасцямі, спрыяльныя абставіны і
прыроджаныя схільнасці. Калі вы здольныя дакрануцца
да вышэйшай свядомасці з яе неабмежаванымі
магчымасцямі, то вы можаце стварыць новыя
магчымасці для таго поспеху, які ўсё яшчэ выслізгвае ад
.«вас і які вы не можаце зразумець

І я змог дапамагчы (S) атрымаць іншую працу, больш
маштабную, чым першая. Але праз шэсць месяцаў (гэта
быў самы доўгі перыяд, які працаваў наш сябар) ён
аднойчы днём сказаў мне: «Сітуацыя ў кампаніі хутка
пагаршаецца, таму, калі ласка, пазбаўцеся ад мяне
.«хутчэй

Я не звярнуў увагі на ягоныя клопаты, а папрасіў яго
працягваць сваю працу. Праз некалькі тыдняў (С) сказаў

мне з усмешкай: «Другая праца, якую вы мне
«!арганізавалі, сэр, знікла з ветрам

Я спакойна сказаў: «Не хвалюйся, я знайду табе
.«іншую працу

Ён адказаў: «Ну, сэр, пакуль вы бярэце на сябе
абавязак знішчыць яшчэ адну кампанію з-за маёй сувязі
.«з яе ўладальнікамі, я не прычучу

Дзякуючы настойлівым намаганням я знайшоў для
(S) вельмі добрую працу ў буйной кампаніі. Прайшоў год,
і нічога не адбывалася, хоць (S) кожны тыдзень
спрабаваў пакінуць кампанію, баючыся, што яе
.разбураць, як і папярэднія

Нарэшце я папрасіў яго ўкласці грошы ў свой уласны
бізнес, і ён спалохаўся і здзіўлена ўтаропіўся на мяне,
кажучы: «Гэта тое, што ты мне раіш рабіць? Ці не
думаеш ты, што я страчу грошы, якія так старанна
«?назапашваў, калі ўкладу іх

Яна ўпэўнена запэўніла яго: «Ты павінен укласці
свае грошы і энергію ў добры праект, напрыклад, у
мясцовы цэнтр грамадскага харчавання, які не патрабуе
.«велізарных інвестыцый, і я ўпэўнена ў тваім поспеху

За некалькі гадоў (S) стаў уладальнікам многіх
аб'ектаў нерухомасці і буйных складоў

Калі ён пераканаўся ў сваім поспеху, ён выявіў, што
дасягнуў поспеху ва ўсім, што рабіў. Адночы ён сказаў
мне, смяючыся: «Дзякуючы Богу і тваёй дапамозе, я
ператварыўся з няўдачніка ў паспяховага чалавека. Я
пераадолеў няўдачы і зразумеў, што мае пастаянныя
няўдачы сапраўды былі выкліканы неразуменнем майго
абавязку. Але я не ведаю, як мне ўдалося дасягнуць

пспеху пасля таго, як я разбурыў працу іншых з-за сваіх
.«няўдалых ваганняў

Дык я растлумачыў яму: «Ты не стаў прычынай
разбурэння інтарэсаў, на якія працаваў. Закон
прыцягнення, які кіруе людзьмі, заснаваны на падобных
вібрацыях, працуе як адмоўна, так і станоўча (падобнае
«.прыцягвае падобнае)

Ваша ўласцівая недасканаласць прыцягвала вас да
кампаній, якія ўжо былі на мяжы краху, і наадварот.
Такім чынам, вы былі няўдачнікам, і кампаніі таксама
былі на мяжы краху. Згодна з законам узаемнага
прыцягнення, вы і гэтыя кампаніі адначасова зваліліся з
.гары правалу і разбіліся аб скалы

Мараль гэтай гісторыі заключаецца ў тым, што
сапраўдны поспех заключаецца ў стварэнні таго, што
чалавеку трэба, з дапамогай сілы волі, шляхам
абуджэння неабмежаванай сілы вышэйшай свядомасці.
Гэтую сілу можна абудзіць, навучыўшыся правільна
медытаваць і думаць пазітыўна і творча, каб дасягнуць
.здароўя, поспеху, мудрасці і шчасця

Мір вам

З гумноў душы

Ці ведаеце вы, чаму некаторыя людзі не могуць
атрымаць
Чаго яны шукаюць у жыцці законнымі сродкамі, як
?бы ні стараліся
Па-першае, таму што большасць людзей працуюць з
слабым энтузіязмам
Яны выкарыстоўваюць толькі дзясятую частку сваёй
увагі
Таму ў іх няма сілы дасягнуць поспеху

Акрамя таго, прычынай могуць быць няправільныя
дзеянні

Яны здзейснілі гэта ў мінулым, і гэта прычыніла ім
шкоду

З хранічнымі выпадкамі расчаравання і няўдач

Але ніколі не трэба прымаць

Абмежаванні і абмежаванні кармы

Не варта ў глыбіні душы верыць, што ты

Не атрымліваецца дасягнуць сваіх мэтай

Калі вы не можаце дасягнуць сваёй мэты

Прычына часта крыецца ў тым, каб пераканаць сябе

Што вы не здольныя дасягнуць таго, да чаго

імкнецеся

Але калі вы пераканаете сябе

Што ты валодаеш неабмежаванымі магчымасцямі

Вы можаце дасягнуць многіх вялікіх рэчаў

Злучэнне з Богам змяняе вібрацыі свядомасці

Гэта адкрывае шляхі розуму, заблакаваныя

клопатамі

Празмерная заклапочанасць матэрыяльнымі рэчамі

Гэта дадае духоўны вымярэнне думкам і пачуццям

У выніку кайданы на волі разбураюцца

І ў душы адкрываецца гарызонт свабоды і здоровага

бачання

Гэта духоўны закон, які працуе менавіта на карысць

усіх, хто ім карыстаецца

Калі прамяні думкі факусуецца без рассеявання

Вялікая сіла Бога прыходзіць

І дзякуючы гэтай сіле

Вы можаце дасягнуць духоўнага, псіхалагічнага і

матэрыяльнага поспеху

Я чэрпаў гэтую дабраславёную сілу

Зноў і зноў у маім жыцці

І я дакладна ведаю, што Божая сіла ніколі не знікае

Вы можаце зрабіць тое ж самае, калі хочаце

Іншыя сілы могуць прынесці пэўны поспех
Гэта поспех, які не доўжыцца вечна
Але калі розум зараджаны боскім магнетызмам
З яго будзе зыходзіць вялікае святло
Паказана Боская прысутнасць
Той, якому няма роўных
Тыя, хто ведае, кажуць
Боскія веды нельга атрымаць, вывучаючы пісанні
Ні розумам, ні кемлівасцю
Нават не паглыбляючыся ў філасофіі
Хутчэй, па боскай ласцы можна адчуць смак гэтых

ведаў

Толькі чыстыя сэрцам выбіраюць Бога, і Ён выбірае іх
І па Ягонай ласцы яны могуць убачыць Ягонае

святло

Філосафы і тэалагі павінны ведаць і прызнаваць
Што Божая прырода бясконца
Яго немагчыма зразумець ці вывучыць
З абмежаваным бачаннем вузкалобага мыслення
Каб пазнаць Бога, мы павінны самі адчуць Яго

прысутнасць

Бог адкрывае сябе тым, хто любіць Яго
Як пачуццё найвышэйшай духоўнай асалоды
Чалавечая свядомасць перагружаная
І гэта нясе з сабой недвухсэнсоўнае пацверджанне
існавання вышэйшай ісціны

Перавышэнне звыклага чалавечага досведу

Ніякая логіка ці тэалогія не могуць

Гэтае дзіўнае выпрабаванне

Таму што духоўны досвед заснаваны на ўнутраным

пачуцці

І інтуітыўнае ўспрыманне пяшчотнага вымярэння і

прамяністага, асляпляльнага святла

Каб атрымаць гэты містычны досвед

Боская любоў неабходная

Сур'ёзныя разважанні пра Бога
У адзіноце бласлаўёнай душы
Акіян душы стаў маленькай хваляй маёй уласнай
псіхікі

Непарушны
І ці з'явілася яна на гэтай зямной сцэне
Ці яно пасля смерці схавалася ў сферы касмічнай
свядомасці

Бо я — вечная, несмяротная свядомасць
Абаронены ў абдымках вечнасці і крэпасці
Вышэйшага Духа

Сёння я зраблю нешта карыснае для іншых
Я зраблю ўсё, што змагу, для галодных
Я ў бяспецы за сценамі свайго спакойнага сумлення

Старая цемра была спалена
Мяне цікавіць толькі сённяшні дзень
Я — іскра святла найвялікшага добра
І я хачу быць маяком

За душы, чые караблі патанулі і пацярпелі крушэнне
У моры смутку

Сёння я адчуваю Бога ў дрыжыках спакою
Якая кранае струны майго сэрца ў гармоніі з
усагульнай любоўю

І на троне спакойных, ціхіх думак
Няхай Бог міру благаславіць маю працу і палегчыць
мае справы

Сёння я буду весці сваіх братоў і сяцёр
Да Брамы Міру
Вядучы да Храма Божага

Я буду працаваць, каб суцешыць тых, хто смуткуе
І іх душы задаволеныя

І я буду імчацца да гарызонтаў свабоды
Адмовіўшыся ад усіх абмежавальных жаданняў

І трымаючыся жадання наблізіцца да Бога
Якая прымушае задумацца над сваімі шэдэўрамі

І ў каралеўства майго кахання
Я запрашаю людзей усіх рас і нацыянальнасцей
Каб яны маглі прыйсці і жыць са мной
У ззянні боскай любові
Усходнія скарбы
«Часопіс «Усход-Захад
Залатыя магчымасці
Жыццё варта таго, каб жыць
Гэта дае залатыя магчымасці пазнаць сябе
Аднаўленне яго свядомасці і вызначэнне яго месца
на карце існавання
І працуе над дасягненнем мэты свайго існавання
Гэтыя веды напайняюць розум і цела энергіяй
І напайняе сэрца прылівам жыццёвай сілы
Ён перапайняецца радасцю і скача ад захаплення
Гэтага хоча для чалавецтва Творца чалавецтва
Некаторыя лічаць, што жыццё поўнае нуды і
стомленасці
Многім людзям сумна і ўсё стамляецца
Але нуда азначае страціць сябе
Для сувязі і сувязі з аддзелам жыццёва важных
аперацый
Каб зрабіць жыццё прыемным
Чалавек павінен прыбіраць і ліквідаваць перашкоды
Якая стаіць паміж ім і яго арганічным адзінствам з
жыццём
Калі б вы вярнуліся сваімі думкамі ў эпоху
дзяцінства
Магчыма, ты памятаў, што ты тады быў
Поўныя адноўленай энергіі і радасці
У цябе было моцнае жаданне пераехаць
Скакаць, гуляць і рабіць шмат іншых рэчаў
Ты тады нядаўна прыбыў з эфірнага свету
І непасрэдна звязаны з сэрцам жыцця
І правады сувязі паміж табой і жыццём

Высокая ступень плаўнай і эфектыўнай працы
Таму што ты прынёс з сабой усведамленне прастаты
Радасць, шчасце і духоўная свежасць
Калі яна дасягнула паўналецця
Вы страцілі значную суму
Ад гэтых энергій і пачуццяў
Але час ад часу
Да цябе прыходзяць знаёмыя думкі
І ветрыкі тугі дзьмуць на цябе
Гэта вяртае некаторыя ўспышкі памяці
З далёкага мінулага
Калі вы прачынаецеся раніцай ад мірнага і
глыбокага сну
Вы адчуваеце сябе камфортна і шчасліва
Пакуль вас не ахопяць клопаты паўсядзённага
жыцця
Гэта займае большую частку вашай свядомасці
І гэта становіцца больш рэальным і тэрміновым, чым
іншыя
Нягледзячы на ўсе цяжкасці, супярэчнасці і
расчараванні
Чалавек павінен працаваць над зносінамі з самім
сабой
Багаты незлічонымі скарбамі
Гэта тое, што робіць жыццё шчаслівым і цудоўным
Варта пазбягаць таных ідэй і дзеянняў
І не зацыклівацца на дробязях свецкага жыцця
Таму што, як толькі гэта ўкараняецца ў свядомасці
Ён прыліпае да клетак мозгу
Пакуль спакой і згода не знікнуць з душы
А разам з імі — вытанчаныя ідэі і чыстыя бачанні
Таму неабходна пазбавіцца ад гэтых
несумяшчальных энергій
Ад думак і выгнання непрыязных пачуццяў з сэрца
Каб прамені святла маглі да іх дайсці

Патокі здароўя, зарады энергіі і дабраславеньні
Дзіўная паста

Натхнёны вучэннямі майстра Парамахансы
Ідэі падобныя да кавалкаў гліны, з якіх можна
зрабіць кубікі або марскіх змей, але з цвёрдасцю
крэменю

Кожны чалавек мае патэнцыял стаць гравёрам
.свайго жыцця і скульптарам свайго лёсу
Няхай ён возьме жменю гэтай дзіўнай пасты і
зробіць з яе цудоўны твор мастацтва, і ён атрымае
багацце шчасця

Успышкі маланак у космасе цяжка сфакусаваць і
накіраваць у правады для асвятлення дамоў і вуліц, але
.гэта ўжо дасягнута

Няпроста выклікаць і сканцэнтраваць нябачныя сілы
Сусвету ў сістэму Яно абараняе чалавецтва ад пастак і
абараняе яго ад зла, калі гэта магчыма. Нягледзячы на
існаванне і сілу зла, святло таксама існуе, і дабро
мацнейшае і больш трывалае за зло, таму што яно
падтрымліваецца вечнай і трывалай праўдай, якая
з'яўляецца наймацнейшай сілай у Сусвеце і ў рэшце
.рэшт пераможа

Засяроджванне ўвагі на пазітыўных, добразычлівых
думках азначае стварэнне эфектыўнай сувязі або
фарміраванне празрыстага канала паміж розумам і
крыніцай універсальнай пазітыўнасці, якой з'яўляецца
сама дабрыня. Чым больш чалавек думае пра дабрыню,
тым больш яе вібрацыі ўцягваюцца ў розум і цела. Гэтыя
вібрацыі маюць сілу змяняць многія псіхалагічныя і
фізічныя станы і настолькі магутныя, што аўтаматычна
рассейваюць дысанансныя вібрацыі, якія не
адпавядаюць псіхалагічнаму і фізічнаму складу
.чалавека

Калі чалавек кажа: «Я стаміўся», пачуццё
стомленасці становіцца моцным, таму што яно

прызнаецца, тым самым абмяжоўваючы актыўнасць і
блакуючы паток энергіі. Аднак, калі яны кажуць: «Мне
патрэбен адпачынак», яны адкрываюць сябе для
жыццёва важных патокаў, якія асвятляюць як розум, так
і цела, і могуць нават адчуць прыліў энергіі падчас
.кароткага перыяду адпачынку
Фрустрацыі, якая выклікае трывожны псіхалагічны
стан, можна пазбегнуць, калі не засяроджвацца на ёй,
успамінаць прыемны вопыт або думаць пра людзей, якіх
вы любіце, дазвараеце і з якімі вам камфортна, пры гэтым
пераканаўшыся, што фрустрацыя — гэта мімалётная
летняя хмара, якой бы густой і злавеснай яна ні
.здавалася

Нельга ігнараваць або недаацэньваць цяжкія
абставіны, праз якія праходзіць чалавек. Хутчэй, да
гэтых абставін трэба падыходзіць рэалістычна і разумна,
шукаючы эфектыўны спосаб аслабіць іх уплыў і
.змякчыць іх наступствы

Гэта не азначае адмову ад паслуг тэрапеўтаў, якія
прадастаўляюць шматлікія і каштоўныя паслугі
дзякуючы свайму вопыту і перадавым навуковым
метадам; хутчэй, пазітыўнае мысленне дапамагае
пасеяць зерне гаення ў целе і, такім чынам, становіцца
.адным са сродкаў лячэння

Падобным чынам, замест таго, каб казаць «Я
хворы», акцэнт варта засяродзіць на неабходнасці
гаення. Такое стаўленне робіць розум і цела больш
успрымальнымі да метадаў гаення і энергіі, адкрываючы
пары або каналы, па якіх гэтая энергія павінна цячы ў
клеткі і тканіны, выпраўляючы нездаровыя і
няправільныя станы і перакаліброўваючы далікатны
механізм арганізма. Такім чынам, чалавек, які
прывычаіўся да частых прыступаў слабасці і
стомленасці, з часам выявіць, што пазітыўнае мысленне
дапамагае паменшыць колькасць гэтых эпізодаў, што

прыводзіць да адчування абноўленай сілы і багацця
дабрабыту з дапамогай Бога, Лекара ўсіх хвароб і
.недамаганняў

Ураджай нянавісці

Насі і Закір ненавідзелі адзін аднаго, і іх сваркі
пачаліся, калі яны былі маленькімі вучнямі ў школе, а
калі яны выраслі, іх варожасць узрасла, і яны сталі
.супернікамі ў бізнэсе па продажы абутку

Аднойчы яны спаборнічалі за руку дзяўчыны, і,
паколькі Насі быў крыху мацнейшы за Закіра, ён жорстка
збіў яго і пакінуў без прытомнасці. Калі Закір ачунаў, яго
ахапілі сорам, шкадаванне і агіда з-за таго, што з ім
.здарылася

Праз гады Закір вырашыў пераехаць у горад, каб
.жыць і працаваць

Насі забыўся пра тое, што здарылася, але Закір не
мог выкрасліць з памяці прыніжэнне і збянтэжанасць,
якія Насі яму прычыніў. Тым не менш, ён паўтараў і
сцвярджаў сабе: «Я дарую Насі і не буду памятаць
.«ягонай крыўды супраць мяне

Але праз некалькі месяцаў Закір зразумеў, што
падчас сваіх штодзённых заяў пра прабачэнне ў глыбіні
душы ён жадаў помсты і чакаў магчымасці адпомсціць і
.здаволіць сваю смагу помсты

Праз нейкі час Насі адчуў дзіўнае прыцягненне да
горада, куды пераехаў яго стары супернік Закір. Ён не
сумняваўся, што нешта вось-вось здарыцца. Аднак Закір
ведаў пра прысутнасць Насі ў горадзе і пачаў уважліва
.сачыць за яго перамяшчэннямі

Аднойчы ўвечары Насі пайшоў прагуляцца і
«падыхнуць свежага паветра», нягледзячы на
.пахмурнае і дажджлівае надвор'е

Ідучы адзін па ціхай дарозе, ён прайшоў міма склада
пад адкрытым небам, а Закір цішком і асцярожна ішоў за

ім. Калі з'явілася магчымасць, ён вырашыў разлічыцца са
.складанымі працэнтамі

Узрадаваўшыся, ён выявіў трывалую плітку, якая
звалілася з адной са сцен кладоўкі. Ён схапіў яе і моцна
ўдарыў былога суперніка па галаве, збіўшы яго з ног, а
потым кінуўся назад тым жа шляхам, якім прыйшоў, не
.заўважаючы яго прысутнасці

Праз некалькі гадзін дождж скончыўся, хмары
разышліся, і праз адтуліну ў вяршыні сцяны прабіўся
прамень месяца. Насі прагнуўся і выявіў, што ляжыць на
.зямлі, надзвычай слабы

Ён спрабаваў высветліць, што здарылася, і,
убачыўшы плітку побач з сабой і дзірку ў сцяне над ёй,
прыйшоў да высновы, што, ідучы ўздоўж склада, яму не
пашанцавала, бо гэтая плітка ўпала з вяршыні сцяны і
.ўпала яму на галаву

Мараль гэтай гісторыі заключаецца ў тым, што людзі
схільныя забываць крыўды, якія яны зрабілі іншым, нават
калі наступствы ўчынкаў незабыўныя, і іх адгук ціха
пераследуе іх у цемры няведання. Гэтак жа, як карова
можа знайсці сваё цяля сярод тысяч іншых, так і
наступствы нашых учынкаў маюць сілу пастаянна
высочваць нас і вызначаць наша месцазнаходжанне,
.нават праз доўгі час

Калі б Насі меў мудрасць і паспрабаваў вырашыць
спрэчку са сваім супернікам Закірам і папрасіць у яго
прабачэння пасля гэтага інцыдэнта, ён мог бы
паменшыць гнеў свайго суперніка, і сітуацыя б не
.абвастрылася

Але ўсё заставалася нязменным, і насенне жахлівых
наступстваў расло і квітнела ў чэраве цёмнай будучыні,
што прывяло да катастрофічнага нараджэння. Каб
пазбегнуць непрыемных сюрпрызаў, насенне злога
канфлікту, якое хаваецца ў глебе розуму, трэба спаліць,
а прадбачлівасць павінна папярэднічаць дзеянням, бо

ўніверсальны закон дыктуе, што чалавек пажынае
плады сваіх учынкаў, няхай гэта будзе добры ці злы,
.салодкі ці горкі

Давайце памятаць, што кожнае дзеянне пакідае
сляды, якія захоўваюцца ў выглядзе схільнасцей і
нахілаў у свядомасці. Калі з імі не змагацца мудра і
абачліва, яны прывядуць да патэнцыйна небяспечных
наступстваў. Аднак, калі насенне злых учынкаў будзе
.спалена агнём мудрасці, яно не зможа зноў прарасці

Сэнс павышэння дасведчанасці
ранняе жыццё

Душа ўмешваецца ў фізічную машыну
Пакуль яна цалкам не прывяжацца да гэтага
Вось чаму мы павінны жыць
Каб патрабаванні цела не перагружалі нас
Мы не адчуваем сябе абмежаванымі матэрыяльнымі
стандартамі

Разумовы рост — гэта прадукт
Для фізічнага росту або развіцця
Згодна з натуральнай эвалюцыяй
Тая ж душа зыходзіць
Падняўшыся да разумовага ўзроўню
Ці ўзровень творчасці і багацця
Такім чынам, дэманструючы ўнікальныя таленты
Што адрознівае людзей
Пра ўсіх іншых істот
Затым яно ўзыходзіць
Да ўзроўню духоўных ведаў
Што надае сэнс і каштоўнасць
Дзеля матэрыяльнага дабрабыту
разумовыя дасягненні
Няма сумненняў, што інтэлектуальныя дасягненні
карысныя

Таму што ўсё добрае каштоўнае
І паступова мы разумеем, што наступны этап

Гэта павышае ўсведамленне цела
Да духоўнай свядомасці
Праз адухаўленне цела і розуму
Не марнуючы жыццёвыя сілы арганізма
І факуючы святло розуму, разведчык
Па найважнейшых пытаннях
Пакуль яны не стануць
Эфектыўны і гарманічны метады
Душа можа праз гэта
выказваючы сябе
І дэманструючы свае таленты
І актывізуючы свае духоўныя сілы
Духоўнае вызваленне азначае вызваленне душы
З клеткі невуцтва
І падняць яго да ўзроўню, якога ён заслугоўвае
І вызваляючы яго ад абмежаванняў абмежаванага
ўсведамлення
Чалавечае жыццё часта бывае вельмі прыгожым
Але прывязанасць да яго
Гэта як райская птушка, што чапляецца за сваю
клетку
Так што калі вы адчыніце дзверы клеткі
Птушка вагаецца ляцець
З-за звычкі і працягласці часу, праведзенага ў
клетцы
?Хіба гэта не дзіўна
Птушка не хоча пакідаць сваю вузкую тэрыторыю
Да свабоды бясконцай прасторы
?Ад каго ён паходзіў
Гэта датычыцца і нас
Таму што мы жылі доўгі час
У фізічнай клетцы
Мы баімся яго сыходу за больш шырокія гарызонты
Але мудрасць падказвае нам, што
Вызваленне птушкі душы

З клеткі абмежаванняў
І вызваляючы яго ў бязмежную сферу свядомасці
Яны зноў адчуюць унутраную радасць
Закон руху заснаваны на законе прычыны і следства,
або дзеяння і супрацьдзеяння
Чалавек, які нарадзіўся добрым у гэтым жыцці, быў
такім і ў папярэднім увасабленні {дзякуючы таму, што
яго рукі нарадзілі}, і калі ён імкнецца рабіць дабро, то
шалі дабра будуць усё больш і больш схіляцца на яго
.карысць (таму, хто мае, будзе дадзена больш і больш)
Тыя, хто валодае толькі некалькімі добрымі
якасцямі, могуць страціць нават гэтую нязначнасць з-за
.злых схільнасцей, якія атакуюць і перапаўняюць іх
Чалавек, схільны да зла, мусіў мець гэтую злую
схільнасць у папярэднім жыцці, і гэтыя злыя схільнасці
могуць узмацніцца і кантраляваць іх. Тыя, хто мае нейкія
дрэнныя схільнасці, былі такімі раней, і калі дабро
пераважае зло, то дабрадзейныя якасці выціснуць
.дрэнныя схільнасці з іх душ
Гэта натуральнае дзеянне закона прычыны і
следства (кармы). Аднак не варта адчуваць сябе
бездапаможным і ў пастцы, калі ў вас ёсць непажаданыя
звычкі, ад якіх вы хочаце пазбавіцца. Зараз самы час
пераадолець гэтыя привычкі, развіваючы мінулую
.рашучасць і цвярозы розум
Чалавек можа вызваліцца ад шкодных привычак і
стварыць добрыя привычкі ў думках і справах, што прынясе
яму жаданыя вынікі
Незалежна ад таго, наколькі глыбока ўкараніліся ў
чалавека дрэнныя привычкі, ён павінен памятаць, што сам
стварыў іх праз паўтарэнне пэўных думак і дзеянняў, і
што ён можа замяніць гэтыя дрэнныя привычкі добрымі з
.дапамогай пазітыўнага і канструктыўнага мыслення
Добрыя і злыя думкі — гэта кантрасныя станы
чалавечай свядомасці. Натуральна, лепш бачыць

прыемныя сны, чым пакутаваць ад жахлівых кашмараў.

Свядомасць гнуткая і адчувальная; яна можа прымаць
любы стан, які пажадае, або бачыць сны, якія ёй
падабаюцца. Аднак праблема з людзьмі ў тым, што яны
дазваляюць сваёй сферы свядомасці — па ўласнай волі і
выбары — кіравацца дэвіянтнымі тэндэнцыямі і
памылковымі арыентацыямі, народжанымі мінулымі
звычкамі. Такім чынам, іх здольнасць распазнаваць
застаецца няўстойлівай і плыўнай, як і метафізічная
апека, што закаранілася за крэпасцямі распазнавання і
.ўспрымання

Калі тыя, хто ап'янеў ад шкодных звычак, адчуюць
горыч болю, выкліканага ненатуральным жыццём, яны
звернуцца да святла разумення і праведнага жыцця ў
пошуках выратавання, незалежна ад таго, наколькі
ўкаранёнымі і разбуральнымі могуць быць іх дрэнныя
.звычкі

Тады, калі яны будуць працаваць над развіццём і
выхаваннем добрых звычак праз практыку гарманічнага
ладу жыцця, яны зноў адкрыюць для сябе ўнутраную
радасць і атрымаюць асалоду ад спакою як
натуральнага выніку самакантролю і выхавання добрых
.звычак

Мы просім Усемагутнага Бога даць нам дапамогу
вызваліцца ад усіх абмежаванняў і накіраваць нашы
думкі правільным і карысным шляхам

Адухаўленне свядомасці

Некаторыя людзі праводзяць сваё жыццё

З тупым розумам і малым разуменнем

Яны ядуць і спяць

І яны атрымліваюць асалоду ад некаторых

задавальненняў

Яны рэдка глыбока задумваюцца

Насамрэч, большасць людзей

Яны не дасягаюць дастатковай глыбіні

У моры духоўных ідэй
Таму што яны перакананыя, што матэрыяльны свет
Гэта ўсё, што існуе
Але гэтае жыццё
Гэта проста мімалётны сон
?Дык чаму такая спешка і задыханне
?І спрабуе заваяваць прыхільнасць свету
Хіба не лепш
?Спрабуеце дагадзіць Богу ў першую чаргу
У жывёл няма свабоднай волі
Таму што Бог звязаў яе з яе інстынктамі
Але ён прывіў чалавеку мудрасць
Людзі валодаюць свабодай
Або ўстаць, або ўпасці
Выбіраючы дабро ці зло
Калі свядомасць пагружана ў
У грубых пачуццёвых задавальненнях
У ім дамінуюць шчыльныя, цёмныя канцэпцыі
Ён падае з раю шчасця
Ён губляе пачуццё духоўнай асалоды
І пранікліvasць душы аслеплена
Яна не можа знайсці дарогу да Бога
Але можна адухоўліць свядомасць
Разважаючы пра Бога
І шчырая і глыбокая малітва да Яго
Каб адчыніліся благаслаўленыя дзверы
Вядучы ў Царства Святла і Блажэнства
схаваны ў самых глыбокіх кутках свядомасці
З скарбніцы настаўніка Парамахансы
Настроі і кіраўніцтва



Вучэнні Настаўніка Парамхансы Ёгананды

Калі сэрца з кімсьці

Яго гэта цягне да сябе

Усе якасці гэтага чалавека

?Хто думае пра добрых людзей

Іх дабрыня перадаецца яму

І тыя, хто з пяшчотай засяроджваецца на

натхняльных постацях

Натхненне прыходзіць да яго

І той, хто суправаджае, нават у думках

Людзі сумлення

высакародная мараль

І высакародны намер

Ён падзяляе іх высакароднасць і маральнасць

Таму што думка палярызуецца, як магніт

Падобнае прыцягвае падобнае

Добрага вам дня і міру вам

Кожны шукае вечнага шчасця

Не ператварайся ў попел у тваіх руках

Гэта даследаванне прыводзіць да многага

Ад ілюзій, праблем і расчараванняў

Людзі шукаюць новага шчасця

Яно не вяне, не памяншаецца і не знікае

І чалавек вучыцца на сваім вопыце

Зямное шчасце — гэта шчасце

Кароткатэрміновае і не пастаяннае
Ён часта выяўляе, што пасля таго, як знайшоў тое,
што шукаў

Ён усё яшчэ не задаволены тым, чаго дасягнуў
Затым ён імкнецца выканаць яшчэ адно жаданне
Не знайшоўшы жаданага шчасця
Аднак ён спрабуе зноў
!Вяртанне да зыходнага пункту і гэтак далей
Сапраўдная радасць — гэта радасць духоўнага
ўсведамлення

Радасць сузірання Бога і зносін з Ім
Радасць спакою і душэўнага спакою
Радасць боскай любові
І любіць іншых гэтай любоўю
І радасць цвёрдага, непахіснага пачуцця
ўпэўненасці

Што душа несмяротная
І каб шчасце суправаджала яе
Нават пасля сыходу
Гэта часовае зямное існаванне

Госпадзе, дапамажы мне
Каб я мог знайсці сваю радасць у Табе
Спадзяюся атрымліваць асалоду ад свету
І выконваючы свае зямныя абавязкі
І навучы мяне, як удасканаліць мае пачуцці
Каб вы маглі адрозніць добрае ад дрэннага
Таму атрымлівайце асалоду толькі ад таго, што
карысна і добра
Дазволь мне атрымліваць асалоду ад зямных
радасцяў
Духоўная асалода, падсілкоўваемая тваёй чыстай
радасцю
І дапамажы мне зрабіць цябе
Неад'емная частка майго жыцця

І неабходны элемент для выканання маіх
штодзённых спраў
Я адчуваю, што ты са мной
Заўсёды
І на кожным узроўні

чалавечая воля
Гэта адлюстраванне боскай волі
І калі ім кіруе мудрасць
Яе ўлада становіцца неабмежаванай
Боская воля кіруе касмічнай энергіяй
Каб атрымаць карысць ад касмічнай энергіі
Чые запасы ніколі не вычэрпваюцца
Яго запас ніколі не сканчаецца
Яго трэба перанесці ў арганізм
Праз правады пазітыўнага мыслення
і сапраўдная гармонія
З боскай воляй

Вялікія настаўнікі не раяць ляноты і нядбайнасці;
хутчэй, яны вучаць шляху раўнавагі. Для чалавека
натуральна працаваць, каб падтрымліваць сваё цела і
забяспечваць сябе адзеннем і ежай. Аднак, калі
дапускаецца, каб абавязкі чалавека супярэчылі або
канфліктавалі з абавязкамі іншых, то гэта не сапраўдны
.абавязак

Тысячы бізнесменаў занятыя назапашваннем
багацця, але яны не ўсведамляюць болю і праблем з
сэрцам, якія самі сабе прычыняюць. Калі імкненне да
раскошы прымушае чалавека грэбаваць сваім абавязкам
.падтрымліваць здароўе, то гэта зусім не абавязак
Чалавек павінен расці гарманічна і збалансавана.
Няма сэнсу занадта засяроджвацца на развіцці моцнага
цела, калі мозг у гэтым целе слабы. Розум таксама
.павінен быць развіты

Той, хто мае добрае здароўе, камфортнае жыццё і
вялікую псіхічную сілу, але ўсё ж не мае шчасця, яшчэ не
.дасягнуў поспеху ў жыцці

Той, хто можа сказаць: «Я шчаслівы, і ніхто не можа
адабраць маё шчасце», дасягнуў вяршыні поспеху і
.знайшоў у сабе благаслаўлены вобраз

Чалавек павінен ганарыцца тым, што Бог стварыў
яго па сваім вобразе, але калі ён хваліцца, злуецца або
лёгка правакуецца, глядзіць на іншых звысоку, і калі ён
пакідае цела ў такім стане розуму, ён не будзе адчуваць
.сябе бліжэй да Бога

Аднойчы адзін з Божых людзей купаўся ў рацэ, калі
падышоў іншы чалавек і пачаў мыць яго каня побач з
гэтым праведнікам, наўмысна і неасцярожна абліваючы
яго вадой. Вучні святога захваляваліся і хацелі ўдарыць
злачынца і прагнаць яго, але настаўнік сказаў ім: «Не
.«рабіце гэтага, а пакіньце яго ў спакоі

Раптам конь ударыў нагой гаспадара, зламаўшы і
выбіўшы яму некалькі зубоў. Добры чалавек з любоўю
падышоў да яго і пачаў клапаціцца пра яго і лячыць.
Гэта быў строгі закон прыроды, а не святы, які пакараў
.грэшніка

Бог і Яго ўніверсальныя законы нястомна і
бесперапынна працуюць, каб палегчыць пакуты ўсіх, хто
давярае Яму, шукае Яго дапамогі, падтрымлівае і
падбадзёрвае адзін аднаго на жыццёвым шляху. {І Бог
заўсёды гатовы дапамагчы Свайму слуге, пакуль слуга
дапамагае свайму брату.}

Іншыя рэчы могуць пачакаць

Усё існуе, таму што існуе Бог. І паколькі Ён існуе,
існуем і мы, і дзякуючы Яго дабрыні і існаванню мы маем
дабрабыт і радасць жыцця. Таму наша ўдзячнасць Богу
павінна быць глыбокай, а падзяка — велізарнай, бо Ён
кажа: «Калі вы ўдзячныя, Я абавязкова памножу вашу
.[ласку]», і мы павінны дзякаваць Богу няспынна

Важнасць Бога для чалавецтва не мае сабе роўных,
аднак большасць людзей надаюць найвялікшае
значэнне матэрыяльнаму жыццю і таму не
.ўсведамляюць Бога па-сапраўднаму
Матэрыяльныя абавязкі і грамадскія
абавязацельствы трэба выконваць, думаючы пра Бога,
бо Анёл Смерці — няхай ваша жыццё будзе доўгім —
кожны дзень аднаго за адным забірае жыхароў зямлі, і
нам, магчыма, давядзецца пакінуць гэты смяротны дом у
.любый момант

Мы павінны весці свае справы ў гэтым свеце з
чыстым сумленнем, захоўваючы сувязь нашых думак з
Богам. Я імкнуся служыць усім, але калі я знаходжуся
сам-насам у сузіранні, я не дазваляю нікому турбаваць
мае разважанні. Іншыя рэчы могуць пачакаць, але мы
павінны падтрымліваць штодзённую сустрэчу з Богам,
.які даў нам усё неабходнае на гэтай зямлі
Пакуль Ягонае Пашана Суддзя выносіў канчатковае
рашэнне па далікатнай справе, якая азначала жыццё ці
смерць іншага чалавека, у той жа момант ён думаў пра
хатнія праблемы, якія з ім здарыліся ў той дзень, і быў
!засмучаны тым, што яго правіла дома не выконвалася
Калі такія суддзя вынесе несправядлівае рашэнне,
якое прывядзе да смерці нявіннага чалавека з-за
адсутнасці канцэнтрацыі, то ён, у сваю чаргу, будзе
абвінавачаны і асуджаны перад Вярхоўным Суддзёй,
Суддзёй усіх грахоў: універсальным законам, які не
.ведае фаварытызму і ў якім няма месца кумаўству
Значная колькасць людзей неэфектыўна зарабляе
грошы і не даюць поспеху ў кіраванні бізнесам
Ім не хапае мудрасці разабрацца ў справах, бо на
працоўным месцы яны думаюць пра хатнія праблемы, а
.дома іх розумы занятыя працоўнымі клопатамі
Таму не варта засяроджвацца на больш чым адной
рэчы адначасова

Калісьці, удзень
Я прыйшоў у пакой свядомасці
І вокны мелодый адчыніліся
Віды, водар, смак, дотык
І я прасіў найдалікатнейшых мелодый і
найпрыгажэйшых колераў
Каб яна магла прыйсці, пагойдацца перада мной і
танцаваць
Часам я смяяўся, а часам плакаў
Калі мае вочы слязца
Раны вопыту прычыняюць мне боль
Зачыніце дзверы пачуццяў
І ўвайдзіце ў неабмежаваную прастору
У свеце сну і сноў
Там я ляжу ў спакоі і расслабленні
Пад покрывам цемры
Пасля таго, як я дастаткова адпачну
З сну я адчыняю яшчэ адны дзверы
І ўвайдзі ў пакой сноў
Таму я гляджу эксперыментальныя і даследчыя
фільмы
У кіно несвядомага
Дзе я працую, як мне падабаецца
І я пляту аксамітныя сны з салодкіх успамінаў
На шаўковых фіранках
На ім напішыце імя каханага касмічнага
Але калі я знаходжуся па-за межамі гэтых двух
пакояў
Часам я свядома адпраўляюся ў невядомыя глыбіні
Сусвету
Пераадоленне самай цёмнай, самай прыгнятальнай
цемры
Перасякаючы глыбокія даліны
Дасягаючы берагоў вечнай прасторы

Там, у свеце адзінства
Ніякіх дуэтаў, ніякіх мараў
Ніякіх раздражненняў, ніякага болю
Хутчэй, усебаковае бачанне
І вечна аднаўляльная радасць
І святло нябёсаў і зямлі

Чым больш мы жывем у міры з Богам
Кожны раз, калі мы можам
жыць у міры
З самімі сабой і са светам
Давайце заўсёды імкнемся накіроўваць свае думкі
Да абсалюту і бясконцасці
Няма шчасця, з якім можна параўнацца
З радасцю я шукаю Бога
І звяжыцеся з ім
Акружыце сябе добрымі думкамі
Гэтыя ідэі дапамогуць вам
Усё бліжэй і бліжэй
Ад Бога паходзіць усялякая дабрыня і радасць
Мір і любоў усім

Адзінка ў перапісе насельніцтва
З яго адзінкавай свядомасці: індывідуальная
сутнасць

Бог стварыў перапіс насельніцтва
Ён спрабуе атрымаць падлік
Зноў вяртанне да касмічнага адзінства
Калі шторм праносіцца па паверхні акіяна
Яно стварае незлічоныя хвалі
Калі бура сціхне
Хвалі апускаюцца назад у сэрца акіяна
У разнастайнасці і шматграннасці стварэння
Існуе ўласцівая латэнтная адзінка
Гэтак жа, як акіян — гэта сутнасць хваль

Сямейная ўсведамленасць збліжае людзей
Краіны маюць лідараў, якія аб'ядноўваюць іх і
накіроўваюць іх курс
Існуюць сацыяльныя групы, якія маюць агульныя
праблемы

Калі чалавек знаходзіць Бога
Ён адчувае, што ўсе сілы аб'яднаны ў ім
Ён прасвятляе свой розум
У яго свядомасці з'яўляецца новае бачанне жыцця
Жыццё становіцца салодкім
І спакой напаўняе душу
І жыццёвыя непрыемнасці пераўтвараюцца
Да чагосьці падобнага да мары

Калі шукальнік заканчвае школу жыцця і
надыходзіць час пераходу на больш высокія ўзроўні, яго
перапаўняе радасць, бо ён разумее, што добра справіўся
ў жыццёвай бітве і заслужыў Божую ласку, і ўпэўнены ў
.хуткай сустрэчы з Ім
З усеагульным каханым яго тугі растуць, і гэтыя тугі
ператвараюцца ў духоўнае паліва, якое без асаблівых
высілкаў пераносіць яго ў царства спакою, святла і вечна
.абнаўляльнай асалоды, якая не мае канца
* * *

Дажджы Божай міласэрнасці не збіраюцца на
высокіх вяршынях гонару, а лёгка сцякаюць у даліны
!пакоры
Настаўнік Парамаханса казаў пра хуткі спосаб, якім,
па ласцы Божай, мы вызваляемся ад ілюзій касмічнага
:падману. Ён сказаў
У гэтым сусвеце мы нібы тонем у моры праблем і»
болю, таму Бог страсяне нас, каб абудзіць ад гэтага
.«жахлівага кашмару
:Ён сказаў, падбадзёрваючы аднаго з вучняў

Той, хто зможа гэта зрабіць, адчуе асвятляльны
спакой
Ён адчуе ўзнёслыя хвалі і ўражанні ад вытанчаных
светаў
І той, хто глыбей паглыбляецца ў цішыню
Ён адкрые Царства Божае ў сабе
Пакуль чалавек ідзе па дарозе
Кожная хвіліна яго часу вельмі каштоўная
Мы тут, на гэтай зямлі (у пераходным доме),
ненадоўга
Усё мімалётнае, але пачуццё Бога вечнае
Нішто не можа сцерці гэта з сэрца і душы
Мы не павінны дазваляць спакусам гэтага свету
пахіснуць нас
Адварнуўшы нас ад нашай найвялікшай мэты і
найвышэйшай мэты: Бога
Пазнаць Бога магчыма
Мы павінны знайсці гаспадара сусветаў
Ад чыйго святла мігцяць зоркі
І з Яго сілай сэрцы б'юцца
Мы павінны шукаць яго ў Храме Цішыні
Калі мы заклікаем Бога з тужай і жаданнем
І калі мы думаем пра яго з пякучай тужай
Мы яго знойдзем
Я не кажу пра невядомага бога
Хутчэй, гэта пра Госпада, якога я пазнаў
І гэта праўда для мяне
Гэта больш рэальнае, чым усе фізічныя рэчы
Гэта боскае мора, якое падтрымлівае і ўтрымлівае
хвалі нашага чалавечага жыцця
Мы можам абысціся без усяго, акрамя Бога
Бог хоча, каб мы давалі адзін аднаму
Мы павінны памятаць, што, імкнучыся задаволіць
свае патрэбы, мы павінны таксама дапамагаць іншым

тым, што ім патрэбна, і дзяліцца тым, што мы зарабляем,
.з менш шчаслівымі

Давайце памятаць, што мы з'яўляемся неад'емнай
часткай глабальнай сям'і і не можам жыць без яе. Якім
было б жыццё без цесляра, вынаходніка ці фермера?
Праз абмен паслугамі і вопытам Бог хоча, каб мы думалі
.пра іншых, бо жыць толькі для сябе — вялікая памылка
Калі мы думаем пра ўласнае шчасце, мы павінны
таксама думаць пра тое, каб зрабіць шчаслівымі іншых.

.Неабавязкова адмаўляцца ад усяго
Дзеля глабальнай сям'і, бо гэта немагчыма. Але мы
павінны спачуваць іншым і лічыць іх патрэбы сваімі
.ўласнымі

Бог хоча, каб мы аддавалі адзін аднаму столькі ж,
колькі і бралі адзін у аднаго, бо іншыя — гэта наша
.«лепшае «я

Рэагаваць на лютыя атакі падману і адбіваць іх
Пакуль чалавек з'яўляецца ахвярай гневу, рэўнасці і
зайздрасці, ён не вольны. Ён павінен стаць гаспадаром
сваіх эмоцый і ўчынкаў і вызваліцца ад разбуральных
інстынктаў, неўтаймаваных страсцей і няправільных
.жаданняў

Калі вы цалкам шчырыя з самім сабой, мудрасць
падтрымае ваша мысленне, справядлівасць будзе
кіраваць вашым рашэннем, а разуменне асвятліць ваш
розум

Насенне мінулых учынкаў, выкліканых невуцтвам,
павінна быць «абсмажана» ў агні роздуму і мудрасці, каб
яно не магло прарасці і зноў расці. Гэта спосаб адбіць і
.перашкодзіць лутым атакам падману

Касмічная ілюзія — або Сатана — падманвае
чалавека фальшывымі абяцаннямі і прывабнымі
спакусамі, каб ён імкнуўся да міража пачуццёвых
задавальненняў, і кантралюе яго здольнасці, бо абяцае
яму зямное шчасце, якое не мае рэальнасці, і такім

чынам імкнецца перашкодзіць яму пакаштаваць плады
сапраўднага шчасця, якія ў багацці існуюць у садах
.душы

Мудрыя ведаюць розніцу паміж праўдай і ілюзіяй і
ўмеюць іх адрозніваць. Паглыбляючыся ў сузіранне, яны
пачынаюць глыбока ўсведамляць важнасць свабоды волі
і неабходнасць выкарыстання свабоды выбару, каб
рабіць тое, што правільна, і пазбягаць дзеянняў са
.шкоднымі наступствамі і непрыемнымі вынікамі
Адзін з вучняў спытаў настаўніка Парамахансу пра
яго меркаванне наконт прадвызначэння, лёсу, пакут і
:болю, і той адказаў

Людзі фарміруюць свой лёс праз сваю волю і
вызначаюць яго сваімі намерамі і дзеяннямі. Вы можаце
вызваліцца ад пакут, калі вырашыце гэта зрабіць. Бог,
чыя сутнасць — любоў, не хоча, каб Яго каханыя
пакутавалі ад болю ў выніку няправільных учынкаў і
памылковага мыслення. Ён надзяліў чалавецтва сілай
распазнання і свабодай выбару. Аднак з-за няправільных
рашэнняў і неразумнага выбару людзі прычыняюць
.пакуты і боль сабе і іншым

Вы павінны быць свабоднымі і не дазваляць нікому
канфіскаваць вашыя рашэнні або дамінаваць над вамі, а
таксама не дазваляць асяроддзю, звычаям і
няправільным традыцыям абмяжоўваць вас і
.кантраляваць ваш лад жыцця

Дзейнічайце мудра, прыслухоўвайцеся да голасу
сумлення, абдумвайце наступствы сваіх учынкаў, перш
чым працягваць рабіць тое, што вы маеце намер зрабіць,
пазбягайце прычынення шкоды іншым з-за сваіх
няправільных паводзін і прасіце дапамогі і кіраўніцтва ў
.Бога

Працуем у адпаведнасці з унутранымі інструкцыямі
Спачатку мы павінны вызначыць сваю мэту, а потым
звярнуцца да боскага кіраўніцтва, каб яно накіравала

нас да адпаведных дзеянняў, праз якія мы можам
праявіць свой патэнцыял. Мы павінны разважаць, пакуль
наш розум не супакоіцца і мы не зможам выразна
ўбачыць наступны крок. Пасля гэтага мы павінны
дзеінічаць у адпаведнасці з атрыманым унутраным
.кіраўніцтвам, і жаданы вынік будзе дасягнуты
Калі розум супакоіцца, вы хутка і лёгка ўсё
зразумеете, і як гэта цудоўна! Вы дасягнеце таго, да
чаго імкнецеся, і поспех будзе напісаны для вас ва ўсім у
кароткія тэрміны, таму што касмічная сіла здольная
.кіраваць правільным законам і даказаць яго дзеянне
Некаторыя людзі кажуць, што клеткі нашага мозгу
фармуюцца пэўнымі звычкамі, якія нельга палепшыць
або змяніць. Гэта няправільна. Паколькі Бог стварыў нас
па сваім вобразе, нішто не можа абмежаваць нас або
перашкодзіць нашаму прагрэсу. Калі мы прыгледзімся
да сябе, мы зразумеем праўду гэтага з Божай
.дапамогай

Кожны чалавек увасабляе бясконцую сілу
Мы павінны дэманстраваць гэтую сілу ва ўсім, што
робім

Калі мы хочам нешта стварыць
Мы не павінны спадзявацца выключна на знешнія
крыніцы

Хутчэй, нам трэба паглыбіцца ў глыбіні
Мы шукаем бясконцую крыніцу
Усе паспяховыя метады працы
Усе вынаходкі

І ўсе вытанчаныя музычныя вібрацыі
Натхняльныя ідэі

І найлепшыя і найцудоўнейшыя творы
Запісана ў Божых запісах

Я шукаў цябе праз стагоддзі і эпохі
Па сцэжках жаданняў і амбіцый
І цяпер я разумею, што ты жывеш ува мне

І гэта выклікае мае самыя святыя пачуцці
Не хавайся больш ад мяне
За кветкамі эмоцый
Думкі і пульс душы
Упрыгож маю душу каштоўнасцямі тваёй мудрасці
І дай мне ветрык Твайго шчасця
Знімі з мяне цемру, якая ахутала цябе
Што да майго зроку і маёй праніклівасці
О Ты, які знаходзіцца па-за зоркамі і блакітным
небам
І па-за пластамі атмасферы і ўсімі істотамі і істотамі
Прымі мой шэпт кахання
Акуні маё існаванне ў Тваю любоў, Тваё святло і Твой
спакой
Пакажы мне свой найсвяцейшы твар
Я адчуваю цябе глыбока ў сваіх думках
Я адчуваю тваю прысутнасць у сваіх глыбокіх
пачуццях
І я бачу, як ты квітнее ў садзе майго кахання
Напоўні мяне водарам сваёй прысутнасці
Няхай я цешуся тваім благаслаўлёным водарам
Прыйдзі да мяне з-за неба і зорак
І думкі, і пачуцці
Пакажы мне свой найсвяцейшы твар
Дазволь мне адчуць Тваю прысутнасць у маёй душы
І тыя, хто мяне акружае
Усюды

Наступныя абзацы ўзятыя з часопіса * Унутраная
.культура* і заснаваныя на вучэнні майстра Парамахансы
Сакрэт поспеху заключаецца ў развіцці пазітыўнага
мыслення: усведамленні дабрабыту, багацця, аптымізму,
шчасця і дасягненняў. Гэта будзе ў нас непрыступную
крэпасць, якая вытрымлівае націск неспрыяльных
.абставін, якія ў першую чаргу створаны чалавекам

Мы павінны імкнуцца дасягнуць міру і гармоніі і
ўсвядоміць, што не можам прынесці сабе тое, чаго няма
ў нас, і верыць, што Бог — крыніца ўсіх даброт і
задавальненняў, і што ў залежнасці ад нашай веры і
пазітыўнага настрою Ён адорыць нас Сваёй ласкай і
.адорыць Сваімі дабраславеннямі

Прарокі і вялікія людзі ведалі сакрэт поспеху, і
гісторыя ўвекавечыла іх імёны больш, чым імёны каралёў
і імперый, і час не зможа сцерці іх імёны з летапісу
.існавання

Усходнія майстры выпрабавалі ўсе вядомыя і
правераныя законы, каб дасягнуць матэрыяльнага
дабрабыту і духоўнага багацця. Калі іншыя вучыліся і
атрымлівалі карысць ад гэтай філасофіі, каб змяніць
сваё жыццё да лепшага і ўзяць пад кантроль свае
.абставіны, вы можаце зрабіць тое ж самае

Той, хто забруджвае свой розум думкамі пра
няўдачу ці патрэбу, будзе прыцягваць спадарожнікаў,
чыя думкі поўныя патрэбы і няўдачы, і створыць
.асяроддзе тых жа вібрацый і якасці

Такія думкі напаўняюць свайго ўладальніка
расчараваннем, смуткам, дэпрэсіяй і адчаем, так што яго
стан пагаршаецца, і яго становішча паступова
пагаршаецца, і ён здаецца таму, што лічыць сваім лёсам
.і прызначэннем

Ніхто не пераможаны, пакуль не прыме паразу як
непазбежную, і калі ён церпіць няўдачу, віна не ў
.метадзе ці законе, а ў тым, хто злоўжываў законам
Калі мы цвёрда вырашылі нешта зрабіць і ўпэўненыя
ў чысціні сваіх матываў і правільнасці свайго рашэння,
мы адкладаем у бок трывогу і не баімся абставін і не
звяртаем увагі на абмежаванні і абмежаванні, звязаныя
.з гэтымі абставінамі

Што табе патрэбна? Слава? Ці асабісты магнетызм?

?Ці ўлада? Ці бяспека? Ці здароўе? Ці шчасце? Ці спакой

Калі вы ведаеце, чаго хочаце, і калі вы ведаеце, як
атрымаць тое, чаго хочаце, і калі вы гатовыя
выкарыстоўваць усе правільныя і законныя сродкі
ўнутры сябе і вакол сябе, і калі вы даяце сабе свабоднае
абяцанне і цвёрда вырашылі не мірыцца з паразай, то
тое, чаго вы імкнецеся атрымаць, — ваша, і радуйцеся
.дасягненню таго, чаго жадаеце

Калі настаўніка Парамахансу папрасілі даць
:азначэнне самапазнання, ён сказаў
Самапазнанне — гэта ўсведамленне цэлам,»
розумам і духам таго, што мы адзіныя з усёй паўнатай
Божага існавання. Мы не толькі блізкія да гэтага
існавання, але ўсё Божае — гэта таксама наша паўнатай,
і мы зараз так блізкія да Яго, як і будзем у любы іншы
час. Усё, што нам трэба зрабіць, гэта палепшыць свае
.«веды пра Яго

Ён сказаў: «Сумленнасць у выкананні невялікіх
задач дапамагае нам трымацца складаных рашэнняў,
.«якія жыццё аднойчы прымусіць нас прыняць

Ён сказаў: «Ёсць тры тыпы духоўных вучняў: вернікі,
якія наведваюць дамы пакланення і задавальваюцца
толькі гэтым... вернікі, якія любяць жыццё ў цэласнасці і
праведнасці, але не прыкладаюць неабходных
намаганняў, каб пазнаць Бога... і вернікі, якія поўныя
.«рашучасці адкрыць сваё сапраўднае «я» ў Богу

Ён сказаў: «Бог хутка задавальняе любую патрэбу
сваіх вернікаў, таму што яны вызваліліся ад эгаістычных
матываў, якія зводзяць на нішто намаганні і
.«расчароўваюць надзеі

У глыбіні гор і ў ціхім небе, у закутках маёй душы і
пячоры цішыні я адчуваю прысутнасць Бога і адчуваю
.Яго вечную асалоду

І я буду піць з яго чыстых крыніц, якія ніколі не
спыняцца і не высыхаюць вечна, я акунуся глыбока ў
.мора сузірання і роздуму пра Бога

Пакуль я не знайду жамчужыны мудрасці і боскай
радасці

Госпадзе, дай мне шчодры дух
Каб падзяліцца тым, што маю, з іншымі
І дапамажы мне ўбачыць у ціхім возеры майго
розуму

Духоўнае адлюстраванне месяца, якое ззяе святлом
тваёй прысутнасці
Сёння я паглыбляюся ў мора сузірання і роздуму пра
Бога

Пакуль я не знайду жамчужыны мудрасці і боскай
радасці
Я буду любіць Цябе, Госпадзе, больш за ўсё на свеце
Таму што без цябе я не магу любіць нікога ці што-
небудзь

Буду пакланяцца Табе, Госпадзе, чыя любоў не мае
сабе роўных

На троне кожнага добрага і любячага сэрца
У жыцці і ў смерці

У часы смутку і нягод

Мая вера ў Цябе, Госпадзе, застаецца
Моцны і непахісны

Цвёрды і непахісны

Кожны ўдых маёй тугі і малення

Дзверы і вокны адчыняюцца ў маёй душы

З яго я пераходжу да Божай асалоды

Гэтак жа, як свеціць сонца

На самых ажыўленых дарогах

Так я ўспрыму прамяні боскай любові

Ва ўсіх людных месцах

Для маіх штодзённых спраў

Госпадзе, дабраславі мяне

Каб абудзіць маю душу з світаннем

І я нясу яго да твайго бласлаўленага парога

* * *

Бог — гэта касмічная цішыня
У якім адлюстравана ўсё
З яго бяруць пачатак усе асветленыя ідэі
Таму я паспрабую практыкаваць спакой
Каб я мог адчуць яго шчаслівую прысутнасць
Я ведаю, што Бог чуе
За кожны шэпт маёй тугі
Гэта ўсеагульнае каханне
Праз боскую любоў
Я магу гэта знайсці
Праз любоў той, хто шукае, набліжаецца да Бога
Ён п'е са святых крыніц шчасця
Госпадзе, дапамажы мне
Каб зарадзіць сваё цела
Ваша касмічная карта
І каб здаравіць розум
З мэтай і аптымізмам
І ацаліць душу
Праз духоўныя ўспрымання, народжаныя сузіраннем
Дазволь нам усвядоміць, Госпадзе
Што сэнсарныя задавальненні павярхоўныя і
кароткачасовыя
Пакуль радасць душы
Яно рэальнае і пастаянна абнаўляецца
Бог — гэта не проста слова, якое мы вымаўляем
Хутчэй, гэта сутнасць жыцця і сакрэт існавання
Мы можам не ведаць маштабаў яго бязмежных
велізарных прастораў
Але мы можам адчуць яго прысутнасць
І мы адчуваем яго прысутнасць
Сёння я ўпрыгожу святыню спакою
З кветкамі боскай тугі
І я заклікаю Яго, Бога любові і радасці
Я прашу Бога адкрыцца мне
Праз мае духоўныя вочы

Ці магу я ўбачыць, як распаўсюджваецца яго святло
У кожным кутку сусвету
Я ўяўлю сабе важныя рэчы, якія мне патрэбныя
Я актывую сваю сілу волі і творчыя здольнасці
Я цярплівы і цярплівы
Каб я мог дасягнуць сваёй мэты з ласкай і
дапамогай Бога
Я разумею, што няшчасце выклікана няўдачай
Таму я зраблю ўсё магчымае
Каб дасягнуць трывалага шчасця
Не дазваляючы нічога
Пераследуючы мяне і перашкаджаючы мне на шляху
да поспеху
Я буду маляваць ментальныя карты дробных рэчаў
І я працую над яго ўвасабленнем
Пакуль я не змагу ажыццявіць свае вялікія мары
З Яго дапамогай хай Ён будзе ўзвышаны
Мы — прамяні святла Творцы
Мы жывем у фізічных целах абмежаваны час
Прамяні павінны вярнуцца да сваёй крыніцы
Гэта не азначае, што цела не мае каштоўнасці
Хутчэй, нам не варта думаць
Мы падпарадкоўваемся яму і яго абмежаванням
Бог нікому не аддае перавагу
Хутчэй, яно рэагуе праз фіксаваны і нязменны закон
Той, хто парушае боскі закон
Ён сам сабе накладвае пакаранне і пакуты
І той, хто жыве паводле гэтага закона
Бог узнагародзіць яго і адкажа на яго малітвы
Праз унутраны спакой і радасць
Я буду шчырымі малітвамі
Я заўсёды выкарыстоўваю сваю волю
Пакуль я не атрымаю здавальняючых і дастатковых
адказаў на свае малітвы
Цэнтр духоўнай дасведчанасці на фронце

Калі я шчыра паспрабую знайсці праўду, Бог зробіць
так, каб мне было лёгка яе пазнаць, і я знайду
задавальненне

І здавальняючыя адказы на ўсе пытанні і запыты,
якія могуць прыйсці мне ў галаву
Цэнтр духоўнай усведамленасці знаходзіцца ў лбе,
паміж бровамі, дзе знаходзіцца духоўнае вока, якое
з'яўляецца брамай у царства духу. Таму я засяроджуся
.на гэтым пункце

Я разумею, што мая свядомасць змяняецца разам са
зменай майго асяроддзя, і таму, калі маё асяроддзе
атручвае мяне ілюзіямі і падманам, я змяняю яго на
.лепшае асяроддзе

Сакрэт захавання сяброўства

Адзін з вучняў сказаў настаўніку Парамахансе:
«Настаўнік, мне цяжка падтрымліваць сяброўства, якое
..«я заводжу

:Настаўнік адказаў

Старанна выбірайце сваіх спадарожнікаў. Будзьце
прыязнымі і вернымі ім, але заўсёды захоўвайце
.дыстанцыю

Няхай узаемная павага будзе сувязным звяном
паміж вамі і імі, і не пераступайце межы прыстойнасці з
.імі

Лёгка ладзіць з іншымі, але калі вы хочаце захаваць
іх прыхільнасць і павагу, вам варта прытрымлівацца
гэтай парады

Той, хто з глыбокай канцэнтрацыяй трэ магніт сваёй
душы аб касмічны магніт, становіцца часткай гэтага
магніта, набывае яго ўласцівасці і прыцягвае да сябе ўсё
.добрае і справядлівае

Самасцвярджэнні

Я буду развіваць свае навыкі канцэнтрацыі і
медытацыі, чытаць карысныя кнігі і матэрыялы, а

таксама буду больш уважліва ставіцца да пачуццяў
.іншых людзей

Я буду цаніць усё дабро, якое даў мне Бог, і не буду
чакаць неспрыяльных абставін, каб успомніць пра
шматлікія дабраславенні, якімі мяне адарыў Шчодры
.Бог

Сёння я паспрабую быць духоўным магнітам, які
прыцягне да сябе дабро ў залежнасці ад сілы
.прыцягнення, якой я валодаю

Усё, што належыць целу, падпарадкоўваецца
тленню, а ўсё, што належыць душы, немяротнае і
нятленнае. Таму я не буду надаваць матэрыяльным
.рэчам першае месца ў сваім жыцці

Калі я буду шукаць Бога на першым месцы, усе мае
жаданні будуць выкананы, і не будзе мець значэння, ці
жыву я ў цудоўным палацы, ці ў сціплай хаціне. Мая
свядомасць пашырыцца, а маё духоўнае разуменне
расквітнее, калі я буду жыць сумленна, шчыра і цэласна,
калі я буду суцяшаць іншых і прапаноўваць ім
спачуванне, дабрыню, любоў і падтрымку на жыццёвым
.шляху

* * *

Адзін з вучняў спытаў: «Настаўнік, ці можа душа
«?быць страчанай назаўжды
:Спадар Парамаханса адказаў
Немагчыма! Таму што кожная душа — неаддзельная
частка Бога, і таму яна вечная, немяротная, нескранутая
.тленнем

Адзін з вучняў не шкадаваў намаганняў у пошуках
:прыкмет духоўнага прагрэсу, таму настаўнік сказаў яму
Калі пасадзіць насенне і кожны дзень выкопваць»
яго, каб праверыць яго рост, яго карані не прыжывуцца
.«ў глебе, і яно не будзе расці

Даглядай за ёй належным чынам, але не будзь
празмерна цікаўнай

Пробліскі духоўных ведаў
**Для мудрага настаўніка
Парамаханса Ёгананда**

**Усе веда, якія чалавецтва імкнецца набыць у
кожнай галіне навукі і мастацтва, у тым ліку
таямніцы атама**

**Гісторыя Сусвету і чалавецтва існуе ў эфіры ў
форме вібрацый**

**Гэтыя вібрацыі акружаюць нас, і ёсць спосаб
атрымаць да іх непасрэдны доступ. Гэта праз
пранікненне души.**

**Гэта век логікі. Кожны досвед павінен быць
старанна і пранікліва вывучаны, каб яго зразумець.**

**І, зразумеўшы яго змест, можна пераадолець
бар'ер ілюзіі. Усяму ёсць прычына, і ў гэты век
аналізу,**

**Мы павінны працаваць над дасягненнем гэтага
разумення**

**Я магу ўвайсці ў стан духоўнага экстазу,
спяваючы:**

"Божа, Божа, Божа"

**Я магу ўвайсці ў гэты стан праз медытацыю
Або, убачыўшы прыгожы прыродны ландшафт
Ці гледзячы на твар, які праяняецца святлом і
любоўю Бога**

*** * ***

**Мы спажываем вядомае, разумеючы яго і
атрымліваючы асалоду ад яго. Затым мы
звяртаемся да даследавання невядомага, таму што
вядомае не...**

**Гэта дае нам трывалае задавальненне. Калі б
яно давала нам такое задавальненне, мы б не
заставаліся на гэтай планеце Зямля так доўга.**

**Пастаяннае задавальненне тым, што вядома,
без бачання будучыні, без намаганняў па
ўдасканаленні і без ініцыятывы даследавання**

**Без стымулу разважаць і тлумачыць чалавецтва
б застаялася ў застоі і інерцыі, а значыць, і ў выніку
— у выміранні.**

І знікае

*** * ***

**Жыццё тут здаецца бясплодным і хаатычным,
пакуль мы не дасягнем бяспечнага берага**

**Мы не павінны ўскладаць свае надзеі на
мімалётныя зямныя мэты і далікатныя
матэрыяльныя прывязанасці**

**Такія хісткія прывязанасці несвядома
аддаляюць нас ад нашай канчатковай мэты**

**Гэтак жа, як гэта аддаляе нас ад нашай
сапраўднай сутнасці**

**Пчала шмат працуе і рыхтуецца да цяжкіх
часоў, а калі надыходзіць зіма, яна атрымлівае
асалоду ад таго, што назапасіла з вясновага
ўраджаю.**

І лета

**Такім чынам, мы павінны навучыцца збіраць
мёд боскага спакою і здольнасць спраўляцца з
цяжкімі абставінамі**

Мы сустракаемся з імі ў жыцці

*** * ***

У гэтым зменлівым свеце

Гэта поўна рызык і нявызначанасці

**Ты адчуваеш сябе такім адзінокім, толькі Бог
цябе не пакіне.**

Вашы надзеі не будуць расчараваныя

Госпадзе, дабраславі мяне

**Каб узгадаваць насенне духоўнай сілы і
пспеху**

Схаваны ўва мне

І каб я мог выкарыстоўваць гэта так, як табе падабаецца

*** * ***

Час ад часу чалавек павінен пакінуць усё, каб пабыць сам-насам з сабой, падумаць пра сэнс жыцця.

жыццё

Большасць людзей плывуць па плыні традыцый і шаблонаў; на самой справе яны ніколі сапраўднаму не жылі сваім жыццём

Яны живуць жыццём свету. Дык чаго яны дасягнулі і дзе яны апынуліся?

Таму чалавеку разумна часам адрывацца ад штодзённых спраў і «абавязкаў», каб знайсці спакой

Яго розум у мітусні, і ён спрабуе зразумець сябе і вызначыць мэту, якой хоча дасягнуць

*** * ***

Той, хто любіць Бога, а значыць, любіць усіх, не азначае, што ён любіць памылкі і недахопы іншых

Той, хто любіць Бога, непахісны ў Яго законах. Калі я зразумеў, што мае дзеянні былі прысвечаны Богу, пачуццё, што мае перакананні могуць быць памылковымі, знікла.

Я гатовы выпраўляцца, калі памыляюся, але калі маю рацыю, я не адпушчу гэтага

Унутранае пачуццё

Гэтае пачуццё не нараджаецца з эмоцый, а вынікае з праўды, і таму яно ўмацоўвае маю перакананасць і робіць мяне непахісным у маім рашэнні.

Калі чалавек не ўключыць дабрабыт іншых у свой дабрабыт, ён не зразумее сэнсу камфортнага жыцця

Я маю на ўвазе шчырае жаданне дапамагчы іншым, каб яны маглі дапамагчы сабе самім. Тады вы знойдзеце невычэрпны рэсурс.

**Добрыя справы спрацоўваюць у вашым жыцці
Якімі б абставінамі вы ні былі, гэты закон
заўсёды будзе працаваць на вас і забяспечыць вас
усім неабходным.**

*** * ***

Глыбокая шчырасць неабходная на духоўным шляху, бо ў чысціні і праўдзе прачынаецца світанак душы.

*** * ***

Калі вы знаходзіцеся побач з каханым чалавекам, вы можаце адчуваць яго думкі, але вы можаце не адчуваць думкі кагосьці далёкага.

Гэта табе не пад сілу, калі ў цябе няма развітага сэнсарнага поля

Тыя, хто рэгулярна практыкуе тэхнікі канцэнтрацыі і медытацыі, адчуваюць сябе значна спакайней, і іх думкі ў выніку становяцца больш вытанчанымі.

Дзякуючы сваёй навуковай практыцы яны могуць адчуваць думкі і намеры іншых нават з вялікай адлегласці.

!

**Ён вярнуўся з пустымі рукамі
Гісторыя, заснаваная на вучэнні майстра
Парамахансы**

Калі дачка аднаго з каралёў дасягала шлюбнага ўзросту, яе бацька, кароль, усталёўваў умову, што кожны, хто прасіў яе рукі і шлюб, павінен быў адпавядаць

Умова дасягнення заключалася ў тым, што кожны патэнцыйны жаніх павінен быў што-небудзь украсці, ніхто не ведае.

**У прызначаны дзень прамойцы сцякаліся з усіх
бакоў, прыносячы з сабой разнастайную здабычу, і
кожны спяваў**

**Сярод іх — надзея на дасягненне мэты шляхам
выканання ўмовы**

**Тады з'явіўся малады чалавек, зусім не вядомы,
і сказаў каралю:**

**Ваша Вялікасць, тое, чаго вы прасілі,
немагчыма выканаць. Бо калі б я што-небудзь
украў, і ніхто ў свеце не ведаў бы пра мой учынак,
але...**

**Аднак я буду ведаць пра гэта, а гэтага я зрабіць
не магу.**

**Кароль быў надзвычай задаволены словамі
юнака і адказаў:**

**«Ты той, хто варты маёй дачкі, бо ты выканаў
умову і заслугоўваеш быць маім зяцем і
спадчыннікам».**

*** * ***

**Пасіянарнасць контрпрадуктыўная. Калі адзін з
мужа і жонкі спрабуе кантраляваць іншага, гэта
прыкмета адсутнасці самакантролю.**

каханне

**Але калі яны выказваюць сваё каханне са
шчырай, сяброўскай клопатам, уважлівым
стаўленнем да пачуццяў і шчырым жаданнем
зрабіць іншага шчаслівым**

**Каханне набывае ўзнёслы характар, і ў такіх
адносінах мы атрымліваем прабліск боскай любові**

*** * ***

**Шлях да Бога — самы просты і лёгкі шлях, але,
нягледзячы на рытуалы, мала хто ідзе ім**

І шматлікія фармальнасці

**Лепш звярнуцца да Бога і прасіць Яго аб тым,
што для нас найлепшае і найбольш трывалае**

Насамрэч, Бог чакае нас, бо хоча абараніць нас ад злых кропак і небяспечных пастак.

Ён хоча, каб мы былі з Ім у нашых сэрцах і думках, бо танныя тавары гэтага свету не могуць задаволіць чалавечую тугу або запоўніць духоўную пустэчу.

**Тое, што ён адчувае глыбока ўнутры
Бог пастаянна гаворыць з намі, але мала хто чуе
Яго голас**

**Гэты ціхі голас часта заглушаецца шумам
шумных думак і відавочных жаданняў**

**Але калі думкі суціхаюць і жаданні
супакойваюцца, мы чуем голас Бога выразна, хоць
ён і ціхі і слабы**

**Сапраўды, Бог робіць усё, каб дапамагчы
чалавецтву; Ён адчыняе дзверы і асвятляе шляхі,
каб мы маглі бачыць, куды нам ісці**

**Ён спатыкаецца, але нага яго не слізгае; аднак
большасць людзей не ўсведамляе гэтага факту**

*** * ***

**Згублены дзень — гэта дзень, які праходзіць
без думак пра Бога і пошуку таго, што Яму
падабаецца**

*** * ***

**Каханне — гэта вечна цякучая крыніца з
незлічоных фантанаў, і калі адтуліны сэрца
зблакаваныя дрэннымі паводзінамі**

**Мы бачым, як яно багата выцякае з іншага
сэрца, але думка пра тое, што каханне памірае ў
любым сэрцы,**

**Гэта няведанне ўніверсальнай прыроды
кахання**

**Каналы кахання не павінны быць зблакаваныя
няправільнымі ўчынкамі**

**І тады можна паглынуць чыстай вады боскай
любові**

Паток з усіх добрых сэрцаў

*** * ***

**Людзі, якім ампутавалі палец, часта адчуваюць,
што ён усё яшчэ там, і ўсе, хто страціў канечнасць**

Гэта пачуццё вядомае

**Існуе схаваны, эфірны аналаг або адпаведнік
кожнага органа ў целе. За фізічным сэрцам ляжыць
схаванае сэрца.**

Без яго бачнае сэрца не змагло б біцца

**У людзей ёсць нябачныя органы, такія як зрок,
слых, мозг, косці і эфірныя нервы. Гэтыя органы,
якія з'яўляюцца**

**Як тканіны святла і актыўнасці, яны ўтвараюць
планетарнае цела нябачнай чалавечай істоты**

**Планетарнае або эфірнае цела вельмі падобнае
на бачнае фізічнае цела. Розніца ў тым, што яго
светлая, жыццёвая форма**

Вельмі прыемна

*** * ***

**Калі чалавек упэўнены ў сваім суверэнітэце, яго
перамога большая за перамогу абсалютнага
кіраўніка, таму што гэта перамога**

Ён стаіць перад судом сумлення

Ідэі — прысяжныя, а чалавек — адказчык

**Чалавек павінен штодня браць на сябе
адказнасць, і чым больш яго сумленне
дысцыплінуе і карае яго, тым больш ён будзе
імкнучца да самаўдасканалення.**

**Чым больш пазітыўны, сумленны і справядлівы
падыход чалавека, тым больш паспяховым і
пераможным ён будзе ў жыцці.**

*** * ***

**Тыя, хто глыбока паглыбляецца ў вывучэнне
касмічнай свядомасці, аўтаматычна развіваюць
вышэйшыя духоўныя здольнасці і кантроль над
сіламі.**

**Натуральна. Але ніводзін чалавек, які дасягнуў
сапраўднага ўсведамлення Бога, не выкарыстоўвае
свае здольнасці для хвальбы і выхваляння без
мудрасці ці**

Будзьце разумнымі

**Мудрыя разумеюць, што Бог — адзіны агент
існавання, і пакорліва прыпісваюць Яму
незвычайныя дары, якімі яны іх надзялілі.**

Яны павінны гэта зрабіць

**Хіба ўсё ў існаванні не з'яўляецца цудам? І хіба
чалавек, проста ў сілу свайго існавання, таксама не
з'яўляецца цудам?**

**Калі людзі не задаволеныя ўсімі цудамі,
створанымі Богам, чаму святыя павінны рабіць
больш?**

Цуды?

**Праведныя святыя Божыя нічога не робяць, калі
Бог не папросіць іх зрабіць гэта, і па таямнічых і
складаных прычынах**

Часам разуменне з'яўляецца ключом

*** * ***

**Калі мы разумеем, што ўсе неабходныя нам
здольнасці, няхай гэта будзе для мыслення,
маўлення, адчування ці дзеяння, паходзяць ад
Бога, і што**

**Ён заўсёды з намі, натхняе і вядзе нас, і мы
адразу ж вызваляемся ад псіхалагічнага стрэсу.**

**З гэтым усведамленнем прыходзяць успышкі
радасці, а часам глыбокае, імгненна развеянае
прасвятленне запаўняе істоту чалавека**

Думкі пра страх

**Божая сіла падобная да акіяна, які бурліць і бурліць, пранікаючы праз сэрца ў працэсе ачышчэння, выдаляючы ўсе ілюзорныя перашкоды
У сумненнях, трывозе і страху**

Чалавек лічыць сябе толькі фізічным целам і нічым больш, але гэта ілюзія, якую можна пераадолець, дакрануўшыся да свайго сапраўднага «я».

**Духоўнасць праз медытацыю Тады вы зразумеете, што цела — гэта не што іншае, як бурбалка актыўнасці, якая плавае на паверхні мора
Касмічны**

*** * ***

Без акіяна, з якога бяруць пачатак хвалі, хвалі б не існавалі

Такім чынам, мы павінны распазнаць і дакрануцца да боскага акіяна, які падтрымлівае хвалі нашага жыцця, што з яго зыходзяць.

*** * ***

Думка — гэта сіла, падобная да электрычнасці, а псіхалагічныя станы звязаны з думкай і спосабам мыслення.

Электрычнасць бывае і карыснай, і шкоднай. Той, хто ўмее ёю правільна карыстацца, выкарыстоўвае яе сабе на службу, інакш яна можа параніць яго токам.

Падобным чынам, калі думкі чалавека накіраваны ў правільным кірунку, яны прыносяць шчасце свайму ўладальніку; у адваротным выпадку яны прыносяць яму шкоду.

Праблемы

Думка падобная да дзікага каня, але прыручыць яе не немагчыма, і пазітыўнае мысленне — адзін са спосабаў кантраляваць яе

Па думцы

**Здаровае мысленне — блізкі сябар, а
няздаровае мысленне — пастаянны вораг**

**Здаровыя думкі прыцягваюць спакой і бяспеку,
а няздаровыя думкі выпускаюць смяротныя стрэлы,
якія адскокваюць ад свайго ўладальніка ўдвая.**

**Кажуць, што ўзнагарода адпавядае ўчынку
Пакуль чалавек мае добрыя намеры, яго думкі
пераўтвараюцца ў паходні, якія асвятляюць
пакойчыкі душы і разганяюць цемру.**

**Тады ён адчувае глыбокае палёгку
Яго вочы ззялі задаволенай усмешкай!**

*** * ***

**Благаславі нас, Госпадзе
Каб мы маглі адкрыць свае сэрцы адзін аднаму
Давайце ўдакладнім нашы намеры
Магчыма, мы заслугоўваем Тваёй абароны і
апекі. Яві Сябе ў сабе і звонку. Дазволь нам спяваць
Тваё благаслаўлёнае імя. Развей цемру невуцтва
Тваім святым святлом. Выгані змрок з нашых
розумаў.**

**З прамяністым, шырокім святлом тваёй
прысутнасці**

**З аб'яднанымі шчырымі сэрцамі
І туга нашых гарманічных душ
Мы схіляемся перад Табой, просячы Тваёй
дапамогі і кіраўніцтва**

**І пастаяннае ўсведамленне Тваёй прысутнасці ў
нашых душах Табе мы прапануем усю нашу любоў,
гонар і тугу**

**Таму што ты наш каханы і ўсё, што ў нас ёсць у
гэтым сусвеце**

**Бог даў нам духоўныя законы, якія называюцца
«запаведзямі». Але гэтыя запаведзі парушаюцца і
парушаюцца кожны дзень і ў кожным...
месца**

**Калі людзі не зразумеюць яго духоўнага сэнсу,
яны заўсёды будуць скардзіцца на яго і
адварочвацца ад яго.**

**Гэтыя заповедзі — гэта вечныя кодэксы
паводзін, падтрыманыя ўсімі аўраамічнымі
рэлігіямі. Аднак тэксты часта не інтэрпрэтуюцца.**

**Псіхалагічны аспект гэтых заповедзяў і
перавагі, звязаныя з іх ужываннем**

**Людзі прымаюць гэта ў месцах пакланення, але
не паводзяць сябе адпаведна па-за гэтымі месцамі,
апраўдваючы гэта тым, што тыя**

**Пастановы непрактычныя, нелагічныя і не
адпавядаюць духу часу**

**Аднак парушэнне гэтых заповедзяў з'яўляецца
галоўнай прычынай усіх пакут у свеце**

**Чалавек не павінен парушаць правы іншых, а
таксама пазбаўляць іх зямлі, міру, любові ці
годнасці**

**Або любыя іх матэрыяльныя і нематэрыяльныя
актывы**

**Калі вы не адчуваеце жадання браць тое, што
вам не належыць, то тое, што вам трэба або чаго
вы жадаеце, прыйдзе да вас**

**Крадзеж зараджаецца спачатку ў галаве, калі
чалавек пачынае зайздросціць іншым**

**Насенне злых жаданняў трэба выдаліць з
розуму**

**Духоўны альтэрнатыва — гэта спосаб, з
дапамогай якога чалавек аўтаматычна прыцягвае
багацце, і дабраславенне будзе цячы да яго з усіх
бакоў.**

Ён ведае і не ведае

**Гэта непахібны боскі закон, але злодзеі і
эгаісты праводзяць сваё жыццё, гонючыся за**

**матэрыяльнымі дабротамі, заўсёды скіраваўшы
позірк на**

**Што маюць іншыя, нават калі іх скарбы поўныя
золата**

**Пакуль свет не адмовіцца ад матэрыяльнага
эгаізму, ён не зможа спазнаць шчасця**

**Калі вы любіце Бога і імкнецеся адчуць Яго
прысутнасць, вы павінны пагрузіць свой розум і
цела ў Яго спакой, і Ён усміхнецца вам.**

**Жыццё паляпшаецца для вас у многіх
адносінах**

**Спакойны чалавек рэдка памыляецца і
дамагаецца поспеху там, дзе тысячы іншых
церпяць няўдачу**

**Тыя, хто не думае пра Бога і не клапаціцца пра
Яго, упадаюць у дэпрэсію і няшчасце; яны
становяцца раздражняльнымі і ператвараюцца ў
нешта падобнае на машыны**

Аніміраваны

**Сонца мудрасці і спакою ўзыходзіць на небе спакою
і будзе ахінаць вашу істоту сваімі гаючымі
прамянямі, пакуль вы будзеце прыкладаць
намаганні.**

**Духоўна і аддавайце Богу першае месца ў сваім
сэрцы**

*** * ***

**Чалавек не павінен парушаць правы іншых, а
таксама пазбаўляць іх зямлі, міру, любові ці
годнасці**

**Або любыя іх матэрыяльныя і нематэрыяльныя
актывы**

**Калі вы не адчуваеце жадання браць тое, што
вам не належыць, то тое, што вам трэба або чаго
вы жадаеце, прыйдзе да вас**

**Крадзеж зараджаецца спачатку ў галаве, калі
чалавек пачынае зайздросціць іншым**

**Насенне злых жаданняў трэба выдаліць з
розуму**

**Духоўны альтэрнатыва — гэта спосаб, з
дапамогай якога чалавек аўтаматычна прыцягвае
багацце, і дабраславенне будзе цячы да яго з усіх
бакоў.**

Ён ведае і не ведае

**Гэта непахібны боскі закон, але злодзеі і
эгаісты праводзяць сваё жыццё, гонючыся за
матэрыяльнымі дабротамі, заўсёды скіраваўшы
позірк на**

**Што маюць іншыя, нават калі іх скарбы поўныя
золата**

**Пакуль свет не адмовіцца ад матэрыяльнага
эгаізму, ён не зможа спазнаць шчасця**

*** * ***

О, Госпадзе

Пры святле тонкай свечкі маёй каханай

Прачытайце сваю залатую кнігу

Захавальнік у сховішчы маёй душы

На працягу стагоддзяў і эпох

Твая святая любоў была, Божа, і заўсёды будзе

Нябачная свечка міру

Які развее маю цемру

І ты паказваеш мне сакрэтныя радкі

Напісана на старонках майго сэрца

*** * ***

**Напоўні пасудзіну майго розуму сваёй боскай
мудрасцю**

**Напоўні бутэльку маіх эмоцый сваёй
міласэрнасцю**

**Напоўні кошык маёй душы пладамі Тваіх
благаслаўлёных ведаў**

**Выкарыстай пасудзіну майго жыцця, каб
напоўніць яе сваёй любоўю**

**І вылі гэта ў душы іншых, хай мая свядомасць
цячэ паўсюль**

**Каб растварыцца ў Тваім большым існаванні
Вось прамяні світаньня майго кахання
Туга па табе нараджаецца з расколін у маім
разбітым сэрцы**

**Каб сустрэць сонца твайго кахання, якое ззяе
над існаваннем**

**І дзякуючы тваёй бліскучай любові
Мая цемра ператварылася ў святло і спакой
* * ***

**О, мігатлівая зорка
І шапталінік гарманічных ідэй
І закаханы паходзіць з добрага сэрца
Я нічога не прашу, акрамя тваёй любові
Таму што гэта маё права і мой абавязак любіць
цябе**

**Ты мой галоўны прыярытэт у жыцці
І першае жаданне майго прагнутага сэрца —
гэта ты**

**Я знайшоў сваё шчасце праз цябе
І дагадзіць табе — найвялікшае дасягненне ў
маім жыцці**

**З гімна боскай любові
* * ***

**Калі чалавек наладжвае сваю разумовую
бесправадную прыладу, ён можа перадаваць і
атрымліваць думкі.**

**Інтэлектуальныя хваляванні, інтэнсіўныя эмоцыі
і падпарадкаванне кантролю пачуццяў і іх
патрабаванняў — усё гэта шкодна.**

**Гэта бесправадным чынам парушае працу
розуму, у той час як глыбокі спакой, цішыня,**

разумовая канцэнтрацыя і фізічныя практыкаванні з'яўляюцца неабходнымі элементамі для дасягнення ідэальнай гармоніі.

Гэтак жа, як галасы праходзяць праз эфір, так і нашы думкі падарожнічаюць праз эфір касмічнай свядомасці, які акружае нас і ўсё, што ў ім знаходзіцца.

Існаванне Перш за ўсё, чалавек павінен быць у гармоніі з Богам, і першае пасланне, якое трэба перадаць, павінна быць наступным:

«Я люблю Цябе, мой Госпадзе, любоўю, якая не мае сабе роўных»

*** * ***

О, боскі ганчар

На коле жыцця выкоўваюцца мільярды ўнікальных і непадобных чалавечых целаў: далікатныя фізічныя канструкцыі

За бессмяротную чалавечую душу

Ваша схаваная фабрыка стварэння вырабляе ўсё: усю мэблю і абстаноўку, неабходныя вашым дзецям для іх дамоў.

Фізічнае, псіхічнае і духоўнае

Вы — стваральнік, вытворца і дэманстрант прадуктаў прыроды ў іх сезоны!

Ты — Нябесны Гаспадар, які высока цэніць намаганні, прыкладзеныя для набыцця каштоўных духоўных рэчаў

І неабходна для годнага жыцця

Твой кааператыўны план дыктуе, што чалавек павінен працаваць, каб заслужыць і атрымліваць асалоду ад Тваіх дабраславенняў; ён павінен аддаваць

**Грошы або праца ў глебе для атрымання
пажыўнай ежы і захавання асцярожнасці і
ўмеранасці для падтрымання здароўя**

**Гэтак жа, як ён павінен плаціць грошы за
вучобу і самадысцыпліну, каб атрымаць
дастатковую колькасць патокаў святла і сілы для
свайго дома**

Духоўнае суцяшэнне

**Ён таксама павінен старанна і актыўна
паглыбляцца ў сваё ўнутранае «я», каб знайсці
крыніцы боскай любові, якія здаволяць яго смагу і
ачышчаюць яго ад**

Пыл і бруд свету

**Матэрыяльныя рэчы можна купляць і
прадаваць, але вашыя дабраславенні бясцэнныя**

Гэта не для продажу і не для куплі!

**Кожны з нас аднойчы апамятаецца і вернецца
да сваёй боскай сутнасці, усвядоміўшы сваё святое
месца, дзе ён будзе ахінуты Тваёй асаладай.**

Той, каму яно дадзена з вечнай шчодрасцю!

**З кнігі «Шэпт вечнасці» мудраца Парамахансы
Ёгананды**

*** * ***

**Калі мы можам пераканаць іншых у сваёй
прыхільнасці**

**І калі мы станем упэўненымі праз выпрабаванні
часам і іншыя выпрабаванні**

Хтосьці сапраўды любіць нас усім сэрцам

І мы адчуваем тое ж самае да гэтага чалавека

**Не дзеля асабістай выгады, а проста каб
адчуць пульс сяброўства**

**Мы бачым адлюстраванне Бога і адчуваем
прысутнасць Бога**

**І мы чуем голас Бога ў гэтым благаслаўлёным
сяброўстве**

*** * ***

Часам здаецца, што ўсё ідзе гладка, таму мы думаем, што свет цудоўны і што нашы справы ў парадку.

Аднак надыходзіць час, калі мы адчуваем, што ўсё супраць нас, і гэта ўрок, які ўмацоўвае нашу рашучасць і раскрывае нашыя спячыя моцныя бакі.

З яго схаваных месцаў

Але замест гэтага мы адчуваем крыўду, таму што нешта перашкодзіла нашым жаданням. Мы адчуваем расчараванне, таму што не дасягнулі іх.

Нашы жаданні прымушаюць нас стаць ахвярамі прыступаў гневу, а нашы розумы блытаюцца. Мы забываем сваё месца і губляем разважлівасць, і калі мы дзейнічаем...

Без дыскрымінацыі вынік — памылкі і пакуты

Калі мы не паддаемся гневу з-за жыццёвых няўдач або тых, хто іх выклікае, мы можам бачыць рэчы больш выразна і больш эфектыўна з імі спраўляцца.

Лепш

*** * ***

Бог, у Сваёй бясконцай міласэрнасці, дорыць нам Сваю радасць і натхненне

І гэта дае нам сапраўднае жыццё

Сапраўдная мудрасць

Сапраўднае шчасце

Сапраўднае разуменне

Але слава Божая адкрываецца толькі ў духоўным спакоі, які адчувае душа, і ў шчырай спробе розуму гарманізаваць з Ім.

Там мы стаім тварам да твару з праўдай, звонку ілюзіі занадта моцныя, і мала хто здольны прабіцца скрозь іх.

Ліквідацыя ўплыву знешняга асяроддзя

**Свет працягваецца са сваімі бясконцымі
складанасцямі і незлічонымі ўражаннямі**

**Голас Бога стаіць за бачным жыццём, ён
заўсёды кліча нас і размаўляе з намі з кветак і
святых кніг, з**

**Наша сумленне і ўсе прыгожыя рэчы, якія
робяць жыццё вартым жыцця**

*** * ***

**Ачысці наш метал, о нябесны алхімік!
Ператвары нашу слабасць у сілу**

**І пераўтварыць нашы памылковыя ўяўленні ў
рэальнае ўспрыманне праўды, пераўтварыць
агідных дэманаў нашых эгаістычных амбіцый**

**Да ўзнёслых, крылатых памкненняў і нашага
балючага невуцтва, да святой мудрасці і
першаснай сыравіны нашай ляноты**

**Да чыстага золата ад узнёслых духоўных
дасягненняў**

**Адсюль і адтуль
Песня экстазу**

Як распавядае настаўнік Парамаханса Ёгананда

**У старажытныя часы ля дзвярэй Бога жыў
пустэльнік. Ён не прапаведаваў і нікому не вёў, і не
казаў ні пра што, акрамя боскай любові, якая была яго
адзінай апантанасцю.**

**Куды б ён ні пайшоў, ён абвяшчаў, што боская любоў
гарыць глыбока ў ім. Ён гаварыў толькі тады, калі было
неабходна, і яго словы рэдка перавышалі два-тры, але
тысячы ішлі за ім, каб паслухаць яго спеў з тужой,
прагнучы большага.**

**О, Госпадзе мой, Ты — мая мэта, а мая любоў да
Цябе — мой сцяг**

Мая душа і сэрца прагнуць цябе, о маё
найвышэйшае шчасце

Аднойчы, калі ён ішоў па вёсках, спяваючы сваю
простую песню, мужчыны і жанчыны пакінулі сваю працу
і пайшлі за ім, але адзін за адным адставалі, пакуль ён
больш не знік з іх вачэй.

Потым ён прыйшоў на прасторнае поле, дзе ўбачыў
чалавека, які збіраў збожжа, і прывітаў яго, кажучы:
«Жнец, жнец!» Жнец адказаў: «Пакінь мяне, чалавек, не
размаўляй са мной, бо я заняты, як ты мяне бачыш. Ідзі
ад мяне, вар'ят!»

Але ён сказаў яму: «Я не прашу цябе гаварыць са
мной, я прашу толькі, каб ты зрабіў мне прыемнасць і
далучыўся да спеваў. Ці не мог бы ты зрабіць мяне
шчаслівым, паўтараючы разам са мной імя майго боскага
каханага, і тады я пайду?!»

Жнеец пачаў спяваць разам з ім: «Госпадзе, Ты —
мая мэта... і мая любоў да Цябе — мой сцяг...» Ён
узрадаваўся, і серп выпаў з яго рукі, і ён пайшоў за
вар'ятам, спяваючы з радасцю і энтузіязмам... і нават
птушкі адчулі радасць і пачалі крычаць і спяваць гімн
любові да Бога.

Калі яны працягвалі ісці, падышла жонка жняца і
пачала вінаваціць мужа: «Што з табой такое? Што з
табой такое, што ты ідзеш за гэтым вар'ятам?» Але ён
адказаў: «Кажы пра мяне што заўгодна, але заспявай са
мной хаця б адзін раз». І яна пачала спяваць, і ўсе трое
спявалі разам з энтузіязмам і радасцю.

Пакуль яны спявалі, міма праходзілі вяскоўцы і
жартавалі з гэтай сцэны, кажучы: «У нашы дні так шмат
вар'ятаў!» Пустэльнік сказаў ім: «Будзьце цяроплівыя,

людзі, асуджайце нас, пакуль не паспрабуеце тое, што адчуваем мы. Прашу вас, спявайце разам з намі, а потым выносіце свой прысуд».

Гэтыя людзі далучыліся да іх у спевах, і яны былі заражаныя боскай любоўю, і яны пачалі спяваць благаслаўлёны гімн з глыбіні сваіх сэрцаў і з найвялікшай тугой.

Вестка пра іх разышлася па ўсім рэгіёне, і сто, дзвесце, трыста і пяцьсот чалавек пайшлі за імі, спрабуючы спыніць і прагнаць іх, але сэрцы ўсіх адгукаліся ад непераадольнай радасці і ўсё большай тугі:

О, Госпадзе мой, Ты — мая мэта, а мая любоў да Цябе — мой сцяг

Мая душа і сэрца прагнуць цябе, о маё найвышэйшае шчасце

Няхай Бог благаславіць вас і радуе вашы сэрцы

Мір вам

Разважанні сямі філосафаў пра чалавека

Першы філосаф сказаў:

Чалавек — гэта вяршыня гісторыі, канчатковая мэта паэзіі і жывая, свабодная сувязь, якая злучае прыроду з Богам

Другі філосаф сказаў:

Не будзем прыніжаць чалавека і не будзем прыніжаць яго годнасць, бо хоць ён і спусціўся з найвышэйшых сфер успрымання да самых нізкіх глыбінь,

ён усё яшчэ носіць у сваёй душы сляды той першапачатковай славы і найвышэйшай велічы — бо хоць ён і падобны да разбураных калон старажытнага храма, веліч храма відавочная нават у яго астатніх руінах.

Трэці філосаф сказаў:

Які ж бедны і які багаты чалавек!

Які ж ён няшчасны і які ж ён слаўны!

Як жа гэта складана, і як жа цудоўна проста!

Чацвёрты філосаф сказаў:

Людзі — гэта суцэльная сукупнасць хаосу, супярэчнасцей і супрацьлеглых сіл. Нягледзячы на тое, што яны з'яўляюцца сховішчамі ісціны і захавальнікамі вечнай мудрасці, яны ахутаны сумненнямі, а іх зрок зацямнёны блытанінай. Больш за тое, яны пастаянна баяцца невядомага. Яны адначасова і гонар, і сорам сусвету.

Пяты філосаф сказаў:

Чалавечыя жаданні не ведаюць межаў, і ніякае багацце, якім бы велізарным яно ні было, не можа іх задаволіць. Чалавек не знойдзе стабільнасці ці спакою, пакуль не дасягне сваёй мэты — гармоніі са сваім Творцам і цешыцца блізкасцю да Яго ў кожны момант свайго жыцця.

Шосты філосаф сказаў:

Чалавека вызначаюць не яго жаданні, а яго старанная праца дзеля дасягнення найвысакароднейшага з іх. Не яго шматлікія жаданні, а

адрозненне добрага ад дрэннага і дасягненне таго, што добра і карысна для яго самога і яго супольнасці.

Сёмы філосаф сказаў:

Чалавек — гэта бурбалка, якая плавае на паверхні вечна цякучай касмічнай ракі на Божай зямлі. Некаторыя бурбалкі ярчэйшыя за іншыя, але ўсе яны ў рэшце рэшт лопаюцца і растануць у рацэ, якая вечна імчыць да касмічнага мора, якое не мае берагоў.

Мір вам

Мой падарунак табе на Новы год

Ці ёсць у вас унутраная амбіцыя, якую вы спадзяецца ажыццявіць?

Калі б вам сёння далі магчымасць пачаць жыццё спачатку, што б вы зрабілі?

Жыццё дае табе гэты выбар, і гнуткае керамічнае цеста часу ў тваіх руках, каб ты мог надаць яму форму, якую табе заўгодна.

Дасягненні, якія здаюцца складанымі, часта бліжэй да лагічных і рэалістычных. Тое, што вы думалі, што не зможаце зрабіць, пачніце рабіць зараз! Адкіньце абмежаванні звычак, якія вы сабе навязалі, і прыслухайцеся да шэпту свайго ўнутранага голасу.

Жыццё рыхтуе прыемныя сюрпрызы для тых, хто капае глыбока ў калодзеж свайго "я".

Ніякай мэты нельга дасягнуць за адзін дзень, галоўнае — пачаць зараз, а не заўтра

Пачні з Божага благаслаўлення! Гэты чароўны момант — ключ да пячоры магчымасцей, напоўненай скарбамі

Адкрыйце рэзервуар сваёй творчасці, які заўсёды і назаўжды сілкуецца бясконцымі крыніцамі, крыніца якіх ніколі не высыхае, а запасы якіх ніколі не змяншаюцца.

Здольнасць азначае адказнасць, а схаваны талент — гэта плённае зерне, якое жыццё даверыла вашай апецы. Не дазваляйце яму звянуць і памерці ў бесплоднай глебе прамаруджвання.

Жыццё просіць вас сумленна пажынаць тое, што яно пасеяла на вашым полі. Усе неабходныя інструменты ў вашым распараджэнні. Дык няхай Бог вядзе вас, распазнайце гэтыя інструменты праніклівым вокам.

Не працуйце з напружаннем, афарбаваным жаданнем дасягнуць поспеху, а працуйце спакойна, камфортна і радасна.

Вы не жадаеце мэты больш, чым жадаеце працаваць над яе дасягненнем

З матываваным розумам і рукамі, руханымі любоўю, сплятайце ўзоры поспеху з залатымі ніткамі сучаснасці

Але калі ў вас не атрымаецца, не расчароўвайцеся і не дазваляйце расчараванню пракрасціся ў вас.

Але з сэрцам, багатым на разуменне

І рука спрытная і гнуткая

І яснае вока з яркім зрокам

Пачні спачатку і павер

Кветка ляжыць у сэрцы насення, але ці ведае
насенне свой пачатак ці канец?

Але, паколькі яно назапашвае як мага больш цяпла і
вільгаці

Сэрца яе істоты пашыраецца, каб адкрыць яркую
кветку

Усміхніцеся сонцу і вітайце яго радасцю жыцця і
захапленнем дасягненняў

І вось жыццё кліча цябе, сябруе з табой, заклікае
цябе працаваць

Ці прыслухаешся ты да яе закліку і адгукнешся на яе
падтрымку?

А цяпер ты паварочваеш свой твар да святла

Няхай Бог асвятліць твой твар сваім святлом

Здзейсніце свае мары ў новым годзе

З Новым годам!

Часопіс «Усход-Захад»

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

Хто гэта сказаў?

Туга кіпіць у маім сэрцы, але я яе хаваю

І калі я далёка, я размаўляю з ёй праз памяць

Сэрца б'ецца, і тугі дыктуюць яго

Я знайшоў гэтыя вершы ў адным са сваіх сшыткаў

Не памятаю, хто гэта сказаў, пашукаў у інтэрнэце,
каб даведацца, хто гэта быў.

Я хацеў прыпісаць гэта яму, але нават у інтэрнэце
не знайшоў.

Гэта прыцягнула маю ўвагу з-за шчырай любові,
якую яно ўтрымлівала

І пэўная туга, і відавочная вернасць

Глыбокае пачуццё, мабыць, запаліла сэрца нашага
паэта

Яго святло асвятліла глыбіні яго душы

Яго плынь цякла мякка і хістаючыся

У чуллівых сцэжках яго душы

Ён страсянуў яе, парадаваў і засмуціў

Потым ён узмацніўся і выліў чысты, ясны паток
вытанчаных эмоцый

І яно ператварылася ў словы, далікатныя, як лугавы
ветрык

І меладычны, эфемерны спеў, які ўздымае глыбіні
пачуццяў

Тут мы бачым чароўныя колеры інтэнсіўна
сканцэнтраваных думак

І мы бачым палаючыя паходні ў яго экстатычнай,
прагнай істоце

І мы не павінны забываць разам з ім адчуць горкі
смуток

Аднак, здаецца, ён атрымлівае асалоду ад гэтага
смутку

Які ён святкаваў і стварыў з сутнасці сваіх пачуццяў

А тут гаворка ідзе пра досвед нашага невядомага паэта

Яго вершы прыцягнулі нашу ўвагу, таму што ён змясціў у іх

З яго сэрца, сутнасць

І ён пакінуў свой след у яе словах

Няхай сэрцы заўсёды будуць напоўнены любоўю і пульсуюць вернасцю

Мір вам

Дыялог паміж сынам і яго бацькам

Сын спытаў у бацькі: «Я бачу ўсмешку ў тваіх вачах, тата, у чым яе сакрэт?»

Ён адказаў: Таму што я адчуваю сябе вельмі спакойна

Ён сказаў: «Гаварыце! Што менавіта адбываецца?»

Ён адказаў: Пачуццё спакою пранікае ў маё сэрца, і ўсмешка адлюстроўваецца ў маіх вачах, перш чым з'явіцца на маім твары

Ён сказаў: гэта ўсё?

Ён адказаў: Успаміны прачынаюцца

Ён спытаў: што гэта за ўспаміны?

Ён адказаў: «Яно салодкае і стымулюе клеткі».

Ён сказаў: як гэта адбываецца?

Ён адказаў: «Думка, сыноч, — гэта сіла, падобная да электрычнасці, а псіхалагічныя станы абумоўлены думкай і спосабам мыслення».

Ён сказаў: Што вы маеце на ўвазе, кажучы «энергія падобная на электрычнасць»?

Ён адказаў: Электрычнасць бывае і карыснай, і шкоднай. Той, хто правільна ёю карыстаецца, знойдзе яе карыснай, інакш яна можа ўдарыць яго токам.

Ён сказаў: што з'яўляецца падставай для параўнання?

Ён адказаў: «Думка таксама, калі ты накіруеш яе ў правільным кірунку, зробіць цябе шчаслівым, інакш яна прынясе табе пакуты».

Ён сказаў: «Як я магу кіраваць ім, калі ён падобны да дзікага каня?»

Ён адказаў: «Гэта не немагчыма, бо калі вы набудзеце досвед з характарам коней, то зможаце палепшыць іх кіраванне, нават калі яны дзікія і непаслухмяныя».

Ён сказаў: Кажуць, што сябар — адзін з самых блізкіх людзей для чалавека, ці гэта праўда?

Ён адказаў: Безумоўна

Ён сказаў: «Такім чынам, думка — сябар, бо яна надзвычай блізкая чалавеку».

Ён адказаў: і так, і не

Ён сказаў: як гэта?

Ён адказаў: Здаровае мысленне — блізкі сябар, а няздаровае мысленне — пастаянны вораг

Ён сказаў: як гэта?

Ён адказаў: Здаровыя думкі прыцягваюць спакой і бяспеку, а нездаровыя думкі страляюць смяротнымі стрэламі, якія адскокваюць ад іх уладальніка ўдвая — няхай Бог памножыць вашы добрыя справы — і таму гаворыцца, што ўзнагарода такога ж роду, як і ўчынак.

Ён сказаў: «І як гэтага можна пазбегнуць?»

Ён адказаў: Пакуль вы жадаеце добра іншым і просіце ў Бога дапамогі і кіраўніцтва для іх, вашы думкі ператворацца ў паходні, якія асвятляюць пакоі душы і праганяюць кучы цемры.

Ён сказаў: І што тады будзе?

Ён адказаў: Тады ты адчуеш глыбокае суцяшэнне, і твае вочы ўсміхнуцца!

Няхай усмешкі ў вашых вачах і на вашых тварах ззяюць вечна, сябры

Мір вам

Вітаем гасця

Гэты прыемны госць

Вока не бачыць, але сэрца адчувае

Як радасць ці палёгка, што развейвае разгубленасць

І ён суцяшае разбітыя сэрцы

Гэта дае разуменне таго, як правільна рэагаваць на крытычныя сітуацыі

Пачуццё госця звязана з адчыняннем яму дзвярэй і запрашэннем увайсці.

Запрашэнне павінна быць шчырым і вынікаць з сапраўднага жадання атрымаць

У ім ёсць туга, якая адпавядае моцнаму жаданню

Што адчуваў «Касад», або горны спявак, калі з запалам прамаўляў гэта:

(Ён ушанаваў мяне візітам і парушыў традыцыю: маё сэрца адчыніла табе дзверы знутры.)

Сапраўдная радасць — гэта не плод розуму ці ўяўлення

Гэта празрысты, эфірны элемент з крыніцай

Гэтая самааднаўляльная крыніца не падвяргаецца вычарпанню

Няма нікога, хто б не паспрабаваў яго хаця б невялікую дозу

Ступень, у якой гэта адчуваецца, залежыць ад сілы прыняцця і здольнасці разумець

Гэта мора, якое не ўсе істоты могуць спажыць

Таму што яго крыніца не падпарадкоўваецца канечнасці, а звязана з абсалютам і бясконцасцю

Яны параўноўвалі шчодрасць і шчодрых людзей з ёй

Гэта нагадвае мне гісторыю пра таго беднага чалавека, які пайшоў за паэтамі

Яны накіроўваліся да халіфа ў Егіпет, які паклікаў іх, каб яны падарылі ім падарункі. Бедны чалавек меў з сабой збан. Як толькі яны ўвайшлі ў палац халіфа і сталі

перад ім, ён пачаў раздаваць ім шчодрыя падарункі.
Затым ён зірнуў на збяднелага чалавека ў падранай
вопратцы і спытаў яго:

А што прывяло цябе да нас, і навошта мы табе
патрэбныя?

Ён адказаў:

Калі я ўбачыў, як людзі збіраюць свае рэчы

Я прыйшоў да твайго перапоўненага мора са сваім
збанам

Халіф сказаў: «Напоўніце збан золатам і срэбрам».

Той халіф быў не акіянам у параўнанні з акіянам
усеагульнай шчодрасці, а хутчэй яго кропляй.

Калі адзін верш падштурхнуў яго да шчодрасці і
крануў да такой ступені, а ён усяго толькі чалавек, то,
безумоўна, любы шчыры зварот да крыніцы шчодрасці і
мора боскай шчодрасці будзе прыняты і выкананы, і
ахвяраванні будуць паўтарацца, пакуль не будзе
дасягнута задавальненне.

І дасць табе Гасподзь твой, і ты будзеш задаволены.

{І калі б вы палічылі даброты Алаха, вы б не змаглі іх
пералічыць}

Няхай Бог радуе вашы сэрцы

Мір вам

Ціхі, цярплівы павук

Мой дарагі сябар, бліскучы прафесар Фахмі Аль-
Машайхі, вядучы праграмы «Самакіраванне», папрасіў

мяне перакласці некалькі вершаў вялікага
амерыканскага паэта Уолта Уітмена. З павагі да яго
добразычлівай просьбы я выбраў гэты верш і хацеў бы
прысвяціць гэты пераклад яму і ўсім аматарам
вытанчай літаратуры і ўзнёслага натхнення.

На пляжы камень з невялікім выступаючым гузам

Дзе павук стаяў адзін

Я паставіў маркер, каб адзначыць яго
месцазнаходжанне

Мэта гэтага знака

Ведаючы метады, з дапамогай якога гэта будзе
выяўлена

Яго велізарныя ваколіцы сярод прасторнай пустэчы
просторы

Затым ён выпусціў з сябе тонкі дрот, затым яшчэ
адзін дрот, і яшчэ адзін

Ён працягваў размотваць шпульку пражы з дзіўнай
хуткасцю

Не адчуваючы стомленасці

І ты, душа мая, ты, што стаіш акружаная бясконцай
безданню

З велізарнай, бясконцай і неабсяжнай прасторы

І вы пагружаныя без перапынку ў думкі і
пранікненне

Я бачу, як ты адпраўляешся ў прыгоды

Вы вызваляеце ідэі і энергію

Вы шукаеце светы і нябесныя целы

Няхай цябе з ёй злучыць моцная сувязь

Каб вы маглі пабудаваць патрэбны вам мост

Ваш карабель замацаваны якар

Пакуль ты не адпусціш ад сябе тонкую нітку

Ад таго, каб нешта трымаць

недзе

О, душа мая!

Уолт Уітман

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

сузор'е

Гэта група зорак з вытанчанымі ўтварэннямі

У астранаміі ён вядомы пад рознымі назвамі, такімі
як Галава Гуля.

Лятучы арол, падаючы арол і Бетэльгейзе

Пальма, пафарбаваная хной, і еменская зорка

Пашча кіта і магутны чалавек і іншыя

Сузор'е прыцягвае ўвагу

Магчыма, з-за яго адлегласці ад Зямлі

Магчыма, з-за таямніц і загадак, якія яго акружаюць

Магчыма, з-за яе вечнага маўчання

Яго дзіўная ўспышка

І, магчыма,

Таму што гэта прымушае адвесці позірк ад зямлі

Няхай ён імкнецца да таго, што вышэйшае і
саладзейшае!

Слова «сузор'е» — прыгожае слова, якое выклікае ў
памяці яго пяшчоту

З гэтай астранамічнай з'явы

З прамяністай прысутнасцю і зіхатлівай прыгажосцю

І вось такія вы, сябры мае

Сузор'е зіхатлівых зорак

У небе майго жыцця

Вітаю цябе, дзе б ты ні быў

І пяшчота ад глыбінь да гарызонтаў

Рух можа быць як дабраслаўненнем, так і
катастрофай

Я дадаў слова «разбурэнне» да вядомай прыказкі, бо
мне здалося, што не ўсе дзеянні дабраслаўненыя, а
некаторыя з іх прыводзяць да вынікаў, якія не толькі
недабраслаўненыя, але і маюць разбуральны эфект на
больш чым адным узроўні.

Рух чалавека не ўзнікае спантанна, за выключэннем
некаторых рухаў, якія могуць адбывацца падчас сну або
лунатызму, кіруючыся несвядомым. У адваротным
выпадку ён кіруецца намерам і воляй дасягнуць пэўнай
мэты.

Гэты рух сам па сабе нейтральны, бо ён — проста
несвядомы інструмент, які працуе ў адказ на каманды
рухальнай сістэмы чалавека, якая, у сваю чаргу,
атрымлівае каманды ад розуму і выконвае іх.

Калі рух выкарыстоўваецца, каб дапамагчы іншым

І пазбавіць іх ад цяжару

Выкарыстанне сэнсарных інструментаў для
паляпшэння ўмоў

Як на матэрыяльным, так і на маральным узроўні

І прыносячы ўсё, што прынясе суцяшэнне душам

І спакой у сэрцах

Яно забяспечвае жыццёва неабходнае, а не
абавязкова раскошу

Гэта дабраславенне ад Бога, анёлаў і прарокаў

Але калі рух выкарыстоўваецца для прычынення
болю

І шкода, і душэўны боль

Выкарыстанне інтэлектуальных або матэрыяльных
здольнасцей іншых людзей

Без яго дазволу ці згоды

Вынік не будзе дабраслаўленнем

І тады мы можам сказаць

«Рух вядзе да разбурэння»

Шчаслівы той, хто выкарыстоўвае свае ўчынкі дзеля
добра і задавальнення свайго Творцы:

І адказаў ім іх Гасподзь: «Я ніколі не дам страціць
працу ніводнага з вас, мужчыны ці жанчыны» (Аль-
Імран).

І ў высакародным хадысе:

«За мёртвым ідуць тры рэчы: дзве вяртаюцца, а адна застаецца з ім; яго сям'я, яго маёмасць і яго справы ідуць за ім; яго сям'я і яго маёмасць вяртаюцца, а яго справы застаюцца»

Імам Алі, хай Бог праславіць яго твар, дзеліцца з намі мудрасцю са скарбніцы сваіх ведаў, кажучы:

(*Існуе вялікая розніца паміж двума тыпамі працы : працай, задавальненне ад якой мімалётнае, але наступствы застаюцца, і працай, выдаткі на якую зніклі, але ўзнагарода застаецца.*)

Няхай Бог прыме нашы добрыя справы, сябры мае

Мір, міласэрнасць і дабраславенне Божае хай будуць на вас

Бар і дом разрухі

Ён сказаў: «Мяне турбуе адна справа, і я хачу атрымаць яе тлумачэнне».

Ён адказаў: што гэта?

Ён сказаў: «Я бачу людзей, якія ідуць няправільнымі шляхамі, якія «вычварныя» і гуляюць, і добрых людзей, якія не атрымліваюць ніякай долі поспеху».

Ён адказаў: Людзі часта памыляюцца, асуджаючы праведных і бязбожных, бо яны судзяць па знешнасці, не маючы магчымасці зазірнуць у сэрцы іншых, каб даведацца сапраўдную прыроду кожнага чалавека і ўсведамляць яго схаваныя намеры і ўчынкі. Але Бог — той, хто даследуе намеры і адкрывае таямніцы; Ён адзін судзіць і адрознівае дабро ад зла. Таму не выключаюць, што той, каго людзі лічаць бязбожным, можа быць

праведнікам, а той, каго яны лічаць праведным, можа быць бязбожным.

Ён сказаў: «Ці ёсць спосаб правільна адрозніваць гэтыя пытанні?»

Ён адказаў: «Ацэньваючы шчасце і няшчасце, калі мы не дзейнічаем правільна, мы мяркуем, што шчаслівы чалавек — гэта той, хто карыстаецца багаццем і дабрабытам, дасягае прэстыжу, атрымлівае павагу людзей і аддаецца жыццёвым радасцям і асалодам. Мы не ўлічваем унутраны неспакой, які яны могуць адчуваць з-за сваіх грахоў, правін і несправядлівасці ў адносінах да іншых. Гэта ўнутранае няшчасце і невылечныя хваробы могуць зрабіць іх жыццё горкім, а вочы неспакойнымі з-за іх распусных жаданняў і разбуральнага эгаізму. Іх таксама могуць напаткаць разбуральныя бедствы і разбуральныя няшчасці, якім сапраўды нельга зайздросціць».

Ён сказаў: «А дзе шчасце праведнікаў?»

Ён адказаў: Па-першае, праведнік не імкнецца да зямных даброт. Ён задаволены сваім пачуццём задавальнення, справядлівым стаўленнем да людзей, спакоем свайго сумлення і духоўнай радасцю, якая вынікае з яго ўнутранага жыцця і заўсёды аднаўляецца, асабліва калі ён думае, што Бог узнагародзіць яго ў замагільным жыцці і дасць яму вечнае святло замест таго, што ён страціў у абіцелі пагібелі.

Ён сказаў: Чаму праведнікі, ці некаторыя з іх, пакутуюць і сутыкаюцца з цяжкасцямі ў гэтым свеце?

Ён адказаў: «Бог часам выпрабоўвае Сваіх умілаваных рознымі формамі болю і пакут не ў якасці пакарання, а каб ачысціць іх у агні выпрабаванняў, як

золата. Пакуты, якія іх спасцігаюць, умацоўваюць іх, выяўляюць іх маральную годнасць і робяць іх любоў да Госпада і да людзей чыстай, зразумелай і непахіснай».

Няхай Бог памножыць колькасць праведных і добрых людзей у гэтым свеце

Мір вам, сябры мае

Арганізаваная жамчужына

Не ахвяруючы прынцыпамі, каб дагадзіць іншым

Ён сказаў: Я чуў, што ладзіць з іншымі пажадана, ці ёсць якія-небудзь выключэнні?

Ён адказаў: «Згаджацца з іншымі не азначае пагаджацца з імі ва ўсім і не ахвяраваць сваімі прынцыпамі дзеля іх, бо такія стыль згоды непажаданы і не адпавядае таму, што правільна».

Ён сказаў: «Вы аддаеце перавагу канфрантацыі, а не пагадненню?»

Ён адказаў: «У гэтым няма патрэбы. Вы можаце ладзіць з імі, не ствараючы праблем і непакою. Рэфарматары і вялікія дзеячы не ладзілі з многімі навакольнымі, але яны прытрымліваліся сваіх ідэалаў, бо ведалі, што тое, што яны робяць, абсалютна правільна».

Ён сказаў: «Што вы думаеце пра тое, што часам ідэалы мяняцца пад сітуацыю?»

Ён адказаў: «Нельга ісці на кампраміс з прынцыпамі і не звяртацца да ўтоеных матываў для дасягнення мэты, бо такія паводзіны непрыстойныя тым, хто прытрымліваецца прынцыпаў. Калі вы можаце жыць так,

каб гэта падабалася Богу і не шкодзіла іншым, то вам няма чаго баяцца».

Ён сказаў: што значыць увагуле ладзіць з іншымі?

Ён адказаў: «Перш за ўсё трэба быць у гармоніі з Богам, потым са сваім сумленнем, а потым з людзьмі».

Ён сказаў: «А што, калі мой падыход не задаволіць іншых?»

Ён адказаў: «Дастаткова таго, каб ты знаходзіўся ў душэўным спакоі і адчуваў унутраны спакой, які робіць цябе незалежным ад адабрэння іншых, пакуль гэта адабрэнне не супадае з тым, у што ты верыш у сваіх рашэннях».

Ён сказаў: «Ці раіш ты мне прасіць іншых змяніць свой няправільны лад жыцця?»

Ён адказаў: «Не трэба прымушаць людзей прымаць твой правільны пункт гледжання. Калі яны не хочуць прымаць твой падыход, пакінь іх у спакоі і пажадай ім поспеху. Калі яны дакучаюць табе абразлівымі і з'едлівымі заўвагамі, цалкам нармальна дыстанцыявацца ад іх, хаця б часова». Але заўсёды будзь гатовы падзяліцца з імі сваім разуменнем і вопытам. І калі ты валодаеш багаццем ведаў, прапануй іх тым, хто прагне іх, каб яны маглі піць іх з задавальненнем і задавальненнем, па ласцы Усемагутнага Бога, і твая ўзнагарода з Ім».

Мір вам

Я бачу, як ты вінаваціш дні

Я амаль бачу цябе, мой сябар

Вы прагнеце аазіса, які будзе радаваць вашы вочы

І да спакою, які будзе карміць ваша стомленае сэрца
ў сваіх гаях

Я бачу, як ты глядзіш на далёкі, ціхі гарызонт

Спрабуючы ўцячы ад глыбіні змроку і клопатаў

Да чыстага неба

Больш падыходзіць тваёй празрыстай душы

І я больш здольны стрымаць тугі тваёй палкай душы

І праз вока ўяўлення я бачу, як ты вінаваціш дні

Яна спытала пра доўгачаканую планету ўдачы

Быццам я чую тугу, што кіпіць глыбока ў табе

Я чую рэха яго званоў праз эфір душы

Я ўбачыў карабель тваіх туг, што стаяў на якары ля
далёкага берага

Чайкі ўспамінаў круцяцца вакол яе

І планеты глядзяць на яе з прыязным схілам

Я адчуваю тваё жаданне, мой сябар, адпачынку,
якога ты так прагнеш.

Няхай ты прабіваешся скрозь хмары

І яно пранікае ў свет пад назвай

Ён поўны пяшчотных сэнсаў і салодкіх пажаданняў

Жыццё выканалася твае жаданні

І спусташэнне адзіноты развеяла тваю далікатную
душу

І яна ўзбагаціла яго найпрыгажэйшымі тэстамі

І найсалодшыя бачанні

Мір табе, мой сябар!

Махмуд Абас Масуд

Філасофія пакупак і гісторыя пра лісу і варону

-

Ён спытаў: «Ці ёсць філасофія пакупак, якую я магу
прыняць у сваім жыцці?»

Ён адказаў: Некаторыя людзі залежныя ад куплі
рэчаў, якія ім не патрэбныя, і таму яны марнуюць свае
грошы на непатрэбную раскошу

Ён сказаў: Якая ваша парада?

Ён адказаў: «Будзьце асцярожныя і разумныя падчас
пакупак. Калі ў вас ёсць грошы, адкладайце іх і
ігнаруйце рэкламу, якая пастаянна спрабуе спакусіць
вас купіць непатрэбныя рэчы, каб адмовіцца ад сваіх
цяжка заробленых грошай на новыя інавацыі або
інвестыцыі з «гарантаваным прыбыткам». Кожны раз,
калі хтосьці спрабуе заваяваць вашу прыхільнасць
салодкімі размовамі і прывабнымі прапановамі,
ўспомніце казку пра ліса і варону.

Ён сказаў: «Ці не маглі б вы паўтарыць гэта для
мяне?»

Ён адказаў: «Калісьці варона несла ў дзюбе кавалак
сыру, калі на яго капнула сліна ліса, і ён захацеў яго
сабе». Будучы майстрам хітрасці і падману, ліс сказаў

вароне: «Хацелася б, каб вы заспявалі мне мелодыю, містэр Варона, бо я чуў, што ваш голас меладычны і вядомы сваёй салодкасцю». Варона, пацешаная кампліментарам, раскрыла дзюбу, каб заспяваць, але як толькі яна гэта зрабіла, кавалак сыру выслізнуў з яе рота і ўпаў на зямлю. Ліс хутка падняў яго і павіншаваў сябе з лёгкай здабычай. Таму сцеражыцеся тых, хто спрабуе псіхалагічна паўплываць на вас, бо яны чагосьці ад вас хочуць. І не дазваляйце нікому эксплуатаваць вас, падхалімліваючы ці заляцаючыся да вас, каб прымусіць вас жадаць чагосьці непатрэбнага для вашага поспеху і сапраўднага шчасця».

Ён сказаў: «Ці ёсць спосаб быць самадастатковым?»

Ён адказаў: «Спрасці сваё жыццё, каб не залежаць ад празмерных рэчаў. Аўтаматычнае і пастаяннае задавальненне жаданняў адганяе задавальненне і стварае няшчасце і пакуты. Калі вы ўскладняеце сваё жыццё занадта вялікай колькасцю рэчаў, вы не зможаце атрымліваць асалоду ад ніводнай з іх. Але калі вы ўважліва паглядзіце на сваё жыццё, вы знойдзеце шмат спосабаў паменшыць раскошу, не адчуваючы сябе пазбаўленым».

Ён сказаў: «Што вы думаеце пра куплю ў растэрміноўку?»

Ён адказаў: Па-першае, збярыце на неабходнае і купіце неабходнае за наяўныя грошы, без клопатаў з растэрміноўкай, высокімі працэнтнымі стаўкамі і галаўным болем. Вядома, ёсць карысць у зносінах з тымі, хто хоча прадаць свае тавары, каб зарабіць на жыццё, але не дазваляйце сабе жыць не па сродках, бо калі вы гэта зробіце, то страціце ўсё, не дай Божа, калі сутыкнецеся з сур'ёзным крызісам або рэзкім паваротам на дарозе, і «спакуслівая прынада» будзе чакаць.

Ён спытаў: «Што для вас азначае эканомія?»

Ён адказаў: «Эканомія — гэта мастацтва, якое патрабуе ахвяр, але калі вы будзеце эканоміць на пакупках і жыць проста, вы зможаце рэгулярна адкладаць нейкія грошы і памятаць народную прымаўку: «Кропля за кропляй, ручай стане сажалкай», з дапамогай Усявышняга.

Няхай Бог узбагаціць вас Сваёй багатай ласкай,
сябры мае

Мір вам

Самааналіз і поспех

Ён сказаў: Ці праўда, што калі чалавек задае сабе пытанні, гэта свайго роду працэс самааналізу?

Ён адказаў: Менавіта так

Ён сказаў: Калі б я хацеў ужыць такую самааналіз, што б вы параілі мне спытаць сябе?

Ён адказаў: «Спытай сябе пра мэту свайго жыцця. Ты — самае развітае стварэнне, і Бог уклаў у цябе высакародную душу, якая з'яўляецца тваёй сутнасцю».

Ён сказаў: Што зменіцца, калі я ўсвядомлю гэты факт?

Ён адказаў: Ты дасягнеш бязмежнага поспеху, адчуеш шчаслівую радасць, усе твае высакародныя жаданні спраўдзяцца, ты пераадолееш усе свае цяжкасці, і свет не зможа падмануць цябе сваімі пасткамі ці ўвесці ў зман сваімі ілюзіямі.

Ён сказаў: Але жыццё поўнае праблем і кішыць балючымі падзеямі

Ён адказаў: Так, чалавечае жыццё — гэта адкрытае і пастаяннае сутыкненне з праблемамі, і ў кожнага ёсць свае праблемы. Ёсць мільярды людзей і мільярды праблем, з якімі трэба змагацца штодня. Некаторыя пакутуюць ад праблем з сэрцам, некаторыя скардзяцца на прастуду, некаторыя маюць шмат грошай, некаторыя зусім не любяць беднасць, а іншыя не турбуюцца думаць і таму менш усведамляюць праблемы, бо пакуль іх жываты поўныя, свет для іх ідэальны. Але хто сапраўды шчаслівыя людзі ў жыцці, а хто паспяховыя?

Ён сказаў: «Па-першае, які крытэрыі поспеху?»

Ён адказаў: Шчасце — гэта сапраўдная мера поспеху, незалежна ад пасады ці сацыяльнага статусу. Пераважнае ўяўленне пра поспех — гэта валоданне багаццем, сябрамі і прыгожымі і раскошнымі рэчамі — тое, што некаторыя называюць жыццём у раскошы. Але матэрыяльныя дасягненні не абавязкова раўняюцца сапраўднаму поспеху.

Ён спытаў: у чым прычына?

Ён адказаў: «Таму што рэчы і абставіны могуць змяняцца. Сёння ў чалавека могуць быць рэчы, а заўтра іх можа не быць». Таму не думайце, што стаць мільянерам гарантуе поспех. Чалавек можа імкнуцца і нястомна працаваць, каб пажынаць плады поспеху ў сваёй галіне, але ён можа быць здзіўлены, выявіўшы, што ў яго жыцці няма раўнавагі, і ў яго няма свабоды атрымліваць асалоду ад таго, што ён хоча рабіць. Замест гэтага могуць назапашвацца клопаты, і ён можа адчуваць стрэс і ўзбуджэнне да такой ступені, што яго здароўе пагаршаецца, і ён паддаецца дэпрэсіі. Такім

чынам, ілюзорны поспех знікае, і яны адчуваюць, што дарэмна змарнавалі сваё жыццё, і ўсе іх мары зніклі.

Ён сказаў: Ці азначае здароўе поспех?

Ён адказаў: «Чалавек можа мець моцнае цела (як конь), але не мець дастатковага багацця, каб утрымліваць сябе, і таму адчуваць крыўду і горыч з-за таго, што не мае неабходнага і асноўных рэчаў для жыцця». Або ён можа мець здароўе і багацце, але не мець задавальнення. Кармленне цела і задавальненне ганарыстасці не супакойвае далікатную душу. І ён можа валодаць усім і ўсё ж адчуваць сябе абсалютна збяднелым».

Ён сказаў: А выснова?

Ён адказаў: Калі ў чалавека няма шчасця ў сэрцы, яго нельга лічыць паспяховым.

Ён сказаў: ёсць яшчэ?

Ён адказаў: «На сёння дастаткова. Няхай Бог памножыць твае веды і зробіць цябе шчаслівым у абодвух светах».

Мір вам

Чужыя гора

Ці дазволена мне бачыць чужыя слёзы?

Не адчуваючы пры гэтым смутку?

І ці магу я адчуць той смутак, які яны церпяць?

Не спрабуючы яго паменшыць?

Ці маю я здольнасць бачыць, як падае сляза?

Не падзяліўшыся гэтым пачуццём з яго
ўладальнікам?

Ці чуе бацька, як плача сын?

Не спачуваючы яму?

Ці можа маці пачуць стогны свайго дзіцяці?

І пачуццё страху, якое яго пераследуе

Без уплыву?

Не, не, гэта немагчыма!

Ніколі, ніколі, гэта немагчыма!

Не думайце, што Бог нічога не ведае

Аб адным уздыху мы ўздыхаем

Не думай, што мы пралілі ніводнай слязінкі

Без бачання нашага Творцы

Бог дае нам радасць

Магчыма, такім чынам нашы пакуты скончацца

Ён суправаджае нас сваёй міласэрнасцю і пяшчотай

Пакуль не знікнуць нашы пакуты

Нашы смуткі знікнуць

Духоўныя маякі

Пакажы мне Тваё пасланне, Госпадзе, запісанае
літарамі святла на старонках майго сэрца, і дазволь мне
пачуць Твой шэпт у храме майго сумлення, і напоўні
посуд майго розуму Тваімі ведамі, Тваёй міласэрнасцю і
.Тваім спакоем

Праца мае важнае значэнне і з'яўляецца магутным
матыватарам для чалавечай кемлівасці і творчасці.
Аднак, калі мэтай працы з'яўляецца проста
назапашванне багацця, яна губляе сваю каштоўнасць і
важнасць. Праца павінна быць у першую чаргу
прысвечана служэнню, а прадаваны прадукт павінен
.быць высокай якасці і карысным для іншых

* * *

Бог дае мне святло, жыццё, сілу, мудрасць, інтэлект
і духоўнае шчасце. Я акунуся ў акіян боскай любові праз
асалоду сузірання. І я прынясу боскую прысутнасць у
свой розум, каб вырашыць жыццёвыя дyleмы (2)

О Госпадзе, пры святле маёй тонкай свечкі кахання
я буду чытаць Тваю залатую кнігу, якая была ўва мне з
вечнасці. Твая любоў, о Госпадзе, — гэта святло спакою,
якое расейвае маю цемру і асвятляе мой шлях (2)

* * *

Непераадольная патока духоўнага спакою змятае з
душы назапашаныя страхі і кучы клопатаў
Я буду шукаць Бога ў адзіноце сваёй душы і буду
глыбока маліцца, пакуль маё сэрца не забіцца ад Яго
.любаві, і я не атрымаю Яго адказ

Госпадзе, прашу Цябе злучыць святло маёй душы з

Тваім касмічным святлом. Дай мне ведаць, што Твая
мудрасць асвятляе мой розум, Твая сіла падтрымлівае
.мяне і цячэ па маіх венах

* * *

Я напоўніў свой розум сілай веры і даверуся таму,
што нішто не можа мне нашкодзіць, бо я заўсёды
.акружаны боскай абаронай

О Госпадзе, няхай вуголле маёй тугі заўсёды ярка
гарыць у Тваёй благаслаўлёнай прысутнасці. Няхай Твая
мудрасць вядзе мяне, а Твая прысутнасць будзе
.найвялікшай радасцю ў маім жыцці

* * *

Сапраўдны навуковец вылучаецца выдатнай якасцю:

непрадузятнасцю і шырокім кругаглядам. Ён пачынае з
простай, базавай інфармацыі, паступова прабіраючыся
да раскрыцця законаў прыроды і таго, як яны
функцыянуюць. Затым ён прадстаўляе вынікі сваіх
даследаванняў свету, заўсёды гатовы працягваць
вывучэнне прыроды і сутнасці рэчаў. Менавіта намаганні
гэтых навукоўцаў прывялі да адкрыцця законаў
прыроды, якія памножылі карысць, якой карыстаецца
чалавецтва. Паступова мы вучымся ўжываць гэтыя
законы разнастайнымі і шырока распаўсюджанымі
спосабамі, што відаць па выгодах, якімі мы карыстаемся
.ў паўсядзённым жыцці

* * *

Шчасце, якое дае Бог, непараўнальнае ні з якім
зямным шчасцем. Духоўная радасць бясконцая, і калі ўсё
астатняе знікае, гэтая радасць застаецца нязменнай.

Той, хто жадае дасягнуць гэтай радасці, павінен
прысвяціць час сузіранню, роздумам пра Бога і еднасці з
.Ім, бо духоўная еднасць з Богам дае сапраўднае шчасце

Навагодні сад

Рэха мінулага года з яго смуткам і смехам сціхла, і
цяпер рэха навагодняга гімна спявае падбадзёрліва,
:абвяшчаючы надзею і шапочачы

Перабудуйце сваё жыццё ідэальна, адкіньце"
"пустазелле старых страхай
З апусцелага саду мінулага збірайце і захоўвайце
толькі насенне радасці, дасягненняў, надзей, добрых
думаў і ўчынкаў, а таксама высакародных памкненняў. У
свежай глебе кожнага новага дня сейце гэтае магутнае
насенне, палівайце яго і даглядайте, пакуль яно не
вырасце, і ваша жыццё не завітнее рэдкімі цнотамі
.красавання

:Новы год шапоча

Абудзіце дух, палонны звычак, і заклікайце яго да
новых, карысных намаганняў. Ніколі не спыняйце спроб і
ніколі не адпачывайце, пакуль не дасягнеце вечнай
свабоды і не пераадолеете карму (пастаянна
пераследуемая і пераследуемая наступствы мінулых
.учынкаў)

З адноўленым розумам і ап'яненымі ад пастаянна
абнаўляючайся радасцю, давайце ўзрадуемся разам і
пойдзем рука аб руку да нябеснага дому, з якога мы
.больш ніколі не выйдзем

* * *

Калі вы памятаеце Бога і робіце Яго цэнтрам свайго
жыцця, і калі вы моліцеся Яму гарача і глыбока, вы
абавязкова атрымаеце ад Яго адказ, бо гарачыя і
шчырыя малітвы кранаюць сэрца Бога RE-123

Гэта прамяністая крыніца мудрасці і натхнення,
духмяны водар, які зыходзіць з садоў любячых і добрых
сэрцаў, водар нябесных руж і квітнеючых думак,
каханне, якое натхняе наша каханне і цячэ праз нашы
.сэрцы

* * *

Твой найлепшы сябар — гэта той, хто пакорліва
прапануе табе, як ты можаш удасканаліцца, бо
пастаяннае акружэнне сябе падхалімамі і падхалімамі
перашкаджае твайму духоўнаму росту. Мы павінны
шанаваць кампанію тых, хто кажа праўду і дапамагае
.нам найлепшым чынам

* * *

Бацькі часта не заўважаюць недахопаў сваіх дзяцей
і вырашаюць ігнараваць іх. Калі яны не бачаць
недахопаў сваіх дзяцей, несумненна, нешта не так з іх
любоўю. Бацькі павінны навучыцца безумоўнай любові,
каб бачыць памылкі сваіх дзяцей і дапамагаць ім
.выправіць іх і стаць на правільны шлях

* * *

Калі вы хочаце быць шчаслівымі ўвесь час, не
дазваляйце сабе быць самаздаволенымі або лянiвымі і не
ігнаруйце матэрыяльныя перашкоды, якія стаяць на
шляху вашага шчасця. Рабіце ўсё магчымае, каб
пераадолець гэтыя перашкоды і выканаць усе задачы,
якія вам патрэбныя, з гатовым сэрцам і
.сканцэнтраваным розумам

* * *

Госпадзе, дай нам глядзець на цноту не са страхам і
жахам, а з любоўю і пашанай. Дай нам зразумець, што
выкананне Тваіх маральных законаў увянчае нас лаўрамі
Тваёй ласкі. Ты загадай заповедзі пабожнасці, каб
захаваць наша шчасце. Дай нам пакінуць шляхі граху,

якія заўсёды вядуць да болю і пакут, і дай нам
усвядоміць, што цнота невымерна больш чароўная, чым
заган. Дапамажы нам зразумець, што зло, якое спачатку
здаецца прыемным і цудоўным, паступова
ператвараецца ў смяротную атруту, і што дабро, якое
спачатку горкае, у рэшце рэшт становіцца салодкім
!нектарам

* * *

Клопаты бескарысныя; яны толькі абцяжарваюць
сэрца новымі клопатамі. Пасля завяршэння штодзённых
спраў не зацыклівайцеся на іх і не бярыце іх з сабой
дадому. Клопаты ўтвараюць тоўсты пласт цёмных,
хмарных аблокаў вакол вашага розуму, перашкаджаючы
вашай здольнасці выразна і лёгка бачыць шлях. Мы
павінны вучыцца ўсё больш і больш спадзявацца на
.Бога

Жыццё павінна быць сканцэнтравана на служэнні,
бо без гэтага чалавечага ідэалу свядомасць, якую Бог
даў чалавецтву, не дасягне свайго поўнага патэнцыялу.
Калі мы служым іншым і забываемся пра сваё дробнае
.эга, мы адчуваем боскую прысутнасць

* * *

Дабро пераўзыходзіць зло ў гэтым свеце, таму што
Бог — найвышэйшая сіла. Але калі нас абрываецца зло,
мы часта адчуваем сябе бяссільнымі кантраляваць яго ці
пераадолець. Буры зла непазбежныя, але мы можам
.пераадолець іх наступствы і падняцца над імі

Калі вучань адчуе смак боскай любові, ён адчувае
бясконцыя хвалі экстазу, якія ахопліваюць яго, і адчувае
непераадольнае і палаючае жаданне Бога, таму ён
моліцца з глыбокай канцэнтрацыяй і просіць Бога з
.глыбіні свайго сэрца, пакуль Ён не адкажа яму

* * *

Калі на змену каханню прыходзяць сумная руціна,
сэксуальная апантанасць, матэрыяльная прывязанасць,
эмацыянальнае хваляванне, эксплуатацыя і раптоўны
пераход ад блізкасці да агіды, то каханне знікае з
.сэрцаў і становіцца рэліквіяй мінулага

* * *

У стогнах скрыпкі і стогнах флейты, мелодыі аргана і
пераборах уда я чую голас Бога, у сэрцы душы ляжыць
шчасце, якога шукае мая душа, я раптам адчуў Яго
шчасце, што захоўваецца ў вуллі маёй цішыні, я сцісну
.вулей і паспытаю нектар вечнай асалоды

Туга па Богу азначае любіць Яго. Туга па Богу
павінна быць шчырай, чыстай, глыбокай і прамяністай.

Калі мы хочам атрымаць ад Яго адказ, мы павінны
аддаць Яму свае сэрцы і маліцца да Яго з глыбіні нашых
.сэрцаў, пакуль не атрымаем гэты благаслаўлёны адказ

Боская любоў мацнейшая за смерць і больш
трывалая за любую праяву мімалётнага жыцця

* * *

Ідзіце па жыццёвых сцежках з непахіснай
стойкасцю, якая не ведае адступленняў і рэгрэсій, і з
цвёрдай верай у тое, што творчая і бясконцая сіла Бога
.заўсёды суправаджае і падтрымлівае вас

Бог адказвае на шчырыя просьбы таго шчырага
вучня, які выказвае сваю тугу і жаданне і просіць Яго
дапамогі з упэўненасцю і надзеяй, і Ён абавязкова
прыйдзе да яго, каб выратаваць яго і вызваліць яго з
.цяжкасцей

Плывучая коўдра, як расказвае мудрэц
:Парамаханса

Аднойчы двое сяброў шпацыравалі па беразе ракі,
калі заўважылі нешта падобнае на коўдру, якая плавала
на вадзе. Адзін з іх кінуўся ў раку і паплыў да «коўдры».
Аднак ён доўга не вяртаўся на бераг. Яго сябар

заўважыў, што ў яго праблемы з «коўдрай», і што гэта
:была прычына яго спазнення, таму ён паклікаў яго
?Чаму б табе не пакінуць яе і не вярнуцца назад —
:Яго сябар адказаў
Вось што я спрабую зрабіць, але коўдра трымаецца»
.«за мяне і не адпускае мяне назад
На яго вялікае здзіўленне, ён занадта позна
зразумеў, што тое, што ён лічыў коўдрай, было не чым
.іншым, як плаваючым мядзведзем
Перад тым, як зрабіць крок, падумайце пра]
[!становішча вашай ступні

Большасць людзей даюць сабе абяцанні, але не
выконваюць іх, і ў выніку яны звальваюцца з вяршыні
поспеху, нават калі мараць падняцца на вяршыню. Тыя,
хто марнуе сваю сілу волі, выяўляюць, што чым больш
яны імкнуцца да поспеху, тым глыбей апускаюцца ў
багну няўдач. Аднак тыя, хто мае моцную сілу волі,
ніколі не перастаюць спрабаваць, колькі б разоў іх
намаганні не церпяць няўдачу, пакуль не дасягнуць
.сваіх законных мэтай

* * *

О Універсальны Лекар, дай мне піць, пакуль я не
насычуся салодкімі, гаючымі водамі Твайго спакою, каб я
мог адчуць Тваю асвятляльную радасць і Тваю жыццёвую
.сілу, некранутую слабасцю і стомленасцю

* * *

Боскі голас звяртаецца да ўсіх шчырых сэрцаў, якія
рэзануюць з вышэйшымі вібрацыямі. Голас мудрасці
праходзіць праз эфір у пошуках гарманічных думак, якія
.імкнуцца да спакою, радасці і святых ведаў

* * *

Чалавек дае нам парады, а потым пакідае нас
пажынаць плады нашых учынкаў [якія могуць быць

вынікам яго няправільнай парады]. Але Бог дае нам
.кіраўніцтва, і Яго шлях заўсёды вядзе да шчасця і добра

Давайце жыць у Божым святле і ўсвядоміць, што за
гэтым зямным кашмарам хаваецца вечнае абуджэнне.
Давайце адчуем боскую прысутнасць за кожным цёмным
.цэнем

* * *

Гэтак жа, як пчала заўсёды шукае салодкія кветкі,
так і боская любоў прыйдзе ў наша жыццё, калі яно
.напоўнена добрымі думкамі і добрымі намерамі

* * *

Калі вы напоўнены радасцю ад таго, што робіце
іншых шчаслівымі, ставіцеся да іх добразычліва і
дапамагаеце ім адчуваць сябе ў бяспецы і спакоі, вы
.дагаджаеце Богу і лічыцеся паспяховымі ў жыцці

* * *

Калі ў нас узнікаюць праблемы з сябрамі ці блізкімі,
нам варта паспрабаваць вырашыць сітуацыю як мага
хутчэй. Бессэнсоўна і неразумна абвастраць сітуацыю
абвінавачваннямі, спрэчкамі і крыкамі, нават калі
вінаваты іншы чалавек. Мы можам дапамагчы нашым
блізкім палепшыць свае паводзіны і выправіць свае
памылкі сваім станоўчым прыкладам, а не звяртацца да
.рэзкага асуджэння і крыўдных слоў

* * *

Госпадзе, прашу, каб мая душа знайшла спакой і
ўбачыла прамяні надзеі за аблокамі абыякавасці. Няхай
месяц упэўненасці ўзыдзе ў небе майго сэрца, каб я мог
.адчуць спакой і душэўны душэўны спакой

Цяпер я адчуваю, як ты ззяеш на гарызонце майго
розуму, і хмары невуцтва рассеиваюцца дзякуючы

твайму благаслаўлёнаму святлу і тваёй суцяшальнай і
.благаслаўлёнай прысутнасці

* * *

:Сэрца шчырага шукальніка пастаянна паўтарае
Божа мой і Каханы мой, я не хачу трапіць у пасткі і»
ілюзіі гэтага свету, і я толькі хачу абудзіць Тваю любоў у
душах людзей. Маё сэрца, мая душа, маё цела, мой
розум і ўсё, што я маю, — Тваё». Такая любоў знаходзіць
.свой шлях да Бога, і такі шукальнік спазнае Бога
Мой любімы Божа, я ведаю, што Ты прысутны ўсюды.

Гэтак жа, як каштоўны алей схаваны ў невыціснутых
аліўках, так і алей Тваёй благаслаўлёнай прысутнасці
пераганяецца ў прэсе сузірання Цябе і ўсё большага
.прагнення да Цябе

* * *

Спакуса — гэта падманлівая, супярэчлівая і
прадказальная кампульсіўная ідэя задавальнення.
Энергія, якая генеруецца гэтай ідэяй, павінна быць
выкарыстана ў імкненні да праўды, якая прыносіць
шчасце, а не ў памылковых дзеяннях, якія выклікаюць
.трывогу і пакуты
Дзякуючы вопыту, самадысцыпліне і мудрасці мы
вучымся адрозніваць нікчэмныя, фальшывыя чары гэтага
свету ад вялікіх і бясконцых прыгажосцей і радасцей
.Бога

* * *

Вера ў маім сэрцы нараджаецца з інтуітыўнага *
ўспрымання. Яна падштурхоўвае мяне і шапоча мне
.капаць скарб боскай любові ўва мне

Разважанні пра Бога — найлепшы супрацьддзе ад
клопатаў гэтага свету, і таму я буду практыкаваць іх
.шчыра, глыбока і паслядоўна

О Госпадзе, дакраніся да вока майго сузірання, каб *
яно звярнулася ўнутр і ўбачыла сонца духоўнай асалоды,
.што палае ў маім сэрцы

І дапамажы мне адчыніць дзверы спакою, каб
прыняць гаючыя прамяні Твайго благаслаўлёнага святла
Я выганю адчай і пастараюся адчуць Тваю
прысутнасць, о Госпадзе, у сузіранні, і буду шукаць Цябе
.ўсім сэрцам і целам, пакуль Ты не адкрыеш Сябе мне
Абмяжоўваючы свае думкі мімалётнымі і зменлівымі
абставінамі і ўмовамі, чалавек будзе абмяжоўваць
усведамленне знешніх рэчаў. Замест гэтага варта
засяродзіцца на вечным, нязменным і зрабіць гэта
цэнтрам увагі і думак. Тыя, хто робіць гэта, будуць
ахінуты духоўным магнетызмам і асветлены боскім
.святлом

* * *

Няхай Твой водар, Госпадзе, зыходзіць з кветкі маёй
душы і прыцягвае душы да храма Тваёй прысутнасці
Няхай Твая любоў пульсуе ў маім сэрцы, каб яно
білася ў гармоніі і згодзе з усімі

Дабраславі мае думкі, Госпадзе, каб я мог прывесці
прагнуючую душу маёй да крыніцы Твайго спакою. Будзь
маім вечным госцем і жыві ў храме майго спакою і
.радасці

Я ніколі цябе не забуду і ніколі не пайду па
жыццёвых сцежках без цябе

Дай мне непераадольныя сардэчныя тугі, і ў жывым
рэха адданасці Табе дазволь мне пачуць Твой
благаслаўлены голас
Кожны дзень я буду шукаць шчасця ўсё больш і
больш у сваім розуме і ўсё менш і менш у матэрыяльных
жаданнях

Я схіляюся перад Табой, Госпадзе, з удзячнасцю і
падзякай, бо па Тваёй ласцы мае духоўныя схільнасці і
пазітыўныя тэндэнцыі перамогуць жыццёвыя негатыў і
зло. Дапамажы мне ўмацаваць маю рашучасць
адмовіцца ад шкодных звычак, якія прыносяць дрэнныя
вынікі, і развіваць карысныя звычкі, якія прыносяць
добрыя вынікі. І дапамажы мне падтрымліваць полымя
.надзеі, якое гарыць у маім сэрцы, калі я іду да Цябе

* * *

Чалавечая воля не павінна быць заняволенай
капрызамі, жаданнямі і шкоднымі звычкамі. Гэта не
азначае ўстрымлівацца ад выкарыстання волі, а хутчэй
праяўляць разважлівасць у яе ўжыванні, каб яна
.адпавядала боскай волі

Той, хто жадае шчасця і поспеху, павінен мець
цвёрдую веру ў Бога, узняць сваю свядомасць да
ўзроўню ўнутранага спакою і спакою, засяродзіцца на
мужнасці і адвазе, валодаць сілай волі і рашучасцю,
.выконваць свае абавязкі спакойна і ўпэўнена

* * *

Я гатовы аддаць усё сваё жыццё аднаму шчыраму
чалавеку, але я цураюся крывадушнікаў і няшчырых
асоб. Я нікога не падманваю і не лісліваю, і вось як мы
.павінны жыць у гэтым свеце

* * *

Мы павінны мець смеласць, быць шчырымі і
акружаць сябе не толькі тымі, каго можам натхніць мы,
але і тымі, хто можа натхніць нас

* * *

Я магу выканаць усе свае абавязкі, толькі
пазычыўшы сілу ў Бога. Таму маё першае жаданне —
дагадзіць Яму. Бог — гэта першае каханне ў маім сэрцы,
найвялікшая амбіцыя ўва мне і канчатковая мэта маёй
.волі і розуму

Раўнавага — гэта цудоўна, і яна павінна быць
падмуркам і краевугольным каменем нашых пачуццяў і
.думак

* * *

Альтруістычны чалавек, той, хто любіць
бескарысліvasць, не дазваляе эгаізму дыктаваць яму, бо
немагчыма адчуць чыстую радасць, калі чалавек не мае
шырокага кругагляду і добразычлівасці, не шукае і не
жадае шчасця як для іншых, так і для сябе. Гэта
.ўніверсальны і нязменны прынцып

* * *

Я дагэтуль памятаю, як са мной здарылася
нечаканае: з-за хмар сузірання раптам узнік святанак
.духоўнай асалоды і ахапіў маю істоту
Гэты бласлаўёны досвед пераўзышоў усе чаканні. Я
адчуў неапісальную радасць, і святло асалоды асвятліла
кожны цёмны куток маёй свядомасці, развёўшы цені
разгубленасці і пытанняў. Гэтае святло — як
рэнтгенаўскія прамяні — прабівалася скрозь шурпатыя
паверхні і адкрывала тое, што ляжала за гарызонтам
.звычайнага зроку

* * *

Няспыннае біццё твайго сэрца лагодна абвешчае
пра прысутнасць бясконцай сілы за варотамі тваіх ведаў.
Лагодныя пульсацыі ўсеабдымнага жыцця шапчуць
:табе

Не проста прымай мізэрны паток майго жыцця, але
пашыры сферу сваіх пачуццяў і дазволь мне акунуць
тваю кроў, цела, розум, пачуцці і душу ў пульс майго
.касмічнага жыцця

* * *

Госпадзе, дай мне адчуць Тваю прысутнасць у
кожным маім дзеянні. Дапамажы мне развеець цень
страху, які зацямнае святло Твайго кіраўніцтва. І няхай
кветкі маёй тугі завітнеюць у садзе майго сэрца, пакуль
.я чакаю світання Твайго прышэсця

* * *

Адганяйце думкі пра няўдачу пазітыўнымі думкамі
пра поспех і будзьце аптымістамі, а таксама
.пазбаўляйцеся ад страху, не думаючы пра іх
Развей смутак святлом шчасця і замяні пустыя
размовы пяшчотай і ветлівасцю
Зніміце з трона здароўя нездаровыя думкі і заменіце
іх здаровымі думкамі і здаровымі пачуццямі
Вызвалі сваё сэрца ад смуты і трывогі і прагані
хмары невуцтва з гарызонту свайго жыцця

* * *

Чалавек, які перамагае ў жыццёвай бітве, носіць
свае пакуты як знак гонару на грудзях

* * *

Дабраславі мяне, Госпадзе, каб я бачыў толькі
дабро, думаў толькі пра дабро і меў зносіны толькі з
добрымі і цнатлівымі людзьмі, і дазволь мне сузіраць
Цябе, о Ты, хто ёсць крыніцай усялякай дабрыні і
.праведнасці

Трымай ад мяне прывідаў цемры, і паглядзі на мяне
з сэрца неба і з брамы майго сэрца і маіх пачуццяў, і
.з'явіся мне ў храме майго кахання да цябе

* * *

Мы павінны рабіць усё магчымае, каб заўсёды
кантраляваць свае пачуцці, каб мы маглі кантраляваць
свае эмоцыі і стрымліваць сябе кожны раз, калі

сустракаем людзей з дрэнным характарам, якія любяць
.парушаць спакой іншых і псаваць атмасферу вакол іх

Першачарговай задачай у паводзінах чалавека
з'яўляецца самаўдасканаленне. Добры чалавек сваімі
высакароднымі паводзінамі можа дапамагчы
.навакольным змяніцца да лепшага

* * *

Апантанасць жаданнямі асляпляе розум, і калі туман
жаданняў апаноўвае інтэлект чалавека, ён губляе
ўнутраную раўнавагу і дзейнічае без разважлівасці,
ведаючы, што прыроджаная разважлівасць з'яўляецца
рухаючай сілай кожнага разумнага ўчынку і праведных
паводзін. Калі руль разумовых здольнасцей чалавека
ламаецца, ён непазбежна апынецца ў бездані болю і
.пакут

* * *

Рана ці позна ілюзіі жыцця знікнуць, і яго мэта стане
зразумелай. Калі ілюзіі дзяцінства і юнацтва
рассейваюцца, што застаецца? Мы можам знайсці
сапраўднае шчасце толькі ў блізкасці з Богам і ў
адчуванні Яго прысутнасці, якая напаўняе душу спакоем
.і мірам

* * *

Мы павінны быць рэалістычнымі ў сваіх чаканнях і
прасіць Бога задавальняць толькі нашыя найважнейшыя
патрэбы, а таксама ведаць розніцу паміж рэальнымі
патрэбамі і непатрэбнымі жаданнямі. Лепшы спосаб
адрозніць неабходнае ад непатрэбнага — гэта
звярнуцца да логікі і розуму, а не жадаць бесплодных
.рэчаў, якія нам не карысныя і без якіх лепш жыць

* * *

Я магу падарожнічаць за межы самых далёкіх
планет і зорак

Але я заўсёды буду кахаць цябе
Вашы паслядоўнікі могуць прыйсці, альбо яны
могуць пайсці сваім шляхам
Але я заўсёды буду з табой і буду любіць цябе
Мяне могуць кідаць хвалі некалькіх увасабленняў
Я адчуваю сябе адзінокім і самотным
Аднак я заўсёды буду кахаць цябе
Рассеяны свет можа забыць цябе
Але я заўсёды буду памятаць цябе
Мой голас можа знікнуць і падвесці мяне
:Але словамі душы маёй я прашапту
"Я буду кахаць цябе заўсёды"
Выпрабаванні, хваробы і смерць могуць разарваць
мяне на часткі
Маё цела прасеялі, але пакуль яно застаецца ў
маёй памяці
Застаецца праменьчык надзеі; паглядзі ў мае
паміраючыя вочы
:Праз іх я скажу табе
Я буду кахаць цябе вечно
!! я заўсёды буду верны табе
* * *

Калі вы кажаце «Бог са мной», толькі дабро прыйдзе
да вас ад думак іншых. Акружыце сябе Богам, бо Яго
найсвяцейшае імя — гэта найвышэйшая сіла,
непранікальны шчыт, перад якім усе негатыўныя
.вібрацыі і думкі будуць сагнуцца і адхіліцца
Духоўная радасць заключаецца ў пастаянным
сузіранні Бога і ўсё большай тузе па Ім, і надыдзе час,
калі розум больш не будзе вагацца або хвалявацца ад
травогі. Тады ніякія фізічныя пакуты ці псіхалагічны
крызіс не змогуць адцягнуць свядомасць ад прысутнасці
.жывога Бога

Як цудоўна адчуваць блізкасць да Бога, думаць пра
!Яго і пастаянна адчуваць Яго прысутнасць

* * *

Вы павінны імкнуцца дасягнуць сваёй законнай мэты
з аптымізмам і радасцю, і само чаканне яе дасягнення
павінна прыносіць радасць вашай душы. Вы таксама
павінны радавацца, калі дасягаеце гэтай мэты, таму што
.гэта дасягненне, годнае вашай асалоды

* * *

Кажуць, што пчала настолькі закаханая ў водар
лотаса, што доўга затрымліваецца ў сэрцы кветкі,
высмоктваючы нектар. Пры гэтым пялёсткі лотаса
зачыняюцца вакол яе, і яна гіне ўнутры лотаса. Потым
ёсць алені паўночных рэгіёнаў, ап'янелыя мелодыямі
флейты. Калі паляўнічы грае на флейце, алень прылятае
да яго і сустракае свой фатальны лёс. Ёсць таксама
некаторыя свойскія сланы; самка слана
выкарыстоўваецца для прываблення і лоўлі іншых
сланоў. У гэтым кантэксце вялікі філосаф сказаў нешта
:накштальт

Пчала зачаравана водарам
І алень свішціць
Слон у палоне падае
З-за ўзбуджальнага дотыку

А як жа чалавек, які валодае ўсімі гэтымі пачуццямі?
Парада філосафа яму: «Не будзь рабом сваіх пачуццяў і
..«не дазваляй нічому ці нікому кіраваць табой
Што да мяне, то я кажу: «Памятайце, што ўсе вашы
пачуцці аддадзены вам на службу і павінны слухацца

ваших загадаў і падпарадкоўвацца вашай свядомай
«Волі

* * *

Вада і лёд — гэта праявы двух нябачных элементаў,
кіслароду і вадароду, і іх існаванне — гэта толькі
бясформеннае і мінучае. Падобным чынам, чалавечы
розум і матэрыя — гэта праявы ўніверсальнага розуму,
якія валодаюць толькі абмежаваным, адносным
існаваннем, бо на самой справе толькі ўніверсальны
.розум сапраўды існуе абсалютна

* * *

Ёсць людзі, якія нікому не давяраюць і сумняваюцца
ў магчымасці знайсці сапраўдных сяброў; некаторыя
нават хваляцца сваёй здольнасцю абыходзіцца без
сяброў. Але тыя, хто не здольны праяўляць пяшчоту і
сяброўства да іншых, ігнаруюць закон духоўнага
пашырэння, праз які душа пашырае свой круггляд і
.вяртаецца ў абдымкі боскага духу

* * *

Калі чалавек аналізуе сябе, ён павінен мець моцнае
жаданне пазбавіцца ад сваіх слабасцей і стаць тым, кім
ён павінен быць, і не дазваляць расчараванню аслабіць
яго рашучасць, калі ён прызнае недахопы, на якія
.пралівае святло сумленны самааналіз

* * *

Дзве ўмовы шчасця: жыць проста і думаць высока
Калі я быў дзіцем, я напісаў ліст Богу. Я быў малады
і ледзь умеў пісаць, але я раскажаў яму шмат чаго. Я
нічога не прасіў для сябе, але я прасіў яго навучыць
мяне чамусьці пра сябе, і кожны дзень чакаў
.паштальёна, каб ён прынёс мне адказ на мой ліст
Я ніколі не сумняваўся ў сваім сэрцы. І аднойчы я
атрымаў адказ у бачанні, калі ўбачыў літары
благаслаўлёнага паслання, якія ззялі залатым святлом. Я
не мог яго добра прачытаць, але зразумеў пасланне

наступным чынам : «Я — Жыццё і Я — Каханне, і Я
клапачуся пра цябе праз тваіх бацькоў!» Тады я
.зразумеў і адчуў боскую прысутнасць
* * *

Я буду працаваць над тым, каб забыць свае мінулыя
цяжкасці, я буду мужа глядзець у сучаснасць і буду
.чакаць будучыні з поўнай упэўненасцю ў Богу
Я ведаю, што ўсе добрыя пажаданні, якія я адчуваю
ў сваім сэрцы, спраўдзяцца з Божай дапамогай
Я зраблю ўсё магчымае, каб удасканалівацца, каб
лепш зразумець сэнс жыцця, і я пастараюся з усіх сіл
набыць мудрасць, абудзіць пранікліваць душы і
.аб'яднацца з найвышэйшай праўдай
* * *

О Госпадзе, я буду радавацца святлу і любові, якія
паходзяць ад Тваёй багатай ласкі, і буду ўзносіць Табе
вершы падзякі і ўдзячнасці ў знак прызнання Тваёй
.дабрыні
Я буду шчырасцю ў думках, словах і справах і буду
старацца рабіць іншых шчаслівымі, бо маё шчасце
паходзіць ад іх шчасця, і я раствараю сваё маленькае
.««я» ў «я» цэлага — універсальнага «я
Каханне — гэта пульс усяго стварэння
Каханне — гэта ціхая размова паміж двума сэрцамі
Любоў — гэта Божы заклік да ўсяго стварэння
Каб яно магло вярнуцца ў свой нябесны дом, дом
касмічнага адзінства
Каханне нараджаецца ў садах квітнеючых душ, гэта
найстарэйшы і найсалодшы нектар, які захоўваецца ў
.бурбалках верных і шчырых сэрцаў
Тыя, хто ведае сябе, разумеюць, што ўся сіла,
неабходная для выканання задач, паходзіць ад Бога.
Тыя, хто дасягае духоўнага спакою (душэўнага спакою),
адчуваюць абноўленую ўнутраную радасць, незалежна

ад сваёй ролі на гэтай зямлі. Такі чалавек жыве і вядзе
.сваё жыццё паводле Божай волі

* * *

Псіхічныя засмучэнні парушаюць і адцягваюць увагу,
нестабільны настрой зацямнае яснае бачанне, а
эмацыйныя ўспышкі выклікаюць непаразуменні.
Большасць людзей дзейнічаюць не з разуменнем і
абдуманасцю, а ў адпаведнасці са сваім настроем.
Акрамя таго, прадузятасць і забабоны зацямнаюць лінзу
распазнання, скажаюць разуменне і перашкаджаюць
выразнаму і адназначнаму ўспрымання. Таму разуменне
павінна быць ачышчана ад усіх крыніц блытаніны,
хвалявання і забабонаў, якія перашкаджаюць здароваму
.меркаванню і дакладнаму ўспрымання

* * *

Існуе Гасподзь гэтага сусвету, які даў чалавецтву
незалежнасць, здольнасці і інтэлект. Людзі могуць
знайсці Бога праз дар розуму, але калі яны марнуюць
свой час на легкадумнасць, не прыкладаючы
неабходных намаганняў, каб знайсці сэнс жыцця і
пазнаць свайго Творцу, яны марнуюць каштоўную
энергію, дарованую ім Богам, і ніколі не знойдуць
.сапраўднага шчасця

Нягледзячы на тое, што я раблю шмат чаго, я не
адчуваю сябе абмежаваным тым, што раблю, бо
.разумею, што гэты свет — не мой дом

* * *

Пошук Бога не апраўдвае нас ад грэбавання нашымі
матэрыяльнымі, інтэлектуальнымі і сацыяльнымі
абавязкамі ў жыццёвых цяжкасцях. З іншага боку,
сапраўды духоўны шукальнік вучыцца самадысцыпліне і
кантролю над сваімі эмоцыямі, звычкамі і жаданнямі, каб

вызваліць храм жыцця ад цемры невуцтва, каб яны маглі
ўспрымаць боскую прысутнасць. Гэтак жа, як нельга
ўбачыць каштоўнасці ў цёмным доме, так і духоўную
ўсведамленасць нельга адчуць, пакуль сілы невуцтва і
.псіхалагічнага дысанансу пануюць над чалавекам

* * *

Мора можа жадаць наліць сябе ў кубак, але кубак
можа ўтрымліваць толькі сябе. Падобным чынам, праўда
для ўсіх, але тыя, хто мае абмежаваную свядомасць, не
капаюцца дастаткова глыбока, каб шукаць і
даследаваць, і не турбуюцца акунуцца пад паверхню;
таму яны не могуць знайсці праўду. Мы павінны зрабіць
усё магчымае, каб правесці паглыбленыя даследаванні і
.раскрыць скарбы

* * *

Ён любіць адкідаць любыя негатыўныя думкі, якія
спрабуюць уварвацца ў яго свядомасць, пакуль ён
засяроджаны на сур'ёзнай справе або важнай праблеме.
Большасць людзей думаюць пра іншыя рэчы, калі робяць
важныя рэчы. Напрыклад, пакуль суддзя выносіў
канчатковы вердыкт па далікатным пытанні жыцця або
смерці іншага чалавека, ён адначасова думаў пра
дрэннае абыходжанне з ім ад жонкі ў той жа дзень і быў
.засмучаны тым, што яго рашэнне дома не выконвалася

Калі гэты суддзя прыме няправільнае рашэнне і
асудзіць нявіннага чалавека на смерць з-за недахопу
ўвагі, ён, у сваю чаргу, будзе абвінавачаны і асуджаны
перад найвялікшым суддзёй, якім з'яўляецца
ўніверсальны закон, які не ведае фаварытызму або
.кумаўства

* * *

Павеў твайго натхнення развееў усе хмары, і неба
маіх думак цяпер яснае і чыстае, і ачышчанымі вачыма я

бачу цябе паўсюль. Прамяні твайго благаслаўлёнага
сонца пранікаюць у глыбіні маёй істоты, і голадам
.пакаленняў я сілкуюся тваім благаслаўлёным святлом

* * *

У гэтым нясталым, небяспечным і няпэўным свеце ты
адчуваеш сябе абсалютна адзінокім. Толькі Бог ніколі не
.пакіне цябе і не расчаруе тваіх надзей
Дабраславі мяне, Госпадзе, каб я мог узгадаваць у
сабе насенне духоўнай сілы і поспеху і выкарыстоўваць
.гэтую сілу так, як Табе падабаецца

* * *

О Госпадзе, у адзіноце маіх думак я прагну пачуць
Твой голас, Адгані ад мяне свецкія галасы, што
гняздуюцца ў маёй памяці. Я прагну пачуць Твой
спакойны голас, які рэзануе глыбока ў маёй душы.
Вазьмі мяне ў свае рукі і дай мне адчуць Тваю
.благаслаўлёную прысутнасць ува мне і вакол мяне

* * *

Лёгка сказаць, ці чалавек інтэлектуальна сілкуецца
мірным ці сварлівым асяроддзем

* * *

Унутраныя страхі, псіхалагічны стрэс або трывога,
выкліканыя зносінамі з няправільнымі сябрамі і сваякамі,
спрыяюць разгубленасці і неспакойнаму настрою. Тыя,
хто мае спакойны і мірны тэмперамент, наадварот,
.дапамагаюць стварыць здаровы і прывабны настрой

* * *

Бог выпрабоўвае нас, каб умацаваць нашу
рашучасць, а не зламаць. Невуцтва знішчае нас, калі мы
ўсю сваю даверанасць ускладаем на плоць. Тыя, хто
настойвае ў пошуках праўды, знаходзяць вечнае жыццё.
Гэты свет — палаючая печ, у якой кваюцца нашы душы,
.якія ператвараюцца ў сталь мудрасці і духоўнай сілы

Людзі валодаюць невыкарыстаным патэнцыялам —
усёй неабходнай ім сілай. Бог надзяліў іх сілай розуму,
каб вызваліць сябе ад свецкіх абмежаванняў, якія
звязваюць іх і трымаюць у палоне звычак і жаданняў.
Тыя, хто сёння вырашыць не дазваляць жыццёвым
выпрабаванням зламаць іх волю і перашкодзіць іх
.прагрэсу, атрымаюць здольнасць пераадолець іх

* * *

Не раскрывайце ўсе свае сакрэты іншым у імя
сумленнасці. Калі вы будзеце выкрываць свае слабасці
перад тымі, хто неасцярожны, яны скарыстаюцца
магчымасцю, каб здэкавацца з вас, калі захочуць вам
нашкодзіць. Навошта даваць ім тое, што яны могуць
?выкарыстаць супраць вас і прычыніць вам боль

* * *

О, асвятляльны напой майго сэрца, я п'ю цябе зноў і
зноў, але бутэлька маёй свядомасці заўсёды
перапоўненая. Я не ведаю назвы гэтага бласлаўленага
напою, але ведаю, што гэта нектар боскай любові, які
.доруць мне адноўленую духоўную радасць
Духоўная радасць вечна аднаўляецца, бо яна не
нараджаецца з мімалётных жаданняў. Яна праяўляецца
ў прагнучай душы ў тыя моманты, калі разумовыя
трывогі растуць, а шкодныя звычкі і трывожныя
схільнасці знікаюць пад дотыкам унутранага спакою, які
.зыходзіць з глыбіні пранікнення душы

* * *

Няма ніякага параўнання паміж багатымі зямлі і
багатымі духам, бо багатыя духам — найбагацейшыя з
.багатых у вачах Бога

Сёння я вырашаю не паддавацца распачы,
расчараванню і шкадаванню з-за страчаных надзей і
няздзейсных мараў. Замест таго, каб дазволіць сабе
заставацца замкнёным і абмежаваным, я буду жыць

паводле падказак мудрасці, ведаючы, што, робячы гэта,
.я знайду шчасце, якога шукаю

* * *

Дзякуй Табе, Госпадзе, што Ты заўсёды памятаеш
мяне, нават калі я не памятаю Цябе, і што напаўняеш
мяне ўдзячнасцю за дабраславенні, якімі Ты мяне
адарыў. Дабраславі мяне, каб я мог жыць, пастаянна
.памятаючы Цябе

* * *

Калі свядомасць ачысціцца ад забабонаў і
вызваліцца ад ілюзій, мы атрымаем разуменне, якое
натхняе нас не толькі ў пэўны час, але і кожны дзень
нашага жыцця, аднаўляючы жыццёвую сілу і маладосць
нашых целаў, умацоўваючы нашы думкі і напаўняючы
.нашы душы патокамі мудрасці і шчасця

* * *

Выпрацуйце звычку казаць праўду, не кажучы
лішняга, і пазбягайце казаць тое, што можа нашкодзіць
іншым або што не служыць праўдзе

* * *

Большасць бізнесменаў не здольныя эфектыўна
зарабляць грошы, не дамагаюцца поспеху ў кіраванні
сваім бізнесам і не з'яўляюцца мудрымі мужамі, бо ў
офісах яны занятыя хатнімі праблемамі з жонкамі, а
дома — працоўнымі. Не варта спрабаваць
.засяроджвацца на больш чым адной рэчы адначасова

* * *

Калі чалавек, які памыляецца, вырашыць выправіцца
і палепшыць сваё становішча, маючы зносіны з добрымі
людзьмі, ён зменіцца да лепшага, у той час як духоўны
чалавек губляе сваю духоўнасць і рэгрэсуе ў кампаніі
.тых, хто мае няправільныя матывы і злыя схільнасці

* * *

Памятайце, што жаданне наблізіцца да Бога — гэта
найвялікшае і найвысакароднейшае выкарыстанне сілы

волі, бо толькі Бог вечны і непакісны, і ад Яго паходзіць
усялякая дабрыня. Развівайце сваю сілу волі і
пазбягайце шкодных жаданняў; не выкарыстоўвайце
сваю сілу волі для іх выканання, бо гэта марная праца і
марнаванне энергіі. Выконвайце свае абавязкі ў гэтым
жыцці як мага лепш, адначасова ўспрымаючы жыццё як
мімалётную мару. Завастрыце сваю рашучасць і
.ўмацуйце сваю волю ў пазнанні Бога

* * *

Калі чалавек пражыве сваё жыццё з мудрасцю і
праніклівасцю, ён зразумее, што смерць — гэта
.ўзнагарода і пераход да лепшага стану ў лепшым свеце

* * *

Майстар Парамаханса даў наступную парадку аднаму
:са сваіх вучняў

Не будзьце аднабаковымі; замест гэтага жывіце
парадкам і раўнавагай, расстаўляючы прыярытэты на
карысць сваіх абавязкаў. Абавязак — гэта праца, якая
выконваецца добраахвотна і з шчырым жаданнем, а не з
крыўдай або пачуццём абавязку. Хоць духоўная і
маральная свядомасць павінны быць першараднымі,
матэрыяльны абавязак нельга грэбаваць, бо ён
надзвычай важны і павінен падмацоўвацца сацыяльнымі,
.нацыянальнымі і міжнароднымі абавязацельствамі

* * *

«І, перш за ўсё, будзьце шчырымі з самім сабой»
Гэтая фраза вянчае спіс вядомых парад, дадзеных
Палонію ў «Гамлеце» Шэкспіра, і яна азначае, сярод
іншага, быць верным сабе і не рабіць таго, што ў глыбіні
душы адчуваеш няправільным. Сапраўды, чыстае і
жывое сумленне дорыць свайму ўладальніку радасць і
сілу, якія пераўзыходзяць па каштоўнасці і важнасці ўсе
.скарбы сусвету

* * *

Сіла найвышэйшай канцэнтрацыі супакойвае буры
трывогі, памяншае імпульс клопатаў, стрымлівае
непакорлівыя жаданні і прыцягвае боскую мудрасць,
якая не змяняецца і не пераўзыходзіць

* * *

Поспех залежыць не ад лёсу ці ўдачы, а ад
самаўзгаднення, праз сузіранне, з законамі Сусвету

* * *

Нішто і ніхто не павінен займаць трон сэрца, які
павінен быць прысвечаны толькі Богу

* * *

Тэмперамент чалавека робіць яго пачуцці
халоднымі, а разуменне — недастатковым, што робіць
.яго немагчымым ладзіць з іншымі

* * *

Хатняе жыццё павінна быць раем, але дрэнны
настрой можа ператварыць яго ў пекла. Муж можа
вярнуцца з працы і знайсці жонку прыгнечанай і
засмучанай, з-за чаго ён не можа мець з ёй зносіны. Або
ён можа вярнуцца дадому ў дрэнным настроі, з-за чаго
яна не можа мець з ім зносіны. Такім чынам, шмат
.праблем здараецца з-за нездаровага настрою

Калі член сям'і кіпіць ад злосці або абыякавы, вы
адразу ж адчуваеце яго тэмперамент. Або вы можаце
звярнуцца да кагосьці ў добрым настроі, але вы
ўбачыце, што ён капрызны і сварыцца, і ён вымавіць
крыўдныя словы, якія імгненна развеюць вашу радасць і
.прымусяць вас дыстанцыявацца

Не звяртайце ўвагі на асобы іншых людзей і не
дазваляйце ім уплываць на вас

* * *

У жыцці я сутыкнуўся з многімі выпрабаваннямі, і
самымі цяжкімі з іх былі людзі, якія мяне няправільна

ацанілі. Я бачыў людзей, якіх любіў і аддаваў сваё сэрца,
каб яны няправільна зразумелі мяне і павярнуліся
супраць мяне. Але гэта не выклікала горычы ў маёй
.душы, бо горыч зацямняе разуменне
Я не дазваляю сабе пакутаваць ад непаразуменняў
іншых, а наадварот, стараюся дапамагчы ім, калі яны
ўспрымальныя, і пасылаю ім добрыя намеры і добрыя
.пажаданні

* * *

Праведныя ўчынкі падобныя да пацягвання
салодкага, прыемнага нектару дабрыні, у той час як
злыя ўчынкі маюць антаганістычны характар,
напрыклад, ужыванне атручанага мёду. Дзеянняў і
паводзін, якія шкодзяць здароўю і прыводзяць да
псіхалагічнага дыстрэсу і невуцтва, варта цалкам
пазбягаць. Неабгрунтаванае патуранне шкодным
рэчывам усіх відаў — гэта брама, праз якую ўступаюць
.псіхалагічныя праблемы, хваробы і фізічны боль

* * *

О, мой боскі каханы
Ты — крыніца пяшчоты, што выцякае з сэрца
сяброўства, і схаваныя прамяні цяпла, якія адкрываюць
.пупышкі пачуццяў у сэрцах сяброў
І сентыментальныя вершы, якія ўслаўляюць
высакароднасць, вернасць і адданасць

* * *

Чым больш я пасылаю сваё спачуванне і
добразычлівасць іншым, тым больш я адкрываю
духоўныя каналы, праз якія Божая любоў цячэ да мяне.
Боская любоў — гэта магніт, які прыцягвае і прыносіць
.найвялікшае дабро

* * *

Чалавеку вельмі важна захаваць унутраны спакой і
цішыню, нават калі ён жыве з праблемнымі сваякамі,
працуе на суролага працадаўцу, мае справу з тымі, каго

лічыць супернікамі, або сутыкаецца з любымі жыццёвымі
выпрабаваннямі. Калі ён будзе настойваць на гэтым у
паўсядзённым жыцці і не ўпадзе духам пасля некалькіх
дзён такіх перажыванняў, ён дасягне ўнутранай
.раўнавагі і знойдзе псіхалагічнае шчасце

* * *

Зло і грэх не ўласцівыя чалавечай прыродзе, а
.прыўнесены звонку і ўкаранёны ў чалавека

* * *

Золата, пахаванае пад брудам, не губляе сваёй
сутнасці; яно ззяе сваёй натуральнай чысцінёй, як толькі
бруд выдаляецца. Падобным чынам, дабрыня існуе ў
чалавечай душы, нягледзячы на пласты невуцтва, якія
пакрываюць і зацямяюць яе. Незалежна ад таго,
наколькі золата душы зацямнілася густым,
зацвярдзелым брудам невуцтва, нам трэба толькі змыць
гэты бруд вадой мудрасці, каб выявіць прыгожае ззянне
.сапраўднага золата душы

* * *

Людзі часта засяроджваюцца на крытыцы адзін
аднаго, і таму не заўважаюць добрых якасцей іншага
.боку

* * *

Невуцтва аднолькава існуе як на Усходзе, так і на
Захадзе. Калі сустракаюцца невукі з Усходу і Захаду,
яны сварацца і не могуць дамовіцца, дэманструючы сваё
ўслаўленне гонару і самаправеднасці, не слухаючы і не
паважаючы іншыя пункты гледжання, нават калі яны
маюць рацыю. Аднак, калі сустракаюцца мудрыя з
Усходу і Захаду, яны аб'ектыўна разглядаюць пытанні і
працуюць над плённым супрацоўніцтвам, якое
.прыносіць карысць усім

* * *

Бог даў нам душу, розум і цела, і мы павінны
развіваць гэтыя дары гарманічна і збалансавана. Мы не

павінны дазваляць сабе стаць рабамі навакольнага
.асяроддзя або вязнямі звычкі

* * *

Духоўна развітыя бацькі могуць дапамагчы свету,
выхоўваючы дзяцей з духоўнымі схільнасцямі і
прымаючы ўмераны лад жыцця, які характарызуецца
.сузіраннем і самадысцыплінай

* * *

Жаданне — гэта жаданне, якое немагчыма
выканаць, у той час як намер мацнейшы за жаданне.
Сіла волі, з іншага боку, з'яўляецца рухаючай сілай
гэтага жадання ў спалучэнні з актыўнай энергіяй, каб
ажыццявіць яго. Гэта патрабуе мэтанакіраваных і
бесперапынных намаганняў, пакуль жаданне не
рэалізуецца. Як мала людзей сапраўды жадаюць і
дасягаюць таго, чаго хочуць дасягнуць! Вядома, нельга
выкарыстоўваць сілу волі для здзяйснення ганебных і
асуджальных учынкаў, бо гэта парушае сапраўдную
мэту сілы волі і прыводзіць да неспрыяльных і шкодных
наступстваў. Чалавечая воля павінна кіравацца
мудрасцю і разважлівасцю, што вядзе да прасвятлення і
.блізкасці да Бога

* * *

Усё прыгожае і каштоўнае ў гэтым жыцці часта
схавана ў шахтах, ахутаных таямніцай. Рэдкія
каштоўнасці цяжка знайсці, а каштоўныя духоўныя
скарбы трэба раскапаць і здабыць з дапамогай
.інструментаў разумення і мудрасці

* * *

Прыносіць радасць іншым добрымі словамі і
шчырымі парадамі — адметныя рысы сапраўднай велічы.
І наадварот, прычыняць боль іншым саркастычнымі
заўвагамі, негатыўнымі позіркамі і эгаістычнымі
прапановамі — прыкмета зласлівасці. Крыўдны позірк і
злосны подых раняць глыбей, чым балючы ўдар кулаком

ці рукой. Кпіны і здзекі выяўляюць дух
непадпарадкавання і гневу ў злачынцах, у той час як
сяброўскія прапановы выклікаюць раскаянне і
.здзіўленне

* * *

Часам Бог адкрывае сябе сваім каханым як вялікае
святло, або як касмічны голас, або як бязмежная
радасць, або як каханне найвышэйшай салодкасці, або
як разуменне, мудрасць і веды. Яго святло
распасціраецца і распаўсюджваецца, як касмічныя
крылы, над вечнасцю, а часам я бачу гэтую зямлю як сон
у сэрцы гэтага святла, і так я зразумеў, што свет — гэта
.сон

* * *

Мы павінны рабіць усё магчымае, каб ачысціць свае
сэрцы мудрасцю і любоўю да Бога, і ўсвядоміць, што мы
ўсе браты і сёстры, якія разам ідуць да нашага
.нябеснага дому

* * *

Найвялікшае шчасце — гэта пастаянная гатоўнасць
вучыцца і дзейнічаць правільна. Чым больш вы
ўдасканалываецеся самі, тым больш вы дапамагаеце
ўдасканалвацца іншым вакол вас. Чалавек, які
ўдасканалваецца сам, заўсёды шчаслівы, і чым
шчаслівейшыя вы, тым шчаслівейшымі вы робіце іншых
.вакол сябе

* * *

Давайце разам працаваць, каб накарміць галодных,
забяспечыць адзеннем і лекамі тых, хто мае патрэбу,
суцешыць смуткуючых, выцерці слёзы абяздоленых,
прынесці радасць у іх душы і выклікаць усмешку на іх
.тварах

* * *

Калі б Бог не ўклаў Сваю любоў у сэрцы маці, яны б
не змаглі любіць сваіх дзяцей. Боская любоў цячэ праз

сэрцы маці. Дом напоўнены ласкай дзякуючы
прысутнасці ўсеагульнай Маці ў вобразе чалавечай маці,
і мы павінны падтрымліваць полымя мацярынскай любові
.ў нашых сэрцах

* * *

Жыццё тут здаецца бясплодным і хаатычным,
пакуль мы не дасягнем берагоў бяспекі. Мы не павінны
ўскладаць свае надзеі на мімалётныя зямныя мэты і
далікатныя матэрыяльныя прывязанасці. Такія хісткія
связі несвядома аддаляюць нас ад нашай канчатковай
мэты, гэтак жа, як яны аддаляюць нас ад нашага
."сапраўднага "я

* * *

Голас Бога стаіць за бачным жыццём, пастаянна
кліча нас і размаўляе з намі праз кветкі, святыя кнігі і
наша сумленне, і праз усе прыгожыя рэчы, якія робяць
жыццё вартым таго, каб яго жыць. Яго слава
адкрываецца ў духоўным спакоі, які адчувае душа, і ў
.шчырай спробе розуму гарманізаваць з Ім

* * *

Госпадзе, зрабі мяне арлом духоўнага прагрэсу, які
ўзлятае высока над пыльнымі завулкамі вузкалобасці і
перабольшання меркаванняў і перакананняў
Пакліч мяне ўсё вышэй і вышэй, за межы зямных
штуршкоў і хмар, што блакуюць сонечнае святло
Дазвольце мне ўзляцець на крылах раўнавагі да тых
узнёслых нябёсаў высокага ўспрымання
Па-над усімі штормамі і ўраганамі я адпраўлюся на
пошукі нябеснага гнязда
Госпадзе, зрабі мяне арлом духоўнага прагрэсу, які
заўсёды шукае Цябе з тужай і імкненнем
О Госпадзе, асвятлі нас салодкім ветрыкам Тваёй
прысутнасці, напоўні нас тужай па Тваёй слаўнай
прысутнасці і дазволь нашым істотам узбагаціцца Тваёй
боскай мудрасцю. Дай нам адчуць, як Тваё святое святло

пранікае ў кожны аспект нашага жыцця, умацоўваючы
нашу рашучасць, рассейваючы нашу цемру, напаўняючы
нас спакоем і аптымізмам і даючы нам энергію для
.здзяйснення добрых спраў

* * *

Той, хто аказвае маральную і матэрыяльную
дапамогу іншым з сэрцам, поўным дабрыні і шчодрасці,
адчуе, што тое, што ён аддае, вяртаецца да яго, і гэта
.закон дзеяння, які дзейнічае ў сэрцах

* * *

Тое, што чалавек адчувае да іншых, стварае
пастаянныя вібрацыі ў эфіры, прыцягваючы адпаведную
колькасць эмпатыі і дабрыні. Той, хто даруе тым, хто
пакрыўдзіў яго, прыцягне прабачэнне і талерантнасць
.да сябе

* * *

Гэтак жа, як нельга гаварыць па зламаным
тэлефоне, нельга эфектыўна перадаваць малітвы праз
розум, скалечаны ўдарамі трылогі, турботы,
незадаволенасці і прыхільнасці да мімалётнай зямной
славы. Наадварот, гэты розум можна аднавіць праз
глыбокі спакой і цішыню, тым самым павялічваючы яго
здольнасць перадаваць духоўныя заклікі і атрымліваць
.дабраславенні і ўзнёслыя прасвятленні

* * *

У гэтым нясталым, небяспечным і няпэўным свеце ты
адчуваеш сябе абсалютна адзінокім. Толькі Бог ніколі не
.пакіне цябе і не расчаруе тваіх надзей

* * *

О Госпадзе, зрабі мяне празрыстым і чысцінёй, каб я
мог адлюстроўваць Тваё гаючае святло ўва мне

Супакой люстэрка майго розуму, што трасецца ад
трывогі, каб яно магло адлюстраваць твой бясконцы
твар

Адчыніце вокны веры ў маёй душы, каб я мог
удыхнуць водар Твайго спакою
О Ты, Хто прамяністы ў Сабе! О Ты, Хто валодае
веліччу, якую немагчыма апісаць! Паглядзі ў мае
прагнучыя вочы, каб я не бачыў у свеце нічога, акрамя
!Цябе

* * *

Розныя гукі па-рознаму ўплываюць на нервовую
сістэму. Дысанансныя гукі раздражняюць нервы, у той
час як гарманічныя гукі актывуюць расслабленыя і
атрафаваныя тканіны нервовай сістэмы, абуджаючы яе
.жыццёвую сілу

Таму добрае і пяшчотнае слова, натхняльная песня і
голос мудрасці, які шапоча ў святыні душы, — усё гэта
.мае глыбокі і неймаверны ўплыў на чалавечую душу
Жыццё падобнае да кароткага падарожжа [у лес].

Як толькі абед прыгатаваны і пастаўлены на стол,
урываецца звер, прымушаючы ўсіх астатніх сысці.
Большасць людзей жывуць так. Яны шмат працуюць, каб
назапасіць трохі грошай і дасягнуць шчасця і бяспекі,
але іх дзівіць звер хваробы і іншыя бедствы, іх сэрцы
спыняюцца, і яны вымушаны сысці. Людзі не павінны
жыць так, дазваляючы бясконцым задачам красці іх час і
занявольваць іх. Шмат гадоў прайшло такім чынам. Тыя,
хто вырашыў не дазваляць цяжкасцям стрымліваць сябе,
.атрымаюць сілу пераадолець іх

* * *

Як правіла, слова «ежа» выкарыстоўваецца толькі ў
дачынненні да фізічнага харчавання, але існуюць і іншыя
віды харчавання, такія як інтэлектуальная дзейнасць,
разумовая канцэнтрацыя і духоўная мудрасць. Першы
тып (ежа) сілкуе цела, другі тып (разумовая

канцэнтрацыя) сілкуе розум, а трэці тып (духоўная
.мудрасць) сілкуе душу

* * *

Ці спрабавалі вы калі-небудзь зразумець гэтую
няўлоўную «іншую рэч», гэты пастаянна зменлівы і
знікаючы міраж у пустыні, які вы ўсё яшчэ адчуваеце
нават пасля выканання ўсіх сваіх жаданняў? Людзі
прагнуць чагосьці, пакуль не валодаюць гэтым, але як
толькі гэта трапляе ў іх рукі, яны непазбежна
стамляюцца ад гэтага і прагнуць чагосьці іншага. Нават
калі жыццё дае чалавеку ўсё, чаго жадае яго сэрца —
багацце, уладу, сяброў, — ён у рэшце рэшт адчувае
незадаволенасць і пачынае шукаць большага. Але ёсць
адна рэч, ад якой чалавек ніколі не стамляецца, і як
толькі ён гэта знойдзе, ён нічога больш не будзе жадаць
і ніколі не праяняе гэта ні на што іншае: чыстая
радасць душы, якая жыве ў самых глыбокіх кутках
.«уласнага «я

* * *

Свет на працягу ўсёй гісторыі быў узрушаны і
дэстабілізаваны. Вайна стала месцам пакут і болю для
мільёнаў людзей. Сапраўднае і трывалае шчасце
зключаецца ў адчуванні боскай прысутнасці, і няма
большага шчасця ці набытку, чым дасягненне гэтага
.шчасця

* * *

Чаму людзі робяць тое, што прыносіць мала
?задавальнення і шмат клопатаў
Адказ — «звычка», якая з'яўляецца вырашальным
фактарам у лёсе чалавека. Многія людзі ўпарта
прытрымліваюцца шкодных практык, нягледзячы на тое,
што ведаюць пра боль і шкоду, якія яны прычыняюць, з-
за жалезных абдымкаў звычкі. Вярблюд есць калючыя
кусты, нават калі з рота цячэ кроў. Той, хто шукае
задавальненняў, аддаецца сваім задавальненням,

нягледзячы на шкоду, якую яны наносаць яго здароўю.

Алкаголік п'е да смерці, не ведаючы пра духоўную
радасць унутры сябе, якую нельга параўнаць ні з якой
іншай асалодай. Прагны чалавек руйнуе сваё шчасце,
нястомна гонючыся за матэрыяльнымі дабротамі, не
ведаючы, што калі б ён трохі падумаў, то дасягнуў бы
.шчасця, якое нельга купіць за золата

* * *

У святым святле Тваім я буду вечна не спаць, вечна
цешачыся выглядам Твайго благаслаўлёнага аблічча
Я шукаў кахання праз мімалётныя эмоцыі, і пасля
блукання па пустынях абмежаванага чалавечага
кахання я нарэшце знайшоў аазіс боскай любові
Духоўныя разважанні
Для мудрага настаўніка Парамхансы Ёгананды

Бог — гэта скарбніца боскай мудрасці, шырыня якой
неабмежаваная, а змест невычэрпны, а чалавечыя душы
.— гэта каналы, праз якія гэтая мудрасць цячэ
Ёсць шырокія, адкрытыя каналы і вузкія, іржавыя.

Чым большы канал, тым больш і багацей паступае
.боская ласка

* * *

Боль мае карысныя ўрокі для разумных і гатовых
вучыцца, але боль ператвараецца ў тыранічнага
прыгнятальніка для тых, хто скардзіцца і
.незадаволеныя

Боль можа навучыць нас амаль усяму. Яго ўрокі
заклікаюць нас развіваць разважлівасць, самакантроль,
адчужанасць, маральнасць і павышаную
.ўсведамленасць

Напрыклад, боль у страўніку кажа нам не перадаць
.і быць асцярожнымі з тым, што мы спажываем

Боль, выкліканы стратай маёмасці або блізкіх,
нагадвае нам пра часовы характар усіх рэчаў у гэтым
свеце ілюзій

Наступствы няправільных учынкаў матывуюць нас
адрозніваць правільнае ад няправільнага
Але чаму людзі не вучацца ў мудрасці? Тады яны не
падвяргалі б сябе балючым і непатрэбным пакаранням
!ад тырана болю

* * *

О, мой боскі каханы
Ты прысутнічаеш у кожным кутку сусвету
Яна хаваецца ў сэрцы кветак і руж
Яна глядзіць на мяне з акна месяца
З-за заслоны прыроды
І ілюзіі былі схаваныя ад мяне
Не грэбуй мной нават на імгненне вока

* * *

Людзі думаюць, што аскетызм — гэта пазбаўленне
сябе чагосьці, але гэта не зусім праўда. Я адмовіўся ад
малых жаданняў дзеля найвялікшага скарбу ў існаванні

* * *

У сваім пастаянным пошуку шчасця — праз
асуджальныя ці праведныя сродкі — чалавек насамрэч
шукае духоўнай радасці
Ёсць два віды радасці: фальшывая радасць і
сапраўдная радасць
За фальшывай радасцю ідуць смутак і боль, а канец
сапраўднай радасці заўсёды шчаслівы, нават калі яе
пачатак быў сумным або знясільваючым
Бог — гэта вечная радасць, і калі той, хто шукае Яго,
знойдзе тую іншую рэч, якую ён шукаў і шукаў няспынна,
нават пасля дасягнення тых жаданняў, якія, як ён
думаў, прынясуць яму шчасце

У гэтай пастаянна аднаўляльнай радасці той, хто
шукае, знойдзе ўсё шчасце, якога ён шукаў ва ўсім
.астаннім
* * *

Заўтрашні дзень вызначаецца сённяшнім, таму я
прааналізую сваё жыццё і зразумею, якое яно ёсць, а
потым распрацую спосабы зрабіць яго такім, якім яно
.павінна быць
Сёння я буду развіваць дух ініцыятывы, бо той, хто
праяўляе ініцыятыву, падобны да пранізлівага метэора,
.які стварае нешта з нічога
Гэта робіць немагчымае магчымым дзякуючы сіле
вялікага творчага духу
* * *

Божая сіла прысутнічае ў кожным атаме майго
быцця, у кожнай жывой клетцы, у кожным нерве, у
.мозгу і тканінах
Я ў парадку, бо гэтая дабраславёная сіла пранізвае
кожную частку майго цела
* * *

Той, хто здольны захоўваць спакой і спакойна
выконваць свае абавязкі, злучыўся з універсальным
.духам, чый спакой напаўняе існаванне
Незалежна ад таго, наколькі цяжкімі могуць быць
жыццёвыя падзеі і якімі б цяжкімі ні здаваліся
перажыванні, псіхалагічны стан павінен адлюстроўваць
.спакой, а розум павінен захоўваць раўнавагу
Ні жудасная няўдача не павінна пахіснуць асновы
душы, ні бліскучы поспех не павінен прыводзіць яе ў
экстаз

Той, хто праяўляе спакой і самавалоданне —
сапраўды, а не прыкідваецца — дасягнуў берагоў
сапраўднага спакою і міру, якія не могуць быць
.парушаныя знешнімі ўплывамі

Той, хто хоча змяніцца да лепшага, павінен развіць у
сабе моцную, ціхую, спакойную волю і не адмаўляцца ад
.добрых рашэнняў

Цудоўна думаць пра Бога падчас заняткаў і рабіць
гэтую практыку часткай паўсядзённага жыцця

* * *

Некаторыя з тых, хто імкнецца вучыцца, праходзяць
па сцежцы кароткую адлегласць, потым губляюць
энтузіязм, мяняюць кірунак і забываюць пра свае
рашэнні

Іншыя робяць усё магчымае, каб працягваць шлях,
нягледзячы на тое, што часам паддаюцца старым
звычкам, але тым не менш працягваюць ісці і
прыкладаць намаганні, таму іх схільнасці становяцца
больш вытанчанымі, і яны становяцца моцнымі,
.здоровымі і энергічнымі з цягам дня

* * *

Пазітыўнае мысленне вядзе да бачання нябачнай
боскай сілы, якая можа пашырыць малыя
інтэлектуальныя магчымасці і абмежаваныя сэнсарныя
ўспрымання, стаць сведкам усплёскаў найвялікшага
дабра і адкрыць вялікае акно неабмежаванай шырыні,
праз якое боскую прысутнасць можна ўбачыць ва ўсёй
.яе пышнасці і боскай багацці паўсюль

Спакой — гэта тое, што патрэбна ўсяму свету,
асабліва тым, хто ідзе шляхам сузірання і жадае
.дасягнуць высокіх духоўных гарызонтаў

Духоўныя намаганні, якія робяцца ціха і мірна,
звычайна эфектыўныя і плённыя, бо калі фізічныя рухі
спыняюцца, думкі актывізуюцца, а спячыя духоўныя
.энергіі абуджаюцца

* * *

Мы не павінны адчуваць знясіленне або
расчараванне з-за сваіх памылак, а замест гэтага
заўсёды павінны глядзець на добрыя бакі свайго

досведу і вучыцца на іх. І што б ні здарылася, мы павінны
.звяртацца да Бога па дапамогу і кіраўніцтва

* * *

Новы вучань думаў, што зможа зразумець духоўныя
вучэнні толькі праз тэарэтычнае вывучэнне, і, больш за
тое, ён таксама імкнуўся вучыць іншых, таму настаўнік
:Парамаханса сказаў яму

Духоўная ўсведамленасць — гэта не знешняя
.прышчэпка (як расліна), а хутчэй рост і развіццё знутры

* * *

Наступнае пасланне было адрасавана майстрам
Парамахансай Ёгананда сваім вучням у студзені 1944
года, калі ён пісаў сваю кнігу «Аўтабіяграфія ёга» , якая
была перакладзена на 35 моў і працягвае друкавацца і
карыстацца папулярнасцю з моманту яе выхаду каля 70
.гадоў таму

:Мае дарагія сябры

Свабода выбару ў значнай ступені складаецца з усіх
відаў жаданняў, мар, намераў і волі. Аднак неабходна
адрозніваць сапраўдную свабоду выбару ад яе менш
.значных праяў

Нашы намаганні, наша сіла і ўсе нашы фізічныя,
маральныя і духоўныя дзеянні пачынаюцца і
бесперапынна дзейнічаюць дзякуючы сіле волі
Сіла волі складаецца з бесперапынных цыклаў
непахіснай рашучасці і дзеянняў, сканцэнтраваных
вакол жадання, пакуль яна не дасягне дастатковай
.ступені сілы для дасягнення жаданага выніку

Я атрымаў вялікі ўрок з кнігі, якую пішу, бо раней я
пісаў, не пераглядаючы напісанае, але мне даводзілася
пераглядаць кожны абзац сваёй аўтабіяграфіі, і мне
падабалася вяртацца да гэтых цудоўных тэстаў, зноў
.гартуючы кнігу

У гэтым жыцці ў мяне было шмат прыгод: я чытаў
лекцыі, будаваў будынкi і маляваў, і сакрэт майго
.поспеху заўсёды быў у сіле волі
Усё, што я спрабаваў зрабіць з дапамогай сілы волі,
было дасягнута, і я запэўніваю вас, што калі вы цвёрда
настроены нешта зрабіць, гэта будзе дасягнута з Божай
.дапамогай
Мы павінны дзяліцца боскай радасцю з іншымі. Няма
.нічога цудоўнейшага, чым гаварыць пра Бога ад сэрца
Калі вы зможаце пераканаць кагосьці, што шлях
граху вядзе ў даліну смерці, а шлях медытацыі і
выканання боскіх законаў — да вечнага жыцця, вы
ўзбагаціце яго жыццё больш, чым калі б вы далі яму
.мільён долараў
Грошы мімалётныя, але веды пра Бога застаюцца з
намі і суправаджаюць нас у наступным свеце. Таму я
адчуваю вялікую радасць, калі бачу, як хтосьці імкнецца
.і робіць усё магчымае, каб пазнаць Бога
Хоць я планую і раблю шмат чаго ў свеце, я раблю
гэта, каб дагадзіць Богу. Нават сярод працы і мітусні
патрабаванняў я шапчу: «Дзе Ты, Госпадзе?» і ўвесь свет
.змяняецца, і я бачу вялікае святло
Я — маленькая бурбалка ў гэтым зіхатлівым акіяне, і
!якая ж гэта вялікая радасць

* * *

Мы не павінны абмяжоўваць свае думкі сумнымі і
жахлівымі рэчамі ў гэтым жыцці. Мудрасць патрабуе ад
нас накіроўваць свае думкі і пачуцці да вечнай боскай
.сілы, якая не змяняецца і не пераўзыходзіць
Не лічы сябе слабым і бездапаможным, бо твой мозг
захоўвае велізарную колькасць энергіі, якой дастаткова,
каб забяспечваць харчаваннем вялікі горад на працягу
!?двух поўных дзён, і ўсё ж ты кажаш, што ты знясілены

Калі вы імкнецеся дасягнуць поспеху,
выкарыстоўвайце кожную магчымасць, не выцясняючы
іншых

Аднойчы я ішоў па вуліцы ў Бостане, і бок вуліцы,
адведзены для пешаходаў, па якім я ішоў, быў
перапоўнены пешаходамі, і амаль усе яны былі перада
мною, таму было цяжка кагосьці абысці. Тым не менш, я
вырашыў паміж сабой, што буду наперадзе натоўпу,
.нікога не штурхаючы

Я пачаў шукаць магчымасці і шукаць тут і там
прагаліны сярод пешаходаў, чым і карыстаўся, пакуль не
дасягнуў жаданага і не стаў першым сярод натоўпу,
.нікога не цеснячы

Тады я сказаў: «Усё ў парадку, яны могуць ісці
наперадзе мяне пасля таго, як я дасягну таго, чаго
«хацеў

* * *

Бог — крыніца здароўя, дабрабыту, мудрасці і
вечнай радасці

Калі мы злучаемся з Ім, наша жыццё становіцца
паўнаўдаснаваным, а без Яго жыццё застаецца няпоўным
Звярнём увагу на тую ўсемагутную боскую сілу, якая
дае нам жыццё, здольнасці і мудрасць
Памолімся, каб гэтая вялікая праўда ўвайшла ў наша
жыццё

І каб гэтая вечная сіла магла цячы праз нашы целы
І каб непарыўная радасць прыйшла ў нашы сэрцы

* * *

За цемрай заплюшчаных вачэй хаваюцца цудоўныя
сілы Сусвету, усе благаслаўленыя добрыя душы і вечнае
.існаванне, якое не мае ні мяжы, ні канца
Праз сузіранне мы пазнаем абсалютную праўду і
бачым яе схаваныя дзеянні ў нашым жыцці і ва ўсіх
.цудах стварэння

Калі вучань выяўляе, што не робіць поспехаў, якія жадае, ён павінен падумаць пра сябе, прааналізаваць свае думкі і вызначыць перашкоды, якія стаяць на яго шляху

Часта прычынай з'яўляецца адсутнасць сапраўдных намаганняў і рассеяны розум. Часта перашкоды вынікаюць з глыбока ўкаранёных звычак, якія трэба выкарчаваць з саду жыцця, каб карані шчасця маглі расці і квітнець у глебе душы

Не спяшайцеся рабіць вялікія справы толькі таму, што хочаце развіць сваю сілу волі

Каб дасягнуць поспеху, спачатку трэба праверыць сваю сілу волі з дапамогай дробязяў, якія, як вы думалі, не зможаце зрабіць. Калі вы прыкладзеце намаганні, поспех будзе вашым

Я дагэтуль памятаю ўсе мэты, якія мае сябры і іншыя людзі казалі мне, што я ніколі не змагу дасягнуць, але я іх дасягнуў

Гэтыя людзі з «добрымі намерамі» могуць прычыніць вялікую шкоду сваімі меркаваннямі; няхай Бог абароніць нас ад іх і іх парад

Найбольшы ўплыў на сілу волі аказвае таварыства.

Хадзіць на шумныя вечарынкi замест медытацыі ў святыні спакою забруджвае розум пылам свецкіх вібрацый, настолькі густым, што ад іх цяжка пазбавіцца

Воля чалавека непазбежна ўмацоўваецца або аслабляецца пад уплывам яго спадарожнікаў

Развіць сілу волі толькі дзякуючы ўласным намаганням надзвычай складана. Вам патрэбен добры прыклад для пераймання. Калі вы хочаце стаць мастаком, жывіце ў атачэнні добрых карцін і мейце зносіны з мастакамі. Калі вы хочаце стаць духоўным чалавекам, сябравайце з духоўнымі людзьмі

высакароднага характару

* * *

Вышэйшы чалавек, які ведаў, як пашырыць сваю
свядомасць і ператварыць яе ў бясконцы абсалют, можа
ўспрымаць стварэнне як касмічны сон, гэтак жа, як ён
.можа з пэўным веданнем сказаць, што матэрыі не існуе
Праз доўгія этапы самадысцыпліны і ідучы шляхам
медытацыі або іншых метадаў духоўнай рэалізацыі, такіх
як любоў, служэнне, альтруізм і адыход ад эгаізму,
шчыры шукальнік Бога растварае дваістасць і разумее
.вечнае адзінства існавання

* * *

Каханне — гэта не проста эмоцыя; гэта вельмі
рэальная сутнасць, і калі яно свядома накіравана, яно
знаходзіць свой шлях — без памылак — да сваёй мэты
Каханне — гэта таксама вялікая сіла. Той, хто шукае
Бога, можа спрабаваць розныя спосабы, але ён не
знойдзе Яго, пакуль не выкажа сваё найвялікшае
.жаданне і найглыбейшае жаданне

* * *

Чалавек становіцца тым, кім яго пераконвае яго
розум. Калі ў цябе моцная воля, ты пераможаш у
.жыццёвай бітве
Чым больш розум засяроджвае сваю ўвагу на
мімалётных рэчах, тым слабеюць яго сілы, і чым больш
ён сцвярджае духоўную прыроду душы, тым больш яна
.становіцца духоўнай і яе сілы аднаўляюцца

* * *

Свет будзе працягваць свае ўзлёты і падзенні і
ваганні, дык куды ж нам звярнуцца па кіраўніцтва і
накірунак? Не да нашых прадуманых і забабонных
.уяўленняў, а да голасу праўды і кіраўніцтва ўнутры нас

* * *

Матэрыя і розум, Сусвет з яго зоркамі і планетамі,
шчыльныя паверхневыя хвалі, тонкія празрыстыя
падводныя плыні матэрыяльнага стварэння, чалавечыя
здольнасці пачуццяў, волі і свядомасці, жыццё і смерць,

дзень і ноч, здароўе і хвароба, поспех і няўдача — гэта
рэальнасці згодна з законам адноснасці, які кіруе гэтай
.касмічнай марай

Усе дваістасці, успрыманыя законам адноснасці,
рэальныя для чалавека-ледзьмака, які адыгрывае сваю
.невялікую ролю ў вялікай касмічнай мары
Каб чалавек вызваліўся з аблокаў ілюзій — закона
адноснасці — ён павінен прачнуцца ад сну да вечнага
.няспання

Мы не можам змяніць сон уяўленнем або
адмаўляючы яго існаванне, або прымаючы «жыццё», але
адкідаючы «смерць», або прызнаючы здароўе, але
.ігнаруючы хваробу
Кожны чахол з'яўляецца неад'емнай часткай свайго
супрацьлеглага, як два бакі адной тканіны
Дваістасць — гэта два бакі аднаго медаля, і той, хто
шукае ісціны, не спрабуе аддзяліць іх у сваім розуме, а
хутчэй узвышаецца над імі з дапамогай мудрасці і
.пэўных ведаў

* * *

Божая любоў узвышае нас і пашырае наша
разуменне. Я не магу думаць пра сябе як пра
абмежаванага толькі гэтым целам, бо я адчуваю, што
.прысутнічаю ва ўсіх целах
Гэтак жа, як я адчуваю сваю ўласную свядомасць у
кожнай частцы свайго цела, я адчуваю, што вы ўсе —
частка мяне, і я адчуваю, што ўсе жывыя істоты
знаходзяцца ўнутры майго касмічнага цела, і я адчуваю
.адчуванні кожнага
Гэта не ўспрыманне і не ўяўленне, а самапазнанне.

Гэта ўсведамленне — гэта больш, чым проста чытанне
думаў; гэта свядомае ўсведамленне пачуццяў кожнага, і
.гэты стан называецца касмічнай свядомасцю

Калі гэтае ўсведамленне праяўляецца ў вас,
усведамленне "я" знікае, і вы адчуваеце, што ўсе істоты
.пранізаны адным боскім жыццём

* * *

Гэты свет дзіўны, бо ўсё ў ім схільнае да змен і
трансфармацыі, і па гэтай прычыне чалавек не павінен
ставіць якар лодкі свайго шчасця на берагах гэтага
.свету

Незалежна ад таго, ці пакутуеце вы ў гэтым жыцці,
ці атрымліваеце асалоду ад дабрабыту і ўлады, ваша
свядомасць павінна заставацца нязменнай. Калі вы
зможаце дасягнуць псіхічнай раўнавагі, нішто не зможа
.вам нашкодзіць

Жыццё ўсіх вялікіх людзей паказвае, што яны
дасягнулі гэтага бласлаўленага стану. Тых, хто ўскладае
свае надзеі на дасягненне зямнога шчасця, чакае шмат
праблем, бо кашмары часта суправаджаюць прыгожыя
.сны

Калі вы будзеце лічыць сон проста сном, не больш за
тое, прыемны ён ці жахлівы, вы адчуеце спакой, а калі
зразумеете, што гэтае жыццё — таксама сон, вы
.вызваліцеся ад яго кашмараў

* * *

Чалавек павінен радавацца, таму што ён можа
ўзняцца над дробязямі і негатывам жыцця, і таму што ён
можа — з пазітыўнымі думкамі — стварыць патрэбныя
.ўмовы, якія прыцягваюць элементы поспеху

Суровы і нестабільны настрой падобны да раку, які
грызе спакой душы, і тыя, хто пакутуе ад змрочнага
.настрою, не могуць пазбавіцца ад сваіх праблем

Але дрэнныя звычкі і праблемы можна пераадолець
спакойным, рацыянальным мысленнем. Калі чалавек са
шкоднай звычай прызнаецца ў гэтым, ён прызнае сваю
.няўдачу

* * *

О Госпадзе, я параўнаў зямныя спакусы з Тваёй
боскай любоўю і знайшоў Тваю любоў мацнейшай за
любую спакусу ці спакусу

* * *

Гэтак жа, як алей разпальвае агонь ярчэй, так і гнеў
сілкуе гнеў і ўзмацняе яго, а грубае абыходжанне
падштурхоўвае іншых працягваць грубыя паводзіны і
.робіць іх больш упартымі і жорсткімі
Спакойны і лагодны чалавек пераадольвае гнеў
спакоем, супакойвае буру разладу, звяртаючыся да
цішыні, і развейвае разлад і канфлікты лагоднымі,
.пяшчотнымі словамі і ўвагай да пачуццяў іншых

* * *

:Настаўнік Парамаханса сказаў пра праўду
Яно існуе, нават калі ў яго ніхто не верыць, тады як»
.«тэорыі павінны быць падмацаваны ідэямі і словамі

* * *

Каханне павінна быць гаспадаром свету

* * *

Да цябе я прыходжу з песнямі маёй радасці
І я прынёс табе скарбы са скарбніцы маёй душы
І ў глыбіні сэрца майго я збіраю для цябе нектар
боскай тугі

Я змарнеў ад смагі ў пустыні фальшывых надзей

Але цяпер мае жаданні згаслі назаўжды

Бо чэрпае яно з Тваіх багатых крыніц

Шэпт твайго святога водару цячэ да мяне

Мая свечка шчасця ззяе святлом тваёй радасці

Я ледзь не памёр сярод міражу зямных аазісаў

І цяпер мяне ахопліваюць хвалі твайго духу

О, калі б я толькі мог патануць у тваім боскім акіяне

і жыць вечно

* * *

Сонечныя разумовыя гарызонты ўтрымліваюць

ультрафіялетаваыя прамяні, якія знішчаюць усе

псіхалагічныя бактэрыі. Не блакуйце гэтыя прамяні
.шкляным бар'ерам з вузкіх і абмежаваных перспектыв

* * *

У доме Божым не павінна быць падзелаў

* * *

Наша любоў да іншых магчымая дзякуючы сіле
пачуцця любові, якую мы атрымліваем з Тваёй шчодрай
рукі, о Госпадзе

Дык натхні нас, каб мы аддалі Табе нашу

!найвялікшую любоў і гарачае жаданне

Ты даў нам бацькоў і маці, братоў і сяцёр, сыноў і
дачок, стрыечных братоў і сяцёр і спадарожніка жыцця

Дзеці і сябры, магчыма, мы зможам навучыцца

любіць вас з дапамогай розных праяў і тонкіх
натуральных адрозненняў для ўсіх відаў чалавечых
адносін

О вечна кахаючы, о Найвышэйшы Блізкі! Навучы
мяне сплясці букет з усіх кветак чалавечага кахання і

.пакласці яго як ахвяру ў Твой благаслаўлёны храм

Але калі з-за маіх шматлікіх абавязкаў я не магу

падарыць табе ўвесь букет, я сарву адну кветку,
найлепшую і найсвежую з кветак, і пакладу яе да тваіх

!ног, спадзеючыся, што ты прымеш яе ад мяне

* * *

Знешні выгляд, асабліва вочы, прыблізна паказвае,

якім быў чалавек у мінулым. Унутранае "я" моцна

.ўплывае на знешнюю форму

Вочы чалавека — гэта яго найважнейшая фізічная

асаблівасць, і трэба імкнуцца зрабіць свае вочы

?прыгожымі. Як гэта можна зрабіць

Нашы вочы выразна раскрываюць нашу ўнутраную

прыроду, і адзін са спосабаў упрыгожыць знешні выгляд

і выраз вачэй — гэта развіваць прыгожыя ўнутраныя

.думкі і пачуцці

Некаторыя вочы вельмі жорсткія, а некаторыя
адлюстроўваюць злосць ці эгаізм
Незалежна ад таго, наколькі мілымі могуць
здавацца словы чалавека і якімі цудоўнымі могуць быць
яго ўчынкi, вы можаце дакладна зразумець яго
сапраўдную прыроду па выразе яго вачэй, бо ён не можа
.схавацца за гэтымі двума адчыненымі вокнамі
Таму чалавек павiнен думаць прыгожымі і творчымі
думкамі, і паколькі яны створаны па вобразу Божаму,
.яны не маюць права псуваць сваё ўнутранае жыццё
Прыгожыя вочы, якія адлюстроўваюць мір, спакой і
шчырую любоў, варта выходзіць праз развіццё спакою,
.любаві і міру

Толькі з дапамогай гэтага метаду можна развіць
духоўны магнетызм, які мацнейшы за ўсе абмежаванні і
.абмежаванні фізічнай знешнасці

* * *

Калі мы прымаем цвёрдае рашэнне пасля дбайнага
вывучэння пытання і вызначэння ўсіх «за» і «супраць»,
звязаных з гэтым пытаннем, і калі мы актывуем сваю
волю, мы можам зрабіць у сваім жыцці шмат змен, якія
.могуць здацца немагчымымі
Свабода волі існуе, і калі б яе не было, ніхто не змог
бы пазбегнуць уплыву ўнутранага і знешняга асяроддзя,
рост быў бы абмежаваны, сфера творчай дзейнасці
звужалася б, і чалавек не мог бы развівацца і падняцца
.вышэй за першабытны ўзровень
Канцэпцыя новых сацыяльных сістэм і прагрэсіўныя
ідэі, звязаныя з незалежнай інстытуцыйнай працай,
метады, якія выкарыстоўваюцца ў перадавых навуковых
адкрыццях, разнастайныя сферы даследаванняў і
даследаванняў, а таксама творчая літаратурная
дзейнасць — усё гэта пацвярджае здольнасць чалавека
ажыццяўляць свабоду выбару ў любой галіне з Божай
.дапамогай і сілай волі

* * *

Дысцыплінаваная мова і адсутнасць гневу і крыўды
робяць чалавека самавалоданым і паважаным у сваім
доме. Гэта ўключае ў сябе мудрае і рацыянальнае
вырашэнне сямейных канфліктаў або супакойванне
.іншых добрым словам
Гэта знак перамогі і нават гераізму, нават на думку
саміх праціўнікаў

* * *

Разуменне — найкаштоўнейшы скарб жыцця. Гэта
ўнутранае бачанне, інтуітыўнае ўспрыманне, з
дапамогай якога мы можам пазнаць праўду пра сябе і
іншых, а таксама пра тое, як спраўляцца з усімі
абставінамі, якія ўзнікаюць на нашым шляху, гэтак жа,
як яно дапамагае нам карэктаваць свае погляды і
.дзеянні ў адпаведнасці з патрабаваннямі
У гэтым свеце наша разуменне часта абмежаванае, і
калі наша разумовае бачанне затуманена, становіцца
.немагчымым прадбачыць рэчы і ведаць іх наступствы
Паколькі мы не можам прадбачыць магчымыя
наступствы сваіх дзеянняў, мы часта прымаем
няправільныя рашэнні
Каб жыць у міры ў гэтым свеце, мы павінны цалкам
усведамляць сваё асяроддзе і ведаць, у якім кірунку мы
.рухаемся
Мы павінны валодаць гэтым унутраным пачуццём,
якое падказвае нам, якім будзе наша будучае жыццё,
.зыходзячы з нашых цяперашніх учынкаў

* * *

Розум трэба араць плугам правільнага ўспрымання,
бо яго глеба сухая і суровая, а яго глеба павінна быць
увільготнена аптымізмам і адкрытасцю, і ў яго трэба
пасаdziць насенне веры, а насенне паліваць водамі
.добрай волі ў гармоніі з боскай воляй

* * *

Адзін з вучняў спытаў настаўніка Парамахансу пра
малітву, якая б хутка прывяла да яго боскага каханага, і
:настаўнік сказаў

Бог хоча толькі схаваныя жамчужыны малітвы
.глыбока ў шахце вашага сэрца

* * *

Хто даў нам здольнасць любіць? Бог
Дык хто ж больш за ўсё заслугоўвае нашай любові?

Бог

Няма сапраўднага кахання без Бога, бо Бог ёсць
каханне

* * *

Мы не павінны забываць, што Бог — наш
пастаўшчык, і што сапраўдны дабрабыт вымяраецца не
тым, чым мы валодаем, а тым, чаго мы можам дасягнуць
.дзякуючы сіле волі

Шчасце патрабуе намаганняў па скарачэнні
жаданняў і развіцці здольнасці задавальняць асноўныя
патрэбы, а таксама аптымізму ў тым, што ўмовы
палепшацца з Божай дапамогай, нягледзячы на ўсе
перашкоды і перашкоды, якімі б цяжкімі яны ні
.здаваліся

* * *

Голас мудрасці звяртаецца да ўсіх добрых сэрцаў,
якія знаходзяцца ў гармоніі з высокімі духоўнымі
вібрацыямі, і блукае па паветры ў пошуках гарманічных
.ідэй, якія імкнуцца да міру, любові і ўзнёслых ведаў

* * *

Нашы сэрцы — гэта пацеркі, а каханне — гэта нітка
боскага ружанца, якая трымае нашы сэрцы разам

* * *

Не дазваляй сваёй маёмасці валодаць табой

* * *

Я дагэтуль памятаю многіх вучняў, якія прыходзілі
да майго настаўніка, а потым пакідалі яго, бо не мелі
правільнага разумення

Я сказаў сабе: «Многія могуць прыйсці і многія
.«могуць сысці, але я застануся непахісным да канца
Мой настаўнік быў строгім і ветлівым чалавекам, і
многія не маглі цярпець з'яўлення яго бліскучай мудрасці і
:пакідалі манастыр, але я аднойчы сказаў яму
Ёсць хтосьці, хто ніколі цябе не пакіне, і гэты"
"чалавек — я

Я рады, што стрымаў сваё абяцанне, бо яго духоўнае
кіраўніцтва адкрыла мне вочы і асвятліла мой розум
.святлом Бога
* * *

Памятайце, што Божая ласка — гэта найвялікшае з
усяго. Калі ўвесь свет задаволены вамі, але вы не маеце
Божай ласкі, вы падобныя да таго, хто хапаецца за
вецер або дзьме на попел. Але калі ўвесь свет злуецца
на вас або супраць вас, але вы маеце Божую ласку, то вы
кантралюеце сітуацыю і з'яўляецеся сапраўдным
.шчаслівым уладальнікам усяго
* * *

Наша жыццё цалкам залежыць ад Бога, і калі мы
звернемся да Яго і будзем спадзявацца на Яго дапамогу,
Ён пакажа нам шлях і накіруе нас на правільны шлях
.вырашэння нашых праблем і пазбаўлення ад цяжкасцей
* * *

Боскі скульптар
Няхай кожны ўдар майго сэрца будзе
«Новае слова ў вершы «Маё вечнае каханне да цябе
І хай кожны гук, які вымаўляюць мае вусны, будзе
перададзены
Благаслаўленыя вібрацыі ад твайго святога голасу
Няхай кожная мая думка будзе напоўнена радасцю
Тваёй прысутнасці

Няхай мая воля будзе напоўнена Тваёй боскай
жыццёвай сілай
Упрыгож усе мае думкі, выразы і памкненні Тваёй
ласкай

О, найсвятэйшы боскі скульптар
Сфармууй маё жыццё так, як табе трэба
Згодна з вашым унікальным дызам

* * *

Бог адказвае нам, калі мы прыкладаем намаганні, і
тады мы разумеем, што Ён сапраўды існуе, чуе нашы
малітвы і выконвае нашы жаданні. Тыя, хто пастаянна
думае пра Яго і разважае пра Яго, адчуюць Яго святую
.прысутнасць і ўбачаць Яго благаслаўлёнае святло
Той, хто мае шчырае жаданне і цвёрдую рашучасць,
непазбежна дасягне сваёй мэты, нягледзячы на мінулыя
памылкі, але працяг гэтых памылак — вялікі грэх
супраць сябе, бо той, хто памыляецца, пазбаўляе сябе
.сапраўднага шчасця

Чалавек мае ўладу шкодзіць сабе ці прыносіць
карысць, і ён мае права трымаць ад сябе мурашак
.невуцтва, каб яны не кусалі яго і не раздражнялі
Калі чалавек не хоча быць шчаслівым, ніхто не можа
зрабіць яго шчаслівым, і ён не павінен вінаваціць Бога ў
сваім няшчасці

Калі б Бог не даў нам свабоды выкарыстоўваць сваю
волю, Ён быў бы адказны за нашы пакуты, але Ён даў
нам гэтую свабоду, і мы самі фарміруем сваё жыццё па
.сваім выбары

* * *

:Глыбейшы сэнс цішыні
Калі вучня пераследуюць пачвары страху, хваробы і
.іншыя непрыемнасці, ён шукае прытулку спакою ў сабе
Духоўна абуджаная асоба жыве днём і ноччу ў
крэпасці спакою, неўспрымальнай да клопатаў і смутку, і
.жахі свету не могуць парушыць яе

Тыя, хто ўваходзіць у святыню цішыні, могуць мець
зносіны з іншымі душамі, якія любяць Бога, гэтак жа, як
.яны могуць зразумець мову руж і ўсіх жывых істот
Чым глыбейшая цішыня вучня, тым большае яго
шчасце

Радасць, што хаваецца за вокнамі думкі, якую трэба
даследаваць і раскрываць у глыбіні цішыні, — гэта
.вялікая радасць, якая не паддаецца апісанню
* * *

Я ўспрымаю цывілізацыю як сад, дзе я бачу, як
прарастаюць і квітнеюць усе віды чалавечых якасцей
Як пчала, мой розум шукае кветкі добрых якасцей
Пчала ляціць толькі на тыя кветкі, з якіх яна можа
.сабраць найлепшы мёд
Падобным чынам, мы павінны пераймаць пчалу, якая
п'е толькі самы салодкі нектар. Гэта азначае, што мы
павінны старацца ўбіраць добрыя якасці і цноты, якія мы
.бачым у іншых
Бог — гэта благаслаўлёны мёд, які цячэ ў
ўспрымальныя душы і напаўняе іх дабрынёй і
салодкасцю
* * *

Той, хто жадае пашырыць свой кругагляд, павінен
падняцца вышэй за ўсведамленне секты, колеру скуры,
расы і сляпога фанатызму, практыкаваць самакантроль,
быць добрым і прыязным, а таксама быць умераным у
.ежы, напоях і іншых задавальненнях
Ён павінен рабіць тое, што ўхваляе яго сумленне і
што прыносіць яму спакой, казаць праўду, не красці, не
падманваць іншых, не аддавацца задавальненням, якія
шкодзяць здароўю і знясільваюць жыццёвыя сілы, і
трымацца далей ад страху, гневу, прагнасці, зайздрасці і
.трывожных апантаных ідэй

І каб ён навучыўся пераносіць спякоту, холад і іншыя
цяжкасці, не засмучаючыся, і каб ён умацаваў сваю веру
.ў Бога, найвялікшы прытулак ад усіх страхай і зла

* * *

Адносіны паміж мной і маім настаўнікам былі
ідэальнымі і цудоўнымі. Адносіны паміж духоўным
настаўнікам і вучнем — гэта каханне ў найвышэйшым
.сэнсе гэтага слова

Калісьці я пакінуў манастырскае жыццё, думаючы,
што змагу больш паспяхова шукаць Бога ў Гімалаях, але
я памыляўся, і я адчуў гэта, як толькі сышоў

Калі я вярнуўся праз некалькі дзён, настаўнік
паставіўся да мяне так, быццам я яго ніколі і не пакідаў.

Замест таго, каб адлаяць мяне, ён, як звычайна,
прывітаў мяне і спакойна сказаў: «Давайце паглядзім,
.«што мы можам прыгатаваць на сняданак сёння раніцай
Дык я сказаў яму: «Але хіба вы не злуецца на мяне,

«?сэр, за мой сыход

Ён адказаў: «Вядома, не, я нічога не чакаю ад іншых,
і таму іх жаданні не могуць супярэчыць маім. Я не буду
эксплуатаваць цябе дзеля асабістай выгады, і нішто не
.«радуе мяне больш, чым тваё шчасце

Упершыню я адчула, што хтосьці мяне сапраўды

!кахае

Калі б я кіраваў справамі бацькі і звольніўся з працы,
ён бы раз'юшыўся на мяне. Напрыклад, калі я адмовіўся
ад выгаднай прапановы працы (у кампаніі, дзе мой
бацька быў кіраўніком), ён не размаўляў са мной сем
.дзён

Мой бацька любіў мяне шчырай бацькоўскай
любоўю, але гэта была сляпая любоў, бо ён думаў, што
грошы зрабляць мяне шчаслівым, але грошы разбураць
.маё шчасце

Праз нейкі час, калі я заснаваў сваю школу
інтэграванай адукацыі, мой бацька перадумаў і сказаў:
.«Я рады, што ты не пагадзіўся на гэтую працу
Наадварот, стаўленне майго настаўніка было зусім
іншым, бо, нягледзячы на тое, што я сышоў з манастыра,
.яго любоў да мяне не змянілася, і ён не дакараў мяне
* * *

Я занадта доўга ляжаў у ложку мінулага, сучаснасці
і будучыні Твайго стварэння, Госпадзе, і я — дзіця
вечнасці — адчуваў трывогу
Я змагаўся зноў і зноў, але дарэмна. Аднак,
нарэшце, мне ўдалося, я выскачыў з ложка, акружаны
бар'ерамі падманлівай адноснасці, і ты ўзяў мяне на рукі
.і пакалыхаў пад мелодыі вечнага спакою
Я — дзіця вечнасці — Тваёй вечнасці, Госпадзе
Я кладу галаву на грудзі твайго ўсяго існавання
* * *

Я — райская птушка: нябесная птушка, створаная
тваімі благаслаўлёнымі рукамі
Яна ўпрыгожыла мяне грацыяй і вытанчанымі
колерамі: пухам пяшчоты і залатымі пёрамі духоўнага
росквіту
Я ўзлятаў высока ў змрочнай, нахмуранай
атмасферы жыцця ў пошуках раю асалоды, і мае яркія
пёры былі запэцканыя цёмнымі плямамі адчаю
Прыйдзі, Божа мой, і абмый птушку Твайго раю
.прамянямі мудрасці і чыстымі, салодкімі водамі спакою
* * *

Існуе тып бактэрый, якія нараджаюцца,
.размнажаюцца і паміраюць усяго за дзве гадзіны
Гэты тып тэсту можна правесці за паўдня або менш,
чым чалавеку трэба на працягу доўгага перыяду часу,
.які можа доўжыцца да васьмідзесяці гадоў
Семдзесят ці восемдзесят гадоў, якія мы
пражываем, — гэта толькі мімалётны момант у вечнасці.

З адноснага пункту гледжання, усё, што з намі
адбываецца, адбываецца з такой жа хуткасцю, як і з
вышэйзгаданымі бактэрыямі. У кожны мімалётны момант
вечнасці пралятае шмат гадоў паводле чалавечага
адлічэння. Таму час занадта каштоўны, каб яго
.марнаваць

* * *

Чалавек не павінен рабіць тое, што не ўхваляе яго
сумленне, і павінен быць сваім гаспадаром. Як толькі ён
зразумее, што ён гаспадар сваіх думак, пачуццяў і
ўчынкаў, нішто не зможа кантраляваць яго ці ўплываць
.на яго

* * *

Нягледзячы на тое, што розум мае вялікі ўплыў на
цела, неразумна грэбаваць ім
Чалавек павінен харчавацца адпаведнай здаровай
ежай, аддаючы перавагу ёй перад шкоднай
Калі вашы абставіны патрабуюць ад вас жыць з
людзьмі, якія вас нервуюць, пажадана час ад часу
мяняць сваё асяроддзе. Але яшчэ лепш змяніць свой
псіхалагічны стан, каб вас не турбавалі дзеянні іншых.
Змяніце сябе, і тады вы зможаце жыць у міры і шчасці
.дзе заўгодна

* * *

Свет у цэлым падобны на псіхіятрычную бальніцу.
Некаторыя людзі пакутуюць ад рэўнасці і зайздрасці,
іншыя — ад гневу, нянавісці і пажадлівасці. Яны
з'яўляюцца ахвярамі сваіх звычак і эмоцый. Але вы
.можаце стварыць мір у сваім асяроддзі

* * *

Эмоцыі маюць пэўныя наступствы для розуму і цела.
Зайздрасць і страх робяць твар бледным, а каханне —
.прымушае яго ззяць

* * *

Калі ты можаш быць спакойным, ты заўсёды будзеш
шчаслівы

Калі вы вырашыце змяніцца да лепшага,
памытайце, што добрая кампанія і высакародны ўплыў
надзвычай важныя і неабходныя для дасягнення вашай
.мэты

Уплыў навакольнага асяроддзя — добрага ці
дрэннага — мацнейшы за волю, таму ўлічвайце гэта ў
.сваіх адносінах і ўзаемадзеянні з іншымі
Самааналіз таксама неабходны для
самаўдасканалення

Калі вы можаце смела і без страху аналізаваць сябе,
вы зможаце вытрымаць аналіз іншых, і іх крытыка вас не
.закране
* * *

Хтосьці можа сказаць: «Мне пляваць на
задавальненне ці шчасце, я живу, каб чагосьці
.«дасягнуць, каб, напрыклад, дасягнуць поспеху
Іншы можа сказаць: «Я хачу рабіць дабро ў гэтым
.«свеце, нават калі я знаходжуся сярод болю і пакут
Але калі мы разгледзім іх ідэі, мы ўбачым, што
абодва імкнуцца да шчасця. Ці жадае першы поспеху,
пазбаўленага шчасця? Ці жадае другі дабра свету, не
.адчуваючы ў выніку шчасця самому? Безумоўна, не
Ім можа быць усё роўна на фізічны боль і
псіхалагічныя пакуты, якія ім прычыняюць іншыя, або
якія могуць быць вынікам абставін, уласцівых
дасягненню поспеху або аказанню дапамогі іншым, таму
што першыя знаходзяць вялікую радасць у поспеху, а
другія атрымліваюць максімальную асалоду ад дапамогі
.іншым, нягледзячы на ўсе неспрыяльныя абставіны
Нават самыя бескарыслівыя матывы і шчырыя
гуманістычныя схільнасці вынікаюць з асабістага
імкнення наблізіцца да шчасця

Але гэта шчасце не для апартуністаў і вузкалобых, а
хутчэй для шчодрара і высакароднага чалавека з
.шырокім розумам і шчодрай і вялікай душой
Такім чынам, альтруіст не дазваляе эгаізму
дыктаваць яму ўсё, бо немагчыма знайсці гэтае чыстае
шчасце, калі чалавек не мае шырокага кругагляду і
добразычлівасці, каб ён шукаў і жадаў шчасця як для
.іншых, так і для сябе
Гэта ўніверсальны прынцып, які не змяняецца і не
перарабляецца

* * *

Неабавязкова ведаць усіх людзей асабіста і любіць іх
шчыра, каб праяўляць да іх цікавасць і аказаць ім
.паслугу

Патрэбна заўсёды быць гатовым прапанаваць
ветлівую паслугу кожнаму, хто трапляецца на вашым
.шляху і сапраўды мае патрэбу ў гэтай паслуге
Гэта патрабуе разумовых намаганняў і шчырай
гатоўнасці рабіць гэта без нараканняў. Іншымі словамі,
.гэта патрабуе ахвярнасці

Сонца аднолькава свеціць як на алмаз, так і на
кавалак вугалю, але алмаз развіў і набыў пэўныя
ўласцівасці, якія дазваляюць яму атрымліваць сонечнае
святло і адлюстроўваць яго з бляскам і зіхаценнем, у той
.час як вугаль не здольны паказваць такое ж святло
Мы павінны быць падобныя да дыямантаў у
адносінах з людзьмі і адлюстроўваць святло боскай
любові з бляскам і чысцінёй

* * *

У прамове да сваіх вучняў майстар Парамаханса
:сказаў

Я не магу выказаць словамі глыбіню маёй удзячнасці
за твае словы, якія выказваюць твае пачуцці да мяне
Я вельмі ўдзячны за вашу шчырасць, сілу духу і
словы, якія ідуць з вашых сэрцаў

Для мяне гонар быць сярод вас, і мне прыемна
заўсёды памятаць пра свой вялікі абавязак перад
.братамі і сёстрамі ў гэтым свеце

* * *

Чалавек, які раней біў сваіх начальнікаў
Калі вы хочаце выпрацаваць новую звычку і
пазбавіцца ад дрэннай, спакойна і без напружання
сканцэнтруйце свой розум на цэнтры сілы волі і
духоўнай усведамленасці, размешчаным на лбе паміж
бровамі, і цвёрда пацвердзіце добрую звычку, якую вы
хочаце выпрацаваць. Падобным чынам, калі вы хочаце
пазбавіцца ад дрэннай звычкі, сканцэнтруйцеся на тым
жа пункце і цвёрда пацвердзіце, што ўсе нейронныя
шляхі ў мозгу, дзе сканцэнтравана дрэнная звычка, былі
.сцёртыя

Раскажу вам праўдзівую гісторыю пра чалавека, які
ўмеў даваць аплявухі сваім начальнікам на працы, калі
зрываўся. У выніку ён губляў працу за працай, бо цалкам
губляў кантроль над сабой, калі ў яго здараліся
прыступы гневу, і біў любога, хто яму прэрэчыў, чым
.толькі мог дастаць

Ён прыйшоў да мяне па дапамогу, і я сказаў яму:
«Наступным разам, калі будзеш раззлавацца, палічы ад
.«аднаго да ста, перш чым што-небудзь рабіць
Ён паспрабаваў гэты метада, але вярнуўся да мяне і
сказаў: «Мой гнеў узмацняецца, калі я раблю гэта, і мяне
аслеплівае крыўда, пакуль я лічу, бо мне давялося доўга
.чакаць». Яго стан здаваўся безнадзейным

Тады яна папрасіла яго паразважаць і адчуць, што
святло Бога напаўняе яго мозг, супакойвае яго гнеў,
супакойвае яго нервы, змякчае яго пачуцці і выдаляе з
яго ўсе сляды гневу, і што ў выніку ён аднойчы
.пазбавіцца ад сваіх прыступаў гневу

Неўзабаве ён зноў вярнуўся да мяне і на гэты раз
.«сказаў: «Я вызваліўся ад звычкі гневу і ўдзячны за гэта

Я вырашыў праверыць яго, таму папрасіў некалькіх
хлопчыкаў паспрабаваць яго паддражніць, а сам
схаваўся ў месцы, дзе мог бачыць яго, а ён мяне — не.
Хлопчыкі неаднаразова спрабавалі яго справакаваць,
.але ён заставаўся спакойным і не рэагаваў

* * *

Няхай абяцанне вечнасці напоўніць нашы сэрцы і
розумы

І няхай раздзелы і падзеі жыцця нагадваюць нам,
што цень смерці не палохае дзяцей святла, якія
ўсведамляюць вечнасць душы і яе цесную сувязь са
.сваім Творцам

Давайце ўсвядомім, што жыццё і смерць — гэта дзве
хвалі ў моры Бога, і што душа, якая ёсць кропляй з
касмічнага акіяна, прымае гэтыя дзве хвалі, не
змяняючы сваёй сутнасці і не аддзяляючыся ад сваёй
.вечнай крыніцы

Давайце працаваць над тым, каб вывесці нашу
сапраўдную прыроду з падзямелляў невуцтва і
дасягнуць вяршынь святла і ведаў

Калі мы вызвалім сваю свядомасць ад абмежаванняў
цела, негатыўных думак і шкодных уплываў, мы
дакранемся да сваёй духоўнай прыроды і зразумеем,
што мы — вечныя прамяні боскага сонца, якое ніколі не
.заходзіць

* * *

Тыя, хто дасягае стану самадхі або касмічнага
экстазу, выяўляюць, што цвёрдыя рэчывы
ператвараюцца ў вадкасці

Вадкасці ў газы, газы ў энергію, а энергія ў
касмічную свядомасць, і ён адчувае непераадольную
радасць, якая не паддаецца апісанню, і перажывае
розныя станы свядомасці: ад абноўленай радасці ці
бясконцай мудрасці, ці найвышэйшага спакою, ці

пачуцця поўнай прысутнасці, ці раставання ўласнага "я"
.сярод касмічнага духу

* * *

Аднаўленне нерваў

У глыбокай, ціхай медытацыі жыццёвая сіла цячэ ад
мозгу да ўсіх органаў, іскры святла выходзяць з тканін, і
жыццёвы ток працякае праз хрыбетнік і
размяркоўваецца, каб ахапіць усе клеткі цела,
насычаючыся патокам гаючай энергіі, і ў выніку нервы
.асвяжаюцца

* * *

:Тыпы магнітаў

З звычайных магнітаў мы бачым, што сіла
прыцягнення магніта залежыць ад якасці самога
.магніта

Маленькі магніт прыцягвае дробныя прадметы, а
моцны магніт прыцягвае больш буйныя
Такім чынам, чалавечы магніт прыцягвае ў
адпаведнасці са сваёй прыцягальнай сілай
Існуе таксама некалькі тыпаў чалавечага
магнетызму; некаторыя прыцягваюць фізічныя рэчы,
некаторыя псіхічныя сілы, а некаторыя прыцягваюць
духоўныя перавагі — перавагі, якія часта схаваныя або
.забытыя

Адкапайце каштоўныя камяні ў шахтах душы, і вы
станеце пераможцам. Імкніцеся да сваёй жаданай мэты і
будзьце ўпэўненыя, што святы магнетызм прыцягне да
вас Бога — крыніцу ўсёй сілы і добра, і найвялікшы
.здабытак у жыцці

Сцвярджанне: Я буду выкарыстоўваць дабраславёны
духоўны магнетызм, каб прыцягнуць да сябе ўсё добрае
.і выпраменьванне ўсіх ведаў

* * *

Бог — маё жыццё, Ён — мая любоў, Ён — храм, да
якога кліча маё сэрца пакланяцца

Бог — мая мэта, бо я не магу выканаць свае абавязкі
без Яго дапамогі
Вось чаму я шукаў яго ўсім сэрцам і душой, пакуль
не знайшоў яго
Без боскай, палаючай любові і абсалютнай
.рашучасці цяжка знайсці касмічнага каханага

* * *

Надыдзе дзень, калі чалавек пакіне гэты свет. Адны
будуць успамінаць яго з пяшчотай і плакаць па ім, а
іншыя будуць успамінаць яго з горыччу, але ўсе яго
.дрэнныя і добрыя думкі будуць суправаджаць яго
Таму абавязак чалавека — сачыць за сваімі думкамі,
аналізаваць свае дзеянні, выпраўляць свае памылкі,
.ацэньваць сябе і рабіць усё магчымае
Не звяртайце ўвагі на тое, што пра вас кажуць
людзі, пакуль вы спрабуеце рабіць правільныя рэчы
Я стараюся нікога не раздражняць, і ў глыбіні душы
добра ведаю, што рабіў усё магчымае, каб быць добрым і
.шчырым да ўсіх
Але мне ўсё роўна, што думаюць пра мяне людзі,
хваляць мяне ці асуджаюць, бо Бог са мной, а я з Ім, і
.гэта самае галоўнае

* * *

Калі сяброўства ўзнікае паміж двума людзьмі або
групай людзей на чыста духоўнай глебе, пазбаўленай
асабістых мэтай і задач, гэта чыстае сяброўства ачышчае
.душу кожнага з гэтых сяброў
Сэрца, ачышчанае сяброўствам, адчыняе дзверы да
.адзінства і блізкасці
Дзякуючы гэтаму сэрцу становіцца магчымым
прыцягнуць больш добрых душ, каб яны ўвайшлі ў
структуру братэрскай любові і атрымлівалі асалоду ад
.спакою і міру

* * *

Я больш дбаю пра справы іншых, чым пра свае
ўласныя, бо ўсё раблю дзеля Бога і раблю з большым
жаданнем і энтузіязмам, чым калі б гэтыя дзеянні былі
.маімі ўласнымі

Калі вынікі супярэчлівыя або нездавальняючыя, мне
ўсё роўна і я засмучаюся, бо адчуваю, што выканаў свой
абавязак перад Богам, які ёсць маёй мэтай і тым, хто
стаіць за гэтым намерам, і таму што я зрабіў усё
магчымае, і я паўтару спробу з вялікай радасцю і
рашучасцю, але не прывязваючыся да намаганняў або
.выніку

Калі б я працаваў толькі для сябе, я б заўсёды быў
ахвярай турбот і трывогі. Але пакуль мая мэта —
дагадзіць Богу, вынікі для Яго, а не для мяне. Гэта мой
падыход да жыцця, і ў ім я знаходжу суцэсненне і
.свабоду

:Прыступкі на лесвіцы поспеху
Цяжкая праца -
Творчыя здольнасці -
Правільнае рашэнне
Эканомія і пазбяганне адходаў
Прыкладаць намаганні і спрабаваць зноў пасля -
няўдачы

Самадысцыпліна і самаўдасканаленне
Актывізацыя творчых энергій -
Дапамога іншым
Больш за тое, мы павінны разважаць пра Бога, -
крыніцу ўсяго дабра і пачатак усяго поспеху і
благаслаўлення
* * *

Я спяваю табе песню, якая ніколі раней не была
агучана, і табе я прысвячаю сваю сапраўдную мелодыю,
якую маё сэрца грае глыбока ўнутры і на сваіх струнах
Я склаў гэты свой першы гімн і прапаную яго вам як
чыстае ахвяраванне

Я не буду прадстаўляць вам сухія, інтэлектуальныя
мелодыі ці мудрагелістыя мелодыі, складзеныя іншымі
Я не дам табе нічога, акрамя простых, найўных
мелодый майго сэрца

Я не падару табе ружы, вырашчаныя ў цяпляцах і
напоўненыя эмоцыямі і запалам, а хутчэй прапаную табе
дзікія кветкі, якія толькі што прараслі на палях маіх туг і
.лугах майго жыцця

* * *

Чалавеку лёгка аналізаваць і класіфікаваць іншых
людзей паводле пэўных характарыстык

Але чалавеку цяжка шчыра і праўдзіва асвятліць
сябе. Тым не менш, менавіта гэта ён павінен зрабіць, каб
зразумець неабходныя паляпшэнні і змены, якія яму
.патрэбныя

Мэта пазнання нашых асабістых характарыстык —
зразумець, як мы ўплываем на іншых

Людзі свядома ці несвядома складаюць уражанні
пра прыроду чалавека, і іх рэакцыя на вібрацыі, якія
зыходзяць ад яго, з'яўляецца тонкім сігналам для тых,
.хто зацікаўлены, і мудрыя разумеюць гэты сігнал

* * *

:Перашкоды псіхалагічнага развіцця
Самалюбства (эгаізм), марнасць, прагнасць, гнеў,
нянавісць, зайздрасць і іншыя цёмныя якасці, якія
вядуць чалавека да глыбейшага невуцтва, чым ён ёсць
.на самой справе

Патрэбна ісці шляхам, які вядзе да свабоды, бо
чалавечыя жаданні кіруюцца звычкамі, якія пастаянна
абнаўляюцца і амаль ніколі не сканчаюцца і не
.спыняюцца на мяжы

Гэтыя звычкі знявольваюць душу і трымаюць яе ў
палоне, робячы немагчымым для яе ўладальніка ісці
.шляхам вызвалення і эмансipaцыі

* * *

:Шлях жыцця наступны
З аднаго боку — цёмная даліна невуцтва, а з
другога — яркае святло мудрасці
Калі мы дзейнічаем з мудрасцю, мы бяспечна
кочым па шляху вызвалення і атрымліваем тое, што нам
трэба

* * *

Увесь Сусвет — гэта стварэнне боскай волі, і калі мы
ўзгадняем сябе з гэтай блаславёнай воляй, тое, што нам
.трэба, прыходзіць да нас без асаблівых высілкаў

* * *

Калі людзі спрабуюць справіцца са складаным
механізмам чалавечых эмоцый без папярэдняй
.падрыхтоўкі, вынік часта балючы
Мала хто разумее, што шчасце заключаецца ў
разуменні законаў чалавечых паводзін
Вось чаму некаторыя людзі часта сварацца са сваімі
сябрамі і членамі сям'і; яны не разумеюць іншых і не
бачаць сваіх асабістых недахопаў
Важна не супрацоўнічаць з няправільнымі дзеяннямі
нашых блізкіх, а моўчкі супраціўляцца гэтым дзеянням
.канструктыўнымі духоўнымі дзеяннямі
Важна таксама не звяртацца да жорсткіх метадаў
.барацьбы з ненармальным паводзінамі нашых блізкіх

* * *

Нас падмануў хітры паляўнічы, мы плаваем на
плытководдзі з фальшывым пачуццём бяспекі, пакуль
.смяротная сетка невуцтва ахінае нас
Пры штодзённым закіданні рыбалоўных сетак многія
трапляюць у пастку, і толькі нямногія выжываюць
О бясконца міласэрнасць, выратуй нас ад
смяротных пастак пажадлівасці, неўтаймаваных амбіцый
!і задушлівых свецкіх прывязанасцей

Акунемся ў глыбіні спакойнага мора душы, дзе жыве
боскае адзінства, і вызвалімся з путаў палону і ланцугоў
!няволі
* * *

Майстар Парамаханса сказаў, падбадзёрваючы
:аднаго са сваіх вучняў
Калі вы здольныя праз сваю сумленнасць, шчырасць
і любоў да Бога перадаць Яму свае малітвы, то не мае
значэння, ці вашы памылкі глыбейшыя за акіян і
.вышэйшыя за Гімалаі
Бог здыме гэтыя перашкоды з вашага шляху,
вызваліць вас ад цяжкага цяжару мінулага, і ваша
.жаданне паўтараць мінулыя памылкі знікне
Часам ты можаш апынуцца пад тоўстым пластом
цемры, але ты ўсё роўна застаешся іскрай вечнага
полюмя
Можна схаваць іскру, але нельга яе знішчыць

* * *

Рабіць іншых шчаслівымі добрымі словамі,
матываванымі добрымі намерамі, і шчырымі парадамі —
гэта цудоўная рэч і прыкмета высакароднасці, якая
.характарызуе вялікія душы
Што да прычынення шкоды іншаму чалавеку праз
кусачкі, крыўдныя словы, саркастычныя позірккі ці едкія
прапановы, то гэта прыніжальныя і надакучлівыя
.метады, да якіх добразычлівыя людзі не звяртаюцца
Сарказм дапамагае выявіць у вінаватым дух бунту і
гневу, а прыязныя словы выклікаюць у ім раскаянне, што
азначае, што чалавек прызнае свае памылкі і не
.паўтарае іх больш
* * *

Адзін з вучняў сказаў: «Настаўнік, я ніколі не мог
«?паверыць у рай. Ці сапраўды існуе гэтае месца
:Настаўнік Парамаханса адказаў

Так, тыя, хто любіць і давярае Богу, трапляюць у
гэты рай, калі да іх прыходзіць смерць. У гэтым
эфемерным свеце чалавек мае здольнасць імгненна
.матэрыялізаваць усё, што заўгодна, сілай думкі
Эфірнае цела складаецца з прамяністага святла, у
гэтых цудоўных сферах ёсць гукі і святло, невядомыя
.жыхарам Зямлі

* * *

Шчасце трэба шукаць усё больш і больш у сабе, а
ўсё менш і менш у матэрыяльных рэчах
Будзьце шчаслівыя ў сваім розуме, каб знешнія рэчы
не маглі парушыць ваш спакой і вывесці вас з раўнавагі
Унутранае шчасце — адзінае імкненне, да якога
варта імкнуцца ў гэтым жыцці, і настойлівасці і
.рашучасці дастаткова, каб дасягнуць яго
Шчасце — гэта Божы трон у чалавеку

* * *

Многія людзі думаюць, што яны прачнуліся, але гэта
не так
Яны ў асноўным без прытомнасці. Вы, напэўна, чулі
пра людзей, якія ходзяць у сне і крычаць «Пажар!
.Пажар!» або размаўляюць і чытаюць лекцыі
Большасць людзей такія. Вядома, я не маю на ўвазе
тых, хто шчыра жадае абудзіць сваю свядомасць ад сну
.духоўнага невуцтва
Мы павінны працаваць над тым, каб абудзіць тых,
хто пахаваў сябе пад абломкамі няправільных паводзін і
памылковага жыцця
Каб зрабіць гэта, мы павінны спачатку ажывіць сваю
свядомасць з катакомб невуцтва ў святло боскага
.пазнання

* * *

Сяброўства — гэта Божая любоў, якая ззяе з вачэй
нашых закаханых, і гэта Яго заклік да нас вярнуцца ў

нябесны дом, каб адчуць салодкасць вечнага саюза з
.усеагульнай любоўю
Сяброўства — гэта святы голас, які заклікае душы
вызваліцца ад свядомасці эга і эгаізму, якія аддзяляюць
.нас ад Бога і чалавецтва
Сапраўднае сяброўства — гэта дабраславёная
сувязь паміж свядомымі душамі, якія праз сваё
сяброўства дэманструюць чыстую любоў да Бога і
.святых якасці касмічнага духу
Сапраўднае сяброўства шырокае і ўключальнае
Эгаістычная закаханасць у аднаго чалавека на
.карысць іншых — сур'ёзная перашкода для сяброўства
Межы кахання павінны быць пашыраны, каб
уклучыць сям'ю, суседзяў і ўвесь свет
Універсальны сябар мае шырокі круггляд, любіць
Божыя стварэнні і шчодро распаўсюджвае сваю любоў,
.куды б ён ні пайшоў і куды б ён ні павярнуўся
Гэтыя высакародныя прынцыпы былі ўвасабленнем
.усіх вялікіх людзей і іх адстойвалі
Сямейная любоў — гэта пачатковая падрыхтоўка да
закладання падмуркаў духоўнага сяброўства
Адна і тая ж кроў цячэ ў жылах усіх людзей усіх рас
Нягледзячы на тое, што мы розных
нацыянальнасцей і этнічных груп, нас аб'ядноўваюць
глабальныя сувязі з-за нашай прыналежнасці да адной
.боскай крыніцы

* * *

Душу нельга зняволіць за рукатворнымі кратамі, бо
яна ўніверсальная па паходжанні і ўніверсальная па
прыналежнасці

* * *

Калі мы калі-небудзь збіраемся атрымліваць асалоду
ад жыцця, то час зараз, а не заўтра ці ў наступным
.годзе

Найлепшая падрыхтоўка да лепшага жыцця ў
наступным годзе — гэта гарманічнае, збалансаванае і
.шчаслівае жыццё ў гэтым годзе
Будучае жыццё (у замагільным жыцці), поўнае
радасцей і задавальненняў, залежыць ад нашага ладу
жыцця, нашага ладу мыслення і таго, як мы дзейнічаем і
.паводзім сябе ў гэтым жыцці
Сённяшні дзень павінен быць самым важным і
значным у нашым жыцці
* * *

Медытацыя — гэта інструмент, з дапамогай якога
выдаляюцца пласты, што пакрываюць і зацямяюць
аблічча свядомасці, і з яго дапамогай вырываецца вечна
.б'ючая крыніца боскай радасці
Медытацыя і поўнае расслабленне, або свядомае
адцягненне думак ад разгубленых пачуццяў, — гэта
сапраўдны і эфектыўны спосаб пазнаць Бога. Калі б мы
маглі рабіць усё, акрамя медытацыі, мы б не знайшлі
радасці, роўнай радасці, якая прыходзіць, калі думкі
ціхія (у гэтым спакой ад вашага Госпада) і знаходзяцца ў
.гармоніі з боскім спакоем (Спакой пакідаю вам)
Гэты боскі экстаз можна адчуць, выкарыстоўваючы
правільны метада канцэнтрацыі і медытацыі
* * *

Калі вы будзеце шукаць дзверы ў столі свайго пакоя,
вы не знойдзеце іх, нават калі будзеце шукаць шмат
гадоў, калі не будзеце выкарыстоўваць правільны метада
.пошуку і не будзеце глядзець на сцяну
* * *

Надыдзе дзень, калі я развітаюся з гэтым светам,
але пакуль я застаюся на гэтай зямлі, мая найвялікшая
радасць — расказваць пра Божыя цуды тым, хто мне
давярае, і маё жаданне — памнажаць іх тугу па тым
боскім святле, якое дало мне неапісальны камфорт,
.свабоду і бяспеку

Гісторыя Сусвету ва ўсіх яго драбнючкіх дэталях
 захоўваецца ў скляпеннях вечнасці — гэта іншае
 вымярэнне. Тут, у гэтым абмежаваным свеце, мы
 ўспрымаем даўжыню, шырыню, таўшчыню і вышыню, але
 ёсць іншы ўзровень, дзе гэтых вымярэнняў не існуе. Усё
 празрыстае ў гэтай эфірнай плоскасці; усё ёсць
 свядомасць і ўсведамленне. Пачуццё смаку — гэта
 адчуванне, як і нюх. Нашы пачуцці, думкі і целы — гэта
 ўсё свядомасць. І гэтак жа, як мы можам бачыць, чуць,
 адчуваць пах, смак і дакранацца ў снах, мы таксама
 можам адчуваць усе гэтыя адчуванні з чыстай,
 празрыстай свядомасцю або пачуццём у вышэйшых
 .сферах

Гэта менавіта тое, што я бачу зараз, калі кажу. Я не
 ў гэтым целе, а хутчэй частка ўсяго існуючага. І тое, што
 .я бачу, для мяне гэтак жа рэальнае, як і ты для мяне
 Чалавек павінен прагнуцца, каб бачыць Бога
 паўсюль і ведаць розніцу паміж сном і рэальнасцю
 Я часта бачу бясконцасць у тым месцы, дзе я
 знаходжуся, і я бачу гэтае месца ў бясконцасці. Усё
 .пазычае жыццё з гэтай вечнай крыніцы

Калі я быў дзіцем, я сядзеў і маліўся дзень і ноч, але
 не было ні адказу, ні адказу

З аднаго боку я бачыў чалавецтва, а з другога —
 вечнасць, якая не гаварыла са мной

Хоць я думаў, што я адзін і што ўсе мяне пакінулі,

Бог не пакінуў мяне, бо Ён заўсёды быў са мной у
 .таямніцы, за маімі думкамі і пачуццямі

І калі я пачаў бачыць святло ўнутры сябе, мая душа

таямнічым чынам напоўнілася благаслаўлёным боскім
 водарам

Я бачыў карані дрэў і сок, які цячэ праз іх, і адчуваў

сябе блізка да Бога, які суцяшаў мяне і супакойваў маё
 .сэрца

Я маліўся і заклікаў зноў і зноў, днём і ноччу, і калі
рэчы страцілі для мяне свой бляск і сэнс, я адмовіўся ад
свету і ўсяго, што ў ім ёсць, у тым ліку ад шчасця,
баючыся, што гэта можа быць матэрыяльнае шчасце, і я
.знайшоў Бога, які цяпер заўсёды са мной
Свет можа пакінуць мяне, але Бог ніколі не пакіне

мяне ні на хвіліну

Бог — гэта ўсё. Гэтая зала і сусвет вакол яе
лунаюць, як рухомыя выявы, на заслоне маёй
.свядомасці

Я гляджу і не бачу нічога, акрамя чыстага духу,
празрыстага святла і лагоднай свядомасці
Маё цела, вашы целы і ўсё ў свеце зыходзяць з
гэтага адзінага боскага святла. Калі я бачу гэтае святло,
.я не бачу нічога больш

Калі вы глядзіце на экран, вы бачыце рухомыя
выявы, але калі вы азіраецеся назад (у традыцыйным
кінатэатры), вы бачыце толькі прамень святла, які
свеціць на экран. Гэта гучыць неверагодна, але гэта
.праўда

Раней я казаў пра гэта, але цяпер я не звяртаюся да
тых, хто абыхавы ці не клапаціцца пра гэта. Але Бог
дазволіў мне гаварыць з вамі на гэты раз. Усё
.мімалётнае. Маліцеся за тое, што вечнае

* * *

Паколькі мы прыйшлі ў гэты свет з невядомага
месца, для нас натуральна задумвацца пра паходжанне і
.мэту жыцця

Мы чуюм пра стваральніка гэтага свету, мы чытаем
пра яго, і ўвесь сусвет абвешчае існаванне яго боскага
розуму

Гэтак жа, як маленькія і дакладныя дэталі і прылады
невялікага гадзінніка прымушаюць нас захапляцца
гадзіншчыкам

Гэтак жа, як вялікія і складаныя фабрычныя машыны
здзіўляюць нас і выклікаюць захапленне іх
вынаходнікам, так і калі мы бачым цуды прыроды, мы
здзіўляемся разуму, які хаваецца за імі, і задаемся
:пытаннем

Хто даў кветцы яе яркую форму, звернутую да
?сонца

Адкуль узяліся яго водар і прыгажосць? І як яго
пялёсткі былі сфарміраваны з такой вытанчанай
дакладнасцю і пафарбаваны ў такія цудоўныя, радасныя
?колеры

* * *

Я адчуваю цябе ў глыбіні сваіх думак, я адчуваю
тваю прысутнасць у сваіх самых глыбокіх пачуццях і я
.бачу, як ты квітнее ў садзе майго кахання
Напоўні мяне водарам Тваёй прысутнасці, каб я мог
цешыцца Тваім благаслаўлёным водарам
Прыйдзі да мяне з-за нябёсаў, зорак, думак і
пачуццяў, пакажы мне свой найсвяцейшы аблічча і
дазволь мне адчуць твой прысутнасць у маёй душы,
.вакол мяне і ўсюды

Я шукаў цябе праз стагоддзі і эпохі, на сцэжках
жаданняў і амбіцый, і цяпер я разумею, што ты жывеш у
.маёй душы і натхняеш мае самыя святыя пачуцці
Не хвайся больш ад мяне за кветкамі пачуццяў,
думак і пульсам душы

Упрыгож маю душу каштоўнасцямі Тваёй мудрасці, і
ўдыхні ў мяне павевы Тваёй асалоды, і выдалі з мяне
цемру, якая хавала Цябе ад майго позірку і майго
.разумення

О Ты, які знаходзіцца па-за зоркамі і блакітным
небам, па-за пластамі атмасферы і ўсіх істот і
існаванняў, прымі шэпт маёй любові і акуні маю істоту
.Тваёй любоўю, Тваім святлом і Тваім спакоем

* * *

Калі б вы адчулі хоць бы кроплю боскай любові, вы б
адчулі неапісальную і непераадольную радасць, якой
немагчыма супраціўляцца
Каб табе было цяжка гэта стрымаць
Калі мы знаходзімся ў гармоніі з Богам, наша
ўспрыманне становіцца бязмежным і зліваецца з
.акіянічнымі глыбінямі ўсёабдымнага існавання
Мы адчуваем вялікую радасць і найвышэйшую
боскую любоў
* * *

Некаторыя людзі захапляюцца чытаннем трагічных
раманаў і лічаць іх сваім любімым матэрыялам для
чытання, адчуваючы, што будуць працягваць
.атрымліваць ад іх задавальненне да канца жыцця
Але калі б яны прааналізавалі сябе, то выявілі б, што
часта ўпадаюць у дэпрэсію і раздражняльнасць ад
.пастаяннага чытання такой літаратуры
З-за гэтай дэпрэсіі яны могуць захацець пазбавіцца
ад гэтай звычкі і замест гэтага выпрацаваць звычку
чытаць кнігі і духоўныя матэрыялы, якія натхняюць іх
.думкі і сілкуюць іх пачуцці здаровымі, узнёслымі ідэямі
Калі яны зрабляць гэтыя змены, то выявляць, што іх
жыццё прыняло цудоўны новы паварот дзякуючы
свядомаму разважлівасці і цвёрдай рашучасці
Гэта праўда, што мы можам вельмі хутка змяніць
сябе, калі захочам, але змена шаблонаў і звычак,
назапашаных гадамі, патрабуе рэальных намаганняў і
.моцнай волі

Каб выкараніць старую і глыбока ўкаранёную
звычку, усе сілы рашучасці павінны быць актываваны ў
процілеглым кірунку, пакуль дрэнная звычка не будзе
.нейтралізавана, а яе сіла не будзе паралізавана
Большасці людзей не хапае цярпення і вытрымкі,
неабходных для гэтага, але трэба разумець, што тое,

што чалавек стварыў або зрабіў, можна сцерці або
.адмяніць

* * *

Давайце пакінем межы эга і паблускаем па шырокіх,
распасцёртых лугах духоўнага прагрэсу
І падобна да каравану часу, які заўсёды
падарожнічае па сцежках жыцця, так і караван душы
павінен падарожнічаць па сцежках найвялікшага
.пашырэння да ўскраін боскага духу
Дух ініцыятывы для выканання найважнейшых
жыццёвых абавязкаў часта застаецца пахаваным пад
абломкамі і руінамі чалавечых звычак
Чалавек павінен вызваліцца ад згубнага ўплыву
гэтых звычак і пачаць сеяць у глебу свайго жыцця
.насенне поспеху, якога ён прагне
Жыццё набывае каштоўнасць і важнасць, калі мы
выконваем найбольш тэрміновую і важную задачу:
знаходзім сапраўдны сэнс і каштоўнасць нашага
.існавання

Людзі павінны ўсвядоміць, што гэтыя рухомыя
касмічныя вобразы жыцця не паказваюцца без прычыны
Кожны дзень мы бачым новыя віды, і кожны дзень
прыносіць новыя ўрокі, якія мы павінны засвойваць,
засяроджваючыся на вышэйшай мэце чалавечага
існавання: распазнаць вышэйшую істоту, схаваную за
.заслонай жыцця

* * *

У Богу вы знойдзеце любоў усіх сэрцаў, выкананне
тугі і рэалізацыю жаданняў. Усё, што свет дае вам, а
потым забірае, пакідаючы вас у смутку, болю ці
расчараванні, вы знойдзеце ў Богу ў значна большай
.меры і без суправаджальнага расчаравання і гора

* * *

Некаторыя кажуць, што мы павінны спадзявацца
выключна на розум. Іншыя лічаць, што мы павінны

задавальняць свае пачуцці. Абедзве пазіцыі з'яўляюцца
.крайнімі

Згодна з адной тэорыяй, рэкамендуецца рэгулярна
праходзіць медыцынскія агляды, каб забяспечыць
здароўе і дабрабыт цела, гэтак жа, як час ад часу
тэхаглядаць свой аўтамабіль. Гэта мае сэнс. Але людзі —
не машыны. Калі ваша псіхічнае здароўе залежыць ад
вашага фізічнага стану, рана ці позна розум стане рабом
патрабаванняў цела, што зробіць усе віды і колькасці
лекаў і іншых фізічных метадаў лячэння неэфектыўнымі.

Гэта тлумачыць, чаму мы пакутуем ад невылечных
хвароб. Фізічная слабасць укаранілася, таму што розум
.адмовіўся быць гаспадаром цела

Лепш за ўсё пачынаць з умеранасці. Калі вы
атрымалі невялікі парэз, нанёс трохі ёду, але не
спадзявайцеся выключна на лекі. Прымайце разумныя
меры засцярогі, пакуль не зможаце паступова ўсё больш
.і больш спадзявацца на здаровы сэнс

Вялікія настаўнікі самі выкарыстоўвалі лекі,
першапачаткова зробленыя з траў і хімічных рэчываў,
створаных Богам

Лекі і наркатыкі неабавязковыя для духоўнага
настаўніка, але каб прадэманстраваць, што Божая сіла
дзеінічае незлічонымі спосабамі, ён часам можа
вырашыць выкарыстоўваць некаторыя медыцынскія
.прэпараты

У любым выпадку, перамога заключаецца ў сіле
розуму. Калі вы дасягнеце цвёрдай перакананасці, што
можаце абысціся без лекаў без якіх-небудзь пабочных
эфектаў, вы перамагаеце і атрымліваеце ўладу над сваім
.целам

* * *

Сяброўства, якое мы даем іншым, павінна ісці ад
сэрца, а прыхільнасць і супрацоўніцтва не павінны

праяўляцца на паверхні, пакуль унутраны сэнс намякае
.на адваротнае

Духоўны закон надзвычай дакладны і магутны, і
духоўным прынцыпам нельга супярэчыць
Таму вельмі важна не падманваць і не здраджваць
сябрам і не пераступаць межы сяброўства
Сябар таксама павінен ведаць, калі ён павінен
супрацоўнічаць са сваім сябрам, а калі ён павінен
выкарыстоўваць сваю волю і ўстрымацца ад
.супрацоўніцтва з ім

* * *

Паверхня скуры не адчувае дотыку; гэтыя адчуванні
насамрэч узнікаюць у мозгу, і чалавек не можа адчуваць
смак, дакранацца, нюхаць, чуць ці бачыць, акрамя як
.праз розум

Мы можам успрымаць смак на паверхні языка, але
на самой справе менавіта мозг рэгіструе гэты смак.
Падобным чынам, калі частка цела пашкоджана, боль у
першую чаргу адчуваецца ў галаве, а не ў пашкоджаным
.органе

У нас ёсць два механізмы адчування болю: нерв і
ствол мозгу. Адчуванні ўзнікаюць, калі мозг дазваляе
связь паміж нервам і ствалом мозгу. Калі мозг не
.распазнае боль, болю не існуе

Калі чалавек знаходзіцца пад уздзеяннем
хлараформу або анестэзіі, ён не адчувае болю, таму што
адчуванні не даходзяць да мозгу. На нервовых
канчатках ёсць тонкія валасінкі, праз якія болевые
сігналы перадаюцца ў мозг. Анестэтык прадухіляе
.перадачу гэтых болевых сігналаў

Мозг — гэта орган пачуццяў розуму, і ўсе цялесныя
адчуванні перадаюцца ў розум праз нервы і сам мозг.
Паколькі розум звязаны з мозгам, ён атрымлівае і
.інтэрпрэтуе гэтыя адчуванні

Розум, умацаваны пазітыўным мысленнем, менш
схільны да адчуванняў задавальнення і болю. Ён
.усведамляе гэтыя адчуванні, але не звязаны імі

* * *

:Архівы - Ад бездані да вяршыні
Гісторыя поспеху, расказаная мудрацом
Парамахансай Ёганандай
Гэта праўдзівая гісторыя пра чалавека, які)
пастаянна церпіць няўдачы, але, практыкуючы творчае
мысленне і пазітыўную афірмацыю, ён у рэшце рэшт
здолеў пераадолець прычыны сваіх няўдач і здолеў
(падпарадкаваць поспех сваёй волі
Гэтак жа, як ёсць людзі, якія паспяховыя па сваёй
прыродзе, ёсць і тыя, хто церпіць няўдачу па звычцы
Мой сябар і вучань (С) быў няўдачнікам з
нараджэння. Гэта праўда, што ён быў разумным,
старанным і імкнучымся зарабляць грошы хлопчыкам,
але як толькі ён думаў пра працу ці кар'еру, фактары
.няўдачы акружалі яго з самага пачатку
Аднойчы ён прыйшоў да мяне з пустымі рукамі,
пераследаваны крэдыторамі, кінуты сябрамі, просячы ў
мяне парады
Я спытаў яго пра прычыну ягоных праблем, і ён
:адказаў

Сэр, я няўдачнік. Па нейкай прычыне, якую я не»
ведаю, як толькі я пачынаю працаваць, я губляю яе, і
гэта таксама шкодзіць месцу, дзе я працую. Працадаўца
губляе свой бізнес неўзабаве пасля таго, як мяне
наймаюць. Таму я баюся шукаць працу, баючыся
парушыць інтарэсы працадаўцаў, якія мяне наймаюць. З-
за маёй няўстойлівасці я ўпэўнены, што непазбежна
страчу працу, таму што кампанія, якая мяне найме,
аб'явіць сябе банкрутам і зачыніць свае дзверы, а ў
выніку звольніць мяне. Таму я не маю права прычыняцца

да разбурэння бізнесу іншых людзей толькі з-за маёй
.«сувязі з імі

Мне ўдалося знайсці яму працу ў невялікай кампаніі
і папрасіць яго паўтараць сабе наступную афірмацыю
:кожны вечар, перад сном і пасля абуджэння
Дзень за днём, з кожным днём я дасягаю ўсё»
«большага поспеху ў сваёй сферы дзейнасці
Прайшоў месяц, і (С) папярэдзіў мяне: «Сэр,
кампанія, якую вы нанялі, становіцца нестабільнай, і яе
становішча неперспектыўнае. Я прашу вас выцягнуць
мяне з яе, пакуль яна не развалілася цалкам, бо я ўсё
роўна страчу працу, калі кампанія збанкрутуе. Але мая
адстаўка зараз можа выратаваць кампанію ад
непазбежнага і злавеснага лёсу з-за маіх няшчасных
.«ваганняў

Я засмяяўся, не звяртаючы ўвагі на тое, што казаў
(С), і замест гэтага папрасіў яго працягваць
падкрэсліваць сваю думку і захаваць сваю працу. Праз
некалькі тыдняў ён прыйшоў да мяне ўвечары і з
:уздыхам сказаў

«Дакладна тое, чаго я баяўся, адбылося»

«?Яна спытала яго: «Што здарылася

Ён сказаў: «Кампанія развалілася, як я вам казаў і як
.«я прадказваў

Я сказаў яму, пратэстуючы: «Ці ж не праўда, што,
калі ты запэўніваў сябе: «Дзень за днём, кожны дзень я
раблюся ўсё больш паспяховым у сваёй галіне», ты
насамрэч паўтараў гэтыя словы, як папугай? І што
васьміног сумневаў увесь час трымаўся за складкі
твайго мозгу, так што ты казаў сабе: «Дурань, твая
сітуацыя пагаршаецца, колькі б ты ні спрабаваў
«!пераканаць сябе ў поспеху

.«Ён адказаў: «Так, менавіта гэта і адбываецца

раіў пазбаўляцца ад вібрацый і цяжкіх (С)

негатыўных думак, як толькі яны з'яўляюцца ў яго

свядомасці, асабліва падчас паўтарэння пазітыўнай афірмацыі, таму што свядомы розум з цвёрдым перакананнем можа ўплываць на падсвядомасць або несвядомы розум, які, у сваю чаргу, праз закон магнітнага рэзанансу, уплывае на свядомы розум сілай
.звычкі

Я дадаў: «Частае сцвярджанне пазітыўных думак і звычак, пакуль яны не пранікнуць і не ўкараняцца ў падсвядомасці, дастаткова для ліквідацыі спадчынных або набытых падсвядомых псіхічных бар'ераў. Няма магчымасці дасягнуць поспеху, пакуль думкі і пачуцці расчаравання і расчаравання ўкараніліся ў свядомасці або падсвядомасці. Сярод умоў поспеху - валоданне творчымі здольнасцямі, спрыяльныя абставіны і прыроджаныя схільнасці. Калі вы здольныя дакрануцца да вышэйшай свядомасці з яе неабмежаванымі магчымасцямі, то вы можаце стварыць новыя магчымасці для таго поспеху, які ўсё яшчэ выслізгвае ад
.
«вас і які вы не можаце зразумець
І я змог дапамагчы (S) атрымаць іншую працу, больш маштабную, чым першая. Але праз шэсць месяцаў (гэта быў самы доўгі перыяд, які працаваў наш сябар) ён аднойчы днём сказаў мне: «Сітуацыя ў кампаніі хутка пагаршаецца, таму, калі ласка, пазбайцеся ад мяне
.
«хутчэй

Я не звярнуў увагі на ягоныя клопаты, а папрасіў яго працягваць сваю працу. Праз некалькі тыдняў (C) сказаў мне з усмешкай: «Другая праца, якую вы мне
«!арганізавалі, сэр, знікла з ветрам
Я спакойна сказаў: «Не хвалюйся, я знайду табе
.
«іншую працу

Ён адказаў: «Ну, сэр, пакуль вы бярэце на сябе абавязак знішчыць яшчэ адну кампанію з-за маёй сувязі
.
«з яе ўладальнікамі, я не прычучу

Дзякуючы настойлівым намаганням я знайшоў для
(S) вельмі добрую працу ў буйной кампаніі. Прайшоў год,
і нічога не адбывалася, хоць (S) кожны тыдзень
спрабаваў пакінуць кампанію, баючыся, што яе
.разбураць, як і папярэднія

Нарэшце я папрасіў яго ўкласці грошы ў свой уласны
бізнес, і ён спалохаўся і здзіўлена ўтаропіўся на мяне,
кажучы: «Гэта тое, што ты мне раіш рабіць? Ці не
думаеш ты, што я страчу грошы, якія так старанна
«?назапашваў, калі ўкладу іх

Яна ўпэўнена запэўніла яго: «Ты павінен укласці
свае грошы і энергію ў добры праект, напрыклад, у
мясцовы цэнтр грамадскага харчавання, які не патрабуе
.«велізарных інвестыцый, і я ўпэўнена ў тваім поспеху
За некалькі гадоў (S) стаў уладальнікам многіх
аб'ектаў нерухомасці і буйных складоў

Калі ён пераканаўся ў сваім поспеху, ён выявіў, што
дасягнуў поспеху ва ўсім, што рабіў. Адночы ён сказаў
мне, смяючыся: «Дзякуючы Богу і тваёй дапамозе, я
ператварыўся з няўдачніка ў паспяховага чалавека. Я
пераадолеў няўдачы і зразумеў, што мае пастаянныя
няўдачы сапраўды былі выкліканы неразуменнем майго
абавязку. Але я не ведаю, як мне ўдалося дасягнуць
поспеху пасля таго, як я разбурыў працу іншых з-за сваіх
.«няўдалых ваганняў

Дык я растлумачыў яму: «Ты не стаў прычынай
разбурэння інтарэсаў, на якія працаваў. Закон
прыцягнення, які кіруе людзьмі, заснаваны на падобных
вібрацыях, працуе як адмоўна, так і станоўча (падобнае
«.прыцягвае падобнае)

Ваша ўласцівая недасканаласць прыцягвала вас да
кампаній, якія ўжо былі на мяжы краху, і наадварот.
Такім чынам, вы былі няўдачнікам, і кампаніі таксама
былі на мяжы краху. Згодна з законам узаемага

прыцягнення, вы і гэтыя кампаніі адначасова зваліліся з
.гары правалу і разбіліся аб скалы

Мараль гэтай гісторыі заключаецца ў тым, што
сапраўдны поспех заключаецца ў стварэнні таго, што
чалавеку трэба, з дапамогай сілы волі, шляхам
абуджэння неабмежаванай сілы вышэйшай свядомасці.

Гэтую сілу можна абудзіць, навучыўшыся правільна
медытаваць і думаць пазітыўна і творча, каб дасягнуць
.здараўя, поспеху, мудрасці і шчасця

* * *

Акно святла

У далёкім мінулым у мяне быў таемны ліхтарык, і я
асцярожна хадзіў у цішыні ўнутранай цемры
І калі я паслаў схаваны прамень праз цемру, я
ўбачыў маленькіх рыбак натхняльных ідэй, якія
.адкрыліся ў мігценні святла

Я выкарыстаў гэтых рыб як прынаду, каб злавіць
рыбу маёй большай свядомасці, але многія з іх уцяклі і
.зніклі за невялікім кругам святла

І ў тваіх верных і шчырых паслядоўнікаў, багатых
срэбнымі песнямі і залатымі марамі, я купіў за валюту
кахання светлую сетку адчуванняў душы і злучыў іх
разам. Я пракаціў акіян тваёй мудрасці і злавіў дробную
рыбку і зграі шчаслівых пачуццяў і каштоўныя камяні
святых успамінаў, якія я даўно страціў і па якіх сумаваў, і
я таксама здабыў тое, чаго не могуць параўнацца
.скарбы свету

* * *

У гэтым свеце мы нібы пагружаныя ў мора

цяжкасцей

Бог выпрабоўвае нас рознымі спосабамі, Ён паказвае

нам нашыя слабасці, каб мы маглі распазнаць іх і
ператварыць у моцныя бакі

Часам Ён пасылае нам невыносныя выпрабаванні,
якія, здаецца, перавышаюць нашы магчымасці
:вытрымаць, але праніклівы вучань кажа
Я хачу Цябе, Госпадзе, і нішто не перашкодзіць»
«:маім пошукам Цябе. Малітвы майго сэрца
Не выпрабоўвай мяне тым, што я забуду пра цябе і»
.«не буду згадваць пра цябе
Тады прыходзіць Бог і будзіць нас ад гэтага
трывожнага сну, і кожны шукальнік рана ці позна
атрымае гэтае цудоўнае выпрабаванне

* * *

Чалавек можа даваць сабе пазітыўныя прапановы,
якія станоўча паўплываюць на падсвядомасць, што, у
.сваю чаргу, уплывае на свядомасць
Негатыўныя прапановы, незалежна ад таго, ці
з'яўляюцца яны ўласнымі, ці ад іншага чалавека,
.шкодныя для мозгу і іх варта пазбягаць
Цёмныя духі (прывіды) блукаюць па прасторы ў
пошуках розумаў і целаў, якія яны могуць
.выкарыстоўваць для дасягнення сваіх жаданняў і мэтай
Таму трэба асцерагацца дамінавання такіх духаў,
.займаючы розум пазітыўнымі і добрымі думкамі
Розум не павінен заставацца пустым. Гэта, вядома,
адрозніваецца ад падрыхтоўкі розуму да атрымання
.натхнення і вышэйшых вібрацый падчас медытацыі

* * *

Калі грошы лічацца мерай шчасця, яны насамрэч
прыносяць няшчасце, бо спараджаюць зайздасць,
.прагнасць і разлад сярод членаў адной сям'і
Жыццё было б лепшым для ўсіх, калі б яно было
прасцейшым. Вось чаму настаўнікі заахвочваюць да
.больш простага жыцця
Па магчымасці пажадана трымацца далей ад буйных
гарадоў, бо жыхары гарадоў часта акружаны шумам, у

той час як у меншых населеных пунктах чалавек адчувае
сябе больш свабодным і энергічным
На жаль, многія жыхары гарадоў не прыкладаюць
намаганняў, каб развіваць і падтрымліваць свае
духоўныя схільнасці, а некаторыя становяцца
вузкалобымі і вядуць амаль механічнае жыццё. Аднак
ёсць і тыя, хто можа сумясціць гарадское жыццё з
.духоўнасцю, калі захоча
Калі чалавек не прынясе Бога ў сваё жыццё і не
створыць эфектыўны баланс, праблемы будуць узнікаць
незалежна ад яго ладу жыцця

* * *

Чалавек можа быць шчаслівым у маленькай хаціне, а
можа паддацца трывозе і няшчасцю нават у раскошным
палацы
Празмерная раскоша і патуранне матэрыяльным
дабротам часта адганяюць шчасце ад душы замест таго,
каб прыносіць яго
Той, хто залежыць ад задавальнення сваіх жаданняў
дзеля шчасця, не можа дасягнуць гэтага шчасця, бо
шчасце ў гэтым выпадку залежыць ад таго, што ён
.чакае атрымаць у будучыні
Ён фліртуе са шчасцем і спрабуе заваяваць яго, так і
не дасягнуўшы, быццам той, хто гоніцца за міражом
.вады ў пустыні

* * *

Дастатковая колькасць сну дапамагае забяспечыць
арганізм энергіяй, у той час як празмерны сон вымотвае
арганізм да такой ступені, што чалавек не хоча
.працаваць увесь дзень, а хутчэй цягне сябе за сабой
Адзін са спосабаў пазбавіцца ад стомленасці —
насыціць арганізм кіслародам, гэта значыць
забяспечваць яго

Калі вы адчуваеце стомленасць, замест таго, каб ісці
на кухню перакусіць, выйдзіце на вуліцу на дзесяць-
пятнаццаць хвілін і глыбока дыхайце, выдыхаючы і
.ўдыхаючы

Паўтарыце гэта некалькі разоў. Не дыхайце хутка і з
сілай, а дыхайце камфортна, павольна і глыбока. Пасля
гэтага часу, праведзенага на свежым паветры, вы
адчуеце сябе энергічным і ўбачыце, што стомленасць
.знікла

* * *

Сад жыцця

Я буду выкарыстоўваць усе сілы, дадзеныя мне
Богам, належным і карысным чынам
Бог дапаможа мне, калі я дапамагу сабе сам, маюся
да Яго, каб ён увянчаў мае намаганні поспехам
Я схаваў і пахаваў няўдачу на могілках учорашняга
дня. Сёння я ўзару сад свайго жыцця новымі творчымі
намаганнямі і пасею ў яго глебу насенне мудрасці,
.здараўя, дабрабыту і шчасця
Я палію насенне водамі веры ў Бога і ўпэўненасці ў
сабе і буду чакаць, пакуль Шчодры адорыць мяне
.багатым ураджаем

Нават калі я не збяру ўраджай, я ўсё роўна буду
ўдзячны за задавальненне, якое атрымаў, стараючыся як
.мага лепш

Я буду дзякаваць Богу за тое, што магу спрабаваць
зноў і зноў, пакуль з Яго дапамогай не дасягну поспеху, і
я буду дзякаваць Яму за выкананне маіх самых
.запаветных жаданняў і высакародных жаданняў

* * *

Калі мужчыны і жанчыны не зразумеюць прыроду
адзін аднаго, яны будуць мучыць адзін аднаго
.пакутлівым псіхалагічным болем

Кожны з іх павінен зрабіць усё магчымае, каб
знайсці баланс паміж розумам і эмоцыямі, каб стаць
.усебакова развітай асобай

* * *

Людзям былі дадзены пачуцці, каб абараніць цела.

Без пачуццяў чалавек мог атрымаць сур'ёзную траўму
.або апёк, не ўсведамляючы гэтага

Жывёлы не развілі гэтай здольнасці, якой
валодаюць людзі, і таму іх пачуццё болю меншае; інакш
жорсткасць, якой яны карыстаюцца з дапамогай пэўных
метадаў забойства і бойні, была б невыноснай. Краба
!кідаюць у кіпячую ваду жывога

Паколькі і боль, і задавальненне з'яўляюцца
тварэннем розуму, фізічны боль можна палегчыць,
практыкуючы кантроль над розумам. Тады чалавек можа
адчуваць адчуванне як паказчык анамальнага стану, не
.адчуваючы болю

Падвышаная адчувальнасць да задавальнення або
болю ўзмацняе іх эфект, у той час як зніжаная
адчувальнасць робіць чалавека менш схільным да болю і
менш пакорлівым і заняволеным сэнсарнымі
.задавальненнямі

Я трэніраваў сваё цела і розум, каб яны сталі менш
адчувальнымі да раздражняльнікаў, і я выявіў, што
вызваліўся ад сэнсарных адцягваючых фактараў. Гэта
навучанне — шлях да вызвалення ад улады пачуццяў і іх
.бясконцых патрабаванняў

Адзін з лекараў валодаў такой псіхічнай сілай, што
!змог зрабіць сабе небяспечную хірургічную аперацыю
Вядома, гэта немагчыма для розуму, заняволенага
фізічнымі прывязанасцямі. Але з трэніроўкамі розум
можа стаць магутным і грозным. Чым больш чалавек
трэніруе і ўдасканалвае свой розум, тым лепш ён можа
.яго кантраляваць

Разбэшчанае або пешчанае дзіця вельмі
засмучаецца нават найменшай шкодай, у той час як
дзіця, навучанае цягавітасці і стойкасці, рэдка адступае
або адступае ад болю перад абліччам сур'ёзных траўмаў

Імпульсы з глыбінь душы

Настаўнік: Парамаханса Ёгананда

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

О, вечны спакой

Абарані мяне ад прыступаў моцнага гневу, якія
трасуць мае нервы і запаляюць клеткі майго мозгу

Дазволь мне кінуць звычку гневу, якая прыносіць
няшчасце мне і маім сябрам

Госпадзе, не дазваляй мне займацца эгаістычнымі
правакацыямі, якія аддаляюць мяне ад любові маіх
блізкіх.

Дазволь мне не павялічваць свой гнеў і крыўду,
наўмысна даючы ім усё, што павялічвае іх інтэнсіўнасць

О, Госпадзе святога спакою, калі мяне ахопліваюць
лютасць і гнеў, пастаў перада мной люстэрка дакору, у
якім я магу ўбачыць сваю пачварнасць, народжаную
задушлівым, абурэлым пачуццём!

Я не хачу выглядаць непрыгожа перад іншымі, з
тварам, скажоным моцным гневам

Я буду вырашаць жыццёвыя цяжкасці думкамі і
дзеяннямі любові, а не нянавісцю і крыўдай

Дабраславі мяне, каб я мог вылечыць раны гневу ўва
мне бальзамам самапавагі і вылечыць раны гневу ў
іншых бальзамам лагоднасці, дабрыні і спакою.

Аднаўленне празрыстасці

Няхай прамені Тваёй любові, Госпадзе, аднолькава ззяюць на ўсіх членаў Тваёй касмічнай сям'і без выключэння

Чалавецтва страціла сваю празрыстасць, стала павольным у разуменні, не здольным прыняць Тваё святло, і ў гэтым яго ўласная віна. Дапамажы нам сцерці туман памылак з люстэрка нашага сапраўднага разумення.

Наша духоўная супрацівальнасць слабая і кволая, таму пашлі, Госпадзе, Тваю сілу ў нашыя члены, каб мы маглі развеяць густыя, цёмныя пары, якія закрывалі нашу празрыстасць і перашкаджалі свабоднаму патоку Твайго гаючага святла.

О, калі б толькі мы маглі стаць яснымі, яркімі люстэрамі, што адлюстроўваюць твой чысты, светлы вобраз!

Дазволь мне знайсці сябе ў кожным

Дазволь мне зразумець, што без Тваёй ласкі і мудрасці я мог бы стаць калекам, пракажоным або сляпым. І хоць я б гэтага заслугоўваў, я б прагнуў аздараўлення і шукаў яго з запалам.

Святая Маці, калі я бачу людзей, чые канечнасці знявечаныя або абцяжараныя смуткам, дай мне адчуць, што гэта Твой усеіснуючы дух пакутуе ў іх целах і душах.

Дабраславі мяне, каб я мог адчуваць пачуцці ўсіх маіх братоў і каб я мог імкнуцца вызваліць іх ад пакут гэтак жа, як я спрабую вызваліць сябе.

Пакуль я сумую, змагаюся, плачу і ўсміхаюся дзеля іншых, я мушу знайсці сябе ў кожным з іх.

Будзь маяком маёй мудрасці

Калі лодка майго розуму набліжаецца да
небяспечных скал прагных жаданняў, гнаная бурамі
невуцтва, тады папярэдзь мяне, о ты, хто ёсць маяком
боскай мудрасці

Я пастаянна шукаю берагоў Тваёй праведнасці і
бяспечнай гавані Тваёй бяспекі!

анёльскія мелодыі

Магічны скіпетр медытацыі дакрануўся да ўсіх гукаў
і ператварыў іх у першапачатковы гук Ома, які імчыцца
па зорных шляхах, па зямлі і сярод вод.

О Дух, адкрый сябе мне голасам Ом: заклік сусвету
да пакланення і сузірання

Усе тканіны майго цела і ўсе драты маіх нерваў
гарманічна спяваюць анёльскія мелодыі Ома.

Штодзённая малітва аб святым кіраванні

Госпадзе, я буду праяўляць сваю волю і працаваць
сумленна і шчыра, але накіроўвай свой розум, волю і
дзеянні ў правільным кірунку, каб я мог рабіць усё, што
павінен рабіць

Пах павагі

Я набліжаюся да цябе са складзенымі рукамі,
схіленай галавой і сэрцам, напоўненым водарам павагі

З сэрцаў тваіх прыхільнікаў я выняў эсэнцыю
духмянай тугі і змяшаў яе з кроплямі расы з маіх вачэй

Гэтай святой вадой я абмыю твае ружовыя ногі

Ты мне бацька і маці, а я тваё дзіця

Ты — настаўнік, чые словы я слухаю і чые загады я
выконваю ахвотна

Прыйдзі, о боская радасць

О Сусветная Маці, будзь адзіным полымем у нашых
сэрцах і развей цемру нашых душ

І ў слязах нашай любові да цябе змыйце нашу любоў
да зямных рэчаў

І ў радасці нашай згоды з Табой развей раз і
назаўсёды наш смутак і смутак

Зрабі з нашых маленькіх сэрцаў вялікае сэрца, якое
можа змясціць усю Тваю прысутнасць

І ў люстэрку Тваёй благаслаўлёнай прыроды дазволь
нам убачыць сябе дасканалымі і чыстымі

Няхай полымя нашага кахання да цябе ўзнясецца
над полымем зямных жаданняў

Мільёны спакус маскіруюцца пад цябе і пастаянна
падманваюць нас

Прыйдзі, о чыстая радасць! Упусці ў Цябе ўсе мае
гарачыя тугі.

Будзь спакойнай планетай у маіх цёмных начах
няведання, вазьмі мяне за руку і вярні мяне бяспечна ў
сваю бяспечную і надзейную гавань!

Клятва вучня

Я перамагаю гонар пакорай

І нянавісць з любоўю

Узбуджэнне праз спакой

Эгаізм замяняецца шчодрасцю

І зло з дабром

Невуцтва ў ведах,

І трывога, у спакоі роздуму, пра Цябе, о мой Божа

Трымай мяне далей ад зла

Абарані мяне, Госпадзе, каб я не чуў зла, не бачыў
зла, не гаварыў зла, не дыхаў зла, не дакранаўся да зла і
не адчуваў зла

Я не думаю пра зло і не мару пра зло

Малітва аб Вялікім Ззянні

О, Госпадзе Вялічы, о, Існасць Існавання і Дух
Сусвету, о, Сябар Сяброў! Адкрый мне таямніцы майго
быцця, навучы мяне, як я магу пакланяцца Табе ў
цішыні, спакоі і пільнасці.

У спакоі маёй душы акуні мяне, каб я мог усвядоміць
Тваю вечную прысутнасць ува мне і вакол мяне.

Я вельмі прагну пазнаць Цябе, о Ты, якому няма
роўных, о Ты, які не мае сабе роўных, о Адзіны і Слаўны,
які заслугоўвае ўсялякай пашаны і ўдзячнасці!

Настальгічныя пупышкі

З надыходам твайго прыходу пупышкі маёй тугі
расквітнеюць свежымі кветкамі

О Госпадзе, паспяшы той дзень, калі я спляту
зялёны букет з гэтых кветак і пакладу яго да Тваіх ног

Малітва перад ежай

Госпадзе, прымі гэтую ежу, асвяці яе і не дазваляй абжорству апаганіць яе

Ежа паходзіць да нас ад Цябе і прызначана для падтрымання Твайго фізічнага цела. Благаславі яе сваім духам, каб яна магла стаць духам, які падтрымлівае і ўмацоўвае нас.

Ты — дасканалая боская ружа, поўная жыцця, грацыі і прыгажосці, а мы — яе пялёсткі. Напоўні нашы душы духмяным водарам тваёй шчодрой прысутнасці.

Наш тужлівы ветрык

Адкрыў пупышкі нашых сэрцаў і вызвалі іх водар, зняволены за кратамі ружовага лісця, каб ветрык нашага духоўнага ўспрымання мог несці духмяныя водары і перанесці іх у Твой святы храм.

О Ты, які заслугоўваеш усялякай пакланення і пашаны!

Мы хочам, каб наш тужлівы ветрык дзьмуў на вашы благаслаўлёныя ногі

Шэпт з вечнасці

Вечны голас звярнуўся да мяне ціхім, нізкім тонам, кажучы:

«Увесь твой сон, увесь твой век, Я шаптаў табе на вуха: “Прачніся!” А цяпер, калі ты пакінуў свой сон, Я кажу табе: Разбудзі сваіх братоў, працуй са мной, каб усе пачулі маё слова».

Дык я паабяцаў, кажучы:

Я зраблю ўсё магчымае, каб распаўсюдзіць Твой заклік і пасланне Тваё, і калі пакіну сваю зямную форму, я пазычу Твой усюдыісны голас, каб шаптаць

гарманічным сэрцам: Слухайце Яго боскія гімны
духоўнай суцяшэння, бо Ён заўсёды кліча цябе.

Я буду чакаць усіх маіх незлічоных братоў і сяцёр,
калі яны павольна крочаць у доўгай, доўгай працэсіі да
блаславёнай мэты самапазнання, і праз «Шэпт з
Вечнасці» я прашапту ім: «Прачніцеся, мае браты і
сёстры, і давайце ідзём за Яго голасам, які кліча нас
няспынна, і давайце вернемся разам у нябесны дом».

Ты — крыніца кахання

Ты — крыніца нябеснай і зямной любові

Ты — бацька, які абараняе сваіх дзяцей, і маці, якая
адорвае іх бясконцай пяшчотай

Ты — маленькае дзіця, якое шэпелявае, калі кажа
бацькам словы любові

Ты — ідэальная гармонія і адданасць паміж
закаханымі

Ты ачышчаеш слугу, праяўляючы павагу да яго
гаспадара, і ўмацоўваеш сувязі прыхільнасці паміж
сябрамі

Ты абмыў мяне водамі кахання ва ўсіх яго праявах,
таму я пакахаў Цябе ўсімі пачуццямі маёй душы і ўсёй
любоўю і тугой майго сэрца, о Ты, хто заслугоўвае
ўсялякай любові, пакланення і павагі!

Песня вечнага кахання

Я настройваю струны ліры майго сэрца, каб зноў
сыграць старую песню: Гісторыя майго першага кахання

О Боскі Дух, я прапаную табе новыя мелодыі ад
Дзевы Душы: сапраўдныя папурны на мелодыі майго
вечнага кахання да цябе.

Хвалі маіх гімнаў танчаць пад касмічны рытм Твайго
бясконцага акіяна і нясуць мяне па хвалях
непераадольнай радасці да Тваіх самых далёкіх берагоў

О, мелодыя мораў, такая ціхая і спакойная, заспявай
мне ціхім голасам песню тугі па вечнай боскай маці

О, песня вечнага кахання! Закалыхай мяне ў
мелодыі і хай сон упрыгожыць мае вочы, пакуль я
атрымліваю асалоду ад спакою на грудзях маёй любячай
боскай маці.

З сховішча памяці я дастаў свяшчэнны скарб, у тым
ліку дакументы і абяцанні, якія ты мне даў, і абмяняў іх
на золата кахання. З яго дапамогай я пабудаваў на
велізарных прасторах сваёй душы цудоўны палац, годны
твайго слаўнага трона. І цяпер я чакаю твайго прыезду.

О, велічны і слаўны боскі госць, цяпер я адчуваю
тваё набліжэнне да трона майго сэрца, напоўненага
найвялікшай радасцю.

Фрагменты маіх разбітых дыяментавых сноў,
пахаваныя пад курганамі старажытнай цемры, ззяюць
ад ззяння твайго візіту

З майго экстатычнага быцця бесперапынным
патокам цякуць ціхія гімны ўдзячнасці

Прыміце, калі ласка, вянкi прывітання, якія я
спецыяльна спляла для вас з кветак і руж маёй вечнай
адданасці!

У садзе майго сэрца

Пчала майго розуму ляціць у адасоблены сад майго
сэрца, трапляючыся на ветрыку майго кахання і
ўпрыгожаная жамчужынамі тваёй салодкай расы.

Я выгадаваў для вас цудоўныя лілеі духоўнага
распазнання і жоўтыя нарцысы, каб стрымаць мае слёзы
пакаяння, далікатныя фіялкі, мройныя пра пакору, і
шырокія рамонкі для ўспрымання душы.

Табе дрэвы маіх думак прапануюць смачныя плады
духмяных маленняў, з пакорлівымі рукамі пяшчотных,
росных галін

І ў садзе майго сэрца пчала маіх думак лунае,
ап'янелая, сярод ахвяраванняў чыстага нектару табе

Адчыненыя дзверы

О Госпадзе, калі я быў сляпы, я не мог знайсці
ніводнай дзверы, якая вядзе да Цябе

Ты вылечыў мае вочы, і цяпер я паўсюль адчыняю
дзверы:

У сэрцы кветак, сярод гукаў сяброўства і ўспамінаў
пра дарагія, высакародныя выпрабаванні, кожны шэпт
маіх малітваў адкрывае новы праход у храм тваёй
бязмежнай прысутнасці!

Песня маёй душы

У стогне скрыпкі, гудзенні арфы і шэпце маіх думак,
што зараджаліся, я пачуў рэха тваіх мелодый, таму я
адкінуў заслону густых зямных гукаў і слухаў, ап'янелы,
твой эфемерны голас, о боскі спявак.

О, мелодыя маёй чароўнай душы, я нарэшце
паслухаў цябе

Ты абудзіў мяне ад старога сну

І вось я ўскладаю на твой святы алтар букеты маіх
тужлівых мелодый і мелодый, якія тужаць па табе

Мір вам

Духоўны поспех *par excellence*

Вы грэбуеце курсамі філасофіі ў сваіх падручніках. Здаецца, вы спадзяецеся на «праніклівасць», каб здаць экзамены, не прыкладаючы неабходных намаганняў. Але калі вы не будзеце вучыцца практычна і эфектыўна, я асабіста гарантую, што вы праваліце гэты прадмет.

Прафесар Джошал, прафесар Серампурскага каледжа (Індыя), звярнуўся да мяне з наступнымі строгімі словамі: «Мая няўдача на ягоным апошнім пісьмовым экзамене азначала, што я не змог прысутнічаць на выпускных экзаменах у Калькуцкім універсітэце, адным з філіялаў якога быў Серампурскі каледж. Устаноўленае ў індыйскіх універсітэтах правіла такое: студэнт, які не здае любы прадмет на выпускных экзаменах па гуманітарных навукх, павінен паўтарыць наступны год па ўсіх прадметах».

Мае прафесары ў Серампуры ставіліся да мяне добразычліва і з ноткай гумару, кажучы: «Муканда (Парамханса) занадта ап'янеў духоўнасцю». Гэта пазбавіла мяне ад няёмкасці з-за неабходнасці адказваць на пытанні ў класе, бо яны былі ўпэўненыя, што выпускных пісьмовых экзаменаў будзе дастаткова, каб выкрасліць маё імя са спісу абітурыентаў. Мае аднакласнікі ж проста празвалі мяне «экстатычным пустэльнікам».

Я зрабіў хітры крок, каб перашкодзіць пагрозе прафесара Джошэйла Лі не здаць мне экзамен па філасофіі. Незадоўга да абвяшчэння канчатковых вынікаў я папрасіў аднаго з маіх калег суправаджаць мяне ў кабінет прафесара, сказаўшы:

Хадзем са мной, бо мне патрэбны сведка, і я буду расчараваны, калі не перамог прафесара.

Пасля таго, як я спытаў яго, якую адзнаку ён паставіў маім адказам, прафесар пакруціў галавой і сказаў упэўненым, пераможным голасам, перабіраючы вялікую кучу папер на стала: «Вас няма сярод тых, хто здаў экзамен, бо вашай працы няма сярод тых, хто здаў. У любым выпадку, вы не здалі экзамены, бо не прысутнічалі на экзаменах».

Я ўсміхнуўся і сказаў:

"Сэр, я здаў экзамены, ці не дазволіце вы мне самому пашукаць сваю працу?"

Прафесар, збянтэжаны, даў мне дазвол, і я хутка дастаў сваю працу, з якой старанна выдаліў усё, што магло б раскрыць маю асобу, акрамя пароля. Паколькі прафесар не заўважыў майго імя, ён высока ацаніў мае адказы, хоць яны не ўтрымлівалі ніякага падручнікавага зместу!

Як толькі ён зразумеў мой фокус, ён усклікнуў: «Проклятая гэтая няшчасная ўдача!» Потым дадаў з надзеяй: «Ты абавязкова праваліш выпускныя экзамены».

Што да экзаменаў па іншых прадметах, мне дапамагла, асабліва мая стрыечная сястра і дарагі сябар Прабхас. Я з цяжкасцю, хоць і балючы, здаў астатнія выпускныя экзамены і атрымаў мінімальны праходны бал.

Цяпер, пасля чатырох гадоў навучання ў каледжы, я меў права здаваць экзамены на атрыманне ступені бакалаўра, чаго я наўрад ці чакаў. Выпускныя экзамены ў каледжы Серампур былі надзвычай лёгкімі ў

параўнанні са строгімі ўступнымі экзаменамі ў Калькуцкі ўніверсітэт, неабходнымі для атрымання ступені. Насамрэч, мае штодзённыя візіты да майго настаўніка, Шры Юктішвара, пакідалі мне мала часу з'яўляцца ў залах універсітэта. Мая прысутнасць больш здзівіла маіх аднакласнікаў, чым мая адсутнасць!

Маім амаль штодзённым распарадкам было ехаць на ровары каля 9:30 раніцы ў скіт майго настаўніка, несучы ахвяраванне для Шры Юктішвара: некалькі кветак з саду інтэрната. Мой настаўнік цёпла вітаў мяне і запрашаў на абед, які я з радасцю прымаў, імкнучыся пазбегнуць думак пра ўніверсітэт і свае курсы. Пасля некалькіх гадзін са Шры Юктішварам, слухаючы яго рэдкую мудрасць або выконваючы абавязкі скіта, я неахвотна сыходзіў каля поўначы і вяртаўся ў свае пакоі. Часам я праводзіў усю ноч з настаўнікам, шчасліва паглынуты яго павучальнымі размовамі, рэдка заўважаючы пераход ад цемры да світання.

Аднойчы ўвечары, каля адзінаццаці гадзін, калі я ўжо збіраўся выйсці з камеры, настаўнік сур'ёзна спытаў мяне:

Калі пачынаюцца экзамены на бакалаўрыят?

Я адказаў: «Праз пяць дзён, сэр».

Ён сказаў: «Спадзяюся, ты да гэтага гатовы»

Я адчуў моцную трывогу і паніку, таму запыраў:

«Сэр, вы ж добра ведаеце, што я праводзіў свае дні з вамі, а не з універсітэцкімі прафесарамі, дык як жа я магу падвргаць сябе фарсу здачы складаных выпускных экзаменаў?»

Шры Юктішвар рэзка зірнуў на мяне і холадна, але цвёрда сказаў: «Ты павінен прысутнічаць на экзаменах, каб мы не далі твайму бацьку і іншым магчымасці крытыкаваць цябе за тое, што ты аддаеш перавагу манастырскаму жыццю перад універсітэтам. Паабядай мне, што ты будзеш прысутнічаць на экзаменах і пастараешся як мага лепш адказаць на пытанні».

Слёзы, якіх я не мог стрымаць, цяклі па маім твары, і я адчуў, што просьба настаўніка была нелагічнай, а яго заклапочанасць з'явілася занадта позна. Паміж уздыхамі і рыданнямі я сказаў:

«Я пайду, калі ты гэтага хочаш, але часу на належную падрыхтоўку не засталася». І я дадаў сабе: «Я запоўню старонкі тваімі вучэннямі ў адказ на пытанні!»

Калі на наступны дзень я, як звычайна, увайшоў у свяцілішча, я ўрачыста і меланхалічна паднёс букет руж, і Шры Юктішвар засмяўся з майго няшчаснага стану і сказаў:

Ці расчароўваў цябе Бог калі-небудзь на экзамене ці ў чымсьці іншым?

Я з энтузіязмам адказаў, калі прыемныя ўспаміны пра боскую дапамогу мільганулі ў маёй галаве: «Не, клянуся Богам, сэр».

Настаўнік працягнуў: «Гэта была не лягота, а хутчэй пякучае боскае жаданне, якое перашкодзіла табе імкнуцца да ўніверсітэцкіх узнагарод».

Пасля хвіліны маўчання ён цытаваў: «Хто спадзяецца на Бога, таму Ён дасць дастаткова». «Шукайце ж найперш Царства Божага і Яго волі, і Бог памножыць Свае дабраславенні на вас і дасць вам усё неабходнае».

У прысутнасці настаўніка я адчуў, як цяжар трывогі знік з маіх плячэй. Калі мы скончылі абед, настаўнік прапанаваў нам вярнуцца ў гасцініцу, сказаўшы:

"Твой сябар Ромеш усё яшчэ жыве ў хостэле?"

Я сказаў: «Так, сэр»

Ён сказаў: «Звяжыся з ім, і Бог натхніць яго дапамагчы табе з экзаменамі».

Я адказаў: «Зраблю, сэр, але Ромеш незвычайна заняты. Ён выдатнік у нашай групе і мае большую акадэмічную нагрузку, чым іншыя студэнты».

Настаўнік праігнараваў мае прэрэчанні і сказаў: «Ромеш знойдзе для цябе час. А цяпер ідзі, з Божым благаслаўленнем».

Я сеў на ровар і паехаў назад. Першым чалавекам, якога я сустрэў у двары інтэрната, быў стараста школы Ромеш. Ён, быццам знайшоў час мне дапамагчы, з радасцю прыняў маю просьбу і сказаў:

«Будзьце ўпэўнены, Муканда, я да вашых паслуг».

Ён правёў шмат гадзін у той дзень і ў наступныя дні, навучаючы мяне розным прадметам, а потым параіў мне:

Я думаю, што ў гэтым годзе шмат пытанняў па англійскай літаратуры будуць пра Чайльд-Гаральда, і нам трэба неадкладна набыць атлас.

Я паспяшаўся да дзядзькі і пазычыў атлас, дзе Ромеш адзначыў на карце Еўропы месцы, якія наведваю рамантычны падарожнік Байрана.

Вакол нас сабралася група калег, каб паслухаць урок, і адзін з іх нарэшце заўважыў:

Ромеш дае вам няправільную параду, бо толькі 50% пытанняў звычайна тычацца кніг, а другая палова — жыцця аўтараў.

Але калі на наступны дзень я сеў на экзамен па англійскай літаратуры і ўпершыню зірнуў на экзаменацыйны білет, слёзы ўдзячнасці навярнуліся на мае вочы і прасякнулі яго. Да мяне падышоў назіральнік і спачувальна спытаў пра прычыну, таму я растлумачыў:

Мой выдатны настаўнік прадказаў, што Ромеш зможа мне дапамагчы. Глядзіце, пытанні, якія прапанаваў мне Ромеш, тыя ж самыя, што і на экзаменацыйнай працы. На шчасце для мяне, у гэтым годзе мала пытанняў пра англійскіх аўтараў, чые жыцці для мяне сакрэт!

Пасля майго вяртання ў інтэрнаце гудзеў шум, і тыя ж маладыя людзі, якія высмейвалі метады Ромеша, цяпер амаль аглушальна віншавалі мяне. На працягу тыдня экзаменаў я правёў незлічоную колькасць гадзін з Ромешам, які складаў пытанні, якія прафесары, верагодна, павінны былі ўключыць. Дзень за днём пытанні Ромеша з'яўляліся ў экзаменацыйных білетах, выкарыстоўваючы амаль адны і тыя ж самыя словы.

Па ўніверсітэце разышлася вестка, што адбываецца нешта падобнае на цуд, і што поспех рассяянага «экстатычнага пустэльніка» цяпер стаў рэальнай магчымасцю. Я не спрабаваў схваць праўду, і мясцовыя прафесары не мелі магчымасці змяніць пытанні, пастаўленыя Калькуцкім універсітэтам.

Калі я глыбока разважаў над сваім экзаменам па англійскай літаратуры, аднойчы раніцай я зразумеў, што зрабіў сур'ёзную памылку. Адно з пытанняў складалася з дзвюх частак: (а) або (б) і (в) або (г). Замест таго, каб

адказаць на адно пытанне з кожнай часткі, я адказаў на абодва пытанні ў першай частцы, цалкам ігнаруючы другую. Паколькі найвышэйшы бал, які я мог атрымаць за гэты экзамен, складаў 33, што на тры балы менш за мінімальны праходны бал у 36, я кінуўся да настаўніка, наракаць на сваю няўдачу, і сказаў:

«Мой гаспадар, я здзейсніў недаравальны грэх і не варты боскіх дабраславенняў, якія прыйшлі да мяне праз Ромеша».

Настаўнік адказаў мне: «Будзь спакойны, Муканда, і не спяшайся».

Голас Шры Юктішвара быў вясёлым і бесклапотным. Потым ён узняў руку да неба і сказаў: «Сонца і месяц абмяняюцца сваімі шляхамі ў прасторы, і гэта хутчэй за ўсё не дасць вам універсітэцкай ступені».

Я пакінуў манастыр, адчуваючы сябе больш спакойна, хоць поспех здаваўся матэматычна немагчымым. Не раз я з трывогай зірнуў на неба і ўбачыў, як Гаспадыня Дня цвёрда зафіксавана на сваёй звычайнай арбіце!

Калі я прыехаў у інтэрнат, пачуў, як калега сказаў: «Мне адразу паведамілі, што ў гэтым годзе ўпершыню панізілі праходны бал па англійскай літаратуры».

Я ўварваўся ў пакой да маладога чалавека ў хваляванні і з вялікім хваляваннем запатрабаваў растлумачыць яму праўду. Ён агледзеў мяне і, смеючыся, адказаў:

«О, даўгавалосы, чаму такая раптоўная цікавасць да акадэмічных спраў? І чаму такая мітусня ў апошнюю хвіліну? Але праходны бал ужо знізіўся да 33».

Бязмежная энергія Сары вярнула мяне ў пакой, дзе я ўкленчыла і падзякавала Богу за Яго бездакорны ўлік і бязмежную ласку. Я адчула духоўную сілу, якая выразна вядзе мяне праз Ромеша. Значнае супадзенне адбылося падчас майго экзамену па бенгальскай мове: Ромеш, які не дапамагаў мне з гэтым прадметам, папрасіў мяне вярнуцца аднойчы раніцай, калі я збіралася выйсці з інтэрната і пайсці ў экзаменацыйную аўдыторыю.

Адзін з маіх калег крыкнуў мне: «Ромеш кліча цябе, не вяртайся, бо мы спазнімся».

Я праігнараваў параду калегі і паспяшаўся назад да Ромеша, які сказаў мне:

«Звычайна бенгальскія студэнты лёгка здаюць экзамен па бенгальскай мове, але мне прыйшло ў галаву, што ў гэтым годзе прафесары маюць намер «забіць» студэнтаў пытаннямі з прадпісаных кніг». Тады мой сябар коратка растлумачыў мне два выпадкі з жыцця Бахрула Улума Від'і Сагара, вялікага і вядомага гуманітарыя дзевятнаццатага стагоддзя.

Я падзякаваў Ромешу і паехаў на ровары ва ўнутраны двор каледжа. Экзаменацыйны тэст па бенгальскай мове быў менавіта такім, як ён апісаў, і складаўся з двух раздзелаў. У першым раздзеле было зададзена пытанне: «Запішыце два ўчынкі дабрыні, якія прыпісваюцца Бахрулу Улumu Від'я Сагару». Перанёсшы гэтыя новыя веды (ад Ромеша) на тэст, я падзякаваў Богу за тое, што Ён выслухаў яго ў апошні момант. Калі б я застаўся ў неведанні пра дабрыню Бахрула Улума да чалавецтва (а я цяпер, вядома ж, сярод іх!), я б не змог здаць экзамен па бенгальскай мове.

Другое пытанне на паперы гучала так: «Напішыце эсэ на бенгальскай мове пра жыццё чалавека, які вас

найбольш натхніў». Мне не трэба казаць вам, дарагі чытач, каго я выбраў для сваёй тэмы. Запаўняючы старонку за старонкай хвалай пра свайго настаўніка, я ўсміхаўся, разумеючы праўдзівасць сваіх уласных слоў: «Я запоўню старонкі вашымі вучэннямі!»

Я не адчуваў патрэбы прасіць Ромеша па дапамогу з філасофіяй. Упэўнены ў сваёй шырокай падрыхтоўцы пад кіраўніцтвам Шры Юктішвара, я ўпэўнена ігнараваў тлумачэнні ў падручніку, і філасофія была найвышэйшай адзнакай, якую я атрымаў. Маіх сумарных балаў па астатніх прадметах было дастаткова, каб здаць экзамен.

З задавальненнем адзначаю, што мой дарагі сябар Ромеш здаў экзамен з адзнакай

Твар майго бацькі прамянеў усмешкай на маім выпускным, і ён прызнаўся: «Я наўрад ці мог уявіць сабе твой поспех, сыноч. Ты праводзіш так шмат часу са сваім настаўнікам». Сапраўды, мой настаўнік ведаў пра нявыказаную крытыку майго бацькі.

Шмат гадоў я сумняваўся, што надыдзе дзень, калі я дадам да свайго імя тытул бакалаўра. Я рэдка выкарыстоўваў гэты тытул, не думаючы, што гэта святы дар, дадзены мне па таямнічых прычынах. Часам я чую, як выпускнікі універсітэтаў кажуць, што толькі малая частка набытых ведаў засталася з імі пасля заканчэння вучобы. Гэтае прызнанне ад іх таксама суцяшае мяне за мае бясспрэчныя акадэмічныя недахопы.

У той чэрвеньскі дзень 1914 года, калі я атрымаў дыплом Калькуцкага ўніверсітэта, я схіліўся перад сваім настаўнікам, каб падзякаваць яму за дабраславенні, якія выцякалі з яго жыцця і ахінулі маю душу. Ён гулліва падняў мяне і сказаў:

Устань, Муканда, Богу было лягчэй зрабіць цябе
выпускніком каледжа, чым змяніць рух сонца і месяца!

Дзённік : аўтабіяграфія

Прыказкі, вершы і аповяданні для настаўніка
Парамаханса Ёгананда



Тая боская сіла
Гэта падтрымае і ўмацуе вас
Гэтак жа, як яна заўсёды падтрымлівала мяне і
давала мне сілы

Я кажу гэтыя факты з уласнага досведу
Калі б я не перажыў гэтага ў сваім жыцці
Калі я змог пра гэта пагаварыць
Я живу верай у Бога

Бог — мая сіла
Я не веру ні ў адну сілу, акрамя сілы Бога
І калі я засяроджваюся на гэтай дабраславёнай сіле
Ты сустракаеш мяне і працуеш праз мяне
Салавей неба
боскі

Я твой салавей, што ўзлятае да нябёсаў тваёй
касмічнай прысутнасці
У пастаянным пошуку кропель тваёй праўды
Я маліўся да цябе з глыбокім даверам
Каб Ты мог паслаць струмені Тваёй міласэрнасці з
суровых хмар цішыні
А паколькі я вельмі хацела піць
Я з ахвотай прыняў кожную святую кропку майго
ўсведамлення цябе
О, як я прагнуў адчуць Тваю прысутнасць у сабе і
!вакол сябе

Мая хранічная смага здавальнялася толькі тады,
калі твой дотык астуджваў яе
Мая неспакойная душа і мая палаючая ад энтузіязму
Сезон распачы і безнадзейнасці мінуў
Сухасць праблем знікла з патокам твайго спакою
І цяпер я ціха лунаю і лунаю, спяваючы песні
задавальнення і задавальнення
Я твой салавей, які п'е толькі ваду тваёй суцяшэння
Бесперапынны спуск з вышынь твайго існавання
* * *

Ключавое слова для большасці людзей у гэтым
«жыцці — «я
Чалавек з духоўным тэмпераментам і схільнасцямі
.думае пра іншых гэтак жа, як і пра сябе
Тыя, хто думае толькі пра сябе, самі выклікаюць
варожасць і крыўду іншых
Навакольныя, але тыя, хто ўлічвае пачуцці і інтарэсы
іншых, выяўляюць, што

Іншыя думаюць пра іх і ўважліва ставяцца да іх
пачуццяў
Калі ў горадзе жыве сто чалавек, і кожны з іх хоча
ўзяць што-небудзь з
У кожнага з іх будзе дзевяноста дзевяць супернікаў,
але калі ў кожнага з іх
Калі хтосьці паспрабуе дапамагчы іншаму, то ў
кожнага будзе дзевяноста дзевяць сяброў
Я жыў так, і нічога не страціў, дзелячыся тым, што
.маю, з іншымі
Сапраўды, усё, што я аддаў, вярнулася да мяне
ўдвая, з ласкі Божай, і цяпер я не маю ніякай тугі
Дарма, бо тое, што я маю глыбока ў сабе, больш
.важнае і каштоўнае, чым усё, што я мог сабе ўявіць
.Свет дае мне гэта. Чалавек імкнецца да шчасця
Як толькі шчасце дасягнута, патрэба ў абставінах,
якія яго прывялі, знікае
Мая адзіная гарантыя ў гэтым свеце — гэта добрыя
пачуцці людзей да мяне. Сапраўднае багацце — жыць у
.сэрцах блізкіх і сяброў
Мы павінны паспрабаваць знайсці сувязь з Богам у
гэтым жыцці. Нам дадзены чалавечае існаванне,
інтэлект і свабодная воля, і таму мы павінны
.выкарыстоўваць гэтыя дары, каб знайсці Бога
Калі мы альтруістычныя, мы становімся шчаслівымі, і
.калі мы ідзем гэтым шляхам, гэта паўплывае на іншых
Іншыя вакол нас паводзяць сябе як мы і спрабуюць
.нам пераймаць. Гэта трэба ліквідаваць
Эгаізм — першапрычына ўсіх асабістых і грамадскіх
бед
?Як і чаму пачынаюцца праблемы
Кожны чалавек імкнецца — свядома ці несвядома —
дасягнуць асабістай перакананасці ў сваёй
непераможнасці і бессмяротнасці. Ва ўсіх сваіх знешніх
памкненнях, няхай гэта будзе навук, гандаль,

медыцына ці любы іншы аспект жыцця, ён імкнуцца
дасягнуць міру і бяспекі, вызвалення ад пакут і
.трывалага шчасця

Гэта добра, насамрэч, гэта яго права і яго
натуральная спадчына, якую хоча для яго яго Творца,
пры ўмове, што ён таксама хоча тых жа дабраславенняў
.для іншых, як і для сябе

З аднаго боку, большасць людзей спрабуе атрымаць
гэтую неабмежаваную і бясконцую спадчыну
.абмежаванымі і канчатковымі сродкамі

Чалавечыя дасягненні былі б больш каштоўнымі і
годнымі, калі б, акрамя адкрыцця свету, чалавек
таксама прыкладаў неабходныя намаганні для
!вывучэння духоўнага патэнцыялу і сіл у сабе
Няма сумненняў, што матэрыяльны прагрэс выклікае
захапленне, але ніякі знешні поспех сам па сабе не
дасць чалавеку ўнутранага задавальнення і бяспекі, якіх
.ён так шчыра шукае

Навука дапамагла ліквідаваць многія эпідэміі, якія
пагражалі папярэднім пакаленням, і распрацавала
перадавыя метады вытворчасці, здольныя ліквідаваць
голад і галечу. Аднак падтрымліваць здаровы баланс у
гэтым свеце, абапіраючыся выключна на матэрыяльныя
.дасягненні, складана

Чалавек дасягае поспехаў у пэўнай галіне, але
потым сутыкаецца з нечаканымі праблемамі, якія псуюць
.яго дасягненні

Гэта не азначае, што чалавек не павінен спрабаваць
знайсці рашэнні сваіх праблем знешнімі сродкамі, хутчэй
маецца на ўвазе баланс і не схіляцца да аднаго боку за
.кошт іншага

Бог надзяліў чалавека розумам і сілай волі, і яны
павінны быць выкарыстаны для паляпшэння яго ўмоў у
свеце. Пакуль прыкладаюцца добрыя намаганні,
унутраная крыніца сілы і інтэлекту павінна быць

распазнана і ўзгаднена з гэтай крыніцай, таму што
няўдача ў гарманізацыі з'яўляецца прычынай праблем і
.памылак чалавека

Нельга проста сядзець склаўшы рукі і чакаць, што
поспех зваліцца да вас на калені. Пасля таго, як вы
вызначылі свой шлях і актывавалі сваю волю, вы павінны
прыкласці практычныя намаганні, і вы ўбачыце, што ўсё
неабходнае для поспеху будзе паступова прыходзіць да
вас, і ўсё будзе рухаць вас у правільным кірунку. Ваша
воля, прасякнутая боскай воляй, адкажа на вашы
малітвы, бо калі вы выкарыстоўваеце гэтую волю, вы
адчыняеце дзверы, праз якія вашы малітвы будуць
.задаволены

Чалавецтва набыло вопыт у навуцы, тэхніцы,
медыцыне і іншых галінах, што дазваляе яму
забяспечваць камфорт і выгоды. Аднак гэта не азначае,
што яно можа абысціся без свайго Творцы. У адваротным
выпадку гэтыя дасягненні страцяць сваю каштоўнасць, і
пачнуць узнікаць і распаўсюджвацца сацыяльныя,
сямейныя, палітычныя і экалагічныя праблемы. Гэта
адбываецца таму, што, стаўшы цалкам залежным ад
знешніх фактараў, чалавецтва губляе мудрасць кіраваць
велізарным патэнцыялам, які яно вызваліла з дапамогай
навуковых метадаў і сродкаў. У выніку жыццё
становіцца настолькі складаным, што з ім цяжка
.справіцца, і нават крыніцай трывогі і няўпэўненасці

* * *

Чалавек павінен жыць з усімі сваімі думкамі,
пачуццямі і разуменнем, быць уважлівым і ўважлівым да
ўсяго, што яго акружае, гэтак жа, як дасведчаны
фатограф, які ловіць найбольш прыдатныя магчымасці,
каб зрабіць найцудоўнейшыя здымкі найпрыгажэйшых
.краявідаў

Сапраўднае чалавечае шчасце заключаецца ў
пастаяннай гатоўнасці чалавека вучыцца і дзейнічаць

належным чынам і з павагай. Чым больш чалавек
удасканальваецца, тым больш ён спрыяе развіццю і
.шчасцю навакольных
Мала хто аналізуе сваю сітуацыю і вырашае, рухацца
наперад ці назад
Як людзі, надзеленыя ўспрыманням, мудрасцю і
разуменнем, наш найвялікшы абавязак — правільна
выкарыстоўваць гэтыя якасці, каб мы маглі ведаць,
рухаемся мы наперад ці назад. Нават калі мы
сутыкаемся з няўдачамі паўторна, мы не павінны
адчайвацца або губляць надзею. Няўдача павінна
служыць каталізатарам, а не перашкодай, для нашага
.фізічнага і духоўнага росту

* * *

Праблемы і цяжкасці ўзнікаюць з-за таго, што
чалавек не ўсведамляе сваіх мінулых учынкаў, учыненых
у пэўны час і ў пэўным месцы. Яго цяперашнія пакуты
вынікаюць з думак і ўчынкаў, якія ён вымавіў, якія
ўкараніліся ў глебе яго свядомасці, прараслі ў расліну і
прынеслі плён такога ж кшталту, як і гэтыя думкі і
.дзеянні

* * *

Найлепшая падрыхтоўка да лепшага жыцця
Калі мы хочам сапраўды атрымліваць асалоду ад
жыцця, час настаў зараз — не заўтра, не ў наступным
годзе і нават не ў нейкім замагільным жыцці. Найлепшая
падрыхтоўка да лепшага жыцця ў наступным годзе —
гэта пражыць прадуктыўнае, гарманічнае і значнае
жыццё ў гэтым годзе. Наша вера ў будучае жыццё,
поўнае большых дасягненняў і большага шчасця, нічога
не варта, калі мы не ўвасобім яе ў жыццё зараз.
Сённяшні дзень павінен быць самым важным і значным
.днём у нашым жыцці

* * *

Тыя, хто жадае ажаніцца, павінны навучыцца
кантраляваць свае эмоцыі і імпульсы, і школы павінны
навучаць гэтаму навыку, а таксама выходзіць у сабе
спакой і засяроджанасць. Шмат няшчасных сем'яў і
разбітых сем'яў існуе таму, што гэты жыццёва важны
аспект занядбаны як дома, так і ў школе. Як могуць два
чалавекі з некантраляванымі імпульсамі і жаданнямі
?жыць разам у міры і спакоі

На пачатку шлюбу маладых ахоплівае хваля эмоцый
і хвалявання. Але праз нейкі час, калі гэтыя пачуцці
непазбежна пачынаюць згасаць, пачынае праяўляцца
сапраўдная прырода пары разам са спрэчкамі,
рознагалоссямі, сваркамі і расчараваннямі. Сэрцу
патрэбныя сапраўднае каханне і сяброўства, і, перш за
ўсё, яму патрэбны спакой і мір. Калі мір парушаецца
моцнымі эмоцыямі, аслабляецца найважнейшы слуп
.шлюбу

* * *

Органы і эмоцыі цела маюць патрэбу ў здаровай
нервовай сістэме для падтрымання здароўя,
жыццяздольнасці і адчувальнасці. Каб падтрымліваць
нервовую сістэму ў добрым стане, важна пазбаўляцца ад
разбуральных эмоцый, такіх як страх, гнеў, прагнасць і
.зайздрасць

* * *

Тваё шчасце — гэта твой поспех, таму не дазваляй
.нікому пазбаўляць цябе шчасця
Абарані сябе ад тых, хто спрабуе цябе турбаваць. У
малодасці мяне вельмі раздражнялі тыя, хто
распаўсюджваў пра мяне ілжывыя чуткі, але пазней я
зразумеў, што маё ўласнае сумленне значна важнейшае
.за адабрэнне людзей

Сумленне — гэта інтуітыўнае ўсведамленне, якое
дакладна і дакладна запісвае думкі і матывацыі
чалавека. Калі сумленне чыстае і чалавек ведае, што

робіць правільна, нішто не можа яго напалохаць. Чыстае сумленне — гэта сведчанне Божай ласкі. Тыя, хто мае чыстае сумленне, знаходзяць шчасце ў сваім жыцці і атрымліваюць Божыя дабраславенні і ласку

* * *

Кожнае слова, якое вымаўляе чалавек, пакідае трывалы след у яго мозгу і розуме. Калі душа чалавека пакідае цела пасля смерці, яго ўваходжанне ў іншы свет будзе залежыць ад прысуду, вынесенага яго кармай (наступствамі яго дзеянняў), якія вынікаюць з добрых ці злых слоў

Добрыя словы, якія зыходзяць з высакароднага розуму, прыносяць добрыя вынікі для душы, у той час як злыя словы, выкліканыя дрэннымі звычкамі, назапашваюць злую карму або дрэнныя вынікі для душы. Слова складаецца з трох вібрацый: прычыннай або інтэлектуальнай вібрацыі, кінетычнай або планетарнай вібрацыі і фізічнай або бачнай вібрацыі. Слова «мір» мае тры розныя вібрацыі: «Ваганне думкі або волі пры вымаўленні слова «мір 1 Вібрацыя энергіі ў мозгу, галасавых звязках і мове, 2 «якая выклікаецца воляй, калі вымаўляецца слова «мір Вібрацыя галасавых звязкаў і фізічны эффект ад 3 «вымаўлення слова «мір

Такім чынам, кожнае слова, добрае ці дрэннае, пакідае свае вібрацыі — гэта значыць свой уплыў — на цела ці мозг, а таксама на жыццёвую энергію і інтэлект у выглядзе схільнасцей і жаданняў. Зыходзячы з гэтага, вібрацыі ўсёй мовы пакідаюць добрыя ці дрэнныя схільнасці ў розуме

Той, хто пазбаўляецца матываў скажэння праўды, набывае ў сабе велізарную сілу, каб не сведчыць ілжыва, і ўсе яго словы — праўдзівыя

О Госпадзе, дай мне сілу выкарыстоўваць свой голас, каб служыць праўдзе, кажучы салодкія, карысныя

і асвятжальныя словы. Іграй Твае бессмяротныя мелодыі
на флейце майго жыцця, каб я мог быць дабраславёны
.вібрацыямі Тваіх святых мелодый

* * *

плаваючая коўдра

Аднойчы двое сяброў шпацыравалі па беразе ракі,
калі ўбачылі нешта падобнае на плывучую коўдру. Адзін
з іх кінуўся ў раку і плыў, пакуль не дабраўся да
.«коўдры

Але ён спазніўся з вяртаннем у банк, і яго сябар
заўважыў, што яму цяжка справіцца з «коўдрай», і што
гэта была прычына яго спазнення, таму ён крыкнуў на
:яго

?Чаму б табе не пакінуць яе і не вярнуцца
Яго сябар адказаў: «Вось што я спрабую зрабіць, але
.«коўдра прыліпла да мяне і не адпускае мяне вярнуцца
На яго вялікае здзіўленне, ён занадта позна
зразумеў, што тое, што ён лічыў коўдрай, было не чым
.іншым, як плаваючым мядзведзем

Я лічу гэтую гісторыю значнай і дастасоўнай да
многіх аспектаў чалавечага жыцця. Я перакананы, што
яе пасыл — гэта разважлівасць і асцярожнасць супраць
паспешных дзеянняў, якія могуць мець непажаданыя
.наступствы

Гэтая коўдра можа быць проста канцэпцыяй, якая
плавае ў рацэ думак, але, калі яна будзе завершана,
ператворыцца ў непераадольную апантанасць, якую
.цяжка кантраляваць

Або гэта можа быць шкодная звычка, якая,
укараніўшыся ў мозгу, пранікае ў яго падмурак і
распаўсюджвае свае карані, становячыся неад'емнай
часткай быцця чалавека, так што ён становіцца вязнем у
.яе абдымках

Або гэта можа быць іншы від спакусы — інвестыцыі,
якія не своєчасовыя або недарэчныя і прыводзяць да
.значных страт, як матэрыяльных, так і маральных
Або гэта можа быць ідэалогія, якая здаецца лагічнай
і практычнай, таму чалавек прымае яе і разумее, пасля
таго як яна пранікла ў яго істоту, што яе рэальнасць
.вельмі адрозніваецца ад таго, што яна выглядае
Або гэта можа быць тэндэнцыя ці дрэйф з
непрадбачанымі наступствамі
Ці скачок у цемру
Таму і казалі: перш чым зрабіць крок, падумаўце пра
.становішча сваёй ступні

* * *

Канец падарожжа
Доўга я блукаў па звільстых сцежках сумненняў
Я перасёк уяўныя даліны, якія аддзялялі мяне ад
цябе стагоддзямі
Я перасёк незлічоныя пустыні
Я пераследваў шмат амбіцый
Нарэшце я вызваліўся
З віроў смутку і задавальнення
Такім чынам, я завяршыў сваё падарожжа і дасягнуў
канца свайго шляху
І цяпер я з задавальненнем гляджу на свае мінулыя
пакуты
З кожнай скалы маіх старажытных пакут
Вочы наварочваюцца ад радасці
І ў тых святых водах
Праз слёзы кахання да цябе я ачышчаю сябе кожны
дзень

* * *

У мяне раней была сакрэтная лямпа
І я з нецярпеннем пасылаў вакол сябе мімалётны
прамень
У спакоі ўнутранай цемры

Я часта ўспрымаў дробных рыбак як крэатыўныя ідэі
Яго захапіла раптоўная яркасць
Я выкарыстаў гэта як прынаду
Каб захапіць большых істот у глыбінях маёй
свядомасці

Але многія з іх уцяклі
За маленькім кругам святла
Ад вашых адданных паслядоўнікаў
Багаты срэбнымі песнямі і залатымі марамі
За грошы кахання я купіў зіхатлівыя, светлыя сеткі
для ўспрымання душы
І з яго яна стварыла магутную сетку светлай тканіны
Я праплыў праз акіян тваёй мудрасці ў пошуках цябе
!Улоў быў багаты і каштоўны
Я атрымаў мноства добрых і шчаслівых пачуццяў
І скарбы страчаных святых успамінаў
„Больш за тое
Я знайшоў цябе
!! я захапіў цябе, о скарб скарбаў

* * *

У летнія дні жыцця
Я збіраю нектар эмоцый
З кветак салодкіх цнотаў
Які расце ў садах добрых душ
І я захаваў гэта ў сваім сэрцы
дыстыляваны сок
З высокіх кветак талерантнасці
І пупышкі пакоры з іх мяккім водарам
І рэдкія кветкі пяшчотных лотасавых ідэй
І калі на мяне льецца як з вядра
Снег, халодныя зімовыя ўражанні
І балючая зямная разлука
Шукаю цяпла і суцяшэння
У нектары, што захоўваецца ў клетцы майго сэрца
У гэтай блаславёнай келлі, у тваёй прысутнасці

Я часта знаходжу боскую пчалу
Пацягвай салодкасць маіх старажытных туг
Я адчуваю сябе спакойным, радасным і ўтульным
* * *

Я веру ў братэрства чалавецтва, ва ўсеагульную
любоў, паразуменне і супрацоўніцтва паміж людзьмі, каб
.палегчыць жыццёвы цяжар адзін для аднаго
У гэты свет павінны быць уведзены высакародныя
глабальныя мэты, і павінны быць прыняты ідэалы, якія
ўзвышаюць чалавецтва на высокі ўзровень,
удасканальваюць яго думкі, стрымліваюць яго жаданні і
.адточваюць яго высакародныя таленты
Гэтага можна дасягнуць праз духоўны прыклад і
здоровыя прынцыпы, а не праз грубую сілу і
разбуральныя войны. Палітычная ўлада небяспечная без
.духоўных прынцыпаў, якія б ёю кіравалі і кіравалі
Калі я кажу пра духоўныя прынцыпы, я маю на ўвазе
не канкрэтныя вучэнні, секты ці веравызнанні, а хутчэй
універсальныя законы: законы праведнасці і цноты, якія
.тычацца ўсіх і прыносяць ім дабро, дабрабыт і мір
* * *

Чаму чалавек марнуе свой час на пошукі крошак
чалавечай любові, жмені грошай і таго ці іншага, калі ён
можа знайсці ўсё ў Богу, які ёсць крыніцай усёй любові і
?сілы
Мы павінны шукаць Бога не з прагнасці да ўлады, а з
жадання любові. Тады мы знойдзем вялікі скарб. Калі мы
любім Бога глыбокай, шчырай любоўю, Ён адказвае нам,
.і мы адчуваем, як Яго любоў б'ецца ў нашых сэрцах
Жыццё саладзейшае, калі чалавек разважае пра
Бога. Чым больш чалавек разважае і застаецца
сканцэнтраваным на духоўным стане падчас дзейнасці,
тым больш ён здольны ўсміхацца. Я знаходжуся ў гэтым
свеце зараз і заўсёды — у шчаслівай боскай свядомасці.

Нішто не ўплывае на мяне. Няхай гэта будзе адзін ці з
.іншымі, радасць Бога заўсёды прысутнічае ўва мне
Мне ўдалося захаваць сваю ўсмешку, і гэтыя ж
усмешкі існуюць і ў табе, тая ж радасць і асалода душы
жывуць у табе. Табе не трэба іх здабываць, толькі
вярнуць. Ты часова страціў іх праз самасвядомасць з
.дапамогай пачуццяў, і ты можаш вярнуць іх
Той, хто лічыць, што фізічныя рэчы, якімі можна
атрымліваць асалоду праз зрок, слых, смак, пах і дотык,
прыносяць чыстую радасць, моцна памыляецца. Пачуцці
не даюць шчасця; хутчэй, яны пазбаўляюць нас яго. Калі
вы ставіце ўмовы для свайго шчасця, напрыклад,
кажаце: «Я не магу быць шчаслівым, пакуль не ўбачу
гэты твар», вы ніколі не адчуеце чыстай, непадробнай
.радасці, таму што сэнсарныя задавальненні мімалётныя
Дні і гады адбываюцца на фізічнай прыгажосці. Усё ў
матэрыяльным свеце падпарадкоўваецца закону змен.
Такім чынам, нават калі б чалавек мог убачыць кожны
прыгожы твар у свеце, пачуць кожны гук і дакрануцца
да ўсяго, чаго ён жадае, ён усё роўна не знайшоў бы
сапраўднага шчасця. Тым не менш, ён можа падмануць
.сябе, думаючы, што ён шчаслівы
Часам, прыклаўшы велізарныя намаганні, каб
чагосьці дасягнуць, чалавек не знаходзіць шчасця ў
самой гэтай рэчы. Тым не менш, ён атрымлівае пэўнае
задавальненне ад затрачаных намаганняў і таму лічыць
сябе шчаслівым. Але такое задавальненне часовае і
.мімалётнае
Таму марна шукаць шчасця ў пачуццях. Духовную
радасць трэба знайсці і выказаць словамі і мімікай. Калі
чалавек робіць гэта, нават лёгка ўсмешка ахіне ўсіх
вакол сваім дабраславёным магнетызмам, і іншыя
.адчуваюць сябе шчаслівымі
Але толькі Бог можа змяніць сэрцы. Мы не павінны
прыпісваць сабе здольнасць рабіць дабро. Адзіны

сапраўдны творца добра ў існаванні — гэта Бог. Гэты свет належыць Яму. Калі вы адчуваеце Яго прысутнасць і разумеете, што Ён кантралюе ўсё, і калі вы даверыце Яму ўсё — добрыя справы і нават дрэнныя, — вы будзеце здзіўлены, выявіўшы, што ўсе вашы дзеянні .ператворацца ў добрыя справы

* *

У той момант, калі мы думаем пра іншага чалавека з добрымі намерамі, наша ўсведамленне пашыраецца, а наш круггляд пашыраецца. Калі мы думаем пра бліжняга і праяўляем да яго спачуванне, частка нашай істоты накіроўваецца да яго разам з гэтай думкай, і патрэбна не толькі сама думка, але і гатоўнасць .увасобіць гэту думку ў жыццё

Мы не павінны выключаць нікога з нашага кола любові {і твой бліжні падобны да цябе самога} {твой бліжні, потым твой бліжні, потым твой бліжні} Шлюб — гэта ўрок альтруізму. Двое людзей дзеляць жыццё адзін з адным, потым з'яўляюцца дзеці, і бацькі дзеляць жыццё з імі. Але эгаістычна думаць толькі пра бліжэйшых сваякоў, бо блізкія людзі аднойчы пакінуць нас, і гэта напамін пра тое, што мэта чалавечых адносін — пашыраць усведамленне ахвярнасці дзеля іншых і дзяліцца з імі матэрыяльнымі дабротамі і сяброўскімі .пачуццямі

* * *

Калі вы спіце, вы пасіўна супакойваеце думкі і пачуцці, але калі вы свядома супакойваеце думкі і пачуцці праз медытацыю, першае, што вы адчуваеце, - гэта стан спакою, і самі мышцы твару ўтвараюць .усмешку, якая адлюстроўвае спакой сэрца Але вы павінны глядзець далей за стан спакою, каб убачыць чысціню сваёй душы

Гэтая чысціня, бездакорная і не скажоная
сэнсарнымі раздражняльнікамі або аўтаматычнымі
рэакцыямі
Вынікам з'яўляюцца думкі, звязаныя з пачуццямі, і
стан, які вы тады адчуваеце, — гэта пастаянна
абнаўляльнае шчасце
Прарокі і святыя заўсёды маюць гэтую радасць у
сваіх сэрцах, адчуваючы дабраславёную бяспеку і
спакой, яны непахісныя і непераможныя бурамі гневу, а
клопаты і страхі не кранаюць іх. Выкарыстоўваючы
скальпель розуму або праніклівасці, яны могуць
рассякаць свае ўласныя думкі або думкі іншых на
операцыйным стале розуму, захоўваючы пры гэтым
.спакой і спакой
У асалодзе душы дэпрэсія цалкам знікае, і ў істоце
шчаслівага вучня з'яўляецца духоўнае распазнаванне,
.«павялічваючы яго цвёрдасць у вышэйшым «я

* * *

Сапраўдная ўсмешка — гэта ўсмешка духоўнага
шчасця, якая атрымліваецца ад сузірання і роздуму пра
.Бога і адчування Яго прысутнасці
Мая ўсмешка нараджаецца з глыбокай радасці ўва
мне — радасці, даступнай усім. Яна падобная да водару,
што зыходзіць з сэрца квітнеючай ружы. Гэта вялікая
асалода запрашае іншых акунуцца ў святыя воды
.асалоды
Ёсць чатыры сітуацыі, з якімі знаёмы звычайны
:чалавек
Ён адчувае радасць, калі жаданне спраўджваецца
Ён адчувае сябе няшчасным, калі яму
перашкаджаюць дасягнуць гэтага
.Але калі ён не шчаслівы і не прыгнечаны, яму сумна
Пераадолюючы гэтыя эмоцыі або псіхалагічныя
станы задавальнення, болю і нуды, чалавек адчувае
спакой

Спакой — гэта вельмі жаданы стан, які ўзнікае з-за
адсутнасці смутку, задавальнення і нуды. Гэтыя станы
.пастаянна вагаюцца ў душы

Пасля таго, як я асядлаў шалёную, шумную хвалю
болю і задавальнення, у тым ліку паўторныя апусканні ў
глыбіні нуды

Ёсць задавальненне ў тым, каб плаваць на грудзях
спакойнага мора міру

Але большы за спакой — гэта духоўны экстаз,
радасць душы, найвышэйшае шчасце. Гэта адноўленая
радасць, якая ніколі не знікае, а суправаджае душу
.вечна

Гэтай найвялікшай радасці можна дасягнуць толькі
праз усведамленне боскай прысутнасці

* * *

Кожны чалавек мае невыкарыстаны патэнцыял. Ён
валодае ўсімі неабходнымі моцнымі бакамі. Розум сам па
сабе з'яўляецца найвышэйшай сілай, і яго трэба
вызваліць ад састарэлых і абмежавальных звычак і
.канцэпцый

Уплыў планет і зорак на жыццё чалавека
абумоўлены сіламі прыцягнення і адштурхвання паміж
.планетамі і цэламі чалавека

Злыя думкі вядуць свайго ўладальніка ў злое
асяроддзе, дзе ён можа выказваць сябе так, як хоча. Але
чалавек можа змяніць свае думкі і свядомасць сілай волі,
.і такім чынам можа змяніць сваё асяроддзе

Калі чалавек знаходзіцца ў шкодным асяроддзі
працяглы час, гэта асяроддзе пачынае падсвядома
ўплываць на яго. З часам ён цалкам губляе свабоду
выбіраць здаровае і паўнаўартаснае асяроддзе і
становіцца схільным да негатыўнага ўплыву гэтага
.шкоднага асяроддзя

Што тычыцца чалавека з моцнай воляй, ён
знаходзіцца ў гармоніі з Богам і не чакае, пакуль

планеты і зоркі адорваюць яго сваімі ўсмешкамі.
Наадварот, ён працягвае свой шлях, як пранізлівы
метэор, не падвяргаючыся ўздзеянню, акрамя як
пуцяводнай зоркі Бога, які ёсць сонцам сонцаў і
.Госпадам закону і душ

Адзін з двух варыянтаў

Калісьці на беразе бласлаўленай ракі жыў набожны
аскет. Ён правёў шмат гадоў свайго жыцця ў глыбокім
разважанні, але, на жаль, яго намаганні не былі
плённымі, і ён не цешыўся тым, што пажынае багаты
ўраджай спакою, нягледзячы на свае намаганні ў
.пошуку і даследаванні сакрэтаў жыцця і крыніц шчасця
Нягледзячы на тое, што вакол нашага сябра ўвесь
час лунала нябесная атмасфера прыгожых краявідаў,
добрых душ, каштоўных кніг і бласлаўленых колаў
ўспамінаў, яго розум усё роўна працягваў думаць пра
найбольш прыдатныя спосабы абрабаваць людзей і
.нашкодзіць ім

Гэтыя думкі былі па-за яго кантролем і, здавалася,
вынікалі з старажытных кармічных прычын. Чым больш
ён спрабаваў выгнаць гэтыя непажаданыя думкі, тым
больш яны ахоплівалі яго розум, парушаючы яго спакой і
.пазбаўляючы яго спакою

Нарэшце ён паабяцаў сабе: «Я буду працягваць
маліцца і прасіць, і не спынюся, пакуль не вызвалюся ад
гэтых трывожных думак, якія парушаюць мой спакой
.«падчас медытацыі

Прайшла гадзіна, потым дзве, і злыя думкі
нахлынулі на яго галаву, як ураган, абрынуўшыся на
.структуру яго задумення і моцна яго страсянуўшы

Нарэшце, пасля трох гадзін напружаных
намаганняў, трывожныя думкі раптоўна зніклі з яго
галавы, і замест іх ён убачыў у цудоўным бачанні
.святога Божага, які стаяў перад ім у плоці і крыві

Прамяністая святая не толькі з'явілася жывой, але і
:загаварыла з найвялікшай пяшчотай, кажучы
Сыноч мой, у папярэднім увасабленні ты быў
прафесійным злодзеям, які не меў ні найменшай
клопату, акрамя як лавіць іншых у пасткі і рабаваць іх
маёмасць. Але незадоўга да смерці тваё сумленне
прачнулася, і ты вырашыў выправіць сябе і паабяцаў
сабе, што зменіш свае ганебныя паводзіны і пойдзеш
шляхам добра. Па гэтай прычыне ты нарадзіўся ў гэтае
жыццё з моцным духоўным намерам быць добрым
чалавекам, але, тым не менш, ты таксама прынёс з сабой
дрэнныя думкі, якія былі ў цэнтры твайго жыцця ў
.папярэднім увасабленні

Вельмі шкада, сыноч мой, што ты жывеш у гэты»

блаславёны час, акружаны добрымі сябрамі, коламі
ўспамінаў і роздуму, але, нягледзячы на ўсё гэта, ты
жывеш у пекле псіхалагічнай трывогі і разбуральных,
.«бурных думак

Пасля хвіліны маўчання вартаўнік працягнуў сваю

:прамову

Такім чынам, згодна з універсальным законам, і
паколькі вы не зрабілі ўсё магчымае, каб скарыстацца
духоўнымі магчымасцямі, даступнымі вам у гэтым
увасабленні, калі вы не падвоіце свае медытатыўныя
намаганні зараз, у момант смерці вам давядзецца
:выбіраць паміж двума рэчамі

Або жыць у раі з дзесяццю дурнямі, альбо жыць у»

пекле з адным мудрым чалавекам, што б вы аддалі
«?перавагу

:Вучань адказаў без ваганняў

О сябар Божы, я аддаю перавагу жыць у пекле з»
адным мудрым чалавекам, бо ведаю з уласнага досведу,
што дзесяць дурняў робяць з раю пекла, а я веру ў сваім
сэрцы і ведаю напэўна, што калі я буду з адным мудрым

чалавекам, то нават на дне падземнага свету ён
.«дапаможа мне ператварыць пекла ў рай

* * *

Многія людзі падобныя да матылькоў: яны
трапятуюцца і рухаюцца туды-сюды, не дасягаючы
ніякай мэты і не дасягаючы ніякай задачы. Калі яны і
спыняюцца, то толькі на кароткі момант, пасля чаго іх
цягне да іншага хобі ў пошуках забавы і правядзенні
часу. Што тычыцца пчалы, яна шмат працуе і рыхтуецца
да цяжкіх часоў, у той час як матылёк жыве толькі сваім
.днём

Калі надыходзіць зіма, матылёк гіне, а пчала
атрымлівае асалоду ад ураджаю, які яна сабрала вясной
і летам. Падобным чынам, мы павінны навучыцца
развіваць унутраны спакой і сілу, каб спраўляцца з
.жыццёвымі выпрабаваннямі
псіхалагічныя выпадкі

Чалавек не можа вечна заставацца на хвалях
радасці, пагружаным у бурныя воды смутку або
патанулым у глыбіні нуды
У гэтым свеце, які характарызуецца супярэчлівымі
дваістасцямі, звычайны чалавек схільны да ўзлётаў і
падзенняў, падымаючыся на хвалях радасці і
апускаючыся ў глыбіні абыякавасці, яго кідаюць бурныя
.хвалі смутку і рэдка перажывае іншы стан свядомасці
Дазваляць абставінам уплываць на думкі чалавека
азначае падпарадкоўвацца капрызнаму і пастаянна
зменліваму лёсу. Чалавеку патрэбна псіхічная раўнавага,
і яе можна дасягнуць толькі праз мэтанакіраванае
мысленне і кантроль над сваімі эмоцыйнымі
.здольнасцямі

Нават самыя глыбокія смуткі гоцяцца з часам, таму
няма сэнсу зацыклівацца на горы кожны дзень нашага
жыцця. Пастаяннае гора па памерлым бліскім чалавеку
.не дапамагае ні яму, ні нам, і нічога не змяняе

Развіццё комплексу непаўнаважнасці або пакаранне
сябе за мінулыя памылкі ці няўдачы не прыносіць
карысці; хутчэй, гэта робіць жыццё няшчасным і
паралізуе разумовыя здольнасці
Мы не павінны дазваляць сабе трапіць у яму сумнай
руціны, бо гэта псіхалагічны стан, далёкі ад
камфортнага, бо ён парушае псіхалогію і спальвае
.схаваныя здольнасці ў печы апатыі

* * *

Бог пасылае нам урокі, неабходныя ў жыцці, каб мы
маглі вучыцца на іх, набываць разуменне і вопыт. Тыя,
хто пазбягае гэтых урокаў, у рэшце рэшт будуць
.вымушаныя іх засвоіць, колькі б часу гэта ні зрабіла
Кожнае выпрабаванне — сябар, калі мы з яго
вучымся, і тыранічны дэспат, калі мы марнуем
магчымасць і злоўжываем ёю з нараканнем, крыўдай і
.дрэнным разважаннем
Калі ў нас ёсць добрае разуменне і правільнае
стаўленне да жыцця, яно становіцца прыгожым і
пазбаўленым ускладненняў

* * *

Ніхто не можа кантраляваць мяне ці адабраць маю
волю, калі я не дазволю думкам і дзеянням іншых
.уплываць на мяне
Госпадзе, я разумею, што ў мяне ёсць бясконцая
магчымасць даследаваць свае здольнасці і адкрыць свой
духоўны патэнцыял. Я замяню матэрыяльныя
прывязанасці вышэйшымі памкненнямі і буду ведаць,
.што верны Дух заўсёды са мной
Сёння я зараджу свае думкі дозай аптымізму,
адасоблю сябе ад непрыемных перажыванняў і буду
практыкаваць тое, што будзе развіваць цела, розум і дух
.збалансавана і паслядоўна
Танец жыцця і смерці прысутнічае паўсюль, але я
вызваляю сябе назаўжды, вярнуўшы сваю духоўную

ідэнтчнасць, і калі я сутыкнуся з бурамі выпрабаванняў
і нягод, я адплыву ў сваёй духоўнай лодцы па моры
.жыцця да бяспечных, боскіх берагоў
Калі я працую і ствараю, я памятаю, што Бог працуе
праз мяне. Ён — Гасподзь Сусвету, і я магу злучыцца з Ім
.праз глыбокую медытацыю

Мой любімы Божа, я разумею, што мае думкі
прынясуць мне альбо няўдачу, альбо поспех, у
залежнасці ад таго, якая ідэя наймацнейшая ў маім
жыцці. Таму я паспрабую памятаць, што Ты працягваеш
мне руку дапамогі і пракладаеш шлях да майго поспеху.
Калі мяне абрынуцца няшчасці і няшчасці, я збяру свае
.сілы і ўмацую сваю рашучасць пераадолець іх
Я буду прытрымлівацца шчырасці і сумленнасці ў
сваіх адносінах і ўзаемадзеянні з усімі, і я буду
распаўсюджваць любоўныя думкі і добрыя пажаданні.
.Тады Бог падтрымае мяне Сваёй сілай і мудрасцю
Госпадзе, я спачатку выкарыстаю сваю сілу волі і
інтэлект, каб дасягнуць малых спраў, а потым прайду
.да большых дасягненняў
Нават калі ўсе матэрыяльныя амбіцыі задаволены,
яны ўсё роўна прыносяць толькі няпоўнае шчасце
Знайшоўшы Бога, я адкрыю для сябе невычэрпныя
крыніцы асалоды, якія ніколі не перастаюць цячы і цячы
.ў вечназялёных садах і лугах душы

* * *

Бог — самае каштоўнае ў маім жыцці; Ён сядзіць на
.троне майго сумлення і натхняе мяне словамі мудрасці
Ён вядзе мяне па шляху, якім я павінен ісці
Збалансаванае жыццё
Які ўлічвае ўсе боскія і прыродныя законы
Спалучае ў сабе актыўнасць і спакой
Яно прыносіць шчасце і выконвае чалавечы лёс

Дом, поўны каштоўнасцей, нельга ўбачыць у цемры,
і таму боская прысутнасць нельга адчуць, пакуль пануе
.ноч невуцтва

Калі наша ўсведамленне Бога не настолькі рэальнае,
каб мы не маглі выконваць свае штодзённыя абавязкі
без Яго, то відавочна, што мы не адчуваем ніякай сувязі
.паміж Богам і жыццём

Калі ў нас ёсць амбіцыі і мы ўвянчаем іх ідэяй
служэння іншым, мы дапамагаем сабе, дапамагаючы
.іншым

О, Госпадзе

З распаўсюджваннем жыццёва важнага сонечнага
святла

Я буду распаўсюджваць прамяні надзеі ў сэрцах
бедных і вымушаных перасяленцаў

Запаліце лампы рашучасці і ўпэўненасці ў сабе

У сэрцах тых, хто лічыць сябе няўдачнікамі

Калі мы разумеем, што жыццё — гэта школа

навучання і выканання абавязкаў, і ў той жа час
мімалётная мара

Тады мы будзем ведаць, што Бог з намі

Жыццё павінна быць заснавана на служэнні, бо без
гэтай высакароднай мэты розум, які Бог даў чалавеку, не
.дасягне той мэты, для якой ён быў створаны

Пакорлівасць Богу дазваляе чалавеку выконваць усе
свае задачы з пачуццём радасці і ўдзячнасці Богу, бо
толькі праз пакорлівасць мы адчуваем спакой

Я спалю ўсе свае інтэлектуальныя і маральныя
слабасці ў агні рашучасці, бо пакуль я не пазбаўлюся
.гэтых слабасцей, я не змагу ўбачыць боскае полымя

О, Госпадзе

Сёння я пастаўлю сабе за мэту выканаць канкрэтныя
справы, а потым зраблю тое, што запланавай. Спачатку
пераканаюся ў праведнасці свайго намеру, а потым

адчую Тваю сілу і з Тваёй дапамогай і благаслаўленнем
.дасягну таго, што маю намер зрабіць

* * *

Далейшыя самасцвярджэнні ў інжынерыі
Я дакладна ведаю, што Божая сіла бясконцая, і
паколькі Ён уклаў у мяне іскру Свайго святла, я таксама
валодаю сілай пераадолюваць усе перашкоды і
.непрыемнасці, якія стаяць на маім шляху
Я — сродак выражэння інтэлекту і прыгажосці, і
таму я прысвячу свае думкі і матывацыю дабру і
.служэнню чалавецтву
Сёння я буду сачыць за сваімі думкамі і словамі
Каб яно прыцягвала толькі прыгожае і высакароднае
Я буду ставіць дабрыню на першае месца ў сваёй
дзеянасці
Я выкарыстоўваю сваё крэатыўнае мысленне, каб
дасягнуць поспеху
У кожнай добрай справе і карыснай справе, якую я
раблю
Зразумець, што Бог дапамагае мне, калі я
дапамагаю сабе сам
Сёння я буду ўрабляць сад жыцця
І пасейце ў ім насенне мудрасці, здароўя і шчасця
Я буду дзякаваць Богу, калі мае намаганні
ўвянчаюцца поспехам
І я атрымліваю тое, чаго жадае маё сэрца
Сёння я дапамагу тым, хто мяне шкодзіць, сваім
добрым настроем і развею цемру напружання і разладу
святлом сваіх добрых пажаданняў. Ціха і бесперапынна я
зраблю ўсё магчымае і выкарыстаю сілы, якія даў мне
.Бог, так, каб гэта прыносіла карысць мне і іншым
Я адпраўлюся ў дарогу з поўнай верай у сілу
Найвышэйшага Добра, каб атрымаць тое, што мне трэба,
будучы ўпэўненым, што Бог працягне руку дапамогі і
.адорыць мяне Сваёй шчодрасцю

Як толькі сілы цемры збяруцца, каб атакаваць мой
унутраны спакой, я абуджу ў сабе сілы святла, праўды і
самакантролю, каб супрацьстаяць сілам цемры і цалкам
.развеяць іх

* * *

Калі вы факусуеце сонечнае святло праз
павелічальнае шкло на невялікай кропцы, яно
выпрацоўвае цяпло, і гэта цяпло можа падпаліць дрэва,
тканіну, паперу і іншыя матэрыялы. Падобным чынам,
калі вы дакладна факусуеце розум, яго сканцэнтраваная
энергія можа спаліць зло і карані сумневаў, якія ляжаць
у аснове кожнай няўдачы, і прымусіць святло мудрасці
.ззяць ярка і бліскуча

Калі розум узгадняецца з Богам, крыніцай усяго
добра і паходжаннем усёй благаслаўлёнай сілы, ён
усведамляе боскую прысутнасць і валодае ўсімі
элементамі поспеху. Гэтыя элементы цесна звязаны з
велізарнай сілай Бога, здольнай ствараць новыя
.магчымасці для поспеху ў любой галіне
Магнітная ежа

Калі людзі гавораць пра ежу або харчаванне, яны
звычайна маюць на ўвазе фізічную ежу, якая
спажываецца для падтрымання цела. Аднак ёсць і іншыя
віды харчавання, якія не менш важныя, чым фізічная
ежа, і часта нават больш важныя. Сярод іх
.інтэлектуальнае або духоўнае харчаванне
Разумовая дзейнасць або канцэнтрацыя розуму,
мудрасць і духоўнае распазнаванне
Фізічнае харчаванне падтрымлівае клеткі цела, у той
час як інтэлектуальнае харчаванне напаўняе розум
здоровымі ідэямі, а харчаванне мудрасцю ажыўляе душу
і развівае яе здольнасці. Інтэлектуальнае харчаванне
звычайна складаецца з ідэй, якія чалавек думае, і тых,
якія ён атрымлівае ад іншых праз кантакт і
.ўзаемадзеянне

Людзі са спакойным тэмпераментам і высакародным
норавам дапамагаюць зрабіць нашы думкі прывабнымі і
здоровымі

Няцяжка вызначыць, ці чалавек чэрпае сваю
інтэлектуальную ежу з мірнага ці разбуральнага
асяроддзя. Трывога, пакуты і разгубленасць вынікаюць з
зносін з няправільнымі людзьмі, няхай гэта будуць сябры
ці сваякі, што прыводзіць да трывожных думак і
неспакойнага настрою. Арганізм атрымлівае энергію і
жыццёвыя сілы з фізічнай ежы, у той час як магнітная
ежа забяспечвае як цела, так і розум энергетычнымі
зарадамі, якія лягчэй засвойваюцца, чым цвёрдая і
вадкая ежа, якую нельга лёгка пераўтварыць у жывую
.энергію
* * *

Калі ты здольны ператварыць невуцтва ў мудрасць
Ад слабасці і кволасці да здароўя і жыццёвай сілы
Ідзі ўпэўнена і смела — нават калі ў адзіноце — па
жыццёвых сцежках
І ўнутраная радасць ад валодання жывым і пільным
сумленнем
І нязменная вера ў Божую справядлівасць і ў
перамогу праўды над хлуснёй і рэальнасці над ілюзіяй
І калі вы кожны дзень спрабуеце вызваляць свае
думкі на больш высокіх і больш вытанчаных узроўнях
У яе любячае і ўдзячнае сэрца
І добрыя намеры ў адносінах да іншых
Ваша інтэлектуальная ежа магнетычная
І тады яно прыцягне да вас усё прыгожае і карыснае
Ад рэчаў, людзей і абставін
Ёй вельмі патрэбна працягваць шлях да берагоў
бяспекі і спакою
І апошняе, але не менш важнае
Калі вы прыкладаеце намаганні, каб атрымаць тое,
што вам трэба

Будзь задаволены тым, што Бог робіць лёгкім для
цябе, і ты будзеш багацейшы духам і больш
задаволеным
Тыя, хто апантаны гэтым светам і прагны яго
здабыткаў

* * *

Калі чалавек шукае Бога, які з'яўляецца адзіным
сябрам па-за межамі ўсіх сяброў, становіцца магчымым
усталяваць сапраўднае сяброўства ва ўсіх чалавечых
адносінах: сямейных, братэрскіх, шлюбных і духоўных
Сяброўства — жыццёва важны элемент шлюбных
адносін, і інтэлектуальная і эмацыйная сумяшчальнасць,
пачуццё маральнага прыцягнення, а таксама сапраўднае
каханне і сяброўства павінны быць прыярытэтнымі. Тыя,
хто не адрознівае сапраўднае каханне ад фізічнага
прыцягнення, пастаянна расчароўваюцца
Калі шлюб заснаваны на высокіх ідэалах і ўзаемнай
павазе, ён становіцца шчаслівым і паспяховым саюзам
паміж двума любячымі і ўзаемна актыўнымі душамі, якія
палягчаюць жыццёвыя цяжкасці адзін аднаго і
развейваюць клопаты жыцця, звязаныя з узаемнай
эмпатыяй і сяброўскім разуменнем

* * *

Калі вы надасце кавалку гліны форму вазы і
запякаеце яго, пакуль ён не зацвярдзее, а потым
захочаце ператварыць гліну ў паддон, вы не зможаце
гэтага зрабіць. Аднак вы можаце здрабніць вазу і дадаць
парашок у свежую гліну, а потым выкарыстаць яго для
фарміравання паддона
Падобным чынам, калі ў мозгу ўкаранілася дрэнная
звычайка, і мы хочам яе змяніць, нам спачатку трэба будзе
выкарыстаць сілу волі, каб здрабніць гэту звычайку і
ператварыць яе ў мяккія, добрыя дзеянні, якія можна
змяніць па жаданні

Моцная воля азначае цвёрдую перакананасць. У той момант, калі чалавек кажа сабе: «Я не звязаны гэтай звычай», і мае на ўвазе тое, што кажа, гэтая звычайка .разбурыцца і знікне, быццам яе ніколі і не існавала

* * *

Я нікому не навязваю сваё меркаванне і не дазваляю нікому навязваць сваё меркаванне мне ці прымушаць мяне рабіць тое, чаго, як я ведаю ў глыбіні душы, я не .павінен рабіць

Я старанна абдумваю тое, што маю намер рабіць, кіруюся мудрасцю ў тым, што раблю, бяру на сябе адказнасць за свае дзеянні і не вінаваю нікога іншага ў наступствах сваіх учынкаў. Гэтаму самавалоданню я навучыўся ў свайго настаўніка, я заўсёды шанаваў яго і .ніколі ад яго не адмоўлюся

Найвышэйшая магнітная сіла

Ісус сказаў: «Шукайце найперш Царства Божага, а «ўсё астатняе будзе вам дадзена

Бог — найвышэйшая магнітная сіла, якая стаіць за ўсімі касмічнымі сіламі. Ён — любоў, якая стаіць за ўсім каханнем. Ён — касмічны стваральнік і боскі мастак, які .стаіць за ўсім мастацтвам і тварэннем

Калі вы засяроджваеце свае думкі на Богу: найвышэйшай магнітнай сіле ў існаванні, вы зараджаеце сябе благаслаўлёным магнетызмам і можаце .прыцягнуць да сябе ўсё, што вам трэба

Калі вы думаеце пра Бога з глыбокім сузіраннем, любіце Яго ўсім сэрцам і адчуваеце поўны спакой у Яго прысутнасці, не жадаючы нічога іншага, то благаслаўлены магнетызм Бога прынясе вам усё, пра .што вы марылі, і значна больш

«Да Бога на нябёсах»

Поспех, камфортнае жыццё, вылячэнне ад невылечных хвароб і кантроль звычак — усяго гэтага можна дасягнуць. Калі вы вычарпалі ўсе фізічныя

метады і намаганні і палічылі іх неэфектыўнымі,
адчыніце свае ўнутраныя дзверы, і духоўная сіла пацячэ,
.развееўшы ўсю слабасць, няўдачу і расчараванне
Калі вы будзеце шукаць Божай дапамогі праз
глыбокую, ціхую медытацыю і канцэнтрацыю, вы
адкрыеце для сябе невычэрпную крыніцу духоўнай сілы.
Бог бесстаронні і адказвае ўсім, хто шчыра шукае Яго
.дапамогі

Калі я знайшоў Бога ў сабе, я знайшоў Яго ўсюды
З дзяцінства я адчуваў непераадольнае жаданне
Яго, і аднойчы, калі я быў зусім маленькім хлопчыкам, я
напісаў Яму ліст. Так, я напісаў ліст Богу і назваў яго
:наступным чынам

Богу на нябёсах» і я паклаў гэта ў паштовую»

скрыню

Калі мы пішам камусьці, мы чакаем адказу. Калі я не
атрымліваў адказу, я праліваў шмат слёз. Але адказ
нарэшце прыйшоў да мяне не ў выглядзе слоў,
.надрукаваных на паперы, а ў дзіўным светлым бачанні
Кожны можа атрымаць адказ ад Бога, калі спробы
сур'ёзныя, а намаганні пастаянныя
Калі вы звернеце свае пытанні да Бога, ахінеце іх
глыбокімі пачуццямі і адправіце іх па пошце роздуму, то
.шчыра і напэўна атрымаеце адказ

* * *

У аснове нервовай сістэмы ляжыць духоўная
фізіялогія, якая ўнікальным чынам дазваляе людзям
дасягнуць найвышэйшых стадый развіцця свядомасці.
Чалавечы мозг, большы за мозг большасці жывёл,
акрамя кітоў і сланоў, больш складаны і валодае
большай здольнасцю да мыслення. Гэта робіць чалавечы
мозг прыдатным інструментам для людзей, якія
валодаюць больш развітай свядомасцю, чым іншыя
істоты. Складаныя і складаныя звільістыя звільіны мозгу
дазваляюць людзям займацца глыбокімі і

глыбокадумнымі роздумами. Такім чынам, толькі людзі
здольныя дасягнуць высокага ўзроўню распазнання і,
адпаведна, пазнаць свайго Творцу. Мудры чалавек —
гэта той, хто выкарыстоўвае свае разумовыя здольнасці
на служэнне і карысць чалавецтву на матэрыяльным,
.інтэлектуальным і духоўным узроўнях

* * *

Я спяваў для цябе песню
Гэтага ніколі раней не вымаўляў ніводзін чалавек
І табе я прысвячаю сваю сапраўдную мелодыю
Той, які маё сэрца грае глыбока ўнутры
І на яго струнах
Я стварыў гэты першы гімн
І тут я прапаную гэта вам як чыстае ахвяраванне
Я не буду прапаноўваць табе сухія, інтэлектуальныя
мелодыі

Ці ўпрыгожаныя мелодыі, складзеныя іншымі
І я не дам табе нічога, акрамя
Простыя, наіўныя мелодыі майго сэрца
Я не пастаўлю перад табой культурныя ружы
У шкляных дамах
І напоўнены эмоцыямі і запалам
Замест гэтага я прапаную вам толькі што
распусціліся дзікарослыя кветкі
У палях маёй тугі
І прамойтэр майго жыцця
* * *

Каб я мог цябе слухаць
Анёл-ахоўнік
Маё ўнутранае бачанне было ўзгаднена з радыё
З пяшчотнымі, любячымі дотыкамі
Я часта слухаў у медытацыі
Пад найсалодшыя мелодыі тваіх святых, якія блізкія
:табе
За цудоўныя духоўныя сімфоніі

І за кавалачкі з твораў майго сэрца
І меладычная мелодыя з маёй даўняй тугі па табе
З цярпеннем і спакоем я адрэгуляваў індыкатар
сваіх самых глыбокіх пачуццяў
І калі сон абцяжарваў мае павекі
Я ледзь не заснуў
Твой сапраўдны гімн працякаў праз мяне
І цяпер я транслірую экстатычныя рэха
Ад мелодый тваёй радасці
І я далучаю свой голас да хору тваіх вернікаў
Гімны становяцца гучнейшымі
Туга і жаданне мацнеюць

* * *

Той, хто стане на шлях злага эгаізму, паспрабуе
адабраць у яго ўсё, што ў яго ёсць, але калі ён будзе
.іншым, то праявіць да яго шчодрасць і спачуванне
Тое, што чалавек праецыруе або пасылае іншым —
словам, справай і думкай, — будзе прыцягвацца да яго
назад у тым жа выглядзе і ў той жа ступені. Іх
сапраўдная прырода будзе раскрывацца праз выраз
твару і дзеянні. Іншыя будуць адчуваць іх псіхалагічныя
вібрацыі або хвалі, і іх рэакцыі на іх будуць адпавядаць
.характару гэтых вібрацый — адмоўным або станоўчым
Мы не можам валодаць усім. Тое, што ў нас ёсць,
дадзена нам Богам для часовага карыстання, пакуль мы
на гэтай зямлі, і рана ці позна нам давядзецца адмовіцца
ад сваёй маёмасці з-за няшчасных выпадкаў, крадзяжу,
.зносу або смерці

Такім чынам, калі мы спрабуем утрымаць што-
небудзь толькі дзеля таго, каб валодаць гэтым, мы
.падманваем саміх сябе
Нават гэтыя целы, у якіх мы жылі столькі гадоў,
аднойчы будуць адкінутыя. Таму памылка прымушаць
сябе верыць, што мы валодаем рэчамі, якімі на самой
.справе валодаць зусім нельга

Калі нам нешта даюць, мы павінны ведаць, што гэта
толькі наша на працягу пэўнага часу, і мы павінны быць
.готовыя падзяліцца гэтым з іншымі
Калі чалавек жадае большага, чым яму трэба, яго
чакаюць значныя праблемы. Безумоўна, у нас павінны
быць асноўныя патрэбы, такія як ежа, жыллё, адзенне і
нейкая фінансавая бяспека, але ў нашым імкненні да
гэтых рэчаў мы павінны пазбавіцца ад непатрэбных
патрэб, пад якімі я маю на ўвазе неўтаймаваныя жаданні
.і пякучае жаданне валодаць большым, чым неабходна

* * *

Мы не можам жыць у свеце як асобныя асобы, нам
трэба спадзявацца на іншых людзей, каб жыць і
.атрымліваць асалоду ад жыцця
Гэта праўда як у духоўным, так і ў матэрыяльным
плане. Мы не можам падтрымліваць годны ўзровень
.жыцця без абмену таварамі і паслугамі
Мы можам паскорыць свой інтэлектуальны і духоўны
прагрэс, дзелячыся сваім вопытам і адкрыццямі
Калі мы аб'яднаем нашы ўсходнія, заходнія,
паўночныя і паўднёвыя ідэі, мы зможам развіваць свае
.таленты і здольнасці як адна чалавечая сям'я

* * *

У садзе маіх начных сноў
:Шмат кветак квітнее
Рэдкія ўяўныя кветкі
Там, дзе ззяе цёплае планетарнае святло
Пупышкі зямных надзей квітнеюць
Распаўсюджванне яркіх пялёсткаў
З расследавання і задавальнення
У святле тых сноў
Я бачу прывіды твараў забытага каханага
І заповітныя, пахаваныя пачуцці
Я даўно сплю
Глеба несвядомага

Усе яны ўстаюць у бліскучых сукенках
У адказ на заклік анёлаў сноў
Ён убачыў уваскрашэнне ўсіх мінулых
выпрабаванняў
Госпадзе, Ты даў нам свабоду
Каб забыцца пра нашы штодзённыя клопаты
Начнымі візітамі ў краіну сноў
Дапамажы нам прачнуцца разам з табой
І мы назаўжды ўцякаем ад людскіх гора і смутку
* * *

!О, боскі прытулак
Я плаваю ў моры жыцця
Мяне кідаюць лютыя буры нягод
Ці плывеце вы на хвалях задавальнення
Ці, час ад часу, патанаючы ў глыбіні болю
Я прагну пазбегнуць дваістасці
Дасягнуўшы сваіх эфемерных, найвышэйшых
берагоў
І з кожнай хваляй маіх маленняў
Я набліжаюся да Цябе, мой адзіны прытулак
Я не перастану спрабаваць
Бо я ведаю, што ты з нецярпеннем чакаеш майго
прыезду
!Яна з нецярпеннем чакае майго вяртання
Я — райская птушка: нябесная птушка
Які быў створаны тваімі благаслаўлёнымі рукамі
Ты ўпрыгожыла мяне сваім шармам
І прыгожыя колеры
З пухам пяшчоты і залатымі пёрамі духоўнага
росквіту
Я ўзляцеў высока
У змрочнай, панурай атмасферы жыцця
У пошуках раю
Мае яркія пёры былі запэцканыя
З цёмнымі плямамі адчаю

Прыйдзі, Божа мой
Памыйце сваю райскую птушку
З прамянямі мудрасці
І чыстыя, салодкія воды спакою
Вось майго спакою і якар майго шчасця
Нягледзячы на тое, што я старанна і старанна
працую, каб пазнаць Цябе, выконваючы Твае законы і
правілы, я павінен усвядоміць, Госпадзе, што Ты
вышэйшы за ўсе законы і правілы
Сусветная Маці, Ты жывеш у сэрцы кожнай маці-
чалавека, напоўні ўсіх маці сваёй мудрасцю і пяшчотай,
каб яны маглі яшчэ больш праяўляць Тваю бязмежную
.любоў

Мой любімы Божа, я ведаю, што Твая святая
прысутнасць усюды. Гэтак жа, як чысты алей схаваны ў
невыціснутых аліўках, Твая ўзнёслая прысутнасць
прысутнічае ў Сусвеце. Благаслаўленыя тыя, хто
выкарыстоўвае прэс думак пра Цябе і медытацыі над
Табой, каб здабыць благаслаўлены алей Тваёй боскай
.прысутнасці

Праз добрыя справы і творчыя пазітыўныя думкі я
буду ўзгадаваць зерне самапазнання і паліваць яго
водамі сузірання і тугі, пакуль кветка боскай любові не
.заквітнее ў садзе майго жыцця

Свет спрабуе стрымаць маю свядомасць моцнымі
вяроўкамі інтэнсіўных жаданняў, але я буду працаваць
над тым, каб перарэзаць гэтыя вярхоўкі нажом разумення
і распазнання, каб мая свядомасць магла вызваліцца і
.накіравацца да боскай ласкі

Сіла думкі, мовы і дзеяння паходзіць ад Цябе, майго
Творцы. Дапамажы мне выкарыстоўваць гэтую сілу
толькі для добрых думак, добрых слоў і карысных спраў.
Праз медытацыю мая любоў да Цябе расце, пакуль не
напоўніць усю маю істоту і не прыбярэ ўсе перашкоды і
перашкоды з майго жыццёвага шляху. І паколькі Ты —

Творца гэтага казачнага зямнога свету, мой першы
абавязак — перад Табой, а не перад гэтым ілюзорным
.светам

Канфлікты і мітусня спрабуюць аддаліць мяне і
перашкодзіць мне ўсвядоміць Тваю благаслаўлёную
прысутнасць, але Ты заўсёды застанешся, Госпадзе,
.цэнтрам майго спакою і якарам майго шчасця

* * *

Унутры чалавека ляжаць скарбы ведаў і мудрасці,
якія чакаюць, каб іх адкрылі і раскрылі праз глыбокае
.разважанне і сур'ёзнае даследаванне

Людзі выкарыстоўваюць сваю схаваную энергію
несвядома, або падсвядома, ва ўсім, што яны робяць, і
атрымліваюць пэўныя вынікі, але калі яны ведаюць, як
укласці гэтую энергію і свядома кантраляваць яе, яны
.дасягнуць шмат чаго выдатнага

Калі душа напоўнена натуральнай мудрасцю,
натуральнай жыццёвай сілай, любоўю да добра і добрай
воляй, то, як пчала шукае кветкі, поспех, дабрабыт,
веды і ўсе іншыя даброты жыцця будуць шукаць вас, па
.ласцы Божай

* * *

На гэтай зямлі Бог працуе над тым, каб вывесці і
развіць універсальнае мастацтва шчаслівага жыцця,
укараняючы пачуцці братэрства ў сэрцы людзей і
выхоўваючы павагу і ўдзячнасць да іншых у душах адзін
.аднаго

Таму Ён — хай будзе Ён праслаўлены — не дазволіў
ніякай нацыі быць дасканалай сама па сабе. Наадварот,
Ён надзяліў асоб кожнага народа іх асаблівымі
здольнасцямі і талентамі, вылучыўшы іх унікальным
геніем, каб яны маглі зрабіць выдатны ўнёсак у прагрэс
.сусветнай цывілізацыі

Мір на зямлі расквітнее і прынясе плён паміж
народамі дзякуючы канструктыўнаму абмену
.наілепшымі якасцямі і перавагамі кожнага з іх
Хоць мы можам ігнараваць недахопы іншых
народаў, мы павінны выразна бачыць іх годнасці і
пераймаць іх. Важна адзначыць, што гэтыя ідэалы былі
ўвасоблены ў прароках, апосталах і святых на працягу
ўсёй гісторыі, якія былі — і застаюцца — жывымі
.прыкладамі найвышэйшых святых вучэнняў
«Вызначэнне слова «сам

Пачуцці, якія атрымліваюць сваё існаванне ад
свядомасці і энергіі, што зыходзяць ад Бога, паказваюць
нам свет і адлюстроўваюць душу як асобную сутнасць ад
.яе крыніцы і ад астатняга стварэння

Фізічная клетка зняволіла душу, якая з'яўляецца
адлюстраваннем універсальнага духу, і яна была
пераадолена забыўлівасцю, таму яна больш не памятае
сваёй боскай сутнасці, а лічыць сваю фізічную клетку
сваім сапраўдным «я». Такім чынам, яна бярэ на сябе і
.прыпісвае сабе ўсе нечысціні і абмежаванні цела

У такім выпадку душа называецца «эга», але калі
гэтае эга ці гэтае маленькае, абмежаванае «я» разумее,
што яго сувязь з целам часовая і што яно мае
несмяротную, неўміручую сутнасць, тады яго можна
назваць душой. І чым больш усталёўваецца яго
ўсведамленне сваёй сутнасці, і чым больш узвышаецца і
пашыраецца яго свядомасць, тым больш ён адчувае, што
цесна звязаны з касмічнай свядомасцю і што ўсё
.чалавецтва — яго глабальная сям'я

* * *

Давайце пакладзем дары, якія не псуюцца
На яго не ўплывае гніенне
З добрых намераў
альтруістычныя паслугі
Безумоўнае каханне

Пад дрэвам чалавецтва
З доўгімі галінамі
і мноства галін
Якія прадстаўляюць расы
Нацыянальнасці чалавека
Нягледзячы на іх адрозненні і разнастайнасць
Няхай Бог прыме вашы добрыя справы
Кіруючыся добрымі намерамі
Другое абуджэнне

З табой я адчуваю сябе так, быццам знаходжуся ў
другім абуджэнні ў іншым свеце. Час ад часу мне сніцца
гэтая зямля і маё цела ў ёй, але я прачынаюся ў
бесперапыннай асалодзе, і мой дзённы сон пра гэтае
зямное жыццё напоўнены водарам успамінаў,
.раскіданых, як пялёсткі руж

Я бачу сябе, як слізгаю па панараме жыцця,
упрыгожанай марамі і ўпрыгожанай шматлікімі сцэнамі з
разнастайных маляўнічых уражанняў, нясучы трапяткія
ўспаміны пра мае зямныя мары да вечнага абуджэння
.нябёсаў

Я вырваў з саду свайго жыцця церні кашмараў і
пасаdziў у ім ружы натхнення, дзе мой касмічны каханы
прыме маё запрашэнне, насычаны мускусам тугі, і
павядзе мяне з сабой у нябесны дом, напоўнены
.абноўленай радасцю і бясконцымі дабраславеннямі

* * *

Божая любоў эфемерная і пяшчотная, і Ён,
безумоўна, адгукаецца на кожнага, хто выказвае да Яго
.сваё глыбокае жаданне і шчырую тугу

Людзі памылкова лічаць, што живуць ежай, а не
сілай Бога. Многія заклікаюць Яго з мімалётнымі
думкамі, як пяро на ветры, памылкова веруючы, што Ён
не адказвае на іх малітвы. Тым не менш, Ён дапамагае
тым, хто верыць у Яго, нават не ўсведамляючы гэтага. І
ўсё ж многія застаюцца ў няведанні пра Яго, мяркуючы,

што Ён далёка ад іх. Калі рашучасць ніколі не хістаецца,
рашучасць ніколі не слабее, а шчырая просьба
працягваецца ціха і ўпэўнена, і боскай дапамогі
шукаюць са шчырасцю і надзеяй, нават калі сутыкаюцца
з перашкодамі слабасці, трылогі, шкодных звычак або
блытаных думак, тады дапамога прыйдзе, а разам з ёй і
.палёгка

Бог адказвае глыбокім і ціхім чынам на кожную
шчырую просьбу, якая выходзіць з глыбіні сэрца
Сапраўдная каштоўнасць чалавека
Сіла волі і добрае планаванне маюць важнае
значэнне для таго, што вы маеце намер зрабіць. Калі вы
рашучыя і рухаецеся сваім шляхам, як палаючая страла
ці палаючы факел, усе перашкоды на вашым шляху
.згарыць і ператворацца ў попел

Выберыце задачу, якую, на вашу думку, вы не
можаце выканаць, і паспрабуйце з усіх сіл яе выканаць.
Калі ў вас атрымаецца, перайдзіце да чагосьці большага
і больш важнага. Працягвайце трэніраваць сваю сілу
волі такім чынам, і вы самі ўбачыце вынікі. Калі
цяжкасць занадта вялікая, шчыра і з верай маліцеся
.Богу, каб Ён даў вам сілы пераадолець яе
Калі вы хочаце пазбегнуць няўдач, вам патрэбна
сіла волі, а рашучасць павінна быць моцнай, як магутны
ўраган — ураган добра, — які не мае на сваім шляху
.перашкод і знішчае толькі зло

Не мае значэння, хто чалавек і які ў яго сацыяльны
статус, яго сапраўдная каштоўнасць залежыць ад
добрай волі, якой ён валодае, і ад таго, як ён
выкарыстоўвае гэтую волю, каб рабіць добрыя справы і
.дапамагаць тым, хто ў гэтым мае патрэбу
Сіла волі ёсць у вас, і калі вы будзеце правільна ёю
карыстацца, вы зможаце дасягнуць чаго заўгодна
Менавіта воля вядзе чалавека ад жадання да
жадання, пакуль, нарэшце, не прымусіць яго прыкласці

найвялікшыя намаганні для дасягнення поспеху ў
.выкананні найвялікшага жадання: пазнаць сябе і Бога
Сіла волі развіваецца ў чалавека паступова, але яе
рост можна паскорыць з дапамогай цвярозага мыслення
.і правільных дзеянняў

Трымацца за ідэю з жалезнай воляй азначае
дасягнуць гэтай ідэі рана ці позна дзякуючы непахіснай
рашучасці і цвёрдасці, якая не ведае слабасці ці
.расчаравання

Чалавечая воля кіруецца і накіроўваецца невуцтвам
і часта вядзе да памылак і няшчасця. Але калі воля
кіруецца мудрасцю і справядлівымі дзеяннямі і калі яна
ўзгоднена з боскай воляй, тады яна працуе на карысць і
.шчасце чалавецтва

Трэніроўка волі вельмі важная для яе ўзгаднення з
боскай воляй. Калі воля пастаянна круціцца вакол
канкрэтнай мэты, яна становіцца дынамічнай і
эфектыўнай воляй. Гэта воля, якой валодалі прарокі,
вялікія асобы і тыя, хто дасягнуў велізарных поспехаў у
.гэтым свеце

Перш чым пачынаць якія-небудзь дзеянні, старанна
падумаўце, што вы збіраецеся рабіць. Пераканайцеся,
што вы будзеце выкарыстоўваць сваю сілу волі для
дасягнення мэтай, карысных для сябе і іншых. Калі вы
злоўжываеце сваёй сілай волі, вынікі, безумоўна, будуць
.шкоднымі для вас

Не будзь негатыўным; Бог даў табе волю
выкарыстоўваць яе і выйграць жыццёвую бітву.
.Памятай, што за тваёй воляй стаіць Божая воля
Сіла волі можа выклікаць фізіялагічныя змены ў
арганізме. Вам не патрэбен час, каб пазбавіцца ад
глыбока ўкаранёнай звычкі, пакуль у вас дастаткова
.сілы волі

Калі Майстар Буда шукаў духоўнага прасвятлення,
ён сеў пад баньянам (індыйскім інжырам) і сказаў нешта
:накшталт

Вось я сяджу пад баньянам
І я паўтараю гэтую клятву праўдзіва
Калі я не разумею таямніцы існавання
І я атрымаю з майго даследавання каштоўны скарб
Я не пакіну сваю пасаду, нягледзячы ні на што
Нават калі мае косці і цела растануць
!Я застануся сядзець вечно
Нарэшце, прасветлены Гаўтама Буда выканаў сваю
боскую просьбу

Ён атрымаў тое, што хацеў
Сапраўды, такая воля ёсць воляй
Аб'яднаныя з усеагульнай воляй
Унутры вас ляжыць паток касмічнай энергіі, які
падтрымлівае ваша цела бясконца. Аднак, калі з целам
нешта здараецца, вы забываеце пра гэтую энергію.
Выкарыстанне вашай волі не па прызначэнні азначае
страту сувязі з гэтай касмічнай энергіяй. Трэніроўка
гэтай сілы волі азначае сувязь з гэтай велізарнай
.жыццёвай сілай
Сілу волі трэба падтрымліваць жывой і актыўнай у
добрых справах і карысных і высакародных дасягненнях
у жыцці
* * *

Звычкі — гэта аўтаматычныя псіхалагічныя
інструменты і механізмы, якія дапамагаюць лёгка і без
асаблівых высілкаў выконваць неабходныя задачы
Многія дазваляюць звычкам слабасці і няўдач
заняволіць іх, і чалавек можа абараніць сябе, калі будзе
жыць па-іншаму, пры ўмове, што ён сур'ёзна ставіцца да
барацьбы са шкоднымі звычкамі, пакуль не дасягне
.бяспекі і берагоў перамогі

Неўтаймаваныя жаданні спрыяюць шкодным
звычкам, падсілкоўваючы і апраўдваючы іх ілжывымі
надзеямі і абяцаннямі мімалётнага шчасця і
задавальнення. У моманты слабасці і разгубленасці тыя,
хто жадае пераадолець гэтыя неўтаймаваныя звычкі,
павінны звярнуцца да свайго разважлівага меркавання,
каб зразумець іх сапраўдную прыроду і навучыцца
.эфектыўна з імі спраўляцца

Шкодныя звычкі маюць жахлівыя наступствы і
горкія, атрутныя плады. Калі іх не кантраляваць, гэтыя
разбуральныя звычкі будуць узмацняцца, трымаючы
чалавека ў сваёй магутнай хватцы і пад
непераадольным уплывам. Але як толькі розум
усведамляе марнасць і шкоду гэтых звычак, іх уплыў
памяншаецца, і яны ў рэшце рэшт знікаюць з жыцця
.чалавека

* * *

Святыя Пісанні сцвярджаюць, што Бог
пераўзыходзіць разуменне розуму і інтэлекту, бо,
нягледзячы на іх сілу, іх здольнасць застаецца
недастатковай, каб зразумець або ахапіць Яго. Таму
чалавечы розум не здольны сфарміраваць сапраўднае
ўяўленне пра Бога, а таксама не можа зразумець тое,
.што не мае пачатку і канца

Калі паглядзець на Сонца з адлегласці мільёнаў міль
у космасе, гэтая велізарная зорка здаецца значна
меншай за нашу Зямлю. Тым не менш, дыяметр Зямлі
складае прыблізна 7900 міль, а дыяметр Сонца ў сто
разоў большы. Калі б вы маглі размясціць нашу планету
Зямля непасрэдна перад Сонцам, яна б здавалася
малюсенькай у параўнанні. А калі ўявіць, як велізарнае
поле Сонца пашыраецца, пакуль яго велізарная маса не
ахопіць усё блакітнае неба, неба, якое мы бачым, — гэта
толькі маленькая кропка, проста кропка, бясконцай
прасторы прасторы, якая пранізвае Сусвет. Нават калі б

Сонца працягвала бясконца пашырацца, яно ўсё роўна
.не змагло б ахапіць бясконцасць
Касмічная ілюзія малосці і бясконцасці абмяжоўвае і
перашкаджае розуму зразумець веліч Сусвету. Адкуль
?узятая гэтая абсалютная пустэча і дзе яе межы
Той, хто не падпарадкоўваецца вымярэнням або
вымярэнням, хто не мае абмежаванняў або паходжання,
— гэта Бог, які ўсюдыісны і існуе ў самых далёкіх кутках
космасу. Ён знаходзіцца сярод далёкіх, аддаленых зорак
і свядома ўсведамляе кожную прастору, якую займае,
.незалежна ад таго, малая яна ці вялікая
Бог — гэта не розум, таму што Ён стваральнік
розуму і пераўзыходзіць яго магчымасці; інакш мы маглі
б зразумець Яго праз розум. Аднак мы можам дакладна і
дакладна назваць Яго боскай свядомасцю, боскай
.асалодай або боскай прысутнасцю; але не розум
Нягледзячы на тое, што розум не здольны зразумець
ую паўнату існавання, ён тым не менш здольны
адчуваць прысутнасць Бога. Адчуванне Яго прысутнасці
.і яе вымярэнне — гэта два зусім розныя перажыванні
Хваля не можа вымераць сваё асяроддзе, але паміж
імі існуе кропка судотыку. Падобным чынам, гэтая
кропка — вышэйшая свядомасць. Гэтая свядомасць
можа адчуваць Бога, гэта значыць адчуваць Яго
прысутнасць. Калі мы пашыраем сферу звычайнага
розуму, пакуль яна не злучыцца цесна з вышэйшай
.свядомасцю, мы можам адчуць боскую прысутнасць
Мы спусціліся ад неабмежаванага абсалюту да
абмежаванага і канечнага. Ёга — гэта адцягненне
розуму ад знешніх рэчаў, каб засяродзіць яго на
ўнутранай крыніцы ісціны. Толькі такім чынам мы можам
адкрыць метады, якія Бог выкарыстаў, каб ушчыльніць
універсальную свядомасць у канечныя вобразы свайго
.стварэння і сусветаў, якія іх насяляюць

Чалавечае цела — самае складанае і складанае з
Божых стварэнняў. Адна першасная клетка, якая
ўтварылася ў выніку зліцця сперматазоіда і яйкаклеткі,
дзеліцца, і ў выніку гэтага працэсу дзялення вакол яе
ўтвараюцца мільярды клетак, ствараючы фізічную
структуру, у якой знаходзіцца наша духоўная
.свядомасць

Вы не можаце ведаць колькасць энергіі, якая
захоўваецца нават у адным граме мяса. Калі б гэтая
энергія вызвалілася, незлічоныя электроны
распаўсюдзіліся б у бясконцую прастору. Сіла і поле
свядомасці, якія знаходзяцца ў цэле, пераўзыходзяць
чалавечае разуменне. Нягледзячы на тое, што наша
бачная структура складаецца з плоці, крыві і костак, за
яе шчыльнымі клеткамі хаваюцца электронныя і
жыццёва важныя токі. А за гэтымі тонкімі, складанымі
.энергіямі хаваюцца думкі і ўспрыманні
Думка невычэрпная і не ведае канца. З спрадвечных
часоў ідэі, якія выходзяць за рамкі ўяўлення, круціліся ў
паветры. Незлічоныя думкі немагчыма пералічыць, але
калі б вы падумалі пра колькасць думак і пачуццяў, якія
прыходзілі вам у галаву і выказваліся на працягу ўсяго
жыцця, вы б атрымалі ўяўленне пра мільёны ідэй, якія
.існуюць

Паспрабуйце, калі зможаце, успомніць усе думкі,
якія ў вас узніклі за адзін год ці нават за адзін дзень, а
потым падумайце пра велізарную колькасць думак,
назапашаных усім чалавецтвам на працягу ўсёй гісторыі,
.аж да сённяшняга дня, калі Бог ведае іх усе

Розум не можа зразумець нават самых тонкіх
прыродных з'яў. Падумайце пра велізарную колькасць
электронаў, якія круцяцца ў электрычнасці, якая
праходзіць праз лямпачкі! Трыльёны з іх танчаць разам,
ствараючы святло, якое мы бачым. Гэтыя часціцы,
нябачныя нават для мікраскопа, перамяшчаюцца з адной

кропкі ў іншую ў Сусвеце за лічаныя секунды. Навуковыя
.эксперыменты пацвярджаюць гэта
Калі б вы паспрабавалі падлічыць колькасць
пратонаў і электронаў, якія змяшчаюцца ў нашай
планеце Зямля, розум працягнуў бы падлік на працягу
кароткага часу, а потым спыніўся б. Рэчы, якія здаюцца
.розуму даследчыка бясконцымі

Але надыходзіць момант, калі ідэі становяцца
занадта тонкімі, каб іх можна было зразумець. З гэтага
ўзроўню, непранікальнай для розуму, Бог вылівае Сваё
сутнаснае святло: разумную касмічную вібрацыю, якая
.будуе і падтрымлівае канечнае стварэнне
сяброўства

Ці сяброўства — гэта дабраславёная вопратка,
?сатканая з нітак сэрца
Ці гэта зліццё двух розумаў у адзін велізарны,
?шырокі розум
Маці і дачка, дзве крыніцы кахання, што б'юць з
адной
Каб узмацніць паток кахання і здаволіць смагу
?высушаных душ
Ці гэта адзінокая ружа сярод дзвюх галін, што
?растуць у гаі сяброўскага ўзаемаразумення
?Ці гэта адна думка ў двух целах
?Ці можна параўнаць сяброўства з двума конямі
Нягледзячы на розныя колеры, яны аб'ядноўваюць
транспартны сродак жыцця
?Да высокай мэты з адзіным бачаннем
?Ці заснавана сяброўства на няроўнасці ці роўнасці
Ці яго сцены пабудаваны з камянёў кантрасту і
?адметнасці
?Ці яна сляпа згодная з дабром і злом
І хадзіць з запалам і радасцю па сцежках
неабдуманасці і глупства
?Да бездані расчаравання і развеяння ілюзій

Сяброўства — гэта высакародная, пладавітая і
!святая расліна
Калі двое людзей абяцаюць сабе вечную вернасць
Яны ідуць па жыццёвых сцежках, нягледзячы на
рознагалоссі
Калі яны згаджаюцца і не згаджаюцца, то робяць
гэта з павагай і пяшчотай
Яны падтрымліваюць адзін аднаго і жадаюць адзін
аднаму добра, гэтак жа, як і сабе
Ён радуецца поспеху свайго сябра гэтак жа, як і
свайму ўласнаму
Дзе закаханы не шукае задавальнення ці камфорту
за кошт каханага
Тады ў гэтым садзе альтруізму
Сяброўства квітнее і квітнее, напоўнена водарам
кахання і вернасці
Бо сяброўства — гэта гібрыдная расліна,
народжаная з дзвюх душ
Яго водар зыходзіць ад дзвюх розных руж
І нёсся на ветры нязменнага кахання
Той, хто непахісны нягодамі і бездакорны
Сяброўства нараджаецца з сэрца невытлумачальнай
любові
І багацце чыстых эмоцый выліваецца вонкі
Яно расце на глебе гармоніі і разладу
Але яно дрэмле, замярзае і праводзіць час у
празмернай фамільярнасці і адсутнасці ўзаемнай павагі
Яно задыхаецца і выдыхае апошнія ўдыхі пад
шчыльнымі кучамі эгаістычных жаданняў
Але яе пяшчотнае сэрца могуць пераадолець толькі
чаканні і патрабаванні
Падман і падман
Так, гэтыя шкоднікі робяць сваю справу на расліне
сяброўства і грызуць яе ружовую сэрцавінку

О сяброўства, о квітнеючая, росная расліна неба,
тваё ідэальнае асяроддзе — гэта глеба, багатая любоўю,
пазбаўленая ўсялякай мэты і жадання, дзе сябры
імкнуцца будаваць і падтрымліваць адзін аднаго і
.пракладаць адзін аднаму шлях
Нішто не можа здаволіць тваю смагу, о сяброўства
Ігнараванне пачуццяў і павага да тых, хто іх мае
Нішто так не ўвільгатняе лісце, як празрыстыя,
каскадныя пырскі салодкасці
З нябёсаў шчырых, любячых сэрцаў
О, сапраўднае сяброўства
Куды б ні рассыпаліся твае пялёсткі руж
Гэтае месца святое
Ён становіцца благаслаўлёным храмам
Яго наведвае кожны вернік у Бога і ў святасць
жыцця

* * *

Я запалю ўсмешкі, цемра маіх пакут развеецца, і я
ўбачу сваю душу ў святле маіх усмешак, схаваных за
густым змрокам назапашаных стагоддзяў
Калі я знайду сябе, я ўваблю ўсе сэрцы, несучы
.факел усмешкі маёй душы
Спачатку ўсміхнецца маё сэрца, потым мае вочы і
мой твар, кожны атам маёй істоты будзе ззяць святлом
.усмешкі
Я пранікну ў глыбіні змрочных сэрцаў і распалю
магутны агонь, які знішчыць усе смуткі
Я — непераадольнае поле ўсмешак, я асвяжу сябе
ветрыкам боскай радасці і буду палаць у цемры розумаў,
і ўсе, хто сустрэнецца са мной, атрымаюць выбліск маёй
.святой асалоды
Я панясу гаючыя паходні сваіх усмешак кожнаму
сэрцу, якому я ўсміхнуся першым, нават калі гэта будзе
.цяжка, і я натхню няшчасных і плачучых усміхнуцца

У радасці ўсіх сэрцаў я чую водгук Тваёй асалоды, о
Божа, у сяброўстве ўсіх верных я знаходжу Тваю любоў.

Я радуся, і маё сэрца радуецца поспеху і дабрабыту
маіх братоў і сяцёр, гэтак жа, як я радуся і радуся
ўласнаму спакою і дабрабыту. Калі я натхняю мудрасць і
разуменне ў іншых, я памнажаю скарбы ўласнай
мудрасці і ведаў. У шчасці ўсіх я знаходжу сваё ўласнае
.шчасце

Нішто не сатрэ маю ўсмешку, няўдачы, хваробы і
смерць не могуць мяне напалохаць і сапсаваць мой
.настрой

Па праўдзе кажучы, бедствы і катастрофы не могуць
мне нашкодзіць, бо ў маёй душы ёсць вечная,
адноўленая радасць Бога, якая не змяняецца і не можа
.быць перамагана

О святая, ціхая боская ўсмешка, увянчай мой твар і
ўсміхніся праз маю душу

Я паспрабую стаць мільярдэрам радасці, бо маё
сапраўднае багацце ляжыць у скарбонках Тваёй
благаслаўлёнай прысутнасці, Госпадзе, і такім чынам я
задавольню сваю патрэбу ў духоўным поспеху і
.матэрыяльным дабрабыце адначасова

* * *

Спакой цячэ з майго сэрца
Яно прадзімаецца праз мяне, як лёгка ветрык
Спакой ахінае мяне, як духмяны парфум
Спакой працякае праз мяне, як хвалі святла
Спакой лечыць сэрца ад трывогі і трывогі, і спальвае
церні страху і бессані
Спакой распаўсюджваецца бясконца — як агністая
маса — і напайняе ўсё маё існаванне
Спакой падобны да акіяна, які напайняе прастору і
атмасферу
Спакой падобны да пунсвай крыві; ён удыхае
жыццё ў вены маіх думак

Спакой, быццам распасціраючыся змрок, ахінае цела
маёй бяскончасці
Полымя спакою зыходзіць з пор майго цела і з усяго
сусвету

Пах спакою пранізвае ружовыя сады
Віно міру пастаянна капае з прэсаў кожнага сэрца
Спакой — гэта жыццё камянёў і месяцаў, святых і
прарокаў

Спакой — гэта крынічная вада душы
Вадкасць, што выцякае з слоіка цішыні
Якія я прасейваю праз незлічоныя пары маіх атамаў
* * *

Я буду маліцца з гарачым сэрцам, пакуль цемра
сузірання не развеецца Тваёй прамяністай прысутнасцю,
о Госпадзе. Сёння я буду трансляваць песню маёй душы
ў паветра з глыбокай, шчырай засяроджанасцю,
спадзеючыся, што Ты адкажаш праз прыёмнік майго
.спакою
О Ты, які ёсць вечна прысутнае, вечна абнаўляльнае
!шчасце

Вызвалі мой розум ад цяжару апатыі і забыўлівасці
Дазволь мне атрымаць асалоду ад вечна
благаслаўлёнага нектара Тваёй прысутнасці
Па меры таго, як мой унутраны і знешні спакой
пашыраецца, Твой спакой прыходзіць да мяне
Я заўсёды буду старацца слухаць рэха тваіх
эфемерных крокаў

Калі б я ўспрыняў цябе як найглыбейшую радасць
глыбокага сузірання
Тады я ведаю, што ўсё
Дабрабыт, здароўе і мудрасць будуць дадзены мне
Дапамажы мне знайсці цябе
У глыбіні вод маёй душы, прагнучы цябе
каханне
Кыханне — гэта водар квітучых лілей

І хор маўклівых руж
Святкаванне прыгажосці прыроды
Каханне — гэта песня душы, якая спявае ўсё жыццё
І збалансаваны рытмічны танец планет
У сваім бясконцым падарожжы ў глыбокі космас
Гэта прага кветак глытаць сонечнае святло
І яно квітнее і сілкуецца эліксірам жыцця
Гэта туга зямлі
Каб накарміць смагу каранёў сваім малаком
І выходзячы ўсе віды жыцця сутнасцю жыцця
Гэта магутная воля сонца
Каб усе жывыя істоты былі жывымі і актыўнымі
Гэта рухаючая сіла жыцця
Забяспечваць абарону і клопат пра непаўналетніх
Гэта ўсмішка нявіннасці, якая выклікае бацькоўскую
пяшчоту
на дзіцяці
І аўтаматычнае падпарадкаванне ў сэрцах
закаханых
Бясplatна аказаць паслугі і выказаць спачуванні
Гэта пульс сяброўства
Той, хто лечыць разбітыя сэрцы і лечыць раны
Гэта заклік да сэрца, які не паддаецца апісанню
Ён — паэт, поўны любові да чалавецтва
Той, хто пакутуе ад яе няшчасцяў
Гэта кола блізкасці паміж членамі адной сям'і
Пастаянна пашыраючыся і заваёўваючы большыя
просторы
І больш шырокія палі
Гэта шэпт жыцця
У гарызонтах адкрытых розумаў
І неба сэрцаў, усеянае зоркамі высакародных
пачуццяў
Каханне — гэта асалода душы
Тое, да чаго імкнуцца любячыя душы

І яна прагне дабрацца да яго і пагутарыць з ім
З архіваў: Цытаты пра поспех і паспяховых людзей

Дзіця можа ўспрымаць поспех як валоданне
мноствам цацак і лялек, і, магчыма, нават невялікай
машынкай, на якой можна ездзіць. Беднае дзіця можа
ўспрымаць поспех як наяўнасць грошай, каб купіць усё,
што яму падабаецца, у той час як багатае дзіця можа
быць незадаволеным сваімі цацкамі і не мець
задавальнення. Такое дзіця, прыгнечанае вялікай
колькасцю рэчаў, якія ў яго ёсць, можа стаць
.цяжкадагэдзільным

З узростам мы смяемся з дзіцячых жаданняў. Нават
многія рэчы, да якіх дарослыя імкнуцца сёння, губляюць
сваю прывабнасць заўтра ці паслязаўтра, замяняючыся
.новымі жаданнямі

Пажадана, каб чалавек адрозніваў тое, што
неабходна, ад таго, што непатрэбна

Поспех неабходны чалавеку, каб мець усё
неабходнае для жыцця: ежу, жыллё, здароўе і адзенне.
Калі ў яго няма нават невялікай часткі гэтых рэчаў, ён
.знаходзіцца ў няшчасным становішчы

Чалавек павінен мець магчымасць атрымаць
мінімальны ўзровень камфорту і шчасця. Незалежна ад
таго, духоўны чалавек ці матэрыяліст па сваёй натуры,
няма ніякіх сумневаў у тым, што існуюць пэўныя
асноўныя патрэбы, якія неабходна задавальняць для
падтрымання фізічнага здароўя і дабрабыту. Не будучы
здоровым і моцным (прынамсі, псіхалагічна), чалавек не
.можа дасягнуць поспеху

Але што такое сапраўдны поспех? Калі чалавек
атрымлівае ў жыцці ўсё, чаго хоча, ён усё роўна будзе
адчуваць пустату, бо ён — душа, і матэрыяльныя рэчы не
могуць даць яму шчасця, якое, перш за ўсё, з'яўляецца
.псіхалагічным станам

Мы маем сілу зрабіць сябе шчаслівымі, гэтак жа, як
мы маем сілу зрабіць сябе няшчаснымі. Сакрэт поспеху і
шчасця крыецца ўнутры вас. Вы можаце быць
шчаслівейшымі ў сваім сціплым доме, чым кароль у сваім
велічным палацы. Тыя, хто знаходзіць поспех і дабрабыт
па-за сабой, не з'яўляюцца ні сапраўды паспяховымі, ні
шчаслівымі. Гэта не значыць, што мільянеры няшчасныя;
хутчэй, гэта азначае, што калі вы можаце атрымаць
шчасце з жыцця, незалежна ад таго, бедныя вы ці
.багатыя, вы паспяховыя па любых мерках
Мімалётнае задавальненне, якое пакідае толькі
шкадаванне і раскаянне, не з'яўляецца сапраўдным
шчасцем. Пры сапраўдным поспеху памяць пра яго
дасягненне застаецца жывой нават пасля таго, як
першапачатковая радасць ад дасягнення знікае. Усё
добрае, што чалавек зрабіў і працягвае рабіць у сваім
жыцці, жыве назаўжды ў яго памяці як трывалая
радасць. Гэта сапраўдны поспех, якога чалавек дасягае
.ў жыцці

Поспех — гэта няпростая рэч; яго нельга вымераць
багаццем ці маёмасцю чалавека. Сэнс поспеху значна
глыбейшы. Сапраўдны поспех можна вымераць
здольнасцю чалавека быць шчаслівым пры любых
.абставінах

Калі ваша сумленне чыстае і спакойнае, і вы ні да
каго не прадузята і несправядліва да каго-небудзь
ставіцеся, і калі ваша воля адначасова цвёрдая і гнуткая,
і вы валодаеце тонкім пачуццём і правільнай
праніклівасцю, і калі вы здольныя атрымаць тое, што вам
трэба, сумленным і законным шляхам, тады вы сярод
.паспяховых

Дзіця часта задавальняецца некалькімі дробязямі,
але калі яно вырастае, яно хоча валодаць многімі рэчамі,
такімі як вілы і машыны, нават калі яно ведае, што
.ўладальнікі гэтых рэчаў не абавязкова шчаслівыя

Задавальненне заключаецца ў простым жыцці і ўзнёслых думках. Тыя, хто засяроджваецца на ідэалах — высакародных ідэях, — адчуваюць большае шчасце, чым тыя, хто абмяжоўвае свае думкі толькі на матэрыяльных рэчах. Тыя, хто засяроджаны толькі на матэрыяльных дабротах, тыя, хто апантаны назапашваннем раскошы (дзеля марнатраўства і хвальбы), не сапраўды .вытанчаныя

Значна больш карысна для чалавека чытаць карысныя кнігі і артыкулы, чым марнаваць час на непрадуктыўныя заняткі. Яшчэ больш важна за чытанне — гэта разважаць пра Бога, сузіраць Яго веліч і імкнуцца .разумець бязмежныя і бясконцыя таямніцы жыцця Сэнс жыцця — каб чалавек пазнаў сябе, адчуў, як касмічнае асяроддзе пульсуе ў яго сэрцы, цячэ ў яго жылах і напайнае яго істоту мірам, любоўю, радасцю і !спакоем, і гэта найвялікшая перамога

Прыгажосць

Людзі са зрокам цэняць прыгажосць усюды, іншыя паводзяць сябе так, быццам у іх няма вачэй; яны не бачаць і не ўспрымаюць, бо не здольныя нічога .заўважыць, нават у прыгожых месцах Найпрыгажэйшыя зямныя колеры выглядаюць непрыгожымі і шчыльнымі ў параўнанні з цудоўнымі .колерамі планетарнага або эфірнага свету На фізічным узроўні людзі адкрылі розныя спосабы паляпшэння свайго зрокавага ўспрымання. Няўзброеным вокам улоўліваецца абмежаваная колькасць каляровых адлюстраванняў; аднак некаторыя светла-карычневыя пароды праяўляюць пераліўныя колеры пад ультрафіялетавым святлом. Калі гэтае святло блакуецца, пароды вяртаюцца да свайго .першапачатковага цёмнага колеру Шмат якія колеры ў фізічным свеце, такія як блакіт неба, — гэта аптычныя ілюзіі, створаныя

адлюстраваннем святла ад розных тыпаў часціц.

Паколькі вока можа ўспрымаць толькі абмежаваны дыяпазон вібрацый, якія складаюць усё ў Сусвеце, людзі не могуць бачыць тонкія, эфірныя спектры, схаваныя ва ўсім, што іх акружае. Калі б вы іх убачылі, вы б здзівіліся іх пышнасці і прыгажосці

Такім чынам, ні вока, ні вуха не могуць успрыняць усё, што можна ўспрыняць. Людзі не здольныя ўдыхаць эфірныя, духмяныя пахі або назіраць незлічоныя тонкія формы, вобразы і далікатныя ўражанні, якія пранізваюць прастор эфіру

Людзі часта не здольныя ўспрымаць нават тое, што знаходзіцца ў сферы іх сэнсарнага ўспрымання

Калі я наведаў Мексіку і ўбачыў «плавучыя сады» возера Сукемілька, іх прыгажосць напоўніла маё сэрца, і я адчуў веліч і пышнасць боскага мастака

Быў яшчэ адзін чалавек, які, здавалася, быў паглынуты гэтай прыроднай прыгажосцю, але ўнутранае пачуццё падказвала мне, што ён бачыць не тое, што бачу я. Я спытаў яго пра ўражанні ад гэтых цудоўных відаў, і ён адказаў: «Я думаў пра эфектыўны спосаб асушвання вады, каб апрацоўваць больш зямлі Ён глядзеў на возера са свайго пункту гледжання, і таму мы ўсе ўспрымаем рэчы ў адпаведнасці са сваімі ўласнымі ўяўленнямі і прадузятасцямі

Кожная душа ахутана рознымі вібрацыямі або ваганнямі адчуванняў, думак і пачуццяў — усімі гэтымі фактарамі, якія дапамагаюць фармаваць асобу або свядомасць чалавека

У кожнага чалавека розны склад, розная вібрацыя.

Усё, што чалавек рабіў з дзяцінства, усё яшчэ захоўваецца ў мозгу ў выглядзе сціснутых капсул схільнасцей і нахілаў. І паколькі мы не можам бачыць гэтыя нябачныя капсулы, нас здзіўляюць дзеянні людзей, кожны паводле сваіх уласных капрызаў

Некаторыя людзі лёгка паддаюцца радасці без
бачных прычын, альбо іх настрой псуецца так, што гэта
немагчыма растлумачыць нават ім самім. Іншыя
пастаянна занятыя крытыкай, распаўсюджваннем чутак
і выкрыццём іншых, у той час як іх уласнае ўнутранае
.«я» вельмі мае патрэбу ў увазе і ачышчэнні
Гэтыя псіхалагічныя тэндэнцыі пахаваюць душу і
перашкаджаюць чалавеку праяўляць вартасці свайго
.«вышэйшага «я»

Якія ж складаныя і самаабмежаваныя людзі! Кожны
чалавек — гэта гісторыя з некалькіх раздзелаў, з
.пераплеценымі падзеямі і разнастайнымі сцэнамі

* * *

Думкі пра няўдачу трэба выгнаць пазітыўнымі
думкамі пра поспех і аптымізм. Страхі трэба
мінімізаваць, не перабольшваючы іх. Смутак трэба
развеяць святлом шчасця. Грубасць трэба пераадолець
дабрынёй і ўважлівасцю. Глупства трэба ліквідаваць з
любоўю і ветлівасцю. Хворыя думкі трэба зняць з трона
здароўя здаровымі думкамі і правільнымі пачуццямі.

Трывога і неспакой трэба выкараніць верай і
актывізацыяй сіл розуму. У душы павінна быць
усталявана царства спакою, каб дакрануцца да
.благаслаўлёнай прысутнасці і адчуць боскую абарону

Дайце шчодры дух

Госпадзе, дай мне зразумець, што пачуццёвыя
задавальненні павярхоўныя і кароткачасовыя
Хоць радасць душы сапраўдная і вечна аднаўляецца
Бог тут. Ён не проста слова, якое мы вымаўляем, а
сутнасць жыцця і сакрэт існавання. Мы можам не ведаць
усёй Яго бязмежнай даступнасці, але мы можам
.адчуваць Яго прысутнасць і адчуваць Яго быццё
Бог — гэта касмічны спакой, у якім адлюстроўваецца
ўсё і з якога нараджаюцца ўсе прасветленыя думкі. Таму

я паспрабую практыкаваць спакой, каб адчуць Яго
.шчаслівую прысутнасць

Сёння я ўпрыгожу святыню спакою кветкамі боскай
тугі і заклікаю Бога любові і радасці

Я прашу Бога адкрыцца мне праз мае духоўныя
вочы, каб я мог бачыць Яго святло, распаўсюджанае па
ўсіх частках Сусвету

Я ведаю, што Бог чуе кожны шэпт маёй тугі. Ён —
універсальная любоў, і праз боскую любоў я магу знайсці
Яго, бо праз любоў той, хто шукае, набліжаецца да Бога і
.п'е з крыніц святой асалоды

Госпадзе, дапамажы мне зарадзіць маё цела Тваёй
касмічнай энергіяй, ацаліць мой розум засяроджанасцю і
аптымізмам, ацаліць маю душу духоўнымі ўспрыманнямі,
.народжанымі медытацыяй

У жыцці і ў смерці, у смутку і няшчасцях мая вера ў
Цябе, Госпадзе, застаецца моцнай і непахіснай, цвёрдай
і непахіснай

Кожны ўдых маёй тугі і малення адчыняе дзверы і
вокны ў маёй душы, праз якія я праходжу да Божай
асалоды

Гэтак жа, як сонца свеціць на самых ажыўленых
дарогах, так і я буду ўспрымаць прамяні боскай любові

Ва ўсіх мітуслівых месцах маіх штодзённых спраў
дабраславі мяне, Госпадзе, каб я мог абудзіць сваю душу
з снітаннем і прывесці яе да Твайго благаслаўлёнага
.парога

Госпадзе, дай мне шчодры дух, каб я мог дзяліцца з
іншымі тым, што маю, і дапамажы мне ўбачыць у ціхім
возеры майго розуму водбліск месяца маёй душы, які
.ззяе святлом Тваёй прысутнасці

Сёння я буду глыбока акунацца ў мора сузірання і
роздуму пра Бога, пакуль не знайду жамчужыны
мудрасці і боскай радасці

Я буду любіць Цябе, Госпадзе, больш за ўсё на
свеце, бо без Цябе я не магу любіць ніводнага чалавека,
.ні чаго-небудзь іншага

У глыбіні гор і ціхага неба, у глыбіні маёй душы і
пячоры цішыні я адчуваю прысутнасць Бога і адчуваю
Яго нязменную радасць, і я п'ю з Яго чыстых крыніц, якія
.ніколі не спыняюцца і не высыхаюць на ўсю вечнасць

Я буду пакланяцца Табе, Госпадзе
О ты, чыя любоў роўная
На троне кожнага добрага і любячага сэрца

* * *

Грошы не абавязкова з'яўляюцца паказчыкам
добрага густу. Многія заможныя людзі купляюць рэчы,
якія ім не патрэбныя, а потым назапашваюцца ў іх дамах
непрывабнымі і бескарыснымі кучамі. Вам не трэба шмат
грошай, каб зрабіць дом прывабным; густ — гэта
ключавы элемент. Аднак ідэя ўпрыгожвання дома
апантае некаторых людзей, прымушаючы іх
зацыклівацца на матэрыяльных рэчах і абмяжоўваць
.сваю ўпэўненасць у сабе

Кожны, хто абцяжараны ўсё большай колькасцю
неадкладных рахункаў, абавязкова прагне больш
простага жыцця і свабоды ад фінансавага ціску. Але
гэтая свабода не прыйдзе ад ляноты і бяздзейнасці, або
.ад таго, што вы ўсё кінуць без апраўдання і логікі
Аднойчы здарылася, што адзін чалавек пацярпеў
:вялікую страту і сказаў

О, гора мне! Я страціў свой стан, і мая жонка»
пакінула мяне, таму я вырашыў пакінуць усё і стаць
.«пустэльнікам

Гэты чалавек, сябры мае, не пакінуў усё, а хутчэй
!пакінуў усё

Псіхалагічнае самаадчуванне і пачуццё
задавальнення — два важныя элементы для дасягнення
шчасця. Пасля вывучэння і перабору ўсіх жаданняў

можна сказаць: «Няма ніякіх цяжкасцей у атрыманні
неабходных матэрыяльных патрэб, і немагчымасць
.«валодаць імі неапраўданая

* * *

Боская прысутнасць прысутнічае ў зорках, у добрай
зямлі, у сэрцабіццях і ў пульсе эмоцый. Той, хто
працягвае шлях да бласлаўёнай мэты і разважае пра
Бога і Яго цуды, убачыць Яго ў залатым адзенні сусвету
— адзенні святла, якое распаўсюджваецца па бясконцай
вечнасці, — і адчуе Яго яркую прысутнасць у кожнай
.высакароднай і ўзнёслай думцы і ў кожным сэрцабіцці
Многія казалі пра Бога, многія шукалі Яго і многія
чыталі пра Яго, але мала хто дакрануўся да Яго
прысутнасці. Тыя, хто адчуў Яго шчасце, — гэта тыя, хто
.ведае Яго

Засмажванне» насення бізнесу, заснаванага на»

невуцтве

Людзі фарміруюць свой лёс праз сваю волю,
вызначаючы яго сваімі намерамі і дзеяннямі. Вы можаце
вызваліцца ад пакут, калі вырашыце гэта зрабіць. Бог,
чья сутнасць — любоў, не хоча, каб Яго каханыя
пакутавалі ад болю ў выніку няправільных учынкаў і
памылковага мыслення. Ён надзяліў чалавецтва сілай
распазнання і свабодай выбару. Аднак з-за няправільных
рашэнняў і неразумнага выбару людзі прычыняюць
.пакуты і боль сабе і іншым

Вы павінны быць свабоднымі і не дазваляць нікому
дыктаваць вашы рашэнні або дамінаваць над вамі. Не
дазваляйце вашаму асяроддзю, звычаям або шкодным
традыцыям абмяжоўваць вас і кантраляваць ваш лад
жыцця. Дзейнічайце мудра, прыслухоўвайцеся да свайго
сумлення і абдумвайце наступствы сваіх учынкаў, перш
чым пачынаць якія-небудзь справы. Пазбягайце
прычынення шкоды іншым сваімі няправільнымі
.паводзінамі і шукайце Божай дапамогі і кіраўніцтва

Пакуль чалавек з'яўляецца ахвярай гневу, рэўнасці і
зайздрасці, ён не вольны. Ён павінен стаць гаспадаром
сваіх эмоцый і ўчынкаў і вызваліцца ад разбуральных
інстынктаў, неўтаймаваных страсцей і няправільных
.жаданняў

Калі вы цалкам шчырыя з самім сабой, мудрасць
падтрымае ваша мысленне, справядлівасць будзе
кіраваць вашым рашэннем, а разуменне асвятліць ваш
розум

Насенне мінулых учынкаў, выкліканых невуцтвам,
павінна быць «абсмажана» ў агні роздуму і мудрасці, каб
яно не магло прарасці і зноў расці. Гэта спосаб адбіць і
.перашкодзіць лютым атакам падману

Касмічная ілюзія — або Сатана — падманвае
чалавека фальшывымі абяцаннямі і прывабнымі
спакусамі, каб ён імкнуўся да міража пачуццёвых
задавальненняў, і кантралюе яго здольнасці, бо абяцае
яму зямное шчасце, якое не мае рэальнасці, і такім
чынам імкнецца перашкодзіць яму пакаштаваць плады
сапраўднага шчасця, якія ў багацці існуюць у садах
.душы

Мудрыя ведаюць розніцу паміж праўдай і ілюзіяй і
ўмеюць іх адрозніваць. Паглыбляючыся ў сузіранне, яны
пачынаюць глыбока ўсведамляць важнасць свабоды волі
і неабходнасць выкарыстання свабоды выбару, каб
рабіць тое, што правільна, і пазбягаць дзеянняў са
.шкоднымі наступствамі і непрыемнымі вынікамі

Штодзённыя разважанні

Сёння я разбуру вобраз невуцтва, які апаганьвае
святую душу ўва мне, і ўспомню, што найсвяцейшае
святло Бога пастаянна свеціць на маю істоту і развейвае
цёмру ілюзіі з майго розуму і душы, і што Той, хто
.стварыў мяне, ніколі не пакідае мяне

Пад кожнай хваляй жыцця ляжыць багаты акіян
боскай прысутнасці, а за кожным ударам сэрца —
.бясконцае мора касмічных пачуццяў
Кожную ноч я буду пераконваць сябе, што я не цела
Хутчэй, дух, які жыве ў целе
І што мая духоўная істота вечна бессмяротная
Калі я прачнуся, я не забуду пацвердзіць гэта яшчэ
раз

У сне я аднаўлюся і аднаўлю свае сілы, але гэтага
недастаткова, мне патрэбна святыня цішыні і сузірання,
дзе я магу кожны дзень адыходзіць, каб даследаваць
гарызонты сваёй свядомасці і адкрываць таямніцы сваёй
.душы

Я дакладна ведаю, што Бог ніколі не пакідае мяне ні
на хвіліну, і незалежна ад маіх матэрыяльных абставін, я
застаюся багатым у Богу, таму што багацце Яго ласкі
.пастаянна цячэ праз мяне

Каханне — гэта бязмоўны заклік Бога да ўсіх жывых
і нежывых істот вярнуцца ў дом Яго адзінства
Каханне нараджаецца ў садах прагрэсу і
абнаўлення, і таму я заўсёды буду працаваць над
абнаўленнем сябе і матываваць свой дух рухацца
.наперад па шляху дасягненняў

Сёння я буду пазбягаць дзвюх крайнасцей: марнасці
і негатыву, і буду памятаць, што Бог дзейнічае праз
мяне, і што калі я дакрануся да Яго прысутнасці, я буду
.абаронены ад усяго зла

Я разумею, што мэта жыцця — гэта шчасце, не
эгаістычнае шчасце, якое выключае іншых, а шчасце,
.якое ўключае іх і ўмацоўваецца, робячы іх шчаслівымі
За месяцам — найвялікшы поўны месяц, за сонцам —
сіла і жыццёвая сіла Бога, а за чалавечым розумам —
універсальны розум. Таму я не буду абмяжоўваць сябе
.«малым «я»: «эга

О Госпадзе, калі мы будзем шукаць Цябе ўсім
сэрцам, Ты адчыніш нам дзверы і пашлеш нам усё
.неабходнае, каб наблізіцца да Цябе і пазнаць Цябе
Я буду трымаць свой розум адкрытым і
ўспрымальным, і тады я ўбачу Бога ва ўсім
высакародным і ўзнёслым, і я зразумею, што знаходжуся
ў жыццёва важным кантакце з Яго благаслаўлёнай
.прысутнасцю

Калі я адкрыю вочы на радасць сузірання, цемра
знікне, і святло веры прывядзе мяне ў царства святла,
.дзе чакае Бог

Я буду памятаць, што невуцтва — крыніца ўсіх
фізічных, псіхічных і духоўных хвароб. Таму я развею
.цемру невуцтва, сузіраючы святло Бога
Сёння я звяжуся з сябрамі мудрасці праз іх кнігі і
вучэнні. Я ўвайду праз дзверы сур'ёзнага,
.канцэнтраванага вывучэння

Дзівосным і дзіўным светам думак я буду чытаць
натхняльныя кнігі і матэрыялы пра Бога, крыніцу ўсяго
.натхнення і выдатных ідэй

Бог надзяліў кожнага з нас унікальнай здольнасцю
ствараць нешта незвычайнае, чаго няма ні ў кога іншага.

Гэта сіла творчай ініцыятывы, і таму я зраблю ўсё
.магчымае, каб развіваць гэту здольнасць

О, мой любімы Божа, я ведаю, што ў сабе ёсць іскра
боскасці, і таму я буду нястомна выконваць свае
абавязкі, і караван майго жыцця будзе працягваць свой
шлях, ведаючы, што Твае бясконцыя творчыя сілы
дапамагаюць мне, узвышаюць мае амбіцыі і напаўняюць
.маю рашучасць

Сёння я старанна падумаю, перш чым дзейнічаць.

Звычка — гэта вынік розных учынкаў, а ўчынкі можна
ацэньваць па іх уплыве на псіхіку, таму я пастараюся
.пазбавіцца ад шкодных звычак

Госпадзе, дапамажы мне ўмацаваць маю волю і не
дазволіць звычкам заняволіць мяне. Вядзі мяне, каб я
мог развівацца духоўна праз унутраную і знешнюю
.дысцыпліну

Няма бяспекі без Бога, няма шчасця без Яго, няма
кахання без Яго, няма міру без Яго, няма жыцця без Бога

Мае прывітанні табе
Я ўзяў мелодыі з песень
І пяшчотныя пачуцці гучалі з вершаў і радкоў
Эліксір здабывалі з нектару
І яна збірала водар кветак і руж
Я ўзяў ідэі з усіх розумаў
І я прынёс дух з майго кахання
І сімфонія нябесных цел была ўспрынята
І я чэрпаў сілы з усяго жыцця
Я вычарпаў Тваю міласэрнасць з усіх маіх маленняў
І я заварыў тваё каханне ў сваім сэрцы
І я злавіў сутнасць цішыні
І я ўзяў тугу і тугу з гаршка маёй адданасці
І я прынёс іх усіх табе
?Чаму ты не выходзіш са свайго сховішча
І ты прыняў мае сціплыя ахвяраванні ад мяне
?самога, ад мяне

Майстар Парамаханса Ёгананда
Гісторыя чорнага вінаграду
Як расказвае настаўнік Парамаханса
Вялікія доказы часам зыходзяць з малых жаданняў
Аднойчы, калі я быў у Бостане з сябрам, я ўбачыў
вялікую гронку чорнага вінаграду і хацеў яе купіць, але
яна каштавала 3 долары [больш за семдзесят гадоў
таму], і я пачуў, як хтосьці сказаў: «Ці ж ён не
«!?марнатраўны

Я вырашыў не купляць вінаград, і, атрымаўшы
ўнутранае пацверджанне, сказаў сабе: «Бог ведае, што я
.«хачу гэты вінаград, і Ён дасць мне яго зноў

Прыкладна праз шэсць месяцаў, аднойчы ўвечары, я
зайшоў у краму садавіны і купіў вінаград, падобны да
таго, які бачыў раней, забыўшыся на абяцанне, якое даў
сабе, што буду чакаць, пакуль Бог не дасць мне
вінаград. І тут жа я пачуў у сабе боскі голас, які казаў:
.««Вярні гэты вінаград

Я павярнуўся і сказаў прадаўцу: «Дайце мне дыню з
падвойнай расой замест вінаграду». Мужчына выглядаў
.збянтэжаным, але зрабіў, як я прасіў, і я пайшоў з дыняй

Калі я вярнуўся дадому, я здзівіўся, убачыўшы
скрынку з двума гронкамі чорнага вінаграду без
этыкеткі, што абудзіла маю цікаўнасць — хто мне іх даў.

Цэлы месяц я спрабаваў высветліць, хто гэта быў, і
аднойчы зноў пачуў голас Бога, які запэўніў мяне, што
мне раскажуць. Аднойчы ўвечары, калі я чытаў лекцыю,
адзін са студэнтаў прыцягнуў маю ўвагу, і я сказаў яму:
.««Бог кажа мне, што гэта ты даў мне вінаград

Ён адказаў адмоўна, але пазней прызнаўся мне ў
тым, што здарылася, бо падчас медытацыі ўбачыў
вялікае святло і руку, якая трымала чорны вінаград, і
наймацнейшай думкай у яго галаве было тое, што ён
.павінен пайсці і купіць гэты вінаград для Ёгананды
Ён сказаў, што купіў адну гронку, а потым другую,

хоць усё яшчэ верыў, што бачанне было проста
галюцынацыяй. Потым ён памаліўся [каб даведацца
праўду], і яму стала зразумела, што бачанне было
праўдзівым, і што гэта ад Бога, які хацеў, каб ён купіў
.гэты вінаград і аддаў яго мне

Пустэча, якую цяжка запоўніць
Чалавеку пара актываваць сілы, якія адкрываюць
ісціны ўнутры яго, бо шчасце звязана з гэтым
адкрыццём. Тыя, хто жадае дасягнуць гэтых асабістых
гарызонтаў, павінны прыкладаць мэтанакіраваныя
намаганні і напаўняць розум творчымі ідэямі, каб

дакрануцца да ісцін, якія Бог уклаў у іх, і скарыстацца
.благаслаўлёнымі сіламі, якія ў багацці ў іх істоце
Той, хто жадае задаволіць фізічныя пачуцці, не
паспытаўшы нектар духоўнага шчасця з боскай крыніцы,
крыніцы ўсяго задавальнення і радасці, робіць стратную
інвестыцыю, і яго інтэлектуальны ўраджай будзе
.мізэрным

Тыя, хто жадае пазнаць Бога, атрымаюць сваё
жаданне ад Бога, таму што Ён шчодры і добразычлівы.
Аднак большасць людзей імкнецца да свецкіх жаданняў,
суцяшаючы сябе матэрыяльным шчасцем, якое не
доўжыцца, і яны пакутуюць ад таго, што не дасягаюць
!яго або ад таго, што дасягаюць яго

Нават тыя, хто дасягае фінансавага поспеху, у
рэшце рэшт адчуюць у сваім жыцці пустэчу, якую цяжка
запоўніць, у той час як тыя, хто звязвае сваё жыццё з
Богам, багатыя, уплывовыя і цешацца задавальненнем і
.дабрабытам

Ігнараванне загадаў мудрасці і голасу сумлення
вядзе да крывых, слізкіх, небяспечных і няшчасных
шляхоў, у той час як ісці шляхам праведнасці вядзе да
вызвалення ад кайданоў і набыцця сілы рабіць тое, што
правільна, а не тое, што дыктуецца памылковымі
.інстынктамі і падманлівымі звычкамі

Тыя, хто шукае шчасця, могуць скарыстацца
вопытам мудрых людзей, якія спраўляліся з жыццёвымі
.праблемамі і знаходзілі для іх рашэнні
Сапраўды, той, хто адпавядае боскім мэтам, плавае
.ў моры задавальнення і спакою, і ён сапраўды шчаслівы
Той, хто думае пра Бога, думае пра яго і Бог,
напаўняючы яго жыццё дабраславеннем і даючы яму
.смак нектару асалоды

Памолімся Богу, каб Ён прыйшоў у нашы душы
Гэта абуджае духоўныя памкненні ў нашых сэрцах

Сапраўды, боскае яднанне — гэта задавальненне,
якое пераўзыходзіць усе іншыя задавальненні
Шчаслівы той, хто здольны дакрануцца да
касмічнага сэрца
Калі вучня ахоплівае жаданне аб'яднаць сваё жыццё
З найвышэйшай свядомасцю
Ён адчувае важнасць вызвалення ад матэрыяльных
абмежаванняў
Злучэнне з празрыстымі і гаючымі вібрацыямі
І калі яго жаданне становіцца больш вострым
Бог адкрывае праход у яго душы
Ён дышае нябесным водарам
І праз яго ён бачыць прабліскі боскага святла
Танныя спакусы губляюць сваю прывабнасць
Яго душа сілкуецца ўспрыманням вытанчанай
салодкасці
І калі ён накіроўвае свае пачуцці да крыніцы
найсалодшых пладоў гнозісу
І яркае ўспрымання найслаўнейшай прысутнасці
Ён жыве ў гэтым свеце, не будучы звязаным ім
Яго радасць пераўзыходзіць радасць таго, хто
знайшоў скарбніцу каштоўных камянёў
Дык хто ж цвёрда вырашыў даведацца пра яго
?связь
Тая жывая вясна
Гэта цалкам адпавядае сэнсу жыцця
Кожная ягоная праца суправаджаецца незлічонымі
дабраславеннямі і падтрымкай ад Бога
Той, хто ніколі не перастае думаць і шукаць сакрэт
сакрэтаў
Ён ніколі не губляе з поля зроку жаданую мэту
Няхай Бог узнагародзіць яго намаганні
Ён узнагароджвае яго за намаганні
І яму будзе даравана чыстая перамога
Магнетызм: яго развіццё, перашкоды і перавагі

Чалавек можа развіць магнетызм па сваім выбары,
няхай гэта будзе прыцягненне найвышэйшай сілы Бога,
набыццё разумовых здольнасцей або прыцягненне
.неабходных рэчаў паўсядзённага жыцця

Бог даў чалавецтву цела, і мы павінны клапаціцца
пра яго. Тыя, хто развіае і выкарыстоўвае свой фізічны
магнетызм выключна для матэрыяльных даброт і
разумовай сілы, у рэшце рэшт будуць падманутыя.

Аднак тыя, хто развіае свой духоўны магнетызм,
выявляць, што гэтая дабраславёная сіла задавальняе іх
.патрэбы і задавальняе ўсе іх матэрыяльныя жаданні
Існуе ўніверсальны закон, які эфектыўна працуе, і я
адчуў яго на ўласным вопыце і пацвердзіў, што ён
.працуе

Чалавеку вельмі важна мець моцнае, здаровае цела,
якое рэагуе на каманды розуму. Уявіце сабе млявага,
нематываванага чалавека, які ідзе на працу без амбіцый
і энергіі, а потым уявіце сабе каня, гатовага скакаць па
іпадроме, як толькі атрымае сігнал да старту. Вось такім
.павінна быць цела

Часам мы заўважаем пажылых людзей, якія маюць
добрае здароўе і валодаюць энергіяй маладосці. Іх целы
выглядаюць маладымі і поўнымі магнетызму, і,
.нягледзячы на ўзрост, яны маюць прывабны характар
Сутуласць і сутуласць высмоктваюць энергію.

Паназірайце за тым, як людзі сядзяць на сваіх месцах;
некаторыя выглядаюць сутулымі і соннымі, настолькі,
што, як толькі вы іх бачыце, вы адчуваеце стомленасць.
Іншыя сядзяць прама, і вы ведаеце, што яны маюць
яркую прысутнасць; як толькі вы глядзіце на іх, вы
.звязваецца з імі

Тыя, хто дазваляе сабе сядзець сгорблена і
нядбайна, спрыяюць скрыўленню і згорбванню
хрыбетніка з-за няправільнай паставы. Гэты тып
сядзення таксама ўплывае на псіхалагічны стан і спрыяе

негатыўнаму мысленню. Тыя, хто сядзіць прама і мае
.добрую паставу, больш пазітыўныя і аптымістычныя

Тыя, хто не можа — з-за асаблівых абставін —

сядзець прама, могуць кампенсаваць гэта сваім
аптымізмам, пазітыўным поглядам на жыццё і моцнай
.псіхічнай прысутнасцю

Заўсёды канцэнтруйце свой розум на тым, што вы

робіце, незалежна ад таго, наколькі дробным ці
нязначным гэта можа здавацца, адначасова захоўваючы
гнуткасць розуму, каб пры неабходнасці вы маглі
пераключыцца на іншы інтарэс. Але, перш за ўсё, рабіце
ўсё з поўнай канцэнтрацыяй, бо гэта значна ўзмоцніць
.вашу харызму

Большасць паспяховых бізнесменаў у любой галіне

ведаюць, як выкарыстоўваць магнітную сілу.

Самакантроль дае магнітны ўплыў, як і ўраўнаважаны
розум, не паддаючыся эмоцыям і імпульсам. Эмацыйныя
імпульсы павінны быць пераўтвораны ў сілу — у
разумовую дзейнасць — і мудрасць павінна кіраваць
.эмоцыямі, каб гэтая магнітная сіла праявілася

Інтэлект у спалучэнні з эмоцыямі стварае

магнетызм. Чалавек з магнетызмам гаворыць з
упэўненасцю. Ён гаворыць рацыянальна, але напаўняе
свае словы пачуццём. Мы павінны быць сумленнымі ва
ўсім, што гаворым і робім, але сумленнасць не азначае
.засмучаць або бянтэжыць іншых

Гародніна і садавіна валодаюць магнітнымі

ўласцівасцямі, асабліва садавіна, якія не
перашкаджаюць страваванню. Наадварот, празмернае
спажыванне бялкоў і крухмалу спрыяе назапашванню
таксінаў у арганізме. Любы хворы орган стварае
дысбаланс у арганізме. Страўнік, у прыватнасці, павінен
быць здаровым і функцыянаваць належным чынам;
напрыклад, газ у страўніку выклікае дыскамфорт і, такім
.чынам, негатыўна ўплывае на яго магнітныя ўласцівасці

Спажыванне вялікай колькасці ежы мае
непажаданыя наступствы, у той час як пост можа
ўзмацніць харызму чалавека, як і часам прапускаць
прыёмы ежы. Аднак гэта не азначае, што трэба галадаць
да такой ступені, што гэта шкодзіць здароўю. Тыя, хто
есць мяса тры разы на дзень, маюць слабы зрок і зніжае
харызму. Тым не менш, аднаго толькі правільнага
харчавання недастаткова; здаровае мысленне,
высакародныя паводзіны і праведныя паводзіны ў жыцці
.таксама важныя

Спадзяюся ў будучыні пагаварыць з вамі пра ўплыў
.магнетызму на іншых і пра іншыя яго сакрэты
І я бачу, як ты квітнее ў садзе майго кахання
Я адчуваю цябе глыбока ў сваіх думках
Я адчуваю тваю прысутнасць у сваіх глыбокіх
пачуццях

І я бачу, як ты квітнее ў садзе майго кахання
Напоўні мяне водарам сваёй прысутнасці
Няхай я цешуся тваім благаслаўлёным водарам
Прыйдзі да мяне з-за неба і зорак
І думкі, і пачуцці
Пакажы мне свой найсвяцейшы твар
Дазволь мне адчуць Тваю прысутнасць у маёй душы
І тыя, хто мяне акружае
Усюды

Я шукаў цябе праз стагоддзі і эпохі
Па сцежках жаданняў і амбіцый
І цяпер я разумею, што ты жывеш ува мне
І гэта выклікае мае самыя святыя пачуцці
Не хавайся больш ад мяне
За кветкамі эмоцый
Думкі і пульс душы
Упрыгож маю душу каштоўнасцямі тваёй мудрасці
І дай мне ветрык Твайго шчасця
Знімі з мяне цемру, якая ахутала цябе

Што да майго зроку і маёй праніклівасці
О Ты, які знаходзіцца па-за зоркамі і блакітным

небам

І па-за пластамі атмасферы і ўсімі істотамі і істотамі

Прымі мой шэпт кахання

Акуні маё існаванне ў Тваю любоў, Тваё святло і Твой

спакой

Гэтае святло і скарбы вечнасці

Надыдзе дзень, калі я развітаюся з гэтым светам,

але пакуль я застаюся на гэтай зямлі, мая найвялікшая

радасць — расказваць пра Божыя цуды тым, хто мне

давярае, і маё жаданне — памнажаць іх тугу па тым

боскім святле, якое дало мне неапісальны камфорт,

.свабоду і бяспеку

Гісторыя Сусвету ва ўсіх яго драбнюткіх дэталях

захоўваецца ў скляпеннях вечнасці. Гэта іншае

вымярэнне. Тут, у гэтым абмежаваным свеце, мы

ўспрымаем даўжыню, шырыню, таўшчыню і вышыню, але

ёсць іншы ўзровень, дзе гэтых вымярэнняў не існуе. Усё

празрыстае ў гэтай эфірнай плоскасці — усё ёсць

свядомасць і ўсведамленне. Пачуццё смаку — гэта

адчуванне, як і нюх. Нашы пачуцці, думкі і целы — гэта

ўсё свядомасць. І гэтак жа, як мы можам бачыць, чуць,

адчуваць пах, смак і дакранацца ў снах, мы таксама

можам адчуваць усе гэтыя адчуванні з чыстай,

празрыстай свядомасцю або пачуццём у вышэйшых

сферах. Гэта менавіта тое, што я бачу зараз, калі

размаўляю ў гэты момант. Я не ў гэтым целе; хутчэй, я

частка ўсяго, што існуе. І рэчы, якія я бачу, такія ж

.рэальныя для мяне, як і ты для мяне

Трэба прачнуцца, каб бачыць Бога паўсюль і ведаць

розніцу паміж сном і рэальнасцю. Я часта бачу

бясконцасць у тым месцы, дзе я знаходжуся, і я бачу

гэтае месца ў бясконцасці. Усё пазычае жыццё з гэтай

.вечнай крыніцы

У дзяцінстве я сядзеў і маліўся дзень і ноч, але адказу не было. З аднаго боку я бачыў чалавецтва, а з другога — вечнасць, якая не гаварыла са мной. Хоць я думаў, што я адзін і што ўсе мяне пакінулі, Бог не пакінуў мяне, бо Ён заўсёды быў са мной у таямніцы — за маімі думкамі і пачуццямі. І калі я пачаў бачыць святло ў сабе, мая душа таямнічым чынам напоўнілася .благаслаўлёным боскім водарам

Я бачыў карані дрэў і сок, які цячэ праз іх, і я адчуваў сябе блізка да Бога, які суцяшаў мяне і супакойваў маё сэрца. Я маліўся і заклікаў Яго неаднаразова, днём і ноччу, і калі рэчы страцілі для мяне свой бляск і сэнс, я адракса ад свету і ўсяго, што ў ім ёсць, у тым ліку ад шчасця, баючыся, што яно можа быць проста матэрыяльным. Тады я знайшоў Бога, які са мной .зараз, заўсёды

Свет можа пакінуць мяне, але Бог ніколі не пакіне мяне ні на хвіліну. Бог — гэта ўсё. Гэтая зала і сусвет вакол яе лунаюць, як рухомыя выявы, на экране маёй свядомасці. Я гляджу і не бачу нічога, акрамя чыстага духу, празрыстага святла і пяшчотнай усведамленасці. Вобраз майго цела, вобразы ваших целаў і ўсё ў свеце — гэта выпраменьванні гэтага адзінага боскага святла. І .калі я бачу гэтае святло, я не бачу нічога больш

Калі вы глядзіце на экран, вы бачыце рухомыя выявы, але калі вы азіраецеся назад (у традыцыйным кінатэатры), вы бачыце толькі прамень святла, які свеціць на экран. Гэта гучыць неверагодна, але гэта .праўда

Раней я казаў пра гэта, але цяпер я не звяртаюся да тых, хто абыякавы ці не клапаціцца пра гэта. Але Бог дазволіў мне звярнуцца да вас на гэты раз, каб вы .ведалі, што няма нічога вартага жыцця, акрамя Бога Усё мімалётнае. Маліцеся за тое, што застаецца і не .мінае

Вось букет кветак кахання
Наша любоў да іншых дасягальная
Дзякуючы тваёй шчодрай руцэ
Пра сілу пачуцця кахання
Дык натхні нас прадставіць табе
!Наша непераадольнае каханне і палаючая туга
Ты даў нам бацькоў і маці
Браты і сёстры
стрыечныя браты і сёстры
партнёры
Дзеці і сябры
Магчыма, мы навучымся любіць цябе
З рознымі выразамі твару і тонкімі натуральнымі
адрозненнямі
Для ўсіх тыпаў чалавечых адносін
О, вечно кахаючая
!О, Найвышэйшы Сусед
Навучы мяне плесці букет
З усіх кветак чалавечага кахання
І я прыношу гэта як ахвяру ў ваш святы храм
Але калі я не змагу
Ад прадстаўлення вам усяго пакета
З-за множнасці і перакрыцця лагальнасці
Я сарву адну кветку
Адны з самых вытанчаных і свежых кветак
І я кладу яго на ваш бласлаўлены парог
!Спадзяюся, ты прымеш гэта ад мяне
Жыццёвыя ўкусы і раптоўныя ўдары
О, Госпадзе ўсеагульнага закону
Дапамажы мне перанесці мае раны і шнары
Народжаны з нягод і цяжкасцей
Узнагароды і медалі за дысцыпліну
Даруецца мне рукой Тваёй боскай справядлівасці
Той, хто не ведае фаварытызму

Няхай мае штодзённыя цяжкасці стануць
супрацьдзеяннем ілюзіям і падману
І каб пазбавіць мяне ад фальшывых надзей на
фальшывае зямное шчасце
Калі б толькі слёзы, якія я праліваю з-за грубасці
іншых

Змойце з майго розуму схаваныя плямы і заганы
І хай кожны рэзкі ўдар кіркі разбурэння адкрыецца
Новыя глыбіні мудрасці і разумення ўва мне
Хацелася б, каб цемра гэтага шчыльнага
матэрыяльнага існавання палохала мяне
Каб я мог паспяшацца ў пошуках гарызонтаў Тваёй
чысціні і Твайго гаючага святла
Жыццёвыя ўкусы і раптоўныя ўдары прымушаюць
мяне

Каб я мог крычаць, молячы аб Тваёй дапамозе
І каб раскрыць балючыя абставіны, урэзаныя ў глебу
майго жыцця
Пра вечна цякучыя, багатыя крыніцы тваёй
суцяшэння

Калі б толькі пачвара грубасці была ў іншых
Гэта прымушае мяне ўпрыгожваць сябе пяшчотай і
дабынёй

І хай крыўдныя словы маіх спадарожнікаў
нагадваюць мне выкарыстоўваць толькі прыемныя словы
Нават калі злыя розумы кідаюць у мяне камяні
Дык дазвольце мне адказаць сяброўскімі ракетамі з
добрымі намерамі

Як язмiнавае дрэва, што рассыпае свае духмяныя
кветкі

На руцэ, якая апускае сякеру на ствол
Такім чынам, дазвольце мне рассыпаць пялёсткі руж
талерантнасці
Усім, хто ставіцца да мяне з халоднасцю і
варожасцю

Як жыць у міры і спакоі ў гэтым свеце
Гэтае зямное жыццё не такое, якім здаецца. Не
спадзявайцеся на яго, бо яно нясталае, падманлівае і
поўнае расчараванняў і разбітых надзей. Дасканаласці
тут няма. Я не хачу даваць вам нерэалістычную карціну
жыцця. Гэты свет — не рай. Гэта боская лабараторыя,
дзе Бог выпрабоўвае душы, каб убачыць, ці
пераадолеюць яны злыя жаданні дабрынёй і ці зрабяць
Яго — гэта значыць, зрабяць Бога — сваім найвялікшым
жаданнем, каб яны маглі вярнуцца ў Яго Царства
Жыццё поўнае ўсялякіх трагедый і камедый,
бедстваў і фарсаў. Гэта велізарнае, пастаянна зменлівае
і шматграннае відовішча незлічоных формаў. Няма двух
абсалютна аднолькавых рэчаў. Жыццё кожнага чалавека
ўнікальнае. У кожнага ёсць свае рысы, розны
.светапогляд і розныя жаданні

Калі б мы штодня сутыкаліся з аднымі і тымі ж
выпрабаваннямі, нам бы надакучыла жыццё і мы б
стаміліся ад яго. Нават рай, калі б ён заўсёды быў
аднолькавым, мы б яго не жадалі. Мы любім
разнастайнасць і шматграннасць. Калі б рай быў
аднастайным, святыя Божыя і святыя людзі маліліся б аб
вяртанні на Зямлю, каб пацешыць сябе! Рай пастаянна
абнаўляецца самым цудоўным чынам, у той час як Зямля
часта пастаянна абнаўляецца, але нудным і непрыемным
.чынам

Аднак, нягледзячы на тое, што жыццё знясільвае
і цяжкае, большасць людзей прызвычайваюцца да яго,
веруючы, што няма іншага спосабу жыць. Не маючы
магчымасці параўнаць гэтае жыццё з духоўным жыццём,
яны не ўсведамляюць маштаб болю і стомленасці,
.схаваных у складках гэтага свету

Насамрэч жыццё не рэальнае. Гэтак жа, як старыя
фільмы перавыдаюцца зноў і зноў, так і тыя ж старыя
.падзеі паўтараюцца ў розных формах

Нягледзячы на бясконцасць жыцця, тыя ж тэмы,
прадстаўленыя ў мінулых фільмах, пераглядаюцца адна
за адной. Сапраўды, гісторыя паўтараецца, і людзі —
.гэта ўсяго толькі артэфакты ў музеях часу
Каб цалкам прыняць жыццёвыя нечаканасці,
успрымайце іх аб'ектыўна і бесстаронна. Трэба
захоўваць раўнавагу ў радасцях і горы, набытках і
стратах, перамогах і няўдачах, каб мужа і ўпэўнена
.сустракаць жыццёвыя выпрабаванні
Захаваўне ўнутранага спакою, нягледзячы ні на
што, — найлепшы спосаб пераадолець падманлівыя
жаданні. Гэтаму я навучыўся ў вялікіх асоб, якія
заставаліся неўспрымальнымі зменлівасцямі часу,
непахіснымі і нязменнымі да канца. Нават прарокі, калі іх
пераследавалі, не гублялі сваёй святой свядомасці і не
.дазвалялі нікому скрасці ў іх Божую любоў
Духоўная радасць сама па сабе з'яўляецца
благаслаўлёнай абаронай і найвялікшай крэпасцю з усіх.
Сярод выпрабаванняў і нягод памятайце пра
.благаслаўленні, якімі Бог дараваў вам
Твая душа — святы храм Бога. Нельга дапусціць, каб
цэпра невуцтва апаганіла гэтае чыстае месца. Як
цудоўна быць у свядомасці души, шанаваным, годным,
бяспечным і спакойным! Нічога не бойся і нікога не
.ненавідзь
Дайце сваю любоў усім. Адчуіце Божую любоў і
ўбачыце Яго прысутнасць ва ўсіх людзях, і няхай ваша
наймацнейшае жаданне будзе Яго пастаяннай
прысутнасцю ў вашым сэрцы. Гэта спосаб жыць у міры і
спакоі ў гэтым свеце. Але цяжка адчуць гэтае ўнутранае
задавальненне, пакуль лютыя вятры жадання бушуюць у
.аазісе сэрца і моцна трасуць яго дрэвы
Жаданні фарміруюцца навакольным асяроддзем
чалавека. Яны нараджаюцца з нашых пачуццёвых
успрыманняў і абмежаваныя абмежаваннямі гэтых

успрыманняў. Наведванне сельскага кірмашу
задавальняе жаданне нейкага хвалявання, але пасля
наведвання выставы сусветнага ўзроўню і прагляду ўсіх
розных экспанатаў невялікі кірмаш губляе сваю
чароўнасць і прывабнасць. Такім чынам, мы павінны
спачатку адчуць радасць еднасці з Богам, каб мы маглі
параўнаць гэтую радасць з меншымі зямнымі
задавальненнямі. Тады жаданні будуць мець больш
высокую прыроду. Жаданне бясконцае; як толькі адно
задавальняецца, другое займае яго месца. Але калі вы
знаходзіце Бога, усе вашы жаданні выконваюцца. Дык
чаму б спачатку не шукаць выканання гэтага
найвялікшага жадання і не атрымаць з шчодрай рукі
?Бога найлепшую і найбольш трывалую ўзнагароду
Калі Бог адкажа на малітву шукальніка аб пазнанні
Яго, усе яго астатнія жаданні будуць выкананы імгненна
і назаўжды

Золата мудрасці і сталь сілы
Гэты свет далёкі ад дасканаласці. Гэта школа
выпрабаванняў і нягод, і праз гэтыя выпрабаванні мы
засвойваем жыццёвыя ўрокі. Мэта выпрабаванняў — не
знішчыць нас, а развіць нашы моцныя бакі. Яны
з'яўляюцца вынікам натуральнага закона эвалюцыі і
прагрэсу; для нас важна рухацца наперад і ўзыходзіць
.ад ніжэйшага да вышэйшага ўзроўню
Бог выпрабоўвае нас усімі спосабамі, каб умацаваць
нашу рашучасць, а не зламаць нас. Невуцтва знішчае
нас, калі мы ўсю сваю даверанасць ускладаем на плоць.
Тыя, хто настойліва шукае праўду, знаходзяць вечнае
.жыццё

У чым сэнс пакут? Каб мы больш ніколі не
пакутавалі. Гэты свет — палаючая печ, у якой плаваюцца
нашы душы, пакуль не з'явіцца золата мудрасці і сталь
.сілы і стойкасці

Жыццё часта здаецца грубай гульнёй, і адзіным
апраўданнем для гэтага з'яўляецца тое, што гэта проста
.касмічны сон без вечнасці
Вось чаму свет поўны дыспрапорцый і няроўнасцей.

.Некаторыя людзі бедныя, а некаторыя багатыя
Некаторыя з іх здаровыя, некаторыя хворыя і гэтак
далей

Чалавек шмат перажыў у мінулым і значна больш
перажыве ў будучыні, але гэты факт не павінен яго
.палохаць

Жыццё — гэта касмічная гульня, і Бог прызначыў
нам ролі, якія мы павінны добра выконваць, будучы
ўпэўненымі, што пакуль мы дзейнічаем з
задавальненнем і думаем ясна, мы знаходзімся ў
гармоніі з нашым Творцам і нам няма чаго баяцца. Гэта
.вялікая суцяшэнне, якое прапануе нам мудрасць

Часам лёгка сказаць, што гэты сусвет — гэта сон,
але калі сутыкаешся з жорсткай рэальнасцю, становіцца
цяжка думаць, што гэта жыццё — сон. Важна развіваць
сілу нашага мыслення, каб мы ўсведамлялі, што гэты
.сусвет узнік з розуму і волі Бога

Сувязь паміж розумам і матэрыяй глыбока
празрыстая, і каб паспяхова пераадолюваць жыццёвыя
выпрабаванні, мы павінны аднаўляць сябе як фізічна, так
і інтэлектуальна. Мы павінны развіваць разумовую
ўстойлівасць і пашыраць сваю здольнасць да прыняцця.

Тыя, хто не можа супрацьстаяць жыццёвым
выпрабаванням, будуць бездапаможнымі, калі
.разбушуюцца буры нягод і разбушуюцца буры бедстваў
Ключ да шчасця, сілы і здароўя ляжыць унутры нас.

Але часта здараецца наступнае: той, хто шмат гадоў
карыстаўся добрым здароўем, а потым хварэе на шэсць
месяцаў, можа верыць, што ніколі не паправіцца. Цела
не павінна мець магчымасці пераканаць розум у гэтым.

Розум павінен пераканаць цела. Розум не павінен

паддавацца стану цела, і мы павінны разумець, што
цела — гэта месца пражывання душы, і душа не павінна
.падвяргацца гэтаму ўплыву

Бог даў нам сілу кантраляваць свае думкі і цела і
быць свабоднымі ад болю і смутку. Розум — крыніца ўсіх
праблем і крыніца шчасця. Насамрэч, чалавецтва
мацнейшае за ўвесь свой вопыт, і нават калі мы не
.ўсведамляем гэтага зараз, мы ўсведамім гэта пазней
Ніколі не кажыце «Я скончыў і скончыў з гэтым», бо
гэта негатыўная думка, якая атручвае розум. Некаторыя
людзі думаюць, што калі яны трохі прайдуцца, то
стамяцца, або калі яны не змогуць есці пэўную ежу, то
.будуць адчуваць боль і гэтак далей

Мы не павінны дазваляць сваім думкам
засяроджвацца на хваробе ці абмежаваннях, і тады мы
ўбачым, што нашы целы змяняюцца да лепшага.
Памятайце, што розум — гэта рухаючая сіла цела. Калі
розум слабы, то і цела будзе слабым. Мы не павінны
адчайвацца ці смуткаваць, бо свет добры, і Бог заўсёды
.з намі

Мая гісторыя з цукеркамі і практыкаваннем сілы волі
Я раскажу вам пра выпадак, які здарыўся са мной,
калі я быў яшчэ маленькім дзіцем

Пачнем з таго, што волю дзіцяці называюць
фізіялагічнай або фізічнай; калі дзіця плача, гэта сігнал
таго, што яно чагосьці хоча. Яно плача з-за фізічнага
.стану, таму першай формай волі з'яўляецца фізічная
Затым, калі дзіця вырастае і падпарадкоўваецца
волі маці, кажуць, што ў дзіцяці ёсць «аўтаматычная
воля», таму што воля дзіцяці на гэтым этапе кіруецца
.воляй маці

Я памятаю, што калі я быў у стадыі аўтаматычнай
волі, я рабіў усё, што прасіла мама, і мая мянушка ў той
час была "анёл". Але аднойчы мая няня павезла мяне ў
карэце ў краму, і там я ўбачыў кавалачкі аранжавых

цукерак, і яны прыцягнулі маю ўвагу і дзіўным чынам
.прыцягнулі мяне

Я папрасіў няню купіць мне трохі, але яна
.адмовілася, таму я маўчаў, і мы вярнуліся дадому
Я павячэраў, а потым зноў падумаў пра дэсерт, таму
сказаў маці, што хачу аранжавых цукерак, а яна сказала:
.«Не, ідзі спаць

Праз нейкі час я паўтарыў просьбу, сказаўшы:
«Мама, я хачу аранжавыя цукеркі». Мая маці адказала
цвёрдым і рашучым тонам: «Ты іх не атрымаеш, і табе
.«трэба ісці спаць

Тады я закрычаў на ўсю моц: «Хачу свае
апельсінавыя цукеркі!» — і настойваў на сваёй просьбе,
пакуль маці не пайшла і не разбудзіла прадаўца, каб той
.прынёс мне цукеркі

І я адчуваў сябе неверагодна шчаслівым. Чаму? Таму
што я выкарыстаў сваю волю і дасягнуў поспеху! Так, я
адчуваў сябе цудоўна, бо ўпершыню выкарыстаў сваю
ўласную волю. Але на наступны дзень мая мянушка
змянілася з «анёл» на «гарэза», бо я скарыстаўся сваёй
.свабодай і нарэшце выбраў свой уласны шлях

Кожны раз, калі мне хацелася чагосьці
бяскрыўднага, мая сям'я падпарадкоўвалася, але я
заўсёды прыслухоўваўся да розуму, і калі памыляўся, я
заўсёды быў гатовы выправіць сябе. Але калі я меў
рацыю, я не адступаў, нават калі астатнія члены сям'і не
.пагаджаліся

Маці павінны выходзіць сілу волі сваіх дзяцей, а не
знішчаць яе, адмаўляючы ім у іх жаданнях толькі таму,
што яны дзеці. Калі дзеці хочуць развіваць сваю сілу волі
здоровым і належным чынам, іх нельга называць
непаслухмянымі. Іх свабода не павінна абмяжоўвацца, і
яны павінны атрымліваць ад бацькоў любоўныя і
разумеючыя парады адносна сваіх дробных жаданняў.
Калі бацькі думаюць, што могуць зэканоміць час, б'ючы

сваіх дзяцей, яны толькі змарнуюць яго. Яны павінны
абмеркаваць гэта з дзіцем і больш нічога не рабіць.
Дзецям трэба атрымаць некалькі невялікіх, моцных
.аплявух; гэта дапаможа ім хутчэй вучыцца
Бацькі часта навязваюць сваю волю дзецям. Трэба
развіваць сілу волі дзіцяці, ставіцца да яго з любоўю,
.разуменнем і цяргеннем

За аўтаматычнай сілай волі дзіцяці прыходзіць
«сляпая воля» юнацтва. Гэтая воля падобная да
стрэльбы, якая страляе ў паветра, не выклікаючы нічога,
акрамя раздражняльных стрэлаў. Маладыя людзі
.дарэмна марнуюць дынаміт сваёй волі
Затым надыходзіць «выбуховая воля», бо калі дзіця
дасягае падлеткавага ўзросту, яно вызваляе сваю волю
праз імпульсіўныя жаданні і неабдуманых паводзіны.

Часта яно засвойвае ўрок толькі пасля таго, як
.перажыве балючыя ўзрушэнні і ўдары
Кажуць, што пчала настолькі закаханая ў водар
лотаса, што доўга застаецца ў сэрцы кветкі,
высмоктваючы нектар. Пры гэтым пялёсткі лотаса
.зачыняюцца вакол яе, і яна гіне ўнутры лотаса
Потым ёсць алені паўночных рэгіёнаў, ап'янелыя
мелодыямі флейты. Калі паляўнічы грае на флейце,
.алень прылятае да яго і сустракае свой смяротны лёс
Ёсць таксама некаторыя свойскія сланы (самкі
сланоў), якіх выкарыстоўваюць для прыцягнення і
.палявання на іншых сланоў

У гэтым кантэксце адзін вялікі філосаф сказаў
:наступнае

Пчала зачаравана водарам

І алень свішціць

Слон у палоне падае

З-за ўзбуджальнага дотыку

А як жа чалавек, які валодае ўсімі гэтымі пачуццямі?

:Парада філосафа яму такая

Не будзь рабом сваіх пачуццяў і не дазваляй нічому»
 .«ці нікому кантраляваць цябе
 :Што да мяне, дык я кажу
Памятайце, што ўсе вашы пачуцці аддадзены вам на
 службу і павінны слухацца вашых каманд і
 падпарадкоўвацца вашай свядомай волі
 Гнеў і памяць слана
Тыя, хто шукае ўнутранага спакою, павінны
разумець, як нараджаецца гнеў і як ён часта прыводзіць
да жыхлівых наступстваў. З-за ўнутранага дысбалансу,
выкліканага гневам, многія людзі супраць сваёй волі
 .ператварыліся ў злачынцаў і забойцаў
Перашкоды жаданням асляпляюць розум. Калі туман
 жаданняў ахоплівае розум чалавека, ён губляе
 прытомнасць і паводзіць сябе непрыстойна для
 .высакароднага чалавека
Страта розуму блытае прыроджаную праніклівасць,
якая з'яўляецца рухаючай сілай усіх разумных дзеянняў і
 добрых намераў
Калі руль разумовага транспартнага сродку
чалавечага жыцця зламаецца, ён непазбежна трапіць у
 .аварыю і можа апынуцца ў акопе болю і пакут
Напрыклад: Муж шчасліва едзе за рулём, і па дарозе
 ў парк жонка просіць яго змяніць кірунак, каб паехаць
 да яе бацькоў, а не ў парк, і тут яго шчасце
 .ператвараецца ў гнеў
Я выбраў гэты прыклад, таму што ён звычайна
сустрэкаецца. У звычайных выпадках муж альбо адхіляе
 просьбу жонкі, альбо згаджаецца з крыўдай і
 незадавальненнем, і менавіта гэта звычайна і
адбываецца. У абодвух выпадках гнеў бярэ верх,
атмасфера становіцца напружанай, і спакой
 .парушаецца
У некаторых выпадках гнеў можа ператварыцца ў
трагедыю для тых, хто мае гвалтоўны характар. Гнеў

можа пагоршыць памяць, або кіроўца можа забыцца
кіраваць аўтамабілем асцярожна і ўважліва, або не
зважаць на сігналы святлафора, што прывядзе да
.сутыкнення або, не дай Божа, смерці

У заключэнне, гнеў блакуе руль волі ў калясніцы
жыцця і перашкаджае ёй дасягнуць сваіх матэрыяльных
.і духоўных мэтаў
памяць слана

Здольнасць пад назвай «памяць» — гэта дар ад Бога
чалавецтву, і якое ж гэта вялікае дабраславенне!
Памяць дадзена і жывёлам; без яе яны не змаглі б
пазнаць сваіх дзіцянят. Некаторыя жывёлы валодаюць
выдатнай памяццю, як паказвае наступная гісторыя пра
.слана

Пакуль велізарны слон перавозіў драўніну, як гэта
робяць многія дрэсіраваныя сланы на Усходзе, да яго
.падышоў хлопчык, укалоў яго іголкай у хобат і ўцёк
Прайшоў год з таго інцыдэнту, і той самы слон
сустрэў таго ж хлопчыка. Гэта дало слану адносна
спрыяльны момант для помсты. Ён проста абвіў
хлопчыка хобатам і гвалтоўна кінуў яго на другі бок
.дарогі. Такім чынам, жывёлы сапраўды маюць памяць

* * *

Мне снілася шмат сноў, і цяпер я прачнуўся, На
алтары душы маёй я запальваю агонь пастаяннага
ўспаміну пра Цябе, мой Божа. Вачыма, што пакінулі
дрымоту сну, я гляджу на Твой прыгожы твар і цешуся,
.сузіраючы яго святое святло
І па Тваёй ласцы я зразумеў, што здароўе, хвароба,
жыццё і смерць — гэта ўсё віды сноў
Я скончыў раман сноў, намаляваных яркімі колерамі
на зіхатлівай заслоне ілюзій
І цяпер я бачу цябе як адзіную праўду ў існаванні
Бог паказаў мне ў гэтым бачанні

Уся прырода нерэальная. Тое, што знаходзіцца па-за
.межамі прыроды, — гэта сапраўдная сутнасць
Аднойчы я шпацыраваў па тэрыторыі запаведніка і
назіраў за сонечным святлом вакол сябе. Спускаючыся
па лесвіцы, якая вядзе на пляж, я спыніўся і паглядзеў
на электрычныя лампы лесвіцы, якія ўсё яшчэ гарэлі, але
я не мог іх адрозніць, бо святло Бога дайшло да мяне і
ахапіла мяне так, што я не мог адрозніць яго ад іншых,
.менш яркіх агнёў

.Алах — святло нябёсаў і зямлі
{І святло ў цемры свеціць, і цемра не агарнула яго}
Я ніколі не мог бачыць сонца, і тады я зразумеў, што
сонечнае святло і электрычныя лампы зусім не рэальныя,
.а сапраўднае святло — гэта святло Бога

У гэтым вялікім бачанні Бог паказаў мне светлы за
светамі — бясконцыя праявы Яго боскага святла — і я
зразумеў, што тое, што я бачыў, было толькі выразам Яго
касмічнай свядомасці. Калі мы паяднаемся з Ім, мы
будзем хадзіць у Яго святле, куды б мы ні пайшлі, і
.адчуваць Яго прысутнасць, куды б мы ні павярнуліся
Калі мы пазнаем касмічны дух і ўсвядомім, што мы,
па сутнасці, духі, тады зямля, пыл, горы, мора і неба
растаюць, і нічога не застаецца, акрамя Бога
І ты бачыш горы, думаючы, што яны нерухомыя, а
яны праходзяць міма, як хмары праходзяць
Зліццё ўсяго з боскай сутнасцю — гэта стан, які
немагчыма выказаць словамі, вялікае шчасце, якое
адчуваецца з поўным задавальненнем любові, радасці і
.ведаў (радасць верніка ад сустрэчы са сваім Госпадам)
Такого духоўнага экстазу можна дасягнуць,
стварыўшы правільны баланс паміж практычным
жыццём і сузіраннем Бога

Ачыстка псіхалагічнага склада
Самааналіз мае вырашальнае значэнне на гэтым
шляху. Чалавек можа быць нянавісным,

раздражняльным або хутка гнеўным. Калі гэта так, то гэтыя рысы, якія захоўваюцца ў сьвядомасці чалавека, з'яўляюцца вынікам мінулых дзеянняў

Каб ачысціць псіхалагічнае сховішча ад гэтай захламленай, зношанай мэблі, мы павінны пачаць з пазітыўных, канструктыўных дзеянняў і выходзіць пачуццё прыхільнасці да іншых. Чым больш мы любім людзей, тым больш яны будуць любіць нас, і мы будзем адчуваць іх любоў. Але калі мы крытыкуем іх, нават саміх сябе, яны адчуваюць гэтую крытыку і адкажуць нам !узмоцненай

Уявіце, што ваш стары вораг памёр, але вы ўсё яшчэ адчуваеце да яго крыўду і нянавісць. Вы будзеце пакутаваць ад гэтай горычы, і яе шкодныя наступствы праявяцца ў вашым целе і розуме. Лепш дараваць яму дзеля Бога, бо, робячы гэта, вы вызваліце сябе ад злых жаданняў помсты, якія руйнуюць ваш душэўны спакой і парушаюць ваш спакой. Навальванне нянавісці на нянавісць або адказ на варожасць нянавісцю не толькі ўзмацняе варожасць вашага ворага да вас, але і атручвае ваша ўласнае цела і эмоцыі. [Таму даруйце прыгожым прабацэннем]

(Калі я дараваў і не трымаў ні на кога крыўды)

Я пазбавіў сябе ад трывогі варожасці

Час ад часу чалавек павінен пакінуць усё, каб пабыць сам-насам з сабой, паразважаць пра сэнс жыцця. Большасць людзей плывуць па плыні традыцый і моды. Насамрэч, яны ніколі па-сапраўднаму не жылі сваім жыццём, а хутчэй жыццём гэтага свету. Чаго яны ?дасягнулі і дзе яны апынуліся

Таму чалавеку разумна час ад часу адрывацца ад штодзённых клопатаў і «абавязкаў», каб супакоіць сумятню свайго розуму і паспрабаваць зразумець яе сутнасць і вызначыць мэту, якой ён хоча дасягнуць

Памятайце, што найлепшае сведчанне, якое вы
можаце атрымаць, — гэта сведчанне вашага сумлення:
непамылковы і бездакорны голас вашай душы. Тое, што
кажа вам ваша сумленне, — гэта тое, хто вы ёсць на
.самой справе, без прыкрас і маскіроўкі

Падумайце пра сілу Ісуса Хрыста, які сказаў: «Ойча,
.«даруй ім, бо не ведаюць, чаго рабіць

Прыслухоўванне да голасу вашага асветленага
сумлення прынясе святло на ваш шлях і дабраслаўленне ў
ваша жыццё. Калі вы адчуваеце ў сэрцы моцнае
жаданне выканаць жаданне, выкарыстоўвайце сваю
разважлівасць і спытайце сябе: «Ці добрае гэта
«?жаданне, якое я імкнуся выканаць, ці дрэннае
Шмат фактараў падсілкоўваюць чалавечыя жаданні.

Калі хтосьці бачыць новую мадэль аўтамабіля, ён хоча
мець падобны. Калі ён бачыць дом у новым стылі, ён
хоча мець падобны. Новая модная тэндэнцыя становіцца
папулярнай, і людзі імкнуцца купляць і насіць рэчы ў
!гэтым стылі

Адкуль бяруцца жаданні? Я правёў шмат гадзін,
разважаючы пра гэта. Ці можна класіфікаваць усе свае
жаданні? Мне ўдалося перабраць усе свае жаданні і
пакінуць толькі добрыя. І калі я дасягнуў боскага
адзінства, я выявіў, што ўсе мае добрыя жаданні адразу
спраўдзіліся. Сёння чалавек жадае аднаго, а заўтра яго
.душа прагне чагосьці іншага

Розум, які зыходзіць ад Усемагутнага Бога, не можа
быць задаволены дабротамі гэтага свету. Бог —
найдаражэйшы і найкаштоўнейшы скарб душы, і толькі
Ён здольны задаволіць тугу сэрца і выканаць жаданні
.душы

Доступ да касмічнай скарбніцы, перапоўненай
дабынёй

Бог — крыніца і крыніца ўсіх інтэлектуальных
здольнасцей, стваральнік міру і скарбніца ўсяго

дабрабыту і багацця. Каб гарманізаваць з боскай
шчодрасцю, якая пастаянна перапаўняе дабрынёй, мы
павінны раз і назаўжды выкараніць з нашых душ думкі
.пра нястачу і патрэбу

Сусветны розум поўны і дасканалы, яму нічога не
бракуе. Каб атрымаць доступ да гэтай касмічнай
скарбніцы, перапоўненай дабраславеннямі ўсялякага
кшталту, чалавек павінен выходзіць у сабе
ўсведамленне багацця і заўсёды быць аптымістам, нават
калі не ведае крыніцы наступнай ліры, фунта, дынара ці
!долара

Уявіце сабе боскую шчодрасць як асвятляльны,
багаты дождж, які вы можаце атрымаць у любую
пасудзіну, якую трымаеце ў руках! Калі вы трымаеце
кубак, вы напоўніце яго; калі пасудзіна большая, вы
напоўніце і яе. Якую пасудзіну вы выкарыстоўваеце, каб
атрымаць гэтую нябесную шчодрасць? Ваша пасудзіна
можа быць недасканалай — магчыма, поўнай
псіхалагічных і інтэлектуальных дзірак. У такім выпадку
вы павінны яе выправіць, пазбавіўшы сябе ад страху,
нянавісці, сумневаў і зайздрасці, ачысціўшы яе водамі
міру, спакою, шчырасці і чыстай любові, каб
падрыхтавацца да атрымання багатай ласкі ад
.Шчодрага

Боскае багацце дзейнічае ў адпаведнасці з законамі
служэння і давання. Спачатку аддавайце, потым
атрымлівайце. Аддавайце людзям усё магчымае, і вы
атрымаеце лепшае ўзамен. Не чакайце поспеху з кожнай
першай спробы. Некаторыя спробы могуць пацярпець
.няўдачу, але некаторыя таксама будуць паспяховымі
Поспех і няўдача ўзаемазвязаны. Адно не можа
існаваць без другога, і найбольш актуальныя праблемы
або абавязкі павінны вырашацца мэтанакіравана і
прыкласці ўсе намаганні для дасягнення таго, чаго
.неабходна дасягнуць

Напружвайце сябе з энергіяй і энтузіязмам, пакуль
не дасягнеце апошняй прамой. Няма неабходнасці
.вагацца ці адступаць

Калі вы не можаце знайсці шлях, гэта не значыць,
што вы павінны перастаць спрабаваць. Калі вы не
дасягнулі мэты, спытайце сябе, як яе дасягнуць, але не
спыняйце спрабаваць. Многія людзі прызнаюць няўдачу,
як толькі сутыкаюцца з цяжкасцямі. Тыя, хто церпіць
няўдачу, павінны раіцца з паспяховымі людзьмі, а не з
тымі, хто пацярпеў няўдачу, як і яны самі. Давайце
будзем рашучы дасягнуць поспеху, і няхай гэты
.прынцып стане нашай жыццёвай філасофіяй

Гімн радасці

Калі прыйдзе мой час

Смерць аглушае мае вушы

Я буду слухаць голас майго боскага каханага

І калі апошні абанент перабівае маё дыханне

Я буду ўдыхаць водар Яго боскай прысутнасці

І калі смерць замоўчвае мой язык

Я паспрабую нектар яго кахання

І калі смерць асляпляе мне зрок

Я ўбачу Яго ўсеіснуючае святло

Каранаваны паўсюль

І калі смерць замарозіла маю кроў і мой дотык

Я буду шукаць цяпла ў грудзях майго касмічнага

каханага

І калі мае вочы перастаюць бачыць падлогі

Мой прамень бачання пранізвае

Ён пераварочвае ўсё з ног на галаву і раскрывае

схаваныя таямніцы

І калі мае вушы больш не чуюць

Я буду слухаць шэпт усяго мінулага і сучаснасці

І тыя, што адбудуцца ў бліжэйшыя дні

І калі мой нос не можа атрымліваць асалоду ад паху

зямлі

Я буду адсочваць таямніцы душы ва ўсіх напрамках
Калі язык не можа адчуваць смак
Я буду памятаць усё добрае і дабраславёнае, што я
паспрабаваў

І калі маё пачуццё гэтага цела знікае
Маё касмічнае цела адчуе
Сакрэтны, чароўны штрэх да ўсяго тут і там
Я адчую, як хвалі танчаць на паверхні мора
І з касмічнымі бурбалкамі імчацца ў бязмежную
прасторы

Клеткі цела гінуць
Яго часовыя абмежаванні будуць знятыя
Але яна ўваскрэсне жывой у полімі вечнасці
Ты ўбачыш радасць і пачуеш радасць
Вы адчуеце смак радасці і ўдыхнеце водар шчасця
І вы адчуеце трывалую, абноўленую радасць
І яна танчыць пад мелодыі боскай асалоды
Хай пачуцці пакінуць танец упыроў дзеля болю і
смерці

І ператварыцца ў пачуцці вечнага экстазу
У царстве святла, шчасця і радасці
:Шлях жыцця наступны
Да перашкод псіхалагічнага росту адносяцца
самалюбства, гонар, прагнасць, гнеў, нянавісць,
зайздрасць і іншыя цёмныя рысы, якія вядуць чалавека ў
яшчэ больш глыбокі стан невуцтва. Тэрмінова неабходна
ісці шляхам, які вядзе да свабоды, таму што чалавечыя
жаданні кіруюцца звычкамі, якія пастаянна абнаўляюцца
і здаюцца бясконцымі. Гэтыя звычкі знявольваюць душу і
трымаюць яе ў палоне, робячы немагчымым для яе
.ўладальніка ісці шляхам вызвалення і эмансіпацыі
Шлях жыцця такі: з аднаго боку ляжыць цёмная
даліна невуцтва, а з другога — яркае святло мудрасці.
Калі мы дзейнічаем згодна з мудрасцю, мы бяспечна

кročым па шляху вызвалення і атрымліваем тое, што нам
.трэба

Увесь Сусвет — гэта стварэнне боскай волі, і калі мы
ўзгадняем сябе з гэтай бласлаўёнай воляй, тое, што нам
.трэба, прыходзіць да нас без асаблівых высілкаў

Я больш нічога не жадаю сабе, бо ведаю, што тое,

пра што я думаю, абавязкова спраўдзіцца
Валоданне боскай мудрасцю і боскай любоўю
выконвае ўсе жаданні сэрца, і які гэта дзіўны і цудоўны
стан, які немагчыма апісаць словамі. Калі вы разумееце,
што вы гаспадар самога сябе і свайго лёсу, кароль міру і
спакою, вы нічога не баіцеся. Наадварот, увесь свет
працуе над тым, каб дасягнуць таго, чаго вы хочаце, з
.воляй і дапамогай Бога

Паколькі Бог стварыў чалавецтва па Свайму вобразу,
тыя, хто знаходзіць Яго, выявяць, што Ён задавальняе
кожную іх просьбу і дае ім тое, чаго яны жадаюць. Але
пакуль чалавецтва мае хоць найменшае жаданне
дамінаваць над іншымі або дэманстраваць сваю ўладу,
.яно не знойдзе свабоды ў Богу

Пазнанне Бога пачынаецца з пакоры, любові і
духоўнай радасці. Сапраўдная сіла прыходзіць з
.пазнаннем Бога

Калі б маленькая хваля ведала, што яе
падтрымлівае велізарны акіян за ёй, яна магла б
сказаць: «Я адзіны з акіянам». Мы павінны з
упэўненасцю ўсведамляць, што Божы акіян ляжыць па-
за нашай свядомасцю і блізка да нас, таму няма
.неабходнасці баяцца ці трывогі

Боская прырода — гэта мір, пакора, любоў,
пашырэнне свядомасці і ўсеабдымныя веды. Той, хто
знаходзіцца ў гармоніі з Богам, не будзе мець патрэбы
даказваць сабе ці іншым свае сілы, бо яго душа ведае,
што ўсемагутны падтрымлівае яго, і што Бог назірае за
.ім і абараняе яго, дзе б і калі б ён ні знаходзіўся

Тыя, хто ведае Бога, прачнуліся ў сваёй духоўнай
прыродзе і спяць у сваёй матэрыяльнай прыродзе. Яны
ведаюць, што могуць атрымаць усё, што заўгодна, з Яго
.ласкі

Такім чынам, мы павінны быць шчырымі з самімі
сабой і імкнуцца да гэтага самасуверэнітэту, спрабуючы
пазбегнуць пастак свету і яго падманлівых спакус, і
ўкладваць свой час у пазітыўнае і карыснае мысленне і
сеяць зерне добра ў глебу гэтага свету, каб мы маглі
.пакінуць яго лепшым, чым мы яго знайшлі
Дзверы адчыняцца для нас, і перад намі будуць
пракладзены шляхі

Жыццё павінна круціцца вакол альтруістычнага
служэння, бо без гэтага ідэалу свядомасць, якую Бог даў
чалавецтву, не дасягне свайго поўнага патэнцыялу. Калі
мы служым іншым і забываемся пра сваё эга, мы адчуем
.большае «я» — боскі дух

Праца неабходная і з'яўляецца магутным
матыватарам для чалавечай кемлівасці і творчасці.

Аднак, калі адзіная мэта працы — назапашванне
багацця, яна губляе сваю каштоўнасць і становіцца
.бессэнсоўнай

Праца — гэта паслуга, і прадукт, варты продажу,
павінен быць якасным і сапраўды карысным для іншых.
Калі мы служым іншым, мы дапамагаем сабе ў такой жа
ступені, бо яны з'яўляюцца нашым працягам, гэтак жа,
.як мы з'яўляемся іх працягам

Сталы чалавек не дзейнічае без стараннага
абдумвання. Калі мы аказваем паслугу, мы таксама
атрымліваем паслугу, нават калі яна мае нематэрыяльны
.характар

Такім чынам, служэнне іншым шляхам аказання ім
фінансавай, псіхалагічнай або маральнай дапамогі
азначае атрыманне псіхалагічнага задавальнення
.ўзамен

Кожная паслуга, якую мы прапануем сваім бліжнім,
набліжае нас да ўніверсальнай свядомасці. Калі чалавек
праяўляе сапраўдную клопат пра іншых, яго свядомасць
зліваецца з яго свядомасцю, а безумоўная любоў
пашырае межы свядомасці да парога касмічнага
.ўсведамлення

Калі мы будзем думаць пра шчасце нашых братоў,
наша доля шчасця будзе вялікай, а калі мы будзем
аддаваць сваю любоў іншым, яны адчуюць яе сілу і
.змяняцца да лепшага

Сляпая прыхільнасць і неабгрунтаваная нянавісць —
гэта шкодныя перашкоды для дасягнення высокіх
узроўняў усведамлення. Мы павінны навучыцца любіць
.усіх, таму што мы ўсе — дзеці Божыя
Усё, што мы робім, павінна рабіцца добраахвотна, і
мы павінны быць амбіцыйнымі ў сваіх пачынаннях. Калі
чалавек мае шчырае жаданне і добры настрой
выконваць задачы з любоўю і задавальненнем, без
стомленасці ці нуды, касмічная энергія бесперапынна
.цячэ ў яго цела, розум і волю

Той, хто не дазваляе думцы пра слабасць і
стомленасць пранікаць у яго свядомасць, дае месца
зарадам мяккай энергіі і патокам жыццёвай актыўнасці,
каб зарадзіць яго нервы і асвяжыць клеткі і тканіны яго
.цела

Калі ў чалавека няма жадання нешта рабіць, ён з
самага пачатку адчувае стомленасць, але калі ў яго ёсць
жаданне, яго істота перапаўняецца энергіяй і
жыццёвымі сіламі. Тыя, хто выконвае свае абавязкі з
энтузіязмам і задавальненнем, выяўляюць, што
невычэрпная боская сіла падтрымлівае і падтрымлівае
.іх

Некаторыя людзі настолькі паглынутыя працай, што
ў іх няма часу на самааналіз ці задавальненне ад жыцця.
Калі мы працуем, адначасова засяроджваючыся на

пазітыўных рэчах, мы адчуваем схаваную сілу, якая
.падтрымлівае нас і дае нам больш энергіі
Калі сэрца шчырае і сумленнае ў выкананні
абавязкаў, перад намі адчыняцца дзверы і перад намі
будуць пракладзены шляхі
Мы просім Усемагутнага Бога дабраславіць нас, каб
мы маглі з радасцю і задавальненнем выконваць сваю
працу на фабрыцы жыцця
І няхай Яго мудрасць натхніць нашы думкі
І хвалі Ягонай сілы танчаць на рэках нашай
штодзённай дзейнасці
!Не бачу выразна, як забіты певень
Каб ведаць, як зрабіць правільны выбар у любых
абставінах або сітуацыі, мы павінны кіраваць сваім
меркаваннем сілай праніклівасці
Мы ўсе надзелены гэтым шостым пачуццём, але
большасць людзей ім не карыстаецца. Замест гэтага яны
абапіраюцца на паведамленні ад пяці ніжэйшых і менш
надзейных пачуццяў, таму што гэтыя пяць пачуццяў не
заўсёды даюць нам канчатковую інфармацыю, на якую
мы можам спадзявацца, каб прымаць правільныя
.рашэнні
Акрамя абмежаванай сферы дзеяння і сілы, пачуцці
— і разам з імі розум, звязаны эга, — інтэрпрэтуюць рэчы
ў адпаведнасці з тым, што ім падабаецца і не
падабаецца, а не ў адпаведнасці з тым, што з'яўляецца
праўдай і ў канчатковым выніку службыць найлепшым
.інтарэсам чалавека
Паколькі чалавек прымае рашэнні, абапіраючыся на
паведамленні, атрыманыя ад яго пачуццяў, і на высновы,
якія падказвае яму розум, звязаны з пачуццямі, ён часта
.трапляе ў незайздросныя сітуацыі
Я спадзяюся, што надыдзе дзень, калі ўвесь свет
разумее важнасць таго, каб кожны дзень на хвілінку
звяртацца ў сябе, шукаць кіраўніцтва і прасіць Божай

дапамогі. Калі чалавек робіць гэта, ён становіцца больш
ураўнаважаным, спакойнейшым і больш разважлівым, бо
яго разуменне адкрываецца, што дазваляе яму ясна
бачыць рэчы і прымаць правільныя рашэнні. Ён таксама
вызваляецца ад абмежавальных звычак, непакорлівых
жаданняў, балючых эмоцый і асабістых прывязанасцей,
якія прымушаюць яго дзейнічаць імпульсіўна і без
.роздуму

Разважліvasць, як і пранікліvasць, — гэта якасць
душы, якая дапамагае чалавеку ведаць, што рабіць, калі
гэта неабходна. Такія духоўныя якасці можна развіваць
.праз здаровы сэнс і сузіранне Бога

Калі жаданні і эмоцыі зацямяюць меркаванне,
разуменне становіцца сляпым, як псіхалагічна, так і
духоўна. Калі эмоцыі авалодаюць людзьмі, яны
пакутуюць ад разгубленасці і збянтэжанасці, боўтаюцца
і становяцца няздольнымі выразна бачыць, як забіты
!певень

Эмоцыі робяць чалавека прадурзятым у сваіх
меркаваннях і поглядах на іншых, паралізуюць
здольнасць ясна думаць і мудра і рацыянальна
.вырашаць сітуацыі

Калі мы навучымся аддзяляць факты ад асабістых
меркаванняў, нашыя меркаванні больш не будуць так
моцна залежаць ад суб'ектыўных жаданняў. Калі б усе
гэтаму навучыліся, свет быў бы больш разумеючым і
.спакойным месцам, чым ён ёсць зараз

Звычайна разуменне бярэ пачатак у сэрцы. Калі ў
сэрцы неспакой, гэта падштурхоўвае чалавека да думкі,
што нешта не так, і да асцярожнасці ў адносінах з
пэўнымі людзьмі і сітуацыямі. Калі вы адчуваеце трывогу
з-за чагосьці або хочаце ведаць, якім шляхам абраць,
.засяродзьцеся на сваім сэрцы

Кожны раз, калі вас ахопліваюць клопаты і
праблемы, сканцэнтруйце свае думкі на сэрцы і

паспрабуйце ўсвядоміць пачуцці, якія з яго вынікаюць.
Захоўвайце спакой, і раптам вас ахіне глыбокае пачуццё,
і Бог пакажа вам праз ваш унутраны зрок наступны крок,
.які вы павінны зрабіць у гэты момант

Змена анамальнай прыроды клетак мозгу
Звычайныя духоўныя лекары або святары не маюць
улады дараваць грахі або вызваляць грэшнікаў, якія
звяртаюцца да іх па парад, бо ўсё, што яны могуць
зрабіць, гэта даваць ім духоўныя рэцэпты, нічога больш.

Але тыя, хто ведае Бога, дасягнулі вельмі прасунутых
духоўных этапаў, таму яны не задавальваюцца проста
даваннем духоўных парад грэшнікам, але могуць — па
ласцы і дапамозе Бога — напоўніць іх духоўнай сілай,
.якая вызваляе іх ад наступстваў іх грахоўных учынкаў
Усе добрыя і злыя ўчынкі латэнтна захоўваюцца ў
клетках мозгу і праяўляюцца ў выглядзе добрых або
.злых звычак або схільнасцей у думках

Чалавек, які пакутуе ад шкодных звычак з-за таго,
што клеткі яго мозгу зараджаюцца сілай гэтых звычак,
можа вызваліцца з дапамогай сілы волі, медытацыі,
шчырай малітвы і пастаяннага пазітыўнага
сцвярджэння, пакуль усе яго непажаданыя звычкі не
.ператворацца ў добрыя звычкі міру і спакою

Гэта адбываецца, калі правільна накіраваная
жыццёвая сіла працуе над змяненнем анамальнай
прыроды клетак мозгу, каб гэтыя клеткі напоўніліся ўсім
.добрым, праведным і прыгожым

Гэта азначае, што клеткі мозгу, напоўненыя
ілжывымі ідэямі, спальваюцца жыццёва важнай
актыўнасцю, калі яна моцна збіраецца ў мозгу і
.выкарыстоўваецца для высакародных і карысных мэтай
Чалавек, моцна прывязаны да свайго фізічнага цела,
падтрымлівае сваю жыццёва важную дзейнасць,
займаючыся сваімі цягліцамі і пачуццямі, у той час як
той, хто мае схільнасць да сузірання, духоўнасці,

падтрымлівае свае цягліцы і цела ў стане актыўнага
расслаблення, а розум аддзяляецца ад пачуццяў, так
што жыццёвая сіла перастае знаходзіцца ў нервовай
сістэме і канцэнтруецца ў мозгу. Па гэтай прычыне
медытацыя з'яўляецца найбольш эфектыўным сродкам
адуюлення клетак мозгу і выкаранення каранёў любой
.непажаданай звычкі з розуму

Звычка — гэта сіла, і людзі злоўжываюць гэтай
сілай, здзяйсняючы злыя ўчынкі замест таго, каб
.выкарыстоўваць яе ў добрых справах

Невучтва, адсутнасць абдумвання, няўменне
выбраць добрую кампанію і грэбаванне добрымі справамі
часта вядуць чалавека ў пасткі і сеткі дрэнных звычак,
якія падобныя да зыбучага пяску, што глытае таго, хто
.ідзе па ім супраць сваёй волі

Уплыў сяброўства мацнейшы за сілу волі і здаровы

:сэнс

Не сябруй з дрэнным чалавекам, бо дрэнны чалавек]

[можа сапсаваць твой характар

Мудрыя людзі дзейнічаюць высакародна без

намаганняў, у той час як тыя, хто любіць шкоду,

здаецца, вымушаны рабіць шкодныя і агідныя ўчынкі

.сілай звычкі, якая прымушае іх здзяйсняць грэх і зло

Мы просім Усемагутнага Бога натхніць нас добрымі

думкамі

Каб мы маглі бачыць дабро і прыгажосць

Мы адрозніваем тое, што карысна, а што шкодна

І каб мы маглі звярнуцца да яго

І мы на гэта спадзяемся

Крыніца ўсяго дабра

І крыніца ўсяго дабра

«О гара, ніякі вецер цябе не пахіснуе»

Ураўнаважаны чалавек захоўвае спакой і

стрыманасць падчас выканання сваіх абавязкаў,

незалежна ад таго, дасягае ён поспеху ці няўдачы.

Поспех і няўдача непазбежна будуць адбывацца ў розны час, у залежнасці ад уласцівай дваістасці цела, розуму і свету. Чалавек, які пастаянна нагадвае сабе пра ўласную прыроду, менш успрымальны да супярэчнасцей .і менш паддаецца ўплыву ілюзій свету

Тыя, хто жадае дасягнуць унутранай раўнавагі, не павінны дазваляць сабе апаганьвацца дуалістычнай свядомасцю, уласцівай целу. Такая практыка, несумненна, складаная, таму што душа, калі яна спачувае адчувальнаму целу, прымае як яго добрыя, так і дрэнныя якасці. Каб вызваліцца ад прывязанасці да зменлівых станаў цела, трэба пераадолець цялесную .свядомасць, якая з'яўляецца крыніцай усіх пакут Тыя, хто жыве ва ўладзе абставін, радуецца задавальненнем і асалодам і смуткуюць з-за болю і цяжкасцей, але тыя, хто мае ўсё большае разуменне, застаюцца спакойнымі і ўраўнаважанымі, непахіснымі перад хваляваннямі і мітусняй, якія з'яўляюцца самай тканінай звычайнага жыцця [як гара, непахісная .ветрам]

Ураўнаважаны чалавек, нават у часы смутку і болю, захоўвае ўнутраны спакой як у добрых, так і ў дрэнных абставінах. Акрамя таго, ён валодае здольнасцю спачуваць іншым, разумець іх пачуцці і дапамагаць ім, не перагружаючыся ўласнымі клопатамі. Такім чынам, дзякуючы сваёй унутранай сіле, ён можа суцешыць іншых і палегчыць іх гора. А дзякуючы свайму спакою і ўраўнаважанасці ён вучыць іншых каштоўным урокам таго, як не паддавацца разбуральным эмацыйным .выбліскам

Мудры чалавек бачыць боскі дух у кожным, і, вызваліўшыся ад эгаістычных жаданняў, ён з перакананнем і задавальненнем прымае ўсё, што прыходзіць да яго ад Бога для задавальнення патрэб цела, розуму і душы. Ён вызваляецца ад абмежаванняў

эга і не адчувае варожасці да іншых, а таксама не
абцяжарвае свае позіркі і словы шкоднымі вібрацыямі,
якія парушаюць мір і спакой людзей, таму што ён бачыць
.боскі дух, які ён шукае, схаваны ў кожным
Калі ён дасягае канчатковай мэты, поспех і няўдача
становяцца для яго адным і тым жа, бо яго пачуццё
дваістасці знікае, калі ён знаходзіць сутнасць
.універсальнага адзінства
Хоць ён выконвае сваю працу з любові да Бога і
служэння чалавецтву, ён заўсёды застаецца
непрывязаным

Каб дасягнуць шчасця

Каб дасягнуць шчасця, чалавек павінен жыць
жыццём, кіруемым самадысцыплінай. Тыя, хто вырашае
кантраляваць свае абставіны ў адпаведнасці з
вышэйшымі законамі жыцця, выявяць, што іх абставіны
аўтаматычна адаптуюцца адпаведна. Цяжкасці, з якімі
мы сутыкаемся ў гэтым жыцці, натхняюць нас і
матывуюць прыкладаць больш намаганняў, каб
.дасягнуць больш высокіх узроўняў
Калі ты гэтага шукаеш, то ідзі сцежкамі, якія вядуць
да гэтага, і ніхто не зможа спыніць цябе ці пазбавіць
.цябе гэтага

Бог даў нам розум, і мы павінны запаліць у ім агні
веры, аптымізму і радасці і максімальна вызваліць яго ад
усіх пакутлівых выпрабаванняў. Мы таксама павінны
развіваць сілу волі, каб кантраляваць абставіны, а не
.падпарадкоўвацца ім

Вельмі важна распрацоўваць лагічныя і
абгрунтаваныя планы на жыццё, каб мы маглі дасягнуць
усіх добрых рэчаў, якіх мы хочам дасягнуць і якія, як мы
ведаем, павінны зрабіць. Плануючы, імкнучыся і
працуючы, давайце памятаць, што менавіта Бог,
Шчодры, дапамагае нам і вядзе нас да таго, што

правільна. Робячы гэта, мы будзем мець рашучасць,
.цярпенне, стойкасць і яснасць бачання
Жадаем вам поспехаў і шчасця, дзе б вы ні
знаходзіліся на неабсяжнай Божай зямлі
Усе яны — паслядоўныя прывіды і вобразы

Ружовыя сады

Даліны слёз

І кроплі расы чапляюцца за пяшчотныя пупышкі

І радасці дзяцінства

і нейтаймаваныя страсці

І непераадольныя радасці ў іх прылівах і адлівах

І цяжкі смутак на сэрцах

І свечкі ў небе мігцяць і знікаюць

І міраж закаханасці вабіць нас

Ад ілюзіі да ілюзій

І жадае з запалам

І ўпартая хватка, падобная на хватку васьмінога

І крык нованароджанага

Перадсмяротны хрып

І радасць бурлівага здароўя

І мімалётныя імгненні

Усе яны ўяўляюць сабой паслядоўныя спектры і

выявы

На экране свядомасці

Госпадзе, дапамажы мне

Каб выхаваць у сабе высакародныя якасці і цноты

І каб навучыць у сабе салдат спакою і

самавалодання

Будзь яго боскім лідарам

У вырашальнай бітве

Супраць невуцтва і адмаўлення

І каб узняць свой благаслаўлёны сцяг і артыкулы

Сцяг праўды і прынцыпы праведнасці і дабрыні

Лунаючы над помнікамі маёй душы

І рэгіёны майго жыцця

Асцярожнасць павінна пераважаць над страхам.
 Неабходна прымаць прафілактычныя меры і прыкладаць
 усе намаганні для ліквідацыі прычын хваробы і
 пазбаўлення ад страху. Мікробы настолькі
 распаўсюджаныя паўсюль, што калі б людзі пачалі іх
 баяцца, яны б не змаглі атрымліваць асалоду ад жыцця.
 Нават пры ўсіх неабходных мерах засцярогі ад аховы
 здароўя, калі б чалавек мог агледзець свой дом пад
 .мікраскопам, ён бы страціў апетыт і жаданне есці.
 Чаго б вы ні баяліся, адварніце ад гэтага свае думкі.
 Пакіньце гэта Богу і ўмацуйце свой давер да Яго. Шмат
 пакут звычайна выклікана трывогай. Навошта
 пакутаваць, калі хвароба яшчэ нават не ўдарыла?
 Паколькі хваробы большасці людзей вынікаюць са
 страху, адпусканне страху імгненна вызваліць іх, і
 вылячэнне наступіць неадкладна. Кожную ноч, перад
 сном, сцвярджайце сабе: «Бог са мной, і той, у каго ёсць
 Бог, не павінен баяцца». Мысленна акружыце сябе
 Духам Божым і Яго касмічнымі энергіямі, верачы, што
 любы мікроб, які атакуе вас, будзе знішчаны. Паўтарэнне
 «О Божа, Усемагутны» або «О Госпадзе, Памочнік» з
 поўнай упэўненасцю абароніць вас, умацуе вас і
 дапаможа вам адчуваць сябе камфортна і здорова. Калі
 вы ў гармоніі з Богам, Яго праўда будзе цячы ў вас, і вы
 будзеце ведаць, што ў сваёй сутнасці вы — дух,
 .некрануты цяжкасцямі і нятленны.
 Кожны раз, калі вы адчуваеце страх, пакладзеце
 далонь да сэрца, паціраючы яго злева направа, кажучы:
 «О Госпадзе, выдалі гэты страх з мяне і вызвалі мой
 розум і думкі ад любых адцягваючых фактараў». Гэтак
 жа, як існуюць спосабы пазбавіцца ад радыёперашкод,
 так і калі вы пастаянна паціраеце сэрца злева направа і
 пастаянна засяроджваецеся на ідэі выгнання страху з

вашага сэрца, страх знікне з Божай дапамогай, і вы
.адчуеце, як боская радасць напаўняе ўсю вашу істоту

Страх заўсёды з чалавекам, і пазбавіцца ад яго
можна, думаючы пра Бога і адчуваючы Яго прысутнасць
Давярай Богу і будзь шчырым ва ўсім, што робіш.

Ёсць шмат пераймальнікаў; не дадавай сваё імя ў іх
доўгі спіс. Авалодай тым, што ты робіш, і рабі гэта
непаўторным спосабам, якога ніхто раней не рабіў. Поле
адкрыта для творчасці, пакуль жаданне шчырае і ёсць
воля. Уся прырода рэагуе на цябе, калі ты ў гармоніі з
.Богам

Людзі часта ставяць сябе на першае месца, але мы
павінны думаць пра іншых і дапамагаць ім як мага лепш,
жадаючы ім добра, як і сабе. Калі мы робім гэта
добраахвотна і ад усёй душы, мы адчуваем, як
пашыраецца наша кола эмпатыі, а сувязі прыхільнасці
.паміж намі і іншымі паглыбляюцца і ўмацоўваюцца
У асяроддзі з насельніцтвам 1000 чалавек, калі б усе
паводзілі сябе прызна, у кожнага чалавека было б 999
сяброў. Але калі б кожны ў гэтым асяроддзі паводзіў
сябе як вораг да іншых, у кожнага чалавека было б 999
.ворагаў

Месячнае святло і шчаслівыя далёкія землі
Калі наступае вечар, змяшайце свае думкі з
месяцовым святлом

Змойце свае смуткі сваімі прамянямі
Я адчуваю, як цудоўнае святло мякка
распаўсюджваецца па тваім целе
І над дрэвамі і далёкімі краямі
Стань на велізарнай прасторы і глядзі спакойнымі
вачыма

Да месяцовага прамяня і цудоўных відаў, якія ён
адкрывае
Паглядзіце на завуаляваныя абрамленні бліскучага
гарызонту

Няхай вашы сузіральныя думкі пераўзыходзяць
межы перспектывы
У краіну залатых сноў
Звярніце ўвагу з фігур, якія паказваюць месяцовыя
прамяні

Да далёкіх зорак і далёкага неба
Вечная цішыня за межамі жывога эфіру
Дзе ўсё пульсуе каханнем і жыццём
Глядзіце, як працягваюцца прамяні месяца
Не толькі на Зямлі
Хутчэй, у кожным кутку бясконцы сфер вашага
ўзнёслага розуму
Падумайце глыбока, каб вы маглі дасягнуць далёкіх,
шчаслівых краін
Вымярэнні глыбокага духоўнага ўсведамлення
І Сусвет бачыцца як серабрыстае святло
Яно не мае мяжы і канца

* * *

Людзі звязаны шкоднымі звычкамі, і гэтыя звычкі
пастаянна падсілкоўваюцца, у той час як добрыя звычкі
паміраюць і знікаюць
Непажаданыя госці занялі першае месца ў жыцці
чалавека, у той час як паважаныя госці атрымліваюць ад
яго толькі грэбаванне і пагарду, і адварочваюцца ад яго
.дзвярэй прыніжанымі і з разбітым сэрцам
Добрыя звычкі трэба падсілкоўваць добрымі
справамі, і гэта забяспечваецца добрай кампаніяй і
натхняльнымі творами, бо ўплыў навакольнага асяроддзя
мацнейшы за волю
Людзі кіруюцца матэрыялізмам, і святло розуму
пастаянна накіравана вонкі, а не ўнутр. Людзі бягуць
туды-сюды, але няма ў свеце месца, якое магло б
абараніць іх ад саміх сябе і свайго сумлення; хвіліна
.самааналізу неабходная

Калі чалавек моліцца аб поспеху, адначасова
напоўнены думкамі пра няўдачу, хаос і апатыю, ён
падобны да таго, хто пасылае кагосьці на місію, але па
дарозе на яго нападаюць рабаўнікі. Рабаўнікі, якія
крадуць поспех чалавека, — гэта яго дрэнныя звычкі.

Чалавек адпраўляе свае малітвы Богу без абароны, а
рабаўнікі трывогі і клопату нападаюць на яго, перш чым
ён дасягне Бога. Вядома, Бог слухае малітвы, таму што

Ён усюды і ўсёведаючы, але пры пэўных абставінах
малітвы не атрымліваюць адказу. Чаму на іх часам не
атрымліваюць адказу? Адказ крыецца ў негатыўным
насенні, якое хаваецца ў глебе падсвядомасці. Гэтыя
дрэнныя звычкі, сфарміраваныя ў далёкім і нядаўнім
мінулым, стаяць бар'ерам паміж чалавекам і Богам.

Пазітыўныя думкі павінны быць пасаджаны ў глебе
душы, каб яны маглі прарастаць і расці ў спрыяльных
умовах і прыносіць плён. Нельга спадзявацца толькі на
здараўе, дабрабыт і спрыяльныя абставіны, бо яны
мімалётныя і часовыя. Разумна інвеставаць у сферу духу

У жыцці і душы чалавека пастаянна дзейнічаюць
разбуральныя сілы, якія вынікаюць з мінулых памылак.
Таму трэба быць пільнымі і асцярожнымі, супрацьстаячы
гэтым магутным сілам і маючы з імі справу

Той, хто моліцца аб поспеху, адначасова думаючы:

«Не думаю, што ў мяне атрымаецца», не дасягне
поспеху, таго трэба маліцца з гарчай верай і пакорным
сэрцам, каб магло з'явіцца боскае святло і сыходзіць
нябеснае дабраславенне

Гэтак жа, як немагчыма размаўляць па зламаным
тэлефоне, гэтак жа немагчыма эфектыўна трансляваць
малітвы праз розум, абцяжараны клопатамі, трывогай,
незадаволенасцю і прывязанасцю да мімалётных рэчаў.

Дзякуючы глыбокаму спакою і ціхай гармоніі з
вытанчанымі, канструктыўнымі вібрацыямі, розум можа
быць адноўлены і адкалібраваны, яго духоўная

ўспрымальнасць узмоцнена, што дазваляе эфектыўна і
дзеясна перадаваць шчырыя пасланні Богу і
.атрымліваць Яго благаслаўлёны адказ

О Госпадзе, склаўшы рукі на грудзях, я ахвярую

Табе ўсю сябе і напаўняю свае малітвы глыбокай
любоўю. Дай мне нявінную любоў дзяцей да Цябе і
дапамажы мне адчуць Тваю блізкасць за словамі маіх
малітваў. Дай мне адчуць Тваю прысутнасць ва ўсіх маіх
пачуццях і дай мне зразумець, што Твая мудрасць
падтрымлівае маё разуменне, а маё жыццё — гэта іскра
.Твайго святла і праява Твайго ўніверсальнага жыцця

Звычайна яны самыя шчаслівыя людзі

Сапраўднае чалавечае шчасце заключаецца ў
пастаяннай гатоўнасці чалавека вучыцца і дзейнічаць
належным чынам і з павагай. Чым больш чалавек
удасканальваецца, тым больш ён спрыяе развіццю і
.шчасцю навакольных

Асноўная прычына болю

Сувязь духоўнага "я" з целам і розумам, і яго
рэалізацыя праз іх, з'яўляецца першапрычынай усіх
нашых боляў, абмежаванняў, забарон, недахопаў і
недасканаласцей. З-за гэтай сувязі мы адчуваем
хваляванне гэтак жа моцна, як і боль і задавальненне,
да такой ступені, што мы не здольныя адчуваць боскую
.асалоду або ўсведамленне

Рэлігія, па сваёй сутнасці, прадугледжвае
пастаяннае пазбяганне болю і дасягненне чыстага
шчасця, або Бога

Гэтак жа, як сапраўдны вобраз сонца нельга
выразна ўбачыць на паверхні бурлівай вады, так і
сапраўдную, благаслаўлёную прыроду духоўнай душы
(адлюстраванне ўсяго духу) нельга зразумець, а яе
сутнасць — спасцігнуць хвалямі мітусні і трывогі, якія
вынікаюць з атаясамлення душы з вагальнымі і
.зменлівымі станами цела і розуму

Гэтак жа, як узбітая вада скажае сапраўдны вобраз
сонца, гэтак жа і неспакойны розум скажае вечна
радасную ўнутраную прыроду душы праз гэтае
адасобленне або асацыяцыю

:У кнігах усходняй мудрасці гаворыцца
Калі б ты мог узняцца над целам і ўсвядоміць, што»
ты — душа, ты б адчуў вечнае шчасце і вызваліўся ад
усялякага болю» {І скажы: «Госпадзе мой, павяліч мае
веды»}

{І вы пазнаеце праўду, і праўда вызваліць вас}
Свабода прыходзіць з самакіравання, добрая звычка
— найлепшы сябар

Найбольш уплывовымі словамі майго настаўніка,
Шры Юктсварджы, былі тры словы, якія ён заўсёды мне
паўтараў: « Навучыся паводзіць сябе добра ». Я
сапраўды не магу выказаць яму сваю ўдзячнасць за гэта,
ведаючы, што паводзіць сябе належным чынам не
.заўсёды было лёгка

Калі вам трэба нешта пераадолець, вы павінны
зразумець, чаму вы павінны гэта пераадолець. Вы
павінны не толькі адмовіцца ад гэтага і дыстанцыявацца
ад гэтага, але і перастаць думаць пра гэта і выгнаць
гэта са сваіх думак. Негатыўнае мысленне — гэта грозны
.вораг, якога трэба перамагчы

Калі вы пераклучыце сваю ўвагу з сэнсарнага
ўсведамлення на духоўнае, вы дасягнеце перамогі і
прынясеце сабе шчасце. Дасягненні ляжаць у розуме.

Трэба спытаць сябе: «Ці я раб сваіх пачуццяў, ці іх
«?гаспадар? Ці багаты я спакоем, ці духоўна збяднелы
Нельга станавіцца ахвярай празмернасцей.

Атрымлівайце асалоду ад рэчаў, але не дазваляйце ім
заняволіць вас. Будзьце свабоднымі. Будзьце добрымі,
прыязнымі, вясёлымі і радаснымі, і будзьце самі сабе
гаспадаром ва ўсіх абставінах. Нельга быць рабом толькі
пачуццяў, але трэба дзейнічаць згодна з здаровымі

перакананнямі. Той, хто жадае пераадолець дваістасць і дасягнуць касмічнай свядомасці, павінен валодаць самакантролем і навучыцца вытрымліваць усё і ўсё .абставіны без псіхалагічнага дыстрэсу або трывогі Рабіць усё, што каму заўгодна, — гэта не свабода, а хутчэй злоўжыванне свабодай. Свабода вынікае з выканання закона самакантролю, гэта значыць самадысцыпліны. Сапраўдная свабода азначае рабіць усё, кіруючыся мудрасцю. Свабода мізэрная і .павярхоўная без адпаведнасці Богу і Яго законам Жыццём большасці людзей кіруюць жаданні, захапленні, тэмперамент, звычкі, а таксама ўплыў .навакольнага асяроддзя і грамадства

Калі цялесныя звычкі пачынаюць кантраляваць розум, целу становіцца цяжка падпарадкоўвацца камандам волі. Вось чаму людзям з атлусценнем цяжка схуднець, нават калі яны прытрымліваюцца дыеты. Свядомыя клеткі сфармавалі свае ўласныя звычкі і не хутка рэагуюць на каманды розуму. Аднак, калі іх правільна навучыць, яны будуць ахвотна выконваць указанні розуму без найменшага супярэчання з вышэйшымі разумовымі сіламі — сіламі, здольнымі кантраляваць цела, калі іх правільна навучыць і .практыкаваць

Добрая звычка — ваш найлепшы сябар, а дрэнная — замаскіраваны вораг. Таму варта асцерагацца паўтарэння звычкі або дзеяння, бо паўтарэнне ператварае дзеянне ў звычку, перш чым чалавек гэта ўсвядоміць, і звычка становіцца другой натурай. Аднак гэта можна змяніць з дапамогай паслядоўных добрых .спраў і пазітыўнага, творчага мыслення

Прыкметы парадку і паслядоўнасці паўсюль Раннія мысляры, зыходзячы са сваіх назіранняў, разважалі, што кожны чалавек — гэта сумесь матэрыі і

розуму, і ў выніку гэтага назірання яны паверылі ў
.існаванне дзвюх незалежных сіл: прыроды і розуму
Тады яны пачалі задавацца пытаннем: «Чаму ўсё ў
прыродзе ўладкавана пэўным чынам? Чаму адна рука
чалавека не даўжэйшая за другую? І чаму зоркі і
планеты не сутыкаюцца ў космасе? Мы бачым прыкметы
.«парадку і паслядоўнасці ў Сусвеце, куды б ні зірнулі
Зыходзячы з гэтай перадумовы, яны прыйшлі да
высновы, што розум і матэрыя не могуць быць асобнымі і
адначасова мець абсалютны суверэнітэт над кожным з
.іх, бо павінен быць адзін розум, які кантралюе ўсё
Гэтая выснова натуральным чынам прыводзіць да
ідэі адзінага Бога, які з'яўляецца прычынай і
паходжаннем як матэрыі, так і розуму, існуе праз іх і па-
за імі. Той, хто дасягае абсалютнай мудрасці, разумее,
што ўсё па сваёй сутнасці ёсць дух, нават калі гэты дух
.схаваны ад вачэй
Тыя, хто валодае духоўнымі ведамі, бачаць святло
Бога, праяўленае паўсюль
Пытанне ў наступным: як даследчыкі змаглі знайсці
?гэта ў першую чаргу
У якасці першага кроку яны заплюшчылі вочы, каб
выключыць непасрэдны кантакт са светам і матэрыяй,
каб цалкам засяродзіць сваю ўвагу на пазнанні
.ўніверсальнага розуму, які ляжыць за светам і матэрыяй
Яны інтуітыўна разумелі, што не могуць успрымаць
боскую прысутнасць у прыродзе праз звычайныя
ўспрымання пяццю пачуццямі. Такім чынам, яны шукалі
спосаб адчуць яе прысутнасць у сабе, глыбока і
.дакладна засяроджваючыся на ёй
Нарэшце, ім удалося зачыніць і перакрыць усе
дзверы і шляхі пяці пачуццяў, часова стаўшы цалкам
незалежнымі ад матэрыяльнай свядомасці. Тады
ўнутраны свет духу пачаў адкрывацца ім і раскрывацца
перад імі. Для тых вялікіх асоб, якія нястомна займаліся

сваімі эзатэрычнымі даследаваннямі, Бог нарэшце
.адкрыў сябе

Пакладзеце Божую сілу на вашыя намаганні
Вызваліце сваю ўнутраную сілу для канструктыўных
і карысных мэтай, і вы атрымаеце больш. Дзейнічайце з
непахіснай рашучасцю, выкарыстоўваючы кожны
элемент поспеху. Злучыце сябе з сілай свайго творчага
духу, і вы злучыцеся з бясконцым розумам, здольным
натхніць вас і вырашыць усе вашы праблемы. Сіла будзе
бесперапынна паступаць да вас з магутнай крыніцы
вашай духоўнай істоты, дазваляючы вам дасягнуць
.выдатных поспехаў і інавацый ва ўсіх сферах жыцця
Перш чым прымаць якое-небудзь важнае рашэнне,
сядзьце ціха і пашукайце Божай дапамогі і
благаслаўлення. Тады вы зразумеете, што за вашай
сілай стаіць Божая сіла, за вашим розумам — Божы
розум, а за вашай воляй — Божая воля. Пакуль Бог
працуе з вамі, вашы намаганні не будуць марнымі, і вы
не пацярпіце няўдачы; наадварот, ваша сіла будзе
памнажацца, а вашы здольнасці ўзрастаць. І калі вы
выканаеце свае задачы ў служэнні Богу, вы атрымаеце
.Яго благаслаўленне

Калі твая жыццёвая праца сціплая, не прасі
прабачэння за яе. Ганарыся тым, што выконваеш
абавязкі, даручаныя табе Богам. Ён хоча, каб ты
выконваў сваю ролю як мага лепш. Не кожны можа
выконваць тую ж ролю, што і ты. Пакуль ты працуеш,
каб дагадзіць Богу, усе сілы Сусвету будуць працаваць у
.гармоніі дзеля твайго шчасця і дабрабыту
Калі вы сцвярджаеце Богу, што жадаеце Яго больш
за ўсё, вы падпарадкоўваецеся Яго волі. А калі вы
нястомна шукаеце Яго, нягледзячы на перашкоды, якія
стаяць на вашым шляху, вы найлепшым чынам
выкарыстоўваеце сваю чалавечую волю, а таксама

ўжываеце закон поспеху, вядомы старажытным
.мудрацам і ўсім, хто дасягнуў сапраўднага поспеху
Святая касмічная сіла да вашых паслуг, пакуль вы
прыкладаеце шчырыя намаганні, каб выкарыстаць гэтую
дабраславёную сілу для дасягнення здароўя, шчасця і
спакою. Дасягнуўшы гэтых высакародных мэтай, вы
пойдзеце па шляху самапазнання да вашага
.сапраўднага дома ў Богу

Шчасце — гэта мера поспеху

Па-першае, вы павінны пераканацца, што мэта, якую
вы хочаце дасягнуць, вартая імкнення да яе, і што яе
дасягненне заслугоўвае таго, каб лічыцца сапраўдным
поспехам

Што такое поспех? Калі ў вас ёсць здароўе і
багацце, але ў вас праблемы з усімі (і з самім сабой
таксама), ваша жыццё не паспяховае. Свет становіцца
змрочным, а жыццё бесплодным, калі вы не знойдзеце
шчасця. Калі вы губляеце грошы, вы губляеце нешта
маленькае. Калі вы губляеце здароўе, вы губляеце
нешта больш важнае. Але калі вы губляеце спакой і
.цішыню, вы губляеце самыя каштоўныя скарбы жыцця

Такім чынам, поспех варты вымяраць стандартам
шчасця, здольнасцю ўзгадняцца і гарманізаваць з
універсальнымі законамі. Пospех не вымяраецца свецкімі
стандартамі, такімі як здароўе, статус і ўлада. Гэтыя
рэчы самі па сабе не прыносяць шчасця, калі імі не
карыстацца правільна. Каб гэта адбылося, чалавек
павінен валодаць мудрасцю і любоўю да Бога і
.чалавецтва

Бог даў вам сілу ўзнагароджваць або караць сябе,
выкарыстоўваючы або няправільна выкарыстоўваючы
свой розум і волю. Калі вы парушаеце законы здароўя,
дабрабыту і мудрасці, вы непазбежна будзеце
пакутаваць ад хвароб, беднасці і невуцтва. Таму вы
павінны ўмацаваць свой розум і адмовіцца несці

назапашаны псіхалагічны і маральны цяжар мінулых гадоў. Спаліце гэтыя зношаныя кучы ў агні вашых цяперашніх благаслаўлёных рашэнняў і канструктыўнай дзейнасці, і вы дасягнеце гарызонтаў свабоды. Шчасце залежыць — у пэўнай ступені — ад знешніх абставін, але ў першую чаргу — ад стану душы. Каб быць шчаслівым, чалавек павінен мець добрае здароўе, ураўнаважаны розум, заможнае жыццё, адпаведную працу, удзячнае сэрца і, перш за ўсё, мудрасць і веды пра Бога.

Моцнае жаданне быць шчаслівым вельмі вам дапаможа. Не чакайце, што вашы абставіны зменяцца, памылкова лічачы, што вашы праблемы крыюцца ў іншым месцы. Не дазваляйце няшчасцю стаць глыбока ўкаранёнай звычай, ад якой цяжка пазбавіцца, і якая прычыняе псіхалагічны боль вам і навакольным. Адно з найвялікшых дабраславенняў для вас і іншых — быць шчаслівым і аптымістычным. Калі вы валодаеце шчасцем, вы дасягнулі ўсяго. Шчасце азначае быць у гармоніі з Богам, а медытацыя дае здольнасць дасягнуць шчасця.

Звычкі розуму: паскараюць або адтэрміноўваюць поспех

Звычкі чалавека могуць паскараць або затрымліваць яго поспех. Не мімалётныя натхненні ці бліскучыя ідэі, а штодзённыя разумовыя звычкі чалавека вызначаюць ход яго жыцця.

Разумовыя звычкі падобныя да разумовага магніта, які прыцягвае пэўныя рэчы, людзей і абставіны. Добрыя разумовыя звычкі дазваляюць прыцягваць спрыяльныя і карысныя магчымасці, у той час як дрэнныя разумовыя звычкі збліжаюць вас з тымі, хто мае свецкія схільнасці і непажаданыя абставіны.

Вы можаце нейтралізаваць дрэнныя звычкі і аслабіць іх сілу, пазбягаючы ўсяго, што можа іх

справакаваць або аднавіць, не засяроджваючыся
пастаянна на іх. Затым накіруйце свае думкі на добрую
звычайку і паслядоўна працуйце над яе развіццём, пакуль
яна не стане неад'емнай часткай вашага жыцця, якой вы
.можце давяраць і на якую можна спадзявацца

Унутры нас пастаянна канфлікуюць дзве
супрацьлеглыя сілы: адна падштурхоўвае нас рабіць
тое, чаго не варта, і другая натхняе нас рабіць тое, што
мы павінны, нават калі гэта здаецца больш складаным.
Першы голас — гэта голас зла, другі — голас добра, або
.Бога

Дзякуючы штодзённым цяжкім урокам вы выразна
ўбачыце, што дрэнныя звычкі сілкуюць дрэва бясконцых
матэрыяльных жаданняў, а добрыя звычкі сілкуюць
.дрэва высокіх духоўных надзей і памкненняў
Вы павінны ўсё больш і больш сканцэнтраваны свай
намаганні на правільным развіцці благаслаўлёнага
духоўнага дрэва, каб аднойчы вы маглі пажаць смачныя,
.спелыя плады самапазнання

Калі вы зможаце вызваліцца ад усіх відаў дрэнных
звычай і калі вы зможаце рабіць усё добрае і
высакароднае з любові да высакароднасці і дабыні, а не
таму, што зло прыносіць смутак і шкодаванне, тады вы
.будзеце расці духам і прасоўвацца па шляху
Вы будзеце свабоднымі, калі добраахвотна і свядома
адмовіцеся ад сваіх дрэнных звычай. Вы будзеце
свабоднымі толькі тады, калі станеце гаспадарамі,
здольнымі кіраваць сваімі пачуццямі, думкамі і воляй
рабіць тое, што трэба рабіць, нават калі гэта супярэчыць
вашым жаданням. У гэтай сіле самакантролю і
.самавалодання ляжыць зерне вечнай свабоды
Дагэтуль я згадаў некалькі важных характарыстык
поспеху: пазітыўнае мысленне, сіла волі, псіхааналіз,
ініцыятыўнасць і самадысцыпліна. Многія кнігі
падкрэсліваюць адну або некалькі з гэтых

характарыстык, але не прызнаюць боскай сілы, якая
ляжыць у аснове гэтых фактараў. Адпаведнасць боскай
.волі — найважнейшы элемент дасягнення поспеху
Боская воля — гэта сіла, якая рухае Зямлю і ўсё, што
на ёй, Сусвет і ўсё, што ў ім. Менавіта Божая воля рухае
зоркі ў космасе, і менавіта Яго воля ўтрымлівае планеты
на іх арбітах і рэгулюе цыклы нараджэння, росту і
.распаду ўсіх формаў жыцця

Вуголлі тугі

О, Госпадзе

Няхай вуголле маёй тугі вечна гарыць у Тваёй

благаслаўлёнай прысутнасці

Вырві, мой любімы Божа, лотас майго кахання з

багны зямнога забыцця і ўпрыгож ім грудзі тваёй

.няспыннай памяці

У святыні нябеснай я схіляюся перад Табой, Божа

мой

Я чуў твой голас у водары руж

І я адчуў тваю пяшчоту ў далікатнасці лілей

І ў шэпце маіх туг тваё каханне было адказам

Я ведаю, што Бога можна пазнаць праз сузіранне і

пэўнае ўспрыманне, але не праз збянтэжаны і

неспакойны розум

Я адкрыю вочы на асалоду сузірання і ўбачу, што ўся

цёмра знікла. Я акунуся ў басейн боскага спакою,

схаваны за сценамі медытацыі, і ачышчу сваю ўнутраную

сутнасць праз сузіранне, каб яна не магла быць

сапсавана супрацьлеглымі знешнімі ўплывамі. І я буду

.сустракаць кожны дзень сузіраннем Усявышняга

У святыні цішыні я адкрываю алтар твайго спакою

І на алтары міру я знаходжу тваю вечна

абнаўляльную радасць

Дазволь мне пачуць Твой голас, Госпадзе, у пячоры

медытацыі, і тады я знайду вечнае нябеснае шчасце ў

сабе. Спакой напоўніць маё сэрца і пранізвае маю істоту,
.ці то ў цішыні, ці то падчас працы
Кожная яркая, мігатлівая зорка на купале неба, і
.кожная чыстая, некранутая думка
Кожны высакародны ўчынак і прыгожы падзвіг
будуць акном, праз якое я гляджу на Цябе, мой любімы
Божа

З поўнай разумовай засяроджанасцю і бясконцым
імкненнем я накіру сваю свядомасць праз духоўнае вока
. (паміж бровамі) у царства вечнасці
Я вызвалю сваю душу з палону цела і злію яе з
большым морам духу

Неабходнасць псіхааналізу
Яшчэ адзін сакрэт поспеху — псіхааналіз. Самааналіз
— гэта люстэрка, у якім можна ўбачыць схаваныя глыбіні
.свайго розуму, якія інакш засталіся б ад вас схаванымі
Вызначце свае кропкі няўдач і разбірыце свае
добрыя і дрэнныя схільнасці і схільнасці
Выкарыстоўвайце самааналіз, каб зразумець, дзе вы
знаходзіцеся зараз, чаго хочаце дасягнуць і якія
перашкоды стаяць на вашым шляху. Вызначце сваю
сапраўдную працу і зразумейце сваё прызначэнне ў
.жыцці

Імкніцеся развіваць усе якасці сапраўднага і
высакароднага характару, не абцяжаранага капрызамі і
жаданнямі. Падтрымліваючы свой розум у гармоніі з
Богам, вы будзеце хутка, бяспечна і ўпэўнена рухацца па
шляху да жаданай мэты. Ваша канчатковая мэта —
знайсці шлях да Бога. Але ў гэтым свеце ёсць таксама
.абавязкі і адказнасць, якія трэба выканаць
На гэтай зямлі мы выглядаем як чужынцы, і толькі
калі любім Бога, становімся братамі і сёстрамі
Сіла волі ў спалучэнні з ініцыятыўнасцю дапаможа
вам вызначыць свае абавязацельствы і выканаць іх у
поўнай меры. Што такое ініцыятыўнасць? Гэта творчая

здольнасць унутры вас: іскра ад бясконцага Творцы,
якая можа даць вам сілу стварыць тое, чаго ніхто раней
не стварыў. Яна матывуе вас рабіць рэчы па-новаму і
творча. Дасягненні ініцыятыўнага чалавека могуць быць
такімі ж асляпляльнымі і ўражлівымі, як падаючая зорка.

Ствараючы нешта, здавалася б, з нічога, яны
дэманструюць, што тое, што здаецца немагчымым,
сапраўды магчыма, калі чалавецтва выкарыстоўвае сілу
вышэйшага творчага духу. Ініцыятыва і інавацыі
дазваляюць вам стаяць на ўласных нагах, быць
свабоднымі і незалежнымі, і з'яўляюцца аднымі з
.адметных рыс поспеху

Папярэджанне аб ідэях поспеху

Дапусцім, што вы пакуль што пацярпелі няўдачу,
.глупства пераставаць змагацца і лічыць няўдачу лёсам
Лепш памерці ў барацьбе, чым перастаць
прыкладаць намаганні, пакуль можна дасягнуць
большага, бо намаганні чалавека будуць працягвацца ў
.новым жыцці нават пасля смерці

Поспех і няўдача — гэта справядлівыя наступствы
таго, што вы рабілі ў мінулым, а таксама таго, што вы
робіце зараз. Таму вы павінны развіваць думкі пра
поспех з мінулага вопыту і напаўняць іх энергіяй, каб вы
маглі кантраляваць думкі пра няўдачу ў цяперашнім
.жыцці

Цяжкасці і праблемы, з якімі сутыкаецца паспяховы
чалавек, могуць быць большымі, чым тыя, з якімі
сутыкаецца няўдалы чалавек. Аднак першыя навучылі
.сябе цалкам і паслядоўна адкідаць ідэю няўдачы

Вы павінны пераключыць свой розум ад
расчаравання і адчаю да трыумфу і перамогі; ад турботы
да спакою; ад інтэлектуальнай разгубленасці і трывогі
да разумовай канцэнтрацыі; ад хаосу і мітусні да міру; і
ад міру да святога духоўнага шчасця. Калі вы валодаеце
гэтым самапазнаннем, мэта вашага жыцця будзе

ўвянчана поспехам і слаўна дасягнута з Божай
.дапамогай

Сіла думкі

Вы дэманструеце поспех або няўдачу ў залежнасці
ад якасці і характару вашага звычайнага мыслення
Што мацнейшае ў вашым жыцці: думкі пра поспех ці
?думкі пра няўдачу

Калі вы думаеце пераважна негатыўна, выпадковых
пазітыўных думак будзе недастаткова для прыцягнення
поспеху. Але калі вы думаеце шчыра, вы знойдзеце тое,
што шукаеце, і дасягнеце сваёй мэты, нават калі
.будзеце адчуваць сябе акружанымі цемрай

Толькі ты адказваеш за сябе. Ніхто іншы не дасць
адказу і не звядзе за цябе рахункаў у Судны дзень. Тваю
працу ў свеце, куды цябе прывялі твае ўчынкі (вынікі
тваіх мінулых учынкаў), можа выканаць толькі адзін
чалавек: ты. І твая праца лічыцца паспяховай толькі
.тады, калі яна нейкім чынам служыць твайму бліжняму
Не зацыклівайцеся на праблеме і не думайце пра яе.

Дайце рэчам адпачыць некаторы час, і яны могуць
вырашыць сябе самі. Але не дазваляйце ім адпачываць
так доўга, каб вы не страцілі здольнасць распазнаваць.

Замест гэтага выкарыстоўвайце гэтыя перыяды
адпачынку, каб паглыбіць свае роздумы і дасягнуць
спакойных гарызонтаў унутры сябе. Калі вы
знаходзіцеся ў гармоніі з сабой, вы зможаце ясна думаць
пра ўсё, што робіце. Нават калі вашы думкі блукаюць, вы
зможаце сабраць іх і перабудаваць. Гэтую
дабраславёную здольнасць быць у гармоніі можна
.набыць праз намаганні і практыку

Маці, па словах настаўніка Парамахансы

Лекцыя, якую ён прачытаў у Дзень маці

Давайце ўшануем гэты дзень усімі добрымі маці, якія

.выхавалі сваіх дзяцей з дабрынёй і пяшчотай

Мацярынская любоў была дадзена нам не для таго,
каб песціць нас паблажлівасцю і абыякавасцю, а для
таго, каб натхніць пяшчоту ў нашых сэрцах, каб мы маглі
змякчыць сэрцы іншых дабрынёй і вызваліць стомленыя
душы ад клопатаў і абмежаванняў свету. Тыя, хто
патанае ў трагедыі і горы, пакутуе ад шматлікіх
няшчасцяў і цяжкасцей, маюць патрэбу ў нашым
.лагодным разуменні і спагадлівым спачуванні
Я атрымаў сваё духоўнае прасвятленне праз вялікую
любоў да маці; мая шчырая любоў да маці была галоўнай
прычынай маёй расце любові да Бога, бо гэтая любоў
матывавала мяне шукаць яе чыстую крыніцу, і я знайшоў
.яе ў Богу, крыніцы ўсяго добра і цноты
Маці больш пяшчотная і прабачлівая, чым бацька.
Маці — гэта найчысцейшы прыклад безумоўнай любові
Бога. Бог стварыў маці, каб выказаць Сваю любоў да
.нас, з прычынай ці без яе
Я лічу жанчыну чалавечым праяўленнем
універсальнага мацярынства, і тое, што я больш за ўсё ў
ёй захапляюся, — гэта яе сапраўдная мацярынская
любоў. Тыя, хто ўспрымае духоўную прыгажосць і
ўзнёслы сэнс у жанчыне, абуджаюцца высакароднымі
пачуццямі і адкрываюць перад сабой шырокія сферы
натхнення. Універсальная любоў пранізвае сэрца
кожнага, хто ставіцца да жанчыны з удзячнасцю і
.павагай і ставіцца да яе з дабрынёй і пашанай
Калі б Бог не ўклаў Сваю любоў у сэрцы маці, яны б
не змаглі любіць сваіх дзяцей. Аднак заслуга таксама ў
тым, каб гэтая любоў цякла. Усе вялікія людзі праяўлялі
.да сваіх маці вялікую любоў
Дом напоўнены святлом, радасцю і дабраславеннем
дзякуючы прысутнасці маці. Няхай полымя мацярынскай
.любові заўсёды гарыць у нашых сэрцах
І прывітанне ўсім дабрадзейным маці ў свеце
І ўсім тым, хто ставіцца да іх з дабрынёй

У іх гонар і ў знак прызнання іх заслуг
Шэпт глыбінь

Майстар Парамаханса Ёгананда

Пераклад: Махмуд Масуд

Я доўга ляжаў у ложку Твайго стварэння, мінулага, сучаснасці і будучыні, і я — дзіця вечнасці — адчуваў трывогу і неспакой. Я змагаўся зноў і зноў, але дарэмна, пакуль, нарэшце, мне не ўдалося ўскочыць з ложка, акружанага бар'ерамі падманлівай адноснасці. Ты ўзяў мяне на рукі і ўкалыхаў мяне мелодыямі вечнага спакою. Я — дзіця вечнасці — Тваёй вечнасці — і я кладу галаву на грудзі Тваёй усеабдымнай істоты.

Не хвалюйся, сыноч мой

У цяжкую хвіліну я пачуў твой голас: «Сонца маёй абароны свеціць аднолькава і ў самыя светлыя, і ў самыя цёмныя твае гадзіны».

Не хвалюйся, сыноч мой, але май веру і ўсміхайся! Бо смутак — гэта несправядлівасць да бласлаўёнай прыроды душы. Няхай маё гаючае святло з'яе праз твае праяністыя ўсмешкі. Тваё шчасце, сыноч мой, прыносіць мне радасць і задавальненне.

Весяліцеся з табой

У незлічоных жыццях я гуляў з табой і спяваў незлічоныя мелодыі, я дагэтуль памятаю твае цёплыя абдымкі, калі вяртаўся дадому — да цябе — пасля стагоддзяў адсутнасці, дрыжкі развітання ахапілі мяне, і вось я зноў тут, у тваёй вечнай прысутнасці, гуляю і смяюся з табой, спяваю табе песні майго вечнага кахання.

Не супраць маёй волі, о Смерць

Мяне не будуць сілком выцягваць з зямлі супраць маёй волі, як дзіця, якое ўцякло ад аднагодкаў. Я люблю Бога, і Ён любіць мяне; і калі я сыду ў апошні раз, я выканаю гэтую ролю на сцэне часу — гэты ўчынак, які Бог прызначыў мне як працяг Яго касмічнай драмы. Выконваючы сваю ролю ў драме жыцця, я буду ўсміхацца і плакаць: радасны ад выканання жаданняў і пакутлівы ад разбурэння надзей. Але, выканаўшы сваю ролю, якой бы цяжкай і знясільваючай яна ні была, я пакіну зямную сцэну з усмешлівым сэрцам. Я адпачну некаторы час у абдымках касмічнай маці, купаючыся ў яе асалодзе, а потым вярнуся на зямлю, больш не ваблены старымі жаданнямі, нядбайна пасаджанымі ў садзе падману, а хутчэй у адказ на яе пяшчотную і добрую просьбу.

Кахаючы лотас

Пчала майго розуму паглынута лотасам Твайго любячага сэрца, о Госпадзе, з якога я п'ю нектар Тваёй пяшчотнай любові. Гэтая мая духоўная пчала збірае толькі кветкі, якія выпраменьваюць Твой салодкі водар. Я пазбавіла сябе мёду пачуццёвых задавальненняў і ляцела высока над бясплоднымі садамі ўяўлення, пакуль нарэшце не знайшла лотас Твайго святога святла. Я была Тваёй пчалай, якая блукала па палях увасабленняў, прыцягнутая водарамі кветак да незлічоных уражанняў. Але цяпер я спыніла свае блуканні, бо Твой благаслаўлены водар здаволіў смагу маёй душы і задаволіў маю пякучую цягу да любых парфумаў ці салодкага водару.

Лес падману палае

Я адчуваў сябе адзінокім і прыгнечаным у лесе ілюзій і падману, таму я запаліў пучкі самадысцыпліны, але агонь гарэў павольна і без полымя. Я маліўся з

глыбіні свайго сэрца, і Ты прыйшоў да мяне, о Госпадзе, і запаліў некаторыя з маіх слабасцей, і полымя хутка распаўсюдзілася праз сухія хмызнякі і зараснікі памылак. Потым яны дасягнулі калючых кустоў жаданняў і дакрануліся да велічных дрэў гонару і пыхі. Языкі Твайго святла паглынулі велізарныя джунглі майго невуцтва і ператварылі іх у попел. Дзякую Табе, о Боскі Пажаральнік! І няхай Твае слугі звернуцца да Цябе з маленнем і малітвай аб неадкладнай дапамозе і хуткім вылячэнні.

Твая сапраўдная песня

Каб пачуць цябе, Анёл-Ахоўнік, я наладзіў радыё свайго ўнутранага зроку пяшчотнымі дотыкамі любові. Часта ў медытацыі я слухаў найсалодшыя мелодыі тваіх святых, якія блізкія да цябе: узнёслыя духоўныя сімфоніі, кампазіцыі, народжаныя маім сэрцам, і меладычную песню маёй старажытнай тугі па табе. З цяргпеннем і спакоем я наладжваў інструмент сваіх глыбокіх пачуццяў, і калі дрымотнасць ахапіла мае павекі, і я ўжо амаль заснуў, твая сапраўдная песня пралілася праз мяне. І цяпер я транслірую экстатычныя водгукі тваіх радасных мелодый і далучаю свой голас да хору тваіх адданных, каб гімны становіліся ўсё больш гарачымі, а туга і туга ўзмацняліся.

Я буду плаваць у моры душ

У еднасці з Табой, Усеабдымны Дух, я стану самым пульсам касмічнага жыцця. Я буду плаваць у моры душ. Я буду танцаваць на хвалях святых чалавечых эмоцый і асыпаць усіх благаслаўлёнай радасцю. З нябесных Гімалаяў я выпушчу ўніверсальны паток узнёслых памкненняў. Я буду кожнай слязой, пралітай са спачування да іншых. Я буду прысутнічаць у залатой

цішыні святых і квітнеючых надзеях ружовых розумаў. О
верны Выканаўца Жаданняў!

Калі мая вечная іскра змяшаецца з тваім бясконцым
святлом, я блісну ў кожным вачах

Мір вам

Новыя чуткі і адкрыцці

У летнія дні жыцця
Я збіраю нектар эмоцый
З кветак салодкіх цнотаў
Растуць у садах добрых душ
І я захоўваў у сваім сэрцы дыстыляваную эсэнцыю
З высокіх кветак талерантнасці
І пупышкі пакоры з іх мяккім водарам
І рэдкія кветкі пяшчотных лотасавых ідэй
І калі вакол мяне падаюць снегі халодных зімовых
уражанняў
І балючая зямная разлука
Шукаю цяпла і суцяшэння
У нектары, што захоўваецца ў клетцы майго сэрца
У гэтай бласлаўёнай келлі, у тваёй прысутнасці
Я часта знаходжу боскую пчалу
Пацягвай салодкасць маіх старажытных туг
Я адчуваю сябе спакойным, радасным і ўтульным
Я буду вадаспадамі шчасця
Мая радасць гучыць бесперапынным патокам
Дзе магутны паток змятае
Цяжкі цяжар чужых гора і клопатаў
Я буду імчацца з неверагоднай хуткасцю
Над бясконцымі прасторами
Ад пакутных душ
Каб развеяць яе страхі
І я пазбаўлюся ад яе праблем
Я буду бліскавіцай маланкі

У самую цёмную ноч
Каб выглядаць выдатна
Твая прыгажосць, схаваная з старажытных часоў
За цемрай нявідущых вачэй
Я буду прамяністымі месяцовымі прамянямі
Выганяючы змрок з твару зямлі
Я буду прамянямі святла
Развейвальнік схаванай цемры
У кутках чалавечых думак
Па Тваёй ласцы, Госпадзе
Сілашы, раптоўны бляск мудрасці
Памылкі, назапашаныя стагоддзямі і эпохамі
Задавальненне, якое каханне спараджае ў душы, не
зключаецца ў самім пачуцці
А хутчэй у радасці, якую гэтае пачуццё прыносіць
Таму што каханне прыносіць радасць
Мы любім каханне, таму што яно прыносіць нам
велізарнае шчасце
Каханне — не мэта, а шчасце — мэта
Бог — гэта вечнае і пастаянна абнаўляльнае шчасце
І такая ж прырода душы, таму містыкі спявалі
Тыя, хто адчуў гэтую ісціну і паспрабаваў духоўную
:радасць
З радасці мы прыйшлі, у радасці мы жывем і наша»
«існаванне лунае
І да касмічнай радасці мы вернемся, каб аднойчы
"растануць у гэтай асалодзе
Усе высакародныя пачуцці, такія як каханне і
спачуванне
Мужнасць, ахвярнасць і пакора не маюць сэнсу без
радасці
Радасць азначае ўздым, і яна з'яўляецца праявай
найвышэйшага шчасця
Ці найвялікшае задавальненне

І Гасподзь твой абавязкова дасць табе, і ты будзеш}
 {.Радуйся і весяліся} {.сыты
 Нягледзячы на тое, што радасць можа ўзнікнуць у
 выніку пэўных знешніх абставін
 Але ў сваёй чыстай сутнасці яна не звязана ніякімі
 ўмовамі

Часта з'яўляецца без матэрыяльных умоў
Часам можна прачнуцца раніцай
Адчуваеш, быццам вось-вось узляціш ад радасці
І калі вы сядзіце ў спакоі медытацыі, радасць
пульсуе ўнутры вас

Без знешняй сігналізацыі, якая б яго абудзіла
Гэта радасць душы, якая не мае сабе роўных
Але калі радасць звязана з пэўнымі абставінамі
Гэта не вынікае з тых самых абставін
Фактычна, гэтыя абставіны служылі сродкам
адчування радасці

Тое, што першапачаткова было схавана ў душы, я
закапаў, як кірку, у глебу душы
І фантан радасці вырваўся з вадаёма шчасця,
схаванага ў чалавеку

Таму ў чалавечым вопыце звычайна ўзнікае патрэба
На некаторыя падзеі, каб выявіць тую схаваную
радасць глыбока ўнутры
Каханне таксама мае прыроду душы, але яно
залежыць ад радасці

Няма кахання без радасці
Ці можна ўявіць сабе каханне без радасці? Вядома,
.не

Калі мы гаворым пра боль, які прыносіць
непадзеленае каханне
Гаворка ідзе пра жаданне, якое не здзейснілася
Але сапраўдны досвед кахання заўсёды
суправаджаецца радасцю
Мой розум — пчала, ён ляціць

У адасоблены сад майго сэрца
Той, каго хістае вецер майго кахання
Упрыгожаная перлінамі расы, твая салодкасць
Я вырасціла для цябе цудоўныя лілеі
Ад духоўнай дыскрымінацыі
і жоўтыя нарцысы
Каб увабраць слёзы майго пакаяння
І далікатныя фіялкі, мройныя пра пакору
І маё сэрца шырока адкрыта для ўспрымання душы
Табе я ахвярую дрэвы сваіх думак
Смачныя плады духмяных маленняў
Пакорлівымі рукамі, зробленымі з пшчотных,
росных галінак
І ў садзе майго сэрца
Мае думкі падобныя на пчалу, што гудзе вакол мяне
Ап'янелы сярод чыстых нектарных прапаноў для
цябе
Увесь свет забыўся пра сапраўднае значэнне слова
«каханне
Каханнем злоўжывалі, а яго сэрца разрывалі на
часткі столькі людзей, што толькі нешматлікія ведаюць,
.што такое каханне
Гэтак жа, як алей змяшчаецца ў кожнай частцы
аліўкі, так і каханне пранізвае кожны куток стварэння.
Але каханне вельмі цяжка вызначыць па той жа
прычыне, па якой словамі нельга апісаць смак апельсіна;
трэба паспрабаваць плод, каб адчуць яго смак. Тое ж
.самае тычыцца і кахання
Вы ўсе так ці інакш адчулі каханне ў сваіх сэрцах, і
таму маеце ўяўленне пра яго прыроду. Але людзі ў
цэлым не ведаюць, як культываваць, ачышчаць і
.пашыраць каханне, каб дасягнуць боскай любові
У большасці сэрцаў на пачатку жыцця прысутнічае
іскра боскай любові, але звычайна яна губляецца, таму
.што чалавек не ведае, як яе выходзіць

Большасць людзей лічыць, што няма патрэбы
аналізаваць прыроду кахання. Яны разумеюць каханне
як пачуццё, якое яны адчуваюць да сваіх родных, сяброў
і іншых людзей, да якіх яны адчуваюць моцную цягу. Але
.каханне — гэта значна больш, чым гэта
Адзіны спосаб апісаць сапраўднае каханне — гэта
апісаць яго ўплыў. Калі б толькі чалавек мог адчуць хоць
.кроплю боскай любові
Яго ахапіла такая радасць, што ён не мог стрымаць
яе

Мы павінны быць моцнымі ў тым, каб рабіць дабро і
імкнуцца дапамагаць іншым. Чалавек, які клапаціцца
толькі пра сябе і сваю сям'ю, не знойдзе вялікага
шчасця, а калі ён не думае пра таго, хто можа
пакутаваць, ён пазбаўляе сябе радасці, якая
нараджаецца ў душы, працягваючы руку дапамогі тым,
хто мае патрэбу. У выніку яго пасудзіна шчасця
.застанецца малой, а яе змесціва няпоўным
Грошы для мяне азначаюць адно: выкарыстоўваць іх
на дабро і дапамагаць іншым
Тых, хто шчыры, сумленны і гатовы сябраваць з вамі
з павагі да вас, а не з якой-небудзь іншай мэтай, мала ў
.гэтым свеце

Гэтыя верныя сябры — радасць свету, а сапраўднае
.сяброўства важнейшае за любое багацце ў гэтым свеце
Той, хто шчыры ў адносінах з людзьмі, знойдзе Бога,
а той, хто мае любоў у сваім сэрцы, сапраўды пазнае
іншых, як бачыць праз празрыстае шкло і ўспрымае тое,
што ўнутры. Такое пазнанне іншых паходзіць ад любові
.да Бога і любові да іншых з той жа любоўю
Мільёны людзей зачараваны цудамі падсвядомасці,
якія раскрываюцца падчас сну. Але ў больш высокім
стане вы можаце бачыць ці ведаць тое, чаго жадаеце, не
.праз уяўленне, а праз рэальнасць

Я магу сядзець у гэтым крэсле і скіраваць свае думкі
на любое месца і бачыць, што менавіта адбываецца ў
гэтым месцы

Часам вучні жывуць у падсвядомасці, а часам яны
ўносяцца да вышэйшай свядомасці. І ёсць нешматлікія
абраныя, якія здольныя пераўзысці вышэйшую
свядомасць і дасягнуць касмічнай свядомасці: царства
.боскага духу, які не мае ні паходжання, ні прычыны
У стане чыстай духоўнай свядомасці шукальніку не
трэба загадзя ўяўляць рэчы, каб адчуць іх. Калі ён
аб'ядноўваецца з касмічнай свядомасцю, яго свядомасць
пашыраецца і зліваецца з кожным атамам існавання, і ён
пачынае свядома ўсведамляць увесь Сусвет і ўсіх істот.
Гэты вопыт з'яўляецца бясконцым пашырэннем
.свядомасці

Той, хто адчуе гэтую свядомасць, адчувае, што яна
існуе ў валокнах травы і на горных вяршынях, адчувае
.кожную клетку свайго цела і кожны атам прасторы
Ці думаеш ты, што ты маленькае цела, калі ўнутры
!?цябе змяшчаецца большы свет

Але касмічная свядомасць ляжыць і за межамі
гэтага. Калі шукальнік можа адчуць сваю прысутнасць
ва ўсім існаванні, ён адчувае бясконцае шчасце і
.найвялікшую боскую любоў

І тваёй любоўю занятыя мае пачуцці, гэтак жа, як }
{тваёй прыгажосцю напоўнены ўсе мае істоты
Яно аб'ядноўваецца з усюдыіснасцю боскай
свядомасці

Таму майце добрыя чаканні ад Бога і спадзявайцеся
!на Яго ласку. Не адчайвайцеся ў дасягненні сваёй мэты
Чалавек не можа быць з Богам, проста думаючы,
што ён дасягнуў духоўнага прасвятлення
Самаўдасканаленне і маральнае ўдасканаленне
з'яўляюцца неабходнымі патрабаваннямі для дасягнення
вышэйшых станаў

Існуе велізарная розніца паміж пазнаннем Бога
магчымым чынам і пазнаннем Бога сапраўдным чынам.

Пазнаць Яго можна толькі праз пакора, мудрасць,
.шчырасць, цнатлівы характар і сардэчнае імкненне
Пакорны чалавек — гэта той, хто пазнае Бога і той,
хто пазнае Бога

Тыя, хто глыбока паглыбляецца ў касмічную
свядомасць, натуральным чынам развіваюць
незвычайныя духоўныя здольнасці і кантроль над
прыроднымі сіламі. Аднак ніхто, хто дасягае сапраўднай
боскай свядомасці, не выкарыстоўвае свае сілы для
.хвальбы і выхваляння без мудрасці і разважлівасці
Мудрыя людзі разумеюць, што Бог — адзіны агент
існавання, і пакорліва вяртаюць Яму незвычайныя дары,
якімі Ён іх адорваў

Хіба ўсё ў існаванні не з'яўляецца цудам? І хіба
чалавек, проста ў сілу свайго існавання, таксама не
з'яўляецца цудам

Калі людзі не задаволеныя ўсімі цудамі, створанымі
Богам, чаму святыя павінны здзяйсняць яшчэ больш
цудаў

Праведныя святыя Божыя нічога не робяць, калі Бог
не папросіць іх зрабіць гэта, і часам па прычынах, якія
.незразумелыя і цяжкія для разумення

Я праілюструю на прыкладзе, чым вышэйшая
свядомасць адрозніваецца ад падсвядомай свядомасці
Вышэйшая свядомасць — гэта стан, у якім вы
можаце — падчас няспання, сну і поўнай свядомасці —
выклікаць любое адчуванне ў цэле па сваёй волі і без
.якіх-небудзь знешніх раздражняльнікаў

У царстве несвядомай фантазіі (у свеце сноў) можна
выпіць кубак гарачага малака

Але гэтае выпрабаванне накладзена на вас. Аднак у
вышэйшай свядомасці вы можаце адчуваць тое ж самае
.або што-небудзь іншае свядома і наўмысна

Дарога можа здацца доўгай, але падарожжа ў
тысячу міль пачынаецца з аднаго кроку. І пакуль
чалавек застаецца аптымістам, ніякая перашкода не
.зможа перашкодзіць дасягнуць жаданай мэты

Я ўсё яшчэ памятаю мінулыя жыцці

Вось дзе я цябе шукаў

І я памятаю шматлікія ночы

Упрыгожаны мігатлівымі зоркамі

І віды на світанак

Той, з роснай нявіннасцю

І гарманічныя гадзіны змяркання

З рытмам званочкаў статку

І многія каштоўныя гады

З кветкамі і суцвітамі вясны

летнія ветрыкі

празрыстыя плашчы

Алмазныя ледзяныя скопішчы

Узімку

Ах, колькі разоў я чакаў твайго прыезду

З сэрцам, якое танчыць ад радасці

!Мая душа амаль ляціць ад тугі па табе

Кожную ноч, падчас нашага мірнага і спакойнага

сну, мы атрымліваем асалоду ад смаку спакою і радасці

Калі мы глыбока засынаем, Бог дапамагае нам жыць

у ўзнёслай, спакойнай свядомасці, у якой мы забываем

.пра ўсе страхі і клопаты гэтага існавання

У медытацыі мы можам адчуваць гэты бласлаўлены

псіхалагічны стан нават падчас няспання і адчуваць

.спакой з іншых узроўняў

Калі сыходзіць боская радасць, маё дыханне

супакойваецца, а мой дух узлятае, адчуваючы асалоду

тысячы сноў адначасова, але я не губляю сваіх

звычайных пачуццяў. Гэты касмічны досвед прызначаны

для тых, хто глыбока паглыбляецца ў дасягненне

.найвышэйшага стану свядомасці

Калі істота чалавека нападуняецца непераадольным
экстазам Бога, цела цалкам заціхае, дыханне
спыняецца, думкі супакойваюцца і нават паступова
знікаюць. Той, хто медытуе, адчувае рэальнасць сваёй
душы і блізкасць да Творцы, таму ён п'е з боскай
асалоды і адчувае экстаз радасці, які не можа даць
.тысяча доз віна

Звычайны чалавек адчувае дрымотнасць на мяжы
паміж няспаннем і сном, адчуваючы кароткачасовае
пачуццё дабрабыту, але гэта пачуццё хутка знікае, калі
чалавек пагружаецца ў глыбокі сон. Сон — гэта не
поўная страта свядомасці, таму што, пакуль ён не
.спіцца, вы ведаеце, ці быў ваш сон спакойным ці не
Існуе мноства станаў сну — некаторыя лёгкія,
некаторыя глыбокія. Але духоўныя перажыванні, якія
чалавек мае з Богам у свядомым стане, больш
хвалюючыя і асвятляльныя, чым найвялікшая асалода сну
або дрымота (дрымотнасць або сон, які папярэднічае
.засынанню)

Нават калі ты для мяне не так важны, як мой слых і)
(зрок

Мае вочы нічога не бачылі, і мае вушы нічога не чулі
Бо ты саладзейшы для маіх павек, чым сон
І саладзей майму сэрцу, чым бяспека
За таямніцамі і загадкамі сну ляжаць гэтыя святыя
радасці

Мы не можам задаволіць усіх, бо гэта немагчыма. Я
.стараюся нікога не засмучаць. Я раблю ўсё магчымае
Гэта ўсё, што я магу зрабіць
Мы павінны спачатку шукаць Божай ласкі. Мая
адзіная мэта — дагадзіць Богу. Я выкарыстоўваю свае
рукі, каб пакорліва маліцца перад Ім, мае ногі, каб
шукаць Яго паўсюль, а мой розум, каб думаць пра Яго і
.сузіраць Яго цуды

Бог павінен займаць першае месца ў нашых сэрцах,
каб мы маглі адчуваць Яго як мір, любоў, разуменне,
дабрыню, спачуванне і мудрасць
Гэта, і нічога больш, я прыйшоў убачыць і пра што
пагаварыць. Акрамя роздуму, трэба падтрымліваць
.добрую кампанію

Мы павінны гнацца не за людзьмі, а за Богам
Калі вы лічыце гэтыя ідэі карыснымі, лічыце іх
дабраслаўленнем ад Бога, бо ўся заслуга належыць Яму
Раскажыце пра гэта іншым; магчыма, яны знойдуць
у гэтым тое ж самае, што і вы. Мы не павінны забываць
штодня дапамагаць тым, хто мае патрэбу, у меру сваіх
магчымасцей. Пакуль у мяне ёсць грошы ў кішэні, я не
перастану даваць, бо мая невычэрпная і нязменная
.крыніца — Бог

Мы павінны пазнаць Бога так, як пазнавалі вялікія
людзі. Гэта магчыма праз сузіранне і асабістыя
.намаганні

Аднойчы я ішоў каля скіта, думаючы пра свайго
вялікага настаўніка, Шры Юктішвара, які памёр некалькі
.гадоў таму

Я адчувала непераадольную тугу па ім і сумавала,
што яго няма са мной, каб атрымліваць асалоду ад
прыгажосці і атмасферы скіта, і раптам ён з'явіўся мне з
:неба і сказаў

Ты думаеш, што толькі ты атрымліваеш асалоду ад"
гэтага прыгожага месца? Мне гэтак жа падабаецца, як і
"!табе

Той, хто шукае адзінства з Богам, павінен імкнуцца
да гэтага праз штодзённую практыку медытацыі і любові
.да Яго

І любіць усіх гэтай любоўю
Гэта адзіны спосаб пазбегнуць войнаў. Духоўнае
супрацоўніцтва неабходнае, бо без сапраўднай
духоўнасці няма індывідуальнага або ўсеагульнага

шчасця. Святая гармонія — адзінае рашэнне ўсіх
фізічных, фінансавых, сямейных, маральных і духоўных
.праблем

Шчасце прыходзіць ад адчування блізкасці да Бога.

Чалавецтва замкнула сябе за кратамі невуцтва, і пара
вызваліцца з гэтай прыніжальнай турмы. Розум заўсёды
.павінен быць скіраваны да Бога, незалежна ад абставін

Тады вы адчуеце вялікі спакой і радасць
Тыя, хто прагне Бога, прысвячае Яму сваё існаванне,
падбадзёрвае і асветляе адзін аднаго, і пастаянна
памятае пра Бога, — шчаслівыя ў гэтым свеце і
.пераможцы асалоды будучага жыцця

Усё існае — гэта хвалепадобная вібрацыя,
накіраваная розумам Бога. Гэтая разумная вібрацыя —
Святы Дух, або верны Дух, з якім можна мець зносіны
.праз малітву і медытацыю

У цішыні тваёй душы і ў гаі тваёй разумовай
скіраванасці няма канца гісторыі кахання з бясконцым
.абсалютам

Але цяжка знайсці Бога, калі мы спачатку імкнемся
да грошай

Мы павінны зрабіць Бога неад'емнай часткай нашага
жыцця, і тады ў нас будзе ўсё неабходнае ў гэтым жыцці

Той, хто знойдзе месца для Бога ў сваім сэрцы,
атрымае багатую долю дабротаў зямлі і нябёсаў і адкрые
перад ім шырокія гарызонты, на якіх ззяюць сонцы
мудрасці, асвятляючы яго шляхі і разганяючы цемру
.вакол яго

Бог — вечны закаханы, і няма шчасця для чалавека,
акрамя таго часу, калі ён любіць Бога так, як ён любіць
— прынамсі — сваіх самых блізкіх людзей, бо без Бога мы
.б не ведалі прыроды кахання і не адчулі яго смаку

Мы павінны навучыцца выкарыстоўваць сваю волю і
сканцэнтраваць свой розум, каб шукаць Бога ўсім
сэрцам

Дзеянні чалавека дыкуюцца жаданнямі, і гэтыя
звычкі заўсёды прымушаюць яго рабіць тое, чаго ён не
хоць рабіць
Сапраўды, чалавек — свой самы горшы вораг, хоць
ён і не ўсведамляе гэтага. Ён не ўмее сядзець спакойна
ці прысвячаць час Богу, але спадзяецца дасягнуць
шчасця і гарантаваць сабе неадкладнае ўваходжанне ў
!Рай

Святы досвед нельга атрымаць, проста чытаючы
кнігі ці слухаючы пропаведзі
Ці проста рабіць добрыя справы. Усё гэта,
несумненна, карысна, але гэтага недастаткова.
Злучэнне з Богам патрабуе ўважлівай увагі і глыбокага
.роздуму

Жыццё — вялікая мара
Уявіце сабе! Праз дзесяцігоддзі наша існаванне
будзе марай, і ўсё, што мы робім зараз, будзе часткай
.гэтай мары
Нават найвялікшыя постаці чалавецтва сталі проста
плёнам чалавечай свядомасці. Але гэтыя вялікія постаці
дасягнулі сваёй канчатковай мэты, таму што яны
дасягнулі найвышэйшага ўзроўню і застаюцца жывымі
духам, з яркім і свядомым усведамленнем усяго, што
.адбываецца, бо яны аб'яднаны ў боскай свядомасці
Той, хто спрабуе знайсці з імі гармонію праз іх ідэі і
вучэнні, непазбежна адчуе іх прысутнасць, прыцягне іх
дабраславенне і будзе ў глыбіні душы ведаць, што ён
.знаходзіцца з імі ў рэальным кантакце
Жыццё — гэта вялікая мара. Аднак, калі чалавек
глядзіць на сваё цела і бачыць, што яно напоўнена
жыццём, ён цвёрда перакананы ў рэальнасці гэтай
мары. Ён верыць, што павінен набыць тую ці іншую рэч,
.каб быць шчаслівым
Але колькі б жаданняў ён ні выканаў, шчасця праз іх
ён не знойдзе. Чым больш чалавек набывае, тым больш

жадае. Жаданні павінны быць удасканаленыя, а жыццё
спрашчана, калі чалавек хоча жыць у камфорце, спакоі і
.ўнутранай задаволенасці

У Святым Пісанні гаворыцца, што чалавек, чые
жаданні заўсёды імкнуцца ўнутр (да яго душы), — гэта
чалавек высокага ўнутранага спакою. У гэтым ён
падобны да мора, якое ніколі не змяняецца і не
памяншаецца, а застаецца поўным вады, якая няспынна
ў яго цячэ. Але чалавек, які стварае дзіркі жаданняў у
рэзервуары свайго спакою і дазваляе жыццёва важным
водам працякаць і марнавацца, нічога не ведае пра
.духоўны спакой і ўнутраны шчасце
Нам патрэбна кіраўніцтва ад тых, хто ведае Бога,
хто мае здольнасць мець зносіны з Ім і свядома адчуваць
Яго прысутнасць
Прарокі заклікалі нас шукаць Бога ва ўнутраным
спакоі

У адзіноце душы, дзе жыве верны дух і
найвышэйшая духоўная радасць
Асветнікі таксама падтрымліваюць гэтыя ідэі
Яны падкрэсліваюць важнасць глыбокага сузірання
Каб усвядоміць вышэйшае «я» ў глыбіні душы
Я не хачу, каб людзі думалі, што могуць атрымаць
веды, проста слухаючы іншых ці чытаючы кнігі. Яны
.павінны ўжываць тое, што чытаюць і чуюць
Лепш хадзіць у культавыя месцы, чым займацца
бессэнсоўнай балбатнёй
Але нават у месцах пакланення трэба дакрануцца і
адчуць прысутнасць Бога ў сваім сэрцы
Эмацыйныя выбухі і рацыянальны аналіз не могуць
.даць нам боскіх ведаў, якіх прагнуць нашы душы
Калі мы аддаем сябе Богу і развітваемся з
эгаістычнымі жаданнямі, і калі мы ўпэўненыя, што Бог
заўсёды з намі

Яно жыве ў нашых душах і натхняе нас добрымі і
высакароднымі думкамі і пачуццямі. Мы будзем шчасцем
і свабодай, і мы станем сведкамі ўзыходу мудрасці на
.гарызонце душы

Мыш, якая стала тыграм
Як расказваў мудрэц Парамаханса Ёгананда
Даўным-даўно, глыбока ў лесе, жыў у скіціку святы
чалавек, які ведаў Бога. Гэты бласлаўёны чалавек
валодаў вялікай мудрасцю і звышнатуральнымі
здольнасцямі, і побач з ім не жыў ніхто, акрамя
.маленькай ручной мышкі

Многія вучні і іншыя жадаючыя ўбачыць святога
адважваліся наведць яго, нягледзячы на прысутнасць
лютых тыграў і іншых дзікіх звяроў, прыцягнутых сваёй
любоўю да яго. Яны прыносілі кветкі і садавіну ў якасці
ахвяраванняў. Усе, хто наведваў святога, былі здзіўлены
цеснай сувяззю паміж ім і мышшу і кідалі крошкі ручной
.мышцы святога

Аднойчы, калі група вучняў наведвала свайго
настаўніка ў яго адасобленым прытулку, кот пагнаўся за
мышшу, якая з крыкам прыляцела да ног мудраца,
шукаючы абароны. У гэты момант, на вачах здзіўленых
вучняў, святы ператварыў напалоханую мыш у вялікага,
лютага ката! Нейкім цудам мыш цяпер свабодна хадзіла
і блукала сярод катой, не пацярпеўшы. Ён быў вельмі
рады гэтаму ператварэнню, і адзінае, што парушала яго
спакой, быў шэпт вучняў, якія падміргвалі і паказвалі на
.яго пальцам, называючы яго катом, нашчадкам мышы

Праз нейкі час тыя ж вучні зноў пайшлі наведць
свайго настаўніка, і зграя ваўкоў гналася за коткай-
мышкай, якая гучна мяўкала, просячы абароны ля ног
святога. Святы сказаў яму: «Стань ваўком». Здзіўленыя
вучні адразу ж убачылі, як котка-мышка на іх вачах
ператварылася ў ваўка. Ваўкі таксама былі здзіўлены
гэтым імгненным ператварэннем сваёй здабычы, але яны

былі расчараваныя і вярнуліся галодныя. Нарэшце, воўк-мышка свабодна блукала з іншымі ваўкамі, ела разам з імі і глядзела зверху ўніз на дробных жывёл. Іншым разам тыя ж вучні, якія былі сведкамі двух папярэдніх цудаў, займаліся са сваім настаўнікам. У сярэдзіне ўрока яны здзівіліся, убачыўшы велізарнага бенгальскага тыгра, які гнаўся за мышшу-ваўком, якая, як звычайна, на поўнай хуткасці бегла да ног настаўніка ў пошуках абароны. Настаўнік, зноў выкарыстоўваючы свае цудадзейныя здольнасці, спыніў тыгра і звярнуўся да свайго ручнога ваўка: «Мая дарагая мыш, неразумна з майго боку працягваць абараняць цябе ад ворагаў. З гэтага моманту я хачу, каб ты стала тыграм». Як толькі вучні супакоіліся, яны пачалі смяяцца і казаць адзін аднаму: «Божа мой! Паглядзіце на лютага тыгра святога! Гэта ж проста мыш, якую святы ператварыў у «!тыгра»

З цягам часу наведвальнікі скіта зразумелі, што страшны тыгр, які ахоўваў гэтае месца, насамрэч быў проста маленькай мышшу, якую настаўнік узвёў у статус тыгра. Старэйшыя вучні супакойвалі новых наведвальнікаў скіта, кажучы ім: «Не бойцеся тыгра, гэта не зусім тыгр, а мыш, якой настаўнік надаў вобраз «тыгра»

Гэтая здзеклівая мыш нарэшце стамілася ад публічнага прыніжэння і падумала: «Ах, калі б я магла забіць самога святога, я б пазбавілася прычыны сваіх «пакут»

Як толькі гэтая думка прыйшла яму ў галаву, ён кінуўся на мудраца, маючы намер забіць яго. Але мудрэц чакаў яго, бо ён сачыў за ходам яго думак і ведаў яго намеры, таму ён адразу зразумеў, што адбываецца ў галаве яго непаслухмянага тыгра, і закрычаў яму: ««Вярніся такім, якім ты быў»

І вось што здарылася, бо ў імгненне вока нахабны
!тыгр зноў ператварыўся ў напалоханую мыш
Кожны хоча больш грошай, чым іншы чалавек, а калі
атрымлівае іх, застаецца незадаволеным, бо выяўляе,
.што хтосьці багацейшы за яго
Людзі жывуць у спіралі няшчасцяў, створаных імі
.самімі, і ў выніку стварэння ўласных жаданняў
Мы павінны быць задаволеныя тым, што маем, бо
матэрыяльныя рэчы не прыносяць шчасця, а часта
памнажаюць клопаты чалавека і павялічваюць яго
.трывогу і трывогу
Шлях да Бога — самы просты і лёгкае шлях, але,
нягледзячы на мноства рэлігійных рытуалаў і
фармальнасцей, мала хто ідзе ім
Лепш звярнуцца да Бога і прасіць Яго аб тым, што
для нас найлепшае і найбольш трывалае
Насамрэч, Бог чакае нас, бо хоча абараніць нас ад
зла і небяспекі. Ён хоча, каб мы былі з Ім у нашых сэрцах
і розумах, бо танныя тавары гэтага свету не могуць
задаволіць чалавечую тугу або запоўніць духоўную
.пустэчу
Што ён адчувае ў глыбіні душы
Бог пастаянна гаворыць з намі, але мала хто чуе Яго
голос
Гэты ціхі голас часта заглушаецца шумам шумных
думак і відавочных жаданняў
Але калі думкі суціхаюць і жаданні супакойваюцца,
мы чуем голас Бога выразна, хоць ён і ціхі і слабы
Сапраўды, Бог робіць усё, каб дапамагчы
чалавецтву; Ён адчыняе ім дзверы і асвятляе іх шляхі
Каб ён бачыў месцы сваіх крокаў, каб не
спатыкнуўся і не пахіснуўся нагой сваёй, але большасць
.людзей гэтага не разумее

Свет у цэлым пагражае блытаніна і хаос з-за
эгаістычных, прагных жаданняў, якія спараджаюць
.войны. Нішто іншае не стварае войнаў
Найвялікшы герой у жыццёвай бітве — гэта той, хто
перамагае сябе і свае страсці
Грошы, слава, жаданні і ўсё, што супярэчыць гэтаму
прынцыпу, шкодзяць нашаму спакою і шчасцю
Калі б людзі навучыліся заўсёды думаць пра
сапраўдныя каштоўнасці жыцця, яны б знайшлі шчасце,
якога шукаюць
Але яны адхіляюцца ад свайго намеру і іх зносіць
плынь зямных жаданняў
Я зразумеў, што ніякая спакуса не можа збіць мяне з
.абранага шляху і з таго шляху, які я прыняў для сябе
Я магу зачараваць тысячы сілай, якую даў мне Бог,
.але такі курс дзеянняў будзе шкодным для мяне
У любым выпадку, я не хачу зачароўваць тысячы і
захапляць іх розумы
Мне проста падабаецца бачыць шчырых вучняў, якія
цвёрда ўкараніліся ў Бога
Тыя, хто любіць Бога, атрымаюць асалоду ад гэтых
думаў, а тыя, чый энтузіязм не знікне, адчуюць Божыя
.благаслаўленні
Яго прысутнасць відавочная праз гэтыя вучэнні
Чалавеку немагчыма падмануць Бога, бо Ён стаіць
непасрэдна за ягонымі думкамі і ведае, што адбываецца
.ў яго галаве і чаго ён жадае
Калі ён адмовіцца ад свету і захоча духоўнай
гармоніі, Бог прыйдзе да яго
Калі гэтае жаданне ўкараняецца ў сэрцы таго, хто
прагне, Бог прыходзіць да гэтага сэрца і напаўняе яго
.дабрынёй і благаслаўленнем
Матэрыяльныя рэчы даюць толькі фальшывае
пачуццё спакою і мімалётнага задавальнення. Адзіная

сапраўдная мэта жыцця чалавека — быць у гармоніі са
.сваім Творцам і здабыць Яго прыхільнасць
Гэта пагадненне павінна быць вечным заветам і
непарушным пактам
О Госпадзе, зрабі мяне празрыстым і чысцінёй, каб я
мог адлюстроўваць Тваё гаючае святло ўва мне
Супакой люстэрка майго розуму, што трасецца ад
трывогі, каб яно магло адлюстраваць твой бясконцы
твар
Адчыніце вокны веры ў маёй душы, каб я мог
удыхнуць водар Твайго спакою
Я зразумеў, што адзіная мэта жыцця — гэта пазнаць
Бога
Ёсць людзі, якія могуць быць не перакананыя, што
пазнанне Бога — гэта канчатковая мэта жыцця, але
ніхто не можа адмаўляць, што мэта жыцця — знайсці
шчасце, і я кажу з поўнай упэўненасцю і пэўнасцю, што
.Бог — гэта найвышэйшае шчасце
Гэта найвялікшае шчасце
Гэта абсалютная ўніверсальная любоў. Гэта вечная
радасць, якая ніколі не пакідае душы тых, хто
знаходзіцца з ёй у гармоніі. Дык чаму б нам не
?паспрабаваць дасягнуць гэтага найвышэйшага шчасця
Ніхто іншы не можа даць нам гэтага. Мы павінны
.пастаянна выходзіць і развіваць гэта ў сабе
Свет пастаянна імкнецца прапанаваць людзям свае
задавальненні, але такія мімалётныя задавальненні ў
рэшце рэшт прыводзяць да шкадавання, горычы і
раскаяння. Нават самыя шчаслівыя, тыя, хто, здаецца,
валодае ўсім, усё роўна могуць не быць сапраўды
шчаслівымі і не будуць доўга задавальвацца зямнымі
рэчамі, бо яны не спатольваюць ні сапраўднай смагі, ні
.духоўнага голаду
Чым больш мы засяроджваемся на знешніх рэчах,
тым менш мы можам адчуваць унутраную славу

Якое мы можам адчуць, пасмакаваўшы вечную
асалоду боскага духу
Чым больш мы звяртаемся ў сябе, тым менш знешніх
цяжкасцей мы сутыкаемся. Гэта пастаяннае ўраўненне,
але большасць людзей не ўсведамляюць гэтай праўды з-
за ўплыву свецкага зносін, грамадства, у якім яны
.жывуць, і шкодных звычак

Грамадства трымае чалавека пагружаным і
засяроджаным на павярхоўных рэчах, не дазваляючы
яму задумацца пра глыбейшыя праўды
Нават духоўныя месцы наведваюць людзі без
сапраўднага жадання скарыстацца іх дабраславёнай
атмасферай

Яны практычна нічога не атрымліваюць ад гэтых
візітаў

Тыя, хто жадае бачыць Бога, знойдуць Яго ўсюды.

.Чалавечыя звычкі разбуральныя і шкодныя
Люты драпежнік, які знішчае, пашкоджвае, знішчае і
знішчае

Настаў час людзям навучыцца быць шчаслівымі і
задаволенымі тым, што ў іх ёсць
Мы не павінны жадаць нічога больш, чым тое, што
трапляецца нам на шляху. Бог шчодрый; Ён ведае, што
нам трэба, і дае гэта ў належны час. Гэта не значыць,
што мы павінны спадзявацца на Бога, не прыкладаючы
ніякіх намаганняў — зусім не. Гэта азначае, што мы
павінны рабіць усё магчымае і пакінуць астатняе Богу,
які ніколі не пазбавіць нас таго, што нам трэба і чаго мы
.заслугоўваем

Найлепшы спосаб быць вечна шчаслівым — гэта
адчуваць прысутнасць Бога. Нашым найвышэйшым
жаданнем павінна быць пазнаць Бога і вырашыць быць з
.Ім

Бог павінен займаць першае і найвышэйшае месца ў
нашых думках і пачуццях, і мы павінны лічыць Яго

наймацнейшай і найбольш трывалай апорай у нашым
жыцці

Бог, у Сваёй абсалютнай міласэрнасці
Ён дорыць нам радасць і натхненне
І гэта дае нам сапраўднае жыццё
Сапраўдная мудрасць
І сапраўднае шчасце
Сапраўднае разуменне праз
Усе разнастайныя ўражанні нашага жыцця
Але слава Божая не адкрываецца
Акрамя духоўнага спакою, які адчувае душа
І ў сур'ёзнай спробе гарманізаваць з ім
Там мы стаім тварам да твару з праўдай
За мяжой ілюзіі надзвычай моцныя
Вельмі нямногім удаецца пазбавіцца
Уплыў знешняга асяроддзя
Свет працягвае свае бясконцыя складанасці
І яго незлічоныя перажыванні
Голас Бога стаіць за знешнасцю жыцця
Ён заўсёды кліча нас і размаўляе з намі
Праз кветкі і святыя кнігі
Ад нашага сумлення
І праз усе прыгожыя рэчы
Што робіць жыццё вартым жыцця
Салавей неба
Я — твой салавей, што ўзлятае да нябёсаў тваёй
касмічнай прысутнасці, у пастаянным пошуку кропель
дажджу тваёй праўды
Я маліўся да Цябе з глыбокай упэўненасцю, каб Ты
паслала дождж Тваёй міласэрнасці з суровых хмар
цішыні
І, адчуваючы моцную смагу, я з нецярпеннем
успрыняў кожную святую кропку майго ўсведамлення
Цябе

О, як я прагнуў адчуць Тваю прысутнасць у сабе і

!вакол сябе

Мая хранічная смага была здаволена толькі тады,

калі твой дотык астудзіў маю палаючую душу і маё
існаванне, якое палала ад тугі і жадання. Сезон адчаю і

безнадзейнасці мінуў, і сухасць маіх праблем знікла

.разам з патокам твайго спакою

І цяпер я ціха лунаю і лунаю, спяваючы песні

задавальнення і задавальнення

Я — твой салавей, які п'е толькі воды тваёй

суцяшэння, што няспынна цякуць з вышынь твайго

існавання

Індывідуальны, прамысловы і палітычны эгаізм,

распаленыя пачуцці, падсілкоўваныя ілюзіямі перавагі
адной расы над іншай, а таксама гандаль перакананнямі

і дактрынамі — усё гэта стварыла падзел і адчужэнне

паміж народамі і расамі і раздзірала зямлю войнамі. У

выніку адбываюцца эканамічнае разбурэнне, духоўнае

.невуцтва і калектыўныя пакуты

Развіццё спалучэння духоўных якасцей,

матэрыяльнай эфектыўнасці і высакародных чалавечых

рыс — тых, што мы бачым у жыцці паспяховых людзей,

— гэта сутнасць шчаслівага жыцця і спрыяе выхаванню

.найлепшых людзей

У любы час, у любым месцы

Мы павінны прыняць ідэалы здоровага мыслення,

добрых паводзін і сапраўднай эмацыйнай эмпатыі да

іншых

Сапраўды, чалавецтва ўзвышаецца праз

справядлівасць, спачуванне і роўнае і збалансаванае

.развіццё матэрыяльных аспектаў

Інтэлектуальныя, духоўныя і маральныя бакі яго

асобы

Канчатковая мэта ўсяго чалавецтва — дасягнуць

міру, задавальнення, бяспекі, ведаў і неўміручасці

І ў гэтым імкненні да дасканаласці, схаваным унутры
наш, ляжыць вобраз Бога
Гэты благаслаўлёны вобраз спрабуе раскрыць сябе
праз людзей, якія знаходзяцца ў гармоніі са сваёй
вышэйшай прыродай
Плюралізм — гэта закон прыроды, а адзіноства вядзе
да абсалюту
З разлукай і падзелам свет ператвараецца ў кацёл,
які кіпіць і бурліць ад болю і пакут на агні войнаў і
.смерці
Ідэальнае жыццё, якое аб'ядноўвае сэрцы, збліжае
душы і збліжае іх з праўдай
Гэта шлях да шчасця, міру і вечнасці
Нішто не можа даць нам задавальнення і выцерці
слёзы гора з нашых вачэй, акрамя аднаго Бога
Чалавечая душа — гэта асобная частка ад цэлага і
павінна вярнуцца да цэлага, каб стаць цэласнай. Нашы
пошукі шчасця павінны весці нас да Бога, крыніцы ўсёй
.радасці
Наша прага ведаў павінна быць задаволена з крыніц
боскай мудрасці. Наш спакой будзе поўным толькі тады,
.калі ён будзе аб'яднаны з неапісальным спакоем Бога
Нашаму існаванню патрэбна існаванне Бога, каб
стаць вечным, і наша свядомасць будзе пастаянна
пашырацца і пашырацца, калі яна дакранецца і
аб'яднаецца з касмічнай свядомасцю. Наша радасць
будзе бясконцай і павялічыцца ў мільёны разоў, калі яна
.злучыцца з боскай радасцю
Страўнік, які быў забіты прагнасцю
Аднойчы адзін мудры чалавек еў з ненажэрнікам, і
.«мудры чалавек сказаў: «Я люблю гэтую смачную ежу
Але ён еў няшмат. Што да абжора, то ён ніколі ў
.жыцці не еў такой смачнай ежы
Ён еў, пакуль не наеўся, і памёр ад пераядання.
.Няхай ваша жыццё будзе доўгім

Мудры, наўмысны чалавек атрымліваў асалоду ад
ежы, але без пачуццёвай прывязанасці, якая знішчала
абжору. Мудры чалавек знаходзіўся ў гармоніі з
празрыстымі духоўнымі энергіямі, якія сілкавалі яго
душу і ўмацоўвалі клеткі яго цела, і калі ён еў, ён рабіў
гэта ўмерана, каб не перашкаджаць і не перашкаджаць
патоку касмічнай энергіі, якая, як ён свядома
.ўсведамляў, дасягала яго

Неабавязкова адмаўляцца ад усяго і жыць
аскетычным жыццём, каб жыць духоўным жыццём, але
неабходна памятаць, што не хлебам адзіным жыве
чалавек

Рай кахання і рай шчасця
У ззянні Твайго благаслаўлёнага святла я ўзношу
маленні душы маёй
І я прашу цябе прыняць сціплы ахвярны дар майго
сэрца

Трымай прывідаў цемры ад мяне далей
Паглядзі на мяне з вачэй нябёсаў
З аддушын майго сэрца і пачуццяў
Пакажы мне ў храме маю любоў да цябе
Дабраславі мяне, каб я мог бачыць дабро
Я думаю пра добрыя рэчы
І сябраваць з добрымі і дабрадзейнымі людзьмі
І каб я мог падумаць пра цябе
О Ты, крыніца ўсяго дабра і праведнасці
Па Тваёй ласцы я буду выгнаны са святыні маёй
душы

Усе нязгодныя ідэі
І я рэзаную з тваёй благаслаўлёнай прысутнасцю
ўва мне

Няхай я жыву ў раі шчасця
Да мяне прыходзяць высакародныя і ўзнёслыя думкі
Акрапі мяне водарам сваёй асалоды
Няхай Твая святая любоў заўсёды ахінае мяне

Дабраславі мяне, каб я мог жыць у раі кахання
Атрымліваючы асалоду ад тваёй боскай прысутнасці

І твой нябесны спакой
І каб я мог усвядоміць, што я — несмяротная душа

І я живу тваім святлом
І я живу па тваім благаслаўленні

Мой любімы Бог
З саду світання

Я збяру для цябе кветкі святла
Каб прапанаваць гэта як сціплую ахвяру
На нагах

Хай пранізлівая зорка майго кахання да цябе з'яе
Яно імкнецца наперад з усё большай сілай

Праз атмасферу здзіўлення
І маё забыццё пра цябе

І яно развее сваю цемру
Не забывай мяне

Нават калі я цябе забуду
Запомні мяне

Нават калі я цябе не згадваю
Бог — самае каштоўнае ў маім жыцці

Ён пануе ў маім сумленні
І мудрыя словы натхняюць мяне

Ён вядзе мяне на правільны шлях
Які я павінен прыняць

Збалансаванае жыццё
Які ўлічвае ўсе боскія і прыродныя законы

Спалучае ў сабе актыўнасць і спакой
Яно прыносіць шчасце і выконвае чалавечы лёс

Дом, поўны каштоўнасцей, не відаць у цемры
Такім чынам, боская прысутнасць не можа

адчувацца

Пакуль ноч невуцтва працягвае панаваць
Калі наша разуменне Бога не з'яўляецца

сапраўдным

Каб мы не маглі выконваць свае штодзённыя задачы
без яго
Зразумела, мы не адчувалі сувязі паміж Богам і
жыццём
Калі ў нас ёсць амбіцыі і мы ўвянчаем іх ідэяй
служэння іншым
Мы дапамагаем сабе, дапамагаючы іншым
О, Госпадзе
З распаўсюджваннем жыццёва важнага сонечнага
святла
Я буду распаўсюджваць прамяні надзеі ў сэрцах
бедных і вымушаных перасяленцаў
Запаліце лампы рашучасці і ўпэўненасці ў сабе
У сэрцах тых, хто лічыць сябе няўдачнікамі
Калі мы разумеем, што жыццё — гэта школа для
навучання і выканання абавязкаў
Адначасова гэта мімалётная мара
Тады мы будзем ведаць, што Бог з намі
Жыццё павінна быць заснавана на служэнні
Без гэтай высакароднай мэты
Розум, які Бог даў чалавеку, не дасягне
Мэта, для якой яна была створана
Пакорлівасць Богу дазваляе чалавеку выканаць усе
свае задачы
З пачуццём радасці і ўдзячнасці Богу
Толькі праз капітуляцыю мы можам знайсці спакой
Я спалю ўсе інтэлектуальныя і маральныя слабасці
У агні дызайну
Таму што, калі я не пазбаўлюся ад гэтых слабасцей
Я не змагу ўбачыць боскага полымя
О, Госпадзе
Сёння я буду поўны рашучасці дасягнуць
канкрэтных мэтаў
Тады я раблю тое, што планаваў

Спачатку я пераканаюся, што мае намеры
правільныя
І тады я адчую тваю сілу
І з вашай дапамогай і благаслаўленнем я дасягну
таго, што маю намер зрабіць

Шэпт і ветрык

Майстар Парамаханса Ёгананда

Пераклад: Махмуд Абас Масуд

**Маленькае эга можа выхваляцца, з гонарам і
пыхай кажучы: «Я — гэта ты!»**

**Але я буду імкнуцца спазнаць сваё
сапраўднае «я», якое пахне ўсялякімі кветкамі
дабрыні і пакоры**

**О Божа, адкрый мне маю сапраўдную
ідэнтычнасць і дай мне пачуць Твой шэпт у
глыбіні маёй душы: Я — Твой прыклад, а Ты —
мой вобраз!**

У садзе начных сноў

**У садзе маіх начных сноў квітнее мноства
кветак: рэдкія кветкі маёй фантазіі. Там, дзе
ззяе цёплае планетарнае святло, распускаюцца
бутоны зямных надзей, распаўсюджваючы яркія
пялёсткі здзяйснення і задавальнення.**

**У святле гэтых сноў я бачу прывіды забытых
каханых твараў і німфы заповітных пачуццяў,
даўно пахаваных у глебе несвядомага — усе яны
ўздываюцца ў зіхатлівых адзеннях, і ў адказ на
заклік анёлаў сноў я сведчу ўваскрэшэнне ўсіх
мінулых выпрабаванняў.**

**Госпадзе, Ты даў нам свабоду забыць пра
штодзённыя клопаты, штовечар наведваючы
краіну сноў. Дапамажы нам прачнуцца да Цябе і
назаўсёды ўцячы ад чалавечых смуткаў.**

Ты чакаеш майго вяртання

**О, Боскі Прытулак! Я плыву ў моры жыцця,
разкіданы бурнымі штормамі нягод, Няхай гэта
будзе плаванне на хвалях задавальнення ці часам
апусканне ў глыбіні смутку, я прагну пазбегнуць
гэтай дваістасці, дасягнуўшы Тваіх
трансцэндэнтных, эфемерных берагоў. З кожным
уздыхам маёй малітвы я ўсё бліжэй набліжаюся
да Цябе, майго адзінага прытулку.**

**Я не перастану спрабаваць, бо ведаю, што ты
з нецярпеннем чакаеш майго прыезду і прагнеш
майго вяртання!**

райская птушка

**Я — райская птушка: нябесная птушка,
створаная тваімі благаслаўлёнымі рукамі**

**Яна ўпрыгожыла мяне грацыяй і вытанчанымі
колерамі: пухам пяшчоты і залатымі пёрамі
духоўнага росквіту**

**Я ўзлятаў высока ў змрочнай, нахмуранай
атмасферы жыцця ў пошуках раю асалоды, і мае
яркія пёры былі запэцканыя цёмнымі плямамі
адчаю**

**Прыйдзі, Божа мой, і абмый птушку Твайго
раю прамянямі мудрасці і чыстымі, салодкімі
водамі спакою.**

Боскі скульптар

**Няхай кожны ўдар майго сэрца будзе новым
словам у паэме майго вечнага кахання да цябе.**

**Няхай кожны гук, які вымаўляюць мае вусны,
перадае благаслаўленыя вібрацыі Твайго святога
голосу**

**Няхай кожная мая думка будзе напоўнена
радасцю Тваёй прысутнасці**

**Няхай мая воля будзе напоўнена Тваёй боскай
жыццёвай сілай**

**Упрыгож усе мае думкі, выразы і памкненні
Тваёй ласкай**

**О найсвятейшы боскі скульптар, ствары маё
жыццё так, як Ты лічыш патрэбным, згодна з
Тваім унікальным задумам**

Ты мой абаронца

**Госпадзе, дапамажы мне не абудзіць звяроў
гневу і страсці ў неапрацаваных душах. Але калі
яны нападуць на мяне, я знайду прытулак у
скалістай пячоры Тваёй абароны ў маёй душы.**

**О, Боскі Абаронца! Без Цябе я не знайду ні
бяспекі, ні надзейнасці нават у самых
непрыступных чалавечых крэпасцях. Будзь маім
ахоўным покрывам і маім непакісным шчытом ад
выбуховых снарадаў нягод. І дабраславі мяне,
каб я мог вылечыць — праз святую хірургію —
усіх, хто пакутуе ад жыццёвых ран і аскепкаў.**

святых экстаз

**Калі твае паслядоўнікі моляцца, я збіраю
прамяні святога экстазу з іх вачэй і змешваю іх са
сваёй духоўнай гарачнасцю, каб прапанаваць іх
як асвятляльны напой маім прагнучым думкам;
каб яны пілі, пакуль не насыцяцца, а іх боль і
страхі не знікнуць.**

**А тым, хто шукае суцяшэння і камфорту, я
прапаную гэты чароўны напой у празрыстых
кубках, поўных шчырай шчырасці і добрых
намераў.**

**Няхай кожны, хто вып'е гэты дабраслаўлены
эліксір, адчуе трывалы экстаз, забыўшыся пра
свае праблемы і знікнуўшы свой боль!**

Ачысці мяне ў печы бедстваў

**Сыры метал майго жыцця плавіцца ў печы
няшчасцяў і выпрабаванняў, а ўся хлусня**

**ачышчаецца ў агні святых перажыванняў і
амбіцый**

**Боскі Творца, вызвалі мяне ад чалавечай
слабасці і дай мне волю, цвёрдую, як жалеза, і
духоўную рашучасць, як загартаваная сталь.
Дапамажы мне пераўтварыць маю вытанчаную
сутнасць у эфектыўныя інструменты
самадысцыпліны і сапраўднай рашучасці.**

**І мячом душэўнай раўнавагі я знішчу сваіх
унутраных ворагаў — мае лютыя звычкі, — якія
чакаюць мяне і спрабуюць перашкодзіць мне
пастаянна думаць толькі пра цябе.**

Будзь маім сонцам і маім месяцам

**О Госпадзе, пашлі прамені Тваёй мудрасці,
каб яны вялі мяне праз мае шчаслівыя дні
дасягненняў, і святло Твайго міласэрнага месяца,
каб асвятліць мае шляхі праз мае цёмныя ночы
смутку.**

Прыйдзі да мяне

**Ці настане світанак таго дня, калі вымаўленне
Твайго благаслаўлёнага імя выкліча паток слёз,
якія перапоўняць берагі майго невуцтва і
ачысцяць маё сэрца?**

**Тады ў возеры маіх сабраных слёз прарастуць
лілеі святой мудрасці, і іх святло развее маю
цемру на ўсю вечнасць.**

**О Сусветная Маці, якая пранізвае ўсё
існаванне, прыйдзі да мяне, бо нішто не можа
сцерці мой смутак і развеяць мой змрок, акрамя
аблічча Тваёй усеабдымнай міласэрнасці і Твайго
бясконцага спачування.**

Непарушныя сувязі

**Навучы мяне, Госпадзе, знаходзіць адзінства
з Табой ва ўнутраным спакоі і ў шуме свету. Не
мае значэння, цішыня ці шум акружаюць мяне,**

галоўнае, каб я адчуваў Тваю ўсеабдымную прысутнасць усюды і заўсёды.

Дык дазвольце мне рабіць сваю працу з радасцю

Ты нястомна працуеш і прыносіш усмешкі мільёнам шчаслівых сэрцаў. Дабраславі мяне, каб я, як і ты, меў нязгасную ўсмешку, працуючы на фабрыцы жыцця.

Няхай хвалі Тваёй сілы заўсёды танчаць на рацэ маіх штодзённых спраў

Боская Маці, гэтак жа, як Табе падабаецца ствараць атамы, кветкі і сусветы, навучы мяне сакрэту працы і стварэння з ураўнаважаным розумам і задаволенай душой.

Псіхічнае, псіхалагічнае і фізічнае вылячэнне
Дапамажы нам, о касмічны дух, ацаліць цела, зараджаючы яго сваёй касмічнай энергіяй, ацаліць розум бадзёрасцю і ўважлівасцю, ацаліць душу ад першапрычыны ўсіх прычын — невуцтва — выкарыстоўваючы найбольш эфектыўныя лекі: штодзённую святую медытацыю на Бога.

Пацверджанне вылячэння
О Боскі Дух, Ты стварыў маё цела, і таму яно моцнае і здаровае, бо Ты прысутнічаеш у ім. Ты — сама дасканаласць, і я створаны па Тваім вобразе; таму я здаровы і знаходжуся ў найлепшых умовах!

Афірмацыя для аздараўлення іншых
Ты — вобраз Бога, і Яго вечная жыццёвая сіла пранізвае кожную клетку і тканіну твайго цела. Уся твая істота пульсуе Яго боскай прысутнасцю; ты здаровы па Яго ласцы.

Будзь капітанам майго карабля

**Госпадзе, будзь капітанам карабля маіх
штодзённых спраў і вядзі яго да Твайго святога
берага, які ёсць бяспечнай прыстанню і спакоем
для стомленых.**

Агні памылковай глупоты

**У ночы памылак мы гналіся за міражом
падманлівага пачуццёвага шчасця; і, збіўшыся са
шляху духоўнага прагрэсу, мы спатыкнуліся ў
балотах расчаравання і страт.**

**Госпадзе, Ты заўсёды пільны і ўважлівы, не
дазволь полымю глупства, якое лунае над
плыткаводдзем страсцей і ілюзій, завабіць нас у
багну і пасткі нізкіх задавальненняў.**

**Мы — Твае дзеці, якія прагнуць дасягнуць
нашага нябеснага дому. Благаславі нас, каб мы
маглі дасягнуць нашай мэты, ідучы за ўнутраным
святлом пранікнення Духа, які ёсць Тваім святым
маяком, што вядзе і кліча нас плыць да Твайго
благаслаўлёнага берага!**

Я пачуў твой голас

**У многіх жыццях я чуў твой ціхі шэпт, які
казаў: «Вярніся дадому!»**

**Але яно згасла і знікла сярод шуму
неблаславёных жаданняў**

**Я пакінуў перапоўненыя чэргі жаданняў і
запрашу цябе ў цнатлівыя прытулкі майго сэрца**

**Калі я сяду паразважаць пра цябе, ці развееш
ты зямныя спакусы, якія ўсё яшчэ хаваюцца ў
кутках маёй памяці?**

**У цішыні душы маёй я ўсім сэрцам прагну
пачуць твой благаслаўлены голас**

Памінальная свечка

**Я магу згубіцца і блукаць па цёмных сцежках
і змрочных лабірынтах, але, о касмічная маці,**

**ахоўвай для сябе тонкую свечку памяці, каб
вятры сумневаў і няўпэўненасці не патушылі яе.**

**Я прасіў усяго зямнога, каб нарэшце
зразумець, што прагну толькі Цябе адной, Маці!
Прыйдзі і ніколі не пакідай мяне!**

Цемра знікае перад тваім святлом

**О, Боскі Настаўнік, дай мне зразумець, што
нават калі цемра майго невуцтва старая, як сам
час, з узыходжаннем Твайго святла цемра знікне,
быццам я ніколі і не існавала!**

Іграй на флейце майго жыцця

**О, міласэрны Госпадзе, сваімі рукамі
дапамажы сваім дзецям**

**Гавары маім голасам і выкарыстоўвай мой
розум, каб натхняць іншых**

**Дыхай маім дыханнем, бо ты адзіны, хто
здольны граць свае вечныя мелодыі на флейце
майго жыцця.**

Я — іскра ад твайго касмічнага агню

**У пачатку стварэння, калі іскры стварэння
выляталі з ваших вогненных грудзей, я спяваў з
хорам планетарных агнёў, якія абвяшчалі добрую
вестку пра ўзнікненне ваших светаў**

Я — вечная іскра ад твайго планетарнага агню

О, любячае і цярплівае Боскае Сэрца!

**Дапамажы мне аднавіць — праз медытацыю —
запавет любові і сяброўства паміж намі. Дазволь
мне ўсвядоміць, што ў маім благаслаўлёным
падарожжы да святога пашырэння — жыццё за
жыццём — ты і мой духоўны праваднік былі і
заўсёды будзеце маімі вечнымі і безмежнымі
сябрамі.**

Усведамленне асалоды

Вядома, калі я кажу, што Бог ёсць асалода, я таксама маю на ўвазе, што Ён вечна прысутнічае і свядома ўсведамляе сваё ўласнае шчаслівае існаванне. І калі мы прагнем адчуць вечную асалоду або боскую прысутнасць, мы, безумоўна, жадаем вечнага, нязменнага існавання і пастаяннага ўсведамлення або адчування гэтай асалоды.

У папярэдніх лекцыях мы з дапамогай рацыянальнага аргументу паказалі, што ўсе мы — ад найвышэйшага да найніжэйшага — імкнемся да шчасця, і гэта стала агульнапрынятым фактам пры разглядзе дзеянняў і матываў людзей.

Давайце крыху перафразуюем гэты аргумент: уявіце, што да нас прыйшла вышэйшая істота і сказала ўсім народам зямлі: «О людзі, я дару вам вечныя смуткі і бясконцыя пакуты з вечным існаваннем. Ці прымеце вы іх?» Вядома, ніхто не прыме такую прапанову, бо кожны жадае вечнага шчасця з вечным існаваннем. Разгляд чалавечых матывацый паказвае, што кожны чалавек жадае валодаць шчасцем.

Падобным чынам, ніхто не жадае знішчэння або самазнішчэння, бо нават сама думка пра іх выклікае жах і страх. Усе жадаюць вечнасці, але калі б нам прапанавалі вечнае існаванне без усведамлення гэтага існавання, мы б адмовіліся ад яго. Ніхто не жадае несвядомага існавання. Мы ўсе жадаем свядомага існавання бясконцага.

Дык што ж такое Бог? Калі б Бог быў нечым іншым, акрамя шчасця ці найвышэйшай радасці, калі б зносіны з Ім не прыносілі нам радасці ці не палягчалі нашага болю, мы б не жадалі Яго і не звярталіся б да Яго. Калі б Бог быў для нас чымсьці бескарысным, мы б не імкнуліся наблізіцца да Яго.

Якая карысць ад ідэі Госпада, які застаецца нам невядомым, прысутнасць якога мы не можам адчуць у сабе ці прынамсі ў некаторых аспектах нашага жыцця?

Якім бы ні было наша разумовае ўяўленне пра Бога, напрыклад: (Ён найвышэйшы або Ён існуе ўнутры нас і вакол нас), гэтае ўяўленне застаецца акружаным і ахутаным двухсэнсоўнасцю і таямніцай, пакуль мы не адчуем таксама Яго існаванне.

З-за гэтай блытаніны і неадназначнасці ў нашым разуменні Бога і нашым успрыманні Яго мы не можам зразумець Яго важнасць для нас і Яго практычную каштоўнасць для рэлігіі. Гэтая невыразная перспектыва не выклікае ў нас дастатковай перакананасці, і таму яна не змяняе нашага жыцця, не ўплывае адчувальна на нашы паводзіны і не матывуе нас прыкладаць неабходныя намаганні для пазнання Бога.

А што кажа сусветная рэлігія пра Бога? Яна кажа, што доказ існавання Бога знаходзіцца ўнутры нас саміх. Гэта ўнутраны вопыт. Вы павінны ўспомніць хаця б адзін момант у сваім жыцці, у малітве ці просьбе, калі вы адчувалі, што фізічныя абмежаванні і перашкоды зніклі ці амаль зніклі, і што дробная любоў і нянавісць, задавальненне і боль зніклі ў вашым розуме, а з вашага сэрца выцяклі чыстая радасць і спакой, і вы атрымлівалі асалоду ад спакою, непарушанага нічым радасцю і задавальненнем.

Хоць такое ўзнёслае перажыванне звычайна даецца не ўсім, няма сумненняў, што кожны з нас у нейкі момант часу, няхай гэта будзе ў малітве, пакланенні ці медытацыі, адчуваў некалькі хвілін духоўнага экстазу і чыстага спакою. Ці ж гэта не

доказ існавання Бога? Які іншы прамы доказ існавання і прыроды Бога мы можам прапанаваць, акрамя чыстай радасці, якую мы адчуваем у сабе падчас шчырай малітвы ці шчырага пакланення?

Нягледзячы на існаванне касмічных доказаў існавання Бога — ад наступства да прычыны, ад свету да Творцы свету — існуе таксама тэлеалагічны аргумент (звязаны з пошукам мэты прыроды), ад касмічных планаў і адаптацыі да гэтых планаў да Універсальнага Інтэлекту, стваральніка ўсіх планаў і адаптацый. Існуе таксама маральны аргумент: ад сумлення і пачуцця дасканаласці да бездакорнай Істоты, перад якой мы стаім, адказныя за свае абавязкі і адказнасць. Аднак трэба прызнаць, што гэтыя аргументы з'яўляюцца прадуктамі інтэлектуальных разважанняў рознай ступені, бо мы не можам валодаць поўным або непасрэдным веданнем Бога праз абмежаваныя здольнасці розуму.

Здольнасць мыслення, або інтэлект, забяспечвае фрагментарнае і ўскоснае ўспрыманне рэчаў. Успрымаць нешта інтэлектуальна азначае бачыць яго не ў адзінстве з ім, а асобна ад яго. Аднак інтуіцыя — гэта прамы сродак успрымання ісціны. Дзякуючы гэтай інтуіцыі можна дасягнуць шчаслівай свядомасці або боскага ўсведамлення.

Няма ніякіх рознагалоссяў наконт абсалютнага існавання шчаслівай свядомасці і свядомасці Бога, таму што, калі мы валодаем шчаслівай свядомасцю, мы адчуваем, што наша індывідуальнасць або наша абмежаваная асоба была трансфармавана і змененая, і што мы пераўзышлі дваістасць кахання і нянавісці, задавальнення і болю, дасягнуўшы ўзроўню, дзе абмежаваныя станы звычайнай свядомасці

становяцца выразна відавочнымі. Мы таксама адчуваем унутранае пашырэнне і ўсебаковае спачуванне да ўсяго. У гэтым стане шум свету знікае, хваляванне знікае, і ўнутры нас узнікае пачуццё адзінства існавання і яснае бачанне касмічнага святла. Усе прымешкі і адхіленні раствараюцца ў нішто, і мы адчуваем, быццам перайшлі ў іншы свет: да крыніцы вечнай асалоды і бясконцай шчаслівай вечнасці. Ці ж шчаслівая свядомасць не з'яўляецца свядомасцю Бога, праз якую праяўляюцца ўсе вышэйзгаданыя станы пазнання?

Такім чынам, відавочна, што Бога можна ўявіць як шчасце толькі тады, калі мы прынясем Яго ў сферу мірнага і радаснага чалавечага досведу. Тады Бог больш не будзе проста гіпотэзай, якая падпарадкоўваецца інтэлектуальным тэорыям. Ці не пераўзыходзіць гэтая ідэя Бога ўсе астатнія? Ён адкрывае Сябе ў нашых сэрцах як шчасце сузірання, у глыбокай малітве і шчырым пакланенні. Блаславёны той, хто мае спакойную душу!

Калі мы разумеем Бога такім чынам, гэта значыць як увасабленне асалоды, то мы можам зрабіць рэлігію ўніверсальнай неабходнасцю, бо ніхто не адмаўляе, што жадае дасягнуць асалоды. А калі хтосьці жадае дасягнуць яе правільнымі сродкамі, яго лічаць рэлігійным з-за яго блізкасці да Бога і ўсведамлення Яго, бо мы апісалі Бога як блізкага да сэрца ва ўвасабленні асалоды.

Гэтае пачуццё асалоды, або боскай усведамленасці, можа пранізваць усе нашы дзеянні і характар, калі мы дазволім яму. І калі мы здольныя захаваць яго, мы можам ацаніць

адносную рэлігійную каштоўнасць дзеянняў і матываў кожнага чалавека на гэтай зямлі.

Калі б мы ўсвядомілі, хаця б аднойчы, што дасягненне шчаслівай свядомасці — гэта наша рэлігія, наша мэта і наша канчатковае прызначэнне, то ўсе сумневы адносна значэння розных вучэнняў, рэкамендацый і забарон розных рэлігій свету зніклі б. Усё б інтэрпрэтавалася ў святле той стадыі развіцця, для якой гэтыя вучэнні былі прадпісаны і ўстаноўлены. Ззяла б святло праўды, раскрыліся б таямніцы існавання, і былі б асветлены дэталі нашага жыцця з яго разнастайнымі дзеяннямі і матывацыямі. Мы б змаглі адрозніваць рэальнасць ад ілюзіі, няспанне ад сноў. Мы б таксама ўбачылі марнасць звычаяў і традыцый, якія так часта ўводзілі чалавецтва ў зман і ўзводзілі бар'еры паміж людзьмі. Больш за тое, калі б рэлігію разумелі такім чынам, ніхто ў гэтым свеце — малады ці стары — не змог бы практыкаваць яе, няхай гэта будзе студэнт, рабочы, юрыст, лекар, інжынер, цесляр, настаўнік, рабочы, філантроп ці любое іншае жыццёвае становішча.

Калі рэлігія — гэта пазбаўленне ад пачуцця патрэбы і дасягненне асалоды, то хто б не хацеў стаць рэлігійным, ці хто б не імкнуўся стаць такім у большай ступені, калі б яго пазнаёмілі з правільнымі метадамі і спосабамі?

Таксама не варта засяроджвацца тут на множнасці рэлігій. Кожны ў свеце можа быць рэлігійным па-свойму і можа рабіць гэта больш паспяхова, выкарыстоўваючы эфектыўныя сродкі. Тут няма дыскрымінацыі па прыкмеце класа ці перакананняў, секты ці канфесіі, адзення ці клімату, узросту ці полу, прафесіі ці статусу, таму што гэта ўніверсальная рэлігія. Гэтак жа, як Бог

з'яўляецца фундаментальным слупом усіх рэлігій і вераванняў, радаснае прызнанне Яго — агульная нітка ў свядомасці прарокаў усіх рэлігій. Не варта меркаваць, што гэтая ідэя Бога абстрактная або не звязаная з нашымі духоўнымі надзеямі і памкненнямі.

Бог не такая істота, як мы, з нашымі абмежаванымі гарызонтамі і канчатковым чалавечым зрокам. Наша існаванне, свядомасць, пачуцці і творчыя здольнасці — гэта толькі цені Яго свядомасці і асалоды. Ён — абсалютная і трансцэндэнтная прысутнасць, у той час як наша існаванне, свядомасць і пачуцці абмежаваныя і звычайныя. Гэтыя рэчы бязмежныя ў істоце Бога; сапраўды, яны трансцэндэнтныя і бясконцыя.

Мы адчуваем Бога ў дасканалым спакоі і пазнаем Яго праз шчаслівае ўсведамленне. Які яшчэ доказ Яго існавання? У гэтым стане асалоды нашы духоўныя надзеі і памкненні знаходзяць выкананне і рэалізацыю ў Богу, гэтак жа, як нашы жаданні знаходзяць аб'ект або прадмет пакланення.

У свядомасці шчасця мы ўзвышаемся над радасцямі і смуткамі свету, але не пераадольваем неабходнасці выканання сваіх абавязкаў і абавязацельстваў.

Той, хто валодае самапазнаннем, ведае з упэўненасцю, што Бог — адзіны агент існавання, бо ўся сіла дасягненняў паходзіць да нас ад Яго. З культываваннем адчужанасці дробнае эга знікае і памяншаецца, і мы адчуваем, што выконваем прызначаныя нам ролі на сцэне свету, не падвяргаючыся псіхалагічнаму ўплыву станоўчых ці адмоўных абставін, любові ці нянавісці, звязаных з гэтымі ролямі. Гэтая гульня жыцця не мае ні

пачатку, ні канца. Кожны з нас павінен гуляць ролю, прызначаную нам Вялікім Рэжысёрам Сцэны, без скаргаў ці крыўды, з любові да спектакля і павагі да Рэжысёра. Тыя, хто дасягне свядомасці асалоды, адчуюць, што свет — гэта сцэна, і будуць выконваць сваю ролю ў меры сваіх здольнасцей і мастацкіх навыкаў, заўсёды памятаючы, што яны працуюць пад кіраўніцтвам і кіраўніцтвам Вялікага Рэжысёра Сцэны: Усемагутнага Бога, крыніцы ўсяго добра і радасці ў існаванні.

Мір вам

Пробліскі касмічнай свядомасці

Чалавек выглядае як чужынец, які падарожнічае

адзін па гэтым свеце

Людзі, якіх ён лічыць сваімі, насамрэч не такія

Нашы лёсы вызначаюць індывідуальны шлях
кожнага з нас, і ніхто не можа кантраляваць ці валодаць
іншым чалавекам

Тым не менш, мы не адны ў гэтым свеце, бо ёсць
блізкія адносіны з глыбокімі і трывалымі каранямі, з якіх
.мы чэрпаем падтрымку і радасць
?Хто гэтыя блізкія нам людзі

Яны не заўсёды з'яўляюцца членамі нашай сям'і, а
хутчэй тымі, з кім нас звязваюць моцныя сяброўскія
сувязі

Напрыклад, ёсць людзі, у якіх прынцыпы, у якія я
веру, былі выгадаваны і развіваліся. Яны цэняць мяне, і я
адказваю ім узаемнасцю на іх прыхільнасць і павагу, і я
адчуваю, што благаслаўлёныя сувязі аб'ядноўваюць нас
.у дабрыні, любові і міры

Мужчына і жанчына, якія аб'ядноўваюць сваё
жыццё, каб дапамагаць і натхняць адзін аднаго

высакароднымі каштоўнасцямі і ідэаламі, будуюць свой
шлюб на падмурку безумоўнага кахання
Развіццё чыстай і безумоўнай любові паміж мужам і
жонкай, бацькамі і дзецьмі, сябрам і сябрам, самім сабой
і ўсімі астатнімі — гэта ўрок, які мы прыйшлі ў гэты свет,
.каб вывучыць

Сапраўдны шлюб — гэта лабараторыя, дзе атрута
эгаізму, дрэннага характару і дрэнных паводзін
выліваецца ў прабірку цягнення, каб нейтралізаваць і
змяніць гэтыя пакуты матывуючай сілай кахання і
пастаяннымі намаганнямі дзейнічаць з высакароднасцю і
.годнасцю

Калі ў партнёра (А) ёсць пэўная рыса, якая правакуе
непажаданую рысу ў партнёра (Б), то партнёр (Б)
павінен зразумець, што для гэтага ёсць прычына, якая
зключаецца ў тым, каб выявіць схаваныя ў ім атруты,
каб ён мог распазнаць іх і пазбавіцца ад іх, і такім чынам
.ачысціць свой характар і прыроду

Найлепшае, чаго могуць пажадаць муж і жонка адно
аднаму, — гэта духоўная адкрытасць, якая прыносіць
такія добрыя якасці, як разуменне, цягненне, клопат і
.любоў

Але яны павінны памятаць, што духоўны рост нельга
.навязваць сілай іншаму чалавеку

Калі чалавек адчувае каханне ўнутры сябе і
перакладае яго на мову сваіх учынкаў, яго блізкія
адчуваюць яго добры ўплыў і адказваюць яму
.ўзаемнасцю любоўю і павагай

Калі шлюбныя пары не разумеюць вышэйшай мэты
шлюбу, яны могуць не атрымліваць асалоду ад
шчаслівага сямейнага жыцця

Залішняя сэксуальнасць, празмерная
фамільярнасць, крыўдная грубасць, непрыемныя
падзэрэнні, абразлівыя словы і ўчынкі, сваркі перад
дзецьмі, выплеск гневу і абвінавачванне ў праблемах

іншага партнёра — вось што нельга дапускаць, каб
.падрываць падмурак шлюбу

Муж і жонка павінны быць вернымі адзін аднаму, і
кожны павінен рабіць усё магчымае, каб зрабіць іншага
.шчаслівым ва ўсіх адносінах

Жыццёвыя партнёры не павінны пакідаць адзін
аднаго з-за адсутнасці ў аднаго духоўных схільнасцей, а
.павінны як мага даўжэй станоўча ўплываць на іншага

Шлюб — выдатная лабараторыя для развіцця
пяшчотных пачуццяў і ўзаемнай павагі

Гэта таксама школа развіцця добрай волі,
ачышчэння любові ад примешак і адмовы ад эгаістычных
.меркаванняў, каб служыць іншым і рабіць іх шчаслівымі

У сямейным жыцці важна паважаць пункт
гледжання іншага чалавека і ўстрымлівацца ад сварак і
сваркі з-за дробязяў. Узаемная павага спараджае
шчасце, у той час як прыніжэнне меркавання іншага
чалавека вядзе да эмацыйнай напружанасці, крыўды і
.атручвання атмасферы

Паспяховы шлюб грунтуецца на высокіх духоўных і
псіхічных якасцях, такіх як прамяністая любоў, дабрыня,
талерантнасць, эмпатыя, сяброўскае разуменне,
.адкрытасць і далікатныя пачуцці

Мужы і жонкі павінны адчуваць каханне адно да
аднаго і не абмяжоўваць гэта пачуццё пэўнымі
момантамі, інакш яны апынуцца на схіле нуды, крыўды
.ці нават узаемнай нянавісці, а магчыма, і разводу

Каханне мацнейшае за фізічную ці псіхічную
слабасць, і таму яно не павінна быць звязана ўмовамі
Каханне нельга адабраць у іншага чалавека сілай,
яго можна прыняць толькі як спантанны дар ад сэрца да
сэрца

Каханне расце і квітнее ў атмасферы талерантнасці і
.даверу, а памірае ў атмасферы рэўнасці і зайздрасці

Каханне жыве ў блізкасці - аддаленасці і памірае ў
памылковай знаёмасці
І сярод Ягоных знаменняў тое, што Ён стварыў для
вас з вас саміх дружак, каб вы знайшлі ў іх спакой; і Ён
усталяваў паміж вамі прыхільнасць і міласэрнасць.
Сапраўды, у гэтым ёсць знаменні для людзей, якія
.разважаюць
.і двое стануць адным целам

Першая і найважнейшая ўмова для шчаслівага
шлюбу — гэта адзінства духу, падабенства духоўных
схільнасцей і мэтаў, а таксама шчырае жаданне
дасягнуць гэтых мэтаў праз вучобу, намаганні і
.самадысцыпліну

Пары, якія маюць адзінства духу, змогуць зрабіць
свой шлюб паспяховым, нават калі іншыя фактары
недаступныя

Другая ўмова для паспяховага шлюбу —
падабенства інтэлектуальных, сацыяльных, экалагічных
.і іншых інтарэсаў

Трэцяе і найменш важнае патрабаванне, хоць яно
звычайна мае прыярытэт сярод неасветленых, — гэта
.фізічная прывабнасць

Фізічная прывабнасць хутка губляе сваю
прывабнасць і сілу, калі не выканана першая ці другая
.ўмова

* * *

Мы павінны быць актыўнымі ў гэтым свеце і рабіць
карысную і канструктыўную працу
Але калі мы скончым свае абавязкі, нам варта
.адпачыць і знайсці ў сабе спакой

Мы таксама павінны памятаць, што нашым нервам
патрэбны адпачынак і спакой, каб аднавіць жыццёвыя
.сілы і энергію

Калі ў нас спакойная нервовая сістэма, мы дасягнем
поспеху ва ўсім, што робім, і, больш за тое, будзем у
.гармоніі з самімі сабой і ў згодзе з Богам

* * *

:Ён сказаў групе паслядоўнікаў
Чаша твайго жыцця перапоўнена і напоўнена боскай
прысутнасцю, але з-за тваёй няўважлівасці ты не
адчуваеш гэтай блаславёнай прысутнасці
Калі вы слухаеце радыёперадачу, вы адчуваеце
.цесны кантакт з Богам

Калі напоўніць бутэльку марской вадой, шчыльна
зачыніць яе коркам, а потым кінуць у мора, вада ўнутры
бутэльні і марская вада не змяшаюцца. Аднак, калі
.выняць корак, яны адразу змяшаюцца
Такім чынам, мы павінны выняць корак
няўважлівасці і абыякавасці з бутэльні нашай
свядомасці, перш чым мы зможам дакрануцца да боскай
.прысутнасці

Ключ да раю і шчасця

На шчасце, мы можам пачаць у любы час і ў любым
месцы, засяроджваючыся на развіцці станоўчых якасцей,
якіх нам не хапае

Калі нам не хапае сілы волі, давайце засяродзімся на
вырашэнні гэтага аспекту, і праз свядомыя намаганні мы
.зможам умацаваць сваю волю з Божай дапамогай

Калі мы хочам вызваліцца ад страху, мы павінны
думаць пра мужнасць, і прыйдзе час, калі мы вызвалімся
.ад абдымкаў страху

Проста кажучы, усё, што нам трэба зрабіць, гэта
замяніць трывожныя думкі, ад якіх мы хочам пазбавіцца,
пазітыўнымі, канструктыўнымі. Гэта ключ да раю шчасця
і поспеху, і ён даступны кожнаму, хто хоча ім
.скарыстацца

* * *

Некаторыя могуць думаць, што немагчыма
паспрабаваць пераадолець нянавісць і натхніць
чалавецтва боскай любоўю, якую адчулі і абвясцілі
мудрыя, але існуе вялікая патрэба змяніць курс і
.змяніць нянавісць любоўю

Атэістычныя ідэалогіі змагаюцца з нябеснымі
законамі і спрабуюць выгнаць духоўныя паняцці з душ
людзей, і свет імкліва і шалёна імчыцца да невядомага
.месца прызначэння

Спрабуючы спыніць бушуючы шторм, мы часам
можам выглядаць як маленькія мурашкі, якія плаваюць у
акіяне, але мы не павінны недаацэньваць сілы добра,
якія Бог уклаў у чалавека, і не павінны прымяншаць тое,
.што мы можам зрабіць

Адзінае, што пазбавіць свету ад пакут — больш, чым
грошы ці любыя іншыя матэрыяльныя сродкі, — гэта
медытацыя і адпраўка хваль духоўнага ўсведамлення,
.якія адчуваюць медытуючыя

Мы павінны распаўсюджваць пасланні
добрачылівасці і добрачылівасці па ўсім свеце,
спрабаваць зразумець Божы план для чалавецтва і
працаваць у гармоніі з Яго мудрай універсальнай воляй
«Я сказаў яму: «Устань

Калі вы перажываеце ўсё, што адбываецца,
усміхаючыся і давяраючы Богу, без сумневаў, якія
закрадаюцца ў ваш розум, вы ўбачыце, як працуе боскі
закон

калі я планаваў лекцыйны тур па ,[У 1920-х гадах]

Сан-Францыска, у мяне на рахунку было толькі 200
долараў, якіх не хапіла нават на пачатак тура, і трэба
:было аплаціць вялікія рахункі, таму я сказаў
Бог са мной, Ён даверыў мне гэтую задачу і»
дапаможа мне яе выканаць, бо праца, якую я раблю, —
дзеля Яго, і Ён абавязкова дапаможа мне і палегчыць
.«мне жыццё

Нават калі ўвесь свет пакіне цябе, і ты будзеш
дакладна ведаць, што Бог з табой, Яго законы зробіць
для цябе цуды
Калі да мяне падышла сакратарка, і я расказала яму
пра суму грошай, якую маю ў банку, ён быў у шоку і
нават упаў на зямлю
«Я сказаў яму: «Устань
Ён адказаў, дрыжучы: «Мы трапім у турму, бо не
«!можам аплаціць рахункі, якія павінны
Я сказаў: «Мы не паедзем у турму. Праз сем дзён у
нас будуць усе грошы, неабходныя для гэтага
«лекцыйнага тура
Сумневы бушавалі ў ім, а мая вера заставалася
непахіснай
Мне не патрэбныя былі грошы для асабістай выгады
ці мэты, а хутчэй для распаўсюджвання боскага
паслання. Страх не пранікаў у маё сэрца, нягледзячы на
шматлікія цяжкасці, і я магу сказаць, што страх баіцца
мяне
Чаго ты баішся? Нішто не павінна цябе палохаць.
Сустракайся з усімі праблемамі з непахіснай верай у
Бога, і перамога будзе тваёй
Калі сэрца паглынутае Богам, чалавек можа
пераадолець усе перашкоды і перашкоды з Божай
дапамогай і благаслаўленнем
На тым тыдні, калі я ішоў перад гатэлем «Палас», да
мяне падышла пажылая жанчына і спытала: «Ці магу я з
«?вамi пагаварыць
Мы абмяняліся некалькімі словамі, і без усялякіх
уступаў яна сказала: «У мяне шмат грошай, магу я вам
«?дапамагчы
Я адказаў: «Мне не патрэбныя твае грошы, і чаму ты
«?прапануеш мне грошы, калі нават не ведаеш мяне
Яна адказала: «Але я цябе ведаю, я шмат пра цябе
«чула

Я адразу ж выпісаў чэк на 27 000 долараў
.(велізарная сума па тых часах) і ўбачыў у ім руку Бога

* * *

Калі чалавек не развіе інтуіцыю або здольнасць
інтуіцыі, ён будзе прымаць няправільныя рашэнні,
выбіраць непадыходзячых дзелавых партнёраў і
.ўцягвацца ў няправільныя асабістыя адносіны
Паколькі меркаванне аб сэнсарным успрыманні
грунтуецца ў першую чаргу на інфармацыі, атрыманай
розумам праз органы пачуццяў, калі пачуцці
падманваюцца знешнасцю, можна паверыць, што
.хтосьці цудоўны чалавек, не ведаючы, што ў яго ўнутры
Або ён можа падумаць, што знайшоў партнёра — ці
спадарожніцу жыцця — і ўступіць у шлюбныя адносіны,
якія могуць прывесці альбо да няшчаснага жыцця, альбо
.скончыцца разводам

Але інтуіцыя ніколі не памыляецца; яна не глядзіць
на магнетычную сілу ў вачах ці на прывабны твар
чалавека, а хутчэй дакладна адчувае і ўспрымае ў
.глыбіні сэрца сапраўдную прыроду гэтага чалавека
Адухаўленне амбіцый

Я ніколі не забуду словы, якія мне сказаў прадавец у
вялікай краме, куды я пайшоў купіць сабе паліто
Ён сказаў: «Сэр, я не хачу вам нічога прадаваць, я
.«проста спрабую высветліць, што вам менавіта трэба
Гэты добры чалавек не спрабаваў прадаць мне сваё
самае дарагое паліто, а паказаў больш таннае, якое мне
.падыходзіла ва ўсіх адносінах

Я адчуў палёжку, атрымаўшы тое, што мне было
трэба, па разумнай цане

Такім чынам, ён забяспечыў мне месца пастаяннага
.кліента сваёй кампаніі

Людзі павінны ўнесці духоўны элемент у свае
практычныя амбіцыі і падумаць аб тым, каб належным
.чынам задаволіць патрэбы сваіх бліжніх

Чалавеку недастаткова зарабляць грошы,
аказваючы паслугі і атрымліваючы грошы ўзамен, а
дастаткова працаваць, каб зарабіць грошы, і
выкарыстоўваць іх для стварэння аб'ектаў і ўстаноў, якія
.абслугоўваюць грамадскія патрэбы

Калі чалавек зарабляе вялікія сумы грошай і
адначасова дапамагае сваім партнёрам і супрацоўнікам,
яго багацце і дабрабыт павялічваюцца, і такім чынам ён
выкарыстоўвае сваё багацце, каб дапамагаць іншым, каб
яны маглі дапамагчы сабе. Гэта тое, што я называю
.«адухаўленнем амбіцый

Багатыя бацькі, якія пакідаюць сваім дзецям
велізарныя сумы грошай, стрымліваюць іх развіццё,
заснаванае на ўласным поспеху, і пазбаўляюць іх
.самастойнасці і радасці дасягненняў

* * *

Бог адкрыў сваю праўду ў розных праявах у
незалежных цывілізацыях, нацыянальнасцях і
індывідуальных менталітэтах

Праз гэтую вялікую разнастайнасць Бог даў нам
зменлівую і разнастайную карціну схаванага патэнцыялу
чалавека, і абавязак чалавека — вылучыць з гэтай
шматстайнасці найвышэйшыя і найлепшыя якасці і
.прывіць іх сабе, сваёй радзіме і свету
Гэта тое, што робяць асветленыя людзі ў любы час і
ў любым месцы

Яны апярэджваюць свой час на сотні гадоў і
дзякуючы сваім непрадузятым ідэям і росту
ўсведамлення дэманструюць універсальныя асновы
.ісціны, якія вечныя і непадпарадкаваныя часу
Гэтыя прынцыпы — сутнасць сапраўднага мастацтва
шчаслівага жыцця. Яны жыццёва важныя, прыдатныя і
неабходныя прынцыпы для поспеху і шчасця кожнага
.чалавека

Розніца паміж народамі, нацыямі, этнічнымі групамі і
рознымі дактрынамі не павінна запавольваць падзел
сярод людзей, а хутчэй служыць базавай мадэллю для
параўнання і выбару найлепшых характарыстык і
метадаў, якія спрыяюць развіццю ідэальнага чалавека і
.грамадства

Мастацтва ўпэўненасці ў сабе
Мала хто можа быць шчаслівым без маёмасці, ці
прынамсі без дастатковай колькасці грошай і здароўя
Большасці людзей патрэбныя пэўныя рэчы, каб
адчуваць сябе шчаслівымі, і іх шчасце залежыць ад
знешніх абставін, таму што розум не навучаны
атрымліваць асалоду ад безумоўнага ўнутранага
.шчасця

Чалавек можа думаць, што будзе шчаслівы — хай
дабраславіць вас Бог — калі атрымае ўсё, што, на яго
думку, яму патрэбна. Але жаданне нараджае жаданне, і
той, хто працягвае памнажаць свае жаданні, знойдзе
задавальненне гэтак жа далёка ад сябе, як Плеяды ад
.зямлі

Перш чым купіць што-небудзь, вы адчуваеце, што не
можаце без гэтага абысціся і што вы абавязкова павінны
гэта мець, незалежна ад цаны. Але як толькі вы гэта
атрымліваеце, ваша жаданне паступова змяншаецца, і
.вы пачынаеце думаць пра нешта лепшае, і гэтак далей

Поспех — гэта мастацтва самазадавальнення:

атрымай тое, што табе сапраўды трэба, а потым
.задавальняйся тым, што маеш

Многія рабочыя і служачыя трацяць свае грошы на
непатрэбныя рэчы і ў выніку патанаюць у даўгах
Я ведаў мужчыну і яго жонку, якія жылі ў прыгожым
доме ў горадзе. Кожны раз, калі яны бачылі тое, што
хацелі, яны адразу куплялі гэта, нават у растэрміноўку.
Але ў рэшце рэшт іх прыгожы дом стаў для іх крыніцай
.жаху

Яны не маглі аплачваць растэрміноўкі за рэчы, якія
назапашваліся ў іх доме, таму я аднойчы сказаў ім:
«Гэтыя рэчы не вашы, і яны вам не належаць, вы
пазычылі іх у растэрміноўку. Дык чаму б вам не
спрасціць сваё жыццё без гэтых пастаянных клопатаў,
«?якія руйнуюць увесь ваш спакой і задавальненне
З-за даўгоў, у якія яны ўпалі, яны ў рэшце рэшт
страцілі ўсё, што прымусіла іх вярнуцца да больш
.простага жыцця і пачаць усё спачатку
Ёсць здаровыя жаданні і бясплодныя жаданні.

Здаровыя, каштоўныя жаданні падобныя да
чыстакроўнага каня, які замест таго, каб весці вас у
даліну цемры, нясе вас да светлых гарызонтаў шчасця і
задавальнення. Абавязак чалавека — прааналізаваць
жаданні, каб вызначыць, ці будуць яны спрыяць шчасцю,
.ці аддаліць вас ад яго

Усё, што вызваляе вас ад матэрыялізму і набліжае
да сапраўднага шчасця, — гэта здаровае жаданне.
Ведайце, што сапраўдны поспех залежыць ад здаровых
.жаданняў, а не ад набыцця рэчаў за кошт іншых
Багацце, нажытае несумленнымі спосабамі, можа на
першы погляд здавацца паспяховым, але такое
празмернае багацце мучыць душу і пазбаўляе яе спакою.
Неспакойнае сумленне — даруйце за выраз — падобнае
да цеснага абутку, які можа выглядаць прыгожа, але
.пры кожным кроку цісне нагу

Чалавек з чыстым сумленнем знаходзіцца ў міры з
сабой, з іншымі і з Богам. Калі ваша сумленне чыстае, вы
можаце самастойна супрацьстаяць сусветнай
грамадскай думцы, і незалежна ад таго, наколькі густая
цёмра вакол вас, з Божай дапамогай вы зможаце прабіць
.цёмру святлом вашага асветленага сумлення

* * *

Нам не патрэбнае праслаўленне і хвала людзей, бо
.чалавечая прырода нясталая, а памяць кароткачасовая

Мы павінны імкнуцца да Божай удзячнасці і
адабрэння, бо каштоўнасць чалавека залежыць ад
прызнання, якое ён атрымлівае ад таго, хто выпрабоўвае
.сэрцы і ведае таямніцы

Калі мы чыстыя і пабожныя ў вачах Бога, то гэта
самае галоўнае

Калі мы робім добрыя справы, нам часам даводзіцца
пакутаваць, але стомленасць, дыскамфорт,
самадысцыпліна і разумовая падрыхтоўка — нішто ў
параўнанні з духоўным шчасцем, з якім не можа
.параўнацца ніякая зямная слава

Радасць тых, хто прыбывае, вялікая і аднаўляецца, а
мэта жыцця — дасягнуць гэтага вечнага шчасця, і
кожная высакародная ідэя набліжае нас на адзін крок да
.нашай канчатковай мэты

Такія думкі падобныя да ракі, якая вядзе да акіяна
душы, дзе пануюць спакой, задавальненне і ўнутранае
.шчасце

прарыў

Я прабіўся скрозь густы лес невуцтва

І я праклаў у ім сцежку святла

Спачатку я адзначыў некаторыя ўразлівасці і слабыя

бакі

Я рушыў услед за ім з кустамі калючай венікай

жаданняў

Пажар узмацніўся яшчэ больш

Полымя ўзнялося

І яно працягнулася, каб паглынуць пыхлівую гонар

І відавочнае невуцтва

І шалёныя, лютыя звяры пажадлівасці былі спалены

Пакуль я прабіраюся

Сярод попелу састарэлых чалавечых памылак

Я пракладу шлях усім, хто жадае перасекчы лес

невуцтва

* * *

У нашых адносінах з іншымі людзьмі вельмі важна
заўважаць і цаніць унутраныя якасці, якія яны выкавалі ў
сваім жыцці

Калі вы будзеце вывучаць іншых з адкрытым
розумам, вы зможаце зразумець іх і лепш ладзіць з імі, а
таксама вы зможаце даведацца, з кім вы маеце справу і
.як з ім абыходзіцца

Не размаўляй з філосафам пра скачкі, а з
.навукоўцам пра хатнюю гаспадарку

Нам варта высветліць, што важна для іншага
чалавека, і пагаварыць з ім пра гэта, а не абавязкова пра
.сябе

Спаборніцтвы паміж мужчынамі і жанчынамі
Здаецца, што канкурэнцыя паміж мужчынамі і
жанчынамі заўсёды існавала, але яны роўныя па
.сутнасці, і ні адзін з іх не пераўзыходзіць іншага
Чалавек павінен ганарыцца сваёй унутранай
каштоўнасцю, маральнымі моцнымі бакамі і важнымі
якасцямі, якія Бог уклаў у яго

Мужчына сцвярджае, што жанчыны эмацыйныя і
імпульсіўныя і не могуць справіцца з сітуацыяй разумна і
.мудра

Жанчына скардзіцца, што мужчына не можа
зразумець яе і ацаніць яе пачуцці
Але жанчыны здольныя да лагічнага мыслення, хоць
.эмоцыі — наймацнейшая сіла ў іх прыродзе
І чалавек здольны адчуваць, нават калі розум
дамінуе ў яго жыцці

Мэта складаецца ў тым, каб стварыць баланс паміж
розумам і эмоцыямі, каб ні адно не пераўзыходзіла іншае
.і не адмяняла яго ролю

Гэтага балансу можна дасягнуць, калі прадстаўнікі
абодвух полаў будуць вучыцца адзін у аднаго праз
.сяброўства і разуменне

У прасветленых мы знаходзім цудоўнае спалучэнне
мужчынскіх і жаночых якасцей, і калі мы дасягаем стану
ідэальнага балансу паміж розумам і эмоцыямі, мы
засвоілі вялікія ўрокі, дзеля якіх мы прыйшлі на гэтую
.Зямлю

* * *

Духоўныя імпульсы
Я — іскра касмічнага святла
Мая сутнасць — гэта не кроў і не косці
Хутчэй, гэта прамень ад боскага сонца
Я развію здольнасць канцэнтраваць увагу
Я буду чытаць добрыя кнігі і матэрыялы
І я паглыбляюся ў свае думкі
І ў дадатак да ўсяго
Я акунуся ў мора сваёй душы
І я разважаю пра таямніцы, якія Бог уклаў у яго
Прашу Цябе, Госпадзе
Каб знайсці адлюстраванне ў сваёй дзейнасці
І дзейнасць у маім роздуме
Каб усё маё жыццё
Падарунак кахання і вернасці табе
?Ці магу я цябе знайсці
?Хіба што ў святыні майго сэрца
Я пасаджу ружы братэрскай любові
У глебе сяброўства і вернасці
Госпадзе, абудзі нас ад хранічнага сну
Дазволь нам распазнаць Тваю прысутнасць,
праяўленую ў святле розуму
І ззяючы ў паходнях мудрасці
Я астыну ў басейне боскай любові
Схаваны за сценамі сузірання
?Што гэта за жыццё, што цячэ ў маіх жылах
?Ці дапушчальна, каб яно не мела боскай крыніцы
Паняцце выкідаў
!Думка не мае ні межаў, ні канца

Кожнае добрае слова ўвасабляе сабой паняцце
ўніверсальнай прыроды, бо добрыя словы і чыстыя думкі
маюць боскую крыніцу
Шмат хваль выдатных ідэй танчаць на грудзях мора
праўды
Нашы інтэлектуальныя праявы кансensusу — гэта
хвалі ў акіяне разумення і ведаў
?У чым сэнс эманацыі
Гэта абнаўленне жыцця і ўздым на больш высокія
ўзроўні
Што такое павышаны ўзровень і як гэта
?павышаецца
Мы павінны зразумець сэнс абнаўлення жыцця. Усё ў
.існаванні праходзіць працэс змен і трансфармацыі
Гэтыя змены альбо шкодныя, альбо карысныя для
таго, што змяняецца
Напрыклад, калі я вазьму брудную шклянку і моцна
?ўдару ёю аб зямлю, яна зменіцца, ці не так
Але такая змена не карысная; хутчэй, яна наносіць
шкоду таму, што было знішчана
Але калі памыць шкло і зрабіць яго празрыстым і
бліскучым, то змены пойдучь на карысць
Такім чынам, эманацыя азначае любую карысную
.змену, няхай гэта будзе фізічныя рэчы ці людзі
творчая дзейнасць
Існуюць тры катэгорыі людзей, якія валодаюць
:творчым духам
Выключная катэгорыя — незвычайны
сярэдні клас
і звычайная катэгорыя
Ёсць шмат тых, хто не падпадае ні пад адну з гэтых
катэгорый
:Чалавек любіць пытацца ў сябе
Ці спрабаваў я стварыць нешта новае і ўнікальнае,
?нешта, што прынясе карысць мне і іншым

Гэта адпраўная кропка для ўдзелу ў творчай
дзеянасці

Калі ён пра гэта не думаў, то ён адзін з тых, хто
лічыць, што ў яго няма здольнасці да творчасці, хоць ён і
валодае яе кампанентамі, але ўнушэнні, якія
прасачыліся ў яго з падсвядомасці, пераканалі яго, што
.паміж ім і творчасцю існуе велізарная адлегласць
Той, хто ідзе па жыцці, як лунатык, павінен
:абудзіцца, сцвярджаючы сабе
Я валодаю найвялікшым з чалавечых дароў —»

«духам творчасці

Кожны чалавек валодае іскрай здольнасцей і
ініцыятывы, што дазваляе яму ствараць нешта
ўнікальнае. Аднак уплыў навакольнага асяроддзя
падобны да гіпнозу, і абмежаваную чалавечую
свядомасць лёгка падмануць, калі чалавек не пільны і не
ўстойлівы да негатыўных уздзеянняў навакольнага
.асяроддзя

Той, хто кажа сабе: «Усе дарогі добра пратапаныя і
перапоўненыя, дык які сэнс спрабаваць?», дазваляе сабе
трапіць пад гіпнатычны ўплыў свецкай свядомасці, якая
стрымлівае рашучасць, і гэта тлумачыць, чаму многія
людзі не дамагаюцца поспеху ва ўсіх аспектах жыцця,
.таму што ім не хапае духу творчасці

Чалавек павінен прытасоўвацца да жыццёвага
вопыту ў адпаведнасці з тым, што дыктуе яму сумленне і
што падказвае яму сэрца, і не дзейнічаць без стараннага
абдумвання

Той, хто мае моцную веру ў глыбіні душы, Бог
дадасць яму веры, сілы і рашучасці дасягнуць таго, да
.чаго ён імкнецца ў жыцці
Я цвёрда давяраю Богу і моцна веру ў Яго дапамогу,
таму Ён адарыў мяне блаславёнай духоўнай сілай,
непахіснай сілай волі, якая заўсёды стварала для мяне

магчымасці, адчыняла мне дзверы і пракладала перада
.мною незлічоныя шляхі, па Яго ласцы
Сапраўднае і трывалае шчасце толькі ў Богу
Боскія веды — гэта скарб; той, хто іх знайшоў, не
жадае нічога іншага

У Богу, і ні ў кім іншым, ёсць бяспека. Ён — адзіны
.прытулак і выратаванне ад усіх страхў і клопатаў
Інакш у гэтым свеце няма сапраўднай бяспекі
Таму трэба прыкласці ўсе намаганні, каб
пазнаёміцца з ім і мець зносіны з ім раніцай і ўвечары, а
таксама ва ўсёй працы, якую мы робім, і ў выкананні
.абавязкаў

Дзе б ні быў Бог, там няма ні страху, ні смутку
Тых, хто ведае Яго, не хвалююць ні зямныя падзеі, ні
розныя бедствы, бо яны ў бяспецы дзякуючы Божай
.прысутнасці з імі і Яго абароне
Маленне

О, Госпадзе

Нягледзячы на тое, што святло твайго кахання
часам зацямяецца злом свету
Але мы шмат працуем, каб паказаць ваша святло
Няхай ззянне вашага благаслаўлёнага святла
працягвае цячы

Яно свеціцца сярод цемры і цалкам рассеівае яе
Я адчуваю, як твая слаўная сіла пранізвае маё
існаванне

З вашай дапамогай і благаслаўленнем тыя, хто
любіць дабро, могуць

Пераадоленне зла свету

І тваё каханне застаецца найвялікшай сілай

Што трэба ўкараніць у розумы і сэрцы

Каб ліквідаваць войны

Беспарадкі і хваляванні

Я адчуваю боль чалавецтва

Я хачу зрабіць усё магчымае, каб палегчыць пакуты
чалавецтва
Благаславі нас, Госпадзе, каб мы маглі ўзняць
паходні Тваёй любові і Твайго святла
Куды б мы ні павярнуліся і куды б мы ні пайшлі
Я хачу быць з тымі, хто цябе любіць
І я хачу атрымліваць асалоду ад чуцця Твайго
найсвяцейшага імя
Ты — першае і апошняе каханне ў маім сэрцы
Благаславі ўсіх, каб яны маглі адчуць Тваю любоў і
славу
Давайце пакінем марныя амбіцыі і фантастычныя
мары
Мы напоўнены тваёй цудоўнай любоўю
Я хачу расказаць іншым пра тваю любоў і твае цуды
Улічы ў нас пастаяннае ўсведамленне Тваёй любові
І нецярплівае жаданне дакрануцца да тваёй боскай
прысутнасці
Дазволь нам пакінуць усё, што адштурхоўвае нас і
трымае далей ад Цябе
Ты адзін — вечная, непахісная і абсалютная праўда
Няма жыцця без цябе
Вызвалі ўсіх, як ты вызваліў мяне
І я дзякую табе ад глыбіні душы
Каб даць мне гэтую бласлаўёную радасць
Які суправаджае мяне днём і ноччу
Ціхая дзейнасць і актыўная цішыня
Чалавек павінен марнаваць свой час не толькі на
набыццё грошай, але і на фізічныя практыкаванні,
чытанне, медытацыю, любоў да Бога і спакойныя і
.непарушныя паводзіны
Мы павінны навучыцца быць ціхімі і актыўнымі, і
напаўняць свае штодзённыя справы тым спакоем, які
.атрымліваем ад роздумаў пра Бога і самааналізу

Мы павінны выконваць сваю працу з любоўю да
абавязку і прымаць вынікі з псіхічнай раўнавагай, не
.прыніжаючы поспех і не расчараўваючыся з-за няўдач
Просім Цябе, Госпадзе, дапамажы нам жыць у міры ў
свеце, дзе Твая праўда — наш правадыр, лідар і
настаўнік, каб мы маглі жыць у братэрскай любові і
развіваць нашы целы, розумы і душы збалансавана, каб
Твой нябесны спакой мог адкрывацца праз наша жыццё і
.штодзённыя справы

Дазвольце нам, шчасліва надзеленыя здароўем,
кампетэнтнасцю, эфектыўнасцю і мудрасцю, натхніць
нашых бліжніх раскрываць сваю вытанчаную натуру і
.высакародныя якасці

Няхай святло Тваёй любові ззяе на алтары нашай
тугі па Табе

І дазволь нам мець магчымасць абудзіць Тваю любоў
у кожным сэрцы

* * *

Адзін з вучняў спытаў пра найлепшы спосаб
:дасягнуць унутранага спакою, і настаўнік сказаў
Працуйце над супакоем трывожных думак, якія
імчацца вонкі, і накіроўвайце іх унутр
Працуйце над гарманізацыяй сваіх думак і жаданняў
з дастатковымі і поўнымі фактамі, якія ўжо існуюць у
.вас

Тады вы адчуеце салодкую гармонію, якая пранізвае
вашу істоту і ахінае ваша жыццё і ўсю прыроду
Калі вашы надзеі і чаканні супадаюць з гэтай
прыроджанай гармоніяй, вы будзеце лёгка і гладка ісці
.па жыццёвых сцежках і ўзлятаць на крылах спакою
І ў гэтым заключаецца глыбіня і прыгажосць жыцця
душы

* * *

Часам ідэі мацнейшыя за словы

Чалавечы розум — наймагутнейшы перадатчык і
прыёмнік з усіх
Калі вы пастаянна трансліюеце пазітыўныя думкі і
зараджаеце іх энергіяй любові, гэтыя думкі пакінуць
.добрае ўражанне на іншых
Падобным чынам, калі вы адпусціце думкі,
напоўненыя зайздрасцю ці нянавісцю, іншыя ўспрымуць
.гэтыя думкі і адрэагуюць на іх падобнымі думкамі
Я прашу Бога падтрымаць вашы намаганні сваёй
сілай і дабраславеннем
Напрыклад, калі муж адхіляецца ад правільнага
шляху, жонка павінна папрасіць Бога дапамагчы ёй і
пазбавіць яе сэрца ад рэўнасці і крыўды, а таксама
прымусіць мужа ўсвядоміць сваю памылку і вярнуцца на
.правільны шлях
Калі малітва шчырая, а намеры чыстыя, жаданыя
змены адбудуцца з Божай дапамогай

* * *

Я часта выкарыстоўваў сілу волі, каб пераадолець
звычку, якая спрабавала авалодаць мной
Калі я еў пэўныя віды ежы і адчуваў абмежаванне ў
жаданні да іх, я ўстрымліваўся ад гэтай ежы, пакуль
.жаданне не знікла

Калі я паехаў у Сінгапур, я знайшоў там смачны
фрукт, але я сачыў за сабой, каб не выклікаць у сябе цягі
да яго, бо разумеў, што калі я не буду ўважлівы і не буду
прымаць меры засцярогі, то буду хацець яго раніцай,
.днём і ноччу, і такім чынам мы абмяжоўваем сябе
Хоць у той дзень я вельмі атрымліваў асалоду ад
садавіны, я не сумаваў па ёй і не шкадаваў аб яе
.адсутнасці на наступны дзень

Калі мы засяроджваемся на тым, што нам
падабаецца, нам няма чаго баяцца. Мы павінны ставіць
.сваю свабоду вышэй за ўсё

Калі я кажу, што не буду чагосьці рабіць, рашэнне
?канчатковае і незваротнае. Хіба гэта не свабода
Як цудоўна дзейнічаць не па звычцы ці ў адказ на
чужыя спробы заваяваць нас, а таму, што так дыктуе
!мудрасць

Калі мудрасць пераконвае нас зрабіць нешта, нішто
не павінна перашкаджаць нам зрабіць гэта, пры ўмове,
што мы кіруемся мудрасцю
Карысную звычку можна выпрацаваць з дапамогай
сілы волі і мудрасці. Я маю здольнасць аддаваць
.перавагу таму, што падказвае мудрасць
Першапачатковыя шаблоны або архетыпы большасці
людзей сталі настолькі замацаванымі, што яны не
могуць іх змяніць, але тыя, хто захоўвае свае ідэі
гнуткімі праз ветлівасць і самакантроль, могуць лёгка
.змяніць іх да лепшага

Розум павінен быць падатлівым, як гліна. Мудрасць
дае такую гнуткасць, і гэта тая свабода, якой я хачу, каб
.карысталіся іншыя

Калі чалавек вызваляецца ад путаў звычкі, ён
адкрывае, што няма большага шчасця, чым дзейнічаць,
.кіруючыся свабодным выбарам і перакананнем у сабе
Чалавек не павінен дазваляць абставінам біць яго
кулакамі і аплявухамі, а рабіць усё магчымае, каб
.пераадолець абставіны
Той, хто мае моцную волю, пераадолее ўсе цяжкасці
з Божай дапамогай

* * *

Кожнае фізічнае дзеянне мае псіхічны аналаг
Мы выкарыстоўваем сваю фізічную сілу для
выканання пэўных дзеянняў, але дзеянне мае крыніцу ў
думцы і кіруецца разумовым правадніком
Крадзеж — гэта зло; але найвялікшае зло — гэта
разумовы акт крадзяжу, які адкрывае шлях для

фізічнага крадзяжу, бо розум — сапраўдны галоўны
.геній

Любы няправільны ўчынак, якога чалавек хоча
пазбегнуць, павінен спачатку быць выгнаны са свайго
розуму

Калі вы засяроджваецеся толькі на фізічным акце,
вельмі цяжка атрымаць кантроль
Увага павінна быць засяроджана на розуме і
выпраўленні памылковых уяўленняў, і тады дзеянні
.будуць выкананы аўтаматычна, гладка і паспяхова

* * *

Калі вы адчуваеце спакой
У кожным руху
Ад рухаў твайго цела
І ты адчуваеш спакой у сваіх думках
І ў тваёй волі
І ў тваім каханні
І яна адчувае спакой
І ў боскай прысутнасці
У вашых амбіцыях

Памятай, што ты
Тваё жыццё дайшло да Бога
Пахвала, крытыка і ліслінасць
Ліслінасць можа быць добрай, калі яна
падштурхоўвае кагосьці да добра, але яна з'яўляецца
шкоднай, калі выкарыстоўваецца для таго, каб хаваць
духоўныя раны, прымушаючы іх гніць і тым самым
.атручваць душу хваробай невуцтва
Большасць людзей любяць ліслінасць, гэтак жа як
многія любяць есці мёд, не разумеючы, што частка яго
.можа быць атрутнай

Акрамя пахвальных слоў іншых, нашы ўласныя думкі
часта апраўдваюць нашы шкодныя недахопы і хаваюць
вялікія псіхалагічныя абсцэсы, якія могуць лопнуць і
.атруціць усё духоўнае жыццё чалавека

Такім чынам, ліслівасць іншых да нас і шэпт нашых
камфортных думак прыемныя для слыху, а наша
.мудрасць трапляе ў палон атрутных слоў ліслівасці
Ёсць шмат тых, хто свядома і наўмысна марнуе
грошы, час, здароўе і нават маральнасць з-за
.падманлівых слоў фальшывых сяброў

Шмат душ было загублена, таму што не
прыслухаліся да мудрых парад і паддаліся спакусе
.салодкіх размоў, якія ўтрымлівалі хітрасць і злосць
Жыць у пекле з адным сумленным, прамым
чалавекам лепш, чым жыць у раі з дзесяццю
гладкаслоўнымі, злымі людзьмі. Ліснікі ператвараюць
рай у пекла, а добрыя, верныя сябры ператвараюць
.пекла ў рай

Мы павінны заўсёды казаць праўду, і ў той жа час
мы павінны пазбягаць раніць іншых словамі, якія могуць
быць праўдзівымі, але з'яўляюцца жорсткімі і не вядуць
.да станоўчага выніку

Напрыклад, калі вы звяртаецеся да сляпога
чалавека словамі «Ты сляпы», то маеце на ўвазе праўду,
але такі тып мовы непажаданы і выклікае крыўду, таму
.такога крыўднага стылю варта пазбягаць

Не рэкамендуецца крытыкаваць таго, хто не хоча,
каб яго крытыкавалі, але карысна выслухаць добрую
крытыку, і цудоўна прымаць рэзкую, але правільную
.крытыку з усмешкай і сяброўскай падзякай

У аднаго мудрага чалавека быў сябар, які вельмі
крытычна ставіўся да яго, і паслядоўнікі мудрага
чалавека былі раздражнёныя гэтай крытыкай. Аднойчы
адзін з вучняў прыйшоў да свайго настаўніка з радасцю і
сказаў яму: «Радуйся, настаўнік, бо твой вораг, той, хто
.«шукаў недахопы, памёр

Мудрэц расплакаўся і сказаў: «О, якая вялікая
страта! Мой найлепшы духоўны крытык памёр, і я
.«адчуваю, як маё сэрца разрываецца

Большасць людзей не любяць канструктыўную,
праніклівую крытыку і замест гэтага аддаюць перавагу
ахвяраваць усім дзеля ліслівасці і адварочвацца ад
шчырых слоў мудрых людзей і іх дакладнага
.прадбачання

:Чалавек павінен час ад часу задаваць сабе пытанне

Ці ж мяне падманулі салодкія словы, ці я дазволіў
рукам эгаістычнай ліслівасці абмежаваць маю мудрасць і
!?асляпіць маю праніклівасць

Казка пра святога і прывіда воспы
Калі адзін з праведных Божых святых позна ўначы
разважаў, яму з'явіўся жахлівы прывід воспы, калі ён
:увайшоў у вёску, дзе жыў, і ён закрычаў ёй
Заставайся там, дзе ты ёсць, прывід, і вяртайся»
туды, адкуль прыйшоў. Ты не павінен крыўдзіць
.«жыхароў горада, дзе я пакланяюся Богу

Прывід адказаў: «Я вазьму толькі трох чалавек, не
больш, у адпаведнасці з законам кармы і выконваючы
.«свой касмічны абавязак

Вартаўнік неахвотна прыняў тлумачэнне
На наступны дзень трое чалавек памерлі ад воспы, а
на трэці — яшчэ некалькі, і кожны дзень пасля гэтага
некаторыя вяскоўцы становіліся ахвярамі гэтай
.жудаснай хваробы

Лічачы, што стаў ахвярай вялікага падману, святы
глыбока разважаў і заклікаў прывіда. Калі той з'явіўся,
:сваго забараніў яму, кажучы

Ты падмануў мяне, Прывід, і не сказаў праўды, калі
.сказаў, што возьмеш толькі трох чалавек

Прывід адказаў: «Клянуся Найвышэйшым Духам,
.«што я сказаў праўду

Вартаўнік сказаў: «Ты абяцаў мне, што забярэш трох
.«чалавек, але хвароба забрала дзясяткі жыццяў

Прывід адказаў: «О сябар Божы, я ўзяў толькі трох,
.«астатнія памерлі ад страху

Ведайце, сябры мае — няхай Бог памножыць вашы
веды, — што страх стварае ў чалавеку негатыўную
вібрацыю, акружаючы яго тым ці іншым чынам,
абкручваючы яго нябачнымі вярхоўкамі, ад якіх цяжка
пазбавіцца, і робячы яго больш успрымальным да
ўспрымання ўсяго негатыўнага ў навакольных, таму яго
.акружаюць нездаровыя хвалі

У такім выпадку ён наклікае на сябе хваробу,
расчараванне, безнадзейнасць, сумневы, пакуты, смутак
.і, магчыма, нават смерць

Сіла волі: касмічны актыватар
Кожны рух цела азначае рух волі
Праз сістэму сілы волі энергія бесправадным шляхам
перадаецца ў цела, выкарыстоўваючы энергію, якая
захоўваецца ў мозгу, і разумную касмічную энергію, якая
.акружае цела

Калі вы стаміліся, вы можаце забяспечыць арганізм
энергіяй, еўшы, удыхаючы кісларод, піўшы ваду ці іншыя
.вадкасці

Але калі вы напружваеце рукі і цела, каб падняць
цяжкую вагу, вы ўносіце энергію ў сваё цела праз
нябачную сілу волі

Калі вы напружваеце цела з свядомай
канцэнтрацыяй (пакуль яно не пачне вібраваць без
напружання), вы дакранаецеся да касмічнай энергіі
.Бога, надзеленай інтэлектам

Вось як мы можам генэраваць энергію або
актыўнасць у целе не з матэрыяльных крыніц па-за
целам, а з боскай крыніцы, якая схавана і існуе як
.унутры, так і па-за целам

Каб атрымаць доступ да касмічнай энергіі і
скарыстацца ёю, трэба спачатку знайсці адсутную
сувязь паміж свядомасцю і матэрыяй, паміж целам і
душой. Гэтую сувязь можна знайсці, засяродзіўшыся,

памедытуючы і ўсвядоміўшы сапраўдную прыроду сябе і
.яго сувязь з боскай свядомасцю
Жыццё — гэта караван
Многіх з тых, хто быў з намі ў мінулым годзе, зараз
няма з намі, і хто ведае, хто будзе тут у наступным
?годзе

Гэта жыццё, і яго падарожжа працягваецца. Гэта
.караван, з якім мы падарожнічаем нядоўга
Некаторыя з нашых спадарожнікаў трапілі ў бездань
страт, але калі боль, які яны церпяць, ахоплівае іх, яны
пачнуць шукаць кіраўніцтва і настаўлення ў Гаспадара
каравана, які таксама з'яўляецца Гаспадаром гэтай
.зямлі: Усемагутнага Бога

Нягледзячы на тое, што ў гэтым каравана мы
падзеленыя, і пачатак і канец ахутаны таямніцай, жыццё
ўсё яшчэ мае глыбокі сэнс: нагадвае нам пра важнасць
.шчырага пошуку Бога

:Гэты свет можна параўнаць з п'есай
Гэта жыццё — гісторыя, расказаная персанажам,
.ноч — гэта вокладка, а дзень — гульнявая пляцоўка
Акцёры не з'яўляюцца з нічога. Ёсць закуліссе, і
пасля таго, як іх ролі скончаны, акцёры не перастаюць
жыць, а хутчэй знікаюць за заслонай эфіру ў пошуках
.спакою

Мы тут, згодна з планам Боскага тэатральнага
рэжысёра, каб некаторы час сыграць свае ролі на гэтай
.жыццёвай сцэне, а потым пакінуць яе
Мы не паміраем у традыцыйным разуменні смерці, а
хутчэй знікаем за заслонай часу, згодна з указаннем
.рэжысёра касмічнага тэатра

Мы будзем з'яўляцца на сцэне жыцця зноў і зноў,
пакуль не авалодаем спектаклем і не будзем належным
чынам выконваць свае ролі ў адпаведнасці з боскай
.воляй

Калі мы палепшым сваю працу і будзем выконваць
волю Вярхоўнага Кіраўніка і Планавальніка, не губляючы
мужнасці і не ўмешваючыся ў дэталі боскага плана, нам
больш не трэба будзе спрабаваць зноў, але мы станем
бесмяротнымі слупамі ў структуры вечнага існавання,
.пастаяннымі жыхарамі Царства Нябеснага
Яны будуць знаходзіцца ў ім вечно
Хто пераможа, таго зраблю слупом у храме Маім, і}
{ён ніколі больш не выйдзе адтуль

* * *

Спачатку я вагаўся, ці варта мне станавіцца
настаўнікам, бо патрабаванні і наступствы велізарныя і
страшныя, бо настаўнік павінен быць амартызатарам, і
як толькі ён пачынае турбавацца і разгубляцца, ён не
.можа дапамагчы тым, хто просіць яго аб дапамозе
Сапраўдны настаўнік павінен любіць усіх, разумець
чалавецтва і ведаць Бога
Калі мой настаўнік (Шры Юктішвар) сказаў мне, што
мая роля ў гэтым жыцці — роля духоўнага настаўніка, я
.заклікаў бясконцую сілу Бога падтрымаць мяне
Калі я пачаў чытаць лекцыі, я вырашыў гаварыць не
зыходзячы з ведаў кніг, атрыманых у выніку
тэарэтычных даследаванняў, а з унутранага натхнення,
цалкам усведамляючы, што за ўсімі маімі словамі стаіць
творчая сіла, крыніцы якой ніколі не высыхаюць, а
.крыніца якой ніколі не вычэрпваецца
Гэтая сіла таксама выкарыстоўвалася ў іншых
сферах, каб дапамагчы іншым у іх працы і рознымі
.спосабамі
Я выкарыстаў чалавечы розум, каб падкрэсліць
бесмяротнасць
Я не сказаў: «Зрабі гэта для мяне, Госпадзе», а
хутчэй: «Я хачу зрабіць гэта, Госпадзе, і прашу Цябе
.«кіраваць мной, натхняць мяне і ўзяць мяне за руку

Можна рабіць дробныя рэчы выключна незвычайным
спосабам
Ён павінен быць найлепшым у сваёй галіне і не
дазваляць свайму жыццю працягвацца звычайным
чынам

І зрабіць нешта карыснае, чаго ніхто раней не рабіў,
нешта, што здзівіць свет
І каб прадэманстраваць, што творчы, інавацыйны
боскі элемент дзейнічае праз яго і праз яго
Трэба мець непахісную рашучасць і цвёрдасць ісці
па жыццёвых сцежках, не дазваляючы думкам пра
няўдачы і мінулыя памылкі станавіцца перашкодай на
.шляху

Жыццё можа быць цёмным, могуць узнікнуць
цяжкасці, а магчымасці могуць быць страчаныя, але
вучань не павінен казаць сабе: «Бог пакінуў мяне, і мой
.«лёс прадвызначаны

Хто можа прапанаваць якую-небудзь дапамогу
?такому чалавеку

Сям'я чалавека можа адхіліць яго, лёс можа
пакінуць яго — згодна з яго ўспрыманням — і чалавечыя
і прыродныя сілы могуць змовіцца супраць яго, але ён
можа, па ласцы Божай і духу творчасці ўнутры сябе,
адбіць усе супрацьлеглыя напады і трыумфальна ісці да
.раю сапраўдных дасягненняў

Нават калі ты пацярпіш паразу сто разоў, вырашы,
.што ты пераадолееш цяжкасці і атрымаеш вянок славы
Расчараванне не вечнае, а фрустрацыя — гэта
часовае выпрабаванне

Бог хоча, каб мы былі пераможцамі ў жыцці і
праяўлялі ўсю сілу ў сабе, каб мы маглі паспяхова
выконваць сваю найвышэйшую ролю на жыццёвай
.сцэне

У пекле з мудрацом

Калісьці на беразе бласлаўёнай ракі жыў набожны аскет. Ён правёў шмат гадоў свайго жыцця ў глыбокім разважанні, але, на жаль, яго намаганні не былі плённымі, і ён не цешыўся тым, што пажынае багаты ўраджай спакою, нягледзячы на свае намаганні ў пошуку і даследаванні сакрэтаў жыцця і крыніц шчасця. Нягледзячы на тое, што вакол нашага сябра ўвесь час лунала нябесная атмасфера прыгожых краявідаў, добрых душ, каштоўных кніг і бласлаўёных колаў успамінаў, яго розум усё роўна працягваў думаць пра найбольш прыдатныя спосабы абрабаваць людзей і .нашкодзіць ім

Гэтыя думкі былі па-за яго кантролем і, здавалася, вынікалі з старажытных кармічных прычын. Чым больш ён спрабаваў выгнаць гэтыя непажаданыя думкі, тым больш яны ахоплівалі яго розум, парушаючы яго спакой і .пазбаўляючы яго спакою

Нарэшце ён паабяцаў сабе: «Я буду працягваць маліцца і прасіць, і не спынюся, пакуль не вызвалюся ад гэтых трывожных думак, якія парушаюць мой спакой .«падчас медытацыі

Прайшла гадзіна, потым дзве, і злыя думкі нахлынулі на яго галаву, як ураган, абрынуўшыся на .структуру яго задумення і моцна яго страсянуўшы. Нарэшце, пасля трох гадзін напружаных намаганняў, трывожныя думкі раптоўна зніклі з яго галавы, і замест іх ён убачыў у цудоўным бачанні .святога Божага, які стаяў перад ім у плоці і крыві. Прамяністая святая не толькі з'явілася жывой, але і :загаварыла з найвялікшай пяшчотай, кажучы: «Сыноч мой, у папярэднім увасабленні ты быў прафесійным злодзеем, які не меў ні найменшай клопату, акрамя як лавіць іншых у пасткі і рабаваць іх маёмасць. Але незадоўга да смерці тваё сумленне прачнулася, і ты вырашыў выправіць сябе і паабяцаў

сабе, што зменіш свае ганебныя паводзіны і пойдзеш
шляхам дабра. Па гэтай прычыне ты нарадзіўся ў гэтае
жыццё з моцным духоўным намерам быць добрым
чалавекам, але, тым не менш, ты таксама прынёс з сабой
дрэнныя думкі, якія былі ў цэнтры твайго жыцця ў
.папярэднім увасабленні

Вельмі шкада, сыноч мой, што ты жывеш у гэты»

блаславёны час, акружаны добрымі сябрамі, коламі
ўспамінаў і роздуму, але, нягледзячы на ўсё гэта, ты
жывеш у пекле псіхалагічнай трывогі і разбуральных,
.«бурных думак

Пасля хвіліны маўчання вартаўнік працягнуў сваю

:прамову

Такім чынам, згодна з універсальным законам, і
паколькі вы не зрабілі ўсё магчымае, каб скарыстацца
духоўнымі магчымасцямі, даступнымі вам у гэтым
увасабленні, калі вы не падвоіце свае медытатывныя
намаганні зараз, у момант смерці вам давядзецца
:выбіраць паміж двума рэчамі

Або жыць у раі з дзесяццю дурнямі, альбо жыць у»

пекле з адным мудрым чалавекам, што б вы аддалі

«?перавагу

:Вучань адказаў без ваганняў

О сябар Божы, я аддаю перавагу жыць у пекле з»
адным мудрым чалавекам, бо ведаю з уласнага досведу,
што дзесяць дурняў робяць з раю пекла, а я веру ў сваім
сэрцы і ведаю напэўна, што калі я буду з адным мудрым
чалавекам, то нават на дне падземнага свету ён
.«дапаможа мне ператварыць пекла ў рай

Свабода капрызаў

Многія лічаць, што павінны есці тры разы на дзень

мяса, а іншыя перакананыя, што трэба есці толькі
гародніну і арэхі, і што яны захварэюць, калі трохі

!разнастаяць свой рацыён

Такія перакананні з'яўляюцца формай
заныволенасці. Чалавек не павінен дазваляць ніякім
жыццёвым звычкам абмяжоўваць яго, а павінен мець
здольнасць змяняць свае звычкі ў адпаведнасці з тым,
.што падказвае мудрасць і што дыктуе правільна

Мы павінны навучыцца жыць справядліва,
выкарыстоўваючы сілу свабоднага выбару, кіруючыся
грунтоўнымі ведамі

Чалавек павінен мець магчымасць спаць на мяккім
матрацы адну ноч, а другую — на падлозе, з такім жа
.камфортам

Гэта цудоўнае вызваленне ад абмежаванняў звычкі

.— гэта вызваленне, да якога заклікаюць мудрыя
Некаторыя людзі лічаць, што свабода — гэта рабіць
усё, што чалавеку падабаецца, і гэта тое, што я называю
.свабодай капрызаў і жаданняў

З-за няправільнага ўяўлення пра сапраўдную
прыроду свабоды некаторыя бацькі робяць сваіх дзяцей
рабамі звычак, падпарадкоўваючыся іх жаданням без
.разборлівасці

Зыходзячы з гэтага, дзіця расце з верай у тое, што
пакуль яго жаданні выконваюцца, яно будзе шчаслівым,
.і што сэнс жыцця — задавальняць жаданні
Але пазней ён разумее, што яго падманулі. Свет па-
за домам зусім не такі, як той, які ён бачыў і да якога
.прызвычаіўся ўнутры

Нялёгка задаволіць кожную жыццёвую капрыз!

Іншыя могуць адштурхнуць яго ў сваёй шалёнай
барацьбе за тое, што ён хоча, і ён, у сваю чаргу, таксама
скамянее, закамянее, каб задаволіць свае жаданні і
дасягнуць сваіх жаданняў, верачы, што выкананне
фізічных жаданняў — гэта канчатковая мэта чалавека,
.упэўнены, што гэты свет — гэта ўсё і ўся

Бацькі павінны выхаваць у сваіх дзяцей моцную
волю і здаровы сэнс, каб яны маглі пракласці свой шлях
.у свеце, не паддаючыся ўплыву яго дрэнных звычак

* * *

Мы славім і дзякуем Богу за дар кожнага новага
года і за надзеі і абяцанні выканання, якія ён нам
прыносіць

Няма большай сілы, чым шчырая, сардэчная малітва,
каб злучыцца з Богам, прынесці цудоўныя змены ў
жыццё людзей і ў сусветныя ўмовы, а таксама дасягнуць
.міру і чалавечага братэрства

Мы молімся Богу, каб шчырыя асабістыя малітвы,
узнёслыя ўяўленні і ўзрастаючыя веды ператварыліся ў
благаслаўлёную духоўную сілу, якая прынясе рэальныя
.змены на месцах

Благаславі нас, Госпадзе, каб Тваё святло і
асвятляльныя лямпы асвятлялі нашы шляхі, каб мы маглі
абудзіць Тваю любоў у нашых сэрцах і сэрцах іншых,
неслі паходні жывога святла і выкарыстоўвалі свае
таленты ў тым, што падабаецца Табе і прыносіць
.карысць людзям

Дапамажы нам стварыць каналы, праз якія Твая
касмічная энергія і кіруючае святло могуць цячы, каб
дапамагаць іншым і палягчаць іх пакуты і няшчасці, бо
дзякуючы Табе мы маем сілу дапамагаць чалавецтву і
.сабе

Мы шчаслівыя, бо можам спачуваць тым, хто пакутуе
Мы распаўсюджваем добрыя ідэі і намеры па ўсім
свеце

Няхай мір і братэрства стануць жыццёвым вопытам

З выказванняў настаўніка Парамахансы

Ёгананды

Людзі скардзяцца на ідэю адмовы ад пэўных рэчаў у жыцці, хоць на самой справе яны адмаўляюцца ад многіх каштоўных рэчаў, не ў апошнюю чаргу ад спакою, а часам нават ахвяруюць сабой дзеля грошай, якія .могуць быць пашкоджаны і страчаны

Аддайцеся Богу, і вы ўбачыце, што ваша жыццё стала падобным да прыгожай рытмічнай мелодыі

Звярніце сваю ўвагу з гэтага свету ўнутр на велізарнае Царства Божае, якое знаходзіцца ўнутры вас

На караблі спакою можна адплыць у той свет за межамі нашых мар, дзе боская крыніца б'е бясконца з .глыбінь сэрца і душы

Госпадзе, дапамажы мне гуляць сваю ролю ў жыццёвай гульні так, каб гэта падабалася Табе, незалежна ад таго, слабы я ці моцны, хворы ці здаровы, знакаміты ці невядомы, багаты ці бедны, ведаючы, што .Ты любіш мяне і ніколі не пакінеш мяне

Багацце можа быць адабрана ў чалавека, альбо ў яго могуць быць адабраны яго пасля яго сыходу з гэтага свету, і ён не можа забраць яго з сабой. Яго сапраўдная каштоўнасць заключаецца ў тым, каб траціць яго на карысныя справы і прыносіць шчасце сабе і іншым такім .чынам, які дагаджае Богу і свайму сумленню

Тыя, хто думае толькі пра ўласную бяспеку і камфорт, забываючы або ігнаруючы патрэбы іншых, на самой справе імкнуцца да галечы, якая аднойчы стане іх доляй. Тыя, хто трымаецца за сваё багацце замест таго, каб выкарыстоўваць яго для добрых спраў, не прыносяць сабе дабрабыту ў замагільным жыцці, а

нараджаюцца беднымі, з жаданнямі і прагамі багатых.
Але тыя, хто дзеліцца сваім багаццем і дабрабытам з
іншымі, прыцягваюць дабро і багацце, куды б яны ні
.пайшлі

Калі вы будзеце аддаваць тым, хто гэтага
заслугоўвае добраахвотна, вы ўбачыце, што Бог заўсёды
з вамі і ніколі не пакіне вас, і вы ні ў чым не будзеце
мець патрэбы. Мы не павінны забываць, што наша
жыццё непасрэдна падтрымліваецца Богам, і калі мы
ўсведамляем, што наш розум, наша воля і наша
дзеясць залежаць ад Бога і чэрпаюць сваю сілу ад
Яго, тады мы атрымаем непасрэднае кіраўніцтва ад Яго і
зразумеем, што наша жыццё адно з Яго бясконцым
.жыццём

Медытацыя дае доказ існавання Бога. Як толькі
хвалі адчуванняў ачышчаюцца ад сажалкі розуму, з
душы вырываецца боская асалода. Гэтая асалода ўжо
.існуе ў душы, але яна завуаляваная
О, Госпадзе Я буду выкарыстоўваць сваю сілу волі і
інтэлект, каб спачатку дасягнуць дробных спраў, а
потым перайсці да большых дасягненняў
Нават калі ўсе матэрыяльныя амбіцыі будуць
дасягнуты, і ўсё ж гэта дае толькі няпоўнае шчасце — і,
знайшоўшы Бога, я адкрыю для сябе невычэрпныя
крыніцы радасці, і яна ніколі не перастае цячы і цячы ў
.садах і вечназялёных лугах душы
Дом: плошча Перамогі

Калі чалавек праводзіць усё жыццё, гонючыся за
адным вострым захапленнем, ён ніколі не пазнае смаку
сапраўднага шчасця. Трэба жыць проста і ставіцца да
жыцця з лёгкасцю. Пажадана, каб чалавек праводзіў час
у адзіноце, час ад часу разважаючы пра свае ўласныя
ўчынкі і практыкуючы ўнутраны спакой, які прыносіць
.гаенне, амаладжэнне і аднаўленне сіл

Калі пастаянна прысутнічаюць адцягваючыя фактары, а іншыя раздражняльнікі бамбардзіруюць пачуцці, у выніку будуць пакутаваць нервы, будзе марнавацца вялікая колькасць жыццёвай энергіі, а душа будзе адчуваць напружанне і засмучэнне. Акрамя таго, не варта занадта турбавацца аб выпраўленні іншых; хутчэй, варта выправіць сябе, перш чым спрабаваць .выпраўляць іншых

Няхай ведаюць, што дом — найвялікшае поле бітвы.

Чалавек, які з'яўляецца анёлам у сваім доме, будзе .анёлам усюды

Мяккі голас і спакой, якія выклікае высакароднасць .паводзін, патрэбныя дома больш, чым дзе-небудзь яшчэ

Гэтак жа, як цемра не можа заставацца там, дзе свеціць святло, так і цемра хваробы павінна знікнуць, калі святло Бога зазьяе ў клетках цела, і мала хто .ўсведамляе гэтую праўду

Калі людзі адчуваюць моцнае жаданне ацаліцца, яны моляцца з трывогай у сэрцах або з пачуццём распачы, мяркуючы, што Бог не пачуе іх малітваў, або яны моляцца, але не чакаюць, каб даведацца, ці дайшлі .іх малітвы да Бога

Гэтак жа, як нельга слухаць музыку, якая перадаецца па эфіры, з дапамогай няспраўнага прыёмніка, гэтак жа нельга ўлоўліваць вібрацыі здароўя, сілы і мудрасці, якія зыходзяць ад Бога, з дапамогай няспраўнага псіхічнага апарата, які перапаўняецца страхамі, клопатамі і ўсялякімі трывогамі, сумненнямі і .няўпэўненасцю

Дазволь нам памятаць і дзякаваць Табе, Госпадзе, у часы патрэбы і дабрабыту, у хваробе і здароўі, у цемры і святле, і ва ўсіх абставінах. Дазволь нам з удзячнасцю ўспомніць дні дабрабыту, якія Ты нам даў. Дапамажы нам адкрыць вочы веры, каб мы маглі бачыць Тваё

благаслаўлёнае святло, якое лечыць усе хваробы і
.немачы

Я — капітан свайго карабля добрых думак, сваёй
добрай волі і сваёй плённай, карыснай дзейнасці. Я буду
кіраваць караблём свайго жыцця, заўсёды скіраваўшы
позірк на зіхатлівую планету міру ў небе майго
.глыбокага сузірання

Я буду выкарыстоўваць свае навыкі творчага
мыслення, каб дасягнуць поспеху ва ўсім, што я раблю.
Бог дапаможа мне, калі я таксама паспрабую дапамагчы
.сабе

Сёння я з новымі намаганнямі ўраблю сад жыцця і
пасею ў ім насенне мудрасці, здароўя, задавальнення і
шчасця. Я палію насенне з верай і ўпэўненасцю ў сабе і
буду чакаць шчодрасці Усявышняга, каб ён даў мне
справядлівы ўраджай. Нават калі я не збяру чаканага
ўраджаю, я буду ўдзячны за душэўны спакой, які
.прыходзіць ад імкнення рабіць усё магчымае

Я буду дзякаваць Богу за тое, што магу працягваць
спрабаваць, пакуль не дасягну поспеху, па Яго ласцы. І я
буду дзякаваць Яму, калі дасягну найвялікшага жадання
майго сэрца. Я буду імкнуцца рабіць толькі
.высакародныя і годныя ўчынкі, шукаючы Божай ласкі
Свет кішыць прыроднымі і чалавечымі штормамі, і

Бог — моцны шчыт і бяспечная прытулак ад штормаў,
ураганаў і зла гэтага свету. Дзе б ні быў Бог, там няма ні
страху, ні смутку. Сапраўдны вернік цвёрда і горда
стаіць у жыццёвай бітве і барацьбе падзей, упэўнены,
што Бог з ім, абараняе яго ад шкоды і ніколі не пакідае
яго ні на хвіліну. Такім чынам, страх знікае з яго сэрца, і
надыходзіць упэўненасць, абарона, якую нельга
.навязаць

Не баяцца — значыць верыць у Бога і Яго абарону, а
таксама верыць у Яго справядлівасць, мудрасць,
міласэрнасць, любоў і ўсюдыіснасць

Страх пазбаўляе чалавека псіхалагічнай сілы,
затуманвае розум і парушае натуральныя рытмы сэрца.
Акрамя таго, страх можа выклікаць фізічныя засмучэнні і
псіхалагічныя захворванні. Замест таго, каб паддавацца
трывозе і псіхалагічнай абмежаванасці, чалавек павінен
пераканацца, што ён знаходзіцца пад абаронай Бога,
Усевідушага, Усечуюшага, у бяспецы ў Яго непахіснай
.крэпасці і акружаны Яго міласэрнасцю і клопатам

Няхай гэта будзе ў афрыканскіх джунглях, на полі
бою, у пакутах ад хваробы ці галечы, чалавек павінен
пераканаць сябе, што рука Бога мацнейшая за любую
небяспеку і здольная абараніць тых, хто шукае ў Яго
прытулку. Няма больш эфектыўнага сродку абароны.

Вядома, трэба выкарыстоўваць розум у адносінах да
падзей, адначасова цалкам веруючы ў боскую дапамогу.

Вера ніколі не азначае быць неабдуманым або
дзеінічаць неразумна перад абліччам нягод. Хутчэй,
незалежна ад таго, што здарыцца, чалавек павінен
сцвярджаць, што толькі Бог здольны дапамагчы ў
цяжкіх і выпрабаваных абставінах, калі звяртацца да Яго
.ўсім сэрцам, душой і пачуццямі

Калі цяжкасці абрынаюцца, як лавіна, мы не павінны
дазваляць ім паралізаваць нашу волю або зацямяць
наша яснае бачанне і мудры, лагічны падыход.
Наадварот, мы павінны захоўваць веру ў Бога і наша
прыроджанае пачуццё добра і зла, імкнуцца знайсці
выйсце. З Божай дапамогай мы яго знойдзем. У рэшце
рэшт, усё палепшыцца, таму што Божая сіла і цуды
схаваны за супярэчнасцямі чалавечага жыцця. Тыя, хто
не прымае непазбежнасць абставін і замест гэтага

спрабуе пранікнуць за заслону сваім розумам і верай,
знойдуць адчыненыя для сябе дзверы — дзверы, у якія
.стукае кожная веруючая рука

Жыццё ахутана цемрай, і часам мы спатыкаемся і
вагаемся рухацца наперад. Мы павінны дазволіць
Божаму святлу быць нашым пуцяводным ліхтаром, калі
мы ідзем па цёмных жыццёвых сцежках. Бог — гэта
поўны месяц у ночы невуцтва і цемры, сонца ззяння ў
гадзіны абуджэння, маяк кіраўніцтва і пуцяводная зорка
для тых, хто перасякае мора зямнога, мімалётнага
.існавання

Праблемы ў свеце будуць існаваць, дык куды ж
звярнуцца па кіраўніцтва і накіраванне? Думкі чалавека,
пад уплывам звычак, забабонаў, прадузятасці і
фанатызму, бескарысныя, а ўплыў асяроддзя, сям'і,
краіны ці свету не здольны даць сапраўднага
кіраўніцтва. Таму чалавек павінен звярнуцца да Бога і
прыслухацца да спакойнага, ціхага голасу, які зыходзіць
.з глыбіні душы, голасу, які гарманіруе з праўдай

Розніца паміж разумовым сузіраннем і духоўнай
самааналізам

Калі чалавек праграмуе сябе тэарэтычнымі ведамі,
ён становіцца падобным да хадзячага самапісца, які
паўтарае прыказкі і ўзнёслыя фразы, і іншыя лічаць яго
вучоным і дасведчаным. Але такія веды не
падмацоўваюцца непасрэдным успрыманням ісціны і не
адпавядаюць духоўным дасягненням. Гэты від
інтэлектуалізацыі або інтэлектуалізацыі трымае «я»
звязаным з сэнсарным розумам, які сам па сабе
абмежаваны фізічнымі пачуццямі. Тэарэтычныя веды не
могуць набыць боскія веды, і пажадана не марнаваць
свой каштоўны час на тэорыі, якія нельга прымяніць у

рэальнасці, каб не згубіцца ў густых інтэлектуальных
.джунглях, не маючы магчымасці выйсці за межы тэорыі

Гэты працэс не прывядзе да пазнання праўды, бо
праўда ляжыць па-за межамі меркаванняў і тэорый, і
многія, хто прытрымліваецца такога падыходу,
аказваюцца звязанымі сваімі ўласнымі суб'ектыўнымі
.высновамі

Калі чалавек выкарыстоўвае свае разумовыя
здольнасці выключна для набыцця грошай і
матэрыяльных даброт, яго свядомасць будзе ўцягнутая ў
матэрыяльны свет і заблытаецца ў бясконцых
складанасцях. Таму мудрыя людзі кажуць, што чалавек
не павінен прысвячаць усе разумовыя здольнасці, якія
даў яму Бог, пагоні за мімалётнымі рэчамі, каб не
згубіцца ў лабірынце матэрыялізму і не стварыць для
сябе непатрэбных абмежаванняў і забарон. Замест
гэтага ён павінен выкарыстоўваць свае разумовыя
здольнасці для атрымання неабходнага для жыцця і
імкнучца развіваць свае маральныя здольнасці, каб
адрозніваць дабро ад зла, шкоднае ад карыснага. Калі
ён будзе развіваць сваё духоўнае разуменне, ён зможа
адчуць Бога ў сабе і вызначыць духоўныя ісціны,
схаваныя за шчыльнай заслонай матэрыялізму. Гэты
.стан называецца духоўнай самааналізам

Якімі б ні былі нашыя клопаты, Бог заўсёды павінен
мець прыярытэт у нашым жыцці. Адзін з найважнейшых
элементаў духоўнага росту — гэта пастаянная, шчырая
сувязь з Богам, праз якую вы асабіста станеце сведкамі
цудоўнай, пазітыўнай трансфармацыі, якая глыбока
.ўразіць вас

Калі чалавек хоча паглядзець спектакль, купіць
новую вопратку ці новую машыну, хіба ж яго розум не
заняты ўвесь час? Што датычыцца гэтых пытанняў і

таго, як іх дасягнуць ці атрымаць? Ён не супакоіцца,
пакуль не ажыццявіць свае жаданні, і ён будзе
працягваць нястомна працаваць над дасягненнем гэтых
.жаданняў

Такім чынам, чалавечы розум павінен быць заняты
роздумами пра Бога, і тады ўсе меншыя, дробныя
жаданні ператворацца ў моцнае жаданне адчуць Бога і
.мець зносіны з Ім

Калі розум шапоча Богу шчыры, гарачы шэпт, які
зыходзіць з глыбінь прагнучай душы

Заклік душы кране касмічнае сэрца, і адказ прыйдзе,
прыносячы з сабой вялікую радасць

Інтэлектуальны шэпт развівае сілу волі, пакуль вы
не набярэцеся дастатковай сілы для дасягнення
жаданай мэты

Калі розум і воля чалавека знаходзяцца ў гармоніі з
Богам, ён напаўняецца неабмежаванай сілай, так што
простага разважання пра нешта дастаткова, каб гэта
адбылося, таму што боскі закон працуе на карысць тых,
.хто знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшай воляй

Усе выдатныя дасягненні ў маім жыцці былі
дасягнуты дзякуючы сіле розуму, які знаходзіцца ў
гармоніі з Богам. Калі боскі генератар працуе, усё, чаго я
жадаю, спраўджваецца без выключэння, спачатку
прымаючы форму нябачнага, эфірнага малюнка, а потым
.праяўляючыся з непераадольнай сілай у рэальнасці

Сакрэт росту

Мы расцём праз кожны досвед, які перажываем,
пакуль разумеем, што можам атрымаць з яго каштоўныя

ўрокі. Бо кожны боль і пакуты, якія мы перажываем,
.маюць сэнс і мэту

Нягледзячы на суровасць выпрабаванняў, яны
падобныя да агню, які плавіць жалезную руду,
ператвараючы яе ў прыгожую, моцную і ўніверсальную
сталё. Мудрасць, якую мы выкуем праз пякучае полымя
восьмы, сапраўды цудоўная. Жыццё ачышчае нас,
ператвараючы нашу нізкую прыроду ў каштоўныя
элементы, дазваляючы нам жыць з душамі, чыстымі, як
каштоўныя камяні, моцнымі, як сталё, але гнуткімі і
ўстойлівымі, згінаючыся, не ламаючыся пад ціскам нягод
.і цяжкасцей

Калі мы бачым твары, скажоныя гневам, пакрытыя
шнарамі жорсткасці, іх выгляд прымушае нас імкнуцца
выгнаць пачварнасць з нашых уласных душ — душ,
некранутай нічым, акрамя злых намераў і глыбока
ўкаранёных крыўд, якія зацямяюць благаслаўлены
боскі вобраз унутры нас, гэтак жа, як сажа псуе
люстэрка. Балючыя ўчынкі іншых павінны абуджаць у
нас жаданне палепшыць свае ўласныя паводзіны і
кантраляваць сябе, каб мы маглі быць гаспадарамі сваіх
.непакорлівых страсцей, а не іх рабамі

Добрыя словы — цудоўны сродак ад многіх хвароб,
які валодае магутнай, амаль магічнай, магнітнай сілай,
якая прыносіць багацце дабраславенняў і дабрабыт
таму, хто іх гаворыць. Тыя, хто выкарыстоўвае
заспакайльныя, пяшчотныя словы, адчуваюць тонкі
паток, які праходзіць праз іх без перапынку, іх напайнае
багацце спакою. Гэта адбываецца таму, што гэты паток
звязаны са сваёй вышэйшай крыніцай, якая заўсёды цячэ
і пастаянна дасягае душ, якія знаходзяцца з ім у
гармоніі. Тады яны змогуць перадаваць гэты паток
.шчасця душам, якія прагнуць спакою

Кожны дзень чалавек глядзіць у люстэрка, каб
убачыць свой твар, бо хоча выглядаць найлепшым
чынам у вачах іншых. Наколькі ж важней тады штодня
зазіраць у люстэрка ўнутранага аналізу, каб адкрыць
тое, што хаваецца пад бліскучай паверхняй! Бо ўсё, што
знешне прывабнае, чэрпае сваю прывабнасць з
унутранага "я". І нішто так не заплямоўвае чыстае
люстэрка душы, як псіхалагічныя скажэнні, такія як гнеў,
крыўда, зайздрасць і нянавісць. Той, хто імкнецца
вызваліцца ад гэтых злучэнняў, чужых прыродзе духу,
дазволіць святлу ўнутранай прыгажосці
.выпраменьвацца знутры

Дзякуючы аналізу мы выяўляем, што чалавечыя
праблемы маюць тры складнікі: ёсць праблемы і
засмучэнні, якія атакуюць чалавечае цела, іншыя, якія
атакуюць розум, і трэцяя катэгорыя, якая блакуе шляхі
.душы

Хвароба, старасць і смерць — гэта цяжкасці і
перашкоды, з якімі сутыкаецца цела. Псіхалагічныя
захворванні, аднак, пранікаюць у розум праз смутак,
страх, гнеў, падаўленыя жаданні, крыўду, нянавісць,
эмацыянальныя апантанасці, ліхаманкавае нервовае
ўзбуджэнне і псіхалагічны рак, які паралізуе разумовыя
здольнасці. Найбольш небяспечная хвароба, аднак, —
гэта хвароба душы, якая праяўляецца ў невуцтве, ад
якой узнікаюць і распаўсюджваюцца ўсе іншыя хваробы

У свеце больш добра, чым зла

Калі закрадаюцца сумневы, нам варта ўспомніць
жыццё вялікіх людзей. Гэта праўда, што мы людзі, але
Бог надзяліў нас незвычайнымі здольнасцямі, якімі мы
рэдка карыстаемся. Дык чаму ж дрыжаць ад страху
перад старасцю, хваробамі і горам? Мы павінны рабіць
усё магчымае, каб клапаціцца пра сваё цела, але не

павінны паддавацца страхам або хаваць сябе пад кучамі
.невуцтва

Цела — гэта не ўвесь чалавек

Дабро пераўзыходзіць зло ў гэтым свеце, таму што
Бог — найвышэйшая сіла. Але калі зло напаткае нас, мы
думаем, што не маем сілы кантраляваць яго ці
.пазбегнуць яго ўлады

Буры зла непазбежныя, але мы можам пераадолець
іх наступствы і падняцца над імі

Нам дадзена жыццё не для таго, каб яно нас
знішчыла, а для таго, каб мы адчулі вечнасць, і мы
.павінны памятаць гэтую ісціну

Без свабоды думкі чалавек не можа выказваць сябе
чыстым, спантаным і натуральным чынам. Памятайце,
што вы ў сваёй аснове свабодныя. Сіла волі заўсёды
.свабодная

Калі вы правільна выкарыстоўваеце сваю сілу волі,
гэта створыць для вас добрую карму, але большасць
людзей не жадаюць мяняцца і не жадаюць прыкладаць
намаганняў, таму яны разбураюцца перад абліччам
.цяжкасцей і не здольныя супрацьстаяць выклікам

Рабіць усё, што каму заўгодна, — гэта не свабода, бо
людзі звязаны сваімі жаданнямі, і таму іх дзеянні зусім
нельга назваць свабодай. Сапраўдная свабода азначае
рабіць усё з воляй, кіруемай мудрасцю. Чалавек можа
кантраляваць наступствы сваіх мінулых учынкаў, якія
непазбежна рушаць услед за ім, калі ён актывуе сваю
волю і выкарыстоўвае яе для добрых і карысных спраў.
Калі вы дзейнічаеце з розумам і сілай волі, сілы вашых
папярэдніх няправільных учынкаў аслабнуць, а звычайкі,
.якія вынікаюць з вашых добрых учынкаў, умацуюцца

Мы пастаянна жадаем таго, чаго нам не хапае, і
прывязваемся да рэчаў, якія не з'яўляюцца істотнымі. Як
толькі нешта апаноўвае нас, мы часова губляем
свабодную волю. Гэтак жа, як усходнія людзі заняволены
старажытнымі звычаямі, заходнія людзі заняволены
сучаснымі. Мы ствараем свой уласны лёс і становімся
.звязанымі ім

Чаму адно дзіця нараджаецца ў бязбожнай сям'і, а
другое — у добрай? Кожны з іх скарыстаўся сваёй
свабодай, каб жыць пэўным чынам у мінулым (у
папярэднім жыцці), і такім чынам сам наклікаў на сябе
.гэтыя абставіны ў гэтым жыцці

Няма сапраўднай свабоды без Бога. Мы павінны
пастаянна думаць пра Яго. Якімі б ні былі нашы клопаты
і думкі, Бог павінен займаць першае месца ў нашых
сэрцах, і калі мы сапраўды ў адзінстве з Ім, нам будзе
дадзена здольнасць дасягнуць таго, што мы павінны, у
.любыві час, з Яго боскай дапамогай

Парада для вучня

Адзін з вучняў папрасіў настаўніка Парамахансу
даць яму парад па самаўдасканаленні, і той адказаў:
«Калі хочаш, каб цябе любілі, пачні з любові да тых, хто
.«мае патрэбу ў тваёй любові

І калі ты чакаеш ад іншых, будзь ім верны і адданы,
каб яны былі верныя табе

Калі вы хочаце перашкодзіць іншым дзейнічаць
зламысна і хітра, не дазваляйце падману пранікаць у
вашы ўласныя думкі і не дзейнічайце так, каб шкодзіць
.іншым

Калі вы хочаце, каб іншыя спачувалі вам, пачніце з
праяўлення эмпатыі да іх, асабліва да тых, хто вас
.акружае

Калі хочаш, каб цябе паважалі, ты павінен
праяўляць павагу як да маладых, так і да старых

Калі хочаш спакою ад іншых, павінен жыць у
гармоніі

Калі вы хочаце, каб людзі былі рэлігійнымі, будзьце
духоўнымі па сваёй прыродзе і дайце іншым адчуць, што
вы добры прыклад для пераймання, што яны могуць на
.вас спадзявацца і давяраць вам

Карацей кажучы, усё, што вы хочаце, каб іншыя
паказвалі. Адна з добрых якасцей — спачатку
прадэманстраваць гэта ў сваім жыцці, і вы ўбачыце, што
.людзі будуць рэагаваць на вас гэтак жа

Калі вы можаце вызначыць тыя сферы вашага
жыцця, якія патрабуюць паляпшэння, не ўпадаючы ў
роспач і не развіваючы комплекс непаўнаўартасці, і калі
вы паслядоўна працуеце над удасканаленнем уласнага
характару, то час, які вы выдаткуеце на гэта, будзе
значна больш прадуктыўным, чым калі б вы марнавалі
час на жаданне, каб іншыя ўдасканаліліся. Ваш станоўчы
прыклад і здаровыя паводзіны маюць большую сілу
.змяніць іншых, чым толькі вашы жаданні, гнеў і словы

О Госпадзе, Ты — крыніца ўсяго дабра і крыніца ўсёй
сілы. Дабраславі нас, каб мы маглі адлюстроўваць Твае
дабраслаўленні ў нашым здароўі, нашых інтэлектуальных
памкненнях і нашых духоўных самавыяўленнях. Ты —
ззянне зорак, энергія атамаў, дабрыня ў сэрцах і
прыгажосць праўды. Дапамажы нам напоўніць сябе

Тваёй найвышэйшай сілай, Тваёй бясконцай мудрасцю і
.Тваёй бязмежнай сапраўднасцю

Госпадзе, дай нам усвядоміць, што Ты — крыніца
здароўя, акіян жыцця і крыніца ўсяго разумення і ведаў.
Вызвалі нас ад невуцтва і яго наступстваў, ад страхав і
трывог, і хай паток Тваёй мудрасці змяце ўсе смецце і
.друз з нашага жыцця

Знімі, Госпадзе, заслону, што хавае ад нас Твой
аблічча. Дазволь нам убачыць Цябе як яркае святло,
падобнае да незлічоных сонцаў на гарызонце нашага
жыцця. Дазволь нам адчуць Цябе як сілу, якая пастаянна
абнаўляецца, натхняе нашы думкі, сілкуе нашы душы,
.падтрымлівае нашы целы і спаўняе нашы мары

Амін

Большасць людзей не ведае, чаму, існаваючы на
гэтай зямлі, яны лічаць, што мэта жыцця — гэта
выкананне жаданняў, атрыманне ўсяго неабходнага для
жыцця, пошук задавальнення і чалавечай любові і, у
.рэшце рэшт, аддача сябе апошняму кліучаму

Людзі пачынаюць сваё жыццё як праграмісты з
пэўнымі схільнасцямі і жаданнямі, якія не былі
задаволены ў мінулым. І яны спрабуюць — з той
нязначнай свабодай волі, якая ў іх засталася —
пераймаць жаданні і дзеянні іншых. Калі яны маюць
зносіны з бізнесменамі, яны хочуць стаць падобнымі да
іх, а калі яны маюць зносіны з мастакамі, мастацтва
.становіцца для іх усім

Бог хоча, каб мы былі практычнымі ў гэтым свеце. Ён
даў нам голад, які патрабуе ад нас працаваць, каб яго
задаволіць, але пошук толькі ежы, жылля, грошай і

маёмасці азначае, што чалавек забывае крыніцу свайго
.шчасця

Гэта праўда, што мы павінны працаваць, каб
задаволіць свае патрэбы і дасягнуць сваіх законных
мэтаў, але, перш за ўсё, мы павінны адкрыць свае сэрцы
Богу і шукаць Яго кіраўніцтва і адабрэння ва ўсім, што
мы робім. Тады мы абавязкова дасягнем поспеху ў школе
жыцця, бо атрымаем кіраўніцтва ад Вышэйшага
Кіраўніка і Забеспячыцеля, які ведае, што нам трэба і
што лепш для нас. Таму мы павінны давяраць Яму і
.падпарадкоўвацца Яго мудрай волі

3 лекцый настаўніка Парамахансы

Калі ўнутранае шчасце душы зацямяецца тоўстым
пластом мімалётных пачуццёвых задавальненняў,
залатое ззянне духу цьмянее, а празрыстыя здольнасці
душы хаваюцца за шчыльнасцю матэрыі. Калі розум
чалавека прыцягваецца да рэўнасці і зайздрасці і
ахутаны аблокамі страху і трывогі, ён становіцца
няшчасным, няшчасным і пераможаным. Але калі
чалавек накіроўвае тую ж увагу на каханне, мір і
.гармонію, ён адчувае глыбокае шчасце

Душа адчувае шчасце, калі яна пераходзіць ад
фізічных жаданняў, змяшаных з пакутамі і няшчасцем,
да празрыстых цнотаў духу, напоўненых узнёслымі
.асалодамі

Калі душа цалкам пагружаецца ў грубыя свецкія
задавальненні, яна становіцца абыякавай да імкнення да
вышэйшых радасцяў і няздольнай адчуваць духоўныя
асалоды. Многія могуць сцвярджаць, што адмова ад
матэрыяльных задавальненняў практычна немагчымая ў
гэтым свеце або падчас жыцця сярод людзей, чые думкі
круцяцца выключна вакол матэрыяльных спраў. Аднак

ад звычайнага чалавека не патрабуецца пакідаць свет і
адыходзіць у горы і лясы, каб знайсці спакой і мір.
Наадварот, ён павінен заставацца ў гэтым свеце, не
дазваляючы яго магутным плыням змятаць яго, каб ён
.не быў захліснуты бурнымі хвалямі гэтага жыцця

Чалавек не павінен негатыўна ставіцца да
навакольнага асяроддзя, і ў той жа час ён не павінен
дазваляць матэрыялізму засланяць яго зрок, каб ён не
страціў сувязь са сваёй духоўнай прыродай і не стаў
няздольным адчуць радасць асалоды і быць сведкам
.боскага святла

Жыццё, з яго сутнасцю, кампанентамі і мэтамі, —
гэта складаная галаваломка для разумення, але не
немагчымая для вырашэння, і з нашым прагрэсіўным
мысленнем мы штодня разгадваем некаторыя з яго
.сакрэтаў

Прылады, заснаваныя на дакладных навуковых
прынцыпах у нашу эпоху, безумоўна, уражваюць, а
адкрыцці, якія прыносяць навука, даюць нам больш
выразнае бачанне таго, як можна палепшыць жыццё.

Але, нягледзячы на ўсё абсталяванне, вынаходкі і
стратэгіі, якія ў нас ёсць, мы ўсё яшчэ падобныя на
марыянэтак у руках лёсу, і шлях наперадзе яшчэ доўгі,
.перш чым мы вызвалімся ад кантролю прыроды

Безумоўна, жыццё на волю прыроды — гэта не
свабода. Нашы захопленыя розумы ахоплены і скаваныя
пачуццём бездапаможнасці, калі мы адчуваем сябе
ахвярамі паводак, ураганаў ці землятрусаў, або калі
падзеі без лагічнай прычыны забіраюць у нас блізкіх і
блізкіх. Тады мы разумеем, што не дасягнулі шмат
перамог і не змаглі пераадолець неспрыяльныя
абставіны. Бо, нягледзячы на ўсе нашы намаганні
зрабіць жыццё такім, якім мы хочам яго бачыць, на гэтай

зямной сцэне заўсёды будуць з'яўляцца пэўныя абставіны, і падзеі, якія будуць кіравацца магутным розумам, пра які мы мала ведаем, які дзейнічае цалкам незалежна ад нашых меркаванняў і волі. Лепшае, што мы можам зрабіць, — гэта працаваць і ўносіць .некаторыя паляпшэнні

Мы вырошчваем пшаніцу і вырабляем муку, але хто стварыў першае зерне? Мы ямо хлеб з мукі, але хто даў нашаму арганізму здольнасць яго пераварваць? І як ?ператварыць ежу ў пажыўныя рэчывы

У кожным кутку жыцця здаецца, што ёсць незаменная боская рука, мы не можам кіраваць сваімі справамі без яе, і пры ўсёй упэўненасці, якой мы валодаем, мы не ведаем, калі сэрца перастане функцыянаваць, адсюль неабходнасць смелай залежнасці ад найвышэйшай боскай сілы і спадзявання на наша вышэйшае «я», якое зыходзіць з той .усемагутнасці, па ўзоры якой мы створаны

Мы павінны мець веру, вольную ад гонару, і ўпэўнена ісці па сцежках жыцця

Без панікі і дрыжкаў, без пакут і зняволення

Барацьба з алергіяй

Пераадоленне адчувальнасці — гэта тонкае мастацтва, і кантроль хуткасці рэакцыі важны для .развіцця збалансаванай і ўсебаковай асобы

Адчувальнасць вынікае з непаразумення, комплексу непаўнавартасці, завышанай гонару і перабольшанага эга

Калі чалавек думае, што яго пачуцці былі закрануты, гэтая думка ўкараняецца ў яго свядомасці, узбуджаючы

нервы, якія потым напружваюцца і бунтуюць. З-за параненых эмоцый у іх сэрцы ўспыхвае гнеў. Аднак некаторыя людзі здольныя кантраляваць свае эмоцыі, таму іх знешнія прыкметы не праяўляюцца, нягледзячы на моцную лютасць унутры іх. Іншыя выказваюць свой гнеў праз імгненныя рэакцыі, якія відавочныя ў цягліцах вачэй і выразе твару, а таксама праз рэзкія, .закадзіраваныя вусныя адказы

Празмерная эмацыянальнасць мае сур'ёзныя наступствы; яна ўскладняе сітуацыю і стварае непажаданую нестабільнасць, якая негатыўна ўплывае на навакольных

Неабходна прыкласці намаганні для праяўлення самакантролю і самавалодання, ствараючы атмасферу ўзаемаразумення і гармоніі, якая спрыяе міру, а не напружанню, і рассеівае пары стрэсу. Тыя, хто гэта зробіць, будуць гаспадарамі свайго лёсу і будуць узнагароджаны ўдзячнасцю і павагай з боку .навакольных

Залішняя адчувальнасць — рыса, уласцівая большасці людзей, і калі гэтая ірацыянальная эмоцыя ўспыхвае, яна асляпляе разуменне і затуманвае вочы мудрасці. Яшчэ горш тое, што празмерна адчувальны чалавек лічыць, што ён думае, адчувае і дзейнічае ідэальна, хоць на самой справе яго паводзіны могуць !быць цалкам няправільнымі

Многія людзі лічаць, што павінны шкадаваць сябе, калі іх крытыкуюць, і што самашкадаванне прыносіць ім пэўнае палягчэнне. Але, як і ў выпадку з наркаманамі, чым больш яны прымаюць, тым мацнейшай становіцца іх .залежнасць

Вельмі адчувальны чалавек часта пакутуе дарэмна.

Часцей за ўсё ніхто не ведае прычыны яго гора або характару яго крыўды, што прыводзіць да ўзмацнення пакут у саманавязанай ізаляцыі. Нічога нельга дасягнуць, моўчкі засяроджваючыся на ўяўных абразях або крытыцы. Значна лепш змагацца з карэннымі прычынамі такой падвышанай адчувальнасці шляхам аб'ектыўнага аналізу і самакантролю

Гэты тып нездаровай алергіі мае сур'ёзныя наступствы; ён пажырае сэрца, як агонь, і разбурае тканіны спакою. Таму з ім трэба змагацца мудра, лагічна і з цвёрдай воляй

Я старанна працую, каб служыць усім, але калі я аддаляюся ад сваёй адзіноты для роздуму, я не дазваляю нікому перашкаджаць маім роздумам. Іншыя справы могуць пачакаць, але нельга грэбаваць маёй штодзённай сустрэчай з Богам або ігнараваць яе

Перш чым рабіць якія-небудзь дзеянні, спыніцеся і ўважліва абдумайце наступствы і іх уплыў на ваш розум, цела і душу. Дзеянні, выкліканыя прымусам, не з'яўляюцца вызваленнем, бо дзеянні, якія супярэчаць законам гармоніі і прагрэсу, абмяжоўваюць асобу. І наадварот, дзеянні, ухваленыя разважлівасцю і ў адпаведнасці з сумленнем, з'яўляюцца дабрадзейнымі і прыносяць свабоду

Калі вы вырашаеце зрабіць нешта добрае або ўстрымацца ад чагосьці дрэннага і прытрымліваецеся гэтага рашэння і дзейнічаеце адпаведна, ведайце, што ваша доля свабоды вялікая

Бог хоча, каб мы выкарыстоўвалі дадзенае нам
свабоднае выбару, каб шукаць Яго і знаходзіць Яго, але
.Ён не хоча навязвацца нам

Жаданне наблізіцца да Бога і пазнаць Яго не
прыходзіць само па сабе, яго трэба актывізаваць і
падтрымліваць. Без гэтага жадання жыццё не мае ні
.каштоўнасці, ні смаку

Няхай ваша духоўнае разуменне кіруе вашымі
думкамі, і поспех будзе суправаджаць вас куды заўгодна

Богу я прысвячаю свой голас, свае рукі, свае ногі,
сваё сэрца, сваё цела, свае пачуцці, сваю волю і ўсё

Каханне — гэта духоўная зброя, якая паклала канец
усім войнам

За межамі гэтай зямлі ёсць бясконцыя светлы, дзе мы
зноў сустрэнем тых, хто, як мы думалі, пакінуў нас
.назаўжды

Гэтае зямное жыццё пастаянна зменлівае, смутак
ідзе за смуткам, ілюзія за ілюзіяй, гэты міраж, які
з'яўляецца ў пустыні нашай свядомасці, павінен
знікнуць, і мы павінны абудзіць сваё сапраўднае "я" з-
.пад шчыльнай заслоны матэрыі

Не спрабуй будаваць свае надзеі на гэтым жыцці.
Дзе твая гарантыя? Ты ў бяспецы толькі тады, калі
.шукаеш прытулку ў пазнанні Бога

Сутнасць душы падобная да старажытнага золата,
пахаванага пад глебай. Калі глеба выдаляецца з золата і
прамываецца вадой сузірання, яно зноў заззяе поўнай
.чысцінёй і яснасцю

Госпадзе, дай нам бачыць дабро, думаць пра
здоровыя рэчы і мець зносіны з тымі, хто мае добры

характар. Дапамажы нам думаць пра Цябе і разважаць
пра Цябе, о Ты, хто ёсць крыніцай усялякай праведнасці
.і крыніцай усялякай дабрыні

Свабода ад слабасці

Найлепшы спосаб пераадолець слабасць —
перастаць думаць пра яе; інакш ідэя слабасці
перапоўніць вашу свядомасць і будзе дамінаваць над
вашым унутраным «я». Калі мы прынясем святло ў сябе,
.цёмра знікне, быццам яе ніколі і не існавала

Гэтая ідэя прыносіць мне цудоўнае натхненне

Калі святло ўводзіцца ў пячору, якая тысячы гадоў
была ахутана цемрай, цёмра імгненна знікае. Падобным
чынам, слабасці і памылкі знікаюць, калі мы дазваляем
святлу Бога ўвайсці ў нашу свядомасць, і цёмра
невуцтва не можа заставацца. Гэта філасофія, паводле
.якой мы павінны жыць

Пракрастынацыя бескарысная. Кола жыцця ніколі не
спыняецца, і дні нашага жыцця пралятаюць хутка.
Кожная хвіліна, якую мы праводзім, ясна думаючы і
дзеінічаючы мудра, — гэта паспяховая і прыбытковая
.інвестыцыя ў наша шчасце

Многія людзі ўсё жыццё думаюць пра грошы, сэкс і
славу, і рэдка засяроджваюцца на важных рэчах, якія
.прыносяць ім спакой і павышаюць іх свядомасць

Незалежна ад таго, наколькі сціплай можа быць
роля чалавека, ён лічыцца паспяховым у вачах Бога, калі
ён ведае, як мудра праводзіць свой час і накіроўваць
.свае думкі ў правільным кірунку

Калі Божае святло свеціць на чалавека, ён не
адчувае, што яму што-небудзь патрэбна, таму што

радасць, якая яго ахоплівае, выконвае ўсе яго мары і
прымушае яго адчуваць у глыбіні душы, што ён самы
багаты з багатых і самы шчаслівы з шчаслівых у гэтым
.жыцці

Тунэль святла

Тыя, чыя духоўная свядомасць абуджаецца
асветленымі думкамі, добрымі справамі, добрымі
пачуццямі і глыбокім сузіраннем, могуць адчуць сваё
разлучэнне з целам у апошні момант разлукі праз
духоўнае вока. Падчас свайго зямнога падарожжа ёгі
практыкуюць бачанне тунэля духоўнага вока на мяжы
паміж матэрыяй і духам, і ў момант пакідання Зямлі яны
могуць увайсці ў гэты светлавы тунэль і перайсці з
гэтага свету ў бясконцае Божае царства святла, радасці,
.міру і абсалютнай свабоды

{Святло на святле}

Святлом для цела з'яўляецца вока [духоўнае]

Калі ваша вока адзіночнае

Тады ўсё ваша цела напоўніцца святлом

{І святло ў цемры свеціць, і цемра яго не ведала}

Альтруізм — гэта адчуваць гора іншых, набліжацца
да іх, мець з імі зносіны, шчыра спрабаваць суцешыць іх
у няшчасці, радавацца іх радасці і рабіць усё магчымае,
.каб аддаліць ад іх прывід страху, патрэбы і трывогі

Той, хто валодае духам альтруізму, не дзейнічае
згодна з абмежаванымі разлікамі і чаканнямі, а
выкарыстоўвае сваю праніклікасць і здаровы сэнс і
імкнецца дапамагчы сабе і іншым, дзякуючы Богу за
поспех, якога ён дасягае. Калі ён церпіць няўдачу адзін
ці некалькі разоў, ён не адчувае расчаравання, а

наадварот, становіцца больш рашучым, падвойвае свае
намаганні і паўтарае спробы, даследуе новыя ідэі і
каналы, кіруючыся святлом розуму, і шукае Божай
дапамогі, пакуль не дасягне сваёй мэты і не дасягне
.сваёй высакароднай мэты

Той, хто працуе, каб зрабіць іншых шчаслівымі,
атрымлівае ад Бога ўнутранае пачуццё псіхалагічнага
камфорту. І калі ён нешта губляе дзеля тых, каму
спрабуе дапамагчы, ён не лічыць гэта стратай, бо
ўзамен атрымлівае Божае задавальненне і спакой. Ён
жыве, каб любіць, працаваць, аддаваць і сеяць насенне
.добра і міру на палях чалавецтва

Той, хто выходзіць за межы свайго асабістага свету
ў сваіх думках і пачуццях, пашырае сваю свядомасць,
павялічвае сваю эмпатыю і адчувае, што свет — яго дом,
а чалавецтва — яго сям'я. Ён разумее, што мэта яго
існавання на гэтай зямлі — пераўтварыцца ў сябе, перш
чым спрабаваць пераўтварыць іншых, таму што той, хто
пераўтвараецца ў сябе, дапамагае іншым
пераўтварыцца на прыкладзе свайго жыцця. Дзеянні
маюць больш глыбокі ўплыў і больш глыбокі эфект на
.душы іншых, чым словы

Кароткія прыпынкі

:Бляск шчырасці

Некаторыя людзі спрабуюць уцячы ад сваіх праблем,
усміхаючыся, але для такога ўцёкаў патрэбна чыстае
сумленне, без крывадушнасці і падману. Калі чалавек
сумленна ставіцца да сябе і іншых і дзейнічае з
высакароднасцю і сумленнасцю, яго вочы становяцца
яснымі, і ад іх зыходзіць непаўторнае ззянне —
.непаўторнае ззянне шчырасці

:Шчырасць

Некаторыя людзі кажуць шмат чаго ў імя сумленнасці, але нельга гаварыць з усімі пра ўсё. Калі вы даяце парады і рэкамендацыі, некаторыя людзі няправільна разумеюць вашы словы і нічога не атрымліваюць ад таго, што вы кажаце; гэта марнаванне намаганняў і неацэненая справа. Маўчанне ў такіх выпадках — золата, але гэта ні ў якім разе не азначае .маўчанне пра правіны

:Самагармонія

Самагармонія — гэта сапраўды цудоўна. Большасць людзей ведае, як цяжка быць у гармоніі з іншымі, але ці задумваліся вы калі-небудзь пра тое, каб быць у гармоніі з самім сабой? Гэта неверагодна складана, але магчыма. Калі вы прааналізуеце сябе, вы выявіце, што пастаянна знаходзіцеся ў супярэчнасці з самім сабой. Калі вы не любіце сябе, вы не будзеце любіць нікога іншага. А калі чалавек не ў гармоніі з самім сабой, як ён можа быць у ?гармоніі з іншымі

Гармонія ў сабе жыццёва важная для гармоніі са светам. Таму вельмі важна шанаваць і любіць сябе, бо вы заслугоўваеце гэтай любові. Трэба любіць сябе, таму што Бог стварыў нас і надзяліў нас высакародным патэнцыялам. Любоў да гэтага ўнутранага "я", гэтай сутнасці, поўнай дабрадзейных якасцей, натхняе на высакародныя паводзіны і ачышчае розум ад прымешак, .а сэрца — ад злосці і крыўды

:Каліброўка літаратурнага компаса

Нельга падмануць сваё сумленне, апраўдаць правіны ці пазбегнуць наступстваў няправільных учынкаў, нават калі б чалавек адправіўся на іншую

планету. Вынікі сваіх учынкаў суправаджаюць яго, і ён павінен выправіць свой курс і адкалібраваць свой маральны кампас так, каб яго стрэлка заўсёды .паказвала ў правільным кірунку

Некаторыя людзі жывуць у найгоршых умовах, але ўсё ж знаходзяцца ў поўнай гармоніі з самімі сабой, а іншыя маюць усе магчымасці і ўсё неабходнае, але ўсё ж знаходзяцца ў пастаянным канфлікце з самімі сабой.
Таму не варта чакаць, пакуль абставіны зменяцца.
Пераканайцеся, што ў вас усё добра, нягледзячы на навакольнае асяроддзе, якое можа адрознівацца ад .таго, чаго вы жадаеце

Той, хто аддае сябе на ласку абставін, чакае зменаў,
.і яго чаканне будзе доўгім

Кажуць, што адзін чалавек свабодна валодаў
васямнаццаццю мовамі, але быў настолькі бедны, што не
мог дазволіць сабе лямпу для чытання. Таму ён ішоў у
кут і сядзеў пад вулічным ліхтаром, каб пачытаць.
Сапраўды, сіла волі стварае сродкі, стварае магчымасці,
аднаўляе надзею, выконвае задачы і выконвае жаданні і
.мары

Сапраўдная камунікацыя з тымі, хто ведае Бога,
можа ажыццяўляцца праз асабісты кантакт з імі, праз
удумлівае чытанне іх твораў або глыбокае і сяброўскае
разважанне над імі. Важна памятаць, што гэта ў гармоніі
.з іх свядомасцю, якая знаходзіцца ў гармоніі з Богам

Калі мы ўзгадняем сваю свядомасць з вялікімі
душамі, якія любяць Бога, гэтая гармонія паступова
змяняе наша жыццё найцудоўнейшым чынам. Гэтая
гармонія не занявольвае волю, а хутчэй пашырае яе
абсяг і ўмацоўвае яе сілу. У гэтым розніца паміж тым,
каб быць у гармоніі з людзьмі, напоўненымі эга і

заклапочанымі тым, што яны могуць атрымаць, і тым, каб быць у гармоніі з тымі, хто любіць Бога і чалавецтва, чыя мэта — дарыць і абуджаць боскую любоў у душах тых, хто знаходзіцца з імі ў гармоніі. Магнетызм гэтых блаславёных асоб прыводзіць нас у цесны кантакт з .боскім магнетызмам

Мы павінны памятаць, што, імкнучыся задаволіць свае ўласныя патрэбы, мы таксама павінны дапамагаць іншым атрымліваць тое, што ім трэба, і дзяліцца з менш шчаслівымі тымі добрымі рэчамі ў жыцці, якія трапляюцца нам на шляху. Давайце памятаць, што мы з'яўляемся неад'емнай часткай глабальнай сям'і і што .мы не можам жыць без гэтай вялікай сям'і

Якім было б жыццё без цесляроў, вынаходнікаў, фермераў і іншых? Праз аддачу і атрыманне, а таксама абмен паслугамі, Бог хоча, каб мы думалі пра іншых і спачувалі ім. Гэта вялікая памылка — жыць толькі для сябе, не лічачы іншых. Калі мы думаем пра ўласнае шчасце, мы павінны таксама думаць пра шчасце іншых. Мы не абавязаны аддаваць усё, што ў нас ёсць, дзеля дабрабыту глабальнай сям'і, бо гэта немагчыма. Наадварот, мы павінны спачуваць іншым і рабіць усё .магчымае, каб дапамагчы ім і палегчыць іх цяжар

Існуе сувязь паміж поспехам і задавальненнем душы .ў кантэксце асяроддзя, у якім жыве чалавек

Сапраўдны поспех — гэта вынік паводзін, якія адпавядаюць прынцыпам праведнасці, і ён уключае шчасце і дабрабыт іншых як неад'емную частку асабістага задавальнення. Кожны, хто ўжывае гэты прынцып да свайго матэрыяльнага, разумовага, маральнага і духоўнага жыцця, знойдзе гэтае .вызначэнне поспеху поўным і вычарпальным

Людзі па-рознаму ўспрымаюць поспех у залежнасці
ад сваіх жыццёвых мэтай. Часам некаторыя людзі
атаясамліваюць яго з крадзяжом, кажучы нешта
накшталт: «Ён паспяховы злодзеі!» Гэта паказвае, што
не кожны поспех пажаданы; наш поспех не павінен
.шкодзіць іншым

Яшчэ адна кваліфікацыя для поспеху — гэта
прыўнесці гармонію і пазітыўныя вынікі не толькі для
.сябе, але і падзяліцца гэтымі перавагамі з іншымі

Дасягненне фінансавага поспеху азначае не толькі
атрымліваць асалоду ад таго, чаго мы заслугоўваем;
гэта таксама азначае маральную адказнасць за
дапамогу іншым стварыць лепшае жыццё для сябе.
Кожны, хто мае розум, можа зарабляць грошы, але калі
ў яго сэрцы ёсць любоў, ён не зможа выкарыстоўваць
гэтыя грошы эгаістычна; замест гэтага ён будзе
.дзяліцца тым, што мае, з іншымі

Грошы становяцца праклёнам у руках скупых і
скнараў, але яны з'яўляюцца дабраславеннем і дарам
.для тых, у каго шчодрыя рукі і добрае сэрца

Добрыя душы прыцягваюць добрыя душы і самі
цягнуцца да іх

Мы павінны навучыцца любіць бліжняга свайго, як
самога сябе, і памятаць, што мы тут, у гэтым жыцці,
нядоўга, пасля чаго адыходзім у іншы свет, узровень
якога залежыць ад узроўню нашага мыслення і якасці
.нашых дзеянняў падчас гэтага зямнога знаходжання

Хто нашы сапраўдныя сваякі? Для мудрага чалавека
кожны з'яўляецца сваяком, і кожны з іх — «бліжнім».
Вядома, мудры чалавек здольны разважаць і разумее,
што, хоць сонца асвятляе кавалак вугалю і дыямент,

дыямент, у адрозненне ад вугалю, валодае ўнікальнай
здольнасцю ярка прымаць і адлюстроўваць святло.
Варта шукаць кампаніі тых, чые думкі і пачуцці чыстыя,
як дыямент, і прысвячаць час пошуку шчырых сяброў.
Тыя, хто жыве чыстым і сумленным жыццём, прыцягнуць
сяброў, якія характарызуюцца чысцінёй і сумленнасцю, у
той час як тыя, хто жыве паводле нізкіх інстынктаў без
.разважлівасці, прыцягнуць сяброў такога ж тыпу

Калі вы шануеце высокія ідэалы і ўзнёслыя
прынцыпы, пажадана пазбягаць зносін з людзьмі, якія не
вераць у гэтыя ідэалы і прынцыпы, якія блытаюць думкі і
парушаюць настрой, каб іх вібрацыі не зніжалі ваш
узровень вібрацый. У той жа час не выключайце нікога
.са свайго кола кахання

Акрамя таго, чалавек павінен не толькі дарыць
любоў, але і ствараць мір, каб куды б ён ні пайшоў, ён
ствараў гармонію і спакой, асвятляючы навакольных
сваёй добрай прысутнасцю. Ніхто не хоча падыходзіць
да смярдзючага скунса — прабачце за выраз — усе яго
пазбягаюць. Падобным чынам, нервовы, імпульсіўны і
спрэчны чалавек раздражняе і адштурхоўвае іншых. Мы
хочам быць падобнымі да квітнеючых руж, якія
выпраменьваюць салодкі водар, які цешыць сэрца.
Давайце імкнуцца распаўсюджваць водар міру і ветрык
.дабрыні, куды б мы ні пайшлі і дзе б мы ні жылі

Царства Божае не сярод аблокаў і не ў пэўным
месцы ў прасторы. Яно знаходзіцца па-за цемрай, якую
мы бачым, калі заплюшчваем вочы, а калі мы медытуем і
молімся, у нас адкрываецца вока духу, размешчанае ў
лбе, і мы бачым дабраславёнае святло і адчуваем
радасць, якая пранізвае кожную клетку цела, і мы
адчуваем, што заслона знята і адчыніліся таемныя
.дзверы ў Царства Божае

Бог — гэта вечна абнаўляльная радасць, радасць,
якая ахоплівае ўсё. Мы павінны адчуваць адзінства з
гэтай радасцю, якая жыве ўнутры нас і акружае
.бясконцасць

За вібрацыйнымі межамі шчыльнай матэрыі ляжыць
бясконца, усеабдымная свядомасць, якая не паддаецца
апісанню ва ўсёй сваёй славе, велічы і бязмежнасці. Гэта
царства нябеснае, вечнае, бязмежнае і бясконцае
.свядомае шчасце

Калі ўспрыманне душы пашыраецца і яна адчувае
сваю прысутнасць усюды, тады яна аб'ядноўваецца з
.боскім духам

Слава Абсалютнаму Бясконцаму, які сядзіць на
гарызонце, дзе неба сустракаецца з акіянам, і слава
Найвышэйшаму Бясконцаму, які сядзіць на спакоі ўнутры
нас; засяродзіўшыся на Бясконцасці ўнутры нас, мы
.можам атрымаць яго бязмежную сілу

Веды, атрыманыя з кніг або ад людзей, — гэта
абмежаваныя веды, у той час як веды, атрыманыя
непасрэдна ад Бога, даюць сілу мудрасці, бляск
.упэўненасці, спакой сэрца і мір душы

О Госпадзе, навучы мяне маліцца з глыбокай
канцэнтрацыяй і спалучаць медытацыю з шчырымі
прагненнямі, і няхай маё сэрца штодня ачышчаецца
.маёй чыстай любоўю да Цябе

Вызваленне ад абмежаванняў кармы

Дзеянні, псіхічныя ці фізічныя, свядомыя ці
несвядомыя, аказваюць пэўны ўплыў на жыццё
чалавека. Мінулыя дзеянні — гэта не толькі тыя, што
былі выкананы дні, месяцы ці гады таму, але і дзеянні з
.мінулых жыццяў

Вы былі мёртвыя, і Ён ажывіў вас; потым Ён пакіне
вас смерцю, потым Ён ажывіць вас, і потым да Яго вы
вернецеся

Добрыя і дрэнныя наступствы дзеянняў чалавека. У
цяперашнім жыцці гэтыя сляды захоўваюцца ў
несвядомым або падсвядомым, а наступствы, якія
чалавек нясе (ці яго душа) з папярэдніх увасабленняў,
спяць, як насенне ў несвядомым, чакаючы патрэбных
абставін, каб прарасці і расці ў пэўны кармічны час.
Закон кармы, які ўраўнаважвае рэчы, уключае дзеянне і
.рэакцыю, прычыну і следства, пасеў і жніво

Кожны чалавек фарміруе свой лёс праз свае думкі і
дзеянні, і энергія, якую ён вызваляе, мудра ці неразумна,
непазбежна вяртаецца да яго як да адпраўной кропкі,
гэтак жа, як круг замыкаецца з ідэальнай дакладнасцю.
[Пытанне ў тым], ці павінен той, хто шукае, сутыкнуцца
— супраць сваёй волі — з непазбежнымі наступствамі
сваіх мінулых дзеянняў, ці з тым, што называецца
прадвызначэннем? Адказ — не, Бог ёсць закон і любоў, і
той, хто шукае, хто звяртаецца да Яго са шчырым
імкненнем і поўнай верай, прыводзіць свае дзеянні ў
адпаведнасць з боскім законам і шукае безумоўнай
Божай любові, несумненна, атрымае боскае
дабраславенне, якое палягчае цяжкія цяжары і
.паляпшае абставіны

Бог змясціў нас у гэты свет, поўны ілюзій, і Ён ведае
нашы пакуты, выпрабаванні і нягоды, якія мы
перажываем. Людзі паглыбляюць унутраную цемру
духоўнага невуцтва, калі лічаць сябе патануўшымі ў
граху і бяссільнымі вырвацца з яго глыбінь. Ім лепш
імкнуцца выправіць сябе, шукаючы дапамогі і
спачування ў сэрца боскай міласэрнасці, спадзеючыся на

прабачэнне ад любячага, спагадлівага і прабачлівага
.Бога

Калі мы ўсведамляем нашу цесную сувязь з Богам,
якая карма можа нас звязаць? Не дазваляйце нікому
пераканаць вас, што ваш боль і цяжкасці з'яўляюцца
вынікам вашай кармы. Як дух у сваёй сутнасці, у вас
няма кармы. Хутчэй, вы павінны ўсвядоміць гэтую
праўду, пацвердзіўшы сабе, што вы адзіныя з сутнасцю
жыцця, святла і касмічных сіл. Калі вы ўсвядоміце гэты
факт, вам няма чаго баяцца, і Бог адчыніць вам шмат
.дзвярэй і дасць вам шмат магчымасцей

Калі вам няёмка з тым, як ідзе ваша жыццё, змяніце
свой светапогляд і зарадзіце свае пачуцці пазітыўнай
.энергіяй, і вы самі адчуеце розніцу

Няма патрэбы людзям наракаць і смуткаваць з-за
таго, што яны ўпусцілі, або прыпісваць свае няшчасныя
абставіны памылкам, якія яны зрабілі ў гэтым жыцці ці ў
далёкім мінулым, бо гэта форма духоўнай занядабанасці.

Яны павінны дзейнічаць і выкарчоўваць пустазелле з
саду жыцця, і тады заквітнеюць самыя салодкія і яркія
кветкі і прынясуць самыя смачныя і жаданыя плады. Па
.Яго ласцы, Усявышняга

Пакорлівасць Богу не азначае не выкарыстоўваць
сваю волю для паляпшэння нашых спраў і чакаць,
пакуль Бог вырашыць нашы сітуацыі без якіх-небудзь
намаганняў з нашага боку, бо Бог дапамагае тым, хто
.дапамагае сабе сам

Сэнс у тым, што мы вучымся звяртацца да Бога, каб
Ён кіраваў нашай воляй, благаслаўляў і ўмацоўваў нашы
правільныя намаганні. Калі мы пераадольваем
перашкоду нежадання здавацца, мы знаходзім у Богу
абарону, якую ніхто ў гэтым свеце не можа нам даць, а

таксама сілу, якую не можа пераадолець ніякае
.выпрабаванне

Кожны можа ўсталяваць асаблівыя адносіны з
Богам, калі ведае, як адкрыць сваё сэрца Богу і прагнуць
Яго боскай прысутнасці, якая прыносіць радасць і
.ўпэўненасць

Калі чалавек адчувае глыбокую патрэбу ў Богу,
ведаючы, што не можа без Яго абысціся, ён выяўляе,
што Бог адказвае тым ці іншым чынам. Але спачатку
трэба развіць гэтае моцнае пачуццё, бо водгук не
.прыйдзе спантанна

Калі мы не аддамо Богу першае месца ў нашым
жыцці, наша свядомасць будзе трывожнай і
разгубленай, і мы не зможам лагічна і правільна
.спраўляцца з бясконцымі патрабаваннямі жыцця

І як развіць гэтае жаданне? Кожны раз, калі мы
сутыкаемся з няшчасцем або цяжкасцямі, і кожны раз,
калі мы адчуваем цяжар у сваім сэрцы, мы павінны
зварнуцца да Бога і прасіць Яго дапамогі, ведаючы, што
той, хто любіць Бога і захоўвае гэта ў сваім розуме і
сэрцы, яго становішча палепшыцца, яго становішча
.змяняецца да лепшага

Калі мы змешваем і ўзбіваем эфір шчырымі малітвамі
і заклікамі, Мы здабываем сутнасць боскага водгуку, які
.змяшчае ежу, гаенне і шчасце

Для тых, хто прагне духоўнага харчавання, мінулыя
расчараванні і няўдачы не маюць значэння. З іх можна
вынесці ўрокі, і можна паспрабаваць зноў, паўтарыўшы
спробу з самага пачатку. Пспех будзе гарантаваны, з
Божай дапамогай, усім, хто не падае духам перад
няўдачамі, чыя рашучасць не аслаблена трагедыямі і хто

верыць з нязменнай верай у тое, што Бог падтрымлівае
тых, хто настойвае на сваім шляху, і Ён дае ім надзею,
сілу і аптымізм, пакуль яны не дасягнуць сваёй
.канчатковай мэты і сэнсу жыцця

Думка — гэта сіла, падобная да электрычнасці, і
псіхалагічныя станы ўзыходзяць да думкі і спосабу
.мыслення

Электрычнасць бывае і карыснай, і шкоднай; той,
хто карыстаецца ёю з розумам, выкарыстоўвае яе сабе
на службу, інакш яе могуць параніць токам. І так думалі:
калі яе накіраваць у правільным кірунку, яна прыносіць
.свайму ўладальніку шчасце, інакш — бяду

Думка падобная да дзікага каня, але прыручыць яе
не немагчыма, і пазітыўнае мысленне — адзін са
.спосабаў кантраляваць думкі

Здаровае мысленне — блізкі сябар, а хворы розум —
пастаянны вораг

Здаровыя думкі прыцягваюць спакой і бяспеку, а
нездаровыя думкі страляюць смяротнымі стрэламі, якія
адскокваюць ад свайго ўладальніка ўдвая. Адсюль і
прымаўка: «Узнагарода такая ж, як і ўчынак». Пакуль
чалавек пасылае добрыя намеры, яго думкі
ператвараюцца ў паходні, асвятляючы пакоі душы і
праганяючы кучы цемры, так што ён адчувае глыбокі
камфорт, а яго вочы ззяюць задаволенай усмешкай!
Няхай усмешка доўга трымаецца ў вашых вачах, і мір
.вам

Жыццё падобнае да млына, які меле насенне
плённых выпрабаванняў і эксперыментаў, каб зрабіць
хлеб жыцця. Яно падобнае да звлістай дарогі з пышнымі
кветкамі паабапал, яркімі матылькамі і дрэвамі з

смачнымі пладамі на галінах, але мы рэдка спыняемся.
Давайце атрымліваць асалоду ад яе выгляду і смакаваць
яе салодкасць; сапраўды, мы часта на іголках. Каб
дасягнуць больш шырокіх прастор, нам здаецца, што
ёсць больш прыемныя віды, чым тыя, што мы бачылі. Але
па меры таго, як мы паступова аддаляемся па
кветкавых, пладовых сцежках, мы знаходзім дрэвы, якія
хутчэй цёмныя, чым свежыя, а потым кветкі знікаюць, а
разам з імі матылькі і плады, толькі каб потым апынуцца
.ў бязплоднай пустыні

Чалавечае жыццё падобнае да вады мора, якая
ачышчаецца і становіцца свежай толькі тады, калі вы
падываецеся ў верхнія пласты атмасферы. Гэта падобна
на ранішні сон, які з узростам становіцца ўсё ярчэйшым,
таму што тады рэчы здаюцца больш выразнымі і
выразнымі. Гэта падобна на падарожжа, бо пейзаж
змяняецца па меры таго, як мы пераадольваем
адлегласці. Затым той жа пейзаж змяняецца, калі мы
.набліжаемся да яго, і гэтак далей

Жыццё не расчароўвае мудрых, бо яны ўмела з ім
абыходзяцца і атрымліваюць асалоду ад яго, не
дазваляючы яму авалодаць імі і пазбавіць іх свабоды.
Напрыклад, яны атрымліваюць асалоду ад вады. Яны
п'юць яе і купаюцца ў ёй, але не дазваляюць сабе
патануць у ёй. Яны атрымліваюць асалоду ад адзення,
якое ім падабаецца. Без празмернага прытрымлівання
фармальнасцей і фармальнасцей, якія лічацца
павярхоўнымі. Яны атрымліваюць асалоду ад ежы, не
дазваляючы абжорству паглынуць іх, бо пераяданне
аслабляе цела і пажырае ўспрымання, і яно цалкам
знішчыць яго. Такім чынам, чалавек павінен атрымліваць
асалоду ад жыцця, але не знясільваючы пачуцці праз
.апусканне

Ладзіць з іншымі Гэта не азначае пагаджацца з імі
ва ўсім або ахвяраваць ідэаламі дзеля іх, бо такі стыль
канфармізму непажаданы і не адпавядае праўдзе.
Рэфарматары і вялікія людзі не пагаджаліся з такой
колькасцю людзей вакол сябе, але тым не менш яны
цвёрда трымаліся свайго ідэалу, бо разумелі, што тое,
.што яны робяць, абсалютна правільна

Перш за ўсё, чалавек павінен быць у гармоніі з
Богам, потым са сваім сумленнем, а потым з людзьмі

Нельга паступацца прынцыпамі і не варта звяртацца
да ўтоеных матываў для дасягнення пэўнай мэты, бо
.гэта не пасуе прынцыповым людзям

Хто можа жыць так, каб дагадзіць Богу? Не шкодзь
іншым, бо ім няма чаго баяцца. Калі такі падыход не
задавальняе іншых, чалавеку дастаткова адчуваць сябе
камфортна ўнутры і адчуваць унутраны спакой, які
.робіць яго незалежным ад адабрэння людзей

Сіла і жаданне душы ў звароце да Бога называецца
духоўным магнетызмам, і з дапамогай гэтага
магнетызму душа прыцягвае да сябе дабраславенне і
тонкія вібрацыі, і ўсе добрыя чалавечыя перажыванні,
.якія нагадваюць ёй пра дабыню і праведнасць

духоўны магнетызм — гэта сіла, з дапамогай якой ён
прыцягвае і цягне да сябе чалавека, добрых сяброў,
неабходныя і важныя рэчы і інтуітыўнае разуменне
рэчаў. Гэтая сіла паходзіць ад прыцягальнай магнітнай
.сілы Бога

Свечка міру

Вазьміце ментальны гаршчок, напоўніце яго сваім
спакоем

Вазьмі бутэльку маіх пачуццяў, напоўні яе сваёй
міласэрнасцю

Вазьмі мой пусты кошык для душы, напоўні яго
пладамі сваёй мудрасці

Налі ваду сваёй любові ў маю душу, я налью яе ў
.кубкі прагнучай душы

Разбуры сцены эга, акуні мяне ў сваю поўную
прысутнасць

Прамень світання кахання

Хай ён зазірне з адтулін майго сэрца

Гэта нагадвае мне сонечнае святло твайго кахання

Распаўсюджваецца па небе майго жыцця

Ззяла прамяністае святло твайго кахання

На сябе, і гэта было асветлена

Тваё святло напоўніла маю духоўную прастору

Ты — жыццё, якое падтрымлівае маё цела

І розум, які натхняе мае думкі

І мудрасць, якая развейвае маё невуцтва

Я запальваю тонкую свечку майго кахання

Каб прачытаць залатую кнігу

Захавана ўва мне з старажытных часоў

Тваё каханне было і ёсць дагэтуль

Нябачная свечка міру

Якая рассейвае цемру і паказвае мне твае пасланні

Блог на старонках сэрцаў

Няхай адкрыецца Твая слава, Госпадзе

Няхай святло тваёй мудрасці развее

Невучтва, разлад і зайздасць

З берагоў зямлі назаўжды

Ператварыце нашу слабасць у сілу

І мы аслаблі ў рашучасці

Зараджаем нашы целы жыццёва важнай
электрычнасцю

І напоўні розум і душу сваім гаючым святлом

Вазьмі нас за руку, каб мы не патанулі ў водах Тваёй
нядбайнасці, і напоўні нашу істоту Тваёй любоўю і
мудрасцю. Дай нам адчуць, што мы вельмі блізка да
Цябе і што сонца Тваёй міласэрнасці пастаянна свеціць
.над намі

Я размяшчаю кветкі сваіх шапатлівых, яркіх думак

У структуры цішыні

Яе ціхі водар спявае

І ён спявае пра тваю славу

І ззяннем твайго святога святла

Я бачу прыгажосць твайго існавання

Мае шчаслівыя мары спраўджваюцца

Калі тваё святло мігціць у маёй душы

Заслоны палаюць агнём мудрасці

Я бачу Тваю славу, і мая радасць павялічваецца

Няхай Бог асвятціць цябе Сваім святлом

І прывітанне вам ад душы

Існуе мноства патрабаванняў і патрэб, якія свет
навязвае нам і пераконвае нас у іх надзвычайнай
важнасці і немагчымасці жыць без іх або абысціся без іх.
Але асноўнай патрабаваннем павінна быць атрыманне
Божага спакою, крыніцы якога ніколі не высыхаюць, а
крыніца якога ніколі не перасыхае, і які надае ўсяму ў
.жыцці смак і сэнс

Давайце памятаць, што Бог — гэта сутнасць нашага
быцця, а любоў — гэта акно, праз якое мы глядзім на Яго
слаўны аблічча. Той, хто жадае адчуць боскую
прысутнасць і падтрымлівае гэтае ўзнёслае жаданне ў
думках і справах, Бог задаволіць яго просьбу і дапаможа
яму сарваць заслону, якая перашкаджае яму ўбачыць
.благаслаўлёнае святло

Той, хто цвёрда вырашыў рухацца наперад па гэтым
шляху, нішто не спыніць яго, і ніякія перашкоды не
перашкодзяць яму, пакуль ён не дасягне сваёй мэты і не
.дасягне жадання свайго сэрца

Духоўныя жамчужыны і каштоўныя камяні

Тыя, хто выкрывае слабасці іншых і выклікае ў іх
збянтэжанасць і крыўду, далёкія ад мудрасці і здоровага
сэнсу. Мы павінны пагарджаць грахом, а не грэшнікам,
бо ён наш брат па духу, нягледзячы на цемру невуцтва,
якая ахінае і акружае яго. Мэтай асуджэння павінна
быць гаенне, а не злорадства і раненне. Мы павінны
ставіцца да нашага грэшнага брата так, як мы хацелі б,
каб ставіліся да нас, калі б мы былі на яго месцы і ў яго
.сітуацыі

Той, хто хавае недахопы свайго брата ў гэтым свеце,
.таго Бог схавает у будучым жыцці

Гэтак жа, як мы асуджаем іншых, духоўны закон
асуджае нас у такой жа ступені. Мы не павінны чакаць
занадта шмат ад іншых, і мы не павінны заўсёды чакаць
добрых вынікаў ад каго-небудзь, нават калі яны робяць
.усё магчымае

Чалавек можа ўпасці і спатыкнуцца, але ён будзе ў
бяспецы, пакуль будзе рабіць усё магчымае, каб зноў
.падняцца па лесвіцы цноты і праведнасці

Кожны дзень мы павінны старацца падняць настрой
пацыента фізічна, псіхалагічна ці духоўна ў нашым
асяроддзі, гэтак жа, як мы дапамагаем сабе ці членам
.сваёй сям'і

Той, хто з сённяшняга дня паспрабуе жыць паводле
боскіх законаў — замест старога эгаістычнага жыцця,
якое прыносіць цяжкасці і пакуты, — выявіць, што
незалежна ад таго, наколькі сціплую ролю ён адыгрывае
ў жыцці, яна застаецца важнай, пакуль ён выконвае
свой абавязак у поўнай меры паводле ўказанняў
рэжысёра касмічнай п'есы і гаспадара ўсіх нашых лёсаў:
.Бога Усемагутнага

Калі мы ўзаемадзейнічаем з іншымі людзьмі з
непадробнай шчырасцю, сапраўдным каханнем і ўвагай
да пачуццяў, мы прыцягнем у сваё жыццё добрых
сяброў, не зважаючы на асабістыя інтарэсы ці
эгаістычныя разлікі; інакш мы не зможам распазнаць
.сваіх сапраўдных сяброў

Неабходна пазбавіцца ад крывадушнасці і
прытворства, і дзейнічаць так, каб наўмысна не
прычыняць шкоды іншым

Нельга злаваць, прыніжаць ці правакаваць
непрыязныя пачуцці да сяброў, а таксама не даваць ім
падстаў для непрыязных пачуццяў да нас. Нельга
жорстка абыходзіцца з сябрамі, эксплуатаваць іх ці
даваць ім незапытаныя парады, калі іх аб гэтым не
просяць. Калі просяць парады, яе трэба даваць шчыра і
добразычліва, без страху наступстваў. Сябры
дапамагаюць адзін аднаму праз канструктыўную,
.братэрскую крытыку

Цяжкія жыццёвыя перажыванні прыходзяць не для
таго, каб паралізаваць нашу волю і перамагчы нас, а
хутчэй для таго, каб завастрыць нашу рашучасць і
ўмацаваць нашу веру ў Бога і нашу ўпэўненасць у сабе.

Некаторыя людзі памылкова лічаць, што гэтыя
перажыванні і выпрабаванні — непераадольныя
разбуральныя сілы, і таму яны здаюцца. Здаровы
настрой неабходны для актывацыі нашай унутранай сілы
для эфектыўнага спраўлення з жыццём і яго
.выпрабаваннямі

Калі чалавек не спаборнічае з кімсьці мацнейшым за
сябе, ён не стане моцным. Падобным чынам, калі мы
сутыкаемся з цяжкасцямі з мужнасцю і псіхічнай
стойкасцю, мы становімся мацнейшымі і больш
.устойлівымі

Нашы розумы — неад'емная частка ўсеабдымнай
свядомасці Бога. Пад хваляй нашай свядомасці ляжыць
акіян Яго бясконцай усведамленасці. Калі хваля забывае,
што яна з'яўляецца часткай большага акіяна, яна
аддзяляецца ад гэтай акіянічнай сілы. У выніку розумы
людзей аслабляюцца матэрыяльнымі абмежаваннямі і
больш не здольныя да плённай працы і багатай
вытворчасці. Калі розумы страсянуць пыл невуцтва і
разарвуць ланцугі, якія звязваюць іх сілы, яны стануць

больш здольнымі да творчасці і пазітыўнага
.ўзаемадзеяння з жыццём

Калі вы моцна трымаецеся за пэўную ідэю і
напаўняеце яе моцнай воляй, гэтая ідэя ператвараецца ў
дынамічную сілу. А калі думка становіцца дынамічнай,
яна можа стварыць патрэбнае асяроддзе для поспеху,
.згодна з нябачнай картай, намалёванай у свядомасці

Людзі церпяць няўдачу, таму што яны паддаюцца
цяжкім жыццёвым абставінам, не супраціўляючыся ім,
.замест таго, каб супраціўляцца ім, не паддаючыся

Неабходна трэніравацца і актываваць сілу волі

Тыя, хто ўваходзіць у святыню спакою, могуць
духоўна мець зносіны з іншымі душамі, якія любяць Бога,
.і яны могуць зразумець мову руж і ўсіх жывых істот

Госпадзе, будзь адзіным Царом, які сядзіць над маёй
любоўю і тугой

Тыя, хто медытуе, адчуваюць глыбокае пачуццё
спакою, і гэты ўнутраны спакой варта падтрымліваць
нават у кампаніі іншых. Тое, чаму чалавек вучыцца ў
медытацыі, варта практыкаваць у паўсядзённай
дзеянасці і ўзаемадзеянні з іншымі, не дазваляючы
.нікому парушаць яго спакой ці цішыню

Калі вы хочаце выпрацаваць добрую звычку або
пазбавіцца ад шкоднай, засяродзьцеся на клетках мозгу,
.дзе знаходзяцца механізмы розных звычак

Каб выпрацаваць добрую звычку, спачатку сядзьце
ціха і памедытуйце, шукаючы боскай дапамогі.
Засяродзьце свой розум на цэнтры сілы волі,
размешчаным на лбе паміж бровамі, і цвёрда
пацвердзіце звычку, якую вы хочаце прышчапіць свайму

мозгу. Калі вы хочаце пазбавіцца ад дрэнных звычак, таксама сканцэнтруйце сваю ўвагу на гэтым цэнтры сілы волі і цвёрда пацвердзіце, што ўсе баразёнкі, дзе гэтыя звычкі ўкараніліся, сціраюцца. З дапамогай канцэнтрацыі і сілы волі вы можаце сцерці нават самыя глыбокія баразёнкі глыбока ўкаранёных старых звычак. Неаднаразова пераконвайце сябе, што ў вас дастаткова сілы волі, каб выкараніць шкодныя звычкі з вобласці .мозгу

Найлепшы час для такой афірмацыі — ранняя .раніца, калі воля і ўвага знаходзяцца ў напружанні

Працягвайце паўтараць сабе, што вы вольныя ад усіх дыктатаў, і аднойчы вы выявіце, што — з Божай дапамогай — вы ўжо вызваліліся ад звычкі, ад якой .хацелі пазбавіцца

Чаго б вы ні баяліся, адкіньце пра гэта свае думкі і пакіньце гэта Богу. Умацуйце сваю веру ў Бога і верце, .што Ён здольны вам дапамагчы

Шмат пакут вынікае з трывогі і хвалявання. Навошта пакутаваць, калі тое, чаго вы баіцеся, яшчэ нават не адбылося? Уявіце сабе ахоўнае святло Бога акружае вас .з усіх бакоў, і вы адчуеце Яго цудоўную абарону

Паколькі большасць нашых трывог вынікае са страху, калі мы выключым страх з нашага жыцця, мы адчуем сябе свабоднымі, і вылячэнне наступіць імгненна. Кожны вечар, перад сном, сцвярджайце сабе, што Бог з .вамі, абараняе вас і назірае за вамі

У гэтай касмічнай драме людзі ўсіх рас разыгрываюць гісторыю жыцця на сцэне часу. Мы павінны зразумець сэнс жыцця, не зацыкліваючыся на .сваіх мімалётных ролях і не зацыкліваючыся на іх

Наша ўспрыманне жыцця часта скажонае і
дэвіянтнае, таму што мы глядзім вачыма эгаізму і
абмежаванага кругагляду. Калі б мы глядзелі вачыма
душы, мы б убачылі рэчы зусім з іншага пункту
.гледжання

Калі мы адкрываем вока мудрасці, мы бачым
усеабдымнае святло Бога, і ў гэтым святле мы
ўспрымаем сваю духоўную прыроду, якая з'яўляецца
адлюстраваннем прыроды ўніверсальнай свядомасці,
.што пранізвае ўсе часціцы і часткі Сусвету

Духоўныя ісціны акружаюць нас, стукаючы ў дзверы
нашых заплюшчаных вачэй, заклікаючы бачыць святло
замест цемры, дзейнічаць з мудрасцю, а не з невуцтвам,
напаўняць нашы сэрцы любоўю, а не нянавісцю, і
супрацоўнічаць у стварэнні міру і прынясенні багацця і
бяспекі ў наш свет. Калі мы гэта зробім, невуцтва знікне,
сітуацыйныя адрозненні знікнуць, мы ўбачым адзінства ў
перапісе насельніцтва і будзем больш у гармоніі з боскай
.воляй

Нашы адносіны з Богам не халодныя ці без любові,
як паміж працадаўцам і супрацоўнікам. Мы — Яго сям'я,
Ён пастаянна клапаціцца пра нас, і Ён заўсёды нас
слухае. Мы — неад'емная частка Яго быцця, і нашы
.адносіны з Ім жывыя і яркія

Наш Творца надзяліў нас невычэрпным багаццем
любові, разумення, праніклінасці, добразычлівасці і
духоўнай сілы, аднак большасць з нас растратыла гэтае
багацце ні на што. Бог жадае, каб мы жылі ў бяспецы,
міры і сяброўскім супрацоўніцтве, як належыць
высакароднай і любячай сям'і, але прагнасць і
эгаістычныя разлікі ўкараніліся ў нашых сэрцах і пасеялі
.паміж намі разлад

Бог хоча, каб мы былі гаспадарамі, але мы самі
вырашылі быць рабамі

Чалавек далёка адышоў ад свайго нябеснага дому і
страціў унутраны рай адчування блізкасці да Бога і
блізкасці да сябе, і ён не зможа вярнуць гэты рай без
.асабістых намаганняў

Бог стварыў нас па сваім вобразе, але гэтая праўда
выслізнула з нашых розумаў. Мы паддаліся ілюзіі, што
наш лёс — гэта цяжкасці, а наш лёс — знішчэнне. Мы
павінны сарваць заслону ілюзіі кінжалам мудрасці, каб
.убачыць за ёй прамяністую праўду

Хто мы і якая наша сапраўдная прырода

Людзі маюць відавочныя адрозненні, няхай гэта
будзе іх псіхалагічны ці эмацыйны склад, ролі, якія яны
выконваюць у жыцці, праца і дзейнасць, якія яны
выконваюць, ці жаданні, якія яны адчуваюць. Але пад
усімі гэтымі адрозненнямі хаваюцца дзве рэчы, якіх хоча
і мае патрэбу кожны чалавек без выключэння. Адна з іх
— гэта свабода ад усіх формаў болю і жаданняў. Другая
— гэта поўнае і трывалае шчасце — поўнае
задавальненне, дзе жывуць мір, любоў, мудрасць і
.радасць

Насамрэч, людзі імкнуцца дасягнуць Бога,
незалежна ад таго, выкарыстоўваюць яны гэтае імя ці
не. Мудрыя кажуць, што Бог — гэта сутнасць асалоды і
дух шчасця, і чалавек не адчуе поўнага задавальнення,
калі не будзе чэрпаць непасрэдна з касмічнай крыніцы.
.Гэта ключавы момант для разумення стану чалавека

Але дзе людзі шукаюць тое, што яны шукаюць

Яны шукаюць яго толькі ў свецкіх рэчах: у маёмасці,
знешніх абставінах і адносінах з іншымі людзьмі. Але

знайсці яго немагчыма ні ў чым, ні ў кім ці ў якіх абставінах у гэтым свеце, улічваючы саму прыроду .стварэння

Тварэнне заснавана на прынцыпе дваістасці.

Немагчыма мець карціну толькі ў адным колеры, бо немагчыма абысціся без яго супрацьлегласці. Падобным чынам, немагчыма, каб які-небудзь аспект існавання існаваў асобна ад дваістасці. Аднак, вывучыўшы жаданні, якія матывуюць людзьмі, мы выяўляем, што кожны з нас жадае толькі добрых, прыемных, прыгожых і пазітыўных рэчаў, без найменшага жадання мець справу з чымсьці непрыемным або нежаданым. Але .гэта немагчыма

У гэтым дуалістычным свеце няма задавальнення без болю, няма святла без цемры, няма добра без зла, няма жыцця без смерці. Два бакі медаля непадзельныя. Гэта азначае, што тое, чаго мы прагнем глыбока ў сабе, .не можа быць атрымана з гэтага свету

Людзі шукаюць — так, яны шукаюць з усіх сіл — але не могуць знайсці тое, што шукаюць, што спараджае адчай і безнадзейнасць. Гэта прыводзіць не толькі да адчаю, але і да вялікай крыўды і моцнага гневу, а значыць, і да актаў гвалту. Усё гэта адбываецца таму, што яны не шукаюць тое, што шукаюць, у патрэбным месцы, і ў выніку не знаходзяць таго, чаго прагне іх .сэрца

Людзі ў наш час мала ведаюць пра сэнс і мэту жыцця, і таму яны пакутуюць ад разгубленасці і непаразумення

Па сваёй прыродзе людзі — істоты, якія імкнуцца да мэты. Калі ў іх няма мэты ў жыцці, і калі іх розум, энергія, воля і эмоцыі не накіраваны ў пазітыўным і

канструктыўным ключы, яны звернуцца да разбуральных шляхоў, такіх як злоўжыванне алкаголем і наркотыкамі, ужыванне гвалту і г.д. Канчатковая мэта жыцця — пазнанне Бога, і людзі павінны гарманізаваць свае ролі і знешнюю дзейнасць праз праведныя ўчынкі, здаровы погляд на жыццё, пазітыўнае стаўленне і карыснае .накіраванне сваіх эмоцый

Гэтыя два аспекты нашай прыроды — унутраны або духоўны аспект і знешні аспект — не супярэчаць адзін аднаму, калі іх правільна разумець. Хутчэй, яны падтрымліваюць адзін аднаго і дапамагаюць нам развіваць і ўдасканальваць нашы фізічныя, псіхалагічныя, эмацыйныя і духоўныя здольнасці і .патэнцыял

Людзі жывуць у вялікай пустэчы, пазбаўленыя інтэлектуальнай ці псіхалагічнай стымуляцыі. Ім сумна з-за адсутнасці мэты і адсутнасці чаго-небудзь, што магло б надаць іх жыццю каштоўнасць і сэнс. Звычайны чалавек можа функцыянаваць і паводзіць сябе так, быццам ён псіхалагічна і разумова здаровы, але ці ?шчаслівы ён

Галоўная мэта жыцця — ведаць, хто мы і якая наша сапраўдная прырода. Калі мы будзем надаваць глыбокім аспектам жыцця належную ўвагу, мы непазбежна адчуем шчасце, таму што чалавечае шчасце звязана з сувяззю са сваім духоўным "я", без якога чалавек не мае .ні існавання, ні быцця

Страх няўдачы ці хваробы падсілкоўваецца пастаяннымі роздумамі пра іх, пакуль ідэя няўдачы не прасочваецца з свядомасці ў падсвядомасць і ў рэшце рэшт не дасягае вышэйшай свядомасці. Затым страх, укараніўшыся ў падсвядомасці і вышэйшай свядомасці, пачынае памнажацца і расці, пакуль не запоўніць

свядомасць пустазеллем страху, які не так лёгка
выкараніць, як першапачатковая думка, калі ён
прарастае. Гэты шкодны пустазелле ў рэшце рэшт
прыносіць атрутныя і смяротныя плады. На шчасце, яго
карані можна выкараніць знутры, моцна засяродзіўшыся
на мужнасці і прывіўшы ўсведамленне абсалютнай веры
ў Бога і ў тое, што Ён здольны дапамагчы тым, хто
жадае дапамагчы сабе і абараніць іх ад шкоды

Калісьці на паверхні мора плавала маленькая
бурбалка, асцерагаючыся штормаў і маланак, калі
пачула голас, які шаптаў ёй: «Маленькая бурбалка
«?жыцця, што з табой не так

Хіба ты не ведаеш, што ты — частка акіяна жыцця?

.Маленькая бурбалка азірнулася і зразумела гэты факт

Чалавечая свядомасць плавае, як маленькая
бурбалка, на паверхні мора касмічнай свядомасці,
думаючы, што гэта часовая бурбалка, дрыжыць ад
страху перад хваробай, галечай і смерцю. О, бурбалка, ці
баішся ты акіяна? Азірніся вакол, уважліва назірай.

Змясці свой погляд з непасрэднага атачэння на
бясконцае царства Бога. Паглыбіся, пашыры сваё
разуменне, каб ведаць і быць упэўненым, што ты адзіны
з Яго велізарным морам, і што Бог з табой. Ён абараняе
.цябе, ён падтрымлівае цябе цяпер і назаўжды

Пазбягаючы пастак і пастак

Кожны раз, калі вы адчуваеце ў сваім сэрцы моцнае
жаданне, якое заклікае вас выканаць яго,
выкарыстоўвайце разважлівасць і спытайце сябе: «Ці
гэта добрае жаданне, якое можна выканаць, ці дрэннае
жаданне, якое не варта выконваць?» Нездаровыя
матэрыяльныя жаданні спрыяюць нашым дрэнным
звычкам, даючы нам ілжывыя надзеі і ілюзорнае шчасце.

У такіх выпадках неабходна звярнуцца да сілы
разважлівасці, каб раскрыць праўду. Дрэнные звычкі ў
рэшце рэшт вядуць да няшчасця. Калі іх сапраўдная
прырода выкрываецца, яны становяцца бяссільнымі, каб
.завабіць чалавека ў пасткі пакут і пасткі няшчасця

Разважанні і гісторыі

У жыцці і ў смерці, у смутку і няшчасцях мая вера ў
Цябе, Госпадзе, застаецца моцнай і непахіснай, цвёрдай
і непахіснай

Кожны ўдых маёй тугі і малення адчыняе дзверы і
вокны ў маёй душы, праз якія я праходжу да Божай
асалоды

Гэтак жа, як сонца свеціць у самых людных месцах,
так і я буду бачыць прамяні боскай любові ва ўсіх сферах
.майго жыцця і паўсядзённых спраў

Дабраславі мяне, Госпадзе, каб я мог абудзіць сваю
душу з снітаннем і прывесці яе да Твайго
благаслаўлёнага парога

Гісторыя кабаргі

Мускус — каштоўнае рэчыва з моцным водарам, якое
змяшчаецца ў пупку кабаргі, што жыве ў высокіх
.Гімалаях

Калі алень дасягае пэўнага ўзросту, з яго пупка
пачынае таемна прасочвацца чароўны мускус, і алень,
узбуджаны гэтым прывабным водарам, пачынае
.танцаваць і шукаць крыніцу гэтага прыемнага водару

Яно перамяшчаецца з месца на месца, нюхае паміж
камянямі і пад дрэвамі, шукаючы паўсюль крыніцу гэтага
.захапляльнага паху

Нарэшце, ён становіцца злым, больш узбуджаным і
трывожным, калі яму не хапае слоў і ён не можа знайсці
.тое, што шукае з тугой і запалам

У апошняй спробе дабрацца да крыніцы мускусу, ён
скача з высокіх скалістых абрываў у глыбокую даліну,
каб сустрэць свой лёс і сустрэць смерць, пасля чаго
паляўнічыя могуць злавіць яго і выняць з яго мускусны
.мяшочак або залозу

У сувязі з гэтым адзін з асветніцкіх паэтаў
:прадэкламаваў нешта накшталт

!О, кабарга, дурань

?Чаму ты пакутуеш? Чаму ты не спіш

Гэты мускус даступны

!З тваім пузам, дурненькі

Нават калі ты дакрануўся носам

Ад цябе ідзе таемны водар

Ты б выйграў тое, на што спадзяваўся

І ты жывь, не марнуючы грошай

Ці не здаецца вам, сябры мае, што большасць
людзей паводзяць сябе як кабарга? Яны заўсёды і вечна
.шукаюць шчасця паўсюль па-за сабой

Так, яны шукаюць шчасця ў гульні і, патураючы сабе
да знясілення жаданням і прагам, яны караскаюцца па
слізкіх сцежках багацця, пакуль у рэшце рэшт не
скокнуць з абрываў вялікіх надзей на скалы
расчаравання і няўдач, калі не змогуць знайсці
сапраўднае шчасце, якое захоўваецца ў самых глыбокіх
.кутках іх душы

Калі мы звернем свае думкі ўнутр сябе і глыбока
паразважаем, мы знойдзем у спакоі душы крыніцу
.сапраўднага і трывалага шчасця, якога мы шукаем

Мы не павінны быць падобнымі да кабаргі, гінучы ў
пошуках шчасця не ў тых месцах. Хутчэй, мы павінны
быць пільнымі і імкнуцца знайсці шчасце ўнутры сябе, а
.не па-за сабой

Гісторыя кнопкі

Аднойчы да мяне прыйшоў мужчына і сказаў, што
:пакутуе ад хранічнай хваробы сэрца, і дадаў

Я шмат чаго перапрабаваў, але не магу пазбавіцца»
«ад душэўнага болю

Падумаўшы спакойна, я папрасіў яго прынесці мне
:нажніцы. Ён дрыготка паглядзеў на мяне і сказаў

?Вы маеце намер ускрыць маё сэрца, сэр —

Я засмяяўся і адказаў: «Я не доктар. Вы калі-небудзь
чулі пра чалавека, які выкарыстоўвае нажніцы для
«!?правядзення аперацый

Нарэшце ён неахвотна прынёс нажніцы, таму я
адрэзаў адзін гузік на яго паліто і сказаў яму не
прышываць новы гузік на яго месца і не класці руку на
месца, дзе гузік адсутнічаў. Я таксама сказаў яму
вярнуцца да мяне праз два тыдні, і я спадзяваўся, што
.ён ачуняе за гэты час

Чалавек засмяяўся і сказаў: «Я зраблю, як вы прасілі,
бо я вам давяраю, але, здаецца, гэта самыя дзіўныя лекі,
«!якія мне калі-небудзь прапісвалі

:Праз два тыдні ён прыбег да мяне і здзіўлена сказаў

Спецыялісты запэўнілі мяне, што я вылечыўся ад
хваробы сэрца. Дык што ж ты зрабіў? Ты што, выцягнуў
?джына з гузіка

Я адказаў з усмешкай: «Так! Твая рука пастаянна
.«гуляла з гузікам, і гузік быў выраўнаваны з сэрцам

Гэтая кнопка была джынам, які прычыняў боль у
тваім сэрцы. Таму я зрэзаў кнопку і сказаў табе не
мяняць яе на месца і не класці руку на сэрца. Такім
!чынам, тваё сэрца пазбавілася ціску і перастала балець

Усё рухаецца хутка, і людзі занятыя многімі
справамі. Натуральна, лепш пажынаць даброты свету,
чым марнаваць час, прапускаючы сезон і застаючыся ні з
чым. Але тое, што трэба пажынаць, — гэта
найбагацейшы ўраджай жыцця: наблізіцца да Бога і
пазнаць Яго. Адзіны спосаб дасягнуць сапраўднага
шчасця — гэта чагосьці дасягнуць у гэтым свеце, а
.таксама дасягнуць духоўнага поспеху

Тыя, хто ведае Бога, не пачынаюць выконваць свае
штодзённыя абавязкі, пакуль не памедытуюць пра Бога і
не напоўніць свой розум і цела благаслаўлёнай боскай
.энергіяй

Шматлікія патрабаванні свету могуць адпудзіць тых,
хто імкнецца да сваіх духоўных мэтай, і збочыць з
абранага шляху. Але тыя, хто мае непахісную
рашучасць, не дазваляюць нічому збіць іх з курсу; яны
рашуча ідуць наперад, нягледзячы на цяжкія або
.неспрыяльныя абставіны

Што б ні даваў нам свет, гэта не задаволіць прагу
нашых сэрцаў, якія прагнуць чагосьці больш стабільнага,
больш важнага і больш каштоўнага, чым усе скары і
.багацці свету

Калі чалавек памірае — няхай ён жыве доўга —
нікая сіла на зямлі нічога не можа для яго зрабіць. Хто
можа дапамагчы нам пасля таго, як мы пакінем гэты
свет? Бог. Таму мы павінны заўсёды памятаць, што гэты
свет — гэта толькі часовы прыпынак на нашым шляху да
нябеснага дому, дзе мы будзем жыць вечно ў
.прысутнасці Найміласцівейшага

Празмернае багацце не гарантуе здароўя, спакою і
эфектыўнасці, але дасягненне спакою і эфектыўнасці
прывядзе да збалансаванага поспеху як на духоўным,
.так і на матэрыяльным узроўнях

Большасць людзей развіваюць разумовую
эфектыўнасць выключна для дасягнення матэрыяльнага
поспеху. Але калі чалавек становіцца гаспадаром сябе і
кіруе сваімі псіхалагічнымі здольнасцямі, дзейнічаючы ў
адпаведнасці з боскім планам, яго жыццё будзе
благаслаўлёным, і ён паспытае нектар духу,
знаходзячыся на гэтай зямлі. Ён больш не будзе вязнем
звычак і жаданняў, але яго свядомасць пераўтвораецца ў
сэрца боскай прысутнасці, і ён будзе жыць там,
атрымліваючы асалоду ад новых задавальненняў, якія не
.паддаюцца апісанню

Цела — найвялікшая аптэка

Медыцынскія даследчыкі выявілі, што калі мы
адчуваем непераадольную радасць, арганізм
выпрацоўвае антыдэпрэсанты і іншыя рэчывы, якія
зніжаюць стрэс, якія гэтак жа магутныя і эфектыўныя, як
і тыя, што прызначаюць лекары. Цела — гэта
найвялікшая аптэка на Зямлі, здольная вырабляць
патрэбную рэч у патрэбны час, калі мы знаходзімся ў
.гармоніі з духоўным балансам, які Бог усталяваў у нас

Не ўсе стрэсы шкодныя; стрэс абуджае жыццёвую
энергію, якая цячэ па нашым целе, і стымулюе
актыўнасць і рух. Даследаванні паказалі, што разумная
.колькасць стрэсу карысная

Але праблема ўзнікае, калі стрэс перавышае
здоровы ўзровень

У кожнага з нас ёсць асабістая мяжа стрэсу, і калі
гэтая мяжа перавышана, мы адчуваем большы стрэс,
чым павінны быць, і можам не ўсведамляць гэтага,
пакуль не пачнуць з'яўляцца праблемы ў целе, эмоцыях і
.розуме

Жыццё з Богам — гэта радасць і шчасце, а без Бога
— трывога, мітусня, цяжкасці і нават катастрофы. Дык
як жа нам знайсці мір і спакой у жыцці, поўным бедстваў
і трагедый, і прынесці крыху шчасця на гэтую зямлю

Першае патрабаванне — усведамляць жыццёвыя
цяжкасці, калі мы знаходзімся пад іх уплывам

Бог — Усемудры і Усёведаючы, і Ён надзяліў нашы
целы такімі сігналамі, як камфорт, дыскамфорт, спакой і
трывога, і мы павінны звяртаць увагу на гэтыя сігналы. У
нашых целах ёсць боскі розум, які спрабуе нам нешта
сказаць, і мы павінны прыслухоўвацца да гэтых
пасланняў падчас стрэсу або адпачынку. Калі вы
адчуваеце стрэс, сканцэнтруйце свой розум на той
частцы цела, якая адчувае стрэс, затым зрабіце глыбокі
ўдых і адначасова акуратна напружце гэтую частку,
пакуль яна не завібруе. Затым расслабцеся і зніміце
напружанне. Гэта дапаможа падтрымліваць
энергетычны і жыццёва важны баланс у целе і абароніць
.яго ад шкоднага ўздзеяння стрэсу

Мы таксама можам кіраваць эмацыйным стрэсам з дапамогай дыхання. Калі вы адчуваеце страх або любую іншую шкодную эмоцыю, удыхніце і выдыхніце павольна, глыбока і рытмічна некалькі разоў, дазваляючы вашаму целу расслабляцца з кожным выдыхам. Гэта дапаможа запаволіць пачашчанае сэрцабіцце, аднавіць нармальнае кровазварот, палегчыць паток жыццёвай энергіі праз нервы, а таксама супакоіць розум і ачысціць думкі

Жыццё — гэта не надзвычайная сітуацыя; гэта прыгожы боскі выраз, і мы павінны атрымліваць асалоду ад яго. Давайце памятаць, што ўсмешка — гэта сіла; калі мы ёю не карыстаемся, мы губляем важны аспект жыцця

Людзі — гэта душы з эмоцыямі і пачуццямі, і ў іх ёсць цела, якое яны носяць як вопратку або верхні пласт. Але пакуль мы жывем выключна на ўзроўні цела і эмоцый, мы будзем падпадаць пад негатыўны ўплыў стрэсу і напружання

Калі мы знаходзімся ў гармоніі з нашай сутнасцю, якой з'яўляецца дух, радасць духу перапаўняе сэрца і пераўтвараецца ў любоў. Адчуванне гэтай любові, звязанай з мірам і спакоем душы, а таксама дзеянне і ўзаемадзеянне пад яе гарманічным уплывам — гэта найбольш прыдатны спосаб натуральнага жыцця ў свеце, поўным напружанняў і супярэчнасцей. Гарманізацыя з гэтай радасцю — рашэнне жыццёвых праблем

Заўвага: Што да сцвярджэння: «Арганізм выпрацоўвае антыдэпрэсant і іншыя рэчывы, якія зніжаюць стрэс і напружанне, не менш магутныя і эфектыўныя, чым тыя, што прызначаюць лекары», гэта

не парада адмаўляцца ад медыцынскіх кансультацый і
.рэцэптаў, таму неабходна ўдакладненне

Магнітныя ўраўненні

Чалавек з моцнай прыродай і злымі схільнасцямі +
добразычлівы, але слабавольны чалавек = злы
магнетызм перамагае над дабрынёй

Слабавольны чалавек са злымі схільнасцямі +
вольнадумны чалавек з добрымі схільнасцямі = добры
магнетызм перамагае злога

Слабы духоўны магнетызм + злы біямагнетызм =
моцны злы магнетызм

Моцная маральная сіла + слабая маральная сіла =
большая маральная сіла

Чалавек, які злуецца і гвалтоўны + чалавек, які
лагодны і добры = магнетызм гневу пераважае над
лагоднасцю

Моцны, ураўнаважаны і спакойны тэмперамент +
тэмперамент, які часам схільны да незадаволенасці =
пераважае магнетызм спакою

Хранічная ўкаранёная няўдача + менш укаранёная
няўдача = моцны магнетызм няўдачы

Моцны пазітыўны поспех + менш пазітыўны поспех
= большы поспех

Моцная вібрацыя няўдачы + моцная вібрацыя
поспеху = альбо моцны магнетызм няўдачы, альбо
моцны магнетызм поспеху, у залежнасці ад
навакольнага асяроддзя і ўмоў

Моцны, здаровы розум + поўнае невуцтва = альбо
кемлівасць і майстэрства, альбо невуцтва і глупства

Выдатная духоўная сіла + выдатная практычная сіла
= Духоўны магнетызм — сапраўды выдатная практычная
сіла

Калі б людзі маглі бачыць мноства планетарных
істот у эфіры вакол іх, магчыма, некаторыя з іх
паспрабавалі б знайсці сваіх памерлых блізкіх. Бог
адкрыў мае духоўныя вочы, і я бачу многіх з тых душ,
якія пакінулі зямны свет. Глыбока засяродзіўшыся на
духоўным воку (цэнтры ілба), можна ўбачыць унутраным
зрокам зіхатлівы свет, населены ўсімі добрымі душамі,
якія ўзняліся на эфірны план у прысутнасць
.Найміласцівейшага

У людзей сэрца дзейнічае як бесправадны прыёмнік,
а духоўнае вока — як перадатчык. Нават калі вы не
можаце бачыць сваіх памерлых блізкіх, калі вы спакойна
сканцэнтруеце свае пачуцці на сэрцы, вы зможце
адчуць прысутнасць тых, хто вам дарагі, хто цяпер жыве
ў эфірных целах, атрымліваючы асалоду ад Богага
спакою і бяспекі і радуючыся сваёй свабодзе ад
абмежаванняў цела, таму вы знаходзіце суцяшэнне ў іх
.спакоі, і ваша сэрца супакойваецца за іх

Калі я вымаўляю імя Бога, уся мая істота растае ў
найвышэйшай радасці. Але гэты стан прыйшоў да мяне
толькі пасля вялікіх намаганняў. Спачатку я не быў з
тых, хто прагне чагосьці, бо мой розум тады блукаў. Але
цяпер, як толькі я сканцэнтравалася свае думкі і
ўсведамленне на духоўным цэнтры — прасторы паміж
бровамі, — усе думкі зніклі, дыханне спынілася само па
сабе, сэрца перастала біцца, сумятня розуму сціхла, і
станы быцця ахапілі душу, так што я адчуваю духоўны
.экстаз і ахінуты боскай асаладай

Залатыя прымаўкі

Шчасце — маё права, мая спадчына і мой схаваны
боскі скарб. Вядзі мяне знайсці ў сабе скарбы, якія
.пераўзыходзяць мары каралёў
* * *

Жыццё — гэта разумны рух з рэгулярным рытмам.
Яно ўвасабляецца ў нежывых прадметах або прымае
жывую і рухомую форму. Жыццё ўсёабдымнае і
.пранізвае ўсё
* * *

О Найвялікшы Каханы, Ты — жыццё, Ты — мая мэта і
маё імкненне
* * *

Зрабі мяне квітнеючай ружай у тваім нябесным
садзе, альбо зіготкай пацеркай у тваім прамяністым
каханні, альбо дай мне найвялікшую пашану: самае
.маленькае месца ў тваім сэрцы
* * *

Там, дзе іншыя цэняць мае намаганні ў добрай
.справе, я магу аказаць найлепшую паслугу
* * *

Давайце спляцем залаты дыван сноў з шаўковых
нітак салодкіх успамінаў і вытанчаных думак
* * *

Каханне падобнае да наждачнай паперы, якая
паліруе розум і выдаляе шурпатасці з характару
* * *

Пандэміі, бедствы і гвалтоўныя змены ў прыродзе,
якія прыносяць спусташэнне, разбурэнне і
шырокамаштабную шкоду, не з'яўляюцца «боскімі
ўказамі». Гэтыя катастрофы вынікаюць з чалавечых
думак і дзеянняў. Усюды, дзе далікатны баланс добра і
зла ў свеце парушаецца назапашваннем шкодных хваль
і вібрацый, выкліканых злымі намерамі і правінамі
чалавека, пануе хаос і наступаюць шырокамаштабныя
.разбурэнні

* * *

Я вазьму лепшае ад кожнага народа і буду цаніць
добрыя якасці ўсіх нацыянальнасцей, не
.засяроджваючыся на іх недахопах

* * *

Гэтак жа, як мы клапацімся пра пажыўную
каштоўнасць нашай штодзённай ежы, мы павінны
таксама звяртаць увагу на псіхалагічныя пажыўныя
.рэчывы, якія мы штодня забяспечваем наш розум

* * *

Добрыя словы — цудоўны сродак ад многіх хвароб,
які валодае магутнай, амаль магічнай, магнітнай сілай,
якая прыносіць багатыя дабраславенні і дабрабыт таму,
хто іх гаворыць. Тыя, хто выкарыстоўвае заспакаяльныя,
пяшчотныя словы, адчуваюць тонкі паток, які праходзіць
праз іх без перапынку, іх нападўняе глыбокае пачуццё
спакою. Гэта таму, што гэты паток звязаны са сваёй
вышэйшай крыніцай, пастаянным патокам, які дасягае
душ, якія знаходзяцца ў гармоніі з гэтай крыніцай,
.дазваляючы ім перадаваць шчасце тым, хто прагне міру

* * *

Колькі добрых слоў ад сэрца развеяла шмат смутку і
колькі мудрых галасоў асвятліла цёмныя сцежкі лямпамі
!радасці і спакою

* * *

Мы расцем праз кожны досвед, які перажываем,
пакуль разумеем, што можам атрымаць з яго каштоўныя
ўрокі. Бо кожны боль і пакуты, якія мы перажываем,
.маюць сэнс і мэту

* * *

Нягледзячы на жорсткасць эксперыментаў, яны
падобныя да агню, які плавіць жалезную руду, каб
ператварыць яе ў прыгожую, трывалую і універсальную
.сталё

* * *

Усе выдатныя дасягненні ў маім жыцці былі
дасягнуты дзякуючы сіле розуму, які знаходзіцца ў
гармоніі з Богам. Калі боскі генератар працуе, усё, чаго я
жадаю, спраўджваецца без выключэння, спачатку
прымаючы форму нябачнага, эфірнага малюнка, а потым
.праяўляючыся з непераадольнай сілай у рэальнасці

* * *

Калі розум шапоча Богу шчыры, гарачы шэпт з
глыбіні прагнучай душы, заклік духу кране ўсеагульнае
сэрца, і адказ прыйдзе, прыносячы з сабой велізарную
радасць. Гэты інтэлектуальны шэпт развівае волю,
пакуль яна не набудзе сілы, неабходнай для дасягнення
.жаданай мэты

* * *

Калі розум і воля чалавека знаходзяцца ў гармоніі з
Богам, ён надзелены неабмежаванай сілай, таму
дастаткова проста падумаць пра што-небудзь, каб
дасягнуць гэтага, бо боскі закон працуе на карысць тых,
.хто знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшай воляй

* * *

Чалавек не павінен прысвячаць усе інтэлектуальныя
здольнасці, якія даў яму Бог, пагоні за мімалётнымі
рэчамі, каб не заблудзіцца ў лабірынце матэрыялізму і не
стварыць для сябе непатрэбных абмежаванняў і
знясіленняў. Замест гэтага ён павінен выкарыстоўваць
свае інтэлектуальныя сілы для набыцця неабходнага для
жыцця і імкнуча развіваць свае маральныя здольнасці,
.каб адрозніваць дабро ад зла, шкоднае ад карыснага

* * *

Праўда ляжыць па-за межамі меркаванняў і тэорый,
і многія, хто прымае такія падыход, аказваюцца
.звязанымі ўласнымі суб'ектыўнымі высновамі

* * *

Адчыні, Госпадзе, брамы спакою і ахавай святыню
маіх духоўных думак ад нападаў злых шэптаў. І няхай

ружы маіх туг завітнеюць у садзе майго сэрца, пакуль я
.чакаю світаньня Твайго прышэсця

* * *

Тэарэтычныя веды не могуць набыць боскія веды, і
пажадана не марнаваць свой каштоўны час на тэорыі,
якія нельга прымяніць у рэальнасці, інакш чалавек
апынецца сярод густых інтэлектуальных джунгляў і не
.зможа выйсці за межы тэорый

* * *

Шчасце — гэта плён псіхалагічнай перамогі над
нестабільнымі жыццёвымі абставінамі

* * *

Той, каго пазнае Бог, можа быць невядомы свету

* * *

Калі чалавек праграмуе сябе тэарэтычнымі ведамі
[без рэальнай праверкі], ён стане падобным да
партатыўнай прылады запісу, якая паўтарае прыказкі і
ўзнёслыя фразы, і іншыя будуць лічыць яго вучоным, але
такія веды не падмацоўваюцца непасрэдным
ўспрыманням ісціны і не адпавядаюць духоўным
.дасягненням

* * *

Праблемы ў свеце будуць існаваць, дык куды ж
звярнуцца па кіраўніцтва і накіраванне? Думкі чалавека,
пад уплывам звычак, забабонаў, прадузятасці і
фанатызму, бескарысныя, а ўплыў асяроддзя, сям'і,
краіны ці свету не здольны даць сапраўднага
кіраўніцтва. Таму чалавек павінен звярнуцца да Бога і
прыслухацца да спакойнага, ціхага голасу, які зыходзіць
.з глыбіні душы, голасу, які гарманіруе з праўдай

* * *

Адкрыўце свае сэрцы боскаму выліву, каб ён мог
працякаць праз вас і напайняць ваша жыццё духоўнымі
дабраславеннямі і дабрынёй

* * *

Якой бы працай вы ні займаліся і якіх бы поспехаў вы
ні дасягнулі, заўсёды памятайце, што Бог — гэта
крыніца, якая дае вам усю неабходную сілу для працы і
.дасягненняў

* * *

Дазволь мне ўспамінаць Цябе, Госпадзе, у галечы і ў
дабрабыце, у хваробе і ў здароўі, у няведанні і ў
мудрасці, і дазволь мне ўбачыць Тваё благаслаўлёнае
.святло, якое імгненна даруе дабрабыт і вылячэнне

* * *

У адзіноце маіх думак я прагну пачуць твой
благаслаўлёны голас, прагані ад мяне рэзкія, зямныя
галасы, схаваныя ў складках маёй памяці, я хачу
слухаць твой ціхі, меладычны голас вечна ў спакоі маёй
.душы

* * *

Жыццё ахутана цемрай, і часам мы спатыкаемся і
вагаемся рухацца наперад. Мы павінны дазволіць
Божаму святлу быць нашым пуцяводным ліхтаром, калі
мы ідзем па цёмных жыццёвых сцежках. Ён — поўны
месяц у ночы невуцтва і цемры, сонца ззяння ў гадзіны
абуджэння, маяк кіраўніцтва і пуцяводная зорка для
тых, хто перасякае мора зямнога, мімалётнага
.існавання

* * *

Чалавеку пара абудзіць сваю свядомасць ад сну забыцця
да абуджэння духу

* * *

Просім Цябе, Госпадзе, узняць нашу свядомасць з
глыбінь невуцтва і вузкіх, абмежаваных думак да
гарызонтаў міру, святла, любові і ўсеагульнага
.чалавечага спачування

* * *

У рэшце рэшт усё наладзіцца, бо Божыя сілы і цуды
схаваны за супярэчнасцямі чалавечага жыцця, і той, хто

не перакананы ў непазбежнасці сітуацыі і спрабуе
пранікнуць сваім розумам і верай у тое, што знаходзіцца
за заслонай, адчыніць для сябе дзверы, у якія [стукае
.кожная веруючая рука]

* * *

Вера ніколі не азначае быць неабдуманым або
неразумным у адносінах да абставін. Хутчэй, незалежна
ад таго, што адбываецца, чалавек павінен пераканаць
сябе, што толькі Бог здольны падтрымаць яго ў цяжкіх і
стрэсавых абставінах, калі ён звернецца да Яго ўсім
.сваім сэрцам, душой і пачуццямі

* * *

Калі б нашы пачуцці даносілі да нас усю праўду, мы
б бачылі Зямлю як рэкі электронаў, а кожную часцінку
.пылу — як коцячую масу святла

* * *

Тыя, хто пранікае сваім разуменнем ад матэрыі да
духу, разумеюць прыроду ілюзіі і ведаюць сутнасць
праўды

* * *

Незалежна ад таго, ці знаходзіцца чалавек у
джунглях Афрыкі, на полі бою, пакутуе ад хваробы ці
галечы, ён павінен пераканаць сябе, што рука Бога
мацнейшая за небяспеку і здольная абараніць тых, хто
.шукае ў Ім прытулку

Няма больш эфектыўнага спосабу абараніць сябе.
Вядома, трэба кіравацца логікай у адносінах да падзей і
.ў той жа час цалкам верыць у боскую дапамогу

* * *

Любоў, якая жыве ў сэрцах усіх стварэнняў — любоў
усіх маці, бацькоў, сяброў і блізкіх — паходзіць ад боскай
любові

* * *

Неабходна адрозніваць важныя і другарадныя
абавязкі, аддаючы прыярытэт найбольш важным перад
проста важнымі. Акрамя таго, ні адзін абавязак не
павінен супярэчыць іншаму. Пісанне кажа нам, што калі
адзін абавязак супярэчыць іншаму, гэта сведчыць аб
.тым, што гэта не сапраўдны абавязак

* * *

Па меры распаўсюджвання жыццёвых прамянёў
сонца, я буду распаўсюджваць прамяні надзеі ў сэрцы
бедных і пакінутых [тых, каго грамадства пакінула], і я
ўсялю новую рашучасць у сэрцы тых, хто лічыць сябе
.няўдачнікамі

* * *

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму са сваіх
вучняў: «Не выключаі нікога са свайго кола любові.
Трымай усіх у сваім сэрцы, і яны захаваюць цябе ў
.«сваім

* * *

Госпадзе, дапамажы мне заўсёды выкарыстоўваць
сваю волю для здзяйснення карысных і добрых спраў
Дапамажы мне падпарадкоўвацца Тваёй волі, каб
усе мае думкі адпавядалі Тваім мэтам і былі ў гармоніі з
.Тваёй воляй

Ён дапамог мне абудзіць унутры сябе схаваную,
благаслаўлёную сілу, каб я мог пераадолець усе
цяжкасці і выпрабаванні

* * *

Прачніцеся з гэтай смелай і сціплай духоўнай асобай
— той, якая спалучае ў сабе сілу львоў з лагоднасцю
галубоў

* * *

Мяне не будуць турбаваць горкая, фальшывая
крытыка, ні шчодрая пахвала і ліслінасць. Маё адзінае
жаданне — выконваць Тваю волю, Госпадзе, і здабыць
.Тваю ласку

* * *

Вы не можаце сабе ўявіць, якая непераадольная
радасць напоўніць вас, калі вы адчуеце боскую
прысутнасць. Ваша душа будзе ап'янела ад бязмежнай
Божай любові. Гэта любоў, якая ў мільёны разоў
пераўзыходзіць любую чалавечую любоў — любоў, якая
выконвае ўсе вашы жаданні і напаўняе ваша сэрца
.радасцю і задавальненнем

* * *

Дзякуючы ўнутранай канцэнтрацыі вы можаце
непасрэдна адчуць духоўнае шчасце ўнутры сябе і вакол
сябе. Калі вы будзеце развіваць гэта ўсведамленне,
ваша асоба будзе гарманічна расці, і вы набудзеце
.прывабны магнетызм для людзей і іншых істот

* * *

О Вялікі Абаронца, мне ўсё роўна, калі я страчу ўсё
з-за свайго лёсу, які я сам сабе ствараў, але я прашу
цябе, мой адзіны прытулак, абараніць свечку маёй
.любові да цябе ад вятроў неабачлівасці і забыцця

* * *

Давайце ж удосталь нап'емся чыстай, асвятляльнай
вады спакою, што цячэ з крыніц спрыяльных абставін,
узмоцненай нашай цвёрдай рашучасцю думаць
.пазітыўна і мець аптымістычны погляд на жыццё

* * *

Сумленне — гэта інтуітыўнае пачуццё, якое
раскрывае сапраўдную прыроду і матывы чалавека. Калі
ваша сумленне чыстае і вы ведаеце, што робіце
правільна, вам няма чаго баяцца. Чыстае сумленне —
гэта сведчанне добрых паводзін ад Бога. Быць
апраўданым у судзе сумлення азначае мець шчасце і
.атрымліваць Божыя благаслаўленні

* * *

Паспрабуйце рабіць смелыя і прыемныя рэчы, якія
большасць людзей не робіць, і дарыце любоў і спакой
.тым, каго іншыя ігнаруюць

* * *

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму са сваіх
:вучняў

Калі вы не будзеце прысвячаць час развіццю»
розуму, ніякі матэрыяльны дабрабыт вас не задаволіць.

Гэта развіцце — не катаванне, а хутчэй трэніроўка
свядомасці, каб сілкаваць думкі і дзеянні, якія вядуць да
.«шчасця

Тваё шчасце — гэта твой поспех, таму не дазваляй
нікому адабраць яго ў цябе. Абарані сябе ад тых, хто
спрабуе цябе турбаваць. Калі я быў хлопчыкам, я губляў
цярпенне, калі хтосьці распаўсюджваў пра мяне
ілжывыя чуткі. Пазней я зразумеў, што мой спакой
.важнейшы за адабрэнне ці захапленне людзей

* * *

Калі б вы толькі ведалі гісторыю боскай любові, якую
некаторыя адданыя адчуваюць з Богам! Ніякі іншы
вопыт у жыцці не можа параўнацца з гэтай радасцю. Я
ведаў святога, які быў пастаянна паглынуты любоўю да
Бога, і яго твар выпраменьваў святую любоў. Божае
позірк заўсёды на тых, хто любіць Яго, і Ён ніколі не
.пакідае іх ні на хвіліну

* * *

Мала хто зацікаўлены ў развіцці сваіх разумовых і
духоўных здольнасцей

* * *

Не дазваляйце сабе апусціцца на дно
пракрасцінацыі. Устаньце з дрымоты сумнай звычайнай
рэальнасці і адпраўцеся да гарызонтаў вытанчанага
.жыцця, дзе ёсць дасягненні, радасць і спакой

* * *

Унутры вас ляжыць велізарны патэнцыял, які чакае,
каб яго раскрылі, і толькі вы можаце яго актываваць і
.атрымаць ад яго карысць

* * *

Вызваленне ад дыктату шкодных звычак і
нездаровых запалу прыносіць значна большае шчасце,
чым матэрыяльны поспех
Літаратурны поспех прыносіць псіхалагічнае
шчасце, якога знешнія абставіны не могуць у вас
адабраць

* * *

Вы можаце марнаваць увесь свой час на
назапашванне грошай, але гэтыя грошы не дадуць вам
трывалага спакою і бяспекі, якіх вы шукаеце. Наадварот,
яны прынясуць вам яшчэ больш няшчасця, таму што
шчасце і спакой знаходзяцца ў розуме, а не ў саміх
.рэчах

* * *

Не дазваляйце слабасці пранікаць у ваш розум і
будзьце асцярожныя, калі маеце зносіны з людзьмі, якія
маюць негатыўныя думкі і песімістычны погляд на
жыццё, каб іх слабыя думкі не праніклі ў ваш розум, калі
толькі ваш розум не дасягнуў такой ступені сілы, што
думкі іншых не могуць яго аслабіць, а, наадварот, ён
здольны ўмацаваць думкі іншых і павысіць іх
.упэўненасць у сабе

* * *

Бог — на першым месцы, і мы не павінны пачынаць
ці заканчваць свой дзень, не думаючы пра Яго. Мы
павінны памятаць, што без сілы і энергіі, якія мы
атрымліваем ад Бога, мы не змаглі б выканаць ніводнай
.з нашых задач. Гэта наш найвялікшы абавязак перад Ім

* * *

Існуе спосаб ацэньваць і судзіць звычаі і традыцыі.
Першапачаткова кожная традыцыя мела абгрунтаванне.

Калі мы выяўляем, што абгрунтаванне ўсё яшчэ
актуальнае, то традыцыя мае сэнс і карысць. Аднак
неразумна сляпа прытрымлівацца традыцый. Мы
павінны ведаць, што правільна, і прытрымлівацца
гэтага, распазнаючы, што можа прынесці нам шчасце, а
.потым ужываючы гэта

* * *

Калі вы бачыце столькі людзей, якім не хапае
шчасця або поспеху, не думайце, што гэта іх лёс. Вы
можаце зрабіць сябе кім заўгодна. Ваш унутраны поспех
.— гэта тое, што сапраўды робіць вас паспяховымі

* * *

Калі ў цябе няма нічога ўнутры сябе, ты не будзеш
шчаслівы. Але калі ў цябе няма нічога вакол сябе і ты
шчаслівы ўнутры сябе, ты, несумненна, паспяховы. Такім
чынам, немагчыма судзіць людзей па іх знешніх
.абставінах

* * *

Сярод велізарнага натоўпу можа быць чалавек, які
дасягнуў стану духоўнага ўзвышэння і атрымлівае
асалоду ад унутранага спакою і найвышэйшага
.духоўнага шчасця

* * *

Я дакладна ведаю, што ўсё, што мне трэба, прыйдзе
да мяне, і таму я не хвалюся пра тое, што прынясе
будучыня. Гэта не хвальба і не прытворства, бо я шмат
разоў адчуваў на сабе дзеянне і эфектыўнасць гэтай
.блаславёнай сілы ў сваім жыцці

* * *

Незалежна ад таго, ці плаваю я на паверхні жыцця,
ці тану ў глыбіні мора, я ведаю, што я з Богам, і Ён са
мною, і што нішто не можа мне нашкодзіць. Гэта веданне
.дало мне неапісальнае і глыбокае шчасце

* * *

Няма сумненняў, што купля чагосьці новага — гэта
прыемнае ўражанне. Але праз нейкі час гэтае радаснае
пачуццё паступова знікае, і вы можаце нават зусім
страціць да гэтага цікавасць, забыўшыся пра гэта і
захацеўшы чагосьці іншага. Аднак рахунак за гэты тавар
не будзе забыты, асабліва калі вы купілі яго ў
!растэрміноўку

* * *

Чалавек павінен узяць пад кантроль сваё жыццё і
максімальна спрасціць яго. Ён павінен адкладаць грошы
на неабходныя рэчы і надзвычайныя сітуацыі, аддаваць
перавагу эканоміі перад выдаткамі на раскошу і
дапамагаць іншым у меры сваіх магчымасцей. Калі вы
дапамагаеце іншым, дапамога прыйдзе да вас тым ці
іншым чынам, і вы нічога не будзеце мець і нічога не
.будзеце пазбаўлены

* * *

У радасці ўсіх сэрцаў я чую водгук Тваёй асалоды,
Госпадзе, і ў сяброўстве ўсіх верных я адчуваю Тваю
любоў. Я радуся, і маё сэрца радуецца поспеху і
дабрабыту маіх сяброў, гэтак жа, як я радуся ўласнаму
дабрабыту і спакою. Калі я натхняю мудрасць на іншых,
я памнажаю скарбы ўласнай мудрасці, і ў шчасці ўсіх я
.знаходжу сваю ўласную

* * *

Найвялікшы вораг шчасця — гэта пазычаць грошы
на раскошу. Людзі памылкова лічаць, што не могуць
быць шчаслівымі, калі не набудуць нешта канкрэтнае.
Але нават набыўшы гэтую рэч, яны не адчуюць
сапраўднага шчасця, нягледзячы на часовую радасць,
якую яна прыносіць. Які сэнс гнацца за міражом зямнога
шчасця, які абяцае толькі разбурыцца? Людзі павінны

жыць проста, не маючы патрэбы ў шматлікіх рэчах, якія
.патрабуюць пастаяннай увагі

* * *

Мой рай — ува мне. Калі я цешуся Божымі
дабраславеннямі, я дзякую Яму, і мая ўнутраная радасць
расце. Без гэтай унутранай задаволенасці нават зямныя
задавальненні і радасці становяцца пеклам. Я зразумеў,
што без гэтай унутранай радасці цяжар абавязкаў,
.ускладзеных на мяне, пазбавіў бы мяне спакою і шчасця

* * *

Калі багацце спалучаецца з хваробамі і праблемамі,
наступствы будуць шматлікімі. Гігіена і ахова здароўя —
адны з моцных бакоў Захаду. Шкодныя насякомыя і
смяротныя мікробы эфектыўна кантралююцца ў развітых
краінах, у той час як у іншых яны багатыя. Але знішчэнне
гэтых шкоднікаў — не вяршыня дасягненняў, бо ў
развітых краінах існуюць іншыя віды бедстваў, такія як
цяжкааплачваемыя рахункі і задушлівыя фінансавыя
крызісы з-за сістэм растэрміноўкі — бедствы, якія
.парушаюць сон і падрываюць спакой

* * *

Мы з'яўляемся неад'емнай часткай той самай
свядомасці, з якой узнік гэты вялікі сусвет

* * *

Вы калі-небудзь бачылі статак авечак? Калі адна з іх
скача, астатняя частка статку пераймае ёй без ваганняў.
Большасць людзей такія. Хтосьці можа прыдумаць ідэю
або ўвесці новую тэндэнцыю, і іншыя адразу ж
падхопяць яе і скапіююць. Гэтая мадэль захоўваецца
пакаленнямі. У кожнага народа ёсць свае звычаі і
традыцыі, і мы не можам сцвярджаць, што ўсе яны
правільныя або абгрунтаваныя. Але хто ведае? Магчыма,
некаторыя з гэтых звычаяў і традыцый бессэнсоўныя і
.бессэнсоўныя

* * *

Калі бурная бура думак сціхае, мы ўваходзім у
царства спакою і дакранаемся да боскай прысутнасці

* * *

Падумайце пра Бога, ці пра прыгожы пейзаж, які
натхняе на спакой, ці пра радасны і цудоўны досвед.
Пазітыўная, спакойная разумовая дзейнасць бадзёрыць і
.асвяжае

* * *

Мы жывем у хаатычным і турбулентным свеце. Вы
можаце думаць, што грошы азначаюць шчасце, але калі
вы іх набываеце, вы ўсё роўна адчуваеце сябе
няшчаснымі. Вы можаце набыць багацце і — не дай Божа
— страціць здароўе. Або ў вас можа быць добрае
здароўе, але вы можаце страціць грошы. Або ў вас можа
быць і багацце, і здароўе, але вы можаце пакутаваць ад
шматлікіх праблем з іншымі, прапаноўваючы дабрыню,
але сутыкаючыся ў адказ з крыўдай і нянавісцю. Без
Бога нішто ў гэтым жыцці не можа сапраўды задаволіць
.вас

* * *

Зямля становіцца катавальняй для тых, хто жыве ў
няведанні боскага плана. Але калі вы ўспрымаеце
жыццёвы вопыт як сваіх настаўнікаў і вучыцеся ў яго
сапраўднай прыродзе гэтага свету і прызначанай вам
ролі ў касмічнай драме, гэты вопыт становіцца
каштоўным асвятленнем на шляху да трывалага
.задавальнення і шчасця

* * *

Там, за непрыхаваным змрокам, бязгучнай цішынёй і
нястворанай ніштосцю, ляжыць вечная сутнасць, якая
з'яўляецца пачаткам існавання і крыніцай усіх сіл і істот,
.бачных і нябачных

* * *

Бог стварыў гэтую зямлю не толькі для таго, каб мы
елі, спалі і паміралі, але і для таго, каб мы маглі ведаць

Яго волю і разумець мэту нашага існавання. Некалькі
мудрых людзей зразумелі сэнс касмічнага плана, але
.большасць людзей сляпыя і не ведаюць пра гэтую мэту

* * *

Грошы ніколі не былі маёй мэтай у жыцці; маёй
мэтай было служыць сваім братам і сёстрам па
чалавецтве. Таму Бог адкрыў мне шмат магчымасцей,
.каб я мог забяспечваць сябе і выконваць сваю місію

* * *

Бог стварыў гэты Сусвет, каб ён дзейнічаў згодна з
фіксаваным і нязменным законам. Калі мы парушаем які-
небудзь з гэтых універсальных законаў, мы караем сябе.

Той, хто скокне з даху высокага будынка, зламае сабе
косці. Таму мы не можам ігнараваць закон гравітацыі, не
.пацярпеўшы ад наступстваў

* * *

Калі мы ўважліва разгледзім сусветныя цывілізацыі і
даследуем схаваныя таямніцы старажытных
цывілізацый, перад намі паўстане вялікая карціна з
пераплеценымі лініямі, разнастайнымі раздзеламі і
дакладнымі дэталямі, і мы выяўляем, што чалавек па
.сваёй прыродзе адначасова індывідуальны і сацыяльны

* * *

Калі б Бог хацеў, каб мы жылі толькі ў матэрыяльнай
свядомасці, мы былі б цалкам задаволеныя
.матэрыяльнымі рэчамі і мірскімі звычаямі

* * *

Прамяні чысціні, спакою і шчасця па-за марамі
мігцяць і танчаць у нашых глыбінях

* * *

З кожным перажываннем, якое з'яўляецца на небе
нашага жыцця падчас гэтага зямнога падарожжа, мы
павінны вучыцца пашыраць сваю свядомасць і лепш
разумець абставіны, якія нас акружаюць або праз якія
мы праходзім, і тады мы зможам жыць у лепшай гармоніі

і больш гладка і бяспечна мець справу з людзьмі і
.жыццём

* * *

Большасць людзей пераймаюць іншых. Чалавек
павінен быць арыгінальным і творчым, і валодаць усім,
.што робіць

На Усходзе асноўная ўвага надавалася развіццю
духоўнага шчасця, у той час як матэрыяльныя аспекты
жыцця часта грэбаваліся. На Захадзе ёсць некаторыя
матэрыяльныя выгоды, але вельмі мала псіхалагічнага
шчасця. Патрэбен баланс паміж імі, таму што
засяроджванне ўвагі толькі на адным аспекце жыцця
прыводзіць да дысбалансу і няздольнасці рацыянальна
.спраўляцца з жыццёвымі патрабаваннямі

* * *

Найвялікшае шчасце — пасля боскага шчасця — гэта
для чалавека жыць у міры са сваімі бліжэйшымі
.сваякамі, з якімі ён павінен жыць кожны дзень года
Людзі марнуюць шмат часу, спяшаючыся і
дзеінічаючы імпульсіўна, не дасягаючы шмат чаго. Мала
хто спыняецца, каб падумаць і паспрабаваць зразумець,
. што можа прапанаваць жыццё

* * *

Мы павінны працаваць над тым, каб пабудаваць
унутраныя будынкі мудрасці ў садах міру, якія квітнеюць
і ззяюць незлічонымі кветкамі цудоўных духоўных
цнотаў

* * *

Унутраная гармонія — багатая крыніца сілы і
генеруе аднаўляльную энергію

* * *

Гледзячы на жыццё, разумееш, што поспех — гэта
нялёгкая справа. Жыццё часта бывае суровым і

няўмольным, і мы павінны змагацца, каб зарабіць на
жыццё. Падумайце пра намаганні, неабходныя для
падтрымання здароўя вашага цела і захавання яго без
хвароб! Нават калі вы дасягнеце поспеху, гэты поспех
часовы. Цела — няхай ваша жыццё будзе доўгай
даўжынёй — у рэшце рэшт будзе пахавана.
Неабходнасць дыктую барацьбу з шматлікімі сіламі, як
унутранымі, так і знешнімі, каб дасягнуць жаданага
поспеху. Гэтыя сілы нястомна працуюць, каб пазбавіць
.вас любых сапраўды значных дасягненняў

* * *

Старайцеся захоўваць спакой пры любых абставінах
і хай зерне вашага спакою квітнее радасцю і
.задаволенымі ўсмешкамі

* * *

Нават найвялікшыя святыя не дасягаюць поўнага
збаўлення, калі не падзяляюць свой поспех з іншымі,
гэта значыць свой духоўны вопыт і вышэйшыя веды,
.дапамагаючы ім дасягнуць святых ведаў

* * *

Па гэтай прычыне тыя, хто дасягае гэтых этапаў і
дасягае гэтых станаў, імкнуцца прапанаваць разуменне
тым, хто ў ім мае патрэбу. Калі вы жадаеце дасягнуць
сапраўднага поспеху, вы не толькі забяспечыце сваё
.асабістае шчасце, але і шчасце іншых

* * *

Кожны, хто мае розум, можа зарабіць грошы, але
калі ў іх сэрцы ёсць любоў, яны ніколі не будуць
выкарыстоўваць гэтыя грошы ў карыслівых мэтах;
наадварот, яны падзяляцца імі з іншымі. Грошы — гэта
праклён і няшчасце ў руках эгаістаў і скупых, і
дабраславенне і дар у руках тых, хто мае добрае сэрца
.і шчодрую душу

* * *

Хтосьці можа вырашыць маўчаць працяглы час,
адмаўляючыся размаўляць з членамі сваёй сям'і на
працягу гэтага часу. Хоць гэты чалавек можа дасягнуць
пэўнага ўнутранага спакою ў выніку, яго паводзіны
эгаістычныя і шкодзяць шчасцю яго сям'і. Яго нельга
лічыць сапраўды паспяховым, калі яго блізкія таксама не
.атрымаюць карысці ад яго дасягненняў

* * *

Падобным чынам, дасягненне матэрыяльнага
поспеху — гэта не толькі наша права атрымліваць
асалоду ад дабрабыту самастойна, але і наша маральная
адказнасць перад іншымі ў плане дапамогі ім у
.паляпшэнні іх матэрыяльных умоў і жыццёвых абставін

* * *

Я абаронены сценамі свайго чыстага сумлення. Я
спаліў цёмнае мінулае і хвалюся толькі пра сённяшні
.дзень

* * *

Сёння я разумею, што я адзіны са святлом
найвялікшага дабра і што я маяк для тых, хто змагаецца
.з хвалямі мора смутку

* * *

У людзей розныя погляды і тэорыі адносна поспеху ў
залежнасці ад іх жыццёвых амбіцый. Нярэдка можна
пачуць, як некаторыя людзі атаясамліваюць поспех з
крадзяжом, кажучы нешта накшталт: «Ён быў
паспяховым злодзеям!» Гэта падкрэслівае, што поспех
ва ўсіх яго формах і разнавіднасцях жаданы і імкнучыся
.да яго. Аднак наш поспех не павінен шкодзіць іншым

* * *

Існуе яшчэ адзін крытэрыў поспеху: калі мы
здольныя дасягнуць гарманічных і карысных вынікаў для
сябе, мы павінны таксама ўключыць у свой поспех іншых
.і падзяліцца з імі яго пладамі

* * *

Поспех азначае задаволенасць і задавальненне
чалавека ад свайго асяроддзя. Сапраўдны поспех — гэта
вынік дзеянняў, заснаваных на прынцыпах праведнасці, і
ён ахоплівае шчасце і дабрабыт іншых як неад'емную
частку ўласнага шчасця. Калі мы ўжывем гэты прынцып
да нашага матэрыяльнага, інтэлектуальнага,
маральнага і духоўнага жыцця, мы атрымаем поўнае і
.ўсебаковае вызначэнне поспеху

* * *

Тут, у гэтым абмежаваным свеце, мы ўспрымаем
даўжыню, шырыню і шчыльнасць, але ёсць іншы
ўзровень, дзе вымярэнняў не існуе; усё яснае і
празрыстае — усё ёсць свядомасць і ўспрыманне.
Пачуццё смаку — гэта ўспрыманне, як і нюх. Нашы
пачуцці, думкі і целы — гэта станы свядомасці. Гэтак жа,
як мы можам бачыць, чуць, адчуваць пах, смак і
дакранацца ў снах, так і на гэтым больш высокім узроўні
мы адчуваем усе гэтыя адчуванні праз чыстую
.свядомасць

* * *

Госпадзе, дай нам радасць, адчуваючы Тваю
блізкасць, вызвалі нас ад путаў жаданняў і дай нам
унутраную радасць, на якую не ўплываюць жыццёвыя
.перажыванні і яго зменлівыя падзеі

* * *

Калі наш розум знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшымі
ўспрыманнямі, у нас прачынаецца духоўная свядомасць,
.і мы адчуваем дзіўныя цуды боскай мудрасці і любові

* * *

Калі мы любім Бога цалкам і звяртаемся да Яго ўсімі
сваімі думкамі і сэрцамі, мы будзем адчуваць сябе блізка
да Яго і выявім, што Ён — найвялікшая прыстань бяспекі
.ў жыцці

* * *

У, здавалася б, пустой і незаселенай прасторы існуе
касмічная сувязь і вечнае жыццё, якое аб'ядноўвае нас з
усімі жывымі і нежывымі рэчамі ў Сусвеце, хваля
.вялікага жыцця працякае праз усё існае

* * *

Вечнасць — наш сапраўдны дом і пастаяннае месца
жыхарства, а наша існаванне ў гэтых целах — часовае
існаванне, падобнае да кароткага адпачынку для
.каравана, які падарожнічае па пустыні

* * *

Калі мы ўзгадняем сябе з творчымі сіламі духу, мы
злучымся з універсальным і бясконцым розумам,
здольным кіраваць нам і вырашаць нашы праблемы.
Творчая сіла будзе бесперапынна цячы да нас з
найвялікшай крыніцы нашага быцця, дазваляючы нам
дасягнуць творчага поспеху ў любой сферы нашай
.дзеінасці

* * *

Каханне расце і квітнее ў атмасферы даверу,
талерантнасці і ўзаемнай павагі

* * *

Дабраславі нас, Госпадзе, святлом чыстых думак і
добрых звычак, каб, калі нас ахопіць цемра дрэнных
звычак і збоеных думак, яна адразу ж развеялася. І
дапамажы нам любіць Цябе такой глыбокай любоўю, каб
ні матэрыяльныя ілюзіі, ні свецкія спакусы не маглі
.апанаваць нас ці завалодаць нашымі розумамі і сэрцамі

* * *

Рэчы, якія лёгка атрымаць, рэдка бываюць
каштоўнымі. Мы ведаем гэта, вывучаючы жыццё вялікіх
мужчын і жанчын і тое, як яны дасягнулі вялікіх
поспехаў, развіваючы свае таленты, выконваючы свае
абавязкі, умацоўваючы свае маральныя каштоўнасці,
займаючыся паглыбленым вывучэннем і пазбягаючы
эгаізму. Але вынікі, якіх яны дасягнулі, і дасягненні, якіх

яны дасягнулі, былі невымерна большымі, чым
.намаганні, якія яны прыклалі

* * *

Сапраўдная свабода заключаецца ў свабодзе
выбару, якая кіруецца мудрасцю і падмацоўваецца
разуменнем, правільнасцю і цвёрдай воляй

* * *

Калі вы абуджаеце сваю волю, рашучасць і свядомае
распазнаванне, нябачныя сілы вызваляюцца з вышэйшай
свядомасці — праз праніклінасць душы — каб дапамагчы
вам і асвятліць шляхі, якія вядуць да псіхалагічнага
.камфорту і шчасця, з Божай дапамогай

* * *

Чалавек павінен адкрыць каналы душы ўласнымі
намаганнямі. Ніхто добраахвотна не выбірае пакуты і
няшчасце замест міру і шчасця. Невуцтва — гэта корань
пакут і перашкода, якую трэба выдаліць і ліквідаваць.

Невуцтва — гэта шкоднае пустазелле, глыбока
ўкаранёнае, якое расце ў садзе чалавецтва і выцясняе
.добрыя і карысныя расліны

* * *

Невуцтва павінна быць пераадолена непахіснай
воляй і рашучасцю. Глебу розуму трэба апрацоўваць з
мэтай сканцэнтраваць увагу [на пазітыве], а добрае
насенне паліваць вадой веры. Калі заззяюць жыццёвыя і
цёплыя прамяні любові, насенне дабрыні вырасце і
пераможа пустазелле і расліны-паразіты, бо цемра не
.можа існаваць у прысутнасці святла

* * *

Задавальненні ад матэрыяльных рэчаў цьмянеюць і
знікаюць, але боская радасць ніколі не згасае. Гэта
.боскае шчасце бясконцае і неапісальнае

* * *

Мы ніколі не павінны выкарыстоўваць памылковыя
метады для дасягнення шчасця, а таксама не павінны
адмаўляцца ад спакою і духоўнага багацця, якія мы
маем у сабе, у пагоні за ілюзорным камфортам і
бліскучым жыццём, якое можа быць пастаўлена перад
намі пякельнымі дзеяннямі і паводзінамі з разбуральнымі
.наступствамі

* * *

Спакой — найлепшая камера для захавання боскай
прысутнасці. Праз аб'екты чыстага і дакладна
сфакусаванага спакою благаслаўлены вобраз з'явіцца з
.ідэальнай яснасцю

* * *

Насамрэч, уся мудрасць знаходзіцца ўнутры вас
саміх, і ўсё, што вам трэба, гэта свядома ўсвядоміць яе

* * *

Сапраўднае задавальненне заключаецца ў
самаўдасканаленні, каб іншыя шукалі цябе, а не ты іх.
Каханне і сяброўства павінны давацца свабодна, без
чаканняў ці патрабаванняў. Чаканне спараджае толькі
пакуты і няшчасце. Нават імкнучыся да
самаўдасканалення, чалавек павінен стаяць адзін, у
бяспецы і спакоі ў крэпасці сваіх цнотаў і ўласнай
.годнасці

* * *

Няхай вадаспады радасці і аптымізму заўсёды
цякуць з майго сэрца, і няхай іх асвятляюць пырскі
кранаюць усіх, каго я сустракаю

* * *

Духоўная радасць нараджае ў душы жаданне
дапамагаць іншым ва ўсім і развівае здольнасць цаніць
вытанчаныя маральныя задавальненні, якія вядуць да
шчасця, тым самым памяншаючы схільнасць да грубых
.задавальненняў

* * *

Якой бы малой ні была ваша роля, яна застаецца
гэтак жа важнай, як і найвялікшыя ролі, з пункту
гледжання ўкладу ў поспех касмічнай п'есы, якую душы
.выконваюць на сцэне жыцця

* * *

Поўная свядомасць — гэта абсалютная, бясконцая
свядомасць, якая пастаянна абнаўляе сябе, і яе творчы
патэнцыял ніколі не вычэрпваецца, і праз вас яна
.спрабуе выказаць свой унікальны аспект

* * *

Калі ты хоць раз адчуеш смак боскай любові, ты
ніколі ад яе не адмовішся, бо няма нічога падобнага да
.яе ва ўсім Сусвеце

* * *

Тыя, хто ведае Бога, дасягнулі вельмі высокіх
духоўных узроўняў, настолькі, што яны не
задавольваюцца простымі духоўнымі парадамі
грэшнікам, але могуць — з ласкай і дапамогай Божай —
напоўніць іх духоўнай сілай, якая вызваляе іх ад
.наступстваў іх грахоўных учынкаў

* * *

Усе добрыя і злыя ўчынкі латэнтна захоўваюцца ў
клетках мозгу і праяўляюцца ў выглядзе добрых або
.злых звычак або схільнасцей у думках

* * *

Чалавек, які пакутуе ад шкодных звычак з-за таго,
што клеткі яго мозгу зараджаны сілай гэтых звычак,
можа вызваліцца з дапамогай сілы волі, медытацыі,
шчырай малітвы і пастаяннага пазітыўнага
сцвярджэння, пакуль усе яго непажаданыя звычкі не
ператворацца ў добрыя звычкі міру і спакою. Гэта
адбываецца, калі правільна накіраваная жыццёвая сіла
працуе над змяненнем анамальнай прыроды клетак
мозгу, каб гэтыя клеткі нападуняліся ўсім добрым,
.дабрадзейным і прыгожым

* * *

Разуменне — гэта ўнутранае вока, бачанне душы і
тэлескоп сэрца. Гэта баланс паміж спакоем розуму і
.чысцінёй сумлення

* * *

Кожны дзень мы бачым розныя сцэны, і кожны дзень
прыносіць новы ўрок, які трэба засвойць. Чакаецца, што
чалавек засвойць урок, засяродзіўшыся на канчатковай
мэце свайго існавання: распазнаць крыніцу свайго
.быцця і аснову свайго жыцця

* * *

Давайце пастараемся забыць пра мінулыя пакуты і
пастановім не зацыклівацца на іх. З непахіснай
рашучасцю і актыўнай воляй давайце абнавім сваё
жыццё, узмацнім свае поспехі і будзем выходзіць у сабе
.добрыя звычкі і высакародныя якасці

* * *

Той, хто выкрывае слабасці іншых і прычыняе ім
сорам і крыўду, далёкі ад мудрасці і здаровага сэнсу

* * *

Прыказкі на ўсе часы і месцы

Тыя, хто знаходзіцца ў гармоніі з Богам, бачаць
захапляльную прыгажосць і адчуваюць найвышэйшую
салодкасць, якую немагчыма адчуць ніякім іншым
.спосабам

Калі мая душа клікала Цябе, хмары Тваёй цішыні
вырваліся наверх, о Божа, і дождж Тваёй міласэрнасці
ліўся патокамі, пакуль не ператварыўся ў разліўную
патоку Тваёй ласкі. Твая благаслаўлёная рака заліла
берагі майго быцця, і мая душа акунулася ў воды
вечнасці, і бурбалка майго маленькага жыцця
.растварылася ў акіяне Твайго ўсеабдымнага існавання

Мой настаўнік навучыў мяне, як выкарыстоўваць
разец мудрасці, каб зрабіць сябе храмам, годным боскай
.прысутнасці

Калі вы хочаце дасягнуць высакароднай мэты,
пачніце са стварэння для яе ментальнай мадэлі. Цяпер
вы можаце цвёрда ўстанавіць любы кірунак у сваёй
свядомасці, калі пасадзіце ў свой розум моцную ідэю;
тады ўся ваша істота будзе адпавядаць гэтай ідэі, і вашы
.дзеянні будуць адпавядаць ёй

Калі вы дакранецеся да боскага сэрца, вашы
праблемы знікнуць, каханне напоўніць ваша сэрца, а
цудоўныя духоўныя перажыванні будуць танцаваць, як
.чыстыя фантаны, у садах вашага розуму
Шмат хмар спрабуюць схваць цябе і схваць ад
мяне, але праз расу слёз тугі тваё благаслаўлёнае імя
з'яўляецца мне, блішчыць яркімі залатымі літарамі з-за
.ўсіх фіранак і вэлюмаў

Чысціня сумлення азначае адкрытае стаўленне да
праўды

Існуюць неабходныя патрэбы і тое, што некаторыя
лічаць «неабходнымі рэчамі», але насамрэч непатрэбныя
і лішнія. Жыццё варта спрасціць, засяродзіўшыся на
асноўных патрэбах і пазбавіўшыся ад непатрэбнай
.раскошы

Як высока ты, о сяброўства, і якая ўрадлівая і святая
твая глеба! Каханне — твая ежа, а вернасць — твой
.напой

Калі два чалавекі жывуць у гармоніі і згодзе,
нягледзячы на свае рознагалоссі, іх аб'ядноўвае адна
мэта: знайсці душэўны спакой і спакой у чыстым каханні
і ўзаемнай вернасці, і калі закаханы не шукае
задавальнення за кошт каханага, тады ў садзе
альтруізму квітнеюць духмяныя кветкі сяброўства і
.распаўсюджваюць свой салодкі водар
Свет па-іншаму прывучае наш розум, прывучаючы
нас да столькіх рэчаў, што мы пачынаем думаць, што

шчасце недасягальнае без іх. Але жыццё, і жыццё
дзяцей у прыватнасці, павінна быць спрашчаным; інакш
.жыццё будзе вучыць іх праз горкія расчараванні
Праўда больш дакладная і рэалістычная, чым проста
думка ці ўяўленне, але тое, што мы думаем ці ўяўляем,
.часам можа спраўдзіцца

Уяўленне — найважнейшы элемент у працэсе
творчага мыслення. Аднак уяўленне павінна паспець і
ператварыцца ў цвёрдае перакананне, а гэта немагчыма
.без моцнай сілы волі

Калі вы з усёй сілай волі ўявіце сабе нешта, ваша
ўяўленне ператворыцца ў асабістае перакананне, і калі
вы зможаце захаваць гэтае перакананне
Нягледзячы на ўсе супрацьлеглыя меркаванні, ваша
перакананне ўвасобіцца ў рэальнасць

Трэба навучыцца стаяць на сваіх нагах,
абапіраючыся на ўласныя цноты і пачуццё ўласнай
годнасці

Духоўная радасць — гэта адноўленая радасць, якая
ўсё часцей з'яўляецца ў тых, хто глыбока разважае пра
Бога. Гэта радасць, якая дапамагае прымаць правільныя
рашэнні і рабіць правільныя рэчы, і калі яе знаходзіць,
нездаровыя жаданні і цяга знікаюць, таму што яны
губляюць сваю прывабнасць у параўнанні з духоўнай
.радасцю

Наш Усемагутны Творца даў нам жыццё, сілу і
мудрасць, і наш абавязак — звяртаць на Яго ўвагу і
ўзносіць да Яго свае сэрцы з любоўю, удзячнасцю і
.прызнаннем Яго ласкі і дабрыні

Дапамажы мне, Божа, не распаліць агонь гневу, каб
я не спаліў полымем крыўды злёненыя аазісы спакою ў
сабе і іншых. Дапамажы мне патушыць агонь лютасці
.няспынным дажджом майго кахання

Няхай возера маёй дабрыні і майго спакою
застаецца спакойным і ціхім, непарушаным бурамі
незадаволенасці, якія прыносяць толькі пакуты
Здзяйсняць учынкi, матываваныя пачуццём
абавязку, або ахвяраваць асабістымі жаданнямі дзеля
служэння і любові да іншага чалавека значна лепш, чым
.рабіць гэта са страху

Нават калі чалавек перастае парушаць боскія
законы, ён павiнен рабіць гэта з любові да Бога, а не са
страху перад Яго пакараннем
Чаго б вы ні баяліся, адварніце ад гэтага свае думкі.

.Пакiньце гэта Богу і ўмацуйце свой давер да Яго
Страх заўсёды з чалавекам, і пазбавіцца ад яго
можна, думаючы пра Бога і адчуваючы Яго прысутнасць

Спачатку можа быць цяжка iсці сцежкамі
дабрачыннасці, але гэта благаслаўлёныя шляхі, якія
вядуць да душэўнага спакою і сапраўднага шчасця
Няхай слава Божая ззяе над кожным кутком нашага
жыцця, няхай Яго любоў жыве ў нашых сэрцах, а Яго
святло напайняе нашу свядомасць

О, мая боская каханая, кветкі квітнеюць, і поры года
змяняюцца, і ўсё гаворыць пра цябе. Поўня адкрывае
рысы тваёй усмешкі, а сонца нясе твой нябесны
свяцільнік. Я плаваю ў моры слёз, перапоўненых тугой
па табе. У лiсці дрэў і жылах чалавецтва цячэ тваё
жыццё і жыццёвая сіла, і я адчуваю бiццё твайго
.касмiчнага сэрца, якое пульсуе ў маім

Калі я адчуваю тваю прысутнасць, я адчуваю сябе
так, быццам прачнуўся ў iншым свеце, і час ад часу мне
снiцца гэтая зямля і гэтае маленькае цела — маё
ўласнае. Я прачнуўся ў бясконцым шчасці, і мае мары
пра зямное жыццё напоўнены шчаслівымі ўспамiнамі пра
хвiліны, калі я быў з табой наяве. Я вырваў пустазелле
кашмараў з саду сваіх мар і пасадзіў на iх месцы ружы
майго натхнення, куды водар маёй тугі прыцягне цябе, і

ты прыйдзеш, каб забраць мяне з сабой да гарызонтаў
.вечнай асалоды

О Божа, зрабі мяне празрыстым чысцінёй і
непахіснасцю, каб я мог абудзіць у сабе Тваё гаючае
.святло

Супакойце дрыготкае люстэрка майго розуму, каб
яно магло адлюстраваць ваш бясконцы твар
Адчыніце вокны веры шырока, каб я мог удыхнуць
водар Твайго спакою

О Ты, Хто ззяе ў Сабе, о Вялікасць, Якая не
паддаецца апісанню, зірні маімі вачыма, якія прагнуць
.Цябе, каб я не бачыў нічога ў існаванні, акрамя Цябе
За ўсімі з'явамі і праявамі жыцця стаіць ціхі голас
Бога, які пастаянна кліча нас праз кветкі, святыя кнігі,
наша сумленне і ўсе прыгожыя рэчы, якія робяць жыццё
.вартым таго, каб яго пражыць

Кожнае намаганне, прыкладзенае шукальнікам для
дасягнення духоўных вяршынь, залічваецца Богам яму і
добра ўзнагароджваецца за гэта

Просім Цябе, Госпадзе, асвятлі нашы розумы
святлом Тваёй праўды, прымусь нашы сэрцы біцца Тваёй
любоўю і напоўні нашы душы Тваёй радасцю і багаццем
.Тваёй ласкі

З таго празрыстага гарызонту, які розум не можа
пранікнуць, Бог вылівае Сваё вечнае святло, а з
касмічнага розуму прыходзяць узнёслыя натхненні і
благаслаўлёныя сілы, і творчая актыўнасць уліваецца ў
.адкрытыя і гарманічныя розумы

Калі вы выявіце, што ваша душа, ваша сэрца,
кожная іскра натхнення, блакітнае неба, зіхатлівыя
зоркі, горы, зямля, птушкі і кветкі звязаны адной ніткай
касмічнага рытму, духоўнай радасці і ўніверсальнага
адзінства, тады вы зразумеете, што ўсё гэта — хвалі на
.грудзях боскага акіяна, які не мае берагоў

Калі мы забываемся пра нашага Творцу, мы
заслугоўваем пакут. Мы павінны ўсвядоміць, што Бог —
наш любімы і любіць нас, і гэтае веданне вызваліць нас
.ад нашых праблем і пакут

Сапраўдны чалавек, які любіць Бога, ніколі не
спыняе сваіх пошукаў Яго, нават калі яму не ўдаецца
знайсці Яго пасля шматлікіх спроб. Гэтак жа, як хваля
павінна вярнуцца ў сэрца акіяна пасля таго, як шторм
сціхне, так і шчыры шукальнік; ён мае няяўную веру, што
перашкоды разбурацца, і што ён непазбежна
аб'яднаецца з касмічным акіянам рана ці позна — тым
бясконцым акіянам, з якога ён прыйшоў і ў які ён
.вяртаецца

Калі розум пастаянна думае пра боскага каханага,
сэрца спявае песні радасці і шчасця
Духоўная эманация — гэта пераўтварэнне чалавека
.з таго, кім ён ёсць зараз, у тое, кім ён будзе ў будучыні
Чалавек не можа схаваць сваю сапраўдную прыроду
ад іншых, вібрацыі яго думак неяк адлюструюцца ў яго
.паводзінах і будуць праяўляцца праз яго дзеянні
Многія маюць няправільнае ўяўленне пра свабоду;
яны лічаць свабоду рабіць усё, што чалавеку
падабаецца, і я называю гэтую свабоду свабодай
.капрызаў

З-за непаразумення сапраўднай прыроды свабоды
некаторыя бацькі прыгнятаюць сваіх дзяцей
традыцыямі, адразу выконваючы іх жаданні. Дзіця
вырастае, веруючы, што калі яго жаданні выконваюцца,
яно шчаслівае, і што сэнс жыцця — выканаць кожнае
жаданне. Аднак пазней яны разумеюць, што памыляліся
, бо знешні свет цалкам адрозніваецца ад хатняга
жыцця, і яны разумеюць, што выканаць кожнае жаданне
нялёгка! Іншыя могуць адштурхнуць іх і ігнараваць,
імкнучыся да ўласных жаданняў. У выніку дзіця
становіцца жорсткім і эмацыйна анямелым з-за

непераадольнага жадання задаволіць свае ўласныя жаданні. Таму бацькі павінны дапамагаць сваім дзецям развіваць волю і разважлівасць, каб яны маглі жыць у .свеце, не трапляючы ў яго пасткі і падводныя камяні Маці кажа: «Вучыце яго з любоўю». Вядома, ставіцца да дзяцей з любоўю — гэта звычайна добра, але занадта шмат прысмакаў псуе зубы, і гэтак жа занадта шмат пешчэння псуе дзяцей. Неабходная пэўная ступень цвёрдасці і рашучасці, але калі з дзіцем абыходзяцца і караюць яго жорстка за памылку, наступствы будуць жахлівымі. Павінен быць баланс у тым, як абыходзяцца з дзецьмі і як з імі абыходзяцца ; кожны бацька павінен стрымліваць свой тэмперамент любоўю і пяшчотай, а кожная маці павінна прыпраўляць сваю любоў мудрасцю .і рацыянальнасцю

Чалавек павінен падтрымліваць стабільны псіхалагічны стан любові і тугі па Богу. Я спрабаваў шмат прац, але якім бы ні быў характар маёй працы, мае .думкі заўсёды застаюцца з Богам

Мы павінны атрымліваць асалоду ад гэтага стварэння, але не дазваляючы яму заняволіць нас. І вопыт навучыў мяне, што радасць ад пошуку Бога не .мае сабе роўных

Перш чым брацца за важныя справы, варта ціха пасядзець, супакоіць пачуцці і думкі, глыбока памедытаваць і звярнуцца па боскую дапамогу, каб .атрымаць духоўнае кіраўніцтва і разумны кірунак Дазволь мне зразумець, што ўсмешка на твары світаньня, на вуснах кветак і на тварах высакародных .мужчын і жанчын — гэта твая ўсмешка На мяне не будуць уплываць паслядоўныя вобразы няшчасцяў, няўдачы, хвароб ці любых нечаканых перашкод, бо я разумею, што дысцыплінаваная свядомасць, цесна звязаная з касмічнай свядомасцю, не .пакутуе ўскосна ад няўдач і раздражненняў

Свабода азначае здольнасць дзейнічаць паводле
мудрасці, а не паводле дыктату страсцей, звычак і
капрызаў. Паслухмянасць эга вядзе да рабства, а
падпарадкаванне падказкам духу — да вызвалення ад
.абмежаванняў

Мне ўсё роўна, ці жыву я ў раскошным палацы, ці ў
.сціплай хаціне, галоўнае, каб Бог быў са мной

Я буду выкарыстоўваць свае сумленна заробленыя
грошы, каб жыць проста, адмовіўшыся ад раскошы

Дзякуючы веры ў Бога і выкарыстанню сілы волі

чалавек можа пераадолець хваробы, няўдачы і невуцтва,

пакуль вібрацыі волі мацнейшыя за вібрацыі фізічных або

псіхалагічных захворванняў. Чым больш хранічная

хвароба, тым мацнейшай і рашучай павінна быць воля, а

таксама тым глыбейшай і непахіснай вера, каб

.дасягнуць жаданага выніку

Натхні мяне, Госпадзе, давяраць толькі Табе, а не

чалавечым сродкам абароны. Не дазволь страху і

трывозе паралізаваць маю бязмежную сілу

супрацьстаяць любым жыццёвым выпрабаванням. Не

дазволь мне ўяўляць сабе няшчасці, катастрофы і

няшчасці, баючыся іх рэальнага праяўлення праз думкі і
ўяўленні. І дай мне ўсвядоміць, Госпадзе, што незалежна

ад таго, сплю я ці не сплю, ці жыву, ці паміраю, Твая

.ахоўная прысутнасць усё яшчэ ахінае і ахоўвае мяне

Мудрыя кажуць: плод добрых учынкаў, матываваных

любоўю да Бога і цнотай, — гэта гармонія і чысціня; плод

учынкаў, матываваных эгаістычнымі жаданнямі і

амбіцыямі, — гэта боль і пакуты; плод злых учынкаў —

.гэта невуцтва і глупства

Добрыя справы прыносяць шчасце, у той час як

свецкія ўчынкі, кіруемыя любоўю да сябе, вядуць да

пакут і болю. Аднак працяглыя злыя справы руйнуюць

.здольнасць чалавека да распазнавання і разумення

Калі вы хочаце жыць у міры і згодзе, вашы намеры
павінны быць добрымі, і вы павінны распаўсюджваць
думкі дабрыні і пачуцці любові. Калі вы жывяце
дабрадзейным жыццём, вы будзеце дапамагаць іншым
.сваім прыкладам і добрымі паводзінамі

У той момант, калі я адчуваю трывогу і разумовую
разгубленасць, я адыходжу ў цішыню і сузіранне, пакуль
не аднаўлю самавалоданне, і я пачынаю кожны дзень з
разважанняў пра Бога і просьбы аб Яго дапамозе і
.кіраўніцтва

Пастаўце сабе за мэту не дазваляць задушлівым
пустазеллям нянавісці расці і пранікаць у сад вашага
жыцця, сад, поўны дабрадзейнасцей высакароднага
духу. І чым больш вы будзеце развіваць гэтыя духмяныя,
падобныя на ружы якасці, тым больш Бог адкрые вам
.найвялікшую таямніцу існавання ўнутры вас

Мэта жыцця — дасягнуць спакою, задавальнення,
неўміручасці, бяспекі і пазнання праўды, і ў аснове гэтых
жаданняў, якія ўзбуджаюць нас, ляжыць боская
.сутнасць глыбока ўнутры нас

Няхай я знайду сваю свабоду ў Табе, о Госпадзе, і
ўсвядомлю, што мой сапраўдны дом — гэта Тваё поўнае
існаванне, і што я з'яўляюся неад'емнай часткай Тваёй
.касмічнай свядомасці

О, велізарнае, боскае мора, няхай рэкі маіх
жаданняў, што цякуць праз пустыні перашкод і
.перашкод, нарэшце змяшаюцца ў тваіх вялікіх глыбінях

Толькі ў боскай крэпасці мы знаходзім абарону і
бяспеку, і няма больш бяспечнага прытулку, чым
.адчуванне блізкасці да Бога і дотык да Яго прысутнасці

Паколькі людзьмі кіруюць звычкі, якія фарміруюць іх
схільнасці, тэндэнцыі, характар і жаданні, калі гэтыя
звычкі дрэнныя, характар становіцца шкодным, а ўчынкі
— злымі. Таму пажадана аддаваць прыярытэт добрым

звычай, бо яны накіроўваюць нашы дзеянні і думкі да
.высакародных мэтай і прыносяць нам здароўе і шчасце
Дзе б ні былі сумныя і пакутуючыя душы, я знаходжу
суцяшэнне ў служэнні і суцяшэнні ім. Я зраблю ўсё
магчымае, каб прынесці радасць іншым, і буду спачуваць
.іх пачуццям, як сваім уласным

Разумовыя здольнасці існуюць у людзей, але ў
большасці людзей яны застаюцца недастаткова
развітымі, і няздольнасць развіваць гэтыя здольнасці
прыводзіць да сур'ёзных наступстваў. Як і цела, розум
мае патрэбу ў належным харчаванні і фізічных
.практыкаваннях для здароўя і жыццяздольнасці
Алмаз прымае і адлюстроўвае святло, як і чыстыя,
празрыстыя душы, якія ведаюць Бога і ззяюць Яго
.прысутнасцю

О Госпадзе, Ты — сапраўднае багацце ў жыцці, і калі
я спачатку знайду Цябе, я знайду ў Табе ўсё, што мне
.трэба

Звычайна людзі засяроджваюцца выключна на ежы,
паветры і сонечным святле, каб падтрымліваць добрае
здароўе, але можа надыйсці час, калі здароўе
пагоршыцца, нягледзячы на багацце гэтых знешніх
крыніц жыцця. Менавіта тады ўзнікае неабходнасць
.папаўнення энергетычных запасаў арганізма знутры
Калі лодка майго розуму набліжаецца да скал
прагных жаданняў, якія нясуць у сабе небяспекі і рызыкі,
кіруемая лютымі бурамі невуцтва, тады будзь, о мой
Божа, маім маяком і заўсёды вядзі мяне да берагоў
.Тваёй праведнасці і дабрыні

Думка падобная да полымя, сканцэнтраваная сіла
якога павінна быць выкарыстана, каб спаліць
перашкоды, якія перашкаджаюць дасягненню
Бога можна знайсці праз пастаянную боскую любоў.
Калі мы любім Бога больш, чым Яго дары, Ён прыйдзе да
нас. Ён даў нам свабоду волі і магчымасць выбару, каб

мы маглi адрознiваць мiмалётныя i нязначныя дары
свету ад дару блiзкасцi да Яго i радасцi Яго
.благаслаўлёнай прысутнасцi

Нам была дадзена памяць, каб мы маглi
практыкавацца ў памятаннi добрых рэчаў, пакуль,
нарэшце, не зможам успомнiць найвялiкшае дабро: Бога
Ветрык Тваёй любовi пранiзвае мяне, о Госпадзе! I

лiсце майго жыцця танчаць ад радасцi пры Тваiм
прыходзе, Iх цудоўны шапаценне лунае ў паветры,
запрашаючы стомленых адпачыць у ценi Майго
.духоўнага спакою

Жыццёвыя цяжкасцi не прызначаны для таго, каб
нашкодзiць нам; хутчэй, праблемы i хваробы даюць нам
уроки. Наш балючы вопыт не прызначаны для таго, каб
знішчыць нас, а для таго, каб ачысцiць нас i паскорыць
наша вяртанне да нашай чыстай крынiцы — Бога, — якi
працуе ўсiмi сiламі, каб дапамагчы нам i вярнуць нас у
.наш нябесны дом

Бясконцасць — наш сапраўдны дом, а наша
падарожжа на гэтую зямлю i ў гэтых фiзiчных целах
падобнае да кароткатэрмiновай вiзы

Госпадзе, я ведаю, што хвала не ўзвышае мяне, а
крытыка не прынiжае мяне. Я такi, якi я ёсць перад сваiм
сумленнем i перад Табой. Я буду працягваць iсцi гэтым
шляхам, стараючыся служыць усiм i iмкнучыся
.заслужыць Тваю ласку — у гэтым маё шчасце
Ты — унiкальная iстота, i твая сутнасць цудоўная,
.«таму пазнай сваё сапраўднае «я

З надыходам твайго прыходу пупышкi маёй тугi
.расквiтнеюць духмянымi, яркiмi кветкамi
О Госпадзе, паскоры надыход таго дня, калi я спляту
каралi з гэтых росных кветак i пакладу iх на Твой
.благаслаўлёны парог

Замест таго, каб пастаянна iмкнуцца дагадзiць
толькi сабе, ён павiнен таксама старацца прыносiць

шчасце іншым. Калі ён спрабуе прапанаваць духоўную,
інтэлектуальную ці матэрыяльную падтрымку іншым, ён
выяўляе, што яго ўласныя патрэбы задаволеныя, і што
.чаша яго жыцця перапаўняецца радасцю

Тыя, хто дасягне бліскучай перамогі над цемрай на
зямлі, атрымаюць святло славы як свой удзельнік і
будуць атрымліваць асалоду ад унутранага спакою і
шчасця

О Госпадзе, няспынна сей насенне Тваіх
дабраславенняў у глебу майго сэрца, узараную
малітвамі, каб яно магло вырасці ў ценявыя дрэвы,
галіны якіх прыносяць найсмачнейшыя і найсалодшыя
.плады самапазнання

Мы часта адчуваем боль, не прыкладаючы
намаганняў да зменаў, і таму не знаходзім трывалага
спакою і задавальнення. Калі б мы былі настойлівымі і
прыкладалі намаганні, мы б, безумоўна, маглі
пераадолець усе цяжкасці. Мы павінны імкнуцца
.перайсці ад пакут да шчасця, ад адчаю да мужнасці

О Боская Любоў, злучы маю любоў з Тваёй любоўю,
змяшай маё жыццё з Тваёй радасцю, мой розум з Тваёй
касмічнай святлоасцю і здаволі маю смагу з крыніцы
.Тваёй вечнай радасці

Сэрца шчырага шукальніка заўсёды шапоча: «О мой
Божа і мой Каханы, я не хачу пагружацца ў мітусню
гэтага ілюзорнага свету, і ўсё, чаго я хачу, — гэта
абудзіць Тваю любоў у сэрцах людзей. Маё сэрца, мая
душа, маё цела, мой розум і ўсё, што я маю, — Тваё, о
.Госпадзе». Такі шукальнік дасягае Бога і спазнае Яго
Госпадзе, дай нам новае і сапраўднае разуменне
братэрства. Давайце пакінем войны і загоім раны
народаў бальзамам любові і трывалым суцяшэннем
.спагадлівага разумення

Благаславі нас, каб мы маглі вызваліцца ад уплыву
прагнасці, панавання падману і кантролю ілюзій, і

дапамажы нам пабудаваць новы свет, у якім хваробы,
невуцтва і голад — гэта не што іншае, як мары пра
.змрочнае і пахмурнае мінулае

Давайце вырашым усе праблемы не логікай
джунгляў, а з разуменнем, праўдай і нязменнай верай у
.Цябе і Тваю боскую справядлівасць

Жыццё зблізіла нас тут на нейкі час, пасля чаго мы
пойдзем рознымі шляхамі. Але калі Божая любоў жыве ў
нас, не мае значэння, куды мы пойдзем, бо як бы далёка
мы ні адышлі, мы застанемся ў коле боскай любові і
.ніколі не будзем па-сапраўднаму разлучаныя

Госпадзе, зрабі мяне арлом духоўнага прагрэсу, які
ўзлятае высока над завулкамі вузкалобасці і экстрэмізму

Пакліч мяне да ўсё вышэйшых і вышэйшых
гарызонтаў, за межы інтэнсіўных земляных штуршкоў і
хмар, што блакуюць сонечнае святло

Дазвольце мне ўзляцець на крылы раўнавагі, каб
жыць правільна, і дазвольце мне ўзляцець да тых
высокіх нябёсаў над усімі штормамі і ўраганамі, дзе ёсць
.шырокія гарызонты і ўзнёслыя ўспрыманні

Спакой прыходзіць, калі мы адкрываем свае сэрцы
для любові і дабрыні. Тыя, хто мае любячыя сэрцы і
актыўныя ў добрых справах, адчуваюць спакой, таму
што ён жыве ў іх. Спакой — гэта святыня нябёсаў і
.аснова шчаслівага жыцця

Мы павінны заўсёды думаць пра боскую
прыгажосць, якая хаваецца за кветкамі, пра касмічнае
святло, якое хаваецца за сонцам, і пра вялікае жыццё,
.якое мігціць у кожным вачах

Калі чалавек сапраўды добры і праяўляе павагу да
іншых, адказваючы кампліментарамі тым жа, да яго
.заўсёды будуць ставіцца з удзячнасцю і павагай

Я буду распаўсюджваць сваю любоў сярод іншых,
каб адкрыць шлях для Божай любові, каб яна прыйшла
.да мяне і пасялілася ў маім сэрцы

Госпадзе, дазволь мне быць маяком для тых, хто
патанае ў глыбіні смутку. Дапамажы мне прыносіць
радасць іншым у знак падзякі за духоўную радасць,
якую Ты мне даў
Я растаплю нянавісць у агні сваёй любові, дарую
іншым і дам любоў усім прагнучым сэрцам
Сапраўднае каханне — гэта каханне, якое радуецца
суцяшэнню каханага чалавека
Няхай святло Тваё ззяе на нас, Госпадзе, і няхай
любоў Твая напаўняе нашы сэрцы назаўжды
Мець ініцыятыўны дух азначае мець сілу творчай
фантазіі, якая дазваляе чалавеку вынайсці нешта такое,
чаго ніхто раней не рабіў. Кожны чалавек нараджаецца
з гэтым дарам, дадзеным яму Богам
Найвялікшае каханне — гэта боскае каханне, якое
робіць жыццё прыгожым невымоўна. Калі вы адчуваеце
Бога побач з сабой, які ідзе да вас, дзе б вы ні
знаходзіліся, і кіруе вашымі крокамі, пачалася боскае
каханне
Сіла праўды ідзе супраць ветру
Госпадзе, калі я сутыкнуся з часовымі цяжкасцямі,
дазволь мне ўспомніць Твае багатыя дабраславенні ў
мінулым, ведаючы, што Твая дапамога ніколі не пакідае
мяне і Твая клопат заўсёды са мной. Я ад усёй душы
ўдзячны Табе за кожнае дабраславенне, якое
прыходзіць да мяне з Тваёй шчодрой рукі
Кроплі кахання ззяюць у добрых душах, а Бога
можна знайсці толькі ў моры кахання
Разуменне — гэта лямпа, якая асвятляе шлях
чалавека і прыносіць яму поспех
Вясной Бог упрыгожвае прыроду найпрыгажэйшымі
ружамі і кветкамі з вытанчаным убораў і яркімі колерамі
Спакой — гэта першы веснік, які абвешчае
набліжэнне Боскай Прысутнасці. Пасля гэтага спакой

ператвараецца ў святло, ярчэйшае за бясконцую
.радасць

Калі я акунаюся глыбока ў мора медытацыі, я
адчуваю ў сабе бласлаўёнае трапятанне і чую шэпт: «Я
.«побач

Трэба звярнуцца ўнутр сябе, туды, дзе душа
выяўляе сябе. З глыбінь душы бяруцца ўсе перажыванні
.ўнутранага жыцця

Калі душа ўсведамляе сябе з боскай свядомасцю,
яна адчувае вялікую радасць і пашырэнне ў бязмежную
прастору

Калі вы будзеце выкарыстоўваць усе даступныя вам
знешнія сродкі і рэсурсы, акрамя сваіх прыродных
здольнасцей, каб пераадолець усе перашкоды, якія
могуць стаць на вашым шляху, вы развіеце сілы, якія даў
вам Бог: тыя неабмежаваныя сілы, якія бяруць пачатак з
.самых глыбокіх глыбінь вашай істоты

Любоў ідзе залатой сцежкай, якая вядзе да Бога
Я буду распаўсюджваць сонечнае святло добрых
пажаданняў і добрых намераў туды, дзе пракралася
цёмра непаразуменняў

Калі на вас нападаюць цяжкасці, але вы
адмаўляецеся перастаць спрабаваць і прыкладаць
намаганні, нягледзячы на ўсе перашкоды і перашкоды,
тады Бог адгукнецца на вас і ўвянчае вашы намаганні
.поспехам

О Госпадзе, я сарву кветку тугі з саду майго сэрца і
пакладу яе як ахвяру любові на Твой святы парог
Паколькі нашы думкі і словы — гэта насенне, якое
прынясе нам ураджай будучыні, я пачну сёння
напаўняць сваю свядомасць добрымі, пазітыўнымі
.думкамі

Я лячу і ўзлятаю ў плоскасці сваёй свядомасці ўверх
і ўніз, на поўнач і направа, унутр і звонку і ўсюды, каб

знайсці, што ў кожным кутку прасторы я быў і ўсё яшчэ
.знаходжуся ў прысутнасці Бога
Жывіце кожны момант, усведамляючы свае адносіны
з бясконцым Абсалютам. Ваша свядомасць бясконцая, і
.ўсё мігціць і ззяе, як зоркі, на небе вашага быцця
Аддаленасць, або непрывязанасць, — гэта мудры
шлях, якім ідзе шукальнік, добраахвотна ўзнямаючыся
над дробязямі дзеля большых рэчаў. Ён не звязвае сябе
мімалётнымі пачуццёвымі задавальненнямі ў імкненні да
адноўленай унутранай радасці. Адаленасць не
з'яўляецца самамэтай, але яна пракладае шлях для
.праяўлення цнотаў і духоўных сіл душы
Духоўны пераможца смелымі крокамі крочыць па
жыццёвых сцежках
Чалавек павінен максімальна выкарыстоўваць сваё
цяперашняе жыццё, адчыніць вокны свайго сэрца і
.абудзіць і аднавіць спячыя здольнасці сваёй душы
За маскамі змен і трансфармацыі хаваецца боская
прысутнасць, і той, хто зможа ўраўнаважыць люстэрка
свайго розуму і не дапусціць яго хістання, убачыць у
.гэтым чыстым люстэрку твар касмічнага каханага
Каханне мацнейшае за смерць і за разбуральны час
Самааналіз — ключ да поспеху, а рэфлексія —
люстэрка, праз якое мы бачым унутраныя куткі, якія
інакш засталіся б схаванымі ад нашага позірку. Мы
павінны дыягнаставаць свае недахопы, адрозніваць
станоўчыя і адмоўныя тэндэнцыі і вызначаць перашкоды
.на шляху да прагрэсу і поспеху
Якая ж ты цудоўная, о сяброўства! Ты, што чэрпаеш
з вод шчырай, прыязнай клопату, і чыё лісце
ўвільгатняецца расой унутранай і знешняй салодкасці,
.што зыходзіць з глыбінь шчырых і адданных сэрцаў
Аднойчы я ўбачыў маленькага мураша, які
спрабаваў узлезці на кучу пяску, і падумаў: мурашка,
напэўна, думае, што ўзбіраецца на Гімалаі! Куча пяску

магла здацца мурашцы велізарнай, але не мне.
Падобным чынам, мільёны нашых сонечных гадоў могуць
.быць меншымі за хвіліну ў свядомасці Бога
Мы павінны навучыць сябе думаць пра такія вялікія
рэчы, як вечнасць і бясконцасць

Я блукаў па свеце бясконцасці і бачыў зіхатлівы
туман у краіне святла, і ў гэтым жывым бляску я чытаў
сэнсы таямніц, напісаных на старонках часу
Калі вы спіце, вы пасіўна супакойваеце думкі і
пачуцці. Але калі вы свядома супакойваеце думкі і
пачуцці праз медытацыю, першае, што вы адчуваеце, —
гэта стан спакою, і вашы мімічныя мышцы натуральным
чынам утвараюць усмешку, якая адлюстроўвае ўнутраны
спакой. Але вы павінны глядзець далей за гэты стан
спакою, каб успрыняць чысціню сваёй душы — чысціню,
не заплямленую сэнсарнымі раздражняльнікамі або
аўтаматычнымі рэакцыямі на думкі, звязаныя з
пачуццямі. Стан, які вы тады адчуваеце, — гэта стан
.вечнага, пастаянна абнаўляльнага шчасця
Калі паставіць міску з вадой пад месяцовае святло, а
потым памешаць яе, атрымаецца скажоны вобраз
месяца. Калі вада ў місцы асядае, адлюстраванне
становіцца ясным. Моманты, калі вада ў місцы
нерухомая і адлюстроўвае твар месяца з ідэальнай
яснасцю, можна параўнаць са станам сузіральнага
спакою і станам глыбокай цішыні. У спакоі сузірання ўсе
хвалі адчуванняў і думак перастаюць выцякаць з розуму.
І ў гэтым глыбокім стане спакою сузіральны чалавек у
гэтым спакоі бачыць поўны месяц боскай прысутнасці,
.які адбіваецца ў возеры душы

Звычайнаму чалавеку знаёмыя чатыры станы:
шчасце пры выкананні жадання, няшчасце, калі ў ім
адмаўляюць, нуда, калі чалавек не адчувае ні шчасця, ні
дэпрэсіі, і спакой пры пераадоленні гэтых эмоцый або
.псіхалагічных станаў задавальнення, болю і нуды

Спакой — гэта вельмі жаданы стан, які ўзнікае з
адсутнасці як смутку, так і задавальнення, а таксама
адсутнасці нуды. Гэтыя станы пастаянна змяняюцца і
разбіваюцца аб паверхню душы. Пасля таго, як вы
праплываеце бурныя хвалі болю і задавальнення, у тым
ліку паўторныя апусканні ў глыбіні стомленасці, ёсць
радасць у плаванні па спакойным моры спакою. Але
большы за спакой — духоўны экстаз — асалода душы —
найвышэйшае шчасце. Гэта вечная радасць, якая ніколі
не знікае, а застаецца з душой назаўжды. Гэтай
найвышэйшай радасці можна дасягнуць толькі праз
.усведамленне боскай прысутнасці

Сапраўдная ўсмешка — гэта ўсмешка духоўнага
шчасця, якая атрымліваецца ад сузірання і роздуму пра
.Бога і адчування Яго прысутнасці

Мая ўсмешка нараджаецца з глыбокай радасці ўва
мне — радасці, даступнай усім. Яна падобная да водару,
што зыходзіць з сэрца квітнеючай ружы. Гэта вялікая
асалода запрашае іншых акунуцца ў святыя воды
.асалоды

У святле бласлаўленага прабачэння знікае цемра
нянавісці, назапашаная за многія гады
Бог хутка задавальняе любую патрэбу сваіх
вернікаў, таму што яны вызваліліся ад эгаістычных
матываў, якія зводзяць на нішто намаганні і
.расчароўваюць надзеі

Каго Бог абараняе, таго нішто не можа знішчыць
Мы не адны ў гэтым свеце, бо з намі Бог, і ёсць
трывалыя, блізкія і сяброўскія адносіны, з якіх мы
.чэрпаем падтрымку і радасць

О, зіхатлівая зорка кіраўніцтва на нябёсах мудрасці,
твой бліскучы ўспышка запрашае мяне даследаваць твае
благаслаўленыя гарызонты, і мая прагнае птушка
імчыцца з вялікай хуткасцю, пранізваючы густую,

змрочную атмасферу, падштурхнутая тугой па табе і
.жаданнем пагрэцца ў тваім найсвяшчэннейшым ззянні
Асоба чалавека пачынае развівацца і квітнець, калі

ён здольны адчуць — праз унутранае, інтуітыўнае
адчуванне — што гэта не цвёрдае фізічнае цела, а вечны
.духоўны паток унутры цела

Калі сэрца вучня перапаўняецца любоўю да Бога,
яго твар зазьяе ўсмешкай спакою і мудрасці, а пласты
невуцтва, якія ахінаюць яго душу, рассыпаюцца і цалкам
.знікаюць

Калі вы глядзіце на кветку ці дрэва, вы ведаеце, што
гэтыя прыгожыя формы жыцця не з'явіліся самі па сабе.

Бог — гэта той, хто стварыў іх і надаў ім водар і
.вытанчаную прыгажосць

Заўсёды выконвайце свае абавязкі, як малыя, так і
вялікія, з глыбокай увагай, памятаючы, што Бог кіруе
вашымі крокамі і ўмацоўвае вашы намаганні для
дасягнення вашых высакародных памкненняў

Калі чалавек злучаецца са сваёй духоўнай сутнасцю,
даўно забытыя, мінулыя эпохі і несмяротныя сілы душы
вяртаюцца ў яго свядомасць. Падчас медытацыі чалавек
памятае, што ён — несмяротная душа, а не смяротнае
.цела

Усюды мы знаходзім людзей, добрых і дрэнных, якія
шукаюць шчасця па-свойму. Ніхто не хоча нашкодзіць
сабе. Дык чаму ж некаторыя людзі паводзяць сябе так,
што непазбежна прычыняюць ім боль і смутак? Таму што
.гэтыя дзеянні кіруюцца невуцтвам і ілюзіяй

Просім Цябе, Госпадзе, асвятлі нас святлом Тваёй

.мудрасці і аддалі ад нас цемру невуцтва і зману

Свядомы чалавек павінен быць асцярожным, а не
баязлівым, і павінен выходзіць у сабе пачуццё смеласці
без неабдуманасці і неабдуманасці, каб не падваргаць
.сябе абставінам, якія могуць выклікаць страх і трывогу

Мудрасць залежыць не ад паступлення інфармацыі
звонку, а ад сілы ўнутранага прыняцця, якая вызначае
аб'ём сапраўдных ведаў, якія можна набыць, і хуткасць,
.з якой гэтыя веды можна дасягнуць

Гэты свет — толькі сцэна, на якой мы выконваем
свае ролі пад кіраўніцтвам Боскага Кіраўніка. Мы
павінны добра выконваць свае абавязкі незалежна ад
характару даручаных нам роляў, заўсёды памятаючы,
.што наша сутнасць — гэта вечнае шчасце
Наймудрэйшы з мудрых — гэта той, хто імкнецца
пазнаць Бога, а найпаспяхнейшы з паспяховых — той,
хто знайшоў Бога

О, Умілаваны Боскі, няхай Ты займаеш першае месца
ў нашым жыцці, няхай Твая гаючая любоў напайняе
нашы сэрцы, і няхай Тваё благаслаўлёнае святло развее
.цемру трывог з нашых душ

Свабода азначае дзейнічаць паводле сумлення, а не
паводле дыктату звычкі і жадання. Паслухмянасць эга і
яго капрызам спараджае абмежаванні, а
прыслухоўванне да падказак мудрасці дае вызваленне
.ад гэтых абмежаванняў

Душэўны спакой можна знайсці праз свядомае і
мэтанакіраванае развіццё добрых якасцей, якія, калі яны
цалкам развітыя, нельга адабраць у іх уладальніка, калі
.ён сам не вырашыць адмовіцца ад іх па ўласнай волі

Большасць людзей шукаюць шчасця,
выкарыстоўваючы памылковыя метады. Некаторыя
лічаць, што могуць падвоіць сваё шчасце, прымаючы
няправільныя паводзіны і шкодныя ўчынкі, якія, здаецца,
прапануюць бліскучыя абяцанні непераадольнага і
трывалага шчасця, і яны падманваюцца гэтымі ілжывымі
абяцаннямі, бо смак сапраўднага шчасця нельга адчуць
.у пекле ілжывых ілюзій і няправільных учынкаў
Кожная хвіліна — гэта вечнасць, таму што вечнасць
можна адчуць у гэтую хвіліну. Дні, хвіліны і гадзіны —

гэта вокны, праз якія мы можам зірнуць на вечнасць.

Жыццё кароткае, але адначасова бясконцае і
бязмежнае. Душа несмяротная, і ў гэты кароткі раздзел
чалавечага жыцця мы павінны максімальна выкарыстаць
.кожны даступны патэнцыял і магчымасць

Духоўныя словы падобныя да насення, якому
патрэбна ўрадлівая глеба, каб прарасці, расці, квітнець і
прыносіць плён

Духоўны рост патрабуе самааналізу, перастаноўкі
жыццёвых прыярытэтаў, выяўлення і пазбаўлення ад
шкодных звычак, а таксама выканання правілаў і
законаў аховы здароўя ў адпаведнасці з развіццём
.духоўнага разумення і ростам разумовых сіл

Калі вучань адчуе боскую радасць, ён адкрые, што

Бог стаў для яго больш рэальным, чым што-небудзь
іншае, і ён зразумее, што дотык да боскай прысутнасці
— гэта асалода, з якой не можа параўнацца ніякая
.пачуццёвая асалода

Бог працуе над тым, каб абудзіць духоўную
свядомасць чалавека і накіраваць яго волю ў правільным
кірунку праз прыгажосць цноты, веліч цярплівасці, веліч
.мудрасці і бляск духоўнага шчасця

Я не буду лічыць іншых чужымі, бо адчуваю кожнага
свайго брата ці сястру. Я зраблю сваё жыццё
паспяховым і паўнаўдаснаваным, каб дапамагаць іншым
дасягаць поспеху і поспехаў. Я буду спачуваць іншым і
праяўляць да іх спачуванне, калі паказваю сябе. Я буду
любіць Бога, як Яго любілі прарокі і святыя, і я кіну эгаізм
.у крыніцу сваёй любові да іншых

За межамі гэтага мімалётнага, зямнога жыцця,
падпарадкаванага смерці, ляжыць вечнае, нязменнае
жыццё. Цела складаецца з хімічных элементаў, якія
распадаюцца і гінуць, але за межамі гэтага мімалётнага
існавання ляжыць вечнае, нябеснае жыццё ў Божай
прысутнасці. Таму мы не павінны абмяжоўваць усю сваю

ўвагу гэтым нясталым целам, і тыя, хто жадае яго,
павінны вытрымаць яго выпрабаванні і стаць яго
.гаспадарамі
Сёння я паспрабую дапамагчы тым, хто мае патрэбу,
.і даць, што змагу, галодным
Я ў бяспецы пад Божай абаронай, і за сценамі майго
чыстага сумлення я адзіны са святлом дабрыні, якое
вядзе караблі душ, што кідаюцца хвалямі смутку ў моры
.блытаніны і трывогі
Сёння я адчуваю Бога ў трапятанні спакою, які
дрыжыць ува мне і кранае струны майго сэрца
Я зраблю ўсё магчымае, каб зрабіць іншых
шчаслівымі, гэтак жа, як імкнуся зрабіць шчаслівым
сябе, і праз сваё духоўнае шчасце буду служыць усім у
доме боскай любові і нічога не буду баяцца, акрамя сябе,
.калі паспрабую падмануць сваё сумленне

З садоў душы

Вы маеце намер кудысьці пайсці і спяшаецеся, каб
хутчэй туды дабрацца. Калі вы прыбываеце, вы
разумеете, што вам не падабаецца гэтае месца з-за
нецярпення, трывогі і, магчыма, нават мітусні, якія вы
адчуваеце. Замест гэтага паспрабуйце быць
спакайнейшымі, больш стрыманымі і ўраўнаважанымі.
Калі вашы думкі схіляюцца да трывогі і хвалявання,
.настойліва падавіце іх, пакуль яны не супакояцца
Узбуджэнне негатыўна ўплывае на баланс нервовай
сістэмы, бо яно пасылае вялікую колькасць энергіі ў
некаторыя часткі цела, пазбаўляючы іншыя іх
натуральнай долі. Гэты дысбаланс у размеркаванні
энергіі з'яўляецца прычынай нервовасці. Спакойнае і
расслабленае цела супакойвае нервы і спрыяе
.псіхалагічнаму дабрабыту
У гармоніі з Богам унутранае бачанне пачынае
паступова раскрывацца. Трэба мець поўную веру ў тое,

што Бог адкажа на кожную шчырую малітву. Той, хто
звяртаецца да Яго ў пошуках прасвятлення, адкрые свой
.погляд, а розум і сэрца асвятліцца
Калі адкрываецца пранікненне, яно праяўляецца як
пачуццё, якое нібыта зыходзіць з сэрца, пачуццё
глыбокай яснасці і дакладнасці. Дзякуючы гэтаму
пачуццю шукальнік атрымлівае непахісную
перакананасць і цвёрдае кіраўніцтва, каб ісці
правільным шляхам, і паступова пачынае распазнаваць і
.давяраць гэтаму пачуццю
Гэта не азначае поўнай адмовы ад мыслення;
спакойнае, непрадузятае мысленне таксама вядзе да
пранікнення. Эмацыянальнае мысленне, кіруемае
марнасцю і ўласнай важнасцю, прыводзіць да
.непаразуменняў і памылковых высноў
Адкіньце разбуральныя сумневы і ілжывыя
перакананні ўсім сэрцам і звярніце сваё сэрца і душу да
царства веры і поўнага даверу да Бога. У цішыні
сузірання ваша свядомасць зможа засяродзіцца на
праўдзе і правільным разуменні. У гэтым вопыце вера
расквітае і разгортваецца, і праз пранікненне вы
адчуеце тое, што ніводнае вока не бачыла, ніводнае
.вуха не чула і ніводны чалавечы розум не ўяўляў
Кожны ўдых маёй тугі і малення адчыняе дзверы і
вокны ў маёй душы, праз якія я праходжу да Божай
асалоды
Гэтак жа, як сонца свеціць на самых ажыўленых
дарогах, так і я буду бачыць прамяні боскай любові ва
.ўсіх людных месцах маіх штодзённых спраў
Дабраславі мяне, Госпадзе, каб я мог абудзіць сваю
душу з світаннем і прывесці яе да Твайго
благаслаўлёнага парога
Госпадзе, дай мне шчодры дух, каб я мог дзяліцца з
іншымі тым, што маю, і дапамажы мне ўбачыць у ціхім

возеры майго розуму водбліск месяца маёй душы, які
ззяе святлом Тваёй прысутнасці
Сёння я буду глыбока акунацца ў мора сузірання і
роздуму пра Бога, пакуль не знайду жамчужыны
мудрасці і боскай радасці
Я буду любіць Цябе, Госпадзе, больш за ўсё на
свеце, бо без Цябе я не магу любіць ніводнага чалавека,
ні чаго-небудзь іншага
У глыбіні гор і ціхага неба, у глыбіні маёй душы і
пячоры цішыні я адчуваю прысутнасць Бога і адчуваю
Яго нязменную радасць, і я п'ю з Яго чыстых крыніц, якія
ніколі не спыняюцца і не высыхаюць на ўсю вечнасць
Я люблю і пакланяюся Табе, о Госпадзе, чыя любоў
пануе ў кожным добрым і любячым сэрцы
Хтосьці папрасіў настаўніка Парамахансу паказаць
яму спосаб развіць у сабе прывабную і чароўную асобу, і
ён адказаў: Вы павінны быць разумова прысутнымі, калі
ўзаемадзейнічаеце з іншымі, таму што рассянасць
больш шкодзіць характару, чым што-небудзь іншае.
Вядома, я не маю на ўвазе рассянасць вялікіх людзей,
чыя думкі звычайна паглынутыя глыбокімі пытаннямі
Заўсёды будзьце пільныя і ўважлівыя, і вы станеце
прыцягальным магнітам
Ніхто не любіць, калі яго ігнаруюць. Мы ўсе хочам,
каб нашы пачуцці ўлічваліся і прымаліся да ўвагі, і гэтак
жа мы павінны ўлічваць пачуцці іншых і праяўляць да іх
павагу, каб дасягнуць гармоніі і ўзаемаразумення. Для
гэтага вы павінны быць пільнымі, успрымальнымі і
ўважлівымі да ўсіх вакол вас
Мёртвыя не маюць улады абражаць іншых, але той,
хто не звяртае на іх увагі, мае
Калі вы знаходзіцеся ў кампаніі іншых людзей,
узаемадзейнічайце з імі ўважліва, энергічна і з
цікавасцю, але пазбягайце размоў пра сябе

Усе хочуць гаварыць пра сябе, але гэта слабы
падыход. Няхай іншыя гаваруць пра сябе, калі хочуць;
слухайце, што яны кажуць. Няхай яны гаваруць пра свае
праблемы, дасягненні і ўражанні, але няхай ваш
магнетызм гавары за вас. Святло лямпы гаворыць само
за сябе выразна; няхай вашы ціхія вібрацыі гаваруць за
.вас з такой жа выразнасцю

Бог паказаў мне ў бачанні, што тыя, хто гіне ў бітве,
маюць страшны сон пра смерць, але як толькі добрыя
паўстаюць з цела, яны прачынаюцца, быццам ад
.трывожнага кашмару, і рады вызваліцца ад яго

Увесь наш жыццёвы вопыт — частка касмічнага сну.
Чалавецтва стварыла кашмар вайны, але пасля таго, як
ахвяры гэтага кашмару пакідаюць свае целы, яны
разумеюць, што гэта быў жудасны сон, ад якога яны
прачнуліся, і разумеюць, што яны не памерлі. Гэта
.глыбокая метафізічная праўда

Калі б чалавек ведаў, што бачыць сон, ён бы не
пакутаваў ад трывожных сноў. Але калі ён дасягае
самасвядомасці ў сне, і хтосьці наносіць яму смяротны
ўдар, смерць у сне здаецца рэальным і жахлівым
выпрабаваннем, пакуль ён не прачнецца і не зразумее,
.што гэта было не рэальнасць

Гэта датычыцца і стану пасля смерці. Як толькі мы
пакідаем свае целы, мы разумеем, што наша свядомасць
не памерла, а хутчэй што мы вызваліліся ад цела і яго
матэрыяльных абмежаванняў і абмежванняў, і ў гэтым
.вызваленні заключаецца вялікая свабода

Мы ніколі не павінны прасіць смерці, а хутчэй
падрыхтаваць сваю свядомасць, знаходзячыся ў гармоніі
з Богам і разважаючы пра Яго, каб, калі смерць прыйдзе
.ў свой час, мы маглі глядзець на яе як на сон

Я магу бачыць казачную прыроду жыцця і смерці,
калі захачу Таму я не надаю гэтаму органу вялікага
значэння

У аснове нервовай сістэмы ляжыць духоўная
фізіялогія, якая ўнікальным чынам дазваляе людзям
дасягнуць найвышэйшых стадый развіцця свядомасці
Чалавечы мозг, большы за мозг большасці жывёл,
акрамя кітоў і сланоў, больш складаны і валодае
большай здольнасцю да мыслення. Гэта робіць чалавечы
мозг прыдатным інструментам для людзей, якія
валодаюць больш развітой свядомасцю, чым іншыя
істоты. Складаныя і разгалінаваныя звільны мозгу
дазваляюць людзям глыбока і грунтоўна думаць. Такім
чынам, толькі чалавецтва здольна дасягнуць высокага
ўзроўню распазнання і, адпаведна, пазнаць свайго
Творцу. Мудры чалавек — гэта той, хто выкарыстоўвае
свае інтэлектуальныя здольнасці на служэнне і карысць
чалавецтва на матэрыяльным, інтэлектуальным і
духоўным узроўнях

Зіма прыйшла ў сваім халодным, белым, падобным
на лілею плашчы

Мае жаданні летніх радасцей зніклі
Мне казалі шукаць цяпла твайго добрага сэрца
І як з'явілася вясна, танцуючы, упрыгожаная
ўсялякімі кветкамі
Пах палёў і пагоркаў, мне казалі любіць Цябе, мой
Божа

І надышло лета, спяваючы свае зялёныя мелодыі ў
пяшчотным лісці, шапаценні таполяў і шапаценні хвоі
Ён настойваў, каб я вам прачытаў
Нават мяккая, пяшчотная глеба лашчыла мае
паспешлівыя ногі
І яна папрасіла іх падысці да твайго ўсеіснуючага
свяцілішча

Мяккі водар падказаў мне ісці яго шляхам
Да твайго святога храма ў сэрцы калыхаючыхся руж
і базіліка
І птушкі казалі мне спяваць табе, як ім

І хвалісты ветрык над ручаямі і ручаямі
Я абудзіў бурбалкі майго кахання да цябе, і яны
пачалі весяліцца над тваімі вялікімі грудзьмі
І з дапамогай выгнутых валокнаў травы я навучыўся
згінацца

Я схіляюся перад Табой, Госпадзе
І ладан таксама раскажаў мне пра цудоўны водар
тваіх парфумаў
І як мне напаўняць сваё сэрца Тваім святым водарам
?перад Тваім бясконцым тронам
І маленькія, маўклівыя, цярплівыя камяні казалі
мне, каб я мог бачыць цябе нават у тых, хто спрабуе
скрасці маё шчасце

Забытыя гады прасілі мяне даслаць сваім блізкім
пасланне любові і пяшчоты, загорнутае ў кожную хвіліну
і секунду
І кожная думка падказвала мне шукаць цябе ў яе
сэрцы

Маё каханне натхніла мяне любіць усё, што існуе,
праз цябе

І маё каханне прашаптала мне: «Кахай мяне ўсёй
.«маёй сілай, о мой Божа

Аднойчы я ляжаў на ложку з травы і кветак і марыў,
што ўсё ў існаванні прыгожае і радаснае

Мая галава ляжала на высокіх, зялёных і густых
травах, якія абвейвалі мяне ветрыкам, што няслі салодкі
.водар

Тады я адчуў жаданне дакрануцца да сваёй рукі і
свайго цела, і я быў уражаны веліччу яго Творцы. Так, я
быў уражаны тым, што я, упэўнены ў рэальнасці свайго
цела, аднойчы пакіну яго спачываць у зямлі — гэтае
цела, якое стане халодным, бледным і нерухомым у
момант смерці, у той час як цяпер яно здаецца
напоўненым жыццём і мае сотні адчуванняў, мільёны
.думак і мільярды фантазій і ўспрыманняў

Гэтае цела — сцэна, на якой раскрываюцца
раздзелы жыцця, дзе распускаюцца бутоны ўсмешак,
толькі каб за імі непазбежна прыйсці смерць. Тут, сярод
плоці, костак і крыві, за прыгожай маскай скуры,
хаваюцца ваўкі хвароб і звяры жаданняў. І тут, пад
плоццю, таксама ляжыць таемны праход у царства
святла. Гэта цела звяне і знікне, калі яго гаспадар —
душа — пакіне яго незваротна. А чаму б і не? Бо калі
асветлены гаспадар фізічнага жылля стамляецца жыць у
гразкай, разбуранай хаціне матэрыі, звязаны нервамі,
якія патрабуюць пастаяннага клопату, ён знаходзіць
суцяшэнне ў іншым доме ў нейкім кутку Божай зямлі — у
іншым царстве поўнага існавання, дзе водар радасці
.пранізвае паўсюль і няспынна

Неўміручая душа з вечнай усмешкай гуляе ролю
жыцця і смерці, а потым адпраўляецца ў свой вечны дом
Ці абавязаны кінаманы заставацца ў кінатэатры
назаўжды пасля заканчэння сеансу? Безумоўна, не.
Людзі павінны вяртацца дадому. Падобным чынам, душы
прыходзяць сюды, каб атрымаць асалоду ад
кінематаграфічнага відовішча жыцця, потым сыходзяць і
вяртаюцца зноў. Яны любяць глядзець фільмы і
спектаклі, і калі ім стамляюцца спектаклі, пра якія яны
марылі, і яны засвойваюць урокі, якія Бог хоча ім даць,
яны раз і назаўжды вяртаюцца ў абіцель вечнай
.асалоды

Калі каштоўнасці не заснаваныя на справядлівасці,
узнікаюць прабелы, праз якія прасочваюцца няшчасце і
пакуты. Калі ж каштоўнасці заснаваныя на эгаізме,
смяротных канфліктах і жорсткай канкурэнцыі, вынікі
будуць сапсаваныя, бо матывы нячыстыя, і ў такім
.выпадку грошы не будуць благаслаўленыя
Чалавек павінен ачысціць сваё сумленне ад эгаізму і
не спрабаваць узбагаціцца за кошт іншых. Сапраўднае
задавальненне духоўнае, а не матэрыяльнае, і

сапраўдны набытак у жыцці — гэта валоданне скарбамі
.мудрасці, ведаў і любові да Бога

Мы павінны жыць проста і заўсёды імкнуцца
дапамагаць іншым і паляпшаць іх абставіны, наколькі
гэта магчыма. Але гэтая высакародная мэта
несумяшчальная з эгаізмам і прагнасцю, не лічачы
.іншых

Тыя, хто прытрымліваецца свецкіх поглядаў,
неўраўнаважаныя і таму не лічацца паспяховымі.

Простае, збалансаванае жыццё — гэта цудоўнае
мастацтва і прыкмета поспеху. Тыя, чыя адзіная мэта —
.набыццё грошай, не знойдуць ласкі ў Бога
Праўда, Бог унушыў нам пачуццё голаду, каб мы
маглі працаваць і забяспечваць сваё цела, але
забеспячэнне цела — не адзіная мэта жыцця. Мэта
значна большая за любыя матэрыяльныя ці часовыя
меркаванні, якімі б цудоўнымі, слаўнымі і асляпляльнымі
.яны ні здаваліся

Адзін з вучняў спытаў у Настаўніка Парамахансу, як
адчуць боскую прысутнасць. Ён адказаў: «Кожную ноч,
перад тым, як аддацца сну, медытуйце, пакуль не
адчуеце, што ваша свядомасць пранікла ў свет думак і
ўвайшла ў іншае вымярэнне. Аднак гэта яшчэ не ўсё.
Пасля таго, як вучань зверне сябе ўнутр, туга павінна
вырвацца на паверхню, а жаданні павінны кінуцца, як
паток, да Бога. Калі вучань цалкам аддае сябе Богу, ён
раптам адчувае, што дакрануўся да Яго блаславёнай
прысутнасці і пазнаў Яго. Ён убачыць вялікае святло
надзвычайнай яркасці і можа ўбачыць анёлаў і
добрачыслівыя душы. Або ён можа адчуць ап'яняльны
нябесны водар, і тады ён зразумее, што Бог адказаў яму,
і яго праніклівасць адкрыецца, і Бог адкрые яму
таямніцы жыцця. Або ён можа быць ахінуты вялікім
спакоем падчас медытацыі. Калі ён будзе працягваць
медытаваць, і Бог адорыць яго Сваёй вялікай любоўю, ён

адчуе боскую радасць, якая неапісальна дасягальная.
.«Блаславёны той, каму дадзены гэты блажэнны вопыт

Боская любоў адчыняе браму нябёсаў, праз якую
той, хто шукае, уваходзіць у прысутнасць Бога
Калі чалавек папросіць у Бога, міласэрнага і
мудрага, хлеба вечнага жыцця, Ён не дасць яму каменя
матэрыяльнага невуцтва. Калі вернік шукае ежы
мудрасці, Бог не прапануе яму змея падману. Калі вернік
папросіць у Бога сутнасці боскай асалоды, якая
здавальняе ўсю смагу, Ён не дасць яму скарпіёна
трывогі і псіхалагічнага стрэсу. Калі падманутыя людзі
ведаюць, як даваць добрыя падарункі сваім дзецям, то
наколькі больш Гасподзь — крыніца ўсялякай дабрыні і
радасці — дасць духоўныя веды і асвету тым, хто любіць
!Яго

Бог адорвае найвышэйшай мудрасцю і найвялікшымі
ведамі тых, хто іх шукае, і Ён адорвае Сябе шчыраму
шукальніку, які не прымае замены. Той, хто шукае Бога
ўсім сэрцам і душой, — наймудрэйшы з мудрых і
найдаражэйшы з людзей для Бога. І калі туга верніка
ўзмацняецца, ён атрымлівае рэдкі і любімы водгук ад
Бога і адчувае ўнікальны экстаз кахання, які адчуваюць
.тыя, хто любіць Каханага

Мудры чалавек, які выконвае сваю ролю ў гэтай
касмічнай мары з духоўным усведамленнем і
ўзрастаючым боскім імкненнем, блізкі да Бога і дарагі
Яму. Ён валодае чыстай любоўю і любіць Бога без якіх-
небудзь эгаістычных матываў і без якіх-небудзь
папярэдніх умоў, такіх як, напрыклад, словы: «О
Госпадзе, я буду пакланяцца Табе пры ўмове, што Ты
.«дасі мне здароўе, грошы і камфортнае жыццё
Паміж мудрым і Богам існуе глыбокае, узаемнае
каханне, якое бязмежнае і бясконцае. Калі хтосьці
просіць Бога аб чымсьці канкрэтным, Бог цалкам ведае,
.што чалавек больш зацікаўлены ў Яго дарах, чым у Ім

Няма нічога дрэннага ў тым, каб чалавек маліўся аб
задавальненні сваіх патрэб, але калі ён просіць пазнаць

Бога і ўбачыць святло Яго слаўнага аблічча, ён не
павінен жадаць ніякай асабістай выгады ад гэтага, і яго
думкі не павінны абмяжоўвацца самімі дарамі, а хутчэй
самім Дарыцелем. Калі той, хто шукае, зможа зрабіць
гэта шчыра, ён аўтаматычна атрымае ўсе астатнія дары
.з крыніцы шчодрасці і акіяна дабротаў

Адзін з вучняў папрасіў у настаўніка Парамахансы
парады, як паводзіць сябе ў пэўных сітуацыях і мець
:зносiны з iншымi, i той сказаў

Ідзіце за праўдай і не адхіляйцеся ад яе, пазбягайце
казаць тое, што можа нашкодзіць вам ці іншым, нават
калі гэта праўда, пакуль вы не адхіляецеся ад духу
праўды. У той жа час нельга ўпадаць у процілеглую
крайнасць і звяртацца да хлусні, каб пазбегнуць
.выказвання балючых праўдаў

Будзьце шчырымі з сабой і іншымі, не
зацыкліваючыся на лішнім. Гаварыце праўду і
пазбягайце слоў, якія могуць прычыніць шкоду або
шкодзіць каму-небудзь. Не раскрывайце ўсё свае
сакрэты ў імя сумленнасці і празрыстасці, таму што, калі
вы выкрыеце свае слабасці, яны паспрабуюць
пакрыўдзіць або высмейваць вас, калі захочуць. Навошта
даваць ім зброю, якую яны могуць выкарыстаць супраць
?вас

Гаварыце і дзейнічайце так, каб прыносіць шчасце і
спакой сабе і іншым

Неабходна развіваць духоўную праніклівасць, каб
адрозніваць праўду, якая прыносіць дабро, ад пераказу
фактаў без уліку наступстваў, якія могуць з іх узнікнуць,
бо рэчы ацэньваюцца па іх канцы. Не рэкамендуецца
казаць усё, што ведаеш, а таксама не рэкамендуецца
ўхіляцца і хаваць тое, што іншыя павінны ведаць для іх
.жа добра

Калі ў вас няма поўнай праніклінасці, лепш за ўсё
быць стрыманым у прамовах, пакуль вы не атрымаеце
непасрэднага разумення праўды са справядлівымі
.вынікамі для ўсіх

Працягвайце думаць пра Бога і прасіце Яго дапамогі
і кіраўніцтва, і ваша разуменне адкрыецца, каб вы
бачылі рэчы ясна, і тады вы зможаце лепш адрозніваць

Зараджаем клеткі арганізма маладой

жыццёвай сілай

Касмічная энергія пастаянна і без перапынкаў
паступае ў цела, але большасць людзей не ўсведамляе
гэтай багацця жыццёвай сілы. Тыя, хто адчувае яе,
адчуваюць прыліў энергіі ў сваіх клетках і асвятляюць
.паток, які забяспечвае ім адноўленыя сілы

Уся прырода схіляецца ў пашане перад Госпадам
Сусвету, і Яго сіла цячэ праз чалавецтва. Праблема
зключаецца ў няздольнасці выхаваць моцную сувязь
паміж чалавецтвам і крыніцай усёй сілы. Мы жывем
непасрэдна боскай сілай, і ўсе іншыя сілы бескарысныя
.без Божай падтрымліваючай сілы

Ежа, кісларод і сонечнае святло — гэтыя элементы
могуць забяспечыць нам пэўную ступень здароўя, але
нам трэба зразумець, як атрымаць поўнае здароўе з
Бясконцай Крыніцы. Матэрыяльныя крыніцы падобныя
на маленькія батарэйкі, якія ў рэшце рэшт
разраджаюцца, у той час як Бясконцай Крыніца — гэта
магутны генератар, магутнасць якога ніколі не
змяншаецца, ён пастаянна забяспечвае душу жыццёвай
сілай, шчасцем і сілай. Таму вельмі важна як мага больш
.спадзявацца на Бясконцаю Крыніцу

Чалавек, які жадае, павінен навучыцца правільнаму
спосабу карыстацца гэтым жыццёва важным рэсурсам
непасрэдна з яго крыніцы і павінен усвядоміць, што
думка — гэта рэальнасць, бо ўсе прыродныя з'явы

з'яўляюцца ўвасабленнем боскай думкі, таму што Бог
.думаў пра гэтую зямлю, перш чым стварыць яе
Многія лічаць, што думка — гэта прадукт цела, але
надзвычай дакладнае фарміраванне цела і цудоўная
каардынацыя паміж яго часткамі і органамі выразна
паказваюць, што цела — гэта стварэнне надзвычай
.узнёслага касмічнага розуму

Розум — гэта галоўны элемент, які кіруе целам, і для
чалавека вельмі важна пазбягаць разумовых намёкаў на
чалавечыя недахопы, такія як хвароба, слабасць,
старэнне і расчараванне, і пераканацца, што праз яго
працякае невычэрпная актыўнасць, якая надзелена
інтэлектам і здольная зараджаць клеткі цела
.дабрабытам і жыццёвай сілай маладосці

Думка — гэта мозг, эмоцыі і адчуванні кожнай
жывой клеткі; яна мае сілу падтрымліваць цела альбо
актыўным і пільным, альбо млявым і павольным. Думка
— гаспадар, а клеткі цела — яе падданыя, якія
падпарадкоўваюцца загадам і забаронам свайго
.вярхоўнага гаспадара: думкі

Мы надаем значную ўвагу якасці ежы, якую ямо
штодня, і гэтак жа мы павінны звяртаць увагу на якасць
інтэлектуальнай і псіхалагічнай ежы, якую мы штодня
.даем нашаму розуму

Метафізік сцвярджае, што цела — гэта не
электрамагнітная хваля, а хваля свядомасці, якая плавае
.ў моры боскай свядомасці

Кожны дзень мы павінны ўмацоўваць сваю фізічную
сілу, павялічваць сваю разумовую сілу і пазнаваць сваё
сапраўднае "я" праз медытацыю, здаровае мысленне і
пазітыўную, прадуктыўную працу, якая прыносіць
.карысць целу, розуму і духу разам

Бог дабраславіў мяне шчасцем на працягу ўсіх гэтых
доўгіх гадоў майго жыцця. Незалежна ад таго, бачаць
людзі ўсмешку задавальнення на маім твары ці не,

боская радасць заўсёды са мной і ніколі не пакідае мяне.

Вялікая рака асалоды бесперапынна цячэ пад пяском
маёй свядомасці і вырываецца, як благаслаўленыя
.крыніцы, якія паліваюць сады майго жыцця

Ні раптоўныя жыццёвыя ўзрушэнні не парушаюць
майго спакою, ні прывід смерці не можа адабраць
.духоўнага шчасця, якое я адчуваю

Было цяжка зрабіць гэты стан пастаянным і
нязменным, але плады духу, якімі я цяпер карыстаюся і
дзялюся з іншымі, вартыя ўсіх намаганняў, якія я ўклаў у
.гэта

Я думаю і дзейнічаю, кіруючыся боскім духам. Грошы
ніколі не былі маёй мэтай у жыцці, а хутчэй служэнне
маім братам і сёстрам па чалавецтве. Таму Бог адчыніў
мне шмат дзвярэй добра, каб я мог падтрымліваць сябе і
выконваць сваю місію. І кожны раз, калі мне патрэбна
.дапамога, Бог неадкладна яе дае

Маё адзінае жаданне — служыць табе, і таму я тут
Божая сіла дзейнічае і ў вашым жыцці. Вы адчуеце
гэтую праўду на сабе, калі ваша вера ўмацуецца і вы
зразумеете, што сапраўднае багацце паходзіць не ад
.матэрыяльнага поспеху, а ад Усявышняга

Нягледзячы на тое, што жыццё здаецца
непрадказальным, капрызным і таямнічым, поўным
сумневаў і ўсялякіх праблем і ўзрушэнняў, мы застаемся
пад пастаяннай абаронай Бога. Мы не павінны
перабольшваць ці губляць самавалоданне перад
абліччам падзей, бо калі мы дазваляем паніцы апанаваць
намі, мы даем уладу злу і паглыбляем яго карані, якія
.растуць і квітнеюць на глебе страху і трывогі

Нам не варта спадзявацца знайсці трывалае шчасце
і спакой у жыццёвых выпрабаваннях; хутчэй, мы павінны
шукаць і адкрываць іх у сабе. Тады, якія б перажыванні
мы ні перажывалі, мы будзем спраўляцца з імі гэтак жа,

як мы глядзім чужыя перажыванні ў фільме, няхай гэта
.будзе прыемна ці балюча
Чалавек можа ператварыць усе свае перажыванні ў
балючыя, няшчасныя выпрабаванні, калі дазволіць
свайму розуму рабіць гэта. Ён можа мець добрае
здароўе, але не ўмець ацаніць яго каштоўнасць. Але калі
ён захварэе, ён упакорыцца і ацэніць дабраславеньне
дабрабыту. Мы павінны прызнаваць Божую ласку і
дзякаваць Яму за дабраславенні, якія Ён нам дае, не
чакаючы неспрыяльных абставін, каб зрабіць нас
.удзячнымі і прызнаць Яго ласку

Жыццё павінна быць спалучэннем роздуму і
дзеяння. Калі чалавек губляе псіхалагічную раўнавагу,
ён становіцца ўразлівым перад націскам клопатаў, хмар
смутку і пакут болю. А калі ён спрабуе парушыць законы
здароўя, добрабыту і мудрасці, ён непазбежна будзе
.пакутаваць ад хваробы, беднасці і невуцтва
Мы павінны захоўваць чыстыя намеры, чыстыя
матывы і дзейнічаць так, каб гэта прыносіла нам
душэўны спакой, і не дазваляць жыццёвым абставінам
.парушаць наш спакой і разбураць наша шчасце
таксама ўмацоўваем наш інтэлект і адкідаем цяжар
інтэлектуальнай і маральнай слабасці, успадкаванай
гадамі і пакаленнямі. Гэтыя прымешкі павінны быць
спалены ў агні абноўленай рашучасці і прадуктыўных
дзеянняў. З дапамогай такога канструктыўнага
падыходу сапраўды адданы чалавек можа дасягнуць
.гарызонтаў вызвалення і свабоды

Вечныя законы шчасця

Казалі, што ў залаты век аднаго з праведных
кіраўнікоў Індыі не адбылося ніводнага здарэння,
заўчаснай смерці ці стыхійных бедстваў, якія б парушылі
.мір і поўную гармонію яго каралеўства
Калі члены сям'і жывуць з большай сумленнасцю, у
кожным доме будзе больш гармоніі, здароўя і любові.

Але калі члены сям'і ставяцца адзін да аднаго з агідным
эгаізмам, дом аўтаматычна напоўніцца разладам і
нянавісцю. Гэта датычыцца і народаў. Калі людзі жывуць
сумленна і сумленна, яны стануць сведкамі Царства
.Божага на Зямлі

Часу мала Сёння мы тут, заўтра мы адыдзем Пошук

Бога — найвышэйшы прывілей чалавецтва Мы павінны
максімальна выкарыстоўваць свабоду, якую Бог даў нам
у гэтым жыцці, і выкарыстоўваць яе мудра, каб мы маглі
асабіста адчуць вечныя духоўныя ісціны

Грэх — гэта ўсё, што прычыняе чалавеку боль і
пакуты. Цнота — гэта тое, што робіць яго шчаслівым
назаўжды. Калі чалавек не мае духоўнай гармоніі ў сваіх
думках і спакою ў сабе, новы дом, новая машына ці што-
небудзь новае не зможа прынесці шчасця і спакою яго
душы; хутчэй, яго ўнутраныя пакуты застануцца нават з
.набыццём гэтых новых рэчаў і іншага

Сапраўднае шчасце заключаецца ў здольнасці не

паддавацца абставінам і вытрымліваць усе знешнія
выпрабаванні. Яно нараджаецца, калі вы можаце
вытрымаць пакутлівы боль і жорсткія цяжкасці,
выкліканыя забабонамі і злымі спробамі іншых
нашкодзіць вам і падмануць вас, і калі вы адказваеце на
іх правіны любоўю і прабачэннем. Калі вы здольныя
захаваць душэўны спакой, нягледзячы на балючыя
.ўдары знешніх абставін, тады вы адчуеце шчасце
У Святым Пісанні гаворыцца, што тыя, хто грэбуе

боскімі заповедзямі і гоніцца за сваімі дурнымі
жаданнямі і капрызамі, не знойдуць шчасця і не
дасягнуць сваёй канчатковай мэты. Яно заклікае
шукальніка ісціны зрабіць Святое Пісанне сваім
кіруючым святлом і суддзёй у вызначэнні таго, што трэба
рабіць, а чаго варта пазбягаць, а таксама разбірацца ў
.справах і дзейнічаць паводле мудрасці

Тыя, хто ўпэўнены ў сабе, дзейнічаюць сумленна.

Шчасце прыходзіць толькі з чыстых думак і справядлівых учынкаў. Калі вы шчаслівыя зараз, вы будзеце шчаслівыя ў будучыні, як тут, так і ў наступным .свеце

Мы павінны сабраць ураджай поспеху, збіраючы плады мудрасці, пакуль свеціць сонца даступных магчымасцей. Іншымі словамі, мы павінны скарыстацца .магчымасцямі, пакуль не позна

калі вы ёю не Скарыстайцеся магчымасцю, бо)

(скарыстаецца, гэта стане крыніцай шкадавання Бог даў нам духоўныя законы, якія называюцца заповедзямі. Але гэтыя заповедзі ігнаруюцца і парушаюцца кожны дзень і ўсюды. Калі людзі не разумеюць іх духоўнага сэнсу, яны заўсёды будуць скардзіцца на іх і адварочвацца ад іх. Гэтыя заповедзі — гэта вечныя кодэксы паводзін, якія падтрымліваюцца ўсімі абрагамічнымі рэлігіямі. Аднак тэксты часта не тлумачаць псіхалагічныя аспекты гэтых заповедзяў і перавагі, звязаныя з іх выкананнем. Людзі прымаюць гэтыя заповедзі ў месцах пакланення, але не выконваюць іх па-за імі, апраўдваючы гэта тым, што гэтыя правілы непрактычныя, нелагічныя і не адпавядаюць часу. Тым не менш, парушэнне гэтых .заповедзяў з'яўляецца каранем усіх пакут у свеце Але якая карысць ад гэтых заповедзяў і ў чым іх ?перавагі

Святыя кнігі раяць чалавеку разважаць пра Бога, пагрузіць свой розум у Яго, аддаць Яму ўсё і пакланяцца .Яму шчыра, без крывадушнасці і без прытворства Пазнанне Бога павінна быць канчатковай мэтай жыцця. Зямныя абавязкі немагчыма выканаць без сілы, якую Бог даў чалавецтву. Выконваць звычайныя .абавязкі, забываючы пра Бога, — памылка і грэх

Грэх азначае невуцтва: дзеянні, якія супярэчаць
найвышэйшаму дабру чалавека
Чаму людзі адчуваюць смутак і шкадаванне? Таму
што яны не дзейнічалі праведна, бо Бог не быў на
.першым месцы ў іх сэрцах

Нішто ў жыцці чалавека не павінна лічыцца больш
важным за Бога. Калі чалавек сапраўды клапаціцца пра
Бога і выконвае свой духоўны абавязак перад Ім, яго
абставіны палепшацца ва ўсіх адносінах, і ён будзе
адчуваць сябе ў бяспецы, нягледзячы на ўсе
.навакольныя абставіны

Як толькі чалавек пачынае пакланяцца маёмасці,
грошам, славе ці чаму-небудзь яшчэ, акрамя Бога,
няшчасце становіцца яго доляй. Тыя, хто засяроджвае
ўсю сваю ўвагу на гэтых рэчах, на самой справе
пакланяюцца ім, і таму яны не набліжаюцца да Бога, а
хутчэй аддаляюцца ад Яго. Але тыя, хто разважае пра
Бога, медытуе пра Яго і мае зносіны з Ім у сваіх сэрцах,
набліжаюцца да Яго і адчуваюць унутраную радасць у
.сваёй ціхай еднасці з Ім

Толькі Бог здольны ажыццявіць чалавечыя мары і
надзеі на трывалае шчасце. Таму нішто не павінна
.займаць месца Бога ў сэрцы

Існуюць святыя сімвалы, якія могуць дапамагчы
шукальніку ўспомніць Бога і наблізіцца да Яго. Аднак,
калі чалавек пачне пакланяцца гэтым сімвалам, іх шкода
перавысіць карысць. Пакланенне павінна быць
накіравана толькі да Бога, бо нішто іншае не
.заслугоўвае пакланення

Якой бы ні была прырода рытуальнага пакланення,
яно прымальнае для Бога, пакуль вернік выконвае яго з
духоўным усведамленнем і імкненнем да Яго. Аднак
многія людзі не разумеюць сутнасці пакланення, і іх
думкі і сэрцы адцягваюцца ад Бога да рытуалаў, таму

яны не атрымліваюць вялікай карысці ад свайго
.пакланення

Сапраўдныя вернікі не дазваляюць сваёй сьвядомасці
абмяжоўвацца якім-небудзь вобразам ці формай, але
яны з найглыбейшай любоўю і поўнай увагай
засяроджваюцца на боскім духу, які стаіць за ўсімі
.вобразамі і формамі

Бог абсалютны і бясконцы, і ніякі вобраз ці статуя не
могуць Яго ўтрымліваць

Можна сказаць, што Бог праяўляе сябе ў кожным,
хто шчыра любіць Яго і знаходзіцца ў гармоніі з Ім, таму
што Ён прысутнічае ўсюды і таму прысутнічае ў кожным.

Аднак не кожны мае здольнасць праяўляць боскую
прысутнасць. Сонца аднолькава свеціць як на вугаль,
так і на алмаз, але алмаз прымае і адлюстроўвае
сонечнае святло, у той час як вугаль не можа. Падобным
чынам, усе людзі пагружаныя ў Божае святло, але толькі
некаторыя здольныя прымаць гэтае святло і
адлюстроўваць яго ў сваіх думках і дзеяннях. Для гэтага
яны павінны ачысціць сябе праз медытацыю і
.выконваючы боскія вучэнні і заповедзі

Калі мы вымаўляем імя Бога, мы павінны глыбока і
шчыра ўсведамляць, што мы кажам. Калі б вы маглі
зазірнуць у думкі людзей падчас малітвы, вы б выявілі,
што большасць думае пра ўсё, акрамя Бога, нават калі
яны вымаўляюць Яго імя! Такая малітва бесплённая і
.нікчэмная

Калі мы молімся, нам варта імкнуцца засяродзіць усе
свае думкі на Богу, а не проста паўтараць Яго
благаслаўлёнае імя, дазваляючы сваім думкам блукаць.

Адна з маіх цётак чытала свае малітвы на малітоўных
пацерках, якія рэдка выпадалі з яе рук. Але аднойчы яна
прызналася мне, што, нягледзячы на тое, што яна
практыкавала гэтую малітоўную звычку на працягу

сарака гадоў, Бог не адказаў на яе малітвы. Нядзіўна! Яе
.«малітвы» былі не больш чым нервовай звычай
Калі мы молімся, мы павінны думаць толькі пра Бога.

Мы павінны імкнуцца быць шчырымі ў сваім пакланенні і
адданымі ў сваіх малітвах. Выкарыстанне малітоўных
пацерак і пастаяннае закліканне імя Бога цалкам
прымальныя, калі практыка ідзе ад сэрца і
падмацоўваецца шчырасцю і канцэнтраваным розумам.

Аднак з часам гэтая практыка можа стаць
.аўтаматычнай

Мы павінны шаптаць імя Бога ў сваіх сэрцах, на
ружанцы тугі і боскай любові; гэта сапраўднае
пакланенне, якое крапае сэрца Бога. Вымаўляць імя Бога
з халоднасцю і блукаючым розумам — гэта блюзнерства і
непавага. Калі чалавек моліцца, яго сэрца і розум
павінны быць напоўнены любоўю да Бога.

Практыкаванне разумовай канцэнтрацыі праз вышэйшыя
ёгічныя практыкаванні дапамагае нам наблізіцца да
Бога, найвышэйшай крыніцы славы і велічы, а таксама
.дапамагае нам сузіраць Яго і мець зносіны з Ім

Важна прысвячаць адзін дзень на тыдзень духоўным
рэкалекцыям (калі гэта магчыма) для разважанняў пра
Бога і для таго, каб адчуць спакой, мір і ўнутраны
спакой. Час, праведзены такім чынам, стане
заспакаяльным бальзамам ад праблем і трывог, з якімі
.вы сутыкнецеся на працягу астатняй часткі тыдня

Кожнаму трэба праводзіць адзін дзень на тыдзень у
адзіноце або «духоўным рэкалекцыі», каб загаіць свае
эмацыйныя раны і боль. Калі гэты дзень стане днём
спакою, радасці і задавальнення, вы будзеце з
.нецяргпеннем чакаць яго тыдзень за тыднем

Адзінота — гэта цана велічы. Вы будзеце здзіўлены
цудоўнымі вынікамі, якія будуць дасягнуты для вашага
розуму, цела і душы праз гэты духоўны рэтрыт і сувязь з
вашым духам і з Богам. Калі вы імкнецеся да

сапраўднага шчасця, вы павінны акунуцца ў акіян
боскага спакою ранняй раніцай пасля абуджэння, а
.таксама перад сном увечары

Індыйскія мудрацы раяць не толькі адзін дзень
адасобленасці, але і падкрэсліваюць неабходнасць ціхай
медытацыі на працягу чатырох пэўных гадзін кожны
дзень. На світанні, перад тым, як устаць і сустрэцца з
кім-небудзь, варта атрымліваць асалоду ад спакою і
пачуцця міру. У поўдзень варта супакоіць розум перад
абедам і зноў атрымаць асалоду ад перыяду спакою
перад вячэрай. Нарэшце, перад тым, як легчы спаць
.увечары, варта зноў увайсці ў стан спакою

Тыя, хто старанна захоўвае цішыню падчас адзіноты
і на працягу гэтых чатырох штодзённых перыядаў,
абавязкова адчуюць гармонію з Богам. Тыя, хто не можа
захоўваць усе гэтыя перыяды, павінны прысвяціць
гэтаму хаця б ранішнія і вячэрнія гадзіны. Робячы гэта, іх
жыццё зменіцца да лепшага, і яны адчуюць шчасце;
.вопыт — найлепшы доказ

Калі вы будзеце працягваць выпісваць і падпісваць
чэкі, не ўносячы дастаткова сродкаў на свой банкаўскі
рахунак, у вас скончацца грошы. Тое ж самае тычыцца і
вашага жыцця. Без рэгулярных узносаў спакою на ваш
рахунак жыцця ваша энергія вычарпаецца, ваш спакой
знікне, а ваша шчасце выпарыцца. Карацей кажучы, вы ў
рэшце рэшт пацерпіце ад эмацыйнага, псіхічнага,
фізічнага і духоўнага банкруцтва. Але глыбокае
штодзённае разважанне пра Бога кампенсуе недахопы ў
.вашай душы

Адданы шукальнік штодня медытуе, размаўляючы з
Богам з усёй любоўю і тугой свайго сэрца, молячы Яго
адкрыцца. Калі вы любіце Бога і прагнеце адчуць Яго
прысутнасць, вы павінны пагрузіць свой розум і цела ў
Яго спакой, і жыццё ўсміхнецца вам, і вашы справы
палепшацца ў многіх адносінах. Спакойны чалавек рэдка

памыляецца і дамагаецца поспеху там, дзе тысячы
.церпяць няўдачу

Тыя, хто не думае пра Бога і не клапаціцца пра Яго,

упадаюць у дэпрэсію і няшчасце. Яны становяцца
.раздражняльнымі і ператвараюцца ў хадзячыя машыны

Сонца мудрасці і спакою ўзыходзіць на небе спакою і
ахіне вашу істоту сваімі гаючымі прамянямі, пакуль вы
будзеце прыкладаць духоўныя намаганні і аддаваць
.Богу першае месца ў сваім сэрцы

Дзень роздуму павінен быць таксама днём
псіхічнага і фізічнага адпачынку і культывавання
ўнутранага спакою. Любая дзейнасць, якая прыносіць
мудрасць і спакой, з'яўляецца благаслаўлёнай
.дзейнасцю ў гэты дзень

Што да павагі да бацькоў, то святыя кнігі
рэкамендуюць добра ставіцца да іх: «Шануй бацьку
.«твайго і маці твайго» і «Будзь добры да бацькоў

Бацькі і маці павінны быць шанаванымі як
прадстаўнікі Бога, які даў ім дар стварэння чалавецтва.
Маці — гэта ўвасабленне чыстай любові Бога, бо любячая
маці даруе там, дзе ніхто іншы не даруе. Бацька — гэта
.праява Божай мудрасці і абарона для сваіх дзяцей
Чалавек не павінен любіць бацьку і маці асобна ад
Бога, але як выраз гэтай любові. Абаронца і мудры дух
становіцца бацькам і маці, каб дапамагчы дзіцяці, таму
.яго трэба шанаваць у бацькоў

Святое Пісанне таксама раіць нам не забіваць дзеля
забойства, бо тады чалавек становіцца забойцам.
Чалавек не павінен пазбаўляць жыцця іншага чалавека ў
момант моцных эмоцый. Аднак, калі блізкія знаходзяцца
пад пагрозай, трэба змагацца, каб абараніць тых, каго
Бог даверыў яму, бо гэта святы абавязак абараняць сваю
.сям'ю і краіну

Што да забароны на пералюб, ідэальнай мэтай
сэксуальнага саюза павінна быць нараджэнне дзяцей,

створаных па вобразу Божаму, і выраз чыстага кахання,
якое адчуваюць муж і жонка, што бачаць Бога адзін у
адным. Тыя, хто жыве выключна на фізічным узроўні, не
зважаючы на сапраўднае каханне ці вышэйшую мэту,
для якой было створана сэксуальнае жаданне,
здзяйсняюць пералюб згодна з гэтай запаведдзю. У
гэтым выпадку яны нічым не адрозніваюцца ад жывёл,
якія задавальняюць свае сэксуальныя патрэбы, а потым
.ідуць сваім шляхам

Бог стварыў гэты творчы імпульс у мужчынах і
жанчынах, каб нараджаць дзяцей і выказваць
сапраўднае ўзаемнае каханне ў шлюбным жыцці, і яго
нельга злоўжываць іншым чынам, а хутчэй ператвараць
.у святую дзейнасць і веды

Калі вы зможаце кантраляваць і размеркаваць
сэксуальную сілу ў сваёй істоце, вы зможаце развіць
выдатныя разумовыя здольнасці да пісьма, малявання
або раскрыцця схаваных талентаў у незлічоных іншых
.спосабах

І калі вы нарэшце зможаце кантраляваць і духоўна
трансфармаваць творчую дзейнасць, вы адчуеце вялікі
спакой, вялікую любоў і ўсё большую духоўную радасць
Святыя і духоўныя лідэры, якія духоўна змянілі сваю
сэксуальную актыўнасць, — гэта волаты, здольныя
здзяйсняць дзіўныя і ашаламляльныя подзвігі ў свеце і ў
.эзатэрычным пошуку ісціны

Такім чынам, найвышэйшае прымяненне
сэксуальнага цягі — гэта павышэнне яго сілы, гэта
значыць накіраванне яго энергіі на вышэйшую мэту, каб
праявіць мудрасць, высокія ідэі і духоўныя ідэалы.
Нельга атрымліваць задавальненне ад сэксуальных
думаў або жадаць забароненага. Калі дасягнуты такі
самакантроль, чалавек будзе мець цвярозае ўяўленне
.пра сэксуальны акт і яго вышэйшую мэту

Быць рабом сэксуальных спраў азначае страціць
здароўе, самакантроль і інтэлектуальны спакой, а
значыць, усе элементы шчасця, якія патрэбныя
.чалавеку

Святыя кнігі таксама заклікаюць нас не красці. Калі

б група з тысячы чалавек крада адзін у аднаго, у
кожнага было б 999 ворагаў. Таму нельга парушаць
правы іншых, а таксама захопліваць іх зямлю, мір,
каханне, годнасць або якія-небудзь іх матэрыяльныя ці
духоўныя рэчы. Калі вы не адчуваеце жадання ўзяць
тое, што не ваша, тое, што вам трэба або што вы
жадаеце, прыйдзе да вас. Крадзеж спачатку ўзнікае ў
розуме, калі чалавек пачынае зайздросціць іншым.
Насенне зласлівых жаданняў павінна быць выкарчавана
з розуму. Духоўны альтруізм — гэта шлях. Тады чалавек
натуральным чынам прыцягне багацце, і
дабраславенне пацячэ да яго з крыніц, якія ён ведае, і
крыніц, якія ён не ведае. Гэта бездакорны боскі закон.
Што тычыцца злодзеяў і эгаістаў, яны праводзяць сваё
жыццё, гонючыся за матэрыяльнымі дабротамі, заўсёды
гледзячы на тое, што маюць іншыя, нават калі іх
.уласныя скарбы перапоўнены золатам

Пакуль свет не адмовіцца ад матэрыяльнага эгаізму,

ён не зможа спазнаць шчасця

Шчасце прыходзіць толькі праз духоўнае
супрацоўніцтва. Яно прыходзіць, калі чалавек адчувае
патрэбы іншых як свае ўласныя і працуе для іншых, як
.той працуе для сябе

Яшчэ адна важная заповедзь — пазбягаць ілжывага

сведчання. Нанясенне шкоды каму-небудзь шляхам
скажэння праўды — гэта яшчэ адзін спосаб падарваць
грамадскую згоду. Калі чалавек хоча, каб да яго
ставіліся добра, ён павінен ставіцца да іншых
.адпаведна

Праўду трэба казаць заўсёды, але трэба адрозніваць канстатацыю праўды ад простага канстатацыі фактаў.

Назваць кагосьці кульгавым або сляпым балюча і бескарысна; трэба быць уважлівым да пачуццяў іншых і пазбягаць збянтэжыць іх. Падобным чынам, раскрыццё праўды, якая можа выдаць кагосьці без высакароднай мэты, таксама няправільна. З іншага боку, нельга хлусіць, каб пазбегнуць праўды; хутчэй, у пэўных сітуацыях можна маўчаць, каб не збянтэжыць або не .нашкодзіць іншым

Трэба сцерагчыся зайздрасці, разбуральнай хваробы, якая раз'ядае спакой душы. Чым больш чалавек прагне таго, што належыць іншым, тым большым становіцца яго няшчасце і пакуты. Зайздроснік жыве неспакойным жыццём, ніколі не ведаючы смаку спакою.

Значна лепш для яго паважаць сябе, спадзявацца на .сябе і шукаць унутранага духоўнага багацця Годнасць і ўнутраная каштоўнасць чалавека значна

большыя за ўсё, чаго ён можа жадаць ці прагнуць валодаць. Бог праяўляецца ў кожным чалавеку такім чынам, якім ён не праяўляецца ні ў адной іншай істоце.

Іх твар не падобны на ніводнага іншага чалавека, і іх душа не падобная на ніводную іншую, бо ўнутры іх ляжыць найвялікшы скарб усяго стварэння, і гэты .найвялікшы скарб — Бог

Мы не звязаны мінулым

Калі чалавек мае правільную веру і дзейнічае адпаведна, ён шчаслівейшы за тых, каму не хапае веры і .хто не выконвае сваіх абавязкаў у жыццёвай бітве

Здаровая вера і праведныя дзеянні (падмацаваныя высакароднымі матывамі і добрымі намерамі) заўсёды прысутнічаюць там, дзе ёсць шчасце, і губляюцца там, дзе шчасця няма. З гэтага можна зрабіць выснову, што яны з'яўляюцца двума неабходнымі ўмовамі шчасця, якіх немагчыма дасягнуць без іх. Тым, хто жадае шчасця,

трэба валодаць толькі гэтымі двума фундаментальнымі
элементамі, якія з'яўляюцца яго краевугольнымі
.каменямі і слупамі

Людзі не могуць кантраляваць — па сваім жаданні —
бясконцыя кампаненты Сусвету, а таксама не могуць
змяняць або сцерці іх. Гэтыя кампаненты складана
ўплецены ў тканіну чалавечага жыцця, і людзі не могуць
функцыянаваць асобна ад іх. Аднак яны могуць
кантраляваць свой розум, каб адаптавацца да гэтых
.кампанентаў

Не рабі яму шкоды

Нашы продкі былі шчаслівейшымі за нас не таму,
што валодалі большай колькасцю зямных рэчаў і
задавальненняў, чым мы цяпер, ці таму, што менш
сутыкаліся з жыццёвымі праблемамі, а таму, што
валодалі псіхалагічнай раўнавагай, якая давала ім
камфорт, спакой, задавальненне і, карацей кажучы,
.шчасце

Яны не залежалі ад знешніх абставін для свайго
шчасця і не паддаваліся знешнім умовам, якія маглі б
пазбавіць іх яго. Іх пачуцці камфорту, спакою, шчасця і
задавальнення былі натуральнымі, нармальнымі,
здоровымі і трывалымі. Мы таксама павінны развіваць
гэтыя пачуцці, калі хочам мець шчасце. А хто з нас
?гэтага не хоча

Лёс — гэта вынік мінулай свабоды волі або свабоды
выбару. Дзякуючы нашым мінулым практыкам свабоды
волі мы выклікалі і працягваем выклікаць на сябе лёс і
прызначэнне. Аднак мы не звязаны мінулым і не
абмежаваныя назаўжды наступствамі нашых дзеянняў.
Мы можам адмяніць тое, што пасеялі, і сцерці тое, што
напісалі, калі захочам, і імкнемся выправіць свой курс і
палепшыць якасць нашага ўраджаю. Калі мы выкаранім
насенне дзеянняў з балючымі наступствамі і пасеем на іх
месца насенне, больш адпавядаючае прыродзе душы,

мы абавязкова пажнем плады шчасця з гэтага добрага насення, пасеянага ў глебе душы. Мы павінны праяўляць свабоду волі зараз, зараз, а не заўтра, калі хочам дасягнуць большага шчасця або паменшыць пакуты і .боль

Такім чынам, умовы шчасця ляжаць унутры чалавека, і ўсё, што яму трэба зрабіць, гэта сур'ёзна разабрацца з гэтым ураўненнем, якое не памыляецца, і вынікі будуць на яго карысць, калі ён зробіць найлепшую ацэнку і справіцца з ёй. Але чалавек з моцнай воляй знаходзіцца ў гармоніі з Богам

Канцэнтраваная энергія розуму

Калі вы канцэнтруеце сонечнае святло, факусуючы павелічальную лінзу на малюсенькай кропцы, яно выпрацоўвае цяпло, і гэта цяпло можа падпаліць дрэва, тканіну, паперу і гэтак далей. Падобным чынам, калі вы ўважліва канцэнтруеце свой розум, яго канцэнтраваная энергія спаліць зло і карані сумневаў, прычыну ўсіх няўдач, і прымусіць святло мудрасці ззяць бляскам і .ззяннем

Калі думка знаходзіцца ў гармоніі з Богам, крыніцай усяго дабра і паходжаннем усіх благаслаўлёных сіл, чалавек усведамляе боскую прысутнасць і валодае ўсімі элементамі поспеху. Гэтыя элементы цесна звязаны з велізарнай сілай Бога, здольнай ствараць новыя .прычыны для поспеху ў любой галіне
Няхай Бог увянчае добрыя пачынанні і дабрачынныя намаганні поспехам

Праблемы і цяжкасці ўзнікаюць з-за таго, што чалавек не ўсведамляе сваіх мінулых учынкаў, учыненых у пэўны час і ў пэўным месцы. Яго цяперашнія пакуты вынікаюць з думак і ўчынкаў, якія ён вымавіў, якія ўкараніліся ў глебе яго свядомасці, прараслі ў расліну і

прынеслі плён, які адлюстроўвае тыя самыя
.характарыстыкі гэтых думак і ўчынкаў

Калі паглядзець на сонца, якое знаходзіцца за
мільёны міль ад нас у космасе, гэтая велізарная зорка
здаецца значна меншай за нашу Зямлю. Тым не менш,
дыяметр Зямлі складае прыблізна 7900 міль, а дыяметр
Сонца ў сто разоў большы. Калі б вы маглі размясціць
нашу планету Зямля непасрэдна перад сонцам, яна б
выглядала як маленькая кропка ў параўнанні з ім.
Уявіце, што велізарная прастора сонца пашыраецца,
пакуль яго велізарная маса не ахопіць усё блакітнае
неба. Неба, якое мы бачым, — гэта толькі малюсенькі
фрагмент, простая плямка бясконцай прасторы, якая
пранізвае Сусвет. Нават калі б сонца працягвала сваё
пашырэнне ў бясконцасць, яно ўсё роўна не змагло б
ахапіць бясконцасць. Гэтая касмічная ілюзія малосці і
канечнасці абмяжоўвае здольнасць розуму зразумець
.велізарнасць Сусвету, яго паходжанне і яго межы
Той, хто не падпарадкоўваецца вымярэнням і
вымярэнням, хто не мае межаў і паходжання, ёсць Бог,
які ўсюдыісны і існуе ў самых далёкіх кутках космасу. Ён
знаходзіцца ў далёкіх, аддаленых зорках, гэтак жа, як
Ён у табе і ўва мне, і Ён свядома ўсведамляе кожную
прастору, якую займае, незалежна ад таго, малая яна ці
.«вялікая. З кнігі «Канчатковая мэта чалавека

Малітвы

О, Госпадзе

Вазьмі маю руку з цемры ў святло

О, касмічная цішыня

Я чую твой голас у цурчанні ручаёў і спеве салаўёў

У стогах ветру, роў хваль і грымоце вібрацый

О, любімы Госпадзе

Я пакланяюся Табе не словамі, а тугой сэрца, якое

палае тугой па Табе

Дазволь мне ўбачыць твае бязмежныя прасторы

Твая пастаянная прысутнасць за ўсім
Магчыма, я зразумею, што я — частка Твайго
нязменнага быцця на ўсю вечнасць
О, перапоўнены акіяны
Калі б толькі звільстыя рэкі маіх жаданняў маглі
цячы праз пустыні перашкод і перашкод
Нарэшце, твая найвялікшая мітусня змяшалася
Дапамажы мне слухаць Твой голас, Госпадзе
Касмічны гук, з якога зыходзіла вібрацыя Сусвету
Дазволь мне адчуць Тваю прысутнасць праз
благаслаўлены гук (Ом - Амін)
мелодыя Святая для ўсіх благаслаўленых галасоў
Пашыраю сваю свядомасць, слухаючы сімфонію
існавання

Дазволь мне адчуць сябе касмічным акіянам
І хвалістыя рухі цела танцуюць на яго грудзях
Хай самы святы голас адгукнецца ўва мне
Пашыраю сваю свядомасць ад цела да Сусвету
Няхай я адчую вечнае, усеабдымнае шчасце
Выбухаючы з мора пераліўнага святла
О, бясконцая сіла
О, вечная мудрасць
Запоўні маю душу сваёй духоўнай вібрацыяй
О, голас благаслаўленага касмічнага слова
Выпраў мае памылкі
Мне трэба
Вазьмі маю руку з цемры ў святло
Кожны раз, калі я думаю пра Цябе, о Госпадзе, ува
мне нараджаецца паток палаючай тугі, які ўзрушвае мае
пачуцці і цячэ з майго сэрца ў кожную клетку майго
.цела, напаўняючы яе боскай любоўю
Маё найвялікшае жаданне — дасягнуць самай
сутнасці тваёй істоты і атрымаць асалоду ад тваёй
.прысутнасці

І раптам адчыняюцца дзверы душы, і мяне ахоплівае

!радасць пры выглядзе твайго прамяністага святла
Мінулае невядомае большай частцы чалавецтва, за
выключэннем некалькіх асветленых асоб. Тым не менш,
наша няведанне мінулага таксама нам на карысць. Бо
калі б мы ведалі ўсё, што зрабілі ў гэтым жыцці і ў
папярэдніх жыццях, мы былі б ашаломлены аб'ёмам
нашых учынкаў і цалкам разгублены. Больш за тое, наша
воля магла б нават быць паралізаваная шокам, што
зрабіла б нас няздольнымі працягваць нашы заняткі і
пакінула б нас ахвярамі адчаю. Нават у гэтым зямным
жыцці забыўліvasць — гэта дабраславенне ад Бога,
якое не дазваляе ўспамінам пра мінулае, асабліва горкім
.і балючым, апанаваць нашы думкі і пачуцці

Але, на шчасце, боская іскра ўнутры нас заўсёды
ззяе надзеяй і жаданнем працягваць бясконцы жыццёвы
шлях. Мы павінны дзякаваць Богу за гэтыя два
.дабраславенні: забыццё мінулага і надзея на будучыню

Не варта рабіць выснову, што лёс ставіць
перашкоды на шляху свабоднай волі. Аднак мы павінны
рабіць усё магчымае, каб супрацьстаяць негатыўным
уплывам, якія большасць людзей прыпісваюць лёсу і
прызначэнню, і ажыццяўляць сваю свабоду выбару ў
адпаведнасці з нашымі ўнутранымі перакананнямі, пры
ўмове, што гэтыя перакананні заснаваныя на цвёрдай
веры і ўмацаваныя на боскіх законах, без якіх чалавек не
.можа адчуць сапраўднага шчасця

Калі мы пачынаем справу, нам не варта палохацца
неспрыяльных абставін, а наадварот, быць максімальна
аптымістычнымі, з абсалютнай верай у тое, што нішто не
перашкодзіць нам праявіць сваю волю і рэалізаваць
.нашу свабоду выбару

Калі нам не ўдаецца дасягнуць сваёй мэты, можна
ўскосна прызнаць, што існавалі перашкоды, створаныя
намі самімі, якія перашкаджалі нам яе дасягнуць. Мы

павінны настойваць і падвоіць свае намаганні для
дасягнення нашай мэты. Мы таксама павінны
пацвердзіць сабе, што незалежна ад таго, наколькі
моцнымі і небяспечнымі могуць быць перашкоды і
выклікі, у нас усё яшчэ дастаткова сіл, каб іх ліквідаваць
і пераадолець. Нават калі мы церпім няўдачу,
нягледзячы на ўсе нашы спробы, няма неабходнасці ў
роспачы і расчараванні, пакуль мы разумеем, што
чалавечая воля мацнейшая за лёс, які мы самі стварылі.
Таму мы не павінны спыняць спробы, колькі б разоў мы
ні церпілі няўдачу, таму што заўсёды ёсць адчыненыя
дзверы. Нам проста трэба працягваць імкнуцца і
паўтараць спробы, пакуль поспех не будзе дараваны
нам. Бог будзе дапамагаць нам, пакуль мы спадзяемся
на Яго і прыкладаем свае намаганні. Той, хто ідзе
шляхам, дасягне сваёй мэты, а той, хто верыць у Бога,
.не будзе расчараваны

Калі чалавек чагосьці жадае, і гэтае жаданне
моцнае і тэрміновае, гэтае жаданне ніколі не пакідае яго
свядомасці, куды б ён ні пайшоў і куды б ён ні звярнуўся,
якімі б ні былі яго клопаты і заклапочанасці. Дзякуючы
сваёй пастаяннай і ўпартай актыўнасці, гэтае жаданне
валодае велізарнай рашучасцю і энергіяй. Гэты
інтэлектуальны шэпт мацнейшы і эфектыўны, чым
механічнае маленне, якое не выходзіць за рамкі руху
вуснаў. Вось што робяць тыя, хто любіць Бога; яны
шапчуць сваю любоў да Бога без перапынку, і іх шэпт
шчыры і нячутны, ва ўсіх іх штодзённых справах. Гэты
шчыры шэпт не адцягвае іх і не супярэчыць іх іншым
абавязкам. Па меры таго, як іх жаданне Бога расце, іх
любоў да Яго ўмацоўваецца і паглыбляецца, пакуль яны
не дакрануцца да Яго прысутнасці і не ўбачаць Яго
святло вачыма душы, адчуваючы непераадольную
.радасць і спакой, які нельга апісаць

Бог пасылае нам урокі, якія нам патрэбныя ў жыцці,
каб мы маглі скарыстацца імі і атрымаць разуменне і
вопыт. Той, хто пазбягае гэтых урокаў, будзе вымушаны
.іх вывучыць, колькі б часу гэта ні зрабіла
Кожнае выпрабаванне — сябар, калі мы з яго
вучымся, і тыранічны дэспат, калі мы марнуем
магчымасць і злоўжываем ёю праз скаргі, крыўду і
.дрэнны разважанні
Калі ў нас ёсць цвярозае разуменне і правільнае
стаўленне да жыцця, яно становіцца прыгожым і без
ускладненняў

псіхалагічныя выпадкі

Чалавек не можа вечна заставацца на хвалі радасці,
пагружаным у бурныя воды смутку або патанулым у
глыбіні нуды. У гэтым свеце, які характарызуецца
супярэчлівымі дваістасцямі, звычайны чалавек схільны
да ўзлётаў і падзенняў. Ён узнімаецца на хвалі радасці і
апускаецца ў глыбіні абыякавасці, яго кідаюць бурныя
хвалі смутку. І ён рэдка ведае які-небудзь іншы стан
свядомасці. Дазваляць абставінам кідаць думкі такім
чынам. Гэта азначае аддаць сваю волю капрызнаму і
.няўстойліваму лёсу

Для паспяховага і паўнаўдаснага жыцця чалавеку
патрэбна псіхічная раўнавага
Гэтага можна дасягнуць толькі шляхам сканцэнтравання
розуму, кантралюючы псіхалагічныя здольнасці
Нават самыя глыбокія смуткі гоцяцца з часам, таму
няма сэнсу зацыклівацца на горы кожны дзень нашага
жыцця. Працяглы смутак па памерлым блізкім чалавеку
не дапамагае ні яму, ні нам, і нічога не змяняе ў
рэальнасці. Развіццё комплексу непаўнаўдасці або
самапакарання. Зацыкліванне на мінулых памылках або
няўдачах бескарыснае. Гэта толькі робіць жыццё
.няшчасным і душыць разумовыя здольнасці

Мы не павінны дазваляць сабе трапіць у яму сумнай
руціны, бо гэта псіхалагічны стан, далёкі ад
камфортнага, бо ён турбуе розум і спальвае схаваныя
.здольнасці ў печы апатыі

Няўдачу трэба выкараніць з каранем, а палі жыцця
трэба араць старанна і рашуча і засеваць насеннем
дабрыні, каб з Божай дапамогай сабраць багаты
.ўраджай

Жалеза ў сярэбраным юбілеі

Аднойчы мяне запрасілі на святкаванне сярэбранага
юбілею пары, якая здавалася адной з самых шчаслівых
пар, але як толькі я ўвайшоў да іх у дом, я адчуў, што
нешта не так. Я папрасіў двух сваіх вучняў паназіраць за
тым, як яны ставяцца адзін да аднаго ўвечары, і пазней
яны мне казалі, што муж і жонка ўсміхаюцца адзін
аднаму перад іншымі і звяртаюцца адзін да аднаго
самымі салодкімі словамі, такімі як «Так, мой дарагі» і
«Вядома, мой каханы» і іншымі падобнымі сяброўскімі
фразамі. Але як толькі яны думаюць, што засталіся
адны, яны сварацца і кідаюць адзін аднаму крыўдныя
.словы

Я пагаварыў з імі і сказаў: «Вы запрасілі мяне на
вашу вечарыну, але атмасфера напружаная, і я адчуваю,
што ў гэтым доме пануе вялікі разлад, і мне здаецца,
.«што ў гэтым сярэбраным юбілеі шмат жалеза

Спачатку яны пакрыўдзіліся, але пазней прызналі
маю рацыю і папрасілі прабачэння. Яна працягнула:
«?«Што вы атрымліваеце ад пастаянных спрэчак і сваркі
Здаецца, вы жывяце разам, каб падтрымліваць
рэпутацыю ідэальнай пары, але вам трэба быць такімі
адно з адным і жыць у міры і згодзе дзеля ўласнага
.шчасця і спакою

Магнітная ежа

Калі людзі гавораць пра ежу або харчаванне, яны
звычайна маюць на ўвазе фізічную ежу, якая

спажываецца для падтрымання цела. Аднак ёсць і іншыя
віды харчавання, якія не менш важныя, чым фізічная
ежа, а часта нават больш важныя, такія як
інтэлектуальнае або духоўнае харчаванне, разумовая
дзеясць або канцэнтрацыя розуму, мудрасць і
.духоўнае распазнаванне

Фізічная ежа падтрымлівае клеткі цела, у той час як
інтэлектуальная ежа напаўняе розум здаровымі ідэямі, а
.ежа мудрасці ажыўляе душу і развівае яе здольнасці
Інтэлектуальнае харчаванне звычайна складаецца з
ідэй, якія чалавек думае, і тых, якія ён атрымлівае ад
.іншых праз кантакт і ўзаемадзеянне з імі
Людзі са спакойным тэмпераментам і высакародным
норавам дапамагаюць зрабіць нашы думкі прывабнымі і
здаровымі

Няцяжка вызначыць, ці чалавек чэрпае сваю
інтэлектуальную ежу з мірнага ці разбуральнага
асяроддзя. Трывога, пакуты і разгубленасць вынікаюць з
зносін з няправільнымі людзьмі, няхай гэта будуць сябры
ці сваякі. Гэта выклікае трывожныя думкі і дрэнны
настрой

Арганізм атрымлівае энергію і жыццёвыя сілы з
фізічнай ежы, у той час як магнітная ежа забяспечвае як
цела, так і розум энергетычнымі зарадамі, якія лягчэй
засвойваюцца, чым цвёрдая і вадкая ежа, якую нельга
.лёгка пераўтварыць у жывую энергію
Калі вы можаце ператварыць невуцтва ў мудрасць,
слабасць і кволасць у здароўе і жыццёвую сілу, і
ўпэўнена і смела ісці — нават у адзіноце — па сцэжках
жыцця, і адчуваць унутраную радасць ад жывога і
пільнага сумлення, і нязменнай веры ў Божую
справядлівасць і перамогу дабра над няправільным і
праўды над ілюзіяй

І калі вы кожны дзень спрабуеце вызваляць свае
думкі на больш высокія і больш вытанчаныя ўзроўні, і ў

вас ёсць любячае і ўдзячнае сэрца, і добрыя намеры ў адносінах да іншых, ваша інтэлектуальнае харчаванне будзе магнетычным, і тады вы будзеце прыцягваць да сябе ўсё прыгожае і карыснае, ад рэчаў, людзей і абставін, што неабходна для працягу шляху да берагоў .бяспекі і спакою

Калі вы прыкладаеце намаганні, каб атрымаць тое, што вам трэба, і задаволены тым, што дае Бог, вы будзеце багацейшымі духам і больш задаволенымі, чым тыя, хто апантаны свецкімі дабротамі і прагне яго .мімалётных задавальненняў

Калі чалавек шукае Бога, які з'яўляецца адзіным сапраўдным сябрам па-за межамі ўсіх сяброў, становіцца магчымым усталяваць сапраўднае сяброўства ва ўсіх чалавечых адносінах: сямейных, братэрскіх, шлюбных і .духоўных

Сяброўства — жыццёва важны элемент шлюбных адносін, і прыярытэт павінен аддавацца інтэлектуальнай і эмацыйнай блізкасці, пачуццю маральнага прыцягнення, а таксама сапраўднаму каханню і .сяброўству

Тыя, хто не можа адрозніць сапраўднае каханне ад пачуццёвага прыцягнення, зноў і зноў расчароўваюцца Калі шлюб заснаваны на высокіх ідэалах і ўзаемнай павазе, ён становіцца шчаслівым і паспяховым саюзам паміж двума закаханымі душамі, і яны супрацоўнічаюць, каб палегчыць жыццёвы цяжар адзін для аднаго і развясць жыццёвыя клопаты праз спачуванне і ўзаемнае .сяброўскае разуменне

Ніхто не можа кантраляваць мяне ці адабраць маю волю, калі я не дазволю думкам і дзеянням іншых .уплываць на мяне

Госпадзе, я разумею, што перада мной бясконцыя магчымасці. Каб даследаваць свае здольнасці і адкрыць свой духоўны патэнцыял, я замяню матэрыяльныя

прывязанасці вышэйшымі памкненнямі. І я зразумею,
што верны дух заўсёды са мной
Сёння я напоўніў свае думкі дозай аптымізму,
дыстанцыяваўся ад непрыемных перажыванняў і буду
практыкаваць тое, што будзе сілкаваць цела, розум і дух
.збалансавана і паслядоўна

Танец жыцця і смерці заўсёды прысутнічае, але я
вызваляю сябе назаўжды, абараняючы сваю духоўную
ідэнтычнасць. І калі са мной сутыкнуцца буры
выпрабаванняў і нягод, я адпраўлюся ў плаванне сваёй
.душы праз мора жыцця да бяспечных, боскіх берагоў
Калі я працую і ствараю, я памятаю, што Бог працуе
праз мяне; Ён — Гасподзь Сусвету, і я магу злучыцца з
.Ім, глыбока разважаючы пра Яго

Мой дарагі Божа, я разумею, што мае думкі
прынясуць мне альбо няўдачу, альбо поспех, у
залежнасці ад таго, якая думка самая моцная ў маім
жыцці, таму я паспрабую памятаць, што Ты працягваеш
.мне руку дапамогі, і гэта рыхтуе мяне да поспеху
Калі мяне абрынуцца няшчасці і няшчасці, я

падымуся да канца і ўмацую сваю рашучасць
пераадолець іх. Я буду выкарыстоўваць шчырасць і
сумленнасць у сваіх адносінах і ўзаемадзеянні з усімі і
буду выказваць думкі пра любоў і добрыя пажаданні.

.Тады Бог падтрымае мяне Сваёй сілай і мудрасцю
Госпадзе, я спачатку выкарыстаю сваю сілу волі і
інтэлект, каб дасягнуць малых спраў, а потым пяройду
.да большых дасягненняў

Нават калі ўсе матэрыяльныя амбіцыі будуць
задаволены, яны ўсё роўна прынясуць толькі няпоўнае
шчасце, і пошук Бога — адзінае сапраўднае шчасце. Я
адкрыю для сябе невычэрпныя крыніцы радасці, і яна
ніколі не перастае цячы і бегчы ў садах душы і на яе
.вечназялёных лугах

Залатыя прымаўкі

Шчасце — маё права, мая спадчына і мой схаваны
боскі скарб. Вядзі мяне, Госпадзе, каб я мог знайсці ў
.сабе скарбы, якія пераўзыходзяць мары каралёў

* * *

Боскі жыхар сэрцаў асвятляе ў сваіх вучнях — з
міласэрнасці і спачування — зіхатлівыя лампы мудрасці,
якія развейваюць цемру невуцтва

* * *

Жыццё — гэта разумны рух з рэгулярным рытмам.
Яно ўвасабляецца ў нежывых прадметах або прымае
жывую і рухомую форму. Жыццё ўсёабдымнае і
.пранізвае ўсё

* * *

О Найвялікшы Каханы, Ты — само жыццё, Ты — мая
мэта і маё імкненне. Зрабі мяне квітнеючай ружай у
Тваім нябесным садзе, альбо зіготкай пацеркай у
каралях Тваёй прамяністай любові, альбо дай мне
найвялікшую пашану: самае маленькае месца ў Тваім
.сэрцы

* * *

Там, дзе іншыя цэняць мае намаганні ў добрай
.справе, я магу аказаць найлепшую паслугу

* * *

Давайце спляцем залаты дыван сноў з шаўковых
нітак салодкіх успамінаў і вытанчаных думак

* * *

Пусты розум [пазбаўлены пазітыўных,
канструктыўных думак] — гэта фабрыка праблем,
трывогі, распачы і безнадзейнасці

Калі ў вашым сэрцы пасяліцца ўсеагульнае каханне,
яно прынясе вам трывалае і абноўленае шчасце, якое
.нішто іншае не можа вам даць

Кветкі жыцця, што квітнеюць у садзе зямнога
існавання, вытанчана прыгожыя і прыемныя для вачэй,
але яшчэ больш велічная і цудоўная крыніца прыгажосці
і мудрасці, якая існуе недзе, адкуль мы прыйшлі і да
.якой мы вернемся і зноў змяшаемся

Калі вучань прачынаецца раніцай, ён сцвярджае
сабе: «Я не цела, я нябачны дух... Я радасць... Я святло...
Я мудрасць... Я каханне. І хоць я живу ў гэтым целе, мой
.«дух несмяротны і некрануты тленнем

Гэтак жа, як кроплі расы дапамагаюць кветкам
квітнець і расці, так дабрыня сілкуе сяброўства і спрыяе
яго росту

* * *

Ёсць хвалі, якія з'яўляюцца на паверхні акіяна, і
хвалі, якія знікаюць у яго глыбінях; у абодвух выпадках
яны знаходзяцца ў акіяне і з'яўляюцца адным цэлым з ім.
Падобным чынам, людзі, якія плаваюць падчас «жыцця»
на паверхні касмічнага акіяна або якія знікаюць у ім
пасля «смерці», аднолькава знаходзяцца ў акіяне
.вечнасці

* * *

Адлюстраванне месяца не вельмі выразна бачна ў
бурлівай вадзе, але як толькі паверхня вады
супакойваецца, адлюстраванне месяца становіцца
цалкам выразным. Тое ж самае можна сказаць і пра
розум: калі ён спакойны, вы можаце ўбачыць аблічча
.сваёй душы з поўнай яснасцю і дакладнасцю

Пашлі, Госпадзе, прамені сонца Тваёй мудрасці, каб
яны вялі мяне ў мае шчаслівыя дні дасягненняў, і святло
поўнага месяца Тваёй міласэрнасці, калі я іду праз
.цёмныя ночы смутку

Медытацыя — гэта сродак, з дапамогай якога вы
злучаецеся з універсальным розумам, і калі вы
дасягнеце гармоніі з гэтай бясконцай усведамленасцю,
.вы зможаце даведацца ўсе сакрэты стварэння

Жаданне наблізіцца да Бога і пазнаць Яго не
прыходзіць само па сабе, яго трэба развіваць, і жыццё не
мае каштоўнасці без гэтага жадання

Зямное жыццё — гэта часовы прыпынак, і галоўны
абавязак чалавецтва — зразумець мэту і задачу гэтага
падарожжа. Гэтая мэта — пазнаць Бога, і гэта не можа
.быць нічога іншага

Ваш спакой — ваш каштоўны скарб, таму не
дазваляйце нікому адабраць гэты скарб у вас

* * *

Навучыцеся стаяць у адзіноце, у бяспецы і
надзейнасці ў крэпасці сваіх цнотаў і ўласнай годнасці

* * *

Усё існуе, таму што існуе Бог, і паколькі Ён існуе,
існуеце і вы. Дзякуючы Яго існаванню вы атрымліваеце
асалоду ад камфорту і радасці жыцця. Таму ваша
.ўдзячнасць Богу павінна быць глыбокай

Добрыя кнігі могуць быць ціхімі, ветлівымі і
паважлівымі сябрамі. Не пакідайце гэтыя кнігі ў цяжкія
хвіліны, бо яны ніколі не пакінуць вас, у адрозненне ад
.фізічных сяброў, якія могуць вас пакінуць

Той, хто мае добрае здароўе, камфортнае жыццё і
вялікія разумовыя здольнасці, але не мае шчасця, яшчэ
не дасягнуў поспеху ў жыцці. Калі вы сапраўды можаце

сказаць: «Я шчаслівы, і ніхто не можа адабраць маё
.шчасце», вы знайшлі ў сабе вобраз Бога

Рабіце акцэнт на спакоі і міры, дасылайце толькі
любоўныя думкі і добрыя намеры, калі хочаце жыць у
міры і згодзе. Жывіце жыццём, заснаваным на
праведнасці і пабожнасці, і ўсе, чыё жыццё звязана з
вашым, атрымаюць карысць проста ад таго, што будуць
.з вамі

Калі ў вас няма сяброў, або калі вашы сябры
марнуюць ваш час, або калі вы з імі не ладзіце, то няхай
кнігі [і матэрыялы], якія ўтрымліваюць мудрасць,
стануць вашымі сябрамі, бо вы можаце прайсці праз
.дзверы іх старонак у свет дзіўных і захапляльных ідэй

Знайсці Бога азначае атрымаць усё, чаго жадае
сэрца, а быць духоўным азначае адкрыць дзверы да
здароўя, шчасця і поспеху

Унутры нас ляжыць іскра боскай сілы, якая стварае і
.падтрымлівае ўсё жыццё, і яна чакае, каб яе запалілі

Чытанне — вельмі карысная разумовая дзейнасць;
яно трэніруе розум і падтрымлівае яго гнуткасць.
Гадзіна-дзве чытання штодня дадуць любому чалавеку
разнастайную базу ведаў на працягу некалькіх гадоў,
пры ўмове, што ён выбірае вартыя кнігі. Не марнуйце час
і не шкодзьце сваім разумовым здольнасцям, чытаючы
танныя раманы або дробязныя кнігі, якія не маюць ні
.мэты, ні сэнсу

Тыя, хто мае сацыяльныя схільнасці, знойдуць у
каштоўных кнігах новую энергію, каб дапамагчы
чалавецтву праз урокі, якія змяшчаюцца ў кнігах,

напісаных высакароднымі, таленавітымі мужчынамі і
.жанчынамі

* * *

Чытанне — вельмі карысная разумовая дзейнасць;
яно трэніруе розум і падтрымлівае яго гнуткасць.
Гадзіна-дзве чытання штодня дадуць любому чалавеку
разнастайную базу ведаў на працягу некалькіх гадоў,
пры ўмове, што ён выбірае вартыя кнігі. Не марнуйце час
і не шкодзьце сваім разумовым здольнасцям, чытаючы
танныя раманы або дробязныя кнігі, якія не маюць ні
.мэты, ні сэнсу

* * *

Эгаізм і гонар павінны быць ліквідаваны, бо яны
з'яўляюцца найвялікшымі перашкодамі на шляху да
духоўных ведаў

* * *

Без адчування Бога гэты свет здаецца поўным
канфліктаў, гвалту і горкіх расчараванняў. Шчасце
.заключаецца ў адчуванні блізкасці да Бога

* * *

Тыя, хто ведае Бога, адчуваюць пастаянную радасць
і шчасце ў сваіх сэрцах. Бо яны адчуваюць
дабраславёную бяспеку і спакой, буры гневу не могуць іх
.пахіснуць, а страх не можа пранікнуць у іх сэрцы

* * *

Добрыя кнігі — вашы найлепшыя сябры; праз іх вы
можаце пачуць вялікія розумы, якія ціха размаўляюць з
вам, суцяшаюць вас і даюць найлепшыя парады. Калі вы
не развіеце ў сабе сапраўднае жаданне чытаць добрыя
.кнігі, вы страціце спадчыну пакаленняў

* * *

Без боскай дапамогі людзі асуджаныя на няўдачу, бо
сіла і мудрасць, неабходныя для поспеху ў жыццёвай
бітве, паходзяць з бясконцай крыніцы. Калі чалавек
ігнаруе Бога, ён пераразае выратавальны круг, які

забяспечвае яму дапамогу і падтрымку, неабходныя для
.поспеху

Тыя, хто стукае ў дзверы духоўных магчымасцей,
выявляць, што дзверы адчынены для іх, таму што Бог
.дапамагае тым, хто дапамагае сабе сам
Калі ты ў гармоніі з Богам, уся прырода ў гармоніі з
табой

* * *

Каханне падобнае да наждачнай паперы, якая
паліруе розум і выдаляе шурпатасці з характару

* * *

Калі вы раптам знаходзіце Бога паўсюль, і калі Ён
прыходзіць да вас, натхняе вас і вядзе вас, гісторыя
.боскай любові пачынаецца

* * *

Няхай каханне ззяе ў сэрцах і пасылае гаючыя
прамяні іншым

* * *

Імкніся пазнаць Бога, пакуль ты малады і моцны, бо
ў старасці і хваробе ты можаш больш не мець
магчымасці шукаць Яго. Ва ўзросце, калі людзі
пачынаюць разумець сапраўдны сэнс жыцця, цела
слабее, і яны праводзяць астатняе жыццё, клапацячыся
пра свае далікатныя фізічныя здольнасці, замест таго,
.каб шукаць праўду

* * *

Я вазьму лепшае ад кожнага народа і буду цаніць
добрыя якасці ўсіх нацыянальнасцей, не
.засяроджваючыся на іх недахопах

* * *

Гэтак жа, як мы клапацімся пра пажыўную
каштоўнасць нашай штодзённай ежы, мы павінны
таксама звяртаць увагу на псіхалагічныя пажыўныя
.рэчывы, якія мы штодня забяспечваем наш розум

* * *

Добрыя словы — цудоўны сродак ад многіх хвароб,
які валодае магутнай, амаль магічнай, магнітнай сілай,
якая прыносіць багатыя дабраславеньні і дабрабыт таму,
хто іх гаворыць. Тыя, хто выкарыстоўвае заспакаяльныя,
пяшчотныя словы, адчуваюць тонкі паток, які праходзіць
праз іх без перапынку, іх напаўняе глыбокае пачуццё
спакою. Гэта таму, што гэты паток звязаны са сваёй
вышэйшай крыніцай, пастаянным патокам, які дасягае
душ, якія знаходзяцца ў гармоніі з гэтай крыніцай,
дазваляючы ім перадаваць шчасце тым, хто прагне міру
* * *

Колькі добрых слоў ад сэрца развеяла шмат смутку і
колькі мудрых галасоў асвятліла цёмныя сцежкі лямпамі
!радасці і спакою
* * *

Мы расцем праз кожны перажыты вопыт, пакуль
разумеем, што можам атрымаць з яго каштоўныя ўрокі.
Кожны боль і пакуты, якія мы перажываем, маюць сэнс і
мэту. Нягледзячы на жорсткасць гэтых перажыванняў,
яны падобныя да агню, які плавіць жалезную руду,
ператвараючы яе ў прыгожую, моцную і ўніверсальную
.сталё
* * *

Усе выдатныя дасягненні ў маім жыцці былі
дасягнуты дзякуючы сіле розуму, які знаходзіцца ў
гармоніі з Богам. Калі боскі генератар працуе, усё, чаго я
жадаю, спраўджваецца без выключэння, спачатку
прымаючы форму нябачнага, эфірнага малюнка, а потым
.праяўляючыся з непераадольнай сілай у рэальнасці
* * *

Калі розум шапоча Богу шчыры, гарачы шэпт з
глыбіні прагнучай душы, заклік духу кране ўсеагульнае
сэрца, і адказ прыйдзе, прыносячы з сабой велізарную
радасць. Гэты інтэлектуальны шэпт развівае волю,

пакуль яна не набудзе сілы, неабходнай для дасягнення
.жаданай мэты

* * *

Калі розум і воля чалавека знаходзяцца ў гармоніі з
Богам, ён надзелены неабмежаванай сілай, таму
дастаткова проста падумаць пра што-небудзь, каб
дасягнуць гэтага, бо боскі закон працуе на карысць тых,
.хто знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшай воляй

* * *

Якімі б ні былі нашыя клопаты, Бог павінен займаць
першае месца ў нашым жыцці. Адзін з найважнейшых
элементаў духоўнага росту — гэта пастаянны шчыры
шэпт Богу, падчас якога вы асабіста адчуеце цудоўныя
.пазітыўныя змены, якія моцна ўразаць вас

* * *

Чалавек не павінен прысвячаць усе разумовыя
здольнасці, дадзеныя яму Богам, пошуку мімалётных
рэчаў, інакш ён згубіцца ў лабірынтах матэрыялізму і
створыць для сябе абмежаванні і абмежаванні, якія яму
не патрэбныя. Замест гэтага ён павінен выкарыстоўваць
свае разумовыя сілы для атрымання неабходнага для
жыцця і імкнуча развіваць свае духоўныя здольнасці,
.каб адрозніваць дабро ад зла, шкоднае ад карыснага

* * *

Праўда ляжыць па-за межамі меркаванняў і тэорый,
і многія, хто прымае такія падыход, аказваюцца
.звязанымі ўласнымі суб'ектыўнымі высновамі

* * *

Адчыні, Госпадзе, брамы спакою і ахавай святыню
маіх духоўных думак ад нападаў злых шэптаў. І няхай
ружы маіх туг завітнеюць у садзе майго сэрца, пакуль я
.чакаю світання Твайго прышэсця

* * *

Тэарэтычныя веды не здольныя набыць боскія *
веды, і пажадана не марнаваць свой каштоўны час на

тэорыі, якія нельга прымяніць у рэальнасці, інакш
чалавек апынецца сярод густых інтэлектуальных
.джунгляў і не зможа выйсці за межы тэорыі

* * *

Шчасце — гэта плён псіхалагічнай перамогі над
нестабільнымі жыццёвымі абставінамі

* * *

Той, каго пазнае Бог, можа быць невядомы свету

* * *

Калі чалавек праграмуе сябе тэарэтычнымі ведамі
[без рэальнай праверкі], ён стане падобным да
партатыўнай прылады запісу, якая паўтарае прыказкі і
ўзнёслыя фразы, і іншыя будуць лічыць яго вучоным, але
такія веды не падмацоўваюцца непасрэдным
успрыманням ісціны і не адпавядаюць духоўным
.дасягненням

* * *

Праблемы ў свеце будуць існаваць, дык куды ж
звярнуцца па кіраўніцтва і накіраванне? Думкі чалавека,
пад уплывам звычак, забабонаў, прадумзятасці і
фанатызму, бескарысныя, а ўплыў асяроддзя, сям'і,
краіны ці свету не здольны даць сапраўднага
кіраўніцтва. Таму чалавек павінен звярнуцца да Бога і
прыслухацца да спакойнага, ціхага голасу, які зыходзіць
.з глыбіні душы, голасу, які гарманіруе з праўдай

* * *

Адкрыце свае сэрцы боскаму выліву, каб ён мог
працякаць праз вас і напайняць ваша жыццё духоўнымі
дабраславеннямі і дабрынёй

* * *

Якой бы працай вы ні займаліся і якіх бы поспехаў вы
ні дасягнулі, заўсёды памятайце, што Бог — гэта
крыніца, якая дае вам усю неабходную сілу для працы і
.дасягненняў

* * *

Дазволь мне памятаць Цябе, Госпадзе, у галечы і ў *
дабрабыце, у хваробе і ў здароўі, у няведанні і ў
мудрасці, і дазволь мне ўбачыць Тваё благаслаўлёнае
святло, якое даруе дабрабыт і вылячэнне ў імгненне
* * *

У адзіноце маіх думак я прагну пачуць твой
благаслаўлёны голас, прагані ад мяне рэзкія, зямныя
галасы, схаваныя ў складках маёй памяці, я хачу
слухаць твой ціхі, меладычны голас вечна ў спакоі маёй
.душы
* * *

Жыццё ахутана цемрай, і мы павінны дазволіць
Божаму святлу быць нашым пуцяводным свяцільнікам,
калі мы ідзем па яго цёмных сцежках. Ён — поўны месяц
у ночы невуцтва і цемры, сонца асветы ў гадзіны
абуджэння, маяк кіраўніцтва і Палярная зорка для тых,
.хто перасякае мора зямнога, мімалётнага існавання
* * *

Чалавецтву пара абудзіцца ад сну забыцця да
духоўнага абуджэння. Мы просім Цябе, Госпадзе, узняць
нашу свядомасць з глыбінь нядбайнасці і вузкага,
абмежаванага мыслення да гарызонтаў міру, святла,
.любаві і ўсеагульнага чалавечага спачування
* * *

Усё ў рэшце рэшт наладзіцца, бо Божыя сілы і цуды
схаваны за супярэчнасцямі чалавечага жыцця, і той, хто
не перакананы ў непазбежнасці сітуацыі і спрабуе
пранікнуць сваім розумам і верай у тое, што знаходзіцца
.за заслонай, адчыніць перад ім дзверы
* * *

Вера ніколі не азначае быць неабдуманым або
неразумным у адносінах да абставін. Хутчэй, незалежна
ад таго, што здарыцца, чалавек павінен пераканаць
сябе, што толькі Бог можа падтрымаць яго ў цяжкіх і

выпрабаваных абставінах, калі ён звернецца да Яго ўсім
.сваім сэрцам, душой і пачуццямі

* * *

Калі б нашы пачуцці маглі перадаць нам усю праўду,
мы б бачылі зямлю як рэкі электронаў, а кожную пылінку
— як коцячую масу святла. Тыя, хто пранікае ад
матэрыяльнага да духоўнага, разумеюць прыроду ілюзіі і
.ведаюць сутнасць праўды

* * *

Няхай гэта будзе ў афрыканскіх джунглях, на полі
бою, у пакутах ад хваробы ці галечы, чалавек павінен
пераканаць сябе, што рука Бога мацнейшая за любую
небяспеку і здольная абараніць тых, хто шукае ў Яго
прытулку. Няма больш эфектыўнага сродку абароны.
Вядома, трэба выкарыстоўваць розум у рэагаванні на
.падзеі, адначасова цалкам давяраючы боскай дапамозе

* * *

Любоў, якая жыве ў сэрцах усіх стварэнняў — любоў
усіх маці, бацькоў, сяброў і блізкіх — паходзіць ад боскай
любаві

* * *

Неабходна адрозніваць важныя і другарадныя
абавязкі, аддаючы прыярытэт найбольш важным перад
проста важнымі. Акрамя таго, ні адзін абавязак не
павінен супярэчыць іншаму. Пісанне кажа нам, што калі
адзін абавязак супярэчыць іншаму, гэта сведчыць аб
.тым, што гэта не сапраўдны абавязак

* * *

Па меры распаўсюджвання жыццёвых прамянёў
сонца, я буду распаўсюджваць прамяні надзеі ў сэрцы
бедных і пакінутых [тых, каго грамадства пакінула], і я
ўсялю новую рашучасць у сэрцы тых, хто лічыць сябе
.няўдачнікамі

* * *

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму са сваіх

:вучняў

Не выключаў нікога са свайго кола кахання. Трымай

.усіх у сваім сэрцы, і яны захаваюць цябе ў сваім

* * *

Госпадзе, дапамажы мне заўсёды выкарыстоўваць

сваю волю для здзяйснення карысных і добрых спраў

Дапамажы мне падпарадкоўвацца Тваёй волі, каб

усе мае думкі адпавядалі Тваім мэтам і былі ў гармоніі з

.Тваёй воляй

Ён дапамог мне абудзіць унутры сябе схаваную,

благаслаўлёную сілу, каб я мог пераадолець усе

цяжкасці і выпрабаванні

* * *

Прачніцеся з гэтай смелай і сціплай духоўнай асобай

— той, якая спалучае ў сабе сілу львоў з лагоднасцю

галубоў

* * *

Мне не будзе ніякай горкай, фальшывай крытыкі, ані

шчодрай хвалы і ліслівасці. Маё адзінае жаданне —

.выконваць Тваю волю, Госпадзе, і здабыць Тваю ласку

* * *

Вы не можаце сабе ўявіць, якая непераадольная

радасць напоўніць вас, калі вы адчуеце боскую

прысутнасць. Ваша душа будзе ап'янела ад бязмежнай

любаві Бога. Гэта любоў у мільёны разоў мацнейшая за

любую чалавечую любоў — любоў, якая выконвае ўсе

вашы жаданні і напаўняе ваша сэрца радасцю і

.задавальненнем

* * *

Дзякуючы ўнутранай канцэнтрацыі вы можаце

непасрэдна адчуць духоўнае шчасце ўнутры сябе і вакол

сябе. Калі вы будзеце развіваць гэта ўсведамленне,

ваша асоба будзе гарманічна расці, і вы набудзеце

.прывабны магнетызм для людзей і іншых істот

* * *

О Вялікі Абаронца, мне ўсё роўна, калі я страчу ўсё
з-за свайго лёсу, які я сам сабе ствараў, але я прашу
цябе, мой адзіны прытулак, абараніць свечку маёй
.любаві да цябе ад вятроў неабачлівасці і забыцця

* * *

Давайце ж удосталь нап'емся чыстай, асвятляльнай
вады спакою, што цячэ з крыніц спрыяльных абставін,
узмоцненай нашай цвёрдай рашучасцю думаць
.пазітыўна і мець аптымістычны погляд на жыццё

* * *

Сумленне — гэта інтуітыўнае пачуццё, якое
раскрывае сапраўдную прыроду і матывы чалавека. Калі
ваша сумленне чыстае і вы ведаеце, што робіце
правільна, вам няма чаго баяцца. Чыстае сумленне —
гэта сведчанне добрых паводзін ад Бога. Быць
апраўданым у судзе сумлення азначае мець шчасце і
.атрымліваць Божыя благаслаўленні

* * *

Паспрабуйце рабіць смелыя і прыемныя рэчы, якія
большасць людзей не робіць, і дарыце любоў і спакой
.тым, каго іншыя ігнаруюць

* * *

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму са сваіх
:вучняў

Калі вы не будзеце прысвячаць час развіццю»
розуму, ніякі матэрыяльны дабрабыт вас не задаволіць.

Гэта развіццё — не катаванне, а хутчэй трэніроўка
свядомасці, каб сілкаваць думкі і дзеянні, якія вядуць да
.«шчасця

Тваё шчасце — гэта твой поспех, таму не дазваляй
нікому адабраць яго ў цябе. Абарані сябе ад тых, хто
спрабуе цябе турбаваць. Калі я быў хлопчыкам, я губляў
цярпенне, калі хтосьці распаўсюджваў пра мяне

ілжывыя чуткі. Пазней я зразумеў, што мой спакой
.важнейшы за адабрэнне ці захапленне людзей

* * *

Калі б вы толькі ведалі гісторыю боскай любові, якую
некаторыя адданыя адчуваюць з Богам! Ніякі іншы
вопыт у жыцці не можа параўнацца з гэтай радасцю. Я
ведаў святога, які быў пастаянна паглынуты любоўю да
Бога, і яго твар выпраменьваў святую любоў. Божае вока
заўсёды на тых, хто любіць Яго, і Ён ніколі не пакідае іх
.ні на хвіліну

* * *

Мала хто зацікаўлены ў развіцці сваіх разумовых і
духоўных здольнасцей

* * *

Не дазваляйце сабе апусціцца на дно
пракрасцінацыі. Устаньце з дрымоты сумнай звычайнай
рэальнасці і адпраўцеся да гарызонтаў вытанчанага
.жыцця, дзе ёсць дасягненні, радасць і спакой

* * *

Унутры вас ляжыць велізарны патэнцыял, які чакае,
каб яго раскрылі, і толькі вы можаце яго актываваць і
.атрымаць ад яго карысць

* * *

Вызваленне ад дыктату шкодных звычак і
нездаровых жаданняў прыносіць значна большае
шчасце, чым матэрыяльны поспех. У інтэлектуальным
поспеху заключаецца псіхалагічны дабрабыт, якога
знешнія абставіны не могуць адабраць. Вы можаце
марнаваць увесь свой час на назапашванне багацця, але
гэта багацце не дасць вам трывалага спакою і бяспекі,
якіх вы шукаеце. Наадварот, яно прынясе вам больш
няшчасця, таму што сапраўднае шчасце і спакой
.знаходзяцца ў розуме, а не ў матэрыяльных дабротах

Калі вы цвёрда ўмацаваны ў сваім сапраўдным «я»,
вы выконваеце кожную задачу і атрымліваеце асалоду
ад усіх даброт з боскай радасцю

* * *

Не дазваляйце слабасці пранікаць у ваш розум і
будзьце асцярожныя, калі маеце зносіны з людзьмі, якія
маюць негатыўныя думкі і песімістычны погляд на
жыццё, каб іх слабыя думкі не праніклі ў ваш розум, калі
толькі ваш розум не дасягнуў такой ступені сілы, што
думкі іншых не могуць яго аслабіць, а, наадварот, ён
здольны ўмацаваць думкі іншых і павысіць іх
.упэўненасць у сабе

* * *

Бог — на першым месцы, і мы не павінны пачынаць
ці заканчваць свой дзень, не думаючы пра Яго. Мы
павінны памятаць, што без сілы і энергіі, якія мы
атрымліваем ад Бога, мы не змаглі б нічога дасягнуць.
.Таму наш найвялікшы абавязак — перад Ім

* * *

Існуе спосаб ацэньваць і судзіць звычаі і традыцыі.
Першапачаткова кожная традыцыя мела абгрунтаванне.
Калі мы выявім, што абгрунтаванне ўсё яшчэ існуе, то
традыцыя мае сэнс і карысць. Аднак неразумна сляпа
прытрымлівацца традыцый. Мы павінны ведаць праўду і
прытрымлівацца яе, распазнаючы, што можа прынесці
.нам шчасце, а потым ужываючы гэта

* * *

Калі вы бачыце столькі людзей, якім не хапае
шчасця або поспеху, не думайце, што гэта іх лёс. Вы
можаце зрабіць сябе кім заўгодна. Ваш унутраны поспех
.— гэта тое, што сапраўды робіць вас паспяховымі

* * *

Калі ў цябе няма нічога ўнутры сябе, ты не будзеш
шчаслівы. Але калі ў цябе няма нічога вакол сябе і ты
шчаслівы ўнутры сябе, ты, несумненна, паспяховы. Такім

чынам, немагчыма судзіць людзей па іх знешніх
.абставінах

* * *

Сярод велізарнага натоўпу можа быць чалавек, які
дасягнуў стану духоўнага ўзвышэння і атрымлівае
асалоду ад унутранага спакою і найвышэйшага
.духоўнага шчасця

* * *

Я дакладна ведаю, што ўсё, што мне трэба, прыйдзе
да мяне, і таму я не хвалюся пра тое, што прынясе
будучыня. Гэта не хвальба і не прытворства, бо я шмат
разоў адчуваў на сабе дзеянне і эфектыўнасць гэтай
.блаславёнай сілы ў сваім жыцці

* * *

Незалежна ад таго, ці плаваю я на паверхні жыцця,
ці тану ў глыбіні мора, я ведаю, што я з Богам, і Ён са
мною, і што нішто не можа мне нашкодзіць. Гэта веданне
.дало мне неапісальнае і глыбокае шчасце

* * *

Няма сумненняў, што купля чагосьці новага — гэта
прыемнае ўражанне. Але праз нейкі час гэтае радаснае
пачуццё паступова знікае, і вы можаце нават зусім
страціць да гэтага цікавасць, забыўшыся пра гэта і
захацеўшы чагосьці іншага. Аднак рахунак за гэты тавар
не будзе забыты, асабліва калі вы купілі яго ў
!растэрміноўку

* * *

Чалавек павінен узяць пад кантроль сваё жыццё і
максімальна спрасціць яго. Ён павінен адкладаць грошы
на неабходныя рэчы і надзвычайныя сітуацыі, аддаваць
перавагу эканоміі перад выдаткамі на раскошу і
дапамагаць іншым у меру сваіх магчымасцей. Калі вы
дапамагаеце іншым, дапамога прыйдзе да вас тым ці
іншым чынам, і вы нічога не будзеце мець і нічога не
.будзеце пазбаўлены

* * *

У радасці ўсіх сэрцаў я чую водгук Тваёй асалоды,
Госпадзе, і ў сяброўстве ўсіх верных я адчуваю Тваю
любоў. Я радуся, і маё сэрца радуецца поспеху і
дабрабыту маіх сяброў, гэтак жа, як я радуся ўласнаму
дабрабыту і спакою. Калі я натхняю мудрасць на іншых,
я памнажаю скарбы ўласнай мудрасці, і ў шчасці ўсіх я
.знаходжу сваю ўласную

* * *

Найвялікшы вораг шчасця — гэта пазычаць грошы
на раскошу. Людзі памылкова лічаць, што не могуць
быць шчаслівымі, калі не набудуць нешта канкрэтнае.
Але нават набыўшы гэтую рэч, яны не адчуюць
сапраўднага шчасця, нягледзячы на часовую радасць,
якую яна прыносіць. Які сэнс гнацца за міражом зямнога
шчасця, які абяцае толькі разбурыцца? Людзі павінны
жыць проста, не маючы патрэбы ў шматлікіх рэчах, якія
.патрабуюць пастаяннай увагі

* * *

Мой рай — ува мне. Калі я цешуся Божымі
дабраславеннямі, я дзякую Яму, і мая ўнутраная радасць
расце. Без гэтай унутранай задаволенасці нават зямныя
задавальненні і асалоды становяцца пеклам. Я зразумеў,
што без гэтай унутранай радасці цяжар абавязкаў,
.ускладзеных на мяне, пазбавіў бы мяне спакою і шчасця

* * *

Калі багацце спалучаецца з хваробамі і праблемамі,
наступствы будуць шматлікімі. Гігіена і ахова здароўя —
адны з моцных бакоў Захаду. Шкодныя насякомыя і
смяротныя мікробы эфектыўна кантралююцца ў развітых
краінах, у той час як у іншых яны багатыя. Але знішчэнне
гэтых шкоднікаў — не вяршыня дасягненняў, бо ў
развітых краінах існуюць іншыя віды бедстваў, такія як
цяжкааплачваемыя рахункі і задушлівыя фінансавыя

крызісы з-за сістэм растэрміноўкі — бедствы, якія
.парушаюць сон і падрываюць спакой

* * *

Мы з'яўляемся неад'емнай часткай той самай
свядомасці, з якой узнік гэты вялікі сусвет

* * *

Вы калі-небудзь бачылі статак авечак? Калі адна з іх
скача, астатняя частка статку пераймае ёй без ваганняў.
Большасць людзей такія. Хтосьці можа прыдумаць ідэю
або ўвесці новую тэндэнцыю, і іншыя адразу ж
падхопяць яе і скапіююць. Гэтая мадэль захоўваецца
пакаленнямі. У кожнага народа ёсць свае звычаі і
традыцыі, і мы не можам сцвярджаць, што ўсе яны
правільныя або абгрунтаваныя. Але хто ведае? Магчыма,
некаторыя з гэтых звычаяў і традыцый бессэнсоўныя і
.бессэнсоўныя

* * *

Калі бурная бура думак сціхае, мы ўваходзім у
царства спакою і дакранаемся да боскай прысутнасці

* * *

Падумайце пра Бога, ці пра прыгожы пейзаж, які
натхняе на спакой, ці пра радасны і цудоўны досвед.
Пазітыўная, спакойная разумовая дзейнасць бадзёрыць і
.асвяжае

* * *

Мы жывем у хаатычным і турбулентным свеце. Вы
можаце думаць, што грошы азначаюць шчасце, але калі
вы іх набываеце, вы ўсё роўна няшчасныя. Вы можаце
набыць багацце і страціць здароўе (барані Божа). Або ў
вас можа быць добрае здароўе і вы страціце грошы. Або
ў вас можа быць і багацце, і здароўе, але вы можаце
пакутаваць ад шматлікіх праблем з іншымі,
прапаноўваючы дабрыню, але сутыкаючыся ў адказ з
нянавісцю і крыўдай. Без Бога нішто ў гэтым жыцці не
.можа сапраўды задаволіць вас

* * *

Зямля становіцца катавальняй для тых, хто жыве ў
няведанні боскага плана. Але калі вы ўспрымаеце
жыццёвы вопыт як сваіх настаўнікаў і вучыцеся ў яго
сапраўднай прыродзе гэтага свету і прызначанай вам
ролі ў касмічнай драме, гэты вопыт становіцца
каштоўным асвятленнем на шляху да трывалага
.задавальнення і шчасця

* * *

Там, за непрыхаваным змрокам, бязгучнай цішынёй і
нястворанай ніштосцю, ляжыць вечная сутнасць, якая
з'яўляецца пачаткам існавання і крыніцай усіх сіл і істот,
.бачных і нябачных

* * *

Бог стварыў гэтую зямлю не толькі для таго, каб мы
елі, спалі і паміралі, але і для таго, каб мы маглі ведаць
Яго волю і разумець мэту нашага існавання. Некалькі
мудрых людзей зразумелі сэнс касмічнага плана, але
.большасць людзей сляпыя і не ведаюць пра гэтую мэту

* * *

Грошы ніколі не былі маёй мэтай у жыцці; маёй
мэтай было служыць сваім братам і сёстрам па
чалавецтве. Таму Бог адкрыў мне шмат магчымасцей,
.каб я мог забяспечваць сябе і выконваць сваю місію

* * *

Бог стварыў гэты Сусвет, каб ён дзейнічаў згодна з
фіксаваным і нязменным законам. Калі мы парушам які-
небудзь з гэтых універсальных законаў, мы караем сябе.
Той, хто скокне з даху высокага будынка, зламае сабе
косці. Таму мы не можам ігнараваць закон гравітацыі, не
.пацярпеўшы ад наступстваў

* * *

Калі мы ўважліва разгледзім сусветныя цывілізацыі і
даследуем схаваныя таямніцы старажытных
цывілізацый, перад намі паўстане вялікая карціна з

пераплеценымі лініямі, разнастайнымі раздзеламі і
дакладнымі дэталямі, і мы выяўляем, што чалавек па
.сваёй прыродзе адначасова індывідуальны і сацыяльны
* * *

Калі б Бог хацеў, каб мы жылі толькі ў матэрыяльнай
свядомасці, мы былі б цалкам задаволеныя
.матэрыяльнымі рэчамі і мірскімі звычаямі
* * *

Прамяні чысціні, спакою і шчасця па-за марамі
мігцяць і танчаць у нашых глыбінях
* * *

З кожным досведам, які з'яўляецца на небе нашага
жыцця падчас гэтага зямнога падарожжа, мы павінны
вучыцца пашыраць сваю свядомасць і лепш разумець
абставіны, якія нас акружаюць або праз якія мы
праходзім, і тады мы зможам жыць у лепшай гармоніі і
.больш спакойна мець справу з людзьмі і жыццём
* * *

Большасць людзей пераймаюць іншых. Чалавек
павінен быць арыгінальным і творчым, і валодаць усім,
.што робіць

На Усходзе асноўная ўвага надавалася развіццю
духоўнага шчасця, у той час як матэрыяльныя аспекты
жыцця часта грэбаваліся. На Захадзе ёсць некаторыя
матэрыяльныя выгоды, але вельмі мала псіхалагічнага
шчасця. Патрэбен баланс паміж імі, таму што
засяроджванне ўвагі толькі на адным аспекце жыцця
прыводзіць да дысбалансу і няздольнасці рацыянальна
.спраўляцца з жыццёвымі патрабаваннямі
* * *

Найвялікшае шчасце — пасля боскага шчасця — гэта
для чалавека жыць у міры са сваімі бліжэйшымі
.сваякамі, з якімі ён павінен жыць кожны дзень года
Людзі марнуюць шмат часу, спяшаючыся і
дзеінічаючы імпульсіўна, не дасягаючы вялікіх вынікаў.

Мала хто спыняецца, каб падумаць і паспрабаваць
.зраумець, што можа прапанаваць жыццё

* * *

Мы павінны працаваць над тым, каб пабудаваць
унутраныя будынкi мудрасці ў садах міру, якія квітнеюць
і ззяюць незлічонымі кветкамі цудоўных духоўных
цнотаў

* * *

Унутраная гармонія — багатая крыніца сілы і
генеруе аднаўляльную энергію

* * *

Гледзячы на жыццё, разумееш, што поспех — гэта
нялёгкая справа. Жыццё часта бывае суровым і
няўмольным, і мы павінны змагацца, каб зарабіць на
жыццё. Падумайце пра намаганні, неабходныя для
падтрымання здароўя вашага цела і захавання яго без
хвароб! Нават калі вы дасягнеце поспеху, гэты поспех
часовы. Цела — няхай ваша жыццё будзе доўгай
даўжынёй — у рэшце рэшт будзе пахавана.
Неабходнасць дыктуе барацьбу з шматлікімі сіламі, як
унутранымі, так і знешнімі, каб дасягнуць жаданага
поспеху. Гэтыя сілы нястомна працуюць, каб пазбавіць
.вас любых сапраўды значных дасягненняў

* * *

Старайцеся захоўваць спакой пры любых абставінах
і хай зерне вашага спакою квітнее радасцю і
.задаволенымі ўсмешкамі

* * *

Нават найвялікшыя святыя не дасягаюць поўнага
збаўлення, калі не падзяляюць свой поспех — свой
духоўны вопыт і вышэйшыя веды — з іншымі,
дапамагаючы ім дасягнуць духоўнага разумення. Вось
чаму тыя, хто дасягнуў такіх этапаў і такіх станаў,
імкнуцца падзяліцца разуменнем з тымі, хто ў ім мае
патрэбу. Калі вы жадаеце сапраўднага поспеху, вы не

толькі забяспечыце сваё ўласнае шчасце, але і шчасце
.іншых

* * *

Кожны, хто мае розум, можа зарабіць грошы, але
калі ў іх сэрцы ёсць любоў, яны ніколі не будуць
выкарыстоўваць гэтыя грошы ў карыслівых мэтах;
наадварот, яны падзяляцца імі з іншымі. Грошы — гэта
праклён і няшчасце ў руках эгаістаў і скупых, і
дабраславенне і дар у руках тых, хто мае добрае сэрца
.і шчодрую душу

* * *

Хтосьці можа вырашыць маўчаць на працягу доўгага
часу, адмаўляючыся размаўляць са сваёй сям'ёй. Хоць
гэты чалавек можа дасягнуць пэўнай ступені ўнутранага
спакою, яго паводзіны эгаістычныя і шкодзяць шчасцю
яго сям'і. Яго нельга лічыць сапраўды паспяховым, калі
яго блізкія таксама не атрымліваюць карысці ад яго
дасягненняў. Падобным чынам, дасягненне
матэрыяльнага поспеху — гэта не толькі наша права
атрымліваць асалоду ад дабрабыту; гэта таксама
прадугледжвае нашу маральную адказнасць перад
іншымі, каб дапамагчы ім палепшыць свае фінансавыя і
.жыццёвыя ўмовы

* * *

Я абаронены сценамі свайго чыстага сумлення. Я
спаліў цёмнае мінулае і хвалюся толькі пра сённяшні
.дзень

* * *

Сёння я разумею, што я адзіны са святлом
найвялікшага дабра і што я маяк для тых, хто змагаецца
.з хвалямі мора смутку

* * *

У людзей розныя погляды і тэорыі адносна поспеху ў
залежнасці ад іх жыццёвых амбіцый. Нярэдка можна
пачуць, як некаторыя людзі атаясамліваюць поспех з

крадзяжом, кажучы нешта накшталт: «Ён быў паспяховым злодзеям!» Гэта падкрэслівае, што поспех ва ўсіх яго формах і разнавіднасцях жаданы і імкнучыся да яго. Аднак наш поспех не павінен шкодзіць іншым

Існуе яшчэ адзін крытэрыі поспеху: калі мы здольныя дасягнуць гарманічных і карысных вынікаў для сябе, мы павінны таксама ўключыць у свой поспех іншых і падзяліцца з імі яго пладамі

Поспех азначае задаволенасць і задавальненне чалавека ад свайго асяроддзя. Сапраўдны поспех — гэта вынік дзеянняў, заснаваных на прынцыпах праведнасці, і ён ахоплівае шчасце і дабрабыт іншых як неад'емную частку ўласнага шчасця. Калі мы ўжывем гэты прынцып да нашага матэрыяльнага, інтэлектуальнага, маральнага і духоўнага жыцця, мы атрымаем поўнае і ўсебаковае вызначэнне поспеху

* * *

Тут, у гэтым абмежаваным свеце, мы ўспрымаем даўжыню, шырыню і шчыльнасць, але ёсць іншы ўзровень, дзе вымярэнняў не існуе; усё яснае і празрыстае — усё ёсць свядомасць і ўспрыманне. Пачуццё смаку — гэта ўспрыманне, як і нюх. Нашы пачуцці, думкі і целы — гэта станы свядомасці. Гэтак жа, як мы можам бачыць, чуць, адчуваць пах, смак і дакранацца ў снах, так і на гэтым больш высокім узроўні мы адчуваем усе гэтыя адчуванні праз чыстую свядомасць

* * *

Госпадзе, дай нам радасць, адчуваючы Тваю блізкасць, вызвалі нас ад путаў жаданняў і дай нам унутраную радасць, на якую не ўплываюць жыццёвыя перажыванні і яго зменлівыя падзеі

* * *

Калі наш розум знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшымі
ўспрыманнямі, у нас прачынаецца духоўная свядомасць,
.і мы адчуваем дзіўныя цуды боскай мудрасці і любові

* * *

Калі мы любім Бога цалкам і звяртаемся да Яго ўсімі
сваімі думкамі і сэрцамі, мы будзем адчуваць сябе блізка
да Яго і выявім, што Ён — найвялікшая прыстань бяспекі
.ў жыцці

* * *

У, здавалася б, пустым, велізарным прасторзе
космасу існуе касмічная сувязь і вечнае жыццё, якое
аб'ядноўвае нас з усімі жывымі і нежывымі рэчамі ў
Сусвеце — хваля найвышэйшага жыцця, якая працякае
праз усё існаванне. Вечнасць — наш сапраўдны дом і
пастаяннае месца жыхарства, а наша існаванне ў гэтых
целах часовае, як кароткі перадышка для каравана, які
.падарожнічае па пустыні

* * *

Калі мы ўзгадняем сябе з творчымі сіламі духу, мы
злучымся з універсальным і бясконцым розумам,
здольным кіраваць намі і вырашаць нашы праблемы.
Творчая сіла будзе бесперапынна цячы да нас з
найвялікшай крыніцы нашага быцця, дазваляючы нам
дасягнуць творчага поспеху ў любой сферы нашай
.дзеянасці

* * *

Каханне расце і квітнее ў атмасферы даверу,
талерантнасці і ўзаемнай павагі

* * *

Дабраславі нас, Госпадзе, святлом чыстых думак і
добрых звычак, каб, калі нас ахопіць цемра дрэнных
звычак і збоеных думак, яна адразу ж развеялася. І
дапамажы нам любіць Цябе такой глыбокай любоўю, каб
ні матэрыяльныя ілюзіі, ні свецкія спакусы не маглі
.апанаваць нас ці завалодаць нашымі розумаі і сэрцамі

* * *

Рэчы, якія лёгка атрымаць, рэдка бываюць каштоўнымі. Мы ведаем гэта, вывучаючы жыццё вялікіх мужчын і жанчын і тое, як яны дасягнулі вялікіх поспехаў, развіваючы свае таленты, выконваючы свае абавязкі, умацоўваючы свае маральныя каштоўнасці, глыбока вывучаючы і пазбягаючы эгаізму. Вынікі, якіх яны дасягнулі, і дасягненні, якіх яны дасягнулі, былі невымерна большымі, чым намаганні, якія яны прыклалі

* * *

Сапраўдная свабода заключаецца ў свабодзе выбару, якая кіруецца мудрасцю і падмацоўваецца разуменнем, правільнасцю і цвёрдай воляй

* * *

Калі вы абуджаеце сваю волю, рашучасць і свядомае распазнаванне, нябачныя сілы вызваляюцца з вышэйшай свядомасці — праз пранікліваць душы — каб дапамагчы вам і асвятліць шляхі, якія вядуць да псіхалагічнага камфорту і шчасця, з Божай дапамогай

* * *

Чалавек павінен адкрыць каналы душы ўласнымі намаганнямі. Ніхто добраахвотна не выбірае пакуты і няшчасце замест міру і шчасця. Невуцтва — гэта карань пакут і перашкода, якую трэба выдаліць і ліквідаваць.

Невуцтва — гэта шкоднае пустазелле, глыбока ўкаранёнае, якое расце ў садзе чалавецтва, выцясняючы добрыя і карысныя расліны. Невуцтва трэба пераадольваць непакіснай воляй і рашучасцю. Глеба розуму павінна быць узарана з дакладнай разумовай засяроджанасцю [на пазітыве], а добрае насенне паліта вадой веры. Калі заззяюць жыццёва важныя і цёплыя прамяні любові, насенне дабрыні вырасце і пераможа пустазелле і траву-паразіт, бо цемра не можа існаваць у прысутнасці святла

* * *

Задавальненні ад матэрыяльных рэчаў цьмянеюць і
знікаюць, але боская радасць ніколі не згасе. Гэта
.боскае шчасце бясконцае і неапісальнае

* * *

Мы ніколі не павінны выкарыстоўваць памылковыя
метады для дасягнення шчасця, а таксама не павінны
адмаўляцца ад спакою і духоўнага багацця, якія мы
маем у сабе, у пагоні за ілюзорным камфортам і
бліскучым жыццём, якое можа быць пастаўлена перад
намі пякельнымі дзеяннямі і паводзінамі з разбуральнымі
.наступствамі

* * *

Спакой — найлепшая камера для захавання боскай
прысутнасці. Праз аб'екты чыстага і дакладна
сфакусаванага спакою благаслаўлены вобраз з'явіцца з
.ідэальнай яснасцю

* * *

Насамрэч, уся мудрасць знаходзіцца ўнутры вас
саміх, і ўсё, што вам трэба, гэта свядома ўсвядоміць яе

* * *

Задавальненне заключаецца ў самаўдасканаленні,
каб іншыя шукалі цябе, а не ты іх. Каханне і сяброўства
павінны давацца без чаканняў ці патрабаванняў узамен,
бо чаканне спараджае крыўду і горыч. Нават імкнучыся
да самаўдасканалення, чалавек павінен стаяць адзін, у
бяспецы і спакоі ў крэпасці сваіх цнотаў і ўласнай
.годнасці

* * *

Няхай вадаспады радасці і аптымізму заўсёды
цякуць з майго сэрца, і няхай іх асвятляюць пыскі
кранаюць усіх, каго я сустракаю

* * *

Духоўная радасць нараджае ў душы жаданне
дапамагаць іншым ва ўсім і развівае здольнасць цаніць
вытанчаныя маральныя задавальненні, якія вядуць да

шчасця, тым самым памяншаючы схільнасць да грубых
.задавальненняў

* * *

Якой бы малой ні была ваша роля, яна застаецца
гэтак жа важнай, як і найвялікшыя ролі, з пункту
гледжання ўкладу ў поспех касмічнай п'есы, якую душы
.выконваюць на сцэне жыцця

* * *

Універсальная свядомасць — гэта абсалютная,
бясконца свядомасць, якая пастаянна абнаўляе сябе і
невывучальная ў сваёй творчасці, і праз вас яна спрабуе
.выказаць свой унікальны аспект

* * *

Калі ты хоць раз адчуеш смак боскай любові, ты
ніколі ад яе не адмовішся, бо няма нічога падобнага да
.яе ва ўсім Сусвеце

* * *

Тыя, хто ведае Бога, дасягнулі вельмі высокіх
духоўных узроўняў, настолькі, што яны не
задавальваюцца простымі духоўнымі парадамі
грэшнікам, але могуць — з ласкай і дапамогай Божай —
надаць ім духоўную сілу, якая вызваляе іх ад
.наступстваў іх грахоўных учынкаў

* * *

Усе добрыя і злыя ўчынкі знаходзяцца ў клетках
мозгу і праяўляюцца як дабрадзейныя або злыя звычкі ці
схільнасці ў думках. Чалавек, які пакутуе ад шкодных
звычак з-за таго, што клеткі яго мозгу зараджаны сілай
гэтых звычак, можа вызваліцца праз сілу волі,
медытацыю, шчырую малітву і пастаяннае пазітыўнае
сцвярджанне, пакуль усе яго непажаданыя звычкі не
ператворацца ў дабрадзейныя звычкі міру і спакою. Гэта
адбываецца, калі правільна накіраваная жыццёвая сіла
працуе над тым, каб змяніць анамальную прыроду

клетак мозгу, каб гэтыя клеткі напаўняліся ўсім добрым,
.дабрадзейным і прыгожым

* * *

Разуменне — гэта ўнутранае вока, бачанне душы і
тэлескоп сэрца. Гэта баланс паміж спакоем розуму і
.чысцінёй сумлення

* * *

Кожны дзень мы бачым розныя сцэны, і кожны дзень
прыносіць новы ўрок, які трэба засвоіць. Чакаецца, што
чалавек засвоіць урок, засяродзіўшыся на канчатковай
мэце свайго існавання: распазнаць крыніцу свайго
.быцця і аснову свайго жыцця

Давайце пастараемся забыць пра мінулыя пакуты і
пастановім не зацыклівацца на іх. З непахіснай
рашучасцю і актыўнай воляй давайце абнавім сваё
жыццё, узмацнім свае поспехі і будзем выходзіць у сабе
.добрыя звычкі і высакародныя якасці

Бог — мая сіла, і я не веру ні ў якую іншую сілу
Змагайцеся ў жыццёвых бітвах і ідзіце да канца,
ніколі не здаючыся. Ніколі не кажыце: «Я не магу знайсці
шлях, таму перастану спрабаваць». Прасіце парады, калі
вы зрабілі памылкі, але ніколі не спыняйце спробы.

Многія прымаюць паразу, сутыкаючыся з перашкодамі.

Тыя, хто церпіць няўдачу, павінны мець зносіны з
паспяховымі людзьмі, а не з няўдачнікамі. Будзьце
поўныя рашучасці дасягнуць поспеху; няхай гэта будзе
.вашай жыццёвай філасофіяй

Кожны дзень мы павінны ўмацоўваць сваю фізічную
сілу, павялічваць сваю разумовую сілу і пазнаваць сваё
сапраўднае "я" праз медытацыю, здаровае мысленне і
пазітыўную, прадуктыўную працу, якая прыносіць
.карысць целу, розуму і духу разам

Калі вы хочаце выпрацаваць добрую звычку або
пазбавіцца ад дрэннай, засяродзьцеся на клетках мозгу,
дзе знаходзяцца механізмы розных звычак. Каб

выпрацаваць добрую звычку, спачатку сядзьце ціха і
.памедытуйце, шукаючы боскага кіраўніцтва
Сканцэнтруйце сваю ўвагу на цэнтры сілы волі ў лбе,
паміж бровамі, і цвёрда замацуйце звычку, якую вы
хоцаце прышчапіць сабе. Калі вы хоцаце пазбавіцца ад
шкодных звычак, таксама сканцэнтруйце сваю ўвагу на
цэнтры сілы волі і цвёрда замацуйце, што ўсе
.паглыбленні, дзе гэтыя звычкі ўкараніліся, сціраюцца
З дапамогай канцэнтрацыі і сілы волі вы можаце
сцерці нават глыбокія барозны ад старых укаранёных
звычак

Паўтарайце сабе зноў і зноў, што ў вас ёсць сіла
волі, каб выкараніць шкодныя звычкі са свайго мозгу.
Лепшы час для гэтай афірмацыі — ранняя раніца, калі
ваша сіла волі і канцэнтрацыя знаходзяцца на піку.
Працягвайце паўтараць сабе, што вы вольныя ад усіх
дыктатаў, і аднойчы вы выявіце — з Божай дапамогай —
што сапраўды вызваліліся ад звычкі, ад якой хоцаце
.пазбавіцца

Чаго б вы ні баяліся, выкіньце гэта са сваіх думак і
пакіньце гэта Богу. Умацуйце сваю веру ў Бога і верце,
што Ён можа вам дапамагчы, і ведайце, што многія
.пакуты вынікаюць з трывогі і хвалявання
Чаму вы павінны пакутаваць зараз, калі тое, чаго вы
баіцеся, яшчэ не адбылося? Паколькі большасць нашых
праблем выклікана страхам, калі мы прыбярэм страх са
свайго жыцця, мы адчуем сябе свабоднымі, і
.выздараўленне наступіць імгненна

Кожную ноч, перад тым, як легчы спаць,
сцвярджайце сабе, што Бог з вамі, абараняе вас і назірае
за вамі. Уявіце сабе Яго ахоўнае святло, якое акружае
.вас з усіх бакоў, і вы адчуеце Яго цудоўную абарону

У гэтай касмічнай п'есе людзі ўсіх рас разыгрываюць
.драму жыцця на сцэне часу

Мы павінны разумець сэнс жыцця, не
зацыкліваючыся на сваіх часовых ролях і не
засяроджваючыся на іх. Наша разуменне жыцця часта
скажонае і памылковае, таму што мы глядзім на яго
вачыма эгаізму і абмежаванай перспектывы; калі б мы
глядзелі вачыма духу, мы б убачылі рэчы зусім з іншага
.пункту гледжання

Калі мы адкрываем вока мудрасці, мы бачым
усеабдымнае святло Бога, і ў гэтым святле мы
ўспрымаем сваю духоўную прыроду, якая з'яўляецца
адлюстраваннем прыроды ўніверсальнай свядомасці,
.што пранізвае ўсе часціцы і часткі Сусвету
Духоўныя ісціны акружаюць нас, стукаючы ў дзверы
нашых заплюшчаных вачэй, заклікаючы бачыць святло
замест цемры, дзейнічаць з мудрасцю, а не з невуцтвам,
напаўняць нашы сэрцы любоўю, а не нянавісцю, і
супрацоўнічаць у стварэнні міру і прынясенні багацця і
бяспекі ў наш свет. Калі мы зробім гэта, невуцтва знікне,
знікнуць свецкія адрозненні, мы ўбачым адзінства ў
.разнастайнасці і будзем больш у гармоніі з боскай воляй
Нашы адносіны з Богам не халодныя ці без любові,
як паміж працадаўцам і супрацоўнікам. Мы — Яго дзеці, і
Ён пастаянна клапаціцца пра нас; Ён заўсёды слухае
нас. Мы — неад'емная частка Яго быцця, і нашы
адносіны з Ім жывыя і яркія. Ён даў нам невычэрпнае
багацце любові, разумення, праніклівасці, добрай волі і
духоўнай сілы, але большасць з нас змарнавала гэтае
.багацце ні на што
Бог хоча, каб мы жылі ў бяспецы, міры і сяброўскім
супрацоўніцтве, як належыць членам высакароднай і
любячай сям'і, але прагнасць і эгаістычныя разлікі
прараслі і ўкараніліся ў душах людзей і выклікалі падзел
.у сям'і

Бог хоча, каб мы былі гаспадарамі, але мы самі
вырашылі быць рабамі. Чалавецтва далёка адышло ад
свайго нябеснага дому і страціла ўнутраны рай
адчування блізкасці да Бога і блізкасці да нас, і яно не
змога вярнуць гэты рай без асабістых намаганняў. Бог
стварыў нас па Свайму вобразу, але гэтая праўда
.выслізнула з нашых розумаў

Мы паддаліся ілюзіі, што наш лёс — гэта цяжкасці, а
наш лёс — знішчэнне, і мы павінны разарваць заслону
ілюзіі кінжалам мудрасці, каб убачыць светлую праўду
.за заслонай

Бог адорваў мяне шчасцем на працягу ўсіх гэтых
доўгіх гадоў майго жыцця. Незалежна ад таго, бачаць
людзі ўсмішку задавальнення на маім твары ці не,
боская радасць заўсёды са мной і ніколі не пакідае мяне.
Вялікая рака асалоды няспынна цячэ пад пяском маёй
свядомасці і вырываецца, як благаслаўлёныя крыніцы,
.што паліваюць сады майго жыцця

Ні раптоўныя жыццёвыя ўзрушэнні не парушаюць
майго спакою, ні прывід смерці не можа адабраць
.духоўнага шчасця, якое я адчуваю

Было цяжка зрабіць гэты стан пастаянным і
нязменным, але плады духу, якімі я цяпер карыстаюся і
дзялюся з іншымі, вартыя ўсіх намаганняў, якія я ўклаў у
.гэта

Я думаю і дзейнічаю, кіруючыся боскім духам. Грошы
ніколі не былі маёй мэтай у жыцці, а хутчэй служэнне
маім братам і сёстрам па чалавецтве. Таму Бог адчыніў
мне шмат дзвярэй добра, каб я мог падтрымліваць сябе і
выконваць сваю місію. І кожны раз, калі мне патрэбна
.дапамога, Бог неадкладна яе дае

Маё адзінае жаданне — служыць табе, і таму я тут
Божая сіла дзейнічае і ў вашым жыцці. Вы адчуеце
гэтую праўду на сабе, калі ваша вера ўмацуецца і вы

зразумееце, што сапраўднае багацце паходзіць не ад
.матэрыяльнага поспеху, а ад Усявышняга
Кожная хвіліна, праведзеная з Богам, будзе вам на
карысць, і ўсё, што вы зробіце з любові і каб дагадзіць
.Богу, будзе запісана для вас у вечных летапісах
Адыдзіце ў адзіноту сваіх глыбокіх думак і
атрымлівайце асалоду ад спакою, які выцякае з фантана
цішыні

Калі мы сеем добрыя ўчынкі, мы пажынаем радасць і
дабраславенне, а калі мы сеем дрэнныя ўчынкі, мы
.пажынаем розныя тыпы і ступені крызісаў і праблем
Кожны добры ўчынак падобны да кіркі, якой мы
капаем у глебе свядомасці, каб адкрыць крыніцу
боскай радасці

Навучыцеся агунацца ў мора самааналізу і
даследаванняў, няхай гэта будзе звязана з добрымі
кнігамі, верай, праблемамі, філасофіяй ці ўнутранай
радасцю, усведамляючы, што звычайная [сузіральная]
.адзінота — гэта цана сапраўднага шчасця
Нягледзячы на тое, што жыццё здаецца
непрадказальным, капрызным і таямнічым, поўным
сумневаў і ўсялякіх праблем і ўзрушэнняў, мы застаемся
пад пастаяннай абаронай Бога. Мы не павінны
перабольшваць ці губляць самавалоданне перад
абліччам падзей, бо калі мы дазваляем паніцы апанаваць
намі, мы даем уладу злу і паглыбляем яго карані, якія
.растуць і квітнеюць на глебе страху і трывогі
Кожны вечар пытайцеся ў сябе: колькі часу вы
правялі з Богам, колькі вы разважалі, колькі вы
дасягнулі, колькі вы зрабілі для іншых і наколькі вы
?кантралявалі свае жаданні

Нам не варта спадзявацца знайсці трывалае шчасце
і спакой у жыццёвых выпрабаваннях; хутчэй, мы павінны
шукаць і адкрываць іх у сабе. Тады, якія б перажыванні
мы ні перажывалі, мы будзем спраўляцца з імі гэтак жа,

як мы глядзім чужыя перажыванні ў фільме, няхай гэта
.будзе прыемна ці балюча

Чалавек можа ператварыць усе свае перажыванні ў
балючыя, няшчасныя выпрабаванні, калі дазволіць гэта
свайму розуму. Ён можа мець добрае здароўе, але не
ўмець ацаніць яго каштоўнасць. Але калі ён захварэе, ён
упакорыцца і ацэніць дабраславенне дабрабыту. Мы
павінны прызнаваць Божую ласку і дзякаваць Яму за
дабраславенні, якія Ён нам дае, не чакаючы
неспрыяльных абставін, каб зрабіць нас удзячнымі і
.прызнаць Яго ласку

Жыццё павінна быць спалучэннем роздуму і
дзеяння. Калі чалавек губляе псіхалагічную раўнавагу,
ён становіцца ўразлівым перад націскам клопатаў, хмар
смутку і пакут болю. А калі ён спрабуе парушыць законы
здароўя, дабрабыту і мудрасці, ён непазбежна будзе
.пакутаваць ад хваробы, беднасці і невуцтва
Мы павінны захоўваць чыстыя намеры, чыстыя
матывы і дзейнічаць так, каб гэта прыносіла нам
душэўны спакой, і не дазваляць жыццёвым абставінам
.парушаць наш спакой і разбураць наша шчасце

Сумныя сэрцы і разбітыя думкі вабяць мяне,
незалежна ад таго, як далёка яны знаходзяцца
Пашырыце межы вашага зіхатлівага царства любові,
паступова ўключыўшы ў яго сваю сям'ю, сваіх суседзяў,
сваю супольнасць, сваю краіну і ўсе свядомыя краіны і
.стварэнні

Мы таксама павінны ўмацаваць свой інтэлект і
адкінуць цяжар інтэлектуальнай і маральнай слабасці,
атрыманай у спадчыну з гадоў і пакаленняў. Гэтыя
прымешкі павінны быць спалены ў агні абноўленай
рашучасці і прадуктыўных дзеянняў. З дапамогай такога

канструктыўнага падыходу сапраўды адданы чалавек
.можа дасягнуць гарызонтаў вызвалення і свабоды
Актыўуйце бясконцую сілу ўнутры сябе, каб вы маглі
сыграць сваю прэстыжную ролю на жыццёвай сцэне
Як толькі чалавек пачынае пакланяцца маёмасці,
грошам, славе ці чаму-небудзь яшчэ, акрамя Бога,
няшчасце становіцца яго доляй. Тыя, хто засяроджвае
ўсю сваю ўвагу на гэтых рэчах, на самой справе
пакланяюцца ім, і таму яны не набліжаюцца да Бога, а
хутчэй аддаляюцца ад Яго. Але тыя, хто разважае пра
Бога, медытуе пра Яго і мае зносіны з Ім у сваіх сэрцах,
набліжаюцца да Яго і адчуваюць унутраную радасць у
.сваёй ціхай еднасці з Ім
Толькі Бог здольны ажыццявіць чалавечыя мары і
надзеі на трывалае шчасце. Таму нішто не павінна
.займаць месца Бога ў сэрцы
Існуюць святыя сімвалы, якія могуць дапамагчы
шукальніку ўспомніць Бога і наблізіцца да Яго. Аднак,
калі чалавек пачне пакланяцца гэтым сімвалам, іх шкода
перавысіць карысць. Пакланенне павінна быць
накіравана толькі да Бога, бо нішто іншае не
.заслугоўвае пакланення
Якой бы ні была прырода рытуальнага пакланення,
яно прымальнае для Бога, пакуль вернік выконвае яго з
духоўным усведамленнем і імкненнем да Яго. Аднак
многія людзі не разумеюць сутнасці пакланення, і іх
думкі і сэрцы адцягваюцца ад Бога да рытуалаў, таму
яны не атрымліваюць вялікай карысці ад свайго
.пакланення
Сапраўдныя вернікі не дазваляюць сваёй свядомасці
абмяжоўвацца якім-небудзь вобразам ці формай, але
яны з найглыбейшай любоўю і поўнай увагай
засяроджваюцца на боскім духу, які стаіць за ўсімі
.вобразамі і формамі

Бог абсалютны і бясконцы, і ніякі вобраз ці статуя не
могуць Яго ўтрымліваць

Можна сказаць, што Бог праяўляе сябе ў кожным,
хто шчыра любіць Яго і знаходзіцца ў гармоніі з Ём, таму
што Ён прысутнічае ўсюды і таму прысутнічае ў кожным.

Аднак не кожны мае здольнасць праяўляць боскую
прысутнасць. Сонца аднолькава свеціць як на вугаль,
так і на алмаз, але алмаз прымае і адлюстроўвае
.сонечнае святло, у той час як вугаль не можа

Падобным чынам, усе людзі пагружаныя ў Божае
святло, але толькі некаторыя здольныя прыняць гэтае
святло і адлюстраваць яго ў сваіх думках і дзеяннях. Для
гэтага яны павінны ачысціць сябе праз медытацыю і
.выкананне боскіх вучэнняў і заповедзяў

Калі мы вымаўляем імя Бога, мы павінны глыбока і
шчыра ўсведамляць, што мы кажам. Калі б вы маглі
зазірнуць у думкі людзей падчас малітвы, вы б выявілі,
што большасць думае пра ўсё, акрамя Бога, нават калі
яны вымаўляюць Яго імя! Такая малітва бесплэнная і
.нікчэмная

Калі мы молімся, нам варта імкнуцца засяродзіць усе
свае думкі на Богу, а не проста паўтараць Яго
благаслаўлёнае імя, дазваляючы сваім думкам блукаць.

Адна з маіх цётак чытала свае малітвы на малітоўных
пацерках, якія рэдка выпадалі з яе рук. Але аднойчы яна
прызналася мне, што, нягледзячы на тое, што яна
практыкавала гэтую малітоўную звычку на працягу
сарака гадоў, Бог не адказаў на яе малітвы. Нядзіўна! Яе
.«малітвы» былі не больш чым нервовай звычай

Калі мы молімся, мы павінны думаць толькі пра Бога.

Мы павінны імкнуцца быць шчырымі ў сваім пакланенні і
адданымі ў сваіх малітвах. Выкарыстанне малітоўных
пацерак і пастаяннае закліканне імя Бога цалкам
прымальныя, калі практыка ідзе ад сэрца і
падмацоўваецца шчырасцю і сканцэнтраваным розумам.

Аднак з часам гэтая практыка можа стаць
.аўтаматычнай

Мы павінны шаптаць імя Бога ў сваіх сэрцах з тугой і
боскай любоўю; гэта сапраўднае пакланенне, якое
кранае сэрца Бога. Вымаўляць імя Бога з халоднасцю і
блукаючым розумам — гэта блузнерства і непавага. Калі
чалавек моліцца, яго сэрца і розум павінны быць
.напоўненыя любоўю да Бога
О Госпадзе, Ты — боская Палярная Зорка, якая кіруе
мае блукаючыя думкі ў бурлівым моры выпрабаванняў і
.нягод

Практыкаванне канцэнтрацыі розуму праз
вышэйшыя ёгічныя практыкаванні дапамагае наблізіцца
да Бога, найвышэйшай крыніцы велічы і славы, гэтак жа,
.як гэта дапамагае думаць пра Бога і мець зносіны з Ім
Важна прысвячаць адзін дзень на тыдзень духоўным
рэкалекцыям (калі гэта магчыма) для разважанняў пра
Бога і для таго, каб адчуць спакой, мір і ўнутраны
спакой. Час, праведзены такім чынам, стане
заспакаяльным бальзамам ад праблем і трывог, з якімі
.вы сутыкнецеся на працягу астатняй часткі тыдня
Кожнаму трэба праводзіць адзін дзень на тыдзень у
адзіноце або «духоўным рэкалекцыі», каб загаіць свае
эмацыйныя раны і боль. Калі гэты дзень стане днём
спакою, радасці і задавальнення, вы будзеце з
.нецяргпеннем чакаць яго тыдзень за тыднем
Адзінота — гэта цана велічы. Вы будзеце здзіўлены
цудоўнымі вынікамі, якія будуць дасягнуты для вашага
розуму, цела і душы праз гэты духоўны рэтрыт і сувязь з
вашым духам і з Богам. Калі вы імкнецеся да
сапраўднага шчасця, вы павінны акунуцца ў акіян
боскага спакою ранняй раніцай пасля абуджэння, а
.таксама перад сном увечары
Індыйскія мудрацы раяць не толькі адзін дзень
адасобленасці, але і падкрэсліваюць неабходнасць ціхай

медытацыі на працягу чатырох пэўных гадзін кожны дзень. На світанні, перад тым, як устаць і сустрэцца з кім-небудзь, варта атрымліваць асалоду ад спакою і пачуцця міру. У поўдзень варта супакоіць розум перад абедам і зноў атрымаць асалоду ад перыяду спакою перад вячэрай. Нарэшце, перад тым, як легчы спаць .увечары, варта зноў увайсці ў стан спакою
Тыя, хто старанна захоўвае цішыню падчас адзіноты

і на працягу гэтых чатырох штодзённых перыядаў, абавязкова адчуюць гармонію з Богам. Тыя, хто не можа захоўваць усе гэтыя перыяды, павінны прысвяціць гэтаму хаця б ранішнія і вячэрнія гадзіны. Робячы гэта, іх жыццё зменіцца да лепшага, і яны адчуюць сапраўднае .шчасце; вопыт — найлепшы доказ

Калі вы будзеце працягваць выпісваць і падпісваць чэкі, не ўносячы дастаткова сродкаў на свой банкаўскі рахунак, вашы грошы скончацца. Тое ж самае тычыцца і вашага жыцця. Без рэгулярных унёскаў спакою на ваш рахунак жыцця ваша энергія вычарпаецца, ваш спакой знікне, а ваша шчасце выпарыцца. Карацей кажучы, вы ў рэшце рэшт пацерпіце ад эмацыйнага, псіхічнага, фізічнага і духоўнага банкруцтва. Але глыбокае штодзённае разважанне пра Бога папоўніць ваш .эмацыйны рахунак

Набожны шукальнік штодня медытуе, размаўляючы з Богам з усёй любоўю і тугой свайго сэрца, молячы Яго адкрыцца. Калі вы любіце Бога і прагнеце адчуць Яго прысутнасць, вы павінны пагрузіць свой розум і цела ў Яго спакой, і жыццё ўсміхнецца вам, а вашы справы .палепшацца ў многіх адносінах

Спакойны чалавек рэдка памыляецца і дамагаецца поспеху там, дзе тысячы іншых церпяць няўдачу
Тыя, хто не думае пра Бога і не клапаціцца пра Яго, упадаюць у дэпрэсію і няшчасце. Яны становяцца .раздражняльнымі і ператвараюцца ў хадзячыя машыны

Сонца мудрасці і спакою ўзыхдзе на небе спакою і
будзе ахінаць вашу істоту сваімі гаючымі праменьнямі,
пакуль вы будзеце прыкладаць духоўныя намаганні і
.аддаваць Богу першае месца ў сваім сэрцы
Адзін месяц свеціць ярчай за ўсе зоркі разам узятыя.

Сонца, якое здаецца маленькім, рассеівае цемру з
прасторы, у мільёны разоў большай за яго самога.
Падобным чынам, добры чалавек, проста існаваючы ў
свеце, выпраменьвае вібрацыі, якія супрацьдзейнічаюць
і нейтралізуюць вялікую колькасць вібрацый, якія
.выпраменьваюць злыя людзі

Дзень роздуму павінен быць таксама днём
псіхічнага і фізічнага адпачынку і культывавання
ўнутранага спакою. Любая дзейнасць, якая прыносіць
мудрасць і спакой, з'яўляецца благаслаўлёнай
.дзейнасцю ў гэты дзень

Што да павагі да бацькоў, то святыя кнігі
рэкамендуюць добра ставіцца да іх: «Шануй бацьку
.«твайго і маці твайго» і «Будзь добры да бацькоў
Бацькоў трэба шанаваць як прадстаўнікоў Бога, які
даў ім дар стварэння чалавецтва. Маці — увасабленне
чыстай любові Бога, бо любячая маці даруе там, дзе
ніхто іншы не даруе. Бацька — праява мудрасці Бога і
.абаронца Яго дзяцей

Нельга любіць бацьку і маці асобна ад Бога, але як
выраз Яго ахоўнай і мудрай любові Найвышэйшы боскі
дух становіцца і бацькам, і маці, каб дапамагчы дзіцяці;
.таму яго трэба шанаваць у бацьках

Святое Пісанне таксама раіць нам не забіваць дзеля
забойства, бо тады чалавек становіцца забойцам.
Чалавек не павінен пазбаўляць жыцця іншага чалавека ў
момант моцных эмоцый. Аднак, калі блізкія знаходзяцца
пад пагрозай, трэба змагацца, каб абараніць тых, каго
Бог даверыў яму, бо гэта святы абавязак абараняць сваю
.сям'ю і краіну

Што да забароны на пералюб, ідэальнай мэтай
сэксуальнага саюза павінна быць нараджэнне дзяцей,
створаных па вобразу Божаму, і выраз чыстага кахання,
якое адчуваюць муж і жонка, што бачаць Бога адзін у
адным. Тыя, хто жыве выключна на фізічным узроўні, не
зважаючы на сапраўднае каханне ці вышэйшую мэту,
для якой было створана сэксуальнае жаданне,
здзяйсняюць пералюб згодна з гэтай заповеддзю. У
гэтым выпадку яны нічым не адрозніваюцца ад жывёл,
якія задавальняюць свае сэксуальныя патрэбы, а потым
.ідуць сваім шляхам

Бог стварыў гэты творчы імпульс у мужчынах і
жанчынах, каб нараджаць дзяцей і выказваць
сапраўднае ўзаемнае каханне ў шлюбным жыцці, і яго
нельга злоўжываць іншым чынам, а хутчэй ператвараць
.у святую дзейнасць і веды

Калі вы зможаце кантраляваць і размеркаваць
сэксуальную сілу ў сваёй істоце, вы зможаце развіць
выдатныя разумовыя здольнасці да пісьма, малявання
або раскрыцця схаваных талентаў у незлічоных іншых
.спосабах

І калі вы нарэшце зможаце кантраляваць і духоўна
трансфармаваць творчую дзейнасць, вы адчуеце вялікі
спакой, вялікую любоў і ўсё большую духоўную радасць
Святыя і духоўныя лідэры, якія духоўна змянілі сваю
сэксуальную актыўнасць, — гэта волаты, здольныя
здзяйсняць дзіўныя і ашаламляльныя падзвігі ў свеце і ў
.эзатэрычным пошуку ісціны

Такім чынам, найвышэйшае прымяненне
сэксуальнага цягі — гэта павышэнне яго сілы, гэта
значыць накіраванне яго энергіі на вышэйшую мэту, каб
праявіць мудрасць, высокія ідэалы і духоўныя
прынцыпы. Нельга атрымліваць задавальненне ад
сэксуальных думак або жадаць забароненага. Калі
дасягнуты такі самакантроль, чалавек будзе мець

цвярозае ўяўленне пра сэксуальны акт і яго вышэйшую
.мэту

Быць рабом сэксуальных спраў азначае страціць
здароўе, самакантроль і інтэлектуальны спакой, а
значыць, усе элементы шчасця, якія патрэбныя
.чалавеку

Святыя кнігі таксама заклікаюць нас не красці. Калі

б група з тысячы чалавек крада адзін у аднаго, у
кожнага было б 999 ворагаў. Таму нельга парушаць
правы іншых, а таксама захопліваць іх зямлю, мір,
каханне, годнасць або якія-небудзь іх матэрыяльныя ці
духоўныя рэчы. Калі вы не адчуваеце жадання ўзяць
тое, што не ваша, тое, што вам трэба або чаго вы
жадаеце, прыйдзе да вас. Крадзеж спачатку ўзнікае ў
розуме, калі чалавек пачынае зайздросціць іншым.

Насенне зласлівых жаданняў павінна быць выкарчавана
з розуму. Духоўны альтруізм — гэта шлях. Тады чалавек

натуральным чынам прыцягне багацце, і
дабраславенне пацячэ да яго з крыніц, якія ён ведае, і
крыніц, якія ён не ведае. Гэта бездакорны боскі закон.

Што тычыцца злодзеяў і эгаістаў, яны праводзяць сваё
жыццё, гонючыся за матэрыяльнымі дабротамі, заўсёды
гледзячы на тое, што маюць іншыя, нават калі іх
.уласныя скарбы перапоўнены золатам

Пакуль свет не адмовіцца ад матэрыяльнага эгаізму,

ён не зможа спазнаць шчасця

Шчасце прыходзіць толькі праз духоўнае
супрацоўніцтва. Яно прыходзіць, калі чалавек адчувае
патрэбы іншых як свае ўласныя і працуе для іншых, як
.той працуе для сябе

Яшчэ адна важная заповедзь — пазбягаць ілжывых

сведчанняў. Нанясенне шкоды каму-небудзь шляхам
скажэння праўды — яшчэ адзін спосаб падарваць
грамадскую згоду. Калі чалавек хоча, каб да яго
ставіліся добра, ён павінен адпаведна ставіцца да

іншых. Заўсёды трэба казаць праўду, але трэба
адрозніваць канстатацыю праўды ад простага
канстатацыі фактаў. Называць кагосьці кульгавым або
сляпым балюча і шкодна; трэба памятаць пра пачуцці
іншых і пазбягаць збянтэжыць іх. Падобным чынам,
раскрыццё праўды, якая здрадзіла б кагосьці без
высакароднай мэты, таксама няправільна. З іншага боку,
нельга хлусіць, каб пазбегнуць праўды; хутчэй, у пэўных
сітуацыях можна маўчаць, каб пазбегнуць
.збянтэжанасці або шкоды іншым

Трэба сцерагчыся зайздрасці, разбуральнай
хваробы, якая раз'ядае спакой душы. Чым больш чалавек
прагне таго, што належыць іншым, тым большым
становіцца яго няшчасце і пакуты. Зайздроснік жыве
неспакойным жыццём, ніколі не ведаючы смаку спакою.
Значна лепш для яго паважаць сябе, спадзявацца на
.сябе і шукаць унутранага духоўнага багацця
Годнасць і ўнутраная каштоўнасць чалавека значна
большыя за ўсё, чаго ён можа жадаць ці прагнуць
валодаць. Бог праяўляецца ў кожным чалавеку такім
чынам, якім ён не праяўляецца ні ў адной іншай істоце.
Іх твар не падобны ні на чый іншы, і іх душа не падобная
ні на чую іншую, бо ўнутры іх ляжыць найвялікшы скарб
.усяго стварэння, і гэты найвялікшы скарб — Бог
Мы хочам, каб наша жыццё ззяла і квітнела добрымі
справамі, было напоўнена радасцю і шчасцем і жыло
.вечна ў памяці тых, хто нас шануе

Калі чалавек мае правільную веру і дзейнічае
адпаведна, ён шчаслівейшы за тых, каму не хапае веры і
.хто не выконвае сваіх абавязкаў у жыццёвай бітве
Здаровая вера і праведныя дзеянні (падмацаваныя
высакароднымі матывамі і добрымі намерамі) заўсёды
прысутнічаюць там, дзе ёсць шчасце, і губляюцца там,
дзе шчасця няма. З гэтага можна зрабіць выснову, што

яны з'яўляюцца двума неабходнымі ўмовамі шчасця, якіх
немагчыма дасягнуць без іх. Тым, хто жадае шчасця,
трэба валодаць толькі гэтымі двума фундаментальнымі
элементамі, якія з'яўляюцца яго краевугольнымі
.каменямі і слупамі

Людзі не могуць кантраляваць, змяняць або сціраць
бясконцыя кампаненты Сусвету па сваім жаданні. Гэтыя
кампаненты складана пераплецены з тканінай
чалавечага жыцця, і людзі не могуць функцыянаваць
асобна ад іх. Аднак людзі могуць кантраляваць свой
розум, каб адаптавацца да гэтых кампанентаў і
.пазбегнуць шкоды ад іх

Нашы продкі былі шчаслівейшымі за нас не таму,
што валодалі большай колькасцю зямных рэчаў і
задавальненняў, чым мы цяпер, ці таму, што менш
сутыкаліся з жыццёвымі праблемамі, а таму, што
валодалі псіхалагічнай раўнавагай, якая давала ім
камфорт, спакой, задавальненне і, карацей кажучы,
.шчасце

Яны не залежалі ад знешніх абставін для свайго
шчасця і не паддаваліся знешнім умовам, якія маглі б
пазбавіць іх яго. Іх пачуцці камфорту, спакою, шчасця і
задавальнення былі натуральнымі, нармальнымі,
здоровымі і трывалымі. Мы таксама павінны развіваць
гэтыя пачуцці, калі хочам мець шчасце. А хто з нас
?гэтага не хоча

Лёс — гэта вынік мінулай свабоды волі або свабоды
выбару. Дзякуючы нашым мінулым практыкам свабоды
волі мы выклікалі і працягваем выклікаць на сябе лёс і
прызначэнне. Аднак мы не звязаны мінулым і не
абмежаваныя назаўжды наступствамі нашых дзеянняў.
Мы можам адмяніць тое, што пасеялі, і сцерці тое, што

напісалі, калі захочам і будзем імкнуцца выправіць свой
.курс і палепшыць якасць нашага ўраджаю
Калі мы выкаранім насенне ўчынкаў з балючымі
наступствамі і пасеем на іх месца насенне, больш
адпавядаючае прыродзе душы, мы абавязкова пажнем
плады шчасця з гэтага добрага насення, пасеянага ў
глебе душы. Мы павінны праяўляць свабодную волю
зараз, цяпер, а не заўтра, калі хочам дасягнуць
.большага шчасця або паменшыць пакуты і боль
Такім чынам, умовы шчасця ляжаць унутры
чалавека, і ўсё, што яму трэба зрабіць, гэта сур'ёзна
разабрацца з гэтым ураўненнем, якое не памыляецца, і
вынікі будуць на яго карысць, калі ён зробіць найлепшую
.ацэнку і справіцца з ёй
О Госпадзе, няхай маё існаванне напоўніцца Тваёй
жыццёвай сілай, маё сэрца — Тваёй суцяшальнай і
спагадлівай прысутнасцю, мой розум — Тваёй мудрасцю,
.а мая душа — Тваёй боскай свядомасцю
У глебе вашых сэрцаў растуць насенне кахання.
Палівайце гэтае насенне водамі ўсеагульнай любові і
.ўсеагульнага спачування
Магутнасць розуму неабмежаваная, і, адпаведна,
калі вы дастаткова глыбока падумаеце пра любую тэму,
вы атрымаеце адказ на любое пытанне, звязанае з гэтай
.тэмай
Калі чалавек прысвячае ўсю сваю працу і дзейнасць
служэнню іншым і выконвае іх з задаволеным настроем,
.то ён сапраўды заслугоўвае ўвагі і ўдзячнасці
Мы не павінны быць аднабаковымі, хутчэй, мы
павінны збалансаваць сваю дзейнасць і расставіць
прыярытэты ў працы і абавязках у залежнасці ад
.важнасці кожнага з іх
Абавязак — гэта дзеянне, якое чалавек выконвае з
радасцю, а не дзеля матэрыяльнай выгады, а духоўны і

маральны абавязак павінен быць на першым месцы ў
жыцці

Кожны чалавек мае невыкарыстаны патэнцыял. Ён
валодае ўсімі неабходнымі моцнымі бакамі. Розум сам па
сабе з'яўляецца найвышэйшай сілай, і яго трэба
вызваліць ад састарэлых і абмежавальных звычак і
.канцэпцый

Уплыў планет і зорак на жыццё чалавека
абумоўлены сіламі прыцягнення і адштурхвання паміж
.планетамі і цэламі чалавека

Злыя думкі вядуць чалавека ў шкоднае асяроддзе,
дзе ён можа выказаць сябе ў адпаведнасці са сваімі
жаданнямі. Аднак чалавек можа змяніць свае думкі і
свядомасць з дапамогай сілы волі, а значыць, і сваё
асяроддзе. Калі чалавек доўга застаецца ў шкодным
асяроддзі, гэта асяроддзе пачынае падсвядома
ўплываць на яго. З часам ён цалкам губляе свабоду
выбіраць здаровае і паўнаўдаснае асяроддзе і
становіцца схільным да негатыўнага ўплыву гэтага
шкоднага асяроддзя. Тыя, хто мае моцную сілу волі,
.наадварот, знаходзяцца ў гармоніі з Богам

Канцэнтраваная энергія розуму

Калі вы факусуеце сонечнае святло праз
павелічальнае шкло на малюсенькай кропцы, яно
выпрацоўвае цяпло, і гэта цяпло можа падпаліць дрэва,
тканіну, паперу і многае іншае. Падобным чынам, калі вы
дакладна факусуеце свой розум, яго канцэнтраваная
энергія можа спаліць карані сумневаў, якія ляжаць у
аснове кожнай няўдачы, і дазволіць святлу мудрасці
.ярка ззяць

Калі розум узгадняецца з Богам, крыніцай усяго
добра і паходжаннем усёй благаслаўлёнай сілы, ён

усведамляе боскую прысутнасць і валодае ўсімі
элементамі поспеху. Гэтыя элементы цесна звязаны з
велізарнай сілай Бога, здольнай ствараць новыя
.магчымасці для поспеху ў любой галіне

Праблемы і цяжкасці ўзнікаюць з-за таго, што
чалавек не ўсведамляе сваіх мінулых учынкаў, учыненых
у пэўны час і ў пэўным месцы. Яго цяперашнія пакуты
вынікаюць з думак і ўчынкаў, якія ён вымавіў, якія
ўкараніліся ў глебе яго свядомасці, прараслі ў расліну і
прынеслі плён, які адлюстроўвае тыя самыя
.характарыстыкі гэтых думак і ўчынкаў

Выпрабаванні і нягоды прыходзяць не для таго, каб
зламаць чалавека ці паралізаваць яго волю, а для таго,
каб прымусіць яго ацаніць веліч Бога і паважаць Яго
законы, праз якія ён можа дасягнуць сапраўднага
шчасця. Бог не пасылае гэтыя жорсткія выпрабаванні,
таму што яны ў першую чаргу створаны чалавекам. Усё,
што патрабуецца ад чалавецтва, — гэта абудзіць сваю
свядомасць ад сну бесклапотнасці і выйсці з цемры
.невуцтва ў святло ведаў

Часцей за ўсё нашы пачуцці абяцаюць нам
мімалётныя задавальненні, але ў рэшце рэшт прыносяць
працяглы боль і пакуты. Аднак сапраўдная цнота і
шчасце мала што абяцаюць, але ў рэшце рэшт даюць
нам чыстую і трывалую радасць. Вось чаму я лічу
ўнутранае, трывалае шчасце сапраўднай радасцю, а
.часовыя пачуццёвыя задавальненні — проста асалодамі

Калі глядзець на Сонца з адлегласці мільёнаў
кіламетраў у космачасе, гэтая велізарная зорка здаецца
.значна меншай за нашу Зямлю
Аднак дыяметр Зямлі складае прыблізна 7 900 міль,
а дыяметр Сонца ў сто разоў большы за зямны. Калі б вы

маглі размясціць нашу планету Зямля непасрэдна перад
Сонцам, яна б выглядала як маленькая кропка ў
.параўнанні з Сонцам

Дапусцім, што магутнае сонечнае поле пашыраецца
і пашыраецца, пакуль яго велізарная маса не паглыне
ўсё блакітнае неба. Неба, якое мы бачым, — гэта толькі
малая частка, сапраўды малюсенькая кропка, прасторы,
.якая пранізвае бясконцы Сусвет

Нават калі б Сонца працягвала пашырацца і
расцягвацца ў космас бясконца, яно ўсё роўна не змагло
.б ахапіць бясконцасць

Касмічная ілюзія малосці і канечнасці абмяжоўвае і
перашкаджае розуму ўспрымаць гэтую касмічную веліч
Адкуль узятая гэтая абсалютная пустэча і дзе яе
?межы

Той, хто не падпарадкоўваецца вымярэнням або
вымярэнням, хто не мае абмежаванняў або паходжання,
ёсць Бог, які ўсюдыісны і існуе ў самых далёкіх кутках
космасу. Ён сярод далёкіх, далёкіх зорак. Гэтак жа, як ён
існуе ў табе і ўва мне, ён свядома ўсведамляе кожную
прасторы, якую займае, незалежна ад таго, малая яна ці
.вялікая

Мінулае невядомае большай частцы чалавецтва, за
выключэннем некалькіх асветленых асоб. Тым не менш,
наша няведанне мінулага таксама нам на карысць. Бо
калі б мы ведалі ўсё, што зрабілі ў гэтым жыцці і ў
папярэдніх жыццях, мы былі б ашаломлены аб'ёмам
нашых учынкаў і цалкам разгублены. Наша воля магла б
нават быць паралізаваная шокам, зрабіўшы нас
няздольнымі працягваць нашы заняткі і пакінуўшы нас
ахвярамі адчаю. Нават у гэтым зямным жыцці
забыўлівасць — гэта дабраславенне ад Бога, якое не

дазваляе нашым думкам і пачуццям быць паглынутымі ўспамінамі пра мінулае, асабліва горкімі і балючымі. На шчасце, боская іскра ўнутры нас пастаянна ззяе надзеяй і жаданнем працягваць бясконцы шлях жыцця. Мы павінны дзякаваць Богу за гэтыя два дабраславенні: .здольнасць забыць мінулае і надзею на будучыню

Не варта рабіць выснову, што лёс ставіць перашкоды на шляху свабоднай волі. Аднак мы павінны рабіць усё магчымае, каб супрацьстаяць негатыўным уплывам, якія большасць людзей прыпісваюць лёсу і прызначэнню, і ажыццяўляць сваю свабоду выбару ў адпаведнасці з нашымі ўнутранымі перакананнямі, пры ўмове, што гэтыя перакананні заснаваныя на цвёрдай веры і ўмацаваныя на боскіх законах, без якіх чалавек не .можа адчуць сапраўднага шчасця

Калі мы пачынаем нейкія дзеянні, нам не варта палохацца неспрыяльных абставін, а наадварот быць максімальна аптымістычнымі, з абсалютнай верай у тое, што нішто не перашкодзіць нам праявіць сваю волю і .рэалізаваць свабоду выбару

Людзі часта падобныя да ліста, які плавае па паверхні ракі, і яны павінны вырвацца з плыні аўтаматычных звычак, якія нясуць іх да вадаспадаў ілюзій і разбурэння. Большасць людзей здаюцца .абыякавымі і дазваляюць плыні знесці іх

Калі нам не ўдаецца дасягнуць сваёй мэты, можна ўскосна прызнаць, што існавалі перашкоды, створаныя намі самімі, якія перашкаджалі нам яе дасягнуць. Мы

павінны настойваць і падвоіць свае намаганні, каб дасягнуць жаданага выніку. Мы таксама павінны пераканаць сябе, што незалежна ад таго, наколькі моцнымі і небяспечнымі могуць быць перашкоды і выклікі, у нас усё яшчэ ёсць сілы, каб пераадолець іх. Нават калі мы церпім няўдачу, нягледзячы на ўсе нашы спробы, няма неабходнасці ў распачы або расчараванні, пакуль мы разумеем, што чалавечая воля мацнейшая за лёс, які створаны намі самімі. Таму мы не павінны спыняць спробы, колькі б разоў мы ні церпілі няўдачу, таму што заўсёды ёсць адчыненыя дзверы. Нам проста трэба працягваць імкнуцца і паўтараць спробы, пакуль поспех не будзе дараваны нам. Бог будзе аказваць нам дапамогу, пакуль мы спадзяемся на Яго і прыкладаем неабходныя намаганні. [Той, хто ідзе шляхам, дасягне пункта прызначэння, а той, хто верыць у Бога, не будзе .расчараваны]

Калі чалавек моцна і настойліва чагосьці жадае, гэтае жаданне ніколі не пакідае яго свядомасці, куды б ён ні пайшоў і якімі б ні былі яго клопаты. Дзякуючы сваёй пастаяннай і нястомнай актыўнасці, гэтае жаданне валодае велізарнай рашучасцю і энергіяй. Гэты ўнутраны шэпт больш магутны і эфектыўны, чым механічнае маленне, якое проста рухае вуснамі. Вось як паводзяць сябе тыя, хто любіць Бога. Яны шапчуць сваю любоў да Яго бесперапынна, іх шчыры шэпт застаецца нячутным на працягу ўсёй іх штодзённай дзейнасці. Гэты шчыры шэпт не адцягвае іх і не супярэчыць іх іншым абавязкам. Па меры таго, як іх жаданне Бога расце, іх любоў да Яго паглыбляецца і ўзмацняецца, пакуль яны не адчуюць Яго прысутнасць і не ўбачаць Яго святло вачыма душы. Яны адчуюць непераадольную .радасць і спакой, які не апісваецца

Бог пасылае нам урокі, неабходныя ў жыцці, каб мы
маглі скарыстацца імі і атрымаць разуменне і вопыт. Той,
хто пазбягае гэтых урокаў, будзе вымушаны іх засвоіць,
.колькі б часу гэта ні зрабіла

Кожнае выпрабаванне — сябар, калі мы з яго
вучымся, і тыранічны дэспат, калі мы марнуем
магчымасць і злоўжываем ёю з нараканнем, крыўдай і
.дрэнным разважаннем

Калі ў нас ёсць добрае разуменне і правільнае
стаўленне да жыцця, яно становіцца прыгожым і
пазбаўленым ускладненняў

-

псіхалагічныя выпадкі

Чалавек не можа вечна заставацца на хвалях
радасці, пагружаным у бурныя воды смутку або
патанаючым у глыбіні нуды. У гэтым свеце супярэчлівых
дваістасцей звычайны чалавек схільны да ўзлётаў і
падзенняў — падымаецца на хвалях шчасця, апускаецца
ў бездань апатыі і кідаецца бушуючымі хвалямі смутку —
.рэдка адчувае які-небудзь іншы стан свядомасці

Дазваляць абставінам уплываць на думкі чалавека
азначае падпарадкоўвацца капрызнаму і пастаянна

зменліваму лёсу. Чалавеку патрэбна псіхічная раўнавага,
і яе можна дасягнуць толькі праз мэтанакіраванае
мысленне і кантроль над сваімі эмоцыйнымі
.здольнасцямі

Нават самыя глыбокія смуткі гоцяцца з часам, таму
няма сэнсу зацыклівацца на горы кожны дзень нашага
жыцця. Пастаяннае перажыванне гора па страце
блізкага чалавека не дапамагае ні яму, ні нам, і нічога не
змяняе. Падобным чынам, культываванне комплексу
непаўнавартасці або пакаранне сябе за мінулыя памылкі
ці няўдачы контрпрадуктыўна; гэта толькі робіць жыццё
.няшчасным і душыць разумовыя здольнасці

Мы не павінны дазваляць сабе трапіць у яму сумнай
руціны, бо гэта псіхалагічны стан, далёкі ад
камфортнага, бо ён парушае псіхалогію і спальвае
.схаваныя здольнасці ў пачы апатыі

Няўдачу трэба выкараніць з каранем, а палі жыцця
трэба араць старанна і рашуча і засеваць насеннем
дабрыні, каб з Божай дапамогай сабраць багаты
.ўраджай

Зрабі тое, чаго ніхто раней не рабіў — тое, што
ўразіць свет. Пакажы, што творчая сіла Бога працуе праз
.цябе

Людзі са спакойным і высакародным тэмпераментам
дапамагаюць зрабіць нашы думкі прывабнымі і
здоровымі. Няцяжка вызначыць, ці чалавек чэрпае сваю

інтэлектуальную ежу з мірнага ці разбуральнага
асяроддзя. Трывога, пакуты і разгубленасць вынікаюць з
зносін з няправільнымі людзьмі, няхай гэта будуць сябры
ці сваякі, што прыводзіць да трывожных думак і
.неспакойнага настрою

Арганізм атрымлівае энергію і актыўнасць з фізічнай
ежы, у той час як магнітная ежа забяспечвае як цела,
так і розум энергетычнымі зарадамі, якія лягчэй
засвойваюцца, чым цвёрдая і вадкая ежа, якую нельга
.лёгка пераўтварыць у жывую энергію

Калі вы можаце ператварыць невуцтва ў мудрасць,
слабасць і кволасць у здароўе і жыццёвую сілу, і
ўпэўнена і смела ісці — нават у адзіноце — па жыццёвых
сцежках, і знаходзіць унутраную радасць у валоданні
жывым і пільным сумленнем, і нязменнай верай у Божую
справядлівасць і перамогу дабра над няправільным і
праўды над ілюзіяй, і калі вы штодня імкнецеся ўзняць
свае думкі на больш высокі і вытанчаны ўзровень, і
валодаеце любячым і ўдзячным сэрцам і добрымі
намерамі ў адносінах да іншых, ваша інтэлектуальнае
харчаванне стане магнетычным, і вы будзеце
прыцягваць да сябе ўсё прыгожае і карыснае — рэчы,
людзей і абставіны, — якія неабходныя для працягу
вашага шляху да берагоў бяспекі і спакою. І, нарэшце,
калі вы прыкладаеце намаганні, каб атрымаць тое, што
вам трэба, і задаволены тым, што дае Бог, вы будзеце
багацейшымі духам і больш задаволенымі, чым тыя, хто
паглынуты свецкімі жаданнямі і прагны да яго
.мімалётных задавальненняў

Спачуванне — гэта мост, які злучае кожную душу з
іншымі душамі. Спачуванне — гэта брама да кожнага
.сэрца

Калі чалавек шукае Бога, які з'яўляецца адзіным
сапраўдным сябрам пасля ўсіх астатніх, становіцца
магчымым усталяваць сапраўднае сяброўства ва ўсіх
чалавечых адносінах — сямейных, братэрскіх, шлюбных і
духоўных. Сяброўства з'яўляецца жыццёва важным
элементам шлюбных адносін, а інтэлектуальная і
эмацыйная блізкасць, пачуццё духоўнага прыцягнення і
сапраўднае каханне павінны быць прыярытэтам. Тыя,
хто не адрознівае сапраўднае каханне ад фізічнага
.прыцягнення, пастаянна расчароўваюцца

Калі шлюб заснаваны на высокіх ідэалах і ўзаемнай
павазе, ён становіцца шчаслівым і паспяховым саюзам
паміж двума любячымі і ўзаемна актыўнымі душамі, якія
палягчаюць жыццёвыя цяжкасці адзін аднаго і
развейваюць клопаты жыцця, звязаныя з узаемнай
.эмпатыяй і сяброўскім разуменнем

Ніхто не можа кантраляваць мяне ці адабраць маю
волю, калі я не дазволю думкам і дзеянням іншых
.уплываць на мяне

Калі вы абмяжуеце сваё мысленне матэрыяй, вы
будзеце бачыць усё з матэрыяльнага пункту гледжання.
Але як толькі вы падымеце сваю свядомасць да стану
духоўнага ўсведамлення, вы ўбачыце пранікальны паток
Божага святла, які цячэ па-за ўсю матэрыю, і вы будзеце
.бачыць усё з духоўнага пункту гледжання

Госпадзе, я разумею, што ў мяне ёсць бясконцая
магчымасць даследаваць свае здольнасці і адкрыць свой
духоўны патэнцыял. Сёння я напоўнію свае думкі
аптымізмам і адхілюся ад непрыемных перажыванняў. Я
буду практыкаваць тое, што будзе падтрымліваць маё
.цела, розум і дух збалансаваным і гарманічным чынам

Я замяню матэрыяльныя прывязанасці больш
высокімі памкненнямі
І я зразумею, што верны дух заўсёды са мной

Танец жыцця і смерці заўсёды прысутнічае, але я
вызваляю сябе назаўжды, захаваўшы сваю духоўную
ідэнтычнасць. І калі я сутыкнуся з бурамі выпрабаванняў
і нягод, я адплыву ў сваёй духоўнай лодцы па моры
.жыцця да бяспечных, боскіх берагоў

Калі я працую і ствараю, я памятаю, што Бог працуе
праз мяне. Ён — Гасподзь сусвету, і я магу злучыцца з Ім
.праз глыбокае сузіранне Яго

Мой любімы Божа, я разумею, што мае думкі
прынясуць мне альбо няўдачу, альбо поспех, у
залежнасці ад таго, якая ідэя наймацнейшая ў маім
жыцці, і я паспрабую памятаць, што Ты працягваеш
.Сваю руку дапамогі і рыхтуеш шлях для майго поспеху

Калі мяне абрынуцца няшчасці і няшчасці, я збяруся
з сіламі і ўмацую рашучасць пераадолець іх. Я буду
шчырым і сумленным у сваіх адносінах з усімі і буду

распаўсюджваць думкі любові і добрых пажаданняў.
.Тады Бог падтрымае мяне Сваёй сілай і мудрасцю

Духоўныя хваробы і іх лячэнне
Майстар Парамаханса Ёгананда

Паспрабуйце ўявіць сабе групу чалавечых фігур, якія
:непрапарцыйныя і негарманічныя
Адзін з маленькай галавой памерам з нут і вялікім
!целам памерам з вярблюда
У іншага ж рука магутная, як у Самсона ці Геракла, і
!цела, як у карліка
А ў трэцяга — галава вялізнага слана і цела
!хударлявай мышы
Хіба гэтая сцэна не будзе для вас дзіўнай і
ўражлівай, альбо сумнай і шкадуючай, калі вы раптам
убачыце натоўп гэтых істот дзіўнага і несумяшчальнага
?складу

А цяпер уявіце сабе іншую групу людзей, якія маюць
нармальную форму і знешні выгляд, але з'яўляюцца
.псіхічна неўраўнаважанымі і псіхалагічна знявечанымі
Гэтак жа, як адзенне хавае раны, язвы і іншыя
фізічныя дэфармацыі, гэтак жа моцнае, здаровае цела і
прыгожы, зіхатлівы твар хаваюць многія сур'ёзныя
псіхічныя захворванні і прыроджаныя дэфекты
Калі б вы сустрэлі вялікі натоўп звычайных людзей,
якія вылучаюцца элегантнай знешнасцю і добрым
здароўем, і калі б вы змаглі пранікнуць у іх разумовыя
целы сваім духоўным зрокам, здзіўленне было б
ашаламляльным, і вас мог бы ахапіць глыбокі смутак ад
.таго, што вы адкрыеце
Вы можаце назіраць за іх ментальнымі целамаі
:наступным чынам

Розум прадстаўлены галавой, пачуцці і пачуцці —
тулавам, а воля — рукамі і нагамі, усе з якіх анамальныя,
.хворыя і дэфармаваныя

Вы ўбачыце, што ў некаторых маленькая галава з
недаразвітай мудрасцю, якая сядзіць на млявым целе,
апухлым ад эгаістычных амбіцый і пачуццёвых жаданняў
Вы таксама выявіце, што ў некаторых людзей цела
пазбаўлена пачуццяў і жыццёвай сілы, нягледзячы на
.тое, што ў іх добра развітая, функцыянальная рука
Іншыя могуць валодаць вялікім творчым мозгам, але
іх эмпатыя і эмацыйныя здольнасці затрымкаюць і
атрафуюцца. Ёсць і іншая катэгорыя людзей, якія маюць
нармальную фізічную і псіхічную канстытуцыю, але чыя
сіла волі і самакантроль альбо слабыя, альбо
.паралізаваныя

І спіс назіранняў можна працягваць бясконца! Хай

!жыве ваш дом доўгіх гадоў

Такія незлічоныя псіхалагічныя скажэнні ў
ментальных целах, якія недастаткова развітыя ў
некаторых аспектах і занадта развітыя ў іншых,
сапраўды прысутнічаюць — хоць і схаваныя — у людзей.
Яны прычыняюць ім псіхалагічны боль і перашкаджаюць
праяўляць свае таленты і здольнасці так, як яны павінны
.быць праяўлены

Разгляд некаторых псіхалагічных захворванняў тут

можа дапамагчы вызначыць асноўныя прычыны ўсіх
чалавечых праблем, каб яны сталі хаця б вядомыя ўсім,
хто ад іх пакутуе, нават падсвядома, каб яны маглі
зразумець прыроду гэтых дэфектаў, іх сімптомы і іх
ціхае пранікненне ў псіхіку, каб яны маглі адбіваць іх
.паўзучае разбурэнне спакою і шчасця
духоўная меланхолія

Гэтая хвароба распаўсюджана сярод тых, хто
інтэлектуальна і фізічна неактыўны пад падставай
глыбокай паглыбленасці ў духоўныя справы. Гэтыя

хворыя людзі грэбуюць асноўнымі і другараднымі
абавязкамі матэрыяльнага жыцця пад выглядам
служэння Богу, тым самым адкрываючы сябе для
Сатаны, які можа нанесці ім сур'ёзную шкоду. Яны
пакутуюць ад песімізму і адсутнасці ўдзячнасці за ўсё
карыснае або прыгожае вакол іх. Гэта заразная хвароба,
і ўсе, хто мае духоўныя памкненні, павінны асцерагацца
яе і вызваляцца ад яе, пастаянна падтрымліваючы сваю
жыццёвую сілу і моцны імунітэт праз пазітыўнае
мысленне, аптымістычны погляд на жыццё і здаровую,
.прадуктыўную працу

духоўнае нястраўнасць
Гэта адбываецца ў выніку выпадковага
(праглынання), гэта значыць хуткага праглынання
вялікай колькасці гатовых псіхатропных прэпаратаў,
зарэгістраваных пад бліскучымі назвамі і прадстаўленых
у выглядзе падрабленых духоўных кніг і ўрокаў
«духоўнымі лекарамі», дасведчанымі ў мастацтве
.шарлатанства і чарадзеяства

Гэтая хвароба не толькі забівае духоўны голад да
пазнання праўды, але і разбурае здольнасць адрозніваць
добрае ад дрэннага, карыснае ад шкоднага
Той, хто пастаянна паглынае тэалагічныя ідэі і
сілкуецца ўсім, што трапляе яму ў рукі, не толькі
пераядае, але і спажывае атрутныя ідэі разам з
карыснымі, выклікаючы ў сябе інтэлектуальную
.нястраўнасць і тым самым павольную духоўную смерць
Празмернае і бесперапыннае вывучэнне розных
духоўных і філасофскіх ідэй без разважлівасці або
намаганняў засвойваць і вывучаць іх праз асабісты
 вопыт, каб пераканацца ў іх слушнасці, у рэшце рэшт
спараджае сумневы, апатыю і недавер да ўсіх духоўных
.прынцыпаў і законаў
Захапленне і апантанасць

Тыя, хто пакутуе ад гэтай хваробы, живуць
марнаваным, бессэнсоўным жыццём, таму што ў іх
занадта шмат грошай і часу, і таму што ім не хапае мэты
.і правільнага разумення жыцця
Гэтымі людзьмі кіруюць іх жаданні; яны робяць усё,
што прыходзіць ім у галаву і падабаецца. Яны
напаўняюць сваё жыццё таннымі, дробязнымі раманамі,
сэнсацийнымі фільмамі і павярхоўнымі, бессэнсоўнымі
забавамі. Яны не разумеюць, што пакутуюць ад гэтай
небяспечнай хваробы, пакуль не перажывуць моцны шок
або нервовы зрыў, гэта значыць, пасля таго, як шкода
.ўжо нанесена
псіхічны холад

Гэты стан мае іншую назву: адчай. Чалавек ніколі не
ведае, калі ён ударыць, і пакутуе ад яго трывожных
сімптомаў, такіх як безнадзейнасць, нецярпімасць,
трывога і нецярплівасць. Што яшчэ горш, ён часта
доўжыцца доўга, і яго ахвяры часта лёгка рэцыдывуюць,
.нават калі лічаць, што хутка ачунялі
Псіхалагічны катар

Гэтая хвароба выклікана засяроджанасцю на
хранічных зямных клопатах. Тыя, хто пакутуе ад яе,
звычайна грэбуюць выкарыстоўваць зброю сваёй сілы
волі і такім чынам пасіўна і пакорліва
падпарадкоўваюцца сваім пастаянным страхам замест
таго, каб мужа супрацьстаяць ім і пазбаўляцца ад іх у
.зародкавым стане

анамальная псіхалагічная прывязанасць
Ахвяры гэтай хваробы становяцца аднабаковымі ў
сваім імкненні да шчасця. Верачы, што шчасце
зключаецца ў назапашванні багацця, дасягненні славы,
валодання здароўем ці ўладай, яны ахвяруюць усім —
здароўем, добрай рэпутацыяй, спакоем, гонарам і
годнасцю — на алтары сваіх палаючых амбіцый. Занадта
позна яны разумеюць, што толькі збалансаванае жыццё,

якое паважае законы прыроды і заповедзі Бога і гарманізуе дзейнасць са спакоем, можа прынесці сапраўднае шчасце і выканаць мэту высакароднага жыцця

Тыя, хто пакутуе ад нездаровых расстройтваў прывязанасці, апантаныя думкамі пра неўтаймаванае жаданне, што прыводзіць да скажонага і перакручанага ўспрымання жыцця. Напрыклад, бізнесмен дасягнуў вялікага поспеху і назапасіў стан, але перш чым ён змог атрымаць асалоду ад свайго багацця, у яго здарыўся нервовы зрыў з-за непераадольных клопатаў і страху, і ён памёр з разбітым сэрцам

Іншыя лічаць, што ўсё дазволена для дасягнення мэты. З-за гэтай блытаніны яны не дасягаюць сваёй сапраўднай мэты і не могуць дасягнуць нават найменшага задавальнення, нават калі валодаюць тым, чаго так прагнулі, таму што чалавечая прырода шырокая і шматгранная і патрабуе збалансаванага развіцця на ўсіх узроўнях

Сляпая духоўная прывязанасць Гэты анамальны фанатызм у дачыненні да пэўных перакананняў вынікае з таго, што людзі трымаюцца за пэўныя меркаванні і ідэі, не падвяргаючы іх сумневу і не вывучаючы, што спараджае ў тых, хто пакутуе ад гэтай хваробы, гнеў і варожасць да любой здаровай духоўнай ідэі або адкрытай і вызваленай думкі. Гэтая ізаляцыя вядзе да бунту супраць Божых законаў, якія праяўляюцца ў інтэлектуальнай эфектыўнасці, матэрыяльным дабрабыце, псіхічным і фізічным здароўі, а таксама любові і павазе да людзей любога паходжання

Прывіццё духоўных прынцыпаў

Паколькі фізічныя хваробы адчувальныя, балючыя і
непрыемныя, яны падштурхоўваюць нас актыўна
супраціўляцца ім, прымушаючы нас спрабаваць
пераадолець іх з дапамогай розных тэрапеўтычных
метадаў, ад фізічных практыкаванняў і здоровага
харчавання да розных лекаў і прэпаратаў. Аднак
псіхалагічныя захворванні, нягледзячы на тое, што
з'яўляюцца першапрычынай усіх чалавечых боляў і
страхаў, не прадухіляюцца і не лечацца з дастатковай
тэрміновасцю і ім дазваляецца сеяць хаос і разбурэнні ў
.нашым жыцці

Педагогі, настаўнікі фізічнай культуры,
прапаганднікі, рэфарматары, лекары і заканадаўцы
змогуць рухаць прагрэс наперад, калі спачатку
навучацца, пачынаючы з сябе, а потым навучаць іншых
правільным спосабам развіцця чалавечай прыроды ў
збалансаванай і гарманічнай манеры, у адпаведнасці з
законамі жыцця і прынцыпамі здоровага існавання. Гэта
сапраўды эфектыўная адукацыя і ўсебаковая чалавечая
.культура, у якіх маюць патрэбу людзі ва ўсім свеце

Навучальныя ўстановы лічаць немагчымым
выкладаць духоўныя асновы ў дзяржаўных школах з-за
ўяўнай блытаніны паміж гэтымі прынцыпамі і рознымі
рэлігійнымі дактрынамі. Аднак, калі б гэтыя ўстановы
засяродзіліся на ўніверсальных прынцыпах міру, любові,
служэння, веры, адкрытасці і прыняцця іншых — якія
з'яўляюцца трывала ўкаранёнымі духоўнымі канстантамі
— і распрацавалі практычныя метады ўкаранення гэтых
прынцыпаў у ўрадлівую глебу дзіцячых розумаў і душ,
можна было б знайсці разумнае і прымальнае рашэнне
гэтай меркаванай і ўяўнай цяжкасці. Ігнараваць гэтае
пытанне толькі з-за відавочных цяжкасцей, звязаных з
.ім, — сур'ёзная памылка

Большасць выпускнікоў каледжаў пакідаюць
універсітэт з галавой настолькі цяжкай і апухлай ад кніг,

што яны ледзь могуць ісці па жыццёвых сцэжках, бо іх сіла волі і самакантроль амаль паралізаваны занядбаннем і бяздзейнасцю. Таму вы бачыце, як яны дзейнічаюць неабдуманна і дэградуюць, імчацца ў бездань няроўных шлюбай, злоўжываюць сваёй сэксуальнасцю, гоняцца за грашыма і церпяць няўдачы ў кар'еры, таму што не навучыліся правільна валодаць вострым нажом свайго акадэмічна адточанага інтэлекту.

.У выніку яны рэжуць сябе і наносяць сабе шкоду Дзіўна, але многім маладым людзям падабаецца займацца тым, што ў канчатковым выніку прыносіць ім шкоду і боль. Некаторыя звяртаюцца да крадзяжоў і іншых правапарушэнняў, нават злачынстваў, без якіх-небудзь абмежаванняў або стрымлівання. Тыя, хто не прадухіляе распаўсюджванне заганы ў грамадстве, заахвочваюць памылковыя паводзіны некаторых. Кожны чалавек, які валодае сумленнем і сапраўднай верай, павінен быць добрым прыкладам для іншых з пункту гледжання сумленнасці, годнасці і самапавагі. Школы, каледжы, універсітэты і сацыяльныя ўстановы не забяспечваюць дастатковымі навуковымі метадамі для скарачэння злачыннасці шляхам ліквідацыі яе карэнных прычын, якія ў першую чаргу знаходзяцца ў свядомасці Варта таксама ствараць спецыяльныя школы, каб вучыць мастацтву шчаслівага і паспяховага жыцця, развіваць патэнцыял і ўдасканалваць свае самастойныя здольнасці

Такія школы будуць падобныя да садоў і паркаў, дзе растуць і квітнеюць маладыя розумы. Выкладчыкаў трэба старанна адбіраць і забяспечваць супрацоўніцтва бацькоў і грамадства. Гэтыя школы дапамогуць больш эфектыўна фарміраваць асоб. Неабходна памятаць, што духоўнае харчаванне чалавека на ранніх этапах яго жыцця вызначае яго здароўе і здольнасць развівацца ў далейшым

Метады разумовага і фізічнага выхавання, якія
выкарыстоўваюцца ў сучасных школах, несумненна,
карысныя, але ім не хапае духоўнай асновы. Без
.развіцця дабрадзейнага характару рост будзе няпоўным
Навукі фізічнага, разумовага і духоўнага развіцця
павінны выкладацца маладым людзям, розум якіх усё
яшчэ пяшчотны і гнуткі, а здольнасці якіх яшчэ не
.накіраваны пэўным чынам

Пасля ўсебаковай падрыхтоўкі вучні гэтых школ
павінны праходзіць пастаянныя рэфлексійныя экзамены,
і атрыманымі сертыфікатамі будуць добрае здароўе,
добрая рэпутацыя, эфектыўнасць, матэрыяльны і
.духоўны дабрабыт, шчасце, поспех і ўпэўненасць у сабе
Вынікі заключнага экзамену ў канцы гэтага зямнога
падарожжа будуць вызначацца ў адпаведнасці з
агульнай сумай разумовых і духоўных дасягненняў і
сертыфікатаў, атрыманых падчас падэкзаменаў на
.працягу жыцця

Тыя, хто дасягне поспеху ў гэтым апошнім,
найвялікшым выпрабаванні, атрымаюць святое
пасведчанне самадастатковасці і свабоднае, чыстае і
.радаснае сумленне
І дабраславенні, назаўжды запісаныя на старонцы
душы

Гэты рэдкі прыз не будзе пашкоджаны моляю
І рукі злодзеяў не дабяруцца да яго
Ці час сатрэ яго
Ён будзе служыць пашпартам
За ганаровае членства ў групе праведнікаў

Дзе ляжыць шчасце?
**Бог, у Сваёй абсалютнай міласэрнасці, дае нам
Сваю радасць і натхненне
І гэта дае нам сапраўднае жыццё**

Сапраўдная мудрасць

І сапраўднае шчасце

**Сапраўднае разуменне прыходзіць праз усе
разнастайныя перажыванні нашага жыцця**

**Але слава Божая адкрываецца толькі ў
духоўным спакоі, які адчувае душа, і ў шчырай
спробе розуму гарманізаваць з Ім. Там мы стаім
тварам да твару з праўдай. Звонку ілюзіі
неверагодна магутныя, і вельмі мала хто можа
пазбегнуць уплыву знешняга асяроддзя. Свет
працягвае свае бясконцыя складанасці і незлічоныя
выпрабаванні. Голас Бога стаіць за бачным
жыццём, пастаянна кліча нас і размаўляе з намі
праз кветкі, пісанні, наша сумленне і праз усе
прыгожыя рэчы, якія робяць жыццё вартым таго,
каб яго пражыць.**

**Чым больш мы засяроджваемся на знешніх
рэчах, тым менш мы можам адчуць унутраную
славу; і чым больш мы звяртаемся ў сябе, тым
менш знешніх цяжкасцей мы сутыкаемся. Гэта
пастаяннае ўраўненне. Але большасць людзей не
ўсведамляюць гэтай праўды з-за ўплыву свецкага
грамадства, грамадства, у якім яны жывуць, і
шкодных звычак. Грамадства трымае чалавека
пагружаным і заклапочаным павярхоўнымі рэчамі,
не даючы яму разважаць пра глыбейшыя ісціны.**

**Нават духоўныя месцы наведваюць некаторыя
людзі без сапраўднага жадання скарыстацца іх
дабраславёнай атмасферай, таму яны не
атрымліваюць ад гэтых візітаў нічога вартага ўвагі.**

**Той, хто жадае бачыць Бога, знойдзе Яго
ўсюды. Чалавечыя звычкі разбуральныя,
драпежныя і ненасытныя; яны знішчаюць,
руйнаюць і знішчаюць. Чалавецтву пара навучыцца
быць шчаслівым і задаволеным тым, што яно мае.**

Мы не павінны жадаць нічога большага, чым тое, што да нас прыходзіць. Бог шчодры; Ён ведае, што нам трэба, і дае гэта ў належны час. Гэта не значыць, што мы павінны спадзявацца на Бога, не прыкладаючы ніякіх намаганняў. Зусім не. Гэта азначае, што мы павінны рабіць усё магчымае і пакінуць астатняе Богу, які ніколі не пазбавіць нас таго, што нам трэба і што мы заслугоўваем.

Найлепшы спосаб быць вечно шчаслівым — гэта адчуваць прысутнасць Бога. Нашым найвышэйшым жаданнем павінна быць пазнаць Бога і вырашыць быць з Ім. Бог павінен быць першым і галоўным у нашых думках і пачуццях, і мы павінны лічыць Яго наймацнейшай і найбольш трывалай апорай у нашым жыцці.

(Таму трымайцеся моцна за вяроўку Бога, шукаючы прытулку ў Яго)

Бо ён — слуп, калі ўсе іншыя слупы падвядуць цябе

Я прыйшоў да высновы, што адзіная мэта жыцця — пазнаць Бога. Ёсць тыя, хто, магчыма, не перакананы, што пошук Бога — гэта канчатковая мэта жыцця. Але ніхто не можа адмаўляць, што мэта жыцця — знайсці шчасце. І я кажу з поўнай упэўненасцю і пэўнасцю, што Бог — гэта найвышэйшае шчасце. Ён — найвышэйшая асалода. Ён — абсалютная, універсальная любоў. Ён — вечная радасць, якая ніколі не пакідае душы тых, хто знаходзіцца ў гармоніі з Ім. Дык чаму б нам не імкнуцца дасягнуць гэтага ідэальнага шчасця? Ніхто іншы не можа даць нам яго. Мы павінны пастаянна развіваць і падтрымліваць яго ў сабе. Сілы прыроды нястомна імкнуцца даць людзям зямныя задавальненні, але такія мімалётныя задавальненні ў рэшце рэшт

прыводзяць да шкадавання, горычы і раскаяння. Нават самы шчаслівы чалавек, які, здаецца, мае ўсё, усё роўна можа не быць сапраўды шчаслівым. Ён не будзе доўга задаволены зямнымі рэчамі, таму што гэтыя рэчы не спатольваюць яго сапраўдную смагу і не задавальняюць яго духоўны голад.

Матэрыяльныя рэчы даюць толькі фальшывае пачуццё спакою і мімалётнага задавальнення. Свет у цэлым пагражае блытаніне і хаосу, падсілкоўваным эгаістычнымі і прагнымі жаданнямі, якія спараджаюць вайну. Нішто іншае не стварае вайны.

Сапраўдны герой у жыццёвай бітве — гэта той, хто перамагае сябе і свае жаданні. Грошы, слава, пажадлівасць і ўсё, што супярэчыць гэтаму прынцыпу, шкодзяць нашаму спакою і шчасцю. Калі б людзі навучыліся заўсёды думаць з пункту гледжання сапраўдных каштоўнасцей жыцця, яны б знайшлі шчасце, якога шукаюць, але яны адхіляюцца ад сваёй мэты і іх зносіць плынь зямных жаданняў. Я выявіў, што ніякая спакуса не можа адхіліць мяне ад шляху, які я абраў і якім ішоў для сябе.

Я мог бы зачараваць тысячы сілай, якую даў мне Бог, але гэты шлях быў бы для мяне шкодным. У любым выпадку, я не хачу зачараваць тысячы і заваяваць іх розумы. Я толькі хачу бачыць шчырых вучняў, непахісных у Богу. Тыя, хто любіць Бога, атрымаюць асалоду ад гэтых ідэй, а тыя, чыя руплівасць не згасе, адчуюць Божыя благаслаўленні і прысутнасць праз гэтыя вучэнні.

Чалавеку немагчыма падмануць Бога, бо Ён заўсёды побач, ведаючы, што ў іх на ўвазе і чаго яны жадаюць. Калі яны адракуцца ад свету і прагнуць духоўнай гармоніі, Бог прыйдзе да іх.

Калі гэтае жаданне ўкараніцца ў сэрцы таго, хто яго шукае, Бог прыйдзе да гэтага сэрца і напоўніць яго дабрынёй і благаслаўленнем. Адзінае, дзеля чаго варта жыць, — гэта быць у гармоніі з Богам і здабыць Яго ласку. Гэтая гармонія павінна быць вечным заповітам і непарушным абяцаннем (тыя, хто захоўвае Божы завет і не парушае яго).

Кожны жадае большага багацця, чым іншыя. Нават калі ён яго набывае, ён застаецца незадаволеным, адкрываючы, што хтосьці іншы багацейшы. Людзі жывуць у багне саміх сябе выкліканых пакут, якія падсілкоўваюцца ўласнымі жаданнямі. Мы павінны быць задаволеныя тым, што маем. Матэрыяльныя рэчы не прыносяць шчасця; хутчэй, яны часта ўзмацняюць трывогі, клопаты і асцярогі.

Шлях да Бога — самы просты і лёгка шлях, але, нягледзячы на мноства рэлігійных рытуалаў і фармальнасцей, мала хто ідзе ім. Лепш звярнуцца да Бога і прасіць Яго пра тое, што для нас лепшае і найбольш трывалае. Насамрэч, Бог чакае нас, таму што Ён хоча трымаць нас далей ад зла і небяспекі. Ён хоча, каб мы былі з Ім у нашых сэрцах і розумах, таму што танныя тавары гэтага свету не могуць задаволіць чалавечую тугу або запоўніць духоўную пустэчу, якую мы адчуваем глыбока ўнутры. Бог заўсёды гаворыць з намі, але мала хто чуе Яго голас. Гэты ціхі голас часта заглушаецца шумам шумных думак і відавочных жаданняў. Але калі думкі сціхаюць, а жаданні супакойваюцца, мы выразна чуем Божы голас, нават калі ён ціхі і слабы. Сапраўды, Бог робіць усё, каб дапамагчы чалавецтву, адчыняючы дзверы і асвятляючы шляхі, каб мы маглі бачыць, куды нам ісці, каб не

спатыкнуцца і не паслізнуцца. Але большасць людзей не ўсведамляе гэтай праўды.

Я не хачу, каб людзі думалі, што могуць атрымаць веды, проста слухаючы іншых ці чытаючы кнігі. Яны павінны ўжываць тое, што чытаюць і чуюць. Хадзіць у месцы пакланення лепш, чым сядзець дома і слухаць пустыя размовы. Але нават у месцах пакланення трэба адчуваць прысутнасць Бога ў сваім сэрцы і ведаць, як яе перажываць. Эмацыйныя выбухі і рацыянальны аналіз не могуць даць нам ведаў, якіх прагнуць нашы душы.

Калі мы аддадзім сябе Богу і развітаемся з эгаістычнымі жаданнямі, і калі мы будзем упэўненыя, што Бог заўсёды з намі, жыве ў нашых душах і натхняе нас добрымі і высакароднымі думкамі і пачуццямі, мы будзем шчаслівыя і свабодныя, і мы станем сведкамі ўзыходу мудрасці на гарызонце душы.

Уявіце! Праз дзесяцігоддзі наша існаванне будзе марай, і ўсё, што мы робім зараз, стане часткай гэтай мары. Нават найвялікшыя постаці чалавецтва стануць проста плёнам чалавечай свядомасці. Але гэтыя вялікія постаці дасягнулі сваёй канчатковай мэты, таму што яны дасягнулі найвышэйшага ўзроўню і застаюцца жывымі духам, цалкам усведамляючы і ўсведамляючы ўсё, што адбываецца, бо яны аб'яднаны ў боскай свядомасці. Кожны, хто спрабуе гарманізаваць з імі праз іх думкі і вучэнні, непазбежна адчуе іх прысутнасць, атрымае іх дабраславенне і будзе ведаць у глыбіні душы, што ён сапраўды знаходзіцца ў еднасці з імі.

Жыццё — гэта вялікая мара. Але калі вы глядзіце на сваё цела зараз і бачыце, як яно жыве,

вы цалкам пераконваецца ў рэальнасці гэтай мары. Вы думаеце, што павінны набыць тое ці іншае, каб быць шчаслівым. Але колькі б жаданняў вы ні выканалі, вы не знойдзеце шчасця праз іх. Чым больш чалавек набывае, тым больш ён жадае. Жаданні павінны быць адфільтраваны, а жыццё спрашчацца, калі чалавек хоча жыць у камфорце, спакоі і ўнутранай задаволенасці.

У Святым Пісанні гаворыцца, што чалавек, чые жаданні заўсёды імкнуцца ўнутр (да яго душы), — гэта чалавек высокага ўнутранага спакою. У гэтым ён падобны да мора, якое ніколі не змяняецца і не памяншаецца, а застаецца поўным вады, якая няспынна ў яго цячэ. Але чалавек, які стварае дзіркі жаданняў у рэзервуары свайго спакою і дазваляе жыццёва важным водам працякаць і марнавацца, нічога не ведае пра духоўны спакой і ўнутраны шчасце.

Нам патрэбна кіраўніцтва ад тых, хто ведае Бога, хто мае здольнасць мець зносіны з Ім і свядома адчуваць Яго прысутнасць. Прарокі прасілі нас шукаць Бога ва ўнутраным спакоі, у адзіноце душы, дзе жыве верны дух і найвышэйшая духоўная радасць. Асветленыя настаўнікі Індыі таксама падтрымліваюць гэтыя ідэі і падкрэсліваюць важнасць глыбокай медытацыі для ўспрымання Боскага "Я" ў глыбіні душы.

Усё існае — гэта хвалепадобная вібрацыя, накіраваная розумам Бога. Гэтая разумная вібрацыя — Святы Дух, або верны Дух, з якім можна мець зносіны праз малітву і медытацыю.

У цішыні вашай душы і гаі вашага сканцэнтраванага розуму любоўная сувязь з Абсалютам і Бясконцым бясконцая. Але цяжка знайсці Бога, калі мы спачатку гонімся за грашыма.

Мы павінны зрабіць Бога неад'емнай часткай нашага жыцця, і тады ў нас будзе ўсё, што нам трэба ў гэтым жыцці. Той, хто зробіць Бога пастаянным месцам у сваім сэрцы, Бог дасць яму багатую долю дабраславенняў зямлі і неба і адкрые перад ім шырокія гарызонты, дзе ззяюць сонцы мудрасці, асвятляючы яго шляхі і расейваючы цемру вакол яго. Бог — вечны каханы, і няма шчасця для чалавецтва, акрамя таго, калі яно любіць Бога так, як любіць — прынамсі — сваіх самых дарагіх блізкіх, бо без Бога мы б не ведалі сутнасці кахання і не адчулі яго салодкасці.

Мы павінны навучыцца выкарыстоўваць сваю волю і канцэнтраваць свой розум на пошуку Бога ўсім сэрцам. Чалавечыя дзеянні прадыхаваны жаданнямі, і гэтыя звычкі пастаянна прымушаюць нас рабіць тое, чаго мы не хочам рабіць. Сапраўды, чалавек — сам сабе вораг, не ўсведамляючы гэтага. Ён не ўмее сядзець на месцы і не прысвячае час Богу, але прагне шчасця і гарантаванага ўваходу ў Рай без затрымкі. Святы досвед нельга дасягнуць, проста чытаючы кнігі, слухаючы пропаведзі або здзяйсняючы добрыя справы. Усё гэта, несумненна, карысна, але недастаткова. Дасягненне Бога патрабуе дбайнай канцэнтрацыі і глыбокага сузірання.

Мы павінны спачатку шукаць Божай ласкі. Мы не можам дагадзіць усім, бо гэта немагчыма. Я стараюся нікога не пакрыўдзіць. Я раблю тое, што магу, і гэта ўсё, што я магу зрабіць. Мая адзіная мэта — дагадзіць Богу. Я выкарыстоўваю свае рукі, каб пакорліва маліцца перад Ім, мае ногі, каб шукаць Яго паўсюль, а мой розум, каб думаць пра Яго і сузіраць Яго цуды. Бог павінен займаць першае месца ў нашых сэрцах, каб мы маглі адчуць

Яго як мір, любоў, разуменне, дабрыню, спачуванне і мудрасць. Гэта, і нічога больш, тое, пра што я прыйшоў засведчыць і расказаць вам.

Акрамя разважанняў, варта падтрымліваць добрую кампанію. Мы павінны гнацца не за людзьмі, а за Богам. Калі вы знойдзеце карысць у гэтых думках, лічыце гэта дабраславеннем ад Бога, бо ўся заслуга належыць Яму. Падзяліцеся імі з іншымі, каб яны маглі знайсці ў іх тое ж самае, што і вы. (А што да ласкі вашага Госпада, кажыце пра яе.) І не забывайце дапамагаць каму-небудзь кожны дзень паводле ваших магчымасцей. Пакуль у мяне ёсць грошы ў кішэні, я не перастану даваць, бо мая невычэрпная і вечна цякучая крыніца — Бог.

Нарэшце, мы павінны пазнаць Бога так, як гэта рабілі вялікія людзі. Гэта магчыма праз сузіранне і асабістыя намаганні.

Аднойчы я ішоў каля скіта, думаючы пра свайго вялікага настаўніка, Шры Юктішвара, які памёр за некалькі гадоў да таго, як я адчуў непераадольную тугу па ім і быў засмучаны, што яго няма са мной, каб атрымліваць асалоду ад прыгажосці і атмасферы скіта. Раптам ён з'явіўся мне з неба і сказаў: «Ты думаеш, што ты адзін атрымліваеш асалоду ад гэтага прыгожага месца? Я атрымліваю асалоду ад яго гэтак жа, як і ты!»

Той, хто шукае адзінства з Богам, павінен імкнуцца да гэтага праз штодзённую практыку медытацыі і любові да Яго, а таксама распаўсюджваць гэтую любоў на ўсіх. Гэта адзіны спосаб пазбегнуць канфлікту. Духоўнае супрацоўніцтва неабходнае. Без сапраўднай духоўнасці няма індывідуальнага або ўсеагульнага шчасця. Святая гармонія — адзінае рашэнне ўсіх

фізічных, фінансавых, сямейных, маральных і духоўных праблем.

Шчасце прыходзіць ад адчування блізкасці да Бога. Чалавецтва замкнула сябе за кратамі невуцтва, і пара вызваліцца з гэтай прыніжальнай турмы. Розум павінен заўсёды быць скіраваны да Бога, незалежна ад абставін, і тады вы адчуеце вялікі спакой і радасць.

Тыя, хто імкнецца да Бога і прысвячае Яму сваё існаванне, падбадзёрвае і асвятляе адзін аднаго, і пастаянна памятае пра Бога, — шчаслівыя ў гэтым свеце і пераможцы асалоды будучага жыцця.

Мір вам

Заслона падымецца і знікне

Кожны з нас створаны па вобразу Божаму. Мы паходзім з Яго боскага Духа, і Яго сутнасць жыве ў нас ва ўсёй сваёй чысціні, славе і неперасягненай асалодзе.

Гэтая святая спадчына — непрыступная крэпасць. Для чалавека асуджаць сябе як грэшніка, які блукае па сцежках граху, — адзін з найвялікшых грахоў з усіх. Бо, робячы гэта, ён асуджае сябе на бездапаможнасць, адчай і няздольнасць падняцца і ўзняцца. Гэта праўда, што чалавек можа здзяйсняць учынкi, якія супярэчаць прыродным і боскім законам, але ён павінен неадкладна змяніць курс і павярнуць на правільны шлях. У сваёй чыстай прыродзе чалавек — гэта святы храм, і боскі Дух .жыве ў ім

Мы павінны заўсёды памятаць, што Бог любіць нас чыста і безумоўна. Але паколькі Ён даў нам абсалютны выбар наблізіцца да Яго ці адварнуцца ад Яго, Ён чакае, пакуль мы выкажам сваё жаданне Яго любові, перш чым .прыйсці да нас

Аднойчы я пачуў ягоны шэпт падчас медытацыі: «Ты
кажаш, што мяне няма з табой, але ты не зазірнуў унутр.

Я ніколі не пакідаю цябе ні на хвіліну. Увайдзі ў храм
душы, і ты ўбачыш мяне. Бо я заўсёды тут, каб прыняць
.«цябе і прывітаць цябе прывітаннем боскай любові
Глыбокая шчырасць неабходная на духоўным шляху,
.у чысціні і праўдзе ўзыходзіць світанак души

Наша чалавечая мудрасць нішто ў параўнанні з
Богам. Адзіны спосаб наблізіцца да Яго — гэта аддаць
.Яму тую ж чыстую любоў, якую Ён адорвае нас
Кожны ў рэшце рэшт знойдзе выратаванне, але тыя,
хто хістаецца на шляху, трапляюць у бездань апатыі.
Абыякавасць перашкаджае нам усвядоміць
надзвычайную важнасць пошуку Бога прама зараз, у
гэты самы момант. Наша вялікая планета Зямля, якая
лунае ў космасе, і наша чалавечая ідэнтычнасць не былі
дадзены нам, каб правесці тут некалькі гадоў, а потым
знікнуць у небыцці. Наадварот, мы павінны глыбока
разважаць і разумець таямніцу існавання. Жыць, не
разумеючы мэты жыцця, — гэта глупства, неразумнасць
і марнаванне часу. Таямніцы жыцця акружаюць нас з
усіх бакоў, і Бог надзяліў нас розумам, каб знаходзіць іх
.рашэнні

У пошуках трывалага кахання я зразумела, што Бог
любіць мяне ўсімі магчымымі спосабамі — Ён любіць
.мяне як маці, бацьку і сябра
Я шукаў таго вечнага сябра па-за межамі ўсіх
.сяброў

І пра таго вялікага закаханага, чый добры і любячы
твар я цяпер бачу, ззяючым, Той боскі сябар ніколі мяне
.не расчароўваў і ніколі не падводзіў
Бог стаіць за ўсім, што існуе. Мы павінны шанаваць і
добрачыліва ставіцца да сваіх бацькоў, але мы павінны

любіць Бога ўсім сэрцам і душой. Мы павінны
ўсведамляць важнасць жыццёва важнай сувязі з Ім, не
.губляючы больш часу

Калі мы спім, мы не ведаем, ці прачнемся мы, ці не.

Мы пакідаем гэтую зямлю адзін за адным, але гэтая
думка не павінна выклікаць трывогі. Калі мы паміраем,
мы пакліканы нарадзіцца зноў на зямлі, пачаўшы новае
.жыццё з таго месца, дзе спыніліся ў гэтым

Я бачу жыццё як утварэнне і растварэнне хваль на
паверхні акіяна. Чалавечая хваля ўздымаецца з паверхні
боскага акіяна пры сваім нараджэнні, а пасля смерці яна
спачывае ў сэрцы Бога. Я зразумеў гэтую ісціну і ведаю,
што ніколі па-сапраўднаму не паміраю, нягледзячы на
смерць цела. Бо незалежна ад таго, адпачываю я ў
акіяне боскага духу ці прачнуўся ў фізічным целе, я
адзіны з касмічным акіянам. Гэтае найвышэйшае шчасце
нельга знайсці ў свеце. У той жа час нам не трэба
ўцякаць у лес у пошуках мэты. Мы можам знайсці Бога ў
гэтых джунглях паўсядзённага жыцця — у глыбіні
.пячоры цішыні

Людзі могуць рабіць шмат памылак, але яны
створаны па вобразу боскага духу. Бог стварыў гэты
ілюзорны свет зямных задавальненняў толькі з адной
мэтай: каб чалавецтва магло зразумець, што гэта ўсяго
толькі касмічная драма, адмовіцца ад ілюзій і любіць
толькі Бога. Гэта праўда, і інакш быць не можа. Чаму Бог
стварыў нас, каб мы любілі членаў нашай сям'і, толькі
каб потым бачыць, як яны адзін за адным адыходзяць ад
нас? Гэтыя падзеі адбываюцца, каб мы ўсвядомілі, што
менавіта Бог сапраўды любіць нас, больш за ўсіх тых,
.каго мы любім

Жыццё — гэта серыя рухомах вобразаў, але гэтую
праўду цяжка зразумець, бо ілюзіі здаюцца рэальнымі, а
рэальнасць — ілюзіямі. Свет знікае з нашай свядомасці

кожную ноч, калі мы спім, магчыма, каб мы зразумелі,
.што фізічны сусвет не рэальны
Гэты ўрок сну прыходзіць не для таго, каб палохаць
нас, а для таго, каб прымусіць нас прагнуць праўды
Божай. Нішто не можа задаволіць душу, акрамя Бога і
Яго любові. Дух Божы — гэта непараўнальная праўда.
Няма такой рэчы, як нерэальнае, і тое, што рэальнае, не
можа быць нерэальным. Мудрыя разумеюць гэтую
.прамяністую праўду

Шмат гадоў нашага жыцця прайшло, і засталіся
толькі гады, тыдні, дні і гадзіны. Навошта марнаваць час
на тое, што не прыносіць карысці? Мы павінны жадаць
мець сувязь з Богам днём і ноччу і быць цалкам шчырымі
ў гэтым жаданні, перш чым адведзены час жыцця
скончыцца, і мы пакінем гэтую зямлю, не зрабіўшы
.нічога значнага

У той самы момант я ўбачыў вялікае святло Бога,
якое ахінула ўсё стварэнне. Якая непераадольная
!радасць! Якое цудоўнае святло
Божа мой, я дзякую Табе і схіляюся перад Табой за
гэтыя багацце дабраславенняў адчування Тваёй
прысутнасці

Благаслаўлення ўсім аднолькава, каб мы маглі
зразумець, што Ты — найвышэйшая праўда ў сусвеце і
што Ты — наша найвышэйшая мэта, акрамя якой няма
.іншай мэты

Мы павінны любіць Яго і размаўляць з Ім кожную
секунду нашага жыцця — на працы і ў адпачынку, у руху
і ў цішыні — з глыбокай малітвай і палаючым жаданнем.

Тады мы ўбачым, як заслона ілюзіі падымаецца і
рассейваецца. Бог з намі ў кожны момант нашага
жыцця. Тыя, хто сузірае Яго і гарманіруе з Ім, бачаць Яго
ў прыгажосці кветак, высакароднасці добрых душ,
узнёслых і высакародных эмоцыях і прыгожых снах.

Нарэшце, Ён выйдзе з-за тоўстых заслонаў, каб сказаць
:кожнаму шчыраму шукальніку

Мы доўга былі паасобку, бо я хацеў, каб ты
добраахвотна даў мне сваё каханне. Я стварыў цябе па
сваім вобразе і чакаў, пакуль ты не скарыстаешся сваёй
.свабодай і не аддасі мне сваё каханне па ўласнай волі

Мы павінны прасіць Бога дараваць нам вечны і
трывалы дар Яго боскай любові. Але хто можа знайсці
гэтага любячага Бога без намаганняў? Калі вы
прыкладаеце 25 працэнтаў намаганняў, астатняе
залежыць ад Бога і вашага духоўнага настаўніка. Я
нічога не прашу для сябе, бо ўся заслуга належыць Богу,
крыніцы ўсяго добра і ласкі. Няхай Яго ласка
суправаджае вас, Яго свядомасць будзе з вамі, і няхай
вы адчуваеце багацце Яго прысутнасці ўнутры вас і
.вакол вас

Бог не адказвае нам адразу, таму што мы
саромеемся паказаць, як моцна мы Яго жадаем. Мы не
павінны баяцца звяртацца да Яго, а лічыць Яго сваім,
сваім Умілаваны, і няспынна шукаць Яго сваімі думкамі,
дзеяннямі, сэрцам і розумам, і мы знойдзем Яго
найвялікшым прытулкам бяспекі і спакою ў гэтым
.існаванні

О Госпадзе, я ахвярую Табе гэты букет добрых душ,
каб яны маглі ўпрыгожыць храм Тваёй прысутнасці.
Суправаджай гэтыя душы, якія з'яўляюцца Тваёй сям'ёй і
Тваімі ўмілаванымі. Мы спяваем Тваё благаслаўлёнае
імя. Развей цемру невуцтва Тваім святым святлом.
Выгані змрок з нашых розумаў прамяністым, бязмежным
святлом Твайго быцця. Мы Тваі, якімі б ні былі нашы
абставіны. Адкрый Сябе нам, о Госпадзе Вялічы і
Шчодрасці. Блаславі кожнага з нас. Прымі шэпт нашых
тужлівых думак і тужлівыя ўдары нашых любячых
сэрцаў. Табе мы прапануем усю любоў, гонар і тугу, бо
.Ты наш Умілаваны і ўсё, што мы маем у гэтым сусвеце

Дабраславі нас Сваёй ласкай. Разбуры сцены
жаданняў, якія аддзяляюць нас ад Цябе. Будзь боскім
Царом, які сядзіць над усімі нашымі памкненнямі. Няхай
святло Тваёй славы распаўсюдзіцца па ўсім велізарным
свеце. Дабраславі ўсіх нас. Напоўні нас водарам Тваёй
прысутнасці. І дазволь нам усё больш усведамляць, што
Ты заўсёды быў з намі, Ты з намі зараз і Ты будзеш з намі
.заўсёды

Дзякуем Табе за ласку і любоў, якімі Ты адарыў Сваіх
адданных паслядоўнікаў, якія прагнуць Тваёй блізкасці і з
нецяргпеннем чакаюць Тваёй прысутнасці. Мы
спадзяемся, што кола Тваіх вучняў будзе пашырацца,
каб мы маглі святкаваць Тваю благаслаўлёную
.прысутнасць і радавацца Тваёй блізкасці
Благаславі нас, каб мы маглі адкрыць свае сэрцы
адзін аднаму і ачысціць свае намеры, каб мы маглі быць
годнымі Тваёй абароны і апекі. Яві сябе ўнутрана і
звонку. Аб'яднай нас усіх, і ў святле гэтай еднасці
.дазволь нам распазнаць Тваё ўнікальнае існаванне
З шчырасцю нашых аб'яднаных сэрцаў і тугой нашых
гарманічных душ мы схіляемся перад Табой, шукаючы
Тваёй дапамогі, кіраўніцтва і пастаяннага ўсведамлення
.Тваёй прысутнасці ў нашых душах
Няхай вечны агонь кахання ярка гарыць у нашых
сэрцах, і няхай мы адчуваем Тваю блізкасць да нас
!цяпер і назаўжды, о наш Госпадзе, о наш Каханы

Найвышэйшае жаданне і разумовыя капсулы
**Вялікая слава Божая Ён ёсць сутнасць праўды і
можа быць знойдзены ў гэтым жыцці У сэрцах
людзей шмат малітваў і просьбаў: аб грошах,
славе, здароўі — малітвы любога кшталту Але
малітва, якая павінна быць першай і найважнейшай
у кожным сэрцы, — гэта малітва аб адчуванні
Божай прысутнасці Ідучы па жыццёвых сцежках у**

цішыні і ўпэўненасці, мы павінны ўсведамляць, што Бог — гэта канчатковая мэта, якая можа задаволіць нас і выканаць нашы жаданні, бо ў Богу ляжыць адказ на кожнае прагненне сэрца

Калі вы не можаце задаволіць жаданне ўласнымі намаганнямі, вы звяртаецеся да Бога ў малітве. Такім чынам, кожная ваша просьба адкрывае схаванае ў вас унутры вас жаданне. Але калі вы знаходзіце Бога, усе жаданні знікаюць, і ўсе жаданні спраўджваюцца.

Зямныя жаданні ўзнікаюць з памылковых уяўленняў пра мэту жыцця. Гэтая зямля не наш сапраўдны дом. Святыя Пісанні кажуць нам, што мы належым Богу, што мы створаны па Яго вобразу і што Яго воля — каб мы вярнуліся да нашага боскага паходжання. Чалавецтва не разумее, што калі яно не вернецца да сваёй боскай крыніцы, яно будзе вымушана змагацца за выкананне незлічоных жаданняў. Уявіце сабе! Гэта праўда, што людзі не могуць не мець жаданняў, і ў тым няма нічога дрэннага. Аднак большасць чалавечых жаданняў перашкаджаюць выкананню найвышэйшага жадання вярнуцца да Бога. Такім чынам, яны шкодзяць чалавечаму шчасцю. Калі чалавецтва не прагне Бога і не знойдзе Яго, яно будзе працягваць гарэць тужой па тым, што, на яго думку, прынясе яму шчасце. Але неадкладнае выкананне ўсіх жаданняў прыходзіць аўтаматычна да тых, хто знаходзіць Бога.

Існуе дзве катэгорыі жаданняў: тыя, якія дапамагаюць нам знайсці Бога, і тыя, якія перашкаджаюць нам знайсці Яго. Напрыклад, калі хтосьці пакрыўдзіць вас, вы можаце адчуць жаданне помсты. Аднак, калі вы пераадолеете гэта жаданне, выкарыстоўваючы вышэйшую і больш

прымальную сілу любові, вы скарыстаецеся тым самым інструментам, які дапаможа вам знайсці Бога. Усе жаданні павінны выконвацца высакародным чынам, бо калі яны выконваюцца свецкімі сродкамі, жаданні памнажаюцца разам з праблемамі і пакутамі. Калі мы навучымся прапаноўваць усе свае жаданні Богу, Ён будзе працаваць над тым, каб выканаць нашы добрыя жаданні і выкараніць нашы шкодныя і разбуральныя. Няма лепшай абароны, чым чыстае сумленне, і няма лепшай абароны ад жыццёвых удараў, чым валоданне высакароднымі і ўзнёслымі жаданнямі.

Калі мы ўсведамляем, што дасканалы вобраз Бога жыве ўнутры нас, усе нашы жаданні выконваюцца. У гэтай святой свядомасці, якая пераўзыходзіць усе зямныя скарбы і багацці, вы не пахіснуецеся, нават калі вам будзе дадзены ўвесь свет. Ні пахвала, ні дакор не выклікаюць у вас гонару, ні віно не пашкодзяць вам, бо вы адчуеце Божую радасць у сабе, і гэта будзе найважнейшым меркаваннем у вашым жыцці.

Мы павінны перш за ўсё прасіць Бога кіраўніцтва ў нашых спробах дасягнуць нашых законных жаданняў, і гэта найлепшы спосаб атрымаць адказы на ўсе нашы малітвы. Але маленні павінны быць выдалены з малітвы. Стары спосаб малітвы павінен змяніцца, і мы павінны звяртацца да Бога з поўным даверам і непахіснай верай у тое, што Ён чуе нас і задаволіць нашы просьбы. Бог не хоча, каб мы адмаўляліся ад сваёй волі — нават калі мы молімся Яму, — таму што гэтая воля — самы каштоўны дар, які мы атрымалі ад Яго міласэрнай рукі, святое права, якое Ён прызначыў для нас з моманту нашага стварэння.

Натуральна, трэба адрозніваць разумныя і неразумныя малітвы і жаданні. Памятайце, што жаданне — гэта сіла; калі вы трымаецеся за жаданне — добрае ці дрэннае, карыснае ці шкоднае — і засяроджваецеся на ім дзень і ноч, яно ў рэшце рэшт збудзецца. Таму трэба быць асцярожным і пазбягаць шкодных жаданняў, бо яны спраўдзяцца і прынясуць з сабой велізарную шкоду і незайздросныя пакуты.

З часам вы выявіце, што, нягледзячы на выкананне вашых жаданняў, ваша сэрца застаецца пустым, і вы будзеце адчуваць унутраны бунт. Уявіце, што ваша стрававальная сістэма слабая, але вы прагнеце смажанай ежы. Вядома, вы будзеце адчуваць боль кожны раз, калі будзеце яе есці, нягледзячы на задавальненне, якое вы адчуваеце, папесціўшы сябе. І таму вы будзеце адчуваць, што зрабілі памылку. Мудрасць падказвае выкарыстоўваць разважлівасць, каб адрозніваць добрыя і дрэнныя жаданні, і як толькі гэта будзе дасягнута, гэтыя няправільныя жаданні не павінны задавальняцца. Людзі валодаюць унутранай сілай разважлівасці і павінны заўсёды выкарыстоўваць яе, кіруючы сваім жыццём у адпаведнасці з дыктатам сумлення, які з'яўляецца голасам Бога.

Няздзейсненыя жаданні застаюцца ў сэрцы. Якая шкода ў тым, каб хаваць іх там? Вось адказ:

Кожнае жаданне складаецца з пэўных сіл: альбо добрых, альбо злых, альбо абедзвюх. Калі чалавек памірае — няхай Бог змілуецца над ім — гэтыя сілы не паміраюць, нягледзячы на раскладанне і гніенне цела. Хутчэй, яны суправаджаюць душу, куды б яна ні пайшла, у выглядзе канцэнтраваных духоўных капсул. Калі

чалавек адраджаецца ў новым увасабленні, гэтыя капсулы або псіхічныя таблеткі праяўляюцца як паводніцкія тэндэнцыі. Такім чынам, чалавек, які памёр алкаголікам, прыносіць з сабой схільнасць да алкаголю, калі нараджаецца зноў, і гэтая схільнасць захоўваецца, пакуль ён не пераадолее цягу да алкаголю. Гэта датычыцца і іншых рэчаў.

Нават у самых маленькіх дзяцей назіраюцца рысы, набытыя з мінулых жыццяў. Некаторыя дзеці пакутуюць ад моцных істэрык. У іншых бывае кепскі нораў. Вядома, Бог не стварыў іх такімі. Няздзейсненыя жаданні з мінулых жыццяў сфармавалі гэтыя псіхалагічныя схільнасці, і з-за іх душа выглядае некалькі дзіўна, нават калі яна створана па чыстым вобразе Бога. Калі вобраз Бога скажоны ў чалавеку ў гэтым жыцці, няхай гэта будзе гнеў, страх ці пажадлівасць, і гэтыя рысы не будуць пераадолены зараз, то ён адродзіцца з імі (ці ён адродзіцца з імі), несучы цяжар гэтых няшчасных схільнасцей, пакуль не пераадолее іх у гэтым або будучых увасабленнях. Ад іх няма выратавання, пакуль яны не будуць пераадолены.

Таму лепш выканаць усе жаданні зараз або перамагчы іх

Найлепшы спосаб пазбавіцца ад такіх жаданняў раз і назаўжды — гэта адчуць найвышэйшую боскую радасць. Інакш гэтыя падаўленыя жаданні і няздзейсненыя тугі будуць пераследваць і мучыць душу.

Чалавек павінен праз разважлівасць і мудрасць усвядоміць, што толькі Бог здольны даць чыстае і трывалае шчасце

Большую частку часу жаданні застаюцца схаванымі ў падсвядомым. Можна падумаць, што яны зніклі, але гэта не так; гэта адна з жыццёвых

таямніц, якая сама па сабе з'яўляецца вялікай таямніцай.

Але таямніца развейваецца, калі мы аналізуем жыццё і разважаем пра яго сэнс. Калі б вы кожны дзень сядзелі ціха на кароткі час і даследавалі сябе, вы б выявілі, што ў вас ёсць шмат няздзейсненых жаданняў. Гэтыя жаданні падобныя на смяротныя мікробы, якія чалавек носіць з сабой куды б ён ні пайшоў, як у гэтым жыцці, так і ў наступным.

Найлепшы шлях наперад — гэта распазнаць — праз мудры выбар — шкодныя жаданні ў гэтым жыцці і сканцэнтраваны свая намаганні на выкананні добрых жаданняў. Калі вы адчуваеце жаданне скончыць жыццё самагубствам або зрабіць што-небудзь няправільнае, вы павінны зараз жа пазбавіцца гэтага жадання. Пераканайце сябе, думкамі і ўчынкамі, што ў вашай душы ёсць іскра боскасці, і памятайце, што вы створаны па вобразу Усемагутнага, і таму ў вас ёсць сіла пераўзысці сваю фізічную прыроду і звычкі.

Будзьце менш прывязанымі да раскошы і больш аддаленымі ад жаданняў, і вы пераможаце ў жыццёвай бітве. Калі вы пакутуеце ад невылечнага болю, паспрабуйце як мага больш аддаліцца ад фізічнай свядомасці. Дзякуючы распазнаванню вы можаце пераадолець пачуцці. Мудрае распазнаванне — гэта агонь, які спальвае шкодныя жаданні і разбуральныя апетыты, ператвараючы іх у попел.

Звычайна людзі захоўваюць старыя, зношаныя і непатрэбныя рэчы ў куце дома і час ад часу прыбіраюць і ўбіраюць дом. Падобным чынам, у куце вашай падсвядомасці хаваецца мноства жаданняў са схаванай шкодай, якія могуць

аднойчы прычыніць вам значныя праблемы, калі вы не будзеце з імі належным чынам змагацца.

Самааналіз мае вырашальнае значэнне на духоўным шляху. Вы можаце быць нянавіснымі, раздражняльнымі або хутка гнеўнымі. Калі так, то гэтыя рысы, якія захоўваюцца ў вашай свядомасці, з'яўляюцца вынікам ваших мінулых дзеянняў. Каб ачысціць сваю псіхіку ад гэтай захламленай, зношанай мэблі, вы павінны пачаць з пазітыўных, канструктыўных дзеянняў і развіваць прыхільнасць да іншых. Чым больш вы любіце людзей, тым больш яны будуць любіць вас, і вы будзеце адчуваць іх любоў. Але калі вы крытыкуеце іх, нават перад сабой, яны адчуюць гэтую крытыку і вернуць вам яе ўзмоцненай!

Дапусцім, што стары вораг памёр, але вы ўсё яшчэ адчуваеце да яго крыўду і нянавісць. Вы будзеце пакутаваць ад гэтай горычы, і яе шкодныя наступствы праявляцца ў вашым целе і розуме. Лепш дараваць яму дзеля Бога, бо, робячы гэта, вы вызваліце сябе ад злых жаданняў помсты, якія руйнуюць ваш душэўны спакой і парушаюць ваш спакой. Навальванне нянавісці на нянавісць або адказ на варожасць нянавісцю не толькі ўзмацняе варожасць вашага ворага да вас, але і атручвае ваша ўласнае цела і эмоцыі. Таму даруйце прыгожым прабачэннем.

Час ад часу чалавек павінен пакінуць усё, каб пабыць сам-насам з сабой, паразважаць пра сэнс жыцця. Большасць людзей плывуць па плыні традыцый і моды. Насамрэч, яны ніколі паспраўднаму не жылі сваім жыццём, а хутчэй жыццём гэтага свету. Чаго яны дасягнулі і дзе яны апынуліся?

Таму чалавеку разумна час ад часу адрывацца ад штодзённых клопатаў і «абавязкаў», каб супакоіць сумятню свайго розуму і паспрабаваць зразумець яе сутнасць і вызначыць мэту, якой ён хоча дасягнуць.

Памятайце, што найлепшае сведчанне, якое вы можаце атрымаць, — гэта сведчанне вашага сумлення: непамылковы і бездакорны голас вашай душы. Тое, што кажа вам ваша сумленне, — гэта тое, хто вы ёсць на самой справе, без прыкрас і маскіроўкі.

Падумайце пра сілу Ісуса Хрыста, які сказаў: «Ойча, даруй ім, бо не ведаюць, чаго рабіць».

І падумайце пра вялікага Прарока, які сказаў: «Ці не раскажаць вам, што павышае статус чалавека?» Яны адказалі: «Так, о Пасланец Бога». Ён сказаў: «Будзьце цяроплівыя да таго, хто не ведае пра вас, давайце таму, хто ўтойвае ад вас, падтрымлівайце сувязь з тым, хто разрывае сувязь з вамі, і даруйце таму, хто крыўдзіць вас».

Прыслухоўванне да голасу вашага асветленага сумлення прынясе святло на ваш шлях і дабраслаўленне ў ваша жыццё. Калі вы адчуваеце ў сэрцы моцнае жаданне выканаць жаданне, выкарыстоўвайце сваю разважлівасць і спытайце сябе: «Ці добрае гэта жаданне, якое я імкнуся выканаць, ці дрэннае?»

Шмат фактараў падсілкоўваюць чалавечыя жаданні. Калі хтосьці бачыць новую мадэль аўтамабіля, ён хоча мець падобны. Калі ён бачыць дом у новым стылі, ён хоча мець падобны. Новая модная тэндэнцыя становіцца папулярнай, і людзі імкнуцца купляць і насіць рэчы ў гэтым стылі!

Адкуль бяруцца жаданні? Я гадзінамі разважаў пра гэта. Ці можна класіфікаваць усе свае жаданні?

Мне ўдалося перабраць іх усе і пакінуць толькі добрыя. І калі я дасягнуў боскай еднасці, я выявіў, што ўсе мае добрыя жаданні былі выкананы адразу. Сёння ты прагнеш чагосьці, а заўтра твая душа імкнецца да чагосьці іншага. Твой розум, які зыходзіць ад Усемагутнага Бога, не можа быць задаволены дабротамі гэтага свету і ніколі не будзе задаволены, таму што, мой дарагі сябар, ты страціў самы каштоўны скарб сваёй душы, таго, хто адзіны мае сілу задаволіць тваю тугу і выканаць твае жаданні. Гэты страчаны скарб — Бог.

Праўда, ёсць добрыя ці неабходныя жаданні, і над іх выкананнем варта працаваць. Але, імкнучыся выканаць свае меншыя жаданні, не забывайце спачатку выканаць сваё найвялікшае жаданне перад Богам. Перакананне ў тым, што спачатку трэба выканаць меншыя жаданні і абавязкі, — гэта ілюзія і падман. Я дагэтуль памятаю, што на пачатку свайго духоўнага шляху я быў пракрастынатарам і не медытаваў рэгулярна, хоць і казаў сабе, што знайду для гэтага час. Так прайшоў цэлы год, перш чым я зразумеў, што не выканаў тое, што абяцаў сабе. Я адразу ж даў сабе абяцанне, што першае, што я зраблю раніцай, — гэта памыюся, а потым памедытую пра Бога. Штодзённых спраў у той час было шмат, і ад іх было нялёгка пазбегнуць, нават на кароткі час. Таму я вырашыў спачатку выканаць свае духоўныя абавязкі. І такім чынам я атрымаў вялікі ўрок: мой абавязак перад Богам — першы, і толькі потым я займаюся іншымі, менш важнымі абавязкамі.

Чаму Бог павінен адчыняць брамы вечнасці чалавецтву, калі чалавецтва аддае перавагу іншым абавязкам і меркаванням перад Богам? Бог даў нам духоўныя крылы і чакае, што мы будзем лунаць у

царстве духу. Гэтыя крылы — нашы духоўныя памкненні, нашы ўзнёслыя думкі і наша шчырае імкненне да нашай боскай крыніцы.

Давайце спачатку шукаць Бога. Неразумна надаваць найважнейшае значэнне зямным абавязкам, бо Азраэль можа паклікаць душу ў любы момант, і тады ўсе абавязкі, абавязацельствы, клопаты і абавязацельствы спыняцца і скончацца раз і назаўжды. Дык чаму так моцна чапляцца за жыццё?

Чалавек думае, што атрымлівае асалоду ад бяспекі і спакою, а потым раптам губляе блізкага чалавека, здароўе ці працу, і бяспека і спакой знікаюць!

Якой жа вялікай была мая любоў да маці! Я думаў, што яна заўсёды будзе са мной, але раптам я выявіў, што яна пакінула мяне, калі я быў дзіцем! Нам не трэба баяцца смерці, а быць да яе гатовымі.

Жыццё не такое, якім здаецца. Не давярай яму, бо яно нясталае, падманлівае і поўнае расчараванняў і разбітых надзей. Дасканаласці тут няма. Я не хачу даваць табе нерэалістычную карціну жыцця. Гэты свет — не рай. Гэта боская лабараторыя, дзе Бог выпрабоўвае душы, каб убачыць, ці пераадолеюць яны злыя жаданні дабрыні і ці робяць Яго — гэта значыць, робяць Бога — сваім найвялікшым жаданнем, каб яны маглі вярнуцца ў Яго Царства.

Жыццё поўнае ўсялякіх трагедый і камедый, бедстваў і радасцей. Гэта велізарны, пастаянна зменлівы і яркі габелен з незлічоных формаў. Няма двух абсалютна аднолькавых рэчаў. Жыццё кожнага чалавека ўнікальнае. Кожны чалавек мае розныя рысы, розны светапогляд і розныя жаданні. Калі б мы кожны дзень падвяргаліся адным і тым

жа выпрабаванням, мы б стаміліся і засумавалі. Нават рай, калі б ён заўсёды быў аднолькавым, страціў бы сваю прывабнасць. Мы любім разнастайнасць і шматграннасць. Пануючае традыцыйнае ўяўленне пра рай цалкам няправільнае. Калі б ён быў сапраўды сумным, святыя і святыя людзі Божыя маліліся б вярнуцца на Зямлю, каб пацешыць сябе! Рай пастаянна абнаўляецца самым цудоўным чынам, у той час як Зямля часта пастаянна абнаўляецца, але сумным і непрыемным чынам.

Аднак, нягледзячы на тое, што жыццё знясільваючае і цяжкае, большасць людзей прызвычайваюцца да яго, веруючы, што няма іншага спосабу жыць. Не маючы магчымасці параўнаць гэтае жыццё з духоўным жыццём, яны не ўсведамляюць маштаб болю і стомленасці, схаваных у складках гэтага свету.

Насамрэч, жыццё не рэальнае, гэта проста забаўка, нічога больш. Гэтак жа, як старыя фільмы перавыдаюцца зноў і зноў, адны і тыя ж старыя падзеі паўтараюцца ў розных формах. І, нягледзячы на бясконцы працяг жыцця, адны і тыя ж тэмы, прадстаўленыя ў мінулых фільмах, прайграваюцца адна за адной. Сапраўды, гісторыя паўтараецца, а людзі — гэта ўсяго толькі артэфакты ў музеях часу.

Каб дазволіць жыццю раскрыць свае сюрпрызы, прымайце іх з радасцю, аб'ектыўнасцю і абыякавасцю, не паддаючыся эмоцыям, быццам глядзіце фільм. Шчыры смех — цудоўныя лекі ад усіх чалавечых хвароб.

Ты павінен ставіцца да жыцця з лёгкасцю і камфортам. Гэтаму мяне навучыў мой настаўнік. На пачатку сваёй духоўнай падрыхтоўкі ў яго скіце я

выконваў свае абавязкі з панураю тварам, ніколі не ўсміхаючыся. Аднойчы мой настаўнік заўважыў гэта і заўважыў: «Дасць Бог, каб усё было добра! Ты на пахаванні? Хіба ты не ведаеш, што знайсці Бога азначае схаваць клопаты і пахаваць усе смуткі? Не ўспрымай жыццё так сур'ёзна».

Ён вучыў мяне, што абавязак чалавека — узняць свой розум над усімі зямнымі клопатамі і праблемамі, каб знайсці поўную свабоду ў Богу.

Трэба захоўваць раўнавагу ў радасці і горы, прыбытку і страты, перамозе і няўдачы, каб можна і ўпэўнена сустракаць жыццёвыя выпрабаванні.

Захаванне ўнутранага спакою, нягледзячы ні на што, — найлепшы спосаб пераадолець падманлівыя жаданні. Гэтаму я навучыўся ў вялікіх людзей, якія не паддаваліся зменлівасці часу, а заставаліся непахіснымі і нязменнымі да канца. Нават прарокі, калі іх катавалі, не гублялі сваёй святой свядомасці і не дазвалялі нікому скрасці ў іх Божую любоў. Духоўная радасць сама па сабе з'яўляецца благаслаўлёнай абаронай і найвялікшай крэпасцю з усіх. Сярод выпрабаванняў і нягод памятайце дабраславенні, якія Бог даў вам. Ваша душа — святы храм Бога. Вы не павінны дазваляць цемры няведання апаганьваць гэтае чыстае месца. Як цудоўна знаходзіцца ў стане духоўнай свядомасці, шанаваным, годным, бяспечным і ў міры! Нічога не бойцеся і нікога не ненавідзьце. Дайце сваю любоў усім. Адчуіце Божую любоў і ўбачыце Яго прысутнасць ва ўсіх людзях, і няхай ваша наймацнейшае жаданне будзе Яго пастаяннай прысутнасцю ў вашым сэрцы. Гэта спосаб жыць у міры і спакоі ў гэтым свеце. Але цяжка адчуць гэтае самазадавальненне, пакуль лютыя вятры

жаданняў дзьмуць праз аазіс сэрца і моцна трасуць яго дрэвы.

Жаданні фарміруюцца навакольным асяроддзем чалавека. Яны нараджаюцца з нашых пачуццёвых успрыманняў і абмежаваныя абмежаваннямі гэтых успрыманняў. Наведванне сельскага кірмашу задавальняе жаданне нейкага хвалявання, але пасля наведвання выставы сусветнага ўзроўню і прагляду ўсіх розных экспанатаў невялікі кірмаш губляе сваю чароўнасць і прывабнасць. Такім чынам, мы павінны спачатку адчуць радасць еднасці з Богам, каб мы маглі параўнаць гэтую радасць з меншымі зямнымі задавальненнямі. Тады жаданні будуць мець больш высокі характар. Жаданне бясконцае; як толькі адно жаданне спраўдзіцца, яго месца зойме іншае. Але калі вы знойдзеце Бога, усе вашы жаданні спраўдзяцца. «Шукайце ж найперш Царства Божага і Яго праведнасці, і ўсё гэта дадасца вам (і тое, што ў Бога, лепш і даўжэйшае)». Дык чаму б не шукаць спачатку выканання гэтага найвялікшага жадання і не атрымаць з шчодрай рукі Бога найлепшае і самае даўгавечнае?

Калі Бог адкажа на малітву шукальніка аб пазнанні Яго, усе яго астатнія жаданні будуць выкананы імгненна і назаўжды

Некаторыя людзі думваюць, што ў іх няма жаданняў. Выдатна!

Я заўважыў, што часта здараецца, калі людзі ідуць на рынак. У іх можа не быць канкрэтнага жадання купіць, але раптам нешта кідаецца ім у вочы, і яны думваюць: «О, так, я павінен гэта купіць!»

Нават калі яны не купляюць яго адразу, ён застаецца ў іх думках днём і ноччу, пакуль яны нарэшце гэтага не зробіць, нават калі ім даводзіцца пазычаць грошы. Яны атрымліваюць асалоду ад яго некаторы час, але паступова яго прывабнасць знікае, і радасць ад валодання ім памяншаецца, таму яны жадаюць чагосьці іншага, і гэтак далей.

Часам мы сустракаем чалавека, які кажа: «Ах, калі б у мяне толькі была такая-такая-такая-такая-таксама-машына-невялікая-басейн-ці-гэта)», і як толькі гэтае жаданне спраўджваецца, узнікае новае жаданне чагосьці новага.

Чалавечыя жаданні па сваёй сутнасці недасканалыя, і таму яны не здольныя дасягнуць поўнага шчасця для сваіх уладальнікаў.

Свет будзе спрабаваць адцягнуць вас ад памяці, што адзінае сапраўды вартае жаданне — гэта знайсці Бога. Але вы павінны нагадваць сабе пра гэта кожны дзень. Калі чалавек вырашае кінуць паліць, перастаць пераедаць, перастаць хлусіць або перастаць падманваць, ён павінен быць рашучым у сваім рашэнні і не вагацца. Дрэннае асяроддзе высмоктвае і аслабляе волю, ствараючы ў чалавеку ілжывыя жаданні. Яно забірае ў яго лепшае і дае яму горшае. Тыя, хто жыве са злодзеямі, лічаць, што гэта адзіны спосаб жыцця. Але зносіны з добрымі людзьмі накіроўваюць розум да вышэйшых рэчаў, так што ілжывыя жаданні больш не могуць спакушаць чалавека. Усё ў гэтым жыцці схільнае да змен і ваганняў. Але некалькі хвілін глыбокага сузірання або вывучэння і разважанняў над чыстымі духоўнымі тэмамі стануць крыніцай натхнення, якая перанясе шчырага шукальніка праз акіян падману і ілюзіі да

боскіх берагоў, дзе «ніякая стомленасць не кране іх там і не будзе выгнаны адтуль».

(Найвялікшы спакой падрыхтаваны для тых, хто працаваў, і той, хто не шкадаваў намаганняў у пошуках праўды, атрымаў яго)

Сапраўднае шчасце заключаецца ў тузе па Богу і пастаянным разважанні пра Яго. З упартасцю надыходзіць час, калі гэтая думка становіцца настолькі непахіснай і непахіснай, што ніякія фізічныя, псіхічныя ці эмацыйныя пакуты не могуць адцягнуць вашу ўвагу ад Бога. Ці ж не цудоўна жыць з усведамленнем Бога, думаючы пра Яго і адчуваючы Яго ўвесь час, і заставацца ў святыні Яго непахіснай прысутнасці, дзе ні смерць, ні што-небудзь іншае не можа украсці ваш унутраны спакой? (Тыя, хто верыць і чые сэрцы знаходзяць спакой у памятанні пра Бога. Сапраўды, у памятанні пра Бога сэрцы знаходзяць спакой.)

Калі ты становішся неўспрымальным да ўсіх жаданняў, ты атрымліваеш асалоду ад вечнай прысутнасці

Жыццё сапраўды дзіўнае, бо ўсё падпарадкавана зменам. Таму не варта ставіць карабель шчасця на зыбучыя пяскі гэтага жыцця. Наш час пройдзе, і тое, што мы бачым зараз, аднойчы знікне. Змены прымальныя, пакуль вы не дазваляеце ім шкодзіць вам. А калі яны шкодзяць вам, унутраны неспакой, які вы перажываеце, — гэта пасланне вам не паддавацца жаданням. Калі вы ўпэўненыя ў боскім духу, вы атрымліваеце асалоду ад усяго без прывязанасці і залежнасці. Таму імкненне пазнаць Яго мае першараднае значэнне для тых, хто клапаціцца; інакш жыццё будзе разбуральным расчараваннем, якое жахліва разбурае надзеі.

Калі я вярнуўся ў Індыю ў 1935 годзе, я спадзяваўся наведаць месцы, якія любіў у дзяцінстве, але па прыбыцці я выявіў, што ўсё змянілася. Жыццёвая сцэна перабудавалася па-іншаму. Найвялікшае расчараванне і шок былі, калі я наведаў свой стары дом у Айкапуры, дзе я гуляў і назіраў за птушкамі. З усяго, што я памятаў, засталася толькі адно дрэва. Такое яно — жыццё! Знаёмыя і дарагія рэчы адна за адной знікаюць з нашага позірку. Я быў гатовы аддаць усё, каб убачыць наш дом такім, якім ён быў у маім дзяцінстве. І ўсё ж Бог выканаў маё жаданне, бо пазней я ўбачыў дом у бачанні, дзе мы плавалі ў басейне, а потым я падняўся наверх, лёг на ложак і еў манга, як рабіў шмат гадоў таму.

Цяпер жаданні трэба вельмі ўважліва вывучаць і вывучаць, добра адсартваць і пакідаць толькі добрыя, і нават гэтым добрым жаданням нельга дазваляць задушыць найважнейшае жаданне Бога.

Гэтае жаданне павінна заставацца жывым і палаючым, і нельга дазваляць яму згасаць або згасаць. Чалавек знаходзіцца ў вялікай ілюзіі, калі просіць Бога выканаць свае зямныя жаданні, але не просіць Яго адкрыцца яму. Уявіце сабе дзіця, якое пастаянна патрабуе, каб бацькі задаволілі яго просьбы, а ў астатнім не пытаецца пра іх і не думае пра іх. Гэта няўдзячнасць і адмаўленне іх дабрыні, і ў гэтым ёсць урок для тых, хто разважае.

Калі ўжываць гэтую кнігу жыцця, чалавека будуць суправаджаць толькі духоўныя веды, набытыя падчас зямнога знаходжання. Таму Бог павінен заўсёды прысутнічаць у свядомасці чалавека, пастаянна заклікаючы Яго і ніколі не забываючы Яго, калі ён сапраўды клапаціцца пра сваю духоўную будучыню. Калі мы знаходзімся ў

еднасці з Богам, мы выявім, што ўсе жаданні
выконваюцца таямнічым чынам. Але мы павінны
спачатку шукаць Бога. Ён шчодры і даў нам усё,
але мы знойдзем Яго толькі тады, калі не будзем
задавольвацца Яго дарамі, а звернемся да Самога
Даўцы. Мы пазнаем Яго, пакуль будзем шчырымі ў
сваіх пошуках, руплівымі ў сваім жаданні
наблізіцца да Яго і адчуць Яго благаслаўлёную
прысутнасць.

Найвялікшая перашкода, з якой сутыкаецца
чалавек, — гэта яго ўласнае «я». Калі ён спрабуе
ціха сядзець і разважаць пра духоўныя справы, у
яго раптам узнікаюць свецкія думкі, якія
адцягваюць яго і перашкаджаюць дасягнуць мэты.
Ён павінен навучыцца кантраляваць свае думкі і
цела, і, робячы гэта, ён будзе насіць у сваёй душы
пераносны рай. У жыцці ці смерці, у раі ці пекле,
гэтае найвышэйшае шчасце будзе суправаджаць
яго.

Мы павінны глыбока маліцца Богу, выліваючы
сваё вялікае жаданне, просячы Яго на мове сэрца,
тугі душы і шэпту сумлення, каб Ён пачуў нас і
адказаў нам. Але калі чалавек моліцца напалову і ў
той жа час думае пра нешта іншае — пра тое, што,
як ведае Бог, не з'яўляецца галоўнай клопатам
гэтага чалавека, — Ён не адкажа.

Спачатку нам патрэбны Бог. Час настаў. Мы не
павінны чакаць, бо ілюзіі занадта магутныя. Жыццё
пралятае хутка, і сорамна пакінуць гэты свет, не
ведаючы сэнсу жыцця. Мы павінны разважаць
кожны раз, калі ў нас ёсць хвілінка вольнага часу.
Нават калі вашы малітвы спачатку не будуць
пачутыя, не адчайвайцеся ў Божай міласэрнасці, а
працягвайце маліцца. Маліцеся шчыра і верце, што
ваша малітва будзе пачута.

У сваім жыцці я бачыў найвялікшы доказ таго, як Бог чуе малітву. Але такі адказ патрабуе намаганняў, бо нішто значнае не прыходзіць без намаганняў. Медытацыя неабходная для раскрыцця таямніц жыцця і ўваходу ў Царства Божае.

Дрэнные звычкі і іншыя адцягваючыя фактары будуць спрабаваць падарваць вашы намагання і аслабіць вашу рашучасць. Але калі вы хочаце быць шчаслівымі, скіруйце свае думкі да Бога, і вы знойдзеце Яго блізка да сябе.

Жаданні зямных задавальненняў ствараюць магнітнае прыцягненне, якое прыцягвае чалавека на гэтую зямлю, жыццё за жыццём. Вяртанне да плоці становіцца непатрэбным для тых, хто знайшоў свае жаданні ў Богу. Кожны раз, калі яны жадаюць выканаць якое-небудзь жаданне, яны думаюць пра яго, і яно праяўляецца перад імі. Мая маці з'явілася мне пасля яе смерці, і я суцешыўся, убачыўшы яе, і падзякаваў Богу за Яго дабрыню. Сапраўды, Ён Найшчодры і Найміласэрнейшы. Ён выконвае нашы жаданні, каб прадэманстраваць Сваю любоў і ўдзячнасць нам, калі мы аддаем Яму першае месца ў нашых сэрцах.

Калі чалавек дасягае Бога, ён становіцца гаспадаром жыцця і лёсу. Мы не павінны супакойвацца, пакуль боская прысутнасць не ўмацуецца ў нашым жыцці. Ён дасць нам усё, чаго мы прагнем, і выпрабуе нас.

Выпрабаванні і перашкоды на духоўным шляху шматлікія і вялікія, але, праходзячы праз гэтыя выпрабаванні і пераадольваючы іх, мы павінны сказаць: «О Госпадзе, Ты адказаў на мае малітвы і выканаў мае найвялікшыя жаданні, таму маё сэрца

**напоўнілася Тваёй прысутнасцю, а мая душа ззяе
Тваім святлом».**

Мір вам

З выказванняў настаўніка Парамахансы

Ёгананды

Людзі скардзяцца на ідэю адмовы ад пэўных рэчаў у
жыцці, хоць на самой справе яны адмаўляюцца ад
многіх каштоўных рэчаў, не ў апошнюю чаргу ад спакою,
а часам нават ахвяруюць сабой дзеля грошай, якія
.могуць быць пашкоджаны і страчаны

Аддайцеся Богу, і вы ўбачыце, што ваша жыццё
стала падобным да прыгожай рытмічнай мелодыі

Звярніце сваю ўвагу з гэтага свету ўнутр на
велізарнае Царства Божае, якое знаходзіцца ўнутры вас

На караблі спакою можна адплыць у той свет за
межамі нашых мар, дзе боская крыніца б'е бясконца з
.глыбінь сэрца і душы

Госпадзе, дапамажы мне гуляць сваю ролю ў
жыццёвай гульні так, каб гэта падабалася Табе,
незалежна ад таго, слабы я ці моцны, хворы ці здаровы,
знакаміты ці невядомы, багаты ці бедны, ведаючы, што
.Ты любіш мяне і ніколі не пакінеш мяне

Багацце можа быць адабрана ў чалавека, альбо ў
яго могуць быць адабраны яго пасля яго сыходу з гэтага
свету, і ён не можа забраць яго з сабой. Яго сапраўдная
каштоўнасць заключаецца ў тым, каб траціць яго на
карысныя справы і прыносіць шчасце сабе і іншым такім
.чынам, які дагаджае Богу і свайму сумленню

Тыя, хто думае толькі пра ўласную бяспеку і
камфорт, забываючы або ігнаруючы патрэбы іншых, на
самой справе імкнучца да галечы, якая аднойчы стане іх
доляй. Тыя, хто трымаецца за сваё багацце замест таго,
каб выкарыстоўваць яго для добрых спраў, не
прыносяць сабе добрабыту ў замагільным жыцці, а
нараджаюцца беднымі, з жаданнямі і прагамі багатых.
Але тыя, хто дзеліцца сваім багаццем і добрабытам з
іншымі, прыцягваюць дабро і багацце, куды б яны ні
.пайшлі

Калі вы будзеце аддаваць тым, хто гэтага
заслугоўвае добраахвотна, вы ўбачыце, што Бог заўсёды
з вамі і ніколі не пакіне вас, і вы ні ў чым не будзеце
мець патрэбы. Мы не павінны забываць, што наша
жыццё непасрэдна падтрымліваецца Богам, і калі мы
ўсведамляем, што наш розум, наша воля і наша
дзеясць залежаць ад Бога і чэрпаюць сваю сілу ад
Яго, тады мы атрымаем непасрэднае кіраўніцтва ад Яго і
зразумеем, што наша жыццё адно з Яго бясконцым
.жыццём

Медытацыя дае доказ існавання Бога. Як толькі
хвалі адчуванняў ачышчаюцца ад сажалкі розуму, з
душы вырываецца боская асалода. Гэтая асалода ўжо
.існуе ў душы, але яна завуалёваная
О, Госпадзе Я буду выкарыстоўваць сваю сілу волі і
інтэлект, каб спачатку дасягнуць дробных спраў, а
потым перайсці да большых дасягненняў
Нават калі ўсе матэрыяльныя амбіцыі будуць
дасягнуты, і ўсё ж гэта дае толькі няпоўнае шчасце — і,
знайшоўшы Бога, я адкрыю для сябе невычэрпныя
крыніцы радасці, і яна ніколі не перастае цячы і цячы ў
.садах і вечназялёных лугах душы
Дом: плошча Перамогі

Калі чалавек праводзіць усё жыццё, гонючыся за адным вострым захапленнем, ён ніколі не пазнае смаку сапраўднага шчасця. Трэба жыць проста і ставіцца да жыцця з лёгкасцю. Пажадана, каб чалавек праводзіў час у адзіноце, час ад часу разважаючы пра свае ўласныя ўчынкі і практыкуючы ўнутраны спакой, які прыносіць .гаенне, амаладжэнне і аднаўленне сіл

Калі пастаянна прысутнічаюць адцягваючыя фактары і іншыя раздражняльнікі бамбардзіруюць пачуцці, у выніку будуць пакутаваць нервы, будзе марнавацца вялікая колькасць жыццёвай энергіі, а душа будзе адчуваць напружанне і засмучэнне. Акрамя таго, не варта занадта турбавацца аб выпраўленні іншых; хутчэй, варта выправіць сябе, перш чым спрабаваць .выпраўляць іншых

Няхай ведаюць, што дом — найвялікшае поле бітвы.

Чалавек, які з'яўляецца анёлам у сваім доме, будзе .анёлам усюды

Мяккі голас і спакой, якія выклікае высакароднасць .паводзін, патрэбныя дома больш, чым дзе-небудзь яшчэ

Гэтак жа, як цемра не можа заставацца там, дзе свеціць святло, так і цемра хваробы павінна знікнуць, калі святло Бога зазьяе ў клетках цела, і мала хто .ўсведамляе гэтую праўду

Калі людзі адчуваюць моцнае жаданне ацаліцца, яны моляцца з трывогай у сэрцах або з пачуццём распачы, мяркуючы, што Бог не пачуе іх малітваў, або яны моляцца, але не чакаюць, каб даведацца, ці дайшлі .іх малітвы да Бога

Гэтак жа, як нельга слухаць музыку, якая перадаецца па эфіры, з дапамогай няспраўнага прыёмніка, гэтак жа нельга ўлоўліваць вібрацыі здароўя, сілы і мудрасці, якія зыходзяць ад Бога, з дапамогай няспраўнага псіхічнага апарата, які перапаўняецца

страхамі, клопатамі і ўсялякімі трывогамі, сумненнямі і
.няўпэўненасцю

Дазволь нам памятаць і дзякаваць Табе, Госпадзе, у
часы патрэбы і дабрабыту, у хваробе і здароўі, у цемры і
святле, і ва ўсіх абставінах. Дазволь нам з удзячнасцю
ўспомніць дні дабрабыту, якія Ты нам даў. Дапамажы
нам адкрыць вочы веры, каб мы маглі бачыць Тваё
благаслаўлёнае святло, якое лечыць усе хваробы і
.немачы

Я — капітан свайго карабля добрых думак, сваёй
добрай волі і сваёй плённай, карыснай дзейнасці. Я буду
кіраваць караблём свайго жыцця, заўсёды скіраваўшы
позірк на зіхатлівую планету міру ў небе майго
.глыбокага сузірання

Я буду выкарыстоўваць свае навыкі творчага
мыслення, каб дасягнуць поспеху ва ўсім, што я раблю.
Бог дапаможа мне, калі я таксама паспрабую дапамагчы
.сабе

Сёння я з новымі намаганнямі ўраблю сад жыцця і
пасею ў ім насенне мудрасці, здароўя, задавальнення і
шчасця. Я палію насенне з верай і ўпэўненасцю ў сабе і
буду чакаць шчодрасці Усявышняга, каб ён даў мне
справядлівы ўраджай. Нават калі я не збяру чаканага
ўраджаю, я буду ўдзячны за душэўны спакой, які
.прыходзіць ад імкнення рабіць усё магчымае

Я буду дзякаваць Богу за тое, што магу працягваць
спрабаваць, пакуль не дасягну поспеху, па Яго ласцы. І я
буду дзякаваць Яму, калі дасягну найвялікшага жадання
майго сэрца. Я буду імкнуцца рабіць толькі
.высакародныя і годныя ўчынкі, шукаючы Божай ласкі
Свет кішыць прыроднымі і чалавечымі штормамі, і
Бог — моцны шчыт і бяспечная прытулак ад штормаў,
ураганаў і зла гэтага свету. Дзе б ні быў Бог, там няма ні
страху, ні смутку. Сапраўдны вернік цвёрда і горда
стаіць у жыццёвай бітве і барацьбе падзей, упэўнены,

што Бог з ім, абараняе яго ад шкоды і ніколі не пакідае
яго ні на хвіліну. Такім чынам, страх знікае з яго сэрца, і
надыходзіць упэўненасць, абарона, якую нельга
.навязаць

Не баяцца — значыць верыць у Бога і Яго абарону, а
таксама верыць у Яго справядлівасць, мудрасць,
міласэрнасць, любоў і ўсюдыіснасць

Страх пазбаўляе чалавека псіхалагічнай сілы,
затуманвае розум і парушае натуральныя рытмы сэрца.
Акрамя таго, страх можа выклікаць фізічныя засмучэнні і
псіхалагічныя захворванні. Замест таго, каб паддавацца
трывозе і псіхалагічнай абмежаванасці, чалавек павінен
пераканацца, што ён знаходзіцца пад абаронай Бога,
Усевідушага, Усечуючага, у бяспецы ў Яго непахіснай
.крэпасці і акружаны Яго міласэрнасцю і клопатам

Няхай гэта будзе ў афрыканскіх джунглях, на полі
бою, у пакутах ад хваробы ці галечы, чалавек павінен
пераканаць сябе, што рука Бога мацнейшая за любую
небяспеку і здольная абараніць тых, хто шукае ў Яго
прытулку. Няма больш эфектыўнага сродку абароны.

Вядома, трэба выкарыстоўваць розум у адносінах да
падзей, адначасова цалкам веруючы ў боскую дапамогу.

Вера ніколі не азначае быць неабдуманым або
дзеінічаць неразумна перад абліччам нягод. Хутчэй,
незалежна ад таго, што здарыцца, чалавек павінен
сцвярджаць, што толькі Бог здольны дапамагчы ў
цяжкіх і выпрабаваных абставінах, калі звяртацца да Яго
.ўсім сэрцам, душой і пачуццямі

Калі цяжкасці абрынаюцца, як лавіна, мы не павінны
дазваляць ім паралізаваць нашу волю або зацямяць
наша яснае бачанне і мудры, лагічны падыход.
Наадварот, мы павінны захоўваць веру ў Бога і наша
прыроджанае пачуццё добра і зла, імкнуча знайсці

выйсце. З Божай дапамогай мы яго знойдзем. У рэшце
рэшт, усё палепшыцца, таму што Божая сіла і цуды
схаваны за супярэчнасцямі чалавечага жыцця. Тыя, хто
не прымае непазбежнасць абставін і замест гэтага
спрабуе пранікнуць за заслону сваім розумам і верай,
знойдуць адчыненыя для сябе дзверы — дзверы, у якія
.стукае кожная веруючая рука

Жыццё ахутана цемрай, і часам мы спатыкаемся і
вагаемся рухацца наперад. Мы павінны дазволіць
Божаму святлу быць нашым пуцяводным ліхтаром, калі
мы ідзем па цёмных жыццёвых сцежках. Бог — гэта
поўны месяц у ночы невуцтва і цемры, сонца ззяння ў
гадзіны абуджэння, маяк кіраўніцтва і пуцяводная зорка
для тых, хто перасякае мора зямнога, мімалётнага
.існавання

Праблемы ў свеце будуць існаваць, дык куды ж
звярнуцца па кіраўніцтва і накіраванне? Думкі чалавека,
пад уплывам звычак, забабонаў, прадузятасці і
фанатызму, бескарысныя, а ўплыў асяроддзя, сям'і,
краіны ці свету не здольны даць сапраўднага
кіраўніцтва. Таму чалавек павінен звярнуцца да Бога і
прыслухацца да спакойнага, ціхага голасу, які зыходзіць
.з глыбіні душы, голасу, які гарманіруе з праўдай

Розніца паміж разумовым сузіраннем і духоўнай
самааналізам

Калі чалавек праграмуе сябе тэарэтычнымі ведамі,
ён становіцца падобным да хадзячага самапісца, які
паўтарае прыказкі і ўзнёслыя фразы, і іншыя лічаць яго
вучоным і дасведчаным. Але такія веды не
падмацоўваюцца непасрэдным успрыманням ісціны і не
адпавядаюць духоўным дасягненням. Гэты від
інтэлектуалізацыі або інтэлектуалізацыі трымае «я»
звязаным з сэнсарным розумам, які сам па сабе

абмежаваны фізічнымі пачуццямі. Тэарэтычныя веды не могуць набыць боскія веды, і пажадана не марнаваць свой каштоўны час на тэорыі, якія нельга прымяніць у рэальнасці, каб не згубіцца ў густых інтэлектуальных джунглях, не маючы магчымасці выйсці за межы тэорыі

Гэты працэс не прывядзе да пазнання праўды, бо праўда ляжыць па-за межамі меркаванняў і тэорый, і многія, хто прытрымліваецца такога падыходу, аказваюцца звязанымі сваімі ўласнымі суб'ектыўнымі высновамі

Калі чалавек выкарыстоўвае свае разумовыя здольнасці выключна для набыцця грошай і матэрыяльных даброт, яго свядомасць будзе ўцягнутая ў матэрыяльны свет і заблытаецца ў бясконцых складанасцях. Таму мудрыя людзі кажуць, што чалавек не павінен прысвячаць усе разумовыя здольнасці, якія даў яму Бог, пагоні за мімалётнымі рэчамі, каб не згубіцца ў лабірынце матэрыялізму і не стварыць для сябе непатрэбных абмежаванняў і забарон. Замест гэтага ён павінен выкарыстоўваць свае разумовыя здольнасці для атрымання неабходнага для жыцця і імкнуцца развіваць свае маральныя здольнасці, каб адрозніваць дабро ад зла, шкоднае ад карыснага. Калі ён будзе развіваць сваё духоўнае разуменне, ён зможа адчуць Бога ў сабе і вызначыць духоўныя ісціны, схаваныя за шчыльнай заслонай матэрыялізму. Гэты стан называецца духоўнай самааналізам

Якімі б ні былі нашыя клопаты, Бог заўсёды павінен мець прыярытэт у нашым жыцці. Адзін з найважнейшых элементаў духоўнага росту — гэта пастаянная, шчырая сувязь з Богам, праз якую вы асабіста станеце сведкамі цудоўнай, пазітыўнай трансфармацыі, якая глыбока ўразіць вас

Калі чалавек хоча паглядзець спектакль, купіць
новую вопратку ці новую машыну, хіба ж яго розум не
заняты ўвесь час? Што датычыцца гэтых пытанняў і
таго, як іх дасягнуць ці атрымаць? Ён не супакоіцца,
пакуль не ажыццявіць свае жаданні, і ён будзе
працягваць нястомна працаваць над дасягненнем гэтых
.жаданняў

Такім чынам, чалавечы розум павінен быць заняты
роздумамі пра Бога, і тады ўсе меншыя, дробныя
жаданні ператворацца ў моцнае жаданне адчуць Бога і
.мець зносіны з Ім

Калі розум шапоча Богу шчыры, гарачы шэпт, які
зыходзіць з глыбінь прагнучай душы
Заклік душы кране касмічнае сэрца, і адказ прыйдзе,
прыносячы з сабой вялікую радасць

Інтэлектуальны шэпт развівае сілу волі, пакуль вы
не набярэцеся дастатковай сілы для дасягнення
жаданай мэты

Калі розум і воля чалавека знаходзяцца ў гармоніі з
Богам, ён напайняецца неабмежаванай сілай, так што
простага разважання пра нешта дастаткова, каб гэта
адбылося, таму што боскі закон працуе на карысць тых,
.хто знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшай воляй

Усе выдатныя дасягненні ў маім жыцці былі
дасягнуты дзякуючы сіле розуму, які знаходзіцца ў
гармоніі з Богам. Калі боскі генератар працуе, усё, чаго я
жадаю, спраўджваецца без выключэння, спачатку
прымаючы форму нябачнага, эфірнага малюнка, а потым
.праяўляючыся з непераадольнай сілай у рэальнасці

Сакрэт росту

Мы расцем праз кожны досвед, які перажываем,
пакуль разумеем, што можам атрымаць з яго каштоўныя
ўрокі. Бо кожны боль і пакуты, якія мы перажываем,
.маюць сэнс і мэту

Нягледзячы на суровасць выпрабаванняў, яны
падобныя да агню, які плавіць жалезную руду,
ператвараючы яе ў прыгожую, моцную і ўніверсальную
сталё. Мудрасць, якую мы выкуем праз пякучае полымя
вопыту, сапраўды цудоўная. Жыццё ачышчае нас,
ператвараючы нашу нізкую прыроду ў каштоўныя
элементы, дазваляючы нам жыць з душамі, чыстымі, як
каштоўныя камяні, моцнымі, як сталё, але гнуткімі і
ўстойлівымі, згінаючыся, не ламаючыся пад ціскам нягод
.і цяжкасцей

Калі мы бачым твары, скажоныя гневам, пакрытыя
шнарамі жорсткасці, іх выгляд прымушае нас імкнуцца
выгнаць пачварнасць з нашых уласных душ — душ,
некранутай нічым, акрамя злых намераў і глыбока
ўкаранёных крыўд, якія зацямяюць благаслаўлены
боскі вобраз унутры нас, гэтак жа, як сажа псуе
люстэрка. Балючыя ўчынкі іншых павінны абуджаць у
нас жаданне палепшыць свае ўласныя паводзіны і
кантраляваць сябе, каб мы маглі быць гаспадарамі сваіх
.непакорлівых страсцей, а не іх рабамі

Добрыя словы — цудоўны сродак ад многіх хвароб,
які валодае магутнай, амаль магічнай, магнітнай сілай,
якая прыносіць багацце дабраславенняў і дабрабыт
таму, хто іх гаворыць. Тыя, хто выкарыстоўвае
заспакаяльныя, пяшчотныя словы, адчуваюць тонкі
паток, які праходзіць праз іх без перапынку, іх напайнае
багацце спакою. Гэта адбываецца таму, што гэты паток
звязаны са сваёй вышэйшай крыніцай, якая заўсёды цячэ
і пастаянна дасягае душ, якія знаходзяцца з ім у

гармоніі. Тады яны змогуць перадаваць гэты паток
.шчасця душам, якія прагнуць спакою

Кожны дзень чалавек глядзіць у люстэрка, каб
убачыць свой твар, бо хоча выглядаць найлепшым
чынам у вачах іншых. Наколькі ж важней тады штодня
зазіраць у люстэрка ўнутранага аналізу, каб адкрыць
тое, што хаваецца пад бліскучай паверхняй! Бо ўсё, што
знешне прывабнае, чэрпае сваю прывабнасць з
унутранага "я". І нішто так не заплямоўвае чыстае
люстэрка душы, як псіхалагічныя скажэнні, такія як гнеў,
крыўда, зайздрасць і нянавісць. Той, хто імкнецца
вызваліцца ад гэтых злучэнняў, чужых прыродзе духу,
дазволіць святлу ўнутранай прыгажосці
.выпраменьвацца знутры

Дзякуючы аналізу мы выяўляем, што чалавечыя
праблемы маюць тры складнікі: ёсць праблемы і
засмучэнні, якія атакуюць чалавечае цела, іншыя, якія
атакуюць розум, і трэцяя катэгорыя, якая блакуе шляхі
.душы

Хвароба, старасць і смерць — гэта цяжкасці і
перашкоды, з якімі сутыкаецца цела. Псіхалагічныя
захворванні, аднак, пранікаюць у розум праз смутак,
страх, гнеў, падаўленыя жаданні, крыўду, нянавісць,
эмацыянальныя апантанасці, ліхаманкавае нервовае
ўзбуджэнне і псіхалагічны рак, які паралізуе разумовыя
здольнасці. Найбольш небяспечная хвароба, аднак, —
гэта хвароба душы, якая праяўляецца ў невуцтве, ад
якой узнікаюць і распаўсюджваюцца ўсе іншыя хваробы

У свеце больш добра, чым зла

Калі закрадаюцца сумневы, нам варта ўспомніць
жыццё вялікіх людзей. Гэта праўда, што мы людзі, але
Бог надзяліў нас незвычайнымі здольнасцямі, якімі мы

рэдка карыстаемся. Дык чаму ж дрыжаць ад страху перад старасцю, хваробамі і горам? Мы павінны рабіць усё магчымае, каб клапаціцца пра сваё цела, але не павінны паддавацца страхам або хаваць сябе пад кучамі .невуцтва

Цела — гэта не ўвесь чалавек

Дабро пераўзыходзіць зло ў гэтым свеце, таму што Бог — найвышэйшая сіла. Але калі зло напаткае нас, мы думаем, што не маем сілы кантраляваць яго ці .пазбегнуць яго ўлады

Буры зла непазбежныя, але мы можам пераадолець іх наступствы і падняцца над імі

Нам дадзена жыццё не для таго, каб яно нас знішчыла, а для таго, каб мы адчулі вечнасць, і мы .павінны памятаць гэтую ісціну

Без свабоды думкі чалавек не можа выказваць сябе чыстым, спантанным і натуральным чынам. Памятайце, што вы ў сваёй аснове свабодныя. Сіла волі заўсёды .свабодная

Калі вы правільна выкарыстоўваеце сваю сілу волі, гэта створыць для вас добрую карму, але большасць людзей не жадаюць мяняцца і не жадаюць прыкладаць намаганняў, таму яны разбураюцца перад абліччам .цяжкасцей і не здольныя супрацьстаяць выклікам

Рабіць усё, што каму заўгодна, — гэта не свабода, бо людзі звязаны сваімі жаданнямі, і таму іх дзеянні зусім нельга назваць свабодай. Сапраўдная свабода азначае рабіць усё з воляй, кіруемай мудрасцю. Чалавек можа кантраляваць наступствы сваіх мінулых учынкаў, якія непазбежна рушаць услед за ім, калі ён актывуе сваю волю і выкарыстоўвае яе для добрых і карысных спраў.

Калі вы дзейнічаеце з розумам і сілай волі, сілы вашых папярэдніх няправільных учынкаў аслабнуць, а звычкі, якія вынікаюць з вашых добрых учынкаў, умацуюцца

Мы пастаянна жадаем таго, чаго нам не хапае, і прывязваемся да рэчаў, якія не з'яўляюцца істотнымі. Як толькі нешта апаноўвае нас, мы часова губляем свабодную волю. Гэтак жа, як усходнія людзі заняволены старажытнымі звычаямі, заходнія людзі заняволены сучаснымі. Мы ствараем свой уласны лёс і становімся звязанымі ім

Чаму адно дзіця нараджаецца ў бязбожнай сям'і, а другое — у добрай? Кожны з іх скарыстаўся сваёй свабодай, каб жыць пэўным чынам у мінулым (у папярэднім жыцці), і такім чынам сам наклікаў на сябе гэтыя абставіны ў гэтым жыцці

Няма сапраўднай свабоды без Бога. Мы павінны пастаянна думаць пра Яго. Якімі б ні былі нашы клопаты і думкі, Бог павінен займаць першае месца ў нашых сэрцах, і калі мы сапраўды ў адзінстве з Ім, нам будзе дадзена здольнасць дасягнуць таго, што мы павінны, у любы час, з Яго боскай дапамогай

Парада для вучня

Адзін з вучняў папрасіў настаўніка Парамахансу даць яму парад у самаўдасканаленні, і той адказаў: «Калі хочаш, каб цябе любілі, пачні з любові да тых, хто мае патрэбу ў тваёй любові

І калі ты чакаеш ад іншых, будзь ім верны і адданы, каб яны былі верныя табе

Калі вы хочаце перашкодзіць іншым дзейнічаць зламысна і хітра, не дазваляйце падману пранікаць у

вашы ўласныя думкі і не дзейнічайце так, каб шкодзіць
.іншым

Калі вы хочаце, каб іншыя спачувалі вам, пачніце з
праяўлення эмпатыі да іх, асабліва да тых, хто вас
.акружае

Калі хочаш, каб цябе паважалі, ты павінен
праяўляць павагу як да маладых, так і да старых

Калі хочаш спакою ад іншых, павінен жыць у
гармоніі

Калі вы хочаце, каб людзі былі рэлігійнымі, будзьце
духоўнымі па сваёй прыродзе і дайце іншым адчуць, што
вы добры прыклад для пераймання, што яны могуць на
.вас спадзявацца і давяраць вам

Карацей кажучы, усё, што вы хочаце, каб іншыя
паказвалі. Адна з добрых якасцей — спачатку
прадэманстраваць гэта ў сваім жыцці, і вы ўбачыце, што
.людзі будуць рэагаваць на вас гэтак жа

Калі вы можаце вызначыць тыя сферы вашага
жыцця, якія патрабуюць паляпшэння, не ўпадаючы ў
роспач і не развіваючы комплекс непаўнавартасці, і калі
вы паслядоўна працуеце над удасканаленнем уласнага
характару, то час, які вы выдаткуеце на гэта, будзе
значна больш прадуктыўным, чым калі б вы марнавалі
час на жаданне, каб іншыя ўдасканаліліся. Ваш станоўчы
прыклад і здаровыя паводзіны маюць большую сілу
.змяніць іншых, чым толькі вашы жаданні, гнеў і словы

О Госпадзе, Ты — крыніца ўсяго дабра і крыніца ўсёй
сілы. Дабраславі нас, каб мы маглі адлюстроўваць Твае
дабраславенні ў нашым здароўі, нашых інтэлектуальных
памкненнях і нашых духоўных самавыяўленнях. Ты —
ззянне зорак, энергія атамаў, дабрыня ў сэрцах і

прыгажосць праўды. Дапамажы нам напоўніць сябе
Тваёй найвышэйшай сілай, Тваёй бясконцай мудрасцю і
.Тваёй бязмежнай сапраўднасцю

Госпадзе, дай нам усвядоміць, што Ты — крыніца
здароўя, акіян жыцця і крыніца ўсяго разумення і ведаў.
Вызвалі нас ад невуцтва і яго наступстваў, ад страхав і
трывог, і хай паток Тваёй мудрасці змяце ўсе смецце і
.друз з нашага жыцця

Знімі, Госпадзе, заслону, што хавае ад нас Твой
аблічча. Дазволь нам убачыць Цябе як яркае святло,
падобнае да незлічоных сонцаў на гарызонце нашага
жыцця. Дазволь нам адчуць Цябе як сілу, якая пастаянна
абнаўляецца, натхняе нашы думкі, сілкуе нашы душы,
.падтрымлівае нашы целы і спаўняе нашы мары

Амін

Большасць людзей не ведае, чаму, існаваючы на
гэтай зямлі, яны лічаць, што мэта жыцця — гэта
выкананне жаданняў, атрыманне ўсяго неабходнага для
жыцця, пошук задавальнення і чалавечай любові і, у
.рэшце рэшт, аддача сябе апошняму клічучаму

Людзі пачынаюць сваё жыццё як праграмісты з
пэўнымі схільнасцямі і жаданнямі, якія не былі
задаволены ў мінулым. І яны спрабуюць — з той
нязначнай свабодай волі, якая ў іх засталася —
пераймаць жаданні і дзеянні іншых. Калі яны маюць
зносіны з бізнесменамі, яны хочуць стаць падобнымі да
іх, а калі яны маюць зносіны з мастакамі, мастацтва
.становіцца для іх усім

Бог хоча, каб мы былі практычнымі ў гэтым свеце. Ён
даў нам голад, які патрабуе ад нас працаваць, каб яго
задаволіць, але пошук толькі ежы, жылля, грошай і

маёмасці азначае, што чалавек забывае крыніцу свайго
.шчасця

Гэта праўда, што мы павінны працаваць, каб
задаволіць свае патрэбы і дасягнуць сваіх законных
мэтаў, але, перш за ўсё, мы павінны адкрыць свае сэрцы
Богу і шукаць Яго кіраўніцтва і адабрэння ва ўсім, што
мы робім. Тады мы абавязкова дасягнем поспеху ў школе
жыцця, бо атрымаем кіраўніцтва ад Вышэйшага
Кіраўніка і Забеспячыцеля, які ведае, што нам трэба і
што лепш для нас. Таму мы павінны давяраць Яму і
.падпарадкоўвацца Яго мудрай волі

3 лекцый настаўніка Парамахансы

Калі ўнутранае шчасце душы зацямяецца тоўстым
пластом мімалётных пачуццёвых задавальненняў,
залатое ззянне духу цьмянее, а празрыстыя здольнасці
душы хаваюцца за шчыльнасцю матэрыі. Калі розум
чалавека прыцягваецца да рэўнасці і зайздрасці і
ахутаны аблокамі страху і трывогі, ён становіцца
няшчасным, няшчасным і пераможаным. Але калі
чалавек накіроўвае тую ж увагу на каханне, мір і
.гармонію, ён адчувае глыбокае шчасце

Душа адчувае шчасце, калі яна пераходзіць ад
фізічных жаданняў, змяшаных з пакутамі і няшчасцем,
да празрыстых цнотаў духу, напоўненых узнёслымі
.асалодамі

Калі душа цалкам пагружаецца ў грубыя свецкія
задавальненні, яна становіцца абыякавай да імкнення да
вышэйшых радасцяў і няздольнай адчуваць духоўныя
асалоды. Многія могуць сцвярджаць, што адмова ад
матэрыяльных задавальненняў практычна немагчымая ў
гэтым свеце або падчас жыцця сярод людзей, чые думкі
круцяцца выключна вакол матэрыяльных спраў. Аднак

ад звычайнага чалавека не патрабуецца пакідаць свет і
адыходзіць у горы і лясы, каб знайсці спакой і мір.
Наадварот, ён павінен заставацца ў гэтым свеце, не
дазваляючы яго магутным плыням змятаць яго, каб ён
.не быў захліснуты бурнымі хвалямі гэтага жыцця

Чалавек не павінен негатыўна ставіцца да
навакольнага асяроддзя, і ў той жа час ён не павінен
дазваляць матэрыялізму засланяць яго зрок, каб ён не
страціў сувязь са сваёй духоўнай прыродай і не стаў
няздольным адчуць радасць асалоды і быць сведкам
.боскага святла

Жыццё, з яго сутнасцю, кампанентамі і мэтамі, —
гэта складаная галаваломка для разумення, але не
немагчымая для вырашэння, і з нашым прагрэсіўным
мысленнем мы штодня разгадваем некаторыя з яго
.сакрэтаў

Прылады, заснаваныя на дакладных навуковых
прынцыпах у нашу эпоху, безумоўна, уражваюць, а
адкрыцці, якія прыносяць навука, даюць нам больш
выразнае бачанне таго, як можна палепшыць жыццё.

Але, нягледзячы на ўсё абсталяванне, вынаходкі і
стратэгіі, якія ў нас ёсць, мы ўсё яшчэ падобныя на
марыянэтак у руках лёсу, і шлях наперадзе яшчэ доўгі,
.перш чым мы вызвалімся ад кантролю прыроды

Безумоўна, жыццё на волю прыроды — гэта не
свабода. Нашы захопленыя розумы ахоплены і скаваныя
пачуццём бездапаможнасці, калі мы адчуваем сябе
ахвярамі паводак, ураганаў ці землятрэсав, або калі
падзеі без лагічнай прычыны забіраюць у нас блізкіх і
блізкіх. Тады мы разумеем, што не дасягнулі шмат
перамог і не змаглі пераадолець неспрыяльныя
абставіны. Бо, нягледзячы на ўсе нашы намаганні
зрабіць жыццё такім, якім мы хочам яго бачыць, на гэтай

зямной сцэне заўсёды будуць з'яўляцца пэўныя абставіны, і падзеі, якія будуць кіравацца магутным розумам, пра які мы мала ведаем, які дзейнічае цалкам незалежна ад нашых меркаванняў і волі. Лепшае, што мы можам зрабіць, — гэта працаваць і ўносіць .некаторыя паляпшэнні

Мы вырошчваем пшаніцу і вырабляем муку, але хто стварыў першае зерне? Мы ямо хлеб з мукі, але хто даў нашаму арганізму здольнасць яго пераварваць? І як ?ператварыць ежу ў пажыўныя рэчывы

У кожным кутку жыцця здаецца, што ёсць незаменная боская рука, мы не можам кіраваць сваімі справамі без яе, і пры ўсёй упэўненасці, якой мы валодаем, мы не ведаем, калі сэрца перастане функцыянаваць, адсюль неабходнасць смелай залежнасці ад найвышэйшай боскай сілы і спадзявання на наша вышэйшае «я», якое зыходзіць з той .усемагутнасці, па ўзоры якой мы створаны

Мы павінны мець веру, вольную ад гонару, і ўпэўнена ісці па сцежках жыцця

Без панікі і дрыжкаў, без пакут і зняволення

Барацьба з алергіяй

Пераадоленне адчувальнасці — гэта тонкае мастацтва, і кантроль хуткасці рэакцыі важны для .развіцця збалансаванай і ўсебаковай асобы

Адчувальнасць вынікае з непаразумення, комплексу непаўнавартасці, завышанай гонару і перабольшанага эга

Калі чалавек думае, што яго пачуцці былі закрануты, гэтая думка ўкараняецца ў яго свядомасці, узбуджаючы

нервы, якія потым напружваюцца і бунтуюць. З-за параненых эмоцый у іх сэрцы ўспыхвае гнеў. Аднак некаторыя людзі здольныя кантраляваць свае эмоцыі, таму іх знешнія прыкметы не праяўляюцца, нягледзячы на моцную лютасць унутры іх. Іншыя выказваюць свой гнеў праз імгненныя рэакцыі, якія відавочныя ў цягліцах вачэй і выразе твару, а таксама праз рэзкія, .закадзіраваныя вусныя адказы

Празмерная эмацыянальнасць мае сур'ёзныя наступствы; яна ўскладняе сітуацыю і стварае непажаданую нестабільнасць, якая негатыўна ўплывае на навакольных

Неабходна прыкласці намаганні для праяўлення самакантролю і самавалодання, ствараючы атмасферу ўзаемаразумення і гармоніі, якая спрыяе міру, а не напружанню, і рассеівае пары стрэсу. Тыя, хто гэта зробіць, будуць гаспадарамі свайго лёсу і будуць узнагароджаны ўдзячнасцю і павагай з боку .навакольных

Залішняя адчувальнасць — рыса, уласцівая большасці людзей, і калі гэтая ірацыянальная эмоцыя ўспыхвае, яна асляпляе разуменне і затуманвае вочы мудрасці. Яшчэ горш тое, што празмерна адчувальны чалавек лічыць, што ён думае, адчувае і дзейнічае ідэальна, хоць на самой справе яго паводзіны могуць !быць цалкам няправільнымі

Многія людзі лічаць, што павінны шкадаваць сябе, калі іх крытыкуюць, і што самашкадаванне прыносіць ім пэўнае палягчэнне. Але, як і ў выпадку з наркаманами, чым больш яны прымаюць, тым мацнейшай становіцца іх .залежнасць

Вельмі адчувальны чалавек часта пакутуе дарэмна.

Часцей за ўсё ніхто не ведае прычыны яго гора або характару яго крыўды, што прыводзіць да ўзмацнення пакут у саманавязанай ізаляцыі. Нічога нельга дасягнуць, моўчкі засяроджваючыся на ўяўных абразях або крытыцы. Значна лепш змагацца з карэннымі прычынамі такой падвышанай адчувальнасці шляхам аб'ектыўнага аналізу і самакантролю

Гэты тып нездаровай алергіі мае сур'ёзныя наступствы; ён пажырае сэрца, як агонь, і разбурае тканіны спакою. Таму з ім трэба змагацца мудра, лагічна і з цвёрдай воляй

Я старанна працую, каб служыць усім, але калі я аддаляюся ад сваёй адзіноты для роздуму, я не дазваляю нікому перашкаджаць маім роздумам. Іншыя справы могуць пачакаць, але нельга грэбаваць маёй штодзённай сустрэчай з Богам або ігнараваць яе

Перш чым рабіць якія-небудзь дзеянні, спыніцеся і ўважліва абдумайце наступствы і іх уплыў на ваш розум, цела і душу. Дзеянні, выкліканыя прымусам, не з'яўляюцца вызваленнем, бо дзеянні, якія супярэчаць законам гармоніі і прагрэсу, абмяжоўваюць асобу. І наадварот, дзеянні, ухваленыя разважлівасцю і ў адпаведнасці з сумленнем, з'яўляюцца дабрадзейнымі і прыносяць свабоду

Калі вы вырашаеце зрабіць нешта добрае або ўстрымацца ад чагосьці дрэннага і прытрымліваецеся гэтага рашэння і дзейнічаеце адпаведна, ведайце, што ваша доля свабоды вялікая

Бог хоча, каб мы выкарыстоўвалі дадзенае нам
свабоднае выбару, каб шукаць Яго і знаходзіць Яго, але
.Ён не хоча навязвацца нам

Жаданне наблізіцца да Бога і пазнаць Яго не
прыходзіць само па сабе, яго трэба актывізаваць і
падтрымліваць. Без гэтага жадання жыццё не мае ні
.каштоўнасці, ні смаку

Няхай ваша духоўнае разуменне кіруе вашымі
думкамі, і поспех будзе суправаджаць вас куды заўгодна

Богу я прысвячаю свой голас, свае рукі, свае ногі,
сваё сэрца, сваё цела, свае пачуцці, сваю волю і ўсё

Каханне — гэта духоўная зброя, якая паклала канец
усім войнам

За межамі гэтай зямлі ёсць бясконцыя светлы, дзе мы
зноў сустрэнем тых, хто, як мы думалі, пакінуў нас
.назаўжды

Гэтае зямное жыццё пастаянна зменлівае, смутак
ідзе за смуткам, ілюзія за ілюзіяй, гэты міраж, які
з'яўляецца ў пустыні нашай свядомасці, павінен
знікнуць, і мы павінны абудзіць сваё сапраўднае "я" з-
.пад шчыльнай заслоны матэрыі

Не спрабуй будаваць свае надзеі на гэтым жыцці.
Дзе твая гарантыя? Ты ў бяспецы толькі тады, калі
.шукаеш прытулку ў пазнанні Бога

Сутнасць душы падобная да старажытнага золата,
пахаванага пад глебай. Калі глеба выдаляецца з золата і
прамываецца вадой сузірання, яно зноў заззяе поўнай
.чысцінёй і яснасцю

Госпадзе, дай нам бачыць дабро, думаць пра
здоровыя рэчы і мець зносіны з тымі, хто мае добры

характар. Дапамажы нам думаць пра Цябе і разважаць
пра Цябе, о Ты, хто ёсць крыніцай усялякай праведнасці
.і крыніцай усялякай дабрыні

Свабода ад слабасці

Найлепшы спосаб пераадолець слабасць —
перастаць думаць пра яе; інакш ідэя слабасці
перапоўніць вашу свядомасць і будзе дамінаваць над
вашым унутраным «я». Калі мы прынясем святло ў сябе,
.цёмра знікне, быццам яе ніколі і не існавала

Гэтая ідэя прыносіць мне цудоўнае натхненне

Калі святло ўводзіцца ў пячору, якая тысячы гадоў
была ахутана цемрай, цёмра імгненна знікае. Падобным
чынам, слабасці і памылкі знікаюць, калі мы дазваляем
святлу Бога ўвайсці ў нашу свядомасць, і цёмра
невуцтва не можа заставацца. Гэта філасофія, паводле
.якой мы павінны жыць

Пракрастынацыя бескарысная. Кола жыцця ніколі не
спыняецца, і дні нашага жыцця пралятаюць хутка.
Кожная хвіліна, якую мы праводзім, ясна думаючы і
дзеінічаючы мудра, — гэта паспяховая і прыбытковая
.інвестыцыя ў наша шчасце

Многія людзі ўсё жыццё думаюць пра грошы, сэкс і
славу, і рэдка засяроджваюцца на важных рэчах, якія
.прыносяць ім спакой і павышаюць іх свядомасць

Незалежна ад таго, наколькі сціплай можа быць
роля чалавека, ён лічыцца паспяховым у вачах Бога, калі
ён ведае, як мудра праводзіць свой час і накіроўваць
.свае думкі ў правільным кірунку

Калі Божае святло свеціць на чалавека, ён не
адчувае, што яму што-небудзь патрэбна, таму што

радасць, якая яго ахоплівае, выконвае ўсе яго мары і
прымушае яго адчуваць у глыбіні душы, што ён самы
багаты з багатых і самы шчаслівы з шчаслівых у гэтым
.жыцці

Тунэль святла

Тыя, чыя духоўная свядомасць абуджаецца
асветленымі думкамі, добрымі справамі, добрымі
пачуццямі і глыбокім сузіраннем, могуць адчуць сваё
разлучэнне з целам у апошні момант разлукі праз
духоўнае вока. Падчас свайго зямнога падарожжа ёгі
практыкуюць бачанне тунэля духоўнага вока на мяжы
паміж матэрыяй і духам, і ў момант пакідання Зямлі яны
могуць увайсці ў гэты светлавы тунэль і перайсці з
гэтага свету ў бясконцае Божае царства святла, радасці,
.міру і абсалютнай свабоды

{Святло на святле}

Святлом для цела з'яўляецца вока [духоўнае]

Калі ваша вока адзіночнае

Тады ўсё ваша цела напоўніцца святлом

{І святло ў цемры свеціць, і цемра яго не ведала}

Альтруізм — гэта адчуваць гора іншых, набліжацца
да іх, мець з імі зносіны, шчыра спрабаваць суцешыць іх
у няшчасці, радавацца іх радасці і рабіць усё магчымае,
.каб аддаліць ад іх прывід страху, патрэбы і трывогі

Той, хто валодае духам альтруізму, не дзейнічае
згодна з абмежаванымі разлікамі і чаканнямі, а
выкарыстоўвае сваю праніклівасць і здаровы сэнс і
імкнецца дапамагчы сабе і іншым, дзякуючы Богу за
поспех, якога ён дасягае. Калі ён церпіць няўдачу адзін
ці некалькі разоў, ён не адчувае расчаравання, а

наадварот, становіцца больш рашучым, падвойвае свае
намаганні і паўтарае спробы, даследуе новыя ідэі і
каналы, кіруючыся святлом розуму, і шукае Божай
дапамогі, пакуль не дасягне сваёй мэты і не дасягне
.сваёй высакароднай мэты

Той, хто працуе, каб зрабіць іншых шчаслівымі,
атрымлівае ад Бога ўнутранае пачуццё псіхалагічнага
камфорту. І калі ён нешта губляе дзеля тых, каму
спрабуе дапамагчы, ён не лічыць гэта стратай, бо
ўзамен атрымлівае Божае задавальненне і спакой. Ён
жыве, каб любіць, працаваць, аддаваць і сеяць насенне
.добра і міру на палях чалавецтва

Той, хто выходзіць за межы свайго асабістага свету
ў сваіх думках і пачуццях, пашырае сваю свядомасць,
павялічвае сваю эмпатыю і адчувае, што свет — яго дом,
а чалавецтва — яго сям'я. Ён разумее, што мэта яго
існавання на гэтай зямлі — пераўтварыцца ў сябе, перш
чым спрабаваць пераўтварыць іншых, таму што той, хто
пераўтвараецца ў сябе, дапамагае іншым
пераўтварыцца на прыкладзе свайго жыцця. Дзеянні
маюць больш глыбокі ўплыў і больш глыбокі эфект на
.душы іншых, чым словы

Кароткія прыпынкі

:Бляск шчырасці

Некаторыя людзі спрабуюць уцячы ад сваіх праблем,
усміхаючыся, але для такога ўцёкаў патрэбна чыстае
сумленне, без крывадушнасці і падману. Калі чалавек
сумленна ставіцца да сябе і іншых і дзейнічае з
высакароднасцю і сумленнасцю, яго вочы становяцца
яснымі, і ад іх зыходзіць непаўторнае ззянне —
.непаўторнае ззянне шчырасці

:Шчырасць

Некаторыя людзі кажуць шмат чаго ў імя сумленнасці, але нельга гаварыць з усімі пра ўсё. Калі вы даяце парады і рэкамендацыі, некаторыя людзі няправільна разумеюць вашы словы і нічога не атрымліваюць ад таго, што вы кажаце; гэта марнаванне намаганняў і неацэненая справа. Маўчанне ў такіх выпадках — золата, але гэта ні ў якім разе не азначае .маўчанне пра правіны

:Самагармонія

Самагармонія — гэта сапраўды цудоўна. Большасць людзей ведае, як цяжка быць у гармоніі з іншымі, але ці задумваліся вы калі-небудзь пра тое, каб быць у гармоніі з самім сабой? Гэта неверагодна складана, але магчыма. Калі вы прааналізуеце сябе, вы выявіце, што пастаянна знаходзіцеся ў супярэчнасці з самім сабой. Калі вы не любіце сябе, вы не будзеце любіць нікога іншага. А калі чалавек не ў гармоніі з самім сабой, як ён можа быць у ?гармоніі з іншымі

Гармонія ў сабе жыццёва важная для гармоніі са светам. Таму вельмі важна шанаваць і любіць сябе, бо вы заслугоўваеце гэтай любові. Трэба любіць сябе, таму што Бог стварыў нас і надзяліў нас высакародным патэнцыялам. Любоў да гэтага ўнутранага "я", гэтай сутнасці, поўнай дабрадзейных якасцей, натхняе на высакародныя паводзіны і ачышчае розум ад прымешак, .а сэрца — ад злосці і крыўды

:Каліброўка літаратурнага компаса

Нельга падмануць сваё сумленне, апраўдаць правіны ці пазбегнуць наступстваў няправільных учынкаў, нават калі б чалавек адправіўся на іншую

планету. Вынікі сваіх учынкаў суправаджаюць яго, і ён павінен выправіць свой курс і адкалібраваць свой маральны кампас так, каб яго стрэлка заўсёды .паказвала ў правільным кірунку

Некаторыя людзі жывуць у найгоршых умовах, але ўсё ж знаходзяцца ў поўнай гармоніі з самімі сабой, а іншыя маюць усе магчымасці і ўсё неабходнае, але ўсё ж знаходзяцца ў пастаянным канфлікце з самімі сабой.
Таму не варта чакаць, пакуль абставіны зменяцца.
Пераканайцеся, што ў вас усё добра, нягледзячы на навакольнае асяроддзе, якое можа адрознівацца ад .таго, чаго вы жадаеце

Той, хто аддае сябе на ласку абставін, чакае зменаў,
.і яго чаканне будзе доўгім

Кажуць, што адзін чалавек свабодна валодаў
васямнаццаццю мовамі, але быў настолькі бедны, што не
мог дазволіць сабе лямпу для чытання. Таму ён ішоў у
кут і сядзеў пад вулічным ліхтаром, каб пачытаць.
Сапраўды, сіла волі стварае сродкі, стварае магчымасці,
аднаўляе надзею, выконвае задачы і выконвае жаданні і
.мары

Сапраўдная камунікацыя з тымі, хто ведае Бога,
можа ажыццяўляцца праз асабісты кантакт з імі, праз
удумлівае чытанне іх твораў або глыбокае і сяброўскае
разважанне над імі. Важна памятаць, што гэта ў гармоніі
.з іх свядомасцю, якая знаходзіцца ў гармоніі з Богам

Калі мы ўзгадняем сваю свядомасць з вялікімі
душамі, якія любяць Бога, гэтая гармонія паступова
змяняе наша жыццё найцудоўнейшым чынам. Гэтая
гармонія не занявольвае волю, а хутчэй пашырае яе
абсяг і ўмацоўвае яе сілу. У гэтым розніца паміж тым,
каб быць у гармоніі з людзьмі, напоўненымі эга і

заклапочанымі тым, што яны могуць атрымаць, і тым, каб быць у гармоніі з тымі, хто любіць Бога і чалавецтва, чыя мэта — дарыць і абуджаць боскую любоў у душах тых, хто знаходзіцца з імі ў гармоніі. Магнетызм гэтых бласлаўёных асоб прыводзіць нас у цесны кантакт з .боскім магнетызмам

Мы павінны памятаць, што, імкнучыся задаволіць свае ўласныя патрэбы, мы таксама павінны дапамагаць іншым атрымліваць тое, што ім трэба, і дзяліцца з менш шчаслівымі тымі добрымі рэчамі ў жыцці, якія трапляюцца нам на шляху. Давайце памятаць, што мы з'яўляемся неад'емнай часткай глабальнай сям'і і што .мы не можам жыць без гэтай вялікай сям'і

Якім было б жыццё без цесляроў, вынаходнікаў, фермераў і іншых? Праз аддачу і атрыманне, а таксама абмен паслугамі, Бог хоча, каб мы думалі пра іншых і спачувалі ім. Гэта вялікая памылка — жыць толькі для сябе, не лічачы іншых. Калі мы думаем пра ўласнае шчасце, мы павінны таксама думаць пра шчасце іншых. Мы не абавязаны аддаваць усё, што ў нас ёсць, дзеля дабрабыту глабальнай сям'і, бо гэта немагчыма. Наадварот, мы павінны спачуваць іншым і рабіць усё .магчымае, каб дапамагчы ім і палегчыць іх цяжар

Існуе сувязь паміж поспехам і задавальненнем душы .ў кантэксце асяроддзя, у якім жыве чалавек

Сапраўдны поспех — гэта вынік паводзін, якія адпавядаюць прынцыпам праведнасці, і ён уключае шчасце і дабрабыт іншых як неад'емную частку асабістага задавальнення. Кожны, хто ўжывае гэты прынцып да свайго матэрыяльнага, разумовага, маральнага і духоўнага жыцця, знойдзе гэтае .вызначэнне поспеху поўным і вычарпальным

Людзі па-рознаму ўспрымаюць поспех у залежнасці
ад сваіх жыццёвых мэтай. Часам некаторыя людзі
атаясамліваюць яго з крадзяжом, кажучы нешта
накшталт: «Ён паспяховы злодзеі!» Гэта паказвае, што
не кожны поспех пажаданы; наш поспех не павінен
.шкодзіць іншым

Яшчэ адна кваліфікацыя для поспеху — гэта
прыўнесці гармонію і пазітыўныя вынікі не толькі для
.сябе, але і падзяліцца гэтымі перавагамі з іншымі

Дасягненне фінансавага поспеху азначае не толькі
атрымліваць асалоду ад таго, чаго мы заслугоўваем;
гэта таксама азначае маральную адказнасць за
дапамогу іншым стварыць лепшае жыццё для сябе.
Кожны, хто мае розум, можа зарабляць грошы, але калі
ў яго сэрцы ёсць любоў, ён не зможа выкарыстоўваць
гэтыя грошы эгаістычна; замест гэтага ён будзе
.дзяліцца тым, што мае, з іншымі

Грошы становяцца праклёнам у руках скупых і
скнараў, але яны з'яўляюцца дабраславеннем і дарам
.для тых, у каго шчодрыя рукі і добрае сэрца

Добрыя душы прыцягваюць добрыя душы і самі
цягнуцца да іх

Мы павінны навучыцца любіць бліжняга свайго, як
самога сябе, і памятаць, што мы тут, у гэтым жыцці,
нядоўга, пасля чаго адыходзім у іншы свет, узровень
якога залежыць ад узроўню нашага мыслення і якасці
.нашых дзеянняў падчас гэтага зямнога знаходжання

Хто нашы сапраўдныя сваякі? Для мудрага чалавека
кожны з'яўляецца сваяком, і кожны з іх — «бліжнім».
Вядома, мудры чалавек здольны разважаць і разумее,
што, хоць сонца асвятляе кавалак вугалю і дыямент,

дыямент, у адрозненне ад вугалю, валодае ўнікальнай
здольнасцю ярка прымаць і адлюстроўваць святло.
Варта шукаць кампаніі тых, чые думкі і пачуцці чыстыя,
як дыямент, і прысвячаць час пошуку шчырых сяброў.
Тыя, хто жыве чыстым і сумленным жыццём, прыцягнуць
сяброў, якія характарызуюцца чысцінёй і сумленнасцю, у
той час як тыя, хто жыве паводле нізкіх інстынктаў без
.разважлівасці, прыцягнуць сяброў такога ж тыпу

Калі вы шануеце высокія ідэалы і ўзнёслыя
прынцыпы, пажадана пазбягаць зносін з людзьмі, якія не
вераць у гэтыя ідэалы і прынцыпы, якія блытаюць думкі і
парушаюць настрой, каб іх вібрацыі не зніжалі ваш
узровень вібрацый. У той жа час не выключайце нікога
.са свайго кола кахання

Акрамя таго, чалавек павінен не толькі дарыць
любоў, але і ствараць мір, каб куды б ён ні пайшоў, ён
ствараў гармонію і спакой, асвятляючы навакольных
сваёй добрай прысутнасцю. Ніхто не хоча падыходзіць
да смярдзючага скунса — прабачце за выраз — усе яго
пазбягаюць. Падобным чынам, нервовы, імпульсіўны і
спрэчны чалавек раздражняе і адштурхоўвае іншых. Мы
хочам быць падобнымі да квітнеючых руж, якія
выпраменьваюць салодкі водар, які цешыць сэрца.
Давайце імкнуцца распаўсюджваць водар міру і ветрык
.дабрыні, куды б мы ні пайшлі і дзе б мы ні жылі

Царства Божае не сярод аблокаў і не ў пэўным
месцы ў прасторы. Яно знаходзіцца па-за цемрай, якую
мы бачым, калі заплюшчваем вочы, а калі мы медытуем і
молімся, у нас адкрываецца вока духу, размешчанае ў
лбе, і мы бачым дабраславёнае святло і адчуваем
радасць, якая пранізвае кожную клетку цела, і мы
адчуваем, што заслона знята і адчыніліся таемныя
.дзверы ў Царства Божае

Бог — гэта вечна абнаўляльная радасць, радасць,
якая ахоплівае ўсё. Мы павінны адчуваць адзінства з
гэтай радасцю, якая жыве ўнутры нас і акружае
.бясконцасць

За вібрацыйнымі межамі шчыльнай матэрыі ляжыць
бясконца, усеабдымная свядомасць, якая не паддаецца
апісанню ва ўсёй сваёй славе, велічы і бязмежнасці. Гэта
царства нябеснае, вечнае, бязмежнае і бясконцае
.свядомае шчасце

Калі ўспрыманне душы пашыраецца і яна адчувае
сваю прысутнасць усюды, тады яна аб'ядноўваецца з
.боскім духам

Слава Абсалютнаму Бясконцаму, які сядзіць на
гарызонце, дзе неба сустракаецца з акіянам, і слава
Найвышэйшаму Бясконцаму, які сядзіць на спакоі ўнутры
нас; засяродзіўшыся на Бясконцасці ўнутры нас, мы
.можам атрымаць яго бязмежную сілу

Веды, атрыманыя з кніг або ад людзей, — гэта
абмежаваныя веды, у той час як веды, атрыманыя
непасрэдна ад Бога, даюць сілу мудрасці, бляск
.упэўненасці, спакой сэрца і мір душы

О Госпадзе, навучы мяне маліцца з глыбокай
канцэнтрацыяй і спалучаць медытацыю з шчырымі
прагненнямі, і няхай маё сэрца штодня ачышчаецца
.маёй чыстай любоўю да Цябе

Вызваленне ад абмежаванняў кармы

Дзеянні, псіхічныя ці фізічныя, свядомыя ці
несвядомыя, аказваюць пэўны ўплыў на жыццё
чалавека. Мінулыя дзеянні — гэта не толькі тыя, што
былі выкананы дні, месяцы ці гады таму, але і дзеянні з
.мінулых жыццяў

Вы былі мёртвыя, і Ён ажывіў вас; потым Ён пакіне
вас смерцю, потым Ён ажывіць вас, і потым да Яго вы
вернецеся

Добрыя і дрэнныя наступствы дзеянняў чалавека. У
цяперашнім жыцці гэтыя сляды захоўваюцца ў
несвядомым або падсвядомым, а наступствы, якія
чалавек нясе (ці яго душа) з папярэдніх увасабленняў,
спяць, як насенне ў несвядомым, чакаючы патрэбных
абставін, каб прарасці і расці ў пэўны кармічны час.
Закон кармы, які ўраўнаважвае рэчы, уключае дзеянне і
.рэакцыю, прычыну і следства, пасеў і жніво

Кожны чалавек фарміруе свой лёс праз свае думкі і
дзеянні, і энергія, якую ён вызваляе, мудра ці неразумна,
непазбежна вяртаецца да яго як да адпраўной кропкі,
гэтак жа, як круг замыкаецца з ідэальнай дакладнасцю.
[Пытанне ў тым], ці павінен той, хто шукае, сутыкнуцца
— супраць сваёй волі — з непазбежнымі наступствамі
сваіх мінулых дзеянняў, ці з тым, што называецца
прадвызначэннем? Адказ — не, Бог ёсць закон і любоў, і
той, хто шукае, хто звяртаецца да Яго са шчырым
імкненнем і поўнай верай, прыводзіць свае дзеянні ў
адпаведнасць з боскім законам і шукае безумоўнай
Божай любові, несумненна, атрымае боскае
дабраславенне, якое палягчае цяжкія цяжары і
.паляпшае абставіны

Бог змясціў нас у гэты свет, поўны ілюзій, і Ён ведае
нашы пакуты, выпрабаванні і нягоды, якія мы
перажываем. Людзі паглыбляюць унутраную цемру
духоўнага невуцтва, калі лічаць сябе патануўшымі ў
граху і бяссільнымі вырвацца з яго глыбінь. Ім лепш
імкнуцца выправіць сябе, шукаючы дапамогі і
спачування ў сэрца боскай міласэрнасці, спадзеючыся на

прабачэнне ад любячага, спагадлівага і прабачлівага
.Бога

Калі мы ўсведамляем нашу цесную сувязь з Богам,
якая карма можа нас звязаць? Не дазваляйце нікому
пераканаць вас, што ваш боль і цяжкасці з'яўляюцца
вынікам вашай кармы. Як дух у сваёй сутнасці, у вас
няма кармы. Хутчэй, вы павінны ўсвядоміць гэтую
праўду, пацвердзіўшы сабе, што вы адзіныя з сутнасцю
жыцця, святла і касмічных сіл. Калі вы ўсвядоміце гэты
факт, вам няма чаго баяцца, і Бог адчыніць вам шмат
.дзвярэй і дасць вам шмат магчымасцей

Калі вам няёмка з тым, як ідзе ваша жыццё, змяніце
свой светапогляд і зарадзіце свае пачуцці пазітыўнай
.энергіяй, і вы самі адчуеце розніцу

Няма патрэбы людзям наракаць і смуткаваць з-за
таго, што яны ўпусцілі, або прыпісваць свае няшчасныя
абставіны памылкам, якія яны зрабілі ў гэтым жыцці ці ў
далёкім мінулым, бо гэта форма духоўнай занядабанасці.

Яны павінны дзейнічаць і выкарчоўваць пустазелле з
саду жыцця, і тады завітнеюць самыя салодкія і яркія
кветкі і прынясуць самыя смачныя і жаданыя плады. Па
.Яго ласцы, Усявышняга

Пакорлівасць Богу не азначае не выкарыстоўваць
сваю волю для паляпшэння нашых спраў і чакаць,
пакуль Бог вырашыць нашы сітуацыі без якіх-небудзь
намаганняў з нашага боку, бо Бог дапамагае тым, хто
.дапамагае сабе сам

Сэнс у тым, што мы вучымся звяртацца да Бога, каб
Ён кіраваў нашай воляй, благаслаўляў і ўмацоўваў нашы
правільныя намаганні. Калі мы пераадольваем
перашкоду нежадання здавацца, мы знаходзім у Богу
абарону, якую ніхто ў гэтым свеце не можа нам даць, а

таксама сілу, якую не можа пераадолець ніякае
.выпрабаванне

Кожны можа ўсталяваць асаблівыя адносіны з
Богам, калі ведае, як адкрыць сваё сэрца Богу і прагнуць
Яго боскай прысутнасці, якая прыносіць радасць і
.ўпэўненасць

Калі чалавек адчувае глыбокую патрэбу ў Богу,
ведаючы, што не можа без Яго абысціся, ён выяўляе,
што Бог адказвае тым ці іншым чынам. Але спачатку
трэба развіць гэтае моцнае пачуццё, бо водгук не
.прыйдзе спантанна

Калі мы не аддамо Богу першае месца ў нашым
жыцці, наша свядомасць будзе трывожнай і
разгубленай, і мы не зможам лагічна і правільна
.спраўляцца з бясконцымі патрабаваннямі жыцця

І як развіць гэтае жаданне? Кожны раз, калі мы
сутыкаемся з няшчасцем або цяжкасцямі, і кожны раз,
калі мы адчуваем цяжар у сваім сэрцы, мы павінны
зварнуцца да Бога і прасіць Яго дапамогі, ведаючы, што
той, хто любіць Бога і захоўвае гэта ў сваім розуме і
сэрцы, яго становішча палепшыцца, яго становішча
.змяняецца да лепшага

Калі мы змешваем і ўзбіваем эфір шчырымі малітвамі
і заклікамі, Мы здабываем сутнасць боскага водгуку, які
.змяшчае ежу, гаенне і шчасце

Для тых, хто прагне духоўнага харчавання, мінулыя
расчараванні і няўдачы не маюць значэння. З іх можна
вынесці ўрокі, і можна паспрабаваць зноў, паўтарыўшы
спробу з самага пачатку. Пспех будзе гарантаваны, з
Божай дапамогай, усім, хто не падае духам перад
няўдачамі, чыя рашучасць не аслаблена трагедыямі і хто

верыць з нязменнай верай у тое, што Бог падтрымлівае
тых, хто настойвае на сваім шляху, і Ён дае ім надзею,
сілу і аптымізм, пакуль яны не дасягнуць сваёй
.канчатковай мэты і сэнсу жыцця

Думка — гэта сіла, падобная да электрычнасці, і
псіхалагічныя станы ўзыходзяць да думкі і спосабу
.мыслення

Электрычнасць бывае і карыснай, і шкоднай; той,
хто карыстаецца ёю з розумам, выкарыстоўвае яе сабе
на службу, інакш яе могуць параніць токам. І так думалі:
калі яе накіраваць у правільным кірунку, яна прыносіць
.свайму ўладальніку шчасце, інакш — бяду

Думка падобная да дзікага каня, але прыручыць яе
не немагчыма, і пазітыўнае мысленне — адзін са
.спосабаў кантраляваць думкі

Здаровае мысленне — блізкі сябар, а хворы розум —
пастаянны вораг

Здаровыя думкі прыцягваюць спакой і бяспеку, а
нездаровыя думкі страляюць смяротнымі стрэламі, якія
адскокваюць ад свайго ўладальніка ўдвая. Адсюль і
прымаўка: «Узнагарода такая ж, як і ўчынак». Пакуль
чалавек пасылае добрыя намеры, яго думкі
ператвараюцца ў паходні, асвятляючы пакоі душы і
праганяючы кучы цемры, так што ён адчувае глыбокі
камфорт, а яго вочы ззяюць задаволенай усмешкай!
Няхай усмешка доўга трымаецца ў вашых вачах, і мір
.вам

Жыццё падобнае да млына, які меле насенне
плённых выпрабаванняў і эксперыментаў, каб зрабіць
хлеб жыцця. Яно падобнае да звiлістай дарогі з пышнымі
кветкамі паабапал, яркімі матылькамі і дрэвамі з

смачнымі пладамі на галінах, але мы рэдка спыняемся.
Давайце атрымліваць асалоду ад яе выгляду і смакаваць
яе салодкасць; сапраўды, мы часта на іголках. Каб
дасягнуць больш шырокіх прастор, нам здаецца, што
ёсць больш прыемныя віды, чым тыя, што мы бачылі. Але
па меры таго, як мы паступова аддаляемся па
кветкавых, пладовых сцежках, мы знаходзім дрэвы, якія
хутчэй цёмныя, чым свежыя, а потым кветкі знікаюць, а
разам з імі матылькі і плады, толькі каб потым апынуцца
.ў бязплоднай пустыні

Чалавечае жыццё падобнае да вады мора, якая
ачышчаецца і становіцца свежай толькі тады, калі вы
падываецеся ў верхнія пласты атмасферы. Гэта падобна
на ранішні сон, які з узростам становіцца ўсё ярчэйшым,
таму што тады рэчы здаюцца больш выразнымі і
выразнымі. Гэта падобна на падарожжа, бо пейзаж
змяняецца па меры таго, як мы пераадольваем
адлегласці. Затым той жа пейзаж змяняецца, калі мы
.набліжаемся да яго, і гэтак далей

Жыццё не расчароўвае мудрых, бо яны ўмела з ім
абыходзяцца і атрымліваюць асалоду ад яго, не
дазваляючы яму авалодаць імі і пазбавіць іх свабоды.
Напрыклад, яны атрымліваюць асалоду ад вады. Яны
п'юць яе і купаюцца ў ёй, але не дазваляюць сабе
патануць у ёй. Яны атрымліваюць асалоду ад адзення,
якое ім падабаецца. Без празмернага прытрымлівання
фармальнасцей і фармальнасцей, якія лічацца
павярхоўнымі. Яны атрымліваюць асалоду ад ежы, не
дазваляючы абжорству паглынуць іх, бо пераяданне
аслабляе цела і пажырае ўспрымання, і яно цалкам
знішчыць яго. Такім чынам, чалавек павінен атрымліваць
асалоду ад жыцця, але не знясільваючы пачуцці праз
.апусканне

Ладзіць з іншымі Гэта не азначае пагаджацца з імі
ва ўсім або ахвяраваць ідэаламі дзеля іх, бо такі стыль
канфармізму непажаданы і не адпавядае праўдзе.
Рэфарматары і вялікія людзі не пагаджаліся з такой
колькасцю людзей вакол сябе, але тым не менш яны
цвёрда трымаліся свайго ідэалу, бо разумелі, што тое,
.што яны робяць, абсалютна правільна

Перш за ўсё, чалавек павінен быць у гармоніі з
Богам, потым са сваім сумленнем, а потым з людзьмі

Нельга паступацца прынцыпамі і не варта звяртацца
да ўтоеных матываў для дасягнення пэўнай мэты, бо
.гэта не пасуе прынцыповым людзям

Хто можа жыць так, каб дагадзіць Богу? Не шкодзь
іншым, бо ім няма чаго баяцца. Калі такі падыход не
задавальняе іншых, чалавеку дастаткова адчуваць сябе
камфортна ўнутры і адчуваць унутраны спакой, які
.робіць яго незалежным ад адабрэння людзей

Сіла і жаданне душы ў звароце да Бога называецца
духоўным магнетызмам, і з дапамогай гэтага
магнетызму душа прыцягвае да сябе дабраславенне і
тонкія вібрацыі, і ўсе добрыя чалавечыя перажыванні,
.якія нагадваюць ёй пра дабыню і праведнасць

духоўны магнетызм — гэта сіла, з дапамогай якой ён
прыцягвае і цягне да сябе чалавека, добрых сяброў,
неабходныя і важныя рэчы і інтуітыўнае разуменне
рэчаў. Гэтая сіла паходзіць ад прыцягальнай магнітнай
.сілы Бога

Свечка міру

Вазьміце ментальны гаршчок, напоўніце яго сваім
спакоем

Вазьмі бутэльку маіх пачуццяў, напоўні яе сваёй
міласэрнасцю

Вазьмі мой пусты кошык для душы, напоўні яго
пладамі сваёй мудрасці

Налі ваду сваёй любові ў маю душу, я налью яе ў
.кубкі прагнучай душы

Разбуры сцены эга, акуні мяне ў сваю поўную
прысутнасць

Прамень світання кахання

Хай ён зазірне з адтулін майго сэрца

Гэта нагадвае мне сонечнае святло твайго кахання

Распаўсюджваецца па небе майго жыцця

Ззяла прамяністае святло твайго кахання

На сябе, і гэта было асветлена

Тваё святло напоўніла маю духоўную прастору

Ты — жыццё, якое падтрымлівае маё цела

І розум, які натхняе мае думкі

І мудрасць, якая развейвае маё невуцтва

Я запальваю тонкую свечку майго кахання

Каб прачытаць залатую кнігу

Захавана ўва мне з старажытных часоў

Тваё каханне было і ёсць дагэтуль

Нябачная свечка міру

Якая рассейвае цемру і паказвае мне твае пасланні

Блог на старонках сэрцаў

Няхай адкрыецца Твая слава, Госпадзе

Няхай святло тваёй мудрасці развее

Невучтва, разлад і зайздасць

З берагоў зямлі назаўжды

Ператварыце нашу слабасць у сілу

І мы аслаблі ў рашучасці

Зараджаем нашы целы жыццёва важнай
электрычнасцю

І напоўні розум і душу сваім гаючым святлом

Вазьмі нас за руку, каб мы не патанулі ў водах Тваёй
нядбайнасці, і напоўні нашу істоту Тваёй любоўю і
мудрасцю. Дай нам адчуць, што мы вельмі блізка да
Цябе і што сонца Тваёй міласэрнасці пастаянна свеціць
.над намі

Я размяшчаю кветкі сваіх шапатлівых, яркіх думак

У структуры цішыні

Яе ціхі водар спявае

І ён спявае пра тваю славу

І ззяннем твайго святога святла

Я бачу прыгажосць твайго існавання

Мае шчаслівыя мары спраўджваюцца

Калі тваё святло мігціць у маёй душы

Заслоны палаюць агнём мудрасці

Я бачу Тваю славу, і мая радасць павялічваецца

Няхай Бог асвятціць цябе Сваім святлом

І прывітанне вам ад душы

Існуе мноства патрабаванняў і патрэб, якія свет
навязвае нам і пераконвае нас у іх надзвычайнай
важнасці і немагчымасці жыць без іх або абысціся без іх.
Але асноўнай патрабаваннем павінна быць атрыманне
Божага спакою, крыніцы якога ніколі не высыхаюць, а
крыніца якога ніколі не перасыхае, і які надае ўсяму ў
.жыцці смак і сэнс

Давайце памятаць, што Бог — гэта сутнасць нашага
быцця, а любоў — гэта акно, праз якое мы глядзім на Яго
слаўны аблічча. Той, хто жадае адчуць боскую
прысутнасць і падтрымлівае гэтае ўзнёслае жаданне ў
думках і справах, Бог задаволіць яго просьбу і дапаможа
яму сарваць заслону, якая перашкаджае яму ўбачыць
.благаслаўлёнае святло

Той, хто цвёрда вырашыў рухацца наперад па гэтым
шляху, нішто не спыніць яго, і ніякія перашкоды не
перашкодзяць яму, пакуль ён не дасягне сваёй мэты і не
.дасягне жадання свайго сэрца

Духоўныя жамчужыны і каштоўныя камяні

Тыя, хто выкрывае слабасці іншых і выклікае ў іх
збянтэжанасць і крыўду, далёкія ад мудрасці і здоровага
сэнсу. Мы павінны пагарджаць грахом, а не грэшнікам,
бо ён наш брат па духу, нягледзячы на цемру невуцтва,
якая ахінае і акружае яго. Мэтай асуджэння павінна
быць гаенне, а не злорадства і раненне. Мы павінны
ставіцца да нашага грэшнага брата так, як мы хацелі б,
каб ставіліся да нас, калі б мы былі на яго месцы і ў яго
.сітуацыі

Той, хто хавае недахопы свайго брата ў гэтым свеце,
.таго Бог схавает у будучым жыцці

Гэтак жа, як мы асуджаем іншых, духоўны закон
асуджае нас у такой жа ступені. Мы не павінны чакаць
занадта шмат ад іншых, і мы не павінны заўсёды чакаць
добрых вынікаў ад каго-небудзь, нават калі яны робяць
.усё магчымае

Чалавек можа ўпасці і спатыкнуцца, але ён будзе ў
бяспецы, пакуль будзе рабіць усё магчымае, каб зноў
.падняцца па лесвіцы цноты і праведнасці

Кожны дзень мы павінны старацца падняць настрой
пацыента фізічна, псіхалагічна ці духоўна ў нашым
асяроддзі, гэтак жа, як мы дапамагаем сабе ці членам
.сваёй сям'і

Той, хто з сённяшняга дня паспрабуе жыць паводле
боскіх законаў — замест старога эгаістычнага жыцця,
якое прыносіць цяжкасці і пакуты, — выявіць, што
незалежна ад таго, наколькі сціплую ролю ён адыгрывае
ў жыцці, яна застаецца важнай, пакуль ён выконвае
свой абавязак у поўнай меры паводле ўказанняў
рэжысёра касмічнай п'есы і гаспадара ўсіх нашых лёсаў:
.Бога Усемагутнага

Калі мы ўзаемадзейнічаем з іншымі людзьмі з
непадробнай шчырасцю, сапраўдным каханнем і ўвагай
да пачуццяў, мы прыцягнем у сваё жыццё добрых
сяброў, не зважаючы на асабістыя інтарэсы ці
эгаістычныя разлікі; інакш мы не зможам распазнаць
.сваіх сапраўдных сяброў

Неабходна пазбавіцца ад крывадушнасці і
прытворства, і дзейнічаць так, каб наўмысна не
прычыняць шкоды іншым

Нельга злаваць, прыніжаць ці правакаваць
непрыязныя пачуцці да сяброў, а таксама не даваць ім
падстаў для непрыязных пачуццяў да нас. Нельга
жорстка абыходзіцца з сябрамі, эксплуатаваць іх ці
даваць ім незапытаныя парады, калі іх аб гэтым не
просяць. Калі просяць парады, яе трэба даваць шчыра і
добразычліва, без страху наступстваў. Сябры
дапамагаюць адзін аднаму праз канструктыўную,
.братэрскую крытыку

Цяжкія жыццёвыя перажыванні прыходзяць не для
таго, каб паралізаваць нашу волю і перамагчы нас, а
хутчэй для таго, каб завастрыць нашу рашучасць і
ўмацаваць нашу веру ў Бога і нашу ўпэўненасць у сабе.

Некаторыя людзі памылкова лічаць, што гэтыя
перажыванні і выпрабаванні — непераадольныя
разбуральныя сілы, і таму яны здаюцца. Здаровы
настрой неабходны для актывацыі нашай унутранай сілы
для эфектыўнага спраўлення з жыццём і яго
.выпрабаваннямі

Калі чалавек не спаборнічае з кімсьці мацнейшым за
сябе, ён не стане моцным. Падобным чынам, калі мы
сутыкаемся з цяжкасцямі з мужнасцю і псіхічнай
стойкасцю, мы становімся мацнейшымі і больш
.устойлівымі

Нашы розумы — неад'емная частка ўсеабдымнай
свядомасці Бога. Пад хваляй нашай свядомасці ляжыць
акіян Яго бясконцай усведамленасці. Калі хваля забывае,
што яна з'яўляецца часткай большага акіяна, яна
аддзяляецца ад гэтай акіянічнай сілы. У выніку розумы
людзей аслабляюцца матэрыяльнымі абмежаваннямі і
больш не здольныя да плённай працы і багатай
вытворчасці. Калі розумы страсянуць пыл невуцтва і
разарвуць ланцугі, якія звязваюць іх сілы, яны стануць

больш здольнымі да творчасці і пазітыўнага
.ўзаемадзеяння з жыццём

Калі вы моцна трымаецеся за пэўную ідэю і
напаўняеце яе моцнай воляй, гэтая ідэя ператвараецца ў
дынамічную сілу. А калі думка становіцца дынамічнай,
яна можа стварыць патрэбнае асяроддзе для поспеху,
.згодна з нябачнай картай, намалёванай у свядомасці

Людзі церпяць няўдачу, таму што яны паддаюцца
цяжкім жыццёвым абставінам, не супраціўляючыся ім,
.замест таго, каб супраціўляцца ім, не паддаючыся

Неабходна трэніравацца і актываваць сілу волі

Тыя, хто ўваходзіць у святыню спакою, могуць
духоўна мець зносіны з іншымі душамі, якія любяць Бога,
.і яны могуць зразумець мову руж і ўсіх жывых істот

Госпадзе, будзь адзіным Царом, які сядзіць над маёй
любоўю і тугой

Тыя, хто медытуе, адчуваюць глыбокае пачуццё
спакою, і гэты ўнутраны спакой варта падтрымліваць
нават у кампаніі іншых. Тое, чаму чалавек вучыцца ў
медытацыі, варта практыкаваць у паўсядзённай
дзеянасці і ўзаемадзеянні з іншымі, не дазваляючы
.нікому парушаць яго спакой ці цішыню

Калі вы хочаце выпрацаваць добрую звычку або
пазбавіцца ад шкоднай, засяродзьцеся на клетках мозгу,
.дзе знаходзяцца механізмы розных звычак

Каб выпрацаваць добрую звычку, спачатку сядзьце
ціха і памедытуйце, шукаючы боскай дапамогі.
Засяродзьце свой розум на цэнтры сілы волі,
размешчаным на лбе паміж бровамі, і цвёрда
пацвердзіце звычку, якую вы хочаце прышчапіць свайму

мозгу. Калі вы хочаце пазбавіцца ад дрэнных звычак, таксама сканцэнтруйце сваю ўвагу на гэтым цэнтры сілы волі і цвёрда пацвердзіце, што ўсе баразёнкі, дзе гэтыя звычкі ўкараніліся, сціраюцца. З дапамогай канцэнтрацыі і сілы волі вы можаце сцерці нават самыя глыбокія баразёнкі глыбока ўкаранёных старых звычак. Неаднаразова пераконвайце сябе, што ў вас дастаткова сілы волі, каб выкараніць шкодныя звычкі з вобласці .мозгу

Найлепшы час для такой афірмацыі — ранняя .раніца, калі воля і ўвага знаходзяцца ў напружанні

Працягвайце паўтараць сабе, што вы вольныя ад усіх дыктатаў, і аднойчы вы выявіце, што — з Божай дапамогай — вы ўжо вызваліліся ад звычкі, ад якой .хацелі пазбавіцца

Чаго б вы ні баяліся, адкіньце пра гэта свае думкі і пакіньце гэта Богу. Умацуйце сваю веру ў Бога і верце, .што Ён здольны вам дапамагчы

Шмат пакут вынікае з трывогі і хвалявання. Навошта пакутаваць, калі тое, чаго вы баіцеся, яшчэ нават не адбылося? Уявіце сабе ахоўнае святло Бога акружае вас .з усіх бакоў, і вы адчуеце Яго цудоўную абарону

Паколькі большасць нашых трывог вынікае са страху, калі мы выключым страх з нашага жыцця, мы адчуем сябе свабоднымі, і вылячэнне наступіць імгненна. Кожны вечар, перад сном, сцвярджайце сабе, што Бог з .вамі, абараняе вас і назірае за вамі

У гэтай касмічнай драме людзі ўсіх рас разыгрываюць гісторыю жыцця на сцэне часу. Мы павінны зразумець сэнс жыцця, не зацыкліваючыся на .сваіх мімалётных ролях і не зацыкліваючыся на іх

Наша ўспрыманне жыцця часта скажонае і
дэвіянтнае, таму што мы глядзім вачыма эгаізму і
абмежаванага кругагляду. Калі б мы глядзелі вачыма
душы, мы б убачылі рэчы зусім з іншага пункту
.гледжання

Калі мы адкрываем вока мудрасці, мы бачым
усеабдымнае святло Бога, і ў гэтым святле мы
ўспрымаем сваю духоўную прыроду, якая з'яўляецца
адлюстраваннем прыроды ўніверсальнай свядомасці,
.што пранізвае ўсе часціцы і часткі Сусвету

Духоўныя ісціны акружаюць нас, стукаючы ў дзверы
нашых заплюшчаных вачэй, заклікаючы бачыць святло
замест цемры, дзейнічаць з мудрасцю, а не з невуцтвам,
напаўняць нашы сэрцы любоўю, а не нянавісцю, і
супрацоўнічаць у стварэнні міру і прынясенні багацця і
бяспекі ў наш свет. Калі мы гэта зробім, невуцтва знікне,
сітуацыйныя адрозненні знікнуць, мы ўбачым адзінства ў
перапісе насельніцтва і будзем больш у гармоніі з боскай
.воляй

Нашы адносіны з Богам не халодныя ці без любові,
як паміж працадаўцам і супрацоўнікам. Мы — Яго сям'я,
Ён пастаянна клапаціцца пра нас, і Ён заўсёды нас
слухае. Мы — неад'емная частка Яго быцця, і нашы
.адносіны з Ім жывыя і яркія

Наш Творца надзяліў нас невычэрпным багаццем
любові, разумення, праніклінасці, добразычлівасці і
духоўнай сілы, аднак большасць з нас растратыла гэтае
багацце ні на што. Бог жадае, каб мы жылі ў бяспецы,
міры і сяброўскім супрацоўніцтве, як належыць
высакароднай і любячай сям'і, але прагнасць і
эгаістычныя разлікі ўкараніліся ў нашых сэрцах і пасеялі
.паміж намі разлад

Бог хоча, каб мы былі гаспадарамі, але мы самі
вырашылі быць рабамі

Чалавек далёка адышоў ад свайго нябеснага дому і
страціў унутраны рай адчування блізкасці да Бога і
блізкасці да сябе, і ён не зможа вярнуць гэты рай без
.асабістых намаганняў

Бог стварыў нас па сваім вобразе, але гэтая праўда
выслізнула з нашых розумаў. Мы паддаліся ілюзіі, што
наш лёс — гэта цяжкасці, а наш лёс — знішчэнне. Мы
павінны сарваць заслону ілюзіі кінжалам мудрасці, каб
.убачыць за ёй прамяністую праўду

Хто мы і якая наша сапраўдная прырода

Людзі маюць відавочныя адрозненні, няхай гэта
будзе іх псіхалагічны ці эмацыйны склад, ролі, якія яны
выконваюць у жыцці, праца і дзейнасць, якія яны
выконваюць, ці жаданні, якія яны адчуваюць. Але пад
усімі гэтымі адрозненнямі хаваюцца дзве рэчы, якіх хоча
і мае патрэбу кожны чалавек без выключэння. Адна з іх
— гэта свабода ад усіх формаў болю і жаданняў. Другая
— гэта поўнае і трывалае шчасце — поўнае
задавальненне, дзе жывуць мір, любоў, мудрасць і
.радасць

Насамрэч, людзі імкнуцца дасягнуць Бога,
незалежна ад таго, выкарыстоўваюць яны гэтае імя ці
не. Мудрыя кажуць, што Бог — гэта сутнасць асалоды і
дух шчасця, і чалавек не адчуе поўнага задавальнення,
калі не будзе чэрпаць непасрэдна з касмічнай крыніцы.
.Гэта ключавы момант для разумення стану чалавека

Але дзе людзі шукаюць тое, што яны шукаюць

Яны шукаюць яго толькі ў свецкіх рэчах: у маёмасці,
знешніх абставінах і адносінах з іншымі людзьмі. Але

знайсці яго немагчыма ні ў чым, ні ў кім ці ў якіх абставінах у гэтым свеце, улічваючы саму прыроду .стварэння

Тварэнне заснавана на прынцыпе дваістасці.

Немагчыма мець карціну толькі ў адным колеры, бо немагчыма абысціся без яго супрацьлегласці. Падобным чынам, немагчыма, каб які-небудзь аспект існавання існаваў асобна ад дваістасці. Аднак, вывучыўшы жаданні, якія матывуюць людзьмі, мы выяўляем, што кожны з нас жадае толькі добрых, прыемных, прыгожых і пазітыўных рэчаў, без найменшага жадання мець справу з чымсьці непрыемным або нежаданым. Але .гэта немагчыма

У гэтым дуалістычным свеце няма задавальнення без болю, няма святла без цемры, няма добра без зла, няма жыцця без смерці. Два бакі медаля непадзельныя. Гэта азначае, што тое, чаго мы прагнем глыбока ў сабе, .не можа быць атрымана з гэтага свету

Людзі шукаюць — так, яны шукаюць з усіх сіл — але не могуць знайсці тое, што шукаюць, што спараджае адчай і безнадзейнасць. Гэта прыводзіць не толькі да адчаю, але і да вялікай крыўды і моцнага гневу, а значыць, і да актаў гвалту. Усё гэта адбываецца таму, што яны не шукаюць тое, што шукаюць, у патрэбным месцы, і ў выніку не знаходзяць таго, чаго прагне іх .сэрца

Людзі ў наш час мала ведаюць пра сэнс і мэту жыцця, і таму яны пакутуюць ад разгубленасці і непаразумення

Па сваёй прыродзе людзі — істоты, якія імкнуцца да мэты. Калі ў іх няма мэты ў жыцці, і калі іх розум, энергія, воля і эмоцыі не накіраваны ў пазітыўным і

канструктыўным ключы, яны звернуцца да разбуральных шляхоў, такіх як злоўжыванне алкаголем і наркотыкамі, ужыванне гвалту і г.д. Канчатковая мэта жыцця — пазнанне Бога, і людзі павінны гарманізаваць свае ролі і знешнюю дзейнасць праз праведныя ўчынкі, здаровы погляд на жыццё, пазітыўнае стаўленне і карыснае .накіраванне сваіх эмоцый

Гэтыя два аспекты нашай прыроды — унутраны або духоўны аспект і знешні аспект — не супярэчаць адзін аднаму, калі іх правільна разумець. Хутчэй, яны падтрымліваюць адзін аднаго і дапамагаюць нам развіваць і ўдасканальваць нашы фізічныя, псіхалагічныя, эмацыйныя і духоўныя здольнасці і .патэнцыял

Людзі жывуць у вялікай пустэчы, пазбаўленыя інтэлектуальнай ці псіхалагічнай стымуляцыі. Ім сумна з-за адсутнасці мэты і адсутнасці чаго-небудзь, што магло б надаць іх жыццю каштоўнасць і сэнс. Звычайны чалавек можа функцыянаваць і паводзіць сябе так, быццам ён псіхалагічна і разумова здаровы, але ці ?шчаслівы ён

Галоўная мэта жыцця — ведаць, хто мы і якая наша сапраўдная прырода. Калі мы будзем надаваць глыбокім аспектам жыцця належную ўвагу, мы непазбежна адчуем шчасце, таму што чалавечае шчасце звязана з сувяззю са сваім духоўным "я", без якога чалавек не мае .ні існавання, ні быцця

Страх няўдачы ці хваробы падсілкоўваецца пастаяннымі роздумамі пра іх, пакуль ідэя няўдачы не прасочваецца з свядомасці ў падсвядомасць і ў рэшце рэшт не дасягае вышэйшай свядомасці. Затым страх, укараніўшыся ў падсвядомасці і вышэйшай свядомасці, пачынае памнажацца і расці, пакуль не запоўніць

свядомасць пустазеллем страху, які не так лёгка
выкараніць, як першапачатковая думка, калі ён
прарастае. Гэты шкодны пустазелле ў рэшце рэшт
прыносіць атрутныя і смяротныя плады. На шчасце, яго
карані можна выкараніць знутры, моцна засяродзіўшыся
на мужнасці і прывіўшы ўсведамленне абсалютнай веры
ў Бога і ў тое, што Ён здольны дапамагчы тым, хто
жадае дапамагчы сабе і абараніць іх ад шкоды

Калісьці на паверхні мора плавала маленькая
бурбалка, асцерагаючыся штормаў і маланак, калі
пачула голас, які шаптаў ёй: «Маленькая бурбалка
«?жыцця, што з табой не так

Хіба ты не ведаеш, што ты — частка акіяна жыцця?

.Маленькая бурбалка азірнулася і зразумела гэты факт

Чалавечая свядомасць плавае, як маленькая
бурбалка, на паверхні мора касмічнай свядомасці,
думаючы, што гэта часовая бурбалка, дрыжыць ад
страху перад хваробай, галечай і смерцю. О, бурбалка, ці
баішся ты акіяна? Азірніся вакол, уважліва назірай.

Змясці свой погляд з непасрэднага атачэння на
бясконцае царства Бога. Паглыбіся, пашыры сваё
разуменне, каб ведаць і быць упэўненым, што ты адзіны
з Яго велізарным морам, і што Бог з табой. Ён абараняе
.цябе, ён падтрымлівае цябе цяпер і назаўжды

Пазбягаючы пастак і пастак

Кожны раз, калі вы адчуваеце ў сваім сэрцы моцнае
жаданне, якое заклікае вас выканаць яго,
выкарыстоўвайце разважлівасць і спытайце сябе: «Ці
гэта добрае жаданне, якое можна выканаць, ці дрэннае
жаданне, якое не варта выконваць?» Нездаровыя
матэрыяльныя жаданні спрыяюць нашым дрэнным
звычкам, даючы нам ілжывыя надзеі і ілюзорнае шчасце.

У такіх выпадках неабходна звярнуцца да сілы
разважлівасці, каб раскрыць праўду. Дрэнные звычкі ў
рэшце рэшт вядуць да няшчасця. Калі іх сапраўдная
прырода выкрываецца, яны становяцца бяссільнымі, каб
.завабіць чалавека ў пасткі пакут і пасткі няшчасця

Разважанні і гісторыі

У жыцці і ў смерці, у смутку і няшчасцях мая вера ў
Цябе, Госпадзе, застаецца моцнай і непахіснай, цвёрдай
і непахіснай

Кожны ўдых маёй тугі і малення адчыняе дзверы і
вокны ў маёй душы, праз якія я праходжу да Божай
асалоды

Гэтак жа, як сонца свеціць у самых людных месцах,
так і я буду бачыць прамяні боскай любові ва ўсіх сферах
.майго жыцця і паўсядзённых спраў

Дабраславі мяне, Госпадзе, каб я мог абудзіць сваю
душу з снітаннем і прывесці яе да Твайго
благаслаўлёнага парога

Гісторыя кабаргі

Мускус — каштоўнае рэчыва з моцным водарам, якое
змяшчаецца ў пупку кабаргі, што жыве ў высокіх
.Гімалаях

Калі алень дасягае пэўнага ўзросту, з яго пупка
пачынае таемна прасочвацца чароўны мускус, і алень,
узбуджаны гэтым прывабным водарам, пачынае
.танцаваць і шукаць крыніцу гэтага прыемнага водару

Яно перамяшчаецца з месца на месца, нюхае паміж
камянямі і пад дрэвамі, шукаючы паўсюль крыніцу гэтага
.захапляльнага паху

Нарэшце, ён становіцца злым, больш узбуджаным і
трывожным, калі яму не хапае слоў і ён не можа знайсці
.тое, што шукае з тугой і запалам

У апошняй спробе дабрацца да крыніцы мускусу, ён
скача з высокіх скалістых абрываў у глыбокую даліну,
каб сустрэць свой лёс і сустрэць смерць, пасля чаго
паляўнічыя могуць злавіць яго і выняць з яго мускусны
.мяшочак або залозу

У сувязі з гэтым адзін з асветніцкіх паэтаў
:прадэкламаваў нешта накшталт

!О, кабарга, дурань

?Чаму ты пакутуеш? Чаму ты не спіш

Гэты мускус даступны

!З тваім пузам, дурненькі

Нават калі ты дакрануўся носам

Ад цябе ідзе таемны водар

Ты б выйграў тое, на што спадзяваўся

І ты жывь, не марнуючы грошай

Ці не здаецца вам, сябры мае, што большасць
людзей паводзяць сябе як кабарга? Яны заўсёды і вечна
.шукаюць шчасця паўсюль па-за сабой

Так, яны шукаюць шчасця ў гульні і, патураючы сабе
да знясілення жаданням і прагам, яны караскаюцца па
слізкіх сцежках багацця, пакуль у рэшце рэшт не
скокнуць з абрываў вялікіх надзей на скалы
расчаравання і няўдач, калі не змогуць знайсці
сапраўднае шчасце, якое захоўваецца ў самых глыбокіх
.кутках іх душы

Калі мы звернем свае думкі ўнутр сябе і глыбока
паразважаем, мы знойдзем у спакоі душы крыніцу
.сапраўднага і трывалага шчасця, якога мы шукаем

Мы не павінны быць падобнымі да кабаргі, гінучы ў
пошуках шчасця не ў тых месцах. Хутчэй, мы павінны
быць пільнымі і імкнуцца знайсці шчасце ўнутры сябе, а
.не па-за сабой

Гісторыя кнопкі

Аднойчы да мяне прыйшоў мужчына і сказаў, што
:пакутуе ад хранічнай хваробы сэрца, і дадаў

Я шмат чаго перапрабаваў, але не магу пазбавіцца»
«ад душэўнага болю

Падумаўшы спакойна, я папрасіў яго прынесці мне
:нажніцы. Ён дрыготка паглядзеў на мяне і сказаў

?Вы маеце намер ускрыць маё сэрца, сэр —

Я засмяяўся і адказаў: «Я не доктар. Вы калі-небудзь
чулі пра чалавека, які выкарыстоўвае нажніцы для
«!?правядзення аперацый

Нарэшце ён неахвотна прынёс нажніцы, таму я
адрэзаў адзін гузік на яго паліто і сказаў яму не
прышываць новы гузік на яго месца і не класці руку на
месца, дзе гузік адсутнічаў. Я таксама сказаў яму
вярнуцца да мяне праз два тыдні, і я спадзяваўся, што
.ён ачуняе за гэты час

Чалавек засмяяўся і сказаў: «Я зраблю, як вы прасілі,
бо я вам давяраю, але, здаецца, гэта самыя дзіўныя лекі,
«!якія мне калі-небудзь прапісвалі

:Праз два тыдні ён прыбег да мяне і здзіўлена сказаў

Спецыялісты запэўнілі мяне, што я вылечыўся ад хваробы сэрца. Дык што ж ты зрабіў? Ты што, выцягнуў ?джына з гузіка

Я адказаў з усмешкай: «Так! Твая рука пастаянна .«гуляла з гузікам, і гузік быў выраўнаваны з сэрцам

Гэтая кнопка была джынам, які прычыняў боль у тваім сэрцы. Таму я зрэзаў кнопку і сказаў табе не мяняць яе на месца і не класці руку на сэрца. Такім !чынам, тваё сэрца пазбавілася ціску і перастала балець

Усё рухаецца хутка, і людзі занятыя многімі справамі. Натуральна, лепш пажынаць даброты свету, чым марнаваць час, прапускаючы сезон і застаючыся ні з чым. Але тое, што трэба пажынаць, — гэта найбагацейшы ўраджай жыцця: наблізіцца да Бога і пазнаць Яго. Адзіны спосаб дасягнуць сапраўднага шчасця — гэта чагосьці дасягнуць у гэтым свеце, а .таксама дасягнуць духоўнага поспеху

Тыя, хто ведае Бога, не пачынаюць выконваць свае штодзённыя абавязкі, пакуль не памедытуюць пра Бога і не напоўніць свой розум і цела благаслаўлёнай боскай .энергіяй

Шматлікія патрабаванні свету могуць адпудзіць тых, хто імкнецца да сваіх духоўных мэтай, і збочыць з абранага шляху. Але тыя, хто мае непахісную рашучасць, не дазваляюць нічому збіць іх з курсу; яны рашуча ідуць наперад, нягледзячы на цяжкія або .неспрыяльныя абставіны

Што б ні даваў нам свет, гэта не задаволіць прагу нашых сэрцаў, якія прагнуць чагосьці больш стабільнага, больш важнага і больш каштоўнага, чым усе скары і .багацці свету

Калі чалавек памірае — няхай ён жыве доўга —
нікая сіла на зямлі нічога не можа для яго зрабіць. Хто
можа дапамагчы нам пасля таго, як мы пакінем гэты
свет? Бог. Таму мы павінны заўсёды памятаць, што гэты
свет — гэта толькі часовы прыпынак на нашым шляху да
нябеснага дому, дзе мы будзем жыць вечно ў
.прысутнасці Найміласцівейшага

Празмернае багацце не гарантуе здароўя, спакою і
эфектыўнасці, але дасягненне спакою і эфектыўнасці
прывядзе да збалансаванага поспеху як на духоўным,
.так і на матэрыяльным узроўнях

Большасць людзей развіваюць разумовую
эфектыўнасць выключна для дасягнення матэрыяльнага
поспеху. Але калі чалавек становіцца гаспадаром сябе і
кіруе сваімі псіхалагічнымі здольнасцямі, дзейнічаючы ў
адпаведнасці з боскім планам, яго жыццё будзе
благаслаўлёным, і ён паспытае нектар духу,
знаходзячыся на гэтай зямлі. Ён больш не будзе вязнем
звычак і жаданняў, але яго святломасць пераўтвораецца ў
сэрца боскай прысутнасці, і ён будзе жыць там,
атрымліваючы асалоду ад новых задавальненняў, якія не
.паддаюцца апісанню

Цела — найвялікшая аптэка

Медыцынскія даследчыкі выявілі, што калі мы
адчуваем непераадольную радасць, арганізм
выпрацоўвае антыдэпрэсанты і іншыя рэчывы, якія
зніжаюць стрэс, якія гэтак жа магутныя і эфектыўныя, як
і тыя, што прызначаюць лекары. Цела — гэта
найвялікшая аптэка на Зямлі, здольная вырабляць
патрэбную рэч у патрэбны час, калі мы знаходзімся ў
.гармоніі з духоўным балансам, які Бог усталяваў у нас

Не ўсе стрэсы шкодныя; стрэс абуджае жыццёвую
энергію, якая цячэ па нашым целе, і стымулюе
актыўнасць і рух. Даследаванні паказалі, што разумная
.колькасць стрэсу карысная

Але праблема ўзнікае, калі стрэс перавышае
здоровы ўзровень

У кожнага з нас ёсць асабістая мяжа стрэсу, і калі
гэтая мяжа перавышана, мы адчуваем большы стрэс,
чым павінны быць, і можам не ўсведамляць гэтага,
пакуль не пачнуць з'яўляцца праблемы ў целе, эмоцыях і
.розуме

Жыццё з Богам — гэта радасць і шчасце, а без Бога
— трывога, мітусня, цяжкасці і нават катастрофы. Дык
як жа нам знайсці мір і спакой у жыцці, поўным бедстваў
?і трагедый, і прынесці крыху шчасця на гэтую зямлю

Першае патрабаванне — усведамляць жыццёвыя
цяжкасці, калі мы знаходзімся пад іх уплывам

Бог — Усемудры і Усёведаючы, і Ён надзяліў нашы
целы такімі сігналамі, як камфорт, дыскамфорт, спакой і
трывога, і мы павінны звяртаць увагу на гэтыя сігналы. У
нашых целах ёсць боскі розум, які спрабуе нам нешта
сказаць, і мы павінны прыслухоўвацца да гэтых
пасланняў падчас стрэсу або адпачынку. Калі вы
адчуваеце стрэс, сканцэнтруйце свой розум на той
частцы цела, якая адчувае стрэс, затым зрабіце глыбокі
ўдых і адначасова акуратна напружце гэтую частку,
пакуль яна не завібруе. Затым расслабцеся і зніміце
напружанне. Гэта дапаможа падтрымліваць
энергетычны і жыццёва важны баланс у целе і абароніць
.яго ад шкоднага ўздзеяння стрэсу

Мы таксама можам кіраваць эмацыйным стрэсам з дапамогай дыхання. Калі вы адчуваеце страх або любую іншую шкодную эмоцыю, удыхніце і выдыхніце павольна, глыбока і рытмічна некалькі разоў, дазваляючы вашаму целу расслабляцца з кожным выдыхам. Гэта дапаможа запаволіць пачашчанае сэрцабіцце, аднавіць нармальнае кровазварот, палегчыць паток жыццёвай энергіі праз нервы, а таксама супакоіць розум і ачысціць думкі

Жыццё — гэта не надзвычайная сітуацыя; гэта прыгожы боскі выраз, і мы павінны атрымліваць асалоду ад яго. Давайце памятаць, што ўсмешка — гэта сіла; калі мы ёю не карыстаемся, мы губляем важны аспект жыцця

Людзі — гэта душы з эмоцыямі і пачуццямі, і ў іх ёсць цела, якое яны носяць як вопратку або верхні пласт. Але пакуль мы жывем выключна на ўзроўні цела і эмоцый, мы будзем падпадаць пад негатыўны ўплыў стрэсу і напружання

Калі мы знаходзімся ў гармоніі з нашай сутнасцю, якой з'яўляецца дух, радасць духу перапаўняе сэрца і пераўтвараецца ў любоў. Адчуванне гэтай любові, звязанай з мірам і спакоем душы, а таксама дзеянне і ўзаемадзеянне пад яе гарманічным уплывам — гэта найбольш прыдатны спосаб натуральнага жыцця ў свеце, поўным напружанняў і супярэчнасцей. Гарманізацыя з гэтай радасцю — рашэнне жыццёвых праблем

Заўвага: Што да сцвярджэння: «Арганізм выпрацоўвае антыдэпрэсant і іншыя рэчывы, якія зніжаюць стрэс і напружанне, не менш магутныя і эфектыўныя, чым тыя, што прызначаюць лекары», гэта

не парада адмаўляцца ад медыцынскіх кансультацый і
.рэцэптаў, таму неабходна ўдакладненне

Магнітныя ўраўненні

Чалавек з моцнай прыродай і злымі схільнасцямі +
добразычлівы, але слабавольны чалавек = злы
магнетызм перамагае над дабрынёй

Слабавольны чалавек са злымі схільнасцямі +
вольнадумны чалавек з добрымі схільнасцямі = добры
магнетызм перамагае злога

Слабы духоўны магнетызм + злы біямагнетызм =
моцны злы магнетызм

Моцная маральная сіла + слабая маральная сіла =
большая маральная сіла

Чалавек, які злуецца і гвалтоўны + чалавек, які
лагодны і добры = магнетызм гневу пераважае над
лагоднасцю

Моцны, ураўнаважаны і спакойны тэмперамент +
тэмперамент, які часам схільны да незадаволенасці =
пераважае магнетызм спакою

Хранічная ўкаранёная няўдача + менш укаранёная
няўдача = моцны магнетызм няўдачы

Моцны пазітыўны поспех + менш пазітыўны поспех
= большы поспех

Моцная вібрацыя няўдачы + моцная вібрацыя
поспеху = альбо моцны магнетызм няўдачы, альбо
моцны магнетызм поспеху, у залежнасці ад
навакольнага асяроддзя і ўмоў

Моцны, здаровы розум + поўнае невуцтва = альбо
кемлівасць і майстэрства, альбо невуцтва і глупства

Выдатная духоўная сіла + выдатная практычная сіла
= Духоўны магнетызм — сапраўды выдатная практычная
сіла

Калі б людзі маглі бачыць мноства планетарных
істот у эфіры вакол іх, магчыма, некаторыя з іх
паспрабавалі б знайсці сваіх памерлых блізкіх. Бог
адкрыў мае духоўныя вочы, і я бачу многіх з тых душ,
якія пакінулі зямны свет. Глыбока засяродзіўшыся на
духоўным воку (цэнтры ілба), можна ўбачыць унутраным
зрокам зіхатлівы свет, населены ўсімі добрымі душамі,
якія ўзняліся на эфірны план у прысутнасць
.Наймiласцiвейшага

У людзей сэрца дзейнічае як бесправадны прыёмнік,
а духоўнае вока — як перадатчык. Нават калі вы не
можаце бачыць сваіх памерлых блізкіх, калі вы спакойна
сканцэнтруеце свае пачуцці на сэрцы, вы зможце
адчуць прысутнасць тых, хто вам дарагі, хто цяпер жыве
ў эфірных целах, атрымліваючы асалоду ад Богага
спакою і бяспекі і радуючыся сваёй свабодзе ад
абмежаванняў цела, таму вы знаходзіце суцяшэнне ў іх
.спакоі, і ваша сэрца супакойваецца за іх

Калі я вымаўляю імя Бога, уся мая істота растае ў
найвышэйшай радасці. Але гэты стан прыйшоў да мяне
толькі пасля вялікіх намаганняў. Спачатку я не быў з
тых, хто прагне чагосьці, бо мой розум тады блукаў. Але
цяпер, як толькі я сканцэнтравалася свае думкі і
ўсведамленне на духоўным цэнтры — прасторы паміж
бровамі, — усе думкі зніклі, дыханне спынілася само па
сабе, сэрца перастала біцца, сумятня розуму сціхла, і
станы быцця ахапілі душу, так што я адчуваю духоўны
.экстаз і ахінуты боскай асаладай

Залатыя прымаўкі

Шчасце — маё права, мая спадчына і мой схаваны
боскі скарб. Вядзі мяне знайсці ў сабе скарбы, якія
.пераўзыходзяць мары каралёў
* * *

Жыццё — гэта разумны рух з рэгулярным рытмам.
Яно ўвасабляецца ў нежывых прадметах або прымае
жывую і рухомую форму. Жыццё ўсёабдымнае і
.пранізвае ўсё
* * *

О Найвялікшы Каханы, Ты — жыццё, Ты — мая мэта і
маё імкненне
* * *

Зрабі мяне квітнеючай ружай у тваім нябесным
садзе, альбо зіготкай пацеркай у тваім прамяністым
каханні, альбо дай мне найвялікшую пашану: самае
.маленькае месца ў тваім сэрцы
* * *

Там, дзе іншыя цэняць мае намаганні ў добрай
.справе, я магу аказаць найлепшую паслугу
* * *

Давайце спляцём залаты дыван сноў з шаўковых
нітак салодкіх успамінаў і вытанчаных думак
* * *

Каханне падобнае да наждачнай паперы, якая
паліруе розум і выдаляе шурпатасці з характару
* * *

Пандэміі, бедствы і гвалтоўныя змены ў прыродзе,
якія прыносяць спусташэнне, разбурэнне і
шырокамаштабную шкоду, не з'яўляюцца «боскімі
ўказамі». Гэтыя катастрофы вынікаюць з чалавечых
думак і дзеянняў. Усюды, дзе далікатны баланс добра і
зла ў свеце парушаецца назапашваннем шкодных хваль
і вібрацый, выкліканых злымі намерамі і правінамі
чалавека, пануе хаос і наступаюць шырокамаштабныя
.разбурэнні

* * *

Я вазьму лепшае ад кожнага народа і буду цаніць
добрыя якасці ўсіх нацыянальнасцей, не
.засяроджваючыся на іх недахопах

* * *

Гэтак жа, як мы клапацімся пра пажыўную
каштоўнасць нашай штодзённай ежы, мы павінны
таксама звяртаць увагу на псіхалагічныя пажыўныя
.рэчывы, якія мы штодня забяспечваем наш розум

* * *

Добрыя словы — цудоўны сродак ад многіх хвароб,
які валодае магутнай, амаль магічнай, магнітнай сілай,
якая прыносіць багатыя дабраславенні і дабрабыт таму,
хто іх гаворыць. Тыя, хто выкарыстоўвае заспакаяльныя,
пяшчотныя словы, адчуваюць тонкі паток, які праходзіць
праз іх без перапынку, іх нападўняе глыбокае пачуццё
спакою. Гэта таму, што гэты паток звязаны са сваёй
вышэйшай крыніцай, пастаянным патокам, які дасягае
душ, якія знаходзяцца ў гармоніі з гэтай крыніцай,
.дазваляючы ім перадаваць шчасце тым, хто прагне міру

* * *

Колькі добрых слоў ад сэрца развеяла шмат смутку і
колькі мудрых галасоў асвятліла цёмныя сцежкі лямпамі
!радасці і спакою

* * *

Мы расцем праз кожны досвед, які перажываем,
пакуль разумеем, што можам атрымаць з яго каштоўныя
ўрокі. Бо кожны боль і пакуты, якія мы перажываем,
.маюць сэнс і мэту

* * *

Нягледзячы на жорсткасць эксперыментаў, яны
падобныя да агню, які плавіць жалезную руду, каб
ператварыць яе ў прыгожую, трывалую і універсальную
.сталё

* * *

Усе выдатныя дасягненні ў маім жыцці былі
дасягнуты дзякуючы сіле розуму, які знаходзіцца ў
гармоніі з Богам. Калі боскі генератар працуе, усё, чаго я
жадаю, спраўджваецца без выключэння, спачатку
прымаючы форму нябачнага, эфірнага малюнка, а потым
.праяўляючыся з непераадольнай сілай у рэальнасці

* * *

Калі розум шапоча Богу шчыры, гарачы шэпт з
глыбіні прагнучай душы, заклік духу кране ўсеагульнае
сэрца, і адказ прыйдзе, прыносячы з сабой велізарную
радасць. Гэты інтэлектуальны шэпт развівае волю,
пакуль яна не набудзе сілы, неабходнай для дасягнення
.жаданай мэты

* * *

Калі розум і воля чалавека знаходзяцца ў гармоніі з
Богам, ён надзелены неабмежаванай сілай, таму
дастаткова проста падумаць пра што-небудзь, каб
дасягнуць гэтага, бо боскі закон працуе на карысць тых,
.хто знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшай воляй

* * *

Чалавек не павінен прысвячаць усе інтэлектуальныя
здольнасці, якія даў яму Бог, пагоні за мімалётнымі
рэчамі, каб не заблудзіцца ў лабірынце матэрыялізму і не
стварыць для сябе непатрэбных абмежаванняў і
знясіленняў. Замест гэтага ён павінен выкарыстоўваць
свае інтэлектуальныя сілы для набыцця неабходнага для
жыцця і імкнуча развіваць свае маральныя здольнасці,
.каб адрозніваць дабро ад зла, шкоднае ад карыснага

* * *

Праўда ляжыць па-за межамі меркаванняў і тэорый,
і многія, хто прымае такія падыход, аказваюцца
.звязанымі ўласнымі суб'ектыўнымі высновамі

* * *

Адчыні, Госпадзе, брамы спакою і ахавай святыню
маіх духоўных думак ад нападаў злых шэптаў. І няхай

ружы маіх туг заквітнеюць у садзе майго сэрца, пакуль я
.чакаю світаньня Твайго прышэсця

* * *

Тэарэтычныя веды не могуць набыць боскія веды, і
пажадана не марнаваць свой каштоўны час на тэорыі,
якія нельга прымяніць у рэальнасці, інакш чалавек
апынецца сярод густых інтэлектуальных джунгляў і не
.зможа выйсці за межы тэорый

* * *

Шчасце — гэта плён псіхалагічнай перамогі над
нестабільнымі жыццёвымі абставінамі

* * *

Той, каго пазнае Бог, можа быць невядомы свету

* * *

Калі чалавек праграмуе сябе тэарэтычнымі ведамі
[без рэальнай праверкі], ён стане падобным да
партатыўнай прылады запісу, якая паўтарае прыказкі і
ўзнёслыя фразы, і іншыя будуць лічыць яго вучоным, але
такія веды не падмацоўваюцца непасрэдным
успрыманням ісціны і не адпавядаюць духоўным
.дасягненням

* * *

Праблемы ў свеце будуць існаваць, дык куды ж
звярнуцца па кіраўніцтва і накіраванне? Думкі чалавека,
пад уплывам звычак, забабонаў, прадузятасці і
фанатызму, бескарысныя, а ўплыў асяроддзя, сям'і,
краіны ці свету не здольны даць сапраўднага
кіраўніцтва. Таму чалавек павінен звярнуцца да Бога і
прыслухацца да спакойнага, ціхага голасу, які зыходзіць
.з глыбіні душы, голасу, які гарманіруе з праўдай

* * *

Адкрыўце свае сэрцы боскаму выліву, каб ён мог
працякаць праз вас і напайняць ваша жыццё духоўнымі
дабраславеннямі і дабрынёй

* * *

Якой бы працай вы ні займаліся і якіх бы поспехаў вы
ні дасягнулі, заўсёды памятайце, што Бог — гэта
крыніца, якая дае вам усю неабходную сілу для працы і
.дасягненняў

* * *

Дазволь мне ўспамінаць Цябе, Госпадзе, у галечы і ў
дабрабыце, у хваробе і ў здароўі, у няведанні і ў
мудрасці, і дазволь мне ўбачыць Тваё благаслаўлёнае
.святло, якое імгненна даруе дабрабыт і вылячэнне

* * *

У адзіноце маіх думак я прагну пачуць твой
благаслаўлёны голас, прагані ад мяне рэзкія, зямныя
галасы, схаваныя ў складках маёй памяці, я хачу
слухаць твой ціхі, меладычны голас вечна ў спакоі маёй
.душы

* * *

Жыццё ахутана цемрай, і часам мы спатыкаемся і
вагаемся рухацца наперад. Мы павінны дазволіць
Божаму святлу быць нашым пуцяводным ліхтаром, калі
мы ідзем па цёмных жыццёвых сцежках. Ён — поўны
месяц у ночы невуцтва і цемры, сонца ззяння ў гадзіны
абуджэння, маяк кіраўніцтва і пуцяводная зорка для
тых, хто перасякае мора зямнога, мімалётнага
.існавання

* * *

Чалавеку пара абудзіць сваю свядомасць ад сну забыцця
да абуджэння духу

* * *

Просім Цябе, Госпадзе, узняць нашу свядомасць з
глыбінь невуцтва і вузкіх, абмежаваных думак да
гарызонтаў міру, святла, любові і ўсеагульнага
.чалавечага спачування

* * *

У рэшце рэшт усё наладзіцца, бо Божыя сілы і цуды
схаваны за супярэчнасцямі чалавечага жыцця, і той, хто

не перакананы ў непазбежнасці сітуацыі і спрабуе
пранікнуць сваім розумам і верай у тое, што знаходзіцца
за заслонай, адчыніць для сябе дзверы, у якія [стукае
.кожная веруючая рука]

* * *

Вера ніколі не азначае быць неабдуманым або
неразумным у адносінах да абставін. Хутчэй, незалежна
ад таго, што адбываецца, чалавек павінен пераканаць
сябе, што толькі Бог здольны падтрымаць яго ў цяжкіх і
стрэсавых абставінах, калі ён звернецца да Яго ўсім
.сваім сэрцам, душой і пачуццямі

* * *

Калі б нашы пачуцці даносілі да нас усю праўду, мы
б бачылі Зямлю як рэкі электронаў, а кожную часцінку
.пылу — як коцячую масу святла

* * *

Тыя, хто пранікае сваім разуменнем ад матэрыі да
духу, разумеюць прыроду ілюзіі і ведаюць сутнасць
праўды

* * *

Незалежна ад таго, ці знаходзіцца чалавек у
джунглях Афрыкі, на полі бою, пакутуе ад хваробы ці
галечы, ён павінен пераканаць сябе, што рука Бога
мацнейшая за небяспеку і здольная абараніць тых, хто
.шукае ў Ім прытулку

Няма больш эфектыўнага спосабу абараніць сябе.
Вядома, трэба кіравацца логікай у адносінах да падзей і
.ў той жа час цалкам верыць у боскую дапамогу

* * *

Любоў, якая жыве ў сэрцах усіх стварэнняў — любоў
усіх маці, бацькоў, сяброў і блізкіх — паходзіць ад боскай
любові

* * *

Неабходна адрозніваць важныя і другарадныя
абавязкі, аддаючы прыярытэт найбольш важным перад
проста важнымі. Акрамя таго, ні адзін абавязак не
павінен супярэчыць іншаму. Пісанне кажа нам, што калі
адзін абавязак супярэчыць іншаму, гэта сведчыць аб
.тым, што гэта не сапраўдны абавязак

* * *

Па меры распаўсюджвання жыццёвых прамянёў
сонца, я буду распаўсюджваць прамяні надзеі ў сэрцы
бедных і пакінутых [тых, каго грамадства пакінула], і я
ўсялю новую рашучасць у сэрцы тых, хто лічыць сябе
.няўдачнікамі

* * *

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму са сваіх
вучняў: «Не выключаі нікога са свайго кола любові.
Трымай усіх у сваім сэрцы, і яны захаваюць цябе ў
.«сваім

* * *

Госпадзе, дапамажы мне заўсёды выкарыстоўваць
сваю волю для здзяйснення карысных і добрых спраў
Дапамажы мне падпарадкоўвацца Тваёй волі, каб
усе мае думкі адпавядалі Тваім мэтам і былі ў гармоніі з
.Тваёй воляй

Ён дапамог мне абудзіць унутры сябе схаваную,
благаслаўлёную сілу, каб я мог пераадолець усе
цяжкасці і выпрабаванні

* * *

Прачніцеся з гэтай смелай і сціплай духоўнай асобай
— той, якая спалучае ў сабе сілу львоў з лагоднасцю
галубоў

* * *

Мяне не будуць турбаваць горкая, фальшывая
крытыка, ні шчодрая пахвала і ліслінасць. Маё адзінае
жаданне — выконваць Тваю волю, Госпадзе, і здабыць
.Тваю ласку

* * *

Вы не можаце сабе ўявіць, якая непераадольная
радасць напоўніць вас, калі вы адчуеце боскую
прысутнасць. Ваша душа будзе ап'янела ад бязмежнай
Божай любові. Гэта любоў, якая ў мільёны разоў
пераўзыходзіць любую чалавечую любоў — любоў, якая
выконвае ўсе вашы жаданні і напаўняе ваша сэрца
.радасцю і задавальненнем

* * *

Дзякуючы ўнутранай канцэнтрацыі вы можаце
непасрэдна адчуць духоўнае шчасце ўнутры сябе і вакол
сябе. Калі вы будзеце развіваць гэта ўсведамленне,
ваша асоба будзе гарманічна расці, і вы набудзеце
.прывабны магнетызм для людзей і іншых істот

* * *

О Вялікі Абаронца, мне ўсё роўна, калі я страчу ўсё
з-за свайго лёсу, які я сам сабе ствараў, але я прашу
цябе, мой адзіны прытулак, абараніць свечку маёй
.любові да цябе ад вятроў неабачлівасці і забыцця

* * *

Давайце ж удосталь нап'емся чыстай, асвятляльнай
вады спакою, што цячэ з крыніц спрыяльных абставін,
узмоцненай нашай цвёрдай рашучасцю думаць
.пазітыўна і мець аптымістычны погляд на жыццё

* * *

Сумленне — гэта інтуітыўнае пачуццё, якое
раскрывае сапраўдную прыроду і матывы чалавека. Калі
ваша сумленне чыстае і вы ведаеце, што робіце
правільна, вам няма чаго баяцца. Чыстае сумленне —
гэта сведчанне добрых паводзін ад Бога. Быць
апраўданым у судзе сумлення азначае мець шчасце і
.атрымліваць Божыя благаслаўленні

* * *

Паспрабуйце рабіць смелыя і прыемныя рэчы, якія
большасць людзей не робіць, і дарыце любоў і спакой
.тым, каго іншыя ігнаруюць

* * *

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму са сваіх
:вучняў

Калі вы не будзеце прысвячаць час развіццю»
розуму, ніякі матэрыяльны дабрабыт вас не задаволіць.

Гэта развіцце — не катаванне, а хутчэй трэніроўка
свядомасці, каб сілкаваць думкі і дзеянні, якія вядуць да
.«шчасця

Тваё шчасце — гэта твой поспех, таму не дазваляй
нікому адабраць яго ў цябе. Абарані сябе ад тых, хто
спрабуе цябе турбаваць. Калі я быў хлопчыкам, я губляў
цярпенне, калі хтосьці распаўсюджваў пра мяне
ілжывыя чуткі. Пазней я зразумеў, што мой спакой
.важнейшы за адабрэнне ці захапленне людзей

* * *

Калі б вы толькі ведалі гісторыю боскай любові, якую
некаторыя адданыя адчуваюць з Богам! Ніякі іншы
вопыт у жыцці не можа параўнацца з гэтай радасцю. Я
ведаў святога, які быў пастаянна паглынуты любоўю да
Бога, і яго твар выпраменьваў святую любоў. Божае
позірк заўсёды на тых, хто любіць Яго, і Ён ніколі не
.пакідае іх ні на хвіліну

* * *

Мала хто зацікаўлены ў развіцці сваіх разумовых і
духоўных здольнасцей

* * *

Не дазваляйце сабе апусціцца на дно
пракрасцінацыі. Устаньце з дрымоты сумнай звычайнай
рэальнасці і адпраўцеся да гарызонтаў вытанчанага
.жыцця, дзе ёсць дасягненні, радасць і спакой

* * *

Унутры вас ляжыць велізарны патэнцыял, які чакае,
каб яго раскрылі, і толькі вы можаце яго актываваць і
.атрымаць ад яго карысць

* * *

Вызваленне ад дыктату шкодных звычак і
нездаровых запалу прыносіць значна большае шчасце,
чым матэрыяльны поспех
Літаратурны поспех прыносіць псіхалагічнае
шчасце, якога знешнія абставіны не могуць у вас
адабраць

* * *

Вы можаце марнаваць увесь свой час на
назапашванне грошай, але гэтыя грошы не дадуць вам
трывалага спакою і бяспекі, якіх вы шукаеце. Наадварот,
яны прынясуць вам яшчэ больш няшчасця, таму што
шчасце і спакой знаходзяцца ў розуме, а не ў саміх
.рэчах

* * *

Не дазваляйце слабасці пранікаць у ваш розум і
будзьце асцярожныя, калі маеце зносіны з людзьмі, якія
маюць негатыўныя думкі і песімістычны погляд на
жыццё, каб іх слабыя думкі не праніклі ў ваш розум, калі
толькі ваш розум не дасягнуў такой ступені сілы, што
думкі іншых не могуць яго аслабіць, а, наадварот, ён
здольны ўмацаваць думкі іншых і павысіць іх
.упэўненасць у сабе

* * *

Бог — на першым месцы, і мы не павінны пачынаць
ці заканчваць свой дзень, не думаючы пра Яго. Мы
павінны памятаць, што без сілы і энергіі, якія мы
атрымліваем ад Бога, мы не змаглі б выканаць ніводнай
.з нашых задач. Гэта наш найвялікшы абавязак перад Ім

* * *

Існуе спосаб ацэньваць і судзіць звычаі і традыцыі.
Першапачаткова кожная традыцыя мела абгрунтаванне.

Калі мы выяўляем, што абгрунтаванне ўсё яшчэ
актуальнае, то традыцыя мае сэнс і карысць. Аднак
неразумна сляпа прытрымлівацца традыцый. Мы
павінны ведаць, што правільна, і прытрымлівацца
гэтага, распазнаючы, што можа прынесці нам шчасце, а
.потым ужываючы гэта

* * *

Калі вы бачыце столькі людзей, якім не хапае
шчасця або поспеху, не думайце, што гэта іх лёс. Вы
можаце зрабіць сябе кім заўгодна. Ваш унутраны поспех
.— гэта тое, што сапраўды робіць вас паспяховымі

* * *

Калі ў цябе няма нічога ўнутры сябе, ты не будзеш
шчаслівы. Але калі ў цябе няма нічога вакол сябе і ты
шчаслівы ўнутры сябе, ты, несумненна, паспяховы. Такім
чынам, немагчыма судзіць людзей па іх знешніх
.абставінах

* * *

Сярод велізарнага натоўпу можа быць чалавек, які
дасягнуў стану духоўнага ўзвышэння і атрымлівае
асалоду ад унутранага спакою і найвышэйшага
.духоўнага шчасця

* * *

Я дакладна ведаю, што ўсё, што мне трэба, прыйдзе
да мяне, і таму я не хвалюся пра тое, што прынясе
будучыня. Гэта не хвальба і не прытворства, бо я шмат
разоў адчуваў на сабе дзеянне і эфектыўнасць гэтай
.блаславёнай сілы ў сваім жыцці

* * *

Незалежна ад таго, ці плаваю я на паверхні жыцця,
ці тану ў глыбіні мора, я ведаю, што я з Богам, і Ён са
мною, і што нішто не можа мне нашкодзіць. Гэта веданне
.дало мне неапісальнае і глыбокае шчасце

* * *

Няма сумненняў, што купля чагосьці новага — гэта
прыемнае ўражанне. Але праз нейкі час гэтае радаснае
пачуццё паступова знікае, і вы можаце нават зусім
страціць да гэтага цікавасць, забыўшыся пра гэта і
захацеўшы чагосьці іншага. Аднак рахунак за гэты тавар
не будзе забыты, асабліва калі вы купілі яго ў
!растэрміноўку

* * *

Чалавек павінен узяць пад кантроль сваё жыццё і
максімальна спрасціць яго. Ён павінен адкладаць грошы
на неабходныя рэчы і надзвычайныя сітуацыі, аддаваць
перавагу эканоміі перад выдаткамі на раскошу і
дапамагаць іншым у меры сваіх магчымасцей. Калі вы
дапамагаеце іншым, дапамога прыйдзе да вас тым ці
іншым чынам, і вы нічога не будзеце мець і нічога не
.будзеце пазбаўлены

* * *

У радасці ўсіх сэрцаў я чую водгук Тваёй асалоды,
Госпадзе, і ў сяброўстве ўсіх верных я адчуваю Тваю
любоў. Я радуюся, і маё сэрца радуецца поспеху і
дабрабыту маіх сяброў, гэтак жа, як я радуюся ўласнаму
дабрабыту і спакою. Калі я натхняю мудрасць на іншых,
я памнажаю скарбы ўласнай мудрасці, і ў шчасці ўсіх я
.знаходжу сваю ўласную

* * *

Найвялікшы вораг шчасця — гэта пазычаць грошы
на раскошу. Людзі памылкова лічаць, што не могуць
быць шчаслівымі, калі не набудуць нешта канкрэтнае.
Але нават набыўшы гэтую рэч, яны не адчуюць
сапраўднага шчасця, нягледзячы на часовую радасць,
якую яна прыносіць. Які сэнс гнацца за міражом зямнога
шчасця, які абяцае толькі разбурыцца? Людзі павінны

жыць проста, не маючы патрэбы ў шматлікіх рэчах, якія
.патрабуюць пастаяннай увагі

* * *

Мой рай — ува мне. Калі я цешуся Божымі
дабраславеннямі, я дзякую Яму, і мая ўнутраная радасць
расце. Без гэтай унутранай задаволенасці нават зямныя
задавальненні і радасці становяцца пеклам. Я зразумеў,
што без гэтай унутранай радасці цяжар абавязкаў,
.ускладзеных на мяне, пазбавіў бы мяне спакою і шчасця

* * *

Калі багацце спалучаецца з хваробамі і праблемамі,
наступствы будуць шматлікімі. Гігіена і ахова здароўя —
адны з моцных бакоў Захаду. Шкодныя насякомыя і
смяротныя мікробы эфектыўна кантралююцца ў развітых
краінах, у той час як у іншых яны багатыя. Але знішчэнне
гэтых шкоднікаў — не вяршыня дасягненняў, бо ў
развітых краінах існуюць іншыя віды бедстваў, такія як
цяжкааплачваемыя рахункі і задушлівыя фінансавыя
крызісы з-за сістэм растэрміноўкі — бедствы, якія
.парушаюць сон і падрываюць спакой

* * *

Мы з'яўляемся неад'емнай часткай той самай
свядомасці, з якой узнік гэты вялікі сусвет

* * *

Вы калі-небудзь бачылі статак авечак? Калі адна з іх
скача, астатняя частка статку пераймае ёй без ваганняў.
Большасць людзей такія. Хтосьці можа прыдумаць ідэю
або ўвесці новую тэндэнцыю, і іншыя адразу ж
падхопяць яе і скапіююць. Гэтая мадэль захоўваецца
пакаленнямі. У кожнага народа ёсць свае звычаі і
традыцыі, і мы не можам сцвярджаць, што ўсе яны
правільныя або абгрунтаваныя. Але хто ведае? Магчыма,
некаторыя з гэтых звычаяў і традыцый бессэнсоўныя і
.бессэнсоўныя

* * *

Калі бурная бура думак сціхае, мы ўваходзім у
царства спакою і дакранаемся да боскай прысутнасці

* * *

Падумайце пра Бога, ці пра прыгожы пейзаж, які
натхняе на спакой, ці пра радасны і цудоўны досвед.
Пазітыўная, спакойная разумовая дзейнасць бадзёрыць і
.асвяжае

* * *

Мы жывем у хаатычным і турбулентным свеце. Вы
можаце думаць, што грошы азначаюць шчасце, але калі
вы іх набываеце, вы ўсё роўна адчуваеце сябе
няшчаснымі. Вы можаце набыць багацце і — не дай Божа
— страціць здароўе. Або ў вас можа быць добрае
здароўе, але вы можаце страціць грошы. Або ў вас можа
быць і багацце, і здароўе, але вы можаце пакутаваць ад
шматлікіх праблем з іншымі, прапаноўваючы дабрыню,
але сутыкаючыся ў адказ з крыўдай і нянавісцю. Без
Бога нішто ў гэтым жыцці не можа сапраўды задаволіць
.вас

* * *

Зямля становіцца катавальняй для тых, хто жыве ў
няведанні боскага плана. Але калі вы ўспрымаеце
жыццёвы вопыт як сваіх настаўнікаў і вучыцеся ў яго
сапраўднай прыродзе гэтага свету і прызначанай вам
ролі ў касмічнай драме, гэты вопыт становіцца
каштоўным асвятленнем на шляху да трывалага
.задавальнення і шчасця

* * *

Там, за непрыхаваным змрокам, бязгучнай цішынёй і
нястворанай ніштосцю, ляжыць вечная сутнасць, якая
з'яўляецца пачаткам існавання і крыніцай усіх сіл і істот,
.бачных і нябачных

* * *

Бог стварыў гэтую зямлю не толькі для таго, каб мы
елі, спалі і паміралі, але і для таго, каб мы маглі ведаць

Яго волю і разумець мэту нашага існавання. Некалькі
мудрых людзей зразумелі сэнс касмічнага плана, але
.большасць людзей сляпыя і не ведаюць пра гэтую мэту

* * *

Грошы ніколі не былі маёй мэтай у жыцці; маёй
мэтай было служыць сваім братам і сёстрам па
чалавецтве. Таму Бог адкрыў мне шмат магчымасцей,
.каб я мог забяспечваць сябе і выконваць сваю місію

* * *

Бог стварыў гэты Сусвет, каб ён дзейнічаў згодна з
фіксаваным і нязменным законам. Калі мы парушаем які-
небудзь з гэтых універсальных законаў, мы караем сябе.

Той, хто скокне з даху высокага будынка, зламае сабе
косці. Таму мы не можам ігнараваць закон гравітацыі, не
.пацярпеўшы ад наступстваў

* * *

Калі мы ўважліва разгледзім сусветныя цывілізацыі і
даследуем схаваныя таямніцы старажытных
цывілізацый, перад намі паўстане вялікая карціна з
пераплеценымі лініямі, разнастайнымі раздзеламі і
дакладнымі дэталямі, і мы выяўляем, што чалавек па
.сваёй прыродзе адначасова індывідуальны і сацыяльны

* * *

Калі б Бог хацеў, каб мы жылі толькі ў матэрыяльнай
свядомасці, мы былі б цалкам задаволеныя
.матэрыяльнымі рэчамі і мірскімі звычаямі

* * *

Прамяні чысціні, спакою і шчасця па-за марамі
мігцяць і танчаць у нашых глыбінях

* * *

З кожным перажываннем, якое з'яўляецца на небе
нашага жыцця падчас гэтага зямнога падарожжа, мы
павінны вучыцца пашыраць сваю свядомасць і лепш
разумець абставіны, якія нас акружаюць або праз якія
мы праходзім, і тады мы зможам жыць у лепшай гармоніі

і больш гладка і бяспечна мець справу з людзьмі і
.жыццём

* * *

Большасць людзей пераймаюць іншых. Чалавек
павінен быць арыгінальным і творчым, і валодаць усім,
.што робіць

На Усходзе асноўная ўвага надавалася развіццю
духоўнага шчасця, у той час як матэрыяльныя аспекты
жыцця часта грэбаваліся. На Захадзе ёсць некаторыя
матэрыяльныя выгоды, але вельмі мала псіхалагічнага
шчасця. Патрэбен баланс паміж імі, таму што
засяроджванне ўвагі толькі на адным аспекце жыцця
прыводзіць да дысбалансу і няздольнасці рацыянальна
.спраўляцца з жыццёвымі патрабаваннямі

* * *

Найвялікшае шчасце — пасля боскага шчасця — гэта
для чалавека жыць у міры са сваімі бліжэйшымі
.сваякамі, з якімі ён павінен жыць кожны дзень года
Людзі марнуюць шмат часу, спяшаючыся і
дзеінічаючы імпульсіўна, не дасягаючы шмат чаго. Мала
хто спыняецца, каб падумаць і паспрабаваць зразумець,
. што можа прапанаваць жыццё

* * *

Мы павінны працаваць над тым, каб пабудаваць
унутраныя будынкі мудрасці ў садах міру, якія квітнеюць
і ззяюць незлічонымі кветкамі цудоўных духоўных
цнотаў

* * *

Унутраная гармонія — багатая крыніца сілы і
генеруе аднаўляльную энергію

* * *

Гледзячы на жыццё, разумееш, што поспех — гэта
нялёгкая справа. Жыццё часта бывае суровым і

няўмольным, і мы павінны змагацца, каб зарабіць на
жыццё. Падумайце пра намаганні, неабходныя для
падтрымання здароўя вашага цела і захавання яго без
хвароб! Нават калі вы дасягнеце поспеху, гэты поспех
часовы. Цела — няхай ваша жыццё будзе доўгай
даўжынёй — у рэшце рэшт будзе пахавана.
Неабходнасць дыктую барацьбу з шматлікімі сіламі, як
унутранымі, так і знешнімі, каб дасягнуць жаданага
поспеху. Гэтыя сілы нястомна працуюць, каб пазбавіць
.вас любых сапраўды значных дасягненняў

* * *

Старайцеся захоўваць спакой пры любых абставінах
і хай зерне вашага спакою квітнее радасцю і
.задаволенымі ўсмешкамі

* * *

Нават найвялікшыя святыя не дасягаюць поўнага
збаўлення, калі не падзяляюць свой поспех з іншымі,
гэта значыць свой духоўны вопыт і вышэйшыя веды,
.дапамагаючы ім дасягнуць святых ведаў

* * *

Па гэтай прычыне тыя, хто дасягае гэтых этапаў і
дасягае гэтых станаў, імкнуцца прапанаваць разуменне
тым, хто ў ім мае патрэбу. Калі вы жадаеце дасягнуць
сапраўднага поспеху, вы не толькі забяспечыце сваё
.асабістае шчасце, але і шчасце іншых

* * *

Кожны, хто мае розум, можа зарабіць грошы, але
калі ў іх сэрцы ёсць любоў, яны ніколі не будуць
выкарыстоўваць гэтыя грошы ў карыслівых мэтах;
наадварот, яны падзяляцца імі з іншымі. Грошы — гэта
праклён і няшчасце ў руках эгаістаў і скупых, і
дабраславенне і дар у руках тых, хто мае добрае сэрца
.і шчодрую душу

* * *

Хтосьці можа вырашыць маўчаць працяглы час,
адмаўляючыся размаўляць з членамі сваёй сям'і на
працягу гэтага часу. Хоць гэты чалавек можа дасягнуць
пэўнага ўнутранага спакою ў выніку, яго паводзіны
эгаістычныя і шкодзяць шчасцю яго сям'і. Яго нельга
лічыць сапраўды паспяховым, калі яго блізкія таксама не
.атрымаюць карысці ад яго дасягненняў

* * *

Падобным чынам, дасягненне матэрыяльнага
поспеху — гэта не толькі наша права атрымліваць
асалоду ад дабрабыту самастойна, але і наша маральная
адказнасць перад іншымі ў плане дапамогі ім у
.паляпшэнні іх матэрыяльных умоў і жыццёвых абставін

* * *

Я абаронены сценамі свайго чыстага сумлення. Я
спаліў цёмнае мінулае і хвалюся толькі пра сённяшні
.дзень

* * *

Сёння я разумею, што я адзіны са святлом
найвялікшага дабра і што я маяк для тых, хто змагаецца
.з хвалямі мора смутку

* * *

У людзей розныя погляды і тэорыі адносна поспеху ў
залежнасці ад іх жыццёвых амбіцый. Нярэдка можна
пачуць, як некаторыя людзі атаясамліваюць поспех з
крадзяжом, кажучы нешта накшталт: «Ён быў
паспяховым злодзеям!» Гэта падкрэслівае, што поспех
ва ўсіх яго формах і разнавіднасцях жаданы і імкнучыся
.да яго. Аднак наш поспех не павінен шкодзіць іншым

* * *

Існуе яшчэ адзін крытэрый поспеху: калі мы
здольныя дасягнуць гарманічных і карысных вынікаў для
сябе, мы павінны таксама ўключыць у свой поспех іншых
.і падзяліцца з імі яго пладамі

* * *

Поспех азначае задаволенасць і задавальненне
чалавека ад свайго асяроддзя. Сапраўдны поспех — гэта
вынік дзеянняў, заснаваных на прынцыпах праведнасці, і
ён ахоплівае шчасце і дабрабыт іншых як неад'емную
частку ўласнага шчасця. Калі мы ўжывем гэты прынцып
да нашага матэрыяльнага, інтэлектуальнага,
маральнага і духоўнага жыцця, мы атрымаем поўнае і
.ўсебаковае вызначэнне поспеху

* * *

Тут, у гэтым абмежаваным свеце, мы ўспрымаем
даўжыню, шырыню і шчыльнасць, але ёсць іншы
ўзровень, дзе вымярэнняў не існуе; усё яснае і
празрыстае — усё ёсць свядомасць і ўспрыманне.
Пачуццё смаку — гэта ўспрыманне, як і нюх. Нашы
пачуцці, думкі і целы — гэта станы свядомасці. Гэтак жа,
як мы можам бачыць, чуць, адчуваць пах, смак і
дакранацца ў снах, так і на гэтым больш высокім узроўні
мы адчуваем усе гэтыя адчуванні праз чыстую
.свядомасць

* * *

Госпадзе, дай нам радасць, адчуваючы Тваю
блізкасць, вызвалі нас ад путаў жаданняў і дай нам
унутраную радасць, на якую не ўплываюць жыццёвыя
.перажыванні і яго зменлівыя падзеі

* * *

Калі наш розум знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшымі
ўспрыманнямі, у нас прачынаецца духоўная свядомасць,
.і мы адчуваем дзіўныя цуды боскай мудрасці і любові

* * *

Калі мы любім Бога цалкам і звяртаемся да Яго ўсімі
сваімі думкамі і сэрцамі, мы будзем адчуваць сябе блізка
да Яго і выявім, што Ён — найвялікшая прыстань бяспекі
.ў жыцці

* * *

У, здавалася б, пустой і незаселенай прасторы існуе
касмічная сувязь і вечнае жыццё, якое аб'ядноўвае нас з
усімі жывымі і нежывымі рэчамі ў Сусвеце, хваля
.вялікага жыцця працякае праз усё існае
* * *

Вечнасць — наш сапраўдны дом і пастаяннае месца
жыхарства, а наша існаванне ў гэтых целах — часовае
існаванне, падобнае да кароткага адпачынку для
.каравана, які падарожнічае па пустыні
* * *

Калі мы ўзгадняем сябе з творчымі сіламі духу, мы
злучымся з універсальным і бясконцым розумам,
здольным кіраваць намі і вырашаць нашы праблемы.
Творчая сіла будзе бесперапынна цячы да нас з
найвялікшай крыніцы нашага быцця, дазваляючы нам
дасягнуць творчага поспеху ў любой сферы нашай
.дзеясці
* * *

Каханне расце і квітнее ў атмасферы даверу,
талерантнасці і ўзаемнай павагі
* * *

Дабраславі нас, Госпадзе, святлом чыстых думак і
добрых звычак, каб, калі нас ахопіць цемра дрэнных
звычак і збоеных думак, яна адразу ж развеялася. І
дапамажы нам любіць Цябе такой глыбокай любоўю, каб
ні матэрыяльныя ілюзіі, ні свецкія спакусы не маглі
.апанаваць нас ці завалодаць нашымі розумаў і сэрцаў
* * *

Рэчы, якія лёгка атрымаць, рэдка бываюць
каштоўнымі. Мы ведаем гэта, вывучаючы жыццё вялікіх
мужчын і жанчын і тое, як яны дасягнулі вялікіх
поспехаў, развіваючы свае таленты, выконваючы свае
абавязкі, умацоўваючы свае маральныя каштоўнасці,
займаючыся паглыбленым вывучэннем і пазбягаючы
эгаізму. Але вынікі, якіх яны дасягнулі, і дасягненні, якіх

яны дасягнулі, былі невымерна большымі, чым
.намаганні, якія яны прыклалі

* * *

Сапраўдная свабода заключаецца ў свабодзе
выбару, якая кіруецца мудрасцю і падмацоўваецца
разуменнем, правільнасцю і цвёрдай воляй

* * *

Калі вы абуджаеце сваю волю, рашучасць і свядомае
распазнаванне, нябачныя сілы вызваляюцца з вышэйшай
свядомасці — праз праніклінасць душы — каб дапамагчы
вам і асвятліць шляхі, якія вядуць да псіхалагічнага
.камфорту і шчасця, з Божай дапамогай

* * *

Чалавек павінен адкрыць каналы душы ўласнымі
намаганнямі. Ніхто добраахвотна не выбірае пакуты і
няшчасце замест міру і шчасця. Невуцтва — гэта корань
пакут і перашкода, якую трэба выдаліць і ліквідаваць.

Невуцтва — гэта шкоднае пустазелле, глыбока
ўкаранёнае, якое расце ў садзе чалавецтва і выцясняе
.добрыя і карысныя расліны

* * *

Невуцтва павінна быць пераадолена непахіснай
воляй і рашучасцю. Глебу розуму трэба апрацоўваць з
мэтай сканцэнтраваць увагу [на пазітыве], а добрае
насенне паліваць вадой веры. Калі заззяюць жыццёвыя і
цёплыя прамяні любові, насенне дабрыні вырасце і
пераможа пустазелле і расліны-паразіты, бо цемра не
.можа існаваць у прысутнасці святла

* * *

Задавальненні ад матэрыяльных рэчаў цьмянеюць і
знікаюць, але боская радасць ніколі не згасе. Гэта
.боскае шчасце бясконцае і неапісальнае

* * *

Мы ніколі не павінны выкарыстоўваць памылковыя
метады для дасягнення шчасця, а таксама не павінны
адмаўляцца ад спакою і духоўнага багацця, якія мы
маем у сабе, у пагоні за ілюзорным камфортам і
бліскучым жыццём, якое можа быць пастаўлена перад
намі пякельнымі дзеяннямі і паводзінамі з разбуральнымі
.наступствамі

* * *

Спакой — найлепшая камера для захавання боскай
прысутнасці. Праз аб'екты чыстага і дакладна
сфакусаванага спакою благаслаўлены вобраз з'явіцца з
.ідэальнай яснасцю

* * *

Насамрэч, уся мудрасць знаходзіцца ўнутры вас
саміх, і ўсё, што вам трэба, гэта свядома ўсвядоміць яе

* * *

Сапраўднае задавальненне заключаецца ў
самаўдасканаленні, каб іншыя шукалі цябе, а не ты іх.
Каханне і сяброўства павінны давацца свабодна, без
чаканняў ці патрабаванняў. Чаканне спараджае толькі
пакуты і няшчасце. Нават імкнучыся да
самаўдасканалення, чалавек павінен стаяць адзін, у
бяспецы і спакоі ў крэпасці сваіх цнотаў і ўласнай
.годнасці

* * *

Няхай вадаспады радасці і аптымізму заўсёды
цякуць з майго сэрца, і няхай іх асвятляюць пырскі
кранаюць усіх, каго я сустракаю

* * *

Духоўная радасць нараджае ў душы жаданне
дапамагаць іншым ва ўсім і развівае здольнасць цаніць
вытанчаныя маральныя задавальненні, якія вядуць да
шчасця, тым самым памяншаючы схільнасць да грубых
.задавальненняў

* * *

Якой бы малой ні была ваша роля, яна застаецца
гэтак жа важнай, як і найвялікшыя ролі, з пункту
гледжання ўкладу ў поспех касмічнай п'есы, якую душы
.выконваюць на сцэне жыцця

* * *

Поўная свядомасць — гэта абсалютная, бясконцая
свядомасць, якая пастаянна абнаўляе сябе, і яе творчы
патэнцыял ніколі не вычэрпваецца, і праз вас яна
.спрабуе выказаць свой унікальны аспект

* * *

Калі ты хоць раз адчуеш смак боскай любові, ты
ніколі ад яе не адмовішся, бо няма нічога падобнага да
.яе ва ўсім Сусвеце

* * *

Тыя, хто ведае Бога, дасягнулі вельмі высокіх
духоўных узроўняў, настолькі, што яны не
задавальваюцца простымі духоўнымі парадамі
грэшнікам, але могуць — з ласкай і дапамогай Божай —
надаць ім духоўную сілу, якая вызваляе іх ад
.наступстваў іх грахоўных учынкаў

* * *

Усе добрыя і злыя ўчынкі латэнтна захоўваюцца ў
клетках мозгу і праяўляюцца ў выглядзе добрых або
.злых звычак або схільнасцей у думках

* * *

Чалавек, які пакутуе ад шкодных звычак з-за таго,
што клеткі яго мозгу зараджаны сілай гэтых звычак,
можа вызваліцца з дапамогай сілы волі, медытацыі,
шчырай малітвы і пастаяннага пазітыўнага
сцвярджэння, пакуль усе яго непажаданыя звычкі не
ператворацца ў добрыя звычкі міру і спакою. Гэта
адбываецца, калі правільна накіраваная жыццёвая сіла
працуе над змяненнем анамальнай прыроды клетак
мозгу, каб гэтыя клеткі напайняліся ўсім добрым,
.дабрадзейным і прыгожым

* * *

Разуменне — гэта ўнутранае вока, бачанне душы і
тэлескоп сэрца. Гэта баланс паміж спакоем розуму і
.чысцінёй сумлення

* * *

Кожны дзень мы бачым розныя сцэны, і кожны дзень
прыносіць новы ўрок, які трэба засвойць. Чакаецца, што
чалавек засвойць урок, засяродзіўшыся на канчатковай
мэце свайго існавання: распазнаць крыніцу свайго
.быцця і аснову свайго жыцця

* * *

Давайце пастараемся забыць пра мінулыя пакуты і
пастановім не зацыклівацца на іх. З непахіснай
рашучасцю і актыўнай воляй давайце абнавім сваё
жыццё, узмацнім свае поспехі і будзем выходзіць у сабе
.добрыя звычкі і высакародныя якасці

* * *

Той, хто выкрывае слабасці іншых і прычыняе ім
сорам і крыўду, далёкі ад мудрасці і здоровага сэнсу

* * *

Прыказкі на ўсе часы і месцы

Тыя, хто знаходзіцца ў гармоніі з Богам, бачаць
захапляльную прыгажосць і адчуваюць найвышэйшую
салодкасць, якую немагчыма адчуць ніякім іншым
.спосабам

Калі мая душа клікала Цябе, хмары Тваёй цішыні
вырваліся наверх, о Божа, і дождж Тваёй міласэрнасці
ліўся патокамі, пакуль не ператварыўся ў разліўную
патоку Тваёй ласкі. Твая благаслаўлёная рака заліла
берагі майго быцця, і мая душа акунулася ў воды
вечнасці, і бурбалка майго маленькага жыцця
.растварылася ў акіяне Твайго ўсеабдымнага існавання

Мой настаўнік навучыў мяне, як выкарыстоўваць
разец мудрасці, каб зрабіць сябе храмам, годным боскай
.прысутнасці

Калі вы хочаце дасягнуць высакароднай мэты,
пачніце са стварэння для яе ментальнай мадэлі. Цяпер
вы можаце цвёрда ўстанавіць любы кірунак у сваёй
свядомасці, калі пасадзіце ў свой розум моцную ідэю;
тады ўся ваша істота будзе адпавядаць гэтай ідэі, і вашы
.дзеянні будуць адпавядаць ёй

Калі вы дакранецеся да боскага сэрца, вашы
праблемы знікнуць, каханне напоўніць ваша сэрца, а
цудоўныя духоўныя перажыванні будуць танцаваць, як
.чыстыя фантаны, у садах вашага розуму
Шмат хмар спрабуюць схваць цябе і схваць ад
мяне, але праз расу слёз тугі тваё благаслаўлёнае імя
з'яўляецца мне, блішчыць яркімі залатымі літарамі з-за
.ўсіх фіранак і вэлюмаў

Чысціня сумлення азначае адкрытае стаўленне да
праўды

Існуюць неабходныя патрэбы і тое, што некаторыя
лічаць «неабходнымі рэчамі», але насамрэч непатрэбныя
і лішнія. Жыццё варта спрасціць, засяродзіўшыся на
асноўных патрэбах і пазбавіўшыся ад непатрэбнай
.раскошы

Як высока ты, о сяброўства, і якая ўрадлівая і святая
твая глеба! Каханне — твая ежа, а вернасць — твой
.напой

Калі два чалавекі жывуць у гармоніі і згодзе,
нягледзячы на свае рознагалоссі, іх аб'ядноўвае адна
мэта: знайсці душэўны спакой і спакой у чыстым каханні
і ўзаемнай вернасці, і калі закаханы не шукае
задавальнення за кошт каханага, тады ў садзе
альтруізму квітнеюць духмяныя кветкі сяброўства і
.распаўсюджваюць свой салодкі водар
Свет па-іншаму прывучае наш розум, прывучаючы
нас да столькіх рэчаў, што мы пачынаем думаць, што

шчасце недасягальнае без іх. Але жыццё, і жыццё
дзяцей у прыватнасці, павінна быць спрашчаным; інакш
.жыццё будзе вучыць іх праз горкія расчараванні
Праўда больш дакладная і рэалістычная, чым проста
думка ці ўяўленне, але тое, што мы думаем ці ўяўляем,
.часам можа спраўдзіцца

Уяўленне — найважнейшы элемент у працэсе
творчага мыслення. Аднак уяўленне павінна паспець і
ператварыцца ў цвёрдае перакананне, а гэта немагчыма
.без моцнай сілы волі

Калі вы з усёй сілай волі ўявіце сабе нешта, ваша
ўяўленне ператворыцца ў асабістае перакананне, і калі
вы зможаце захаваць гэтае перакананне
Нягледзячы на ўсе супрацьлеглыя меркаванні, ваша
перакананне ўвасобіцца ў рэальнасць

Трэба навучыцца стаяць на сваіх нагах,
абапіраючыся на ўласныя цноты і пачуццё ўласнай
годнасці

Духоўная радасць — гэта адноўленая радасць, якая
ўсё часцей з'яўляецца ў тых, хто глыбока разважае пра
Бога. Гэта радасць, якая дапамагае прымаць правільныя
рашэнні і рабіць правільныя рэчы, і калі яе знаходзіць,
нездаровыя жаданні і цяга знікаюць, таму што яны
губляюць сваю прывабнасць у параўнанні з духоўнай
.радасцю

Наш Усемагутны Творца даў нам жыццё, сілу і
мудрасць, і наш абавязак — звяртаць на Яго ўвагу і
ўзносіць да Яго свае сэрцы з любоўю, удзячнасцю і
.прызнаннем Яго ласкі і дабрыні

Дапамажы мне, Божа, не распаліць агонь гневу, каб
я не спаліў полымем крыўды злёненыя аазісы спакою ў
сабе і іншых. Дапамажы мне патушыць агонь лютасці
.няспынным дажджом майго кахання

Няхай возера маёй дабрыні і майго спакою
застаецца спакойным і ціхім, непарушаным бурамі
незадаволенасці, якія прыносяць толькі пакуты
Здзяйсняць учынкi, матываваныя пачуццём
абавязку, або ахвяраваць асабістымі жаданнямі дзеля
служэння і любові да іншага чалавека значна лепш, чым
.рабіць гэта са страху

Нават калі чалавек перастае парушаць боскія
законы, ён павiнен рабіць гэта з любові да Бога, а не са
страху перад Яго пакараннем
Чаго б вы ні баяліся, адварніце ад гэтага свае думкі.

.Пакiньце гэта Богу і ўмацуйце свой давер да Яго
Страх заўсёды з чалавекам, і пазбавіцца ад яго
можна, думаючы пра Бога і адчуваючы Яго прысутнасць

Спачатку можа быць цяжка iсці сцежкамі
дабрачыннасці, але гэта благаслаўлёныя шляхі, якія
вядуць да душэўнага спакою і сапраўднага шчасця
Няхай слава Божая ззяе над кожным кутком нашага
жыцця, няхай Яго любоў жыве ў нашых сэрцах, а Яго
святло напаўняе нашу свядомасць

О, мая боская каханая, кветкі квітнеюць, і поры года
змяняюцца, і ўсё гаворыць пра цябе. Поўня адкрывае
рысы тваёй усмешкі, а сонца нясе твой нябесны
свяцільнік. Я плаваю ў моры слёз, перапоўненых тугой
па табе. У лiсці дрэў і жылах чалавецтва цячэ тваё
жыццё і жыццёвая сіла, і я адчуваю бiццё твайго
.касмiчнага сэрца, якое пульсуе ў маім

Калі я адчуваю тваю прысутнасць, я адчуваю сябе
так, быццам прачнуўся ў iншым свеце, і час ад часу мне
снiцца гэтая зямля і гэтае маленькае цела — маё
ўласнае. Я прачнуўся ў бясконцы шчасці, і мае мары
пра зямное жыццё напоўнены шчаслівымі ўспамiнамі пра
хвiліны, калі я быў з табой наяве. Я вырваў пустазелле
кашмараў з саду сваіх мар і пасадзіў на iх месцы ружы
майго натхнення, куды водар маёй тугі прыцягне цябе, і

ты прыйдзеш, каб забраць мяне з сабой да гарызонтаў
.вечнай асалоды

О Божа, зрабі мяне празрыстым чысцінёй і
непахіснасцю, каб я мог абудзіць у сабе Тваё гаючае
.святло

Супакойце дрыготкае люстэрка майго розуму, каб
яно магло адлюстраваць ваш бясконцы твар
Адчыніце вокны веры шырока, каб я мог удыхнуць
водар Твайго спакою

О Ты, Хто ззяе ў Сабе, о Вялікасць, Якая не
паддаецца апісанню, зірні маімі вачыма, якія прагнуць
.Цябе, каб я не бачыў нічога ў існаванні, акрамя Цябе
За ўсімі з'явамі і праявамі жыцця стаіць ціхі голас
Бога, які пастаянна кліча нас праз кветкі, святыя кнігі,
наша сумленне і ўсе прыгожыя рэчы, якія робяць жыццё
.вартым таго, каб яго пражыць

Кожнае намаганне, прыкладзенае шукальнікам для
дасягнення духоўных вяршынь, залічваецца Богам яму і
добра ўзнагароджваецца за гэта

Просім Цябе, Госпадзе, асвятлі нашы розумы
святлом Тваёй праўды, прымусь нашы сэрцы біцца Тваёй
любоўю і напоўні нашы душы Тваёй радасцю і багаццем
.Тваёй ласкі

З таго празрыстага гарызонту, які розум не можа
пранікнуць, Бог вылівае Сваё вечнае святло, а з
касмічнага розуму прыходзяць узнёслыя натхненні і
благаслаўлёныя сілы, і творчая актыўнасць уліваецца ў
.адкрытыя і гарманічныя розумы

Калі вы выявіце, што ваша душа, ваша сэрца,
кожная іскра натхнення, блакітнае неба, зіхатлівыя
зоркі, горы, зямля, птушкі і кветкі звязаны адной ніткай
касмічнага рытму, духоўнай радасці і ўніверсальнага
адзінства, тады вы зразумеете, што ўсё гэта — хвалі на
.грудзях боскага акіяна, які не мае берагоў

Калі мы забываемся пра нашага Творцу, мы
заслугоўваем пакут. Мы павінны ўсвядоміць, што Бог —
наш любімы і любіць нас, і гэтае веданне вызваліць нас
.ад нашых праблем і пакут

Сапраўдны чалавек, які любіць Бога, ніколі не
спыняе сваіх пошукаў Яго, нават калі яму не ўдаецца
знайсці Яго пасля шматлікіх спроб. Гэтак жа, як хваля
павінна вярнуцца ў сэрца акіяна пасля таго, як шторм
сціхне, так і шчыры шукальнік; ён мае няяўную веру, што
перашкоды разбурацца, і што ён непазбежна
аб'яднаецца з касмічным акіянам рана ці позна — тым
бясконцым акіянам, з якога ён прыйшоў і ў які ён
.вяртаецца

Калі розум пастаянна думае пра боскага каханага,
сэрца спявае песні радасці і шчасця
Духоўная эманация — гэта пераўтварэнне чалавека
.з таго, кім ён ёсць зараз, у тое, кім ён будзе ў будучыні
Чалавек не можа схаваць сваю сапраўдную прыроду
ад іншых, вібрацыі яго думак неяк адлюструюцца ў яго
.паводзінах і будуць праяўляцца праз яго дзеянні
Многія маюць няправільнае ўяўленне пра свабоду;
яны лічаць свабоду рабіць усё, што чалавеку
падабаецца, і я называю гэтую свабоду свабодай
.капрызаў

З-за непаразумення сапраўднай прыроды свабоды
некаторыя бацькі прыгнятаюць сваіх дзяцей
традыцыямі, адразу выконваючы іх жаданні. Дзіця
вырастае, веруючы, што калі яго жаданні выконваюцца,
яно шчаслівае, і што сэнс жыцця — выканаць кожнае
жаданне. Аднак пазней яны разумеюць, што памыляліся
, бо знешні свет цалкам адрозніваецца ад хатняга
жыцця, і яны разумеюць, што выканаць кожнае жаданне
нялёгка! Іншыя могуць адштурхнуць іх і ігнараваць,
імкнучыся да ўласных жаданняў. У выніку дзіця
становіцца жорсткім і эмацыйна анямелым з-за

непераадольнага жадання задаволіць свае ўласныя жаданні. Таму бацькі павінны дапамагаць сваім дзецям развіваць волю і разважлівасць, каб яны маглі жыць у .свеце, не трапляючы ў яго пасткі і падводныя камяні Маці кажа: «Вучыце яго з любоўю». Вядома, ставіцца да дзяцей з любоўю — гэта звычайна добра, але занадта шмат прысмакаў псуе зубы, і гэтак жа занадта шмат пешчэння псуе дзяцей. Неабходная пэўная ступень цвёрдасці і рашучасці, але калі з дзіцем абыходзяцца і караюць яго жорстка за памылку, наступствы будуць жахлівымі. Павінен быць баланс у тым, як абыходзяцца з дзецьмі і як з імі абыходзяцца ; кожны бацька павінен стрымліваць свой тэмперамент любоўю і пяшчотай, а кожная маці павінна прыпраўляць сваю любоў мудрасцю .і рацыянальнасцю

Чалавек павінен падтрымліваць стабільны псіхалагічны стан любові і тугі па Богу. Я спрабаваў шмат прац, але якім бы ні быў характар маёй працы, мае .думкі заўсёды застаюцца з Богам

Мы павінны атрымліваць асалоду ад гэтага стварэння, але не дазваляючы яму заняволіць нас. І вопыт навучыў мяне, што радасць ад пошуку Бога не .мае сабе роўных

Перш чым брацца за важныя справы, варта ціха пасядзець, супакоіць пачуцці і думкі, глыбока памедытаваць і звярнуцца па боскую дапамогу, каб .атрымаць духоўнае кіраўніцтва і разумны кірунак Дазволь мне зразумець, што ўсмешка на твары світаньня, на вуснах кветак і на тварах высакародных .мужчын і жанчын — гэта твая ўсмешка На мяне не будуць уплываць паслядоўныя вобразы няшчасцяў, няўдачы, хвароб ці любых нечаканых перашкод, бо я разумею, што дысцыплінаваная свядомасць, цесна звязаная з касмічнай свядомасцю, не .пакутуе ўскосна ад няўдач і раздражненняў

Свабода азначае здольнасць дзейнічаць паводле
мудрасці, а не паводле дыктату страсцей, звычак і
капрызаў. Паслухмянасць эга вядзе да рабства, а
падпарадкаванне падказкам духу — да вызвалення ад
.абмежаванняў

Мне ўсё роўна, ці жыву я ў раскошным палацы, ці ў
.сціплай хаціне, галоўнае, каб Бог быў са мной

Я буду выкарыстоўваць свае сумленна заробленыя
грошы, каб жыць проста, адмовіўшыся ад раскошы
Дзякуючы веры ў Бога і выкарыстанню сілы волі

чалавек можа пераадолець хваробы, няўдачы і невуцтва,
пакуль вібрацыі волі мацнейшыя за вібрацыі фізічных або
псіхалагічных захворванняў. Чым больш хранічная
хвароба, тым мацнейшай і рашучай павінна быць воля, а
таксама тым глыбейшай і непахіснай вера, каб
.дасягнуць жаданага выніку

Натхні мяне, Госпадзе, давяраць толькі Табе, а не
чалавечым сродкам абароны. Не дазволь страху і
трывозе паралізаваць маю бязмежную сілу
супрацьстаяць любым жыццёвым выпрабаванням. Не
дазволь мне ўяўляць сабе няшчасці, катастрофы і
няшчасці, баючыся іх рэальнага праяўлення праз думкі і
ўяўленні. І дай мне ўсвядоміць, Госпадзе, што незалежна
ад таго, сплю я ці не сплю, ці жыву, ці паміраю, Твая
.ахоўная прысутнасць усё яшчэ ахінае і ахоўвае мяне
Мудрыя кажуць: плод добрых учынкаў, матываваных
любоўю да Бога і цнотай, — гэта гармонія і чысціня; плод
учынкаў, матываваных эгаістычнымі жаданнямі і
амбіцыямі, — гэта боль і пакуты; плод злых учынкаў —
.гэта невуцтва і глупства

Добрыя справы прыносяць шчасце, у той час як
свецкія ўчынкі, кіруемыя любоўю да сябе, вядуць да
пакут і болю. Аднак працяглыя злыя справы руйнуюць
.здольнасць чалавека да распазнавання і разумення

Калі вы хочаце жыць у міры і згодзе, вашы намеры
павінны быць добрымі, і вы павінны распаўсюджваць
думкі дабрыні і пачуцці любові. Калі вы жывяце
дабрадзейным жыццём, вы будзеце дапамагаць іншым
.сваім прыкладам і добрымі паводзінамі

У той момант, калі я адчуваю трывогу і разумовую
разгубленасць, я адыходжу ў цішыню і сузіранне, пакуль
не аднаўлю самавалоданне, і я пачынаю кожны дзень з
разважанняў пра Бога і просьбы аб Яго дапамозе і
.кіраўніцтва

Пастаўце сабе за мэту не дазваляць задушлівым
пустазеллям нянавісці расці і пранікаць у сад вашага
жыцця, сад, поўны дабрадзейнасцей высакароднага
духу. І чым больш вы будзеце развіваць гэтыя духмяныя,
падобныя на ружы якасці, тым больш Бог адкрые вам
.найвялікшую таямніцу існавання ўнутры вас

Мэта жыцця — дасягнуць спакою, задавальнення,
неўміручасці, бяспекі і пазнання праўды, і ў аснове гэтых
жаданняў, якія ўзбуджаюць нас, ляжыць боская
.сутнасць глыбока ўнутры нас

Няхай я знайду сваю свабоду ў Табе, о Госпадзе, і
ўсвядомлю, што мой сапраўдны дом — гэта Тваё поўнае
існаванне, і што я з'яўляюся неад'емнай часткай Тваёй
.касмічнай свядомасці

О, велізарнае, боскае мора, няхай рэкі маіх
жаданняў, што цякуць праз пустыні перашкод і
.перашкод, нарэшце змяшаюцца ў тваіх вялікіх глыбінях

Толькі ў боскай крэпасці мы знаходзім абарону і
бяспеку, і няма больш бяспечнага прытулку, чым
.адчуванне блізкасці да Бога і дотык да Яго прысутнасці

Паколькі людзьмі кіруюць звычкі, якія фарміруюць іх
схільнасці, тэндэнцыі, характар і жаданні, калі гэтыя
звычкі дрэнныя, характар становіцца шкодным, а ўчынкі
— злымі. Таму пажадана аддаваць прыярытэт добрым

звычай, бо яны накіроўваюць нашы дзеянні і думкі да
.высакародных мэтай і прыносяць нам здароўе і шчасце
Дзе б ні былі сумныя і пакутуючыя душы, я знаходжу
суцяшэнне ў служэнні і суцяшэнні ім. Я зраблю ўсё
магчымае, каб прынесці радасць іншым, і буду спачуваць
.іх пачуццям, як сваім уласным

Разумовыя здольнасці існуюць у людзей, але ў
большасці людзей яны застаюцца недастаткова
развітымі, і няздольнасць развіваць гэтыя здольнасці
прыводзіць да сур'ёзных наступстваў. Як і цела, розум
мае патрэбу ў належным харчаванні і фізічных
.практыкаваннях для здароўя і жыццяздольнасці
Алмаз прымае і адлюстроўвае святло, як і чыстыя,
празрыстыя душы, якія ведаюць Бога і ззяюць Яго
.прысутнасцю

О Госпадзе, Ты — сапраўднае багацце ў жыцці, і калі
я спачатку знайду Цябе, я знайду ў Табе ўсё, што мне
.трэба

Звычайна людзі засяроджваюцца выключна на ежы,
паветры і сонечным святле, каб падтрымліваць добрае
здароўе, але можа надыйсці час, калі здароўе
пагоршыцца, нягледзячы на багацце гэтых знешніх
крыніц жыцця. Менавіта тады ўзнікае неабходнасць
.папаўнення энергетычных запасаў арганізма знутры
Калі лодка майго розуму набліжаецца да скал
прагных жаданняў, якія нясуць у сабе небяспекі і рызыкі,
кіруемая лютымі бурамі невуцтва, тады будзь, о мой
Божа, маім маяком і заўсёды вядзі мяне да берагоў
.Тваёй праведнасці і дабрыні

Думка падобная да полымя, сканцэнтраваная сіла
якога павінна быць выкарыстана, каб спаліць
перашкоды, якія перашкаджаюць дасягненню
Бога можна знайсці праз пастаянную боскую любоў.
Калі мы любім Бога больш, чым Яго дары, Ён прыйдзе да
нас. Ён даў нам свабоду волі і магчымасць выбару, каб

мы маглi адрознiваць мiмалётныя i нязначныя дары
свету ад дару блiзкасцi да Яго i радасцi Яго
.благаслаўлёнай прысутнасцi

Нам была дадзена памяць, каб мы маглi
практыкавацца ў памятаннi добрых рэчаў, пакуль,
нарэшце, не зможам успомнiць найвялiкшае дабро: Бога
Ветрык Тваёй любовi пранiзвае мяне, о Госпадзе! I

лiсце майго жыцця танчаць ад радасцi пры Тваiм
прыходзе, Iх цудоўны шапаценне лунае ў паветры,
запрашаючы стомленых адпачыць у ценi Майго
.духоўнага спакою

Жыццёвыя цяжкасцi не прызначаны для таго, каб
нашкодзiць нам; хутчэй, праблемы i хваробы даюць нам
уроки. Наш балючы вопыт не прызначаны для таго, каб
знiшчыць нас, а для таго, каб ачысцiць нас i паскорыць
наша вяртанне да нашай чыстай крынiцы — Бога, — якi
працуе ўсiмi сiламі, каб дапамагчы нам i вярнуць нас у
.наш нябесны дом

Бясконцасць — наш сапраўдны дом, а наша
падарожжа на гэтую зямлю i ў гэтых фiзiчных целах
падобнае да кароткатэрмiновай вiзы

Госпадзе, я ведаю, што хвала не ўзвышае мяне, а
крытыка не прынiжае мяне. Я такi, якi я ёсць перад сваiм
сумленнем i перад Табой. Я буду працягваць iсцi гэтым
шляхам, стараючыся служыць усiм i iмкнучыся
.заслужыць Тваю ласку — у гэтым маё шчасце
Ты — унiкальная iстота, i твая сутнасць цудоўная,
.«таму пазнай сваё сапраўднае «я

З надыходам твайго прыходу пупышкi маёй тугi
.расквiтнеюць духмянымi, яркiмi кветкамi
О Госпадзе, паскоры надыход таго дня, калi я спляту
каралi з гэтых росных кветак i пакладу iх на Твой
.благаслаўлёны парог

Замест таго, каб пастаянна iмкнуцца дагадзiць
толькi сабе, ён павiнен таксама старацца прыносiць

шчасце іншым. Калі ён спрабуе прапанаваць духоўную,
інтэлектуальную ці матэрыяльную падтрымку іншым, ён
выяўляе, што яго ўласныя патрэбы задаволеныя, і што
.чаша яго жыцця перапаўняецца радасцю

Тыя, хто дасягне бліскучай перамогі над цемрай на
зямлі, атрымаюць святло славы як свой удзельнік і
будуць атрымліваць асалоду ад унутранага спакою і
шчасця

О Госпадзе, няспынна сей насенне Тваіх
дабраславенняў у глебу майго сэрца, узараную
малітвамі, каб яно магло вырасці ў ценявыя дрэвы,
галіны якіх прыносяць найсмачнейшыя і найсалодшыя
.плады самапазнання

Мы часта адчуваем боль, не прыкладаючы
намаганняў да зменаў, і таму не знаходзім трывалага
спакою і задавальнення. Калі б мы былі настойлівымі і
прыкладалі намаганні, мы б, безумоўна, маглі
пераадолець усе цяжкасці. Мы павінны імкнуцца
.перайсці ад пакут да шчасця, ад адчаю да мужнасці

О Боская Любоў, злучы маю любоў з Тваёй любоўю,
змяшай маё жыццё з Тваёй радасцю, мой розум з Тваёй
касмічнай святлоасцю і здаволі маю смагу з крыніцы
.Тваёй вечнай радасці

Сэрца шчырага шукальніка заўсёды шапоча: «О мой
Божа і мой Каханы, я не хачу пагружацца ў мітусню
гэтага ілюзорнага свету, і ўсё, чаго я хачу, — гэта
абудзіць Тваю любоў у сэрцах людзей. Маё сэрца, мая
душа, маё цела, мой розум і ўсё, што я маю, — Тваё, о
.Госпадзе». Такі шукальнік дасягае Бога і спазнае Яго
Госпадзе, дай нам новае і сапраўднае разуменне
братэрства. Давайце пакінем войны і загоім раны
народаў бальзамам любові і трывалым суцяшэннем
.спагадлівага разумення

Благаславі нас, каб мы маглі вызваліцца ад уплыву
прагнасці, панавання падману і кантролю ілюзій, і

дапамажы нам пабудаваць новы свет, у якім хваробы,
невуцтва і голад — гэта не што іншае, як мары пра
.змрочнае і пахмурнае мінулае

Давайце вырашым усе праблемы не логікай
джунгляў, а з разуменнем, праўдай і нязменнай верай у
.Цябе і Тваю боскую справядлівасць

Жыццё зблізіла нас тут на нейкі час, пасля чаго мы
пойдзем рознымі шляхамі. Але калі Божая любоў жыве ў
нас, не мае значэння, куды мы пойдзем, бо як бы далёка
мы ні адышлі, мы застанемся ў коле боскай любові і
.ніколі не будзем па-сапраўднаму разлучаныя

Госпадзе, зрабі мяне арлом духоўнага прагрэсу, які
ўзлятае высока над завулкамі вузкалобасці і экстрэмізму

Пакліч мяне да ўсё вышэйшых і вышэйшых
гарызонтаў, за межы інтэнсіўных земляных штуршкоў і
хмар, што блакуюць сонечнае святло

Дазвольце мне ўзляцець на крылы раўнавагі, каб
жыць правільна, і дазвольце мне ўзляцець да тых
высокіх нябёсаў над усімі штормамі і ўраганамі, дзе ёсць
.шырокія гарызонты і ўзнёслыя ўспрыманні

Спакой прыходзіць, калі мы адкрываем свае сэрцы
для любові і дабрыні. Тыя, хто мае любячыя сэрцы і
актыўныя ў добрых справах, адчуваюць спакой, таму
што ён жыве ў іх. Спакой — гэта святыня нябёсаў і
.аснова шчаслівага жыцця

Мы павінны заўсёды думаць пра боскую
прыгажосць, якая хаваецца за кветкамі, пра касмічнае
святло, якое хаваецца за сонцам, і пра вялікае жыццё,
.якое мігціць у кожным вачах

Калі чалавек сапраўды добры і праяўляе павагу да
іншых, адказваючы кампліментамі тым жа, да яго
.заўсёды будуць ставіцца з удзячнасцю і павагай

Я буду распаўсюджваць сваю любоў сярод іншых,
каб адкрыць шлях для Божай любові, каб яна прыйшла
.да мяне і пасялілася ў маім сэрцы

Госпадзе, дазволь мне быць маяком для тых, хто
патанае ў глыбіні смутку. Дапамажы мне прыносіць
радасць іншым у знак падзякі за духоўную радасць,
якую Ты мне даў
Я растаплю нянавісць у агні сваёй любові, дарую
іншым і дам любоў усім прагнучым сэрцам
Сапраўднае каханне — гэта каханне, якое радуецца
суцяшэнню каханага чалавека
Няхай святло Тваё ззяе на нас, Госпадзе, і няхай
любоў Твая нападуняе нашы сэрцы назаўжды
Мець ініцыятыўны дух азначае мець сілу творчай
фантазіі, якая дазваляе чалавеку вынайсці нешта такое,
чаго ніхто раней не рабіў. Кожны чалавек нараджаецца
з гэтым дарам, дадзеным яму Богам
Найвялікшае каханне — гэта боскае каханне, якое
робіць жыццё прыгожым невымоўна. Калі вы адчуваеце
Бога побач з сабой, які ідзе да вас, дзе б вы ні
знаходзіліся, і кіруе вашымі крокамі, пачалася боскае
каханне
Сіла праўды ідзе супраць ветру
Госпадзе, калі я сутыкнуся з часовымі цяжкасцямі,
дазволь мне ўспомніць Твае багатыя дабраславенні ў
мінулым, ведаючы, што Твая дапамога ніколі не пакідае
мяне і Твая клопат заўсёды са мной. Я ад усёй душы
ўдзячны Табе за кожнае дабраславенне, якое
прыходзіць да мяне з Тваёй шчодрой рукі
Кроплі кахання ззяюць у добрых душах, а Бога
можна знайсці толькі ў моры кахання
Разуменне — гэта лямпа, якая асвятляе шлях
чалавека і прыносіць яму поспех
Вясной Бог упрыгожвае прыроду найпрыгажэйшымі
ружамі і кветкамі з вытанчаным убораў і яркімі колерамі
Спакой — гэта першы веснік, які абвешчае
набліжэнне Боскай Прысутнасці. Пасля гэтага спакой

ператвараецца ў святло, ярчэйшае за бясконцую
.радасць

Калі я акунаюся глыбока ў мора медытацыі, я
адчуваю ў сабе бласлаўёнае трапятанне і чую шэпт: «Я
.«побач

Трэба звярнуцца ўнутр сябе, туды, дзе душа
выяўляе сябе. З глыбінь душы бяруцца ўсе перажыванні
.ўнутранага жыцця

Калі душа ўсведамляе сябе з боскай свядомасцю,
яна адчувае вялікую радасць і пашырэнне ў бязмежную
прастор

Калі вы будзеце выкарыстоўваць усе даступныя вам
знешнія сродкі і рэсурсы, акрамя сваіх прыродных
здольнасцей, каб пераадолець усе перашкоды, якія
могуць стаць на вашым шляху, вы развіеце сілы, якія даў
вам Бог: тыя неабмежаваныя сілы, якія бяруць пачатак з
.самых глыбокіх глыбінь вашай істоты

Любоў ідзе залатой сцежкай, якая вядзе да Бога
Я буду распаўсюджваць сонечнае святло добрых
пажаданняў і добрых намераў туды, дзе пракралася
цёмра непаразуменняў

Калі на вас нападаюць цяжкасці, але вы
адмаўляецеся перастаць спрабаваць і прыкладаць
намаганні, нягледзячы на ўсе перашкоды і перашкоды,
тады Бог адгукнецца на вас і ўвянчае вашы намаганні
.поспехам

О Госпадзе, я сарву кветку тугі з саду майго сэрца і
пакладу яе як ахвяру любові на Твой святы парог
Паколькі нашы думкі і словы — гэта насенне, якое
прынясе нам ураджай будучыні, я пачну сёння
напаўняць сваю свядомасць добрымі, пазітыўнымі
.думкамі

Я лячу і ўзлятаю ў плоскасці сваёй свядомасці ўверх
і ўніз, на поўнач і направа, унутр і звонку і ўсюды, каб

знайсці, што ў кожным кутку прасторы я быў і ўсё яшчэ
.знаходжуся ў прысутнасці Бога
Жывіце кожны момант, усведамляючы свае адносіны
з бясконцым Абсалютам. Ваша свядомасць бясконцая, і
.ўсё мігціць і ззяе, як зоркі, на небе вашага быцця
Аддаленасць, або непрывязанасць, — гэта мудры
шлях, якім ідзе шукальнік, добраахвотна ўзнямаючыся
над дробязямі дзеля большых рэчаў. Ён не звязвае сябе
мімалётнымі пачуццёвымі задавальненнямі ў імкненні да
адноўленай унутранай радасці. Адаленасць не
з'яўляецца самамэтай, але яна пракладае шлях для
.праяўлення цнотаў і духоўных сіл душы
Духоўны пераможца смелымі крокамі крочыць па
жыццёвых сцежках
Чалавек павінен максімальна выкарыстоўваць сваё
цяперашняе жыццё, адчыніць вокны свайго сэрца і
.абудзіць і аднавіць спячыя здольнасці сваёй душы
За маскамі змен і трансфармацыі хаваецца боская
прысутнасць, і той, хто зможа ўраўнаважыць люстэрка
свайго розуму і не дапусціць яго хістання, убачыць у
.гэтым чыстым люстэрку твар касмічнага каханага
Каханне мацнейшае за смерць і за разбуральны час
Самааналіз — ключ да поспеху, а рэфлексія —
люстэрка, праз якое мы бачым унутраныя куткі, якія
інакш засталіся б схаванымі ад нашага позірку. Мы
павінны дыягнаставаць свае недахопы, адрозніваць
станоўчыя і адмоўныя тэндэнцыі і вызначаць перашкоды
.на шляху да прагрэсу і поспеху
Якая ж ты цудоўная, о сяброўства! Ты, што чэрпаеш
з вод шчырай, прыязнай клопату, і чыё лісце
ўвільгатняецца расой унутранай і знешняй салодкасці,
.што зыходзіць з глыбінь шчырых і адданных сэрцаў
Аднойчы я ўбачыў маленькага мураша, які
спрабаваў узлезці на кучу пяску, і падумаў: мурашка,
напэўна, думае, што ўзбіраецца на Гімалаі! Куча пяску

магла здацца мурашцы велізарнай, але не мне.
Падобным чынам, мільёны нашых сонечных гадоў могуць
.быць меншымі за хвіліну ў свядомасці Бога
Мы павінны навучыць сябе думаць пра такія вялікія
рэчы, як вечнасць і бясконцасць

Я блукаў па свеце бясконцасці і бачыў зіхатлівы
туман у краіне святла, і ў гэтым жывым бляску я чытаў
сэнсы таямніц, напісаных на старонках часу
Калі вы спіце, вы пасіўна супакойваеце думкі і
пачуцці. Але калі вы свядома супакойваеце думкі і
пачуцці праз медытацыю, першае, што вы адчуваеце, —
гэта стан спакою, і вашы мімічныя мышцы натуральным
чынам утвараюць усмешку, якая адлюстроўвае ўнутраны
спакой. Але вы павінны глядзець далей за гэты стан
спакою, каб успрыняць чысціню сваёй душы — чысціню,
не заплямленую сэнсарнымі раздражняльнікамі або
аўтаматычнымі рэакцыямі на думкі, звязаныя з
пачуццямі. Стан, які вы тады адчуваеце, — гэта стан
.вечнага, пастаянна абнаўляльнага шчасця
Калі паставіць міску з вадой пад месяцовае святло, а
потым памешаць яе, атрымаецца скажоны вобраз
месяца. Калі вада ў місцы асядае, адлюстраванне
становіцца ясным. Моманты, калі вада ў місцы
нерухомая і адлюстроўвае твар месяца з ідэальнай
яснасцю, можна параўнаць са станам сузіральнага
спакою і станам глыбокай цішыні. У спакоі сузірання ўсе
хвалі адчуванняў і думак перастаюць выцякаць з розуму.
І ў гэтым глыбокім стане спакою сузіральны чалавек у
гэтым спакоі бачыць поўны месяц боскай прысутнасці,
.які адбіваецца ў возеры душы

Звычайнаму чалавеку знаёмыя чатыры станы:
шчасце пры выкананні жадання, няшчасце, калі ў ім
адмаўляюць, нуда, калі чалавек не адчувае ні шчасця, ні
дэпрэсіі, і спакой пры пераадоленні гэтых эмоцый або
.псіхалагічных станаў задавальнення, болю і нуды

Спакой — гэта вельмі жаданы стан, які ўзнікае з
адсутнасці як смутку, так і задавальнення, а таксама
адсутнасці нуды. Гэтыя станы пастаянна змяняюцца і
разбіваюцца аб паверхню душы. Пасля таго, як вы
праплываеце бурныя хвалі болю і задавальнення, у тым
ліку паўторныя апусканні ў глыбіні стомленасці, ёсць
радасць у плаванні па спакойным моры спакою. Але
большы за спакой — духоўны экстаз — асалода душы —
найвышэйшае шчасце. Гэта вечная радасць, якая ніколі
не знікае, а застаецца з душой назаўжды. Гэтай
найвышэйшай радасці можна дасягнуць толькі праз
.усведамленне боскай прысутнасці

Сапраўдная ўсмешка — гэта ўсмешка духоўнага
шчасця, якая атрымліваецца ад сузірання і роздуму пра
.Бога і адчування Яго прысутнасці

Мая ўсмешка нараджаецца з глыбокай радасці ўва
мне — радасці, даступнай усім. Яна падобная да водару,
што зыходзіць з сэрца квітнеючай ружы. Гэта вялікая
асалода запрашае іншых акунуцца ў святыя воды
.асалоды

У святле бласлаўленага прабачэння знікае цемра
нянавісці, назапашаная за многія гады
Бог хутка задавальняе любую патрэбу сваіх
вернікаў, таму што яны вызваліліся ад эгаістычных
матываў, якія зводзяць на нішто намаганні і
.расчароўваюць надзеі

Каго Бог абараняе, таго нішто не можа знішчыць
Мы не адны ў гэтым свеце, бо з намі Бог, і ёсць
трывалыя, блізкія і сяброўскія адносіны, з якіх мы
.чэрпаем падтрымку і радасць

О, зіхатлівая зорка кіраўніцтва на нябёсах мудрасці,
твой бліскучы ўспышка запрашае мяне даследаваць твае
благаслаўленыя гарызонты, і мая прагнае птушка
імчыцца з вялікай хуткасцю, пранізваючы густую,

змрочную атмасферу, падштурхнутая тугой па табе і
.жаданнем пагрэцца ў тваім найсвяшчэннейшым ззянні
Асоба чалавека пачынае развівацца і квітнець, калі

ён здольны адчуць — праз унутранае, інтуітыўнае
адчуванне — што гэта не цвёрдае фізічнае цела, а вечны
.духоўны паток унутры цела

Калі сэрца вучня перапаўняецца любоўю да Бога,
яго твар зазьяе ўсмешкай спакою і мудрасці, а пласты
невуцтва, якія ахінаюць яго душу, рассыпаюцца і цалкам
.знікаюць

Калі вы глядзіце на кветку ці дрэва, вы ведаеце, што
гэтыя прыгожыя формы жыцця не з'явіліся самі па сабе.

Бог — гэта той, хто стварыў іх і надаў ім водар і
.вытанчаную прыгажосць

Заўсёды выконвайце свае абавязкі, як малыя, так і
вялікія, з глыбокай увагай, памятаючы, што Бог кіруе
вашымі крокамі і ўмацоўвае вашы намаганні для
дасягнення вашых высакародных памкненняў

Калі чалавек злучаецца са сваёй духоўнай сутнасцю,
даўно забытыя, мінулыя эпохі і несмяротныя сілы душы
вяртаюцца ў яго свядомасць. Падчас медытацыі чалавек
памятае, што ён — несмяротная душа, а не смяротнае
.цела

Усюды мы знаходзім людзей, добрых і дрэнных, якія
шукаюць шчасця па-свойму. Ніхто не хоча нашкодзіць
сабе. Дык чаму ж некаторыя людзі паводзяць сябе так,
што непазбежна прычыняюць ім боль і смутак? Таму што
.гэтыя дзеянні кіруюцца невуцтвам і ілюзіяй

Просім Цябе, Госпадзе, асвятлі нас святлом Тваёй

.мудрасці і аддалі ад нас цемру невуцтва і зману

Свядомы чалавек павінен быць асцярожным, а не
баязлівым, і павінен выходзіць у сабе пачуццё смеласці
без неабдуманасці і неабдуманасці, каб не падваргаць
.сябе абставінам, якія могуць выклікаць страх і трывогу

Мудрасць залежыць не ад паступлення інфармацыі
звонку, а ад сілы ўнутранага прыняцця, якая вызначае
аб'ём сапраўдных ведаў, якія можна набыць, і хуткасць,
.з якой гэтыя веды можна дасягнуць

Гэты свет — толькі сцэна, на якой мы выконваем
свае ролі пад кіраўніцтвам Боскага Кіраўніка. Мы
павінны добра выконваць свае абавязкі незалежна ад
характару даручаных нам роляў, заўсёды памятаючы,
.што наша сутнасць — гэта вечнае шчасце
Наймудрэйшы з мудрых — гэта той, хто імкнецца
пазнаць Бога, а найпаспяхнейшы з паспяховых — той,
хто знайшоў Бога

О, Умілаваны Боскі, няхай Ты займаеш першае месца
ў нашым жыцці, няхай Твая гаючая любоў напайнае
нашы сэрцы, і няхай Тваё благаслаўлёнае святло развее
.цемру трывог з нашых душ

Свабода азначае дзейнічаць паводле сумлення, а не
паводле дыктату звычкі і жадання. Паслухмянасць эга і
яго капрызам спараджае абмежаванні, а
прыслухоўванне да падказак мудрасці дае вызваленне
.ад гэтых абмежаванняў

Душэўны спакой можна знайсці праз свядомае і
мэтанакіраванае развіццё добрых якасцей, якія, калі яны
цалкам развітыя, нельга адабраць у іх уладальніка, калі
.ён сам не вырашыць адмовіцца ад іх па ўласнай волі

Большасць людзей шукаюць шчасця,
выкарыстоўваючы памылковыя метады. Некаторыя
лічаць, што могуць падвоіць сваё шчасце, прымаючы
няправільныя паводзіны і шкодныя ўчынкі, якія, здаецца,
прапануюць бліскучыя абяцанні непераадольнага і
трывалага шчасця, і яны падманваюцца гэтымі ілжывымі
абяцаннямі, бо смак сапраўднага шчасця нельга адчуць
.у пекле ілжывых ілюзій і няправільных учынкаў
Кожная хвіліна — гэта вечнасць, таму што вечнасць
можна адчуць у гэтую хвіліну. Дні, хвіліны і гадзіны —

гэта вокны, праз якія мы можам зірнуць на вечнасць.

Жыццё кароткае, але адначасова бясконцае і
бязмежнае. Душа несмяротная, і ў гэты кароткі раздзел
чалавечага жыцця мы павінны максімальна выкарыстаць
.кожны даступны патэнцыял і магчымасць

Духоўныя словы падобныя да насення, якому
патрэбна ўрадлівая глеба, каб прарасці, расці, квітнець і
прыносіць плён

Духоўны рост патрабуе самааналізу, перастаноўкі
жыццёвых прыярытэтаў, выяўлення і пазбаўлення ад
шкодных звычак, а таксама выканання правілаў і
законаў аховы здароўя ў адпаведнасці з развіццём
.духоўнага разумення і ростам разумовых сіл

Калі вучань адчуе боскую радасць, ён адкрые, што

Бог стаў для яго больш рэальным, чым што-небудзь
іншае, і ён зразумее, што дотык да боскай прысутнасці
— гэта асалода, з якой не можа параўнацца ніякая
.пачуццёвая асалода

Бог працуе над тым, каб абудзіць духоўную
свядомасць чалавека і накіраваць яго волю ў правільным
кірунку праз прыгажосць цноты, веліч цярплівасці, веліч
.мудрасці і бляск духоўнага шчасця

Я не буду лічыць іншых чужымі, бо адчуваю кожнага
свайго брата ці сястру. Я зраблю сваё жыццё
паспяховым і паўнаўдаснаваным, каб дапамагаць іншым
дасягаць поспеху і поспехаў. Я буду спачуваць іншым і
праяўляць да іх спачуванне, калі паказваю сябе. Я буду
любіць Бога, як Яго любілі прарокі і святыя, і я кіну эгаізм
.у крыніцу сваёй любові да іншых

За межамі гэтага мімалётнага, зямнога жыцця,
падпарадкаванага смерці, ляжыць вечнае, нязменнае
жыццё. Цела складаецца з хімічных элементаў, якія
распадаюцца і гінуць, але за межамі гэтага мімалётнага
існавання ляжыць вечнае, нябеснае жыццё ў Божай
прысутнасці. Таму мы не павінны абмяжоўваць усю сваю

ўвагу гэтым нясталым целам, і тыя, хто жадае яго,
павінны вытрымаць яго выпрабаванні і стаць яго
.гаспадарамі
Сёння я паспрабую дапамагчы тым, хто мае патрэбу,
.і даць, што змагу, галодным
Я ў бяспецы пад Божай абаронай, і за сценамі майго
чыстага сумлення я адзіны са святлом дабрыні, якое
вядзе караблі душ, што кідаюцца хвалямі смутку ў моры
.блытаніны і трывогі
Сёння я адчуваю Бога ў трапятанні спакою, які
дрыжыць ува мне і кранае струны майго сэрца
Я зраблю ўсё магчымае, каб зрабіць іншых
шчаслівымі, гэтак жа, як імкнуся зрабіць шчаслівым
сябе, і праз сваё духоўнае шчасце буду служыць усім у
доме боскай любові і нічога не буду баяцца, акрамя сябе,
.калі паспрабую падмануць сваё сумленне

З садоў душы

Вы маеце намер кудысьці пайсці і спяшаецеся, каб
хутчэй туды дабрацца. Калі вы прыбываеце, вы
разумеете, што вам не падабаецца гэтае месца з-за
нецярпення, трывогі і, магчыма, нават мітусні, якія вы
адчуваеце. Замест гэтага паспрабуйце быць
спакайнейшымі, больш стрыманымі і ўраўнаважанымі.
Калі вашы думкі схіляюцца да трывогі і хвалявання,
.настойліва падавіце іх, пакуль яны не супакояцца
Узбуджэнне негатыўна ўплывае на баланс нервовай
сістэмы, бо яно пасылае вялікую колькасць энергіі ў
некаторыя часткі цела, пазбаўляючы іншыя іх
натуральнай долі. Гэты дысбаланс у размеркаванні
энергіі з'яўляецца прычынай нервовасці. Спакойнае і
расслабленае цела супакойвае нервы і спрыяе
.псіхалагічнаму дабрабыту
У гармоніі з Богам унутранае бачанне пачынае
паступова раскрывацца. Трэба мець поўную веру ў тое,

што Бог адкажа на кожную шчырую малітву. Той, хто
звяртаецца да Яго ў пошуках прасвятлення, адкрые свой
.погляд, а розум і сэрца асвятліцца
Калі адкрываецца пранікненне, яно праяўляецца як
пачуццё, якое нібыта зыходзіць з сэрца, пачуццё
глыбокай яснасці і дакладнасці. Дзякуючы гэтаму
пачуццю шукальнік атрымлівае непахісную
перакананасць і цвёрдае кіраўніцтва, каб ісці
правільным шляхам, і паступова пачынае распазнаваць і
.давяраць гэтаму пачуццю
Гэта не азначае поўнай адмовы ад мыслення;
спакойнае, непрадузятае мысленне таксама вядзе да
пранікнення. Эмацыянальнае мысленне, кіруемае
марнасцю і ўласнай важнасцю, прыводзіць да
.непаразуменняў і памылковых высноў
Адкіньце разбуральныя сумневы і ілжывыя
перакананні ўсім сэрцам і звярніце сваё сэрца і душу да
царства веры і поўнага даверу да Бога. У цішыні
сузірання ваша свядомасць зможа засяродзіцца на
праўдзе і правільным разуменні. У гэтым вопыце вера
расквітае і разгортваецца, і праз пранікненне вы
адчуеце тое, што ніводнае вока не бачыла, ніводнае
.вуха не чула і ніводны чалавечы розум не ўяўляў
Кожны ўдых маёй тугі і малення адчыняе дзверы і
вокны ў маёй душы, праз якія я праходжу да Божай
асалоды
Гэтак жа, як сонца свеціць на самых ажыўленых
дарогах, так і я буду бачыць прамяні боскай любові ва
.ўсіх людных месцах маіх штодзённых спраў
Дабраславі мяне, Госпадзе, каб я мог абудзіць сваю
душу з світаннем і прывесці яе да Твайго
благаслаўлёнага парога
Госпадзе, дай мне шчодры дух, каб я мог дзяліцца з
іншымі тым, што маю, і дапамажы мне ўбачыць у ціхім

возеры майго розуму водбліск месяца маёй душы, які
ззяе святлом Тваёй прысутнасці
Сёння я буду глыбока акунацца ў мора сузірання і
роздуму пра Бога, пакуль не знайду жамчужыны
мудрасці і боскай радасці
Я буду любіць Цябе, Госпадзе, больш за ўсё на
свеце, бо без Цябе я не магу любіць ніводнага чалавека,
ні чаго-небудзь іншага
У глыбіні гор і ціхага неба, у глыбіні маёй душы і
пячоры цішыні я адчуваю прысутнасць Бога і адчуваю
Яго нязменную радасць, і я п'ю з Яго чыстых крыніц, якія
ніколі не спыняюцца і не высыхаюць на ўсю вечнасць
Я люблю і пакланяюся Табе, о Госпадзе, чыя любоў
пануе ў кожным добрым і любячым сэрцы
Хтосьці папрасіў настаўніка Парамахансу паказаць
яму спосаб развіць у сабе прывабную і чароўную асобу, і
ён адказаў: Вы павінны быць разумова прысутнымі, калі
ўзаемадзейнічаеце з іншымі, таму што рассеянасць
больш шкодзіць характару, чым што-небудзь іншае.
Вядома, я не маю на ўвазе рассеянасць вялікіх людзей,
чыя думкі звычайна паглынутыя глыбокімі пытаннямі
Заўсёды будзьце пільныя і ўважлівыя, і вы станеце
прыцягальным магнітам
Ніхто не любіць, калі яго ігнаруюць. Мы ўсе хочам,
каб нашы пачуцці ўлічваліся і прымаліся да ўвагі, і гэтак
жа мы павінны ўлічваць пачуцці іншых і праяўляць да іх
павагу, каб дасягнуць гармоніі і ўзаемаразумення. Для
гэтага вы павінны быць пільнымі, успрымальнымі і
ўважлівымі да ўсіх вакол вас
Мёртвыя не маюць улады абражаць іншых, але той,
хто не звяртае на іх увагі, мае
Калі вы знаходзіцеся ў кампаніі іншых людзей,
узаемадзейнічайце з імі ўважліва, энергічна і з
цікавасцю, але пазбягайце размоў пра сябе

Усе хочуць гаварыць пра сябе, але гэта слабы
падыход. Няхай іншыя гаваруць пра сябе, калі хочуць;
слухайце, што яны кажуць. Няхай яны гаваруць пра свае
праблемы, дасягненні і ўражанні, але няхай ваш
магнетызм гавары за вас. Святло лямпы гаворыць само
за сябе выразна; няхай вашы ціхія вібрацыі гаваруць за
.вас з такой жа выразнасцю

Бог паказаў мне ў бачанні, што тыя, хто гіне ў бітве,
маюць страшны сон пра смерць, але як толькі добрыя
паўстаюць з цела, яны прачынаюцца, быццам ад
.трывожнага кашмару, і рады вызваліцца ад яго

Увесь наш жыццёвы вопыт — частка касмічнага сну.
Чалавецтва стварыла кашмар вайны, але пасля таго, як
ахвяры гэтага кашмару пакідаюць свае целы, яны
разумеюць, што гэта быў жудасны сон, ад якога яны
прачнуліся, і разумеюць, што яны не памерлі. Гэта
.глыбокая метафізічная праўда

Калі б чалавек ведаў, што бачыць сон, ён бы не
пакутаваў ад трывожных сноў. Але калі ён дасягае
самасвядомасці ў сне, і хтосьці наносіць яму смяротны
ўдар, смерць у сне здаецца рэальным і жахлівым
выпрабаваннем, пакуль ён не прачнецца і не зразумее,
.што гэта было не рэальнасць

Гэта датычыцца і стану пасля смерці. Як толькі мы
пакідаем свае целы, мы разумеем, што наша свядомасць
не памерла, а хутчэй што мы вызваліліся ад цела і яго
матэрыяльных абмежаванняў і абмежванняў, і ў гэтым
.вызваленні заключаецца вялікая свабода

Мы ніколі не павінны прасіць смерці, а хутчэй
падрыхтаваць сваю свядомасць, знаходзячыся ў гармоніі
з Богам і разважаючы пра Яго, каб, калі смерць прыйдзе
.ў свой час, мы маглі глядзець на яе як на сон

Я магу бачыць казачную прыроду жыцця і смерці,
калі захачу Таму я не надаю гэтаму органу вялікага
значэння

У аснове нервовай сістэмы ляжыць духоўная
фізіялогія, якая ўнікальным чынам дазваляе людзям
дасягнуць найвышэйшых стадый развіцця свядомасці
Чалавечы мозг, большы за мозг большасці жывёл,
акрамя кітоў і сланоў, больш складаны і валодае
большай здольнасцю да мыслення. Гэта робіць чалавечы
мозг прыдатным інструментам для людзей, якія
валодаюць больш развітой свядомасцю, чым іншыя
істоты. Складаныя і разгалінаваныя звільны мозгу
дазваляюць людзям глыбока і грунтоўна думаць. Такім
чынам, толькі чалавецтва здольна дасягнуць высокага
ўзроўню распазнання і, адпаведна, пазнаць свайго
Творцу. Мудры чалавек — гэта той, хто выкарыстоўвае
свае інтэлектуальныя здольнасці на служэнне і карысць
чалавецтва на матэрыяльным, інтэлектуальным і
духоўным узроўнях

Зіма прыйшла ў сваім халодным, белым, падобным
на лілею плашчы

Мае жаданні летніх радасцей зніклі
Мне казалі шукаць цяпла твайго добрага сэрца
І як з'явілася вясна, танцуючы, упрыгожаная
ўсялякімі кветкамі
Пах палёў і пагоркаў, мне казалі любіць Цябе, мой
Божа

І надышло лета, спяваючы свае зялёныя мелодыі ў
пяшчотным лісці, шапаценні таполяў і шапаценні хвоі
Ён настойваў, каб я вам прачытаў
Нават мяккая, пяшчотная глеба лашчыла мае
паспешлівыя ногі
І яна папрасіла іх падысці да твайго ўсеіснуючага
свяцілішча

Мяккі водар падказаў мне ісці яго шляхам
Да твайго святога храма ў сэрцы калыхаючыхся руж
і базіліка
І птушкі казалі мне спяваць табе, як ім

І хвалісты ветрык над ручаямі і ручаямі
Я абудзіў бурбалкі майго кахання да цябе, і яны
пачалі весяліцца над тваімі вялікімі грудзьмі
І з дапамогай выгнутых валокнаў травы я навучыўся
згінацца

Я схіляюся перад Табой, Госпадзе
І ладан таксама раскажаў мне пра цудоўны водар
тваіх парфумаў
І як мне напаўняць сваё сэрца Тваім святым водарам
?перад Тваім бясконцым тронам
І маленькія, маўклівыя, цярплівыя камяні казалі
мне, каб я мог бачыць цябе нават у тых, хто спрабуе
скрасці маё шчасце

Забытыя гады прасілі мяне даслаць сваім блізкім
пасланне любові і пяшчоты, загорнутае ў кожную хвіліну
і секунду
І кожная думка падказвала мне шукаць цябе ў яе
сэрцы

Маё каханне натхніла мяне любіць усё, што існуе,
праз цябе

І маё каханне прашаптала мне: «Кахай мяне ўсёй
.«маёй сілай, о мой Божа

Аднойчы я ляжаў на ложку з травы і кветак і марыў,
што ўсё ў існаванні прыгожае і радаснае

Мая галава ляжала на высокіх, зялёных і густых
травах, якія абвейвалі мяне ветрыкам, што няслі салодкі
.водар

Тады я адчуў жаданне дакрануцца да сваёй рукі і
свайго цела, і я быў уражаны веліччу яго Творцы. Так, я
быў уражаны тым, што я, упэўнены ў рэальнасці свайго
цела, аднойчы пакіну яго спачываць у зямлі — гэтае
цела, якое стане халодным, бледным і нерухомым у
момант смерці, у той час як цяпер яно здаецца
напоўненым жыццём і мае сотні адчуванняў, мільёны
.думак і мільярды фантазій і ўспрыманняў

Гэтае цела — сцэна, на якой раскрываюцца
раздзелы жыцця, дзе распускаюцца бутоны ўсмешак,
толькі каб за імі непазбежна прыйсці смерць. Тут, сярод
плоці, костак і крыві, за прыгожай маскай скуры,
хаваюцца ваўкі хвароб і звяры жаданняў. І тут, пад
плоццю, таксама ляжыць таемны праход у царства
святла. Гэта цела звяне і знікне, калі яго гаспадар —
душа — пакіне яго незваротна. А чаму б і не? Бо калі
асветлены гаспадар фізічнага жылля стамляецца жыць у
гразкай, разбуранай хаціне матэрыі, звязаны нервамі,
якія патрабуюць пастаяннага клопату, ён знаходзіць
суцяшэнне ў іншым доме ў нейкім кутку Божай зямлі — у
іншым царстве поўнага існавання, дзе водар радасці
.пранізвае паўсюль і няспынна

Неўміручая душа з вечнай усмешкай гуляе ролю
жыцця і смерці, а потым адпраўляецца ў свой вечны дом
Ці абавязаны кінаманы заставацца ў кінатэатры
назаўжды пасля заканчэння сеансу? Безумоўна, не.
Людзі павінны вяртацца дадому. Падобным чынам, душы
прыходзяць сюды, каб атрымаць асалоду ад
кінематаграфічнага відовішча жыцця, потым сыходзяць і
вяртаюцца зноў. Яны любяць глядзець фільмы і
спектаклі, і калі ім стамляюцца спектаклі, пра якія яны
марылі, і яны засвойваюць урокі, якія Бог хоча ім даць,
яны раз і назаўжды вяртаюцца ў абіцель вечнай
.асалоды

Калі каштоўнасці не заснаваныя на справядлівасці,
узнікаюць прабелы, праз якія прасочваюцца няшчасце і
пакуты. Калі ж каштоўнасці заснаваныя на эгаізме,
смяротных канфліктах і жорсткай канкурэнцыі, вынікі
будуць сапсаваныя, бо матывы нячыстыя, і ў такім
.выпадку грошы не будуць благаслаўленыя
Чалавек павінен ачысціць сваё сумленне ад эгаізму і
не спрабаваць узбагаціцца за кошт іншых. Сапраўднае
задавальненне духоўнае, а не матэрыяльнае, і

сапраўдны набытак у жыцці — гэта валоданне скарбамі
.мудрасці, ведаў і любові да Бога

Мы павінны жыць проста і заўсёды імкнучца
дапамагаць іншым і паляпшаць іх абставіны, наколькі
гэта магчыма. Але гэтая высакародная мэта
несумяшчальная з эгаізмам і прагнасцю, не лічачы
.іншых

Тыя, хто прытрымліваецца свецкіх поглядаў,
неўраўнаважаныя і таму не лічацца паспяховымі.

Простае, збалансаванае жыццё — гэта цудоўнае
мастацтва і прыкмета поспеху. Тыя, чыя адзіная мэта —
.набыццё грошай, не знойдуць ласкі ў Бога
Праўда, Бог унушыў нам пачуццё голаду, каб мы
маглі працаваць і забяспечваць сваё цела, але
забеспячэнне цела — не адзіная мэта жыцця. Мэта
значна большая за любыя матэрыяльныя ці часовыя
меркаванні, якімі б цудоўнымі, слаўнымі і асляпляльнымі
.яны ні здаваліся

Адзін з вучняў спытаў у Настаўніка Парамахансу, як
адчуць боскую прысутнасць. Ён адказаў: «Кожную ноч,
перад тым, як аддацца сну, медытуйце, пакуль не
адчуеце, што ваша свядомасць пранікла ў свет думак і
ўвайшла ў іншае вымярэнне. Аднак гэта яшчэ не ўсё.
Пасля таго, як вучань зверне сябе ўнутр, туга павінна
вырвацца на паверхню, а жаданні павінны кінуцца, як
паток, да Бога. Калі вучань цалкам аддае сябе Богу, ён
раптам адчувае, што дакрануўся да Яго блаславёнай
прысутнасці і пазнаў Яго. Ён убачыць вялікае святло
надзвычайнай яркасці і можа ўбачыць анёлаў і
добрачыслівыя душы. Або ён можа адчуць ап'яняльны
нябесны водар, і тады ён зразумее, што Бог адказаў яму,
і яго пранікліваць адкрыецца, і Бог адкрые яму
таямніцы жыцця. Або ён можа быць ахінуты вялікім
спакоем падчас медытацыі. Калі ён будзе працягваць
медытаваць, і Бог адорыць яго Сваёй вялікай любоўю, ён

адчуе боскую радасць, якая неапісальна дасягальная.
.«Блаславёны той, каму дадзены гэты блажэнны вопыт

Боская любоў адчыняе браму нябёсаў, праз якую
той, хто шукае, уваходзіць у прысутнасць Бога
Калі чалавек папросіць у Бога, міласэрнага і
мудрага, хлеба вечнага жыцця, Ён не дасць яму каменя
матэрыяльнага невуцтва. Калі вернік шукае ежы
мудрасці, Бог не прапануе яму змея падману. Калі вернік
папросіць у Бога сутнасці боскай асалоды, якая
здавальняе ўсю смагу, Ён не дасць яму скарпіёна
трывогі і псіхалагічнага стрэсу. Калі падманутыя людзі
ведаюць, як даваць добрыя падарункі сваім дзецям, то
наколькі больш Гасподзь — крыніца ўсялякай дабрыні і
радасці — дасць духоўныя веды і асвету тым, хто любіць
!Яго

Бог адорвае найвышэйшай мудрасцю і найвялікшымі
ведамі тых, хто іх шукае, і Ён адорвае Сябе шчыраму
шукальніку, які не прымае замены. Той, хто шукае Бога
ўсім сэрцам і душой, — наймудрэйшы з мудрых і
найдаражэйшы з людзей для Бога. І калі туга верніка
ўзмацняецца, ён атрымлівае рэдкі і любімы водгук ад
Бога і адчувае ўнікальны экстаз кахання, які адчуваюць
.тыя, хто любіць Каханага

Мудры чалавек, які выконвае сваю ролю ў гэтай
касмічнай мары з духоўным усведамленнем і
ўзрастаючым боскім імкненнем, блізкі да Бога і дарагі
Яму. Ён валодае чыстай любоўю і любіць Бога без якіх-
небудзь эгаістычных матываў і без якіх-небудзь
папярэдніх умоў, такіх як, напрыклад, словы: «О
Госпадзе, я буду пакланяцца Табе пры ўмове, што Ты
.«дасі мне здароўе, грошы і камфортнае жыццё
Паміж мудрым і Богам існуе глыбокае, узаемнае
каханне, якое бязмежнае і бясконцае. Калі хтосьці
просіць Бога аб чымсьці канкрэтным, Бог цалкам ведае,
.што чалавек больш зацікаўлены ў Яго дарах, чым у Ім

Няма нічога дрэннага ў тым, каб чалавек маліўся аб
задавальненні сваіх патрэб, але калі ён просіць пазнаць

Бога і ўбачыць святло Яго слаўнага аблічча, ён не
павінен жадаць ніякай асабістай выгады ад гэтага, і яго
думкі не павінны абмяжоўвацца самімі дарамі, а хутчэй
самім Дарыцелем. Калі той, хто шукае, зможа зрабіць
гэта шчыра, ён аўтаматычна атрымае ўсе астатнія дары
.з крыніцы шчодрасці і акіяна дабротаў

Адзін з вучняў папрасіў у настаўніка Парамахансы
парады, як паводзіць сябе ў пэўных сітуацыях і мець
:зносіны з іншымі, і той сказаў

Ідзіце за праўдай і не адхіляйцеся ад яе, пазбягайце
казаць тое, што можа нашкодзіць вам ці іншым, нават
калі гэта праўда, пакуль вы не адхіляецеся ад духу
праўды. У той жа час нельга ўпадаць у процілеглую
крайнасць і звяртацца да хлусні, каб пазбегнуць
.выказвання балючых праўдаў

Будзьце шчырымі з сабой і іншымі, не
зацыкліваючыся на лішнім. Гаварыце праўду і
пазбягайце слоў, якія могуць прычыніць шкоду або
шкодзіць каму-небудзь. Не раскрывайце ўсё свае
сакрэты ў імя сумленнасці і празрыстасці, таму што, калі
вы выкрыеце свае слабасці, яны паспрабуюць
пакрыўдзіць або высмейваць вас, калі захочуць. Навошта
даваць ім зброю, якую яны могуць выкарыстаць супраць
?вас

Гаварыце і дзейнічайце так, каб прыносіць шчасце і
спакой сабе і іншым

Неабходна развіваць духоўную праніклівасць, каб
адрозніваць праўду, якая прыносіць дабро, ад пераказу
фактаў без уліку наступстваў, якія могуць з іх узнікнуць,
бо рэчы ацэньваюцца па іх канцы. Не рэкамендуецца
казаць усё, што ведаеш, а таксама не рэкамендуецца
ўхіляцца і хаваць тое, што іншыя павінны ведаць для іх
.жа добра

Калі ў вас няма поўнай праніклівасці, лепш за ўсё
быць стрыманым у прамовах, пакуль вы не атрымаеце
непасрэднага разумення праўды са справядлівымі
.вынікамі для ўсіх

Працягвайце думаць пра Бога і прасіце Яго дапамогі
і кіраўніцтва, і ваша разуменне адкрыецца, каб вы
бачылі рэчы ясна, і тады вы зможаце лепш адрозніваць

Зараджаем клеткі арганізма маладой

жыццёвай сілай

Касмічная энергія пастаянна і без перапынкаў
паступае ў цела, але большасць людзей не ўсведамляе
гэтай багацця жыццёвай сілы. Тыя, хто адчувае яе,
адчуваюць прыліў энергіі ў сваіх клетках і асвятляюць
.паток, які забяспечвае ім адноўленыя сілы

Уся прырода схіляецца ў пашане перад Госпадам
Сусвету, і Яго сіла цячэ праз чалавецтва. Праблема
зключаецца ў няздольнасці выхаваць моцную сувязь
паміж чалавецтвам і крыніцай усёй сілы. Мы жывем
непасрэдна боскай сілай, і ўсе іншыя сілы бескарысныя
.без Божай падтрымліваючай сілы

Ежа, кісларод і сонечнае святло — гэтыя элементы
могуць забяспечыць нам пэўную ступень здароўя, але
нам трэба зразумець, як атрымаць поўнае здароўе з
Бясконцай Крыніцы. Матэрыяльныя крыніцы падобныя
на маленькія батарэйкі, якія ў рэшце рэшт
разраджаюцца, у той час як Бясконцай Крыніца — гэта
магутны генератар, магучасць якога ніколі не
змяншаецца, ён пастаянна забяспечвае душу жыццёвай
сілай, шчасцем і сілай. Таму вельмі важна як мага больш
.спадзявацца на Бясконцаю Крыніцу

Чалавек, які жадае, павінен навучыцца правільнаму
спосабу карыстацца гэтым жыццёва важным рэсурсам
непасрэдна з яго крыніцы і павінен усвядоміць, што
думка — гэта рэальнасць, бо ўсе прыродныя з'явы

з'яўляюцца ўвасабленнем боскай думкі, таму што Бог
.думаў пра гэтую зямлю, перш чым стварыць яе
Многія лічаць, што думка — гэта прадукт цела, але
надзвычай дакладнае фарміраванне цела і цудоўная
каардынацыя паміж яго часткамі і органамі выразна
паказваюць, што цела — гэта стварэнне надзвычай
.узнёслага касмічнага розуму

Розум — гэта галоўны элемент, які кіруе цэлам, і для
чалавека вельмі важна пазбягаць разумовых намёкаў на
чалавечыя недахопы, такія як хвароба, слабасць,
старэнне і расчараванне, і пераканацца, што праз яго
працякае невычэрпная актыўнасць, якая надзелена
інтэлектам і здольная зараджаць клеткі цела
.дабрабытам і жыццёвай сілай маладосці

Думка — гэта мозг, эмоцыі і адчуванні кожнай
жывой клеткі; яна мае сілу падтрымліваць цела альбо
актыўным і пільным, альбо млявым і павольным. Думка
— гаспадар, а клеткі цела — яе падданыя, якія
падпарадкоўваюцца загадам і забаронам свайго
.вярхоўнага гаспадара: думкі

Мы надаем значную ўвагу якасці ежы, якую ямо
штодня, і гэтак жа мы павінны звяртаць увагу на якасць
інтэлектуальнай і псіхалагічнай ежы, якую мы штодня
.даем нашаму розуму

Метафізік сцвярджае, што цела — гэта не
электрамагнітная хваля, а хваля свядомасці, якая плавае
.ў моры боскай свядомасці

Кожны дзень мы павінны ўмацоўваць сваю фізічную
сілу, павялічваць сваю разумовую сілу і пазнаваць сваё
сапраўднае "я" праз медытацыю, здаровае мысленне і
пазітыўную, прадуктыўную працу, якая прыносіць
.карысць целу, розуму і духу разам

Бог дабраславіў мяне шчасцем на працягу ўсіх гэтых
доўгіх гадоў майго жыцця. Незалежна ад таго, бачаць
людзі ўсмешку задавальнення на маім твары ці не,

боская радасць заўсёды са мной і ніколі не пакідае мяне.

Вялікая рака асалоды бесперапынна цячэ пад пяском
маёй свядомасці і вырываецца, як благаслаўленыя
.крыніцы, якія паліваюць сады майго жыцця

Ні раптоўныя жыццёвыя ўзрушэнні не парушаюць
майго спакою, ні прывід смерці не можа адабраць
.духоўнага шчасця, якое я адчуваю

Было цяжка зрабіць гэты стан пастаянным і
нязменным, але плады духу, якімі я цяпер карыстаюся і
дзялюся з іншымі, вартыя ўсіх намаганняў, якія я ўклаў у
.гэта

Я думаю і дзейнічаю, кіруючыся боскім духам. Грошы
ніколі не былі маёй мэтай у жыцці, а хутчэй служэнне
маім братам і сёстрам па чалавецтве. Таму Бог адчыніў
мне шмат дзвярэй добра, каб я мог падтрымліваць сябе і
выконваць сваю місію. І кожны раз, калі мне патрэбна
.дапамога, Бог неадкладна яе дае

Маё адзінае жаданне — служыць табе, і таму я тут
Божая сіла дзейнічае і ў вашым жыцці. Вы адчуеце
гэтую праўду на сабе, калі ваша вера ўмацуецца і вы
зразумеете, што сапраўднае багацце паходзіць не ад
.матэрыяльнага поспеху, а ад Усявышняга

Нягледзячы на тое, што жыццё здаецца
непрадказальным, капрызным і таямнічым, поўным
сумневаў і ўсялякіх праблем і ўзрушэнняў, мы застаемся
пад пастаяннай абаронай Бога. Мы не павінны
перабольшваць ці губляць самавалоданне перад
абліччам падзей, бо калі мы дазваляем паніцы апанаваць
намі, мы даем уладу злу і паглыбляем яго карані, якія
.растуць і квітнеюць на глебе страху і трывогі

Нам не варта спадзявацца знайсці трывалае шчасце
і спакой у жыццёвых выпрабаваннях; хутчэй, мы павінны
шукаць і адкрываць іх у сабе. Тады, якія б перажыванні
мы ні перажывалі, мы будзем спраўляцца з імі гэтак жа,

як мы глядзім чужыя перажыванні ў фільме, няхай гэта
.будзе прыемна ці балюча
Чалавек можа ператварыць усе свае перажыванні ў
балючыя, няшчасныя выпрабаванні, калі дазволіць
свайму розуму рабіць гэта. Ён можа мець добрае
здароўе, але не ўмець ацаніць яго каштоўнасць. Але калі
ён захварэе, ён упакорыцца і ацэніць дабраславеньне
дабрабыту. Мы павінны прызнаваць Божую ласку і
дзякаваць Яму за дабраславенні, якія Ён нам дае, не
чакаючы неспрыяльных абставін, каб зрабіць нас
.удзячнымі і прызнаць Яго ласку

Жыццё павінна быць спалучэннем роздуму і
дзеяння. Калі чалавек губляе псіхалагічную раўнавагу,
ён становіцца ўразлівым перад націскам клопатаў, хмар
смутку і пакут болю. А калі ён спрабуе парушыць законы
здароўя, добрабыту і мудрасці, ён непазбежна будзе
.пакутаваць ад хваробы, беднасці і невуцтва
Мы павінны захоўваць чыстыя намеры, чыстыя
матывы і дзейнічаць так, каб гэта прыносіла нам
душэўны спакой, і не дазваляць жыццёвым абставінам
.парушаць наш спакой і разбураць наша шчасце
таксама ўмацоўваем наш інтэлект і адкідаем цяжар
інтэлектуальнай і маральнай слабасці, успадкаванай
гадамі і пакаленнямі. Гэтыя прымешкі павінны быць
спалены ў агні абноўленай рашучасці і прадуктыўных
дзеянняў. З дапамогай такога канструктыўнага
падыходу сапраўды адданы чалавек можа дасягнуць
.гарызонтаў вызвалення і свабоды

Вечныя законы шчасця

Казалі, што ў залаты век аднаго з праведных
кіраўнікоў Індыі не адбылося ніводнага здарэння,
заўчаснай смерці ці стыхійных бедстваў, якія б парушылі
.мір і поўную гармонію яго каралеўства
Калі члены сям'і жывуць з большай сумленнасцю, у
кожным доме будзе больш гармоніі, здароўя і любові.

Але калі члены сям'і ставяцца адзін да аднаго з агідным
эгаізмам, дом аўтаматычна напоўніцца разладам і
нянавісцю. Гэта датычыцца і народаў. Калі людзі жывуць
сумленна і сумленна, яны стануць сведкамі Царства
.Божага на Зямлі

Часу мала Сёння мы тут, заўтра мы адыдзем Пошук

Бога — найвышэйшы прывілей чалавецтва Мы павінны
максімальна выкарыстоўваць свабоду, якую Бог даў нам
у гэтым жыцці, і выкарыстоўваць яе мудра, каб мы маглі
асабіста адчуць вечныя духоўныя ісціны

Грэх — гэта ўсё, што прычыняе чалавеку боль і
пакуты. Цнота — гэта тое, што робіць яго шчаслівым
назаўжды. Калі чалавек не мае духоўнай гармоніі ў сваіх
думках і спакою ў сабе, новы дом, новая машына ці што-
небудзь новае не зможа прынесці шчасця і спакою яго
душы; хутчэй, яго ўнутраныя пакуты застануцца нават з
.набыццём гэтых новых рэчаў і іншага

Сапраўднае шчасце заключаецца ў здольнасці не

паддавацца абставінам і вытрымліваць усе знешнія
выпрабаванні. Яно нараджаецца, калі вы можаце
вытрымаць пакутлівы боль і жорсткія цяжкасці,
выкліканыя забабонамі і злымі спробамі іншых
нашкодзіць вам і падмануць вас, і калі вы адказваеце на
іх правіны любоўю і прабачэннем. Калі вы здольныя
захаваць душэўны спакой, нягледзячы на балючыя
.ўдары знешніх абставін, тады вы адчуеце шчасце
У Святым Пісанні гаворыцца, што тыя, хто грэбуе

боскімі заповедзямі і гоніцца за сваімі дурнымі
жаданнямі і капрызамі, не знойдуць шчасця і не
дасягнуць сваёй канчатковай мэты. Яно заклікае
шукальніка ісціны зрабіць Святое Пісанне сваім
кіруючым святлом і суддзёй у вызначэнні таго, што трэба
рабіць, а чаго варта пазбягаць, а таксама разбірацца ў
.справах і дзейнічаць паводле мудрасці

Тыя, хто ўпэўнены ў сабе, дзейнічаюць сумленна.

Шчасце прыходзіць толькі з чыстых думак і справядлівых учынкаў. Калі вы шчаслівыя зараз, вы будзеце шчаслівыя ў будучыні, як тут, так і ў наступным .свеце

Мы павінны сабраць ураджай поспеху, збіраючы плады мудрасці, пакуль свеціць сонца даступных магчымасцей. Іншымі словамі, мы павінны скарыстацца .магчымасцямі, пакуль не позна

калі вы ёю не Скарыстайцеся магчымасцю, бо)

(скарыстаецца, гэта стане крыніцай шкадавання Бог даў нам духоўныя законы, якія называюцца заповедзямі. Але гэтыя заповедзі ігнаруюцца і парушаюцца кожны дзень і ўсюды. Калі людзі не разумеюць іх духоўнага сэнсу, яны заўсёды будуць скардзіцца на іх і адварочвацца ад іх. Гэтыя заповедзі — гэта вечныя кодэксы паводзін, якія падтрымліваюцца ўсімі абрагамічнымі рэлігіямі. Аднак тэксты часта не тлумачаць псіхалагічныя аспекты гэтых заповедзяў і перавагі, звязаныя з іх выкананнем. Людзі прымаюць гэтыя заповедзі ў месцах пакланення, але не выконваюць іх па-за імі, апраўдваючы гэта тым, што гэтыя правілы непрактычныя, нелагічныя і не адпавядаюць часу. Тым не менш, парушэнне гэтых .заповедзяў з'яўляецца каранем усіх пакут у свеце Але якая карысць ад гэтых заповедзяў і ў чым іх ?перавагі

Святыя кнігі раяць чалавеку разважаць пра Бога, пагрузіць свой розум у Яго, аддаць Яму ўсё і пакланяцца .Яму шчыра, без крывадушнасці і без прытворства Пазнанне Бога павінна быць канчатковай мэтай жыцця. Зямныя абавязкі немагчыма выканаць без сілы, якую Бог даў чалавецтву. Выконваць звычайныя .абавязкі, забываючы пра Бога, — памылка і грэх

Грэх азначае невуцтва: дзеянні, якія супярэчаць
найвышэйшаму дабру чалавека
Чаму людзі адчуваюць смутак і шкадаванне? Таму
што яны не дзейнічалі праведна, бо Бог не быў на
.першым месцы ў іх сэрцах

Нішто ў жыцці чалавека не павінна лічыцца больш
важным за Бога. Калі чалавек сапраўды клапаціцца пра
Бога і выконвае свой духоўны абавязак перад Ім, яго
абставіны палепшацца ва ўсіх адносінах, і ён будзе
адчуваць сябе ў бяспецы, нягледзячы на ўсе
.навакольныя абставіны

Як толькі чалавек пачынае пакланяцца маёмасці,
грошам, славе ці чаму-небудзь яшчэ, акрамя Бога,
няшчасце становіцца яго доляй. Тыя, хто засяроджвае
ўсю сваю ўвагу на гэтых рэчах, на самой справе
пакланяюцца ім, і таму яны не набліжаюцца да Бога, а
хутчэй аддаляюцца ад Яго. Але тыя, хто разважае пра
Бога, медытуе пра Яго і мае зносіны з Ім у сваіх сэрцах,
набліжаюцца да Яго і адчуваюць унутраную радасць у
.сваёй ціхай еднасці з Ім

Толькі Бог здольны ажыццявіць чалавечыя мары і
надзеі на трывалае шчасце. Таму нішто не павінна
.займаць месца Бога ў сэрцы

Існуюць святыя сімвалы, якія могуць дапамагчы
шукальніку ўспомніць Бога і наблізіцца да Яго. Аднак,
калі чалавек пачне пакланяцца гэтым сімвалам, іх шкода
перавысіць карысць. Пакланенне павінна быць
накіравана толькі да Бога, бо нішто іншае не
.заслугоўвае пакланення

Якой бы ні была прырода рытуальнага пакланення,
яно прымальнае для Бога, пакуль вернік выконвае яго з
духоўным усведамленнем і імкненнем да Яго. Аднак
многія людзі не разумеюць сутнасці пакланення, і іх
думкі і сэрцы адцягваюцца ад Бога да рытуалаў, таму

яны не атрымліваюць вялікай карысці ад свайго
.пакланення

Сапраўдныя вернікі не дазваляюць сваёй свядомасці
абмяжоўвацца якім-небудзь вобразам ці формай, але
яны з найглыбейшай любоўю і поўнай увагай
засяроджваюцца на боскім духу, які стаіць за ўсімі
.вобразамі і формамі

Бог абсалютны і бясконцы, і ніякі вобраз ці статуя не
могуць Яго ўтрымліваць

Можна сказаць, што Бог праяўляе сябе ў кожным,
хто шчыра любіць Яго і знаходзіцца ў гармоніі з Ім, таму
што Ён прысутнічае ўсюды і таму прысутнічае ў кожным.

Аднак не кожны мае здольнасць праяўляць боскую
прысутнасць. Сонца аднолькава свеціць як на вугаль,
так і на алмаз, але алмаз прымае і адлюстроўвае
сонечнае святло, у той час як вугаль не можа. Падобным
чынам, усе людзі пагружаныя ў Богае святло, але толькі
некаторыя здольныя прымаць гэтае святло і
адлюстроўваць яго ў сваіх думках і дзеяннях. Для гэтага
яны павінны ачысціць сябе праз медытацыю і
.выконваючы боскія вучэнні і заповедзі

Калі мы вымаўляем імя Бога, мы павінны глыбока і
шчыра ўсведамляць, што мы кажам. Калі б вы маглі
зазірнуць у думкі людзей падчас малітвы, вы б выявілі,
што большасць думае пра ўсё, акрамя Бога, нават калі
яны вымаўляюць Яго імя! Такая малітва бесплённая і
.нікчэмная

Калі мы молімся, нам варта імкнуцца засяродзіць усе
свае думкі на Богу, а не проста паўтараць Яго
благаслаўлёнае імя, дазваляючы сваім думкам блукаць.

Адна з маіх цётак чытала свае малітвы на малітоўных
пацерках, якія рэдка выпадалі з яе рук. Але аднойчы яна
прызналася мне, што, нягледзячы на тое, што яна
практыкавала гэтую малітоўную звычку на працягу

сарака гадоў, Бог не адказаў на яе малітвы. Нядзіўна! Яе
.«малітвы» былі не больш чым нервовай звычай
Калі мы молімся, мы павінны думаць толькі пра Бога.

Мы павінны імкнуцца быць шчырымі ў сваім пакланенні і
адданымі ў сваіх малітвах. Выкарыстанне малітоўных
пацерак і пастаяннае закліканне імя Бога цалкам
прымальныя, калі практыка ідзе ад сэрца і
падмацоўваецца шчырасцю і канцэнтраваным розумам.

Аднак з часам гэтая практыка можа стаць
.аўтаматычнай

Мы павінны шаптаць імя Бога ў сваіх сэрцах, на
ружанцы тугі і боскай любові; гэта сапраўднае
пакланенне, якое крапае сэрца Бога. Вымаўляць імя Бога
з халоднасцю і блукаючым розумам — гэта блюзнерства і
непавага. Калі чалавек моліцца, яго сэрца і розум
павінны быць напоўнены любоўю да Бога.

Практыкаванне разумовай канцэнтрацыі праз вышэйшыя
ёгічныя практыкаванні дапамагае нам наблізіцца да
Бога, найвышэйшай крыніцы славы і велічы, а таксама
.дапамагае нам сузіраць Яго і мець зносіны з Ім

Важна прысвячаць адзін дзень на тыдзень духоўным
рэкалекцыям (калі гэта магчыма) для разважанняў пра
Бога і для таго, каб адчуць спакой, мір і ўнутраны
спакой. Час, праведзены такім чынам, стане
заспакаяльным бальзамам ад праблем і трывог, з якімі
.вы сутыкнецеся на працягу астатняй часткі тыдня

Кожнаму трэба праводзіць адзін дзень на тыдзень у
адзіноце або «духоўным рэкалекцыі», каб загаіць свае
эмацыйныя раны і боль. Калі гэты дзень стане днём
спакою, радасці і задавальнення, вы будзеце з
.нецяргпеннем чакаць яго тыдзень за тыднем

Адзінота — гэта цана велічы. Вы будзеце здзіўлены
цудоўнымі вынікамі, якія будуць дасягнуты для вашага
розуму, цела і душы праз гэты духоўны рэтрыт і сувязь з
вашым духам і з Богам. Калі вы імкнецеся да

сапраўднага шчасця, вы павінны акунуцца ў акіян
боскага спакою ранняй раніцай пасля абуджэння, а
.таксама перад сном увечары

Індыйскія мудрацы раяць не толькі адзін дзень
адасобленасці, але і падкрэсліваюць неабходнасць ціхай
медытацыі на працягу чатырох пэўных гадзін кожны
дзень. На світанні, перад тым, як устаць і сустрэцца з
кім-небудзь, варта атрымліваць асалоду ад спакою і
пачуцця міру. У поўдзень варта супакоіць розум перад
абедам і зноў атрымаць асалоду ад перыяду спакою
перад вячэрай. Нарэшце, перад тым, як легчы спаць
.увечары, варта зноў увайсці ў стан спакою

Тыя, хто старанна захоўвае цішыню падчас адзіноты
і на працягу гэтых чатырох штодзённых перыядаў,
абавязкова адчуюць гармонію з Богам. Тыя, хто не можа
захоўваць усе гэтыя перыяды, павінны прысвяціць
гэтаму хаця б ранішнія і вячэрнія гадзіны. Робячы гэта, іх
жыццё зменіцца да лепшага, і яны адчуюць шчасце;
.вопыт — найлепшы доказ

Калі вы будзеце працягваць выпісваць і падпісваць
чэкі, не ўносячы дастаткова сродкаў на свой банкаўскі
рахунак, у вас скончацца грошы. Тое ж самае тычыцца і
вашага жыцця. Без рэгулярных узносаў спакою на ваш
рахунак жыцця ваша энергія вычарпаецца, ваш спакой
знікне, а ваша шчасце выпарыцца. Карацей кажучы, вы ў
рэшце рэшт пацерпіце ад эмацыйнага, псіхічнага,
фізічнага і духоўнага банкруцтва. Але глыбокае
штодзённае разважанне пра Бога кампенсуе недахопы ў
.вашай душы

Адданы шукальнік штодня медытуе, размаўляючы з
Богам з усёй любоўю і тугой свайго сэрца, молячы Яго
адкрыцца. Калі вы любіце Бога і прагнеце адчуць Яго
прысутнасць, вы павінны пагрузіць свой розум і цела ў
Яго спакой, і жыццё ўсміхнецца вам, і вашы справы
палепшацца ў многіх адносінах. Спакойны чалавек рэдка

памыляецца і дамагаецца поспеху там, дзе тысячы
.церпяць няўдачу

Тыя, хто не думае пра Бога і не клапаціцца пра Яго,

упадаюць у дэпрэсію і няшчасце. Яны становяцца
.раздражняльнымі і ператвараюцца ў хадзячыя машыны

Сонца мудрасці і спакою ўзыходзіць на небе спакою і
ахіне вашу істоту сваімі гаючымі прамянямі, пакуль вы
будзеце прыкладаць духоўныя намаганні і аддаваць
.Богу першае месца ў сваім сэрцы

Дзень роздуму павінен быць таксама днём
псіхічнага і фізічнага адпачынку і культывавання
ўнутранага спакою. Любая дзейнасць, якая прыносіць
мудрасць і спакой, з'яўляецца благаслаўлёнай
.дзейнасцю ў гэты дзень

Што да павагі да бацькоў, то святыя кнігі
рэкамендуюць добра ставіцца да іх: «Шануй бацьку
.«твайго і маці твайго» і «Будзь добры да бацькоў

Бацькі і маці павінны быць шанаванымі як
прадстаўнікі Бога, які даў ім дар стварэння чалавецтва.
Маці — гэта ўвасабленне чыстай любові Бога, бо любячая
маці даруе там, дзе ніхто іншы не даруе. Бацька — гэта
.праява Божай мудрасці і абарона для сваіх дзяцей
Чалавек не павінен любіць бацьку і маці асобна ад
Бога, але як выраз гэтай любові. Абаронца і мудры дух
становіцца бацькам і маці, каб дапамагчы дзіцяці, таму
.яго трэба шанаваць у бацькоў

Святое Пісанне таксама раіць нам не забіваць дзеля
забойства, бо тады чалавек становіцца забойцам.
Чалавек не павінен пазбаўляць жыцця іншага чалавека ў
момант моцных эмоцый. Аднак, калі блізкія знаходзяцца
пад пагрозай, трэба змагацца, каб абараніць тых, каго
Бог даверыў яму, бо гэта святы абавязак абараняць сваю
.сям'ю і краіну

Што да забароны на пералюб, ідэальнай мэтай
сэксуальнага саюза павінна быць нараджэнне дзяцей,

створаных па вобразу Божаму, і выраз чыстага кахання,
якое адчуваюць муж і жонка, што бачаць Бога адзін у
адным. Тыя, хто жыве выключна на фізічным узроўні, не
зважаючы на сапраўднае каханне ці вышэйшую мэту,
для якой было створана сэксуальнае жаданне,
здзяйсняюць пералюб згодна з гэтай запаведдзю. У
гэтым выпадку яны нічым не адрозніваюцца ад жывёл,
якія задавальняюць свае сэксуальныя патрэбы, а потым
.ідуць сваім шляхам

Бог стварыў гэты творчы імпульс у мужчынах і
жанчынах, каб нараджаць дзяцей і выказваць
сапраўднае ўзаемнае каханне ў шлюбным жыцці, і яго
нельга злоўжываць іншым чынам, а хутчэй ператвараць
.у святую дзейнасць і веды

Калі вы зможаце кантраляваць і размеркаваць
сэксуальную сілу ў сваёй істоце, вы зможаце развіць
выдатныя разумовыя здольнасці да пісьма, малявання
або раскрыцця схаваных талентаў у незлічоных іншых
.спосабах

І калі вы нарэшце зможаце кантраляваць і духоўна
трансфармаваць творчую дзейнасць, вы адчуеце вялікі
спакой, вялікую любоў і ўсё большую духоўную радасць
Святыя і духоўныя лідэры, якія духоўна змянілі сваю
сэксуальную актыўнасць, — гэта волаты, здольныя
здзяйсняць дзіўныя і ашаламляльныя подзвігі ў свеце і ў
.эзатэрычным пошуку ісціны

Такім чынам, найвышэйшае прымяненне
сэксуальнага цягі — гэта павышэнне яго сілы, гэта
значыць накіраванне яго энергіі на вышэйшую мэту, каб
праявіць мудрасць, высокія ідэі і духоўныя ідэалы.
Нельга атрымліваць задавальненне ад сэксуальных
думаў або жадаць забароненага. Калі дасягнуты такі
самакантроль, чалавек будзе мець цвярозае ўяўленне
.пра сэксуальны акт і яго вышэйшую мэту

Быць рабом сэксуальных спраў азначае страціць
здароўе, самакантроль і інтэлектуальны спакой, а
значыць, усе элементы шчасця, якія патрэбныя
.чалавеку

Святыя кнігі таксама заклікаюць нас не красці. Калі

б група з тысячы чалавек крада адзін у аднаго, у
кожнага было б 999 ворагаў. Таму нельга парушаць
правы іншых, а таксама захопліваць іх зямлю, мір,
каханне, годнасць або якія-небудзь іх матэрыяльныя ці
духоўныя рэчы. Калі вы не адчуваеце жадання ўзяць
тое, што не ваша, тое, што вам трэба або што вы
жадаеце, прыйдзе да вас. Крадзеж спачатку ўзнікае ў
розуме, калі чалавек пачынае зайздросціць іншым.
Насенне зласлівых жаданняў павінна быць выкарчавана
з розуму. Духоўны альтруізм — гэта шлях. Тады чалавек
натуральным чынам прыцягне багацце, і
дабраславенне пацячэ да яго з крыніц, якія ён ведае, і
крыніц, якія ён не ведае. Гэта бездакорны боскі закон.
Што тычыцца злодзеяў і эгаістаў, яны праводзяць сваё
жыццё, гонючыся за матэрыяльнымі дабротамі, заўсёды
гледзячы на тое, што маюць іншыя, нават калі іх
.уласныя скарбы перапоўнены золатам

Пакуль свет не адмовіцца ад матэрыяльнага эгаізму,
ён не зможа спазнаць шчасця

Шчасце прыходзіць толькі праз духоўнае
супрацоўніцтва. Яно прыходзіць, калі чалавек адчувае
патрэбы іншых як свае ўласныя і працуе для іншых, як
.той працуе для сябе

Яшчэ адна важная заповедзь — пазбягаць ілжывага
сведчання. Нанясенне шкоды каму-небудзь шляхам
скажэння праўды — гэта яшчэ адзін спосаб падарваць
грамадскую згоду. Калі чалавек хоча, каб да яго
ставіліся добра, ён павінен ставіцца да іншых
.адпаведна

Праўду трэба казаць заўсёды, але трэба адрозніваць канстатацыю праўды ад простага канстатацыі фактаў.

Назваць кагосьці кульгавым або сляпым балюча і бескарысна; трэба быць уважлівым да пачуццяў іншых і пазбягаць збянтэжыць іх. Падобным чынам, раскрыццё праўды, якая можа выдаць кагосьці без высакароднай мэты, таксама няправільна. З іншага боку, нельга хлусіць, каб пазбегнуць праўды; хутчэй, у пэўных сітуацыях можна маўчаць, каб не збянтэжыць або не .нашкодзіць іншым

Трэба сцерагчыся зайздрасці, разбуральнай хваробы, якая раз'ядае спакой душы. Чым больш чалавек прагне таго, што належыць іншым, тым большым становіцца яго няшчасце і пакуты. Зайздроснік жыве неспакойным жыццём, ніколі не ведаючы смаку спакою.

Значна лепш для яго паважаць сябе, спадзявацца на .сябе і шукаць унутранага духоўнага багацця Годнасць і ўнутраная каштоўнасць чалавека значна

большыя за ўсё, чаго ён можа жадаць ці прагнуць валодаць. Бог праяўляецца ў кожным чалавеку такім чынам, якім ён не праяўляецца ні ў адной іншай істоце.

Іх твар не падобны на ніводнага іншага чалавека, і іх душа не падобная на ніводную іншую, бо ўнутры іх ляжыць найвялікшы скарб усяго стварэння, і гэты .найвялікшы скарб — Бог

Мы не звязаны мінулым

Калі чалавек мае правільную веру і дзейнічае адпаведна, ён шчаслівейшы за тых, каму не хапае веры і .хто не выконвае сваіх абавязкаў у жыццёвай бітве

Здаровая вера і праведныя дзеянні (падмацаваныя высакароднымі матывамі і добрымі намерамі) заўсёды прысутнічаюць там, дзе ёсць шчасце, і губляюцца там, дзе шчасця няма. З гэтага можна зрабіць выснову, што яны з'яўляюцца двума неабходнымі ўмовамі шчасця, якіх немагчыма дасягнуць без іх. Тым, хто жадае шчасця,

трэба валодаць толькі гэтымі двума фундаментальнымі
элементамі, якія з'яўляюцца яго краевугольнымі
.каменямі і слупамі

Людзі не могуць кантраляваць — па сваім жаданні —
бясконцыя кампаненты Сусвету, а таксама не могуць
змяняць або сцерці іх. Гэтыя кампаненты складана
ўплецены ў тканіну чалавечага жыцця, і людзі не могуць
функцыянаваць асобна ад іх. Аднак яны могуць
кантраляваць свой розум, каб адаптавацца да гэтых
.кампанентаў

Не рабі яму шкоды

Нашы продкі былі шчаслівейшымі за нас не таму,
што валодалі большай колькасцю зямных рэчаў і
задавальненняў, чым мы цяпер, ці таму, што менш
сутыкаліся з жыццёвымі праблемамі, а таму, што
валодалі псіхалагічнай раўнавагай, якая давала ім
камфорт, спакой, задавальненне і, карацей кажучы,
.шчасце

Яны не залежалі ад знешніх абставін для свайго
шчасця і не паддаваліся знешнім умовам, якія маглі б
пазбавіць іх яго. Іх пачуцці камфорту, спакою, шчасця і
задавальнення былі натуральнымі, нармальнымі,
здоровымі і трывалымі. Мы таксама павінны развіваць
гэтыя пачуцці, калі хочам мець шчасце. А хто з нас
?гэтага не хоча

Лёс — гэта вынік мінулай свабоды волі або свабоды
выбару. Дзякуючы нашым мінулым практыкам свабоды
волі мы выклікалі і працягваем выклікаць на сябе лёс і
прызначэнне. Аднак мы не звязаны мінулым і не
абмежаваныя назаўжды наступствамі нашых дзеянняў.
Мы можам адмяніць тое, што пасеялі, і сцерці тое, што
напісалі, калі захочам, і імкнемся выправіць свой курс і
палепшыць якасць нашага ўраджаю. Калі мы выкаранім
насенне дзеянняў з балючымі наступствамі і пасеем на іх
месца насенне, больш адпавядаючае прыродзе душы,

мы абавязкова пажнем плады шчасця з гэтага добрага насення, пасеянага ў глебе душы. Мы павінны праяўляць свабоду волі зараз, зараз, а не заўтра, калі хочам дасягнуць большага шчасця або паменшыць пакуты і .боль

Такім чынам, умовы шчасця ляжаць унутры чалавека, і ўсё, што яму трэба зрабіць, гэта сур'ёзна разабрацца з гэтым ураўненнем, якое не памыляецца, і вынікі будуць на яго карысць, калі ён зробіць найлепшую ацэнку і справіцца з ёй. Але чалавек з моцнай воляй знаходзіцца ў гармоніі з Богам

Канцэнтраваная энергія розуму

Калі вы канцэнтруеце сонечнае святло, факусуючы павелічальную лінзу на малюсенькай кропцы, яно выпрацоўвае цяпло, і гэта цяпло можа падпаліць дрэва, тканіну, паперу і гэтак далей. Падобным чынам, калі вы ўважліва канцэнтруеце свой розум, яго канцэнтраваная энергія спаліць зло і карані сумневаў, прычыну ўсіх няўдач, і прымусіць святло мудрасці ззяць бляскам і .ззяннем

Калі думка знаходзіцца ў гармоніі з Богам, крыніцай усяго дабра і паходжаннем усіх благаслаўлёных сіл, чалавек усведамляе боскую прысутнасць і валодае ўсімі элементамі поспеху. Гэтыя элементы цесна звязаны з велізарнай сілай Бога, здольнай ствараць новыя .прычыны для поспеху ў любой галіне
Няхай Бог увянчае добрыя пачынанні і дабрачынныя намаганні поспехам

Праблемы і цяжкасці ўзнікаюць з-за таго, што чалавек не ўсведамляе сваіх мінулых учынкаў, учыненых у пэўны час і ў пэўным месцы. Яго цяперашнія пакуты вынікаюць з думак і ўчынкаў, якія ён вымавіў, якія ўкараніліся ў глебе яго свядомасці, прараслі ў расліну і

прынеслі плён, які адлюстроўвае тыя самыя
.характарыстыкі гэтых думак і ўчынкаў

Калі паглядзець на сонца, якое знаходзіцца за
мільёны міль ад нас у космасе, гэтая велізарная зорка
здаецца значна меншай за нашу Зямлю. Тым не менш,
дыяметр Зямлі складае прыблізна 7900 міль, а дыяметр
Сонца ў сто разоў большы. Калі б вы маглі размясціць
нашу планету Зямля непасрэдна перад сонцам, яна б
выглядала як маленькая кропка ў параўнанні з ім.
Уявіце, што велізарная прастора сонца пашыраецца,
пакуль яго велізарная маса не ахопіць усё блакітнае
неба. Неба, якое мы бачым, — гэта толькі малюсенькі
фрагмент, простая плямка бясконцай прасторы, якая
пранізвае Сусвет. Нават калі б сонца працягвала сваё
пашырэнне ў бясконцасць, яно ўсё роўна не змагло б
ахапіць бясконцасць. Гэтая касмічная ілюзія малосці і
канечнасці абмяжоўвае здольнасць розуму зразумець
.велізарнасць Сусвету, яго паходжанне і яго межы
Той, хто не падпарадкоўваецца вымярэнням і
вымярэнням, хто не мае межаў і паходжання, ёсць Бог,
які ўсюдыісны і існуе ў самых далёкіх кутках космасу. Ён
знаходзіцца ў далёкіх, аддаленых зорках, гэтак жа, як
Ён у табе і ўва мне, і Ён свядома ўсведамляе кожную
прастору, якую займае, незалежна ад таго, малая яна ці
.«вялікая. З кнігі «Канчатковая мэта чалавека

Малітвы

О, Госпадзе

Вазьмі маю руку з цемры ў святло

О, касмічная цішыня

Я чую твой голас у цурчанні ручаёў і спеве салаўёў

У стогах ветру, роў хваль і грымоце вібрацый

О, любімы Госпадзе

Я пакланяюся Табе не словамі, а тугой сэрца, якое

палае тугой па Табе

Дазволь мне ўбачыць твае бязмежныя прасторы

Твая пастаянная прысутнасць за ўсім
Магчыма, я зразумею, што я — частка Твайго
нязменнага быцця на ўсю вечнасць
О, перапоўнены акіяны
Калі б толькі звільстыя рэкі маіх жаданняў маглі
цячы праз пустыні перашкод і перашкод
Нарэшце, твая найвялікшая мітусня змяшалася
Дапамажы мне слухаць Твой голас, Госпадзе
Касмічны гук, з якога зыходзіла вібрацыя Сусвету
Дазволь мне адчуць Тваю прысутнасць праз
благаслаўлены гук (Ом - Амін)
мелодыя Святая для ўсіх благаслаўленых галасоў
Пашыраю сваю свядомасць, слухаючы сімфонію
існавання

Дазволь мне адчуць сябе касмічным акіянам
І хвалістыя рухі цела танцуюць на яго грудзях
Хай самы святы голас адгукнецца ўва мне
Пашыраю сваю свядомасць ад цела да Сусвету
Няхай я адчую вечнае, усеабдымнае шчасце
Выбухаючы з мора пераліўнага святла
О, бясконцая сіла
О, вечная мудрасць
Запоўні маю душу сваёй духоўнай вібрацыяй
О, голас благаслаўленага касмічнага слова
Выпраў мае памылкі
Мне трэба
Вазьмі маю руку з цемры ў святло
Кожны раз, калі я думаю пра Цябе, о Госпадзе, ува
мне нараджаецца паток палаючай тугі, які ўзрушвае мае
пачуцці і цячэ з майго сэрца ў кожную клетку майго
.цела, напаўняючы яе боскай любоўю
Маё найвялікшае жаданне — дасягнуць самай
сутнасці тваёй істоты і атрымаць асалоду ад тваёй
.прысутнасці

І раптам адчыняюцца дзверы душы, і мяне ахоплівае

!радасць пры выглядзе твайго прамяністага святла
Мінулае невядомае большай частцы чалавецтва, за
выключэннем некалькіх асветленых асоб. Тым не менш,
наша няведанне мінулага таксама нам на карысць. Бо
калі б мы ведалі ўсё, што зрабілі ў гэтым жыцці і ў
папярэдніх жыццях, мы былі б ашаломлены аб'ёмам
нашых учынкаў і цалкам разгублены. Больш за тое, наша
воля магла б нават быць паралізаваная шокам, што
зрабіла б нас няздольнымі працягваць нашы заняткі і
пакінула б нас ахвярамі адчаю. Нават у гэтым зямным
жыцці забыўліvasць — гэта дабраславенне ад Бога,
якое не дазваляе ўспамінам пра мінулае, асабліва горкім
.і балючым, апанаваць нашы думкі і пачуцці

Але, на шчасце, боская іскра ўнутры нас заўсёды
ззяе надзеяй і жаданнем працягваць бясконцы жыццёвы
шлях. Мы павінны дзякаваць Богу за гэтыя два
.дабраславенні: забыццё мінулага і надзея на будучыню

Не варта рабіць выснову, што лёс ставіць
перашкоды на шляху свабоднай волі. Аднак мы павінны
рабіць усё магчымае, каб супрацьстаяць негатыўным
уплывам, якія большасць людзей прыпісваюць лёсу і
прызначэнню, і ажыццяўляць сваю свабоду выбару ў
адпаведнасці з нашымі ўнутранымі перакананнямі, пры
ўмове, што гэтыя перакананні заснаваныя на цвёрдай
веры і ўмацаваныя на боскіх законах, без якіх чалавек не
.можа адчуць сапраўднага шчасця

Калі мы пачынаем справу, нам не варта палохацца
неспрыяльных абставін, а наадварот, быць максімальна
аптымістычнымі, з абсалютнай верай у тое, што нішто не
перашкодзіць нам праявіць сваю волю і рэалізаваць
.нашу свабоду выбару

Калі нам не ўдаецца дасягнуць сваёй мэты, можна
ўскосна прызнаць, што існавалі перашкоды, створаныя
намі самімі, якія перашкаджалі нам яе дасягнуць. Мы

павінны настойваць і падвоіць свае намаганні для
дасягнення нашай мэты. Мы таксама павінны
пацвердзіць сабе, што незалежна ад таго, наколькі
моцнымі і небяспечнымі могуць быць перашкоды і
выклікі, у нас усё яшчэ дастаткова сіл, каб іх ліквідаваць
і пераадолець. Нават калі мы церпім няўдачу,
нягледзячы на ўсе нашы спробы, няма неабходнасці ў
роспачы і расчараванні, пакуль мы разумеем, што
чалавечая воля мацнейшая за лёс, які мы самі стварылі.
Таму мы не павінны спыняць спробы, колькі б разоў мы
ні церпілі няўдачу, таму што заўсёды ёсць адчыненыя
дзверы. Нам проста трэба працягваць імкнуцца і
паўтараць спробы, пакуль поспех не будзе дараваны
нам. Бог будзе дапамагаць нам, пакуль мы спадзяемся
на Яго і прыкладаем свае намаганні. Той, хто ідзе
шляхам, дасягне сваёй мэты, а той, хто верыць у Бога,
.не будзе расчараваны

Калі чалавек чагосьці жадае, і гэтае жаданне
моцнае і тэрміновае, гэтае жаданне ніколі не пакідае яго
свядомасці, куды б ён ні пайшоў і куды б ён ні звярнуўся,
якімі б ні былі яго клопаты і заклапочанасці. Дзякуючы
сваёй пастаяннай і ўпартай актыўнасці, гэтае жаданне
валодае велізарнай рашучасцю і энергіяй. Гэты
інтэлектуальны шэпт мацнейшы і эфектыўны, чым
механічнае маленне, якое не выходзіць за рамкі руху
вуснаў. Вось што робяць тыя, хто любіць Бога; яны
шапчуць сваю любоў да Бога без перапынку, і іх шэпт
шчыры і нячутны, ва ўсіх іх штодзённых справах. Гэты
шчыры шэпт не адцягвае іх і не супярэчыць іх іншым
абавязкам. Па меры таго, як іх жаданне Бога расце, іх
любоў да Яго ўмацоўваецца і паглыбляецца, пакуль яны
не дакрануцца да Яго прысутнасці і не ўбачаць Яго
святло вачыма душы, адчуваючы непераадольную
.радасць і спакой, які нельга апісаць

Бог пасылае нам урокі, якія нам патрэбныя ў жыцці,
каб мы маглі скарыстацца імі і атрымаць разуменне і
вопыт. Той, хто пазбягае гэтых урокаў, будзе вымушаны
.іх вывучыць, колькі б часу гэта ні зрабіла
Кожнае выпрабаванне — сябар, калі мы з яго
вучымся, і тыранічны дэспат, калі мы марнуем
магчымасць і злоўжываем ёю праз скаргі, крыўду і
.дрэнны разважанні
Калі ў нас ёсць цвярозае разуменне і правільнае
стаўленне да жыцця, яно становіцца прыгожым і без
ускладненняў

псіхалагічныя выпадкі

Чалавек не можа вечна заставацца на хвалі радасці,
пагружаным у бурныя воды смутку або патанулым у
глыбіні нуды. У гэтым свеце, які характарызуецца
супярэчлівымі дваістасцямі, звычайны чалавек схільны
да ўзлётаў і падзенняў. Ён узнімаецца на хвалі радасці і
апускаецца ў глыбіні абыякавасці, яго кідаюць бурныя
хвалі смутку. І ён рэдка ведае які-небудзь іншы стан
свядомасці. Дазваляць абставінам кідаць думкі такім
чынам. Гэта азначае аддаць сваю волю капрызнаму і
.няўстойліваму лёсу

Для паспяховага і паўнаўдаснага жыцця чалавеку
патрэбна псіхічная раўнавага
Гэтага можна дасягнуць толькі шляхам сканцэнтравання
розуму, кантралюючы псіхалагічныя здольнасці
Нават самыя глыбокія смуткі гоцяцца з часам, таму
няма сэнсу зацыклівацца на горы кожны дзень нашага
жыцця. Працяглы смутак па памерлым блізкім чалавеку
не дапамагае ні яму, ні нам, і нічога не змяняе ў
рэальнасці. Развіццё комплексу непаўнаўдасці або
самапакарання. Зацыкліванне на мінулых памылках або
няўдачах бескарыснае. Гэта толькі робіць жыццё
.няшчасным і душыць разумовыя здольнасці

Мы не павінны дазваляць сабе трапіць у яму сумнай
руціны, бо гэта псіхалагічны стан, далёкі ад
камфортнага, бо ён турбуе розум і спальвае схаваныя
.здольнасці ў печы апатыі

Няўдачу трэба выкараніць з каранем, а палі жыцця
трэба араць старанна і рашуча і засеваць насеннем
дабрыні, каб з Божай дапамогай сабраць багаты
.ўраджай

Жалеза ў сярэбраным юбілеі

Аднойчы мяне запрасілі на святкаванне сярэбранага
юбілею пары, якая здавалася адной з самых шчаслівых
пар, але як толькі я ўвайшоў да іх у дом, я адчуў, што
нешта не так. Я папрасіў двух сваіх вучняў паназіраць за
тым, як яны ставяцца адзін да аднаго ўвечары, і пазней
яны мне казалі, што муж і жонка ўсміхаюцца адзін
аднаму перад іншымі і звяртаюцца адзін да аднаго
самымі салодкімі словамі, такімі як «Так, мой дарагі» і
«Вядома, мой каханы» і іншымі падобнымі сяброўскімі
фразамі. Але як толькі яны думаюць, што засталіся
адны, яны сварацца і кідаюць адзін аднаму крыўдныя
.слowy

Я пагаварыў з імі і сказаў: «Вы запрасілі мяне на
вашу вечарыну, але атмасфера напружаная, і я адчуваю,
што ў гэтым доме пануе вялікі разлад, і мне здаецца,
.«што ў гэтым сярэбраным юбілеі шмат жалеза

Спачатку яны пакрыўдзіліся, але пазней прызналі
маю рацыю і папрасілі прабачэння. Яна працягнула:
«?» «Што вы атрымліваеце ад пастаянных спрэчак і сваркі
Здаецца, вы жывяце разам, каб падтрымліваць
рэпутацыю ідэальнай пары, але вам трэба быць такімі
адно з адным і жыць у міры і згодзе дзеля ўласнага
.шчасця і спакою

Магнітная ежа

Калі людзі гавораць пра ежу або харчаванне, яны
звычайна маюць на ўвазе фізічную ежу, якая

спажываецца для падтрымання цела. Аднак ёсць і іншыя
віды харчавання, якія не менш важныя, чым фізічная
ежа, а часта нават больш важныя, такія як
інтэлектуальнае або духоўнае харчаванне, разумовая
дзеясць або канцэнтрацыя розуму, мудрасць і
.духоўнае распазнаванне

Фізічная ежа падтрымлівае клеткі цела, у той час як
інтэлектуальная ежа напаўняе розум здаровымі ідэямі, а
.ежа мудрасці ажыўляе душу і развівае яе здольнасці
Інтэлектуальнае харчаванне звычайна складаецца з
ідэй, якія чалавек думае, і тых, якія ён атрымлівае ад
.іншых праз кантакт і ўзаемадзеянне з імі
Людзі са спакойным тэмпераментам і высакародным
норавам дапамагаюць зрабіць нашы думкі прывабнымі і
здаровымі

Няцяжка вызначыць, ці чалавек чэрпае сваю
інтэлектуальную ежу з мірнага ці разбуральнага
асяроддзя. Трывога, пакуты і разгубленасць вынікаюць з
зносін з няправільнымі людзьмі, няхай гэта будуць сябры
ці сваякі. Гэта выклікае трывожныя думкі і дрэнны
настрой

Арганізм атрымлівае энергію і жыццёвыя сілы з
фізічнай ежы, у той час як магнітная ежа забяспечвае як
цела, так і розум энергетычнымі зарадамі, якія лягчэй
засвойваюцца, чым цвёрдая і вадкая ежа, якую нельга
.лёгка пераўтварыць у жывую энергію
Калі вы можаце ператварыць невуцтва ў мудрасць,
слабасць і кволасць у здароўе і жыццёвую сілу, і
ўпэўнена і смела ісці — нават у адзіноце — па сцэжках
жыцця, і адчуваць унутраную радасць ад жывога і
пільнага сумлення, і нязменнай веры ў Божую
справядлівасць і перамогу дабра над няправільным і
праўды над ілюзіяй

І калі вы кожны дзень спрабуеце вызваляць свае
думкі на больш высокія і больш вытанчаныя ўзроўні, і ў

вас ёсць любячае і ўдзячнае сэрца, і добрыя намеры ў адносінах да іншых, ваша інтэлектуальнае харчаванне будзе магнетычным, і тады вы будзеце прыцягваць да сябе ўсё прыгожае і карыснае, ад рэчаў, людзей і абставін, што неабходна для працягу шляху да берагоў .бяспекі і спакою

Калі вы прыкладаеце намаганні, каб атрымаць тое, што вам трэба, і задаволены тым, што дае Бог, вы будзеце багацейшымі духам і больш задаволенымі, чым тыя, хто апантаны свецкімі дабротамі і прагне яго .мімалётных задавальненняў

Калі чалавек шукае Бога, які з'яўляецца адзіным сапраўдным сябрам па-за межамі ўсіх сяброў, становіцца магчымым усталяваць сапраўднае сяброўства ва ўсіх чалавечых адносінах: сямейных, братэрскіх, шлюбных і .духоўных

Сяброўства — жыццёва важны элемент шлюбных адносін, і прыярытэт павінен аддавацца інтэлектуальнай і эмацыйнай блізкасці, пачуццю маральнага прыцягнення, а таксама сапраўднаму каханню і .сяброўству

Тыя, хто не можа адрозніць сапраўднае каханне ад пачуццёвага прыцягнення, зноў і зноў расчароўваюцца Калі шлюб заснаваны на высокіх ідэалах і ўзаемнай павазе, ён становіцца шчаслівым і паспяховым саюзам паміж двума закаханымі душамі, і яны супрацоўнічаюць, каб палегчыць жыццёвы цяжар адзін для аднаго і развясць жыццёвыя клопаты праз спачуванне і ўзаемнае .сяброўскае разуменне

Ніхто не можа кантраляваць мяне ці адабраць маю волю, калі я не дазволю думкам і дзеянням іншых .уплываць на мяне

Госпадзе, я разумею, што перада мной бясконцыя магчымасці. Каб даследаваць свае здольнасці і адкрыць свой духоўны патэнцыял, я замяню матэрыяльныя

прывязанасці вышэйшымі памкненнямі. І я зразумею,
што верны дух заўсёды са мной
Сёння я напоўніў свае думкі дозай аптымізму,
дыстанцыяваўся ад непрыемных перажыванняў і буду
практыкаваць тое, што будзе сілкаваць цела, розум і дух
.збалансавана і паслядоўна

Танец жыцця і смерці заўсёды прысутнічае, але я
вызваляю сябе назаўжды, абараняючы сваю духоўную
ідэнтычнасць. І калі са мной сутыкнуцца буры
выпрабаванняў і нягод, я адпраўлюся ў плаванне сваёй
.душы праз мора жыцця да бяспечных, боскіх берагоў
Калі я працую і ствараю, я памятаю, што Бог працуе
праз мяне; Ён — Гасподзь Сусвету, і я магу злучыцца з
.Ім, глыбока разважаючы пра Яго

Мой дарагі Божа, я разумею, што мае думкі
прынясуць мне альбо няўдачу, альбо поспех, у
залежнасці ад таго, якая думка самая моцная ў маім
жыцці, таму я паспрабую памятаць, што Ты працягваеш
.мне руку дапамогі, і гэта рыхтуе мяне да поспеху
Калі мяне абрынуцца няшчасці і няшчасці, я

падымуся да канца і ўмацую сваю рашучасць
пераадолець іх. Я буду выкарыстоўваць шчырасць і
сумленнасць у сваіх адносінах і ўзаемадзеянні з усімі і
буду выказваць думкі пра любоў і добрыя пажаданні.

.Тады Бог падтрымае мяне Сваёй сілай і мудрасцю
Госпадзе, я спачатку выкарыстаю сваю сілу волі і
інтэлект, каб дасягнуць малых спраў, а потым пяройду
.да большых дасягненняў

Нават калі ўсе матэрыяльныя амбіцыі будуць
задаволены, яны ўсё роўна прынясуць толькі няпоўнае
шчасце, і пошук Бога — адзінае сапраўднае шчасце. Я
адкрыю для сябе невычэрпныя крыніцы радасці, і яна
ніколі не перастае цячы і бегчы ў садах душы і на яе
.вечназялёных лугах

Залатыя прымаўкі

Шчасце — маё права, мая спадчына і мой схаваны
боскі скарб. Вядзі мяне, Госпадзе, каб я мог знайсці ў
.сабе скарбы, якія пераўзыходзяць мары каралёў

* * *

Боскі жыхар сэрцаў асвятляе ў сваіх вучнях — з
міласэрнасці і спачування — зіхатлівыя лампы мудрасці,
якія развейваюць цемру невуцтва

* * *

Жыццё — гэта разумны рух з рэгулярным рытмам.
Яно ўвасабляецца ў нежывых прадметах або прымае
жывую і рухомую форму. Жыццё ўсёабдымнае і
.пранізвае ўсё

* * *

О Найвялікшы Каханы, Ты — само жыццё, Ты — мая
мэта і маё імкненне. Зрабі мяне квітнеючай ружай у
Тваім нябесным садзе, альбо зіготкай пацеркай у
каралях Тваёй прамяністай любові, альбо дай мне
найвялікшую пашану: самае маленькае месца ў Тваім
.сэрцы

* * *

Там, дзе іншыя цэняць мае намаганні ў добрай
.справе, я магу аказаць найлепшую паслугу

* * *

Давайце спляцем залаты дыван сноў з шаўковых
нітак салодкіх успамінаў і вытанчаных думак

* * *

Пусты розум [пазбаўлены пазітыўных,
канструктыўных думак] — гэта фабрыка праблем,
трывогі, распачы і безнадзейнасці

Калі ў вашым сэрцы пасяліцца ўсеагульнае каханне,
яно прынясе вам трывалае і абноўленае шчасце, якое
.нішто іншае не можа вам даць

Кветкі жыцця, што квітнеюць у садзе зямнога
існавання, вытанчана прыгожыя і прыемныя для вачэй,
але яшчэ больш велічная і цудоўная крыніца прыгажосці
і мудрасці, якая існуе недзе, адкуль мы прыйшлі і да
.якой мы вернемся і зноў змяшаемся

Калі вучань прачынаецца раніцай, ён сцвярджае
сабе: «Я не цела, я нябачны дух... Я радасць... Я святло...
Я мудрасць... Я каханне. І хоць я живу ў гэтым целе, мой
.«дух несмяротны і некрануты тленнем

Гэтак жа, як кроплі расы дапамагаюць кветкам
квітнець і расці, так дабрыня сілкуе сяброўства і спрыяе
яго росту

* * *

Ёсць хвалі, якія з'яўляюцца на паверхні акіяна, і
хвалі, якія знікаюць у яго глыбінях; у абодвух выпадках
яны знаходзяцца ў акіяне і з'яўляюцца адным цэлым з ім.
Падобным чынам, людзі, якія плаваюць падчас «жыцця»
на паверхні касмічнага акіяна або якія знікаюць у ім
пасля «смерці», аднолькава знаходзяцца ў акіяне
.вечнасці

* * *

Адлюстраванне месяца не вельмі выразна бачна ў
бурлівай вадзе, але як толькі паверхня вады
супакойваецца, адлюстраванне месяца становіцца
цалкам выразным. Тое ж самае можна сказаць і пра
розум: калі ён спакойны, вы можаце ўбачыць аблічча
.сваёй душы з поўнай яснасцю і дакладнасцю

Пашлі, Госпадзе, прамені сонца Тваёй мудрасці, каб
яны вялі мяне ў мае шчаслівыя дні дасягненняў, і святло
поўнага месяца Тваёй міласэрнасці, калі я іду праз
.цёмныя ночы смутку

Медытацыя — гэта сродак, з дапамогай якога вы
злучаецеся з універсальным розумам, і калі вы
дасягнеце гармоніі з гэтай бясконцай усведамленасцю,
.вы зможаце даведацца ўсе сакрэты стварэння

Жаданне наблізіцца да Бога і пазнаць Яго не
прыходзіць само па сабе, яго трэба развіваць, і жыццё не
мае каштоўнасці без гэтага жадання

Зямное жыццё — гэта часовы прыпынак, і галоўны
абавязак чалавецтва — зразумець мэту і задачу гэтага
падарожжа. Гэтая мэта — пазнаць Бога, і гэта не можа
.быць нічога іншага

Ваш спакой — ваш каштоўны скарб, таму не
дазваляйце нікому адабраць гэты скарб у вас

* * *

Навучыцеся стаяць у адзіноце, у бяспецы і
надзейнасці ў крэпасці сваіх цнотаў і ўласнай годнасці

* * *

Усё існуе, таму што існуе Бог, і паколькі Ён існуе,
існуеце і вы. Дзякуючы Яго існаванню вы атрымліваеце
асалоду ад камфорту і радасці жыцця. Таму ваша
.ўдзячнасць Богу павінна быць глыбокай

Добрыя кнігі могуць быць ціхімі, ветлівымі і
паважлівымі сябрамі. Не пакідайце гэтыя кнігі ў цяжкія
хвіліны, бо яны ніколі не пакінуць вас, у адрозненне ад
.фізічных сяброў, якія могуць вас пакінуць

Той, хто мае добрае здароўе, камфортнае жыццё і
вялікія разумовыя здольнасці, але не мае шчасця, яшчэ
не дасягнуў поспеху ў жыцці. Калі вы сапраўды можаце

сказаць: «Я шчаслівы, і ніхто не можа адабраць маё
.шчасце», вы знайшлі ў сабе вобраз Бога

Рабіце акцэнт на спакоі і міры, дасылайце толькі
любоўныя думкі і добрыя намеры, калі хочаце жыць у
міры і згодзе. Жывіце жыццём, заснаваным на
праведнасці і пабожнасці, і ўсе, чыё жыццё звязана з
вашым, атрымаюць карысць проста ад таго, што будуць
.з вамі

Калі ў вас няма сяброў, або калі вашы сябры
марнуюць ваш час, або калі вы з імі не ладзіце, то няхай
кнігі [і матэрыялы], якія ўтрымліваюць мудрасць,
стануць вашымі сябрамі, бо вы можаце прайсці праз
.дзверы іх старонак у свет дзіўных і захапляльных ідэй

Знайсці Бога азначае атрымаць усё, чаго жадае
сэрца, а быць духоўным азначае адкрыць дзверы да
здароўя, шчасця і поспеху

Унутры нас ляжыць іскра боскай сілы, якая стварае і
.падтрымлівае ўсё жыццё, і яна чакае, каб яе запалілі

Чытанне — вельмі карысная разумовая дзейнасць;
яно трэніруе розум і падтрымлівае яго гнуткасць.
Гадзіна-дзве чытання штодня дадуць любому чалавеку
разнастайную базу ведаў на працягу некалькіх гадоў,
пры ўмове, што ён выбірае вартыя кнігі. Не марнуйце час
і не шкодзьце сваім разумовым здольнасцям, чытаючы
танныя раманы або дробязныя кнігі, якія не маюць ні
.мэты, ні сэнсу

Тыя, хто мае сацыяльныя схільнасці, знойдуць у
каштоўных кнігах новую энергію, каб дапамагчы
чалавецтву праз урокі, якія змяшчаюцца ў кнігах,

напісаных высакароднымі, таленавітымі мужчынамі і
.жанчынамі

* * *

Чытанне — вельмі карысная разумовая дзейнасць;
яно трэніруе розум і падтрымлівае яго гнуткасць.
Гадзіна-дзве чытання штодня дадуць любому чалавеку
разнастайную базу ведаў на працягу некалькіх гадоў,
пры ўмове, што ён выбірае вартыя кнігі. Не марнуйце час
і не шкодзьце сваім разумовым здольнасцям, чытаючы
танныя раманы або дробязныя кнігі, якія не маюць ні
.мэты, ні сэнсу

* * *

Эгаізм і гонар павінны быць ліквідаваны, бо яны
з'яўляюцца найвялікшымі перашкодамі на шляху да
духоўных ведаў

* * *

Без адчування Бога гэты свет здаецца поўным
канфліктаў, гвалту і горкіх расчараванняў. Шчасце
.заключаецца ў адчуванні блізкасці да Бога

* * *

Тыя, хто ведае Бога, адчуваюць пастаянную радасць
і шчасце ў сваіх сэрцах. Бо яны адчуваюць
дабраславёную бяспеку і спакой, буры гневу не могуць іх
.пахіснуць, а страх не можа пранікнуць у іх сэрцы

* * *

Добрыя кнігі — вашы найлепшыя сябры; праз іх вы
можаце пачуць вялікія розумы, якія ціха размаўляюць з
вам, суцяшаюць вас і даюць найлепшыя парады. Калі вы
не развіеце ў сабе сапраўднае жаданне чытаць добрыя
.кнігі, вы страціце спадчыну пакаленняў

* * *

Без боскай дапамогі людзі асуджаныя на няўдачу, бо
сіла і мудрасць, неабходныя для поспеху ў жыццёвай
бітве, паходзяць з бясконцай крыніцы. Калі чалавек
ігнаруе Бога, ён пераразае выратавальны круг, які

забяспечвае яму дапамогу і падтрымку, неабходныя для
.поспеху

Тыя, хто стукае ў дзверы духоўных магчымасцей,
выявляць, што дзверы адчынены для іх, таму што Бог
.дапамагае тым, хто дапамагае сабе сам
Калі ты ў гармоніі з Богам, уся прырода ў гармоніі з
табой

* * *

Каханне падобнае да наждачнай паперы, якая
паліруе розум і выдаляе шурпатасці з характару

* * *

Калі вы раптам знаходзіце Бога паўсюль, і калі Ён
прыходзіць да вас, натхняе вас і вядзе вас, гісторыя
.боскай любові пачынаецца

* * *

Няхай каханне ззяе ў сэрцах і пасылае гаючыя
прамяні іншым

* * *

Імкніся пазнаць Бога, пакуль ты малады і моцны, бо
ў старасці і хваробе ты можаш больш не мець
магчымасці шукаць Яго. Ва ўзросце, калі людзі
пачынаюць разумець сапраўдны сэнс жыцця, цела
слабее, і яны праводзяць астатняе жыццё, клапацячыся
пра свае далікатныя фізічныя здольнасці, замест таго,
.каб шукаць праўду

* * *

Я вазьму лепшае ад кожнага народа і буду цаніць
добрыя якасці ўсіх нацыянальнасцей, не
.засяроджваючыся на іх недахопах

* * *

Гэтак жа, як мы клапацімся пра пажыўную
каштоўнасць нашай штодзённай ежы, мы павінны
таксама звяртаць увагу на псіхалагічныя пажыўныя
.рэчывы, якія мы штодня забяспечваем наш розум

* * *

Добрыя словы — цудоўны сродак ад многіх хвароб,
які валодае магутнай, амаль магічнай, магнітнай сілай,
якая прыносіць багатыя дабраславеньні і дабрабыт таму,
хто іх гаворыць. Тыя, хто выкарыстоўвае заспакаяльныя,
пяшчотныя словы, адчуваюць тонкі паток, які праходзіць
праз іх без перапынку, іх напаўняе глыбокае пачуццё
спакою. Гэта таму, што гэты паток звязаны са сваёй
вышэйшай крыніцай, пастаянным патокам, які дасягае
душ, якія знаходзяцца ў гармоніі з гэтай крыніцай,
дазваляючы ім перадаваць шчасце тым, хто прагне міру
* * *

Колькі добрых слоў ад сэрца развеяла шмат смутку і
колькі мудрых галасоў асвятліла цёмныя сцежкі лямпамі
!радасці і спакою
* * *

Мы расцем праз кожны перажыты вопыт, пакуль
разумеем, што можам атрымаць з яго каштоўныя ўрокі.
Кожны боль і пакуты, якія мы перажываем, маюць сэнс і
мэту. Нягледзячы на жорсткасць гэтых перажыванняў,
яны падобныя да агню, які плавіць жалезную руду,
ператвараючы яе ў прыгожую, моцную і ўніверсальную
.сталё
* * *

Усе выдатныя дасягненні ў маім жыцці былі
дасягнуты дзякуючы сіле розуму, які знаходзіцца ў
гармоніі з Богам. Калі боскі генератар працуе, усё, чаго я
жадаю, спраўджваецца без выключэння, спачатку
прымаючы форму нябачнага, эфірнага малюнка, а потым
.праяўляючыся з непераадольнай сілай у рэальнасці
* * *

Калі розум шапоча Богу шчыры, гарачы шэпт з
глыбіні прагнучай душы, заклік духу кране ўсеагульнае
сэрца, і адказ прыйдзе, прыносячы з сабой велізарную
радасць. Гэты інтэлектуальны шэпт развівае волю,

пакуль яна не набудзе сілы, неабходнай для дасягнення
.жаданай мэты

* * *

Калі розум і воля чалавека знаходзяцца ў гармоніі з
Богам, ён надзелены неабмежаванай сілай, таму
дастаткова проста падумаць пра што-небудзь, каб
дасягнуць гэтага, бо боскі закон працуе на карысць тых,
.хто знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшай воляй

* * *

Якімі б ні былі нашыя клопаты, Бог павінен займаць
першае месца ў нашым жыцці. Адзін з найважнейшых
элементаў духоўнага росту — гэта пастаянны шчыры
шэпт Богу, падчас якога вы асабіста адчуеце цудоўныя
.пазітыўныя змены, якія моцна ўразаць вас

* * *

Чалавек не павінен прысвячаць усе разумовыя
здольнасці, дадзеныя яму Богам, пошуку мімалётных
рэчаў, інакш ён згубіцца ў лабірынтах матэрыялізму і
створыць для сябе абмежаванні і абмежаванні, якія яму
не патрэбныя. Замест гэтага ён павінен выкарыстоўваць
свае разумовыя сілы для атрымання неабходнага для
жыцця і імкнуцца развіваць свае духоўныя здольнасці,
.каб адрозніваць дабро ад зла, шкоднае ад карыснага

* * *

Праўда ляжыць па-за межамі меркаванняў і тэорый,
і многія, хто прымае такія падыход, аказваюцца
.звязанымі ўласнымі суб'ектыўнымі высновамі

* * *

Адчыні, Госпадзе, брамы спакою і ахавай святыню
маіх духоўных думак ад нападаў злых шэптаў. І няхай
ружы маіх туг завітнеюць у садзе майго сэрца, пакуль я
.чакаю світання Твайго прышэсця

* * *

Тэарэтычныя веды не здольныя набыць боскія *
веды, і пажадана не марнаваць свой каштоўны час на

тэорыі, якія нельга прымяніць у рэальнасці, інакш
чалавек апынецца сярод густых інтэлектуальных
.джунгляў і не зможа выйсці за межы тэорыі

* * *

Шчасце — гэта плён псіхалагічнай перамогі над
нестабільнымі жыццёвымі абставінамі

* * *

Той, каго пазнае Бог, можа быць невядомы свету

* * *

Калі чалавек праграмуе сябе тэарэтычнымі ведамі
[без рэальнай праверкі], ён стане падобным да
партатыўнай прылады запісу, якая паўтарае прыказкі і
ўзнёслыя фразы, і іншыя будуць лічыць яго вучоным, але
такія веды не падмацоўваюцца непасрэдным
успрыманням ісціны і не адпавядаюць духоўным
.дасягненням

* * *

Праблемы ў свеце будуць існаваць, дык куды ж
звярнуцца па кіраўніцтва і накіраванне? Думкі чалавека,
пад уплывам звычак, забабонаў, прадузятасці і
фанатызму, бескарысныя, а ўплыў асяроддзя, сям'і,
краіны ці свету не здольны даць сапраўднага
кіраўніцтва. Таму чалавек павінен звярнуцца да Бога і
прыслухацца да спакойнага, ціхага голасу, які зыходзіць
.з глыбіні душы, голасу, які гарманіруе з праўдай

* * *

Адкрыўце свае сэрцы боскаму выліву, каб ён мог
працякаць праз вас і напаўняць ваша жыццё духоўнымі
дабраславеннямі і дабрынёй

* * *

Якой бы працай вы ні займаліся і якіх бы поспехаў вы
ні дасягнулі, заўсёды памятайце, што Бог — гэта
крыніца, якая дае вам усю неабходную сілу для працы і
.дасягненняў

* * *

Дазволь мне памятаць Цябе, Госпадзе, у галечы і ў *
дабрабыце, у хваробе і ў здароўі, у няведанні і ў
мудрасці, і дазволь мне ўбачыць Тваё благаслаўлёнае
святло, якое даруе дабрабыт і вылячэнне ў імгненне
* * *

У адзіноце маіх думак я прагну пачуць твой
благаслаўлёны голас, прагані ад мяне рэзкія, зямныя
галасы, схаваныя ў складках маёй памяці, я хачу
слухаць твой ціхі, меладычны голас вечна ў спакоі маёй
.душы
* * *

Жыццё ахутана цемрай, і мы павінны дазволіць
Божаму святлу быць нашым пуцяводным свяцільнікам,
калі мы ідзем па яго цёмных сцежках. Ён — поўны месяц
у ночы невуцтва і цемры, сонца асветы ў гадзіны
абуджэння, маяк кіраўніцтва і Палярная зорка для тых,
.хто перасякае мора зямнога, мімалётнага існавання
* * *

Чалавецтву пара абудзіцца ад сну забыцця да
духоўнага абуджэння. Мы просім Цябе, Госпадзе, узняць
нашу свядомасць з глыбінь нядбайнасці і вузкага,
абмежаванага мыслення да гарызонтаў міру, святла,
.любаві і ўсеагульнага чалавечага спачування
* * *

Усё ў рэшце рэшт наладзіцца, бо Божыя сілы і цуды
схаваны за супярэчнасцямі чалавечага жыцця, і той, хто
не перакананы ў непазбежнасці сітуацыі і спрабуе
пранікнуць сваім розумам і верай у тое, што знаходзіцца
.за заслонай, адчыніць перад ім дзверы
* * *

Вера ніколі не азначае быць неабдуманым або
неразумным у адносінах да абставін. Хутчэй, незалежна
ад таго, што здарыцца, чалавек павінен пераканаць
сябе, што толькі Бог можа падтрымаць яго ў цяжкіх і

выпрабаваных абставінах, калі ён звернецца да Яго ўсім
.сваім сэрцам, душой і пачуццямі

* * *

Калі б нашы пачуцці маглі перадаць нам усю праўду,
мы б бачылі зямлю як рэкі электронаў, а кожную пылінку
— як коцячую масу святла. Тыя, хто пранікае ад
матэрыяльнага да духоўнага, разумеюць прыроду ілюзіі і
.ведаюць сутнасць праўды

* * *

Няхай гэта будзе ў афрыканскіх джунглях, на полі
бою, у пакутах ад хваробы ці галечы, чалавек павінен
пераканаць сябе, што рука Бога мацнейшая за любую
небяспеку і здольная абараніць тых, хто шукае ў Яго
прытулку. Няма больш эфектыўнага сродку абароны.
Вядома, трэба выкарыстоўваць розум у рэагаванні на
.падзеі, адначасова цалкам давяраючы боскай дапамозе

* * *

Любоў, якая жыве ў сэрцах усіх стварэнняў — любоў
усіх маці, бацькоў, сяброў і блізкіх — паходзіць ад боскай
любові

* * *

Неабходна адрозніваць важныя і другарадныя
абавязкі, аддаючы прыярытэт найбольш важным перад
проста важнымі. Акрамя таго, ні адзін абавязак не
павінен супярэчыць іншаму. Пісанне кажа нам, што калі
адзін абавязак супярэчыць іншаму, гэта сведчыць аб
.тым, што гэта не сапраўдны абавязак

* * *

Па меры распаўсюджвання жыццёвых прамянёў
сонца, я буду распаўсюджваць прамяні надзеі ў сэрцы
бедных і пакінутых [тых, каго грамадства пакінула], і я
ўсялю новую рашучасць у сэрцы тых, хто лічыць сябе
.няўдачнікамі

* * *

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму са сваіх

:вучняў

Не выключаў нікога са свайго кола кахання. Трымай

.усіх у сваім сэрцы, і яны захаваюць цябе ў сваім

* * *

Госпадзе, дапамажы мне заўсёды выкарыстоўваць

сваю волю для здзяйснення карысных і добрых спраў

Дапамажы мне падпарадкоўвацца Тваёй волі, каб

усе мае думкі адпавядалі Тваім мэтам і былі ў гармоніі з

.Тваёй воляй

Ён дапамог мне абудзіць унутры сябе схаваную,

благаслаўлёную сілу, каб я мог пераадолець усе

цяжкасці і выпрабаванні

* * *

Прачніцеся з гэтай смелай і сціплай духоўнай асобай

— той, якая спалучае ў сабе сілу львоў з лагоднасцю

галубоў

* * *

Мне не будзе ніякай горкай, фальшывай крытыкі, ані

шчодрай хвалы і ліслінасці. Маё адзінае жаданне —

.выконваць Тваю волю, Госпадзе, і здабыць Тваю ласку

* * *

Вы не можаце сабе ўявіць, якая непераадольная

радасць напоўніць вас, калі вы адчуеце боскую

прысутнасць. Ваша душа будзе ап'янела ад бязмежнай

любаві Бога. Гэта любоў у мільёны разоў мацнейшая за

любую чалавечую любоў — любоў, якая выконвае ўсе

вашы жаданні і напаўняе ваша сэрца радасцю і

.задавальненнем

* * *

Дзякуючы ўнутранай канцэнтрацыі вы можаце

непасрэдна адчуць духоўнае шчасце ўнутры сябе і вакол

сябе. Калі вы будзеце развіваць гэта ўсведамленне,

ваша асоба будзе гарманічна расці, і вы набудзеце

.прывабны магнетызм для людзей і іншых істот

* * *

О Вялікі Абаронца, мне ўсё роўна, калі я страчу ўсё
з-за свайго лёсу, які я сам сабе ствараў, але я прашу
цябе, мой адзіны прытулак, абараніць свечку маёй
.любаві да цябе ад вятроў неабачлівасці і забыцця

* * *

Давайце ж удосталь нап'емся чыстай, асвятляльнай
вады спакою, што цячэ з крыніц спрыяльных абставін,
узмоцненай нашай цвёрдай рашучасцю думаць
.пазітыўна і мець аптымістычны погляд на жыццё

* * *

Сумленне — гэта інтуітыўнае пачуццё, якое
раскрывае сапраўдную прыроду і матывы чалавека. Калі
ваша сумленне чыстае і вы ведаеце, што робіце
правільна, вам няма чаго баяцца. Чыстае сумленне —
гэта сведчанне добрых паводзін ад Бога. Быць
апраўданым у судзе сумлення азначае мець шчасце і
.атрымліваць Божыя благаслаўленні

* * *

Паспрабуйце рабіць смелыя і прыемныя рэчы, якія
большасць людзей не робіць, і дарыце любоў і спакой
.тым, каго іншыя ігнаруюць

* * *

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму са сваіх
:вучняў

Калі вы не будзеце прысвячаць час развіццю»
розуму, ніякі матэрыяльны дабрабыт вас не задаволіць.

Гэта развіццё — не катаванне, а хутчэй трэніроўка
свядомасці, каб сілкаваць думкі і дзеянні, якія вядуць да
.«шчасця

Тваё шчасце — гэта твой поспех, таму не дазваляй
нікому адабраць яго ў цябе. Абарані сябе ад тых, хто
спрабуе цябе турбаваць. Калі я быў хлопчыкам, я губляў
цярпенне, калі хтосьці распаўсюджваў пра мяне

ілжывыя чуткі. Пазней я зразумеў, што мой спакой
.важнейшы за адабрэнне ці захапленне людзей

* * *

Калі б вы толькі ведалі гісторыю боскай любові, якую
некаторыя адданыя адчуваюць з Богам! Ніякі іншы
вопыт у жыцці не можа параўнацца з гэтай радасцю. Я
ведаў святога, які быў пастаянна паглынуты любоўю да
Бога, і яго твар выпраменьваў святую любоў. Божае вока
заўсёды на тых, хто любіць Яго, і Ён ніколі не пакідае іх
.ні на хвіліну

* * *

Мала хто зацікаўлены ў развіцці сваіх разумовых і
духоўных здольнасцей

* * *

Не дазваляйце сабе апусціцца на дно
пракрасцінацыі. Устаньце з дрымоты сумнай звычайнай
рэальнасці і адпраўцеся да гарызонтаў вытанчанага
.жыцця, дзе ёсць дасягненні, радасць і спакой

* * *

Унутры вас ляжыць велізарны патэнцыял, які чакае,
каб яго раскрылі, і толькі вы можаце яго актываваць і
.атрымаць ад яго карысць

* * *

Вызваленне ад дыктату шкодных звычак і
нездаровых жаданняў прыносіць значна большае
шчасце, чым матэрыяльны поспех. У інтэлектуальным
поспеху заключаецца псіхалагічны дабрабыт, якога
знешнія абставіны не могуць адабраць. Вы можаце
марнаваць увесь свой час на назапашванне багацця, але
гэта багацце не дасць вам трывалага спакою і бяспекі,
якіх вы шукаеце. Наадварот, яно прынясе вам больш
няшчасця, таму што сапраўднае шчасце і спакой
.знаходзяцца ў розуме, а не ў матэрыяльных дабротах

Калі вы цвёрда ўмацаваны ў сваім сапраўдным «я»,
вы выконваеце кожную задачу і атрымліваеце асалоду
ад усіх даброт з боскай радасцю

* * *

Не дазваляйце слабасці пранікаць у ваш розум і
будзьце асцярожныя, калі маеце зносіны з людзьмі, якія
маюць негатыўныя думкі і песімістычны погляд на
жыццё, каб іх слабыя думкі не праніклі ў ваш розум, калі
толькі ваш розум не дасягнуў такой ступені сілы, што
думкі іншых не могуць яго аслабіць, а, наадварот, ён
здольны ўмацаваць думкі іншых і павысіць іх
.упэўненасць у сабе

* * *

Бог — на першым месцы, і мы не павінны пачынаць
ці заканчваць свой дзень, не думаючы пра Яго. Мы
павінны памятаць, што без сілы і энергіі, якія мы
атрымліваем ад Бога, мы не змаглі б нічога дасягнуць.
.Таму наш найвялікшы абавязак — перад Ім

* * *

Існуе спосаб ацэньваць і судзіць звычаі і традыцыі.
Першапачаткова кожная традыцыя мела абгрунтаванне.
Калі мы выявім, што абгрунтаванне ўсё яшчэ існуе, то
традыцыя мае сэнс і карысць. Аднак неразумна сляпа
прытрымлівацца традыцый. Мы павінны ведаць праўду і
прытрымлівацца яе, распазнаючы, што можа прынесці
.нам шчасце, а потым ужываючы гэта

* * *

Калі вы бачыце столькі людзей, якім не хапае
шчасця або поспеху, не думайце, што гэта іх лёс. Вы
можаце зрабіць сябе кім заўгодна. Ваш унутраны поспех
.— гэта тое, што сапраўды робіць вас паспяховымі

* * *

Калі ў цябе няма нічога ўнутры сябе, ты не будзеш
шчаслівы. Але калі ў цябе няма нічога вакол сябе і ты
шчаслівы ўнутры сябе, ты, несумненна, паспяховы. Такім

чынам, немагчыма судзіць людзей па іх знешніх
.абставінах

* * *

Сярод велізарнага натоўпу можа быць чалавек, які
дасягнуў стану духоўнага ўзвышэння і атрымлівае
асалоду ад унутранага спакою і найвышэйшага
.духоўнага шчасця

* * *

Я дакладна ведаю, што ўсё, што мне трэба, прыйдзе
да мяне, і таму я не хвалюся пра тое, што прынясе
будучыня. Гэта не хвальба і не прытворства, бо я шмат
разоў адчуваў на сабе дзеянне і эфектыўнасць гэтай
.блаславёнай сілы ў сваім жыцці

* * *

Незалежна ад таго, ці плаваю я на паверхні жыцця,
ці тану ў глыбіні мора, я ведаю, што я з Богам, і Ён са
мною, і што нішто не можа мне нашкодзіць. Гэта веданне
.дало мне неапісальнае і глыбокае шчасце

* * *

Няма сумненняў, што купля чагосьці новага — гэта
прыемнае ўражанне. Але праз нейкі час гэтае радаснае
пачуццё паступова знікае, і вы можаце нават зусім
страціць да гэтага цікавасць, забыўшыся пра гэта і
захацеўшы чагосьці іншага. Аднак рахунак за гэты тавар
не будзе забыты, асабліва калі вы купілі яго ў
!растэрміноўку

* * *

Чалавек павінен узяць пад кантроль сваё жыццё і
максімальна спрасціць яго. Ён павінен адкладаць грошы
на неабходныя рэчы і надзвычайныя сітуацыі, аддаваць
перавагу эканоміі перад выдаткамі на раскошу і
дапамагаць іншым у меру сваіх магчымасцей. Калі вы
дапамагаеце іншым, дапамога прыйдзе да вас тым ці
іншым чынам, і вы нічога не будзеце мець і нічога не
.будзеце пазбаўлены

* * *

У радасці ўсіх сэрцаў я чую водгук Тваёй асалоды,
Госпадзе, і ў сяброўстве ўсіх верных я адчуваю Тваю
любоў. Я радуся, і маё сэрца радуецца поспеху і
дабрабыту маіх сяброў, гэтак жа, як я радуся ўласнаму
дабрабыту і спакою. Калі я натхняю мудрасць на іншых,
я памнажаю скарбы ўласнай мудрасці, і ў шчасці ўсіх я
.знаходжу сваю ўласную

* * *

Найвялікшы вораг шчасця — гэта пазычаць грошы
на раскошу. Людзі памылкова лічаць, што не могуць
быць шчаслівымі, калі не набудуць нешта канкрэтнае.
Але нават набыўшы гэтую рэч, яны не адчуюць
сапраўднага шчасця, нягледзячы на часовую радасць,
якую яна прыносіць. Які сэнс гнацца за міражом зямнога
шчасця, які абяцае толькі разбурыцца? Людзі павінны
жыць проста, не маючы патрэбы ў шматлікіх рэчах, якія
.патрабуюць пастаяннай увагі

* * *

Мой рай — ува мне. Калі я цешуся Божымі
дабраславеннямі, я дзякую Яму, і мая ўнутраная радасць
расце. Без гэтай унутранай задаволенасці нават зямныя
задавальненні і асалоды становяцца пеклам. Я зразумеў,
што без гэтай унутранай радасці цяжар абавязкаў,
.ускладзеных на мяне, пазбавіў бы мяне спакою і шчасця

* * *

Калі багацце спалучаецца з хваробамі і праблемамі,
наступствы будуць шматлікімі. Гігіена і ахова здароўя —
адны з моцных бакоў Захаду. Шкодныя насякомыя і
смяротныя мікробы эфектыўна кантралююцца ў развітых
краінах, у той час як у іншых яны багатыя. Але знішчэнне
гэтых шкоднікаў — не вяршыня дасягненняў, бо ў
развітых краінах існуюць іншыя віды бедстваў, такія як
цяжкааплачваемыя рахункі і задушлівыя фінансавыя

крызісы з-за сістэм растэрміноўкі — бедствы, якія
.парушаюць сон і падрываюць спакой

* * *

Мы з'яўляемся неад'емнай часткай той самай
свядомасці, з якой узнік гэты вялікі сусвет

* * *

Вы калі-небудзь бачылі статак авечак? Калі адна з іх
скача, астатняя частка статку пераймае ёй без ваганняў.
Большасць людзей такія. Хтосьці можа прыдумаць ідэю
або ўвесці новую тэндэнцыю, і іншыя адразу ж
падхопяць яе і скапіююць. Гэтая мадэль захоўваецца
пакаленнямі. У кожнага народа ёсць свае звычаі і
традыцыі, і мы не можам сцвярджаць, што ўсе яны
правільныя або абгрунтаваныя. Але хто ведае? Магчыма,
некаторыя з гэтых звычаяў і традыцый бессэнсоўныя і
.бессэнсоўныя

* * *

Калі бурная бура думак сціхае, мы ўваходзім у
царства спакою і дакранаемся да боскай прысутнасці

* * *

Падумайце пра Бога, ці пра прыгожы пейзаж, які
натхняе на спакой, ці пра радасны і цудоўны досвед.
Пазітыўная, спакойная разумовая дзейнасць бадзёрыць і
.асвяжае

* * *

Мы жывем у хаатычным і турбулентным свеце. Вы
можаце думаць, што грошы азначаюць шчасце, але калі
вы іх набываеце, вы ўсё роўна няшчасныя. Вы можаце
набыць багацце і страціць здароўе (барані Божа). Або ў
вас можа быць добрае здароўе і вы страціце грошы. Або
ў вас можа быць і багацце, і здароўе, але вы можаце
пакутаваць ад шматлікіх праблем з іншымі,
прапаноўваючы дабрыню, але сутыкаючыся ў адказ з
нянавісцю і крыўдай. Без Бога нішто ў гэтым жыцці не
.можа сапраўды задаволіць вас

* * *

Зямля становіцца катавальняй для тых, хто жыве ў
няведанні боскага плана. Але калі вы ўспрымаеце
жыццёвы вопыт як сваіх настаўнікаў і вучыцеся ў яго
сапраўднай прыродзе гэтага свету і прызначанай вам
ролі ў касмічнай драме, гэты вопыт становіцца
каштоўным асвятленнем на шляху да трывалага
.задавальнення і шчасця

* * *

Там, за непрыхаваным змрокам, бязгучнай цішынёй і
нястворанай ніштосцю, ляжыць вечная сутнасць, якая
з'яўляецца пачаткам існавання і крыніцай усіх сіл і істот,
.бачных і нябачных

* * *

Бог стварыў гэтую зямлю не толькі для таго, каб мы
елі, спалі і паміралі, але і для таго, каб мы маглі ведаць
Яго волю і разумець мэту нашага існавання. Некалькі
мудрых людзей зразумелі сэнс касмічнага плана, але
.большасць людзей сляпыя і не ведаюць пра гэтую мэту

* * *

Грошы ніколі не былі маёй мэтай у жыцці; маёй
мэтай было служыць сваім братам і сёстрам па
чалавецтве. Таму Бог адкрыў мне шмат магчымасцей,
.каб я мог забяспечваць сябе і выконваць сваю місію

* * *

Бог стварыў гэты Сусвет, каб ён дзейнічаў згодна з
фіксаваным і нязменным законам. Калі мы парушаем які-
небудзь з гэтых універсальных законаў, мы караем сябе.
Той, хто скокне з даху высокага будынка, зламае сабе
косці. Таму мы не можам ігнараваць закон гравітацыі, не
.пацярпеўшы ад наступстваў

* * *

Калі мы ўважліва разгледзім сусветныя цывілізацыі і
даследуем схаваныя таямніцы старажытных
цывілізацый, перад намі паўстане вялікая карціна з

пераплеценымі лініямі, разнастайнымі раздзеламі і
дакладнымі дэталямі, і мы выяўляем, што чалавек па
.сваёй прыродзе адначасова індывідуальны і сацыяльны
* * *

Калі б Бог хацеў, каб мы жылі толькі ў матэрыяльнай
свядомасці, мы былі б цалкам задаволеныя
.матэрыяльнымі рэчамі і мірскімі звычаямі
* * *

Прамяні чысціні, спакою і шчасця па-за марамі
мігцяць і танчаць у нашых глыбінях
* * *

З кожным досведам, які з'яўляецца на небе нашага
жыцця падчас гэтага зямнога падарожжа, мы павінны
вучыцца пашыраць сваю свядомасць і лепш разумець
абставіны, якія нас акружаюць або праз якія мы
праходзім, і тады мы зможам жыць у лепшай гармоніі і
.больш спакойна мець справу з людзьмі і жыццём
* * *

Большасць людзей пераймаюць іншых. Чалавек
павінен быць арыгінальным і творчым, і валодаць усім,
.што робіць

На Усходзе асноўная ўвага надавалася развіццю
духоўнага шчасця, у той час як матэрыяльныя аспекты
жыцця часта грэбаваліся. На Захадзе ёсць некаторыя
матэрыяльныя выгоды, але вельмі мала псіхалагічнага
шчасця. Патрэбен баланс паміж імі, таму што
засяроджванне ўвагі толькі на адным аспекце жыцця
прыводзіць да дысбалансу і няздольнасці рацыянальна
.спраўляцца з жыццёвымі патрабаваннямі
* * *

Найвялікшае шчасце — пасля боскага шчасця — гэта
для чалавека жыць у міры са сваімі бліжэйшымі
.сваякамі, з якімі ён павінен жыць кожны дзень года
Людзі марнуюць шмат часу, спяшаючыся і
дзеінічаючы імпульсіўна, не дасягаючы вялікіх вынікаў.

Мала хто спыняецца, каб падумаць і паспрабаваць
.зраумець, што можа прапанаваць жыццё

* * *

Мы павінны працаваць над тым, каб пабудаваць
унутраныя будынкi мудрасці ў садах міру, якія квітнеюць
і ззяюць незлічонымі кветкамі цудоўных духоўных
цнотаў

* * *

Унутраная гармонія — багатая крыніца сілы і
генеруе аднаўляльную энергію

* * *

Гледзячы на жыццё, разумееш, што поспех — гэта
нялёгкая справа. Жыццё часта бывае суровым і
няўмольным, і мы павінны змагацца, каб зарабіць на
жыццё. Падумайце пра намаганні, неабходныя для
падтрымання здароўя вашага цела і захавання яго без
хвароб! Нават калі вы дасягнеце поспеху, гэты поспех
часовы. Цела — няхай ваша жыццё будзе доўгай
даўжынёй — у рэшце рэшт будзе пахавана.
Неабходнасць дыктуе барацьбу з шматлікімі сіламі, як
унутранымі, так і знешнімі, каб дасягнуць жаданага
поспеху. Гэтыя сілы нястомна працуюць, каб пазбавіць
.вас любых сапраўды значных дасягненняў

* * *

Старайцеся захоўваць спакой пры любых абставінах
і хай зерне вашага спакою квітнее радасцю і
.задаволенымі ўсмешкамі

* * *

Нават найвялікшыя святыя не дасягаюць поўнага
збаўлення, калі не падзяляюць свой поспех — свой
духоўны вопыт і вышэйшыя веды — з іншымі,
дапамагаючы ім дасягнуць духоўнага разумення. Вось
чаму тыя, хто дасягнуў такіх этапаў і такіх станаў,
імкнуцца падзяліцца разуменнем з тымі, хто ў ім мае
патрэбу. Калі вы жадаеце сапраўднага поспеху, вы не

толькі забяспечыце сваё ўласнае шчасце, але і шчасце
.іншых

* * *

Кожны, хто мае розум, можа зарабіць грошы, але
калі ў іх сэрцы ёсць любоў, яны ніколі не будуць
выкарыстоўваць гэтыя грошы ў карыслівых мэтах;
наадварот, яны падзяляцца імі з іншымі. Грошы — гэта
праклён і няшчасце ў руках эгаістаў і скупых, і
дабраславенне і дар у руках тых, хто мае добрае сэрца
.і шчодрую душу

* * *

Хтосьці можа вырашыць маўчаць на працягу доўгага
часу, адмаўляючыся размаўляць са сваёй сям'ёй. Хоць
гэты чалавек можа дасягнуць пэўнай ступені ўнутранага
спакою, яго паводзіны эгаістычныя і шкодзяць шчасцю
яго сям'і. Яго нельга лічыць сапраўды паспяховым, калі
яго блізкія таксама не атрымліваюць карысці ад яго
дасягненняў. Падобным чынам, дасягненне
матэрыяльнага поспеху — гэта не толькі наша права
атрымліваць асалоду ад дабрабыту; гэта таксама
прадугледжвае нашу маральную адказнасць перад
іншымі, каб дапамагчы ім палепшыць свае фінансавыя і
.жыццёвыя ўмовы

* * *

Я абаронены сценамі свайго чыстага сумлення. Я
спаліў цёмнае мінулае і хвалюся толькі пра сённяшні
.дзень

* * *

Сёння я разумею, што я адзіны са святлом
найвялікшага дабра і што я маяк для тых, хто змагаецца
.з хвалямі мора смутку

* * *

У людзей розныя погляды і тэорыі адносна поспеху ў
залежнасці ад іх жыццёвых амбіцый. Нярэдка можна
пачуць, як некаторыя людзі атаясамліваюць поспех з

крадзяжом, кажучы нешта накшталт: «Ён быў паспяховым злодзеям!» Гэта падкрэслівае, што поспех ва ўсіх яго формах і разнавіднасцях жаданы і імкнучыся .да яго. Аднак наш поспех не павінен шкодзіць іншым

Існуе яшчэ адзін крытэрыў поспеху: калі мы здольныя дасягнуць гарманічных і карысных вынікаў для сябе, мы павінны таксама ўключыць у свой поспех іншых .і падзяліцца з імі яго пладамі

Поспех азначае задаволенасць і задавальненне чалавека ад свайго асяроддзя. Сапраўдны поспех — гэта вынік дзеянняў, заснаваных на прынцыпах праведнасці, і ён ахоплівае шчасце і дабрабыт іншых як неад'емную частку ўласнага шчасця. Калі мы ўжывем гэты прынцып да нашага матэрыяльнага, інтэлектуальнага, маральнага і духоўнага жыцця, мы атрымаем поўнае і .ўсебаковае вызначэнне поспеху

* * *

Тут, у гэтым абмежаваным свеце, мы ўспрымаем даўжыню, шырыню і шчыльнасць, але ёсць іншы ўзровень, дзе вымярэнняў не існуе; усё яснае і празрыстае — усё ёсць свядомасць і ўспрыманне. Пачуццё смаку — гэта ўспрыманне, як і нюх. Нашы пачуцці, думкі і целы — гэта станы свядомасці. Гэтак жа, як мы можам бачыць, чуць, адчуваць пах, смак і дакранацца ў снах, так і на гэтым больш высокім узроўні мы адчуваем усе гэтыя адчуванні праз чыстую .свядомасць

* * *

Госпадзе, дай нам радасць, адчуваючы Тваю блізкасць, вызвалі нас ад путаў жаданняў і дай нам унутраную радасць, на якую не ўплываюць жыццёвыя .перажыванні і яго зменлівыя падзеі

* * *

Калі наш розум знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшымі
ўспрыманнямі, у нас прачынаецца духоўная свядомасць,
.і мы адчуваем дзіўныя цуды боскай мудрасці і любові

* * *

Калі мы любім Бога цалкам і звяртаемся да Яго ўсімі
сваімі думкамі і сэрцамі, мы будзем адчуваць сябе блізка
да Яго і выявім, што Ён — найвялікшая прыстань бяспекі
.ў жыцці

* * *

У, здавалася б, пустым, велізарным прасторзе
космасу існуе касмічная сувязь і вечнае жыццё, якое
аб'ядноўвае нас з усімі жывымі і нежывымі рэчамі ў
Сусвеце — хваля найвышэйшага жыцця, якая працякае
праз усё існаванне. Вечнасць — наш сапраўдны дом і
пастаяннае месца жыхарства, а наша існаванне ў гэтых
целах часовае, як кароткі перадышка для каравана, які
.падарожнічае па пустыні

* * *

Калі мы ўзгадняем сябе з творчымі сіламі духу, мы
злучымся з універсальным і бясконцым розумам,
здольным кіраваць намі і вырашаць нашы праблемы.
Творчая сіла будзе бесперапынна цячы да нас з
найвялікшай крыніцы нашага быцця, дазваляючы нам
дасягнуць творчага поспеху ў любой сферы нашай
.дзеянасці

* * *

Каханне расце і квітнее ў атмасферы даверу,
талерантнасці і ўзаемнай павагі

* * *

Дабраславі нас, Госпадзе, святлом чыстых думак і
добрых звычак, каб, калі нас ахопіць цемра дрэнных
звычак і збоеных думак, яна адразу ж развеялася. І
дапамажы нам любіць Цябе такой глыбокай любоўю, каб
ні матэрыяльныя ілюзіі, ні свецкія спакусы не маглі
.апанаваць нас ці завалодаць нашымі розумаі і сэрцамі

* * *

Рэчы, якія лёгка атрымаць, рэдка бываюць каштоўнымі. Мы ведаем гэта, вывучаючы жыццё вялікіх мужчын і жанчын і тое, як яны дасягнулі вялікіх поспехаў, развіваючы свае таленты, выконваючы свае абавязкі, умацоўваючы свае маральныя каштоўнасці, глыбока вывучаючы і пазбягаючы эгаізму. Вынікі, якіх яны дасягнулі, і дасягненні, якіх яны дасягнулі, былі невымерна большымі, чым намаганні, якія яны прыклалі

* * *

Сапраўдная свабода заключаецца ў свабодзе выбару, якая кіруецца мудрасцю і падмацоўваецца разуменнем, правільнасцю і цвёрдай воляй

* * *

Калі вы абуджаеце сваю волю, рашучасць і свядомае распазнаванне, нябачныя сілы вызваляюцца з вышэйшай свядомасці — праз пранікліваць душы — каб дапамагчы вам і асвятліць шляхі, якія вядуць да псіхалагічнага камфорту і шчасця, з Божай дапамогай

* * *

Чалавек павінен адкрыць каналы душы ўласнымі намаганнямі. Ніхто добраахвотна не выбірае пакуты і няшчасце замест міру і шчасця. Невуцтва — гэта карань пакут і перашкода, якую трэба выдаліць і ліквідаваць.

Невуцтва — гэта шкоднае пустазелле, глыбока ўкаранёнае, якое расце ў садзе чалавецтва, выцясняючы добрыя і карысныя расліны. Невуцтва трэба пераадольваць непакіснай воляй і рашучасцю. Глеба розуму павінна быць узарана з дакладнай разумовай засяроджанасцю [на пазітыве], а добрае насенне паліта вадой веры. Калі заззяюць жыццёва важныя і цёплыя прамяні любові, насенне дабрыні вырасце і пераможа пустазелле і траву-паразіт, бо цемра не можа існаваць у прысутнасці святла

* * *

Задавальненні ад матэрыяльных рэчаў цьмянеюць і
знікаюць, але боская радасць ніколі не згасе. Гэта
.боскае шчасце бясконцае і неапісальнае

* * *

Мы ніколі не павінны выкарыстоўваць памылковыя
метады для дасягнення шчасця, а таксама не павінны
адмаўляцца ад спакою і духоўнага багацця, якія мы
маем у сабе, у пагоні за ілюзорным камфортам і
бліскучым жыццём, якое можа быць пастаўлена перад
намі пякельнымі дзеяннямі і паводзінамі з разбуральнымі
.наступствамі

* * *

Спакой — найлепшая камера для захавання боскай
прысутнасці. Праз аб'екты чыстага і дакладна
сфакусаванага спакою благаслаўлены вобраз з'явіцца з
.ідэальнай яснасцю

* * *

Насамрэч, уся мудрасць знаходзіцца ўнутры вас
саміх, і ўсё, што вам трэба, гэта свядома ўсвядоміць яе

* * *

Задавальненне заключаецца ў самаўдасканаленні,
каб іншыя шукалі цябе, а не ты іх. Каханне і сяброўства
павінны давацца без чаканняў ці патрабаванняў узамен,
бо чаканне спараджае крыўду і горыч. Нават імкнучыся
да самаўдасканалення, чалавек павінен стаяць адзін, у
бяспецы і спакоі ў крэпасці сваіх цнотаў і ўласнай
.годнасці

* * *

Няхай вадаспады радасці і аптымізму заўсёды
цякуць з майго сэрца, і няхай іх асвятляюць пыскі
кранаюць усіх, каго я сустракаю

* * *

Духоўная радасць нараджае ў душы жаданне
дапамагаць іншым ва ўсім і развівае здольнасць цаніць
вытанчаныя маральныя задавальненні, якія вядуць да

шчасця, тым самым памяншаючы схільнасць да грубых
.задавальненняў

* * *

Якой бы малой ні была ваша роля, яна застаецца
гэтак жа важнай, як і найвялікшыя ролі, з пункту
гледжання ўкладу ў поспех касмічнай п'есы, якую душы
.выконваюць на сцэне жыцця

* * *

Універсальная свядомасць — гэта абсалютная,
бясконца свядомасць, якая пастаянна абнаўляе сябе і
невывучаная ў сваёй творчасці, і праз вас яна спрабуе
.выказаць свой унікальны аспект

* * *

Калі ты хоць раз адчуеш смак боскай любові, ты
ніколі ад яе не адмовішся, бо няма нічога падобнага да
.яе ва ўсім Сусвеце

* * *

Тыя, хто ведае Бога, дасягнулі вельмі высокіх
духоўных узроўняў, настолькі, што яны не
задавальваюцца простымі духоўнымі парадамі
грэшнікам, але могуць — з ласкай і дапамогай Божай —
надаць ім духоўную сілу, якая вызваляе іх ад
.наступстваў іх грахоўных учынкаў

* * *

Усе добрыя і злыя ўчынкі знаходзяцца ў клетках
мозгу і праяўляюцца як дабрадзейныя або злыя звычкі ці
схільнасці ў думках. Чалавек, які пакутуе ад шкодных
звычак з-за таго, што клеткі яго мозгу зараджаны сілай
гэтых звычак, можа вызваліцца праз сілу волі,
медытацыю, шчырую малітву і пастаяннае пазітыўнае
сцвярджанне, пакуль усе яго непажаданыя звычкі не
ператворацца ў дабрадзейныя звычкі міру і спакою. Гэта
адбываецца, калі правільна накіраваная жыццёвая сіла
працуе над тым, каб змяніць ананімную прыроду

клетак мозгу, каб гэтыя клеткі напаўняліся ўсім добрым,
.дабрадзейным і прыгожым

* * *

Разуменне — гэта ўнутранае вока, бачанне душы і
тэлескоп сэрца. Гэта баланс паміж спакоем розуму і
.чысцінёй сумлення

* * *

Кожны дзень мы бачым розныя сцэны, і кожны дзень
прыносіць новы ўрок, які трэба засвоіць. Чакаецца, што
чалавек засвоіць урок, засяродзіўшыся на канчатковай
мэце свайго існавання: распазнаць крыніцу свайго
.быцця і аснову свайго жыцця

Давайце пастараемся забыць пра мінулыя пакуты і
пастановім не зацыклівацца на іх. З непахіснай
рашучасцю і актыўнай воляй давайце абнавім сваё
жыццё, узмацнім свае поспехі і будзем выходзіць у сабе
.добрыя звычкі і высакародныя якасці

Бог — мая сіла, і я не веру ні ў якую іншую сілу
Змагайцеся ў жыццёвых бітвах і ідзіце да канца,
ніколі не здаючыся. Ніколі не кажыце: «Я не магу знайсці
шлях, таму перастану спрабаваць». Прасіце парады, калі
вы зрабілі памылкі, але ніколі не спыняйце спробы.

Многія прымаюць паразу, сутыкаючыся з перашкодамі.

Тыя, хто церпіць няўдачу, павінны мець зносіны з
паспяховымі людзьмі, а не з няўдачнікамі. Будзьце
поўныя рашучасці дасягнуць поспеху; няхай гэта будзе
.вашай жыццёвай філасофіяй

Кожны дзень мы павінны ўмацоўваць сваю фізічную
сілу, павялічваць сваю разумовую сілу і пазнаваць сваё
сапраўднае "я" праз медытацыю, здаровае мысленне і
пазітыўную, прадуктыўную працу, якая прыносіць
.карысць целу, розуму і духу разам

Калі вы хочаце выпрацаваць добрую звычку або
пазбавіцца ад дрэннай, засяродзьцеся на клетках мозгу,
дзе знаходзяцца механізмы розных звычак. Каб

выпрацаваць добрую звычку, спачатку сядзьце ціха і
.памедытуйце, шукаючы боскага кіраўніцтва
Сканцэнтруйце сваю ўвагу на цэнтры сілы волі ў лбе,
паміж бровамі, і цвёрда замацуйце звычку, якую вы
хоцаце прышчапіць сабе. Калі вы хоцаце пазбавіцца ад
шкодных звычак, таксама сканцэнтруйце сваю ўвагу на
цэнтры сілы волі і цвёрда замацуйце, што ўсе
.паглыбленні, дзе гэтыя звычкі ўкараніліся, сціраюцца
З дапамогай канцэнтрацыі і сілы волі вы можаце
сцерці нават глыбокія барозны ад старых укаранёных
звычак

Паўтарайце сабе зноў і зноў, што ў вас ёсць сіла
волі, каб выкараніць шкодныя звычкі са свайго мозгу.
Лепшы час для гэтай афірмацыі — ранняя раніца, калі
ваша сіла волі і канцэнтрацыя знаходзяцца на піку.
Працягвайце паўтараць сабе, што вы вольныя ад усіх
дыктатаў, і аднойчы вы выявіце — з Божай дапамогай —
што сапраўды вызваліліся ад звычкі, ад якой хоцаце
.пазбавіцца

Чаго б вы ні баяліся, выкіньце гэта са сваіх думак і
пакіньце гэта Богу. Умацуйце сваю веру ў Бога і верце,
што Ён можа вам дапамагчы, і ведайце, што многія
.пакуты вынікаюць з трывогі і хвалявання
Чаму вы павінны пакутаваць зараз, калі тое, чаго вы
баіцеся, яшчэ не адбылося? Паколькі большасць нашых
праблем выклікана страхам, калі мы прыбярэм страх са
свайго жыцця, мы адчуем сябе свабоднымі, і
.выздараўленне наступіць імгненна

Кожную ноч, перад тым, як легчы спаць,
сцвярджайце сабе, што Бог з вамі, абараняе вас і назірае
за вамі. Уявіце сабе Яго ахоўнае святло, якое акружае
.вас з усіх бакоў, і вы адчуеце Яго цудоўную абарону

У гэтай касмічнай п'есе людзі ўсіх рас разыгрываюць
.драму жыцця на сцэне часу

Мы павінны разумець сэнс жыцця, не
зацыкліваючыся на сваіх часовых ролях і не
засяроджваючыся на іх. Наша разуменне жыцця часта
скажонае і памылковае, таму што мы глядзім на яго
вачыма эгаізму і абмежаванай перспектывы; калі б мы
глядзелі вачыма духу, мы б убачылі рэчы зусім з іншага
.пункту гледжання

Калі мы адкрываем вока мудрасці, мы бачым
усеабдымнае святло Бога, і ў гэтым святле мы
ўспрымаем сваю духоўную прыроду, якая з'яўляецца
адлюстраваннем прыроды ўніверсальнай свядомасці,
.што пранізвае ўсе часціцы і часткі Сусвету
Духоўныя ісціны акружаюць нас, стукаючы ў дзверы
нашых заплюшчаных вачэй, заклікаючы бачыць святло
замест цемры, дзейнічаць з мудрасцю, а не з невуцтвам,
напаўняць нашы сэрцы любоўю, а не нянавісцю, і
супрацоўнічаць у стварэнні міру і прынясенні багацця і
бяспекі ў наш свет. Калі мы зробім гэта, невуцтва знікне,
знікнуць свецкія адрозненні, мы ўбачым адзінства ў
.разнастайнасці і будзем больш у гармоніі з боскай воляй
Нашы адносіны з Богам не халодныя ці без любові,
як паміж працадаўцам і супрацоўнікам. Мы — Яго дзеці, і
Ён пастаянна клапаціцца пра нас; Ён заўсёды слухае
нас. Мы — неад'емная частка Яго быцця, і нашы
адносіны з Ім жывыя і яркія. Ён даў нам невычэрпнае
багацце любові, разумення, праніклівасці, добрай волі і
духоўнай сілы, але большасць з нас змарнавала гэтае
.багацце ні на што
Бог хоча, каб мы жылі ў бяспецы, міры і сяброўскім
супрацоўніцтве, як належыць членам высакароднай і
любячай сям'і, але прагнасць і эгаістычныя разлікі
прараслі і ўкараніліся ў душах людзей і выклікалі падзел
.у сям'і

Бог хоча, каб мы былі гаспадарамі, але мы самі
вырашылі быць рабамі. Чалавецтва далёка адышло ад
свайго нябеснага дому і страціла ўнутраны рай
адчування блізкасці да Бога і блізкасці да нас, і яно не
змога вярнуць гэты рай без асабістых намаганняў. Бог
стварыў нас па Свайму вобразу, але гэтая праўда
.выслізнула з нашых розумаў

Мы паддаліся ілюзіі, што наш лёс — гэта цяжкасці, а
наш лёс — знішчэнне, і мы павінны разарваць заслону
ілюзіі кінжалам мудрасці, каб убачыць светлую праўду
.за заслонай

Бог адорваў мяне шчасцем на працягу ўсіх гэтых
доўгіх гадоў майго жыцця. Незалежна ад таго, бачаць
людзі ўсмішку задавальнення на маім твары ці не,
боская радасць заўсёды са мной і ніколі не пакідае мяне.
Вялікая рака асалоды няспынна цячэ пад пяском маёй
свядомасці і вырываецца, як благаслаўлёныя крыніцы,
.што паліваюць сады майго жыцця

Ні раптоўныя жыццёвыя ўзрушэнні не парушаюць
майго спакою, ні прывід смерці не можа адабраць
.духоўнага шчасця, якое я адчуваю

Было цяжка зрабіць гэты стан пастаянным і
нязменным, але плады духу, якімі я цяпер карыстаюся і
дзялюся з іншымі, вартыя ўсіх намаганняў, якія я ўклаў у
.гэта

Я думаю і дзейнічаю, кіруючыся боскім духам. Грошы
ніколі не былі маёй мэтай у жыцці, а хутчэй служэнне
маім братам і сёстрам па чалавецтве. Таму Бог адчыніў
мне шмат дзвярэй добра, каб я мог падтрымліваць сябе і
выконваць сваю місію. І кожны раз, калі мне патрэбна
.дапамога, Бог неадкладна яе дае

Маё адзінае жаданне — служыць табе, і таму я тут
Божая сіла дзейнічае і ў вашым жыцці. Вы адчуеце
гэтую праўду на сабе, калі ваша вера ўмацуецца і вы

зразумееце, што сапраўднае багацце паходзіць не ад
.матэрыяльнага поспеху, а ад Усявышняга
Кожная хвіліна, праведзеная з Богам, будзе вам на
карысць, і ўсё, што вы зробіце з любові і каб дагадзіць
.Богу, будзе запісана для вас у вечных летапісах
Адыдзіце ў адзіноту сваіх глыбокіх думак і
атрымлівайце асалоду ад спакою, які выцякае з фантана
цішыні

Калі мы сеем добрыя ўчынкі, мы пажынаем радасць і
дабраславенне, а калі мы сеем дрэнныя ўчынкі, мы
.пажынаем розныя тыпы і ступені крызісаў і праблем
Кожны добры ўчынак падобны да кіркі, якой мы
капаемся ў глебе свядомасці, каб адкрыць крыніцу
боскай радасці

Навучыцеся агунацца ў мора самааналізу і
даследаванняў, няхай гэта будзе звязана з добрымі
кнігамі, верай, праблемамі, філасофіяй ці ўнутранай
радасцю, усведамляючы, што звычайная [сузіральная]
.адзінота — гэта цана сапраўднага шчасця
Нягледзячы на тое, што жыццё здаецца
непрадказальным, капрызным і таямнічым, поўным
сумневаў і ўсялякіх праблем і ўзрушэнняў, мы застаемся
пад пастаяннай абаронай Бога. Мы не павінны
перабольшваць ці губляць самавалоданне перад
абліччам падзей, бо калі мы дазваляем паніцы апанаваць
намі, мы даем уладу злу і паглыбляем яго карані, якія
.растуць і квітнеюць на глебе страху і трывогі
Кожны вечар пытайцеся ў сябе: колькі часу вы
правялі з Богам, колькі вы разважалі, колькі вы
дасягнулі, колькі вы зрабілі для іншых і наколькі вы
?кантралявалі свае жаданні

Нам не варта спадзявацца знайсці трывалае шчасце
і спакой у жыццёвых выпрабаваннях; хутчэй, мы павінны
шукаць і адкрываць іх у сабе. Тады, якія б перажыванні
мы ні перажывалі, мы будзем спраўляцца з імі гэтак жа,

як мы глядзім чужыя перажыванні ў фільме, няхай гэта
.будзе прыемна ці балюча

Чалавек можа ператварыць усе свае перажыванні ў
балючыя, няшчасныя выпрабаванні, калі дазволіць гэта
свайму розуму. Ён можа мець добрае здароўе, але не
ўмець ацаніць яго каштоўнасць. Але калі ён захварэе, ён
упакорыцца і ацэніць дабраславенне дабрабыту. Мы
павінны прызнаваць Божую ласку і дзякаваць Яму за
дабраславенні, якія Ён нам дае, не чакаючы
неспрыяльных абставін, каб зрабіць нас удзячнымі і
.прызнаць Яго ласку

Жыццё павінна быць спалучэннем роздуму і
дзеяння. Калі чалавек губляе псіхалагічную раўнавагу,
ён становіцца ўразлівым перад націскам клопатаў, хмар
смутку і пакут болю. А калі ён спрабуе парушыць законы
здароўя, дабрабыту і мудрасці, ён непазбежна будзе
.пакутаваць ад хваробы, беднасці і невуцтва
Мы павінны захоўваць чыстыя намеры, чыстыя
матывы і дзейнічаць так, каб гэта прыносіла нам
душэўны спакой, і не дазваляць жыццёвым абставінам
.парушаць наш спакой і разбураць наша шчасце

Сумныя сэрцы і разбітыя думкі вабяць мяне,
незалежна ад таго, як далёка яны знаходзяцца
Пашырыце межы вашага зіхатлівага царства любові,
паступова ўключыўшы ў яго сваю сям'ю, сваіх суседзяў,
сваю супольнасць, сваю краіну і ўсе свядомыя краіны і
.стварэнні

Мы таксама павінны ўмацаваць свой інтэлект і
адкінуць цяжар інтэлектуальнай і маральнай слабасці,
атрыманай у спадчыну з гадоў і пакаленняў. Гэтыя
прымешкі павінны быць спалены ў агні абноўленай
рашучасці і прадуктыўных дзеянняў. З дапамогай такога

канструктыўнага падыходу сапраўды адданы чалавек
.можа дасягнуць гарызонтаў вызвалення і свабоды
Актыўуйце бясконцую сілу ўнутры сябе, каб вы маглі
сыграць сваю прэстыжную ролю на жыццёвай сцэне
Як толькі чалавек пачынае пакланяцца маёмасці,
грошам, славе ці чаму-небудзь яшчэ, акрамя Бога,
няшчасце становіцца яго доляй. Тыя, хто засяроджвае
ўсю сваю ўвагу на гэтых рэчах, на самой справе
пакланяюцца ім, і таму яны не набліжаюцца да Бога, а
хутчэй аддаляюцца ад Яго. Але тыя, хто разважае пра
Бога, медытуе пра Яго і мае зносіны з Ім у сваіх сэрцах,
набліжаюцца да Яго і адчуваюць унутраную радасць у
.сваёй ціхай еднасці з Ім
Толькі Бог здольны ажыццявіць чалавечыя мары і
надзеі на трывалае шчасце. Таму нішто не павінна
.займаць месца Бога ў сэрцы
Існуюць святыя сімвалы, якія могуць дапамагчы
шукальніку ўспомніць Бога і наблізіцца да Яго. Аднак,
калі чалавек пачне пакланяцца гэтым сімвалам, іх шкода
перавысіць карысць. Пакланенне павінна быць
накіравана толькі да Бога, бо нішто іншае не
.заслугоўвае пакланення
Якой бы ні была прырода рытуальнага пакланення,
яно прымальнае для Бога, пакуль вернік выконвае яго з
духоўным усведамленнем і імкненнем да Яго. Аднак
многія людзі не разумеюць сутнасці пакланення, і іх
думкі і сэрцы адцягваюцца ад Бога да рытуалаў, таму
яны не атрымліваюць вялікай карысці ад свайго
.пакланення
Сапраўдныя вернікі не дазваляюць сваёй свядомасці
абмяжоўвацца якім-небудзь вобразам ці формай, але
яны з найглыбейшай любоўю і поўнай увагай
засяроджваюцца на боскім духу, які стаіць за ўсімі
.вобразамі і формамі

Бог абсалютны і бясконцы, і ніякі вобраз ці статуя не
могуць Яго ўтрымліваць

Можна сказаць, што Бог праяўляе сябе ў кожным,
хто шчыра любіць Яго і знаходзіцца ў гармоніі з Ём, таму
што Ён прысутнічае ўсюды і таму прысутнічае ў кожным.

Аднак не кожны мае здольнасць праяўляць боскую
прысутнасць. Сонца аднолькава свеціць як на вугаль,
так і на алмаз, але алмаз прымае і адлюстроўвае
.сонечнае святло, у той час як вугаль не можа

Падобным чынам, усе людзі пагружаныя ў Божае
святло, але толькі некаторыя здольныя прыняць гэтае
святло і адлюстраваць яго ў сваіх думках і дзеяннях. Для
гэтага яны павінны ачысціць сябе праз медытацыю і
.выкананне боскіх вучэнняў і заповедзяў

Калі мы вымаўляем імя Бога, мы павінны глыбока і
шчыра ўсведамляць, што мы кажам. Калі б вы маглі
зазірнуць у думкі людзей падчас малітвы, вы б выявілі,
што большасць думае пра ўсё, акрамя Бога, нават калі
яны вымаўляюць Яго імя! Такая малітва бесплённая і
.нікчэмная

Калі мы молімся, нам варта імкнуцца засяродзіць усе
свае думкі на Богу, а не проста паўтараць Яго
благаслаўлёнае імя, дазваляючы сваім думкам блукаць.

Адна з маіх цётак чытала свае малітвы на малітоўных
пацерках, якія рэдка выпадалі з яе рук. Але аднойчы яна
прызналася мне, што, нягледзячы на тое, што яна
практыкавала гэтую малітоўную звычку на працягу
сарака гадоў, Бог не адказаў на яе малітвы. Нядзіўна! Яе
.«малітвы» былі не больш чым нервовай звычай

Калі мы молімся, мы павінны думаць толькі пра Бога.

Мы павінны імкнуцца быць шчырымі ў сваім пакланенні і
адданымі ў сваіх малітвах. Выкарыстанне малітоўных
пацерак і пастаяннае закліканне імя Бога цалкам
прымальныя, калі практыка ідзе ад сэрца і
падмацоўваецца шчырасцю і сканцэнтраваным розумам.

Аднак з часам гэтая практыка можа стаць
.аўтаматычнай

Мы павінны шаптаць імя Бога ў сваіх сэрцах з тугой і
боскай любоўю; гэта сапраўднае пакланенне, якое
кранае сэрца Бога. Вымаўляць імя Бога з халоднасцю і
блукаючым розумам — гэта блузнерства і непавага. Калі
чалавек моліцца, яго сэрца і розум павінны быць
.напоўненыя любоўю да Бога
О Госпадзе, Ты — боская Палярная Зорка, якая кіруе
мае блукаючыя думкі ў бурлівым моры выпрабаванняў і
.нягод

Практыкаванне канцэнтрацыі розуму праз
вышэйшыя ёгічныя практыкаванні дапамагае наблізіцца
да Бога, найвышэйшай крыніцы славы і велічы, гэтак жа,
.як гэта дапамагае думаць пра Бога і мець зносіны з Ім
Важна прысвячаць адзін дзень на тыдзень духоўным
рэкалекцыям (калі гэта магчыма) для разважанняў пра
Бога і для таго, каб адчуць спакой, мір і ўнутраны
спакой. Час, праведзены такім чынам, стане
заспакаяльным бальзамам ад праблем і трывог, з якімі
.вы сутыкнецеся на працягу астатняй часткі тыдня
Кожнаму трэба праводзіць адзін дзень на тыдзень у
адзіноце або «духоўным рэкалекцыі», каб загаіць свае
эмацыйныя раны і боль. Калі гэты дзень стане днём
спакою, радасці і задавальнення, вы будзеце з
.нецяргпеннем чакаць яго тыдзень за тыднем
Адзінота — гэта цана велічы. Вы будзеце здзіўлены
цудоўнымі вынікамі, якія будуць дасягнуты для вашага
розуму, цела і душы праз гэты духоўны рэтрыт і сувязь з
вашым духам і з Богам. Калі вы імкнецеся да
сапраўднага шчасця, вы павінны акунуцца ў акіян
боскага спакою ранняй раніцай пасля абуджэння, а
.таксама перад сном увечары
Індыйскія мудрацы раяць не толькі адзін дзень
адасобленасці, але і падкрэсліваюць неабходнасць ціхай

медытацыі на працягу чатырох пэўных гадзін кожны дзень. На світанні, перад тым, як устаць і сустрэцца з кім-небудзь, варта атрымліваць асалоду ад спакою і пачуцця міру. У поўдзень варта супакоіць розум перад абедам і зноў атрымаць асалоду ад перыяду спакою перад вячэрай. Нарэшце, перад тым, як легчы спаць .увечары, варта зноў увайсці ў стан спакою
Тыя, хто старанна захоўвае цішыню падчас адзіноты

і на працягу гэтых чатырох штодзённых перыядаў, абавязкова адчуюць гармонію з Богам. Тыя, хто не можа захоўваць усе гэтыя перыяды, павінны прысвяціць гэтаму хаця б ранішнія і вячэрнія гадзіны. Робячы гэта, іх жыццё зменіцца да лепшага, і яны адчуюць сапраўднае .шчасце; вопыт — найлепшы доказ

Калі вы будзеце працягваць выпісваць і падпісваць чэкі, не ўносячы дастаткова сродкаў на свой банкаўскі рахунак, вашы грошы скончацца. Тое ж самае тычыцца і вашага жыцця. Без рэгулярных унёскаў спакою на ваш рахунак жыцця ваша энергія вычарпаецца, ваш спакой знікне, а ваша шчасце выпарыцца. Карацей кажучы, вы ў рэшце рэшт пацерпіце ад эмацыйнага, псіхічнага, фізічнага і духоўнага банкруцтва. Але глыбокае штодзённае разважанне пра Бога папоўніць ваш .эмацыйны рахунак

Набожны шукальнік штодня медытуе, размаўляючы з Богам з усёй любоўю і тугой свайго сэрца, молячы Яго адкрыцца. Калі вы любіце Бога і прагнеце адчуць Яго прысутнасць, вы павінны пагрузіць свой розум і цела ў Яго спакой, і жыццё ўсміхнецца вам, а вашы справы .палепшацца ў многіх адносінах

Спакойны чалавек рэдка памыляецца і дамагаецца поспеху там, дзе тысячы іншых церпяць няўдачу
Тыя, хто не думае пра Бога і не клапаціцца пра Яго, упадаюць у дэпрэсію і няшчасце. Яны становяцца .раздражняльнымі і ператвараюцца ў хадзячыя машыны

Сонца мудрасці і спакою ўзыхдзе на небе спакою і
будзе ахінаць вашу істоту сваімі гаючымі праменьнямі,
пакуль вы будзеце прыкладаць духоўныя намаганні і
.аддаваць Богу першае месца ў сваім сэрцы
Адзін месяц свеціць ярчай за ўсе зоркі разам узятых.

Сонца, якое здаецца маленькім, рассеівае цемру з
прасторы, у мільёны разоў большай за яго самога.
Падобным чынам, добры чалавек, проста існаваючы ў
свеце, выпраменьвае вібрацыі, якія супрацьдзейнічаюць
і нейтралізуюць вялікую колькасць вібрацый, якія
.выпраменьваюць злыя людзі

Дзень роздуму павінен быць таксама днём
псіхічнага і фізічнага адпачынку і культывавання
ўнутранага спакою. Любая дзейнасць, якая прыносіць
мудрасць і спакой, з'яўляецца благаслаўленай
.дзейнасцю ў гэты дзень

Што да павагі да бацькоў, то святыя кнігі
рэкамендуюць добра ставіцца да іх: «Шануй бацьку
.«твайго і маці твайго» і «Будзь добры да бацькоў
Бацькоў трэба шанаваць як прадстаўнікоў Бога, які
даў ім дар стварэння чалавецтва. Маці — увасабленне
чыстай любові Бога, бо любячая маці даруе там, дзе
ніхто іншы не даруе. Бацька — праява мудрасці Бога і
.абаронца Яго дзяцей

Нельга любіць бацьку і маці асобна ад Бога, але як
выраз Яго ахоўнай і мудрай любові Найвышэйшы боскі
дух становіцца і бацькам, і маці, каб дапамагчы дзіцяці;
.таму яго трэба шанаваць у бацьках

Святое Пісанне таксама раіць нам не забіваць дзеля
забойства, бо тады чалавек становіцца забойцам.
Чалавек не павінен пазбаўляць жыцця іншага чалавека ў
момант моцных эмоцый. Аднак, калі блізкія знаходзяцца
пад пагрозай, трэба змагацца, каб абараніць тых, каго
Бог даверыў яму, бо гэта святы абавязак абараняць сваю
.сям'ю і краіну

Што да забароны на пералюб, ідэальнай мэтай
сэксуальнага саюза павінна быць нараджэнне дзяцей,
створаных па вобразу Божаму, і выраз чыстага кахання,
якое адчуваюць муж і жонка, што бачаць Бога адзін у
адным. Тыя, хто жыве выключна на фізічным узроўні, не
зважаючы на сапраўднае каханне ці вышэйшую мэту,
для якой было створана сэксуальнае жаданне,
здзяйсняюць пералюб згодна з гэтай заповеддзю. У
гэтым выпадку яны нічым не адрозніваюцца ад жывёл,
якія задавальняюць свае сэксуальныя патрэбы, а потым
.ідуць сваім шляхам

Бог стварыў гэты творчы імпульс у мужчынах і
жанчынах, каб нараджаць дзяцей і выказваць
сапраўднае ўзаемнае каханне ў шлюбным жыцці, і яго
нельга злоўжываць іншым чынам, а хутчэй ператвараць
.у святую дзейнасць і веды

Калі вы зможаце кантраляваць і размеркаваць
сэксуальную сілу ў сваёй істоце, вы зможаце развіць
выдатныя разумовыя здольнасці да пісьма, малявання
або раскрыцця схаваных талентаў у незлічоных іншых
.спосабах

І калі вы нарэшце зможаце кантраляваць і духоўна
трансфармаваць творчую дзейнасць, вы адчуеце вялікі
спакой, вялікую любоў і ўсё большую духоўную радасць
Святыя і духоўныя лідэры, якія духоўна змянілі сваю
сэксуальную актыўнасць, — гэта волаты, здольныя
здзяйсняць дзіўныя і ашаламляльныя падзвігі ў свеце і ў
.эзатэрычным пошуку ісціны

Такім чынам, найвышэйшае прымяненне
сэксуальнага цягі — гэта павышэнне яго сілы, гэта
значыць накіраванне яго энергіі на вышэйшую мэту, каб
праявіць мудрасць, высокія ідэалы і духоўныя
прынцыпы. Нельга атрымліваць задавальненне ад
сэксуальных думак або жадаць забароненага. Калі
дасягнуты такі самакантроль, чалавек будзе мець

цвярозае ўяўленне пра сэксуальны акт і яго вышэйшую
.мэту

Быць рабом сэксуальных спраў азначае страціць
здароўе, самакантроль і інтэлектуальны спакой, а
значыць, усе элементы шчасця, якія патрэбныя
.чалавеку

Святыя кнігі таксама заклікаюць нас не красці. Калі

б група з тысячы чалавек крада адзін у аднаго, у
кожнага было б 999 ворагаў. Таму нельга парушаць
правы іншых, а таксама захопліваць іх зямлю, мір,
каханне, годнасць або якія-небудзь іх матэрыяльныя ці
духоўныя рэчы. Калі вы не адчуваеце жадання ўзяць
тое, што не ваша, тое, што вам трэба або чаго вы
жадаеце, прыйдзе да вас. Крадзеж спачатку ўзнікае ў
розуме, калі чалавек пачынае зайздросціць іншым.

Насенне зласлівых жаданняў павінна быць выкарчавана
з розуму. Духоўны альтруізм — гэта шлях. Тады чалавек

натуральным чынам прыцягне багацце, і
дабраславенне пацячэ да яго з крыніц, якія ён ведае, і
крыніц, якія ён не ведае. Гэта бездакорны боскі закон.

Што тычыцца злодзеяў і эгаістаў, яны праводзяць сваё
жыццё, гонючыся за матэрыяльнымі дабротамі, заўсёды
гледзячы на тое, што маюць іншыя, нават калі іх
.уласныя скарбы перапоўнены золатам

Пакуль свет не адмовіцца ад матэрыяльнага эгаізму,

ён не зможа спазнаць шчасця

Шчасце прыходзіць толькі праз духоўнае
супрацоўніцтва. Яно прыходзіць, калі чалавек адчувае
патрэбы іншых як свае ўласныя і працуе для іншых, як
.той працуе для сябе

Яшчэ адна важная заповедзь — пазбягаць ілжывых

сведчанняў. Нанясенне шкоды каму-небудзь шляхам
скажэння праўды — яшчэ адзін спосаб падарваць
грамадскую згоду. Калі чалавек хоча, каб да яго
ставіліся добра, ён павінен адпаведна ставіцца да

іншых. Заўсёды трэба казаць праўду, але трэба
адрозніваць канстатацыю праўды ад простага
канстатацыі фактаў. Называць кагосьці кульгавым або
сляпым балюча і шкодна; трэба памятаць пра пачуцці
іншых і пазбягаць збянтэжыць іх. Падобным чынам,
раскрыццё праўды, якая здрадзіла б кагосьці без
высакароднай мэты, таксама няправільна. З іншага боку,
нельга хлусіць, каб пазбегнуць праўды; хутчэй, у пэўных
сітуацыях можна маўчаць, каб пазбегнуць
.збянтэжанасці або шкоды іншым

Трэба сцерагчыся зайздрасці, разбуральнай
хваробы, якая раз'ядае спакой душы. Чым больш чалавек
прагне таго, што належыць іншым, тым большым
становіцца яго няшчасце і пакуты. Зайздроснік жыве
неспакойным жыццём, ніколі не ведаючы смаку спакою.
Значна лепш для яго паважаць сябе, спадзявацца на
.сябе і шукаць унутранага духоўнага багацця
Годнасць і ўнутраная каштоўнасць чалавека значна
большыя за ўсё, чаго ён можа жадаць ці прагнуць
валодаць. Бог праяўляецца ў кожным чалавеку такім
чынам, якім ён не праяўляецца ні ў адной іншай істоце.
Іх твар не падобны ні на чый іншы, і іх душа не падобная
ні на чую іншую, бо ўнутры іх ляжыць найвялікшы скарб
.усяго стварэння, і гэты найвялікшы скарб — Бог
Мы хочам, каб наша жыццё ззяла і квітнела добрымі
справамі, было напоўнена радасцю і шчасцем і жыло
.вечна ў памяці тых, хто нас шануе

Калі чалавек мае правільную веру і дзейнічае
адпаведна, ён шчаслівейшы за тых, каму не хапае веры і
.хто не выконвае сваіх абавязкаў у жыццёвай бітве
Здаровая вера і праведныя дзеянні (падмацаваныя
высакароднымі матывамі і добрымі намерамі) заўсёды
прысутнічаюць там, дзе ёсць шчасце, і губляюцца там,
дзе шчасця няма. З гэтага можна зрабіць выснову, што

яны з'яўляюцца двума неабходнымі ўмовамі шчасця, якіх
немагчыма дасягнуць без іх. Тым, хто жадае шчасця,
трэба валодаць толькі гэтымі двума фундаментальнымі
элементамі, якія з'яўляюцца яго краевугольнымі
.каменямі і слупамі

Людзі не могуць кантраляваць, змяняць або сціраць
бясконцыя кампаненты Сусвету па сваім жаданні. Гэтыя
кампаненты складана пераплецены з тканінай
чалавечага жыцця, і людзі не могуць функцыянаваць
асобна ад іх. Аднак людзі могуць кантраляваць свой
розум, каб адаптавацца да гэтых кампанентаў і
.пазбегнуць шкоды ад іх

Нашы продкі былі шчаслівейшымі за нас не таму,
што валодалі большай колькасцю зямных рэчаў і
задавальненняў, чым мы цяпер, ці таму, што менш
сутыкаліся з жыццёвымі праблемамі, а таму, што
валодалі псіхалагічнай раўнавагай, якая давала ім
камфорт, спакой, задавальненне і, карацей кажучы,
.шчасце

Яны не залежалі ад знешніх абставін для свайго
шчасця і не паддаваліся знешнім умовам, якія маглі б
пазбавіць іх яго. Іх пачуцці камфорту, спакою, шчасця і
задавальнення былі натуральнымі, нармальнымі,
здоровымі і трывалымі. Мы таксама павінны развіваць
гэтыя пачуцці, калі хочам мець шчасце. А хто з нас
?гэтага не хоча

Лёс — гэта вынік мінулай свабоды волі або свабоды
выбару. Дзякуючы нашым мінулым практыкам свабоды
волі мы выклікалі і працягваем выклікаць на сябе лёс і
прызначэнне. Аднак мы не звязаны мінулым і не
абмежаваныя назаўжды наступствамі нашых дзеянняў.
Мы можам адмяніць тое, што пасеялі, і сцерці тое, што

напісалі, калі захочам і будзем імкнуцца выправіць свой
.курс і палепшыць якасць нашага ўраджаю
Калі мы выкаранім насенне ўчынкаў з балючымі
наступствамі і пасеем на іх месца насенне, больш
адпавядаючае прыродзе душы, мы абавязкова пажнем
плады шчасця з гэтага добрага насення, пасеянага ў
глебе душы. Мы павінны праяўляць свабодную волю
зараз, цяпер, а не заўтра, калі хочам дасягнуць
.большага шчасця або паменшыць пакуты і боль
Такім чынам, умовы шчасця ляжаць унутры
чалавека, і ўсё, што яму трэба зрабіць, гэта сур'ёзна
разабрацца з гэтым ураўненнем, якое не памыляецца, і
вынікі будуць на яго карысць, калі ён зробіць найлепшую
.ацэнку і справіцца з ёй
О Госпадзе, няхай маё існаванне напоўніцца Тваёй
жыццёвай сілай, маё сэрца — Тваёй суцяшальнай і
спагадлівай прысутнасцю, мой розум — Тваёй мудрасцю,
.а мая душа — Тваёй боскай свядомасцю
У глебе ваших сэрцаў растуць насенне кахання.
Палівайце гэтае насенне водамі ўсеагульнай любові і
.ўсеагульнага спачування
Магутнасць розуму неабмежаваная, і, адпаведна,
калі вы дастаткова глыбока падумаеце пра любую тэму,
вы атрымаеце адказ на любое пытанне, звязанае з гэтай
.тэмай
Калі чалавек прысвячае ўсю сваю працу і дзейнасць
служэнню іншым і выконвае іх з задаволеным настроем,
.то ён сапраўды заслугоўвае ўвагі і ўдзячнасці
Мы не павінны быць аднабаковымі, хутчэй, мы
павінны збалансаваць сваю дзейнасць і расставіць
прыярытэты ў працы і абавязках у залежнасці ад
.важнасці кожнага з іх
Абавязак — гэта дзеянне, якое чалавек выконвае з
радасцю, а не дзеля матэрыяльнай выгады, а духоўны і

маральны абавязак павінен быць на першым месцы ў
жыцці

Кожны чалавек мае невыкарыстаны патэнцыял. Ён
валодае ўсімі неабходнымі моцнымі бакамі. Розум сам па
сабе з'яўляецца найвышэйшай сілай, і яго трэба
вызваліць ад састарэлых і абмежавальных звычак і
.канцэпцый

Уплыў планет і зорак на жыццё чалавека
абумоўлены сіламі прыцягнення і адштурхвання паміж
.планетамі і цэламі чалавека

Злыя думкі вядуць чалавека ў шкоднае асяроддзе,
дзе ён можа выказаць сябе ў адпаведнасці са сваімі
жаданнямі. Аднак чалавек можа змяніць свае думкі і
свядомасць з дапамогай сілы волі, а значыць, і сваё
асяроддзе. Калі чалавек доўга застаецца ў шкодным
асяроддзі, гэта асяроддзе пачынае падсвядома
ўплываць на яго. З часам ён цалкам губляе свабоду
выбіраць здаровае і паўнаўдаснае асяроддзе і
становіцца схільным да негатыўнага ўплыву гэтага
шкоднага асяроддзя. Тыя, хто мае моцную сілу волі,
.наадварот, знаходзяцца ў гармоніі з Богам

Канцэнтраваная энергія розуму

Калі вы факусуеце сонечнае святло праз
павелічальнае шкло на малюсенькай кропцы, яно
выпрацоўвае цяпло, і гэта цяпло можа падпаліць дрэва,
тканіну, паперу і многае іншае. Падобным чынам, калі вы
дакладна факусуеце свой розум, яго канцэнтраваная
энергія можа спаліць карані сумневаў, якія ляжаць у
аснове кожнай няўдачы, і дазволіць святлу мудрасці
.ярка ззяць

Калі розум узгадняецца з Богам, крыніцай усяго
добра і паходжаннем усёй благаслаўлёнай сілы, ён

усведамляе боскую прысутнасць і валодае ўсімі
элементамі поспеху. Гэтыя элементы цесна звязаны з
велізарнай сілай Бога, здольнай ствараць новыя
.магчымасці для поспеху ў любой галіне

Праблемы і цяжкасці ўзнікаюць з-за таго, што
чалавек не ўсведамляе сваіх мінулых учынкаў, учыненых
у пэўны час і ў пэўным месцы. Яго цяперашнія пакуты
вынікаюць з думак і ўчынкаў, якія ён вымавіў, якія
ўкараніліся ў глебе яго свядомасці, прараслі ў расліну і
прынеслі плён, які адлюстроўвае тыя самыя
.характарыстыкі гэтых думак і ўчынкаў

Выпрабаванні і нягоды прыходзяць не для таго, каб
зламаць чалавека ці паралізаваць яго волю, а для таго,
каб прымусіць яго ацаніць веліч Бога і паважаць Яго
законы, праз якія ён можа дасягнуць сапраўднага
шчасця. Бог не пасылае гэтыя жорсткія выпрабаванні,
таму што яны ў першую чаргу створаны чалавекам. Усё,
што патрабуецца ад чалавецтва, — гэта абудзіць сваю
свядомасць ад сну бесклапотнасці і выйсці з цемры
.невуцтва ў святло ведаў

Часцей за ўсё нашы пачуцці абяцаюць нам
мімалётныя задавальненні, але ў рэшце рэшт прыносяць
працяглы боль і пакуты. Аднак сапраўдная цнота і
шчасце мала што абяцаюць, але ў рэшце рэшт даюць
нам чыстую і трывалую радасць. Вось чаму я лічу
ўнутранае, трывалае шчасце сапраўднай радасцю, а
.часовыя пачуццёвыя задавальненні — проста асалодамі

Калі глядзець на Сонца з адлегласці мільёнаў
кіламетраў у космачы, гэтая велізарная зорка здаецца
.значна меншай за нашу Зямлю
Аднак дыяметр Зямлі складае прыблізна 7 900 міль,
а дыяметр Сонца ў сто разоў большы за зямны. Калі б вы

маглі размясціць нашу планету Зямля непасрэдна перад
Сонцам, яна б выглядала як маленькая кропка ў
.параўнанні з Сонцам

Дапусцім, што магутнае сонечнае поле пашыраецца
і пашыраецца, пакуль яго велізарная маса не паглыне
ўсё блакітнае неба. Неба, якое мы бачым, — гэта толькі
малая частка, сапраўды малюсенькая кропка, прасторы,
.якая пранізвае бясконцы Сусвет

Нават калі б Сонца працягвала пашырацца і
расцягвацца ў космас бясконца, яно ўсё роўна не змагло
.б ахапіць бясконцасць

Касмічная ілюзія малосці і канечнасці абмяжоўвае і
перашкаджае розуму ўспрымаць гэтую касмічную веліч
Адкуль узятая гэтая абсалютная пустэча і дзе яе
?межы

Той, хто не падпарадкоўваецца вымярэнням або
вымярэнням, хто не мае абмежаванняў або паходжання,
ёсць Бог, які ўсюдыісны і існуе ў самых далёкіх кутках
космасу. Ён сярод далёкіх, далёкіх зорак. Гэтак жа, як ён
існуе ў табе і ўва мне, ён свядома ўсведамляе кожную
прасторы, якую займае, незалежна ад таго, малая яна ці
.вялікая

Мінулае невядомае большай частцы чалавецтва, за
выключэннем некалькіх асветленых асоб. Тым не менш,
наша няведанне мінулага таксама нам на карысць. Бо
калі б мы ведалі ўсё, што зрабілі ў гэтым жыцці і ў
папярэдніх жыццях, мы былі б ашаломлены аб'ёмам
нашых учынкаў і цалкам разгублены. Наша воля магла б
нават быць паралізаваная шокам, зрабіўшы нас
няздольнымі працягваць нашы заняткі і пакінуўшы нас
ахвярамі адчаю. Нават у гэтым зямным жыцці
забыўлівасць — гэта дабраславенне ад Бога, якое не

дазваляе нашым думкам і пачуццям быць паглынутымі ўспамінамі пра мінулае, асабліва горкімі і балючымі. На шчасце, боская іскра ўнутры нас пастаянна ззяе надзеяй і жаданнем працягваць бясконцы шлях жыцця. Мы павінны дзякаваць Богу за гэтыя два дабраславенні: .здольнасць забыць мінулае і надзею на будучыню

Не варта рабіць выснову, што лёс ставіць перашкоды на шляху свабоднай волі. Аднак мы павінны рабіць усё магчымае, каб супрацьстаяць негатыўным уплывам, якія большасць людзей прыпісваюць лёсу і прызначэнню, і ажыццяўляць сваю свабоду выбару ў адпаведнасці з нашымі ўнутранымі перакананнямі, пры ўмове, што гэтыя перакананні заснаваныя на цвёрдай веры і ўмацаваныя на боскіх законах, без якіх чалавек не .можа адчуць сапраўднага шчасця

Калі мы пачынаем нейкія дзеянні, нам не варта палохацца неспрыяльных абставін, а наадварот быць максімальна аптымістычнымі, з абсалютнай верай у тое, што нішто не перашкодзіць нам праявіць сваю волю і .рэалізаваць свабоду выбару

Людзі часта падобныя да ліста, які плавае па паверхні ракі, і яны павінны вырвацца з плыні аўтаматычных звычак, якія нясуць іх да вадаспадаў ілюзій і разбурэння. Большасць людзей здаюцца .абыякавымі і дазваляюць плыні знесці іх

Калі нам не ўдаецца дасягнуць сваёй мэты, можна ўскосна прызнаць, што існавалі перашкоды, створаныя намі самімі, якія перашкаджалі нам яе дасягнуць. Мы

павінны настойваць і падвоіць свае намаганні, каб дасягнуць жаданага выніку. Мы таксама павінны пераканаць сябе, што незалежна ад таго, наколькі моцнымі і небяспечнымі могуць быць перашкоды і выклікі, у нас усё яшчэ ёсць сілы, каб пераадолець іх. Нават калі мы церпім няўдачу, нягледзячы на ўсе нашы спробы, няма неабходнасці ў распачы або расчараванні, пакуль мы разумеем, што чалавечая воля мацнейшая за лёс, які створаны намі самімі. Таму мы не павінны спыняць спробы, колькі б разоў мы ні церпілі няўдачу, таму што заўсёды ёсць адчыненыя дзверы. Нам проста трэба працягваць імкнуцца і паўтараць спробы, пакуль поспех не будзе дараваны нам. Бог будзе аказваць нам дапамогу, пакуль мы спадзяемся на Яго і прыкладаем неабходныя намаганні. [Той, хто ідзе шляхам, дасягне пункта прызначэння, а той, хто верыць у Бога, не будзе .расчараваны]

Калі чалавек моцна і настойліва чагосьці жадае, гэтае жаданне ніколі не пакідае яго свядомасці, куды б ён ні пайшоў і якімі б ні былі яго клопаты. Дзякуючы сваёй пастаяннай і нястомнай актыўнасці, гэтае жаданне валодае велізарнай рашучасцю і энергіяй. Гэты ўнутраны шэпт больш магутны і эфектыўны, чым механічнае маленне, якое проста рухае вуснамі. Вось як паводзяць сябе тыя, хто любіць Бога. Яны шапчуць сваю любоў да Яго бесперапынна, іх шчыры шэпт застаецца нячутным на працягу ўсёй іх штодзённай дзейнасці. Гэты шчыры шэпт не адцягвае іх і не супярэчыць іх іншым абавязкам. Па меры таго, як іх жаданне Бога расце, іх любоў да Яго паглыбляецца і ўзмацняецца, пакуль яны не адчуюць Яго прысутнасць і не ўбачаць Яго святло вачыма душы. Яны адчуюць непераадольную .радасць і спакой, які не апісваецца

Бог пасылае нам урокі, неабходныя ў жыцці, каб мы
маглі скарыстацца імі і атрымаць разуменне і вопыт. Той,
хто пазбягае гэтых урокаў, будзе вымушаны іх засвоіць,
.колькі б часу гэта ні зрабіла

Кожнае выпрабаванне — сябар, калі мы з яго
вучымся, і тыранічны дэспат, калі мы марнуем
магчымасць і злоўжываем ёю з нараканнем, крыўдай і
.дрэнным разважаннем

Калі ў нас ёсць добрае разуменне і правільнае
стаўленне да жыцця, яно становіцца прыгожым і
пазбаўленым ускладненняў

-

псіхалагічныя выпадкі

Чалавек не можа вечна заставацца на хвалях
радасці, пагружаным у бурныя воды смутку або
патанаючым у глыбіні нуды. У гэтым свеце супярэчлівых
дваістасцей звычайны чалавек схільны да ўзлётаў і
падзенняў — падымаецца на хвалях шчасця, апускаецца
ў бездань апатыі і кідаецца бушуючымі хвалямі смутку —
.рэдка адчувае які-небудзь іншы стан свядомасці

Дазваляць абставінам уплываць на думкі чалавека
азначае падпарадкоўвацца капрызнаму і пастаянна

зменліваму лёсу. Чалавеку патрэбна псіхічная раўнавага,
і яе можна дасягнуць толькі праз мэтанакіраванае
мысленне і кантроль над сваімі эмоцыйнымі
.здольнасцямі

Нават самыя глыбокія смуткі гоцяцца з часам, таму
няма сэнсу зацыклівацца на горы кожны дзень нашага
жыцця. Пастаяннае перажыванне гора па страце
блізкага чалавека не дапамагае ні яму, ні нам, і нічога не
змяняе. Падобным чынам, культываванне комплексу
непаўнавартасці або пакаранне сябе за мінулыя памылкі
ці няўдачы контрпрадуктыўна; гэта толькі робіць жыццё
.няшчасным і душыць разумовыя здольнасці

Мы не павінны дазваляць сабе трапіць у яму сумнай
руціны, бо гэта псіхалагічны стан, далёкі ад
камфортнага, бо ён парушае псіхалогію і спальвае
.схаваныя здольнасці ў печы апатыі

Няўдачу трэба выкараніць з каранем, а палі жыцця
трэба араць старанна і рашуча і засеваць насеннем
дабрыні, каб з Божай дапамогай сабраць багаты
.ўраджай

Зрабі тое, чаго ніхто раней не рабіў — тое, што
ўразіць свет. Пакажы, што творчая сіла Бога працуе праз
.цябе

Людзі са спакойным і высакародным тэмпераментам
дапамагаюць зрабіць нашы думкі прывабнымі і
здоровымі. Няцяжка вызначыць, ці чалавек чэрпае сваю

інтэлектуальную ежу з мірнага ці разбуральнага
асяроддзя. Трывога, пакуты і разгубленасць вынікаюць з
зносін з няправільнымі людзьмі, няхай гэта будуць сябры
ці сваякі, што прыводзіць да трывожных думак і
.неспакойнага настрою

Арганізм атрымлівае энергію і актыўнасць з фізічнай
ежы, у той час як магнітная ежа забяспечвае як цела,
так і розум энергетычнымі зарадамі, якія лягчэй
засвойваюцца, чым цвёрдая і вадкая ежа, якую нельга
.лёгка пераўтварыць у жывую энергію

Калі вы можаце ператварыць невуцтва ў мудрасць,
слабасць і кволасць у здароўе і жыццёвую сілу, і
ўпэўнена і смела ісці — нават у адзіноце — па жыццёвых
сцежках, і знаходзіць унутраную радасць у валоданні
жывым і пільным сумленнем, і нязменнай верай у Божую
справядлівасць і перамогу дабра над няправільным і
праўды над ілюзіяй, і калі вы штодня імкнецеся ўзняць
свае думкі на больш высокі і вытанчаны ўзровень, і
валодаеце любячым і ўдзячным сэрцам і добрымі
намерамі ў адносінах да іншых, ваша інтэлектуальнае
харчаванне стане магнетычным, і вы будзеце
прыцягваць да сябе ўсё прыгожае і карыснае — рэчы,
людзей і абставіны, — якія неабходныя для працягу
вашага шляху да берагоў бяспекі і спакою. І, нарэшце,
калі вы прыкладаеце намаганні, каб атрымаць тое, што
вам трэба, і задаволены тым, што дае Бог, вы будзеце
багацейшымі духам і больш задаволенымі, чым тыя, хто
паглынуты свецкімі жаданнямі і прагны да яго
.мімалётных задавальненняў

Спачуванне — гэта мост, які злучае кожную душу з
іншымі душамі. Спачуванне — гэта брама да кожнага
.сэрца

Калі чалавек шукае Бога, які з'яўляецца адзіным
сапраўдным сябрам пасля ўсіх астатніх, становіцца
магчымым усталяваць сапраўднае сяброўства ва ўсіх
чалавечых адносінах — сямейных, братэрскіх, шлюбных і
духоўных. Сяброўства з'яўляецца жыццёва важным
элементам шлюбных адносін, а інтэлектуальная і
эмацыйная блізкасць, пачуццё духоўнага прыцягнення і
сапраўднае каханне павінны быць прыярытэтам. Тыя,
хто не адрознівае сапраўднае каханне ад фізічнага
.прыцягнення, пастаянна расчароўваюцца

Калі шлюб заснаваны на высокіх ідэалах і ўзаемнай
павазе, ён становіцца шчаслівым і паспяховым саюзам
паміж двума любячымі і ўзаемна актыўнымі душамі, якія
палягчаюць жыццёвыя цяжкасці адзін аднаго і
развейваюць клопаты жыцця, звязаныя з узаемнай
.эмпатыяй і сяброўскім разуменнем

Ніхто не можа кантраляваць мяне ці адабраць маю
волю, калі я не дазволю думкам і дзеянням іншых
.уплываць на мяне

Калі вы абмяжуеце сваё мысленне матэрыяй, вы
будзеце бачыць усё з матэрыяльнага пункту гледжання.
Але як толькі вы падымеце сваю свядомасць да стану
духоўнага ўсведамлення, вы ўбачыце пранікальны паток
Божага святла, які цячэ па-за ўсю матэрыю, і вы будзеце
.бачыць усё з духоўнага пункту гледжання

Госпадзе, я разумею, што ў мяне ёсць бясконца
магчымасць даследаваць свае здольнасці і адкрыць свой
духоўны патэнцыял. Сёння я напоўнію свае думкі
аптымізмам і адхілюся ад непрыемных перажыванняў. Я
буду практыкаваць тое, што будзе падтрымліваць маё
.цела, розум і дух збалансаваным і гарманічным чынам

Я замяню матэрыяльныя прывязанасці больш
высокімі памкненнямі
І я зразумею, што верны дух заўсёды са мной

Танец жыцця і смерці заўсёды прысутнічае, але я
вызваляю сябе назаўжды, захаваўшы сваю духоўную
ідэнтычнасць. І калі я сутыкнуся з бурамі выпрабаванняў
і нягод, я адплыву ў сваёй духоўнай лодцы па моры
.жыцця да бяспечных, боскіх берагоў

Калі я працую і ствараю, я памятаю, што Бог працуе
праз мяне. Ён — Гасподзь сусвету, і я магу злучыцца з Ім
.праз глыбокае сузіранне Яго

Мой любімы Божа, я разумею, што мае думкі
прынясуць мне альбо няўдачу, альбо поспех, у
залежнасці ад таго, якая ідэя наймацнейшая ў маім
жыцці, і я паспрабую памятаць, што Ты працягваеш
.Сваю руку дапамогі і рыхтуеш шлях для майго поспеху

Калі мяне абрынуцца няшчасці і няшчасці, я збяруся
з сіламі і ўмацую рашучасць пераадолець іх. Я буду
шчырым і сумленным у сваіх адносінах з усімі і буду

распаўсюджваць думкі любові і добрых пажаданняў.
.Тады Бог падтрымае мяне Сваёй сілай і мудрасцю

Духоўныя хваробы і іх лячэнне
Майстар Парамаханса Ёгананда

Паспрабуйце ўявіць сабе групу чалавечых фігур, якія
:непрапарцыйныя і негарманічныя
Адзін з маленькай галавой памерам з нут і вялікім
!целам памерам з вярблюда
У іншага ж рука магутная, як у Самсона ці Геракла, і
!цела, як у карліка
А ў трэцяга — галава вялізнага слана і цела
!хударлявай мышы
Хіба гэтая сцэна не будзе для вас дзіўнай і
ўражлівай, альбо сумнай і шкадуючай, калі вы раптам
убачыце натоўп гэтых істот дзіўнага і несумяшчальнага
?складу

А цяпер уявіце сабе іншую групу людзей, якія маюць
нармальную форму і знешні выгляд, але з'яўляюцца
.псіхічна неўраўнаважанымі і псіхалагічна знявечанымі
Гэтак жа, як адзенне хавае раны, язвы і іншыя
фізічныя дэфармацыі, гэтак жа моцнае, здаровае цела і
прыгожы, зіхатлівы твар хаваюць многія сур'ёзныя
псіхічныя захворванні і прыроджаныя дэфекты
Калі б вы сустрэлі вялікі натоўп звычайных людзей,
якія вылучаюцца элегантнай знешнасцю і добрым
здароўем, і калі б вы змаглі пранікнуць у іх разумовыя
целы сваім духоўным зрокам, здзіўленне было б
ашаламляльным, і вас мог бы ахапіць глыбокі смутак ад
.таго, што вы адкрыеце
Вы можаце назіраць за іх ментальнымі целамаі
:наступным чынам

Розум прадстаўлены галавой, пачуцці і пачуцці —
тулавам, а воля — рукамі і нагамі, усе з якіх анамальныя,
.хворыя і дэфармаваныя

Вы ўбачыце, што ў некаторых маленькая галава з
недаразвітай мудрасцю, якая сядзіць на млявым целе,
апухлым ад эгаістычных амбіцый і пачуццёвых жаданняў
Вы таксама выявіце, што ў некаторых людзей цела
пазбаўлена пачуццяў і жыццёвай сілы, нягледзячы на
.тое, што ў іх добра развітая, функцыянальная рука
Іншыя могуць валодаць вялікім творчым мозгам, але
іх эмпатыя і эмацыйныя здольнасці затрымкаюць і
атрафуюцца. Ёсць і іншая катэгорыя людзей, якія маюць
нармальную фізічную і псіхічную канстытуцыю, але чыя
сіла волі і самакантроль альбо слабыя, альбо
.паралізаваныя

І спіс назіранняў можна працягваць бясконца! Хай

!жыве ваш дом доўгіх гадоў

Такія незлічоныя псіхалагічныя скажэнні ў
ментальных целах, якія недастаткова развітыя ў
некаторых аспектах і занадта развітыя ў іншых,
сапраўды прысутнічаюць — хоць і схаваныя — у людзей.
Яны прычыняюць ім псіхалагічны боль і перашкаджаюць
праяўляць свае таленты і здольнасці так, як яны павінны
.быць праяўлены

Разгляд некаторых псіхалагічных захворванняў тут

можа дапамагчы вызначыць асноўныя прычыны ўсіх
чалавечых праблем, каб яны сталі хаця б вядомыя ўсім,
хто ад іх пакутуе, нават падсвядома, каб яны маглі
зразумець прыроду гэтых дэфектаў, іх сімптомы і іх
ціхае пранікненне ў псіхіку, каб яны маглі адбіваць іх
.паўзучае разбурэнне спакою і шчасця
духоўная меланхолія

Гэтая хвароба распаўсюджана сярод тых, хто
інтэлектуальна і фізічна неактыўны пад падставай
глыбокай паглыбленасці ў духоўныя справы. Гэтыя

хворыя людзі грэбуюць асноўнымі і другараднымі
абавязкамі матэрыяльнага жыцця пад выглядам
служэння Богу, тым самым адкрываючы сябе для
Сатаны, які можа нанесці ім сур'ёзную шкоду. Яны
пакутуюць ад песімізму і адсутнасці ўдзячнасці за ўсё
карыснае або прыгожае вакол іх. Гэта заразная хвароба,
і ўсе, хто мае духоўныя памкненні, павінны асцерагацца
яе і вызваляцца ад яе, пастаянна падтрымліваючы сваю
жыццёвую сілу і моцны імунітэт праз пазітыўнае
мысленне, аптымістычны погляд на жыццё і здаровую,
.прадуктыўную працу
духоўнае нястраўнасць

Гэта адбываецца ў выніку выпадковага
(праглынання), гэта значыць хуткага праглынання
вялікай колькасці гатовых псіхатропных прэпаратаў,
зарэгістраваных пад бліскучымі назвамі і прадстаўленых
у выглядзе падрабленых духоўных кніг і ўрокаў
«духоўнымі лекарамі», дасведчанымі ў мастацтве
.шарлатанства і чарадзеяства

Гэтая хвароба не толькі забівае духоўны голад да
пазнання праўды, але і разбурае здольнасць адрозніваць
добрае ад дрэннага, карыснае ад шкоднага
Той, хто пастаянна паглынае тэалагічныя ідэі і
сілкуецца ўсім, што трапляе яму ў рукі, не толькі
пераядае, але і спажывае атрутныя ідэі разам з
карыснымі, выклікаючы ў сябе інтэлектуальную
.нястраўнасць і тым самым павольную духоўную смерць
Празмернае і бесперапыннае вывучэнне розных
духоўных і філасофскіх ідэй без разважлівасці або
намаганняў засвойваць і вывучаць іх праз асабісты
 вопыт, каб пераканацца ў іх слушнасці, у рэшце рэшт
спараджае сумневы, апатыю і недавер да ўсіх духоўных
.прынцыпаў і законаў
Захапленне і апантанасць

Тыя, хто пакутуе ад гэтай хваробы, живуць
марнаваным, бессэнсоўным жыццём, таму што ў іх
занадта шмат грошай і часу, і таму што ім не хапае мэты
.і належнага разумення жыцця
Гэтымі людзьмі кіруюць іх жаданні; яны робяць усё,
што прыходзіць ім у галаву і падабаецца. Яны
напаўняюць сваё жыццё таннымі, дробязнымі раманамі,
сэнсацийнымі фільмамі і павярхоўнымі, бессэнсоўнымі
забавамі. Яны не разумеюць, што пакутуюць ад гэтай
небяспечнай хваробы, пакуль не перажывуць моцны шок
або нервовы зрыў, гэта значыць, пасля таго, як шкода
.ўжо нанесена
псіхічны холад

Гэты стан мае іншую назву: адчай. Чалавек ніколі не
ведае, калі ён ударыць, і пакутуе ад яго трывожных
сімптомаў, такіх як безнадзейнасць, нецярпімасць,
трывога і нецярплівасць. Што яшчэ горш, ён часта
доўжыцца доўга, і яго ахвяры часта лёгка рэцыдывуюць,
.нават калі лічаць, што хутка ачунялі
Псіхалагічны катар

Гэтая хвароба выклікана засяроджанасцю на
хранічных зямных клопатах. Тыя, хто пакутуе ад яе,
звычайна грэбуюць выкарыстоўваць зброю сваёй сілы
волі і такім чынам пасіўна і пакорліва
падпарадкоўваюцца сваім пастаянным страхам замест
таго, каб мужа супрацьстаяць ім і пазбаўляцца ад іх у
.зародкавым стане

анамальная псіхалагічная прывязанасць
Ахвяры гэтай хваробы становяцца аднабаковымі ў
сваім імкненні да шчасця. Верачы, што шчасце
зключаецца ў назапашванні багацця, дасягненні славы,
валодання здароўем ці ўладай, яны ахвяруюць усім —
здароўем, добрай рэпутацыяй, спакоем, гонарам і
годнасцю — на алтары сваіх палаючых амбіцый. Занадта
позна яны разумеюць, што толькі збалансаванае жыццё,

якое паважае законы прыроды і заповедзі Бога і гарманізуе дзейнасць са спакоем, можа прынесці сапраўднае шчасце і выканаць мэту высакароднага жыцця

Тыя, хто пакутуе ад нездаровых расстройстваў прывязанасці, апантаныя думкамі пра неўтаймаванае жаданне, што прыводзіць да скажонага і перакручанага ўспрымання жыцця. Напрыклад, бізнесмен дасягнуў вялікага поспеху і назапасіў стан, але перш чым ён змог атрымаць асалоду ад свайго багацця, у яго здарыўся нервовы зрыў з-за непераадольных клопатаў і страху, і ён памёр з разбітым сэрцам

Іншыя лічаць, што ўсё дазволена для дасягнення мэты. З-за гэтай блытаніны яны не дасягаюць сваёй сапраўднай мэты і не могуць дасягнуць нават найменшага задавальнення, нават калі валодаюць тым, чаго так прагнулі, таму што чалавечая прырода шырокая і шматгранная і патрабуе збалансаванага развіцця на ўсіх узроўнях

Сляпая духоўная прывязанасць гэты анамальны фанатызм у дачыненні да пэўных перакананняў вынікае з таго, што людзі трымаюцца за пэўныя меркаванні і ідэі, не падвяргаючы іх сумневу і не вывучаючы, што спараджае ў тых, хто пакутуе ад гэтай хваробы, гнеў і варожасць да любой здаровай духоўнай ідэі або адкрытай і вызваленай думкі. Гэтая ізаляцыя вядзе да бунту супраць Божых законаў, якія праяўляюцца ў інтэлектуальнай эфектыўнасці, матэрыяльным дабрабыце, псіхічным і фізічным здароўі, а таксама любові і павазе да людзей любога паходжання

Прывіццё духоўных прынцыпаў

Паколькі фізічныя хваробы адчувальныя, балючыя і
непрыемныя, яны падштурхоўваюць нас актыўна
супраціўляцца ім, прымушаючы нас спрабаваць
пераадолець іх з дапамогай розных тэрапеўтычных
метадаў, ад фізічных практыкаванняў і здоровага
харчавання да розных лекаў і прэпаратаў. Аднак
псіхалагічныя захворванні, нягледзячы на тое, што
з'яўляюцца першапрычынай усіх чалавечых боляў і
страхаў, не прадухіляюцца і не лечацца з дастатковай
тэрміновасцю і ім дазваляецца сеяць хаос і разбурэнні ў
.нашым жыцці

Педагогі, настаўнікі фізічнай культуры,
прапаведнікі, рэфарматары, лекары і заканадаўцы
змогуць рухаць прагрэс наперад, калі спачатку
навучацца, пачынаючы з сябе, а потым навучаць іншых
правільным спосабам развіцця чалавечай прыроды ў
збалансаванай і гарманічнай манеры, у адпаведнасці з
законамі жыцця і прынцыпамі здоровага існавання. Гэта
сапраўды эфектыўная адукацыя і ўсебаковая чалавечая
.культура, у якіх маюць патрэбу людзі ва ўсім свеце

Навучальныя ўстановы лічаць немагчымым
выкладаць духоўныя асновы ў дзяржаўных школах з-за
ўяўнай блытаніны паміж гэтымі прынцыпамі і рознымі
рэлігійнымі дактрынамі. Аднак, калі б гэтыя ўстановы
засяродзіліся на ўніверсальных прынцыпах міру, любові,
служэння, веры, адкрытасці і прыняцця іншых — якія
з'яўляюцца трывала ўкаранёнымі духоўнымі канстантамі
— і распрацавалі практычныя метады ўкаранення гэтых
прынцыпаў у ўрадлівую глебу дзіцячых розумаў і душ,
можна было б знайсці разумнае і прымальнае рашэнне
гэтай меркаванай і ўяўнай цяжкасці. Ігнараваць гэтае
пытанне толькі з-за відавочных цяжкасцей, звязаных з
.ім, — сур'ёзная памылка

Большасць выпускнікоў каледжаў пакідаюць
універсітэт з галавой настолькі цяжкай і апухлай ад кніг,

што яны ледзь могуць ісці па жыццёвых сцэжках, бо іх сіла волі і самакантроль амаль паралізаваны занядбаннем і бяздзейнасцю. Таму вы бачыце, як яны дзейнічаюць неабдуманна і дэградуюць, імчацца ў бездань няроўных шлюбай, злоўжываюць сваёй сэксуальнасцю, гоняцца за грашыма і церпяць няўдачы ў кар'еры, таму што не навучыліся правільна валодаць вострым нажом свайго акадэмічна адточанага інтэлекту.

.У выніку яны рэжуць сябе і наносяць сабе шкоду Дзіўна, але многім маладым людзям падабаецца займацца тым, што ў канчатковым выніку прыносіць ім шкоду і боль. Некаторыя звяртаюцца да крадзяжоў і іншых правапарушэнняў, нават злачынстваў, без якіх-небудзь абмежаванняў або стрымлівання. Тыя, хто не прадухіляе распаўсюджванне заганы ў грамадстве, заахвочваюць памылковыя паводзіны некаторых. Кожны чалавек, які валодае сумленнем і сапраўднай верай, павінен быць добрым прыкладам для іншых з пункту гледжання сумленнасці, годнасці і самапавагі. Школы, каледжы, універсітэты і сацыяльныя ўстановы не забяспечваюць дастатковымі навуковымі метадамі для скарачэння злачыннасці шляхам ліквідацыі яе карэнных прычын, якія ў першую чаргу знаходзяцца ў свядомасці Варта таксама ствараць спецыяльныя школы, каб вучыць мастацтву шчаслівага і паспяховага жыцця, развіваць патэнцыял і ўдасканалваць свае самастойныя здольнасці

Такія школы будуць падобныя да садоў і паркаў, дзе растуць і квітнеюць маладыя розумы. Выкладчыкаў трэба старанна адбіраць і забяспечваць супрацоўніцтва бацькоў і грамадства. Гэтыя школы дапамогуць больш эфектыўна фарміраваць асоб. Неабходна памятаць, што духоўнае харчаванне чалавека на ранніх этапах яго жыцця вызначае яго здароўе і здольнасць развівацца ў далейшым

Метады разумовага і фізічнага выхавання, якія
выкарыстоўваюцца ў сучасных школах, несумненна,
карысныя, але ім не хапае духоўнай асновы. Без
.развіцця дабрадзейнага характару рост будзе няпоўным
Навукі фізічнага, разумовага і духоўнага развіцця
павінны выкладацца маладым людзям, розум якіх усё
яшчэ пяшчотны і гнуткі, а здольнасці якіх яшчэ не
.накіраваны пэўным чынам

Пасля ўсебаковай падрыхтоўкі вучні гэтых школ
павінны праходзіць пастаянныя рэфлексійныя экзамены,
і атрыманымі сертыфікатамі будуць добрае здароўе,
добрая рэпутацыя, эфектыўнасць, матэрыяльны і
.духоўны дабрабыт, шчасце, поспех і ўпэўненасць у сабе
Вынікі заключнага экзамену ў канцы гэтага зямнога
падарожжа будуць вызначацца ў адпаведнасці з
агульнай сумай разумовых і духоўных дасягненняў і
сертыфікатаў, атрыманых падчас падэкзаменаў на
.працягу жыцця

Тыя, хто дасягне поспеху ў гэтым апошнім,
найвялікшым выпрабаванні, атрымаюць святое
пасведчанне самадастатковасці і свабоднае, чыстае і
.радаснае сумленне
І дабраславеньні, назаўжды запісаныя на старонцы
душы

Гэты рэдкі прыз не будзе пашкоджаны моляю
І рукі злодзеяў не дабяруцца да яго
Ці час сатрэ яго
Ён будзе служыць пашпартам
За ганаровае членства ў групе праведнікаў

Дзе ляжыць шчасце?
**Бог, у Сваёй абсалютнай міласэрнасці, дае нам
Сваю радасць і натхненне
І гэта дае нам сапраўднае жыццё**

Сапраўдная мудрасць

І сапраўднае шчасце

**Сапраўднае разуменне прыходзіць праз усе
разнастайныя перажыванні нашага жыцця**

**Але слава Божая адкрываецца толькі ў
духоўным спакоі, які адчувае душа, і ў шчырай
спробе розуму гарманізаваць з Ім. Там мы стаім
тварам да твару з праўдай. Звонку ілюзіі
неверагодна магутныя, і вельмі мала хто можа
пазбегнуць уплыву знешняга асяроддзя. Свет
працягвае свае бясконцыя складанасці і незлічоныя
выпрабаванні. Голас Бога стаіць за бачным
жыццём, пастаянна кліча нас і размаўляе з намі
праз кветкі, пісанні, наша сумленне і праз усе
прыгожыя рэчы, якія робяць жыццё вартым таго,
каб яго пражыць.**

**Чым больш мы засяроджваемся на знешніх
рэчах, тым менш мы можам адчуць унутраную
славу; і чым больш мы звяртаемся ў сябе, тым
менш знешніх цяжкасцей мы сутыкаемся. Гэта
пастаяннае ўраўненне. Але большасць людзей не
ўсведамляюць гэтай праўды з-за ўплыву свецкага
грамадства, грамадства, у якім яны жывуць, і
шкодных звычак. Грамадства трымае чалавека
пагружаным і заклапочаным павярхоўнымі рэчамі,
не даючы яму разважаць пра глыбейшыя ісціны.**

**Нават духоўныя месцы наведваюць некаторыя
людзі без сапраўднага жадання скарыстацца іх
дабраславёнай атмасферай, таму яны не
атрымліваюць ад гэтых візітаў нічога вартага ўвагі.**

**Той, хто жадае бачыць Бога, знойдзе Яго
ўсюды. Чалавечыя звычкі разбуральныя,
драпежныя і ненасытныя; яны знішчаюць,
руйнаюць і знішчаюць. Чалавецтву пара навучыцца
быць шчаслівым і задаволеным тым, што яно мае.**

Мы не павінны жадаць нічога большага, чым тое, што да нас прыходзіць. Бог шчодрый; Ён ведае, што нам трэба, і дае гэта ў належны час. Гэта не значыць, што мы павінны спадзявацца на Бога, не прыкладаючы ніякіх намаганняў. Зусім не. Гэта азначае, што мы павінны рабіць усё магчымае і пакінуць астатняе Богу, які ніколі не пазбавіць нас таго, што нам трэба і што мы заслугоўваем.

Найлепшы спосаб быць вечно шчаслівым — гэта адчуваць прысутнасць Бога. Нашым найвышэйшым жаданнем павінна быць пазнаць Бога і вырашыць быць з Ім. Бог павінен быць першым і галоўным у нашых думках і пачуццях, і мы павінны лічыць Яго наймацнейшай і найбольш трывалай апорай у нашым жыцці.

(Таму трымайцеся моцна за вяроўку Бога, шукаючы прытулку ў Яго)

Бо ён — слуп, калі ўсе іншыя слупы падвядуць цябе

Я прыйшоў да высновы, што адзіная мэта жыцця — пазнаць Бога. Ёсць тыя, хто, магчыма, не перакананы, што пошук Бога — гэта канчатковая мэта жыцця. Але ніхто не можа адмаўляць, што мэта жыцця — знайсці шчасце. І я кажу з поўнай упэўненасцю і пэўнасцю, што Бог — гэта найвышэйшае шчасце. Ён — найвышэйшая асалода. Ён — абсалютная, універсальная любоў. Ён — вечная радасць, якая ніколі не пакідае душы тых, хто знаходзіцца ў гармоніі з Ім. Дык чаму б нам не імкнуцца дасягнуць гэтага ідэальнага шчасця? Ніхто іншы не можа даць нам яго. Мы павінны пастаянна развіваць і падтрымліваць яго ў сабе. Сілы прыроды нястомна імкнуцца даць людзям зямныя задавальненні, але такія мімалётныя задавальненні ў рэшце рэшт

прыводзяць да шкадавання, горычы і раскаяння. Нават самы шчаслівы чалавек, які, здаецца, мае ўсё, усё роўна можа не быць сапраўды шчаслівым. Ён не будзе доўга задаволены зямнымі рэчамі, таму што гэтыя рэчы не спатольваюць яго сапраўднай смагі і не задавальняюць яго духоўны голад.

Матэрыяльныя рэчы даюць толькі фальшывае пачуццё спакою і мімалётнага задавальнення. Свет у цэлым пагражае блытаніне і хаосу, падсілкоўваным эгаістычнымі і прагнымі жаданнямі, якія спараджаюць вайну. Нішто іншае не стварае вайны.

Сапраўдны герой у жыццёвай бітве — гэта той, хто перамагае сябе і свае жаданні. Грошы, слава, пажадлівасць і ўсё, што супярэчыць гэтаму прынцыпу, шкодзяць нашаму спакою і шчасцю. Калі б людзі навучыліся заўсёды думаць з пункту гледжання сапраўдных каштоўнасцей жыцця, яны б знайшлі шчасце, якога шукаюць, але яны адхіляюцца ад сваёй мэты і іх зносіць плынь зямных жаданняў. Я выявіў, што ніякая спакуса не можа адхіліць мяне ад шляху, які я абраў і якім ішоў для сябе.

Я мог бы зачараваць тысячы сілай, якую даў мне Бог, але гэты шлях быў бы для мяне шкодным. У любым выпадку, я не хачу зачараваць тысячы і заваяваць іх розумы. Я толькі хачу бачыць шчырых вучняў, непахісных у Богу. Тыя, хто любіць Бога, атрымаюць асалоду ад гэтых ідэй, а тыя, чыя руплівасць не згасе, адчуюць Божыя благаслаўленні і прысутнасць праз гэтыя вучэнні.

Чалавеку немагчыма падмануць Бога, бо Ён заўсёды побач, ведаючы, што ў іх на ўвазе і чаго яны жадаюць. Калі яны адракуцца ад свету і прагнуць духоўнай гармоніі, Бог прыйдзе да іх.

Калі гэтае жаданне ўкараніцца ў сэрцы таго, хто яго шукае, Бог прыйдзе да гэтага сэрца і напоўніць яго дабрынёй і благаслаўленнем. Адзінае, дзеля чаго варта жыць, — гэта быць у гармоніі з Богам і здабыць Яго ласку. Гэтая гармонія павінна быць вечным заповітам і непарушным абяцаннем (тыя, хто захоўвае Божы завет і не парушае яго).

Кожны жадае большага багацця, чым іншыя. Нават калі ён яго набывае, ён застаецца незадаволеным, адкрываючы, што хтосьці іншы багацейшы. Людзі жывуць у багне саміх сябе выкліканых пакут, якія падсілкоўваюцца ўласнымі жаданнямі. Мы павінны быць задаволеныя тым, што маем. Матэрыяльныя рэчы не прыносяць шчасця; хутчэй, яны часта ўзмацняюць трывогі, клопаты і асцярогі.

Шлях да Бога — самы просты і лёгка шлях, але, нягледзячы на мноства рэлігійных рытуалаў і фармальнасцей, мала хто ідзе ім. Лепш звярнуцца да Бога і прасіць Яго пра тое, што для нас лепшае і найбольш трывалае. Насамрэч, Бог чакае нас, таму што Ён хоча трымаць нас далей ад зла і небяспекі. Ён хоча, каб мы былі з Ім у нашых сэрцах і розумах, таму што танныя тавары гэтага свету не могуць задаволіць чалавечую тугу або запоўніць духоўную пустэчу, якую мы адчуваем глыбока ўнутры. Бог заўсёды гаворыць з намі, але мала хто чуе Яго голас. Гэты ціхі голас часта заглушаецца шумам шумных думак і відавочных жаданняў. Але калі думкі сціхаюць, а жаданні супакойваюцца, мы выразна чуем Божы голас, нават калі ён ціхі і слабы. Сапраўды, Бог робіць усё, каб дапамагчы чалавецтву, адчыняючы дзверы і асвятляючы шляхі, каб мы маглі бачыць, куды нам ісці, каб не

спатыкнуцца і не паслізнуцца. Але большасць людзей не ўсведамляе гэтай праўды.

Я не хачу, каб людзі думалі, што могуць атрымаць веды, проста слухаючы іншых ці чытаючы кнігі. Яны павінны ўжываць тое, што чытаюць і чуюць. Хадзіць у месцы пакланення лепш, чым сядзець дома і слухаць пустыя размовы. Але нават у месцах пакланення трэба адчуваць прысутнасць Бога ў сваім сэрцы і ведаць, як яе перажываць. Эмацыйныя выбухі і рацыянальны аналіз не могуць даць нам ведаў, якіх прагнуць нашы душы.

Калі мы аддадзім сябе Богу і развітаемся з эгаістычнымі жаданнямі, і калі мы будзем упэўненыя, што Бог заўсёды з намі, жыве ў нашых душах і натхняе нас добрымі і высакароднымі думкамі і пачуццямі, мы будзем шчаслівыя і свабодныя, і мы станем сведкамі ўзыходу мудрасці на гарызонце душы.

Уявіце! Праз дзесяцігоддзі наша існаванне будзе марай, і ўсё, што мы робім зараз, стане часткай гэтай мары. Нават найвялікшыя постаці чалавецтва стануць проста плёнам чалавечай свядомасці. Але гэтыя вялікія постаці дасягнулі сваёй канчатковай мэты, таму што яны дасягнулі найвышэйшага ўзроўню і застаюцца жывымі духам, цалкам усведамляючы і ўсведамляючы ўсё, што адбываецца, бо яны аб'яднаны ў боскай свядомасці. Кожны, хто спрабуе гарманізаваць з імі праз іх думкі і вучэнні, непазбежна адчуе іх прысутнасць, атрымае іх дабраславенне і будзе ведаць у глыбіні душы, што ён сапраўды знаходзіцца ў еднасці з імі.

Жыццё — гэта вялікая мара. Але калі вы глядзіце на сваё цела зараз і бачыце, як яно жыве,

вы цалкам пераконваецеся ў рэальнасці гэтай мары. Вы думаеце, што павінны набыць тое ці іншае, каб быць шчаслівым. Але колькі б жаданняў вы ні выканалі, вы не знойдзеце шчасця праз іх. Чым больш чалавек набывае, тым больш ён жадае. Жаданні павінны быць адфільтраваны, а жыццё спрашчацца, калі чалавек хоча жыць у камфорце, спакоі і ўнутранай задаволенасці.

У Святым Пісанні гаворыцца, што чалавек, чые жаданні заўсёды імкнуцца ўнутр (да яго душы), — гэта чалавек высокага ўнутранага спакою. У гэтым ён падобны да мора, якое ніколі не змяняецца і не памяншаецца, а застаецца поўным вады, якая няспынна ў яго цячэ. Але чалавек, які стварае дзіркі жаданняў у рэзервуары свайго спакою і дазваляе жыццёва важным водам працякаць і марнавацца, нічога не ведае пра духоўны спакой і ўнутраны шчасце.

Нам патрэбна кіраўніцтва ад тых, хто ведае Бога, хто мае здольнасць мець зносіны з Ім і свядома адчуваць Яго прысутнасць. Прарокі прасілі нас шукаць Бога ва ўнутраным спакоі, у адзіноце душы, дзе жыве верны дух і найвышэйшая духоўная радасць. Асветленыя настаўнікі Індыі таксама падтрымліваюць гэтыя ідэі і падкрэсліваюць важнасць глыбокай медытацыі для ўспрымання Боскага "Я" ў глыбіні душы.

Усё існае — гэта хвалепадобная вібрацыя, накіраваная розумам Бога. Гэтая разумная вібрацыя — Святы Дух, або верны Дух, з якім можна мець зносіны праз малітву і медытацыю.

У цішыні вашай душы і гаі вашага сканцэнтраванага розуму любоўная сувязь з Абсалютам і Бясконцым бясконцая. Але цяжка знайсці Бога, калі мы спачатку гонімся за грашыма.

Мы павінны зрабіць Бога неад'емнай часткай нашага жыцця, і тады ў нас будзе ўсё, што нам трэба ў гэтым жыцці. Той, хто зробіць Бога пастаянным месцам у сваім сэрцы, Бог дасць яму багатую долю дабраславенняў зямлі і неба і адкрые перад ім шырокія гарызонты, дзе ззяюць сонцы мудрасці, асвятляючы яго шляхі і расейваючы цемру вакол яго. Бог — вечны каханы, і няма шчасця для чалавецтва, акрамя таго, калі яно любіць Бога так, як любіць — прынамсі — сваіх самых дарагіх блізкіх, бо без Бога мы б не ведалі сутнасці кахання і не адчулі яго салодкасці.

Мы павінны навучыцца выкарыстоўваць сваю волю і канцэнтраваць свой розум на пошуку Бога ўсім сэрцам. Чалавечыя дзеянні прадыхаваны жаданнямі, і гэтыя звычкі пастаянна прымушаюць нас рабіць тое, чаго мы не хочам рабіць. Сапраўды, чалавек — сам сабе вораг, не ўсведамляючы гэтага. Ён не ўмее сядзець на месцы і не прысвячае час Богу, але прагне шчасця і гарантаванага ўваходу ў Рай без затрымкі. Святы досвед нельга дасягнуць, проста чытаючы кнігі, слухаючы пропаведзі або здзяйсняючы добрыя справы. Усё гэта, несумненна, карысна, але недастаткова. Дасягненне Бога патрабуе дбайнай канцэнтрацыі і глыбокага сузірання.

Мы павінны спачатку шукаць Божай ласкі. Мы не можам дагадзіць усім, бо гэта немагчыма. Я стараюся нікога не пакрыўдзіць. Я раблю тое, што магу, і гэта ўсё, што я магу зрабіць. Мая адзіная мэта — дагадзіць Богу. Я выкарыстоўваю свае рукі, каб пакорліва маліцца перад Ім, мае ногі, каб шукаць Яго паўсюль, а мой розум, каб думаць пра Яго і сузіраць Яго цуды. Бог павінен займаць першае месца ў нашых сэрцах, каб мы маглі адчуць

Яго як мір, любоў, разуменне, дабрыню, спачуванне і мудрасць. Гэта, і нічога больш, тое, пра што я прыйшоў засведчыць і расказаць вам.

Акрамя разважанняў, варта падтрымліваць добрую кампанію. Мы павінны гнацца не за людзьмі, а за Богам. Калі вы знойдзеце карысць у гэтых думках, лічыце гэта дабраславеннем ад Бога, бо ўся заслуга належыць Яму. Падзяліцеся імі з іншымі, каб яны маглі знайсці ў іх тое ж самае, што і вы. (А што да ласкі вашага Госпада, кажыце пра яе.) І не забывайце дапамагаць каму-небудзь кожны дзень паводле ваших магчымасцей. Пакуль у мяне ёсць грошы ў кішэні, я не перастану даваць, бо мая невычэрпная і вечна цякучая крыніца — Бог.

Нарэшце, мы павінны пазнаць Бога так, як гэта рабілі вялікія людзі. Гэта магчыма праз сузіранне і асабістыя намаганні.

Аднойчы я ішоў каля скіта, думаючы пра свайго вялікага настаўніка, Шры Юктішвара, які памёр за некалькі гадоў да таго, як я адчуў непераадольную тугу па ім і быў засмучаны, што яго няма са мной, каб атрымліваць асалоду ад прыгажосці і атмасферы скіта. Раптам ён з'явіўся мне з неба і сказаў: «Ты думаеш, што ты адзін атрымліваеш асалоду ад гэтага прыгожага месца? Я атрымліваю асалоду ад яго гэтак жа, як і ты!»

Той, хто шукае адзінства з Богам, павінен імкнуцца да гэтага праз штодзённую практыку медытацыі і любові да Яго, а таксама распаўсюджваць гэтую любоў на ўсіх. Гэта адзіны спосаб пазбегнуць канфлікту. Духоўнае супрацоўніцтва неабходнае. Без сапраўднай духоўнасці няма індывідуальнага або ўсеагульнага шчасця. Святая гармонія — адзінае рашэнне ўсіх

фізічных, фінансавых, сямейных, маральных і духоўных праблем.

Шчасце прыходзіць ад адчування блізкасці да Бога. Чалавецтва замкнула сябе за кратамі невуцтва, і пара вызваліцца з гэтай прыніжальнай турмы. Розум павінен заўсёды быць скіраваны да Бога, незалежна ад абставін, і тады вы адчуеце вялікі спакой і радасць.

Тыя, хто імкнецца да Бога і прысвячае Яму сваё існаванне, падбадзёрвае і асвятляе адзін аднаго, і пастаянна памятае пра Бога, — шчаслівыя ў гэтым свеце і пераможцы асалоды будучага жыцця.

Мір вам

Заслона падымецца і знікне

Кожны з нас створаны па вобразу Божаму. Мы паходзім з Яго боскага Духа, і Яго сутнасць жыве ў нас ва ўсёй сваёй чысціні, славе і неперасягненай асалодзе.

Гэтая святая спадчына — непрыступная крэпасць. Для чалавека асуджаць сябе як грэшніка, які блукае па сцежках граху, — адзін з найвялікшых грахоў з усіх. Бо, робячы гэта, ён асуджае сябе на бездапаможнасць, адчай і няздольнасць падняцца і ўзняцца. Гэта праўда, што чалавек можа здзяйсняць учынкi, якія супярэчаць прыродным і боскім законам, але ён павінен неадкладна змяніць курс і павярнуць на правільны шлях. У сваёй чыстай прыродзе чалавек — гэта святы храм, і боскі Дух .жыве ў ім

Мы павінны заўсёды памятаць, што Бог любіць нас чыста і безумоўна. Але паколькі Ён даў нам абсалютны выбар наблізіцца да Яго ці адварнуцца ад Яго, Ён чакае, пакуль мы выкажам сваё жаданне Яго любові, перш чым .прыйсці да нас

Аднойчы я пачуў ягоны шэпт падчас медытацыі: «Ты кажаш, што мяне няма з табой, але ты не зазірнуў унутр.

Я ніколі не пакідаю цябе ні на хвіліну. Увайдзі ў храм душы, і ты ўбачыш мяне. Бо я заўсёды тут, каб прыняць .«цябе і прывітаць цябе прывітаннем боскай любові Глыбокая шчырасць неабходная на духоўным шляху, .у чысціні і праўдзе ўзыходзіць світанак душы

Наша чалавечая мудрасць нішто ў параўнанні з Богам. Адзіны спосаб наблізіцца да Яго — гэта аддаць .Яму тую ж чыстую любоў, якую Ён адорвае нас Кожны ў рэшце рэшт знойдзе выратаванне, але тыя, хто хістаецца на шляху, трапляюць у бездань апатыі.

Абыякавасць перашкаджае нам усвядоміць вырашальную важнасць пошуку Бога прама зараз, у гэты самы момант. Наша вялікая планета Зямля, якая лунае ў космасе, і наша чалавечая ідэнтычнасць не былі дадзены нам, каб правесці тут некалькі гадоў, а потым знікнуць у небыцці. Наадварот, мы павінны глыбока разважаць і разумець таямніцу існавання. Жыць, не разумеючы мэты жыцця, — гэта глупства, неразумнасць і марнаванне часу. Таямніцы жыцця акружаюць нас з усіх бакоў, і Бог .надзяліў нас розумам, каб знаходзіць іх рашэнні У пошуках трывалага кахання я зразумела, што Бог любіць мяне ўсімі магчымымі спосабамі — Ён любіць .мяне як маці, бацьку і сябра

Я шукаў таго вечнага сябра па-за межамі ўсіх ,сяброў

І пра таго вялікага закаханага, чый добры і любячы твар я цяпер бачу, ззяючым, Той боскі сябар ніколі мяне .не расчароўваў і ніколі не падводзіў Бог стаіць за ўсім, што існуе. Мы павінны шанаваць і добразычліва ставіцца да сваіх бацькоў, але мы павінны любіць Бога ўсім сэрцам і душой. Мы павінны

ўсведамляць важнасць жыццёва важнай сувязі з Ім, не
.губляючы больш часу

Калі мы спім, мы не ведаем, ці прачнемся мы, ці не.

Мы пакідаем гэтую зямлю адзін за адным, але гэтая
думка не павінна выклікаць трывогі. Калі мы паміраем,
мы пакліканы нарадзіцца зноў на зямлі, пачаўшы новае
.жыццё з таго месца, дзе спыніліся ў гэтым

Я бачу жыццё як утварэнне і растварэнне хваль на
паверхні акіяна. Чалавечая хваля ўздываецца з паверхні
боскага акіяна пры сваім нараджэнні, а пасля смерці яна
спачывае ў сэрцы Бога. Я зразумеў гэтую ісціну і ведаю,
што ніколі па-сапраўднаму не паміраю, нягледзячы на
смерць цела. Бо незалежна ад таго, адпачываю я ў
акіяне боскага духу ці прачнуўся ў фізічным целе, я
адзіны з касмічным акіянам. Гэтае найвышэйшае шчасце
нельга знайсці ў свеце. У той жа час нам не трэба
ўцякаць у лес у пошуках мэты. Мы можам знайсці Бога ў
гэтых джунглях паўсядзённага жыцця — у глыбіні
.пячоры цішыні

Людзі могуць рабіць шмат памылак, але яны
створаны па вобразу боскага духу. Бог стварыў гэты
ілюзорны свет зямных задавальненняў толькі з адной
мэтай: каб чалавецтва магло зразумець, што гэта ўсяго
толькі касмічная драма, адмовіцца ад ілюзій і любіць
толькі Бога. Гэта праўда, і інакш быць не можа. Чаму Бог
стварыў нас, каб мы любілі членаў нашай сям'і, толькі
каб потым бачыць, як яны адзін за адным адыходзяць ад
нас? Гэтыя падзеі адбываюцца, каб мы ўсвядомілі, што
менавіта Бог сапраўды любіць нас, больш за ўсіх тых,
.каго мы любім

Жыццё — гэта серыя рухомах вобразаў, але гэтую
праўду цяжка зразумець, бо ілюзіі здаюцца рэальнымі, а
рэальнасць — ілюзіямі. Свет знікае з нашай свядомасці
кожную ноч, калі мы спім, магчыма, каб мы зразумелі,
.што фізічны сусвет не рэальны

Гэты ўрок сну прыходзіць не для таго, каб палохаць нас, а для таго, каб прымусіць нас прагнуць праўды Божай. Нішто не можа задаволіць душу, акрамя Бога і Яго любові. Дух Божы — гэта непараўнальная праўда. Няма такой рэчы, як нерэальнае, і тое, што рэальнае, не можа быць нерэальным. Мудрыя разумеюць гэтую .прамяністую праўду

Шмат гадоў нашага жыцця прайшло, і засталіся толькі гады, тыдні, дні і гадзіны. Навошта марнаваць час на тое, што не прыносіць карысці? Мы павінны жадаць мець сувязь з Богам днём і ноччу і быць цалкам шчырымі ў гэтым жаданні, перш чым скончыцца адведзены час жыцця, і мы пакінем гэтую зямлю, не зрабіўшы нічога .значнага

У той самы момант я ўбачыў вялікае святло Бога, якое ахінула ўсё стварэнне. Якая непераадольная !радасць! Якое цудоўнае святло Божа мой, я дзякую Табе і схіляюся перад Табой за гэтыя багацце дабраславенняў адчування Тваёй прысутнасці

Благаслаўлення ўсім аднолькава, каб мы маглі зразумець, што Ты — найвышэйшая праўда ў сусвеце і што Ты — наша найвышэйшая мэта, акрамя якой няма .іншай мэты

Мы павінны любіць Яго і размаўляць з Ім кожную секунду нашага жыцця — на працы і ў адпачынку, у руху і ў цішыні — з глыбокай малітвай і палаючым жаданнем.

Тады мы ўбачым, як заслона ілюзіі падымаецца і рассеіваецца. Бог з намі ў кожны момант нашага жыцця. Тыя, хто сузірае Яго і гарманіруе з Ім, бачаць Яго ў прыгажосці кветак, высакароднасці добрых душ, узнёслых і высакародных эмоцыях і прыгожых снах. Нарэшце, Ён выйдзе з-за тоўстых заслонаў, каб сказаць :кожнаму шчыраму шукальніку

Мы доўга былі паасобку, бо я хацеў, каб ты
добраахвотна даў мне сваё каханне. Я стварыў цябе па
сваім вобразе і чакаў, пакуль ты не скарыстаешся сваёй
.свабодай і не аддасі мне сваё каханне па ўласнай волі

Мы павінны прасіць Бога дараваць нам вечны і
трывалы дар Яго боскай любові. Але хто можа знайсці
гэтага любячага Бога без намаганняў? Калі вы
прыкладаеце 25 працэнтаў намаганняў, астатняе
залежыць ад Бога і вашага духоўнага настаўніка. Я
нічога не прашу для сябе, бо ўся заслуга належыць Богу,
крыніцы ўсяго добра і ласкі. Няхай Яго ласка
суправаджае вас, Яго свядомасць будзе з вамі, і няхай
вы адчуваеце багацце Яго прысутнасці ўнутры вас і
.вакол вас

Бог не адказвае нам адразу, таму што мы
саромеемся паказаць, як моцна мы Яго жадаем. Мы не
павінны баяцца звяртацца да Яго, а лічыць Яго сваім,
сваім Умілаваным, і няспынна шукаць Яго сваімі думкамі,
дзеяннямі, сэрцам і розумам, і мы знойдзем Яго
найвялікшым прытулкам бяспекі і спакою ў гэтым
.існаванні

О Госпадзе, я ахвярую Табе гэты букет добрых душ,
каб яны маглі ўпрыгожыць храм Тваёй прысутнасці.
Суправаджай гэтыя душы, якія з'яўляюцца Тваёй сям'ёй і
Тваімі ўмілаванымі. Мы спяваем Тваё благаслаўлёнае
імя. Развей цемру невуцтва Тваім святым святлом.
Выгані змрок з нашых розумаў прамяністым, бязмежным
святлом Твайго быцця. Мы Тваі, якімі б ні былі нашы
абставіны. Адкрый Сябе нам, о Госпадзе Вялічы і
Шчодрасці. Блаславі кожнага з нас. Прымі шэпт нашых
тужлівых думак і тужлівыя ўдары нашых любячых
сэрцаў. Табе мы прапануем усю любоў, гонар і тугу, бо
.Ты наш Умілаваны і ўсё, што мы маем у гэтым сусвеце
Дабраславі нас Сваёй ласкай. Разбуры сцены
жаданняў, якія аддзяляюць нас ад Цябе. Будзь боскім

Царом, які сядзіць над усімі нашымі памкненнямі. Няхай
святло Тваёй славы распаўсюдзіцца па ўсім велізарным
свеце. Дабраславі ўсіх нас. Напоўні нас водарам Тваёй
прысутнасці. І дазволь нам усё больш усведамляць, што
Ты заўсёды быў з намі, Ты з намі зараз і Ты будзеш з намі
.заўсёды

Дзякуем Табе за ласку і любоў, якімі Ты адарыў Сваіх
адданных паслядоўнікаў, якія прагнуць Тваёй блізкасці і з
нецярпеннем чакаюць Тваёй прысутнасці. Мы
спадзяемся, што кола Тваіх вучняў будзе пашырацца,
каб мы маглі святкаваць Тваю благаслаўлёную
.прысутнасць і радавацца Тваёй блізкасці

Благаславі нас, каб мы маглі адкрыць свае сэрцы
адзін аднаму і ачысціць свае намеры, каб мы маглі быць
годнымі Тваёй абароны і апекі. Яві сябе ўнутрана і
звонку. Аб'яднай нас усіх, і ў святле гэтай еднасці
.дазволь нам распазнаць Тваё ўнікальнае існаванне

З шчырасцю нашых аб'яднаных сэрцаў і тугой нашых
гарманічных душ мы схіляемся перад Табой, шукаючы
Тваёй дапамогі, кіраўніцтва і пастаяннага ўсведамлення
.Тваёй прысутнасці ў нашых душах

Няхай вечны агонь кахання ярка гарыць у нашых
сэрцах, і няхай мы адчуваем Тваю блізкасць да нас
!цяпер і назаўжды, о наш Госпадзе, о наш Каханы

Найвышэйшае жаданне і разумовыя капсулы

**Вялікая слава Божая Ён ёсць сутнасць праўды і
можа быць знойдзены ў гэтым жыцці У сэрцах
людзей шмат малітваў і просьбаў: аб грошах,
славе, здароўі — малітвы любога кшталту Але
малітва, якая павінна быць першай і найважнейшай
у кожным сэрцы, — гэта малітва аб адчуванні
Божай прысутнасці Ідучы па жыццёвых сцежках у
цішыні і ўпэўненасці, мы павінны ўсведамляць, што
Бог — гэта канчатковая мэта, якая можа задаволіць**

нас і выканаць нашы жаданні, бо ў Богу ляжыць адказ на кожнае прагненне сэрца

Калі вы не можаце задаволіць жаданне ўласнымі намаганнямі, вы звяртаецеся да Бога ў малітве. Такім чынам, кожная ваша просьба адкрывае схаванае ў вас унутры вас жаданне. Але калі вы знаходзіце Бога, усе жаданні знікаюць, і ўсе жаданні спраўджваюцца.

Зямныя жаданні ўзнікаюць з памылковых уяўленняў пра мэту жыцця. Гэтая зямля не наш сапраўдны дом. Святыя Пісанні кажуць нам, што мы належым Богу, што мы створаны па Яго вобразу і што Яго воля — каб мы вярнуліся да нашага боскага паходжання. Чалавецтва не разумее, што калі яно не вернецца да сваёй боскай крыніцы, яно будзе вымушана змагацца за выкананне незлічоных жаданняў. Уявіце сабе! Гэта праўда, што людзі не могуць не мець жаданняў, і ў тым няма нічога дрэннага. Аднак большасць чалавечых жаданняў перашкаджаюць выкананню найвышэйшага жадання вярнуцца да Бога. Такім чынам, яны шкодзяць чалавечаму шчасцю. Калі чалавецтва не прагне Бога і не знойдзе Яго, яно будзе працягваць гарэць тужой па тым, што, на яго думку, прынясе яму шчасце. Але неадкладнае выкананне ўсіх жаданняў прыходзіць аўтаматычна да тых, хто знаходзіць Бога.

Існуе дзве катэгорыі жаданняў: тыя, якія дапамагаюць нам знайсці Бога, і тыя, якія перашкаджаюць нам знайсці Яго. Напрыклад, калі хтосьці пакрыўдзіць вас, вы можаце адчуць жаданне помсты. Аднак, калі вы пераадолеете гэта жаданне, выкарыстоўваючы вышэйшую і больш прымальную сілу любові, вы скарыстаецеся тым самым інструментам, які дапаможа вам знайсці

**Бога. Усе жаданні павінны выконвацца
высакародным чынам, бо калі яны выконваюцца
свецкімі сродкамі, жаданні памнажаюцца разам з
праблемамі і пакутамі. Калі мы навучымся
прапаноўваць усе свае жаданні Богу, Ён будзе
працаваць над тым, каб выканаць нашы добрыя
жаданні і выкараніць нашы шкодныя і
разбуральныя. Няма лепшай абароны, чым чыстае
сумленне, і няма лепшай абароны ад жыццёвых
удараў, чым валоданне высакароднымі і ўзнёслымі
жаданнямі.**

**Калі мы ўсведамляем, што дасканалы вобраз
Бога жыве ўнутры нас, усе нашы жаданні
выконваюцца. У гэтай святой свядомасці, якая
пераўзыходзіць усе зямныя скарбы і багацці, вы не
пахіснуцеся, нават калі вам будзе дадзены ўвесь
свет. Ні пахвала, ні дакор не выклікаюць у вас
гонару, ні віно не пашкодзяць вам, бо вы адчуеце
Божую радасць у сабе, і гэта будзе найважнейшым
меркаваннем у вашым жыцці.**

**Мы павінны перш за ўсё прасіць Божага
кіраўніцтва ў нашых спробах дасягнуць нашых
законных жаданняў, і гэта найлепшы спосаб
атрымаць адказы на ўсе нашы малітвы. Але
маленні павінны быць выдалены з малітвы. Стары
спосаб малітвы павінен змяніцца, і мы павінны
звяртацца да Бога з поўным даверам і непахіснай
вераю у тое, што Ён чуе нас і задаволіць нашы
просьбы. Бог не хоча, каб мы адмаўляліся ад сваёй
волі — нават калі мы молімся Яму, — таму што гэтая
воля — самы каштоўны дар, які мы атрымалі ад Яго
міласэрнай рукі, святое права, якое Ён прызначыў
для нас з моманту нашага стварэння.**

**Натуральна, трэба адрозніваць разумныя і
неразумныя малітвы і жаданні. Памятайце, што**

жаданне — гэта сіла; калі вы трымаецеся за жаданне — добрае ці дрэннае, карыснае ці шкоднае — і засяроджваецеся на ім дзень і ноч, яно ў рэшце рэшт збудзецца. Таму трэба быць асцярожным і пазбягаць шкодных жаданняў, бо яны спраўдзяцца і прынясуць з сабой велізарную шкоду і незайздросныя пакуты.

З часам вы выявіце, што, нягледзячы на выкананне вашых жаданняў, ваша сэрца застаецца пустым, і вы будзеце адчуваць унутраны бунт. Уявіце, што ваша стрававальная сістэма слабая, але вы прагнеце смажанай ежы. Вядома, вы будзеце адчуваць боль кожны раз, калі будзеце яе есці, нягледзячы на задавальненне, якое вы адчуваеце, папесціўшы сябе. І таму вы будзеце адчуваць, што зрабілі памылку. Мудрасць падказвае выкарыстоўваць разважлівасць, каб адрозніваць добрыя і дрэнныя жаданні, і як толькі гэта будзе дасягнута, гэтыя няправільныя жаданні не павінны задавальняцца. Людзі валодаюць унутранай сілай разважлівасці і павінны заўсёды выкарыстоўваць яе, кіруючы сваім жыццём у адпаведнасці з дыктатам сумлення, які з'яўляецца голасам Бога.

Няздзейсненыя жаданні застаюцца ў сэрцы. Якая шкода ў тым, каб хаваць іх там? Вось адказ:

Кожнае жаданне складаецца з пэўных сіл: альбо добрых, альбо злых, альбо абедзвюх. Калі чалавек памірае — няхай Бог змілуецца над ім — гэтыя сілы не паміраюць, нягледзячы на раскладанне і гніенне цела. Хутчэй, яны суправаджаюць душу, куды б яна ні пайшла, у выглядзе канцэнтраваных духоўных капсул. Калі чалавек адраджаецца ў новым увасабленні, гэтыя капсулы або псіхічныя таблеткі праяўляюцца як

паводніцкія тэндэнцыі. Такім чынам, чалавек, які памёр алкаголікам, прыносіць з сабой схільнасць да алкаголю, калі нараджаецца зноў, і гэтая схільнасць захоўваецца, пакуль ён не пераадолее цягу да алкаголю. Гэта датычыцца і іншых рэчаў.

Нават у самых маленькіх дзяцей назіраюцца рысы, набытыя з мінулых жыццяў. Некаторыя дзеці пакутуюць ад моцных істэрык. У іншых бывае кепскі нораў. Вядома, Бог не стварыў іх такімі. Няздзейсненыя жаданні з мінулых жыццяў сфармавалі гэтыя псіхалагічныя схільнасці, і з-за іх душа выглядае некалькі дзіўна, нават калі яна створана па чыстым вобразе Бога. Калі вобраз Бога скажоны ў чалавеку ў гэтым жыцці, няхай гэта будзе гнеў, страх ці пажадлівасць, і гэтыя рысы не будуць пераадолены зараз, то ён адродзіцца з імі (ці ён адродзіцца з імі), несучы цяжар гэтых няшчасных схільнасцей, пакуль не пераадолее іх у гэтым або будучых увасабленнях. Ад іх няма выратавання, пакуль яны не будуць пераадолены.

Таму лепш выканаць усе жаданні зараз або перамагчы іх

Найлепшы спосаб пазбавіцца ад такіх жаданняў раз і назаўжды — гэта адчуць найвышэйшую боскую радасць. Інакш гэтыя падаўленыя жаданні і няздзейсненыя тугі будуць пераследваць і мучыць душу.

Чалавек павінен праз разважлівасць і мудрасць усвядоміць, што толькі Бог здольны даць чыстае і трывалае шчасце

Большую частку часу жаданні застаюцца схаванымі ў падсвядомым. Можна падумаць, што яны зніклі, але гэта не так; гэта адна з жыццёвых таямніц, якая сама па сабе з'яўляецца вялікай таямніцай.

Але таямніца развейваецца, калі мы аналізуем жыццё і разважаем пра яго сэнс. Калі б вы кожны дзень сядзелі ціха на кароткі час і даследавалі сябе, вы б выявілі, што ў вас ёсць шмат няздзейсненых жаданняў. Гэтыя жаданні падобныя на смяротныя мікробы, якія чалавек носіць з сабой куды б ён ні пайшоў, як у гэтым жыцці, так і ў наступным.

Найлепшы шлях наперад — гэта распазнаць — праз мудры выбар — шкодныя жаданні ў гэтым жыцці і сканцэнтраваць свае намаганні на выкананні добрых жаданняў. Калі вы адчуваеце жаданне скончыць жыццё самагубствам або зрабіць што-небудзь няправільнае, вы павінны зараз жа пазбавіцца гэтага жадання. Пераканайце сябе, думкамі і ўчынкамі, што ў вашай душы ёсць іскра боскасці, і памятайце, што вы створаны па вобразу Усемагутнага, і таму ў вас ёсць сіла пераўзысці сваю фізічную прыроду і звычкі.

Будзьце менш прывязанымі да раскошы і больш аддаленымі ад жаданняў, і вы пераможаце ў жыццёвай бітве. Калі вы пакутуеце ад невылечнага болю, паспрабуйце як мага больш аддаліцца ад фізічнай свядомасці. Дзякуючы распазнаванню вы можаце пераадолець пачуцці. Мудрае распазнаванне — гэта агонь, які спальвае шкодныя жаданні і разбуральныя апетыты, ператвараючы іх у попел.

Звычайна людзі захоўваюць старыя, зношаныя і непатрэбныя рэчы ў куце дома і час ад часу прыбіраюць і ўбіраюць дом. Падобным чынам, у куце вашай падсвядомасці хаваецца мноства жаданняў са схаванай шкодай, якія могуць аднойчы прычыніць вам значныя праблемы, калі вы не будзеце з імі належным чынам змагацца.

Самааналіз мае выршальнае значэнне на духоўным шляху. Вы можаце быць нянавіснымі, раздражняльнымі або хутка гнеўнымі. Калі так, то гэтыя рысы, якія захоўваюцца ў вашай свядомасці, з'яўляюцца вынікам вашых мінулых дзеянняў. Каб ачысціць сваю псіхіку ад гэтай захламленай, зношанай мэблі, вы павінны пачаць з пазітыўных, канструктыўных дзеянняў і развіваць прыхільнасць да іншых. Чым больш вы любіце людзей, тым больш яны будуць любіць вас, і вы будзеце адчуваць іх любоў. Але калі вы крытыкуеце іх, нават перад сабой, яны адчуюць гэтую крытыку і вернуць вам яе ўзмоцненай!

Дапусцім, што стары вораг памёр, але вы ўсё яшчэ адчуваеце да яго крыўду і нянавісць. Вы будзеце пакутаваць ад гэтай горычы, і яе шкодныя наступствы праявляцца ў вашым целе і розуме. Лепш дараваць яму дзеля Бога, бо, робячы гэта, вы вызваліце сябе ад злых жаданняў помсты, якія руйнуюць ваш душэўны спакой і парушаюць ваш спакой. Навальванне нянавісці на нянавісць або адказ на варожасць нянавісцю не толькі ўзмацняе варожасць вашага ворага да вас, але і атручвае ваша ўласнае цела і эмоцыі. Таму даруйце прыгожым прабачэннем.

Час ад часу чалавек павінен пакінуць усё, каб пабыць сам-насам з сабой, паразважаць пра сэнс жыцця. Большасць людзей плывуць па плыні традыцый і моды. Насамрэч, яны ніколі паспраўднаму не жылі сваім жыццём, а хутчэй жыццём гэтага свету. Чаго яны дасягнулі і дзе яны апынуліся?

Таму чалавеку разумна час ад часу адрывацца ад штодзённых клопатаў і «абавязкаў», каб супакоіць сумятню свайго розуму і паспрабаваць

зразумець яе сутнасць і вызначыць мэту, якой ён хоча дасягнуць.

Памятайце, што найлепшае сведчанне, якое вы можаце атрымаць, — гэта сведчанне вашага сумлення: непамылковы і бездакорны голас вашай душы. Тое, што кажа вам ваша сумленне, — гэта тое, хто вы ёсць на самой справе, без прыкрас і маскіроўкі.

Падумайце пра сілу Ісуса Хрыста, які сказаў: «Ойча, даруй ім, бо не ведаюць, чаго рабіць».

І падумайце пра вялікага Прарока, які сказаў: «Ці не раскажаць вам, што павышае статус чалавека?» Яны адказалі: «Так, о Пасланец Бога». Ён сказаў: «Будзьце цяроплівыя да таго, хто не ведае пра вас, давайце таму, хто ўтойвае ад вас, падтрымлівайце сувязь з тым, хто разрывае сувязь з вамі, і даруйце таму, хто крыўдзіць вас».

Прыслухоўванне да голасу вашага асветленага сумлення прынясе святло на ваш шлях і дабраславенне ў ваша жыццё. Калі вы адчуваеце ў сэрцы моцнае жаданне выканаць жаданне, выкарыстоўвайце сваю разважлівасць і спытайце сябе: «Ці добрае гэта жаданне, якое я імкнуся выканаць, ці дрэннае?»

Шмат фактараў падсілкоўваюць чалавечыя жаданні. Калі хтосьці бачыць новую мадэль аўтамабіля, ён хоча мець падобны. Калі ён бачыць дом у новым стылі, ён хоча мець падобны. Новая модная тэндэнцыя становіцца папулярнай, і людзі імкнуцца купляць і насіць рэчы ў гэтым стылі!

Адкуль бяруцца жаданні? Я гадзінамі разважаў пра гэта. Ці можна класіфікаваць усе свае жаданні? Мне ўдалося перабраць іх усе і пакінуць толькі добрыя. І калі я дасягнуў боскай еднасці, я выявіў, што ўсе мае добрыя жаданні былі выкананы

адразу. Сёння ты прагнеш чагосьці, а заўтра твая душа імкнецца да чагосьці іншага. Твой розум, які зыходзіць ад Усемагутнага Бога, не можа быць задаволены дабротамі гэтага свету і ніколі не будзе задаволены, таму што, мой дарагі сябар, ты страціў самы каштоўны скарб сваёй душы, таго, хто адзіны мае сілу задаволіць тваю тугу і выканаць твае жаданні. Гэты страчаны скарб — Бог.

Праўда, ёсць добрыя ці неабходныя жаданні, і над іх выкананнем варта працаваць. Але, імкнучыся выканаць свае меншыя жаданні, не забывайце спачатку выканаць сваё найвялікшае жаданне перад Богам. Перакананне ў тым, што спачатку трэба выканаць меншыя жаданні і абавязкі, — гэта ілюзія і падман. Я дагэтуль памятаю, што на пачатку свайго духоўнага шляху я быў пракрастынатарам і не медытаваў рэгулярна, хоць і казаў сабе, што знайду для гэтага час. Так прайшоў цэлы год, перш чым я зразумеў, што не выканаў тое, што абяцаў сабе. Я адразу ж даў сабе абяцанне, што першае, што я зраблю раніцай, — гэта памыюся, а потым памедытую пра Бога. Штодзённых спраў у той час было шмат, і ад іх было нялёгка пазбегнуць, нават на кароткі час. Таму я вырашыў спачатку выканаць свае духоўныя абавязкі. І такім чынам я атрымаў вялікі ўрок: мой абавязак перад Богам — першы, і толькі потым я займаюся іншымі, менш важнымі абавязкамі.

Чаму Бог павінен адчыняць брамы вечнасці чалавецтву, калі чалавецтва аддае перавагу іншым абавязкам і меркаванням перад Богам? Бог даў нам духоўныя крылы і чакае, што мы будзем лунаць у царстве духу. Гэтыя крылы — нашы духоўныя памкненні, нашы ўзнёслыя думкі і наша шчырае імкненне да нашай боскай крыніцы.

**Давайце спачатку шукаць Бога. Неразумна
надаваць найважнейшае значэнне зямным
абавязкам, бо Азраэль можа паклікаць душу ў
любый момант, і тады ўсе абавязкі,
абавязацельствы, клопаты і абавязацельствы
спыняцца і скончацца раз і назаўжды. Дык чаму
так моцна чапляцца за жыццё?**

**Чалавек думае, што атрымлівае асалоду ад
бяспекі і спакою, а потым раптам губляе блізкага
чалавека, здароўе ці працу, і бяспека і спакой
знікаюць!**

**Якой жа вялікай была мая любоў да маці! Я
думаў, што яна заўсёды будзе са мной, але раптам
я выявіў, што яна пакінула мяне, калі я быў дзіцем!
Нам не трэба баяцца смерці, а быць да яе гатовымі.**

**Жыццё не такое, якім здаецца. Не давярай яму,
бо яно нясталае, падманлівае і поўнае
расчараванняў і разбітых надзей. Дасканаласці тут
няма. Я не хачу даваць табе нерэалістычную
карціну жыцця. Гэты свет — не рай. Гэта боская
лабараторыя, дзе Бог выпрабоўвае душы, каб
убачыць, ці пераадолеюць яны злыя жаданні
дабрыні і ці зрабяць Яго — гэта значыць, зрабяць
Бога — сваім найвялікшым жаданнем, каб яны маглі
вярнуцца ў Яго Царства.**

**Жыццё поўнае ўсялякіх трагедый і камедый,
бедстваў і радасцей. Гэта велізарны, пастаянна
зменлівы і яркі габелен з незлічоных формаў. Няма
двух абсалютна аднолькавых рэчаў. Жыццё
кожнага чалавека ўнікальнае. Кожны чалавек мае
розныя рысы, розны светапогляд і розныя жаданні.
Калі б мы кожны дзень падвяргаліся адным і тым
жа выпрабаванням, мы б стаміліся і засумавалі.
Нават рай, калі б ён заўсёды быў аднолькавым,
страціў бы сваю прывабнасць. Мы любім**

разнастайнасць і шматграннасць. Пануючае традыцыйнае ўяўленне пра рай цалкам няправільнае. Калі б ён быў сапраўды сумным, святыя і святыя людзі Божыя маліліся б вярнуцца на Зямлю, каб пацешыць сябе! Рай пастаянна абнаўляецца самым цудоўным чынам, у той час як Зямля часта пастаянна абнаўляецца, але сумным і непрыемным чынам.

Аднак, нягледзячы на тое, што жыццё знясільваючае і цяжкае, большасць людзей прызвычайваюцца да яго, веруючы, што няма іншага спосабу жыць. Не маючы магчымасці параўнаць гэтае жыццё з духоўным жыццём, яны не ўсведамляюць маштаб болю і стомленасці, схаваных у складках гэтага свету.

Насамрэч, жыццё не рэальнае, гэта проста забаўка, нічога больш. Гэтак жа, як старыя фільмы перавыдаюцца зноў і зноў, адны і тыя ж старыя падзеі паўтараюцца ў розных формах. І, нягледзячы на бясконцы працяг жыцця, адны і тыя ж тэмы, прадстаўленыя ў мінулых фільмах, прайграваюцца адна за адной. Сапраўды, гісторыя паўтараецца, а людзі — гэта ўсяго толькі артэфакты ў музеях часу.

Каб дазволіць жыццю раскрыць свае сюрпрызы, прымайце іх з радасцю, аб'ектыўнасцю і абыякавасцю, не паддаючыся эмоцыям, быццам глядзіце фільм. Шчыры смех — цудоўныя лекі ад усіх чалавечых хвароб.

Ты павінен ставіцца да жыцця з лёгкасцю і камфортам. Гэтаму мяне навучыў мой настаўнік. На пачатку сваёй духоўнай падрыхтоўкі ў яго скіце я выконваў свае абавязкі з панураю тварам, ніколі не ўсміхаючыся. Аднойчы мой настаўнік заўважыў гэта і заўважыў: «Дасць Бог, каб усё было добра! Ты на

пахаванні? Хіба ты не ведаеш, што знайсці Бога азначае схаваць клопаты і пахаваць усе смуткі? Не ўспрымай жыццё так сур'ёзна».

Ён вучыў мяне, што абавязак чалавека — узняць свой розум над усімі зямнымі адцягненнямі і праблемамі, каб ён мог знайсці поўную свабоду ў Богу.

Трэба захоўваць раўнавагу ў радасці і горы, прыбытку і страты, перамозе і няўдачы, каб мужа і ўпэўнена сустракаць жыццёвыя выпрабаванні.

Захаванне ўнутранага спакою, нягледзячы ні на што, — найлепшы спосаб пераадолець падманлівыя жаданні. Гэтаму я навучыўся ў вялікіх людзей, якія не паддаваліся зменлівасці часу, а заставаліся непахіснымі і нязменнымі да канца. Нават прарокі, калі іх катавалі, не гублялі сваёй святой свядомасці і не дазвалялі нікому скрасці ў іх Божую любоў. Духоўная радасць сама па сабе з'яўляецца благаслаўлёнай абаронай і найвялікшай крэпасцю з усіх. Сярод выпрабаванняў і нягод памятайце дабраславенні, якія Бог даў вам. Ваша душа — святы храм Бога. Вы не павінны дазваляць цемры няведання апаганьваць гэтае чыстае месца. Як цудоўна знаходзіцца ў стане духоўнай свядомасці, шанаваным, годным, бяспечным і ў міры! Нічога не бойцеся і нікога не ненавідзьце. Дайце сваю любоў усім. Адчуіце Божую любоў і ўбачыце Яго прысутнасць ва ўсіх людзях, і няхай ваша наймацнейшае жаданне будзе Яго пастаяннай прысутнасцю ў вашым сэрцы. Гэта спосаб жыць у міры і спакоі ў гэтым свеце. Але цяжка адчуць гэтае самазадавальненне, пакуль лютыя вятры жаданняў дзьмуць праз аазіс сэрца і моцна трасуць яго дрэвы.

Жаданні фарміруюцца навакольным асяроддзем чалавека. Яны нараджаюцца з нашых пачуццёвых успрыманняў і абмежаваных абмежаваннямі гэтых успрыманняў. Наведванне сельскага кірмашу задавальняе жаданне нейкага хвалявання, але пасля наведвання выставы сусветнага ўзроўню і прагляду ўсіх розных экспанатаў невялікі кірмаш губляе сваю чароўнасць і прывабнасць. Такім чынам, мы павінны спачатку адчуць радасць еднасці з Богам, каб мы маглі параўнаць гэтую радасць з меншымі зямнымі задавальненнямі. Тады жаданні будуць мець больш высокі характар. Жаданне бясконцае; як толькі адно жаданне спраўдзіцца, яго месца зойме іншае. Але калі вы знойдзеце Бога, усе вашы жаданні спраўдзяцца. «Шукайце ж найперш Царства Божага і Яго праведнасці, і ўсё гэта дадасца вам (і тое, што ў Бога, лепш і даўжэйшае)». Дык чаму б не шукаць спачатку выканання гэтага найвялікшага жадання і не атрымаць з шчодрой рукі Бога найлепшае і самае даўгавечнае?

Калі Бог адкажа на малітву шукальніка аб пазнанні Яго, усе яго астатнія жаданні будуць выкананы імгненна і назаўжды

Некаторыя людзі думаюць, што ў іх няма жаданняў. Выдатна!

Я заўважыў, што часта здараецца, калі людзі ідуць на рынак. У іх можа не быць канкрэтнага жадання купіць, але раптам нешта кідаецца ім у вочы, і яны думаюць: «О, так, я павінен гэта купіць!»

Нават калі яны не купляюць яго адразу, ён застаецца ў іх думках днём і ноччу, пакуль яны нарэшце гэтага не зробіць, нават калі ім

даводзіцца пазычаць грошы. Яны атрымліваюць асалоду ад яго некаторы час, але паступова яго прывабнасць знікае, і радасць ад валодання ім памяншаецца, таму яны жадаюць чагосьці іншага, і гэтак далей.

Часам мы сустракаем чалавека, які кажа: «Ах, калі б у мяне толькі была такая-такая-такая-такая-таксама-машына-невялікая-басейн-ці-гэта)», і як толькі гэтае жаданне спраўджваецца, узнікае новае жаданне чагосьці новага.

Чалавечыя жаданні па сваёй сутнасці недасканалыя, і таму яны не здольныя дасягнуць поўнага шчасця для сваіх уладальнікаў.

Свет будзе спрабаваць адцягнуць вас ад памяці, што адзінае сапраўды вартае жаданне — гэта знайсці Бога. Але вы павінны нагадваць сабе пра гэта кожны дзень. Калі чалавек вырашае кінуць паліць, перастаць пераедаць, перастаць хлусіць або перастаць падманваць, ён павінен быць рашучым у сваім рашэнні і не вагацца. Дрэннае асяроддзе высмоктвае і аслабляе волю, ствараючы ў чалавеку ілжывыя жаданні. Яно забірае ў яго лепшае і дае яму горшае. Тыя, хто жыве са злодзеямі, лічаць, што гэта адзіны спосаб жыцця. Але зносіны з добрымі людзьмі накіроўваюць розум да вышэйшых рэчаў, так што ілжывыя жаданні больш не могуць спакушаць чалавека. Усё ў гэтым жыцці схільнае да змен і ваганняў. Але некалькі хвілін глыбокага сузірання або вывучэння і разважанняў над чыстымі духоўнымі тэмамі стануць крыніцай натхнення, якая перанясе шчырага шукальніка праз акіян падману і ілюзіі да боскіх берагоў, дзе «ніякая стомленасць не кране іх там і не будзе выгнаны адтуль».

(Найвялікшы спакой падрыхтаваны для тых, хто працаваў, і той, хто не шкадаваў намаганняў у пошуках праўды, атрымаў яго)

Сапраўднае шчасце заключаецца ў тузе па Богу і пастаянным разважанні пра Яго. З упартасцю надыходзіць час, калі гэтая думка становіцца настолькі непахіснай і непахіснай, што ніякія фізічныя, псіхічныя ці эмацыйныя пакуты не могуць адцягнуць вашу ўвагу ад Бога. Ці ж не цудоўна жыць з усведамленнем Бога, думаючы пра Яго і адчуваючы Яго ўвесь час, і заставацца ў святыні Яго непахіснай прысутнасці, дзе ні смерць, ні што-небудзь іншае не можа украсці ваш унутраны спакой? (Тыя, хто верыць і чые сэрцы знаходзяць спакой у памятанні пра Бога. Сапраўды, у памятанні пра Бога сэрцы знаходзяць спакой.)

Калі ты становішся неўспрымальным да ўсіх жаданняў, ты атрымліваеш асалоду ад вечнай прысутнасці

Жыццё сапраўды дзіўнае, бо ўсё падпарадкавана зменам. Таму не варта ставіць карабель шчасця на зыбучыя пяскі гэтага жыцця. Наш час пройдзе, і тое, што мы бачым зараз, аднойчы знікне. Змены прымальныя, пакуль вы не дазваляеце ім шкодзіць вам. А калі яны шкодзяць вам, унутраны неспакой, які вы перажываеце, — гэта пасланне вам не паддавацца жаданням. Калі вы ўпэўненыя ў боскім духу, вы атрымліваеце асалоду ад усяго без прывязанасці і залежнасці. Таму імкненне пазнаць Яго мае першараднае значэнне для тых, хто клапаціцца; інакш жыццё будзе разбуральным расчараваннем, якое жахліва разбурае надзеі.

Калі я вярнуўся ў Індыю ў 1935 годзе, я спадзяваўся наведар месцы, якія любіў у

дзяцінстве, але па прыбыцці я выявіў, што ўсё змянілася. Жыццёвая сцэна перабудавалася па-іншаму. Найвялікшае расчараванне і шок былі, калі я наведару свой стары дом у Айкапуры, дзе я гуляў і назіраў за птушкамі. З усяго, што я памятаў, засталася толькі адно дрэва. Такое яно — жыццё! Знаёмыя і дарагія рэчы адна за адной знікаюць з нашага позірку. Я быў гатовы аддаць усё, каб убачыць наш дом такім, якім ён быў у маім дзяцінстве. І ўсё ж Бог выканаў маё жаданне, бо пазней я ўбачыў дом у бачанні, дзе мы плавалі ў басейне, а потым я падняўся наверх, лёг на ложак і еў манга, як рабіў шмат гадоў таму.

Цяпер жаданні трэба вельмі ўважліва вывучаць і вывучаць, добра адсартваць і пакідаць толькі добрыя, і нават гэтым добрым жаданням нельга дазваляць задушыць найважнейшае жаданне Бога.

Гэтае жаданне павінна заставацца жывым і палаючым, і нельга дазваляць яму згасаць або згасаць. Чалавек знаходзіцца ў вялікай ілюзіі, калі просіць Бога выканаць свае зямныя жаданні, але не просіць Яго адкрыцца яму. Уявіце сабе дзіця, якое пастаянна патрабуе, каб бацькі задаволілі яго просьбы, а ў астатнім не пытаецца пра іх і не думае пра іх. Гэта няўдзячнасць і адмаўленне іх дабрыні, і ў гэтым ёсць урок для тых, хто разважае.

Калі ўжываць гэтую кнігу жыцця, чалавека будуць суправаджаць толькі духоўныя веды, набытыя падчас зямнога знаходжання. Таму Бог павінен заўсёды прысутнічаць у свядомасці чалавека, пастаянна заклікаючы Яго і ніколі не забываючы Яго, калі ён сапраўды клапаціцца пра сваю духоўную будучыню. Калі мы знаходзімся ў еднасці з Богам, мы выявім, што ўсе жаданні выконваюцца таямнічым чынам. Але мы павінны

спачатку шукаць Бога. Ён шчодры і даў нам усё, але мы знойдзем Яго толькі тады, калі не будзем задавальвацца Яго дарамі, а звернемся да Самога Даўцы. Мы пазнаем Яго, пакуль будзем шчырымі ў сваіх пошуках, руплівымі ў сваім жаданні наблізіцца да Яго і адчуць Яго благаслаўлёную прысутнасць.

Найвялікшая перашкода, з якой сутыкаецца чалавек, — гэта яго ўласнае «я». Калі ён спрабуе ціха сядзець і разважаць пра духоўныя справы, у яго раптам узнікаюць свецкія думкі, якія адцягваюць яго і перашкаджаюць дасягнуць мэты. Ён павінен навучыцца кантраляваць свае думкі і цела, і, робячы гэта, ён будзе насіць у сваёй душы пераносны рай. У жыцці ці смерці, у раі ці пекле, гэтае найвышэйшае шчасце будзе суправаджаць яго.

Мы павінны глыбока маліцца Богу, выліваючы сваё вялікае жаданне, просячы Яго на мове сэрца, тугі душы і шэпту сумлення, каб Ён пачуў нас і адказаў нам. Але калі чалавек моліцца напалову і ў той жа час думае пра нешта іншае — пра тое, што, як ведае Бог, не з'яўляецца галоўнай клопатам гэтага чалавека, — Ён не адкажа.

Спачатку нам патрэбны Бог. Час настаў. Мы не павінны чакаць, бо ілюзіі занадта магутныя. Жыццё пралятае хутка, і сорамна пакінуць гэты свет, не ведаючы сэнсу жыцця. Мы павінны разважаць кожны раз, калі ў нас ёсць хвілінка вольнага часу. Нават калі вашы малітвы спачатку не будуць пачутыя, не адчайвайцеся ў Божай міласэрнасці, а працягвайце маліцца. Маліцеся шчыра і верце, што ваша малітва будзе пачута.

У сваім жыцці я бачыў найвялікшы доказ таго, як Бог чуе малітву. Але такі адказ патрабуе

намаганняў, бо нішто значнае не прыходзіць без намаганняў. Медытацыя неабходная для раскрыцця таямніц жыцця і ўваходу ў Царства Божае.

Дрэнные звычкі і іншыя адцягваючыя фактары будуць спрабаваць падарваць вашы намаганні і аслабіць вашу рашучасць. Але калі вы хочаце быць шчаслівымі, скіруйце свае думкі да Бога, і вы знойдзеце Яго блізка да сябе.

Жаданні зямных задавальненняў ствараюць магнітнае прыцягненне, якое прыцягвае чалавека на гэтую зямлю, жыццё за жыццём. Вяртанне да плоці становіцца непатрэбным для тых, хто знайшоў свае жаданні ў Богу. Кожны раз, калі яны жадаюць выканаць якое-небудзь жаданне, яны думаюць пра яго, і яно праяўляецца перад імі. Мая маці з'явілася мне пасля яе смерці, і я суцешыўся, убачыўшы яе, і падзякаваў Богу за Яго дабрыню. Сапраўды, Ён Найшчодры і Найміласэрнейшы. Ён выконвае нашы жаданні, каб прадэманстраваць Сваю любоў і ўдзячнасць нам, калі мы аддаем Яму першае месца ў нашых сэрцах.

Калі чалавек дасягае Бога, ён становіцца гаспадаром жыцця і лёсу. Мы не павінны супакойвацца, пакуль боская прысутнасць не ўмацуецца ў нашым жыцці. Ён дасць нам усё, чаго мы прагнем, і выпрабуе нас.

Выпрабаванні і перашкоды на духоўным шляху шматлікія і вялікія, але, праходзячы праз гэтыя выпрабаванні і пераадольваючы іх, мы павінны сказаць: «О Госпадзе, Ты адказаў на мае малітвы і выканаў мае найвялікшыя жаданні, таму маё сэрца напоўнілася Тваёй прысутнасцю, а мая душа ззяе Тваім святлом».

Мір вам

З выказванняў настаўніка Парамахансы

Ёгананды

Людзі скардзяцца на ідэю адмовы ад пэўных рэчаў у жыцці, хоць на самой справе яны адмаўляюцца ад многіх каштоўных рэчаў, не ў апошнюю чаргу ад спакою, а часам нават ахвяруюць сабой дзеля грошай, якія .могуць быць пашкоджаны і страчаны

Аддайцеся Богу, і вы ўбачыце, што ваша жыццё стала падобным да прыгожай рытмічнай мелодыі

Звярніце сваю ўвагу з гэтага свету ўнутр на велізарнае Царства Божае, якое знаходзіцца ўнутры вас

На караблі спакою можна адплыць у той свет за межамі нашых мар, дзе боская крыніца б'е бясконца з .глыбінь сэрца і душы

Госпадзе, дапамажы мне гуляць сваю ролю ў жыццёвай гульні так, каб гэта падабалася Табе, незалежна ад таго, слабы я ці моцны, хворы ці здаровы, знакаміты ці невядомы, багаты ці бедны, ведаючы, што .Ты любіш мяне і ніколі не пакінеш мяне

Багацце можа быць адабрана ў чалавека, альбо ў яго могуць быць адабраны яго пасля яго сыходу з гэтага свету, і ён не можа забраць яго з сабой. Яго сапраўдная каштоўнасць заключаецца ў тым, каб траціць яго на карысныя справы і прыносіць шчасце сабе і іншым такім .чынам, які дагаджае Богу і свайму сумленню

Тыя, хто думае толькі пра ўласную бяспеку і камфорт, забываючы або ігнаруючы патрэбы іншых, на самой справе імкнуцца да галечы, якая аднойчы стане іх доляй. Тыя, хто трымаецца за сваё багацце замест таго,

каб выкарыстоўваць яго для добрых спраў, не прыносяць сабе дабрабыту ў замагільным жыцці, а нараджаюцца беднымі, з жаданнямі і прагамі багатых. Але тыя, хто дзеліцца сваім багаццем і дабрабытам з іншымі, прыцягваюць дабро і багацце, куды б яны ні .пайшлі

Калі вы будзеце аддаваць тым, хто гэтага заслугоўвае добраахвотна, вы ўбачыце, што Бог заўсёды з вамі і ніколі не пакіне вас, і вы ні ў чым не будзеце мець патрэбы. Мы не павінны забываць, што наша жыццё непасрэдна падтрымліваецца Богам, і калі мы ўсведамляем, што наш розум, наша воля і наша дзейнасць залежаць ад Бога і чэрпаюць сваю сілу ад Яго, тады мы атрымаем непасрэднае кіраўніцтва ад Яго і зразумеем, што наша жыццё адно з Яго бясконцым .жыццём

Медытацыя дае доказ існавання Бога. Як толькі хвалі адчуванняў ачышчаюцца ад сажалкі розуму, з душы вырываецца боская асалода. Гэтая асалода ўжо .існуе ў душы, але яна завуаляваная
О, Госпадзе Я буду выкарыстоўваць сваю сілу волі і інтэлект, каб спачатку дасягнуць дробных спраў, а потым перайсці да большых дасягненняў
Нават калі ўсе матэрыяльныя амбіцыі будуць дасягнуты, і ўсё ж гэта дае толькі няпоўнае шчасце — і, знайшоўшы Бога, я адкрыю для сябе невычэрпныя крыніцы радасці, і яна ніколі не перастае цячы і цячы ў .садах і вечназялёных лугах душы

Дом: плошча Перамогі

Калі чалавек праводзіць усё жыццё, гонючыся за адным вострым захапленнем, ён ніколі не пазнае смаку сапраўднага шчасця. Трэба жыць проста і ставіцца да жыцця з лёгкасцю. Пажадана, каб чалавек праводзіў час у адзіноце, час ад часу разважаючы пра свае ўласныя

ўчынкi і практыкуючы ўнутраны спакой, які прыносіць
.гаенне, амаладжэнне і аднаўленне сіл

Калі пастаянна прысутнічаюць адцягваючыя
фактары, а іншыя раздражняльнікі бамбардзіруюць
пачуцці, у выніку будуць пакутаваць нервы, будзе
марнавацца вялікая колькасць жыццёвай энергіі, а душа
будзе адчуваць напружанне і засмучэнне. Акрамя таго,
не варта занадта турбавацца аб выпраўленні іншых;
хутчэй, варта выправіць сябе, перш чым спрабаваць
.выпраўляць іншых

Няхай ведаюць, што дом — найвялікшае поле бітвы.

Чалавек, які з'яўляецца анёлам у сваім доме, будзе
.анёлам усюды

Мяккі голас і спакой, якія выклікае высакароднасць
.паводзін, патрэбныя дома больш, чым дзе-небудзь яшчэ

Гэтак жа, як цемра не можа заставацца там, дзе
свеціць святло, так і цемра хваробы павінна знікнуць,
калі святло Бога зазые ў клетках цела, і мала хто
.ўсведамляе гэтую праўду

Калі людзі адчуваюць моцнае жаданне ацаліцца,
яны моляцца з трывогай у сэрцах або з пачуццём
роспачы, мяркуючы, што Бог не пачуе іх малітваў, або
яны моляцца, але не чакаюць, каб даведацца, ці дайшлі
.іх малітвы да Бога

Гэтак жа, як нельга слухаць музыку, якая
перадаецца па эфіры, з дапамогай няспраўнага
прыёмніка, гэтак жа нельга ўлоўліваць вібрацыі здароўя,
сілы і мудрасці, якія зыходзяць ад Бога, з дапамогай
няспраўнага псіхічнага апарата, які перапаўняецца
страхамі, клопатамі і ўсялякімі трывогамі, сумненнямі і
.няўпэўненасцю

Дазволь нам памятаць і дзякаваць Табе, Госпадзе, у
часы патрэбы і дабрабыту, у хваробе і здароўі, у цемры і
святле, і ва ўсіх абставінах. Дазволь нам з удзячнасцю
ўспомніць дні дабрабыту, якія Ты нам даў. Дапамажы

нам адкрыць вочы веры, каб мы маглі бачыць Тваё
благаслаўлёнае святло, якое лечыць усе хваробы і
.немачы

Я — капітан свайго карабля добрых думак, сваёй
добрай волі і сваёй плённай, карыснай дзейнасці. Я буду
кіраваць караблём свайго жыцця, заўсёды скіраваўшы
позірк на зіхатлівую планету міру ў небе майго
.глыбокага сузірання

Я буду выкарыстоўваць свае навыкі творчага
мыслення, каб дасягнуць поспеху ва ўсім, што я раблю.
Бог дапаможа мне, калі я таксама паспрабую дапамагчы
.сабе

Сёння я з новымі намаганнямі ўраблю сад жыцця і
пасею ў ім насенне мудрасці, здароўя, задавальнення і
шчасця. Я палію насенне з верай і ўпэўненасцю ў сабе і
буду чакаць шчодрасці Усявышняга, каб ён даў мне
справядлівы ўраджай. Нават калі я не збяру чаканага
ўраджаю, я буду ўдзячны за душэўны спакой, які
.прыходзіць ад імкнення рабіць усё магчымае

Я буду дзякаваць Богу за тое, што магу працягваць
спрабаваць, пакуль не дасягну поспеху, па Яго ласцы. І я
буду дзякаваць Яму, калі дасягну найвялікшага жадання
майго сэрца. Я буду імкнуцца рабіць толькі
.высакародныя і годныя ўчынкі, шукаючы Божай ласкі
Свет кішыць прыроднымі і чалавечымі штормамі, і
Бог — моцны шчыт і бяспечная прытулак ад штормаў,
ураганаў і зла гэтага свету. Дзе б ні быў Бог, там няма ні
страху, ні смутку. Сапраўдны вернік цвёрда і горда
стаіць у жыццёвай бітве і барацьбе падзей, упэўнены,
што Бог з ім, абараняе яго ад шкоды і ніколі не пакідае
яго ні на хвіліну. Такім чынам, страх знікае з яго сэрца, і
надыходзіць упэўненасць, абарона, якую нельга
.навязаць

Не баяцца — значыць верыць у Бога і Яго абарону, а
таксама верыць у Яго справядлівасць, мудрасць,
міласэрнасць, любоў і ўсюдыіснасць

Страх пазбаўляе чалавека псіхалагічнай сілы,
затуманвае розум і парушае натуральныя рытмы сэрца.
Акрамя таго, страх можа выклікаць фізічныя засмучэнні і
псіхалагічныя захворванні. Замест таго, каб паддавацца
трывозе і псіхалагічнай абмежаванасці, чалавек павінен
пераканацца, што ён знаходзіцца пад абаронай Бога,
Усевідушага, Усечуюшага, у бяспецы ў Яго непахіснай
.крэпасці і акружаны Яго міласэрнасцю і клопатам

Няхай гэта будзе ў афрыканскіх джунглях, на полі
бою, у пакутах ад хваробы ці галечы, чалавек павінен
пераканаць сябе, што рука Бога мацнейшая за любую
небяспеку і здольная абараніць тых, хто шукае ў Яго
прытулку. Няма больш эфектыўнага сродку абароны.

Вядома, трэба выкарыстоўваць розум у адносінах да
падзей, адначасова цалкам веруючы ў боскую дапамогу.

Вера ніколі не азначае быць неабдуманым або
дзеінічаць неразумна перад абліччам нягод. Хутчэй,
незалежна ад таго, што здарыцца, чалавек павінен
сцвярджаць, што толькі Бог здольны дапамагчы ў
цяжкіх і выпрабаваных абставінах, калі звяртацца да Яго
.ўсім сэрцам, душой і пачуццямі

Калі цяжкасці абрынаюцца, як лавіна, мы не павінны
дазваляць ім паралізаваць нашу волю або зацямяць
наша яснае бачанне і мудры, лагічны падыход.
Наадварот, мы павінны захоўваць веру ў Бога і наша
прыроджанае пачуццё добра і зла, імкнуцца знайсці
выйсце. З Божай дапамогай мы яго знойдзем. У рэшце
рэшт, усё палепшыцца, таму што Божая сіла і цуды
схаваны за супярэчнасцямі чалавечага жыцця. Тыя, хто
не прымае непазбежнасць абставін і замест гэтага

спрабуе пранікнуць за заслону сваім розумам і верай,
знойдуць адчыненыя для сябе дзверы — дзверы, у якія
.стукае кожная веруючая рука

Жыццё ахутана цемрай, і часам мы спатыкаемся і
вагаемся рухацца наперад. Мы павінны дазволіць
Божаму святлу быць нашым пуцяводным ліхтаром, калі
мы ідзем па цёмных жыццёвых сцежках. Бог — гэта
поўны месяц у ночы невуцтва і цемры, сонца ззяння ў
гадзіны абуджэння, маяк кіраўніцтва і пуцяводная зорка
для тых, хто перасякае мора зямнога, мімалётнага
.існавання

Праблемы ў свеце будуць існаваць, дык куды ж
звярнуцца па кіраўніцтва і накіраванне? Думкі чалавека,
пад уплывам звычак, забабонаў, прадузятасці і
фанатызму, бескарысныя, а ўплыў асяроддзя, сям'і,
краіны ці свету не здольны даць сапраўднага
кіраўніцтва. Таму чалавек павінен звярнуцца да Бога і
прыслухацца да спакойнага, ціхага голасу, які зыходзіць
.з глыбіні душы, голасу, які гарманіруе з праўдай

Розніца паміж разумовым сузіраннем і духоўнай
самааналізам

Калі чалавек праграмуе сябе тэарэтычнымі ведамі,
ён становіцца падобным да хадзячага самапісца, які
паўтарае прыказкі і ўзнёслыя фразы, і іншыя лічаць яго
вучоным і дасведчаным. Але такія веды не
падмацоўваюцца непасрэдным успрыманням ісціны і не
адпавядаюць духоўным дасягненням. Гэты від
інтэлектуалізацыі або інтэлектуалізацыі трымае «я»
звязаным з сэнсарным розумам, які сам па сабе
абмежаваны фізічнымі пачуццямі. Тэарэтычныя веды не
могуць набыць боскія веды, і пажадана не марнаваць
свой каштоўны час на тэорыі, якія нельга прымяніць у

рэальнасці, каб не згубіцца ў густых інтэлектуальных
.джунглях, не маючы магчымасці выйсці за межы тэорыі

Гэты працэс не прывядзе да пазнання праўды, бо
праўда ляжыць па-за межамі меркаванняў і тэорый, і
многія, хто прытрымліваецца такога падыходу,
аказваюцца звязанымі сваімі ўласнымі суб'ектыўнымі
.высновамі

Калі чалавек выкарыстоўвае свае разумовыя
здольнасці выключна для набыцця грошай і
матэрыяльных даброт, яго свядомасць будзе ўцягнутая ў
матэрыяльны свет і заблытаецца ў бясконцых
складанасцях. Таму мудрыя людзі кажуць, што чалавек
не павінен прысвячаць усе разумовыя здольнасці, якія
даў яму Бог, пагоні за мімалётнымі рэчамі, каб не
згубіцца ў лабірынце матэрыялізму і не стварыць для
сябе непатрэбных абмежаванняў і забарон. Замест
гэтага ён павінен выкарыстоўваць свае разумовыя
здольнасці для атрымання неабходнага для жыцця і
імкнучца развіваць свае маральныя здольнасці, каб
адрозніваць дабро ад зла, шкоднае ад карыснага. Калі
ён будзе развіваць сваё духоўнае разуменне, ён зможа
адчуць Бога ў сабе і вызначыць духоўныя ісціны,
схаваныя за шчыльнай заслонай матэрыялізму. Гэты
.стан называецца духоўнай самааналізам

Якімі б ні былі нашыя клопаты, Бог заўсёды павінен
мець прыярытэт у нашым жыцці. Адзін з найважнейшых
элементаў духоўнага росту — гэта пастаянная, шчырая
сувязь з Богам, праз якую вы асабіста станеце сведкамі
цудоўнай, пазітыўнай трансфармацыі, якая глыбока
.ўразіць вас

Калі чалавек хоча паглядзець спектакль, купіць
новую вопратку ці новую машыну, хіба ж яго розум не
заняты ўвесь час? Што датычыцца гэтых пытанняў і

таго, як іх дасягнуць ці атрымаць? Ён не супакоіцца,
пакуль не ажыццявіць свае жаданні, і ён будзе
працягваць нястомна працаваць над дасягненнем гэтых
.жаданняў

Такім чынам, чалавечы розум павінен быць заняты
роздумами пра Бога, і тады ўсе меншыя, дробныя
жаданні ператворацца ў моцнае жаданне адчуць Бога і
.мець зносіны з Ім

Калі розум шапоча Богу шчыры, гарачы шэпт, які
зыходзіць з глыбінь прагнучай душы

Заклік душы кране касмічнае сэрца, і адказ прыйдзе,
прыносячы з сабой вялікую радасць

Інтэлектуальны шэпт развівае сілу волі, пакуль вы
не набярэцеся дастатковай сілы для дасягнення
жаданай мэты

Калі розум і воля чалавека знаходзяцца ў гармоніі з
Богам, ён напаўняецца неабмежаванай сілай, так што
простага разважання пра нешта дастаткова, каб гэта
адбылося, таму што боскі закон працуе на карысць тых,
.хто знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшай воляй

Усе выдатныя дасягненні ў маім жыцці былі
дасягнуты дзякуючы сіле розуму, які знаходзіцца ў
гармоніі з Богам. Калі боскі генератар працуе, усё, чаго я
жадаю, спраўджваецца без выключэння, спачатку
прымаючы форму нябачнага, эфірнага малюнка, а потым
.праяўляючыся з непераадольнай сілай у рэальнасці

Сакрэт росту

Мы расцем праз кожны досвед, які перажываем,
пакуль разумеем, што можам атрымаць з яго каштоўныя

ўрокі. Бо кожны боль і пакуты, якія мы перажываем,
.маюць сэнс і мэту

Нягледзячы на суровасць выпрабаванняў, яны
падобныя да агню, які плавіць жалезную руду,
ператвараючы яе ў прыгожую, моцную і ўніверсальную
сталё. Мудрасць, якую мы выкуем праз пякучае полымя
восьмы, сапраўды цудоўная. Жыццё ачышчае нас,
ператвараючы нашу нізкую прыроду ў каштоўныя
элементы, дазваляючы нам жыць з душаю, чыстымі, як
каштоўныя камяні, моцнымі, як сталё, але гнуткімі і
ўстойлівымі, згінаючыся, не ламаючыся пад ціскам нягод
.і цяжкасцей

Калі мы бачым твары, скажоныя гневам, пакрытыя
шчыраю жорсткасцю, іх выгляд прымушае нас імкнуцца
выгнаць пачварнасць з нашых уласных душ — душ,
некранутых нічым, акрамя злых намераў і глыбока
ўкаранёных крыўд, якія зацямяюць благаслаўлены
боскі вобраз унутры нас, гэтак жа, як сажа псуе
люстэрка. Балючыя ўчынкі іншых павінны абуджаць у
нас жаданне палепшыць свае ўласныя паводзіны і
кантраляваць сябе, каб мы маглі быць гаспадарамі сваіх
.непакорлівых страсцей, а не іх рабамі

Добрыя словы — цудоўны сродак ад многіх хвароб,
які валодае магутнай, амаль магічнай, магнітнай сілай,
якая прыносіць багацце дабраславенняў і дабрабыт
таму, хто іх гаворыць. Тыя, хто выкарыстоўвае
заспакайныя, пяшчотныя словы, адчуваюць тонкі
паток, які праходзіць праз іх без перапынку, іх напайнае
багацце спакою. Гэта адбываецца таму, што гэты паток
звязаны са сваёй вышэйшай крыніцай, якая заўсёды цячэ
і пастаянна дасягае душ, якія знаходзяцца з ім у
гармоніі. Тады яны змогуць перадаваць гэты паток
.шчасця душам, якія прагнуць спакою

Кожны дзень чалавек глядзіць у люстэрка, каб
убачыць свой твар, бо хоча выглядаць найлепшым
чынам у вачах іншых. Наколькі ж важней тады штодня
зазіраць у люстэрка ўнутранага аналізу, каб адкрыць
тое, што хаваецца пад бліскучай паверхняй! Бо ўсё, што
знешне прывабнае, чэрпае сваю прывабнасць з
унутранага "я". І нішто так не заплямоўвае чыстае
люстэрка душы, як псіхалагічныя скажэнні, такія як гнеў,
крыўда, зайздрасць і нянавісць. Той, хто імкнецца
вызваліцца ад гэтых злучэнняў, чужых прыродзе духу,
дазволіць святлу ўнутранай прыгажосці
.выпраменьвацца знутры

Дзякуючы аналізу мы выяўляем, што чалавечыя
праблемы маюць тры складнікі: ёсць праблемы і
засмучэнні, якія атакуюць чалавечае цела, іншыя, якія
атакуюць розум, і трэцяя катэгорыя, якая блакуе шляхі
.душы

Хвароба, старасць і смерць — гэта цяжкасці і
перашкоды, з якімі сутыкаецца цела. Псіхалагічныя
захворванні, аднак, пранікаюць у розум праз смутак,
страх, гнеў, падаўленыя жаданні, крыўду, нянавісць,
эмацыянальныя апантанасці, ліхаманкавае нервовае
ўзбуджэнне і псіхалагічны рак, які паралізуе разумовыя
здольнасці. Найбольш небяспечная хвароба, аднак, —
гэта хвароба душы, якая праяўляецца ў невуцтве, ад
якой узнікаюць і распаўсюджваюцца ўсе іншыя хваробы

У свеце больш добра, чым зла

Калі закрадаюцца сумневы, нам варта ўспомніць
жыццё вялікіх людзей. Гэта праўда, што мы людзі, але
Бог надзяліў нас незвычайнымі здольнасцямі, якімі мы
рэдка карыстаемся. Дык чаму ж дрыжаць ад страху
перад старасцю, хваробамі і горам? Мы павінны рабіць
усё магчымае, каб клапаціцца пра сваё цела, але не

павінны паддавацца страхам або хаваць сябе пад кучамі
.невуцтва

Цела — гэта не ўвесь чалавек

Дабро пераўзыходзіць зло ў гэтым свеце, таму што
Бог — найвышэйшая сіла. Але калі зло напаткае нас, мы
думаем, што не маем сілы кантраляваць яго ці
.пазбегнуць яго ўлады

Буры зла непазбежныя, але мы можам пераадолець
іх наступствы і падняцца над імі

Нам дадзена жыццё не для таго, каб яно нас
знішчыла, а для таго, каб мы адчулі вечнасць, і мы
.павінны памятаць гэтую ісціну

Без свабоды думкі чалавек не можа выказваць сябе
чыстым, спантаным і натуральным чынам. Памятайце,
што вы ў сваёй аснове свабодныя. Сіла волі заўсёды
.свабодная

Калі вы правільна выкарыстоўваеце сваю сілу волі,
гэта створыць для вас добрую карму, але большасць
людзей не жадаюць мяняцца і не жадаюць прыкладаць
намаганняў, таму яны разбураюцца перад абліччам
.цяжкасцей і не здольныя супрацьстаяць выклікам

Рабіць усё, што каму заўгодна, — гэта не свабода, бо
людзі звязаны сваімі жаданнямі, і таму іх дзеянні зусім
нельга назваць свабодай. Сапраўдная свабода азначае
рабіць усё з воляй, кіруемай мудрасцю. Чалавек можа
кантраляваць наступствы сваіх мінулых учынкаў, якія
непазбежна рушаць услед за ім, калі ён актывуе сваю
волю і выкарыстоўвае яе для добрых і карысных спраў.
Калі вы дзейнічаеце з розумам і сілай волі, сілы вашых
папярэдніх няправільных учынкаў аслабнуць, а звычайкі,
.якія вынікаюць з вашых добрых учынкаў, умацуюцца

Мы пастаянна жадаем таго, чаго нам не хапае, і
прывязваемся да рэчаў, якія не з'яўляюцца істотнымі. Як
толькі нешта апаноўвае нас, мы часова губляем
свабодную волю. Гэтак жа, як усходнія людзі заняволены
старажытнымі звычаямі, заходнія людзі заняволены
сучаснымі. Мы ствараем свой уласны лёс і становімся
.звязанымі ім

Чаму адно дзіця нараджаецца ў бязбожнай сям'і, а
другое — у добрай? Кожны з іх скарыстаўся сваёй
свабодай, каб жыць пэўным чынам у мінулым (у
папярэднім жыцці), і такім чынам сам наклікаў на сябе
.гэтыя абставіны ў гэтым жыцці

Няма сапраўднай свабоды без Бога. Мы павінны
пастаянна думаць пра Яго. Якімі б ні былі нашы клопаты
і думкі, Бог павінен займаць першае месца ў нашых
сэрцах, і калі мы сапраўды ў адзінстве з Ім, нам будзе
дадзена здольнасць дасягнуць таго, што мы павінны, у
.любыві час, з Яго боскай дапамогай

Парада для вучня

Адзін з вучняў папрасіў настаўніка Парамахансу
даць яму парад па самаўдасканаленні, і той адказаў:
«Калі хочаш, каб цябе любілі, пачні з любові да тых, хто
.«мае патрэбу ў тваёй любові

І калі ты чакаеш ад іншых, будзь ім верны і адданы,
каб яны былі верныя табе

Калі вы хочаце перашкодзіць іншым дзейнічаць
зламысна і хітра, не дазваляйце падману пранікаць у
вашы ўласныя думкі і не дзейнічайце так, каб шкодзіць
.іншым

Калі вы хочаце, каб іншыя спачувалі вам, пачніце з
праяўлення эмпатыі да іх, асабліва да тых, хто вас
.акружае

Калі хочаш, каб цябе паважалі, ты павінен
праяўляць павагу як да маладых, так і да старых

Калі хочаш спакою ад іншых, павінен жыць у
гармоніі

Калі вы хочаце, каб людзі былі рэлігійнымі, будзьце
духоўнымі па сваёй прыродзе і дайце іншым адчуць, што
вы добры прыклад для пераймання, што яны могуць на
.вас спадзявацца і давяраць вам

Карацей кажучы, усё, што вы хочаце, каб іншыя
паказвалі. Адна з добрых якасцей — спачатку
прадэманстраваць гэта ў сваім жыцці, і вы ўбачыце, што
.людзі будуць рэагаваць на вас гэтак жа

Калі вы можаце вызначыць тыя сферы вашага
жыцця, якія патрабуюць паляпшэння, не ўпадаючы ў
роспач і не развіваючы комплекс непаўнаўартасці, і калі
вы паслядоўна працуеце над удасканаленнем уласнага
характару, то час, які вы выдаткуеце на гэта, будзе
значна больш прадуктыўным, чым калі б вы марнавалі
час на жаданне, каб іншыя ўдасканаліліся. Ваш станоўчы
прыклад і здаровыя паводзіны маюць большую сілу
.змяніць іншых, чым толькі вашы жаданні, гнеў і словы

О Госпадзе, Ты — крыніца ўсяго дабра і крыніца ўсёй
сілы. Дабраславі нас, каб мы маглі адлюстроўваць Твае
дабраслаўленні ў нашым здароўі, нашых інтэлектуальных
памкненнях і нашых духоўных самавыяўленнях. Ты —
ззянне зорак, энергія атамаў, дабрыня ў сэрцах і
прыгажосць праўды. Дапамажы нам напоўніць сябе

Тваёй найвышэйшай сілай, Тваёй бясконцай мудрасцю і
.Тваёй бязмежнай сапраўднасцю

Госпадзе, дай нам усвядоміць, што Ты — крыніца
здароўя, акіян жыцця і крыніца ўсяго разумення і ведаў.
Вызвалі нас ад невуцтва і яго наступстваў, ад страхав і
трывог, і хай паток Тваёй мудрасці змяце ўсе смецце і
.друз з нашага жыцця

Знімі, Госпадзе, заслону, што хавае ад нас Твой
аблічча. Дазволь нам убачыць Цябе як яркае святло,
падобнае да незлічоных сонцаў на гарызонце нашага
жыцця. Дазволь нам адчуць Цябе як сілу, якая пастаянна
абнаўляецца, натхняе нашы думкі, сілкуе нашы душы,
.падтрымлівае нашы целы і спаўняе нашы мары

Амін

Большасць людзей не ведае, чаму, існаваючы на
гэтай зямлі, яны лічаць, што мэта жыцця — гэта
выкананне жаданняў, атрыманне ўсяго неабходнага для
жыцця, пошук задавальнення і чалавечай любові і, у
.рэшце рэшт, аддача сябе апошняму кліучаму

Людзі пачынаюць сваё жыццё як праграмісты з
пэўнымі схільнасцямі і жаданнямі, якія не былі
задаволены ў мінулым. І яны спрабуюць — з той
нязначнай свабодай волі, якая ў іх засталася —
пераймаць жаданні і дзеянні іншых. Калі яны маюць
зносіны з бізнесменамі, яны хочуць стаць падобнымі да
іх, а калі яны маюць зносіны з мастакамі, мастацтва
.становіцца для іх усім

Бог хоча, каб мы былі практычнымі ў гэтым свеце. Ён
даў нам голад, які патрабуе ад нас працаваць, каб яго
задаволіць, але пошук толькі ежы, жылля, грошай і

маёмасці азначае, што чалавек забывае крыніцу свайго
.шчасця

Гэта праўда, што мы павінны працаваць, каб
задаволіць свае патрэбы і дасягнуць сваіх законных
мэтаў, але, перш за ўсё, мы павінны адкрыць свае сэрцы
Богу і шукаць Яго кіраўніцтва і адабрэння ва ўсім, што
мы робім. Тады мы абавязкова дасягнем поспеху ў школе
жыцця, бо атрымаем кіраўніцтва ад Вышэйшага
Кіраўніка і Забеспячыцеля, які ведае, што нам трэба і
што лепш для нас. Таму мы павінны давяраць Яму і
.падпарадкоўвацца Яго мудрай волі

3 лекцый настаўніка Парамахансы

Калі ўнутранае шчасце душы зацямяецца тоўстым
пластом мімалётных пачуццёвых задавальненняў,
залатое ззянне духу цьмянее, а празрыстыя здольнасці
душы хаваюцца за шчыльнасцю матэрыі. Калі розум
чалавека прыцягваецца да рэўнасці і зайздрасці і
ахутаны аблокамі страху і трывогі, ён становіцца
няшчасным, няшчасным і пераможаным. Але калі
чалавек накіроўвае тую ж увагу на каханне, мір і
.гармонію, ён адчувае глыбокае шчасце

Душа адчувае шчасце, калі яна пераходзіць ад
фізічных жаданняў, змяшаных з пакутамі і няшчасцем,
да празрыстых цнотаў духу, напоўненых узнёслымі
.асалодамі

Калі душа цалкам пагружаецца ў грубыя свецкія
задавальненні, яна становіцца абыякавай да імкнення да
вышэйшых радасцяў і няздольнай адчуваць духоўныя
асалоды. Многія могуць сцвярджаць, што адмова ад
матэрыяльных задавальненняў практычна немагчымая ў
гэтым свеце або падчас жыцця сярод людзей, чые думкі
круцяцца выключна вакол матэрыяльных спраў. Аднак

ад звычайнага чалавека не патрабуецца пакідаць свет і
адыходзіць у горы і лясы, каб знайсці спакой і мір.
Наадварот, ён павінен заставацца ў гэтым свеце, не
дазваляючы яго магутным плыням змятаць яго, каб ён
.не быў захліснуты бурнымі хвалямі гэтага жыцця

Чалавек не павінен негатыўна ставіцца да
навакольнага асяроддзя, і ў той жа час ён не павінен
дазваляць матэрыялізму засланяць яго зрок, каб ён не
страціў сувязь са сваёй духоўнай прыродай і не стаў
няздольным адчуць радасць асалоды і быць сведкам
.боскага святла

Жыццё, з яго сутнасцю, кампанентамі і мэтамі, —
гэта складаная галаваломка для разумення, але не
немагчымая для вырашэння, і з нашым прагрэсіўным
мысленнем мы штодня разгадваем некаторыя з яго
.сакрэтаў

Прылады, заснаваныя на дакладных навуковых
прынцыпах у нашу эпоху, безумоўна, уражваюць, а
адкрыцці, якія прыносяць навука, даюць нам больш
выразнае бачанне таго, як можна палепшыць жыццё.

Але, нягледзячы на ўсё абсталяванне, вынаходкі і
стратэгіі, якія ў нас ёсць, мы ўсё яшчэ падобныя на
марыянэтак у руках лёсу, і шлях наперадзе яшчэ доўгі,
.перш чым мы вызвалімся ад кантролю прыроды

Безумоўна, жыццё на волю прыроды — гэта не
свабода. Нашы захопленыя розумы ахоплены і скаваныя
пачуццём бездапаможнасці, калі мы адчуваем сябе
ахвярамі паводак, ураганаў ці землятрэсав, або калі
падзеі без лагічнай прычыны забіраюць у нас блізкіх і
блізкіх. Тады мы разумеем, што не дасягнулі шмат
перамог і не змаглі пераадолець неспрыяльныя
абставіны. Бо, нягледзячы на ўсе нашы намаганні
зрабіць жыццё такім, якім мы хочам яго бачыць, на гэтай

зямой сцэне заўсёды будуць з'яўляцца пэўныя абставіны, і падзеі, якія будуць кіравацца магутным розумам, пра які мы мала ведаем, які дзейнічае цалкам незалежна ад нашых меркаванняў і волі. Лепшае, што мы можам зрабіць, — гэта працаваць і ўносіць .некаторыя паляпшэнні

Мы вырошчваем пшаніцу і вырабляем муку, але хто стварыў першае зерне? Мы ямо хлеб з мукі, але хто даў нашаму арганізму здольнасць яго пераварваць? І як ?ператварыць ежу ў пажыўныя рэчывы

У кожным кутку жыцця здаецца, што ёсць незаменная боская рука, мы не можам кіраваць сваімі справамі без яе, і пры ўсёй упэўненасці, якой мы валодаем, мы не ведаем, калі сэрца перастане функцыянаваць, адсюль неабходнасць смелай залежнасці ад найвышэйшай боскай сілы і спадзявання на наша вышэйшае «я», якое зыходзіць з той .усемагутнасці, па ўзоры якой мы створаны

Мы павінны мець веру, вольную ад гонару, і ўпэўнена ісці па сцежках жыцця

Без панікі і дрыжкаў, без пакут і зняволення

Барацьба з алергіяй

Пераадоленне адчувальнасці — гэта тонкае мастацтва, і кантроль хуткасці рэакцыі важны для .развіцця збалансаванай і ўсебаковай асобы

Адчувальнасць вынікае з непаразумення, комплексу непаўнавартасці, завышанай гонару і перабольшанага эга

Калі чалавек думае, што яго пачуцці былі закрануты, гэтая думка ўкараняецца ў яго свядомасці, узбуджаючы

нервы, якія потым напружваюцца і бунтуюць. З-за параненых эмоцый у іх сэрцы ўспыхвае гнеў. Аднак некаторыя людзі здольныя кантраляваць свае эмоцыі, таму іх знешнія прыкметы не праяўляюцца, нягледзячы на моцную лютасць унутры іх. Іншыя выказваюць свой гнеў праз імгненныя рэакцыі, якія відавочныя ў цягліцах вачэй і выразе твару, а таксама праз рэзкія, .закадзіраваныя вусныя адказы

Празмерная эмацыянальнасць мае сур'ёзныя наступствы; яна ўскладняе сітуацыю і стварае непажаданую нестабільнасць, якая негатыўна ўплывае на навакольных

Неабходна прыкласці намаганні для праяўлення самакантролю і самавалодання, ствараючы атмасферу ўзаемаразумення і гармоніі, якая спрыяе міру, а не напружанню, і рассеівае пары стрэсу. Тыя, хто гэта зробіць, будуць гаспадарамі свайго лёсу і будуць узнагароджаны ўдзячнасцю і павагай з боку .навакольных

Залішняя адчувальнасць — рыса, уласцівая большасці людзей, і калі гэтая ірацыянальная эмоцыя ўспыхвае, яна асляпляе разуменне і затуманвае вочы мудрасці. Яшчэ горш тое, што празмерна адчувальны чалавек лічыць, што ён думае, адчувае і дзейнічае ідэальна, хоць на самой справе яго паводзіны могуць !быць цалкам няправільнымі

Многія людзі лічаць, што павінны шкадаваць сябе, калі іх крытыкуюць, і што самашкадаванне прыносіць ім пэўнае палягчэнне. Але, як і ў выпадку з наркаманамі, чым больш яны прымаюць, тым мацнейшай становіцца іх .залежнасць

Вельмі адчувальны чалавек часта пакутуе дарэмна.

Часцей за ўсё ніхто не ведае прычыны яго гора або характару яго крыўды, што прыводзіць да ўзмацнення пакут у саманавязанай ізаляцыі. Нічога нельга дасягнуць, моўчкі засяроджваючыся на ўяўных абразях або крытыцы. Значна лепш змагацца з карэннымі прычынамі такой падвышанай адчувальнасці шляхам аб'ектыўнага аналізу і самакантролю

Гэты тып нездаровай алергіі мае сур'ёзныя наступствы; ён пажырае сэрца, як агонь, і разбурае тканіны спакою. Таму з ім трэба змагацца мудра, лагічна і з цвёрдай воляй

Я старанна працую, каб служыць усім, але калі я аддаляюся ад сваёй адзіноты для роздуму, я не дазваляю нікому перашкаджаць маім роздумам. Іншыя справы могуць пачакаць, але нельга грэбаваць маёй штодзённай сустрэчай з Богам або ігнараваць яе

Перш чым рабіць якія-небудзь дзеянні, спыніцеся і ўважліва абдумайце наступствы і іх уплыў на ваш розум, цела і душу. Дзеянні, выкліканыя прымусам, не з'яўляюцца вызваленнем, бо дзеянні, якія супярэчаць законам гармоніі і прагрэсу, абмяжоўваюць асобу. І наадварот, дзеянні, ухваленыя разважлівасцю і ў адпаведнасці з сумленнем, з'яўляюцца дабрадзейнымі і прыносяць свабоду

Калі вы вырашаеце зрабіць нешта добрае або ўстрымацца ад чагосьці дрэннага і прытрымліваецеся гэтага рашэння і дзейнічаеце адпаведна, ведайце, што ваша доля свабоды вялікая

Бог хоча, каб мы выкарыстоўвалі дадзенае нам
свабоднае выбару, каб шукаць Яго і знаходзіць Яго, але
.Ён не хоча навязвацца нам

Жаданне наблізіцца да Бога і пазнаць Яго не
прыходзіць само па сабе, яго трэба актывізаваць і
падтрымліваць. Без гэтага жадання жыццё не мае ні
.каштоўнасці, ні смаку

Няхай ваша духоўнае разуменне кіруе вашымі
думкамі, і поспех будзе суправаджаць вас куды заўгодна

Богу я прысвячаю свой голас, свае рукі, свае ногі,
сваё сэрца, сваё цела, свае пачуцці, сваю волю і ўсё

Каханне — гэта духоўная зброя, якая паклала канец
усім войнам

За межамі гэтай зямлі ёсць бясконцыя светлы, дзе мы
зноў сустрэнем тых, хто, як мы думалі, пакінуў нас
.назаўжды

Гэтае зямное жыццё пастаянна зменлівае, смутак
ідзе за смуткам, ілюзія за ілюзіяй, гэты міраж, які
з'яўляецца ў пустыні нашай свядомасці, павінен
знікнуць, і мы павінны абудзіць сваё сапраўднае "я" з-
.пад шчыльнай заслоны матэрыі

Не спрабуй будаваць свае надзеі на гэтым жыцці.
Дзе твая гарантыя? Ты ў бяспецы толькі тады, калі
.шукаеш прытулку ў пазнанні Бога

Сутнасць душы падобная да старажытнага золата,
пахаванага пад глебай. Калі глеба выдаляецца з золата і
прамываецца вадой сузірання, яно зноў заззяе поўнай
.чысцінёй і яснасцю

Госпадзе, дай нам бачыць дабро, думаць пра
здоровыя рэчы і мець зносіны з тымі, хто мае добры

характар. Дапамажы нам думаць пра Цябе і разважаць
пра Цябе, о Ты, хто ёсць крыніцай усялякай праведнасці
.і крыніцай усялякай дабрыні

Свабода ад слабасці

Найлепшы спосаб пераадолець слабасць —
перастаць думаць пра яе; інакш ідэя слабасці
перапоўніць вашу свядомасць і будзе дамінаваць над
вашым унутраным «я». Калі мы прынясем святло ў сябе,
.цёмра знікне, быццам яе ніколі і не існавала

Гэтая ідэя прыносіць мне цудоўнае натхненне

Калі святло ўводзіцца ў пячору, якая тысячы гадоў
была ахутана цемрай, цёмра імгненна знікае. Падобным
чынам, слабасці і памылкі знікаюць, калі мы дазваляем
святлу Бога ўвайсці ў нашу свядомасць, і цёмра
невуцтва не можа заставацца. Гэта філасофія, паводле
.якой мы павінны жыць

Пракрастынацыя бескарысная. Кола жыцця ніколі не
спыняецца, і дні нашага жыцця пралятаюць хутка.
Кожная хвіліна, якую мы праводзім, ясна думаючы і
дзеінічаючы мудра, — гэта паспяховая і прыбытковая
.інвестыцыя ў наша шчасце

Многія людзі ўсё жыццё думаюць пра грошы, сэкс і
славу, і рэдка засяроджваюцца на важных рэчах, якія
.прыносяць ім спакой і павышаюць іх свядомасць

Незалежна ад таго, наколькі сціплай можа быць
роля чалавека, ён лічыцца паспяховым у вачах Бога, калі
ён ведае, як мудра праводзіць свой час і накіроўваць
.свае думкі ў правільным кірунку

Калі Божае святло свеціць на чалавека, ён не
адчувае, што яму што-небудзь патрэбна, таму што

радасць, якая яго ахоплівае, выконвае ўсе яго мары і
прымушае яго адчуваць у глыбіні душы, што ён самы
багаты з багатых і самы шчаслівы з шчаслівых у гэтым
.жыцці

Тунэль святла

Тыя, чыя духоўная свядомасць абуджаецца
асветленымі думкамі, добрымі справамі, добрымі
пачуццямі і глыбокім сузіраннем, могуць адчуць сваё
разлучэнне з целам у апошні момант разлукі праз
духоўнае вока. Падчас свайго зямнога падарожжа ёгі
практыкуюць бачанне тунэля духоўнага вока на мяжы
паміж матэрыяй і духам, і ў момант пакідання Зямлі яны
могуць увайсці ў гэты светлавы тунэль і перайсці з
гэтага свету ў бясконцае Божае царства святла, радасці,
.міру і абсалютнай свабоды

{Святло на святле}

Святлом для цела з'яўляецца вока [духоўнае]

Калі ваша вока адзіночнае

Тады ўсё ваша цела напоўніцца святлом

{І святло ў цемры свеціць, і цемра яго не ведала}

Альтруізм — гэта адчуваць гора іншых, набліжацца
да іх, мець з імі зносіны, шчыра спрабаваць суцешыць іх
у няшчасці, радавацца іх радасці і рабіць усё магчымае,
.каб аддаліць ад іх прывід страху, патрэбы і трывогі

Той, хто валодае духам альтруізму, не дзейнічае
згодна з абмежаванымі разлікамі і чаканнямі, а
выкарыстоўвае сваю праніклівасць і здаровы сэнс і
імкнецца дапамагчы сабе і іншым, дзякуючы Богу за
поспех, якога ён дасягае. Калі ён церпіць няўдачу адзін
ці некалькі разоў, ён не адчувае расчаравання, а

наадварот, становіцца больш рашучым, падвойвае свае
намаганні і паўтарае спробы, даследуе новыя ідэі і
каналы, кіруючыся святлом розуму, і шукае Божай
дапамогі, пакуль не дасягне сваёй мэты і не дасягне
.сваёй высакароднай мэты

Той, хто працуе, каб зрабіць іншых шчаслівымі,
атрымлівае ад Бога ўнутранае пачуццё псіхалагічнага
камфорту. І калі ён нешта губляе дзеля тых, каму
спрабуе дапамагчы, ён не лічыць гэта стратай, бо
ўзамен атрымлівае Божэе задавальненне і спакой. Ён
жыве, каб любіць, працаваць, аддаваць і сеяць насенне
.добра і міру на палях чалавецтва

Той, хто выходзіць за межы свайго асабістага свету
ў сваіх думках і пачуццях, пашырае сваю свядомасць,
павялічвае сваю эмпатыю і адчувае, што свет — яго дом,
а чалавецтва — яго сям'я. Ён разумее, што мэта яго
існавання на гэтай зямлі — пераўтварыцца ў сябе, перш
чым спрабаваць пераўтварыць іншых, таму што той, хто
пераўтвараецца ў сябе, дапамагае іншым
пераўтварыцца на прыкладзе свайго жыцця. Дзеянні
маюць больш глыбокі ўплыў і больш глыбокі эфект на
.душы іншых, чым словы

Кароткія прыпынкі

:Бляск шчырасці

Некаторыя людзі спрабуюць уцячы ад сваіх праблем,
усміхаючыся, але для такога ўцёкаў патрэбна чыстае
сумленне, без крывадушнасці і падману. Калі чалавек
сумленна ставіцца да сябе і іншых і дзейнічае з
высакароднасцю і сумленнасцю, яго вочы становяцца
яснымі, і ад іх зыходзіць непаўторнае ззянне —
.непаўторнае ззянне шчырасці

:Шчырасць

Некаторыя людзі кажуць шмат чаго ў імя сумленнасці, але нельга гаварыць з усімі пра ўсё. Калі вы даяце парады і рэкамендацыі, некаторыя людзі няправільна разумеюць вашы словы і нічога не атрымліваюць ад таго, што вы кажаце; гэта марнаванне намаганняў і неацэненая справа. Маўчанне ў такіх выпадках — золата, але гэта ні ў якім разе не азначае .маўчанне пра правіны

:Самагармонія

Самагармонія — гэта сапраўды цудоўна. Большасць людзей ведае, як цяжка быць у гармоніі з іншымі, але ці задумваліся вы калі-небудзь пра тое, каб быць у гармоніі з самім сабой? Гэта неверагодна складана, але магчыма. Калі вы прааналізуеце сябе, вы выявіце, што пастаянна знаходзіцеся ў супярэчнасці з самім сабой. Калі вы не любіце сябе, вы не будзеце любіць нікога іншага. А калі чалавек не ў гармоніі з самім сабой, як ён можа быць у ?гармоніі з іншымі

Гармонія ў сабе жыццёва важная для гармоніі са светам. Таму вельмі важна шанаваць і любіць сябе, бо вы заслугоўваеце гэтай любові. Трэба любіць сябе, таму што Бог стварыў нас і надзяліў нас высакародным патэнцыялам. Любоў да гэтага ўнутранага "я", гэтай сутнасці, поўнай дабрадзейных якасцей, натхняе на высакародныя паводзіны і ачышчае розум ад прымешак, .а сэрца — ад злосці і крыўды

:Каліброўка літаратурнага компаса

Нельга падмануць сваё сумленне, апраўдаць правіны ці пазбегнуць наступстваў няправільных учынкаў, нават калі б чалавек адправіўся на іншую

планету. Вынікі сваіх учынкаў суправаджаюць яго, і ён павінен выправіць свой курс і адкалібраваць свой маральны кампас так, каб яго стрэлка заўсёды .паказвала ў правільным кірунку

Некаторыя людзі жывуць у найгоршых умовах, але ўсё ж знаходзяцца ў поўнай гармоніі з самімі сабой, а іншыя маюць усе магчымасці і ўсё неабходнае, але ўсё ж знаходзяцца ў пастаянным канфлікце з самімі сабой.
Таму не варта чакаць, пакуль абставіны зменяцца.
Пераканайцеся, што ў вас усё добра, нягледзячы на навакольнае асяроддзе, якое можа адрознівацца ад .таго, чаго вы жадаеце

Той, хто аддае сябе на ласку абставін, чакае зменаў,
.і яго чаканне будзе доўгім

Кажуць, што адзін чалавек свабодна валодаў
васямнаццаццю мовамі, але быў настолькі бедны, што не
мог дазволіць сабе лямпу для чытання. Таму ён ішоў у
кут і сядзеў пад вулічным ліхтаром, каб пачытаць.
Сапраўды, сіла волі стварае сродкі, стварае магчымасці,
аднаўляе надзею, выконвае задачы і выконвае жаданні і
.мары

Сапраўдная камунікацыя з тымі, хто ведае Бога,
можа ажыццяўляцца праз асабісты кантакт з імі, праз
удумлівае чытанне іх твораў або глыбокае і сяброўскае
разважанне над імі. Важна памятаць, што гэта ў гармоніі
.з іх свядомасцю, якая знаходзіцца ў гармоніі з Богам

Калі мы ўзгадняем сваю свядомасць з вялікімі
душамі, якія любяць Бога, гэтая гармонія паступова
змяняе наша жыццё найцудоўнейшым чынам. Гэтая
гармонія не занявольвае волю, а хутчэй пашырае яе
абсяг і ўмацоўвае яе сілу. У гэтым розніца паміж тым,
каб быць у гармоніі з людзьмі, напоўненымі эга і

заклапочанымі тым, што яны могуць атрымаць, і тым, каб быць у гармоніі з тымі, хто любіць Бога і чалавецтва, чыя мэта — дарыць і абуджаць боскую любоў у душах тых, хто знаходзіцца з імі ў гармоніі. Магнетызм гэтых блаславёных асоб прыводзіць нас у цесны кантакт з .боскім магнетызмам

Мы павінны памятаць, што, імкнучыся задаволіць свае ўласныя патрэбы, мы таксама павінны дапамагаць іншым атрымліваць тое, што ім трэба, і дзяліцца з менш шчаслівымі тымі добрымі рэчамі ў жыцці, якія трапляюцца нам на шляху. Давайце памятаць, што мы з'яўляемся неад'емнай часткай глабальнай сям'і і што .мы не можам жыць без гэтай вялікай сям'і

Якім было б жыццё без цесляроў, вынаходнікаў, фермераў і іншых? Праз аддачу і атрыманне, а таксама абмен паслугамі, Бог хоча, каб мы думалі пра іншых і спачувалі ім. Гэта вялікая памылка — жыць толькі для сябе, не лічачы іншых. Калі мы думаем пра ўласнае шчасце, мы павінны таксама думаць пра шчасце іншых. Мы не абавязаны аддаваць усё, што ў нас ёсць, дзеля дабрабыту глабальнай сям'і, бо гэта немагчыма. Наадварот, мы павінны спачуваць іншым і рабіць усё .магчымае, каб дапамагчы ім і палегчыць іх цяжар

Існуе сувязь паміж поспехам і задавальненнем душы .ў кантэксце асяроддзя, у якім жыве чалавек

Сапраўдны поспех — гэта вынік паводзін, якія адпавядаюць прынцыпам праведнасці, і ён уключае шчасце і дабрабыт іншых як неад'емную частку асабістага задавальнення. Кожны, хто ўжывае гэты прынцып да свайго матэрыяльнага, разумовага, маральнага і духоўнага жыцця, знойдзе гэтае .вызначэнне поспеху поўным і вычарпальным

Людзі па-рознаму ўспрымаюць поспех у залежнасці ад сваіх жыццёвых мэтай. Часам некаторыя людзі атаясамліваюць яго з крадзяжом, кажучы нешта накшталт: «Ён паспяховы злодзеі!» Гэта паказвае, што не кожны поспех пажаданы; наш поспех не павінен .шкодзіць іншым

Яшчэ адна кваліфікацыя для поспеху — гэта прыўнесці гармонію і пазітыўныя вынікі не толькі для .сябе, але і падзяліцца гэтымі перавагамі з іншымі

Дасягненне фінансавага поспеху азначае не толькі атрымліваць асалоду ад таго, чаго мы заслугоўваем; гэта таксама азначае маральную адказнасць за дапамогу іншым стварыць лепшае жыццё для сябе. Кожны, хто мае розум, можа зарабляць грошы, але калі ў яго сэрцы ёсць любоў, ён не зможа выкарыстоўваць гэтыя грошы эгаістычна; замест гэтага ён будзе .дзяліцца тым, што мае, з іншымі

Грошы становяцца праклёнам у руках скупых і скнараў, але яны з'яўляюцца дабраславеннем і дарам .для тых, у каго шчодрія рукі і добрае сэрца

Добрыя душы прыцягваюць добрыя душы і самі цягнуцца да іх

Мы павінны навучыцца любіць бліжняга свайго, як самога сябе, і памятаць, што мы тут, у гэтым жыцці, нядоўга, пасля чаго адыходзім у іншы свет, узровень якога залежыць ад узроўню нашага мыслення і якасці .нашых дзеянняў падчас гэтага зямнога знаходжання

Хто нашы сапраўдныя сваякі? Для мудрага чалавека кожны з'яўляецца сваяком, і кожны з іх — «бліжнім». Вядома, мудры чалавек здольны разважаць і разумее, што, хоць сонца асвятляе кавалак вугалю і дыямент,

дыямент, у адрозненне ад вугалю, валодае ўнікальнай
здольнасцю ярка прымаць і адлюстроўваць святло.
Варта шукаць кампаніі тых, чые думкі і пачуцці чыстыя,
як дыямент, і прысвячаць час пошуку шчырых сяброў.
Тыя, хто жыве чыстым і сумленным жыццём, прыцягнуць
сяброў, якія характарызуюцца чысцінёй і сумленнасцю, у
той час як тыя, хто жыве паводле нізкіх інстынктаў без
.разважлівасці, прыцягнуць сяброў такога ж тыпу

Калі вы шануеце высокія ідэалы і ўзнёслыя
прынцыпы, пажадана пазбягаць зносін з людзьмі, якія не
вераць у гэтыя ідэалы і прынцыпы, якія блытаюць думкі і
парушаюць настрой, каб іх вібрацыі не зніжалі ваш
узровень вібрацый. У той жа час не выключайце нікога
.са свайго кола кахання

Акрамя таго, чалавек павінен не толькі дарыць
любоў, але і ствараць мір, каб куды б ён ні пайшоў, ён
ствараў гармонію і спакой, асвятляючы навакольных
сваёй добрай прысутнасцю. Ніхто не хоча падыходзіць
да смярдзючага скунса — прабачце за выраз — усе яго
пазбягаюць. Падобным чынам, нервовы, імпульсіўны і
спрэчны чалавек раздражняе і адштурхоўвае іншых. Мы
хочам быць падобнымі да квітнеючых руж, якія
выпраменьваюць салодкі водар, які цешыць сэрца.
Давайце імкнуцца распаўсюджваць водар міру і ветрык
.дабрыні, куды б мы ні пайшлі і дзе б мы ні жылі

Царства Божае не сярод аблокаў і не ў пэўным
месцы ў прасторы. Яно знаходзіцца па-за цемрай, якую
мы бачым, калі заплюшчваем вочы, а калі мы медытуем і
молімся, у нас адкрываецца вока духу, размешчанае ў
лбе, і мы бачым дабраславёнае святло і адчуваем
радасць, якая пранізвае кожную клетку цела, і мы
адчуваем, што заслона знята і адчыніліся таемныя
.дзверы ў Царства Божае

Бог — гэта вечна абнаўляльная радасць, радасць,
якая ахоплівае ўсё. Мы павінны адчуваць адзінства з
гэтай радасцю, якая жыве ўнутры нас і акружае
.бясконцасць

За вібрацыйнымі межамі шчыльнай матэрыі ляжыць
бясконца, усеабдымная свядомасць, якая не паддаецца
апісанню ва ўсёй сваёй славе, велічы і бязмежнасці. Гэта
царства нябеснае, вечнае, бязмежнае і бясконцае
.свядомае шчасце

Калі ўспрыманне душы пашыраецца і яна адчувае
сваю прысутнасць усюды, тады яна аб'ядноўваецца з
.боскім духам

Слава Абсалютнаму Бясконцаму, які сядзіць на
гарызонце, дзе неба сустракаецца з акіянам, і слава
Найвышэйшаму Бясконцаму, які сядзіць на спакоі ўнутры
нас; засяродзіўшыся на Бясконцасці ўнутры нас, мы
.можам атрымаць яго бязмежную сілу

Веды, атрыманыя з кніг або ад людзей, — гэта
абмежаваныя веды, у той час як веды, атрыманыя
непасрэдна ад Бога, даюць сілу мудрасці, бляск
.упэўненасці, спакой сэрца і мір душы

О Госпадзе, навучы мяне маліцца з глыбокай
канцэнтрацыяй і спалучаць медытацыю з шчырымі
прагненнямі, і няхай маё сэрца штодня ачышчаецца
.маёй чыстай любоўю да Цябе

Вызваленне ад абмежаванняў кармы

Дзеянні, псіхічныя ці фізічныя, свядомыя ці
несвядомыя, аказваюць пэўны ўплыў на жыццё
чалавека. Мінулыя дзеянні — гэта не толькі тыя, што
былі выкананы дні, месяцы ці гады таму, але і дзеянні з
.мінулых жыццяў

Вы былі мёртвыя, і Ён ажывіў вас; потым Ён пакіне
вас смерцю, потым Ён ажывіць вас, і потым да Яго вы
вернецеся

Добрыя і дрэнныя наступствы дзеянняў чалавека. У
цяперашнім жыцці гэтыя сляды захоўваюцца ў
несвядомым або падсвядомым, а наступствы, якія
чалавек нясе (ці яго душа) з папярэдніх увасабленняў,
спяць, як насенне ў несвядомым, чакаючы патрэбных
абставін, каб прарасці і расці ў пэўны кармічны час.
Закон кармы, які ўраўнаважвае рэчы, уключае дзеянне і
.рэакцыю, прычыну і следства, пасеў і жніво

Кожны чалавек фарміруе свой лёс праз свае думкі і
дзеянні, і энергія, якую ён вызваляе, мудра ці неразумна,
непазбежна вяртаецца да яго як да адпраўной кропкі,
гэтак жа, як круг замыкаецца з ідэальнай дакладнасцю.
[Пытанне ў тым], ці павінен той, хто шукае, сутыкнуцца
— супраць сваёй волі — з непазбежнымі наступствамі
сваіх мінулых дзеянняў, ці з тым, што называецца
прадвызначэннем? Адказ — не, Бог ёсць закон і любоў, і
той, хто шукае, хто звяртаецца да Яго са шчырым
імкненнем і поўнай верай, прыводзіць свае дзеянні ў
адпаведнасць з боскім законам і шукае безумоўнай
Божай любові, несумненна, атрымае боскае
дабраславенне, якое палягчае цяжкія цяжары і
.паляпшае абставіны

Бог змясціў нас у гэты свет, поўны ілюзій, і Ён ведае
нашы пакуты, выпрабаванні і нягоды, якія мы
перажываем. Людзі паглыбляюць унутраную цемру
духоўнага невуцтва, калі лічаць сябе патануўшымі ў
граху і бяссільнымі вырвацца з яго глыбінь. Ім лепш
імкнуцца выправіць сябе, шукаючы дапамогі і
спачування ў сэрца боскай міласэрнасці, спадзеючыся на

прабачэнне ад любячага, спагадлівага і прабачлівага
.Бога

Калі мы ўсведамляем нашу цесную сувязь з Богам,
якая карма можа нас звязаць? Не дазваляйце нікому
пераканаць вас, што ваш боль і цяжкасці з'яўляюцца
вынікам вашай кармы. Як дух у сваёй сутнасці, у вас
няма кармы. Хутчэй, вы павінны ўсвядоміць гэтую
праўду, пацвердзіўшы сабе, што вы адзіныя з сутнасцю
жыцця, святла і касмічных сіл. Калі вы ўсвядоміце гэты
факт, вам няма чаго баяцца, і Бог адчыніць вам шмат
.дзвярэй і дасць вам шмат магчымасцей

Калі вам няёмка з тым, як ідзе ваша жыццё, змяніце
свой светапогляд і зарадзіце свае пачуцці пазітыўнай
.энергіяй, і вы самі адчуеце розніцу

Няма патрэбы людзям наракаць і смуткаваць з-за
таго, што яны ўпусцілі, або прыпісваць свае няшчасныя
абставіны памылкам, якія яны зрабілі ў гэтым жыцці ці ў
далёкім мінулым, бо гэта форма духоўнай занядабанасці.

Яны павінны дзейнічаць і выкарчоўваць пустазелле з
саду жыцця, і тады завітнеюць самыя салодкія і яркія
кветкі і прынясуць самыя смачныя і жаданыя плады. Па
.Яго ласцы, Усявышняга

Пакорлівасць Богу не азначае не выкарыстоўваць
сваю волю для паляпшэння нашых спраў і чакаць,
пакуль Бог вырашыць нашы сітуацыі без якіх-небудзь
намаганняў з нашага боку, бо Бог дапамагае тым, хто
.дапамагае сабе сам

Сэнс у тым, што мы вучымся звяртацца да Бога, каб
Ён кіраваў нашай воляй, благаслаўляў і ўмацоўваў нашы
правільныя намаганні. Калі мы пераадольваем
перашкоду нежадання здавацца, мы знаходзім у Богу
абарону, якую ніхто ў гэтым свеце не можа нам даць, а

таксама сілу, якую не можа пераадолець ніякае
.выпрабаванне

Кожны можа ўсталяваць асаблівыя адносіны з
Богам, калі ведае, як адкрыць сваё сэрца Богу і прагнуць
Яго боскай прысутнасці, якая прыносіць радасць і
.ўпэўненасць

Калі чалавек адчувае глыбокую патрэбу ў Богу,
ведаючы, што не можа без Яго абысціся, ён выяўляе,
што Бог адказвае тым ці іншым чынам. Але спачатку
трэба развіць гэтае моцнае пачуццё, бо водгук не
.прыйдзе спантанна

Калі мы не аддамо Богу першае месца ў нашым
жыцці, наша свядомасць будзе трывожнай і
разгубленай, і мы не зможам лагічна і правільна
.спраўляцца з бясконцымі патрабаваннямі жыцця

І як развіць гэтае жаданне? Кожны раз, калі мы
сутыкаемся з няшчасцем або цяжкасцямі, і кожны раз,
калі мы адчуваем цяжар у сваім сэрцы, мы павінны
зварнуцца да Бога і прасіць Яго дапамогі, ведаючы, што
той, хто любіць Бога і захоўвае гэта ў сваім розуме і
сэрцы, яго становішча палепшыцца, яго становішча
.змяняецца да лепшага

Калі мы змешваем і ўзбіваем эфір шчырымі малітвамі
і заклікамі, Мы здабываем сутнасць боскага водгуку, які
.змяшчае ежу, гаенне і шчасце

Для тых, хто прагне духоўнага харчавання, мінулыя
расчараванні і няўдачы не маюць значэння. З іх можна
вынесці ўрокі, і можна паспрабаваць зноў, паўтарыўшы
спробу з самага пачатку. Пспех будзе гарантаваны, з
Божай дапамогай, усім, хто не падае духам перад
няўдачамі, чыя рашучасць не аслаблена трагедыямі і хто

верыць з нязменнай верай у тое, што Бог падтрымлівае
тых, хто настойвае на сваім шляху, і Ён дае ім надзею,
сілу і аптымізм, пакуль яны не дасягнуць сваёй
.канчатковай мэты і сэнсу жыцця

Думка — гэта сіла, падобная да электрычнасці, і
псіхалагічныя станы ўзыходзяць да думкі і спосабу
.мыслення

Электрычнасць бывае і карыснай, і шкоднай; той,
хто карыстаецца ёю з розумам, выкарыстоўвае яе сабе
на службу, інакш яе могуць параніць токам. І так думалі:
калі яе накіраваць у правільным кірунку, яна прыносіць
.свайму ўладальніку шчасце, інакш — бяду

Думка падобная да дзікага каня, але прыручыць яе
не немагчыма, і пазітыўнае мысленне — адзін са
.спосабаў кантраляваць думкі

Здаровае мысленне — блізкі сябар, а хворы розум —
пастаянны вораг

Здаровыя думкі прыцягваюць спакой і бяспеку, а
нездаровыя думкі страляюць смяротнымі стрэламі, якія
адскокваюць ад свайго ўладальніка ўдвая. Адсюль і
прымаўка: «Узнагарода такая ж, як і ўчынак». Пакуль
чалавек пасылае добрыя намеры, яго думкі
ператвараюцца ў паходні, асвятляючы пакоі душы і
праганяючы кучы цемры, так што ён адчувае глыбокі
камфорт, а яго вочы ззяюць задаволенай усмешкай!
Няхай усмешка доўга трымаецца ў вашых вачах, і мір
.вам

Жыццё падобнае да млына, які меле насенне
плённых выпрабаванняў і эксперыментаў, каб зрабіць
хлеб жыцця. Яно падобнае да звiлістай дарогі з пышнымі
кветкамі паабапал, яркімі матылькамі і дрэвамі з

смачнымі пладамі на галінах, але мы рэдка спыняемся.
Давайце атрымліваць асалоду ад яе выгляду і смакаваць
яе салодкасць; сапраўды, мы часта на іголках. Каб
дасягнуць больш шырокіх прастор, нам здаецца, што
ёсць больш прыемныя віды, чым тыя, што мы бачылі. Але
па меры таго, як мы паступова аддаляемся па
кветкавых, пладовых сцежках, мы знаходзім дрэвы, якія
хутчэй цёмныя, чым свежыя, а потым кветкі знікаюць, а
разам з імі матылькі і плады, толькі каб потым апынуцца
.ў бесплоднай пустыні

Чалавечае жыццё падобнае да вады мора, якая
ачышчаецца і становіцца свежай толькі тады, калі вы
падыхаецеся ў верхнія пласты атмасферы. Гэта падобна
на ранішні сон, які з узростам становіцца ўсё ярчэйшым,
таму што тады рэчы здаюцца больш выразнымі і
выразнымі. Гэта падобна на падарожжа, бо пейзаж
змяняецца па меры таго, як мы пераадольваем
адлегласці. Затым той жа пейзаж змяняецца, калі мы
.набліжаемся да яго, і гэтак далей

Жыццё не расчароўвае мудрых, бо яны ўмела з ім
абыходзяцца і атрымліваюць асалоду ад яго, не
дазваляючы яму авалодаць імі і пазбавіць іх свабоды.
Напрыклад, яны атрымліваюць асалоду ад вады. Яны
п'юць яе і купаюцца ў ёй, але не дазваляюць сабе
патануць у ёй. Яны атрымліваюць асалоду ад адзення,
якое ім падабаецца. Без празмернага прытрымлівання
фармальнасцей і фармальнасцей, якія лічацца
павярхоўнымі. Яны атрымліваюць асалоду ад ежы, не
дазваляючы абжорству паглынуць іх, бо пераяданне
аслабляе цела і пажырае ўспрымання, і яно цалкам
знішчыць яго. Такім чынам, чалавек павінен атрымліваць
асалоду ад жыцця, але не знясільваючы пачуцці праз
.апусканне

Ладзіць з іншымі Гэта не азначае пагаджацца з імі
ва ўсім або ахвяраваць ідэаламі дзеля іх, бо такі стыль
канфармізму непажаданы і не адпавядае праўдзе.
Рэфарматары і вялікія людзі не пагаджаліся з такой
колькасцю людзей вакол сябе, але тым не менш яны
цвёрда трымаліся свайго ідэалу, бо разумелі, што тое,
.што яны робяць, абсалютна правільна

Перш за ўсё, чалавек павінен быць у гармоніі з
Богам, потым са сваім сумленнем, а потым з людзьмі

Нельга паступацца прынцыпамі і не варта звяртацца
да ўтоеных матываў для дасягнення пэўнай мэты, бо
.гэта не пасуе прынцыповым людзям

Хто можа жыць так, каб дагадзіць Богу? Не шкодзь
іншым, бо ім няма чаго баяцца. Калі такі падыход не
задавальняе іншых, чалавеку дастаткова адчуваць сябе
камфортна ўнутры і адчуваць унутраны спакой, які
.робіць яго незалежным ад адабрэння людзей

Сіла і жаданне душы ў звароце да Бога называецца
духоўным магнетызмам, і з дапамогай гэтага
магнетызму душа прыцягвае да сябе дабраславенне і
тонкія вібрацыі, і ўсе добрыя чалавечыя перажыванні,
.якія нагадваюць ёй пра дабыню і праведнасць

духоўны магнетызм — гэта сіла, з дапамогай якой ён
прыцягвае і цягне да сябе чалавека, добрых сяброў,
неабходныя і важныя рэчы і інтуітыўнае разуменне
рэчаў. Гэтая сіла паходзіць ад прыцягальнай магнітнай
.сілы Бога

Свечка міру

Вазьміце ментальны гаршчок, напоўніце яго сваім
спакоем

Вазьмі бутэльку маіх пачуццяў, напоўні яе сваёй
міласэрнасцю

Вазьмі мой пусты кошык для душы, напоўні яго
пладамі сваёй мудрасці

Налі ваду сваёй любові ў маю душу, я налью яе ў
.кубкі прагнучай душы

Разбуры сцены эга, акуні мяне ў сваю поўную
прысутнасць

Прамень світання кахання

Хай ён зазірне з адтулін майго сэрца

Гэта нагадвае мне сонечнае святло твайго кахання

Распаўсюджваецца па небе майго жыцця

Ззяла прамяністае святло твайго кахання

На сябе, і гэта было асветлена

Тваё святло напоўніла маю духоўную прастору

Ты — жыццё, якое падтрымлівае маё цела

І розум, які натхняе мае думкі

І мудрасць, якая развейвае маё невуцтва

Я запальваю тонкую свечку майго кахання

Каб прачытаць залатую кнігу

Захавана ўва мне з старажытных часоў

Тваё каханне было і ёсць дагэтуль

Нябачная свечка міру

Якая рассейвае цемру і паказвае мне твае пасланні

Блог на старонках сэрцаў

Няхай адкрыецца Твая слава, Госпадзе

Няхай святло тваёй мудрасці развее

Невучтва, разлад і зайздасць

З берагоў зямлі назаўжды

Ператварыце нашу слабасць у сілу

І мы аслаблі ў рашучасці

Зараджаем нашы целы жыццёва важнай
электрычнасцю

І напоўні розум і душу сваім гаючым святлом

Вазьмі нас за руку, каб мы не патанулі ў водах Тваёй
нядбайнасці, і напоўні нашу істоту Тваёй любоўю і
мудрасцю. Дай нам адчуць, што мы вельмі блізка да
Цябе і што сонца Тваёй міласэрнасці пастаянна свеціць
.над намі

Я размяшчаю кветкі сваіх шапатлівых, яркіх думак

У структуры цішыні

Яе ціхі водар спявае

І ён спявае пра тваю славу

І ззяннем твайго святога святла

Я бачу прыгажосць твайго існавання

Мае шчаслівыя мары спраўджваюцца

Калі тваё святло мігціць у маёй душы

Заслоны палаюць агнём мудрасці

Я бачу Тваю славу, і мая радасць павялічваецца

Няхай Бог асвятціць цябе Сваім святлом

І прывітанне вам ад душы

Існуе мноства патрабаванняў і патрэб, якія свет
навязвае нам і пераконвае нас у іх надзвычайнай
важнасці і немагчымасці жыць без іх або абысціся без іх.
Але асноўнай патрабаваннем павінна быць атрыманне
Божага спакою, крыніцы якога ніколі не высыхаюць, а
крыніца якога ніколі не перасыхае, і які надае ўсяму ў
.жыцці смак і сэнс

Давайце памятаць, што Бог — гэта сутнасць нашага
быцця, а любоў — гэта акно, праз якое мы глядзім на Яго
слаўны аблічча. Той, хто жадае адчуць боскую
прысутнасць і падтрымлівае гэтае ўзнёслае жаданне ў
думках і справах, Бог задаволіць яго просьбу і дапаможа
яму сарваць заслону, якая перашкаджае яму ўбачыць
.благаслаўлёнае святло

Той, хто цвёрда вырашыў рухацца наперад па гэтым
шляху, нішто не спыніць яго, і ніякія перашкоды не
перашкодзяць яму, пакуль ён не дасягне сваёй мэты і не
.дасягне жадання свайго сэрца

Духоўныя жамчужыны і каштоўныя камяні

Тыя, хто выкрывае слабасці іншых і выклікае ў іх
збянтэжанасць і крыўду, далёкія ад мудрасці і здоровага
сэнсу. Мы павінны пагарджаць грахом, а не грэшнікам,
бо ён наш брат па духу, нягледзячы на цемру невуцтва,
якая ахінае і акружае яго. Мэтай асуджэння павінна
быць гаенне, а не злорадства і раненне. Мы павінны
ставіцца да нашага грэшнага брата так, як мы хацелі б,
каб ставіліся да нас, калі б мы былі на яго месцы і ў яго
.сітуацыі

Той, хто хавае недахопы свайго брата ў гэтым свеце,
.таго Бог схавает у будучым жыцці

Гэтак жа, як мы асуджаем іншых, духоўны закон
асуджае нас у такой жа ступені. Мы не павінны чакаць
занадта шмат ад іншых, і мы не павінны заўсёды чакаць
добрых вынікаў ад каго-небудзь, нават калі яны робяць
.усё магчымае

Чалавек можа ўпасці і спатыкнуцца, але ён будзе ў
бяспецы, пакуль будзе рабіць усё магчымае, каб зноў
.падняцца па лесвіцы цноты і праведнасці

Кожны дзень мы павінны старацца падняць настрой
пацыента фізічна, псіхалагічна ці духоўна ў нашым
асяроддзі, гэтак жа, як мы дапамагаем сабе ці членам
.сваёй сям'і

Той, хто з сённяшняга дня паспрабуе жыць паводле
боскіх законаў — замест старога эгаістычнага жыцця,
якое прыносіць цяжкасці і пакуты, — выявіць, што
незалежна ад таго, наколькі сціплую ролю ён адыгрывае
ў жыцці, яна застаецца важнай, пакуль ён выконвае
свой абавязак у поўнай меры паводле ўказанняў
рэжысёра касмічнай п'есы і гаспадара ўсіх нашых лёсаў:
.Бога Усемагутнага

Калі мы ўзаемадзейнічаем з іншымі людзьмі з
непадробнай шчырасцю, сапраўдным каханнем і ўвагай
да пачуццяў, мы прыцягнем у сваё жыццё добрых
сяброў, не зважаючы на асабістыя інтарэсы ці
эгаістычныя разлікі; інакш мы не зможам распазнаць
.сваіх сапраўдных сяброў

Неабходна пазбавіцца ад крывадушнасці і
прытворства, і дзейнічаць так, каб наўмысна не
прычыняць шкоды іншым

Нельга злаваць, прыніжаць ці правакаваць
непрыязныя пачуцці да сяброў, а таксама не даваць ім
падстаў для непрыязных пачуццяў да нас. Нельга
жорстка абыходзіцца з сябрамі, эксплуатаваць іх ці
даваць ім незапытаныя парады, калі іх аб гэтым не
просяць. Калі просяць парады, яе трэба даваць шчыра і
добразычліва, без страху наступстваў. Сябры
дапамагаюць адзін аднаму праз канструктыўную,
.братэрскую крытыку

Цяжкія жыццёвыя перажыванні прыходзяць не для
таго, каб паралізаваць нашу волю і перамагчы нас, а
хутчэй для таго, каб завастрыць нашу рашучасць і
ўмацаваць нашу веру ў Бога і нашу ўпэўненасць у сабе.

Некаторыя людзі памылкова лічаць, што гэтыя
перажыванні і выпрабаванні — непераадольныя
разбуральныя сілы, і таму яны здаюцца. Здаровы
настрой неабходны для актывацыі нашай унутранай сілы
для эфектыўнага спраўлення з жыццём і яго
.выпрабаваннямі

Калі чалавек не спаборнічае з кімсьці мацнейшым за
сябе, ён не стане моцным. Падобным чынам, калі мы
сутыкаемся з цяжкасцямі з мужнасцю і псіхічнай
стойкасцю, мы становімся мацнейшымі і больш
.устойлівымі

Нашы розумы — неад'емная частка ўсеабдымнай
свядомасці Бога. Пад хваляй нашай свядомасці ляжыць
акіян Яго бясконцай усведамленасці. Калі хваля забывае,
што яна з'яўляецца часткай большага акіяна, яна
аддзяляецца ад гэтай акіянічнай сілы. У выніку розумы
людзей аслабляюцца матэрыяльнымі абмежаваннямі і
больш не здольныя да плённай працы і багатай
вытворчасці. Калі розумы страсянуць пыл невуцтва і
разарвуць ланцугі, якія звязваюць іх сілы, яны стануць

больш здольнымі да творчасці і пазітыўнага
.ўзаемадзеяння з жыццём

Калі вы моцна трымаецеся за пэўную ідэю і
напаўняеце яе моцнай воляй, гэтая ідэя ператвараецца ў
дынамічную сілу. А калі думка становіцца дынамічнай,
яна можа стварыць патрэбнае асяроддзе для поспеху,
.згодна з нябачнай картай, намалёванай у свядомасці

Людзі церпяць няўдачу, таму што яны паддаюцца
цяжкім жыццёвым абставінам, не супраціўляючыся ім,
.замест таго, каб супраціўляцца ім, не паддаючыся

Неабходна трэніравацца і актываваць сілу волі

Тыя, хто ўваходзіць у святыню спакою, могуць
духоўна мець зносіны з іншымі душамі, якія любяць Бога,
.і яны могуць зразумець мову руж і ўсіх жывых істот

Госпадзе, будзь адзіным Царом, які сядзіць над маёй
любоўю і тугой

Тыя, хто медытуе, адчуваюць глыбокае пачуццё
спакою, і гэты ўнутраны спакой варта падтрымліваць
нават у кампаніі іншых. Тое, чаму чалавек вучыцца ў
медытацыі, варта практыкаваць у паўсядзённай
дзеянасці і ўзаемадзеянні з іншымі, не дазваляючы
.нікому парушаць яго спакой ці цішыню

Калі вы хочаце выпрацаваць добрую звычку або
пазбавіцца ад шкоднай, засяродзьцеся на клетках мозгу,
.дзе знаходзяцца механізмы розных звычак

Каб выпрацаваць добрую звычку, спачатку сядзьце
ціха і памедытуйце, шукаючы боскай дапамогі.
Засяродзьце свой розум на цэнтры сілы волі,
размешчаным на лбе паміж бровамі, і цвёрда
пацвердзіце звычку, якую вы хочаце прышчапіць свайму

мозгу. Калі вы хочаце пазбавіцца ад дрэнных звычак, таксама сканцэнтруйце сваю ўвагу на гэтым цэнтры сілы волі і цвёрда пацвердзіце, што ўсе баразёнкі, дзе гэтыя звычкі ўкараніліся, сціраюцца. З дапамогай канцэнтрацыі і сілы волі вы можаце сцерці нават самыя глыбокія баразёнкі глыбока ўкаранёных старых звычак. Неаднаразова пераконвайце сябе, што ў вас дастаткова сілы волі, каб выкараніць шкодныя звычкі з вобласці .мозгу

Найлепшы час для такой афірмацыі — ранняя .раніца, калі воля і ўвага знаходзяцца ў напружанні

Працягвайце паўтараць сабе, што вы вольныя ад усіх дыктатаў, і аднойчы вы выявіце, што — з Божай дапамогай — вы ўжо вызваліліся ад звычкі, ад якой .хацелі пазбавіцца

Чаго б вы ні баяліся, адкіньце пра гэта свае думкі і пакіньце гэта Богу. Умацуйце сваю веру ў Бога і верце, .што Ён здольны вам дапамагчы

Шмат пакут вынікае з трывогі і хвалявання. Навошта пакутаваць, калі тое, чаго вы баіцеся, яшчэ нават не адбылося? Уявіце сабе ахоўнае святло Бога акружае вас .з усіх бакоў, і вы адчуеце Яго цудоўную абарону

Паколькі большасць нашых трывог вынікае са страху, калі мы выключым страх з нашага жыцця, мы адчуем сябе свабоднымі, і вылячэнне наступіць імгненна. Кожны вечар, перад сном, сцвярджайце сабе, што Бог з .вамі, абараняе вас і назірае за вамі

У гэтай касмічнай драме людзі ўсіх рас разыгрываюць гісторыю жыцця на сцэне часу. Мы павінны зразумець сэнс жыцця, не зацыкліваючыся на .сваіх мімалётных ролях і не зацыкліваючыся на іх

Наша ўспрыманне жыцця часта скажонае і
дэвіянтнае, таму што мы глядзім вачыма эгаізму і
абмежаванага кругагляду. Калі б мы глядзелі вачыма
душы, мы б убачылі рэчы зусім з іншага пункту
.гледжання

Калі мы адкрываем вока мудрасці, мы бачым
усеабдымнае святло Бога, і ў гэтым святле мы
ўспрымаем сваю духоўную прыроду, якая з'яўляецца
адлюстраваннем прыроды ўніверсальнай свядомасці,
.што пранізвае ўсе часціцы і часткі Сусвету

Духоўныя ісціны акружаюць нас, стукаючы ў дзверы
нашых заплюшчаных вачэй, заклікаючы бачыць святло
замест цемры, дзейнічаць з мудрасцю, а не з невуцтвам,
напаўняць нашы сэрцы любоўю, а не нянавісцю, і
супрацоўнічаць у стварэнні міру і прынясенні багацця і
бяспекі ў наш свет. Калі мы гэта зробім, невуцтва знікне,
сітуацыйныя адрозненні знікнуць, мы ўбачым адзінства ў
перапісе насельніцтва і будзем больш у гармоніі з боскай
.воляй

Нашы адносіны з Богам не халодныя ці без любові,
як паміж працадаўцам і супрацоўнікам. Мы — Яго сям'я,
Ён пастаянна клапаціцца пра нас, і Ён заўсёды нас
слухае. Мы — неад'емная частка Яго быцця, і нашы
.адносіны з Ім жывыя і яркія

Наш Творца надзяліў нас невычэрпным багаццем
любові, разумення, праніклівасці, добразычлівасці і
духоўнай сілы, аднак большасць з нас растратыла гэтае
багацце ні на што. Бог жадае, каб мы жылі ў бяспецы,
міры і сяброўскім супрацоўніцтве, як належыць
высакароднай і любячай сям'і, але прагнасць і
эгаістычныя разлікі ўкараніліся ў нашых сэрцах і пасеялі
.паміж намі разлад

Бог хоча, каб мы былі гаспадарамі, але мы самі
вырашылі быць рабамі

Чалавек далёка адышоў ад свайго нябеснага дому і
страціў унутраны рай адчування блізкасці да Бога і
блізкасці да сябе, і ён не зможа вярнуць гэты рай без
.асабістых намаганняў

Бог стварыў нас па сваім вобразе, але гэтая праўда
выслізнула з нашых розумаў. Мы паддаліся ілюзіі, што
наш лёс — гэта цяжкасці, а наш лёс — знішчэнне. Мы
павінны сарваць заслону ілюзіі кінжалам мудрасці, каб
.убачыць за ёй прамяністую праўду

Хто мы і якая наша сапраўдная прырода

Людзі маюць відавочныя адрозненні, няхай гэта
будзе іх псіхалагічны ці эмацыйны склад, ролі, якія яны
выконваюць у жыцці, праца і дзейнасць, якія яны
выконваюць, ці жаданні, якія яны адчуваюць. Але пад
усімі гэтымі адрозненнямі хаваюцца дзве рэчы, якіх хоча
і мае патрэбу кожны чалавек без выключэння. Адна з іх
— гэта свабода ад усіх формаў болю і жаданняў. Другая
— гэта поўнае і трывалае шчасце — поўнае
задавальненне, дзе жывуць мір, любоў, мудрасць і
.радасць

Насамрэч, людзі імкнуцца дасягнуць Бога,
незалежна ад таго, выкарыстоўваюць яны гэтае імя ці
не. Мудрыя кажуць, што Бог — гэта сутнасць асалоды і
дух шчасця, і чалавек не адчуе поўнага задавальнення,
калі не будзе чэрпаць непасрэдна з касмічнай крыніцы.
.Гэта ключавы момант для разумення стану чалавека

Але дзе людзі шукаюць тое, што яны шукаюць

Яны шукаюць яго толькі ў свецкіх рэчах: у маёмасці,
знешніх абставінах і адносінах з іншымі людзьмі. Але

знайсці яго немагчыма ні ў чым, ні ў кім ці ў якіх абставінах у гэтым свеце, улічваючы саму прыроду .стварэння

Тварэнне заснавана на прынцыпе дваістасці.

Немагчыма мець карціну толькі ў адным колеры, бо немагчыма абысціся без яго супрацьлегласці. Падобным чынам, немагчыма, каб які-небудзь аспект існавання існаваў асобна ад дваістасці. Аднак, вывучыўшы жаданні, якія матывуюць людзьмі, мы выяўляем, што кожны з нас жадае толькі добрых, прыемных, прыгожых і пазітыўных рэчаў, без найменшага жадання мець справу з чымсьці непрыемным або нежаданым. Але .гэта немагчыма

У гэтым дуалістычным свеце няма задавальнення без болю, няма святла без цемры, няма добра без зла, няма жыцця без смерці. Два бакі медаля непадзельныя. Гэта азначае, што тое, чаго мы прагнем глыбока ў сабе, .не можа быць атрымана з гэтага свету

Людзі шукаюць — так, яны шукаюць з усіх сіл — але не могуць знайсці тое, што шукаюць, што спараджае адчай і безнадзейнасць. Гэта прыводзіць не толькі да адчаю, але і да вялікай крыўды і моцнага гневу, а значыць, і да актаў гвалту. Усё гэта адбываецца таму, што яны не шукаюць тое, што шукаюць, у патрэбным месцы, і ў выніку не знаходзяць таго, чаго прагне іх .сэрца

Людзі ў наш час мала ведаюць пра сэнс і мэту жыцця, і таму яны пакутуюць ад разгубленасці і непаразумення

Па сваёй прыродзе людзі — істоты, якія імкнуцца да мэты. Калі ў іх няма мэты ў жыцці, і калі іх розум, энергія, воля і эмоцыі не накіраваны ў пазітыўным і

канструктыўным ключы, яны звернуцца да разбуральных шляхоў, такіх як злоўжыванне алкаголем і наркотыкамі, ужыванне гвалту і г.д. Канчатковая мэта жыцця — пазнанне Бога, і людзі павінны гарманізаваць свае ролі і знешнюю дзейнасць праз праведныя ўчынкі, здаровы погляд на жыццё, пазітыўнае стаўленне і карыснае .накіраванне сваіх эмоцый

Гэтыя два аспекты нашай прыроды — унутраны або духоўны аспект і знешні аспект — не супярэчаць адзін аднаму, калі іх правільна разумець. Хутчэй, яны падтрымліваюць адзін аднаго і дапамагаюць нам развіваць і ўдасканальваць нашы фізічныя, псіхалагічныя, эмацыйныя і духоўныя здольнасці і .патэнцыял

Людзі жывуць у вялікай пустэчы, пазбаўленыя інтэлектуальнай ці псіхалагічнай стымуляцыі. Ім сумна з-за адсутнасці мэты і адсутнасці чаго-небудзь, што магло б надаць іх жыццю каштоўнасць і сэнс. Звычайны чалавек можа функцыянаваць і паводзіць сябе так, быццам ён псіхалагічна і разумова здаровы, але ці ?шчаслівы ён

Галоўная мэта жыцця — ведаць, хто мы і якая наша сапраўдная прырода. Калі мы будзем надаваць глыбокім аспектам жыцця належную ўвагу, мы непазбежна адчуем шчасце, таму што чалавечае шчасце звязана з сувяззю са сваім духоўным "я", без якога чалавек не мае .ні існавання, ні быцця

Страх няўдачы ці хваробы падсілкоўваецца пастаяннымі роздумамі пра іх, пакуль ідэя няўдачы не прасочваецца з свядомасці ў падсвядомасць і ў рэшце рэшт не дасягае вышэйшай свядомасці. Затым страх, укараніўшыся ў падсвядомасці і вышэйшай свядомасці, пачынае памнажацца і расці, пакуль не запоўніць

свядомасць пустазеллем страху, які не так лёгка
выкараніць, як першапачатковая думка, калі ён
прарастае. Гэты шкодны пустазелле ў рэшце рэшт
прыносіць атрутныя і смяротныя плады. На шчасце, яго
карані можна выкараніць знутры, моцна засяродзіўшыся
на мужнасці і прывіўшы ўсведамленне абсалютнай веры
ў Бога і ў тое, што Ён здольны дапамагчы тым, хто
жадае дапамагчы сабе і абараніць іх ад шкоды

Калісьці на паверхні мора плавала маленькая
бурбалка, асцерагаючыся штормаў і маланак, калі
пачула голас, які шаптаў ёй: «Маленькая бурбалка
«?жыцця, што з табой не так

Хіба ты не ведаеш, што ты — частка акіяна жыцця?

.Маленькая бурбалка азірнулася і зразумела гэты факт

Чалавечая свядомасць плавае, як маленькая
бурбалка, на паверхні мора касмічнай свядомасці,
думаючы, што гэта часовая бурбалка, дрыжыць ад
страху перад хваробай, галечай і смерцю. О, бурбалка, ці
баішся ты акіяна? Азірніся вакол, уважліва назірай.

Змясці свой погляд з непасрэднага атачэння на
бясконцае царства Бога. Паглыбіся, пашыры сваё
разуменне, каб ведаць і быць упэўненым, што ты адзіны
з Яго велізарным морам, і што Бог з табой. Ён абараняе
.цябе, ён падтрымлівае цябе цяпер і назаўжды

Пазбягаючы пастак і пастак

Кожны раз, калі вы адчуваеце ў сваім сэрцы моцнае
жаданне, якое заклікае вас выканаць яго,
выкарыстоўвайце разважлівасць і спытайце сябе: «Ці
гэта добрае жаданне, якое можна выканаць, ці дрэннае
жаданне, якое не варта выконваць?» Нездаровыя
матэрыяльныя жаданні спрыяюць нашым дрэнным
звычкам, даючы нам ілжывыя надзеі і ілюзорнае шчасце.

У такіх выпадках неабходна звярнуцца да сілы
разважлівасці, каб раскрыць праўду. Дрэнные звычкі ў
рэшце рэшт вядуць да няшчасця. Калі іх сапраўдная
прырода выкрываецца, яны становяцца бяссільнымі, каб
.завабіць чалавека ў пасткі пакут і пасткі няшчасця

Разважанні і гісторыі

У жыцці і ў смерці, у смутку і няшчасцях мая вера ў
Цябе, Госпадзе, застаецца моцнай і непахіснай, цвёрдай
і непахіснай

Кожны ўдых маёй тугі і малення адчыняе дзверы і
вокны ў маёй душы, праз якія я праходжу да Божай
асалоды

Гэтак жа, як сонца свеціць у самых людных месцах,
так і я буду бачыць прамяні боскай любові ва ўсіх сферах
.майго жыцця і паўсядзённых спраў

Дабраславі мяне, Госпадзе, каб я мог абудзіць сваю
душу з снітаннем і прывесці яе да Твайго
благаслаўлёнага парога

Гісторыя кабаргі

Мускус — каштоўнае рэчыва з моцным водарам, якое
змяшчаецца ў пупку кабаргі, што жыве ў высокіх
.Гімалаях

Калі алень дасягае пэўнага ўзросту, з яго пупка
пачынае таемна прасочвацца чароўны мускус, і алень,
узбуджаны гэтым прывабным водарам, пачынае
.танцаваць і шукаць крыніцу гэтага прыемнага водару

Яно перамяшчаецца з месца на месца, нюхае паміж
камянямі і пад дрэвамі, шукаючы паўсюль крыніцу гэтага
.захапляльнага паху

Нарэшце, ён становіцца злым, больш узбуджаным і
трывожным, калі яму не хапае слоў і ён не можа знайсці
.тое, што шукае з тугой і запалам

У апошняй спробе дабрацца да крыніцы мускусу, ён
скача з высокіх скалістых абрываў у глыбокую даліну,
каб сустрэць свой лёс і сустрэць смерць, пасля чаго
паляўнічыя могуць злавіць яго і выняць з яго мускусны
.мяшочак або залозу

У сувязі з гэтым адзін з асветніцкіх паэтаў
:прадэкламаваў нешта накшталт

!О, кабарга, дурань

?Чаму ты пакутуеш? Чаму ты не спіш

Гэты мускус даступны

!З тваім пузам, дурненькі

Нават калі ты дакрануўся носам

Ад цябе ідзе таемны водар

Ты б выйграў тое, на што спадзяваўся

І ты жывь, не марнуючы грошай

Ці не здаецца вам, сябры мае, што большасць
людзей паводзяць сябе як кабарга? Яны заўсёды і вечна
.шукаюць шчасця паўсюль па-за сабой

Так, яны шукаюць шчасця ў гульні і, патураючы сабе
да знясілення жаданням і прагам, яны караскаюцца па
слізкіх сцежках багацця, пакуль у рэшце рэшт не
скокнуць з абрываў вялікіх надзей на скалы
расчаравання і няўдач, калі не змогуць знайсці
сапраўднае шчасце, якое захоўваецца ў самых глыбокіх
.кутках іх душы

Калі мы звернем свае думкі ўнутр сябе і глыбока
паразважаем, мы знойдзем у спакоі душы крыніцу
.сапраўднага і трывалага шчасця, якога мы шукаем

Мы не павінны быць падобнымі да кабаргі, гінучы ў
пошуках шчасця не ў тых месцах. Хутчэй, мы павінны
быць пільнымі і імкнуцца знайсці шчасце ўнутры сябе, а
.не па-за сабой

Гісторыя кнопкі

Аднойчы да мяне прыйшоў мужчына і сказаў, што
:пакутуе ад хранічнай хваробы сэрца, і дадаў

Я шмат чаго перапрабаваў, але не магу пазбавіцца»
«ад душэўнага болю

Падумаўшы спакойна, я папрасіў яго прынесці мне
:нажніцы. Ён дрыготка паглядзеў на мяне і сказаў

?Вы маеце намер ускрыць маё сэрца, сэр —

Я засмяяўся і адказаў: «Я не доктар. Вы калі-небудзь
чулі пра чалавека, які выкарыстоўвае нажніцы для
«!?правядзення аперацый

Нарэшце ён неахвотна прынёс нажніцы, таму я
адрэзаў адзін гузік на яго паліто і сказаў яму не
прышываць новы гузік на яго месца і не класці руку на
месца, дзе гузік адсутнічаў. Я таксама сказаў яму
вярнуцца да мяне праз два тыдні, і я спадзяваўся, што
.ён ачуняе за гэты час

Чалавек засмяяўся і сказаў: «Я зраблю, як вы прасілі,
бо я вам давяраю, але, здаецца, гэта самыя дзіўныя лекі,
«!якія мне калі-небудзь прапісвалі

:Праз два тыдні ён прыбег да мяне і здзіўлена сказаў

Спецыялісты запэўнілі мяне, што я вылечыўся ад хваробы сэрца. Дык што ж ты зрабіў? Ты што, выцягнуў ?джына з гузіка

Я адказаў з усмешкай: «Так! Твая рука пастаянна .«гуляла з гузікам, і гузік быў выраўнаваны з сэрцам

Гэтая кнопка была джынам, які прычыняў боль у тваім сэрцы. Таму я зрэзаў кнопку і сказаў табе не мяняць яе на месца і не класці руку на сэрца. Такім !чынам, тваё сэрца пазбавілася ціску і перастала балець

Усё рухаецца хутка, і людзі занятыя многімі справамі. Натуральна, лепш пажынаць даброты свету, чым марнаваць час, прапускаючы сезон і застаючыся ні з чым. Але тое, што трэба пажынаць, — гэта найбагацейшы ўраджай жыцця: наблізіцца да Бога і пазнаць Яго. Адзіны спосаб дасягнуць сапраўднага шчасця — гэта чагосьці дасягнуць у гэтым свеце, а .таксама дасягнуць духоўнага поспеху

Тыя, хто ведае Бога, не пачынаюць выконваць свае штодзённыя абавязкі, пакуль не памедытуюць пра Бога і не напоўніць свой розум і цела благаслаўлёнай боскай .энергіяй

Шматлікія патрабаванні свету могуць адпудзіць тых, хто імкнецца да сваіх духоўных мэтай, і збочыць з абранага шляху. Але тыя, хто мае непахісную рашучасць, не дазваляюць нічому збіць іх з курсу; яны рашуча ідуць наперад, нягледзячы на цяжкія або .неспрыяльныя абставіны

Што б ні даваў нам свет, гэта не задаволіць прагу нашых сэрцаў, якія прагнуць чагосьці больш стабільнага, больш важнага і больш каштоўнага, чым усе скары і .багацці свету

Калі чалавек памірае — няхай ён жыве доўга —
нікая сіла на зямлі нічога не можа для яго зрабіць. Хто
можа дапамагчы нам пасля таго, як мы пакінем гэты
свет? Бог. Таму мы павінны заўсёды памятаць, што гэты
свет — гэта толькі часовы прыпынак на нашым шляху да
нябеснага дому, дзе мы будзем жыць вечно ў
.прысутнасці Найміласцівейшага

Празмернае багацце не гарантуе здароўя, спакою і
эфектыўнасці, але дасягненне спакою і эфектыўнасці
прывядзе да збалансаванага поспеху як на духоўным,
.так і на матэрыяльным узроўнях

Большасць людзей развіваюць разумовую
эфектыўнасць выключна для дасягнення матэрыяльнага
поспеху. Але калі чалавек становіцца гаспадаром сябе і
кіруе сваімі псіхалагічнымі здольнасцямі, дзейнічаючы ў
адпаведнасці з боскім планам, яго жыццё будзе
благаслаўлёным, і ён паспытае нектар духу,
знаходзячыся на гэтай зямлі. Ён больш не будзе вязнем
звычак і жаданняў, але яго святomasць пераўтворацца ў
сэрца боскай прысутнасці, і ён будзе жыць там,
атрымліваючы асалоду ад новых задавальненняў, якія не
.паддаюцца апісанню

Цела — найвялікшая аптэка

Медыцынскія даследчыкі выявілі, што калі мы
адчуваем непераадольную радасць, арганізм
выпрацоўвае антыдэпрэсанты і іншыя рэчывы, якія
зніжаюць стрэс, якія гэтак жа магутныя і эфектыўныя, як
і тыя, што прызначаюць лекары. Цела — гэта
найвялікшая аптэка на Зямлі, здольная вырабляць
патрэбную рэч у патрэбны час, калі мы знаходзімся ў
.гармоніі з духоўным балансам, які Бог усталяваў у нас

Не ўсе стрэсы шкодныя; стрэс абуджае жыццёвую
энергію, якая цячэ па нашым целе, і стымулюе
актыўнасць і рух. Даследаванні паказалі, што разумная
.колькасць стрэсу карысная

Але праблема ўзнікае, калі стрэс перавышае
здоровы ўзровень

У кожнага з нас ёсць асабістая мяжа стрэсу, і калі
гэтая мяжа перавышана, мы адчуваем большы стрэс,
чым павінны быць, і можам не ўсведамляць гэтага,
пакуль не пачнуць з'яўляцца праблемы ў целе, эмоцыях і
.розуме

Жыццё з Богам — гэта радасць і шчасце, а без Бога
— трывога, мітусня, цяжкасці і нават катастрофы. Дык
як жа нам знайсці мір і спакой у жыцці, поўным бедстваў
?і трагедый, і прынесці крыху шчасця на гэтую зямлю

Першае патрабаванне — усведамляць жыццёвыя
цяжкасці, калі мы знаходзімся пад іх уплывам

Бог — Усемудры і Усёведаючы, і Ён надзяліў нашы
целы такімі сігналамі, як камфорт, дыскамфорт, спакой і
трывога, і мы павінны звяртаць увагу на гэтыя сігналы. У
нашых целах ёсць боскі розум, які спрабуе нам нешта
сказаць, і мы павінны прыслухоўвацца да гэтых
пасланняў падчас стрэсу або адпачынку. Калі вы
адчуваеце стрэс, сканцэнтруйце свой розум на той
частцы цела, якая адчувае стрэс, затым зрабіце глыбокі
ўдых і адначасова акуратна напружце гэтую частку,
пакуль яна не завібруе. Затым расслабцеся і зніміце
напружанне. Гэта дапаможа падтрымліваць
энергетычны і жыццёва важны баланс у целе і абароніць
.яго ад шкоднага ўздзеяння стрэсу

Мы таксама можам кіраваць эмацыйным стрэсам з дапамогай дыхання. Калі вы адчуваеце страх або любую іншую шкодную эмоцыю, удыхніце і выдыхніце павольна, глыбока і рытмічна некалькі разоў, дазваляючы вашаму целу расслабляцца з кожным выдыхам. Гэта дапаможа запаволіць пачашчанае сэрцабіцце, аднавіць нармальнае кровазварот, палегчыць паток жыццёвай энергіі праз нервы, а таксама супакоіць розум і ачысціць думкі

Жыццё — гэта не надзвычайная сітуацыя; гэта прыгожы боскі выраз, і мы павінны атрымліваць асалоду ад яго. Давайце памятаць, што ўсмешка — гэта сіла; калі мы ёю не карыстаемся, мы губляем важны аспект жыцця

Людзі — гэта душы з эмоцыямі і пачуццямі, і ў іх ёсць цела, якое яны носяць як вопратку або верхні пласт. Але пакуль мы жывем выключна на ўзроўні цела і эмоцый, мы будзем падпадаць пад негатыўны ўплыў стрэсу і напружання

Калі мы знаходзімся ў гармоніі з нашай сутнасцю, якой з'яўляецца дух, радасць духу перапаўняе сэрца і пераўтвараецца ў любоў. Адчуванне гэтай любові, звязанай з мірам і спакоем душы, а таксама дзеянне і ўзаемадзеянне пад яе гарманічным уплывам — гэта найбольш прыдатны спосаб натуральнага жыцця ў свеце, поўным напружанняў і супярэчнасцей. Гарманізацыя з гэтай радасцю — рашэнне жыццёвых праблем

Заўвага: Што да сцвярджэння: «Арганізм выпрацоўвае антыдэпрэсant і іншыя рэчывы, якія зніжаюць стрэс і напружанне, не менш магутныя і эфектыўныя, чым тыя, што прызначаюць лекары», гэта

не парада адмаўляцца ад медыцынскіх кансультацый і
.рэцэптаў, таму неабходна ўдакладненне

Магнітныя ўраўненні

Чалавек з моцнай прыродай і злымі схільнасцямі +
добразычлівы, але слабавольны чалавек = злы
магнетызм перамагае над дабрынёй

Слабавольны чалавек са злымі схільнасцямі +
вольнадумны чалавек з добрымі схільнасцямі = добры
магнетызм перамагае злога

Слабы духоўны магнетызм + злы біямагнетызм =
моцны злы магнетызм

Моцная маральная сіла + слабая маральная сіла =
большая маральная сіла

Чалавек, які злуецца і гвалтоўны + чалавек, які
лагодны і добры = магнетызм гневу пераважае над
лагоднасцю

Моцны, ураўнаважаны і спакойны тэмперамент +
тэмперамент, які часам схільны да незадаволенасці =
пераважае магнетызм спакою

Хранічная ўкаранёная няўдача + менш укаранёная
няўдача = моцны магнетызм няўдачы

Моцны пазітыўны поспех + менш пазітыўны поспех
= большы поспех

Моцная вібрацыя няўдачы + моцная вібрацыя
поспеху = альбо моцны магнетызм няўдачы, альбо
моцны магнетызм поспеху, у залежнасці ад
навакольнага асяроддзя і ўмоў

Моцны, здаровы розум + поўнае невуцтва = альбо
кемлівасць і майстэрства, альбо невуцтва і глупства

Выдатная духоўная сіла + выдатная практычная сіла
= Духоўны магнетызм — сапраўды выдатная практычная
сіла

Калі б людзі маглі бачыць мноства планетарных
істот у эфіры вакол іх, магчыма, некаторыя з іх
паспрабавалі б знайсці сваіх памерлых блізкіх. Бог
адкрыў мае духоўныя вочы, і я бачу многіх з тых душ,
якія пакінулі зямны свет. Глыбока засяродзіўшыся на
духоўным воку (цэнтры ілба), можна ўбачыць унутраным
зрокам зіхатлівы свет, населены ўсімі добрымі душамі,
якія ўзняліся на эфірны план у прысутнасць
.Найміласцівейшага

У людзей сэрца дзейнічае як бесправадны прыёмнік,
а духоўнае вока — як перадатчык. Нават калі вы не
можаце бачыць сваіх памерлых блізкіх, калі вы спакойна
сканцэнтруеце свае пачуцці на сэрцы, вы зможце
адчуць прысутнасць тых, хто вам дарагі, хто цяпер жыве
ў эфірных целах, атрымліваючы асалоду ад Богага
спакою і бяспекі і радуючыся сваёй свабодзе ад
абмежаванняў цела, таму вы знаходзіце суцяшэнне ў іх
.спакоі, і ваша сэрца супакойваецца за іх

Калі я вымаўляю імя Бога, уся мая істота растае ў
найвышэйшай радасці. Але гэты стан прыйшоў да мяне
толькі пасля вялікіх намаганняў. Спачатку я не быў з
тых, хто прагне чагосьці, бо мой розум тады блукаў. Але
цяпер, як толькі я сканцэнтравалася свае думкі і
ўсведамленне на духоўным цэнтры — прасторы паміж
бровамі, — усе думкі зніклі, дыханне спынілася само па
сабе, сэрца перастала біцца, сумятня розуму сціхла, і
станы быцця ахапілі душу, так што я адчуваю духоўны
.экстаз і ахінуты боскай асаладай

Залатыя прымаўкі

Шчасце — маё права, мая спадчына і мой схаваны
боскі скарб. Вядзі мяне знайсці ў сабе скарбы, якія
.пераўзыходзяць мары каралёў
* * *

Жыццё — гэта разумны рух з рэгулярным рытмам.
Яно ўвасабляецца ў нежывых прадметах або прымае
жывую і рухомую форму. Жыццё ўсёабдымнае і
.пранізвае ўсё
* * *

О Найвялікшы Каханы, Ты — жыццё, Ты — мая мэта і
маё імкненне
* * *

Зрабі мяне квітнеючай ружай у тваім нябесным
садзе, альбо зіготкай пацеркай у тваім прамяністым
каханні, альбо дай мне найвялікшую пашану: самае
.маленькае месца ў тваім сэрцы
* * *

Там, дзе іншыя цэняць мае намаганні ў добрай
.справе, я магу аказаць найлепшую паслугу
* * *

Давайце спляцем залаты дыван сноў з шаўковых
нітак салодкіх успамінаў і вытанчаных думак
* * *

Каханне падобнае да наждачнай паперы, якая
паліруе розум і выдаляе шурпатасці з характару
* * *

Пандэміі, бедствы і гвалтоўныя змены ў прыродзе,
якія прыносяць спусташэнне, разбурэнне і
шырокамаштабную шкоду, не з'яўляюцца «боскімі
ўказамі». Гэтыя катастрофы вынікаюць з чалавечых
думак і дзеянняў. Усюды, дзе далікатны баланс добра і
зла ў свеце парушаецца назапашваннем шкодных хваль
і вібрацый, выкліканых злымі намерамі і правінамі
чалавека, пануе хаос і наступаюць шырокамаштабныя
.разбурэнні

* * *

Я вазьму лепшае ад кожнага народа і буду цаніць
добрыя якасці ўсіх нацыянальнасцей, не
.засяроджваючыся на іх недахопах

* * *

Гэтак жа, як мы клапацімся пра пажыўную
каштоўнасць нашай штодзённай ежы, мы павінны
таксама звяртаць увагу на псіхалагічныя пажыўныя
.рэчывы, якія мы штодня забяспечваем наш розум

* * *

Добрыя словы — цудоўны сродак ад многіх хвароб,
які валодае магутнай, амаль магічнай, магнітнай сілай,
якая прыносіць багатыя дабраславенні і дабрабыт таму,
хто іх гаворыць. Тыя, хто выкарыстоўвае заспакаяльныя,
пяшчотныя словы, адчуваюць тонкі паток, які праходзіць
праз іх без перапынку, іх напаўняе глыбокае пачуццё
спакою. Гэта таму, што гэты паток звязаны са сваёй
вышэйшай крыніцай, пастаянным патокам, які дасягае
душ, якія знаходзяцца ў гармоніі з гэтай крыніцай,
.дазваляючы ім перадаваць шчасце тым, хто прагне міру

* * *

Колькі добрых слоў ад сэрца развеяла шмат смутку і
колькі мудрых галасоў асвятліла цёмныя сцежкі лямпамі
!радасці і спакою

* * *

Мы расцем праз кожны досвед, які перажываем,
пакуль разумеем, што можам атрымаць з яго каштоўныя
ўрокі. Бо кожны боль і пакуты, якія мы перажываем,
.маюць сэнс і мэту

* * *

Нягледзячы на жорсткасць эксперыментаў, яны
падобныя да агню, які плавіць жалезную руду, каб
ператварыць яе ў прыгожую, трывалую і універсальную
.сталё

* * *

Усе выдатныя дасягненні ў маім жыцці былі
дасягнуты дзякуючы сіле розуму, які знаходзіцца ў
гармоніі з Богам. Калі боскі генератар працуе, усё, чаго я
жадаю, спраўджваецца без выключэння, спачатку
прымаючы форму нябачнага, эфірнага малюнка, а потым
.праяўляючыся з непераадольнай сілай у рэальнасці

* * *

Калі розум шапоча Богу шчыры, гарачы шэпт з
глыбіні прагнучай душы, заклік духу кране ўсеагульнае
сэрца, і адказ прыйдзе, прыносячы з сабой велізарную
радасць. Гэты інтэлектуальны шэпт развівае волю,
пакуль яна не набудзе сілы, неабходнай для дасягнення
.жаданай мэты

* * *

Калі розум і воля чалавека знаходзяцца ў гармоніі з
Богам, ён надзелены неабмежаванай сілай, таму
дастаткова проста падумаць пра што-небудзь, каб
дасягнуць гэтага, бо боскі закон працуе на карысць тых,
.хто знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшай воляй

* * *

Чалавек не павінен прысвячаць усе інтэлектуальныя
здольнасці, якія даў яму Бог, пагоні за мімалётнымі
рэчамі, каб не заблудзіцца ў лабірынце матэрыялізму і не
стварыць для сябе непатрэбных абмежаванняў і
знясіленняў. Замест гэтага ён павінен выкарыстоўваць
свае інтэлектуальныя сілы для набыцця неабходнага для
жыцця і імкнуча развіваць свае маральныя здольнасці,
.каб адрозніваць дабро ад зла, шкоднае ад карыснага

* * *

Праўда ляжыць па-за межамі меркаванняў і тэорый,
і многія, хто прымае такія падыход, аказваюцца
.звязанымі ўласнымі суб'ектыўнымі высновамі

* * *

Адчыні, Госпадзе, брамы спакою і ахавай святыню
маіх духоўных думак ад нападаў злых шэптаў. І няхай

ружы маіх туг заквітнеюць у садзе майго сэрца, пакуль я
.чакаю світаньня Твайго прышэсця

* * *

Тэарэтычныя веды не могуць набыць боскія веды, і
пажадана не марнаваць свой каштоўны час на тэорыі,
якія нельга прымяніць у рэальнасці, інакш чалавек
апынецца сярод густых інтэлектуальных джунгляў і не
.змога выйсці за межы тэорый

* * *

Шчасце — гэта плён псіхалагічнай перамогі над
нестабільнымі жыццёвымі абставінамі

* * *

Той, каго пазнае Бог, можа быць невядомы свету

* * *

Калі чалавек праграмуе сябе тэарэтычнымі ведамі
[без рэальнай праверкі], ён стане падобным да
партатыўнай прылады запісу, якая паўтарае прыказкі і
ўзнёслыя фразы, і іншыя будуць лічыць яго вучоным, але
такія веды не падмацоўваюцца непасрэдным
успрыманням ісціны і не адпавядаюць духоўным
.дасягненням

* * *

Праблемы ў свеце будуць існаваць, дык куды ж
звярнуцца па кіраўніцтва і накіраванне? Думкі чалавека,
пад уплывам звычак, забабонаў, прадузятасці і
фанатызму, бескарысныя, а ўплыў асяроддзя, сям'і,
краіны ці свету не здольны даць сапраўднага
кіраўніцтва. Таму чалавек павінен звярнуцца да Бога і
прыслухацца да спакойнага, ціхага голасу, які зыходзіць
.з глыбіні душы, голасу, які гарманіруе з праўдай

* * *

Адкрыўце свае сэрцы боскаму выліву, каб ён мог
працякаць праз вас і напайняць ваша жыццё духоўнымі
дабраславеннямі і дабрынёй

* * *

Якой бы працай вы ні займаліся і якіх бы поспехаў вы
ні дасягнулі, заўсёды памятайце, што Бог — гэта
крыніца, якая дае вам усю неабходную сілу для працы і
.дасягненняў

* * *

Дазволь мне ўспамінаць Цябе, Госпадзе, у галечы і ў
дабрабыце, у хваробе і ў здароўі, у няведанні і ў
мудрасці, і дазволь мне ўбачыць Тваё благаслаўлёнае
.святло, якое імгненна даруе дабрабыт і вылячэнне

* * *

У адзіноце маіх думак я прагну пачуць твой
благаслаўлёны голас, прагані ад мяне рэзкія, зямныя
галасы, схаваныя ў складках маёй памяці, я хачу
слухаць твой ціхі, меладычны голас вечна ў спакоі маёй
.душы

* * *

Жыццё ахутана цемрай, і часам мы спатыкаемся і
вагаемся рухацца наперад. Мы павінны дазволіць
Божаму святлу быць нашым пуцяводным ліхтаром, калі
мы ідзем па цёмных жыццёвых сцежках. Ён — поўны
месяц у ночы невуцтва і цемры, сонца ззяння ў гадзіны
абуджэння, маяк кіраўніцтва і пуцяводная зорка для
тых, хто перасякае мора зямнога, мімалётнага
.існавання

* * *

Чалавеку пара абудзіць сваю свядомасць ад сну забыцця
да абуджэння духу

* * *

Просім Цябе, Госпадзе, узняць нашу свядомасць з
глыбінь невуцтва і вузкіх, абмежаваных думак да
гарызонтаў міру, святла, любові і ўсеагульнага
.чалавечага спачування

* * *

У рэшце рэшт усё наладзіцца, бо Божыя сілы і цуды
схаваны за супярэчнасцямі чалавечага жыцця, і той, хто

не перакананы ў непазбежнасці сітуацыі і спрабуе
пранікнуць сваім розумам і верай у тое, што знаходзіцца
за заслонай, адчыніць для сябе дзверы, у якія [стукае
.кожная веруючая рука]

* * *

Вера ніколі не азначае быць неабдуманым або
неразумным у адносінах да абставін. Хутчэй, незалежна
ад таго, што адбываецца, чалавек павінен пераканаць
сябе, што толькі Бог здольны падтрымаць яго ў цяжкіх і
стрэсавых абставінах, калі ён звернецца да Яго ўсім
.сваім сэрцам, душой і пачуццямі

* * *

Калі б нашы пачуцці даносілі да нас усю праўду, мы
б бачылі Зямлю як рэкі электронаў, а кожную часцінку
.пылу — як коцячую масу святла

* * *

Тыя, хто пранікае сваім разуменнем ад матэрыі да
духу, разумеюць прыроду ілюзіі і ведаюць сутнасць
праўды

* * *

Незалежна ад таго, ці знаходзіцца чалавек у
джунглях Афрыкі, на полі бою, пакутуе ад хваробы ці
галечы, ён павінен пераканаць сябе, што рука Бога
мацнейшая за небяспеку і здольная абараніць тых, хто
.шукае ў Ім прытулку

Няма больш эфектыўнага спосабу абараніць сябе.
Вядома, трэба кіравацца логікай у адносінах да падзей і
.ў той жа час цалкам верыць у боскую дапамогу

* * *

Любоў, якая жыве ў сэрцах усіх стварэнняў — любоў
усіх маці, бацькоў, сяброў і блізкіх — паходзіць ад боскай
любові

* * *

Неабходна адрозніваць важныя і другарадныя
абавязкі, аддаючы прыярытэт найбольш важным перад
проста важнымі. Акрамя таго, ні адзін абавязак не
павінен супярэчыць іншаму. Пісанне кажа нам, што калі
адзін абавязак супярэчыць іншаму, гэта сведчыць аб
.тым, што гэта не сапраўдны абавязак

* * *

Па меры распаўсюджвання жыццёвых прамянёў
сонца, я буду распаўсюджваць прамяні надзеі ў сэрцы
бедных і пакінутых [тых, каго грамадства пакінула], і я
ўсялю новую рашучасць у сэрцы тых, хто лічыць сябе
.няўдачнікамі

* * *

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму са сваіх
вучняў: «Не выключаі нікога са свайго кола любові.
Трымай усіх у сваім сэрцы, і яны захаваюць цябе ў
.«сваім

* * *

Госпадзе, дапамажы мне заўсёды выкарыстоўваць
сваю волю для здзяйснення карысных і добрых спраў
Дапамажы мне падпарадкоўвацца Тваёй волі, каб
усе мае думкі адпавядалі Тваім мэтам і былі ў гармоніі з
.Тваёй воляй

Ён дапамог мне абудзіць унутры сябе схаваную,
благаслаўлёную сілу, каб я мог пераадолець усе
цяжкасці і выпрабаванні

* * *

Прачніцеся з гэтай смелай і сціплай духоўнай асобай
— той, якая спалучае ў сабе сілу львоў з лагоднасцю
галубоў

* * *

Мяне не будуць турбаваць горкая, фальшывая
крытыка, ні шчодрая пахвала і ліслінасць. Маё адзінае
жаданне — выконваць Тваю волю, Госпадзе, і здабыць
.Тваю ласку

* * *

Вы не можаце сабе ўявіць, якая непераадольная
радасць напоўніць вас, калі вы адчуеце боскую
прысутнасць. Ваша душа будзе ап'янела ад бязмежнай
Божай любові. Гэта любоў, якая ў мільёны разоў
пераўзыходзіць любую чалавечую любоў — любоў, якая
выконвае ўсе вашы жаданні і напаўняе ваша сэрца
.радасцю і задавальненнем

* * *

Дзякуючы ўнутранай канцэнтрацыі вы можаце
непасрэдна адчуць духоўнае шчасце ўнутры сябе і вакол
сябе. Калі вы будзеце развіваць гэта ўсведамленне,
ваша асоба будзе гарманічна расці, і вы набудзеце
.прывабны магнетызм для людзей і іншых істот

* * *

О Вялікі Абаронца, мне ўсё роўна, калі я страчу ўсё
з-за свайго лёсу, які я сам сабе ствараў, але я прашу
цябе, мой адзіны прытулак, абараніць свечку маёй
.любові да цябе ад вятроў неабачлівасці і забыцця

* * *

Давайце ж удосталь нап'емся чыстай, асвятляльнай
вады спакою, што цячэ з крыніц спрыяльных абставін,
узмоцненай нашай цвёрдай рашучасцю думаць
.пазітыўна і мець аптымістычны погляд на жыццё

* * *

Сумленне — гэта інтуітыўнае пачуццё, якое
раскрывае сапраўдную прыроду і матывы чалавека. Калі
ваша сумленне чыстае і вы ведаеце, што робіце
правільна, вам няма чаго баяцца. Чыстае сумленне —
гэта сведчанне добрых паводзін ад Бога. Быць
апраўданым у судзе сумлення азначае мець шчасце і
.атрымліваць Божыя благаслаўленні

* * *

Паспрабуйце рабіць смелыя і прыемныя рэчы, якія
большасць людзей не робіць, і дарыце любоў і спакой
.тым, каго іншыя ігнаруюць

* * *

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму са сваіх
:вучняў

Калі вы не будзеце прысвячаць час развіццю»
розуму, ніякі матэрыяльны дабрабыт вас не задаволіць.

Гэта развіцце — не катаванне, а хутчэй трэніроўка
свядомасці, каб сілкаваць думкі і дзеянні, якія вядуць да
.«шчасця

Тваё шчасце — гэта твой поспех, таму не дазваляй
нікому адабраць яго ў цябе. Абарані сябе ад тых, хто
спрабуе цябе турбаваць. Калі я быў хлопчыкам, я губляў
цярпенне, калі хтосьці распаўсюджваў пра мяне
ілжывыя чуткі. Пазней я зразумеў, што мой спакой
.важнейшы за адабрэнне ці захапленне людзей

* * *

Калі б вы толькі ведалі гісторыю боскай любові, якую
некаторыя адданыя адчуваюць з Богам! Ніякі іншы
вопыт у жыцці не можа параўнацца з гэтай радасцю. Я
ведаў святога, які быў пастаянна паглынуты любоўю да
Бога, і яго твар выпраменьваў святую любоў. Божае
позірк заўсёды на тых, хто любіць Яго, і Ён ніколі не
.пакідае іх ні на хвіліну

* * *

Мала хто зацікаўлены ў развіцці сваіх разумовых і
духоўных здольнасцей

* * *

Не дазваляйце сабе апусціцца на дно
пракрасцінацыі. Устаньце з дрымоты сумнай звычайнай
рэальнасці і адпраўцеся да гарызонтаў вытанчанага
.жыцця, дзе ёсць дасягненні, радасць і спакой

* * *

Унутры вас ляжыць велізарны патэнцыял, які чакае,
каб яго раскрылі, і толькі вы можаце яго актываваць і
.атрымаць ад яго карысць

* * *

Вызваленне ад дыктату шкодных звычак і
нездаровых запалу прыносіць значна большае шчасце,
чым матэрыяльны поспех
Літаратурны поспех прыносіць псіхалагічнае
шчасце, якога знешнія абставіны не могуць у вас
адабраць

* * *

Вы можаце марнаваць увесь свой час на
назапашванне грошай, але гэтыя грошы не дадуць вам
трывалага спакою і бяспекі, якіх вы шукаеце. Наадварот,
яны прынясуць вам яшчэ больш няшчасця, таму што
шчасце і спакой знаходзяцца ў розуме, а не ў саміх
.рэчах

* * *

Не дазваляйце слабасці пранікаць у ваш розум і
будзьце асцярожныя, калі маеце зносіны з людзьмі, якія
маюць негатыўныя думкі і песімістычны погляд на
жыццё, каб іх слабыя думкі не праніклі ў ваш розум, калі
толькі ваш розум не дасягнуў такой ступені сілы, што
думкі іншых не могуць яго аслабіць, а, наадварот, ён
здольны ўмацаваць думкі іншых і павысіць іх
.упэўненасць у сабе

* * *

Бог — на першым месцы, і мы не павінны пачынаць
ці заканчваць свой дзень, не думаючы пра Яго. Мы
павінны памятаць, што без сілы і энергіі, якія мы
атрымліваем ад Бога, мы не змаглі б выканаць ніводнай
.з нашых задач. Гэта наш найвялікшы абавязак перад Ім

* * *

Існуе спосаб ацэньваць і судзіць звычаі і традыцыі.
Першапачаткова кожная традыцыя мела абгрунтаванне.

Калі мы выяўляем, што абгрунтаванне ўсё яшчэ
актуальнае, то традыцыя мае сэнс і карысць. Аднак
неразумна сляпа прытрымлівацца традыцый. Мы
павінны ведаць, што правільна, і прытрымлівацца
гэтага, распазнаючы, што можа прынесці нам шчасце, а
.потым ужываючы гэта

* * *

Калі вы бачыце столькі людзей, якім не хапае
шчасця або поспеху, не думайце, што гэта іх лёс. Вы
можаце зрабіць сябе кім заўгодна. Ваш унутраны поспех
.— гэта тое, што сапраўды робіць вас паспяховымі

* * *

Калі ў цябе няма нічога ўнутры сябе, ты не будзеш
шчаслівы. Але калі ў цябе няма нічога вакол сябе і ты
шчаслівы ўнутры сябе, ты, несумненна, паспяховы. Такім
чынам, немагчыма судзіць людзей па іх знешніх
.абставінах

* * *

Сярод велізарнага натоўпу можа быць чалавек, які
дасягнуў стану духоўнага ўзвышэння і атрымлівае
асалоду ад унутранага спакою і найвышэйшага
.духоўнага шчасця

* * *

Я дакладна ведаю, што ўсё, што мне трэба, прыйдзе
да мяне, і таму я не хвалюся пра тое, што прынясе
будучыня. Гэта не хвальба і не прытворства, бо я шмат
разоў адчуваў на сабе дзеянне і эфектыўнасць гэтай
.блаславёнай сілы ў сваім жыцці

* * *

Незалежна ад таго, ці плаваю я на паверхні жыцця,
ці тану ў глыбіні мора, я ведаю, што я з Богам, і Ён са
мною, і што нішто не можа мне нашкодзіць. Гэта веданне
.дало мне неапісальнае і глыбокае шчасце

* * *

Няма сумненняў, што купля чагосьці новага — гэта
прыемнае ўражанне. Але праз нейкі час гэтае радаснае
пачуццё паступова знікае, і вы можаце нават зусім
страціць да гэтага цікавасць, забыўшыся пра гэта і
захацеўшы чагосьці іншага. Аднак рахунак за гэты тавар
не будзе забыты, асабліва калі вы купілі яго ў
!растэрміноўку

* * *

Чалавек павінен узяць пад кантроль сваё жыццё і
максімальна спрасціць яго. Ён павінен адкладаць грошы
на неабходныя рэчы і надзвычайныя сітуацыі, аддаваць
перавагу эканоміі перад выдаткамі на раскошу і
дапамагаць іншым у меры сваіх магчымасцей. Калі вы
дапамагаеце іншым, дапамога прыйдзе да вас тым ці
іншым чынам, і вы нічога не будзеце мець і нічога не
.будзеце пазбаўлены

* * *

У радасці ўсіх сэрцаў я чую водгук Тваёй асалоды,
Госпадзе, і ў сяброўстве ўсіх верных я адчуваю Тваю
любоў. Я радуся, і маё сэрца радуецца поспеху і
дабрабыту маіх сяброў, гэтак жа, як я радуся ўласнаму
дабрабыту і спакою. Калі я натхняю мудрасць на іншых,
я памнажаю скарбы ўласнай мудрасці, і ў шчасці ўсіх я
.знаходжу сваю ўласную

* * *

Найвялікшы вораг шчасця — гэта пазычаць грошы
на раскошу. Людзі памылкова лічаць, што не могуць
быць шчаслівымі, калі не набудуць нешта канкрэтнае.
Але нават набыўшы гэтую рэч, яны не адчуюць
сапраўднага шчасця, нягледзячы на часовую радасць,
якую яна прыносіць. Які сэнс гнацца за міражом зямнога
шчасця, які абяцае толькі разбурыцца? Людзі павінны

жыць проста, не маючы патрэбы ў шматлікіх рэчах, якія
.патрабуюць пастаяннай увагі

* * *

Мой рай — ува мне. Калі я цешуся Божымі
дабраславеннямі, я дзякую Яму, і мая ўнутраная радасць
расце. Без гэтай унутранай задаволенасці нават зямныя
задавальненні і радасці становяцца пеклам. Я зразумеў,
што без гэтай унутранай радасці цяжар абавязкаў,
.ускладзеных на мяне, пазбавіў бы мяне спакою і шчасця

* * *

Калі багацце спалучаецца з хваробамі і праблемамі,
наступствы будуць шматлікімі. Гігіена і ахова здароўя —
адны з моцных бакоў Захаду. Шкодныя насякомыя і
смяротныя мікробы эфектыўна кантралююцца ў развітых
краінах, у той час як у іншых яны багатыя. Але знішчэнне
гэтых шкоднікаў — не вяршыня дасягненняў, бо ў
развітых краінах існуюць іншыя віды бедстваў, такія як
цяжкааплачваемыя рахункі і задушлівыя фінансавыя
крызісы з-за сістэм растэрміноўкі — бедствы, якія
.парушаюць сон і падрываюць спакой

* * *

Мы з'яўляемся неад'емнай часткай той самай
свядомасці, з якой узнік гэты вялікі сусвет

* * *

Вы калі-небудзь бачылі статак авечак? Калі адна з іх
скача, астатняя частка статку пераймае ёй без ваганняў.
Большасць людзей такія. Хтосьці можа прыдумаць ідэю
або ўвесці новую тэндэнцыю, і іншыя адразу ж
падхопяць яе і скапіююць. Гэтая мадэль захоўваецца
пакаленнямі. У кожнага народа ёсць свае звычаі і
традыцыі, і мы не можам сцвярджаць, што ўсе яны
правільныя або абгрунтаваныя. Але хто ведае? Магчыма,
некаторыя з гэтых звычаяў і традыцый бессэнсоўныя і
.бессэнсоўныя

* * *

Калі бурная бура думак сціхае, мы ўваходзім у
царства спакою і дакранаемся да боскай прысутнасці

* * *

Падумайце пра Бога, ці пра прыгожы пейзаж, які
натхняе на спакой, ці пра радасны і цудоўны досвед.
Пазітыўная, спакойная разумовая дзейнасць бадзёрыць і
.асвяжае

* * *

Мы жывем у хаатычным і турбулентным свеце. Вы
можаце думаць, што грошы азначаюць шчасце, але калі
вы іх набываеце, вы ўсё роўна адчуваеце сябе
няшчаснымі. Вы можаце набыць багацце і — не дай Божа
— страціць здароўе. Або ў вас можа быць добрае
здароўе, але вы можаце страціць грошы. Або ў вас можа
быць і багацце, і здароўе, але вы можаце пакутаваць ад
шматлікіх праблем з іншымі, прапаноўваючы дабрыню,
але сутыкаючыся ў адказ з крыўдай і нянавісцю. Без
Бога нішто ў гэтым жыцці не можа сапраўды задаволіць
.вас

* * *

Зямля становіцца катавальняй для тых, хто жыве ў
няведанні боскага плана. Але калі вы ўспрымаеце
жыццёвы вопыт як сваіх настаўнікаў і вучыцеся ў яго
сапраўднай прыродзе гэтага свету і прызначанай вам
ролі ў касмічнай драме, гэты вопыт становіцца
каштоўным асвятленнем на шляху да трывалага
.задавальнення і шчасця

* * *

Там, за непрыхаваным змрокам, бязгучнай цішынёй і
нястворанай ніштосцю, ляжыць вечная сутнасць, якая
з'яўляецца пачаткам існавання і крыніцай усіх сіл і істот,
.бачных і нябачных

* * *

Бог стварыў гэтую зямлю не толькі для таго, каб мы
елі, спалі і паміралі, але і для таго, каб мы маглі ведаць

Яго волю і разумець мэту нашага існавання. Некалькі
мудрых людзей зразумелі сэнс касмічнага плана, але
.большасць людзей сляпыя і не ведаюць пра гэтую мэту

* * *

Грошы ніколі не былі маёй мэтай у жыцці; маёй
мэтай было служыць сваім братам і сёстрам па
чалавецтве. Таму Бог адкрыў мне шмат магчымасцей,
.каб я мог забяспечваць сябе і выконваць сваю місію

* * *

Бог стварыў гэты Сусвет, каб ён дзейнічаў згодна з
фіксаваным і нязменным законам. Калі мы парушаем які-
небудзь з гэтых універсальных законаў, мы караем сябе.

Той, хто скокне з даху высокага будынка, зламае сабе
косці. Таму мы не можам ігнараваць закон гравітацыі, не
.пацярпеўшы ад наступстваў

* * *

Калі мы ўважліва разгледзім сусветныя цывілізацыі і
даследуем схаваныя таямніцы старажытных
цывілізацый, перад намі паўстане вялікая карціна з
пераплеценымі лініямі, разнастайнымі раздзеламі і
дакладнымі дэталямі, і мы выяўляем, што чалавек па
.сваёй прыродзе адначасова індывідуальны і сацыяльны

* * *

Калі б Бог хацеў, каб мы жылі толькі ў матэрыяльнай
свядомасці, мы былі б цалкам задаволеныя
.матэрыяльнымі рэчамі і мірскімі звычаямі

* * *

Прамяні чысціні, спакою і шчасця па-за марамі
мігцяць і танчаць у нашых глыбінях

* * *

З кожным перажываннем, якое з'яўляецца на небе
нашага жыцця падчас гэтага зямнога падарожжа, мы
павінны вучыцца пашыраць сваю свядомасць і лепш
разумець абставіны, якія нас акружаюць або праз якія
мы праходзім, і тады мы зможам жыць у лепшай гармоніі

і больш гладка і бяспечна мець справу з людзьмі і
.жыццём

* * *

Большасць людзей пераймаюць іншых. Чалавек
павінен быць арыгінальным і творчым, і валодаць усім,
.што робіць

На Усходзе асноўная ўвага надавалася развіццю
духоўнага шчасця, у той час як матэрыяльныя аспекты
жыцця часта грэбаваліся. На Захадзе ёсць некаторыя
матэрыяльныя выгоды, але вельмі мала псіхалагічнага
шчасця. Патрэбен баланс паміж імі, таму што
засяроджванне ўвагі толькі на адным аспекце жыцця
прыводзіць да дысбалансу і няздольнасці рацыянальна
.спраўляцца з жыццёвымі патрабаваннямі

* * *

Найвялікшае шчасце — пасля боскага шчасця — гэта
для чалавека жыць у міры са сваімі бліжэйшымі
.сваякамі, з якімі ён павінен жыць кожны дзень года
Людзі марнуюць шмат часу, спяшаючыся і
дзеінічаючы імпульсіўна, не дасягаючы шмат чаго. Мала
хто спыняецца, каб падумаць і паспрабаваць зразумець,
. што можа прапанаваць жыццё

* * *

Мы павінны працаваць над тым, каб пабудаваць
унутраныя будынкі мудрасці ў садах міру, якія квітнеюць
і ззяюць незлічонымі кветкамі цудоўных духоўных
цнотаў

* * *

Унутраная гармонія — багатая крыніца сілы і
генеруе аднаўляльную энергію

* * *

Гледзячы на жыццё, разумееш, што поспех — гэта
нялёгкая справа. Жыццё часта бывае суровым і

няўмольным, і мы павінны змагацца, каб зарабіць на
жыццё. Падумайце пра намаганні, неабходныя для
падтрымання здароўя вашага цела і захавання яго без
хвароб! Нават калі вы дасягнеце поспеху, гэты поспех
часовы. Цела — няхай ваша жыццё будзе доўгай
даўжынёй — у рэшце рэшт будзе пахавана.
Неабходнасць дыктую барацьбу з шматлікімі сіламі, як
унутранымі, так і знешнімі, каб дасягнуць жаданага
поспеху. Гэтыя сілы нястомна працуюць, каб пазбавіць
.вас любых сапраўды значных дасягненняў

* * *

Старайцеся захоўваць спакой пры любых абставінах
і хай зерне вашага спакою квітнее радасцю і
.задаволенымі ўсмешкамі

* * *

Нават найвялікшыя святыя не дасягаюць поўнага
збаўлення, калі не падзяляюць свой поспех з іншымі,
гэта значыць свой духоўны вопыт і вышэйшыя веды,
.дапамагаючы ім дасягнуць святых ведаў

* * *

Па гэтай прычыне тыя, хто дасягае гэтых этапаў і
дасягае гэтых станаў, імкнуцца прапанаваць разуменне
тым, хто ў ім мае патрэбу. Калі вы жадаеце дасягнуць
сапраўднага поспеху, вы не толькі забяспечыце сваё
.асабістае шчасце, але і шчасце іншых

* * *

Кожны, хто мае розум, можа зарабіць грошы, але
калі ў іх сэрцы ёсць любоў, яны ніколі не будуць
выкарыстоўваць гэтыя грошы ў карыслівых мэтах;
наадварот, яны падзяляцца імі з іншымі. Грошы — гэта
праклён і няшчасце ў руках эгаістаў і скупых, і
дабраславенне і дар у руках тых, хто мае добрае сэрца
.і шчодрую душу

* * *

Хтосьці можа вырашыць маўчаць працяглы час,
адмаўляючыся размаўляць з членамі сваёй сям'і на
працягу гэтага часу. Хоць гэты чалавек можа дасягнуць
пэўнага ўнутранага спакою ў выніку, яго паводзіны
эгаістычныя і шкодзяць шчасцю яго сям'і. Яго нельга
лічыць сапраўды паспяховым, калі яго блізкія таксама не
.атрымаюць карысці ад яго дасягненняў

* * *

Падобным чынам, дасягненне матэрыяльнага
поспеху — гэта не толькі наша права атрымліваць
асалоду ад дабрабыту самастойна, але і наша маральная
адказнасць перад іншымі ў плане дапамогі ім у
.паляпшэнні іх матэрыяльных умоў і жыццёвых абставін

* * *

Я абаронены сценамі свайго чыстага сумлення. Я
спаліў цёмнае мінулае і хвалюся толькі пра сённяшні
.дзень

* * *

Сёння я разумею, што я адзіны са святлом
найвялікшага дабра і што я маяк для тых, хто змагаецца
.з хвалямі мора смутку

* * *

У людзей розныя погляды і тэорыі адносна поспеху ў
залежнасці ад іх жыццёвых амбіцый. Нярэдка можна
пачуць, як некаторыя людзі атаясамліваюць поспех з
крадзяжом, кажучы нешта накшталт: «Ён быў
паспяховым злодзеям!» Гэта падкрэслівае, што поспех
ва ўсіх яго формах і разнавіднасцях жаданы і імкнучыся
.да яго. Аднак наш поспех не павінен шкодзіць іншым

* * *

Існуе яшчэ адзін крытэрыў поспеху: калі мы
здольныя дасягнуць гарманічных і карысных вынікаў для
сябе, мы павінны таксама ўключыць у свой поспех іншых
.і падзяліцца з імі яго пладамі

* * *

Поспех азначае задаволенасць і задавальненне
чалавека ад свайго асяроддзя. Сапраўдны поспех — гэта
вынік дзеянняў, заснаваных на прынцыпах праведнасці, і
ён ахоплівае шчасце і дабрабыт іншых як неад'емную
частку ўласнага шчасця. Калі мы ўжывем гэты прынцып
да нашага матэрыяльнага, інтэлектуальнага,
маральнага і духоўнага жыцця, мы атрымаем поўнае і
.ўсебаковае вызначэнне поспеху

* * *

Тут, у гэтым абмежаваным свеце, мы ўспрымаем
даўжыню, шырыню і шчыльнасць, але ёсць іншы
ўзровень, дзе вымярэнняў не існуе; усё яснае і
празрыстае — усё ёсць свядомасць і ўспрыманне.
Пачуццё смаку — гэта ўспрыманне, як і нюх. Нашы
пачуцці, думкі і целы — гэта станы свядомасці. Гэтак жа,
як мы можам бачыць, чуць, адчуваць пах, смак і
дакранацца ў снах, так і на гэтым больш высокім узроўні
мы адчуваем усе гэтыя адчуванні праз чыстую
.свядомасць

* * *

Госпадзе, дай нам радасць, адчуваючы Тваю
блізкасць, вызвалі нас ад путаў жаданняў і дай нам
унутраную радасць, на якую не ўплываюць жыццёвыя
.перажыванні і яго зменлівыя падзеі

* * *

Калі наш розум знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшымі
ўспрыманнямі, у нас прачынаецца духоўная свядомасць,
.і мы адчуваем дзіўныя цуды боскай мудрасці і любові

* * *

Калі мы любім Бога цалкам і звяртаемся да Яго ўсімі
сваімі думкамі і сэрцамі, мы будзем адчуваць сябе блізка
да Яго і выявім, што Ён — найвялікшая прыстань бяспекі
.ў жыцці

* * *

У, здавалася б, пустой і незаселенай прасторы існуе
касмічная сувязь і вечнае жыццё, якое аб'ядноўвае нас з
усімі жывымі і нежывымі рэчамі ў Сусвеце, хваля
.вялікага жыцця працякае праз усё існае

* * *

Вечнасць — наш сапраўдны дом і пастаяннае месца
жыхарства, а наша існаванне ў гэтых целах — часовае
існаванне, падобнае да кароткага адпачынку для
.каравана, які падарожнічае па пустыні

* * *

Калі мы ўзгадняем сябе з творчымі сіламі духу, мы
злучымся з універсальным і бясконцым розумам,
здольным кіраваць нам і вырашаць нашы праблемы.
Творчая сіла будзе бесперапынна цячы да нас з
найвялікшай крыніцы нашага быцця, дазваляючы нам
дасягнуць творчага поспеху ў любой сферы нашай
.дзеінасці

* * *

Каханне расце і квітнее ў атмасферы даверу,
талерантнасці і ўзаемнай павагі

* * *

Дабраславі нас, Госпадзе, святлом чыстых думак і
добрых звычак, каб, калі нас ахопіць цемра дрэнных
звычак і збоеных думак, яна адразу ж развеялася. І
дапамажы нам любіць Цябе такой глыбокай любоўю, каб
ні матэрыяльныя ілюзіі, ні свецкія спакусы не маглі
.апанаваць нас ці завалодаць нашымі розумаў і сэрцаў

* * *

Рэчы, якія лёгка атрымаць, рэдка бываюць
каштоўнымі. Мы ведаем гэта, вывучаючы жыццё вялікіх
мужчын і жанчын і тое, як яны дасягнулі вялікіх
поспехаў, развіваючы свае таленты, выконваючы свае
абавязкі, умацоўваючы свае маральныя каштоўнасці,
займаючыся паглыбленым вывучэннем і пазбягаючы
эгаізму. Але вынікі, якіх яны дасягнулі, і дасягненні, якіх

яны дасягнулі, былі невымерна большымі, чым
.намаганні, якія яны прыклалі

* * *

Сапраўдная свабода заключаецца ў свабодзе
выбару, якая кіруецца мудрасцю і падмацоўваецца
разуменнем, правільнасцю і цвёрдай воляй

* * *

Калі вы абуджаеце сваю волю, рашучасць і свядомае
распазнаванне, нябачныя сілы вызваляюцца з вышэйшай
свядомасці — праз праніклінасць душы — каб дапамагчы
вам і асвятліць шляхі, якія вядуць да псіхалагічнага
.камфорту і шчасця, з Божай дапамогай

* * *

Чалавек павінен адкрыць каналы душы ўласнымі
намаганнямі. Ніхто добраахвотна не выбірае пакуты і
няшчасце замест міру і шчасця. Невуцтва — гэта корань
пакут і перашкода, якую трэба выдаліць і ліквідаваць.

Невуцтва — гэта шкоднае пустазелле, глыбока
ўкаранёнае, якое расце ў садзе чалавецтва і выцясняе
.добрыя і карысныя расліны

* * *

Невуцтва павінна быць пераадолена непахіснай
воляй і рашучасцю. Глебу розуму трэба апрацоўваць з
мэтай сканцэнтраваць увагу [на пазітыве], а добрае
насенне паліваць вадой веры. Калі заззяюць жыццёвыя і
цёплыя прамяні любові, насенне дабрыні вырасце і
пераможа пустазелле і расліны-паразіты, бо цемра не
.можа існаваць у прысутнасці святла

* * *

Задавальненні ад матэрыяльных рэчаў цьмянеюць і
знікаюць, але боская радасць ніколі не згасе. Гэта
.боскае шчасце бясконцае і неапісальнае

* * *

Мы ніколі не павінны выкарыстоўваць памылковыя
метады для дасягнення шчасця, а таксама не павінны
адмаўляцца ад спакою і духоўнага багацця, якія мы
маем у сабе, у пагоні за ілюзорным камфортам і
бліскучым жыццём, якое можа быць пастаўлена перад
намі пякельнымі дзеяннямі і паводзінамі з разбуральнымі
.наступствамі

* * *

Спакой — найлепшая камера для захавання боскай
прысутнасці. Праз аб'екты чыстага і дакладна
сфакусаванага спакою благаслаўлены вобраз з'явіцца з
.ідэальнай яснасцю

* * *

Насамрэч, уся мудрасць знаходзіцца ўнутры вас
саміх, і ўсё, што вам трэба, гэта свядома ўсвядоміць яе

* * *

Сапраўднае задавальненне заключаецца ў
самаўдасканаленні, каб іншыя шукалі цябе, а не ты іх.
Каханне і сяброўства павінны давацца свабодна, без
чаканняў ці патрабаванняў. Чаканне спараджае толькі
пакуты і няшчасце. Нават імкнучыся да
самаўдасканалення, чалавек павінен стаяць адзін, у
бяспецы і спакоі ў крэпасці сваіх цнотаў і ўласнай
.годнасці

* * *

Няхай вадаспады радасці і аптымізму заўсёды
цякуць з майго сэрца, і няхай іх асвятляюць пырскі
кранаюць усіх, каго я сустракаю

* * *

Духоўная радасць нараджае ў душы жаданне
дапамагаць іншым ва ўсім і развівае здольнасць цаніць
вытанчаныя маральныя задавальненні, якія вядуць да
шчасця, тым самым памяншаючы схільнасць да грубых
.задавальненняў

* * *

Якой бы малой ні была ваша роля, яна застаецца
гэтак жа важнай, як і найвялікшыя ролі, з пункту
гледжання ўкладу ў поспех касмічнай п'есы, якую душы
.выконваюць на сцэне жыцця

* * *

Поўная свядомасць — гэта абсалютная, бясконцая
свядомасць, якая пастаянна абнаўляе сябе, і яе творчы
патэнцыял ніколі не вычэрпваецца, і праз вас яна
.спрабуе выказаць свой унікальны аспект

* * *

Калі ты хоць раз адчуеш смак боскай любові, ты
ніколі ад яе не адмовішся, бо няма нічога падобнага да
.яе ва ўсім Сусвеце

* * *

Тыя, хто ведае Бога, дасягнулі вельмі высокіх
духоўных узроўняў, настолькі, што яны не
задавольваюцца простымі духоўнымі парадамі
грэшнікам, але могуць — з ласкай і дапамогай Божай —
надаць ім духоўную сілу, якая вызваляе іх ад
.наступстваў іх грахоўных учынкаў

* * *

Усе добрыя і злыя ўчынкі латэнтна захоўваюцца ў
клетках мозгу і праяўляюцца ў выглядзе добрых або
.злых звычак або схільнасцей у думках

* * *

Чалавек, які пакутуе ад шкодных звычак з-за таго,
што клеткі яго мозгу зараджаны сілай гэтых звычак,
можа вызваліцца з дапамогай сілы волі, медытацыі,
шчырай малітвы і пастаяннага пазітыўнага
сцвярджэння, пакуль усе яго непажаданыя звычкі не
ператворацца ў добрыя звычкі міру і спакою. Гэта
адбываецца, калі правільна накіраваная жыццёвая сіла
працуе над змяненнем анамальнай прыроды клетак
мозгу, каб гэтыя клеткі напайняліся ўсім добрым,
.дабрадзейным і прыгожым

* * *

Разуменне — гэта ўнутранае вока, бачанне душы і
тэлескоп сэрца. Гэта баланс паміж спакоем розуму і
.чысцінёй сумлення

* * *

Кожны дзень мы бачым розныя сцэны, і кожны дзень
прыносіць новы ўрок, які трэба засвоіць. Чакаецца, што
чалавек засвоіць урок, засяродзіўшыся на канчатковай
мэце свайго існавання: распазнаць крыніцу свайго
.быцця і аснову свайго жыцця

* * *

Давайце пастараемся забыць пра мінулыя пакуты і
пастановім не зацыклівацца на іх. З непахіснай
рашучасцю і актыўнай воляй давайце абнавім сваё
жыццё, узмацнім свае поспехі і будзем выходзіць у сабе
.добрыя звычкі і высакародныя якасці

* * *

Той, хто выкрывае слабасці іншых і прычыняе ім
сорам і крыўду, далёкі ад мудрасці і здоровага сэнсу

* * *

Прыказкі на ўсе часы і месцы

Тыя, хто знаходзіцца ў гармоніі з Богам, бачаць
захапляльную прыгажосць і адчуваюць найвышэйшую
салодкасць, якую немагчыма адчуць ніякім іншым
.спосабам

Калі мая душа клікала Цябе, хмары Тваёй цішыні
вырваліся наверх, о Божа, і дождж Тваёй міласэрнасці
ліўся патокамі, пакуль не ператварыўся ў разліўную
патоку Тваёй ласкі. Твая благаслаўлёная рака заліла
берагі майго быцця, і мая душа акунулася ў воды
вечнасці, і бурбалка майго маленькага жыцця
.растварылася ў акіяне Твайго ўсеабдымнага існавання

Мой настаўнік навучыў мяне, як выкарыстоўваць
разец мудрасці, каб зрабіць сябе храмам, годным боскай
.прысутнасці

Калі вы хочаце дасягнуць высакароднай мэты,
пачніце са стварэння для яе ментальнай мадэлі. Цяпер
вы можаце цвёрда ўстанавіць любы кірунак у сваёй
свядомасці, калі пасадзіце ў свой розум моцную ідэю;
тады ўся ваша істота будзе адпавядаць гэтай ідэі, і вашы
.дзеянні будуць адпавядаць ёй

Калі вы дакранецеся да боскага сэрца, вашы
праблемы знікнуць, каханне напоўніць ваша сэрца, а
цудоўныя духоўныя перажыванні будуць танцаваць, як
.чыстыя фантаны, у садах вашага розуму
Шмат хмар спрабуюць схваць цябе і схваць ад
мяне, але праз расу слёз тугі тваё благаслаўлёнае імя
з'яўляецца мне, блішчыць яркімі залатымі літарамі з-за
.ўсіх фіранак і вэлюмаў

Чысціня сумлення азначае адкрытае стаўленне да
праўды

Існуюць неабходныя патрэбы і тое, што некаторыя
лічаць «неабходнымі рэчамі», але насамрэч непатрэбныя
і лішнія. Жыццё варта спрасціць, засяродзіўшыся на
асноўных патрэбах і пазбавіўшыся ад непатрэбнай
.раскошы

Як высока ты, о сяброўства, і якая ўрадлівая і святая
твая глеба! Каханне — твая ежа, а вернасць — твой
.напой

Калі два чалавекі жывуць у гармоніі і згодзе,
нягледзячы на свае рознагалоссі, іх аб'ядноўвае адна
мэта: знайсці душэўны спакой і спакой у чыстым каханні
і ўзаемнай вернасці, і калі закаханы не шукае
задавальнення за кошт каханага, тады ў садзе
альтруізму квітнеюць духмяныя кветкі сяброўства і
.распаўсюджваюць свой салодкі водар
Свет па-іншаму прывучае наш розум, прывучаючы
нас да столькіх рэчаў, што мы пачынаем думаць, што

шчасце недасягальнае без іх. Але жыццё, і жыццё
дзяцей у прыватнасці, павінна быць спрашчаным; інакш
.жыццё будзе вучыць іх праз горкія расчараванні
Праўда больш дакладная і рэалістычная, чым проста
думка ці ўяўленне, але тое, што мы думаем ці ўяўляем,
.часам можа спраўдзіцца

Уяўленне — найважнейшы элемент у працэсе
творчага мыслення. Аднак уяўленне павінна паспець і
ператварыцца ў цвёрдае перакананне, а гэта немагчыма
.без моцнай сілы волі

Калі вы з усёй сілай волі ўявіце сабе нешта, ваша
ўяўленне ператворыцца ў асабістае перакананне, і калі
вы зможаце захаваць гэтае перакананне
Нягледзячы на ўсе супрацьлеглыя меркаванні, ваша
перакананне ўвасобіцца ў рэальнасць

Трэба навучыцца стаяць на сваіх нагах,
абапіраючыся на ўласныя цноты і пачуццё ўласнай
годнасці

Духоўная радасць — гэта адноўленая радасць, якая
ўсё часцей з'яўляецца ў тых, хто глыбока разважае пра
Бога. Гэта радасць, якая дапамагае прымаць правільныя
рашэнні і рабіць правільныя рэчы, і калі яе знаходзіць,
нездаровыя жаданні і цяга знікаюць, таму што яны
губляюць сваю прывабнасць у параўнанні з духоўнай
.радасцю

Наш Усемагутны Творца даў нам жыццё, сілу і
мудрасць, і наш абавязак — звяртаць на Яго ўвагу і
ўзносіць да Яго свае сэрцы з любоўю, удзячнасцю і
.прызнаннем Яго ласкі і дабрыні

Дапамажы мне, Божа, не распаліць агонь гневу, каб
я не спаліў полымем крыўды злёненыя аазісы спакою ў
сабе і іншых. Дапамажы мне патушыць агонь лютасці
.няспынным дажджом майго кахання

Няхай возера маёй дабрыні і майго спакою
застаецца спакойным і ціхім, непарушаным бурамі
незадаволенасці, якія прыносяць толькі пакуты
Здзяйсняць учынкi, матываваныя пачуццём
абавязку, або ахвяраваць асабістымi жаданнямi дзеля
служэння і любові да іншага чалавека значна лепш, чым
.рабіць гэта са страху

Нават калі чалавек перастае парушаць боскія
законы, ён павiнен рабіць гэта з любові да Бога, а не са
страху перад Яго пакараннем
Чаго б вы ні баяліся, адварніце ад гэтага свае думкі.

.Пакiньце гэта Богу і ўмацуйце свой давер да Яго
Страх заўсёды з чалавекам, і пазбавіцца ад яго
можна, думаючы пра Бога і адчуваючы Яго прысутнасць

Спачатку можа быць цяжка ісці сцежкамі
дабрачыннасці, але гэта благаслаўлёныя шляхі, якія
вядуць да душэўнага спакою і сапраўднага шчасця
Няхай слава Божая ззяе над кожным кутком нашага
жыцця, няхай Яго любоў жыве ў нашых сэрцах, а Яго
святло напайняе нашу свядомасць

О, мая боская каханая, кветкі квітнеюць, і поры года
змяняюцца, і ўсё гаворыць пра цябе. Поўня адкрывае
рысы тваёй усмешкі, а сонца нясе твой нябесны
свяцільнік. Я плаваю ў моры слёз, перапоўненых тугой
па табе. У лісці дрэў і жылах чалавецтва цячэ тваё
жыццё і жыццёвая сіла, і я адчуваю біццё твайго
.касмiчнага сэрца, якое пульсуе ў маім

Калі я адчуваю тваю прысутнасць, я адчуваю сябе
так, быццам прачнуўся ў іншым свеце, і час ад часу мне
сніцца гэтая зямля і гэтае маленькае цела — маё
ўласнае. Я прачнуўся ў бясконцым шчасці, і мае мары
пра зямное жыццё напоўнены шчаслівымі ўспамінамі пра
хвіліны, калі я быў з табой наяве. Я вырваў пустазелле
кашмараў з саду сваіх мар і пасадзіў на іх месцы ружы
майго натхнення, куды водар маёй тугі прыцягне цябе, і

ты прыйдзеш, каб забраць мяне з сабой да гарызонтаў
.вечнай асалоды

О Божа, зрабі мяне празрыстым чысцінёй і
непахіснасцю, каб я мог абудзіць у сабе Тваё гаючае
.святло

Супакойце дрыготкае люстэрка майго розуму, каб
яно магло адлюстраваць ваш бясконцы твар
Адчыніце вокны веры шырока, каб я мог удыхнуць
водар Твайго спакою

О Ты, Хто ззяе ў Сабе, о Вялікасць, Якая не
паддаецца апісанню, зірні маімі вачыма, якія прагнуць
.Цябе, каб я не бачыў нічога ў існаванні, акрамя Цябе
За ўсімі з'явамі і праявамі жыцця стаіць ціхі голас
Бога, які пастаянна кліча нас праз кветкі, святыя кнігі,
наша сумленне і ўсе прыгожыя рэчы, якія робяць жыццё
.вартым таго, каб яго пражыць

Кожнае намаганне, прыкладзенае шукальнікам для
дасягнення духоўных вяршынь, залічваецца Богам яму і
добра ўзнагароджваецца за гэта

Просім Цябе, Госпадзе, асвятлі нашы розумы
святлом Тваёй праўды, прымусь нашы сэрцы біцца Тваёй
любоўю і напоўні нашы душы Тваёй радасцю і багаццем
.Тваёй ласкі

З таго празрыстага гарызонту, які розум не можа
пранікнуць, Бог вылівае Сваё вечнае святло, а з
касмічнага розуму прыходзяць узнёслыя натхненні і
благаслаўлёныя сілы, і творчая актыўнасць уліваецца ў
.адкрытыя і гарманічныя розумы

Калі вы выявіце, што ваша душа, ваша сэрца,
кожная іскра натхнення, блакітнае неба, зіхатлівыя
зоркі, горы, зямля, птушкі і кветкі звязаны адной ніткай
касмічнага рытму, духоўнай радасці і ўніверсальнага
адзінства, тады вы зразумеете, што ўсё гэта — хвалі на
.грудзях боскага акіяна, які не мае берагоў

Калі мы забываемся пра нашага Творцу, мы
заслугоўваем пакут. Мы павінны ўсвядоміць, што Бог —
наш любімы і любіць нас, і гэтае веданне вызваліць нас
.ад нашых праблем і пакут

Сапраўдны чалавек, які любіць Бога, ніколі не
спыняе сваіх пошукаў Яго, нават калі яму не ўдаецца
знайсці Яго пасля шматлікіх спроб. Гэтак жа, як хваля
павінна вярнуцца ў сэрца акіяна пасля таго, як шторм
сціхне, так і шчыры шукальнік; ён мае няяўную веру, што
перашкоды разбурацца, і што ён непазбежна
аб'яднаецца з касмічным акіянам рана ці позна — тым
бясконцым акіянам, з якога ён прыйшоў і ў які ён
.вяртаецца

Калі розум пастаянна думае пра боскага каханага,
сэрца спявае песні радасці і шчасця
Духоўная эманация — гэта пераўтварэнне чалавека
.з таго, кім ён ёсць зараз, у тое, кім ён будзе ў будучыні
Чалавек не можа схаваць сваю сапраўдную прыроду
ад іншых, вібрацыі яго думак неяк адлюструюцца ў яго
.паводзінах і будуць праяўляцца праз яго дзеянні
Многія маюць няправільнае ўяўленне пра свабоду;
яны лічаць свабоду рабіць усё, што чалавеку
падабаецца, і я называю гэтую свабоду свабодай
.капрызаў

З-за непаразумення сапраўднай прыроды свабоды
некаторыя бацькі прыгнятаюць сваіх дзяцей
традыцыямі, адразу выконваючы іх жаданні. Дзіця
вырастае, веруючы, што калі яго жаданні выконваюцца,
яно шчаслівае, і што сэнс жыцця — выканаць кожнае
жаданне. Аднак пазней яны разумеюць, што памыляліся
, бо знешні свет цалкам адрозніваецца ад хатняга
жыцця, і яны разумеюць, што выканаць кожнае жаданне
нялёгка! Іншыя могуць адштурхнуць іх і ігнараваць,
імкнучыся да ўласных жаданняў. У выніку дзіця
становіцца жорсткім і эмацыйна анямелым з-за

непераадольнага жадання задаволіць свае ўласныя жаданні. Таму бацькі павінны дапамагаць сваім дзецям развіваць волю і разважлівасць, каб яны маглі жыць у .свеце, не трапляючы ў яго пасткі і падводныя камяні Маці кажа: «Вучыце яго з любоўю». Вядома, ставіцца да дзяцей з любоўю — гэта звычайна добра, але занадта шмат прысмакаў псуе зубы, і гэтак жа занадта шмат пешчэння псуе дзяцей. Неабходная пэўная ступень цвёрдасці і рашучасці, але калі з дзіцем абыходзяцца і караюць яго жорстка за памылку, наступствы будуць жахлівымі. Павінен быць баланс у тым, як абыходзяцца з дзецьмі і як з імі абыходзяцца ; кожны бацька павінен стрымліваць свой тэмперамент любоўю і пяшчотай, а кожная маці павінна прыпраўляць сваю любоў мудрасцю .і рацыянальнасцю

Чалавек павінен падтрымліваць стабільны псіхалагічны стан любові і тугі па Богу. Я спрабаваў шмат прац, але якім бы ні быў характар маёй працы, мае .думкі заўсёды застаюцца з Богам

Мы павінны атрымліваць асалоду ад гэтага стварэння, але не дазваляючы яму заняволіць нас. І вопыт навучыў мяне, што радасць ад пошуку Бога не .мае сабе роўных

Перш чым брацца за важныя справы, варта ціха пасядзець, супакоіць пачуцці і думкі, глыбока памедытаваць і звярнуцца па боскую дапамогу, каб .атрымаць духоўнае кіраўніцтва і разумны кірунак Дазволь мне зразумець, што ўсмешка на твары світаньня, на вуснах кветак і на тварах высакародных .мужчын і жанчын — гэта твая ўсмешка На мяне не будуць уплываць паслядоўныя вобразы няшчасцяў, няўдачы, хвароб ці любых нечаканых перашкод, бо я разумею, што дысцыплінаваная свядомасць, цесна звязаная з касмічнай свядомасцю, не .пакутуе ўскосна ад няўдач і раздражненняў

Свабода азначае здольнасць дзейнічаць паводле
мудрасці, а не паводле дыктату страсцей, звычак і
капрызаў. Паслухмянасць эга вядзе да рабства, а
падпарадкаванне падказкам духу — да вызвалення ад
.абмежаванняў

Мне ўсё роўна, ці жыву я ў раскошным палацы, ці ў
.сціплай хаціне, галоўнае, каб Бог быў са мной

Я буду выкарыстоўваць свае сумленна заробленыя
грошы, каб жыць проста, адмовіўшыся ад раскошы
Дзякуючы веры ў Бога і выкарыстанню сілы волі

чалавек можа пераадолець хваробы, няўдачы і невуцтва,
пакуль вібрацыі волі мацнейшыя за вібрацыі фізічных або
псіхалагічных захворванняў. Чым больш хранічная
хвароба, тым мацнейшай і рашучай павінна быць воля, а
таксама тым глыбейшай і непахіснай вера, каб
.дасягнуць жаданага выніку

Натхні мяне, Госпадзе, давяраць толькі Табе, а не
чалавечым сродкам абароны. Не дазволь страху і
трывозе паралізаваць маю бязмежную сілу
супрацьстаяць любым жыццёвым выпрабаванням. Не
дазволь мне ўяўляць сабе няшчасці, катастрофы і
няшчасці, баючыся іх рэальнага праяўлення праз думкі і
ўяўленні. І дай мне ўсвядоміць, Госпадзе, што незалежна
ад таго, сплю я ці не сплю, ці жыву, ці паміраю, Твая
.ахоўная прысутнасць усё яшчэ ахінае і ахоўвае мяне
Мудрыя кажуць: плод добрых учынкаў, матываваных
любоўю да Бога і цнотай, — гэта гармонія і чысціня; плод
учынкаў, матываваных эгаістычнымі жаданнямі і
амбіцыямі, — гэта боль і пакуты; плод злых учынкаў —
.гэта невуцтва і глупства

Добрыя справы прыносяць шчасце, у той час як
свецкія ўчынкі, кіруемыя любоўю да сябе, вядуць да
пакут і болю. Аднак працяглыя злыя справы руйнуюць
.здольнасць чалавека да распазнавання і разумення

Калі вы хочаце жыць у міры і згодзе, вашы намеры
павінны быць добрымі, і вы павінны распаўсюджваць
думкі дабрыні і пачуцці любові. Калі вы жывяце
дабрадзеіным жыццём, вы будзеце дапамагаць іншым
.сваім прыкладам і добрымі паводзінамі

У той момант, калі я адчуваю трывогу і разумовую
разгубленасць, я адыходжу ў цішыню і сузіранне, пакуль
не аднаўлю самавалоданне, і я пачынаю кожны дзень з
разважанняў пра Бога і просьбы аб Яго дапамозе і
.кіраўніцтва

Пастаўце сабе за мэту не дазваляць задушлівым
пустазеллям нянавісці расці і пранікаць у сад вашага
жыцця, сад, поўны дабрадзеінасцей высакароднага
духу. І чым больш вы будзеце развіваць гэтыя духмяныя,
падобныя на ружы якасці, тым больш Бог адкрые вам
.найвялікшую таямніцу існавання ўнутры вас

Мэта жыцця — дасягнуць спакою, задавальнення,
неўміручасці, бяспекі і пазнання праўды, і ў аснове гэтых
жаданняў, якія ўзбуджаюць нас, ляжыць боская
.сутнасць глыбока ўнутры нас

Няхай я знайду сваю свабоду ў Табе, о Госпадзе, і
ўсвядомлю, што мой сапраўдны дом — гэта Тваё поўнае
існаванне, і што я з'яўляюся неад'емнай часткай Тваёй
.касмічнай свядомасці

О, велізарнае, боскае мора, няхай рэкі маіх
жаданняў, што цякуць праз пустыні перашкод і
.перашкод, нарэшце змяшаюцца ў тваіх вялікіх глыбінях

Толькі ў боскай крэпасці мы знаходзім абарону і
бяспеку, і няма больш бяспечнага прытулку, чым
.адчуванне блізкасці да Бога і дотык да Яго прысутнасці

Паколькі людзьмі кіруюць звычкі, якія фарміруюць іх
схільнасці, тэндэнцыі, характар і жаданні, калі гэтыя
звычкі дрэнныя, характар становіцца шкодным, а ўчынкі
— злымі. Таму пажадана аддаваць прыярытэт добрым

звычай, бо яны накіроўваюць нашы дзеянні і думкі да
.высакародных мэтай і прыносяць нам здароўе і шчасце
Дзе б ні былі сумныя і пакутуючыя душы, я знаходжу
суцяшэнне ў служэнні і суцяшэнні ім. Я зраблю ўсё
магчымае, каб прынесці радасць іншым, і буду спачуваць
.іх пачуццям, як сваім уласным

Разумовыя здольнасці існуюць у людзей, але ў
большасці людзей яны застаюцца недастаткова
развітымі, і няздольнасць развіваць гэтыя здольнасці
прыводзіць да сур'ёзных наступстваў. Як і цела, розум
мае патрэбу ў належным харчаванні і фізічных
.практыкаваннях для здароўя і жыццяздольнасці
Алмаз прымае і адлюстроўвае святло, як і чыстыя,
празрыстыя душы, якія ведаюць Бога і ззяюць Яго
.прысутнасцю

О Госпадзе, Ты — сапраўднае багацце ў жыцці, і калі
я спачатку знайду Цябе, я знайду ў Табе ўсё, што мне
.трэба

Звычайна людзі засяроджваюцца выключна на ежы,
паветры і сонечным святле, каб падтрымліваць добрае
здароўе, але можа надыйсці час, калі здароўе
пагоршыцца, нягледзячы на багацце гэтых знешніх
крыніц жыцця. Менавіта тады ўзнікае неабходнасць
.папаўнення энергетычных запасаў арганізма знутры
Калі лодка майго розуму набліжаецца да скал
прагных жаданняў, якія нясуць у сабе небяспекі і рызыкі,
кіруемая лютымі бурамі невуцтва, тады будзь, о мой
Божа, маім маяком і заўсёды вядзі мяне да берагоў
.Тваёй праведнасці і дабрыні

Думка падобная да полымя, сканцэнтраваная сіла
якога павінна быць выкарыстана, каб спаліць
перашкоды, якія перашкаджаюць дасягненню
Бога можна знайсці праз пастаянную боскую любоў.
Калі мы любім Бога больш, чым Яго дары, Ён прыйдзе да
нас. Ён даў нам свабоду волі і магчымасць выбару, каб

мы маглi адрознiваць мiмалётныя i нязначныя дары
свету ад дару блiзкасцi да Яго i радасцi Яго
.благаслаўлёнай прысутнасцi

Нам была дадзена памяць, каб мы маглi
практыкавацца ў памятаннi добрых рэчаў, пакуль,
нарэшце, не зможам успомнiць найвялiкшае дабро: Бога
Ветрык Тваёй любовi пранiзвае мяне, о Госпадзе! I

лiсце майго жыцця танчаць ад радасцi пры Тваiм
прыходзе, Iх цудоўны шапаценне лунае ў паветры,
запрашаючы стомленых адпачыць у ценi Майго
.духоўнага спакою

Жыццёвыя цяжкасцi не прызначаны для таго, каб
нашкодзiць нам; хутчэй, праблемы i хваробы даюць нам
уроки. Наш балючы вопыт не прызначаны для таго, каб
знiшчыць нас, а для таго, каб ачысцiць нас i паскорыць
наша вяртанне да нашай чыстай крынiцы — Бога, — якi
працуе ўсiмi сiламі, каб дапамагчы нам i вярнуць нас у
.наш нябесны дом

Бясконцасць — наш сапраўдны дом, а наша
падарожжа на гэтую зямлю i ў гэтых фiзiчных целах
падобнае да кароткатэрмiновай вiзы

Госпадзе, я ведаю, што хвала не ўзвышае мяне, а
крытыка не прынiжае мяне. Я такi, якi я ёсць перад сваiм
сумленнем i перад Табой. Я буду працягваць iсцi гэтым
шляхам, стараючыся служыць усiм i iмкнучыся
.заслужыць Тваю ласку — у гэтым маё шчасце
Ты — унiкальная iстота, i твая сутнасць цудоўная,
.«таму пазнай сваё сапраўднае «я

З надыходам твайго прыходу пупышкi маёй тугi
.расквiтнеюць духмянымi, яркiмi кветкамi
О Госпадзе, паскоры надыход таго дня, калi я спляту
каралi з гэтых росных кветак i пакладу iх на Твой
.благаслаўлёны парог

Замест таго, каб пастаянна iмкнуцца дагадзiць
толькi сабе, ён павiнен таксама старацца прыносiць

шчасце іншым. Калі ён спрабуе прапанаваць духоўную,
інтэлектуальную ці матэрыяльную падтрымку іншым, ён
выяўляе, што яго ўласныя патрэбы задаволеныя, і што
.чаша яго жыцця перапаўняецца радасцю

Тыя, хто дасягне бліскучай перамогі над цемрай на
зямлі, атрымаюць святло славы як свой удзельнік і
будуць атрымліваць асалоду ад унутранага спакою і
шчасця

О Госпадзе, няспынна сей насенне Тваіх
дабраславенняў у глебу майго сэрца, узараную
малітвамі, каб яно магло вырасці ў ценявыя дрэвы,
галіны якіх прыносяць найсмачнейшыя і найсалодшыя
.плады самапазнання

Мы часта адчуваем боль, не прыкладаючы
намаганняў да зменаў, і таму не знаходзім трывалага
спакою і задавальнення. Калі б мы былі настойлівымі і
прыкладалі намаганні, мы б, безумоўна, маглі
пераадолець усе цяжкасці. Мы павінны імкнуцца
.перайсці ад пакут да шчасця, ад адчаю да мужнасці

О Боская Любоў, злучы маю любоў з Тваёй любоўю,
змяшай маё жыццё з Тваёй радасцю, мой розум з Тваёй
касмічнай святлоасцю і здаволі маю смагу з крыніцы
.Тваёй вечнай радасці

Сэрца шчырага шукальніка заўсёды шапоча: «О мой
Божа і мой Каханы, я не хачу пагружацца ў мітусню
гэтага ілюзорнага свету, і ўсё, чаго я хачу, — гэта
абудзіць Тваю любоў у сэрцах людзей. Маё сэрца, мая
душа, маё цела, мой розум і ўсё, што я маю, — Тваё, о
.Госпадзе». Такі шукальнік дасягае Бога і спазнае Яго
Госпадзе, дай нам новае і сапраўднае разуменне
братэрства. Давайце пакінем войны і загоім раны
народаў бальзамам любові і трывалым суцяшэннем
.спагадлівага разумення

Благаславі нас, каб мы маглі вызваліцца ад уплыву
прагнасці, панавання падману і кантролю ілюзій, і

дапамажы нам пабудаваць новы свет, у якім хваробы,
невуцтва і голад — гэта не што іншае, як мары пра
.змрочнае і пахмурнае мінулае

Давайце вырашым усе праблемы не логікай
джунгляў, а з разуменнем, праўдай і нязменнай верай у
.Цябе і Тваю боскую справядлівасць

Жыццё зблізіла нас тут на нейкі час, пасля чаго мы
пойдзем рознымі шляхамі. Але калі Божая любоў жыве ў
нас, не мае значэння, куды мы пойдзем, бо як бы далёка
мы ні адышлі, мы застанемся ў коле боскай любові і
.ніколі не будзем па-сапраўднаму разлучаныя

Госпадзе, зрабі мяне арлом духоўнага прагрэсу, які
ўзлятае высока над завулкамі вузкалобасці і экстрэмізму

Пакліч мяне да ўсё вышэйшых і вышэйшых
гарызонтаў, за межы інтэнсіўных земляных штуршкоў і
хмар, што блакуюць сонечнае святло

Дазвольце мне ўзляцець на крылы раўнавагі, каб
жыць правільна, і дазвольце мне ўзляцець да тых
высокіх нябёсаў над усімі штормамі і ўраганамі, дзе ёсць
.шырокія гарызонты і ўзнёслыя ўспрымання

Спакой прыходзіць, калі мы адкрываем свае сэрцы
для любові і дабрыні. Тыя, хто мае любячыя сэрцы і
актыўныя ў добрых справах, адчуваюць спакой, таму
што ён жыве ў іх. Спакой — гэта святыня нябёсаў і
.аснова шчаслівага жыцця

Мы павінны заўсёды думаць пра боскую
прыгажосць, якая хаваецца за кветкамі, пра касмічнае
святло, якое хаваецца за сонцам, і пра вялікае жыццё,
.якое мігціць у кожным вачах

Калі чалавек сапраўды добры і праяўляе павагу да
іншых, адказваючы кампліментамі тым жа, да яго
.заўсёды будуць ставіцца з удзячнасцю і павагай

Я буду распаўсюджваць сваю любоў сярод іншых,
каб адкрыць шлях для Божай любові, каб яна прыйшла
.да мяне і пасялілася ў маім сэрцы

Госпадзе, дазволь мне быць маяком для тых, хто
патанае ў глыбіні смутку. Дапамажы мне прыносіць
радасць іншым у знак падзякі за духоўную радасць,
якую Ты мне даў
Я растаплю нянавісць у агні сваёй любові, дарую
іншым і дам любоў усім прагнучым сэрцам
Сапраўднае каханне — гэта каханне, якое радуецца
суцяшэнню каханага чалавека
Няхай святло Тваё ззяе на нас, Госпадзе, і няхай
любоў Твая напаўняе нашы сэрцы назаўжды
Мець ініцыятыўны дух азначае мець сілу творчай
фантазіі, якая дазваляе чалавеку вынайсці нешта такое,
чаго ніхто раней не рабіў. Кожны чалавек нараджаецца
з гэтым дарам, дадзеным яму Богам
Найвялікшае каханне — гэта боскае каханне, якое
робіць жыццё прыгожым невымоўна. Калі вы адчуваеце
Бога побач з сабой, які ідзе да вас, дзе б вы ні
знаходзіліся, і кіруе вашымі крокамі, пачалася боскае
каханне
Сіла праўды ідзе супраць ветру
Госпадзе, калі я сутыкнуся з часовымі цяжкасцямі,
дазволь мне ўспомніць Твае багатыя дабраславенні ў
мінулым, ведаючы, што Твая дапамога ніколі не пакідае
мяне і Твая клопат заўсёды са мной. Я ад усёй душы
ўдзячны Табе за кожнае дабраславенне, якое
прыходзіць да мяне з Тваёй шчодрой рукі
Кроплі кахання ззяюць у добрых душах, а Бога
можна знайсці толькі ў моры кахання
Разуменне — гэта лямпа, якая асвятляе шлях
чалавека і прыносіць яму поспех
Вясной Бог упрыгожвае прыроду найпрыгажэйшымі
ружамі і кветкамі з вытанчаным убораў і яркімі колерамі
Спакой — гэта першы веснік, які абвешчае
набліжэнне Боскай Прысутнасці. Пасля гэтага спакой

ператвараецца ў святло, ярчэйшае за бясконцую
.радасць

Калі я акунаюся глыбока ў мора медытацыі, я
адчуваю ў сабе бласлаўёнае трапятанне і чую шэпт: «Я
.«побач

Трэба звярнуцца ўнутр сябе, туды, дзе душа
выяўляе сябе. З глыбінь душы бяруцца ўсе перажыванні
.ўнутранага жыцця

Калі душа ўсведамляе сябе з боскай свядомасцю,
яна адчувае вялікую радасць і пашырэнне ў бязмежную
прастору

Калі вы будзеце выкарыстоўваць усе даступныя вам
знешнія сродкі і рэсурсы, акрамя сваіх прыродных
здольнасцей, каб пераадолець усе перашкоды, якія
могуць стаць на вашым шляху, вы развіеце сілы, якія даў
вам Бог: тыя неабмежаваныя сілы, якія бяруць пачатак з
.самых глыбокіх глыбінь вашай істоты

Любоў ідзе залатой сцежкай, якая вядзе да Бога
Я буду распаўсюджваць сонечнае святло добрых
пажаданняў і добрых намераў туды, дзе пракралася
цёмра непаразуменняў

Калі на вас нападаюць цяжкасці, але вы
адмаўляецеся перастаць спрабаваць і прыкладаць
намаганні, нягледзячы на ўсе перашкоды і перашкоды,
тады Бог адгукнецца на вас і ўвянчае вашы намаганні
.поспехам

О Госпадзе, я сарву кветку тугі з саду майго сэрца і
пакладу яе як ахвяру любові на Твой святы парог
Паколькі нашы думкі і словы — гэта насенне, якое
прынясе нам ураджай будучыні, я пачну сёння
напаўняць сваю свядомасць добрымі, пазітыўнымі
.думкамі

Я лячу і ўзлятаю ў плоскасці сваёй свядомасці ўверх
і ўніз, на поўнач і направа, унутр і звонку і ўсюды, каб

знайсці, што ў кожным кутку прасторы я быў і ўсё яшчэ
.знаходжуся ў прысутнасці Бога
Жывіце кожны момант, усведамляючы свае адносіны
з бясконцым Абсалютам. Ваша свядомасць бясконцая, і
.ўсё мігціць і ззяе, як зоркі, на небе вашага быцця
Аддаленасць, або непрывязанасць, — гэта мудры
шлях, якім ідзе шукальнік, добраахвотна ўзнямаючыся
над дробязямі дзеля большых рэчаў. Ён не звязвае сябе
мімалётнымі пачуццёвымі задавальненнямі ў імкненні да
адноўленай унутранай радасці. Адаленасць не
з'яўляецца самамэтай, але яна пракладае шлях для
.праяўлення цнотаў і духоўных сіл душы
Духоўны пераможца смелымі крокамі крочыць па
жыццёвых сцежках
Чалавек павінен максімальна выкарыстоўваць сваё
цяперашняе жыццё, адчыніць вокны свайго сэрца і
.абудзіць і аднавіць спячыя здольнасці сваёй душы
За маскамі змен і трансфармацыі хаваецца боская
прысутнасць, і той, хто зможа ўраўнаважыць люстэрка
свайго розуму і не дапусціць яго хістання, убачыць у
.гэтым чыстым люстэрку твар касмічнага каханага
Каханне мацнейшае за смерць і за разбуральны час
Самааналіз — ключ да поспеху, а рэфлексія —
люстэрка, праз якое мы бачым унутраныя куткі, якія
інакш засталіся б схаванымі ад нашага позірку. Мы
павінны дыягнаставаць свае недахопы, адрозніваць
станоўчыя і адмоўныя тэндэнцыі і вызначаць перашкоды
.на шляху да прагрэсу і поспеху
Якая ж ты цудоўная, о сяброўства! Ты, што чэрпаеш
з вод шчырай, прыязнай клопату, і чыё лісце
ўвільгатняецца расой унутранай і знешняй салодкасці,
.што зыходзіць з глыбінь шчырых і адданных сэрцаў
Аднойчы я ўбачыў маленькага мураша, які
спрабаваў узлезці на кучу пяску, і падумаў: мурашка,
напэўна, думае, што ўзбіраецца на Гімалаі! Куча пяску

магла здацца мурашцы велізарнай, але не мне.
Падобным чынам, мільёны нашых сонечных гадоў могуць
.быць меншымі за хвіліну ў свядомасці Бога
Мы павінны навучыць сябе думаць пра такія вялікія
рэчы, як вечнасць і бясконцасць

Я блукаў па свеце бясконцасці і бачыў зіхатлівы
туман у краіне святла, і ў гэтым жывым бляску я чытаў
сэнсы таямніц, напісаных на старонках часу
Калі вы спіце, вы пасіўна супакойваеце думкі і
пачуцці. Але калі вы свядома супакойваеце думкі і
пачуцці праз медытацыю, першае, што вы адчуваеце, —
гэта стан спакою, і вашы мімічныя мышцы натуральным
чынам утвараюць усмешку, якая адлюстроўвае ўнутраны
спакой. Але вы павінны глядзець далей за гэты стан
спакою, каб успрыняць чысціню сваёй душы — чысціню,
не заплямленую сэнсарнымі раздражняльнікамі або
аўтаматычнымі рэакцыямі на думкі, звязаныя з
пачуццямі. Стан, які вы тады адчуваеце, — гэта стан
.вечнага, пастаянна абнаўляльнага шчасця
Калі паставіць міску з вадой пад месяцовае святло, а
потым памешаць яе, атрымаецца скажоны вобраз
месяца. Калі вада ў місцы асядае, адлюстраванне
становіцца ясным. Моманты, калі вада ў місцы
нерухомая і адлюстроўвае твар месяца з ідэальнай
яснасцю, можна параўнаць са станам сузіральнага
спакою і станам глыбокай цішыні. У спакоі сузірання ўсе
хвалі адчуванняў і думак перастаюць выцякаць з розуму.
І ў гэтым глыбокім стане спакою сузіральны чалавек у
гэтым спакоі бачыць поўны месяц боскай прысутнасці,
.які адбіваецца ў возеры душы

Звычайнаму чалавеку знаёмыя чатыры станы:
шчасце пры выкананні жадання, няшчасце, калі ў ім
адмаўляюць, нуда, калі чалавек не адчувае ні шчасця, ні
дэпрэсіі, і спакой пры пераадоленні гэтых эмоцый або
.псіхалагічных станаў задавальнення, болю і нуды

Спакой — гэта вельмі жаданы стан, які ўзнікае з адсутнасці як смутку, так і задавальнення, а таксама адсутнасці нуды. Гэтыя станы пастаянна змяняюцца і разбіваюцца аб паверхню душы. Пасля таго, як вы праплываеце бурныя хвалі болю і задавальнення, у тым ліку паўторныя апусканні ў глыбіні стомленасці, ёсць радасць у плаванні па спакойным моры спакою. Але большы за спакой — духоўны экстаз — асалода душы — найвышэйшае шчасце. Гэта вечная радасць, якая ніколі не знікае, а застаецца з душой назаўжды. Гэтай найвышэйшай радасці можна дасягнуць толькі праз .усведамленне боскай прысутнасці

Сапраўдная ўсмешка — гэта ўсмешка духоўнага шчасця, якая атрымліваецца ад сузірання і роздуму пра .Бога і адчування Яго прысутнасці

Мая ўсмешка нараджаецца з глыбокай радасці ўва мне — радасці, даступнай усім. Яна падобная да водару, што зыходзіць з сэрца квітнеючай ружы. Гэта вялікая асалода запрашае іншых ақунуцца ў святыя воды .асалоды

У святле бласлаўёнага прабачэння знікае цемра нянавісці, назапашаная за многія гады Бог хутка задавальняе любую патрэбу сваіх вернікаў, таму што яны вызваліліся ад эгаістычных матываў, якія зводзяць на нішто намаганні і .расчароўваюць надзеі

Каго Бог абараняе, таго нішто не можа знішчыць Мы не адны ў гэтым свеце, бо з намі Бог, і ёсць трывалыя, блізкія і сяброўскія адносіны, з якіх мы .чэрпаем падтрымку і радасць

О, зіхатлівая зорка кіраўніцтва на нябёсах мудрасці, твой бліскучы ўспышка запрашае мяне даследаваць твае благаслаўлёныя гарызонты, і мая прагнае птушка імчыцца з вялікай хуткасцю, пранізваючы густую,

змрочную атмасферу, падштурхнутая тугой па табе і
.жаданнем пагрэцца ў тваім найсвяшчэннейшым ззянні
Асоба чалавека пачынае развівацца і квітнець, калі

ён здольны адчуць — праз унутранае, інтуітыўнае
адчуванне — што гэта не цвёрдае фізічнае цела, а вечны
.духоўны паток унутры цела

Калі сэрца вучня перапаўняецца любоўю да Бога,
яго твар зазьяе ўсмешкай спакою і мудрасці, а пласты
невуцтва, якія ахінаюць яго душу, рассыпаюцца і цалкам
.знікаюць

Калі вы глядзіце на кветку ці дрэва, вы ведаеце, што
гэтыя прыгожыя формы жыцця не з'явіліся самі па сабе.

Бог — гэта той, хто стварыў іх і надаў ім водар і
.вытанчаную прыгажосць

Заўсёды выконвайце свае абавязкі, як малыя, так і
вялікія, з глыбокай увагай, памятаючы, што Бог кіруе
вашымі крокамі і ўмацоўвае вашы намаганні для
дасягнення вашых высакародных памкненняў

Калі чалавек злучаецца са сваёй духоўнай сутнасцю,
даўно забытыя, мінулыя эпохі і несмяротныя сілы душы
вяртаюцца ў яго свядомасць. Падчас медытацыі чалавек
памятае, што ён — несмяротная душа, а не смяротнае
.цела

Усюды мы знаходзім людзей, добрых і дрэнных, якія
шукаюць шчасця па-свойму. Ніхто не хоча нашкодзіць
сабе. Дык чаму ж некаторыя людзі паводзяць сябе так,
што непазбежна прычыняюць ім боль і смутак? Таму што
.гэтыя дзеянні кіруюцца невуцтвам і ілюзіяй

Просім Цябе, Госпадзе, асвятлі нас святлом Тваёй

.мудрасці і аддалі ад нас цемру невуцтва і зману

Свядомы чалавек павінен быць асцярожным, а не
баязлівым, і павінен выходзіць у сабе пачуццё смеласці
без неабдуманасці і неабдуманасці, каб не падваргаць
.сябе абставінам, якія могуць выклікаць страх і трывогу

Мудрасць залежыць не ад паступлення інфармацыі
звонку, а ад сілы ўнутранага прыняцця, якая вызначае
аб'ём сапраўдных ведаў, якія можна набыць, і хуткасць,
.з якой гэтыя веды можна дасягнуць

Гэты свет — толькі сцэна, на якой мы выконваем
свае ролі пад кіраўніцтвам Боскага Кіраўніка. Мы
павінны добра выконваць свае абавязкі незалежна ад
характару даручаных нам роляў, заўсёды памятаючы,
.што наша сутнасць — гэта вечнае шчасце
Наймудрэйшы з мудрых — гэта той, хто імкнецца
пазнаць Бога, а найпаспяхнейшы з паспяховых — той,
хто знайшоў Бога

О, Умілаваны Боскі, няхай Ты займаеш першае месца
ў нашым жыцці, няхай Твая гаючая любоў напайнае
нашы сэрцы, і няхай Тваё благаслаўлёнае святло развее
.цемру трывог з нашых душ

Свабода азначае дзейнічаць паводле сумлення, а не
паводле дыктату звычкі і жадання. Паслухмянасць эга і
яго капрызам спараджае абмежаванні, а
прыслухоўванне да падказак мудрасці дае вызваленне
.ад гэтых абмежаванняў

Душэўны спакой можна знайсці праз свядомае і
мэтанакіраванае развіццё добрых якасцей, якія, калі яны
цалкам развітыя, нельга адабраць у іх уладальніка, калі
.ён сам не вырашыць адмовіцца ад іх па ўласнай волі

Большасць людзей шукаюць шчасця,
выкарыстоўваючы памылковыя метады. Некаторыя
лічаць, што могуць падвоіць сваё шчасце, прымаючы
няправільныя паводзіны і шкодныя ўчынкі, якія, здаецца,
прапануюць бліскучыя абяцанні непераадольнага і
трывалага шчасця, і яны падманваюцца гэтымі ілжывымі
абяцаннямі, бо смак сапраўднага шчасця нельга адчуць
.у пекле ілжывых ілюзій і няправільных учынкаў
Кожная хвіліна — гэта вечнасць, таму што вечнасць
можна адчуць у гэтую хвіліну. Дні, хвіліны і гадзіны —

гэта вокны, праз якія мы можам зірнуць на вечнасць.

Жыццё кароткае, але адначасова бясконцае і
бязмежнае. Душа несмяротная, і ў гэты кароткі раздзел
чалавечага жыцця мы павінны максімальна выкарыстаць
.кожны даступны патэнцыял і магчымасць

Духоўныя словы падобныя да насення, якому
патрэбна ўрадлівая глеба, каб прарасці, расці, квітнець і
прыносіць плён

Духоўны рост патрабуе самааналізу, перастаноўкі
жыццёвых прыярытэтаў, выяўлення і пазбаўлення ад
шкодных звычак, а таксама выканання правілаў і
законаў аховы здароўя ў адпаведнасці з развіццём
.духоўнага разумення і ростам разумовых сіл

Калі вучань адчуе боскую радасць, ён адкрые, што

Бог стаў для яго больш рэальным, чым што-небудзь
іншае, і ён зразумее, што дотык да боскай прысутнасці
— гэта асалода, з якой не можа параўнацца ніякая
.пачуццёвая асалода

Бог працуе над тым, каб абудзіць духоўную
свядомасць чалавека і накіраваць яго волю ў правільным
кірунку праз прыгажосць цноты, веліч цярплівасці, веліч
.мудрасці і бляск духоўнага шчасця

Я не буду лічыць іншых чужымі, бо адчуваю кожнага
свайго брата ці сястру. Я зраблю сваё жыццё
паспяховым і паўнаўдаснаваным, каб дапамагаць іншым
дасягаць поспеху і поспехаў. Я буду спачуваць іншым і
праяўляць да іх спачуванне, калі паказваю сябе. Я буду
любіць Бога, як Яго любілі прарокі і святыя, і я кіну эгаізм
.у крыніцу сваёй любові да іншых

За межамі гэтага мімалётнага, зямнога жыцця,
падпарадкаванага смерці, ляжыць вечнае, нязменнае
жыццё. Цела складаецца з хімічных элементаў, якія
распадаюцца і гінуць, але за межамі гэтага мімалётнага
існавання ляжыць вечнае, нябеснае жыццё ў Божай
прысутнасці. Таму мы не павінны абмяжоўваць усю сваю

ўвагу гэтым нясталым целам, і тыя, хто жадае яго,
павінны вытрымаць яго выпрабаванні і стаць яго
.гаспадарамі
Сёння я паспрабую дапамагчы тым, хто мае патрэбу,
.і даць, што змагу, галодным
Я ў бяспецы пад Божай абаронай, і за сценамі майго
чыстага сумлення я адзіны са святлом дабрыні, якое
вядзе караблі душ, што кідаюцца хвалямі смутку ў моры
.блытаніны і трывогі
Сёння я адчуваю Бога ў трапятанні спакою, які
дрыжыць ува мне і кранае струны майго сэрца
Я зраблю ўсё магчымае, каб зрабіць іншых
шчаслівымі, гэтак жа, як імкнуся зрабіць шчаслівым
сябе, і праз сваё духоўнае шчасце буду служыць усім у
доме боскай любові і нічога не буду баяцца, акрамя сябе,
.калі паспрабую падмануць сваё сумленне

3 садоў душы

Вы маеце намер кудысьці пайсці і спяшаецеся, каб
хутчэй туды дабрацца. Калі вы прыбываеце, вы
разумеете, што вам не падабаецца гэтае месца з-за
нецярпення, трывогі і, магчыма, нават мітусні, якія вы
адчуваеце. Замест гэтага паспрабуйце быць
спакайнейшымі, больш стрыманымі і ўраўнаважанымі.
Калі вашы думкі схіляюцца да трывогі і хвалявання,
.настойліва падавіце іх, пакуль яны не супакояцца
Узбуджэнне негатыўна ўплывае на баланс нервовай
сістэмы, бо яно пасылае вялікую колькасць энергіі ў
некаторыя часткі цела, пазбаўляючы іншыя іх
натуральнай долі. Гэты дысбаланс у размеркаванні
энергіі з'яўляецца прычынай нервовасці. Спакойнае і
расслабленае цела супакойвае нервы і спрыяе
.псіхалагічнаму дабрабыту
У гармоніі з Богам унутранае бачанне пачынае
паступова раскрывацца. Трэба мець поўную веру ў тое,

што Бог адкажа на кожную шчырую малітву. Той, хто
звяртаецца да Яго ў пошуках прасвятлення, адкрые свой
.погляд, а розум і сэрца асвятліцца
Калі адкрываецца пранікненне, яно праяўляецца як
пачуццё, якое нібыта зыходзіць з сэрца, пачуццё
глыбокай яснасці і дакладнасці. Дзякуючы гэтаму
пачуццю шукальнік атрымлівае непахісную
перакананасць і цвёрдае кіраўніцтва, каб ісці
правільным шляхам, і паступова пачынае распазнаваць і
.давяраць гэтаму пачуццю
Гэта не азначае поўнай адмовы ад мыслення;
спакойнае, непрадузятае мысленне таксама вядзе да
пранікнення. Эмацыянальнае мысленне, кіруемае
марнасцю і ўласнай важнасцю, прыводзіць да
.непаразуменняў і памылковых высноў
Адкіньце разбуральныя сумневы і ілжывыя
перакананні ўсім сэрцам і звярніце сваё сэрца і душу да
царства веры і поўнага даверу да Бога. У цішыні
сузірання ваша свядомасць зможа засяродзіцца на
праўдзе і правільным разуменні. У гэтым вопыце вера
расквітае і разгортваецца, і праз пранікненне вы
адчуеце тое, што ніводнае вока не бачыла, ніводнае
.вуха не чула і ніводны чалавечы розум не ўяўляў
Кожны ўдых маёй тугі і малення адчыняе дзверы і
вокны ў маёй душы, праз якія я праходжу да Божай
асалоды
Гэтак жа, як сонца свеціць на самых ажыўленых
дарогах, так і я буду бачыць прамяні боскай любові ва
.ўсіх людных месцах маіх штодзённых спраў
Дабраславі мяне, Госпадзе, каб я мог абудзіць сваю
душу з світаннем і прывесці яе да Твайго
благаслаўлёнага парога
Госпадзе, дай мне шчодры дух, каб я мог дзяліцца з
іншымі тым, што маю, і дапамажы мне ўбачыць у ціхім

возеры майго розуму водбліск месяца маёй душы, які
 .ззяе святлом Тваёй прысутнасці
Сёння я буду глыбока акунацца ў мора сузірання і
 роздуму пра Бога, пакуль не знайду жамчужыны
 мудрасці і боскай радасці
Я буду любіць Цябе, Госпадзе, больш за ўсё на
свеце, бо без Цябе я не магу любіць ніводнага чалавека,
 .ні чаго-небудзь іншага
У глыбіні гор і ціхага неба, у глыбіні маёй душы і
пячоры цішыні я адчуваю прысутнасць Бога і адчуваю
Яго нязменную радасць, і я п'ю з Яго чыстых крыніц, якія
 .ніколі не спыняюцца і не высыхаюць на ўсю вечнасць
Я люблю і пакланяюся Табе, о Госпадзе, чыя любоў
 пануе ў кожным добрым і любячым сэрцы
Хтосьці папрасіў настаўніка Парамахансу паказаць
яму спосаб развіць у сабе прывабную і чароўную асобу, і
ён адказаў: Вы павінны быць разумова прысутнымі, калі
ўзаемадзейнічаеце з іншымі, таму што рассянасць
больш шкодзіць характару, чым што-небудзь іншае.
Вядома, я не маю на ўвазе рассянасць вялікіх людзей,
 .чые думкі звычайна паглынутыя глыбокімі пытаннямі
Заўсёды будзьце пільныя і ўважлівыя, і вы станеце
 прыцягальным магнітам
Ніхто не любіць, калі яго ігнаруюць. Мы ўсе хочам,
каб нашы пачуцці ўлічваліся і прымаліся да ўвагі, і гэтак
жа мы павінны ўлічваць пачуцці іншых і праяўляць да іх
павагу, каб дасягнуць гармоніі і ўзаемаразумення. Для
гэтага вы павінны быць пільнымі, успрымальнымі і
.ўважлівымі да ўсіх вакол вас
Мёртвыя не маюць улады абражаць іншых, але той,
хто не звяртае на іх увагі, мае
Калі вы знаходзіцеся ў кампаніі іншых людзей,
узаемадзейнічайце з імі ўважліва, энергічна і з
.цікавасцю, але пазбягайце размоў пра сябе

Усе хочуць гаварыць пра сябе, але гэта слабы
падыход. Няхай іншыя гаваруць пра сябе, калі хочуць;
слухайце, што яны кажуць. Няхай яны гаваруць пра свае
праблемы, дасягненні і ўражанні, але няхай ваш
магнетызм гавары за вас. Святло лямпы гаворыць само
за сябе выразна; няхай вашы ціхія вібрацыі гаваруць за
.вас з такой жа выразнасцю

Бог паказаў мне ў бачанні, што тыя, хто гіне ў бітве,
маюць страшны сон пра смерць, але як толькі добрыя
паўстаюць з цела, яны прачынаюцца, быццам ад
.трывожнага кашмару, і рады вызваліцца ад яго

Увесь наш жыццёвы вопыт — частка касмічнага сну.
Чалавецтва стварыла кашмар вайны, але пасля таго, як
ахвяры гэтага кашмару пакідаюць свае целы, яны
разумеюць, што гэта быў жудасны сон, ад якога яны
прачнуліся, і разумеюць, што яны не памерлі. Гэта
.глыбокая метафізічная праўда

Калі б чалавек ведаў, што бачыць сон, ён бы не
пакутаваў ад трывожных сноў. Але калі ён дасягае
самасвядомасці ў сне, і хтосьці наносіць яму смяротны
ўдар, смерць у сне здаецца рэальным і жахлівым
выпрабаваннем, пакуль ён не прачнецца і не зразумее,
.што гэта было не рэальнасць

Гэта датычыцца і стану пасля смерці. Як толькі мы
пакідаем свае целы, мы разумеем, што наша свядомасць
не памерла, а хутчэй што мы вызваліліся ад цела і яго
матэрыяльных абмежаванняў і абмежванняў, і ў гэтым
.вызваленні заключаецца вялікая свабода

Мы ніколі не павінны прасіць смерці, а хутчэй
падрыхтаваць сваю свядомасць, знаходзячыся ў гармоніі
з Богам і разважаючы пра Яго, каб, калі смерць прыйдзе
.ў свой час, мы маглі глядзець на яе як на сон

Я магу бачыць казачную прыроду жыцця і смерці,
калі захачу Таму я не надаю гэтаму органу вялікага
значэння

У аснове нервовай сістэмы ляжыць духоўная
фізіялогія, якая ўнікальным чынам дазваляе людзям
дасягнуць найвышэйшых стадый развіцця свядомасці
Чалавечы мозг, большы за мозг большасці жывёл,
акрамя кітоў і сланоў, больш складаны і валодае
большай здольнасцю да мыслення. Гэта робіць чалавечы
мозг прыдатным інструментам для людзей, якія
валодаюць больш развітой свядомасцю, чым іншыя
істоты. Складаныя і разгалінаваныя звільны мозгу
дазваляюць людзям глыбока і грунтоўна думаць. Такім
чынам, толькі чалавецтва здольна дасягнуць высокага
ўзроўню распазнання і, адпаведна, пазнаць свайго
Творцу. Мудры чалавек — гэта той, хто выкарыстоўвае
свае інтэлектуальныя здольнасці на служэнне і карысць
чалавецтва на матэрыяльным, інтэлектуальным і
духоўным узроўнях

Зіма прыйшла ў сваім халодным, белым, падобным
на лілею плашчы

Мае жаданні летніх радасцей зніклі
Мне казалі шукаць цяпла твайго добрага сэрца
І як з'явілася вясна, танцуючы, упрыгожаная
ўсялякімі кветкамі
Пах палёў і пагоркаў, мне казалі любіць Цябе, мой
Божа

І надышло лета, спяваючы свае зялёныя мелодыі ў
пяшчотным лісці, шапаценні таполяў і шапаценні хвоі
Ён настойваў, каб я вам прачытаў
Нават мяккая, пяшчотная глеба лашчыла мае
паспешлівыя ногі
І яна папрасіла іх падысці да твайго ўсеіснуючага
свяцілішча

Мяккі водар падказаў мне ісці яго шляхам
Да твайго святога храма ў сэрцы калыхаючыхся руж
і базіліка
І птушкі казалі мне спяваць табе, як ім

І хвалісты ветрык над ручаямі і ручаямі
Я абудзіў бурбалкі майго кахання да цябе, і яны
пачалі весяліцца над тваімі вялікімі грудзьмі
І з дапамогай выгнутых валокнаў травы я навучыўся
згінацца

Я схіляюся перад Табой, Госпадзе
І ладан таксама раскажаў мне пра цудоўны водар
тваіх парфумаў
І як мне напаўняць сваё сэрца Тваім святым водарам
?перад Тваім бясконцым тронам
І маленькія, маўклівыя, цярплівыя камяні казалі
мне, каб я мог бачыць цябе нават у тых, хто спрабуе
скрасці маё шчасце

Забытыя гады прасілі мяне даслаць сваім блізкім
пасланне любові і пяшчоты, загорнутае ў кожную хвіліну
і секунду
І кожная думка падказвала мне шукаць цябе ў яе
сэрцы

Маё каханне натхніла мяне любіць усё, што існуе,
праз цябе

І маё каханне прашаптала мне: «Кахай мяне ўсёй
.«маёй сілай, о мой Божа

Аднойчы я ляжаў на ложку з травы і кветак і марыў,
што ўсё ў існаванні прыгожае і радаснае

Мая галава ляжала на высокіх, зялёных і густых
травах, якія абвейвалі мяне ветрыкам, што няслі салодкі
.водар

Тады я адчуў жаданне дакрануцца да сваёй рукі і
свайго цела, і я быў уражаны веліччу яго Творцы. Так, я
быў уражаны тым, што я, упэўнены ў рэальнасці свайго
цела, аднойчы пакіну яго спачываць у зямлі — гэтае
цела, якое стане халодным, бледным і нерухомым у
момант смерці, у той час як цяпер яно здаецца
напоўненым жыццём і мае сотні адчуванняў, мільёны
.думак і мільярды фантазій і ўспрыманняў

Гэтае цела — сцэна, на якой раскрываюцца
раздзелы жыцця, дзе распускаюцца бутоны ўсмешак,
толькі каб за імі непазбежна прыйсці смерць. Тут, сярод
плоці, костак і крыві, за прыгожай маскай скуры,
хаваюцца ваўкі хвароб і звяры жаданняў. І тут, пад
плоццю, таксама ляжыць таемны праход у царства
святла. Гэта цела звяне і знікне, калі яго гаспадар —
душа — пакіне яго незваротна. А чаму б і не? Бо калі
асветлены гаспадар фізічнага жылля стамляецца жыць у
гразкай, разбуранай хаціне матэрыі, звязаны нервамі,
якія патрабуюць пастаяннага клопату, ён знаходзіць
суцяшэнне ў іншым доме ў нейкім кутку Божай зямлі — у
іншым царстве поўнага існавання, дзе водар радасці
.пранізвае паўсюль і няспынна

Неўміручая душа з вечнай усмешкай гуляе ролю
жыцця і смерці, а потым адпраўляецца ў свой вечны дом
Ці абавязаны кінаманы заставацца ў кінатэатры
назаўжды пасля заканчэння сеансу? Безумоўна, не.
Людзі павінны вяртацца дадому. Падобным чынам, душы
прыходзяць сюды, каб атрымаць асалоду ад
кінематаграфічнага відовішча жыцця, потым сыходзяць і
вяртаюцца зноў. Яны любяць глядзець фільмы і
спектаклі, і калі ім стамляюцца спектаклі, пра якія яны
марылі, і яны засвойваюць урокі, якія Бог хоча ім даць,
яны раз і назаўжды вяртаюцца ў абіцель вечнай
.асалоды

Калі каштоўнасці не заснаваныя на справядлівасці,
узнікаюць прабелы, праз якія прасочваюцца няшчасце і
пакуты. Калі ж каштоўнасці заснаваныя на эгаізме,
смяротных канфліктах і жорсткай канкурэнцыі, вынікі
будуць сапсаваныя, бо матывы нячыстыя, і ў такім
.выпадку грошы не будуць благаслаўленыя
Чалавек павінен ачысціць сваё сумленне ад эгаізму і
не спрабаваць узбагаціцца за кошт іншых. Сапраўднае
задавальненне духоўнае, а не матэрыяльнае, і

сапраўдны набытак у жыцці — гэта валоданне скарбамі
.мудрасці, ведаў і любові да Бога

Мы павінны жыць проста і заўсёды імкнуцца
дапамагаць іншым і паляпшаць іх абставіны, наколькі
гэта магчыма. Але гэтая высакародная мэта
несумяшчальная з эгаізмам і прагнасцю, не лічачы
.іншых

Тыя, хто прытрымліваецца свецкіх поглядаў,
неўраўнаважаныя і таму не лічацца паспяховымі.

Простае, збалансаванае жыццё — гэта цудоўнае
мастацтва і прыкмета поспеху. Тыя, чыя адзіная мэта —
.набыццё грошай, не знойдуць ласкі ў Бога
Праўда, Бог унушыў нам пачуццё голаду, каб мы
маглі працаваць і забяспечваць сваё цела, але
забеспячэнне цела — не адзіная мэта жыцця. Мэта
значна большая за любыя матэрыяльныя ці часовыя
меркаванні, якімі б цудоўнымі, слаўнымі і асляпляльнымі
.яны ні здаваліся

Адзін з вучняў спытаў у Настаўніка Парамахансу, як
адчуць боскую прысутнасць. Ён адказаў: «Кожную ноч,
перад тым, як аддацца сну, медытуйце, пакуль не
адчуеце, што ваша свядомасць пранікла ў свет думак і
ўвайшла ў іншае вымярэнне. Аднак гэта яшчэ не ўсё.
Пасля таго, як вучань зверне сябе ўнутр, туга павінна
вырвацца на паверхню, а жаданні павінны кінуцца, як
паток, да Бога. Калі вучань цалкам аддае сябе Богу, ён
раптам адчувае, што дакрануўся да Яго блаславёнай
прысутнасці і пазнаў Яго. Ён убачыць вялікае святло
надзвычайнай яркасці і можа ўбачыць анёлаў і
добрачыслівыя душы. Або ён можа адчуць ап'яняльны
нябесны водар, і тады ён зразумее, што Бог адказаў яму,
і яго праніклівасць адкрыецца, і Бог адкрые яму
таямніцы жыцця. Або ён можа быць ахінуты вялікім
спакоем падчас медытацыі. Калі ён будзе працягваць
медытаваць, і Бог адорыць яго Сваёй вялікай любоўю, ён

адчуе боскую радасць, якая неапісальна дасягальная.
.«Блаславёны той, каму дадзены гэты блажэнны вопыт

Боская любоў адчыняе браму нябёсаў, праз якую
той, хто шукае, уваходзіць у прысутнасць Бога
Калі чалавек папросіць у Бога, міласэрнага і
мудрага, хлеба вечнага жыцця, Ён не дасць яму каменя
матэрыяльнага невуцтва. Калі вернік шукае ежы
мудрасці, Бог не прапануе яму змея падману. Калі вернік
папросіць у Бога сутнасці боскай асалоды, якая
здавальняе ўсю смагу, Ён не дасць яму скарпіёна
трывогі і псіхалагічнага стрэсу. Калі падманутыя людзі
ведаюць, як даваць добрыя падарункі сваім дзецям, то
наколькі больш Гасподзь — крыніца ўсялякай дабрыні і
радасці — дасць духоўныя веды і асвету тым, хто любіць
!Яго

Бог адорвае найвышэйшай мудрасцю і найвялікшымі
ведамі тых, хто іх шукае, і Ён адорвае Сябе шчыраму
шукальніку, які не прымае замены. Той, хто шукае Бога
ўсім сэрцам і душой, — наймудрэйшы з мудрых і
найдаражэйшы з людзей для Бога. І калі туга верніка
ўзмацняецца, ён атрымлівае рэдкі і любімы водгук ад
Бога і адчувае ўнікальны экстаз кахання, які адчуваюць
.тыя, хто любіць Каханага

Мудры чалавек, які выконвае сваю ролю ў гэтай
касмічнай мары з духоўным усведамленнем і
ўзрастаючым боскім імкненнем, блізкі да Бога і дарагі
Яму. Ён валодае чыстай любоўю і любіць Бога без якіх-
небудзь эгаістычных матываў і без якіх-небудзь
папярэдніх умоў, такіх як, напрыклад, словы: «О
Госпадзе, я буду пакланяцца Табе пры ўмове, што Ты
.«дасі мне здароўе, грошы і камфортнае жыццё
Паміж мудрым і Богам існуе глыбокае, узаемнае
каханне, якое бязмежнае і бясконцае. Калі хтосьці
просіць Бога аб чымсьці канкрэтным, Бог цалкам ведае,
.што чалавек больш зацікаўлены ў Яго дарах, чым у Ім

Няма нічога дрэннага ў тым, каб чалавек маліўся аб задавальненні сваіх патрэб, але калі ён просіць пазнаць

Бога і ўбачыць святло Яго слаўнага аблічча, ён не павінен жадаць ніякай асабістай выгады ад гэтага, і яго думкі не павінны абмяжоўвацца самімі дарамі, а хутчэй самім Дарыцелем. Калі той, хто шукае, зможа зрабіць гэта шчыра, ён аўтаматычна атрымае ўсе астатнія дары .з крыніцы шчодрасці і акіяна дабротаў

Адзін з вучняў папрасіў у настаўніка Парамахансы парады, як паводзіць сябе ў пэўных сітуацыях і мець :зносіны з іншымі, і той сказаў

Ідзіце за праўдай і не адхіляйцеся ад яе, пазбягайце казаць тое, што можа нашкодзіць вам ці іншым, нават калі гэта праўда, пакуль вы не адхіляецеся ад духу праўды. У той жа час нельга ўпадаць у процілеглую крайнасць і звяртацца да хлусні, каб пазбегнуць .выказвання балючых праўдаў

Будзьце шчырымі з сабой і іншымі, не зацыкліваючыся на лішнім. Гаварыце праўду і пазбягайце слоў, якія могуць прычыніць шкоду або шкодзіць каму-небудзь. Не раскрывайце ўсё свае сакрэты ў імя сумленнасці і празрыстасці, таму што, калі вы выкрыеце свае слабасці, яны паспрабуюць пакрыўдзіць або высмейваць вас, калі захочуць. Навошта даваць ім зброю, якую яны могуць выкарыстаць супраць ?вас

Гаварыце і дзейнічайце так, каб прыносіць шчасце і спакой сабе і іншым

Неабходна развіваць духоўную праніклівасць, каб адрозніваць праўду, якая прыносіць дабро, ад пераказу фактаў без уліку наступстваў, якія могуць з іх узнікнуць, бо рэчы ацэньваюцца па іх канцы. Не рэкамендуецца казаць усё, што ведаеш, а таксама не рэкамендуецца ўхіляцца і хаваць тое, што іншыя павінны ведаць для іх .жа добра

Калі ў вас няма поўнай праніклінасці, лепш за ўсё
быць стрыманым у прамовах, пакуль вы не атрымаеце
непасрэднага разумення праўды са справядлівымі
.вынікамі для ўсіх

Працягвайце думаць пра Бога і прасіце Яго дапамогі
і кіраўніцтва, і ваша разуменне адкрыецца, каб вы
бачылі рэчы ясна, і тады вы зможаце лепш адрозніваць

Зараджаем клеткі арганізма маладой

жыццёвай сілай

Касмічная энергія пастаянна і без перапынкаў
паступае ў цела, але большасць людзей не ўсведамляе
гэтай багацця жыццёвай сілы. Тыя, хто адчувае яе,
адчуваюць прыліў энергіі ў сваіх клетках і асвятляюць
.паток, які забяспечвае ім адноўленыя сілы

Уся прырода схіляецца ў пашане перад Госпадам
Сусвету, і Яго сіла цячэ праз чалавецтва. Праблема
зключаецца ў няздольнасці выхаваць моцную сувязь
паміж чалавецтвам і крыніцай усёй сілы. Мы жывем
непасрэдна боскай сілай, і ўсе іншыя сілы бескарысныя
.без Божай падтрымліваючай сілы

Ежа, кісларод і сонечнае святло — гэтыя элементы
могуць забяспечыць нам пэўную ступень здароўя, але
нам трэба зразумець, як атрымаць поўнае здароўе з
Бясконцай Крыніцы. Матэрыяльныя крыніцы падобныя
на маленькія батарэйкі, якія ў рэшце рэшт
разраджаюцца, у той час як Бясконцай Крыніца — гэта
магутны генератар, магучасць якога ніколі не
змяншаецца, ён пастаянна забяспечвае душу жыццёвай
сілай, шчасцем і сілай. Таму вельмі важна як мага больш
.спадзявацца на Бясконцаю Крыніцу

Чалавек, які жадае, павінен навучыцца правільнаму
спосабу карыстацца гэтым жыццёва важным рэсурсам
непасрэдна з яго крыніцы і павінен усвядоміць, што
думка — гэта рэальнасць, бо ўсе прыродныя з'явы

з'яўляюцца ўвасабленнем боскай думкі, таму што Бог
.думаў пра гэтую зямлю, перш чым стварыць яе
Многія лічаць, што думка — гэта прадукт цела, але
надзвычай дакладнае фарміраванне цела і цудоўная
каардынацыя паміж яго часткамі і органамі выразна
паказваюць, што цела — гэта стварэнне надзвычай
.узнёслага касмічнага розуму

Розум — гэта галоўны элемент, які кіруе целам, і для
чалавека вельмі важна пазбягаць разумовых намёкаў на
чалавечыя недахопы, такія як хвароба, слабасць,
старэнне і расчараванне, і пераканацца, што праз яго
працякае невычэрпная актыўнасць, якая надзелена
інтэлектам і здольная зараджаць клеткі цела
.дабрабытам і жыццёвай сілай маладосці

Думка — гэта мозг, эмоцыі і адчуванні кожнай
жывой клеткі; яна мае сілу падтрымліваць цела альбо
актыўным і пільным, альбо млявым і павольным. Думка
— гаспадар, а клеткі цела — яе падданыя, якія
падпарадкоўваюцца загадам і забаронам свайго
.вярхоўнага гаспадара: думкі

Мы надаем значную ўвагу якасці ежы, якую ямо
штодня, і гэтак жа мы павінны звяртаць увагу на якасць
інтэлектуальнай і псіхалагічнай ежы, якую мы штодня
.даем нашаму розуму

Метафізік сцвярджае, што цела — гэта не
электрамагнітная хваля, а хваля свядомасці, якая плавае
.ў моры боскай свядомасці

Кожны дзень мы павінны ўмацоўваць сваю фізічную
сілу, павялічваць сваю разумовую сілу і пазнаваць сваё
сапраўднае "я" праз медытацыю, здаровае мысленне і
пазітыўную, прадуктыўную працу, якая прыносіць
.карысць целу, розуму і духу разам

Бог дабраславіў мяне шчасцем на працягу ўсіх гэтых
доўгіх гадоў майго жыцця. Незалежна ад таго, бачаць
людзі ўсмешку задавальнення на маім твары ці не,

боская радасць заўсёды са мной і ніколі не пакідае мяне.

Вялікая рака асалоды бесперапынна цячэ пад пяском
маёй свядомасці і вырываецца, як благаслаўленыя
.крыніцы, якія паліваюць сады майго жыцця

Ні раптоўныя жыццёвыя ўзрушэнні не парушаюць
майго спакою, ні прывід смерці не можа адабраць
.духоўнага шчасця, якое я адчуваю

Было цяжка зрабіць гэты стан пастаянным і
нязменным, але плады духу, якімі я цяпер карыстаюся і
дзялюся з іншымі, вартыя ўсіх намаганняў, якія я ўклаў у
.гэта

Я думаю і дзейнічаю, кіруючыся боскім духам. Грошы
ніколі не былі маёй мэтай у жыцці, а хутчэй служэнне
маім братам і сёстрам па чалавецтве. Таму Бог адчыніў
мне шмат дзвярэй добра, каб я мог падтрымліваць сябе і
выконваць сваю місію. І кожны раз, калі мне патрэбна
.дапамога, Бог неадкладна яе дае

Маё адзінае жаданне — служыць табе, і таму я тут
Божая сіла дзейнічае і ў вашым жыцці. Вы адчуеце
гэтую праўду на сабе, калі ваша вера ўмацуецца і вы
зразумеете, што сапраўднае багацце паходзіць не ад
.матэрыяльнага поспеху, а ад Усявышняга

Нягледзячы на тое, што жыццё здаецца
непрадказальным, капрызным і таямнічым, поўным
сумневаў і ўсялякіх праблем і ўзрушэнняў, мы застаемся
пад пастаяннай абаронай Бога. Мы не павінны
перабольшваць ці губляць самавалоданне перад
абліччам падзей, бо калі мы дазваляем паніцы апанаваць
намі, мы даем уладу злу і паглыбляем яго карані, якія
.растуць і квітнеюць на глебе страху і трывогі

Нам не варта спадзявацца знайсці трывалае шчасце
і спакой у жыццёвых выпрабаваннях; хутчэй, мы павінны
шукаць і адкрываць іх у сабе. Тады, якія б перажыванні
мы ні перажывалі, мы будзем спраўляцца з імі гэтак жа,

як мы глядзім чужыя перажыванні ў фільме, няхай гэта
.будзе прыемна ці балюча
Чалавек можа ператварыць усе свае перажыванні ў
балючыя, няшчасныя выпрабаванні, калі дазволіць
свайму розуму рабіць гэта. Ён можа мець добрае
здароўе, але не ўмець ацаніць яго каштоўнасць. Але калі
ён захварэе, ён упакорыцца і ацэніць дабраславеньне
дабрабыту. Мы павінны прызнаваць Божую ласку і
дзякаваць Яму за дабраславенні, якія Ён нам дае, не
чакаючы неспрыяльных абставін, каб зрабіць нас
.удзячнымі і прызнаць Яго ласку

Жыццё павінна быць спалучэннем роздуму і
дзеяння. Калі чалавек губляе псіхалагічную раўнавагу,
ён становіцца ўразлівым перад націскам клопатаў, хмар
смутку і пакут болю. А калі ён спрабуе парушыць законы
здароўя, добрабыту і мудрасці, ён непазбежна будзе
.пакутаваць ад хваробы, беднасці і невуцтва
Мы павінны захоўваць чыстыя намеры, чыстыя
матывы і дзейнічаць так, каб гэта прыносіла нам
душэўны спакой, і не дазваляць жыццёвым абставінам
.парушаць наш спакой і разбураць наша шчасце
таксама ўмацоўваем наш інтэлект і адкідаем цяжар
інтэлектуальнай і маральнай слабасці, успадкаванай
гадамі і пакаленнямі. Гэтыя прымешкі павінны быць
спалены ў агні абноўленай рашучасці і прадуктыўных
дзеянняў. З дапамогай такога канструктыўнага
падыходу сапраўды адданы чалавек можа дасягнуць
.гарызонтаў вызвалення і свабоды

Вечныя законы шчасця

Казалі, што ў залаты век аднаго з праведных
кіраўнікоў Індыі не адбылося ніводнага здарэння,
заўчаснай смерці ці стыхійных бедстваў, якія б парушылі
.мір і поўную гармонію яго каралеўства
Калі члены сям'і жывуць з большай сумленнасцю, у
кожным доме будзе больш гармоніі, здароўя і любові.

Але калі члены сям'і ставяцца адзін да аднаго з агідным
эгаізмам, дом аўтаматычна напоўніцца разладам і
нянавісцю. Гэта датычыцца і народаў. Калі людзі жывуць
сумленна і сумленна, яны стануць сведкамі Царства
.Божага на Зямлі

Часу мала Сёння мы тут, заўтра мы адыдзем Пошук

Бога — найвышэйшы прывілей чалавецтва Мы павінны
максімальна выкарыстоўваць свабоду, якую Бог даў нам
у гэтым жыцці, і выкарыстоўваць яе мудра, каб мы маглі
асабіста адчуць вечныя духоўныя ісціны

Грэх — гэта ўсё, што прычыняе чалавеку боль і
пакуты. Цнота — гэта тое, што робіць яго шчаслівым
назаўжды. Калі чалавек не мае духоўнай гармоніі ў сваіх
думках і спакою ў сабе, новы дом, новая машына ці што-
небудзь новае не зможа прынесці шчасця і спакою яго
душы; хутчэй, яго ўнутраныя пакуты застануцца нават з
.набыццём гэтых новых рэчаў і іншага

Сапраўднае шчасце заключаецца ў здольнасці не

паддавацца абставінам і вытрымліваць усе знешнія
выпрабаванні. Яно нараджаецца, калі вы можаце
вытрымаць пакутлівы боль і жорсткія цяжкасці,
выкліканыя забабонамі і злымі спробамі іншых
нашкодзіць вам і падмануць вас, і калі вы адказваеце на
іх правіны любоўю і прабачэннем. Калі вы здольныя
захаваць душэўны спакой, нягледзячы на балючыя
.ўдары знешніх абставін, тады вы адчуеце шчасце
У Святым Пісанні гаворыцца, што тыя, хто грэбуе

боскімі заповедзямі і гоніцца за сваімі дурнымі
жаданнямі і капрызамі, не знойдуць шчасця і не
дасягнуць сваёй канчатковай мэты. Яно заклікае
шукальніка ісціны зрабіць Святое Пісанне сваім
кіруючым святлом і суддзёй у вызначэнні таго, што трэба
рабіць, а чаго варта пазбягаць, а таксама разбірацца ў
.справах і дзейнічаць паводле мудрасці

Тыя, хто ўпэўнены ў сабе, дзейнічаюць сумленна.

Шчасце прыходзіць толькі з чыстых думак і справядлівых учынкаў. Калі вы шчаслівыя зараз, вы будзеце шчаслівыя ў будучыні, як тут, так і ў наступным .свеце

Мы павінны сабраць ураджай поспеху, збіраючы плады мудрасці, пакуль свеціць сонца даступных магчымасцей. Іншымі словамі, мы павінны скарыстацца .магчымасцямі, пакуль не позна

калі вы ёю не Скарыстайцеся магчымасцю, бо)

(скарыстаецца, гэта стане крыніцай шкадавання Бог даў нам духоўныя законы, якія называюцца заповедзямі. Але гэтыя заповедзі ігнаруюцца і парушаюцца кожны дзень і ўсюды. Калі людзі не разумеюць іх духоўнага сэнсу, яны заўсёды будуць скардзіцца на іх і адварочвацца ад іх. Гэтыя заповедзі — гэта вечныя кодэксы паводзін, якія падтрымліваюцца ўсімі абрагамічнымі рэлігіямі. Аднак тэксты часта не тлумачаць псіхалагічныя аспекты гэтых заповедзяў і перавагі, звязаныя з іх выкананнем. Людзі прымаюць гэтыя заповедзі ў месцах пакланення, але не выконваюць іх па-за імі, апраўдваючы гэта тым, што гэтыя правілы непрактычныя, нелагічныя і не адпавядаюць часу. Тым не менш, парушэнне гэтых .заповедзяў з'яўляецца каранем усіх пакут у свеце Але якая карысць ад гэтых заповедзяў і ў чым іх ?перавагі

Святыя кнігі раяць чалавеку разважаць пра Бога, пагрузіць свой розум у Яго, аддаць Яму ўсё і пакланяцца .Яму шчыра, без крывадушнасці і без прытворства Пазнанне Бога павінна быць канчатковай мэтай жыцця. Зямныя абавязкі немагчыма выканаць без сілы, якую Бог даў чалавецтву. Выконваць звычайныя .абавязкі, забываючы пра Бога, — памылка і грэх

Грэх азначае невуцтва: дзеянні, якія супярэчаць
найвышэйшаму дабру чалавека
Чаму людзі адчуваюць смутак і шкадаванне? Таму
што яны не дзейнічалі праведна, бо Бог не быў на
.першым месцы ў іх сэрцах

Нішто ў жыцці чалавека не павінна лічыцца больш
важным за Бога. Калі чалавек сапраўды клапаціцца пра
Бога і выконвае свой духоўны абавязак перад Ім, яго
абставіны палепшацца ва ўсіх адносінах, і ён будзе
адчуваць сябе ў бяспецы, нягледзячы на ўсе
.навакольныя абставіны

Як толькі чалавек пачынае пакланяцца маёмасці,
грошам, славе ці чаму-небудзь яшчэ, акрамя Бога,
няшчасце становіцца яго доляй. Тыя, хто засяроджвае
ўсю сваю ўвагу на гэтых рэчах, на самой справе
пакланяюцца ім, і таму яны не набліжаюцца да Бога, а
хутчэй аддаляюцца ад Яго. Але тыя, хто разважае пра
Бога, медытуе пра Яго і мае зносіны з Ім у сваіх сэрцах,
набліжаюцца да Яго і адчуваюць унутраную радасць у
.сваёй ціхай еднасці з Ім

Толькі Бог здольны ажыццявіць чалавечыя мары і
надзеі на трывалае шчасце. Таму нішто не павінна
.займаць месца Бога ў сэрцы

Існуюць святыя сімвалы, якія могуць дапамагчы
шукальніку ўспомніць Бога і наблізіцца да Яго. Аднак,
калі чалавек пачне пакланяцца гэтым сімвалам, іх шкода
перавысіць карысць. Пакланенне павінна быць
накіравана толькі да Бога, бо нішто іншае не
.заслугоўвае пакланення

Якой бы ні была прырода рытуальнага пакланення,
яно прымальнае для Бога, пакуль вернік выконвае яго з
духоўным усведамленнем і імкненнем да Яго. Аднак
многія людзі не разумеюць сутнасці пакланення, і іх
думкі і сэрцы адцягваюцца ад Бога да рытуалаў, таму

яны не атрымліваюць вялікай карысці ад свайго
.пакланення

Сапраўдныя вернікі не дазваляюць сваёй сьвядомасці
абмяжоўвацца якім-небудзь вобразам ці формай, але
яны з найглыбейшай любоўю і поўнай увагай
засяроджваюцца на боскім духу, які стаіць за ўсімі
.вобразамі і формамі

Бог абсалютны і бясконцы, і ніякі вобраз ці статуя не
могуць Яго ўтрымліваць

Можна сказаць, што Бог праяўляе сябе ў кожным,
хто шчыра любіць Яго і знаходзіцца ў гармоніі з Ім, таму
што Ён прысутнічае ўсюды і таму прысутнічае ў кожным.

Аднак не кожны мае здольнасць праяўляць боскую
прысутнасць. Сонца аднолькава свеціць як на вугаль,
так і на алмаз, але алмаз прымае і адлюстроўвае
сонечнае святло, у той час як вугаль не можа. Падобным
чынам, усе людзі пагружаныя ў Богае святло, але толькі
некаторыя здольныя прымаць гэтае святло і
адлюстроўваць яго ў сваіх думках і дзеяннях. Для гэтага
яны павінны ачысціць сябе праз медытацыю і
.выконваючы боскія вучэнні і заповедзі

Калі мы вымаўляем імя Бога, мы павінны глыбока і
шчыра ўсведамляць, што мы кажам. Калі б вы маглі
зазірнуць у думкі людзей падчас малітвы, вы б выявілі,
што большасць думае пра ўсё, акрамя Бога, нават калі
яны вымаўляюць Яго імя! Такая малітва бесплённая і
.нікчэмная

Калі мы молімся, нам варта імкнуцца засяродзіць усе
свае думкі на Богу, а не проста паўтараць Яго
благаслаўлёнае імя, дазваляючы сваім думкам блукаць.

Адна з маіх цётак чытала свае малітвы на малітоўных
пацерках, якія рэдка выпадалі з яе рук. Але аднойчы яна
прызналася мне, што, нягледзячы на тое, што яна
практыкавала гэтую малітоўную звычку на працягу

сарака гадоў, Бог не адказаў на яе малітвы. Нядзіўна! Яе
.«малітвы» былі не больш чым нервовай звычай
Калі мы молімся, мы павінны думаць толькі пра Бога.

Мы павінны імкнуцца быць шчырымі ў сваім пакланенні і
адданымі ў сваіх малітвах. Выкарыстанне малітоўных
пацерак і пастаяннае закліканне імя Бога цалкам
прымальныя, калі практыка ідзе ад сэрца і
падмацоўваецца шчырасцю і канцэнтраваным розумам.

Аднак з часам гэтая практыка можа стаць
.аўтаматычнай

Мы павінны шаптаць імя Бога ў сваіх сэрцах, на
ружанцы тугі і боскай любові; гэта сапраўднае
пакланенне, якое крапае сэрца Бога. Вымаўляць імя Бога
з халоднасцю і блукаючым розумам — гэта блюзнерства і
непавага. Калі чалавек моліцца, яго сэрца і розум
павінны быць напоўнены любоўю да Бога.

Практыкаванне разумовай канцэнтрацыі праз вышэйшыя
ёгічныя практыкаванні дапамагае нам наблізіцца да
Бога, найвышэйшай крыніцы славы і велічы, а таксама
.дапамагае нам сузіраць Яго і мець зносіны з Ім

Важна прысвячаць адзін дзень на тыдзень духоўным
рэкалекцыям (калі гэта магчыма) для разважанняў пра
Бога і для таго, каб адчуць спакой, мір і ўнутраны
спакой. Час, праведзены такім чынам, стане
заспакаяльным бальзамам ад праблем і трывог, з якімі
.вы сутыкнецеся на працягу астатняй часткі тыдня

Кожнаму трэба праводзіць адзін дзень на тыдзень у
адзіноце або «духоўным рэкалекцыі», каб загаіць свае
эмацыйныя раны і боль. Калі гэты дзень стане днём
спакою, радасці і задавальнення, вы будзеце з
.нецяргпеннем чакаць яго тыдзень за тыднем

Адзінота — гэта цана велічы. Вы будзеце здзіўлены
цудоўнымі вынікамі, якія будуць дасягнуты для вашага
розуму, цела і душы праз гэты духоўны рэтрыт і сувязь з
вашым духам і з Богам. Калі вы імкнецеся да

сапраўднага шчасця, вы павінны акунуцца ў акіян
боскага спакою ранняй раніцай пасля абуджэння, а
.таксама перад сном увечары

Індыйскія мудрацы раяць не толькі адзін дзень
адасобленасці, але і падкрэсліваюць неабходнасць ціхай
медытацыі на працягу чатырох пэўных гадзін кожны
дзень. На світанні, перад тым, як устаць і сустрэцца з
кім-небудзь, варта атрымліваць асалоду ад спакою і
пачуцця міру. У поўдзень варта супакоіць розум перад
абедам і зноў атрымаць асалоду ад перыяду спакою
перад вячэрай. Нарэшце, перад тым, як легчы спаць
.увечары, варта зноў увайсці ў стан спакою

Тыя, хто старанна захоўвае цішыню падчас адзіноты
і на працягу гэтых чатырох штодзённых перыядаў,
абавязкова адчуюць гармонію з Богам. Тыя, хто не можа
захоўваць усе гэтыя перыяды, павінны прысвяціць
гэтаму хаця б ранішнія і вячэрнія гадзіны. Робячы гэта, іх
жыццё зменіцца да лепшага, і яны адчуюць шчасце;
.вопыт — найлепшы доказ

Калі вы будзеце працягваць выпісваць і падпісваць
чэкі, не ўносячы дастаткова сродкаў на свой банкаўскі
рахунак, у вас скончацца грошы. Тое ж самае тычыцца і
вашага жыцця. Без рэгулярных узносаў спакою на ваш
рахунак жыцця ваша энергія вычарпаецца, ваш спакой
знікне, а ваша шчасце выпарыцца. Карацей кажучы, вы ў
рэшце рэшт пацерпіце ад эмацыйнага, псіхічнага,
фізічнага і духоўнага банкруцтва. Але глыбокае
штодзённае разважанне пра Бога кампенсуе недахопы ў
.вашай душы

Адданы шукальнік штодня медытуе, размаўляючы з
Богам з усёй любоўю і тугой свайго сэрца, молячы Яго
адкрыцца. Калі вы любіце Бога і прагнеце адчуць Яго
прысутнасць, вы павінны пагрузіць свой розум і цела ў
Яго спакой, і жыццё ўсміхнецца вам, і вашы справы
палепшацца ў многіх адносінах. Спакойны чалавек рэдка

памыляецца і дамагаецца поспеху там, дзе тысячы
.церпяць няўдачу

Тыя, хто не думае пра Бога і не клапаціцца пра Яго,

упадаюць у дэпрэсію і няшчасце. Яны становяцца
.раздражняльнымі і ператвараюцца ў хадзячыя машыны

Сонца мудрасці і спакою ўзыходзіць на небе спакою і
ахіне вашу істоту сваімі гаючымі прамянямі, пакуль вы
будзеце прыкладаць духоўныя намаганні і аддаваць
.Богу першае месца ў сваім сэрцы

Дзень роздуму павінен быць таксама днём
псіхічнага і фізічнага адпачынку і культывавання
ўнутранага спакою. Любая дзейнасць, якая прыносіць
мудрасць і спакой, з'яўляецца благаслаўлёнай
.дзейнасцю ў гэты дзень

Што да павагі да бацькоў, то святыя кнігі
рэкамендуюць добра ставіцца да іх: «Шануй бацьку
.«твайго і маці твайго» і «Будзь добры да бацькоў

Бацькі і маці павінны быць шанаванымі як
прадстаўнікі Бога, які даў ім дар стварэння чалавецтва.
Маці — гэта ўвасабленне чыстай любові Бога, бо любячая
маці даруе там, дзе ніхто іншы не даруе. Бацька — гэта
.праява Божай мудрасці і абарона для сваіх дзяцей
Чалавек не павінен любіць бацьку і маці асобна ад
Бога, але як выраз гэтай любові. Абаронца і мудры дух
становіцца бацькам і маці, каб дапамагчы дзіцяці, таму
.яго трэба шанаваць у бацькоў

Святое Пісанне таксама раіць нам не забіваць дзеля
забойства, бо тады чалавек становіцца забойцам.
Чалавек не павінен пазбаўляць жыцця іншага чалавека ў
момант моцных эмоцый. Аднак, калі блізкія знаходзяцца
пад пагрозай, трэба змагацца, каб абараніць тых, каго
Бог даверыў яму, бо гэта святы абавязак абараняць сваю
.сям'ю і краіну

Што да забароны на пералюб, ідэальнай мэтай
сэксуальнага саюза павінна быць нараджэнне дзяцей,

створаных па вобразу Божаму, і выраз чыстага кахання,
якое адчуваюць муж і жонка, што бачаць Бога адзін у
адным. Тыя, хто жыве выключна на фізічным узроўні, не
зважаючы на сапраўднае каханне ці вышэйшую мэту,
для якой было створана сэксуальнае жаданне,
здзяйсняюць пералюб згодна з гэтай запаведдзю. У
гэтым выпадку яны нічым не адрозніваюцца ад жывёл,
якія задавальняюць свае сэксуальныя патрэбы, а потым
.ідуць сваім шляхам

Бог стварыў гэты творчы імпульс у мужчынах і
жанчынах, каб нараджаць дзяцей і выказваць
сапраўднае ўзаемнае каханне ў шлюбным жыцці, і яго
нельга злоўжываць іншым чынам, а хутчэй ператвараць
.у святую дзейнасць і веды

Калі вы зможаце кантраляваць і размеркаваць
сэксуальную сілу ў сваёй істоце, вы зможаце развіць
выдатныя разумовыя здольнасці да пісьма, малявання
або раскрыцця схаваных талентаў у незлічоных іншых
.спосабах

І калі вы нарэшце зможаце кантраляваць і духоўна
трансфармаваць творчую дзейнасць, вы адчуеце вялікі
спакой, вялікую любоў і ўсё большую духоўную радасць
Святыя і духоўныя лідэры, якія духоўна змянілі сваю
сэксуальную актыўнасць, — гэта волаты, здольныя
здзяйсняць дзіўныя і ашаламляльныя подзвігі ў свеце і ў
.эзатэрычным пошуку ісціны

Такім чынам, найвышэйшае прымяненне
сэксуальнага цягі — гэта павышэнне яго сілы, гэта
значыць накіраванне яго энергіі на вышэйшую мэту, каб
праявіць мудрасць, высокія ідэі і духоўныя ідэалы.

Нельга атрымліваць задавальненне ад сэксуальных
думаў або жадаць забароненага. Калі дасягнуты такі
самакантроль, чалавек будзе мець цвярозае ўяўленне
.пра сэксуальны акт і яго вышэйшую мэту

Быць рабом сэксуальных спраў азначае страціць
здароўе, самакантроль і інтэлектуальны спакой, а
значыць, усе элементы шчасця, якія патрэбныя
.чалавеку

Святыя кнігі таксама заклікаюць нас не красці. Калі

б група з тысячы чалавек крада адзін у аднаго, у
кожнага было б 999 ворагаў. Таму нельга парушаць
правы іншых, а таксама захопліваць іх зямлю, мір,
каханне, годнасць або якія-небудзь іх матэрыяльныя ці
духоўныя рэчы. Калі вы не адчуваеце жадання ўзяць
тое, што не ваша, тое, што вам трэба або што вы
жадаеце, прыйдзе да вас. Крадзеж спачатку ўзнікае ў
розуме, калі чалавек пачынае зайздросціць іншым.
Насенне зласлівых жаданняў павінна быць выкарчавана
з розуму. Духоўны альтруізм — гэта шлях. Тады чалавек
натуральным чынам прыцягне багацце, і
дабраславенне пацячэ да яго з крыніц, якія ён ведае, і
крыніц, якія ён не ведае. Гэта бездакорны боскі закон.
Што тычыцца злодзеяў і эгаістаў, яны праводзяць сваё
жыццё, гонючыся за матэрыяльнымі дабротамі, заўсёды
гледзячы на тое, што маюць іншыя, нават калі іх
.уласныя скарбы перапоўнены золатам

Пакуль свет не адмовіцца ад матэрыяльнага эгаізму,
ён не зможа спазнаць шчасця

Шчасце прыходзіць толькі праз духоўнае
супрацоўніцтва. Яно прыходзіць, калі чалавек адчувае
патрэбы іншых як свае ўласныя і працуе для іншых, як
.той працуе для сябе

Яшчэ адна важная заповедзь — пазбягаць ілжывага
сведчання. Нанясенне шкоды каму-небудзь шляхам
скажэння праўды — гэта яшчэ адзін спосаб падарваць
грамадскую згоду. Калі чалавек хоча, каб да яго
ставіліся добра, ён павінен ставіцца да іншых
.адпаведна

Праўду трэба казаць заўсёды, але трэба адрозніваць канстатацыю праўды ад простага канстатацыі фактаў.

Назваць кагосьці кульгавым або сляпым балюча і бескарысна; трэба быць уважлівым да пачуццяў іншых і пазбягаць збянтэжыць іх. Падобным чынам, раскрыццё праўды, якая можа выдаць кагосьці без высакароднай мэты, таксама няправільна. З іншага боку, нельга хлусіць, каб пазбегнуць праўды; хутчэй, у пэўных сітуацыях можна маўчаць, каб не збянтэжыць або не .нашкодзіць іншым

Трэба сцерагчыся зайздрасці, разбуральнай хваробы, якая раз'ядае спакой душы. Чым больш чалавек пражне таго, што належыць іншым, тым большым становіцца яго няшчасце і пакуты. Зайздроснік жыве неспакойным жыццём, ніколі не ведаючы смаку спакою.

Значна лепш для яго паважаць сябе, спадзявацца на .сябе і шукаць унутранага духоўнага багацця Годнасць і ўнутраная каштоўнасць чалавека значна

большыя за ўсё, чаго ён можа жадаць ці прагнуць валодаць. Бог праяўляецца ў кожным чалавеку такім чынам, якім ён не праяўляецца ні ў адной іншай істоце.

Іх твар не падобны на ніводнага іншага чалавека, і іх душа не падобная на ніводную іншую, бо ўнутры іх ляжыць найвялікшы скарб усяго стварэння, і гэты .найвялікшы скарб — Бог

Мы не звязаны мінулым

Калі чалавек мае правільную веру і дзейнічае адпаведна, ён шчаслівейшы за тых, каму не хапае веры і .хто не выконвае сваіх абавязкаў у жыццёвай бітве

Здаровая вера і праведныя дзеянні (падмацаваныя высакароднымі матывамі і добрымі намерамі) заўсёды прысутнічаюць там, дзе ёсць шчасце, і губляюцца там, дзе шчасця няма. З гэтага можна зрабіць выснову, што яны з'яўляюцца двума неабходнымі ўмовамі шчасця, якіх немагчыма дасягнуць без іх. Тым, хто жадае шчасця,

трэба валодаць толькі гэтымі двума фундаментальнымі
элементамі, якія з'яўляюцца яго краевугольнымі
.каменямі і слупамі

Людзі не могуць кантраляваць — па сваім жаданні —
бясконцыя кампаненты Сусвету, а таксама не могуць
змяняць або сцерці іх. Гэтыя кампаненты складана
ўплецены ў тканіну чалавечага жыцця, і людзі не могуць
функцыянаваць асобна ад іх. Аднак яны могуць
кантраляваць свой розум, каб адаптавацца да гэтых
.кампанентаў

Не рабі яму шкоды

Нашы продкі былі шчаслівейшымі за нас не таму,
што валодалі большай колькасцю зямных рэчаў і
задавальненняў, чым мы цяпер, ці таму, што менш
сутыкаліся з жыццёвымі праблемамі, а таму, што
валодалі псіхалагічнай раўнавагай, якая давала ім
камфорт, спакой, задавальненне і, карацей кажучы,
.шчасце

Яны не залежалі ад знешніх абставін для свайго
шчасця і не паддаваліся знешнім умовам, якія маглі б
пазбавіць іх яго. Іх пачуцці камфорту, спакою, шчасця і
задавальнення былі натуральнымі, нармальнымі,
здоровымі і трывалымі. Мы таксама павінны развіваць
гэтыя пачуцці, калі хочам мець шчасце. А хто з нас
?гэтага не хоча

Лёс — гэта вынік мінулай свабоды волі або свабоды
выбару. Дзякуючы нашым мінулым практыкам свабоды
волі мы выклікалі і працягваем выклікаць на сябе лёс і
прызначэнне. Аднак мы не звязаны мінулым і не
абмежаваныя назаўжды наступствамі нашых дзеянняў.
Мы можам адмяніць тое, што пасеялі, і сцерці тое, што
напісалі, калі захочам, і імкнемся выправіць свой курс і
палепшыць якасць нашага ўраджаю. Калі мы выкаранім
насенне дзеянняў з балючымі наступствамі і пасеем на іх
месца насенне, больш адпавядаючае прыродзе душы,

мы абавязкова пажнем плады шчасця з гэтага добрага насення, пасеянага ў глебе душы. Мы павінны праяўляць свабоду волі зараз, зараз, а не заўтра, калі хочам дасягнуць большага шчасця або паменшыць пакуты і .боль

Такім чынам, умовы шчасця ляжаць унутры чалавека, і ўсё, што яму трэба зрабіць, гэта сур'ёзна разабрацца з гэтым ураўненнем, якое не памыляецца, і вынікі будуць на яго карысць, калі ён зробіць найлепшую ацэнку і справіцца з ёй. Але чалавек з моцнай воляй знаходзіцца ў гармоніі з Богам

Канцэнтраваная энергія розуму

Калі вы канцэнтруеце сонечнае святло, факусуючы павелічальную лінзу на малюсенькай кропцы, яно выпрацоўвае цяпло, і гэта цяпло можа падпаліць дрэва, тканіну, паперу і гэтак далей. Падобным чынам, калі вы ўважліва канцэнтруеце свой розум, яго канцэнтраваная энергія спаліць зло і карані сумневаў, прычыну ўсіх няўдач, і прымусіць святло мудрасці ззяць бляскам і .ззяннем

Калі думка знаходзіцца ў гармоніі з Богам, крыніцай усяго дабра і паходжаннем усіх благаслаўлёных сіл, чалавек усведамляе боскую прысутнасць і валодае ўсімі элементамі поспеху. Гэтыя элементы цесна звязаны з велізарнай сілай Бога, здольнай ствараць новыя .прычыны для поспеху ў любой галіне
Няхай Бог увянчае добрыя пачынанні і дабрачынныя намаганні поспехам

Праблемы і цяжкасці ўзнікаюць з-за таго, што чалавек не ўсведамляе сваіх мінулых учынкаў, учыненых у пэўны час і ў пэўным месцы. Яго цяперашнія пакуты вынікаюць з думак і ўчынкаў, якія ён вымавіў, якія ўкараніліся ў глебе яго свядомасці, прараслі ў расліну і

прынеслі плён, які адлюстроўвае тыя самыя
.характарыстыкі гэтых думак і ўчынкаў

Калі паглядзець на сонца, якое знаходзіцца за
мільёны міль ад нас у космасе, гэтая велізарная зорка
здаецца значна меншай за нашу Зямлю. Тым не менш,
дыяметр Зямлі складае прыблізна 7900 міль, а дыяметр
Сонца ў сто разоў большы. Калі б вы маглі размясціць
нашу планету Зямля непасрэдна перад сонцам, яна б
выглядала як маленькая кропка ў параўнанні з ім.
Уявіце, што велізарная прастора сонца пашыраецца,
пакуль яго велізарная маса не ахопіць усё блакітнае
неба. Неба, якое мы бачым, — гэта толькі малюсенькі
фрагмент, простая плямка бясконцай прасторы, якая
пранізвае Сусвет. Нават калі б сонца працягвала сваё
пашырэнне ў бясконцасць, яно ўсё роўна не змагло б
ахапіць бясконцасць. Гэтая касмічная ілюзія малосці і
канечнасці абмяжоўвае здольнасць розуму зразумець
.велізарнасць Сусвету, яго паходжанне і яго межы
Той, хто не падпарадкоўваецца вымярэнням і
вымярэнням, хто не мае межаў і паходжання, ёсць Бог,
які ўсюдыісны і існуе ў самых далёкіх кутках космасу. Ён
знаходзіцца ў далёкіх, аддаленых зорках, гэтак жа, як
Ён у табе і ўва мне, і Ён свядома ўсведамляе кожную
прастору, якую займае, незалежна ад таго, малая яна ці
.«вялікая. З кнігі «Канчатковая мэта чалавека

Малітвы

О, Госпадзе

Вазьмі маю руку з цемры ў святло

О, касмічная цішыня

Я чую твой голас у цурчанні ручаёў і спеве салаўёў

У стогах ветру, роў хваль і грымоце вібрацый

О, любімы Госпадзе

Я пакланяюся Табе не словамі, а тугой сэрца, якое

палае тугой па Табе

Дазволь мне ўбачыць твае бязмежныя прасторы

Твая пастаянная прысутнасць за ўсім
Магчыма, я зразумею, што я — частка Твайго
нязменнага быцця на ўсю вечнасць
О, перапоўнены акіяны
Калі б толькі звільстыя рэкі маіх жаданняў маглі
цячы праз пустыні перашкод і перашкод
Нарэшце, твая найвялікшая мітусня змяшалася
Дапамажы мне слухаць Твой голас, Госпадзе
Касмічны гук, з якога зыходзіла вібрацыя Сусвету
Дазволь мне адчуць Тваю прысутнасць праз
благаслаўлены гук (Ом - Амін)
мелодыя Святая для ўсіх благаслаўленых галасоў
Пашыраю сваю свядомасць, слухаючы сімфонію
існавання

Дазволь мне адчуць сябе касмічным акіянам
І хвалістыя рухі цела танцуюць на яго грудзях
Хай самы святы голас адгукнецца ўва мне
Пашыраю сваю свядомасць ад цела да Сусвету
Няхай я адчую вечнае, усеабдымнае шчасце
Выбухаючы з мора пераліўнага святла
О, бясконцая сіла
О, вечная мудрасць
Запоўні маю душу сваёй духоўнай вібрацыяй
О, голас благаслаўленага касмічнага слова
Выпраў мае памылкі
Мне трэба
Вазьмі маю руку з цемры ў святло
Кожны раз, калі я думаю пра Цябе, о Госпадзе, ува
мне нараджаецца паток палаючай тугі, які ўзрушвае мае
пачуцці і цячэ з майго сэрца ў кожную клетку майго
.цела, напаўняючы яе боскай любоўю
Маё найвялікшае жаданне — дасягнуць самай
сутнасці тваёй істоты і атрымаць асалоду ад тваёй
.прысутнасці

І раптам адчыняюцца дзверы душы, і мяне ахоплівае

!радасць пры выглядзе твайго прамяністага святла
Мінулае невядомае большай частцы чалавецтва, за
выключэннем некалькіх асветленых асоб. Тым не менш,
наша няведанне мінулага таксама нам на карысць. Бо
калі б мы ведалі ўсё, што зрабілі ў гэтым жыцці і ў
папярэдніх жыццях, мы былі б ашаломлены аб'ёмам
нашых учынкаў і цалкам разгублены. Больш за тое, наша
воля магла б нават быць паралізаваная шокам, што
зрабіла б нас няздольнымі працягваць нашы заняткі і
пакінула б нас ахвярамі адчаю. Нават у гэтым зямным
жыцці забыўліvasць — гэта дабраславенне ад Бога,
якое не дазваляе ўспамінам пра мінулае, асабліва горкім
.і балючым, апанаваць нашы думкі і пачуцці

Але, на шчасце, боская іскра ўнутры нас заўсёды
ззяе надзеяй і жаданнем працягваць бясконцы жыццёвы
шлях. Мы павінны дзякаваць Богу за гэтыя два
.дабраславенні: забыццё мінулага і надзея на будучыню

Не варта рабіць выснову, што лёс ставіць
перашкоды на шляху свабоднай волі. Аднак мы павінны
рабіць усё магчымае, каб супрацьстаяць негатыўным
уплывам, якія большасць людзей прыпісваюць лёсу і
прызначэнню, і ажыццяўляць сваю свабоду выбару ў
адпаведнасці з нашымі ўнутранымі перакананнямі, пры
ўмове, што гэтыя перакананні заснаваныя на цвёрдай
веры і ўмацаваныя на боскіх законах, без якіх чалавек не
.можа адчуць сапраўднага шчасця

Калі мы пачынаем справу, нам не варта палохацца
неспрыяльных абставін, а наадварот, быць максімальна
аптымістычнымі, з абсалютнай верай у тое, што нішто не
перашкодзіць нам праявіць сваю волю і рэалізаваць
.нашу свабоду выбару

Калі нам не ўдаецца дасягнуць сваёй мэты, можна
ўскосна прызнаць, што існавалі перашкоды, створаныя
намі самімі, якія перашкаджалі нам яе дасягнуць. Мы

павінны настойваць і падвоіць свае намаганні для дасягнення нашай мэты. Мы таксама павінны пацвердзіць сабе, што незалежна ад таго, наколькі моцнымі і небяспечнымі могуць быць перашкоды і выклікі, у нас усё яшчэ дастаткова сіл, каб іх ліквідаваць і пераадолець. Нават калі мы церпім няўдачу, нягледзячы на ўсе нашы спробы, няма неабходнасці ў распачы і расчараванні, пакуль мы разумеем, што чалавечая воля мацнейшая за лёс, які мы самі стварылі. Таму мы не павінны спыняць спробы, колькі б разоў мы ні церпілі няўдачу, таму што заўсёды ёсць адчыненыя дзверы. Нам проста трэба працягваць імкнуцца і паўтараць спробы, пакуль поспех не будзе дараваны нам. Бог будзе дапамагаць нам, пакуль мы спадзяемся на Яго і прыкладаем свае намаганні. Той, хто ідзе шляхам, дасягне сваёй мэты, а той, хто верыць у Бога, .не будзе расчараваны

Калі чалавек чагосьці жадае, і гэтае жаданне моцнае і тэрміновае, гэтае жаданне ніколі не пакідае яго свядомасці, куды б ён ні пайшоў і куды б ён ні звярнуўся, якімі б ні былі яго клопаты і заклапочанасці. Дзякуючы сваёй пастаяннай і ўпартай актыўнасці, гэтае жаданне валодае велізарнай рашучасцю і энергіяй. Гэты інтэлектуальны шэпт мацнейшы і эфектыўны, чым механічнае маленне, якое не выходзіць за рамкі руху вуснаў. Вось што робяць тыя, хто любіць Бога; яны шапчуць сваю любоў да Бога без перапынку, і іх шэпт шчыры і нячутны, ва ўсіх іх штодзённых справах. Гэты шчыры шэпт не адцягвае іх і не супярэчыць іх іншым абавязкам. Па меры таго, як іх жаданне Бога расце, іх любоў да Яго ўмацоўваецца і паглыбляецца, пакуль яны не дакрануцца да Яго прысутнасці і не ўбачаць Яго святло вачыма душы, адчуваючы непераадольную .радасць і спакой, які нельга апісаць

Бог пасылае нам урокі, якія нам патрэбныя ў жыцці,
каб мы маглі скарыстацца імі і атрымаць разуменне і
вопыт. Той, хто пазбягае гэтых урокаў, будзе вымушаны
.іх вывучыць, колькі б часу гэта ні зрабіла
Кожнае выпрабаванне — сябар, калі мы з яго
вучымся, і тыранічны дэспат, калі мы марнуем
магчымасць і злоўжываем ёю праз скаргі, крыўду і
.дрэнны разважанні
Калі ў нас ёсць цвярозае разуменне і правільнае
стаўленне да жыцця, яно становіцца прыгожым і без
ускладненняў

псіхалагічныя выпадкі

Чалавек не можа вечна заставацца на хвалі радасці,
пагружаным у бурныя воды смутку або патанулым у
глыбіні нуды. У гэтым свеце, які характарызуецца
супярэчлівымі дваістасцямі, звычайны чалавек схільны
да ўзлётаў і падзенняў. Ён узнімаецца на хвалі радасці і
апускаецца ў глыбіні абыякавасці, яго кідаюць бурныя
хвалі смутку. І ён рэдка ведае які-небудзь іншы стан
свядомасці. Дазваляць абставінам кідаць думкі такім
чынам. Гэта азначае аддаць сваю волю капрызнаму і
.няўстойліваму лёсу

Для паспяховага і паўнаўдаснага жыцця чалавеку
патрэбна псіхічная раўнавага
Гэтага можна дасягнуць толькі шляхам сканцэнтравання
розуму, кантралюючы псіхалагічныя здольнасці
Нават самыя глыбокія смуткі гоцяцца з часам, таму
няма сэнсу зацыклівацца на горы кожны дзень нашага
жыцця. Працяглы смутак па памерлым бліжнім чалавеку
не дапамагае ні яму, ні нам, і нічога не змяняе ў
рэальнасці. Развіццё комплексу непаўнаўдасці або
самапакарання. Зацыкліванне на мінулых памылках або
няўдачах бескарыснае. Гэта толькі робіць жыццё
.няшчасным і душыць разумовыя здольнасці

Мы не павінны дазваляць сабе трапіць у яму сумнай
руціны, бо гэта псіхалагічны стан, далёкі ад
камфортнага, бо ён турбуе розум і спальвае схаваныя
.здольнасці ў печы апатыі

Няўдачу трэба выкараніць з каранем, а палі жыцця
трэба араць старанна і рашуча і засеваць насеннем
дабрыні, каб з Божай дапамогай сабраць багаты
.ўраджай

Жалеза ў сярэбраным юбілеі

Аднойчы мяне запрасілі на святкаванне сярэбранага
юбілею пары, якая здавалася адной з самых шчаслівых
пар, але як толькі я ўвайшоў да іх у дом, я адчуў, што
нешта не так. Я папрасіў двух сваіх вучняў паназіраць за
тым, як яны ставяцца адзін да аднаго ўвечары, і пазней
яны мне казалі, што муж і жонка ўсміхаюцца адзін
аднаму перад іншымі і звяртаюцца адзін да аднаго
самымі салодкімі словамі, такімі як «Так, мой дарагі» і
«Вядома, мой каханы» і іншымі падобнымі сяброўскімі
фразамі. Але як толькі яны думаюць, што засталіся
адны, яны сварацца і кідаюць адзін аднаму крыўдныя
.словы

Я пагаварыў з імі і сказаў: «Вы запрасілі мяне на
вашу вечарыну, але атмасфера напружаная, і я адчуваю,
што ў гэтым доме пануе вялікі разлад, і мне здаецца,
.«што ў гэтым сярэбраным юбілеі шмат жалеза

Спачатку яны пакрыўдзіліся, але пазней прызналі
маю рацыю і папрасілі прабачэння. Яна працягнула:
«?«Што вы атрымліваеце ад пастаянных спрэчак і сваркі
Здаецца, вы жывяце разам, каб падтрымліваць
рэпутацыю ідэальнай пары, але вам трэба быць такімі
адно з адным і жыць у міры і згодзе дзеля ўласнага
.шчасця і спакою

Магнітная ежа

Калі людзі гавораць пра ежу або харчаванне, яны
звычайна маюць на ўвазе фізічную ежу, якая

спажываецца для падтрымання цела. Аднак ёсць і іншыя
віды харчавання, якія не менш важныя, чым фізічная
ежа, а часта нават больш важныя, такія як
інтэлектуальнае або духоўнае харчаванне, разумовая
дзеясць або канцэнтрацыя розуму, мудрасць і
.духоўнае распазнаванне

Фізічная ежа падтрымлівае клеткі цела, у той час як
інтэлектуальная ежа напаўняе розум здаровымі ідэямі, а
.ежа мудрасці ажыўляе душу і развівае яе здольнасці
Інтэлектуальнае харчаванне звычайна складаецца з
ідэй, якія чалавек думае, і тых, якія ён атрымлівае ад
.іншых праз кантакт і ўзаемадзеянне з імі
Людзі са спакойным тэмпераментам і высакародным
норавам дапамагаюць зрабіць нашы думкі прывабнымі і
здаровымі

Няцяжка вызначыць, ці чалавек чэрпае сваю
інтэлектуальную ежу з мірнага ці разбуральнага
асяроддзя. Трывога, пакуты і разгубленасць вынікаюць з
зносін з няправільнымі людзьмі, няхай гэта будуць сябры
ці сваякі. Гэта выклікае трывожныя думкі і дрэнны
настрой

Арганізм атрымлівае энергію і жыццёвыя сілы з
фізічнай ежы, у той час як магнітная ежа забяспечвае як
цела, так і розум энергетычнымі зарадамі, якія лягчэй
засвойваюцца, чым цвёрдая і вадкая ежа, якую нельга
.лёгка пераўтварыць у жывую энергію
Калі вы можаце ператварыць невуцтва ў мудрасць,
слабасць і кволасць у здароўе і жыццёвую сілу, і
ўпэўнена і смела ісці — нават у адзіноце — па сцэжках
жыцця, і адчуваць унутраную радасць ад жывога і
пільнага сумлення, і нязменнай веры ў Божую
справядлівасць і перамогу дабра над няправільным і
праўды над ілюзіяй

І калі вы кожны дзень спрабуеце вызваляць свае
думкі на больш высокія і больш вытанчаныя ўзроўні, і ў

вас ёсць любячае і ўдзячнае сэрца, і добрыя намеры ў адносінах да іншых, ваша інтэлектуальнае харчаванне будзе магнетычным, і тады вы будзеце прыцягваць да сябе ўсё прыгожае і карыснае, ад рэчаў, людзей і абставін, што неабходна для працягу шляху да берагоў .бяспекі і спакою

Калі вы прыкладаеце намаганні, каб атрымаць тое, што вам трэба, і задаволены тым, што дае Бог, вы будзеце багацейшымі духам і больш задаволенымі, чым тыя, хто апантаны свецкімі дабротамі і прагне яго .мімалётных задавальненняў

Калі чалавек шукае Бога, які з'яўляецца адзіным сапраўдным сябрам па-за межамі ўсіх сяброў, становіцца магчымым усталяваць сапраўднае сяброўства ва ўсіх чалавечых адносінах: сямейных, братэрскіх, шлюбных і .духоўных

Сяброўства — жыццёва важны элемент шлюбных адносін, і прыярытэт павінен аддавацца інтэлектуальнай і эмацыйнай блізкасці, пачуццю маральнага прыцягнення, а таксама сапраўднаму каханню і .сяброўству

Тыя, хто не можа адрозніць сапраўднае каханне ад пачуццёвага прыцягнення, зноў і зноў расчароўваюцца Калі шлюб заснаваны на высокіх ідэалах і ўзаемнай павазе, ён становіцца шчаслівым і паспяховым саюзам паміж двума закаханымі душамі, і яны супрацоўнічаюць, каб палегчыць жыццёвы цяжар адзін для аднаго і развясць жыццёвыя клопаты праз спачуванне і ўзаемнае .сяброўскае разуменне

Ніхто не можа кантраляваць мяне ці адабраць маю волю, калі я не дазволю думкам і дзеянням іншых .уплываць на мяне

Госпадзе, я разумею, што перада мной бясконцыя магчымасці. Каб даследаваць свае здольнасці і адкрыць свой духоўны патэнцыял, я замяню матэрыяльныя

прывязанасці вышэйшымі памкненнямі. І я зразумею,
што верны дух заўсёды са мной
Сёння я напоўніў свае думкі дозай аптымізму,
дыстанцыяваўся ад непрыемных перажыванняў і буду
практыкаваць тое, што будзе сілкаваць цела, розум і дух
.збалансавана і паслядоўна

Танец жыцця і смерці заўсёды прысутнічае, але я
вызваляю сябе назаўжды, абараняючы сваю духоўную
ідэнтычнасць. І калі са мной сутыкнуцца буры
выпрабаванняў і нягод, я адпраўлюся ў плаванне сваёй
.душы праз мора жыцця да бяспечных, боскіх берагоў
Калі я працую і ствараю, я памятаю, што Бог працуе
праз мяне; Ён — Гасподзь Сусвету, і я магу злучыцца з
.Ім, глыбока разважаючы пра Яго

Мой дарагі Божа, я разумею, што мае думкі
прынясуць мне альбо няўдачу, альбо поспех, у
залежнасці ад таго, якая думка самая моцная ў маім
жыцці, таму я паспрабую памятаць, што Ты працягваеш
.мне руку дапамогі, і гэта рыхтуе мяне да поспеху
Калі мяне абрынуцца няшчасці і няшчасці, я

падымуся да канца і ўмацую сваю рашучасць
пераадолець іх. Я буду выкарыстоўваць шчырасць і
сумленнасць у сваіх адносінах і ўзаемадзеянні з усімі і
буду выказваць думкі пра любоў і добрыя пажаданні.

.Тады Бог падтрымае мяне Сваёй сілай і мудрасцю
Госпадзе, я спачатку выкарыстаю сваю сілу волі і
інтэлект, каб дасягнуць малых спраў, а потым пяройду
.да большых дасягненняў

Нават калі ўсе матэрыяльныя амбіцыі будуць
задаволены, яны ўсё роўна прынясуць толькі няпоўнае
шчасце, і пошук Бога — адзінае сапраўднае шчасце. Я
адкрыю для сябе невычэрпныя крыніцы радасці, і яна
ніколі не перастае цячы і бегчы ў садах душы і на яе
.вечназялёных лугах

Залатыя прымаўкі

Шчасце — маё права, мая спадчына і мой схаваны
боскі скарб. Вядзі мяне, Госпадзе, каб я мог знайсці ў
.сабе скарбы, якія пераўзыходзяць мары каралёў

* * *

Боскі жыхар сэрцаў асвятляе ў сваіх вучнях — з
міласэрнасці і спачування — зіхатлівыя лампы мудрасці,
якія развейваюць цемру невуцтва

* * *

Жыццё — гэта разумны рух з рэгулярным рытмам.
Яно ўвасабляецца ў нежывых прадметах або прымае
жывую і рухомую форму. Жыццё ўсёабдымнае і
.пранізвае ўсё

* * *

О Найвялікшы Каханы, Ты — само жыццё, Ты — мая
мэта і маё імкненне. Зрабі мяне квітнеючай ружай у
Тваім нябесным садзе, альбо зіготкай пацеркай у
каралях Тваёй прамяністай любові, альбо дай мне
найвялікшую пашану: самае маленькае месца ў Тваім
.сэрцы

* * *

Там, дзе іншыя цэняць мае намаганні ў добрай
.справе, я магу аказаць найлепшую паслугу

* * *

Давайце спляцем залаты дыван сноў з шаўковых
нітак салодкіх успамінаў і вытанчаных думак

* * *

Пусты розум [пазбаўлены пазітыўных,
канструктыўных думак] — гэта фабрыка праблем,
трывогі, распачы і безнадзейнасці

Калі ў вашым сэрцы пасяліцца ўсеагульнае каханне,
яно прынясе вам трывалае і абноўленае шчасце, якое
.нішто іншае не можа вам даць

Кветкі жыцця, што квітнеюць у садзе зямнога
існавання, вытанчана прыгожыя і прыемныя для вачэй,
але яшчэ больш велічная і цудоўная крыніца прыгажосці
і мудрасці, якая існуе недзе, адкуль мы прыйшлі і да
.якой мы вернемся і зноў змяшаемся

Калі вучань прачынаецца раніцай, ён сцвярджае
сабе: «Я не цела, я нябачны дух... Я радасць... Я святло...
Я мудрасць... Я каханне. І хоць я живу ў гэтым целе, мой
.«дух несмяротны і некрануты тленнем

Гэтак жа, як кроплі расы дапамагаюць кветкам
квітнець і расці, так дабрыня сілкуе сяброўства і спрыяе
яго росту

* * *

Ёсць хвалі, якія з'яўляюцца на паверхні акіяна, і
хвалі, якія знікаюць у яго глыбінях; у абодвух выпадках
яны знаходзяцца ў акіяне і з'яўляюцца адным цэлым з ім.
Падобным чынам, людзі, якія плаваюць падчас «жыцця»
на паверхні касмічнага акіяна або якія знікаюць у ім
пасля «смерці», аднолькава знаходзяцца ў акіяне
.вечнасці

* * *

Адлюстраванне месяца не вельмі выразна бачна ў
бурлівай вадзе, але як толькі паверхня вады
супакойваецца, адлюстраванне месяца становіцца
цалкам выразным. Тое ж самае можна сказаць і пра
розум: калі ён спакойны, вы можаце ўбачыць аблічча
.сваёй душы з поўнай яснасцю і дакладнасцю

Пашлі, Госпадзе, прамені сонца Тваёй мудрасці, каб
яны вялі мяне ў мае шчаслівыя дні дасягненняў, і святло
поўнага месяца Тваёй міласэрнасці, калі я іду праз
.цёмныя ночы смутку

Медытацыя — гэта сродак, з дапамогай якога вы
злучаецеся з універсальным розумам, і калі вы
дасягнеце гармоніі з гэтай бясконцай усведамленасцю,
.вы зможаце даведацца ўсе сакрэты стварэння

Жаданне наблізіцца да Бога і пазнаць Яго не
прыходзіць само па сабе, яго трэба развіваць, і жыццё не
мае каштоўнасці без гэтага жадання

Зямное жыццё — гэта часовы прыпынак, і галоўны
абавязак чалавецтва — зразумець мэту і задачу гэтага
падарожжа. Гэтая мэта — пазнаць Бога, і гэта не можа
.быць нічога іншага

Ваш спакой — ваш каштоўны скарб, таму не
дазваляйце нікому адабраць гэты скарб у вас

* * *

Навучыцеся стаяць у адзіноце, у бяспецы і
надзейнасці ў крэпасці сваіх цнотаў і ўласнай годнасці

* * *

Усё існуе, таму што існуе Бог, і паколькі Ён існуе,
існуеце і вы. Дзякуючы Яго існаванню вы атрымліваеце
асалоду ад камфорту і радасці жыцця. Таму ваша
.ўдзячнасць Богу павінна быць глыбокай

Добрыя кнігі могуць быць ціхімі, ветлівымі і
паважлівымі сябрамі. Не пакідайце гэтыя кнігі ў цяжкія
хвіліны, бо яны ніколі не пакінуць вас, у адрозненне ад
.фізічных сяброў, якія могуць вас пакінуць

Той, хто мае добрае здароўе, камфортнае жыццё і
вялікія разумовыя здольнасці, але не мае шчасця, яшчэ
не дасягнуў поспеху ў жыцці. Калі вы сапраўды можаце

сказаць: «Я шчаслівы, і ніхто не можа адабраць маё
.шчасце», вы знайшлі ў сабе вобраз Бога

Рабіце акцэнт на спакоі і міры, дасылайце толькі
любоўныя думкі і добрыя намеры, калі хочаце жыць у
міры і згодзе. Жывіце жыццём, заснаваным на
праведнасці і пабожнасці, і ўсе, чыё жыццё звязана з
вашым, атрымаюць карысць проста ад таго, што будуць
.з вамі

Калі ў вас няма сяброў, або калі вашы сябры
марнуюць ваш час, або калі вы з імі не ладзіце, то няхай
кнігі [і матэрыялы], якія ўтрымліваюць мудрасць,
стануць вашымі сябрамі, бо вы можаце прайсці праз
.дзверы іх старонак у свет дзіўных і захапляльных ідэй

Знайсці Бога азначае атрымаць усё, чаго жадае
сэрца, а быць духоўным азначае адкрыць дзверы да
здароўя, шчасця і поспеху

Унутры нас ляжыць іскра боскай сілы, якая стварае і
.падтрымлівае ўсё жыццё, і яна чакае, каб яе запалілі

Чытанне — вельмі карысная разумовая дзейнасць;
яно трэніруе розум і падтрымлівае яго гнуткасць.
Гадзіна-дзве чытання штодня дадуць любому чалавеку
разнастайную базу ведаў на працягу некалькіх гадоў,
пры ўмове, што ён выбірае вартыя кнігі. Не марнуйце час
і не шкодзьце сваім разумовым здольнасцям, чытаючы
танныя раманы або дробязныя кнігі, якія не маюць ні
.мэты, ні сэнсу

Тыя, хто мае сацыяльныя схільнасці, знойдуць у
каштоўных кнігах новую энергію, каб дапамагчы
чалавецтву праз урокі, якія змяшчаюцца ў кнігах,

напісаных высакароднымі, таленавітымі мужчынамі і
.жанчынамі

* * *

Чытанне — вельмі карысная разумовая дзейнасць;
яно трэніруе розум і падтрымлівае яго гнуткасць.
Гадзіна-дзве чытання штодня дадуць любому чалавеку
разнастайную базу ведаў на працягу некалькіх гадоў,
пры ўмове, што ён выбірае вартыя кнігі. Не марнуйце час
і не шкодзьце сваім разумовым здольнасцям, чытаючы
танныя раманы або дробязныя кнігі, якія не маюць ні
.мэты, ні сэнсу

* * *

Эгаізм і гонар павінны быць ліквідаваны, бо яны
з'яўляюцца найвялікшымі перашкодамі на шляху да
духоўных ведаў

* * *

Без адчування Бога гэты свет здаецца поўным
канфліктаў, гвалту і горкіх расчараванняў. Шчасце
.заключаецца ў адчуванні блізкасці да Бога

* * *

Тыя, хто ведае Бога, адчуваюць пастаянную радасць
і шчасце ў сваіх сэрцах. Бо яны адчуваюць
дабраславёную бяспеку і спакой, буры гневу не могуць іх
.пахіснуць, а страх не можа пранікнуць у іх сэрцы

* * *

Добрыя кнігі — вашы найлепшыя сябры; праз іх вы
можаце пачуць вялікія розумы, якія ціха размаўляюць з
вам, суцяшаюць вас і даюць найлепшыя парады. Калі вы
не развіеце ў сабе сапраўднае жаданне чытаць добрыя
.кнігі, вы страціце спадчыну пакаленняў

* * *

Без боскай дапамогі людзі асуджаныя на няўдачу, бо
сіла і мудрасць, неабходныя для поспеху ў жыццёвай
бітве, паходзяць з бясконцай крыніцы. Калі чалавек
ігнаруе Бога, ён пераразае выратавальны круг, які

забяспечвае яму дапамогу і падтрымку, неабходныя для
.поспеху

Тыя, хто стукае ў дзверы духоўных магчымасцей,
выявляць, што дзверы адчынены для іх, таму што Бог
.дапамагае тым, хто дапамагае сабе сам
Калі ты ў гармоніі з Богам, уся прырода ў гармоніі з
табой

* * *

Каханне падобнае да наждачнай паперы, якая
паліруе розум і выдаляе шурпатасці з характару

* * *

Калі вы раптам знаходзіце Бога паўсюль, і калі Ён
прыходзіць да вас, натхняе вас і вядзе вас, гісторыя
.боскай любові пачынаецца

* * *

Няхай каханне ззяе ў сэрцах і пасылае гаючыя
прамяні іншым

* * *

Імкніся пазнаць Бога, пакуль ты малады і моцны, бо
ў старасці і хваробе ты можаш больш не мець
магчымасці шукаць Яго. Ва ўзросце, калі людзі
пачынаюць разумець сапраўдны сэнс жыцця, цела
слабее, і яны праводзяць астатняе жыццё, клапацячыся
пра свае далікатныя фізічныя здольнасці, замест таго,
.каб шукаць праўду

* * *

Я вазьму лепшае ад кожнага народа і буду цаніць
добрыя якасці ўсіх нацыянальнасцей, не
.засяроджваючыся на іх недахопах

* * *

Гэтак жа, як мы клапацімся пра пажыўную
каштоўнасць нашай штодзённай ежы, мы павінны
таксама звяртаць увагу на псіхалагічныя пажыўныя
.рэчывы, якія мы штодня забяспечваем наш розум

* * *

Добрыя словы — цудоўны сродак ад многіх хвароб,
які валодае магутнай, амаль магічнай, магнітнай сілай,
якая прыносіць багатыя дабраславеньні і дабрабыт таму,
хто іх гаворыць. Тыя, хто выкарыстоўвае заспакаяльныя,
пяшчотныя словы, адчуваюць тонкі паток, які праходзіць
праз іх без перапынку, іх напаўняе глыбокае пачуццё
спакою. Гэта таму, што гэты паток звязаны са сваёй
вышэйшай крыніцай, пастаянным патокам, які дасягае
душ, якія знаходзяцца ў гармоніі з гэтай крыніцай,
дазваляючы ім перадаваць шчасце тым, хто прагне міру
* * *

Колькі добрых слоў ад сэрца развеяла шмат смутку і
колькі мудрых галасоў асвятліла цёмныя сцежкі лямпамі
!радасці і спакою
* * *

Мы расцем праз кожны перажыты вопыт, пакуль
разумеем, што можам атрымаць з яго каштоўныя ўрокі.
Кожны боль і пакуты, якія мы перажываем, маюць сэнс і
мэту. Нягледзячы на жорсткасць гэтых перажыванняў,
яны падобныя да агню, які плавіць жалезную руду,
ператвараючы яе ў прыгожую, моцную і ўніверсальную
.сталё
* * *

Усе выдатныя дасягненні ў маім жыцці былі
дасягнуты дзякуючы сіле розуму, які знаходзіцца ў
гармоніі з Богам. Калі боскі генератар працуе, усё, чаго я
жадаю, спраўджваецца без выключэння, спачатку
прымаючы форму нябачнага, эфірнага малюнка, а потым
.праяўляючыся з непераадольнай сілай у рэальнасці
* * *

Калі розум шапоча Богу шчыры, гарачы шэпт з
глыбіні прагнучай душы, заклік духу кране ўсеагульнае
сэрца, і адказ прыйдзе, прыносячы з сабой велізарную
радасць. Гэты інтэлектуальны шэпт развівае волю,

пакуль яна не набудзе сілы, неабходнай для дасягнення
.жаданай мэты

* * *

Калі розум і воля чалавека знаходзяцца ў гармоніі з
Богам, ён надзелены неабмежаванай сілай, таму
дастаткова проста падумаць пра што-небудзь, каб
дасягнуць гэтага, бо боскі закон працуе на карысць тых,
.хто знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшай воляй

* * *

Якімі б ні былі нашыя клопаты, Бог павінен займаць
першае месца ў нашым жыцці. Адзін з найважнейшых
элементаў духоўнага росту — гэта пастаянны шчыры
шэпт Богу, падчас якога вы асабіста адчуеце цудоўныя
.пазітыўныя змены, якія моцна ўразяць вас

* * *

Чалавек не павінен прысвячаць усе разумовыя
здольнасці, дадзеныя яму Богам, пошуку мімалётных
рэчаў, інакш ён згубіцца ў лабірынтах матэрыялізму і
створыць для сябе абмежаванні і абмежаванні, якія яму
не патрэбныя. Замест гэтага ён павінен выкарыстоўваць
свае разумовыя сілы для атрымання неабходнага для
жыцця і імкнуча развіваць свае духоўныя здольнасці,
.каб адрозніваць дабро ад зла, шкоднае ад карыснага

* * *

Праўда ляжыць па-за межамі меркаванняў і тэорый,
і многія, хто прымае такія падыход, аказваюцца
.звязанымі ўласнымі суб'ектыўнымі высновамі

* * *

Адчыні, Госпадзе, брамы спакою і ахавай святыню
маіх духоўных думак ад нападаў злых шэптаў. І няхай
ружы маіх туг завітнеюць у садзе майго сэрца, пакуль я
.чакаю світання Твайго прышэсця

* * *

Тэарэтычныя веды не здольныя набыць боскія *
веды, і пажадана не марнаваць свой каштоўны час на

тэорыі, якія нельга прымяніць у рэальнасці, інакш
чалавек апынецца сярод густых інтэлектуальных
.джунгляў і не зможа выйсці за межы тэорыі

* * *

Шчасце — гэта плён псіхалагічнай перамогі над
нестабільнымі жыццёвымі абставінамі

* * *

Той, каго пазнае Бог, можа быць невядомы свету

* * *

Калі чалавек праграмуе сябе тэарэтычнымі ведамі
[без рэальнай праверкі], ён стане падобным да
партатыўнай прылады запісу, якая паўтарае прыказкі і
ўзнёслыя фразы, і іншыя будуць лічыць яго вучоным, але
такія веды не падмацоўваюцца непасрэдным
успрыманням ісціны і не адпавядаюць духоўным
.дасягненням

* * *

Праблемы ў свеце будуць існаваць, дык куды ж
звярнуцца па кіраўніцтва і накіраванне? Думкі чалавека,
пад уплывам звычак, забабонаў, прадузятасці і
фанатызму, бескарысныя, а ўплыў асяроддзя, сям'і,
краіны ці свету не здольны даць сапраўднага
кіраўніцтва. Таму чалавек павінен звярнуцца да Бога і
прыслухацца да спакойнага, ціхага голасу, які зыходзіць
.з глыбіні душы, голасу, які гарманіруе з праўдай

* * *

Адкрыце свае сэрцы боскаму выліву, каб ён мог
працякаць праз вас і напайняць ваша жыццё духоўнымі
дабраславеннямі і дабрынёй

* * *

Якой бы працай вы ні займаліся і якіх бы поспехаў вы
ні дасягнулі, заўсёды памятайце, што Бог — гэта
крыніца, якая дае вам усю неабходную сілу для працы і
.дасягненняў

* * *

Дазволь мне памятаць Цябе, Госпадзе, у галечы і ў *
дабрабыце, у хваробе і ў здароўі, у няведанні і ў
мудрасці, і дазволь мне ўбачыць Тваё благаслаўлёнае
святло, якое даруе дабрабыт і вылячэнне ў імгненне
* * *

У адзіноце маіх думак я прагну пачуць твой
благаслаўлёны голас, прагані ад мяне рэзкія, зямныя
галасы, схаваныя ў складках маёй памяці, я хачу
слухаць твой ціхі, меладычны голас вечна ў спакоі маёй
.душы
* * *

Жыццё ахутана цемрай, і мы павінны дазволіць
Божаму святлу быць нашым пуцяводным свяцільнікам,
калі мы ідзем па яго цёмных сцежках. Ён — поўны месяц
у ночы невуцтва і цемры, сонца асветы ў гадзіны
абуджэння, маяк кіраўніцтва і Палярная зорка для тых,
.хто перасякае мора зямнога, мімалётнага існавання
* * *

Чалавецтву пара абудзіцца ад сну забыцця да
духоўнага абуджэння. Мы просім Цябе, Госпадзе, узняць
нашу свядомасць з глыбінь нядбайнасці і вузкага,
абмежаванага мыслення да гарызонтаў міру, святла,
.любаві і ўсеагульнага чалавечага спачування
* * *

Усё ў рэшце рэшт наладзіцца, бо Божыя сілы і цуды
схаваны за супярэчнасцямі чалавечага жыцця, і той, хто
не перакананы ў непазбежнасці сітуацыі і спрабуе
пранікнуць сваім розумам і верай у тое, што знаходзіцца
.за заслонай, адчыніць перад ім дзверы
* * *

Вера ніколі не азначае быць неабдуманым або
неразумным у адносінах да абставін. Хутчэй, незалежна
ад таго, што здарыцца, чалавек павінен пераканаць
сябе, што толькі Бог можа падтрымаць яго ў цяжкіх і

выпрабаваных абставінах, калі ён звернецца да Яго ўсім
.сваім сэрцам, душой і пачуццямі

* * *

Калі б нашы пачуцці маглі перадаць нам усю праўду,
мы б бачылі зямлю як рэкі электронаў, а кожную пылінку
— як коцячую масу святла. Тыя, хто пранікае ад
матэрыяльнага да духоўнага, разумеюць прыроду ілюзіі і
.ведаюць сутнасць праўды

* * *

Няхай гэта будзе ў афрыканскіх джунглях, на полі
бою, у пакутах ад хваробы ці галечы, чалавек павінен
пераканаць сябе, што рука Бога мацнейшая за любую
небяспеку і здольная абараніць тых, хто шукае ў Яго
прытулку. Няма больш эфектыўнага сродку абароны.
Вядома, трэба выкарыстоўваць розум у рэагаванні на
.падзеі, адначасова цалкам давяраючы боскай дапамозе

* * *

Любоў, якая жыве ў сэрцах усіх стварэнняў — любоў
усіх маці, бацькоў, сяброў і блізкіх — паходзіць ад боскай
любові

* * *

Неабходна адрозніваць важныя і другарадныя
абавязкі, аддаючы прыярытэт найбольш важным перад
проста важнымі. Акрамя таго, ні адзін абавязак не
павінен супярэчыць іншаму. Пісанне кажа нам, што калі
адзін абавязак супярэчыць іншаму, гэта сведчыць аб
.тым, што гэта не сапраўдны абавязак

* * *

Па меры распаўсюджвання жыццёвых прамянёў
сонца, я буду распаўсюджваць прамяні надзеі ў сэрцы
бедных і пакінутых [тых, каго грамадства пакінула], і я
ўсялю новую рашучасць у сэрцы тых, хто лічыць сябе
.няўдачнікамі

* * *

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму са сваіх

:вучняў

Не выключаў нікога са свайго кола кахання. Трымай

.усіх у сваім сэрцы, і яны захаваюць цябе ў сваім

* * *

Госпадзе, дапамажы мне заўсёды выкарыстоўваць

сваю волю для здзяйснення карысных і добрых спраў

Дапамажы мне падпарадкоўвацца Тваёй волі, каб

усе мае думкі адпавядалі Тваім мэтам і былі ў гармоніі з

.Тваёй воляй

Ён дапамог мне абудзіць унутры сябе схаваную,

благаслаўлёную сілу, каб я мог пераадолець усе

цяжкасці і выпрабаванні

* * *

Прачніцеся з гэтай смелай і сціплай духоўнай асобай

— той, якая спалучае ў сабе сілу львоў з лагоднасцю

галубоў

* * *

Мне не будзе ніякай горкай, фальшывай крытыкі, ані

шчодрай хвалы і ліслівасці. Маё адзінае жаданне —

.выконваць Тваю волю, Госпадзе, і здабыць Тваю ласку

* * *

Вы не можаце сабе ўявіць, якая непераадольная

радасць напоўніць вас, калі вы адчуеце боскую

прысутнасць. Ваша душа будзе ап'янела ад бязмежнай

любаві Бога. Гэта любоў у мільёны разоў мацнейшая за

любую чалавечую любоў — любоў, якая выконвае ўсе

вашы жаданні і напаўняе ваша сэрца радасцю і

.задавальненнем

* * *

Дзякуючы ўнутранай канцэнтрацыі вы можаце

непасрэдна адчуць духоўнае шчасце ўнутры сябе і вакол

сябе. Калі вы будзеце развіваць гэта ўсведамленне,

ваша асоба будзе гарманічна расці, і вы набудзеце

.прывабны магнетызм для людзей і іншых істот

* * *

О Вялікі Абаронца, мне ўсё роўна, калі я страчу ўсё
з-за свайго лёсу, які я сам сабе ствараў, але я прашу
цябе, мой адзіны прытулак, абараніць свечку маёй
.любаві да цябе ад вятроў неабачлівасці і забыцця

* * *

Давайце ж удосталь нап'емся чыстай, асвятляльнай
вады спакою, што цячэ з крыніц спрыяльных абставін,
узмоцненай нашай цвёрдай рашучасцю думаць
.пазітыўна і мець аптымістычны погляд на жыццё

* * *

Сумленне — гэта інтуітыўнае пачуццё, якое
раскрывае сапраўдную прыроду і матывы чалавека. Калі
ваша сумленне чыстае і вы ведаеце, што робіце
правільна, вам няма чаго баяцца. Чыстае сумленне —
гэта сведчанне добрых паводзін ад Бога. Быць
апраўданым у судзе сумлення азначае мець шчасце і
.атрымліваць Божыя благаслаўленні

* * *

Паспрабуйце рабіць смелыя і прыемныя рэчы, якія
большасць людзей не робіць, і дарыце любоў і спакой
.тым, каго іншыя ігнаруюць

* * *

Настаўнік Парамаханса сказаў аднаму са сваіх
:вучняў

Калі вы не будзеце прысвячаць час развіццю»
розуму, ніякі матэрыяльны дабрабыт вас не задаволяць.

Гэта развіццё — не катаванне, а хутчэй трэніроўка
свядомасці, каб сілкаваць думкі і дзеянні, якія вядуць да
.«шчасця

Тваё шчасце — гэта твой поспех, таму не дазваляй
нікому адабраць яго ў цябе. Абарані сябе ад тых, хто
спрабуе цябе турбаваць. Калі я быў хлопчыкам, я губляў
цярпенне, калі хтосьці распаўсюджваў пра мяне

ілжывыя чуткі. Пазней я зразумеў, што мой спакой
.важнейшы за адабрэнне ці захапленне людзей

* * *

Калі б вы толькі ведалі гісторыю боскай любові, якую
некаторыя адданыя адчуваюць з Богам! Ніякі іншы
вопыт у жыцці не можа параўнацца з гэтай радасцю. Я
ведаў святога, які быў пастаянна паглынуты любоўю да
Бога, і яго твар выпраменьваў святую любоў. Божае вока
заўсёды на тых, хто любіць Яго, і Ён ніколі не пакідае іх
.ні на хвіліну

* * *

Мала хто зацікаўлены ў развіцці сваіх разумовых і
духоўных здольнасцей

* * *

Не дазваляйце сабе апусціцца на дно
пракрасцінацыі. Устаньце з дрымоты сумнай звычайнай
рэальнасці і адпраўцеся да гарызонтаў вытанчанага
.жыцця, дзе ёсць дасягненні, радасць і спакой

* * *

Унутры вас ляжыць велізарны патэнцыял, які чакае,
каб яго раскрылі, і толькі вы можаце яго актываваць і
.атрымаць ад яго карысць

* * *

Вызваленне ад дыктату шкодных звычак і
нездаровых жаданняў прыносіць значна большае
шчасце, чым матэрыяльны поспех. У інтэлектуальным
поспеху заключаецца псіхалагічны дабрабыт, якога
знешнія абставіны не могуць адабраць. Вы можаце
марнаваць увесь свой час на назапашванне багацця, але
гэта багацце не дасць вам трывалага спакою і бяспекі,
якіх вы шукаеце. Наадварот, яно прынясе вам больш
няшчасця, таму што сапраўднае шчасце і спакой
.знаходзяцца ў розуме, а не ў матэрыяльных дабротах

Калі вы цвёрда ўмацаваны ў сваім сапраўдным «я»,
вы выконваеце кожную задачу і атрымліваеце асалоду
ад усіх даброт з боскай радасцю

* * *

Не дазваляйце слабасці пранікаць у ваш розум і
будзьце асцярожныя, калі маеце зносіны з людзьмі, якія
маюць негатыўныя думкі і песімістычны погляд на
жыццё, каб іх слабыя думкі не праніклі ў ваш розум, калі
толькі ваш розум не дасягнуў такой ступені сілы, што
думкі іншых не могуць яго аслабіць, а, наадварот, ён
здольны ўмацаваць думкі іншых і павысіць іх
.упэўненасць у сабе

* * *

Бог — на першым месцы, і мы не павінны пачынаць
ці заканчваць свой дзень, не думаючы пра Яго. Мы
павінны памятаць, што без сілы і энергіі, якія мы
атрымліваем ад Бога, мы не змаглі б нічога дасягнуць.
.Таму наш найвялікшы абавязак — перад Ім

* * *

Існуе спосаб ацэньваць і судзіць звычаі і традыцыі.
Першапачаткова кожная традыцыя мела абгрунтаванне.
Калі мы выявім, што абгрунтаванне ўсё яшчэ існуе, то
традыцыя мае сэнс і карысць. Аднак неразумна сляпа
прытрымлівацца традыцый. Мы павінны ведаць праўду і
прытрымлівацца яе, распазнаючы, што можа прынесці
.нам шчасце, а потым ужываючы гэта

* * *

Калі вы бачыце столькі людзей, якім не хапае
шчасця або поспеху, не думайце, што гэта іх лёс. Вы
можаце зрабіць сябе кім заўгодна. Ваш унутраны поспех
.— гэта тое, што сапраўды робіць вас паспяховымі

* * *

Калі ў цябе няма нічога ўнутры сябе, ты не будзеш
шчаслівы. Але калі ў цябе няма нічога вакол сябе і ты
шчаслівы ўнутры сябе, ты, несумненна, паспяховы. Такім

чынам, немагчыма судзіць людзей па іх знешніх
.абставінах

* * *

Сярод велізарнага натоўпу можа быць чалавек, які
дасягнуў стану духоўнага ўзвышэння і атрымлівае
асалоду ад унутранага спакою і найвышэйшага
.духоўнага шчасця

* * *

Я дакладна ведаю, што ўсё, што мне трэба, прыйдзе
да мяне, і таму я не хвалюся пра тое, што прынясе
будучыня. Гэта не хвальба і не прытворства, бо я шмат
разоў адчуваў на сабе дзеянне і эфектыўнасць гэтай
.блаславёнай сілы ў сваім жыцці

* * *

Незалежна ад таго, ці плаваю я на паверхні жыцця,
ці тану ў глыбіні мора, я ведаю, што я з Богам, і Ён са
мною, і што нішто не можа мне нашкодзіць. Гэта веданне
.дало мне неапісальнае і глыбокае шчасце

* * *

Няма сумненняў, што купля чагосьці новага — гэта
прыемнае ўражанне. Але праз нейкі час гэтае радаснае
пачуццё паступова знікае, і вы можаце нават зусім
страціць да гэтага цікавасць, забыўшыся пра гэта і
захацеўшы чагосьці іншага. Аднак рахунак за гэты тавар
не будзе забыты, асабліва калі вы купілі яго ў
!растэрміноўку

* * *

Чалавек павінен узяць пад кантроль сваё жыццё і
максімальна спрасціць яго. Ён павінен адкладаць грошы
на неабходныя рэчы і надзвычайныя сітуацыі, аддаваць
перавагу эканоміі перад выдаткамі на раскошу і
дапамагаць іншым у меру сваіх магчымасцей. Калі вы
дапамагаеце іншым, дапамога прыйдзе да вас тым ці
іншым чынам, і вы нічога не будзеце мець і нічога не
.будзеце пазбаўлены

* * *

У радасці ўсіх сэрцаў я чую водгук Тваёй асалоды,
Госпадзе, і ў сяброўстве ўсіх верных я адчуваю Тваю
любоў. Я радуся, і маё сэрца радуецца поспеху і
дабрабыту маіх сяброў, гэтак жа, як я радуся ўласнаму
дабрабыту і спакою. Калі я натхняю мудрасць на іншых,
я памнажаю скарбы ўласнай мудрасці, і ў шчасці ўсіх я
.знаходжу сваю ўласную

* * *

Найвялікшы вораг шчасця — гэта пазычаць грошы
на раскошу. Людзі памылкова лічаць, што не могуць
быць шчаслівымі, калі не набудуць нешта канкрэтнае.
Але нават набыўшы гэтую рэч, яны не адчуюць
сапраўднага шчасця, нягледзячы на часовую радасць,
якую яна прыносіць. Які сэнс гнацца за міражом зямнога
шчасця, які абяцае толькі разбурыцца? Людзі павінны
жыць проста, не маючы патрэбы ў шматлікіх рэчах, якія
.патрабуюць пастаяннай увагі

* * *

Мой рай — ува мне. Калі я цешуся Божымі
дабраславеннямі, я дзякую Яму, і мая ўнутраная радасць
расце. Без гэтай унутранай задаволенасці нават зямныя
задавальненні і асалоды становяцца пеклам. Я зразумеў,
што без гэтай унутранай радасці цяжар абавязкаў,
.ускладзеных на мяне, пазбавіў бы мяне спакою і шчасця

* * *

Калі багацце спалучаецца з хваробамі і праблемамі,
наступствы будуць шматлікімі. Гігіена і ахова здароўя —
адны з моцных бакоў Захаду. Шкодныя насякомыя і
смяротныя мікробы эфектыўна кантралююцца ў развітых
краінах, у той час як у іншых яны багатыя. Але знішчэнне
гэтых шкоднікаў — не вяршыня дасягненняў, бо ў
развітых краінах існуюць іншыя віды бедстваў, такія як
цяжкааплачваемыя рахункі і задушлівыя фінансавыя

крызісы з-за сістэм растэрміноўкі — бедствы, якія
.парушаюць сон і падрываюць спакой

* * *

Мы з'яўляемся неад'емнай часткай той самай
свядомасці, з якой узнік гэты вялікі сусвет

* * *

Вы калі-небудзь бачылі статак авечак? Калі адна з іх
скача, астатняя частка статку пераймае ёй без ваганняў.
Большасць людзей такія. Хтосьці можа прыдумаць ідэю
або ўвесці новую тэндэнцыю, і іншыя адразу ж
падхопяць яе і скапіююць. Гэтая мадэль захоўваецца
пакаленнямі. У кожнага народа ёсць свае звычаі і
традыцыі, і мы не можам сцвярджаць, што ўсе яны
правільныя або абгрунтаваныя. Але хто ведае? Магчыма,
некаторыя з гэтых звычаяў і традыцый бессэнсоўныя і
.бессэнсоўныя

* * *

Калі бурная бура думак сціхае, мы ўваходзім у
царства спакою і дакранаемся да боскай прысутнасці

* * *

Падумайце пра Бога, ці пра прыгожы пейзаж, які
натхняе на спакой, ці пра радасны і цудоўны досвед.
Пазітыўная, спакойная разумовая дзейнасць бадзёрыць і
.асвяжае

* * *

Мы жывем у хаатычным і турбулентным свеце. Вы
можаце думаць, што грошы азначаюць шчасце, але калі
вы іх набываеце, вы ўсё роўна няшчасныя. Вы можаце
набыць багацце і страціць здароўе (барані Божа). Або ў
вас можа быць добрае здароўе і вы страціце грошы. Або
ў вас можа быць і багацце, і здароўе, але вы можаце
пакутаваць ад шматлікіх праблем з іншымі,
прапаноўваючы дабрыню, але сутыкаючыся ў адказ з
нянавісцю і крыўдай. Без Бога нішто ў гэтым жыцці не
.можа сапраўды задаволіць вас

* * *

Зямля становіцца катавальняй для тых, хто жыве ў
няведанні боскага плана. Але калі вы ўспрымаеце
жыццёвы вопыт як сваіх настаўнікаў і вучыцеся ў яго
сапраўднай прыродзе гэтага свету і прызначанай вам
ролі ў касмічнай драме, гэты вопыт становіцца
каштоўным асвятленнем на шляху да трывалага
.задавальнення і шчасця

* * *

Там, за непрыхаваным змрокам, бязгучнай цішынёй і
нястворанай ніштосцю, ляжыць вечная сутнасць, якая
з'яўляецца пачаткам існавання і крыніцай усіх сіл і істот,
.бачных і нябачных

* * *

Бог стварыў гэтую зямлю не толькі для таго, каб мы
елі, спалі і паміралі, але і для таго, каб мы маглі ведаць
Яго волю і разумець мэту нашага існавання. Некалькі
мудрых людзей зразумелі сэнс касмічнага плана, але
.большасць людзей сляпыя і не ведаюць пра гэтую мэту

* * *

Грошы ніколі не былі маёй мэтай у жыцці; маёй
мэтай было служыць сваім братам і сёстрам па
чалавецтве. Таму Бог адкрыў мне шмат магчымасцей,
.каб я мог забяспечваць сябе і выконваць сваю місію

* * *

Бог стварыў гэты Сусвет, каб ён дзейнічаў згодна з
фіксаваным і нязменным законам. Калі мы парушам які-
небудзь з гэтых універсальных законаў, мы караем сябе.
Той, хто скокне з даху высокага будынка, зламае сабе
косці. Таму мы не можам ігнараваць закон гравітацыі, не
.пацярпеўшы ад наступстваў

* * *

Калі мы ўважліва разгледзім сусветныя цывілізацыі і
даследуем схаваныя таямніцы старажытных
цывілізацый, перад намі паўстане вялікая карціна з

пераплеценымі лініямі, разнастайнымі раздзеламі і
дакладнымі дэталямі, і мы выяўляем, што чалавек па
.сваёй прыродзе адначасова індывідуальны і сацыяльны
* * *

Калі б Бог хацеў, каб мы жылі толькі ў матэрыяльнай
свядомасці, мы былі б цалкам задаволеныя
.матэрыяльнымі рэчамі і мірскімі звычаямі
* * *

Прамяні чысціні, спакою і шчасця па-за марамі
мігцяць і танчаць у нашых глыбінях
* * *

З кожным досведам, які з'яўляецца на небе нашага
жыцця падчас гэтага зямнога падарожжа, мы павінны
вучыцца пашыраць сваю свядомасць і лепш разумець
абставіны, якія нас акружаюць або праз якія мы
праходзім, і тады мы зможам жыць у лепшай гармоніі і
.больш спакойна мець справу з людзьмі і жыццём
* * *

Большасць людзей пераймаюць іншых. Чалавек
павінен быць арыгінальным і творчым, і валодаць усім,
.што робіць

На Усходзе асноўная ўвага надавалася развіццю
духоўнага шчасця, у той час як матэрыяльныя аспекты
жыцця часта грэбаваліся. На Захадзе ёсць некаторыя
матэрыяльныя выгоды, але вельмі мала псіхалагічнага
шчасця. Патрэбен баланс паміж імі, таму што
засяроджванне ўвагі толькі на адным аспекце жыцця
прыводзіць да дысбалансу і няздольнасці рацыянальна
.спраўляцца з жыццёвымі патрабаваннямі
* * *

Найвялікшае шчасце — пасля боскага шчасця — гэта
для чалавека жыць у міры са сваімі бліжэйшымі
.сваякамі, з якімі ён павінен жыць кожны дзень года
Людзі марнуюць шмат часу, спяшаючыся і
дзеінічаючы імпульсіўна, не дасягаючы вялікіх вынікаў.

Мала хто спыняецца, каб падумаць і паспрабаваць
.зраумець, што можа прапанаваць жыццё

* * *

Мы павінны працаваць над тым, каб пабудаваць
унутраныя будынкi мудрасці ў садах міру, якія квітнеюць
і ззяюць незлічонымі кветкамі цудоўных духоўных
цнотаў

* * *

Унутраная гармонія — багатая крыніца сілы і
генеруе аднаўляльную энергію

* * *

Гледзячы на жыццё, разумееш, што поспех — гэта
нялёгкая справа. Жыццё часта бывае суровым і
няўмольным, і мы павінны змагацца, каб зарабіць на
жыццё. Падумайце пра намаганні, неабходныя для
падтрымання здароўя вашага цела і захавання яго без
хвароб! Нават калі вы дасягнеце поспеху, гэты поспех
часовы. Цела — няхай ваша жыццё будзе доўгай
даўжынёй — у рэшце рэшт будзе пахавана.
Неабходнасць дыктуе барацьбу з шматлікімі сіламі, як
унутранымі, так і знешнімі, каб дасягнуць жаданага
поспеху. Гэтыя сілы нястомна працуюць, каб пазбавіць
.вас любых сапраўды значных дасягненняў

* * *

Старайцеся захоўваць спакой пры любых абставінах
і хай зерне вашага спакою квітнее радасцю і
.задаволенымі ўсмешкамі

* * *

Нават найвялікшыя святыя не дасягаюць поўнага
збаўлення, калі не падзяляюць свой поспех — свой
духоўны вопыт і вышэйшыя веды — з іншымі,
дапамагаючы ім дасягнуць духоўнага разумення. Вось
чаму тыя, хто дасягнуў такіх этапаў і такіх станаў,
імкнуцца падзяліцца разуменнем з тымі, хто ў ім мае
патрэбу. Калі вы жадаеце сапраўднага поспеху, вы не

толькі забяспечыце сваё ўласнае шчасце, але і шчасце
.іншых

* * *

Кожны, хто мае розум, можа зарабіць грошы, але
калі ў іх сэрцы ёсць любоў, яны ніколі не будуць
выкарыстоўваць гэтыя грошы ў карыслівых мэтах;
наадварот, яны падзяляцца імі з іншымі. Грошы — гэта
праклён і няшчасце ў руках эгаістаў і скупых, і
дабраславенне і дар у руках тых, хто мае добрае сэрца
.і шчодрую душу

* * *

Хтосьці можа вырашыць маўчаць на працягу доўгага
часу, адмаўляючыся размаўляць са сваёй сям'ёй. Хоць
гэты чалавек можа дасягнуць пэўнай ступені ўнутранага
спакою, яго паводзіны эгаістычныя і шкодзяць шчасцю
яго сям'і. Яго нельга лічыць сапраўды паспяховым, калі
яго блізкія таксама не атрымліваюць карысці ад яго
дасягненняў. Падобным чынам, дасягненне
матэрыяльнага поспеху — гэта не толькі наша права
атрымліваць асалоду ад дабрабыту; гэта таксама
прадугледжвае нашу маральную адказнасць перад
іншымі, каб дапамагчы ім палепшыць свае фінансавыя і
.жыццёвыя ўмовы

* * *

Я абаронены сценамі свайго чыстага сумлення. Я
спаліў цёмнае мінулае і хвалюся толькі пра сённяшні
.дзень

* * *

Сёння я разумею, што я адзіны са святлом
найвялікшага дабра і што я маяк для тых, хто змагаецца
.з хвалямі мора смутку

* * *

У людзей розныя погляды і тэорыі адносна поспеху ў
залежнасці ад іх жыццёвых амбіцый. Нярэдка можна
пачуць, як некаторыя людзі атаясамліваюць поспех з

крадзяжом, кажучы нешта накшталт: «Ён быў паспяховым злодзеям!» Гэта падкрэслівае, што поспех ва ўсіх яго формах і разнавіднасцях жаданы і імкнучыся .да яго. Аднак наш поспех не павінен шкодзіць іншым

Існуе яшчэ адзін крытэрыў поспеху: калі мы здольныя дасягнуць гарманічных і карысных вынікаў для сябе, мы павінны таксама ўключыць у свой поспех іншых .і падзяліцца з імі яго пладамі

Поспех азначае задаволенасць і задавальненне чалавека ад свайго асяроддзя. Сапраўдны поспех — гэта вынік дзеянняў, заснаваных на прынцыпах праведнасці, і ён ахоплівае шчасце і дабрабыт іншых як неад'емную частку ўласнага шчасця. Калі мы ўжывем гэты прынцып да нашага матэрыяльнага, інтэлектуальнага, маральнага і духоўнага жыцця, мы атрымаем поўнае і .ўсебаковае вызначэнне поспеху

* * *

Тут, у гэтым абмежаваным свеце, мы ўспрымаем даўжыню, шырыню і шчыльнасць, але ёсць іншы ўзровень, дзе вымярэнняў не існуе; усё яснае і празрыстае — усё ёсць свядомасць і ўспрыманне. Пачуццё смаку — гэта ўспрыманне, як і нюх. Нашы пачуцці, думкі і целы — гэта станы свядомасці. Гэтак жа, як мы можам бачыць, чуць, адчуваць пах, смак і дакранацца ў снах, так і на гэтым больш высокім узроўні мы адчуваем усе гэтыя адчуванні праз чыстую .свядомасць

* * *

Госпадзе, дай нам радасць, адчуваючы Тваю блізкасць, вызвалі нас ад путаў жаданняў і дай нам унутраную радасць, на якую не ўплываюць жыццёвыя .перажыванні і яго зменлівыя падзеі

* * *

Калі наш розум знаходзіцца ў гармоніі з вышэйшымі
ўспрыманнямі, у нас прачынаецца духоўная свядомасць,
.і мы адчуваем дзіўныя цуды боскай мудрасці і любові

* * *

Калі мы любім Бога цалкам і звяртаемся да Яго ўсімі
сваімі думкамі і сэрцамі, мы будзем адчуваць сябе блізка
да Яго і выявім, што Ён — найвялікшая прыстань бяспекі
.ў жыцці

* * *

У, здавалася б, пустым, велізарным прасторзе
космасу існуе касмічная сувязь і вечнае жыццё, якое
аб'ядноўвае нас з усімі жывымі і нежывымі рэчамі ў
Сусвеце — хваля найвышэйшага жыцця, якая працякае
праз усё існаванне. Вечнасць — наш сапраўдны дом і
пастаяннае месца жыхарства, а наша існаванне ў гэтых
целах часовае, як кароткі перадышка для каравана, які
.падарожнічае па пустыні

* * *

Калі мы ўзгадняем сябе з творчымі сіламі духу, мы
злучымся з універсальным і бясконцым розумам,
здольным кіраваць намі і вырашаць нашы праблемы.
Творчая сіла будзе бесперапынна цячы да нас з
найвялікшай крыніцы нашага быцця, дазваляючы нам
дасягнуць творчага поспеху ў любой сферы нашай
.дзеянасці

* * *

Каханне расце і квітнее ў атмасферы даверу,
талерантнасці і ўзаемнай павагі

* * *

Дабраславі нас, Госпадзе, святлом чыстых думак і
добрых звычак, каб, калі нас ахопіць цемра дрэнных
звычак і збоеных думак, яна адразу ж развеялася. І
дапамажы нам любіць Цябе такой глыбокай любоўю, каб
ні матэрыяльныя ілюзіі, ні свецкія спакусы не маглі
.апанаваць нас ці завалодаць нашымі розумаі і сэрцамі

* * *

Рэчы, якія лёгка атрымаць, рэдка бываюць каштоўнымі. Мы ведаем гэта, вывучаючы жыццё вялікіх мужчын і жанчын і тое, як яны дасягнулі вялікіх поспехаў, развіваючы свае таленты, выконваючы свае абавязкі, умацоўваючы свае маральныя каштоўнасці, глыбока вывучаючы і пазбягаючы эгаізму. Вынікі, якіх яны дасягнулі, і дасягненні, якіх яны дасягнулі, былі невымерна большымі, чым намаганні, якія яны прыклалі

* * *

Сапраўдная свабода заключаецца ў свабодзе выбару, якая кіруецца мудрасцю і падмацоўваецца разуменнем, правільнасцю і цвёрдай воляй

* * *

Калі вы абуджаеце сваю волю, рашучасць і свядомае распазнаванне, нябачныя сілы вызваляюцца з вышэйшай свядомасці — праз пранікліваць душы — каб дапамагчы вам і асвятліць шляхі, якія вядуць да псіхалагічнага камфорту і шчасця, з Божай дапамогай

* * *

Чалавек павінен адкрыць каналы душы ўласнымі намаганнямі. Ніхто добраахвотна не выбірае пакуты і няшчасце замест міру і шчасця. Невуцтва — гэта карань пакут і перашкода, якую трэба выдаліць і ліквідаваць.

Невуцтва — гэта шкоднае пустазелле, глыбока ўкаранёнае, якое расце ў садзе чалавецтва, выцясняючы добрыя і карысныя расліны. Невуцтва трэба пераадольваць непакіснай воляй і рашучасцю. Глеба розуму павінна быць узарана з дакладнай разумовай засяроджанасцю [на пазітыве], а добрае насенне паліта вадой веры. Калі заззяюць жыццёва важныя і цёплыя прамяні любові, насенне дабрыні вырасце і пераможа пустазелле і траву-паразіт, бо цемра не можа існаваць у прысутнасці святла

* * *

Задавальненні ад матэрыяльных рэчаў цьмянеюць і
знікаюць, але боская радасць ніколі не згасе. Гэта
.боскае шчасце бясконцае і неапісальнае

* * *

Мы ніколі не павінны выкарыстоўваць памылковыя
метады для дасягнення шчасця, а таксама не павінны
адмаўляцца ад спакою і духоўнага багацця, якія мы
маем у сабе, у пагоні за ілюзорным камфортам і
бліскучым жыццём, якое можа быць пастаўлена перад
намі пякельнымі дзеяннямі і паводзінамі з разбуральнымі
.наступствамі

* * *

Спакой — найлепшая камера для захавання боскай
прысутнасці. Праз аб'екты чыстага і дакладна
сфакусаванага спакою благаслаўлены вобраз з'явіцца з
.ідэальнай яснасцю

* * *

Насамрэч, уся мудрасць знаходзіцца ўнутры вас
саміх, і ўсё, што вам трэба, гэта свядома ўсвядоміць яе

* * *

Задавальненне заключаецца ў самаўдасканаленні,
каб іншыя шукалі цябе, а не ты іх. Каханне і сяброўства
павінны давацца без чаканняў ці патрабаванняў узамен,
бо чаканне спараджае крыўду і горыч. Нават імкнучыся
да самаўдасканалення, чалавек павінен стаяць адзін, у
бяспецы і спакоі ў крэпасці сваіх цнотаў і ўласнай
.годнасці

* * *

Няхай вадаспады радасці і аптымізму заўсёды
цякуць з майго сэрца, і няхай іх асвятляюць пыскі
кранаюць усіх, каго я сустракаю

* * *

Духоўная радасць нараджае ў душы жаданне
дапамагаць іншым ва ўсім і развівае здольнасць цаніць
вытанчаныя маральныя задавальненні, якія вядуць да

шчасця, тым самым памяншаючы схільнасць да грубых
.задавальненняў

* * *

Якой бы малой ні была ваша роля, яна застаецца
гэтак жа важнай, як і найвялікшыя ролі, з пункту
гледжання ўкладу ў поспех касмічнай п'есы, якую душы
.выконваюць на сцэне жыцця

* * *

Універсальная свядомасць — гэта абсалютная,
бясконца свядомасць, якая пастаянна абнаўляе сябе і
невывучальная ў сваёй творчасці, і праз вас яна спрабуе
.выказаць свой унікальны аспект

* * *

Калі ты хоць раз адчуеш смак боскай любові, ты
ніколі ад яе не адмовішся, бо няма нічога падобнага да
.яе ва ўсім Сусвеце

* * *

Тыя, хто ведае Бога, дасягнулі вельмі высокіх
духоўных узроўняў, настолькі, што яны не
задавальваюцца простымі духоўнымі парадамі
грэшнікам, але могуць — з ласкай і дапамогай Божай —
надаць ім духоўную сілу, якая вызваляе іх ад
.наступстваў іх грахоўных учынкаў

* * *

Усе добрыя і злыя ўчынкі знаходзяцца ў клетках
мозгу і праяўляюцца як дабрадзейныя або злыя звычкі ці
схільнасці ў думках. Чалавек, які пакутуе ад шкодных
звычак з-за таго, што клеткі яго мозгу зараджаны сілай
гэтых звычак, можа вызваліцца праз сілу волі,
медытацыю, шчырую малітву і пастаяннае пазітыўнае
сцвярджанне, пакуль усе яго непажаданыя звычкі не
ператворацца ў дабрадзейныя звычкі міру і спакою. Гэта
адбываецца, калі правільна накіраваная жыццёвая сіла
працуе над тым, каб змяніць анамальную прыроду

клетак мозгу, каб гэтыя клеткі напаўняліся ўсім добрым,
.дабрадзейным і прыгожым

* * *

Разуменне — гэта ўнутранае вока, бачанне душы і
тэлескоп сэрца. Гэта баланс паміж спакоем розуму і
.чысцінёй сумлення

* * *

Кожны дзень мы бачым розныя сцэны, і кожны дзень
прыносіць новы ўрок, які трэба засвоіць. Чакаецца, што
чалавек засвоіць урок, засяродзіўшыся на канчатковай
мэце свайго існавання: распазнаць крыніцу свайго
.быцця і аснову свайго жыцця

Давайце пастараемся забыць пра мінулыя пакуты і
пастановім не зацыклівацца на іх. З непахіснай
рашучасцю і актыўнай воляй давайце абнавім сваё
жыццё, узмацнім свае поспехі і будзем выходзіць у сабе
.добрыя звычкі і высакародныя якасці

Бог — мая сіла, і я не веру ні ў якую іншую сілу
Змагайцеся ў жыццёвых бітвах і ідзіце да канца,
ніколі не здаючыся. Ніколі не кажыце: «Я не магу знайсці
шлях, таму перастану спрабаваць». Прасіце парады, калі
вы зрабілі памылкі, але ніколі не спыняйце спробы.

Многія прымаюць паразу, сутыкаючыся з перашкодамі.

Тыя, хто церпіць няўдачу, павінны мець зносіны з
паспяховымі людзьмі, а не з няўдачнікамі. Будзьце
поўныя рашучасці дасягнуць поспеху; няхай гэта будзе
.вашай жыццёвай філасофіяй

Кожны дзень мы павінны ўмацоўваць сваю фізічную
сілу, павялічваць сваю разумовую сілу і пазнаваць сваё
сапраўднае "я" праз медытацыю, здаровае мысленне і
пазітыўную, прадуктыўную працу, якая прыносіць
.карысць целу, розуму і духу разам

Калі вы хочаце выпрацаваць добрую звычку або
пазбавіцца ад дрэннай, засяродзьцеся на клетках мозгу,
дзе знаходзяцца механізмы розных звычак. Каб

выпрацаваць добрую звычку, спачатку сядзьце ціха і
.памедытуйце, шукаючы боскага кіраўніцтва
Сканцэнтруйце сваю ўвагу на цэнтры сілы волі ў лбе,
паміж бровамі, і цвёрда замацуйце звычку, якую вы
хоцаце прышчапіць сабе. Калі вы хоцаце пазбавіцца ад
шкодных звычак, таксама сканцэнтруйце сваю ўвагу на
цэнтры сілы волі і цвёрда замацуйце, што ўсе
.паглыбленні, дзе гэтыя звычкі ўкараніліся, сціраюцца
З дапамогай канцэнтрацыі і сілы волі вы можаце
сцерці нават глыбокія барозны ад старых укаранёных
звычак

Паўтарайце сабе зноў і зноў, што ў вас ёсць сіла
волі, каб выкараніць шкодныя звычкі са свайго мозгу.
Лепшы час для гэтай афірмацыі — ранняя раніца, калі
ваша сіла волі і канцэнтрацыя знаходзяцца на піку.
Працягвайце паўтараць сабе, што вы вольныя ад усіх
дыктатаў, і аднойчы вы выявіце — з Божай дапамогай —
што сапраўды вызваліліся ад звычкі, ад якой хоцаце
.пазбавіцца

Чаго б вы ні баяліся, выкіньце гэта са сваіх думак і
пакіньце гэта Богу. Умацуйце сваю веру ў Бога і верце,
што Ён можа вам дапамагчы, і ведайце, што многія
.пакуты вынікаюць з трывогі і хвалявання
Чаму вы павінны пакутаваць зараз, калі тое, чаго вы
баіцеся, яшчэ не адбылося? Паколькі большасць нашых
праблем выклікана страхам, калі мы прыбярэм страх са
свайго жыцця, мы адчуем сябе свабоднымі, і
.выздараўленне наступіць імгненна

Кожную ноч, перад тым, як легчы спаць,
сцвярджайце сабе, што Бог з вамі, абараняе вас і назірае
за вамі. Уявіце сабе Яго ахоўнае святло, якое акружае
.вас з усіх бакоў, і вы адчуеце Яго цудоўную абарону

У гэтай касмічнай п'есе людзі ўсіх рас разыгрываюць
.драму жыцця на сцэне часу

Мы павінны разумець сэнс жыцця, не
зацыкліваючыся на сваіх часовых ролях і не
засяроджваючыся на іх. Наша разуменне жыцця часта
скажонае і памылковае, таму што мы глядзім на яго
вачыма эгаізму і абмежаванай перспектывы; калі б мы
глядзелі вачыма духу, мы б убачылі рэчы зусім з іншага
.пункту гледжання

Калі мы адкрываем вока мудрасці, мы бачым
усеабдымнае святло Бога, і ў гэтым святле мы
ўспрымаем сваю духоўную прыроду, якая з'яўляецца
адлюстраваннем прыроды ўніверсальнай свядомасці,
.што пранізвае ўсе часціцы і часткі Сусвету
Духоўныя ісціны акружаюць нас, стукаючы ў дзверы
нашых заплюшчаных вачэй, заклікаючы бачыць святло
замест цемры, дзейнічаць з мудрасцю, а не з невуцтвам,
напаўняць нашы сэрцы любоўю, а не нянавісцю, і
супрацоўнічаць у стварэнні міру і прынясенні багацця і
бяспекі ў наш свет. Калі мы зробім гэта, невуцтва знікне,
знікнуць свецкія адрозненні, мы ўбачым адзінства ў
.разнастайнасці і будзем больш у гармоніі з боскай воляй
Нашы адносіны з Богам не халодныя ці без любові,
як паміж працадаўцам і супрацоўнікам. Мы — Яго дзеці, і
Ён пастаянна клапаціцца пра нас; Ён заўсёды слухае
нас. Мы — неад'емная частка Яго быцця, і нашы
адносіны з Ім жывыя і яркія. Ён даў нам невычэрпнае
багацце любові, разумення, праніклівасці, добрай волі і
духоўнай сілы, але большасць з нас змарнавала гэтае
.багацце ні на што
Бог хоча, каб мы жылі ў бяспецы, міры і сяброўскім
супрацоўніцтве, як належыць членам высакароднай і
любячай сям'і, але прагнасць і эгаістычныя разлікі
прараслі і ўкараніліся ў душах людзей і выклікалі падзел
.у сям'і

Бог хоча, каб мы былі гаспадарамі, але мы самі
вырашылі быць рабамі. Чалавецтва далёка адышло ад
свайго нябеснага дому і страціла ўнутраны рай
адчування блізкасці да Бога і блізкасці да нас, і яно не
зможа вярнуць гэты рай без асабістых намаганняў. Бог
стварыў нас па Свайму вобразу, але гэтая праўда
.выслізнула з нашых розумаў

Мы паддаліся ілюзіі, што наш лёс — гэта цяжкасці, а
наш лёс — знішчэнне, і мы павінны разарваць заслону
ілюзіі кінжалам мудрасці, каб убачыць светлую праўду
.за заслонай

Бог адорваў мяне шчасцем на працягу ўсіх гэтых
доўгіх гадоў майго жыцця. Незалежна ад таго, бачаць
людзі ўсмішку задавальнення на маім твары ці не,
боская радасць заўсёды са мной і ніколі не пакідае мяне.
Вялікая рака асалоды няспынна цячэ пад пяском маёй
свядомасці і вырываецца, як благаслаўлёныя крыніцы,
.што паліваюць сады майго жыцця

Ні раптоўныя жыццёвыя ўзрушэнні не парушаюць
майго спакою, ні прывід смерці не можа адабраць
.духоўнага шчасця, якое я адчуваю

Было цяжка зрабіць гэты стан пастаянным і
нязменным, але плады духу, якімі я цяпер карыстаюся і
дзялюся з іншымі, вартыя ўсіх намаганняў, якія я ўклаў у
.гэта

Я думаю і дзейнічаю, кіруючыся боскім духам. Грошы
ніколі не былі маёй мэтай у жыцці, а хутчэй служэнне
маім братам і сёстрам па чалавецтве. Таму Бог адчыніў
мне шмат дзвярэй добра, каб я мог падтрымліваць сябе і
выконваць сваю місію. І кожны раз, калі мне патрэбна
.дапамога, Бог неадкладна яе дае

Маё адзінае жаданне — служыць табе, і таму я тут
Божая сіла дзейнічае і ў вашым жыцці. Вы адчуеце
гэтую праўду на сабе, калі ваша вера ўмацуецца і вы

зразумееце, што сапраўднае багацце паходзіць не ад
.матэрыяльнага поспеху, а ад Усявышняга
Кожная хвіліна, праведзеная з Богам, будзе вам на
карысць, і ўсё, што вы зробіце з любові і каб дагадзіць
.Богу, будзе запісана для вас у вечных летапісах
Адыдзіце ў адзіноту сваіх глыбокіх думак і
атрымлівайце асалоду ад спакою, які выцякае з фантана
цішыні

Калі мы сеем добрыя ўчынкі, мы пажынаем радасць і
дабраславенне, а калі мы сеем дрэнныя ўчынкі, мы
.пажынаем розныя тыпы і ступені крызісаў і праблем
Кожны добры ўчынак падобны да кіркі, якой мы
капаем у глебе святomasці, каб адкрыць крыніцу
боскай радасці

Навучыцеся агунацца ў мора самааналізу і
даследаванняў, няхай гэта будзе звязана з добрымі
кнігамі, верай, праблемамі, філасофіяй ці ўнутранай
радасцю, усведамляючы, што звычайная [сузіральная]
.адзінота — гэта цана сапраўднага шчасця
Нягледзячы на тое, што жыццё здаецца
непрадказальным, капрызным і таямнічым, поўным
сумневаў і ўсялякіх праблем і ўзрушэнняў, мы застаемся
пад пастаяннай абаронай Бога. Мы не павінны
перабольшваць ці губляць самавалоданне перад
абліччам падзей, бо калі мы дазваляем паніцы апанаваць
намі, мы даем уладу злу і паглыбляем яго карані, якія
.растуць і квітнеюць на глебе страху і трывогі
Кожны вечар пытайцеся ў сябе: колькі часу вы
правялі з Богам, колькі вы разважалі, колькі вы
дасягнулі, колькі вы зрабілі для іншых і наколькі вы
?кантралявалі свае жаданні

Нам не варта спадзявацца знайсці трывалае шчасце
і спакой у жыццёвых выпрабаваннях; хутчэй, мы павінны
шукаць і адкрываць іх у сабе. Тады, якія б перажыванні
мы ні перажывалі, мы будзем спраўляцца з імі гэтак жа,

як мы глядзім чужыя перажыванні ў фільме, няхай гэта
.будзе прыемна ці балюча

Чалавек можа ператварыць усе свае перажыванні ў
балючыя, няшчасныя выпрабаванні, калі дазволіць гэта
свайму розуму. Ён можа мець добрае здароўе, але не
ўмець ацаніць яго каштоўнасць. Але калі ён захварэе, ён
упакорыцца і ацэніць дабраславенне дабрабыту. Мы
павінны прызнаваць Божую ласку і дзякаваць Яму за
дабраславенні, якія Ён нам дае, не чакаючы
неспрыяльных абставін, каб зрабіць нас удзячнымі і
.прызнаць Яго ласку

Жыццё павінна быць спалучэннем роздуму і
дзеяння. Калі чалавек губляе псіхалагічную раўнавагу,
ён становіцца ўразлівым перад націскам клопатаў, хмар
смутку і пакут болю. А калі ён спрабуе парушыць законы
здароўя, дабрабыту і мудрасці, ён непазбежна будзе
.пакутаваць ад хваробы, беднасці і невуцтва
Мы павінны захоўваць чыстыя намеры, чыстыя
матывы і дзейнічаць так, каб гэта прыносіла нам
душэўны спакой, і не дазваляць жыццёвым абставінам
.парушаць наш спакой і разбураць наша шчасце

Сумныя сэрцы і разбітыя думкі вабяць мяне,
незалежна ад таго, як далёка яны знаходзяцца
Пашырыце межы вашага зіхатлівага царства любові,
паступова ўключыўшы ў яго сваю сям'ю, сваіх суседзяў,
сваю супольнасць, сваю краіну і ўсе свядомыя краіны і
.стварэнні

Мы таксама павінны ўмацаваць свой інтэлект і
адкінуць цяжар інтэлектуальнай і маральнай слабасці,
атрыманай у спадчыну з гадоў і пакаленняў. Гэтыя
прымешкі павінны быць спалены ў агні абноўленай
рашучасці і прадуктыўных дзеянняў. З дапамогай такога

канструктыўнага падыходу сапраўды адданы чалавек
.можа дасягнуць гарызонтаў вызвалення і свабоды
Актыўуйце бясконцую сілу ўнутры сябе, каб вы маглі
сыграць сваю прэстыжную ролю на жыццёвай сцэне
Як толькі чалавек пачынае пакланяцца маёмасці,
грошам, славе ці чаму-небудзь яшчэ, акрамя Бога,
няшчасце становіцца яго доляй. Тыя, хто засяроджвае
ўсю сваю ўвагу на гэтых рэчах, на самой справе
пакланяюцца ім, і таму яны не набліжаюцца да Бога, а
хутчэй аддаляюцца ад Яго. Але тыя, хто разважае пра
Бога, медытуе пра Яго і мае зносіны з Ім у сваіх сэрцах,
набліжаюцца да Яго і адчуваюць унутраную радасць у
.сваёй ціхай еднасці з Ім
Толькі Бог здольны ажыццявіць чалавечыя мары і
надзеі на трывалае шчасце. Таму нішто не павінна
.займаць месца Бога ў сэрцы
Існуюць святыя сімвалы, якія могуць дапамагчы
шукальніку ўспомніць Бога і наблізіцца да Яго. Аднак,
калі чалавек пачне пакланяцца гэтым сімвалам, іх шкода
перавысіць карысць. Пакланенне павінна быць
накіравана толькі да Бога, бо нішто іншае не
.заслугоўвае пакланення
Якой бы ні была прырода рытуальнага пакланення,
яно прымальнае для Бога, пакуль вернік выконвае яго з
духоўным усведамленнем і імкненнем да Яго. Аднак
многія людзі не разумеюць сутнасці пакланення, і іх
думкі і сэрцы адцягваюцца ад Бога да рытуалаў, таму
яны не атрымліваюць вялікай карысці ад свайго
.пакланення
Сапраўдныя вернікі не дазваляюць сваёй свядомасці
абмяжоўвацца якім-небудзь вобразам ці формай, але
яны з найглыбейшай любоўю і поўнай увагай
засяроджваюцца на боскім духу, які стаіць за ўсімі
.вобразамі і формамі

Бог абсалютны і бясконцы, і ніякі вобраз ці статуя не
могуць Яго ўтрымліваць

Можна сказаць, што Бог праяўляе сябе ў кожным,
хто шчыра любіць Яго і знаходзіцца ў гармоніі з Ём, таму
што Ён прысутнічае ўсюды і таму прысутнічае ў кожным.

Аднак не кожны мае здольнасць праяўляць боскую
прысутнасць. Сонца аднолькава свеціць як на вугаль,
так і на алмаз, але алмаз прымае і адлюстроўвае
.сонечнае святло, у той час як вугаль не можа

Падобным чынам, усе людзі пагружаныя ў Божае
святло, але толькі некаторыя здольныя прыняць гэтае
святло і адлюстраваць яго ў сваіх думках і дзеяннях. Для
гэтага яны павінны ачысціць сябе праз медытацыю і
.выкананне боскіх вучэнняў і заповедзяў

Калі мы вымаўляем імя Бога, мы павінны глыбока і
шчыра ўсведамляць, што мы кажам. Калі б вы маглі
зазірнуць у думкі людзей падчас малітвы, вы б выявілі,
што большасць думае пра ўсё, акрамя Бога, нават калі
яны вымаўляюць Яго імя! Такая малітва бесплённая і
.нікчэмная

Калі мы молімся, нам варта імкнуцца засяродзіць усе
свае думкі на Богу, а не проста паўтараць Яго
благаслаўлёнае імя, дазваляючы сваім думкам блукаць.

Адна з маіх цётак чытала свае малітвы на малітоўных
пацерках, якія рэдка выпадалі з яе рук. Але аднойчы яна
прызналася мне, што, нягледзячы на тое, што яна
практыкавала гэтую малітоўную звычку на працягу
сарака гадоў, Бог не адказаў на яе малітвы. Нядзіўна! Яе
.«малітвы» былі не больш чым нервовай звычай

Калі мы молімся, мы павінны думаць толькі пра Бога.

Мы павінны імкнуцца быць шчырымі ў сваім пакланенні і
адданымі ў сваіх малітвах. Выкарыстанне малітоўных
пацерак і пастаяннае закліканне імя Бога цалкам
прымальныя, калі практыка ідзе ад сэрца і
падмацоўваецца шчырасцю і сканцэнтраваным розумам.

Аднак з часам гэтая практыка можа стаць
.аўтаматычнай

Мы павінны шаптаць імя Бога ў сваіх сэрцах з тугой і
боскай любоўю; гэта сапраўднае пакланенне, якое
кранае сэрца Бога. Вымаўляць імя Бога з халоднасцю і
блукаючым розумам — гэта блюзнерства і непавага. Калі
чалавек моліцца, яго сэрца і розум павінны быць
.напоўненыя любоўю да Бога
О Госпадзе, Ты — боская Палярная Зорка, якая кіруе
мае блукаючыя думкі ў бурлівым моры выпрабаванняў і
.нягод

Практыкаванне канцэнтрацыі розуму праз
вышэйшыя ёгічныя практыкаванні дапамагае наблізіцца
да Бога, найвышэйшай крыніцы славы і велічы, гэтак жа,
.як гэта дапамагае думаць пра Бога і мець зносіны з Ім
Важна прысвячаць адзін дзень на тыдзень духоўным
рэкалекцыям (калі гэта магчыма) для разважанняў пра
Бога і для таго, каб адчуць спакой, мір і ўнутраны
спакой. Час, праведзены такім чынам, стане
заспакаяльным бальзамам ад праблем і трывог, з якімі
.вы сутыкнецеся на працягу астатняй часткі тыдня
Кожнаму трэба праводзіць адзін дзень на тыдзень у
адзіноце або «духоўным рэкалекцыі», каб загаіць свае
эмацыйныя раны і боль. Калі гэты дзень стане днём
спакою, радасці і задавальнення, вы будзеце з
.нецяргпеннем чакаць яго тыдзень за тыднем
Адзінота — гэта цана велічы. Вы будзеце здзіўлены
цудоўнымі вынікамі, якія будуць дасягнуты для вашага
розуму, цела і душы праз гэты духоўны рэтрыт і сувязь з
вашым духам і з Богам. Калі вы імкнецеся да
сапраўднага шчасця, вы павінны акунуцца ў акіян
боскага спакою ранняй раніцай пасля абуджэння, а
.таксама перад сном увечары
Індыйскія мудрацы раяць не толькі адзін дзень
адасобленасці, але і падкрэсліваюць неабходнасць ціхай

медытацыі на працягу чатырох пэўных гадзін кожны дзень. На світанні, перад тым, як устаць і сустрэцца з кім-небудзь, варта атрымліваць асалоду ад спакою і пачуцця міру. У поўдзень варта супакоіць розум перад абедам і зноў атрымаць асалоду ад перыяду спакою перад вячэрай. Нарэшце, перад тым, як легчы спаць .увечары, варта зноў увайсці ў стан спакою
Тыя, хто старанна захоўвае цішыню падчас адзіноты

і на працягу гэтых чатырох штодзённых перыядаў, абавязкова адчуюць гармонію з Богам. Тыя, хто не можа захоўваць усе гэтыя перыяды, павінны прысвяціць гэтаму хаця б ранішнія і вячэрнія гадзіны. Робячы гэта, іх жыццё зменіцца да лепшага, і яны адчуюць сапраўднае .шчасце; вопыт — найлепшы доказ

Калі вы будзеце працягваць выпісваць і падпісваць чэкі, не ўносячы дастаткова сродкаў на свой банкаўскі рахунак, вашы грошы скончацца. Тое ж самае тычыцца і вашага жыцця. Без рэгулярных унёскаў спакою на ваш рахунак жыцця ваша энергія вычарпаецца, ваш спакой знікне, а ваша шчасце выпарыцца. Карацей кажучы, вы ў рэшце рэшт пацерпіце ад эмацыйнага, псіхічнага, фізічнага і духоўнага банкруцтва. Але глыбокае штодзённае разважанне пра Бога папоўніць ваш .эмацыйны рахунак

Набожны шукальнік штодня медытуе, размаўляючы з Богам з усёй любоўю і тугой свайго сэрца, молячы Яго адкрыцца. Калі вы любіце Бога і прагнеце адчуць Яго прысутнасць, вы павінны пагрузіць свой розум і цела ў Яго спакой, і жыццё ўсміхнецца вам, а вашы справы .палепшацца ў многіх адносінах

Спакойны чалавек рэдка памыляецца і дамагаецца поспеху там, дзе тысячы іншых церпяць няўдачу
Тыя, хто не думае пра Бога і не клапаціцца пра Яго, упадаюць у дэпрэсію і няшчасце. Яны становяцца .раздражняльнымі і ператвараюцца ў хадзячыя машыны

Сонца мудрасці і спакою ўзыхдзе на небе спакою і
будзе ахінаць вашу істоту сваімі гаючымі праменьнямі,
пакуль вы будзеце прыкладаць духоўныя намаганні і
.аддаваць Богу першае месца ў сваім сэрцы
Адзін месяц свеціць ярчэй за ўсе зоркі разам узятыя.

Сонца, якое здаецца маленькім, рассеівае цемру з
прасторы, у мільёны разоў большай за яго самога.
Падобным чынам, добры чалавек, проста існаваючы ў
свеце, выпраменьвае вібрацыі, якія супрацьдзейнічаюць
і нейтралізуюць вялікую колькасць вібрацый, якія
.выпраменьваюць злыя людзі

Дзень роздуму павінен быць таксама днём
псіхічнага і фізічнага адпачынку і культывавання
ўнутранага спакою. Любая дзейнасць, якая прыносіць
мудрасць і спакой, з'яўляецца благаслаўлёнай
.дзейнасцю ў гэты дзень

Што да павагі да бацькоў, то святыя кнігі
рэкамендуюць добра ставіцца да іх: «Шануй бацьку
.«твайго і маці твайго» і «Будзь добры да бацькоў
Бацькоў трэба шанаваць як прадстаўнікоў Бога, які
даў ім дар стварэння чалавецтва. Маці — увасабленне
чыстай любові Бога, бо любячая маці даруе там, дзе
ніхто іншы не даруе. Бацька — праява мудрасці Бога і
.абаронца Яго дзяцей

Нельга любіць бацьку і маці асобна ад Бога, але як
выраз Яго ахоўнай і мудрай любові Найвышэйшы боскі
дух становіцца і бацькам, і маці, каб дапамагчы дзіцяці;
.таму яго трэба шанаваць у бацьках

Святое Пісанне таксама раіць нам не забіваць дзеля
забойства, бо тады чалавек становіцца забойцам.
Чалавек не павінен пазбаўляць жыцця іншага чалавека ў
момант моцных эмоцый. Аднак, калі блізкія знаходзяцца
пад пагрозай, трэба змагацца, каб абараніць тых, каго
Бог даверыў яму, бо гэта святы абавязак абараняць сваю
.сям'ю і краіну

Што да забароны на пералюб, ідэальнай мэтай
сэксуальнага саюза павінна быць нараджэнне дзяцей,
створаных па вобразу Божаму, і выраз чыстага кахання,
якое адчуваюць муж і жонка, што бачаць Бога адзін у
адным. Тыя, хто жыве выключна на фізічным узроўні, не
зважаючы на сапраўднае каханне ці вышэйшую мэту,
для якой было створана сэксуальнае жаданне,
здзяйсняюць пералюб згодна з гэтай заповеддзю. У
гэтым выпадку яны нічым не адрозніваюцца ад жывёл,
якія задавальняюць свае сэксуальныя патрэбы, а потым
.ідуць сваім шляхам

Бог стварыў гэты творчы імпульс у мужчынах і
жанчынах, каб нараджаць дзяцей і выказваць
сапраўднае ўзаемнае каханне ў шлюбным жыцці, і яго
нельга злоўжываць іншым чынам, а хутчэй ператвараць
.у святую дзейнасць і веды

Калі вы зможаце кантраляваць і размеркаваць
сэксуальную сілу ў сваёй істоце, вы зможаце развіць
выдатныя разумовыя здольнасці да пісьма, малявання
або раскрыцця схаваных талентаў у незлічоных іншых
.спосабах

І калі вы нарэшце зможаце кантраляваць і духоўна
трансфармаваць творчую дзейнасць, вы адчуеце вялікі
спакой, вялікую любоў і ўсё большую духоўную радасць
Святыя і духоўныя лідэры, якія духоўна змянілі сваю
сэксуальную актыўнасць, — гэта волаты, здольныя
здзяйсняць дзіўныя і ашаламляльныя падзвігі ў свеце і ў
.эзатэрычным пошуку ісціны

Такім чынам, найвышэйшае прымяненне
сэксуальнага цягі — гэта павышэнне яго сілы, гэта
значыць накіраванне яго энергіі на вышэйшую мэту, каб
праявіць мудрасць, высокія ідэалы і духоўныя
прынцыпы. Нельга атрымліваць задавальненне ад
сэксуальных думак або жадаць забароненага. Калі
дасягнуты такі самакантроль, чалавек будзе мець

цвярозае ўяўленне пра сэксуальны акт і яго вышэйшую
.мэту

Быць рабом сэксуальных спраў азначае страціць
здароўе, самакантроль і інтэлектуальны спакой, а
значыць, усе элементы шчасця, якія патрэбныя
.чалавеку

Святыя кнігі таксама заклікаюць нас не красці. Калі

б група з тысячы чалавек крада адзін у аднаго, у
кожнага было б 999 ворагаў. Таму нельга парушаць
правы іншых, а таксама захопліваць іх зямлю, мір,
каханне, годнасць або якія-небудзь іх матэрыяльныя ці
духоўныя рэчы. Калі вы не адчуваеце жадання ўзяць
тое, што не ваша, тое, што вам трэба або чаго вы
жадаеце, прыйдзе да вас. Крадзеж спачатку ўзнікае ў
розуме, калі чалавек пачынае зайздросціць іншым.

Насенне зласлівых жаданняў павінна быць выкарчавана
з розуму. Духоўны альтруізм — гэта шлях. Тады чалавек

натуральным чынам прыцягне багацце, і
дабраславенне пацячэ да яго з крыніц, якія ён ведае, і
крыніц, якія ён не ведае. Гэта бездакорны боскі закон.

Што тычыцца злодзеяў і эгаістаў, яны праводзяць сваё
жыццё, гонючыся за матэрыяльнымі дабротамі, заўсёды
гледзячы на тое, што маюць іншыя, нават калі іх
.уласныя скарбы перапоўнены золатам

Пакуль свет не адмовіцца ад матэрыяльнага эгаізму,

ён не зможа спазнаць шчасця

Шчасце прыходзіць толькі праз духоўнае
супрацоўніцтва. Яно прыходзіць, калі чалавек адчувае
патрэбы іншых як свае ўласныя і працуе для іншых, як
.той працуе для сябе

Яшчэ адна важная заповедзь — пазбягаць ілжывых

сведчанняў. Нанясенне шкоды каму-небудзь шляхам
скажэння праўды — яшчэ адзін спосаб падарваць
грамадскую згоду. Калі чалавек хоча, каб да яго
ставіліся добра, ён павінен адпаведна ставіцца да

іншых. Заўсёды трэба казаць праўду, але трэба
адрозніваць канстатацыю праўды ад простага
канстатацыі фактаў. Называць кагосьці кульгавым або
сляпым балюча і шкодна; трэба памятаць пра пачуцці
іншых і пазбягаць збянтэжыць іх. Падобным чынам,
раскрыццё праўды, якая здрадзіла б кагосьці без
высакароднай мэты, таксама няправільна. З іншага боку,
нельга хлусіць, каб пазбегнуць праўды; хутчэй, у пэўных
сітуацыях можна маўчаць, каб пазбегнуць
.збянтэжанасці або шкоды іншым

Трэба сцерагчыся зайздрасці, разбуральнай
хваробы, якая раз'ядае спакой душы. Чым больш чалавек
прагне таго, што належыць іншым, тым большым
становіцца яго няшчасце і пакуты. Зайздроснік жыве
неспакойным жыццём, ніколі не ведаючы смаку спакою.
Значна лепш для яго паважаць сябе, спадзявацца на
.сябе і шукаць унутранага духоўнага багацця
Годнасць і ўнутраная каштоўнасць чалавека значна
большыя за ўсё, чаго ён можа жадаць ці прагнуць
валодаць. Бог праяўляецца ў кожным чалавеку такім
чынам, якім ён не праяўляецца ні ў адной іншай істоце.
Іх твар не падобны ні на чый іншы, і іх душа не падобная
ні на чую іншую, бо ўнутры іх ляжыць найвялікшы скарб
.усяго стварэння, і гэты найвялікшы скарб — Бог
Мы хочам, каб наша жыццё ззяла і квітнела добрымі
справамі, было напоўнена радасцю і шчасцем і жыло
.вечна ў памяці тых, хто нас шануе

Калі чалавек мае правільную веру і дзейнічае
адпаведна, ён шчаслівейшы за тых, каму не хапае веры і
.хто не выконвае сваіх абавязкаў у жыццёвай бітве
Здаровая вера і праведныя дзеянні (падмацаваныя
высакароднымі матывамі і добрымі намерамі) заўсёды
прысутнічаюць там, дзе ёсць шчасце, і губляюцца там,
дзе шчасця няма. З гэтага можна зрабіць выснову, што

яны з'яўляюцца двума неабходнымі ўмовамі шчасця, якіх
немагчыма дасягнуць без іх. Тым, хто жадае шчасця,
трэба валодаць толькі гэтымі двума фундаментальнымі
элементамі, якія з'яўляюцца яго краевугольнымі
.каменямі і слупамі

Людзі не могуць кантраляваць, змяняць або сціраць
бясконцыя кампаненты Сусвету па сваім жаданні. Гэтыя
кампаненты складана пераплецены з тканінай
чалавечага жыцця, і людзі не могуць функцыянаваць
асобна ад іх. Аднак людзі могуць кантраляваць свой
розум, каб адаптавацца да гэтых кампанентаў і
.пазбегнуць шкоды ад іх

Нашы продкі былі шчаслівейшымі за нас не таму,
што валодалі большай колькасцю зямных рэчаў і
задавальненняў, чым мы цяпер, ці таму, што менш
сутыкаліся з жыццёвымі праблемамі, а таму, што
валодалі псіхалагічнай раўнавагай, якая давала ім
камфорт, спакой, задавальненне і, карацей кажучы,
.шчасце

Яны не залежалі ад знешніх абставін для свайго
шчасця і не паддаваліся знешнім умовам, якія маглі б
пазбавіць іх яго. Іх пачуцці камфорту, спакою, шчасця і
задавальнення былі натуральнымі, нармальнымі,
здоровымі і трывалымі. Мы таксама павінны развіваць
гэтыя пачуцці, калі хочам мець шчасце. А хто з нас
?гэтага не хоча

Лёс — гэта вынік мінулай свабоды волі або свабоды
выбару. Дзякуючы нашым мінулым практыкам свабоды
волі мы выклікалі і працягваем выклікаць на сябе лёс і
прызначэнне. Аднак мы не звязаны мінулым і не
абмежаваныя назаўжды наступствамі нашых дзеянняў.
Мы можам адмяніць тое, што пасеялі, і сцерці тое, што

напісалі, калі захочам і будзем імкнуцца выправіць свой
.курс і палепшыць якасць нашага ўраджаю
Калі мы выкаранім насенне ўчынкаў з балючымі
наступствамі і пасеем на іх месца насенне, больш
адпавядаючае прыродзе душы, мы абавязкова пажнем
плады шчасця з гэтага добрага насення, пасеянага ў
глебе душы. Мы павінны праяўляць свабодную волю
зараз, цяпер, а не заўтра, калі хочам дасягнуць
.большага шчасця або паменшыць пакуты і боль
Такім чынам, умовы шчасця ляжаць унутры
чалавека, і ўсё, што яму трэба зрабіць, гэта сур'ёзна
разабрацца з гэтым ураўненнем, якое не памыляецца, і
вынікі будуць на яго карысць, калі ён зробіць найлепшую
.ацэнку і справіцца з ёй
О Госпадзе, няхай маё існаванне напоўніцца Тваёй
жыццёвай сілай, маё сэрца — Тваёй суцяшальнай і
спагадлівай прысутнасцю, мой розум — Тваёй мудрасцю,
.а мая душа — Тваёй боскай свядомасцю
У глебе вашых сэрцаў растуць насенне кахання.
Палівайце гэтае насенне водамі ўсеагульнай любові і
.ўсеагульнага спачування
Магутнасць розуму неабмежаваная, і, адпаведна,
калі вы дастаткова глыбока падумаеце пра любую тэму,
вы атрымаеце адказ на любое пытанне, звязанае з гэтай
.тэмай
Калі чалавек прысвячае ўсю сваю працу і дзейнасць
служэнню іншым і выконвае іх з задаволеным настроем,
.то ён сапраўды заслугоўвае ўвагі і ўдзячнасці
Мы не павінны быць аднабаковымі, хутчэй, мы
павінны збалансаваць сваю дзейнасць і расставіць
прыярытэты ў працы і абавязках у залежнасці ад
.важнасці кожнага з іх
Абавязак — гэта дзеянне, якое чалавек выконвае з
радасцю, а не дзеля матэрыяльнай выгады, а духоўны і

маральны абавязак павінен быць на першым месцы ў
жыцці

Кожны чалавек мае невыкарыстаны патэнцыял. Ён
валодае ўсімі неабходнымі моцнымі бакамі. Розум сам па
сабе з'яўляецца найвышэйшай сілай, і яго трэба
вызваліць ад састарэлых і абмежавальных звычак і
.канцэпцый

Уплыў планет і зорак на жыццё чалавека
абумоўлены сіламі прыцягнення і адштурхвання паміж
.планетамі і цэламі чалавека

Злыя думкі вядуць чалавека ў шкоднае асяроддзе,
дзе ён можа выказаць сябе ў адпаведнасці са сваімі
жаданнямі. Аднак чалавек можа змяніць свае думкі і
свядомасць з дапамогай сілы волі, а значыць, і сваё
асяроддзе. Калі чалавек доўга застаецца ў шкодным
асяроддзі, гэта асяроддзе пачынае падсвядома
ўплываць на яго. З часам ён цалкам губляе свабоду
выбіраць здаровае і паўнаўдаснае асяроддзе і
становіцца схільным да негатыўнага ўплыву гэтага
шкоднага асяроддзя. Тыя, хто мае моцную сілу волі,
.наадварот, знаходзяцца ў гармоніі з Богам

Канцэнтраваная энергія розуму

Калі вы факусуеце сонечнае святло праз
павелічальнае шкло на малюсенькай кропцы, яно
выпрацоўвае цяпло, і гэта цяпло можа падпаліць дрэва,
тканіну, паперу і многае іншае. Падобным чынам, калі вы
дакладна факусуеце свой розум, яго канцэнтраваная
энергія можа спаліць карані сумневаў, якія ляжаць у
аснове кожнай няўдачы, і дазволіць святлу мудрасці
.ярка ззяць

Калі розум узгадняецца з Богам, крыніцай усяго
добра і паходжаннем усёй благаслаўлёнай сілы, ён

усведамляе боскую прысутнасць і валодае ўсімі
элементамі поспеху. Гэтыя элементы цесна звязаны з
велізарнай сілай Бога, здольнай ствараць новыя
.магчымасці для поспеху ў любой галіне

Праблемы і цяжкасці ўзнікаюць з-за таго, што
чалавек не ўсведамляе сваіх мінулых учынкаў, учыненых
у пэўны час і ў пэўным месцы. Яго цяперашнія пакуты
вынікаюць з думак і ўчынкаў, якія ён вымавіў, якія
ўкараніліся ў глебе яго свядомасці, прараслі ў расліну і
прынеслі плён, які адлюстроўвае тыя самыя
.характарыстыкі гэтых думак і ўчынкаў

Выпрабаванні і нягоды прыходзяць не для таго, каб
зламаць чалавека ці паралізаваць яго волю, а для таго,
каб прымусіць яго ацаніць веліч Бога і паважаць Яго
законы, праз якія ён можа дасягнуць сапраўднага
шчасця. Бог не пасылае гэтыя жорсткія выпрабаванні,
таму што яны ў першую чаргу створаны чалавекам. Усё,
што патрабуецца ад чалавецтва, — гэта абудзіць сваю
свядомасць ад сну бесклапотнасці і выйсці з цемры
.невуцтва ў святло ведаў

Часцей за ўсё нашы пачуцці абяцаюць нам
мімалётныя задавальненні, але ў рэшце рэшт прыносяць
працяглы боль і пакуты. Аднак сапраўдная цнота і
шчасце мала што абяцаюць, але ў рэшце рэшт даюць
нам чыстую і трывалую радасць. Вось чаму я лічу
ўнутранае, трывалае шчасце сапраўднай радасцю, а
.часовыя пачуццёвыя задавальненні — проста асалодамі

Калі глядзець на Сонца з адлегласці мільёнаў
кіламетраў у космасе, гэтая велізарная зорка здаецца
.значна меншай за нашу Зямлю
Аднак дыяметр Зямлі складае прыблізна 7 900 міль,
а дыяметр Сонца ў сто разоў большы за зямны. Калі б вы

маглі размясціць нашу планету Зямля непасрэдна перад
Сонцам, яна б выглядала як маленькая кропка ў
.параўнанні з Сонцам

Дапусцім, што магутнае сонечнае поле пашыраецца
і пашыраецца, пакуль яго велізарная маса не паглыне
ўсё блакітнае неба. Неба, якое мы бачым, — гэта толькі
малая частка, сапраўды малюсенькая кропка, прасторы,
.якая пранізвае бясконцы Сусвет

Нават калі б Сонца працягвала пашырацца і
расцягвацца ў космас бясконца, яно ўсё роўна не змагло
.б ахапіць бясконцасць

Касмічная ілюзія малосці і канечнасці абмяжоўвае і
перашкаджае розуму ўспрымаць гэтую касмічную веліч
Адкуль узятая гэтая абсалютная пустэча і дзе яе
?межы

Той, хто не падпарадкоўваецца вымярэнням або
вымярэнням, хто не мае абмежаванняў або паходжання,
ёсць Бог, які ўсюдыісны і існуе ў самых далёкіх кутках
космасу. Ён сярод далёкіх, далёкіх зорак. Гэтак жа, як ён
існуе ў табе і ўва мне, ён свядома ўсведамляе кожную
прасторы, якую займае, незалежна ад таго, малая яна ці
.вялікая

Мінулае невядомае большай частцы чалавецтва, за
выключэннем некалькіх асветленых асоб. Тым не менш,
наша няведанне мінулага таксама нам на карысць. Бо
калі б мы ведалі ўсё, што зрабілі ў гэтым жыцці і ў
папярэдніх жыццях, мы былі б ашаломлены аб'ёмам
нашых учынкаў і цалкам разгублены. Наша воля магла б
нават быць паралізаваная шокам, зрабіўшы нас
няздольнымі працягваць нашы заняткі і пакінуўшы нас
ахвярамі адчаю. Нават у гэтым зямным жыцці
забыўлівасць — гэта дабраславенне ад Бога, якое не

дазваляе нашым думкам і пачуццям быць паглынутымі ўспамінамі пра мінулае, асабліва горкімі і балючымі. На шчасце, боская іскра ўнутры нас пастаянна ззяе надзеяй і жаданнем працягваць бясконцы шлях жыцця. Мы павінны дзякаваць Богу за гэтыя два дабраславенні: .здольнасць забыць мінулае і надзею на будучыню

Не варта рабіць выснову, што лёс ставіць перашкоды на шляху свабоднай волі. Аднак мы павінны рабіць усё магчымае, каб супрацьстаяць негатыўным уплывам, якія большасць людзей прыпісваюць лёсу і прызначэнню, і ажыццяўляць сваю свабоду выбару ў адпаведнасці з нашымі ўнутранымі перакананнямі, пры ўмове, што гэтыя перакананні заснаваныя на цвёрдай веры і ўмацаваныя на боскіх законах, без якіх чалавек не .можа адчуць сапраўднага шчасця

Калі мы пачынаем нейкія дзеянні, нам не варта палохацца неспрыяльных абставін, а наадварот быць максімальна аптымістычнымі, з абсалютнай верай у тое, што нішто не перашкодзіць нам праявіць сваю волю і .рэалізаваць свабоду выбару

Людзі часта падобныя да ліста, які плавае па паверхні ракі, і яны павінны вырвацца з плыні аўтаматычных звычак, якія нясуць іх да вадаспадаў ілюзій і разбурэння. Большасць людзей здаюцца .абыякавымі і дазваляюць плыні знесці іх

Калі нам не ўдаецца дасягнуць сваёй мэты, можна ўскосна прызнаць, што існавалі перашкоды, створаныя намі самімі, якія перашкаджалі нам яе дасягнуць. Мы

павінны настойваць і падвоіць свае намаганні, каб дасягнуць жаданага выніку. Мы таксама павінны пераканаць сябе, што незалежна ад таго, наколькі моцнымі і небяспечнымі могуць быць перашкоды і выклікі, у нас усё яшчэ ёсць сілы, каб пераадолець іх. Нават калі мы церпім няўдачу, нягледзячы на ўсе нашы спробы, няма неабходнасці ў распачы або расчараванні, пакуль мы разумеем, што чалавечая воля мацнейшая за лёс, які створаны намі самімі. Таму мы не павінны спыняць спробы, колькі б разоў мы ні церпілі няўдачу, таму што заўсёды ёсць адчыненыя дзверы. Нам проста трэба працягваць імкнуцца і паўтараць спробы, пакуль поспех не будзе дараваны нам. Бог будзе аказваць нам дапамогу, пакуль мы спадзяемся на Яго і прыкладаем неабходныя намаганні. [Той, хто ідзе шляхам, дасягне пункта прызначэння, а той, хто верыць у Бога, не будзе .расчараваны]

Калі чалавек моцна і настойліва чагосьці жадае, гэтае жаданне ніколі не пакідае яго свядомасці, куды б ён ні пайшоў і якімі б ні былі яго клопаты. Дзякуючы сваёй пастаяннай і нястомнай актыўнасці, гэтае жаданне валодае велізарнай рашучасцю і энергіяй. Гэты ўнутраны шэпт больш магутны і эфектыўны, чым механічнае маленне, якое проста рухае вуснамі. Вось як паводзяць сябе тыя, хто любіць Бога. Яны шапчуць сваю любоў да Яго бесперапынна, іх шчыры шэпт застаецца нячутным на працягу ўсёй іх штодзённай дзейнасці. Гэты шчыры шэпт не адцягвае іх і не супярэчыць іх іншым абавязкам. Па меры таго, як іх жаданне Бога расце, іх любоў да Яго паглыбляецца і ўзмацняецца, пакуль яны не адчуюць Яго прысутнасць і не ўбачаць Яго святло вачыма душы. Яны адчуюць непераадольную .радасць і спакой, які не апісваецца

Бог пасылае нам урокі, неабходныя ў жыцці, каб мы
маглі скарыстацца імі і атрымаць разуменне і вопыт. Той,
хто пазбягае гэтых урокаў, будзе вымушаны іх засвоіць,
.колькі б часу гэта ні зрабіла

Кожнае выпрабаванне — сябар, калі мы з яго
вучымся, і тыранічны дэспат, калі мы марнуем
магчымасць і злоўжываем ёю з нараканнем, крыўдай і
.дрэнным разважаннем

Калі ў нас ёсць добрае разуменне і правільнае
стаўленне да жыцця, яно становіцца прыгожым і
пазбаўленым ускладненняў

-

псіхалагічныя выпадкі

Чалавек не можа вечна заставацца на хвалях
радасці, пагружаным у бурныя воды смутку або
патанаючым у глыбіні нуды. У гэтым свеце супярэчлівых
дваістасцей звычайны чалавек схільны да ўзлётаў і
падзенняў — падымаецца на хвалях шчасця, апускаецца
ў бездань апатыі і кідаецца бушуючымі хвалямі смутку —
.рэдка адчувае які-небудзь іншы стан свядомасці

Дазваляць абставінам уплываць на думкі чалавека
азначае падпарадкоўвацца капрызнаму і пастаянна

зменліваму лёсу. Чалавеку патрэбна псіхічная раўнавага,
і яе можна дасягнуць толькі праз мэтанакіраванае
мысленне і кантроль над сваімі эмоцыйнымі
.здольнасцямі

Нават самыя глыбокія смуткі гояцца з часам, таму
няма сэнсу зацыклівацца на горы кожны дзень нашага
жыцця. Пастаяннае перажыванне гора па страце
блізкага чалавека не дапамагае ні яму, ні нам, і нічога не
змяняе. Падобным чынам, культываванне комплексу
непаўнавартасці або пакаранне сябе за мінулыя памылкі
ці няўдачы контрпрадуктыўна; гэта толькі робіць жыццё
.няшчасным і душыць разумовыя здольнасці

Мы не павінны дазваляць сабе трапіць у яму сумнай
руціны, бо гэта псіхалагічны стан, далёкі ад
камфортнага, бо ён парушае псіхалогію і спальвае
.схаваныя здольнасці ў печы апатыі

Няўдачу трэба выкараніць з каранем, а палі жыцця
трэба араць старанна і рашуча і засеваць насеннем
дабрыні, каб з Божай дапамогай сабраць багаты
.ўраджай

Зрабі тое, чаго ніхто раней не рабіў — тое, што
ўразіць свет. Пакажы, што творчая сіла Бога працуе праз
.цябе

Людзі са спакойным і высакародным тэмпераментам
дапамагаюць зрабіць нашы думкі прывабнымі і
здоровымі. Няцяжка вызначыць, ці чалавек чэрпае сваю

інтэлектуальную ежу з мірнага ці разбуральнага
асяроддзя. Трывога, пакуты і разгубленасць вынікаюць з
зносін з няправільнымі людзьмі, няхай гэта будуць сябры
ці сваякі, што прыводзіць да трывожных думак і
.неспакойнага настрою

Арганізм атрымлівае энергію і актыўнасць з фізічнай
ежы, у той час як магнітная ежа забяспечвае як цела,
так і розум энергетычнымі зарадамі, якія лягчэй
засвойваюцца, чым цвёрдая і вадкая ежа, якую нельга
.лёгка пераўтварыць у жывую энергію

Калі вы можаце ператварыць невуцтва ў мудрасць,
слабасць і кволасць у здароўе і жыццёвую сілу, і
ўпэўнена і смела ісці — нават у адзіноце — па жыццёвых
сцежках, і знаходзіць унутраную радасць у валоданні
жывым і пільным сумленнем, і нязменнай верай у Божую
справядлівасць і перамогу дабра над няправільным і
праўды над ілюзіяй, і калі вы штодня імкнецеся ўзняць
свае думкі на больш высокі і вытанчаны ўзровень, і
валодаеце любячым і ўдзячным сэрцам і добрымі
намерамі ў адносінах да іншых, ваша інтэлектуальнае
харчаванне стане магнетычным, і вы будзеце
прыцягваць да сябе ўсё прыгожае і карыснае — рэчы,
людзей і абставіны, — якія неабходныя для працягу
вашага шляху да берагоў бяспекі і спакою. І, нарэшце,
калі вы прыкладаеце намаганні, каб атрымаць тое, што
вам трэба, і задаволены тым, што дае Бог, вы будзеце
багацейшымі духам і больш задаволенымі, чым тыя, хто
паглынуты свецкімі жаданнямі і прагны да яго
.мімалётных задавальненняў

Спачуванне — гэта мост, які злучае кожную душу з
іншымі душамі. Спачуванне — гэта брама да кожнага
.сэрца

Калі чалавек шукае Бога, які з'яўляецца адзіным
сапраўдным сябрам пасля ўсіх астатніх, становіцца
магчымым усталяваць сапраўднае сяброўства ва ўсіх
чалавечых адносінах — сямейных, братэрскіх, шлюбных і
духоўных. Сяброўства з'яўляецца жыццёва важным
элементам шлюбных адносін, а інтэлектуальная і
эмацыйная блізкасць, пачуццё духоўнага прыцягнення і
сапраўднае каханне павінны быць прыярытэтам. Тыя,
хто не адрознівае сапраўднае каханне ад фізічнага
.прыцягнення, пастаянна расчароўваюцца

Калі шлюб заснаваны на высокіх ідэалах і ўзаемнай
павазе, ён становіцца шчаслівым і паспяховым саюзам
паміж двума любячымі і ўзаемна актыўнымі душамі, якія
палягчаюць жыццёвыя цяжкасці адзін аднаго і
развейваюць клопаты жыцця, звязаныя з узаемнай
.эмпатыяй і сяброўскім разуменнем

Ніхто не можа кантраляваць мяне ці адабраць маю
волю, калі я не дазволю думкам і дзеянням іншых
.уплываць на мяне

Калі вы абмяжуеце сваё мысленне матэрыяй, вы
будзеце бачыць усё з матэрыяльнага пункту гледжання.
Але як толькі вы падымеце сваю свядомасць да стану
духоўнага ўсведамлення, вы ўбачыце пранікальны паток
Божага святла, які цячэ па-за ўсю матэрыю, і вы будзеце
.бачыць усё з духоўнага пункту гледжання

Госпадзе, я разумею, што ў мяне ёсць бясконцая
магчымасць даследаваць свае здольнасці і адкрыць свой
духоўны патэнцыял. Сёння я напоўнію свае думкі
аптымізмам і адхілюся ад непрыемных перажыванняў. Я
буду практыкаваць тое, што будзе падтрымліваць маё
.цела, розум і дух збалансаваным і гарманічным чынам

Я замяню матэрыяльныя прывязанасці больш
высокімі памкненнямі
І я зразумею, што верны дух заўсёды са мной

Танец жыцця і смерці заўсёды прысутнічае, але я
вызваляю сябе назаўжды, захаваўшы сваю духоўную
ідэнтычнасць. І калі я сутыкнуся з бурамі выпрабаванняў
і нягод, я адплыву ў сваёй духоўнай лодцы па моры
.жыцця да бяспечных, боскіх берагоў

Калі я працую і ствараю, я памятаю, што Бог працуе
праз мяне. Ён — Гасподзь сусвету, і я магу злучыцца з Ім
.праз глыбокае сузіранне Яго

Мой любімы Божа, я разумею, што мае думкі
прынясуць мне альбо няўдачу, альбо поспех, у
залежнасці ад таго, якая ідэя наймацнейшая ў маім
жыцці, і я паспрабую памятаць, што Ты працягваеш
.Сваю руку дапамогі і рыхтуеш шлях для майго поспеху

Калі мяне абрынуцца няшчасці і няшчасці, я збяруся
з сіламі і ўмацую рашучасць пераадолець іх. Я буду
шчырым і сумленным у сваіх адносінах з усімі і буду

распаўсюджваць думкі любові і добрых пажаданняў.
.Тады Бог падтрымае мяне Сваёй сілай і мудрасцю

Духоўныя хваробы і іх лячэнне
Майстар Парамаханса Ёгананда

Паспрабуйце ўявіць сабе групу чалавечых фігур, якія
:непрапарцыйныя і негарманічныя
Адзін з маленькай галавой памерам з нут і вялікім
!целам памерам з вярблюда
У іншага ж рука магутная, як у Самсона ці Геракла, і
!цела, як у карліка
А ў трэцяга — галава вялізнага слана і цела
!хударлявай мышы
Хіба гэтая сцэна не будзе для вас дзіўнай і
ўражлівай, альбо сумнай і шкадуючай, калі вы раптам
убачыце натоўп гэтых істот дзіўнага і несумяшчальнага
?складу

А цяпер уявіце сабе іншую групу людзей, якія маюць
нармальную форму і знешні выгляд, але з'яўляюцца
.псіхічна неўраўнаважанымі і псіхалагічна знявечанымі
Гэтак жа, як адзенне хавае раны, язвы і іншыя
фізічныя дэфармацыі, гэтак жа моцнае, здаровае цела і
прыгожы, зіхатлівы твар хаваюць многія сур'ёзныя
псіхічныя захворванні і прыроджаныя дэфекты
Калі б вы сустрэлі вялікі натоўп звычайных людзей,
якія вылучаюцца эlegantнай знешнасцю і добрым
здароўем, і калі б вы змаглі пранікнуць у іх разумовыя
целы сваім духоўным зрокам, здзіўленне было б
ашаламляльным, і вас мог бы ахапіць глыбокі смутак ад
.таго, што вы адкрыеце
Вы можаце назіраць за іх ментальнымі целамаі
:наступным чынам

Розум прадстаўлены галавой, пачуцці і пачуцці —
тулавам, а воля — рукамі і нагамі, усе з якіх анамальныя,
.хворыя і дэфармаваныя

Вы ўбачыце, што ў некаторых маленькая галава з
недаразвітай мудрасцю, якая сядзіць на млявым целе,
апухлым ад эгаістычных амбіцый і пачуццёвых жаданняў
Вы таксама выявіце, што ў некаторых людзей цела
пазбаўлена пачуццяў і жыццёвай сілы, нягледзячы на
.тое, што ў іх добра развітая, функцыянальная рука
Іншыя могуць валодаць вялікім творчым мозгам, але
іх эмпатыя і эмацыйныя здольнасці затрымкаюць і
атрафуюцца. Ёсць і іншая катэгорыя людзей, якія маюць
нармальную фізічную і псіхічную канстытуцыю, але чыя
сіла волі і самакантроль альбо слабыя, альбо
.паралізаваныя

І спіс назіранняў можна працягваць бясконца! Хай

!жыве ваш дом доўгіх гадоў

Такія незлічоныя псіхалагічныя скажэнні ў
ментальных целах, якія недастаткова развітыя ў
некаторых аспектах і занадта развітыя ў іншых,
сапраўды прысутнічаюць — хоць і схаваныя — у людзей.
Яны прычыняюць ім псіхалагічны боль і перашкаджаюць
праяўляць свае таленты і здольнасці так, як яны павінны
.быць праяўлены

Разгляд некаторых псіхалагічных захворванняў тут

можа дапамагчы вызначыць асноўныя прычыны ўсіх
чалавечых праблем, каб яны сталі хаця б вядомыя ўсім,
хто ад іх пакутуе, нават падсвядома, каб яны маглі
зразумець прыроду гэтых дэфектаў, іх сімптомы і іх
ціхае пранікненне ў псіхіку, каб яны маглі адбіваць іх
.паўзучае разбурэнне спакою і шчасця
духоўная меланхолія

Гэтая хвароба распаўсюджана сярод тых, хто
інтэлектуальна і фізічна неактыўны пад падставай
глыбокай паглыбленасці ў духоўныя справы. Гэтыя

хворыя людзі грэбуюць асноўнымі і другараднымі
абавязкамі матэрыяльнага жыцця пад выглядам
служэння Богу, тым самым адкрываючы сябе для
Сатаны, які можа нанесці ім сур'ёзную шкоду. Яны
пакутуюць ад песімізму і адсутнасці ўдзячнасці за ўсё
карыснае або прыгожае вакол іх. Гэта заразная хвароба,
і ўсе, хто мае духоўныя памкненні, павінны асцерагацца
яе і вызваляцца ад яе, пастаянна падтрымліваючы сваю
жыццёвую сілу і моцны імунітэт праз пазітыўнае
мысленне, аптымістычны погляд на жыццё і здаровую,
.прадуктыўную працу

духоўнае нястраўнасць
Гэта адбываецца ў выніку выпадковага
(праглынання), гэта значыць хуткага праглынання
вялікай колькасці гатовых псіхатропных прэпаратаў,
зарэгістраваных пад бліскучымі назвамі і прадстаўленых
у выглядзе падрабленых духоўных кніг і ўрокаў
«духоўнымі лекарамі», дасведчанымі ў мастацтве
.шарлатанства і чарадзеяства

Гэтая хвароба не толькі забівае духоўны голад да
пазнання праўды, але і разбурае здольнасць адрозніваць
добрае ад дрэннага, карыснае ад шкоднага

Той, хто пастаянна паглынае тэалагічныя ідэі і
сілкуецца ўсім, што трапляе яму ў рукі, не толькі
пераядае, але і спажывае атрутныя ідэі разам з
карыснымі, выклікаючы ў сябе інтэлектуальную
.нястраўнасць і тым самым павольную духоўную смерць

Празмернае і бесперапыннае вывучэнне розных
духоўных і філасофскіх ідэй без разважлівасці або
намаганняў засвойваць і вывучаць іх праз асабісты
 вопыт, каб пераканацца ў іх слушнасці, у рэшце рэшт
спараджае сумневы, апатыю і недавер да ўсіх духоўных
.прынцыпаў і законаў

Захапленне і апантанасць

Тыя, хто пакутуе ад гэтай хваробы, живуць
марнаваным, бессэнсоўным жыццём, таму што ў іх
занадта шмат грошай і часу, і таму што ім не хапае мэты
.і правільнага разумення жыцця
Гэтымі людзьмі кіруюць іх жаданні; яны робяць усё,
што прыходзіць ім у галаву і падабаецца. Яны
напаўняюць сваё жыццё таннымі, дробязнымі раманамі,
сэнсацийнымі фільмамі і павярхоўнымі, бессэнсоўнымі
забавамі. Яны не разумеюць, што пакутуюць ад гэтай
небяспечнай хваробы, пакуль не перажывуць моцны шок
або нервовы зрыў, гэта значыць, пасля таго, як шкода
.ўжо нанесена
псіхічны холад

Гэты стан мае іншую назву: адчай. Чалавек ніколі не
ведае, калі ён ударыць, і пакутуе ад яго трывожных
сімптомаў, такіх як безнадзейнасць, нецярпімасць,
трывога і нецярплівасць. Што яшчэ горш, ён часта
доўжыцца доўга, і яго ахвяры часта лёгка рэцыдывуюць,
.нават калі лічаць, што хутка ачунялі
Псіхалагічны катар

Гэтая хвароба выклікана засяроджанасцю на
хранічных зямных клопатах. Тыя, хто пакутуе ад яе,
звычайна грэбуюць выкарыстоўваць зброю сваёй сілы
волі і такім чынам пасіўна і пакорліва
падпарадкоўваюцца сваім пастаянным страхам замест
таго, каб мужа супрацьстаяць ім і пазбаўляцца ад іх у
.зародкавым стане

анамальная псіхалагічная прывязанасць
Ахвяры гэтай хваробы становяцца аднабаковымі ў
сваім імкненні да шчасця. Верачы, што шчасце
зключаецца ў назапашванні багацця, дасягненні славы,
валодання здароўем ці ўладай, яны ахвяруюць усім —
здароўем, добрай рэпутацыяй, спакоем, гонарам і
годнасцю — на алтары сваіх палаючых амбіцый. Занадта
позна яны разумеюць, што толькі збалансаванае жыццё,

якое паважае законы прыроды і заповедзі Бога і гарманізуе дзейнасць са спакоем, можа прынесці сапраўднае шчасце і выканаць мэту высакароднага жыцця

Тыя, хто пакутуе ад нездаровых расстройстваў прывязанасці, апантаныя думкамі пра неўтаймаванае жаданне, што прыводзіць да скажонага і перакручанага ўспрымання жыцця. Напрыклад, бізнесмен дасягнуў вялікага поспеху і назапасіў стан, але перш чым ён змог атрымаць асалоду ад свайго багацця, у яго здарыўся нервовы зрыў з-за непераадольных клопатаў і страху, і ён памёр з разбітым сэрцам

Іншыя лічаць, што ўсё дазволена для дасягнення мэты. З-за гэтай блытаніны яны не дасягаюць сваёй сапраўднай мэты і не могуць дасягнуць нават найменшага задавальнення, нават калі валодаюць тым, чаго так прагнулі, таму што чалавечая прырода шырокая і шматгранная і патрабуе збалансаванага развіцця на ўсіх узроўнях

Сляпая духоўная прывязанасць гэты анамальны фанатызм у дачыненні да пэўных перакананняў вынікае з таго, што людзі трымаюцца за пэўныя меркаванні і ідэі, не падвяргаючы іх сумневу і не вывучаючы, што спараджае ў тых, хто пакутуе ад гэтай хваробы, гнеў і варожасць да любой здаровай духоўнай ідэі або адкрытай і вызваленай думкі. Гэтая ізаляцыя вядзе да бунту супраць Божых законаў, якія праяўляюцца ў інтэлектуальнай эфектыўнасці, матэрыяльным дабрабыце, псіхічным і фізічным здароўі, а таксама любові і павазе да людзей любога паходжання

Прывіццё духоўных прынцыпаў

Паколькі фізічныя хваробы адчувальныя, балючыя і
непрыемныя, яны падштурхоўваюць нас актыўна
супраціўляцца ім, прымушаючы нас спрабаваць
пераадолець іх з дапамогай розных тэрапеўтычных
метадаў, ад фізічных практыкаванняў і здоровага
харчавання да розных лекаў і прэпаратаў. Аднак
псіхалагічныя захворванні, нягледзячы на тое, што
з'яўляюцца першапрычынай усіх чалавечых боляў і
страхаў, не прадухіляюцца і не лечацца з дастатковай
тэрміновасцю і ім дазваляецца сеяць хаос і разбурэнні ў
.нашым жыцці

Педагогі, настаўнікі фізічнай культуры,
прапаведнікі, рэфарматары, лекары і заканадаўцы
змогуць рухаць прагрэс наперад, калі спачатку
навучацца, пачынаючы з сябе, а потым навучаць іншых
правільным спосабам развіцця чалавечай прыроды ў
збалансаванай і гарманічнай манеры, у адпаведнасці з
законамі жыцця і прынцыпамі здоровага існавання. Гэта
сапраўды эфектыўная адукацыя і ўсебаковая чалавечая
.культура, у якіх маюць патрэбу людзі ва ўсім свеце

Навучальныя ўстановы лічаць немагчымым
выкладаць духоўныя асновы ў дзяржаўных школах з-за
ўяўнай блытаніны паміж гэтымі прынцыпамі і рознымі
рэлігійнымі дактрынамі. Аднак, калі б гэтыя ўстановы
засяродзіліся на ўніверсальных прынцыпах міру, любові,
служэння, веры, адкрытасці і прыняцця іншых — якія
з'яўляюцца трывала ўкаранёнымі духоўнымі канстантамі
— і распрацавалі практычныя метады ўкаранення гэтых
прынцыпаў у ўрадлівую глебу дзіцячых розумаў і душ,
можна было б знайсці разумнае і прымальнае рашэнне
гэтай меркаванай і ўяўнай цяжкасці. Ігнараваць гэтае
пытанне толькі з-за відавочных цяжкасцей, звязаных з
.ім, — сур'ёзная памылка

Большасць выпускнікоў каледжаў пакідаюць
універсітэт з галавой настолькі цяжкай і апухлай ад кніг,

што яны ледзь могуць ісці па жыццёвых сцэжках, бо іх сіла волі і самакантроль амаль паралізаваны занядбаннем і бяздзейнасцю. Таму вы бачыце, як яны дзейнічаюць неабдуманна і дэградуюць, імчацца ў бездань няроўных шлюбай, злоўжываюць сваёй сэксуальнасцю, гоняцца за грашыма і церпяць няўдачы ў кар'еры, таму што не навучыліся правільна валодаць вострым нажом свайго акадэмічна адточанага інтэлекту.

.У выніку яны рэжуць сябе і наносяць сабе шкоду Дзіўна, але многім маладым людзям падабаецца займацца тым, што ў канчатковым выніку прыносіць ім шкоду і боль. Некаторыя звяртаюцца да крадзяжоў і іншых правапарушэнняў, нават злачынстваў, без якіх-небудзь абмежаванняў або стрымлівання. Тыя, хто не прадухіляе распаўсюджванне заганы ў грамадстве, заахвочваюць памылковыя паводзіны некаторых. Кожны чалавек, які валодае сумленнем і сапраўднай верай, павінен быць добрым прыкладам для іншых з пункту гледжання сумленнасці, годнасці і самапавагі. Школы, каледжы, універсітэты і сацыяльныя ўстановы не забяспечваюць дастатковымі навуковымі метадамі для скарачэння злачыннасці шляхам ліквідацыі яе карэнных прычын, якія ў першую чаргу знаходзяцца ў свядомасці Варта таксама ствараць спецыяльныя школы, каб вучыць мастацтву шчаслівага і паспяховага жыцця, развіваць патэнцыял і ўдасканалваць свае самастойныя здольнасці

Такія школы будуць падобныя да садоў і паркаў, дзе растуць і квітнеюць маладыя розумы. Выкладчыкаў трэба старанна адбіраць і забяспечваць супрацоўніцтва бацькоў і грамадства. Гэтыя школы дапамогуць больш эфектыўна фарміраваць асоб. Неабходна памятаць, што духоўнае харчаванне чалавека на ранніх этапах яго жыцця вызначае яго здароўе і здольнасць развівацца ў далейшым

Метады разумовага і фізічнага выхавання, якія
выкарыстоўваюцца ў сучасных школах, несумненна,
карысныя, але ім не хапае духоўнай асновы. Без
.развіцця дабрадзейнага характару рост будзе няпоўным
Навукі фізічнага, разумовага і духоўнага развіцця
павінны выкладацца маладым людзям, розум якіх усё
яшчэ пяшчотны і гнуткі, а здольнасці якіх яшчэ не
.накіраваны пэўным чынам

Пасля ўсебаковай падрыхтоўкі вучні гэтых школ
павінны праходзіць пастаянныя рэфлексійныя экзамены,
і атрыманымі сертыфікатамі будуць добрае здароўе,
добрая рэпутацыя, эфектыўнасць, матэрыяльны і
.духоўны дабрабыт, шчасце, поспех і ўпэўненасць у сабе
Вынікі заключнага экзамену ў канцы гэтага зямнога
падарожжа будуць вызначацца ў адпаведнасці з
агульнай сумай разумовых і духоўных дасягненняў і
сертыфікатаў, атрыманых падчас падэкзаменаў на
.працягу жыцця

Тыя, хто дасягне поспеху ў гэтым апошнім,
найвялікшым выпрабаванні, атрымаюць святое
пасведчанне самадастатковасці і свабоднае, чыстае і
.радаснае сумленне
І дабраславенні, назаўжды запісаныя на старонцы
душы

Гэты рэдкі прыз не будзе пашкоджаны моляю
І рукі злодзеяў не дабяруцца да яго
Ці час сатрэ яго
Ён будзе служыць пашпартам
За ганаровае членства ў групе праведнікаў

Дзе ляжыць шчасце?
**Бог, у Сваёй абсалютнай міласэрнасці, дае нам
Сваю радасць і натхненне
І гэта дае нам сапраўднае жыццё**

Сапраўдная мудрасць

І сапраўднае шчасце

**Сапраўднае разуменне прыходзіць праз усе
разнастайныя перажыванні нашага жыцця**

**Але слава Божая адкрываецца толькі ў
духоўным спакоі, які адчувае душа, і ў шчырай
спробе розуму гарманізаваць з Ім. Там мы стаім
тварам да твару з праўдай. Звонку ілюзіі
неверагодна магутныя, і вельмі мала хто можа
пазбегнуць уплыву знешняга асяроддзя. Свет
працягвае свае бясконцыя складанасці і незлічоныя
выпрабаванні. Голас Бога стаіць за бачным
жыццём, пастаянна кліча нас і размаўляе з намі
праз кветкі, пісанні, наша сумленне і праз усе
прыгожыя рэчы, якія робяць жыццё вартым таго,
каб яго пражыць.**

**Чым больш мы засяроджваемся на знешніх
рэчах, тым менш мы можам адчуць унутраную
славу; і чым больш мы звяртаемся ў сябе, тым
менш знешніх цяжкасцей мы сутыкаемся. Гэта
пастаяннае ўраўненне. Але большасць людзей не
ўсведамляюць гэтай праўды з-за ўплыву свецкага
грамадства, грамадства, у якім яны жывуць, і
шкодных звычак. Грамадства трымае чалавека
пагружаным і заклапочаным павярхоўнымі рэчамі,
не даючы яму разважаць пра глыбейшыя ісціны.**

**Нават духоўныя месцы наведваюць некаторыя
людзі без сапраўднага жадання скарыстацца іх
дабраславёнай атмасферай, таму яны не
атрымліваюць ад гэтых візітаў нічога вартага ўвагі.**

**Той, хто жадае бачыць Бога, знойдзе Яго
ўсюды. Чалавечыя звычкі разбуральныя,
драпежныя і ненасытныя; яны знішчаюць,
руйнаюць і знішчаюць. Чалавецтву пара навучыцца
быць шчаслівым і задаволеным тым, што яно мае.**

Мы не павінны жадаць нічога большага, чым тое, што да нас прыходзіць. Бог шчодрый; Ён ведае, што нам трэба, і дае гэта ў належны час. Гэта не значыць, што мы павінны спадзявацца на Бога, не прыкладаючы ніякіх намаганняў. Зусім не. Гэта азначае, што мы павінны рабіць усё магчымае і пакінуць астатняе Богу, які ніколі не пазбавіць нас таго, што нам трэба і што мы заслугоўваем.

Найлепшы спосаб быць вечно шчаслівым — гэта адчуваць прысутнасць Бога. Нашым найвышэйшым жаданнем павінна быць пазнаць Бога і вырашыць быць з Ім. Бог павінен быць першым і галоўным у нашых думках і пачуццях, і мы павінны лічыць Яго наймацнейшай і найбольш трывалай апорай у нашым жыцці.

(Таму трымайцеся моцна за вяроўку Бога, шукаючы прытулку ў Яго)

Бо ён — слуп, калі ўсе іншыя слупы падвядуць цябе

Я прыйшоў да высновы, што адзіная мэта жыцця — пазнаць Бога. Ёсць тыя, хто, магчыма, не перакананы, што пошук Бога — гэта канчатковая мэта жыцця. Але ніхто не можа адмаўляць, што мэта жыцця — знайсці шчасце. І я кажу з поўнай упэўненасцю і пэўнасцю, што Бог — гэта найвышэйшае шчасце. Ён — найвышэйшая асалода. Ён — абсалютная, універсальная любоў. Ён — вечная радасць, якая ніколі не пакідае душы тых, хто знаходзіцца ў гармоніі з Ім. Дык чаму б нам не імкнуцца дасягнуць гэтага ідэальнага шчасця? Ніхто іншы не можа даць нам яго. Мы павінны пастаянна развіваць і падтрымліваць яго ў сабе. Сілы прыроды нястомна імкнуцца даць людзям зямныя задавальненні, але такія мімалётныя задавальненні ў рэшце рэшт

прыводзяць да шкадавання, горычы і раскаяння. Нават самы шчаслівы чалавек, які, здаецца, мае ўсё, усё роўна можа не быць сапраўды шчаслівым. Ён не будзе доўга задаволены зямнымі рэчамі, таму што гэтыя рэчы не спатольваюць яго сапраўдную смагу і не задавальняюць яго духоўны голад.

Матэрыяльныя рэчы даюць толькі фальшывае пачуццё спакою і мімалётнага задавальнення. Свет у цэлым пагражае блытаніне і хаосу, падсілкоўваным эгаістычнымі і прагнымі жаданнямі, якія спараджаюць вайну. Нішто іншае не стварае вайны.

Сапраўдны герой у жыццёвай бітве — гэта той, хто перамагае сябе і свае жаданні. Грошы, слава, пажадлівасць і ўсё, што супярэчыць гэтаму прынцыпу, шкодзяць нашаму спакою і шчасцю. Калі б людзі навучыліся заўсёды думаць з пункту гледжання сапраўдных каштоўнасцей жыцця, яны б знайшлі шчасце, якога шукаюць, але яны адхіляюцца ад сваёй мэты і іх зносіць плынь зямных жаданняў. Я выявіў, што ніякая спакуса не можа адхіліць мяне ад шляху, які я абраў і якім ішоў для сябе.

Я мог бы зачараваць тысячы сілай, якую даў мне Бог, але гэты шлях быў бы для мяне шкодным. У любым выпадку, я не хачу зачараваць тысячы і заваяваць іх розумы. Я толькі хачу бачыць шчырых вучняў, непахісных у Богу. Тыя, хто любіць Бога, атрымаюць асалоду ад гэтых ідэй, а тыя, чыя руплівасць не згасе, адчуюць Божыя благаслаўленні і прысутнасць праз гэтыя вучэнні.

Чалавеку немагчыма падмануць Бога, бо Ён заўсёды побач, ведаючы, што ў іх на ўвазе і чаго яны жадаюць. Калі яны адракуцца ад свету і прагнуць духоўнай гармоніі, Бог прыйдзе да іх.

Калі гэтае жаданне ўкараніцца ў сэрцы таго, хто яго шукае, Бог прыйдзе да гэтага сэрца і напоўніць яго дабрынёй і благаслаўленнем. Адзінае, дзеля чаго варта жыць, — гэта быць у гармоніі з Богам і здабыць Яго ласку. Гэтая гармонія павінна быць вечным заповітам і непарушным абяцаннем (тыя, хто захоўвае Божы завет і не парушае яго).

Кожны жадае большага багацця, чым іншыя. Нават калі ён яго набывае, ён застаецца незадаволеным, адкрываючы, што хтосьці іншы багацейшы. Людзі жывуць у багне саміх сябе выкліканых пакут, якія падсілкоўваюцца ўласнымі жаданнямі. Мы павінны быць задаволеныя тым, што маем. Матэрыяльныя рэчы не прыносяць шчасця; хутчэй, яны часта ўзмацняюць трывогі, клопаты і асцярогі.

Шлях да Бога — самы просты і лёгка шлях, але, нягледзячы на мноства рэлігійных рытуалаў і фармальнасцей, мала хто ідзе ім. Лепш звярнуцца да Бога і прасіць Яго пра тое, што для нас лепшае і найбольш трывалае. Насамрэч, Бог чакае нас, таму што Ён хоча трымаць нас далей ад зла і небяспекі. Ён хоча, каб мы былі з Ім у нашых сэрцах і розумах, таму што танныя тавары гэтага свету не могуць задаволіць чалавечую тугу або запоўніць духоўную пустэчу, якую мы адчуваем глыбока ўнутры. Бог заўсёды гаворыць з намі, але мала хто чуе Яго голас. Гэты ціхі голас часта заглушаецца шумам шумных думак і відавочных жаданняў. Але калі думкі сціхаюць, а жаданні супакойваюцца, мы выразна чуем Божы голас, нават калі ён ціхі і слабы. Сапраўды, Бог робіць усё, каб дапамагчы чалавецтву, адчыняючы дзверы і асвятляючы шляхі, каб мы маглі бачыць, куды нам ісці, каб не

спатыкнуцца і не паслізнуцца. Але большасць людзей не ўсведамляе гэтай праўды.

Я не хачу, каб людзі думалі, што могуць атрымаць веды, проста слухаючы іншых ці чытаючы кнігі. Яны павінны ўжываць тое, што чытаюць і чуюць. Хадзіць у месцы пакланення лепш, чым сядзець дома і слухаць пустыя размовы. Але нават у месцах пакланення трэба адчуваць прысутнасць Бога ў сваім сэрцы і ведаць, як яе перажываць. Эмацыйныя выбухі і рацыянальны аналіз не могуць даць нам ведаў, якіх прагнуць нашы душы.

Калі мы аддадзім сябе Богу і развітаемся з эгаістычнымі жаданнямі, і калі мы будзем упэўненыя, што Бог заўсёды з намі, жыве ў нашых душах і натхняе нас добрымі і высакароднымі думкамі і пачуццямі, мы будзем шчаслівыя і свабодныя, і мы станем сведкамі ўзыходу мудрасці на гарызонце душы.

Уявіце! Праз дзесяцігоддзі наша існаванне будзе марай, і ўсё, што мы робім зараз, стане часткай гэтай мары. Нават найвялікшыя постаці чалавецтва стануць проста плёнам чалавечай свядомасці. Але гэтыя вялікія постаці дасягнулі сваёй канчатковай мэты, таму што яны дасягнулі найвышэйшага ўзроўню і застаюцца жывымі духам, цалкам усведамляючы і ўсведамляючы ўсё, што адбываецца, бо яны аб'яднаны ў боскай свядомасці. Кожны, хто спрабуе гарманізаваць з імі праз іх думкі і вучэнні, непазбежна адчуе іх прысутнасць, атрымае іх дабраславенне і будзе ведаць у глыбіні душы, што ён сапраўды знаходзіцца ў еднасці з імі.

Жыццё — гэта вялікая мара. Але калі вы глядзіце на сваё цела зараз і бачыце, як яно жыве,

вы цалкам пераконваецца ў рэальнасці гэтай мары. Вы думаеце, што павінны набыць тое ці іншае, каб быць шчаслівым. Але колькі б жаданняў вы ні выканалі, вы не знойдзеце шчасця праз іх. Чым больш чалавек набывае, тым больш ён жадае. Жаданні павінны быць адфільтраваны, а жыццё спрашчацца, калі чалавек хоча жыць у камфорце, спакоі і ўнутранай задаволенасці.

У Святым Пісанні гаворыцца, што чалавек, чые жаданні заўсёды імкнуцца ўнутр (да яго души), — гэта чалавек высокага ўнутранага спакою. У гэтым ён падобны да мора, якое ніколі не змяняецца і не памяншаецца, а застаецца поўным вады, якая няспынна ў яго цячэ. Але чалавек, які стварае дзіркі жаданняў у рэзервуары свайго спакою і дазваляе жыццёва важным водам працякаць і марнавацца, нічога не ведае пра духоўны спакой і ўнутраны шчасце.

Нам патрэбна кіраўніцтва ад тых, хто ведае Бога, хто мае здольнасць мець зносіны з Ім і свядома адчуваць Яго прысутнасць. Прарокі прасілі нас шукаць Бога ва ўнутраным спакоі, у адзіноце души, дзе жыве верны дух і найвышэйшая духоўная радасць. Асветленыя настаўнікі Індыі таксама падтрымліваюць гэтыя ідэі і падкрэсліваюць важнасць глыбокай медытацыі для ўспрымання Боскага "Я" ў глыбіні души.

Усё існае — гэта хвалепадобная вібрацыя, накіраваная розумам Бога. Гэтая разумная вібрацыя — Святы Дух, або верны Дух, з якім можна мець зносіны праз малітву і медытацыю.

У цішыні вашай души і гаі вашага сканцэнтраванага розуму любоўная сувязь з Абсалютам і Бясконцым бясконца. Але цяжка знайсці Бога, калі мы спачатку гонімся за грашыма.

Мы павінны зрабіць Бога неад'емнай часткай нашага жыцця, і тады ў нас будзе ўсё, што нам трэба ў гэтым жыцці. Той, хто зробіць Бога пастаянным месцам у сваім сэрцы, Бог дасць яму багатую долю дабраславенняў зямлі і неба і адкрые перад ім шырокія гарызонты, дзе ззяюць сонцы мудрасці, асвятляючы яго шляхі і расейваючы цемру вакол яго. Бог — вечны каханы, і няма шчасця для чалавецтва, акрамя таго, калі яно любіць Бога так, як любіць — прынамсі — сваіх самых дарагіх блізкіх, бо без Бога мы б не ведалі сутнасці кахання і не адчулі яго салодкасці.

Мы павінны навучыцца выкарыстоўваць сваю волю і канцэнтраваць свой розум на пошуку Бога ўсім сэрцам. Чалавечыя дзеянні прадыхаваны жаданнямі, і гэтыя звычкі пастаянна прымушаюць нас рабіць тое, чаго мы не хочам рабіць. Сапраўды, чалавек — сам сабе вораг, не ўсведамляючы гэтага. Ён не ўмее сядзець на месцы і не прысвячае час Богу, але прагне шчасця і гарантаванага ўваходу ў Рай без затрымкі. Святы досвед нельга дасягнуць, проста чытаючы кнігі, слухаючы пропаведзі або здзяйсняючы добрыя справы. Усё гэта, несумненна, карысна, але недастаткова. Дасягненне Бога патрабуе дбайнай канцэнтрацыі і глыбокага сузірання.

Мы павінны спачатку шукаць Божай ласкі. Мы не можам дагадзіць усім, бо гэта немагчыма. Я стараюся нікога не пакрыўдзіць. Я раблю тое, што магу, і гэта ўсё, што я магу зрабіць. Мая адзіная мэта — дагадзіць Богу. Я выкарыстоўваю свае рукі, каб пакорліва маліцца перад Ім, мае ногі, каб шукаць Яго паўсюль, а мой розум, каб думаць пра Яго і сузіраць Яго цуды. Бог павінен займаць першае месца ў нашых сэрцах, каб мы маглі адчуць

Яго як мір, любоў, разуменне, дабрыню, спачуванне і мудрасць. Гэта, і нічога больш, тое, пра што я прыйшоў засведчыць і расказаць вам.

Акрамя разважанняў, варта падтрымліваць добрую кампанію. Мы павінны гнацца не за людзьмі, а за Богам. Калі вы знойдзеце карысць у гэтых думках, лічыце гэта дабраславеннем ад Бога, бо ўся заслуга належыць Яму. Падзяліцеся імі з іншымі, каб яны маглі знайсці ў іх тое ж самае, што і вы. (А што да ласкі вашага Госпада, кажыце пра яе.) І не забывайце дапамагаць каму-небудзь кожны дзень паводле ваших магчымасцей. Пакуль у мяне ёсць грошы ў кішэні, я не перастану даваць, бо мая невычэрпная і вечна цякучая крыніца — Бог.

Нарэшце, мы павінны пазнаць Бога так, як гэта рабілі вялікія людзі. Гэта магчыма праз сузіранне і асабістыя намаганні.

Аднойчы я ішоў каля скіта, думаючы пра свайго вялікага настаўніка, Шры Юктішвара, які памёр за некалькі гадоў да таго, як я адчуў непераадольную тугу па ім і быў засмучаны, што яго няма са мной, каб атрымліваць асалоду ад прыгажосці і атмасферы скіта. Раптам ён з'явіўся мне з неба і сказаў: «Ты думаеш, што ты адзін атрымліваеш асалоду ад гэтага прыгожага месца? Я атрымліваю асалоду ад яго гэтак жа, як і ты!»

Той, хто шукае адзінства з Богам, павінен імкнуцца да гэтага праз штодзённую практыку медытацыі і любові да Яго, а таксама распаўсюджваць гэтую любоў на ўсіх. Гэта адзіны спосаб пазбегнуць канфлікту. Духоўнае супрацоўніцтва неабходнае. Без сапраўднай духоўнасці няма індывідуальнага або ўсеагульнага шчасця. Святая гармонія — адзінае рашэнне ўсіх

фізічных, фінансавых, сямейных, маральных і духоўных праблем.

Шчасце прыходзіць ад адчування блізкасці да Бога. Чалавецтва замкнула сябе за кратамі невуцтва, і пара вызваліцца з гэтай прыніжальнай турмы. Розум павінен заўсёды быць скіраваны да Бога, незалежна ад абставін, і тады вы адчуеце вялікі спакой і радасць.

Тыя, хто імкнецца да Бога і прысвячае Яму сваё існаванне, падбадзёрвае і асвятляе адзін аднаго, і пастаянна памятае пра Бога, — шчаслівыя ў гэтым свеце і пераможцы асалоды будучага жыцця.

Мір вам

Заслона падымецца і знікне

Кожны з нас створаны па вобразу Божаму. Мы паходзім з Яго боскага Духа, і Яго сутнасць жыве ў нас ва ўсёй сваёй чысціні, славе і неперасягненай асалодзе.

Гэтая святая спадчына — непрыступная крэпасць. Для чалавека асуджаць сябе як грэшніка, які блукае па сцежках граху, — адзін з найвялікшых грахоў з усіх. Бо, робячы гэта, ён асуджае сябе на бездапаможнасць, адчай і няздольнасць падняцца і ўзняцца. Гэта праўда, што чалавек можа здзяйсняць учынкi, якія супярэчаць прыродным і боскім законам, але ён павінен неадкладна змяніць курс і павярнуць на правільны шлях. У сваёй чыстай прыродзе чалавек — гэта святы храм, і боскі Дух .жыве ў ім

Мы павінны заўсёды памятаць, што Бог любіць нас чыста і безумоўна. Але паколькі Ён даў нам абсалютны выбар наблізіцца да Яго ці адварнуцца ад Яго, Ён чакае, пакуль мы выкажам сваё жаданне Яго любові, перш чым .прыйсці да нас

Аднойчы я пачуў ягоны шэпт падчас медытацыі: «Ты
кажаш, што мяне няма з табой, але ты не зазірнуў унутр.

Я ніколі не пакідаю цябе ні на хвіліну. Увайдзі ў храм
душы, і ты ўбачыш мяне. Бо я заўсёды тут, каб прыняць
.«цябе і прывітаць цябе прывітаннем боскай любові
Глыбокая шчырасць неабходная на духоўным шляху,
.у чысціні і праўдзе ўзыходзіць світанак души

Наша чалавечая мудрасць нішто ў параўнанні з
Богам. Адзіны спосаб наблізіцца да Яго — гэта аддаць
.Яму тую ж чыстую любоў, якую Ён адорвае нас
Кожны ў рэшце рэшт знойдзе выратаванне, але тыя,
хто хістаецца на шляху, трапляюць у бездань апатыі.

Абыякавасць перашкаджае нам усвядоміць
надзвычайную важнасць пошуку Бога прама зараз, у
гэты самы момант. Наша вялікая планета Зямля, якая
лунае ў космасе, і наша чалавечая ідэнтычнасць не былі
дадзены нам, каб правесці тут некалькі гадоў, а потым
знікнуць у небыцці. Наадварот, мы павінны глыбока
разважаць і разумець таямніцу існавання. Жыць, не
разумеючы мэты жыцця, — гэта глупства, неразумнасць
і марнаванне часу. Таямніцы жыцця акружаюць нас з
усіх бакоў, і Бог надзяліў нас розумам, каб знаходзіць іх
.рашэнні

У пошуках трывалага кахання я зразумела, што Бог
любіць мяне ўсімі магчымымі спосабамі — Ён любіць
.мяне як маці, бацьку і сябра
Я шукаў таго вечнага сябра па-за межамі ўсіх
.сяброў

І пра таго вялікага закаханага, чый добры і любячы
твар я цяпер бачу, ззяючым, Той боскі сябар ніколі мяне
.не расчароўваў і ніколі не падводзіў
Бог стаіць за ўсім, што існуе. Мы павінны шанаваць і
добрачыліва ставіцца да сваіх бацькоў, але мы павінны

любіць Бога ўсім сэрцам і душой. Мы павінны
ўсведамляць важнасць жыццёва важнай сувязі з Ім, не
.губляючы больш часу

Калі мы спім, мы не ведаем, ці прачнемся мы, ці не.

Мы пакідаем гэтую зямлю адзін за адным, але гэтая
думка не павінна выклікаць трывогі. Калі мы паміраем,
мы пакліканы нарадзіцца зноў на зямлі, пачаўшы новае
.жыццё з таго месца, дзе спыніліся ў гэтым

Я бачу жыццё як утварэнне і растварэнне хваль на
паверхні акіяна. Чалавечая хваля ўздымаецца з паверхні
боскага акіяна пры сваім нараджэнні, а пасля смерці яна
спачывае ў сэрцы Бога. Я зразумеў гэтую ісціну і ведаю,
што ніколі па-сапраўднаму не паміраю, нягледзячы на
смерць цела. Бо незалежна ад таго, адпачываю я ў
акіяне боскага духу ці прачнуўся ў фізічным целе, я
адзіны з касмічным акіянам. Гэтае найвышэйшае шчасце
нельга знайсці ў свеце. У той жа час нам не трэба
ўцякаць у лес у пошуках мэты. Мы можам знайсці Бога ў
гэтых джунглях паўсядзённага жыцця — у глыбіні
.пячоры цішыні

Людзі могуць рабіць шмат памылак, але яны
створаны па вобразу боскага духу. Бог стварыў гэты
ілюзорны свет зямных задавальненняў толькі з адной
мэтай: каб чалавецтва магло зразумець, што гэта ўсяго
толькі касмічная драма, адмовіцца ад ілюзій і любіць
толькі Бога. Гэта праўда, і інакш быць не можа. Чаму Бог
стварыў нас, каб мы любілі членаў нашай сям'і, толькі
каб потым бачыць, як яны адзін за адным адыходзяць ад
нас? Гэтыя падзеі адбываюцца, каб мы ўсвядомілі, што
менавіта Бог сапраўды любіць нас, больш за ўсіх тых,
.каго мы любім

Жыццё — гэта серыя рухомах вобразаў, але гэтую
праўду цяжка зразумець, бо ілюзіі здаюцца рэальнымі, а
рэальнасць — ілюзіямі. Свет знікае з нашай свядомасці

кожную ноч, калі мы спім, магчыма, каб мы зразумелі,
.што фізічны сусвет не рэальны
Гэты ўрок сну прыходзіць не для таго, каб палохаць
нас, а для таго, каб прымусіць нас прагнуць праўды
Божай. Нішто не можа задаволіць душу, акрамя Бога і
Яго любові. Дух Божы — гэта непараўнальная праўда.
Няма такой рэчы, як нерэальнае, і тое, што рэальнае, не
можа быць нерэальным. Мудрыя разумеюць гэтую
.прамяністую праўду

Шмат гадоў нашага жыцця прайшло, і засталіся
толькі гады, тыдні, дні і гадзіны. Навошта марнаваць час
на тое, што не прыносіць карысці? Мы павінны жадаць
мець сувязь з Богам днём і ноччу і быць цалкам шчырымі
ў гэтым жаданні, перш чым адведзены час жыцця
скончыцца, і мы пакінем гэтую зямлю, не зрабіўшы
.нічога значнага

У той самы момант я ўбачыў вялікае святло Бога,
якое ахінула ўсё стварэнне. Якая непераадольная
!радасць! Якое цудоўнае святло
Божа мой, я дзякую Табе і схіляюся перад Табой за
гэтыя багацце дабраславенняў адчування Тваёй
прысутнасці

Благаслаўлення ўсім аднолькава, каб мы маглі
зразумець, што Ты — найвышэйшая праўда ў сусвеце і
што Ты — наша найвышэйшая мэта, акрамя якой няма
.іншай мэты

Мы павінны любіць Яго і размаўляць з Ім кожную
секунду нашага жыцця — на працы і ў адпачынку, у руху
і ў цішыні — з глыбокай малітвай і палаючым жаданнем.

Тады мы ўбачым, як заслона ілюзіі падымаецца і
рассейваецца. Бог з намі ў кожны момант нашага
жыцця. Тыя, хто сузірае Яго і гарманіруе з Ім, бачаць Яго
ў прыгажосці кветак, высакароднасці добрых душ,
узнёслых і высакародных эмоцыях і прыгожых снах.

Нарэшце, Ён выйдзе з-за тоўстых заслонаў, каб сказаць
:кожнаму шчыраму шукальніку

Мы доўга былі паасобку, бо я хацеў, каб ты
добраахвотна даў мне сваё каханне. Я стварыў цябе па
сваім вобразе і чакаў, пакуль ты не скарыстаешся сваёй
.свабодай і не аддасі мне сваё каханне па ўласнай волі

Мы павінны прасіць Бога дараваць нам вечны і
трывалы дар Яго боскай любові. Але хто можа знайсці
гэтага любячага Бога без намаганняў? Калі вы
прыкладаеце 25 працэнтаў намаганняў, астатняе
залежыць ад Бога і вашага духоўнага настаўніка. Я
нічога не прашу для сябе, бо ўся заслуга належыць Богу,
крыніцы ўсяго добра і ласкі. Няхай Яго ласка
суправаджае вас, Яго свядомасць будзе з вамі, і няхай
вы адчуваеце багацце Яго прысутнасці ўнутры вас і
.вакол вас

Бог не адказвае нам адразу, таму што мы
саромеемся паказаць, як моцна мы Яго жадаем. Мы не
павінны баяцца звяртацца да Яго, а лічыць Яго сваім,
сваім Умілаваным, і няспынна шукаць Яго сваімі думкамі,
дзеяннямі, сэрцам і розумам, і мы знойдзем Яго
найвялікшым прытулкам бяспекі і спакою ў гэтым
.існаванні

О Госпадзе, я ахвярую Табе гэты букет добрых душ,
каб яны маглі ўпрыгожыць храм Тваёй прысутнасці.
Суправаджай гэтыя душы, якія з'яўляюцца Тваёй сям'ёй і
Тваімі ўмілаванымі. Мы спяваем Тваё благаслаўлёнае
імя. Развей цемру невуцтва Тваім святым святлом.
Выгані змрок з нашых розумаў прамяністым, бязмежным
святлом Твайго быцця. Мы Тваі, якімі б ні былі нашы
абставіны. Адкрый Сябе нам, о Госпадзе Вялічы і
Шчодрасці. Блаславі кожнага з нас. Прымі шэпт нашых
тужлівых думак і тужлівыя ўдары нашых любячых
сэрцаў. Табе мы прапануем усю любоў, гонар і тугу, бо
.Ты наш Умілаваны і ўсё, што мы маем у гэтым сусвеце

Дабраславі нас Сваёй ласкай. Разбуры сцены
жаданняў, якія аддзяляюць нас ад Цябе. Будзь боскім
Царом, які сядзіць над усімі нашымі памкненнямі. Няхай
святло Тваёй славы распаўсюдзіцца па ўсім велізарным
свеце. Дабраславі ўсіх нас. Напоўні нас водарам Тваёй
прысутнасці. І дазволь нам усё больш усведамляць, што
Ты заўсёды быў з намі, Ты з намі зараз і Ты будзеш з намі
.заўсёды

Дзякуем Табе за ласку і любоў, якімі Ты адарыў Сваіх
адданных паслядоўнікаў, якія прагнуць Тваёй блізкасці і з
нецяргпеннем чакаюць Тваёй прысутнасці. Мы
спадзяемся, што кола Тваіх вучняў будзе пашырацца,
каб мы маглі святкаваць Тваю благаслаўлёную
.прысутнасць і радавацца Тваёй блізкасці
Благаславі нас, каб мы маглі адкрыць свае сэрцы
адзін аднаму і ачысціць свае намеры, каб мы маглі быць
годнымі Тваёй абароны і апекі. Яві сябе ўнутрана і
звонку. Аб'яднай нас усіх, і ў святле гэтай еднасці
.дазволь нам распазнаць Тваё ўнікальнае існаванне
З шчырасцю нашых аб'яднаных сэрцаў і тугой нашых
гарманічных душ мы схіляемся перад Табой, шукаючы
Тваёй дапамогі, кіраўніцтва і пастаяннага ўсведамлення
.Тваёй прысутнасці ў нашых душах
Няхай вечны агонь кахання ярка гарыць у нашых
сэрцах, і няхай мы адчуваем Тваю блізкасць да нас
!цяпер і назаўжды, о наш Госпадзе, о наш Каханы

Найвышэйшае жаданне і разумовыя капсулы
**Вялікая слава Божая Ён ёсць сутнасць праўды і
можа быць знойдзены ў гэтым жыцці У сэрцах
людзей шмат малітваў і просьбаў: аб грошах,
славе, здароўі — малітвы любога кшталту Але
малітва, якая павінна быць першай і найважнейшай
у кожным сэрцы, — гэта малітва аб адчуванні
Божай прысутнасці Ідучы па жыццёвых сцежках у**

цішыні і ўпэўненасці, мы павінны ўсведамляць, што Бог — гэта канчатковая мэта, якая можа задаволіць нас і выканаць нашы жаданні, бо ў Богу ляжыць адказ на кожнае прагненне сэрца

Калі вы не можаце задаволіць жаданне ўласнымі намаганнямі, вы звяртаецеся да Бога ў малітве. Такім чынам, кожная ваша просьба адкрывае схаванае ў вас унутры вас жаданне. Але калі вы знаходзіце Бога, усе жаданні знікаюць, і ўсе жаданні спраўджваюцца.

Зямныя жаданні ўзнікаюць з памылковых уяўленняў пра мэту жыцця. Гэтая зямля не наш сапраўдны дом. Святыя Пісанні кажуць нам, што мы належым Богу, што мы створаны па Яго вобразу і што Яго воля — каб мы вярнуліся да нашага боскага паходжання. Чалавецтва не разумее, што калі яно не вернецца да сваёй боскай крыніцы, яно будзе вымушана змагацца за выкананне незлічоных жаданняў. Уявіце сабе! Гэта праўда, што людзі не могуць не мець жаданняў, і ў тым няма нічога дрэннага. Аднак большасць чалавечых жаданняў перашкаджаюць выкананню найвышэйшага жадання вярнуцца да Бога. Такім чынам, яны шкодзяць чалавечаму шчасцю. Калі чалавецтва не прагне Бога і не знойдзе Яго, яно будзе працягваць гарэць тугой па тым, што, на яго думку, прынясе яму шчасце. Але неадкладнае выкананне ўсіх жаданняў прыходзіць аўтаматычна да тых, хто знаходзіць Бога.

Існуе дзве катэгорыі жаданняў: тыя, якія дапамагаюць нам знайсці Бога, і тыя, якія перашкаджаюць нам знайсці Яго. Напрыклад, калі хтосьці пакрыўдзіць вас, вы можаце адчуць жаданне помсты. Аднак, калі вы пераадолеете гэта жаданне, выкарыстоўваючы вышэйшую і больш

прымальную сілу любові, вы скарыстаецеся тым самым інструментам, які дапаможа вам знайсці Бога. Усе жаданні павінны выконвацца высакародным чынам, бо калі яны выконваюцца свецкімі сродкамі, жаданні памнажаюцца разам з праблемамі і пакутамі. Калі мы навучымся прапаноўваць усе свае жаданні Богу, Ён будзе працаваць над тым, каб выканаць нашы добрыя жаданні і выкараніць нашы шкодныя і разбуральныя. Няма лепшай абароны, чым чыстае сумленне, і няма лепшай абароны ад жыццёвых удараў, чым валоданне высакароднымі і ўзнёслымі жаданнямі.

Калі мы ўсведамляем, што дасканалы вобраз Бога жыве ўнутры нас, усе нашы жаданні выконваюцца. У гэтай святой свядомасці, якая пераўзыходзіць усе зямныя скарбы і багацці, вы не пахіснуцеся, нават калі вам будзе дадзены ўвесь свет. Ні пахвала, ні дакор не выклікаюць у вас гонару, ні віно не пашкодзяць вам, бо вы адчуеце Божую радасць у сабе, і гэта будзе найважнейшым меркаваннем у вашым жыцці.

Мы павінны перш за ўсё прасіць Божага кіраўніцтва ў нашых спробах дасягнуць нашых законных жаданняў, і гэта найлепшы спосаб атрымаць адказы на ўсе нашы малітвы. Але маленні павінны быць выдалены з малітвы. Стары спосаб малітвы павінен змяніцца, і мы павінны звяртацца да Бога з поўным даверам і непахіснай верай у тое, што Ён чуе нас і задаволіць нашы просьбы. Бог не хоча, каб мы адмаўляліся ад сваёй волі — нават калі мы молімся Яму, — таму што гэтая воля — самы каштоўны дар, які мы атрымалі ад Яго міласэрнай рукі, святое права, якое Ён прызначыў для нас з моманту нашага стварэння.

Натуральна, трэба адрозніваць разумныя і неразумныя малітвы і жаданні. Памятайце, што жаданне — гэта сіла; калі вы трымаецеся за жаданне — добрае ці дрэннае, карыснае ці шкоднае — і засяроджваецеся на ім дзень і ноч, яно ў рэшце рэшт збудзецца. Таму трэба быць асцярожным і пазбягаць шкодных жаданняў, бо яны спраўдзяцца і прынясуць з сабой велізарную шкоду і незайздросныя пакуты.

З часам вы выявіце, што, нягледзячы на выкананне вашых жаданняў, ваша сэрца застаецца пустым, і вы будзеце адчуваць унутраны бунт. Уявіце, што ваша стрававальная сістэма слабая, але вы прагнеце смажанай ежы. Вядома, вы будзеце адчуваць боль кожны раз, калі будзеце яе есці, нягледзячы на задавальненне, якое вы адчуваеце, папесціўшы сябе. І таму вы будзеце адчуваць, што зрабілі памылку. Мудрасць падказвае выкарыстоўваць разважлівасць, каб адрозніваць добрыя і дрэнныя жаданні, і як толькі гэта будзе дасягнута, гэтыя няправільныя жаданні не павінны задавальняцца. Людзі валодаюць унутранай сілай разважлівасці і павінны заўсёды выкарыстоўваць яе, кіруючы сваім жыццём у адпаведнасці з дыктатам сумлення, які з'яўляецца голасам Бога.

Няздзейсненыя жаданні застаюцца ў сэрцы. Якая шкода ў тым, каб хаваць іх там? Вось адказ:

Кожнае жаданне складаецца з пэўных сіл: альбо добрых, альбо злых, альбо абедзвюх. Калі чалавек памірае — няхай Бог змілуецца над ім — гэтыя сілы не паміраюць, нягледзячы на раскладанне і гніенне цела. Хутчэй, яны суправаджаюць душу, куды б яна ні пайшла, у выглядзе канцэнтраваных духоўных капсул. Калі

чалавек адраджаецца ў новым увасабленні, гэтыя капсулы або псіхічныя таблеткі праяўляюцца як паводніцкія тэндэнцыі. Такім чынам, чалавек, які памёр алкаголікам, прыносіць з сабой схільнасць да алкаголю, калі нараджаецца зноў, і гэтая схільнасць захоўваецца, пакуль ён не пераадолее цягу да алкаголю. Гэта датычыцца і іншых рэчаў.

Нават у самых маленькіх дзяцей назіраюцца рысы, набытыя з мінулых жыццяў. Некаторыя дзеці пакутуюць ад моцных істэрык. У іншых бывае кепскі нораў. Вядома, Бог не стварыў іх такімі. Няздзейсненыя жаданні з мінулых жыццяў сфармавалі гэтыя псіхалагічныя схільнасці, і з-за іх душа выглядае некалькі дзіўна, нават калі яна створана па чыстым вобразе Бога. Калі вобраз Бога скажоны ў чалавеку ў гэтым жыцці, няхай гэта будзе гнеў, страх ці пажадлівасць, і гэтыя рысы не будуць пераадолены зараз, то ён адродзіцца з імі (ці ён адродзіцца з імі), несучы цяжар гэтых няшчасных схільнасцей, пакуль не пераадолее іх у гэтым або будучых увасабленнях. Ад іх няма выратавання, пакуль яны не будуць пераадолены.

Таму лепш выканаць усе жаданні зараз або перамагчы іх

Найлепшы спосаб пазбавіцца ад такіх жаданняў раз і назаўжды — гэта адчуць найвышэйшую боскую радасць. Інакш гэтыя падаўленыя жаданні і няздзейсненыя тугі будуць пераследваць і мучыць душу.

Чалавек павінен праз разважлівасць і мудрасць усвядоміць, што толькі Бог здольны даць чыстае і трывалае шчасце

Большую частку часу жаданні застаюцца схаванымі ў падсвядомым. Можна падумаць, што яны зніклі, але гэта не так; гэта адна з жыццёвых

таямніц, якая сама па сабе з'яўляецца вялікай таямніцай.

Але таямніца развейваецца, калі мы аналізуем жыццё і разважаем пра яго сэнс. Калі б вы кожны дзень сядзелі ціха на кароткі час і даследавалі сябе, вы б выявілі, што ў вас ёсць шмат няздзейсненых жаданняў. Гэтыя жаданні падобныя на смяротныя мікробы, якія чалавек носіць з сабой куды б ён ні пайшоў, як у гэтым жыцці, так і ў наступным.

Найлепшы шлях наперад — гэта распазнаць — праз мудры выбар — шкодныя жаданні ў гэтым жыцці і сканцэнтраваны свай намаганні на выкананні добрых жаданняў. Калі вы адчуваеце жаданне скончыць жыццё самагубствам або зрабіць што-небудзь няправільнае, вы павінны зараз жа пазбавіцца гэтага жадання. Пераканайце сябе, думкамі і ўчынкамі, што ў вашай душы ёсць іскра боскасці, і памятайце, што вы створаны па вобразу Усемагутнага, і таму ў вас ёсць сіла пераўзысці сваю фізічную прыроду і звычкі.

Будзьце менш прывязанымі да раскошы і больш аддаленымі ад жаданняў, і вы пераможаце ў жыццёвай бітве. Калі вы пакутуеце ад невылечнага болю, паспрабуйце як мага больш аддаліцца ад фізічнай свядомасці. Дзякуючы распазнаванню вы можаце пераадолець пачуцці. Мудрае распазнаванне — гэта агонь, які спальвае шкодныя жаданні і разбуральныя апетыты, ператвараючы іх у попел.

Звычайна людзі захоўваюць старыя, зношаныя і непатрэбныя рэчы ў куце дома і час ад часу прыбіраюць і ўбіраюць дом. Падобным чынам, у куце вашай падсвядомасці хаваецца мноства жаданняў са схаванай шкодай, якія могуць

аднойчы прычыніць вам значныя праблемы, калі вы не будзеце з імі належным чынам змагацца.

Самааналіз мае вырашальнае значэнне на духоўным шляху. Вы можаце быць нянавіснымі, раздражняльнымі або хутка гнеўнымі. Калі так, то гэтыя рысы, якія захоўваюцца ў вашай свядомасці, з'яўляюцца вынікам вашых мінулых дзеянняў. Каб ачысціць сваю псіхіку ад гэтай захламленай, зношанай мэблі, вы павінны пачаць з пазітыўных, канструктыўных дзеянняў і развіваць прыхільнасць да іншых. Чым больш вы любіце людзей, тым больш яны будуць любіць вас, і вы будзеце адчуваць іх любоў. Але калі вы крытыкуеце іх, нават перад сабой, яны адчуюць гэтую крытыку і вернуць вам яе ўзмоцненай!

Дапусцім, што стары вораг памёр, але вы ўсё яшчэ адчуваеце да яго крыўду і нянавісць. Вы будзеце пакутаваць ад гэтай горычы, і яе шкодныя наступствы праявляцца ў вашым целе і розуме. Лепш дараваць яму дзеля Бога, бо, робячы гэта, вы вызваліце сябе ад злых жаданняў помсты, якія руйнуюць ваш душэўны спакой і парушаюць ваш спакой. Навальванне нянавісці на нянавісць або адказ на варожасць нянавісцю не толькі ўзмацняе варожасць вашага ворага да вас, але і атручвае ваша ўласнае цела і эмоцыі. Таму даруйце прыгожым прабачэннем.

Час ад часу чалавек павінен пакінуць усё, каб пабыць сам-насам з сабой, паразважаць пра сэнс жыцця. Большасць людзей плывуць па плыні традыцый і моды. Насамрэч, яны ніколі паспраўднаму не жылі сваім жыццём, а хутчэй жыццём гэтага свету. Чаго яны дасягнулі і дзе яны апынуліся?

Таму чалавеку разумна час ад часу адрывацца ад штодзённых клопатаў і «абавязкаў», каб супакоіць сумятню свайго розуму і паспрабаваць зразумець яе сутнасць і вызначыць мэту, якой ён хоча дасягнуць.

Памятайце, што найлепшае сведчанне, якое вы можаце атрымаць, — гэта сведчанне вашага сумлення: непамылковы і бездакорны голас вашай душы. Тое, што кажа вам ваша сумленне, — гэта тое, хто вы ёсць на самой справе, без прыкрас і маскіроўкі.

Падумайце пра сілу Ісуса Хрыста, які сказаў: «Ойча, даруй ім, бо не ведаюць, чаго рабіць».

І падумайце пра вялікага Прарока, які сказаў: «Ці не раскажаць вам, што павышае статус чалавека?» Яны адказалі: «Так, о Пасланец Бога». Ён сказаў: «Будзьце цяроплівыя да таго, хто не ведае пра вас, давайце таму, хто ўтойвае ад вас, падтрымлівайце сувязь з тым, хто разрывае сувязь з вамі, і даруйце таму, хто крыўдзіць вас».

Прыслухоўванне да голасу вашага асветленага сумлення прынясе святло на ваш шлях і дабраслаўленне ў ваша жыццё. Калі вы адчуваеце ў сэрцы моцнае жаданне выканаць жаданне, выкарыстоўвайце сваю разважлівасць і спытайце сябе: «Ці добрае гэта жаданне, якое я імкнуся выканаць, ці дрэннае?»

Шмат фактараў падсілкоўваюць чалавечыя жаданні. Калі хтосьці бачыць новую мадэль аўтамабіля, ён хоча мець падобны. Калі ён бачыць дом у новым стылі, ён хоча мець падобны. Новая модная тэндэнцыя становіцца папулярнай, і людзі імкнуцца купляць і насіць рэчы ў гэтым стылі!

Адкуль бяруцца жаданні? Я гадзінамі разважаў пра гэта. Ці можна класіфікаваць усе свае жаданні?

Мне ўдалося перабраць іх усе і пакінуць толькі добрыя. І калі я дасягнуў боскай еднасці, я выявіў, што ўсе мае добрыя жаданні былі выкананы адразу. Сёння ты прагнеш чагосьці, а заўтра твая душа імкнецца да чагосьці іншага. Твой розум, які зыходзіць ад Усемагутнага Бога, не можа быць задаволены дабротамі гэтага свету і ніколі не будзе задаволены, таму што, мой дарагі сябар, ты страціў самы каштоўны скарб сваёй душы, таго, хто адзіны мае сілу задаволіць тваю тугу і выканаць твае жаданні. Гэты страчаны скарб — Бог.

Праўда, ёсць добрыя ці неабходныя жаданні, і над іх выкананнем варта працаваць. Але, імкнучыся выканаць свае меншыя жаданні, не забывайце спачатку выканаць сваё найвялікшае жаданне перад Богам. Перакананне ў тым, што спачатку трэба выканаць меншыя жаданні і абавязкі, — гэта ілюзія і падман. Я дагэтуль памятаю, што на пачатку свайго духоўнага шляху я быў пракрастынатарам і не медытаваў рэгулярна, хоць і казаў сабе, што знайду для гэтага час. Так прайшоў цэлы год, перш чым я зразумеў, што не выканаў тое, што абяцаў сабе. Я адразу ж даў сабе абяцанне, што першае, што я зраблю раніцай, — гэта памыюся, а потым памедытую пра Бога. Штодзённых спраў у той час было шмат, і ад іх было нялёгка пазбегнуць, нават на кароткі час. Таму я вырашыў спачатку выканаць свае духоўныя абавязкі. І такім чынам я атрымаў вялікі ўрок: мой абавязак перад Богам — першы, і толькі потым я займаюся іншымі, менш важнымі абавязкамі.

Чаму Бог павінен адчыняць брамы вечнасці чалавецтву, калі чалавецтва аддае перавагу іншым абавязкам і меркаванням перад Богам? Бог даў нам духоўныя крылы і чакае, што мы будзем лунаць у

царстве духу. Гэтыя крылы — нашы духоўныя памкненні, нашы ўзнёслыя думкі і наша шчырае імкненне да нашай боскай крыніцы.

Давайце спачатку шукаць Бога. Неразумна надаваць найважнейшае значэнне зямным абавязкам, бо Азраэль можа паклікаць душу ў любы момант, і тады ўсе абавязкі, абавязацельствы, клопаты і абавязацельствы спыняцца і скончацца раз і назаўжды. Дык чаму так моцна чапляцца за жыццё?

Чалавек думае, што атрымлівае асалоду ад бяспекі і спакою, а потым раптам губляе блізкага чалавека, здароўе ці працу, і бяспека і спакой знікаюць!

Якой жа вялікай была мая любоў да маці! Я думаў, што яна заўсёды будзе са мной, але раптам я выявіў, што яна пакінула мяне, калі я быў дзіцем! Нам не трэба баяцца смерці, а быць да яе гатовымі.

Жыццё не такое, якім здаецца. Не давярай яму, бо яно нясталае, падманлівае і поўнае расчараванняў і разбітых надзей. Дасканаласці тут няма. Я не хачу даваць табе нерэалістычную карціну жыцця. Гэты свет — не рай. Гэта боская лабараторыя, дзе Бог выпрабоўвае душы, каб убачыць, ці пераадолеюць яны злыя жаданні дабрыні і ці робяць Яго — гэта значыць, робяць Бога — сваім найвялікшым жаданнем, каб яны маглі вярнуцца ў Яго Царства.

Жыццё поўнае ўсялякіх трагедый і камедый, бедстваў і радасцей. Гэта велізарны, пастаянна зменлівы і яркі габелен з незлічоных формаў. Няма двух абсалютна аднолькавых рэчаў. Жыццё кожнага чалавека ўнікальнае. Кожны чалавек мае розныя рысы, розны светапогляд і розныя жаданні. Калі б мы кожны дзень падвяргаліся адным і тым

жа выпрабаванням, мы б стаміліся і засумаваці. Нават рай, калі б ён заўсёды быў аднолькавым, страціў бы сваю прывабнасць. Мы любім разнастайнасць і шматграннасць. Пануючае традыцыйнае ўяўленне пра рай цалкам няправільнае. Калі б ён быў сапраўды сумным, святыя і святыя людзі Божыя маліліся б вярнуцца на Зямлю, каб пацешыць сябе! Рай пастаянна абнаўляецца самым цудоўным чынам, у той час як Зямля часта пастаянна абнаўляецца, але сумным і непрыемным чынам.

Аднак, нягледзячы на тое, што жыццё знясільваючае і цяжкае, большасць людзей прызвычайваюцца да яго, веруючы, што няма іншага спосабу жыць. Не маючы магчымасці параўнаць гэтае жыццё з духоўным жыццём, яны не ўсведамляюць маштаб болю і стомленасці, схаваных у складках гэтага свету.

Насамрэч, жыццё не рэальнае, гэта проста забаўка, нічога больш. Гэтак жа, як старыя фільмы перавыдаюцца зноў і зноў, адны і тыя ж старыя падзеі паўтараюцца ў розных формах. І, нягледзячы на бясконцы працяг жыцця, адны і тыя ж тэмы, прадстаўленыя ў мінулых фільмах, прайграваюцца адна за адной. Сапраўды, гісторыя паўтараецца, а людзі — гэта ўсяго толькі артэфакты ў музеях часу.

Каб дазволіць жыццю раскрыць свае сюрпрызы, прымайце іх з радасцю, аб'ектыўнасцю і абыякавасцю, не паддаючыся эмоцыям, быццам глядзіце фільм. Шчыры смех — цудоўныя лекі ад усіх чалавечых хвароб.

Ты павінен ставіцца да жыцця з лёгкасцю і камфортам. Гэтаму мяне навучыў мой настаўнік. На пачатку сваёй духоўнай падрыхтоўкі ў яго скіце я

выконваў свае абавязкі з панураю тварам, ніколі не ўсміхаючыся. Аднойчы мой настаўнік заўважыў гэта і заўважыў: «Дасць Бог, каб усё было добра! Ты на пахаванні? Хіба ты не ведаеш, што знайсці Бога азначае схаваць клопаты і пахаваць усе смуткі? Не ўспрымай жыццё так сур'ёзна».

Ён вучыў мяне, што абавязак чалавека — узняць свой розум над усімі зямнымі адцягненнямі і праблемамі, каб ён мог знайсці поўную свабоду ў Богу.

Трэба захоўваць раўнавагу ў радасці і горы, прыбытку і страты, перамозе і няўдачы, каб мужа і ўпэўнена сустракаць жыццёвыя выпрабаванні.

Захаванне ўнутранага спакою, нягледзячы ні на што, — найлепшы спосаб пераадолець падманлівыя жаданні. Гэтаму я навучыўся ў вялікіх людзей, якія не паддаваліся зменлівасці часу, а заставаліся непахіснымі і нязменнымі да канца. Нават прарокі, калі іх катавалі, не гублялі сваёй святой свядомасці і не дазвалялі нікому скрасці ў іх Божую любоў. Духоўная радасць сама па сабе з'яўляецца благаслаўлёнай абаронай і найвялікшай крэпасцю з усіх. Сярод выпрабаванняў і нягод памятайце дабраславенні, якія Бог даў вам. Ваша душа — святы храм Бога. Вы не павінны дазваляць цемры няведання апаганьваць гэтае чыстае месца. Як цудоўна знаходзіцца ў стане духоўнай свядомасці, шанаваным, годным, бяспечным і ў міры! Нічога не бойцеся і нікога не ненавідзьце. Дайце сваю любоў усім. Адчуіце Божую любоў і ўбачыце Яго прысутнасць ва ўсіх людзях, і няхай ваша наймацнейшае жаданне будзе Яго пастаяннай прысутнасцю ў вашым сэрцы. Гэта спосаб жыць у міры і спакоі ў гэтым свеце. Але цяжка адчуць гэтае самазадавальненне, пакуль лютыя вятры

жаданняў дзьмуць праз аазіс сэрца і моцна трасуць яго дрэвы.

Жаданні фарміруюцца навакольным асяроддзем чалавека. Яны нараджаюцца з нашых пачуццёвых успрыманняў і абмежаваныя абмежаваннямі гэтых успрыманняў. Наведванне сельскага кірмашу задавальняе жаданне нейкага хвалявання, але пасля наведвання выставы сусветнага ўзроўню і прагляду ўсіх розных экспанатаў невялікі кірмаш губляе сваю чароўнасць і прывабнасць. Такім чынам, мы павінны спачатку адчуць радасць еднасці з Богам, каб мы маглі параўнаць гэтую радасць з меншымі зямнымі задавальненнямі. Тады жаданні будуць мець больш высокі характар. Жаданне бясконцае; як толькі адно жаданне спраўдзіцца, яго месца зойме іншае. Але калі вы знойдзеце Бога, усе вашы жаданні спраўдзяцца. «Шукайце ж найперш Царства Божага і Яго праведнасці, і ўсё гэта дадасца вам (і тое, што ў Бога, лепш і даўжэйшае)». Дык чаму б не шукаць спачатку выканання гэтага найвялікшага жадання і не атрымаць з шчодрай рукі Бога найлепшае і самае даўгавечнае?

Калі Бог адкажа на малітву шукальніка аб пазнанні Яго, усе яго астатнія жаданні будуць выкананы імгненна і назаўжды

Некаторыя людзі думваюць, што ў іх няма жаданняў. Выдатна!

Я заўважыў, што часта здараецца, калі людзі ідуць на рынак. У іх можа не быць канкрэтнага жадання купіць, але раптам нешта кідаецца ім у вочы, і яны думваюць: «О, так, я павінен гэта купіць!»

Нават калі яны не купляюць яго адразу, ён застаецца ў іх думках днём і ноччу, пакуль яны нарэшце гэтага не зробіць, нават калі ім даводзіцца пазычаць грошы. Яны атрымліваюць асалоду ад яго некаторы час, але паступова яго прывабнасць знікае, і радасць ад валодання ім памяншаецца, таму яны жадаюць чагосьці іншага, і гэтак далей.

Часам мы сустракаем чалавека, які кажа: «Ах, калі б у мяне толькі была такая-такая-такая-такая-таксама-машына-невялікая-басейн-ці-гэта)», і як толькі гэтае жаданне спраўджваецца, узнікае новае жаданне чагосьці новага.

Чалавечыя жаданні па сваёй сутнасці недасканалыя, і таму яны не здольныя дасягнуць поўнага шчасця для сваіх уладальнікаў.

Свет будзе спрабаваць адцягнуць вас ад памяці, што адзінае сапраўды вартае жаданне — гэта знайсці Бога. Але вы павінны нагадваць сабе пра гэта кожны дзень. Калі чалавек вырашае кінуць паліць, перастаць пераедаць, перастаць хлусіць або перастаць падманваць, ён павінен быць рашучым у сваім рашэнні і не вагацца. Дрэннае асяроддзе высмоктвае і аслабляе волю, ствараючы ў чалавеку ілжывыя жаданні. Яно забірае ў яго лепшае і дае яму горшае. Тыя, хто жыве са злодзеямі, лічаць, што гэта адзіны спосаб жыцця. Але зносіны з добрымі людзьмі накіроўваюць розум да вышэйшых рэчаў, так што ілжывыя жаданні больш не могуць спакушаць чалавека. Усё ў гэтым жыцці схільнае да змен і ваганняў. Але некалькі хвілін глыбокага сузірання або вывучэння і разважанняў над чыстымі духоўнымі тэмамі стануць крыніцай натхнення, якая перанясе шчырага шукальніка праз акіян падману і ілюзіі да

боскіх берагоў, дзе «ніякая стомленасць не кране іх там і не будзе выгнаны адтуль».

(Найвялікшы спакой падрыхтаваны для тых, хто працаваў, і той, хто не шкадаваў намаганняў у пошуках праўды, атрымаў яго)

Сапраўднае шчасце заключаецца ў тузе па Богу і пастаянным разважанні пра Яго. З упартасцю надыходзіць час, калі гэтая думка становіцца настолькі непахіснай і непахіснай, што ніякія фізічныя, псіхічныя ці эмацыйныя пакуты не могуць адцягнуць вашу ўвагу ад Бога. Ці ж не цудоўна жыць з усведамленнем Бога, думаючы пра Яго і адчуваючы Яго ўвесь час, і заставацца ў святыні Яго непахіснай прысутнасці, дзе ні смерць, ні што-небудзь іншае не можа украсці ваш унутраны спакой? (Тыя, хто верыць і чые сэрцы знаходзяць спакой у памятанні пра Бога. Сапраўды, у памятанні пра Бога сэрцы знаходзяць спакой.)

Калі ты становішся неўспрымальным да ўсіх жаданняў, ты атрымліваеш асалоду ад вечнай прысутнасці

Жыццё сапраўды дзіўнае, бо ўсё падпарадкавана зменам. Таму не варта ставіць карабель шчасця на зыбучыя пяскі гэтага жыцця. Наш час пройдзе, і тое, што мы бачым зараз, аднойчы знікне. Змены прымальныя, пакуль вы не дазваляеце ім шкодзіць вам. А калі яны шкодзяць вам, унутраны неспакой, які вы перажываеце, — гэта пасланне вам не паддавацца жаданням. Калі вы ўпэўненыя ў боскім духу, вы атрымліваеце асалоду ад усяго без прывязанасці і залежнасці. Таму імкненне пазнаць Яго мае першараднае значэнне для тых, хто клапаціцца; інакш жыццё будзе разбуральным расчараваннем, якое жахліва разбурае надзеі.

Калі я вярнуўся ў Індыю ў 1935 годзе, я спадзяваўся наведаць месцы, якія любіў у дзяцінстве, але па прыбыцці я выявіў, што ўсё змянілася. Жыццёвая сцэна перабудавалася па-іншаму. Найвялікшае расчараванне і шок былі, калі я наведаў свой стары дом у Айкапуры, дзе я гуляў і назіраў за птушкамі. З усяго, што я памятаў, засталася толькі адно дрэва. Такое яно — жыццё! Знаёмыя і дарагія рэчы адна за адной знікаюць з нашага позірку. Я быў гатовы аддаць усё, каб убачыць наш дом такім, якім ён быў у маім дзяцінстве. І ўсё ж Бог выканаў маё жаданне, бо пазней я ўбачыў дом у бачанні, дзе мы плавалі ў басейне, а потым я падняўся наверх, лёг на ложак і еў манга, як рабіў шмат гадоў таму.

Цяпер жаданні трэба вельмі ўважліва вывучаць і вывучаць, добра адсартаваць і пакідаць толькі добрыя, і нават гэтым добрым жаданням нельга дазваляць задушыць найважнейшае жаданне Бога.

Гэтае жаданне павінна заставацца жывым і палаючым, і нельга дазваляць яму згасаць або згасаць. Чалавек знаходзіцца ў вялікай ілюзіі, калі просіць Бога выканаць свае зямныя жаданні, але не просіць Яго адкрыцца яму. Уявіце сабе дзіця, якое пастаянна патрабуе, каб бацькі задаволілі яго просьбы, а ў астатнім не пытаецца пра іх і не думае пра іх. Гэта няўдзячнасць і адмаўленне іх дабрыні, і ў гэтым ёсць урок для тых, хто разважае.

Калі ўжываць гэтую кнігу жыцця, чалавека будуць суправаджаць толькі духоўныя веды, набытыя падчас зямнога знаходжання. Таму Бог павінен заўсёды прысутнічаць у свядомасці чалавека, пастаянна заклікаючы Яго і ніколі не забываючы Яго, калі ён сапраўды клапаціцца пра сваю духоўную будучыню. Калі мы знаходзімся ў

еднасці з Богам, мы выявім, што ўсе жаданні
выконваюцца таямнічым чынам. Але мы павінны
спачатку шукаць Бога. Ён шчодры і даў нам усё,
але мы знойдзем Яго толькі тады, калі не будзем
задавольвацца Яго дарамі, а звернемся да Самога
Даўцы. Мы пазнаем Яго, пакуль будзем шчырымі ў
сваіх пошуках, руплівымі ў сваім жаданні
наблізіцца да Яго і адчуць Яго благаслаўлёную
прысутнасць.

Найвялікшая перашкода, з якой сутыкаецца
чалавек, — гэта яго ўласнае «я». Калі ён спрабуе
ціха сядзець і разважаць пра духоўныя справы, у
яго раптам узнікаюць свецкія думкі, якія
адцягваюць яго і перашкаджаюць дасягнуць мэты.
Ён павінен навучыцца кантраляваць свае думкі і
цела, і, робячы гэта, ён будзе насіць у сваёй душы
пераносны рай. У жыцці ці смерці, у раі ці пекле,
гэтае найвышэйшае шчасце будзе суправаджаць
яго.

Мы павінны глыбока маліцца Богу, выліваючы
сваё вялікае жаданне, просячы Яго на мове сэрца,
тугі душы і шэпту сумлення, каб Ён пачуў нас і
адказаў нам. Але калі чалавек моліцца напалову і ў
той жа час думае пра нешта іншае — пра тое, што,
як ведае Бог, не з'яўляецца галоўнай клопатам
гэтага чалавека, — Ён не адкажа.

Спачатку нам патрэбны Бог. Час настаў. Мы не
павінны чакаць, бо ілюзіі занадта магутныя. Жыццё
пралятае хутка, і сорамна пакінуць гэты свет, не
ведаючы сэнсу жыцця. Мы павінны разважаць
кожны раз, калі ў нас ёсць хвілінка вольнага часу.
Нават калі вашы малітвы спачатку не будуць
пачутыя, не адчайвайцеся ў Божай міласэрнасці, а
працягвайце маліцца. Маліцеся шчыра і верце, што
ваша малітва будзе пачута.

У сваім жыцці я бачыў найвялікшы доказ таго, як Бог чуе малітву. Але такі адказ патрабуе намаганняў, бо нішто значнае не прыходзіць без намаганняў. Медытацыя неабходная для раскрыцця таямніц жыцця і ўваходу ў Царства Божае.

Дрэнные звычкі і іншыя адцягваючыя фактары будуць спрабаваць падарваць вашы намагання і аслабіць вашу рашучасць. Але калі вы хочаце быць шчаслівымі, скіруйце свае думкі да Бога, і вы знойдзеце Яго блізка да сябе.

Жаданні зямных задавальненняў ствараюць магнітнае прыцягненне, якое прыцягвае чалавека на гэтую зямлю, жыццё за жыццём. Вяртанне да плоці становіцца непатрэбным для тых, хто знайшоў свае жаданні ў Богу. Кожны раз, калі яны жадаюць выканаць якое-небудзь жаданне, яны думаюць пра яго, і яно праяўляецца перад імі. Мая маці з'явілася мне пасля яе смерці, і я суцешыўся, убачыўшы яе, і падзякаваў Богу за Яго дабрыню. Сапраўды, Ён Найшчодры і Найміласэрнейшы. Ён выконвае нашы жаданні, каб прадэманстраваць Сваю любоў і ўдзячнасць нам, калі мы аддаем Яму першае месца ў нашых сэрцах.

Калі чалавек дасягае Бога, ён становіцца гаспадаром жыцця і лёсу. Мы не павінны супакойвацца, пакуль боская прысутнасць не ўмацуецца ў нашым жыцці. Ён дасць нам усё, чаго мы прагнем, і выпрабуе нас.

Выпрабаванні і перашкоды на духоўным шляху шматлікія і вялікія, але, праходзячы праз гэтыя выпрабаванні і пераадольваючы іх, мы павінны сказаць: «О Госпадзе, Ты адказаў на мае малітвы і выканаў мае найвялікшыя жаданні, таму маё сэрца

**напоўнілася Тваёй прысутнасцю, а мая душа ззяе
Тваім святлом». Мір вам**

Альтруізм пашырае свядомасць

Калі вы пасылаеце добрыя намеры іншым, ваша свядомасць пашыраецца. Калі вы думаеце пра свайго бліжняга, частка вашай істоты вызваляецца разам з гэтай думкай. Але аднаго толькі думаць недастаткова; мы павінны быць гатовыя ўвасобіць мысленне ў жыццё. Шлюб — гэта ўрок альтруізму. Двое людзей спрабуюць падзяліцца жыццём адзін з адным. Потым

з'яўляюцца дзеці, і бацькі дзеляцца з імі тым, што маюць. Але думаць толькі пра бліжэйшых сваякоў і ні пра каго іншага (г. зн. пра мяне і цябе ці толькі пра нас) .— гэта форма эгаізму

Прыйдзе час, калі нашы блізкія пакінуць нас; гэта лад жыцця. Гэта нагадвае нам, што канчатковая мэта чалавецтва — пашырыць межы нашай свядомасці, працуючы для іншых і дзелячыся з імі жыццёвымі .дабротамі

Альтруізм прыносіць свайму ўладальніку шмат дабраславенняў і вялікае шчасце, бо праз альтруізм чалавек захоўвае ўласнае шчасце. Мая мэта — зрабіць .іншых шчаслівымі, бо маё шчасце вынікае з іх шчасця Мы не можам сапраўды адчуць смак дасягненняў, калі не падзялімся сваім шчасцем з іншымі, і я маю на .ўвазе не толькі членаў сям'і, але і ўсіх людзей Мы павінны думаць пра іншых і дапамагаць ім як мага лепш. Гэта не азначае збядненне сябе, а хутчэй праяўляць шчырую і прязную клопат пра іншых і .гатоўнасць дзяліцца

Спачатку мы павінны прымяніць прынцыпы праўды да сябе. Мы не можам навучыць альтруізму іншых, калі самі не будзем альтруістамі. Калі мы пачнем з сябе, мы .станем добрым прыкладам для іншых

Я прысвяціў сваё жыццё служэнню і дапамозе іншым. Я шмат падарожнічаў і чытаў лекцыі перад вялікай аўдыторыяй. Але я ведаю, што найлепш служу .іншым праз свае творы і вучэнні

Натоўпы прыходзяць слухаць лекцыі, не абавязкова з сапраўднай любові. Людзі прыходзяць па натхненне і духоўную падтрымку. Але я хачу душы, якія шукаюць праўду, якія любяць Бога. Вось чаму я засяродзіўся і працягваю засяроджвацца на неабходнасці разважаць .пра Бога

Усе сур'ёзныя і настойлівыя шукальнікі ў сваіх
духоўных пошуках будуць увянчаны поспехам, калі яны
будуць працягваць рухацца наперад з жаданнем і
.стараннасцю

Мы павінны любіць Бога ўсім сваім сэрцам, розумам,
душой і сілай, а бліжняга — як самога сябе
Што значыць любіць Бога ўсім сэрцам, розумам,
?душой і сілай

Сэрца азначае пачуццё, розум — канцэнтрацыю,
душа — глыбокую духоўную гармонію ў медытацыі, а
.сіла — накіраванне ўсёй нашай энергіі да Бога
Гэта азначае любіць Бога ўсімі сваімі пачуццямі, усёй
сваёй засяроджанасцю ў медытацыі, перанакіроўваючы
энергію або сілу жыцця з матэрыі на дух і пераносячы
.ўвагу з цела на Бога

Немагчыма любіць Бога без сузірання, бо толькі праз
сузіранне мы можам усвядоміць сваю духоўную прыроду
як душы, вечна і назаўжды звязанай з Богам, які стварыў
.яе па Свайму вобразу

Мы павінны пабудаваць у сабе трон для ўзнёслай
любові Бога. Няма нічога важнейшага ў жыцці. Няма
вышэйшай амбіцыі, чым любіць Яго, гаварыць пра Яго і
асветляць іншых, каб яны пазналі Яго. Я нічога больш не
.хачу ад людзей

Мне вельмі прыемна дзяліцца сваім духоўным
вопытам з тымі, хто шчыра яго шукае. Нішто не
прыносіць мне большай радасці, чым размаўляць з імі
.пра Бога і дапамагаць ім адчуць Яго прысутнасць
Цудоўна любіць Бога і любіць Яго слуг. Калі мы
знаходзім Яго, мы адчуваем Яго любоў у кожным. Няма ў
.Сусвеце сілы, мацнейшай за сілу любові
Я бачу Усявышняга Госпада, які сядзіць на нябёсах і
акіянах, і на троне маёй свядомасці я бачу Яго
прысутным ува мне і ў душах усіх, і я прымаю Яго ва ўсіх
.Яго бясконцых формах і праявах у стварэнні

Калі б не эгаізм, свет быў бы раем
Калі б свет адмовіўся ад свайго злога эгаізму, мы б
убачылі рай на гэтай зямлі
Насенне вайны ляжыць у аснове зламыснага эгаізму.
Раннія людзі спачатку выкарыстоўвалі каменныя дубінкі,
якія пазней ператварыліся ў лукі і стрэлы, каб абараніць
свой эгаізм ад эгаізму іншых. Пазней былі вынайздзены
вінтоўкі і пісталеты, потым кулямёты, а пасля бомбы і
атрутны газ — усё для таго, каб абараніць эгаізм адной
.групы людзей ад эгаізму іншай
Разбуральны патэнцыял чалавецтва вырас і развіўся
больш, чым яго канструктыўны патэнцыял. Гэты
злаякасны кіпень — кіпень злоснага эгаізму — у рэшце
рэшт лопне. Але, на жаль, шмат жыццяў загіне, перш
чым чалавецтва прачнецца і зразумее, што
нацыяналістычны эгаізм не менш шкодны, чым асабісты.
Нацыя ў аснове сваёй складаецца з невялікіх груп, а
гэтыя групы складаюцца з асобных людзей; трэба
.пачынаць з сябе
У выніку гэтага агіднага эгаізму ўзнікаюць войны,
парушаецца эканамічная раўнавага, наступае рэцэсія, а
.потым і дэпрэсія
Межы паміж краінамі не фіксаваныя, і ўрады свету
пастаянна мяняюцца
Эгаізм, які імкнецца да шчасця, не зважаючы на
правы і шчасце іншых, або які топча правы і інтарэсы
іншых дзеля сваіх уласных мэтай, спараджае беднасць,
.няшчасце і пакуты
Узбагачэнне за кошт іншых — гэта сур'ёзная
памылка. Камунізм, які знешне абяцае масам багацце і
дабрабыт, не дасягне поспеху і аднойчы абваліцца, бо ён
заснаваны на прымусе і падаўленні асабістых свабод
(Заўвага: Гэтую лекцыю прачытаў майстар Парамаханса
.ў 1937 годзе, і гэтая выснова сапраўды спраўдзілася!)

Вялікія людзі прапагандуюць альтруізм, заснаваны
на шчырым духоўным жаданні аддаваць
Калі чалавек засяроджваецца выключна на сваіх
руках і нагах і грэбуе галавой, мозг не будзе
функцыянаваць, каб кіраваць матарнымі навыкамі. Усе
функцыі цела павінны быць скаардынаваны. Падобным
чынам, розум (асобы, якія прымаюць рашэнні) у краінах і
грамадствах павінен працаваць у каардынацыі з рукамі і
нагамі (працоўнай сілай), таму што калі інтарэсы
сутыкнуцца, парадак парушыцца, запануе хаос і
.наступяць пакуты

У свеце ёсць два настаўнікі. Той, хто лічыць Бога
сваім правадыром і настаўнікам, не мае чаго баяцца.
Той, хто лічыць Сатану сваім правадыром і правадыром,
.будзе шмат пакутаваць

Ключавое слова для большасці людзей у гэтым
жыцці — «я». Тыя, хто мае духоўны настрой і схільнасць,
думаюць пра іншых гэтак жа, як і пра сябе. Тыя, хто
думае толькі пра сябе, наклікаюць на сябе варожасць і
крыўду навакольных. Але тыя, хто ўлічвае пачуцці і
інтарэсы іншых, выяўляюць, што іншыя думаюць пра іх і
.ўлічваюць іх пачуцці

Калі ў горадзе жыве сто чалавек, і кожны з іх
спрабуе нешта ўзяць у іншых, то ў кожнага будзе
дзевяноста дзевяць ворагаў. Але калі кожны спрабуе
дапамагчы іншым, то ў кожнага будзе дзевяноста
.дзевяць сяброў

Я жыў так і нічога не губляў, аддаючы іншым.

Насамрэч, усё, што я аддаваў, вярталася да мяне,
памножанае Божай ласкай. Цяпер я ні па чым не прагну,
бо тое, што я маю глыбока ўнутры сябе, большае і
каштоўнае за ўсё, што можа прапанаваць свет. Чаго
чалавек сапраўды шукае, дык гэта шчасця, і як толькі
шчасце дасягаецца, патрэба ў абставінах, якія вядуць да
.яго, знікае

У мяне няма банкаўскага рахунку, бо мая адзіная
гарантыя ў гэтым свеце — гэта добрыя пачуцці людзей
да мяне. Я не веру ні ў якія іншыя зямныя гарантыі.
Сапраўднае багацце — жыць у сэрцах сваіх братоў і
.сяброў

Калі мы альтруістычныя, мы становімся шчаслівымі. І

калі мы прыем такі падыход, навакольныя будуць пад
уплывам нашых паводзін і спрабаваць пераймаць нам.

Мы павінны пазбавіцца ад эгаізму, які з'яўляецца
.коранем усіх індывідуальных і нацыянальных заганаў

Святы ўзляцеў у паветра

З кнігі «Філасофія Індыі ў жыцці ёга»

**Учора ўвечары я бачыў, як Ёгія вісела ў
паветры на некалькі футаў.**

**З гэтай цікавай фразы мой сябар Упендра
Мохан Чаўдры пачаў сваю прамову**

**Яна захоплена ўсміхнулася і сказала:
«Магчыма, вы здагадаліся пра яго імя: ці не маеце
вы на ўвазе Бхадурі Махасаю, які жыве на верхняй
кальцавой развязцы?»**

**Упендра кіўнуў у знак згоды, хоць і быў крыху
расчараваны тым, што навіна дайшла да мяне не
праз яго. Мае сябры ведалі, наколькі я цікаўлюся
святымі, і яны заўсёды былі рады пазнаёміць мяне
з новым.**

**Я працягнуў: «Рэзідэнцыя ёга знаходзіцца
вельмі блізка да нашага дома, і я рэгулярна яго
наведваю».**

**Мае словы выклікалі вялікую цікавасць у
Упендры, бо цікавасць была відавочная на яго
твары, і я дадаў:**

**«Я бачыў, як ён здзяйсняў цуды. Ён авалодаў
васьмю дыхальнымі тэхнікамі ⁽¹⁾ старажытнай ёгі,
запісанымі мудрацом Патанджалі ⁽²⁾. Адноўчы
Бхадурі Махасая выканаў перада мной Бхастрыка**

Пранаяму з такой дзіўнай сілай, што я адчуў, быццам па пакоі пракацілася магутная бура! Пасля гэтага ён супакоіў гэтае бурнае дыханне і застаўся нерухомым у стане ўзнёслага ўсведамлення ⁽³⁾.

Атмасфера спакою, якая рушыла ўслед за гэтай бурай, была настолькі яснай і незабыўнай».

У голасе Упендры чуўся недавер, калі ён сказаў: «Я чуў, што святы ніколі не выходзіць з дому, ці гэта праўда?»

Я адказаў: «Так, гэта праўда! Ён заставаўся ў сваім доме апошнія дваццаць гадоў. Аднак ён паслабіў абмежаванні гэтага строгага закона, які ён наклаў на сябе падчас нашых святых святаў, і пайшоў на бакавую сцежку, дзе збіраюцца жабракі, бо святы Бахадур вядомы сваім добрым сэрцам».

Ён сказаў: «Але як святы застаецца ў паветры, насуперак закону гравітацыі?»

Я адказаў: «Цела ёга губляе шчыльнасць, выконваючы пэўныя дыхальныя практыкаванні пранаямы, і тады ён можа лётаць або скакаць, як жаба. Нават святыя, якія не практыкуюць традыцыйную ёгу, лунаюць у паветры, калі ўваходзяць у ўзнёслыя станы ўзмоцненага імкнення да Бога».

У вачах Упендры бліснула цікаўнасць, і ён сказаў: «Я хацеў бы даведацца больш пра гэтага мудраца. Ці наведваеце вы яго вячэрнія сустрэчы?»

Я сказаў: «Так, я часта наведваю яго, і мяне вельмі ўражвае яго кемлівасць і цудоўная мудрасць. Часам мой смех псуе ўрачыстасць сустрэчы. Хоць святога гэта не турбуе, яго вучні глядзяць на мяне злосна!»

Па дарозе са школы ў той дзень я зайшоў у дом Бхадур Махасаі і вырашыў наведваць яго. Ёг жыў у

адзіноце, пад аховай вучня на першым паверсе. Гэты вучань быў вельмі патрабавальны да наведвальнікаў і спытаў мяне, ці ёсць у мяне сустрэча з яго настаўнікам. Але настаўнік з'явіўся адразу ж, яго вочы блішчэлі, тым самым ратуючы мяне ад таго, каб выкінуць мяне на вуліцу. Ён сказаў вучню:

«Няхай Муканда прыходзіць, калі пажадае. Правіла адасобленасці не для маёй зручнасці, а для зручнасці іншых. Свецкія людзі не задаволеныя нашай сумленнасцю, якая разбурае іх гонар. Святыя не толькі рэдкія, але і збіваюць з панталыку. Нават у Святым Пісанні мы часам бачым, што яны выклікаюць збянтэжанасць у іншых».

Я пайшоў за Бхадурі Махасаяй у яго простае жыллё на верхнім паверсе, якое ён рэдка пакідаў. Майстры звычайна ігнаруюць бляск і гламур свету, хаваючыся ад грамадскасці. Свет рэдка звяртае на іх увагу, пакуль яны не ўвойдуць у летапіс часу, бо сучаснікі мудраца не абмяжоўваюцца тымі, хто жыве ў вузкіх рамках сучаснасці.

Я сказаў: «Вялікі мудрэц, ты першы ёг, якога я ведаю, хто ўвесь час сядзіць у сваім доме».

Ён адказаў: «Часам Бог саджае сваіх святых на нечаканай глебе, каб мы не думалі, што можам падпарадкаваць іх нейкаму канкрэтнаму правілу».

Святы сядзеў, скрыжаваўшы ногі, у задуменнасці, яго жывое цела адпачывала ў позе лотаса. Нягледзячы на тое, што яму было больш за семдзясят, яго цела не мела ніякіх прыкмет старэння ці абвісання ад працяглага сядзення. Моцны і высокі, ён быў дасканалы ва ўсіх адносінах. Яго твар меў рысы мудраца, апісанага ў пісаннях як высакароднага, з густой барадой, які

заўсёды сядзіць прама, яго спакойныя вочы былі скіраваны на Боскую Прысутнасць.

Я сядзеў са святым у медытацыі, і праз гадзіну яго лагодны голас разбудзіў мяне:

Вы часта ўваходзіце ў стан цішыні, але ці дасягнулі вы стану сапраўднага ўсведамлення Бога?

Святы хацеў нагадаць мне любіць Бога больш, чым медытаваць, і дадаў: «Не блытайце сродкі з мэтай і не рабіце сродкі сваёй мэтай».

Ён прапанаваў мне манга і з уласцівай мне кемлівасцю, якая, нягледзячы на яго сур'ёзнасць, мяне пацешыла:

«Жаданне людзей аб'яднацца з ежай значна мацнейшае за іх жаданне аб'яднацца з Богам»

Гэты каламбур выклікаў у мяне гучны смех, а яго позірк змякчэў ад пяшчоты, калі ён сказаў: «Які смех!» Яго твар быў сур'ёзным, але на ім ззяла шчаслівая ўсмішка. Яго вялікія, падобныя на лотас, вочы хавалі святую, унутраную ўсмішку.

Святы паказаў на некалькі тоўстых канвертаў на сталe і сказаў: «Гэтыя лісты прыйшлі да мяне з далёкай Амерыкі. Я перапісваюся з шэрагам таварыстваў, члены якіх праяўляюць цікавасць да ёгі. Яны зноў адкрываюць для сябе Індыю з лепшым разуменнем, чым Калумб! Я рады дапамагчы ім, бо веды пра ёгу бясплатныя, як святло сонца, для ўсіх, хто іх шукае».

«Тое, што мудрыя палічылі неабходным для выратавання чалавецтва, не павінна быць аслаблена дзеля Захаду. Усход і Запад падобныя па духу, нягледзячы на розны знешні вопыт, і ў іх няма надзеі на прагрэс і росквіт без практыкі аднаго з духоўных шляхоў ёгі».

Святы ўтаропіўся на мяне сваім спакойным позіркам, і я тады не разумеў, што яго словы былі завуаляваным прароцтвам. Нават цяпер, калі я пішу гэтыя словы, я не зразумеў поўнага сэнсу яго, здавалася б, бяскрыўдных намёкаў на тое, што аднойчы я прынясу вучэнне Індыі на Захад.

Я сказаў: «О, вялікі мудрэц, як было б цудоўна, калі б ты напісаў кнігу пра ёгу на карысць чалавецтва!»

Ён адказаў: «Я рыхтую студэнтаў, якія разам са сваімі студэнтамі стануць жывымі кнігамі, што супрацьстаяць тлену, натуральным зменам часу і ненатуральным інтэрпрэтацыям крытыкаў».

Мы заставаліся сам-насам з ёгам, пакуль увечары не прыбылі яго вучні, і тады ён прачытаў адну са сваіх непараўнальных лекцый. Падобна лагоднай патоку, ён змятаў псіхалагічныя абломкі і смецце сваіх слухачоў і вёў іх да Бога. Яго цудоўныя прыпавесці былі прамоўлены на бездакорнай бенгальскай мове.

У той вечар Бхадурі даследавала розныя філасофскія аспекты жыцця сярэднявечнай раджпутскай прынцэсы па імені Мірабай, якая адмовілася ад раскошнага жыцця ў палацы ў імкненні да святасці. Спачатку вядомы аскетык Санатна Госвамі адмовіўся прыняць яе ў вучні, бо яна была жанчынай, але яе адказ прымусіў яго ўпасці на калені, калі яна сказала:

«Скажы настаўніку, што я не прызнаю ніводнага мужчыны ў Сусвеце, акрамя Бога. Хіба ж не ўсе мы жанчыны перад Ім?»

(Існуе святая ідэя, што Бог — адзіны станоўчы і творчы пачатак у Сусвеце, і што Яго стварэнне — гэта не што іншае, як негатыўная ілюзія)

**Мірабай была паэткай, і яна напісала шмат
вершаў, напоўненых духоўнай радасцю, якія
дагэтуль лічацца аднымі з літаратурных скарбаў
Індыі. Адзін з іх я перакладаю тут на англійскую
мову (на арабскую мову яго пераклаў Махмуд Абас
Масуд):**

**Калі цела заўсёды мыюць, то гэта будзе
вядома**

**Я б стаў ільвом сярод мораў
Калі ён з'есць расліну, то абавязкова
зразумее**

**Я б з гонарам прыняў аблічча казла
Калі б падлічылі колькасць ружанцаў, то
атрымалася б**

**Я славіў Бога вялікімі пацэркамі
Калі б толькі ідалы пакланіліся ніцма
Я б пакланіўся горам і скалам
Калі б толькі малако можна было піць
Каб цяляты і маладняк пакаштавалі
Калі пакіданне жонкі прыводзіць да
Тысячы людзей былі б неадкладна
кастрыраваны па ўласным жаданні
Усяго гэтага недастаткова, каб раскрыць
гэта**

**Не, і яно ніколі не зможа падняць
заслону**

**Бог з'явіцца пры адной умове:
Каханне і туга сэрца, як агонь
Некаторыя вучні паклалі рупіі ў чаравік
Бхадур, які ляжаў побач з ім, калі ён сядзеў у
позе ёгі. Гэта традыцыйнае ахвяраванне ў Індыі
з'яўляецца выразам павагі і ўдзячнасці, што
азначае, што вучань кладзе свае матэрыяльныя
рэчы да ног свайго настаўніка. Дабрачынныя сябры**

— гэта праява Божай клопату і абароны тых, каго Ён любіць.

Адзін з вучняў з цікавасцю паглядзеў на шаноўнага настаўніка, калі той развітваўся, і сказаў: «Сапраўды, ты цудоўны, настаўнік! Ты адмовіўся ад багацця і асабістага камфорту, каб шукаць Бога і перадаваць нам мудрасць» (Бо было добра вядома, што Бхадуры Махасья ў маладосці адмовіўся ад вялікага сямейнага маёнтка, калі цвёрда вырашыў ісці шляхам ёгі).

Святы адказаў: «Але вы робіце наадварот!» На твары настаўніка адлюстравалася лагодны дакор, і ён працягнуў: «Я адмовіўся ад некалькіх рупій і мімалётных, нязначных задавальненняў дзеля любові да ўніверсальнага царства, чыё шчасце бязмежнае і бясконцае. Дык як жа вы можаце казаць, што я пазбавіў сябе чаго-небудзь? Гэта недальнабачныя людзі гэтага свету сапраўды адракаюцца! Яны пакідаюць святое царства, якому няма роўных, прагнуць мізэрных зямных задавальненняў, якія не сілкуюць і не задавальняюць голад!»

Я засмяяўся з гэтага кантрасту паміж аскетызмам і аскетамі: адзін робіць беднага святога багацейшым і больш выбітным, чым Крэз, а другі ператварае найбуйнейшых мільянераў свету ў збяднелых беднякоў, якія не ведаюць, што яны пакутуюць ад прыніжэння галечы.

Настаўнік завяршыў сваю прамову заклікам да непахіснай веры, сказаўшы: «Божая сістэма кіруе нашымі справамі і арганізуе нашу будучыню з мудрасцю, якая пераўзыходзіць тое, што прапануюць страхавыя кампаніі. Свет поўны трывожных людзей, якія спадзяюцца на знешнія сродкі абароны. Іх балючыя думкі падобныя на

шнарны на лбе. Адзіны і Непаўторны, які даў нам паве́тра і малако з моманту нашага нараджэння, ведае, як штодня забяспечваць сваіх прыхільнікаў усім неабходным у жыцці».

Я працягваў наведваць святога пасля заканчэння заняткаў, і з ціхім энтузіязмам, які дапамагаў мне ўсвядоміць боскую прысутнасць. Адноўчы святы пераехаў на вуліцу Рам Мохан Рой, далей ад нашага дома на вуліцы Гурбар, бо яго любячыя паслядоўнікі пабудавалі яму новы скіт, вядомы як Таджэндрама⁽⁴⁾.

Хоць тое, што я збіраюся расказаць у гэтых мемуарах, пакуль заўчасна, я згадаю тут заключныя словы, якія Бхадурны Махасья сказаў мне. Незадоўга да майго ад'езду на Захад я пайшоў развітацца з ім і пакорліва пакланіўся яму, просячы яго развітальнай благаслаўлення. Ён сказаў:

Сыне мой, ідзі наперад з Божым благаслаўленнем і вазьмі славу старажытнай Індыі як свой шчыт абароны. Перамога напісана на тваім лбе, і далёкія вяльможы добра сустрэнуць цябе.

Крыніца: Аўтабіяграфія ёга (Індыйская філасофія ў жыцці ёга)

Зноскі

(1) Гэтая тэхніка дыхання вядомая як пранаяма, якая ўяўляе сабой кантроль жыццёвай сілы або актыўнасці (праны) шляхам рэгулявання працэсу дыхання. Пранаяма бхастрыка («звон») працуе для супакойвання розуму.

(2) Патанджалі — найвялікшы з старажытных каментатараў ёгі

(3) У сваёй лекцыі ў 1928 годзе прафесар Жуль Буа з Сарбоны заявіў, што французскія навукоўцы правялі эксперыменты па вышэйшай свядомасці і прызналі яе існаванне. Ён апісаў яе як «аналог несвядомага розуму ў

канцэпцыі Фрэйда. Гэтая вышэйшая свядомасць ахоплівае таленты і якасці, якія робяць чалавека сапраўды чалавекам, а не проста развітай жывёлай». Французскі вучоны ўдакладніў, што абуджэнне вышэйшай свядомасці «трэба адрозніваць ад сугестыі або гіпнозу. Існаванне вышэйшай свядомасці прызнаецца філасофскі, і гэта, па сутнасці, вышэйшае «я», апісанае Эмерсанам, якое навука толькі нядаўна прызнала. Эмерсан сказаў у сваім эсе («Вышэйшая душа»): «Чалавек — гэта аблічча храма, у якім ляжыць уся мудрасць і дабрыня, і звычайна тое, што мы называем чалавекам: чалавек, які есць, п'е, садзіць і разлічвае, дае ілжывы вобраз сваёй сутнаснай рэальнасці. Але душа, інструментам і выразам якой ён з'яўляецца, калі б ёй дазволілі праявіцца праз яго думкі і дзеянні, мы былі б вымушаны пакланіцца, бо тады мы б стаялі перад духоўнай прыродай і перад усімі боскімі атрыбутамі».

(4) Яго поўнае імя было Таджнарамат Бхадурі, а «мат» на хіндзі азначае месца пакланення, часта адносіцца да скіта або манастыра. Сярод святых, якія «луналі ў прасторы», быў святы Іосіф з Куперціна, святы XVII стагоддзя, чый незвычайны вопыт быў дакументаваны сведкамі. Святы Іосіф праяўляў стан захаплення і здзіўлення перад светам, што на самой справе было ўспамінам пра Бога і глыбокай сувяззю з Ім. Яго браты ў манастыры не дазвалялі яму служыць за агульным сталом, каб ён не паляцеў разам з фарфорам. Сапраўды, святы быў не здольны выконваць свецкія абавязкі з-за сваёй няздольнасці доўга заставацца на зямлі! Часам аднаго выгляду благаслаўлёнай статуі было дастаткова, каб узняць яго ў вертыкальны палёт, пасля чаго ён бачыў, як два святыя — чалавек і камень — узлятаюць у неба.

Святая Тэрэза Авільская, святая духоўнага ўзроўню, таксама лічыла фізічны ўздых трывожным. Абцяжараная шматлікімі адміністрацыйнымі абавязкамі, яна беспаспяхова спрабавала спыніць лётныя выпрабаванні, напісаўшы пра гэта: «Меры бескарысныя, калі Богу заўгодна іншае». Цела святой Тэрэзы, пахаванае ў царкве ў Альбе, Іспанія, заставалася нятленным чатыры стагоддзі, яго водар быў падобны на водар руж, і яму прыпісвалі незлічоныя цуды.

(Гэтыя цуды таксама нагадваюць нам пра тое, што згадваецца ў Святым Каране і высакародных прарочых традыцыях, такіх як гісторыя пра людзей пячоры і просьба да Марыі, мір ёй, страсянуць сухі ствол пальмы, каб з яго не ў сезон ападалі спелыя фінікі, а таксама пра тое, як Бог забяспечыў Марыю, згодна з тым, што згадваецца ў суры Аль-Імран (Кожны раз, калі Захарыя ўваходзіў да яе ў святыню, ён знаходзіў пры ёй дабрачыннасць і казаў: «О Марыя, адкуль гэта ў цябе?» Яна сказала: «Гэта ад Бога»), а таксама гісторыя пра Джурайя, які маліўся, і хлопчыка, які гаварыў у калысцы, і трох, якія ўвайшлі ў пячору, і скала адышла ад іх, і іншыя цуды).

Сіла волі і ўплыў навакольнага асяроддзя

Праблемы і цяжкасці ўзнікаюць з-за недастатковай свядомасці чалавека да сваіх мінулых учынкаў, учыненых у пэўны час і ў пэўным месцы. Яго цяперашнія пакуты вынікаюць з думак і ўчынкаў, якія ён вымавіў, якія ўкараніліся ў глебе свядомасці, прарасталі і прыносілі плён такога ж кшталту, як і гэтыя думкі і .дзеянні

Толькі для Бога я живу і працую. Няма зямных спакус ці ілюзій, якія б мяне прывабілі. Я глядзеў вокам мудрасці і пранікнення і прабіў заслону падману і ілюзій. Вы таксама павінны ўсвядоміць, што ваш візіт на гэтую зямлю часовы. Вы тут з адной мэтай: каб засвоіць неабходныя ўрокі і дапамагчы ўсім, хто перасякаеца на .вашым жыццёвым шляху

Кожную раніцу я прашу Бога сказаць мне, што Ён хоча ад мяне, і тады я бачу, як Ён працуе праз мае рукі і мой розум, і ўсё ідзе паводле Яго волі. Выпрабаванні і нягоды прыходзяць не для таго, каб зламаць чалавека ці паралізаваць яго волю, а для таго,

каб прымусіць яго ацаніць веліч Бога і паважаць Яго законы, праз якія ён можа дасягнуць сапраўднага шчасця. Бог не пасылае гэтыя жорсткія выпрабаванні, таму што яны ў першую чаргу створаны чалавекам. Усё, што патрабуецца ад чалавецтва, — гэта абудзіць сваю свядомасць ад сну бесклапотнасці і выйсці з цемры .невуцтва ў святло ведаў

Трэніруйце сябе адчуваць спакой, бо чым больш вы гэта робіце, тым больш вы будзеце адчуваць гэтую сілу ў сваім жыцці

Існуе вышэйшая сіла, якая асвятліць ваш шлях і дасць вам здароўе, шчасце, спакой і поспех, калі вы звярнецеся да гэтага боскага святла

Часцей за ўсё нашы пачуцці абяцаюць нам мімалётныя задавальненні, але ў рэшце рэшт прыносяць працяглы боль і пакуты. Аднак сапраўдная цнота і шчасце мала што абяцаюць, але ў рэшце рэшт даюць нам чыстую і трывалую радасць. Вось чаму я лічу ўнутранае, трывалае шчасце сапраўднай радасцю, а .часовыя пачуццёвыя задавальненні — проста асалодамі. Калі ў чалавека ёсць шкодная звычка, якая турбуе яго і не дае яму спаць па начах, ён можа пазбавіцца ад яе, пазбягаючы ўсяго, што можа яе справакаваць або стымуляваць, не засяроджваючыся на ёй у спробе падавіць яе. Гэта ўскосны спосаб барацьбы з ёй. Але ёсць і прамы, пазітыўны спосаб: накіраваць свае думкі на добрую звычку і працаваць над яе развіццём, пакуль яна не стане часткай яго жыцця, на якую ён можа .спадзявацца і на якую можа разлічваць

Людзі з добрым характарам звычайна найбольш шчаслівыя. Яны нікога не вінавацяць у праблемах і непрыемнасцях, з якімі сутыкаюцца; замест гэтага яны прыпісваюць іх сабе і лічаць сябе асабіста адказнымі. Яны цалкам усведамляюць, што ніхто не мае сілы зрабіць іх шчаслівымі або засмуціць, калі яны самі не

дазваляць дзеянням, словам і думкам іншых уплываць
.на іх, становячы ці адмоўна

Людзі, якія застылыя, няшчасныя. Яны цалкам
пазбаўленыя пачуццяў, як камяні. Чалавек павінен жыць
усімі сваімі думкамі, пачуццямі і разуменнем, быць
уважлівым і ўважлівым да ўсяго, што адбываецца вакол
яго, як дасведчаны фатограф, які чакае найлепшай
магчымасці зрабіць найцудоўнейшыя здымкі
.найпрыгажэйшых краявідаў

Сапраўднае чалавечае шчасце заключаецца ў
пастаяннай гатоўнасці чалавека вучыцца і дзейнічаць
належным чынам і з павагай. Чым больш чалавек
удасканальваецца, тым больш ён спрыяе развіццю і
.шчасцю навакольных

Мала хто аналізуе сваю сітуацыю і вырашае, рухацца
наперад ці назад Як людзі, надзеленыя ўспрыманням,
мудрасцю і разуменнем, наш найвялікшы абавязак —
правільна выкарыстоўваць сваю мудрасць і ўспрыманне,
каб ведаць, рухаемся мы наперад ці назад. І калі
няўдачы паўтараюцца, мы не павінны адчайвацца або
.губляць надзею

Няўдача павінна выступаць каталізатарам, а не
стрымліваць наш фізічны і духоўны рост
Няўдача — найлепшы і найбольш прыдатны сезон
для пасадкі насення поспеху

Не варта зацыклівацца на проигрышах і няўдачах, а
спрабаваць зноў і зноў, якімі б шматлікімі і горкімі ні былі
папярэднія спробы. Кожная новая спроба пасля няўдачы
павінна быць добра спланаванай і інтэлектуальна
стымулюючай. Акрамя таго, неабходна знайсці баланс
паміж матэрыяльнымі памкненнямі і духоўнымі
.імкненнямі, не дазваляючы адным зацямяць другое
Ніводная сапраўды духоўная асоба не можа
абысціся без матэрыяльнага поспеху, і ні ў кога
матэрыяльныя клопаты не настолькі непераадольныя,

каб перашкаджаць думаць пра Бога і прысвячаць
неабходны час роздуму, служэнню і духоўным
.абавязкам

Хранічны няўдачнік яшчэ не засвоіў жыццёвых
урокаў, а эгаістычны духоўны чалавек карае сябе,
губляючы псіхічную раўнавагу з-за грэбавання
.матэрыяльным жыццём

Калі чалавек прысвячае ўсю сваю працу і дзейнасць
служэнню іншым і выконвае іх з задаволеным настроем,
.то ён сапраўды заслугоўвае ўвагі і ўдзячнасці

Мы не павінны быць аднабаковымі; хутчэй, мы
павінны збалансаваць сваю дзейнасць і расставіць
прыярытэты ў задачах і абавязках у залежнасці ад іх
важнасці. Абавязак — гэта тое, што чалавек выконвае з
радасцю, а не дзеля матэрыяльнай выгады. Духоўны і
маральны абавязак павінен быць на першым месцы ў
.жыцці

Кожны чалавек мае невыкарыстаны патэнцыял. Ён
валодае ўсімі неабходнымі моцнымі бакамі. Розум сам па
сабе з'яўляецца найвышэйшай сілай, і яго трэба
вызваліць ад састарэлых і абмежавальных звычак і
.канцэпцый

Злыя думкі могуць прывесці чалавека ў шкоднае
асяроддзе, дзе ён можа выказваць сябе па сваім
жаданні. Аднак чалавек можа змяніць свае думкі і
свядомасць сілай волі, а значыць, і сваё асяроддзе. Калі
чалавек застаецца ў шкодным асяроддзі на працягу
доўгага часу, гэта асяроддзе пачынае падсвядома
ўплываць на яго. З часам ён у рэшце рэшт губляе
свабоду выбіраць здаровае і паўнавартаснае асяроддзе і
становіцца схільным да негатыўнага ўплыву гэтага
.шкоднага асяроддзя

Уплыў планет і зорак на жыццё чалавека вынікае з
узаемадзеяння прыцягнення і адштурхвання паміж
планетамі і цэламі чалавека. Тыя, хто мае моцную волю,

знаходзяцца ў згодзе з Богам і не чакаюць, пакуль планеты і зоркі адорваюць іх сваёй ласкай. Наадварот, яны працягваюць свой шлях, як пранізлівы метэор, не падвяргаючыся ўздзеянню, акрамя як пуцяводнай зоркі .Бога, які ёсць Сонцам сонцаў і Госпадам Закона і душ

Лісты да настаўніка Парамахансы ад яго вучняў

«У XIV томе часопіса «Унутраная культура

Лісты, дасланыя іх аўтарамі з розных краін, з якіх мы
:вылучаем наступнае

Хачу паведаміць вам, што дзякуючы ўважліваму
прачытання вашых вучэнняў

Я атрымаў духоўнае прасвятленне

Той, якога я заўсёды шукаў

Твае вучэнні адчынілі мне дзверы шчасця

* * *

Я штодня практыкую твае духоўныя афірмацыі

Я заўважыў, што негатыўныя думкі паступова
знікаюць

Страхі развеяліся

Я атрымліваю асалоду ад кожнага моманту свайго
жыцця

Дзякуй за вашу дапамогу

* * *

Я атрымліваю шмат дабрашчасця

З вашых духоўных вучэнняў

З нецярпеннем чакаю прачытання вашых думак
Я раблю ўсё магчымае, каб прымяніць гэта ў сваім
жыцці

Вашы вучэнні прыгожыя і карысныя

* * *

Я знаходжу ў вашай цудоўнай філасофіі
Што выклікае захапленне і натхненне
Мая глыбокая ўдзячнасць за ўсё, што ты мне даў
Ад дапамогі і псіхалагічнай падтрымкі

* * *

У мяне такое непераадольнае адчуванне, што я
атрымліваю гэта штотыдзень

На новы ўрок з вашых вучэнняў
Я знаходжу задавальненне і пачуццё ад кожнага
ўрока

* * *

Дзякуй ад усяго сэрца
"Каб дапамагчы мне зразумець сваё ўнутранае "
І каб я ўсвядоміў схаваныя сілы ўнутры мяне
І каб паказаць святло Бога майму разуменню
Дзякуючы вучэнням, якія я атрымаў ад цябе

* * *

Я дагэтуль памятаю свой візіт да цябе

Яна жыве ў маіх думках ужо чатыры гады
Я ўсё яшчэ памятаю тваю поўную веру ў Бога
І твая любоў да чалавецтва
Гэта дапамагло мне пазнаць сябе
Калі я думаў, што я адзін
У мяне няма сяброў і нікога, хто б мне спачуваў
Гэта дадало мне ўпэўненасці ў сабе і падняло мой
маральны дух
Гэта натхніла мяне быць мужным у жыццёвых
абставінах

* * *

На працягу сарака гадоў
Я вывучаў розныя галіны навукі і ведаў
Але я нічога не атрымаў з усёй гэтай вучобы
Пра нешта параўнальнае з тым, чаму я навучыўся з
ваших вучэнняў

* * *

Мне вельмі карысна чытаць вашыя вучэнні
Калі большая колькасць людзей
Яны вывучаюць і рэалізуюць вашы ідэі
Свет, у якім мы жывем, быў бы
Лепш, чым ёсць

* * *

Я хацеў бы падзякаваць вам ад усяго сэрца

За дабраславеньні, якія прыйшлі ў маё жыццё
З таго часу, як я пачаў чытаць вашыя вучэнні з
засяроджанасцю і ўвагай
Дзякуй, і няхай Бог благаславіць вашы цудоўныя
намаганні
І ваша праца прысвечана служэнню чалавецтву

* * *

Паколькі я прасіў цябе маліцца за мой поспех
Маё становішча значна палепшылася
Мая глыбокая ўдзячнасць і спадзяюся, што вы
будзеце працягваць маліцца

* * *

Калі я атрымаў тваё апошняе паведамленне
Я ўсё яшчэ блукаў у цёмным лесе сумневаў
І ён не мог бачыць сцежкі з таго лесу
Але дзякуй Богу і вашым асаблівым малітвам
Шлях стаў больш ясным, і мая вера ў Бога
ўмацавалася
Маё становішча палепшылася ва ўсіх адносінах
І, калі ласка, заўсёды памятайце мяне ў сваіх
пачутых малітвах

* * *

Вашы вучэнні мне вельмі дапамаглі
І я атрымаў ад гэтага велізарную карысць

І гэта было даказана мне пераканаўчымі доказамі

Эфектыўнасць вашых духоўных афірмацый і
пазітыўнага мыслення

Мяне перапаўняе ўдзячнасць

Дзякуючы здароўю, радасці і спакою, якія я адчуваю

Я адчуваю, што штодня раблю прагрэс у медытацыі

* * *

Калі б не вашы цудоўныя, натхняльныя вучэнні

Маё жыццё на гэтым зямным узроўні было б
надзвычай абмежаваным

Хачу падзякаваць вам за асаблівую ўвагу

Якія яна давала мне апошнія тры гады

* * *

«Дзякуй за часопіс «Духоўная культура

У якім я знаходжу дабраславенне і харчаванне для
душы кожны дзень

Я дзякую Богу, які пазнаёміў мяне з вамі і вашым

вучэннем

* * *

Хачу падзякаваць вам за вашы штомесячныя лісты

Апошняе паведамленне мяне натхніла

Каб я чытаў гэта сваім вучням на ўроку літаратуры

Яны станоўча адрэагавалі на яго змест

Гэта была радасная падзея для ўсіх нас

Мяне вельмі кранулі думкі, якія вы ўключылі ў ліст

Настолькі, што я хацеў падзяліцца гэтым са сваімі

вучнямі

Гэтае паведамленне выклікала ў мяне глыбокія

роздумы

І самааналіз у таямніцы душы

Я адчуваю, што гэта дапаможа мне вырашыць

праблемы

І мудра і пазітыўна ставіцца да жыццёвага вопыту

* * *

Вашы вучэнні бясцэнныя

Я не хачу прапусціць ніводнага з вашых урокаў